

منتقدی اقرا الثقافي

للكتب (کوردی - عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

گشتی زانم

• مه سعوود محمەد •

بۆدابه زاندى جۆره ها كتيب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پراي دانلود كتيپهاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

مه سعوود محه مه د

گه شتی ژیانم

ناوهندی ناویر بو چاپ و بلاوکردنهوه
ژماره‌ی بلاوگراوه: ۳۵۳

گهشتی ژيانم

مه‌سعوود محهمهد

به‌رگ: ئاكار جه‌ليل كاكه‌وه‌يس

شوینی چاپ: چاپخانه‌ی رۆژه‌لات/هه‌ولیر

تیراژ: (۱۰۰۰) دانه

نرخ: (۱۵۰۰۰) دینار

له به‌پێوه‌به‌رایه‌تی گهشتی کتێبخانه گهشتیه‌کان/هه‌ریمی کوردستان

ژماره‌ی سپاردنی (۴۴۹) ی سالی ۲۰۱۶ ی پێدراوه

ناوهندی ناویر
بو چاپ و بلاوکردنهوه
ناونیشان: هه‌ولیر - پشت باریزگا - به‌رانبهر دهرکای شه‌لات

ژماره‌ی موبایل: 07504209495 07504242101

ئیمه‌یل: Nawendi.awer@yahoo.com
فه‌یس بووک: www.facebook.com/NawendiAwer

مهسعوود محهمه د

«گهشتی زیانم»

- ❖ يه كه م ئالفه ي ئه م گه شته، له ژماره 103-104 ي گۆفاري «رۆشنبيري نوێ» ي 1984 دا بلاو كرايه وه و پاشان ئالفه ئالفه زنجيره يان به ست.
- ❖ سالي 1992 له ستۆكهۆلم وتاره كان له يه ك كتيبدا كۆ كرانه وه و چاپ كران.
- ❖ سالي 1994 له كوردستان چاپي دوه مي ده رچوو. پاش ئه و چاپه، نووسه ر به سه رله به ري كتيبه كه دا چۆ وه و زانياري ديكه ي خسته سه ر. ئه و جا له سايتي مامۆستادا خرايه ئينته رنيته وه.
- ❖ سالي 2009 له كۆيه چاپي سنيه مي بلاو كرايه وه.
- ❖ سالي 2014 «گهشتی زیانم» سه رله نوێ له لايه ن سايتي مامۆستا وه تا يپ كرايه وه.

گهشتی ژيانم

ئالقهى يه كه م

چاوكترانه وه به پوژانى رابوردوى دور و هك تيوه پامانى ئاسوى ئهوپه پى دهشتى به رين وهيا خويندنه وهى دهفته رى ئهوسه رى ميژ، هر لووتكه ي به رز و دى پى تيرپه نكيان لى به دى دهكات، ئنجا ئه گهر مه يلى چيرۆكنووسين پال به قه له مى ميژوونووسه وه نه نيت بۆ كه لين گرتن و به سه ره وه نانى ئه و كه متلكورته ژيانى سه ره تاي ساوايى و مندالييه وهى كه ديت ه وه به ر يادى. به چهند لؤقاويكى شاشويينشى خامه ي به په له له و بواره به رته سكه تيده په ريت بۆ قوزاغى ئه ملاه ترى عومرى خويندنى و گه مه وگه پى جگينه و سينياز و كاره مستينه ي ههست به دنيا و به خويه وه كردنى.

له گه ل ئه مه شدا كه نووسه ر ديت و ريچكۆله ي ژيانى هه لده كاته وه وهك كه مندال گوشى كۆلاره كاغه زه كه ي له تاقى ئاسمانه وه بۆ نيو په نجه كانى هه لده كاته وه، زۆر به سه يرى، مه ته ليكى بچوك هه لديتى كه ده بينى ئه م ريچكۆله ي عومرى سه ره ته مومژى فه رامۆشى گه ياندوويه تى وا تيه ه لده كشتى به ره و پوژگار يكى دوورتر كه وا جارى غونچه ي ژيانى خۆى تييدا نه كرابزوه، به و لاي گوشى كۆلاره ي عومرى خويه وه گوشى عومرى كه سانى له خۆى به پيشه وه تيه ه لده كشتى كه ئه گهر زوو پسابايه نۆره ي هه لدانى كۆلاره ي عومر نه ده گه يشت به و. تومه ز ئاده مى وهك كوارگ و دونبه لان بى ره گ و ريشه له درزى زهوى و قه لشتى دره خته وه ده رنايه ت، هر جاره جووته هه ناويك، له كۆنى كۆنه وه، نه خشه ي مه لۆتكه ي مه وه وومى بوونه وه ريكيان ده ور و ته سليم كردوه بۆ جووته هه ناويكى به ره و خوارتر تا ئه و ده مه ي كه واقه ي ساوايه ك پوژه ك له پوژانى سالنامه ي پوژگارى دهست نيشان كردوه به ميژووى له داى كيوونى فلانه كه س. به ناچارى ده بى به ره و پيشينان بچمه وه تاكوو بزاندري من كيم؟

بنه‌ماله‌ی جه‌لیزاده

له من به پیشه‌وه پینچ پشت له باپیرانم به «جه‌لیزاده» ناسراون. پشتی شه‌شهم له‌قه‌بی «کاکی جه‌لی» هه‌بووه نه‌ک جه‌لیزاده چونکه خۆی زاده‌ی «جه‌لی» نه‌بووه. بایزانین حیکایه‌ته‌که چون ده‌ست بێ ده‌کات. خوشبه‌ختانه باوکم له‌م مه‌یدانه‌دا رینگه‌ی درێژی کورت کردۆته‌وه بۆم. له پیشده‌ستیی کتێبه چاپکراوه‌که‌ی «المصقول فی علم الأصول» دا پوخته‌یه‌کی هه‌والی بنه‌ماله‌ی جه‌لیزاده‌ی و رۆژگاری به‌ر له‌و نازناوه‌شی بۆ شه‌ش پشت هه‌لداوه‌ته‌وه. به‌پێی نووسینی باوکم که‌وا بیگومان باشت‌ترین سه‌رچاوه‌ی بێگرفته له‌م بواره‌دا دره‌ختی خانه‌واده‌یی زانراومان له ناوچه‌ی کوردستانی عێراق به‌م جۆره‌یه:

ئا- له گوندی «بینگه‌لاس» ی هه‌ریمی پشده‌ر:

1. مه‌لا ئه‌بووبه‌کر. نازناوی «حاجی گه‌زۆ» بووه به‌ بۆنه‌ی که‌رامه‌تینکی

وه‌پالی دراوه و پێوه‌ندی به‌ گه‌زۆه هه‌بووه

2. مه‌لا حه‌سه‌ن کوپی مه‌لا ئه‌بووبه‌کر

3. مه‌لا برام کوپی مه‌لا حه‌سه‌ن

4. مه‌لا حه‌سه‌ن کوپی مه‌لا برام

5. مه‌لا برام کوپی مه‌لا حه‌سه‌ن

وا زانراوه که ئه‌م خانه‌واده‌یه‌ی سه‌ربه‌ ئایین و زانست له‌ جه‌زیر و بۆتانه‌وه له‌به‌ر هۆیه‌کی نادیار ڕووه‌و کوردستانی عێراق گه‌شتی مشه‌ختانه‌ی کردووه تا له بینگه‌لاس نیشته‌جێ بووه. له جه‌زیر و بۆتان خانه‌واده‌که سه‌ربه «شیخ برامی جه‌زیره‌ی» یه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که چه‌ندوچۆنی ژیا‌نی نازانین مه‌گه‌ر ئه‌وه‌نده. که خۆی و بنه‌ماله‌ی هه‌ر سه‌ربه‌ زانست و ئایین بوون.

ب- له گوندی «شیواشان» ی سهر به بیتوین و ههریمی رانیه:

کوربه گهره می مه لا برایمی ناوبراو له کۆتایی لیسته ی سهره وه دا، له بیگه لاسه وه رای گویتووه بۆ گوندی شیواشان. وا پین ده چی به رته سکی ماوه ی گوزهران بۆ خیزانیکی فره نه ندانم هۆی ئهم راگویتنه بوو بیت. برا و کس و کاری دیکه ی ههر له دنی بیگه لاس ماونه ته وه، تا ئینستاش خزمایه تی و دوستایه تییان پیمان وه به رده وامه.

ئهم کوربه ی مه لا برایم ناوی «محمد» بووه. ده ماوده م باسی مه لایه تی و، به تاییه تی، خواناسی و دیداری ئهم مرۆیه له و ده ور به رده دا بۆ لوبۆ ته وه تا ئه وه ی ده گیزنه وه که زۆرینه ی ژيانی خۆی له ئه شکه فته کی نزیکی شیواشان به عیبادت رابواردووه و، گویا، له زۆر باردا به شیر ی بز نه کتوی گوزهران دوویه تی. ئه شکه فته که به «ئه شکه فته مه لازاده» ناوی رۆیشه توه. خۆیشه ی ههر «مه لازاده ی شیواشان» مه شوور بووه و زور به ی خه لقی ئه و ناوه بیناگان له وه ی که ناوی «محمد» بووه. حاشیه و ورده هه والی ده ستووسی مه لازاده به سهر هه ندیک له کتیه ده سنووسه کانی کتبخانه ی جه لیزادانه وه ههر ماوه.

ج- له گوندی جه لی:

کوربه گهره می مه لازاده ی شیواشان که ناوی «عبدالله» بووه، ده برای له خۆی بچوو کتری هه بوون، ههر له ده می ژيانی باوکیدا. ده گویتنه وه بۆ گوندی «جه لی» که ماوه ی دوو سه عاتیک به سواری و لاغی خۆش رۆ له باکووری مه یله و رۆزاوای کۆین، به بناری شاخی «ئاوه گرد» وه، خنجیلانه تیکه ل به باغی هه نجیر و هه نار و میو بووه. له «جه لی» یه وه به ره و «شیواشان» برۆیت ده بی پوه و باشووری مه یله و رۆژه لاتی بۆ ماوه ی چوار سه عاتیک و لاغت بئاژۆیت، له کۆیه وه بۆ شیواشان بچیت، به ره و رۆژه لات به پینج سه عات رۆیشه ت دوا ی برینی دوو ریزه شاخی هه یبه سولتان و کۆسره ت ده یگه یتن.

چپای ئاوه‌گرد له کتییی «دوحة الوزراء» دا ناوی هه‌یه که له 1750 ز دا عوسمان پاشای بابان به سه‌رپێچی له سولتانی عوسمانلی بز ماوه‌یه‌ک تیندا ده‌حه‌وێته‌وه. حاجی قادریش ناوی هیناوه جاریکیان به «ته‌وریه»، که ده‌لی:

مه‌لاییکی فه‌قییانه وه‌قارت
به‌یانت ئاوه، گرده ئیقتیدارت

جاریکی دیکه‌ش له قه‌سیده‌یه‌کدا ده‌لی:

به‌قه‌ددی ئاوه‌گرده ده‌ردی دووری
نه‌ظیری ئیچ قه‌لایه بی‌حضور

مه‌لازاده‌ی شیواشان به‌خه‌تی خۆی له کتییکی ده‌ستنووسدا نووسیویه‌تی که یه‌که‌م کۆری «عبدالله» له‌سالی 1116ک، له‌گوندی شیواشان، پێی ئاوه‌ته‌دنیا. به‌لام سالی بوون و مردنی خۆی و مردنی کۆره‌که‌ی نازانین.

ئهم مه‌لا عه‌بدولایه که یه‌که‌می سنی عه‌بدولایانه له زنجیره‌ی مه‌لاکانی جه‌لیزاده ناوی ده‌رکردوه به «کاکای جه‌لی». له‌واچه‌یه‌دا براگه‌وره‌ی سنی ئاواپی، که هه‌ر سنیان پیاوی ئاین بوون، له‌قه‌بی کاکیان هه‌بووه. دووه‌که‌ی دیکه «کاکای زیوه» و «کاکای هیران» ن ئیستاکه ئهم له‌قه‌به هه‌ر بۆ «کاکای هیران» ماوه. دوا‌ی مه‌لا عه‌بدولاکۆره‌گه‌وره‌که‌ی. مه‌لا عه‌بدولرحمان، هه‌م به «کاکای جه‌لی» و هه‌م به «جه‌لیزاده» ناوی ده‌رکردوه. له‌میراتی باوکیه‌وه «کاکای جه‌لی» ی بۆ ماوه‌ته‌وه. چونکه له‌گوندی جه‌لی و له‌مه‌لای جه‌لی به‌وه‌له‌د بووه پێی گوتراوه «جه‌لیزاده».

مه‌لا عه‌بدولرحمان یه‌کیک بووه له‌مه‌لا هه‌ره زله‌کانی سه‌رده‌می خۆی. به‌سه‌ر زۆربه‌ی کتیه «زانستی-ئایینی» ئیسلامه‌وه حاشیه‌ی دوورودریژی هه‌یه. له‌سه‌ر هیندیک له‌و زانستانه کتییی داناوه. هاوچه‌رخ‌ی مه‌لای ئیبنوئاده‌م و شیخی نۆدی بووه. له‌نموونه‌ی وردبینی و توێژینه‌وه‌ی زانستیانه‌ی ده‌گیرنه‌وه‌که‌وا شه‌ویکیان،

هر له گوندی جهلی، به نیازی دلتیاپوون له باره ی بزووتن و نه بزووتنی
ئهستیره ی «قطب» - له کوردهواری پنی دهلین «ئهستیره ی جهدی» - بز ماوه ی
چهن دین سهعات بی ئه وه ی جووله بکات له سهر پشت راده کشی و چاو ده بریته
ئهستیره ی «قطب» و چله ده رختیکیش به عیاره ده گری تاکوو لئی روون ده بی
ئهستیره که به ئاسته م ده بزوی.

له باره ی دینداری و خواناسی مه لا عه بدولرهمانه وه ئه م سهرگوشته یه
پشتاویشت و ده ماوده م هاتوه: حه سوودان به عاده تی ئه به دیان تۆمه تی
که مه رخمی له دینداریدا وه پال ده دن، مه لا ئه بووبه کری- میر رۆسته مه، دینه که
له ههریمی شه قلاوه که مه لایه کی زیده زانای ئه و سهرده مه بووه - بز
تاقیکردنه وه ی ئه و تۆمه ته، له به رگی فه قیه تیدا به به هانه ی خویندن دیته لای مه لا
عه بدولرهمان له جهلی سهرنج له گوftar و رهفتاری مه لا عه بدولرهمان راده گری
تا دوا ی نوژی خهفتان و به سه رچوونی جه می ئیواری، ههرچی لئی ده بینیت و
ده بیته له گه ل خواناسی و دابی ئیسلامیدا جوت رۆیشتووه. کاتیک که مه لا
عه بدولرهمان ده یه وئ به ره و مال بجیته وه، یه کیک له فه قیه کانی مۆمی
مۆمدا نه که ی مامۆستای ده رده هیتیت و مۆمی مزگه وتی به سه ردا ده گریته، بز
داگیرساندن. مه لا عه بدولرهمان لئی به ده نگ دیت و پنی ده لیت: رۆله که م
مۆمه که ی من به سه ر هی مزگه وتدا بگره چونکه ئه وه ی تۆ ده یکه یته بیه رعییه، که
مۆمه که ی مزگه وت خواربیته وه بز سه ر مۆمه که ی من بلیسه ی به به ر خۆی
هه لده چیته وه و پتری لی ده تاوینیه وه. مه لا ئه بووبه کر که ئه م ته قوایه
له راده به ده ره ی لی ده بینیت خۆی لی ئاشکرا ده کات و به عوزرخوازییه وه
ده سه ته کانی راده مووسیت، له وه به ولاوه بزوی بوو به دۆست و چاکه خواز و
قه درزان تا مردن.

له سه رده می پاشایه تی «عه بدولرهمان پاشای بابان» دا جاریکیان له کۆین
کۆبوونه وه یه کی گهستی به پیاوماقوول و مه لا و ئه دیب و شیخانی کۆیه و
ده وروپشتی به سه ریه رشتی کردنی عه بدولرهمان پاشا خۆی ده به ستری، مه لا
عه بدولرهمانی کاکی جه لیش له و کۆبوونه وه یه دا به شدار ده بی، له وتووێژدا کاکی
جهلی سهرنجی خهلقه که راده کیشی، به تاییه تی هی پاشا، کاکی جهلی له به ره و

خواری مه‌جلیسه‌که دانیشتبوو. پاشا پنی ده‌لی: ئه‌و شوینه جینی تۆ نییه فه‌رموو هه‌لکشئ. کاکي جەلی له وه‌لامدا گوتبووی: «پاشا ئاگر جینگه‌شی نزم بئ بئ‌نسه‌ی بۆ سه‌ره‌وه ده‌چئ». دواي ئه‌م دیده‌نییه عه‌بدول‌رحمان پاشا له‌گه‌ل قه‌در و حورمه‌تیکی زۆردا مه‌لا عه‌بدول‌رحمان ده‌هینتیه کۆین و مزگه‌وت و مه‌دره‌سه‌ی له قه‌به‌ل ده‌کات و به‌راتی چهند دینه‌کی سه‌ربه‌کۆیه و رانییه به‌و مزگه‌وته‌وه ده‌به‌ستیتیه‌وه.

وا پئ ده‌چئ ئه‌م رووداوه له ده‌وروبه‌ری 1210 ی کۆچی بووبیت چونکه له 1211 ی کۆچی عه‌بدول‌رحمان پاشا کتیبی «صحيح البخاري» که ده‌ست‌نوس‌ی کاتبی خۆیه‌تی وه‌قف ده‌کاته سه‌ر کاکي جەلی، دیاره کتیبه‌که بۆ ئه‌و نیازه نووسراوه دواي شناسایی نیوان پاشا و مه‌لادا. له‌وه‌وه ده‌رده‌که‌وئ. بئه‌ماله‌ی جه‌لیزاده تا ئیستا - سالی 1984 - 190 سالی‌که له کۆین نیشته‌جئ بووه. مه‌لا عه‌بدول‌رحمانی جه‌لیزاده‌ی کاکي جەلی له سالی 1217 ک له کۆین کۆچی دواي ده‌کات. برا و برازای له جەلی ده‌مێن و تا تا ئیستاش خزمایه‌تی و دۆستایه‌تی له نیوانماندا زیندوو هه‌ر وه‌ک له‌گه‌ل دانیش‌توانی شیواشانیش ئه‌و پێوه‌ندییه هه‌ر به‌رده‌وامه.

دواي مه‌لا عه‌بدول‌رحمان کوربه‌ گه‌وره‌ی «واثق بیللا مه‌لا عه‌بدولای جه‌لیزاده» ده‌بیته جیگری باوکی. له‌به‌ر هۆیه‌کی که نازانین چیه ئا‌گاکانی کۆین گه‌له‌کۆیی لی ده‌که‌ن و مالی به‌ تالان ده‌به‌ن. له ده‌می تالانه‌که‌دا مه‌لا عه‌بدولای به‌ شمشیریکی رووته‌وه له‌به‌ر ده‌رکی کتیب‌خانه‌که‌ی راده‌وه‌ستی و سویند ده‌خوا تا نه‌یکوژن بئ نادا که‌س ده‌ست بۆ کتیبه‌کانی درێژ بکات. دواي ئه‌م کاره‌ساته به‌ ماله‌وه ده‌چئ بۆ ئاکرئ و چهند سالی‌کان له‌وئ به‌سه‌ر ده‌بات. حاجی حه‌سه‌ن ناویکی ئاکره‌بی گوزه‌رانی ده‌گێرئ و هه‌موو پێداویستییه‌کی ده‌برئ ته‌نانه‌ت باغ‌یکیشی له قه‌به‌ل ده‌کات که حه‌فت رۆژه جووت بووه. تا ئیمرو‌که‌ش قاپوق‌چاغ له مالمان ماوه ناوی حاجی حه‌سه‌نی لی دێتن و ده‌لێن ته‌شتی حاجی حه‌سه‌ن، مه‌نجه‌لی حاجی حه‌سه‌ن.

سالی‌کیان گه‌وره پیاوانی کۆین تیکرایان ده‌چنه ئاکرئ و مه‌لا عه‌بدولای ناشت ده‌که‌نه‌وه و ده‌یه‌یننه‌وه بۆ کۆین. له سالی 1237 قه‌تلوعامینکی دوو بئه‌ماله‌ی غه‌فووری و عیسا‌غا له کۆین ده‌کریت. «واثق بالله» له‌و ساله‌دا له کۆین بووه

گه‌شتی زیانم

به‌لام نازانین ثایا قه‌تلوعامه‌که به‌ر له تالان کردنی ماله‌که‌ی بووه یان دوی
گه‌رانه‌وه‌ی بۆ کۆیی به‌م چوارینه عه‌ره‌بییه رووداوه‌که میژوونوس ده‌کات:

لقد جري حکم الحکیم الأحد
فی ثالث الشوال فجر الأحد
بنهب کو والقتل للأکابر
للظهر فی غرلجد بالأبجد

نرخ‌ی وشه‌ی «غرلجد» به‌ لیکدانه‌وه‌ی «جمل» 1237 ده‌گیرته‌وه. «واثق بالله»
خه‌لیفه‌ی مه‌ولانا خالید بووه، شه‌ش مانگانیش له‌ سلیمانی وه‌کاله‌تی کردووه. له‌گه‌ل
مه‌لا یه‌حیای مزووری به‌یه‌که‌وه‌ چهند جاران سه‌فه‌ریان بۆ لای له‌ سلیمانی
کردووه. له‌سالی 1246 ک. له‌ تاعوونیکدا دووچار ده‌بیت و دنیا جی ده‌هیلنت.

کوپه‌ گه‌وره‌ی «واثق بالله» که‌ ناوی «أسعد» ه‌ له‌و ساله‌دا ته‌مه‌نی بیست سالی
بووه. له‌ ماوه‌ی تاعونه‌که‌دا مه‌لا عه‌بدولا ئەم ئەسه‌ده بۆ گوندیکی خۆی ده‌نیریت
و هه‌ر جاره‌ که‌ ویستوویه‌تی بیبینیت به‌ دوایدا ناردووه و له‌ ده‌ره‌وه‌ی کۆیی چاوی
پینی که‌وتووه.

باوکم له‌و پینشه‌ستییه‌ی کتینه‌که‌ی «المصقول...» دا قسه‌ له‌ «أسعد» - که‌ دواتر
به‌ حاجی مه‌لا ئەسه‌دی جه‌لیزاده ناسراوه - ده‌گیرته‌وه که‌ خۆی به‌ عه‌ره‌بی
نووسیوه‌تی و ده‌لی: «له‌ 1226 ی کۆچی پوژی ده‌وره‌دانی کۆیی له‌لایه‌ن
شاهزاده‌وه (محمد علي میرزا. أربیل فی أدوارها التاریخیه. 303) به‌ وه‌له‌د بووم».

ئهو پوژه‌ عه‌بدورحمان پاشای والی بابانی (به‌ هه‌له‌ی چاپ له‌و پینشه‌ستییه‌دا له‌
جیاتی «بابانی» نووسراوه «العثماني») له‌ کۆیی بووه و توانیوه‌تی له‌ گه‌لیدا بگاته
مه‌سه‌له‌تی و شاهزاده‌ له‌و رینگه‌یه‌وه‌ بگنریته‌وه که‌ لێوه‌ی هاتبوو.

حاجی مه‌لا ئەسه‌د له‌سه‌ر نووسینه‌که‌ی به‌رده‌وام ده‌بیت و ده‌لنت:

«مه‌رگی باوکم له‌ سالی 1246 به‌ تاعوونی گه‌شتی له‌ کۆیی بوو.
مه‌مه‌دپاشای والیی ره‌واندز زۆر ریزی لێنام و له‌ شوینی باوکمی دانامه‌وه.

ئه‌وسا کتیبی «عصام‌الوضع» م‌ته‌واو کردبوو. که ته‌مه‌نم بوو به 23 سال کیزی محمه‌داغای کورپی حه‌وینزاغام ماره کرد و له‌و ته‌مه‌نه‌دا «شرح‌الشمسیه» م ده‌خویند. له سهره‌تای موچه‌ره‌می 1250 بۆم گوینزرایه‌وه و هر له‌و ساله‌دا کورم «جمال‌الدین عبدالله» له 22 ی شه‌وال به‌وه‌له‌د بوو».

قسه‌کانی حاجی مه‌لا ئه‌سه‌عه‌د لیزه‌دا کۆتایی دیت.

ئه‌م ژن و میزده‌یه‌یی حاجی مه‌لا ئه‌سه‌عه‌د و کیزی محمه‌داغای حه‌وینزاغا سهره‌تای خزمایه‌تیی نێوان جه‌لیزاده و حه‌وینزیانه. لیزه‌شدا حیکایه‌تی بیگومان هه‌یه شیایوی باس کردنه:

ده‌ماوده‌م هاتوو که له تاعوونی سالی 1246 دا له بنه‌ماله‌ی حه‌وینزیان ته‌نها حاجی به‌کراغای محمه‌داغا و پلکینک و ئه‌و خوشکه‌ی ده‌رده‌چن و هه‌موو دارایی بنه‌ماله بۆ ئه‌و سنی که‌سه ده‌مینتیه‌وه. به‌پینی داخوازیی باری کۆمه‌لایه‌تیی ئه‌وسا و تاراده‌یه‌کیش به‌فرمانی شه‌ریعه‌ت به‌شی هه‌ره زۆری میرات بۆ حاجی به‌کراغا ده‌مینتیه‌وه. وه‌ک ده‌گیزنه‌وه باری گوزه‌رانی مه‌لا ئه‌سه‌عه‌دی جه‌لیزاده به‌هۆی بیناوه‌ری و زۆری خیزانی و خه‌ریکبوون به‌خویندنه‌وه گه‌شه‌دار نه‌بووه. حاجی به‌کراغا هه‌لسووراندنی ئیشوکاری ملکه‌کانی و باری گوزه‌رانی ماله‌وه‌ی کاک ئه‌سه‌عه‌د به‌مل خۆیه‌وه ده‌گری و هه‌ر به‌مه‌سره‌فی خۆیشی خوشکه‌که‌ی خۆی لی ماره‌ده‌کات.

ده‌سالی‌نک به‌و جۆره تیده‌په‌په‌ی. به‌پینی نووسینی باوکم له‌و به‌ینه‌دا لای مه‌لا محمه‌دی قازی کورپی مه‌لا ئیسماعیل له‌کۆیی به‌خویندنه‌وه خه‌ریک ده‌بی تاکوو له‌سالی 1260 ی کۆچیدا حاجی به‌کراغا ته‌کلێف له‌کاک ئه‌سه‌عه‌د ده‌کات که بۆ خویندن بجیته‌ ده‌ره‌وه‌ی ولات و ده‌ینیری بۆ شام لای شینخ «عبدالرحمان الکزبری» تا ئیجازه‌ی «حدیث و فقه و تفسیر» ی لی وه‌رده‌گری. هه‌ر له‌و سه‌فه‌ره‌دا دوا‌ی ئیجازه وه‌رگرتن. کاک ئه‌سه‌عه‌د به‌ر له‌گه‌رانه‌وه‌ی بۆ کۆیی ده‌چیته‌ حه‌ج. دوا‌ی هاتنه‌وه‌ی به‌ماوه‌یه‌کی که‌م حاجی به‌کراغا سه‌رله‌نوێ رینی خویندنی

دهنښته وه بهر، نه م جارهبان دهينيزي بؤ لای مه لا عه بدولرهماني رۆژبه ياني له بهغدا تا ئيجازهي گشتي له زانسته کاني ئيسلامي لي وهرده گري. له سالي 1288 ک، بؤ جاري دوهم ده چيته وه حه ج. کوربه گه وري که دواتر به حاجي مه لا عه بدولا ناسراوه له گه ليدا ده چي. حاجي کاک نه سعه دواي حه ج له مه ککه ده مينښته وه و هر له ونيش وه فات ده کات. باوکم له حاجي مه لا عه بدولاي باوکی ده گيرايه وه که دواي به سه رچووني حه ج که رۆژنيکان حاجي کاک نه سعه پني ده لي: رۆله که م عه بدولا وه سه سه يه که به دلما ديت هانم ده دا بچه زياريه تي گوري پيغه مبه ر (د). نه مه ده سي سه ي نه فس و شه يتانه ده يه وي له مه ککه نه مر م، به قسه ي ناکه م. له 1289 کزي دواي کرد و له مه ککه شاردرايه وه.

حاجي مه لا عه بدولا دواي مه رگي باوکی له 1289 کزي ديتته وه کزي و له شوي ني باوکی داده نيشيت. چونکه تاراده يه که باسي حاجي مه لا عه بدولا له نووسيناندا هاتوه پيويست نابنم ليزه دا دريژه ي پي بده م. چي پيوهندي به زنجيره ي ژباني منه وه هيه نه وه يه که له نيوان سي کوراندا، «بهاء الدين - محمد - نورالدين» کوري دوهمي که باوکمه له کيزي حاجي به کراغاي حه ويزي بووه. کوري يه که ميان «بهاء الدين» - کاکه باوي پي گوتراوه - به گه نجيه تي له سه رده مي باوکيدا جوانه مرگ ده بيت و که سي له دوا دا به جي ناميني ت. نه وهنده ي ژيا سه رپه رشتي ملک و مالي باوکی کردووه و گوزه راني گي راوه. گه نجیکی به رچاو و خاوه ن ولاخ و چه ک و ده ستوپاوه ند بووه، شاعير هه بوون له شيعردا مه دحيان کردووه، يه کيک له وان که نازناوي «هه وايي» بووه له نيوان قه سي ده يه کدا نه مه ي بؤ نووسي وه، دياره داواي يارمه تي لي ده کات:

دراوه کيسه که م هه ند بي دراوه
له په نجا جيگه پينه ي لي دراوه
له زوبده ي سيلسي له ي نالي جليه
جه نابي ميري ميران کاکه باوه

کوري سنيه م، شيخ نووره ددين، له خاتو زينه بي کچي شيخ که ريمي به رزنجي کزينيه، به و هزيه وه که شينخزاده يه، له مندالييه وه پني گوتراوه «کاکه شيخ، شيخ

گهشتی ژيانم

نووره ددين». له بيره وهره ئيسكسو كه كانى ته مهنى مندالى مامه نووره ددينم ئهم سهرگورشتو كه يه باس ده كړئ: جاريكيان، كه منډال بووه، له خهوى به يانى هله دهنى خه ونيكي ده گيرته وه بزو باوك و كه ساني ده لئ: له خه ودا وام زانى كه و تمه ناو ئاو به لام ته نه بووم. باوكم گورج ده لئ: «ئهم شينخه چ شينخه كه ته نه بوه له ئاو» باپيريشم بئ وهستان بزو ته واو ده كات و ده لئ: «ئهو شينخه برى تزه وه كوو نووره له چاوا».

گهشتى خوښندنى حاجى مهلا عه بدولا له بالهك به ره فاقه تى حاجى قادر له زور موناسه به دا بلاو كراوه ته وه و له سهرى نووسراوه ههروه ها هه راي نيوان شينخ ره زاي تاله باني و كه يفى جوانروزي له مزگه وتى حاجى مهلا ئه سعه د كه كيشايه وه سهر هيندى باپيرم له بهر خاترى شينخ رهزا، كه يفى له مزگه وت، زور به دلشكاوى، دهر بكات و كزي به جئ بهيلىت و بجئ بزو هه ولىز، ئه وىش له نووسيناندا باس كراوه. كه ينبه ينى داستانى شينخ «ته بى ماويلي» له كزيه كه وا هه نديك سهر و به رى يه خه گيرى حاجى مهلا ئه سعه د و حاجى مهلا عه بدولا بووه چى ئه وتو لى بلاو نه كراوه ته وه... گه ليك لايه نى ديكى ژيان و شه خسيه تى و پله زانايى و به شى زورى ئه و نووسينانه لى به جئ ماون، ماون به خه لئ رابگه يه ندرين به لام ليندها ئه و ماويه ده ست ناكه وئ. راستييه كه ي مهلا كانى زنجيره ي بنه ماله ي جه ليزاده هه موويان ده بئ به دريژى له سهر يان بنووسرى. كه ره سته ي نووسينيش هه يه، هه ر ده يه وئ يه كيك خوزى بزو ته رخا ن بكات ئيتر، په نا به خوا، بابزانين چون ده بئ و كه ي ئه نجام ده درئ... حاجى مهلا عه بدولا له سالى 1908 ز / 1326 ك له كزي به ره حمه تى خوا شاد بوو.

دواى ئه وه كوپه گه وړه ي، محمه د، كه دواتر به «مه لاي گه وړه» ناوى ده ركرد له جنى دانىشت. كه وت هه شت ساليك بوو خوتبه ي جومعه و ده رسي فه قيكان له لايه ن باوكييه وه به و سپيژد رابوو.

هه رچه ند ناساندنى ئهم مرويه به خويته رى كورد كارى سهر پي و په له ليكردن نيه و تا ئيستا له شه پوله كانى سهر ووى شه خسيه تى به ولاوه چى ئه وتو له قوولا يى ده روون و پاشخانى نه فس و سه قافه ت و سهرجه مى هه ول و خه باتى لاي خه لئ نه زانده راوه چارم ناچاره ليندها له بواري گهشتى ژيانى خومه وه كه شه له گه يه كم له

گهشتی ژيانم

زبى نهو. تنهها كورتهيهكى ژيانى بؤ خوينهر بگيرمهوه بابى نهوه بكات تهئسير و تاوى بوركانى نهو له مندا پروون بكاتهوه.

باوكم 1876-1943ز له چهند نووسيناندا باسى ههئى سهروبهرى ژيان و خهبات و فكرى كراوه وهك:

- گوتاريكى گهلاويژى 1943 (دواى مهرگى).
- كتيبى نهمين زهكى بهگ له بارهى «ناودارانى كورد»هوه.
- كتيبى كهى قزلى «مساجد السليمانية».
- دوو كتيبى كهى مومتاز حهيدهرى و عبدولخالق عهلائهدين.
- چهند گوتار له رۆژنامه و گۆفارى كوردى به بۆنهى بيرهوهريى وهفاتى وهيا مونساهبهيهك پئوهئدى بهوهوه ههبووبى.
- ههئىك له نووسينهكانى مهغديد حاجى.
- ناوناوهيهك له نووسينى خۆمدا.
- كتيبى «الأعلام- الزركلي».
- كتيبى «علماء اربيل»ى زبير بيلال.
- هى ديكهش...

چهند قهسيدهيهكى مهحئاميزيش پيندا ههگوتوه وهك: ههلبهستهكهى نهسيري و هينهكهى مهلا نهحمهئى نهشكهئيهى (چاپ نهكراوه) و يهكيكى مهلا مستهفائى عاسى (چاپ نهكراوه). له «مهرسیيه»شدا لاواندنهوهكهى كۆمهلهى «ژ.ك»ى مههاباد و قهسيدهكهى «خادم» و هى سهيد نهوهري حوسهينى و چوارينهيهكى دلزار و يهكيكى مهلا زاهيري مهلا سادق (چاپ نهكراوه).

له ههلكهوتدا نووسهرى وهكوو مهلا جهميل رۆژبهيانى و ههزار و دكهمال مهزههر و كهريم شارهزا و هى ديكهش به چاكه باسيان نووسيوه. دواى مهرگى، له پاييزى

1943 له «يانهي سهرکهوتن» ی بهغدادا «تهئبينه» يهکي بږ گنډا. له راډيوي مؤسکۆش له 1976 کږبونهوهيهکي ئهدهبي بيرهوهري سهده سالي وهلا دهتي بلاوکرايهوه، له راډيوي تاران و شوييني ديهکي ئهه رۆژهلاته نزیکه باسي کراوه و له تهلهفزيوني کهرکووکيش ناوناوه دووان و گوتاري لهسهر بلاوکراوتهوه. له کتبي کورديهکاني قوتابخانهي رهسميش وهک ئهديب و زانايهکي کورد له سهري نووسرايو.

ناحهزهکاني بريتي بوون لهمانه:

1. زۆردار
2. ئهفسانهپهريست
3. مينشکۆشک
4. دوژمني کوردايهتي.

بهلام له ژياني خويدا کهسيک له ناحهزاني زاتي نهکرد به نووسين ناوي به خراپه بهيتي وهيا ږووبهږوي دهنگ ههليتي.

ئهم مروي له سهرهتاي ژياني، ههر له مندالييهوه، ئاکاري زهکا و لينهاتووي پتوه ديار بووه، لهمهشدا سهير پښهاتن جني نابيتهوه چونکه به عادهت مندالي ساوا به خوي و خهسلتهکانيهوه فراڅي دهبيت. يهکيک له بهلگهکاني ئهم لايهنه لهوهدا دهديترئ که ئهو دهمهي «خاتوو زيتهب حزينه» بږ «حاجي مهلا عهبدولا» دهگويزرپتهوه ههرچي دياريهکي بږ باوکمي هيتابوو، بږي گهوره بوون، باوکم -6 7 سالي بووه، دياريهکانيش بږ ميردمنداله ي 10-12 سالي هاتبوون. «حزينه» گوتبووي: ئهو قسه و پهفتاره ي له کاک حهمهديان دهگيزايهوه تهمني ئهو دياريانهي را دهگهياند. بهلگهيهکي ديهک له وهدايه که له عومري سوخته ي لايه فقييهکي باپيرم دهري ريزماني عهرهبي دهخوييني له ماددهي «دغم» دا مامۆستاکه ي پني دهلي فيعلي وهکوو «مدد، قصص، لم» دهکرين به «مد، قص، لم» ئهويش به مامۆستاي دهليتهوه: کهواته ئهم فيعلي «إقعنس» له کتبيکه

دل و مینشکی خۆی بهو کاره بهخشیوه. له تهمهنی 17 سالهیدا بۆ ماوهی یهک سالی تهواو له مزگهوتی گهوره ده‌رنه‌چووه. ده‌یگێزایه‌وه، چۆن لهو سالانه‌ی خویندندا عیشقینکی زانست و که‌شفی غه‌یب ده‌روون و هه‌ست و هۆشی داگیر کردبوو، چهند به ئاسانی گرینی شوینه ئاسته‌نگه‌کانی کتینه سه‌رسه‌خته‌کانی مزگهوتی بۆ ده‌کرانه‌وه. ده‌یگوت: لهو ساله‌دا که هه‌نگاوم ئاودیوی ده‌رگه‌ی مزگهوتی گهوره نه‌بوو، شه‌وانه به ده‌رنه‌نگه‌کاتی نزیک به‌یانیه‌وه ده‌چومه حه‌رمی مزگهوت، له تاریکایی و خاموشیدا ده‌که‌وته باوه‌شی زکر و فکری ئه‌وتزوه که هه‌ر لهو ته‌رزه باری نه‌فسی ئارامدا، به دل و ده‌رووندا تی ده‌په‌ڕی لهو هه‌نگامه تازه‌یه‌ی عومرمدا شه‌و له دوا شه‌و له حه‌رمی مزگهوت هه‌ستم ده‌کرد نوورینکی سه‌وز ئه‌و ناوه‌ی داده‌گرت و وه‌های پێ ئارام ده‌بووم له ده‌رووندا ورته‌ی نا‌په‌زنامه‌ندی یه‌که‌جاره‌کی خامۆش ده‌بوو... له ژیر سایه‌بانی ئایه‌تی «اولئک رضی الله عنهم ورضوا عنه» دا خۆم له‌ حاله‌تی په‌زنامه‌ندی نیوان به‌نده و خالقا ده‌دیت. گه‌ش گه‌ش له بیرمه‌ گوتی: ئه‌و په‌رونی و شه‌فافیه‌تی تهمه‌نی 17-18 سالیمدا به یه‌ک لوقمه‌ی حه‌رام دۆراند، به‌لام نه‌یگوت لوقمه‌که چی بوو، له‌ کۆیه‌ هات. مینیش، لهو تهمه‌نه‌ی 10-12 سالیمدا، نه‌مپرسی چ لوقمه‌یه‌ک، چۆنا و چۆنی؟ دواتریش بۆی نه‌گه‌رامه‌وه، شه‌رم و شکۆ رینی پێ نه‌دام بپرسمه‌وه. به‌لام دیاره ده‌بی لوقمه‌که له ده‌ره‌وه‌ی مزگه‌وته‌وه بۆی هاتبیت چونکه ئه‌وسا له مزگه‌وت ده‌رنه‌ده‌چوو جا بزانه دیارییه‌ک له دۆستیکه‌وه یان جه‌مه نانیک له خزمیکه‌وه بۆی چۆته مزگه‌وت ئه‌و ته‌ئسیره‌ی بووه.

بینگومان ته‌جربه‌یه‌ی باوکم لهو جزیره مه‌یدانانه‌ی سه‌ربه غه‌یب و ده‌روون تا کۆتایی عومری به‌رده‌وام بوو. به‌ نموونه: حکومه‌ت له قه‌زای رانیه ده‌ستی به سه‌ر مولکینکی جه‌لیزاداندا گرت و کردی به «محلولة» هه‌ر چهند سه‌د سالیک بوو بێ کیشه له‌به‌ر ده‌ستماندا بوو. کیشه‌ی ملکه‌که له نیوان ئیمه و حکومه‌تا به‌رده‌وام بوو تا هاوینیکیان مالمان له چنارۆک بوو، دوا‌ی نانی سه‌ینه مام، شینخ نووری، به عاده‌تی خۆی هاته لای باوکم، هه‌ر که ده‌رکه‌وت باوکم پینی گوت، نووره‌ددین خه‌ریک بووم به دواتدا بنێرم: ئیمشه‌و له‌ خه‌وندا ده‌نگینم هاته به‌ر گوێ ئهم ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه «إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى» وام به‌ دلدا دیت «قه‌نبه‌ران» (ناوی ملکه‌که‌یه) نادۆریت. له واقیعه‌شدا نه‌دۆرا: سالح زه‌کی به‌گی ساحنبقران بوو به

موتەسەپفی ھەولیز، ھیممەتی کرد و لە رینی «اطفاء ضريبة الأرض» - ھوھ
ملکەکە ی بۆ گێزاینەوھ. زەکی بەگ ماوھیک لە کۆیە زووتر قایمقام بوو ھەموو
چەندوچۆنکی کەسایەتی و ئاکاری باوکم، تارادەییەکیش، رابوردووی بنەمالە ی
جەلیزادە ی دەزانی و دنیایا بوو لەوھ ی کە ئەو ملکایەتیە شتیکی رەوایە و
حکومەت دەستدریژی لیمان کردووە. باوەر دەکەم زەکی بەگ ئەو سەنەدە
شەریعیەشی دیتبێ کە لە 1260 ی کۆچی حاجی مەلا ئەسەدی جەلیزادە نیوھ ی
ملکەکە ی پێ کرپوھ لە خاوەنەکە ی، ئەو سەنەدە مابوو تا سالی 1963، لەو سالەدا
ھەرچی سەنەدی ئەوتزیی و زوربە ی ھەرە زۆری نووسراوی خانەوادەیی
جەلیزادان ھەبوو (پری جانتایەکی قالب بەتال) کە خوشکی گەرەم «نەجیبە» لە
ماوھ ی عومریدا بە ھەولێ بیوچان کۆی کردبوونەوھ و تۆزی لێ تەکاندبوون و
شەرحی لێ داوون، سەرپاکیان سووتان، ئەو دەرە مەن لە بەندیخانە ی بەغدا بووم.
سەنەدەکە بە ئاگر سووتا، ملکەکەش لە گۆمی دووکان خنکا.

بۆ دلدانەوھ ی ئەو کەسانە ی حەز بە ملکایەتی زەوی ناکەن و تۆمەتی «إقطاعی» ی
وھ پال دەدەن لێرەدا ئەوھندە دەلیم، ملک ی وەک قەنبەرانی ئیمە لە شوینی
مەلاریاداری بێھیمنی و بێحکومەتی وەک بیتوینی ئەوسا دەستی فەلاحی
بێدەرەتانی بەسەردا رانەدەگەشت. بەر لە سەد سال لەو شوینەدا ئەگەر ھەزار
دۆنم زەویشت بە خۆرای دابایە فەلاحیکی ھەزار نەیدەویست بە مەرچیک مەجبوور
بایە بیکێلێ و دایچینی نەک ھەر لەسەر کاغەز لەقەبەلێ کرابایە چونکە ئەگەر مانگ
و ئەستێرەشی لە سەر کاغەز لەقەبەل بکەیت زەرەر ناکا لە قبوول کردنی.

ئیمەش لە کۆیەوھ ھەر ئەوھندەمان پێ دەکرا، سالانە، بەشیکی ئەو ملکە بە برنج
دایچین، خواش دەزانی بە چ ئەرک و زەحمەتیک دادەچاندرا. سالی وەھاش ھەبوو
مەرەزە شەرای لێ دەدا، یەک دنکە برنجی لێ نەدەھاتە جەوالی کەسەوھ. تا دوا ی
مەرگی باوکم ئنجا تووتن چاندن لە شوینی ئەوتزی داکەوت، لە دەوری تووتیش
نەلوا ئاوەدان بێتەوھ. پەیداوونی دەرمانی گەزەندەکوژی «د.د.ت» و بووژانەوھ ی
باری ئابووری گشتی دوا ی زۆربوونی پارە ی نەوت کە کیشایەوھ بۆ پەرەسەندنی
مەکیە ی جووت و دروینەش، حیسابی کشتوکیلی گۆری و شوینی ناسازی وەک
ئەو قەنبەرانە ی گێزا بە سازگار.

خۆشبهختانه لهم مهيدانهدا فۆلكۆر به هاتامان دیت: ئهو ئاوھى زهويه كانى قهنبه ران
 ئاو دهدات پىنى ده لىن «قۆپى سوور و شه ب». گوته يه كه هه يه له باره ي ناسازگارى
 ئهو ئاو هه ده ماو ده م هاتو ه ده لى:

سووری گوتیہ شہبی

کاروانہک دیٰ له حہلہ بی

ئەمەن دەيخەم ئەتوو مەيەلە راستەوہبى

به‌داخه‌وه ماوه‌ی سازگاربوونی ئەو ناوه‌ی بۆ مەڵکە‌که‌ی ئێمه‌ کورت بوو چونکه‌ له‌ ساڵی 1957 هه‌. که‌ له‌لایه‌ن میریی‌ه‌وه‌ به‌ نامه‌ی ئاماده‌کردنی ناوچه‌که‌ بۆ گۆمی دووکان ده‌ستی به‌سه‌ردا گیرا، مە‌ڵکە‌که‌ له‌ ئێمه‌ شۆرا. له‌ سه‌رده‌می مه‌لاریادا گه‌لێک له‌وانه‌ی به‌ داچاندن و ئاودانی ئەو مە‌ڵک‌ه‌وه‌ خه‌ریک ده‌بوون له‌ خزم و که‌سانی خۆمان گیانیان سپارد. به‌هه‌مه‌حال شه‌شیه‌کی ئەو مە‌ڵک‌ه‌ی باوکه‌م بوو، له‌ دوا‌ی ئه‌و‌یشه‌وه‌ 1/42 ی به‌ر من ده‌که‌وت. خوینه‌ر خه‌یالی «اقطاع و ده‌ربه‌گایه‌تی» به‌ دای خۆدا تهنه‌یه‌رتنی.

بادهینه وه وه لای کورته ی سه رگوره شته ی ژیا نی باوکم. له 18 سالی ئیجازه ی له باوکی حاجی مه لا عه بدولا، وه رگرت و له جینی ئه و ده رسی ده گوته وه، هه ر له سه رده می ئه ویشدا زوربه ی ئه رکی مه لایه تی دوو مزگه وتی حاجی مه لا ئه سعه د و هی مزگه وتی گه وه که وته سه ر شانی. له تافی هی ز و تاقه تیدا رۆژی 21 ده رسی گوته وه. حاجی مه لا عه بدولا گه یاندوبیه 24 ده رسی رۆژانه. هه ندیک له مامزستاکان، خۆی ئیجازه یان له وه رگرت.

له 25 سالی کچه مامینکی خۆی لږ ماره کړا (نه عیمه ی مه لا حه بیبی حاجی مه لا نه سعه د) له و ئافره ته چه ند مندالینکی به ره هم هاتن به لام له کچینکی به و لاوه نه وانی دیکه هه موویان به ر له خۆی و زور به شیان به مندالی مردن... دهنگو باسی زیره کی و بلیمه تیی کورینکی «عبد الحمید» ناوی که له ته مه نی 7-8 سالیدا ده ماو ده م ده گیزد رایوه و جینی سه رسورمان بوو، به لام باوکم خۆی باسی زه کای کورینکی دیکه ی ده کرد که و ا به ر له عه بدولحه مید هاتو و به مندالیش مردو و. ده بگوت نه گهر

ئەو مندالەم بۆ ژیاپایە ژنم نەدەهیتایەوه. بەهەمەحال وەچەى یەكەم خیزانی سەرلەبەریان بى ئاسەوار برانەوه.

خۆم گۆییبستی باوكم و مام «شینخ نوورەددین» بووم كە دواى چەند سالیك لە مردنی خیزانی یەكەمى بە ئیلحاحى خزمى و دۆستانی، باوكم رازی بووه بۆ دوهم جار ژن بهیئیتەوه. هەر لە گەنجایەتییهوه دووچارى زگ ئیشەیهكى بە ئازار بووه (لە سالانى دواى ژیانیدا بەدى كرا كە - «قرحة المعدة»- یە). دەیگوت زۆر جارن كە ژانەكە شیددەتى دەستاند لە خۆم بیئومید دەبووم ئیتر چۆن زات بكەم ژن بهیئیم؟ ساوايهكى هاتیئیتە كایەوه بەسەر كینیدا بەجى بهیئیم؟ بەلام ریکەوت وەها بوو، بە دەم راگرتنى پارێز و خۆپاراستنەوه بۆ ماوهى چەندین سال دەرەكەى كزتر بوو تا ئەوهى خەلق هەستى نەدەكرد چ ناساغى پێوه دیار بى. ئەو كوانەى مەعیدە نەبوايه لەلایەن تەنسازیهوه چ نوقسانی نەبوو، هەتا ژیا پنیوستى بە چاویلکە نەبوو، دارووەكازیشى بەكارنەهینا. ئەو نەساغیهى باوكم بەپینى گێزانەوه خۆى لە زیندە مەیلی وەلاى سرکە و شفتە، سرکە و كەبابەوه تووشى بووه. زۆر جارن، كە مندال بووم لوقمەى چەورى پى دادەنامەوه و دلى رەواى نەدەدا بجیتە هەناومەوه. ئەگەر خۆم پى نەگیرایە وەهاى دەكرد شتیكى مەزەدارى بە دوادا بخۆم كە یارمەتى هەزم بدات.

خیزانی دوهمى كە دایكى منه «حەبیبەى كچی شینخ رەزای كۆرى شینخ قادری سەندۆلان-ە» - كە مەشووڕ بوو بە قادر سەررپووت - لە بنەمالەى ساداتى بەرزنجە بوو. «سەندۆلان» دینیەكە بە سەر زینى بچووكةوه نیو سەعاتە رینیەك بە سواری ولاغ دەكەویتە لای قبیلهى قەلادزەوه. كاتى خۆى دەستەلاتدارانى پێدەر ئەو دینیەیان بۆ تەرخان كرد و مزگەوت و تەکیەیان تیندا بنیات نا بۆى. ئەویش كەوتە سەر تەریقەتیكى خەست و پاکی قادری و ناوی پێوه دەرکرد بەتایبەتى لە دیوى كوردستانی ئێران كە باوەریان پینی لە رادەبەدەر بووه. دەماو دەم هاتوو كە پیاویكى خواناس و حەقپەرست بووه و لینی نەزانراوه لە شەریعەتى لا دابى یان لە تەریقەت درێغى كردبى.

له رېښه وټيځدا¹ حاجي مهلا عېبدو لا رېښه وټه پږدهر له شېخ قادر مېوان دهېښ، شېخ قادر ماوه يهک به دهسته ودايه رهي تهکيه وه بهر و بيري دهچيت. دواي مولا قات که پروو دهکه نه وه سندو لان دهرويشه کاني شېخ قادر به گهرمي دهغه زهني دهکه ن، ولاغه که ي حاجي مهلا عېبدو لا نهختيک چولاغي دهکات، شېخ قادر پښي دهلئ: جهنابي مهلا، دهغه و گوټني دهرويشه کان تهسيريان له ولاغه که ت کرد. نهویش هر به هه مان گياني نوکته سازييه وه له وه لامدا دهلئ: نهخير قوربان، چولاغي ولاغه که له وه وه يه که خوي نه قشبه ندييه که يفي به قادرييان نايهت... نهوسا

¹ - رېښه وټه که برېتي بووه له وه ي که قافله ي تيجاره تي «حاجي نه سعه داغا» ي خالوزاي باپيرم له سهغه ريکي بهر و کوردستاني ئيران ريگران به تالان دهيه ن و دهکه وټه بهر دهستي هه مزاعاي مهنگور. قافله که هه موو دارايي حاجي نه سعه داغا ي تيدا بووه، له سر ته کليفي نه و. حاجي مهلا عېبدو لا دهچي بو وهرگرته وه ي نه و قافله يه. که ده گانه لاي، هه مزاعا يي خوخوران دن ماله که ده داته وه. له و چهند روژه ي مېوانداری کردني حاجي مهلا عېولا له لايه ن هه مزاعا وه نوکته و له تيفه پرووي داوه. به کيکيان نه وه بووه که هه وه ل شه و کاتيک نان دههينن بو مېوانان حاجي مهلا عېبدو لا دهست نابات بو خوار دن هه مزاعا له سه به ب ده برسيټ. باپيرم پښي دهلئ: هه تا نوټز نه که يټ و بهلټنم نه ده يټي له سه ري به رده وام ده ي نانت ناخوم... خولاسه دواي به ينيک نان دهخوريټ. له وه به ولاوه چهنديکي له ديوي کوردستاني ئيران هه مزاعاي کوبيه کي ديتبيت به شا به دي نوټز کردني لاي باپيرم و نوټزه که ش له بهر چاوي کابرا دهکات. وهختيک دواي ناني شه و قهننه ي نووټني بون خوش بو باپيرم دههينن، مؤدنه قهننه که ي له غايهت به ده ر نازدار ده يټ. هه مزاعا دهلئ: جهنابي مهلا با حيكايه تي نه مؤدنه يهت بو بکه م نجا سه ريشک به لني. گوټووي جار يکيان له تاران بووم شاي نه و ده مه (رهنگه مظفر الدين بوويټ) داوه تيکي کرد منيش بانگهينستن کرام... دواي نان خوار دن که نه غلب که چک و ورده نامرازي تيدا خوار دن له زير دروست کرابوو. بهقه ده ر ژماره ي نه و خه لکه مؤدنه ي وه ک نه مه يان به قهننه کانه وه کرد. که قليان ته و او بوو مؤدنه کانيان کوکرده وه... بهر برسي قليان گوټي مؤدنه يه ک ديار نيه، نه و خه لکه يان پشکني مؤدنه نه دوزرايه وه... که گه رامه وه مه نزل کوټخايه کي له گه لمدا بوو له گيرانه وه ي باسي بزربووني مؤدنه که گوټي: تاغا مؤدنه که به منه (لاي منه). پرسيم چون له پشکني دا به سهريان نه گرته وه، گوټي تاغا هيندم پي حه يف بوو نه و شته جوانه له دهست بدهم. دهرفه تم ديت مؤدنه م له پاشه لي خوم نا... نجا قوربان خوت موختاري!! هه مزاعا نه وه بوو له گه ل شېخ عوبه يدولا ي نه هري شو رشي نايه وه له کوردستاني ئيران.

هيچ کاميکيان بيريان بۆ ئهوه نه ده چوو که دواي خويان کورې ئه ميان له گه ل نه وه ي
ئهو يان ده بنه هاوسه ر.

شينخ قادر چهند کورېکي له دوا به جي ده مي نئ، شينخ رهزا کوره گه وره بوو له جني
داده نيشئ. شينخ رهزا زور نا ژيت. دواي خوي دوو براي له سندولان ده بنه وه به
خاوه ن ته کيه، شينخ ئه مين و سه يد گول. شينخ ئه مين ته کيه يه کي تازه بۆ خوي
دروست ده کات. سه يد گول ده يته جيتشين له ته کيه ي باوک و کا کي. باوکم له گه ل
سه يد گولدا دؤستايه تي و شناساييه کي زيده به تين په ida ده کا تا ئه وه ي، کوردي
گوته ني، چي ديه کي به به ره وه ناميني. ئه م دؤستايه تيه بووه هوي داخوازي
دايکم، برازاي حاجي سه يد، بۆ باوکم. به ر له شه ري يه که م سه يد گول چوو بۆ حج
و له وه به ولاوه پئي ده گوترا حاجي سه يد. تا ئيستا که ش هه روه ها به حورمه ته وه
ناوي ده بري.

له شه ري يه که مدا حاجي سه يد چوو بۆ غه زا له ديوي کوردستاني ئيران به رانه ر
سپاي قه يسه ري رويس و تييدا شه هيد بوو. دوو کورې له پاش به جي ما. شينخ
حه سه ن که له هاويني 1963 کؤچي دواي کرد و شينخ حسين² که ئيستا له پژده ر
ئه رکي مه عنه وي و خانه واده يي سندولاني خستؤته سه رشاني بي ئه وه ي
به رمال نشين بي.

شينخ رهزاي باو کي دايکم چهند کچيک و چوار کورې لي به جي مان. کورپه کاني،
شينخ خدر، شينخ جني د و شينخ حه سه ن له دايکيک بوون. شينخ قادريان له دايکي
دايکم بوو. له مانه ته نها شينخ جنيديان ماوه له دنيه کي نزیک رانيه «سه ida وه»
ده ژيت و موسلمان يکي بي ني له و ناني شينخايه تيشي هه رگيز نه خوار دووه. ئه گه ر
ويستباي ده يتواني له شينخايه تي ناو ده ربکات به لام له گه ل شينخ خدر ي کا کي له
زويکه وه مليان نايه که سابه تي شيناورد و خه له و خه رمان و نا ژه ل به خوي کردن.
بينمه خزمه تي خه لکيان ده کرد و هه رچي له که سابه ته وه بکه وتبايه خوانيانه وه
ده ور ده کرايه وه بۆ هه ناوي ميوانه کانيان.

²- شينخ حسين له کؤتايي هاويني ۱۹۹۳ کؤچي دواي کرد.

باوكم كچينكى خۆى له شينخ حهسهنى حاجى سهيدگول ماره كرد. تاقه كچيك له و ژن و ميژدبييه بهرهم هات ئه و يش له ته مهنى 10-12 سالى جوانه مهرگ بوو. له 1954 ئه و خوشكه م، كه له دايكى من نه بوو دنيای جى هيشت. له مه وه دهرده كه و ئ خزمایه تى ئيمه ی جه ليزاده، به تيكرايى، له گهل پژدهر له وه وه ديت كه چهند پشتيكمان له بيگه لاسى پژدهردا ژياون. دواتریش به هۆى پيوه ندى خزمایه تى نيوان باوكم و شينخانى سندوقلانه وه دۆستايه تيه كه نویتر و به هيزتر بزوه. له لايه ن خۆمه وه پيوه نديم به سندوقلانه وه هينده ی پيوه نديم به جه ليزادانه وه مه كه مه.

ریشه ی پيوه ندى جه ليزادان به پژدهره وه بى سهروسه دا نه بووه. له رينكه و تدا به توندى خۆى نواندوه. له سه رده مى حاجى مه لا عه بدولا دا رووداوينكى عاده تى سه ر ده كيشيته وه بۆ هيندى كه دوژمنايه تى به ريه ك له ده سترپويشتوه كانى كۆين دژى حاجى مه لا عه بدولا خه ست بيته وه. حاجى مه لا عه بدولا براى خۆى «حاجى مه لا ئه حمه د» و كورپينكى خۆى (باوكم) له گهل ده سته يه ك له خزم و دۆستى ديكه ده نيزى بۆ پژدهر كه به پيى پيوست به رژه وه نديك له و كيشيه ره چاو بكن و به فريای بين بۆ كۆين. هيشتا ئه و ده سته يه خه ريكي وتوويز بوون له گهل سه رزكانى پژدهر كه ناحه زه كانى حاجى مه لا عه بدولا تيكرايان ده چنه وه لای و عوزرخوازی ده كهن و ناخوشيه كه به سه ر ده چيت. له و سه فهره دا ته مهنى باوكم 11-12 سالى بووه، به لام به شى زۆرى وتوويزى به رژه وه نديينى كه له گهل سه رۆكه كانى پژدهردا ده كرى له باوكمه وه ده بى. ئه وسا مه محموداغا و سه ليماغا و مه مه نده قيت و ئه و جزره ناودارانه له پژدهردا قسه رويشتو بوون، كه باوكم به راويژه پر تاموشامه كه ی خۆى باسى ئه و سه فهره ی ده گيزايه وه بيسه ر لنى تير نه ده بوو.

باوكم باسى ئاغايه كى مه يله و شيته لۆكه ی قسه خۆشى ده گيزايه وه ئه م ما هه مووى لايه نى زه كاوه ته كى زگماكى تيدا بوو. پرسيان لى ده كرد له باره ی ئاغا زله كان له وه رامدا هه ر يه كه ی به خه سلته ی راستينه ی خۆيه وه هه لده دايه وه... فلان؟ هى راوته دبيرانه. ئه ی فلان؟ هى مه يدان و شه ر ناخوينيه. فلانت بى چۆنه؟ هى ژاژى و په نيرانه...

سالى 1963 كه ئاواره بووين و لای خاله كان له پژدهر گيرساينه وه، من ئاغايه كى ليكه وته ی هه مان تايه فهم ديت هه م هۆشكول و هه م به ئه دب و قسه خۆشيش بوو.

له م گهشتهی ژيانی خۆمدا مومکين نيهه بتوانم به جۆريک له بارهی باوکمهوه بدویم بشی خۆمی لى رازی بم وهيا بۆ خويتهر ببيتته بنه ماى شاره زابوون له و مرۆقه. چى تا ئیستاش له بارهيهوه نووسراوه له سه ره تايه کى که سايه تى تنيه ر ناکات.

به عاده ت نووسين و باس کردنى که سان يان شتان. ئه نجاميکى به ره واژ به دهسته وه ده دات. هه تا بابتهى له سه ر نووسين و باس لئوه کردن بچوک و که مبابه خ بى. سوود پتر وه رده گرى له ناوه ينانى. چونکه بايه خيکى بى پهيدا ده کات که پيشتر له تاريکايى و نه ناسراويدا نه يبوو. که چى بابتهى گرینگ و بايه خدار ئه گهر له نووسين و باس کردندا مافى ته وای خۆى نه دريتى غه درى لى ده کرى. به نمونه ده ليم که گوترا: کۆپه رنيکۆس³ به ر له 500 ساليک سوورانه وهى زه وى به ده ورى رۆژدا دۆزیه وه، له سه دى نه وه و نۆى که سايه تى و بليمه تى و زانست و هه ستيا رى ئه م مرۆقه تیده بردرى. به لام که گوترا: مام هۆمه ر به که م کورد بوو له سالى 1925 قه وانى «هه يبه لار»ى له به غدا پر کرده وه، سه د ئه وه نده مافى خۆى بايه خ پهيدا ده کات. هه رچى کۆپه رنيکۆس بوو راس تيهه کى جيهانى گرنگى دۆزیه وه که له ماوهى هه زاران سالىدا ملياره ها ملياره هاى چاوى ئاده ميزاد به سه ريدا ده خشى و نه يده ديت تا ئه وهى زوربه ي بيروبا وه رى سه ربه ئايين خۆى هه لئا له سه ر بنگه ي به ره واژ کردنى ئه و راس تيهه. کاريشى گه يانده راده يه ک ئه وى دانى پيدا هيتا بابه له گه رده نى ده درا. مام هۆمه ريش به پر کرده وهى قه وان کارىکى کرد ئه گهر که له شيز و تووتيت له جيگه ي ئه ودا دانا بابه قه وانه که به قووقوو و جره جره هه ر پر ده بۆوه. ئنجا پاره شى خسته گيرفانى مام هۆمه ره وه (عافيتى بى) ناويکيشى بۆ پهيدا کرد (لنى پيرۆز بى) دواتريش که ناوى ديت به «رابه ر» له قه لم ده درى (شه قى زه حمه تى ته).

زانايه کى يونانى به ر له دوو هه زار و هينده سه د سالى ئه و ياسايه ي دۆزیه وه که به ناوى ئه وه وه پنى گوترا ياساى ئه رখে ميدس. ره نگه بلاویش بکريته وه، گۆنزاليز-

³ - هه ندى زانايانى يونان به ر له ئيفلاتوون گوتبووان زه وى ده سوورپته وه به لام قسه يان ده نگى نه دايه وه، چۆنايه تى ئه و سوورانه وه شيان شه رح نه دا وه ک که کۆپه رنيکۆس کردى... ئه م قسانه م له چاپه مه نى خويندۆته وه نه ک گوئيستان بووم.

یکى برازیلی یه کهم کهس بوو له میژووی ئاده میزادا توانیبتی 300 قرښته له سهر یهک دهر بکات. خوا نه یانېرئ ههردووکیان هه یه کهمن، ههردووکیان ناویان له جیهاندا به رابه ر بلاو دهیته وه.

دینته سهر باسی کوردایه تی خومان دهینیت شاعیریک له سهر خواهشتی حکوومهت نه شیدی کوردی بۆ قوتاییان داناوه، رهنه مژهشی تیدا وه رگرتینت... یه کیکی دیکهش به کۆتی بهندیخانه وه نرکه ی شیعری هاتوه، یاخود بهرژه وهندی زۆری خۆی له پیتاوی ئه و شیعردا پینشیل کردوه... هه مووی هه کوردایه تییه و ناویان هه ر به قهدهر یهک ئه رک و خهبات و جانفیدیای خاوه نه کانیان راده گه یه نن.

خانه قای سهید ئه حمده بۆ ماوه ی پتر له 60 سال نوای غه ریب و تیشووی برسی و حه سانه وه ی که نه فته بوو. ئه و خانه قایه له دهیان سالدا رینی له برسان مردنی فه قیری که رکووکی به سته بوو چونکه هه موو هه ژاریک دهیتوانی سی جهمی بیمنهت له خانه قا بخوات و پینشی نه گو ترئ ناوت چیه. ئینستا گویت له ناوی سهید ئه حمده ی خانه قا نابیت مه گه ر چونا و چۆنی. که ناویشی بیت هه زاریه کی که سایه تی و ریز له خۆنان و غه رینه وازی و مه ردایه تی و مه زنایه تی ئه وی لئ وه ر ناگیریت. که ده گو ترئ فلان و فلان و سهید ئه حمده ی خانه قا به یه که وه چوون بۆ هه ج خه یال بۆ ئه وه نا روا که فلان و فلان و فیساریش له قافله ی سهید ئه حمده دا حه جیان بۆ کرا...

گویم له گو تار ی نووسه ر و هونه رکاریکی کورد بوو. له جیاتی هه مومان، شانازی به ناوی گۆران بیژیکه وه ده کرد که وا، بیچاره خۆی، له باریکدا به سه ری نه برد بویرئ داوای ریز لئ نانی بکات وه یا بیر بکاته وه له گرته به ری راره ویک که مرو فئ ریز لیترا و تیرا ده رۆن. گۆران بیژیشم دیتووه ده نگخۆشییه که ی زی ده جوانی بوو به ده وری ئه و مه ردایه تییه و حورمه ته وه که ته وا و که ری شه خسیه تی بوو. چاوه شی زور نا لیده رم دیتووه هینده پیاوانه و مه ردا نه حورمه تی خۆی را گرتووه به خه یالی که سدا نه هاتووه چاوه شییه که ی لئ به عیب بگرئ، هی دیکه شم دیتووه زاتی نه کردوه له ریزی خه لق دانیشی.

بۆخۆت له گهڵ خۆتدا لیک دهوه که دهگوتری وهیا دهنووسری: «بهه له 40 سالیک فلانه کهس رازی نهبوو شینخ لهتیف و کاکه زیاد له سهروکایهتی پارتی کوردستان بهشدار بن» چهند به ئاسانی نهو فلانه کهسه له ریکاری ئیفلاسهوه دهچی بۆ پیشهوایی، شینخ لهتیف و کاکه زیادیش پرووت دهنهوه. تۆ وهه به خۆت و دهلالاتی میراتیهوه خۆت به نیشتمان ببهخشیت کهچی بهکینک رهفرت بکات ههموو سامانهکهی نهوه بی نههیچ دهلالات و نههیچ شۆرعت و نههیچ شتیکی هیه... قوتهیهکی مل نیرکه کاردوهوه له ئوتیلی کوردایهتی دابهزیوه به خۆرای تیدا دهلوهوهری... نۆشی گیانی بی... بهلام وهها خوش بوو که مادهم پیاوی وهک شینخ لهتیف رهفز بکری قوتهی مل نیرکه کاردووش له هیچه نهبیته پیشهوی ئوممهت. دوی 40 سالیش لهو ماملهته ئنجا رۆژی نهوه نههاتوهوه قوتهی ئهوتزیی پیشهوا بیت...

نووسین و گیزانهوهی دهماودهم نهگهر ئینسانی لهگهڵدا نهبی خاوهن هونهری گهره و جهوانمهردی بئقیل و شەخسیهتی تیروپر پرووت دهنهوه موفلیسیش دهبیته خاوهن بانک. ههرچی میژووی کۆن و کۆمهلایهتی سهردهم هیه لهم مهتهله نافۆلایه «تیداچوون و پتقهلهوبوون» ی ناوهینان و لهبارهوه نووسینی کهموکور و بیئینساف هاوپشکن.

لهم روانگهوه دهلیم نهگهر تهواوی کهسایهتی و لیهاوویی و خهسلهته بهرزهکانی بابایهکی خاوهن قابیلیهت نهزانیت، به تهنها ناوهینانی وهیا خیرا پیدا تیهپرینی نهک ههر لینی شارهزا نابیت بهلکوو پتر نااشنای دهبیته چونکه ههر وهک به ناوهینانی «ئاگر» زمان ناسووتیت ههروههاش بیرت بۆ نهوه ناچیت که شت دهلوتیتیت نهگهر پینشتر لینی بهله نهبووبیت.

ناوهینانی ئاگر بۆ نهو کهسهی نهیناسییت بهه له ههموو شتیک «ئاگریهتی» ی پیره ناهیلیت، واته «کهسایهتی» یهکهی دهلرپتهوه. ههر بهو پینه که ناوی پیاویکی وهکوو هماغای کۆیهت هینا رهنگه. لهم رۆژگارهدا که ناوی «ئاغا»ی تیدا تال بووه، زهرههه لئ بدهیت، تۆ دهبی بزانیته هماغا له گرانیهکهی 1917 له جیاتی نهوهی نیوهی رهز و زهوی و زار و خانووی کۆیی بکری هات ههرچی خوا پینی دابوو کردی به خۆراکی ههژار و غهوارهی نهو شاره که ناویشی نهدهزانین،

رهنگه نه‌شي ده‌دیتن. «اصف ال قاسم اغا» پياوماقوولیکي مووسلی له نیاوان ده‌سته‌یه‌ک پياوماقوولانی به‌غدادا ده‌یگزایه‌وه (زوری دیکه‌ش له خه‌لقی کۆیه و غه‌یری کۆیه‌ش ده‌یانگیزایه‌وه). هه‌ماغا بره‌ مه‌ریکی له مامله‌تا بوو، چنوداری مووسلی نرخیکیان له سهر دانا هه‌ماغا پنی رازی نه‌بوو... بۆ سبه‌ینه کابراکان پنی رازی بوون و پاره‌یان بۆی هیتا... هه‌ماغا پنی گوتن: ئه‌و مه‌رانه‌ فرۆشران... مووسلیه‌کان ده‌یانزانی له‌ خۆیان به‌ولاوه‌ که‌سی دیکه‌ له‌ ناوه‌دا نییه‌ بتوانی ئه‌و پاره‌یه‌ بدات. به‌لام چه‌ندیکي ده‌که‌ن تییگه‌ن مه‌سه‌له‌ چیه‌ هه‌ماغا ههر ده‌لی: مه‌ره‌کان فرۆشران. دوايي له‌ سهر ئیلحاحی «اصف ال قاسم اغا» هه‌ماغا ده‌درکیتنی که‌ دویتنی دواي کشانه‌وه‌ی مووسلیه‌کان «مه‌ره‌کانی به‌ خوا فرۆشتن»... و هه‌مووی بوون به‌ خۆراکی هه‌ژاری کۆیی. تۆ که‌ نه‌زانیت ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ تنۆکیکه‌ له‌ مه‌ردایه‌تی حاماغا ههر ناوی نه‌به‌یت باشته‌ بۆی، هه‌رواش هه‌موو ئه‌و جوانمه‌ردانه‌ی له‌ ریزه‌کانی کۆمه‌لدا هه‌لده‌که‌ون و له‌به‌ر نه‌ناسراوییان به‌ خۆیان و پیاوه‌تیانه‌وه‌ ده‌سپینه‌وه‌ و ده‌پوینه‌وه‌ و ده‌سپینه‌وه‌... «صديقة الملائة» ش له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو شتانه‌ی که‌ له‌ رۆژنامه‌کاندا لینیان ئاشکرا کرد به‌ خۆی و «صندوق امین البصرة» یه‌وه‌ بیره‌وه‌ریی بۆ ده‌گیردری...

چه‌ند حه‌یفه‌ مینشک و ده‌روونی شۆرشگیران و رۆشنبیران وینه‌ی نادروستی بوونه‌وه‌ریان، به‌ مرقۆف و رهوداویه‌وه، لئێ چه‌سپ بێ. مه‌یلنکی ئاشکرا لای به‌شیکي زوری نووسه‌ران بۆ خۆدانه‌پال چه‌وسینراوه‌ له‌گه‌لنیک باردا دوو کاری ناره‌وايان پنی ده‌کات: یه‌کیان شارده‌وه‌ی عه‌یبی هه‌ژار، دوه‌میان شارده‌وه‌ی پیاوه‌تی مرقۆفی ناهه‌ژار.

پشتگیری کردن له‌ هه‌ژار و چه‌وسینراوه‌ ده‌بی ئه‌لف بیتکه‌ی خه‌ریکبوون بێ به‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، به‌لکوو هیتده‌ سه‌لمیندراو بێ وه‌کوو سه‌رمای زستان و شیرناپی شه‌کر که‌ ئیتر خۆ پنی هه‌لدانه‌وه‌ی جیی شه‌رم بێ نه‌ک شانازی. ئه‌و پشتگیری کردنه‌ به‌ر له‌ هه‌موو شتیک داوای راستگویی و راستبۆیی و راستیینی له‌و که‌سانه‌ ده‌کات که‌ دۆستی میلله‌ته‌که‌یانن. کۆمه‌لایه‌تی چ زه‌ره‌ر ناکا له‌وه‌ی ده‌وله‌مه‌ندیکي وه‌یا ده‌سه‌لاتداریکي وه‌یا ئه‌میر و شیخ و مه‌لایه‌کی مرقۆفی به‌ شه‌ره‌ف بووبی، که‌سینک له‌و راستییه‌ وه‌ته‌نگ بیت، بیکومان، نه‌فسه‌که‌ی نه‌خۆشه‌ و بێ ئه‌وه‌ی

ههست به خۆی بکات ناحهزی میلله ته که یه تی هه دهسه لاتیشی بوو به فرمانی ئه و نهخۆشییه ده که ویتته سه رباری زوڵم و زۆر. له لایه کی دیکه شه وه هیچ سوود به کۆمه ل ناگات به وه دا هه ژاریکی خویروو مه دخی بکری، ئافره تیکی گۆرانیبیژ بۆ ماوه ی ساله ها خۆی به ئه فسه ریکی بیگانه فروشتی نابی بکری به «رابعة العدویه» با هه ژاریش بوو بیت، خۆ هه ژاری دیکه زۆر بوون خۆیان نه فروشت، میلله تیش له مهیدانی ناو ده رکردندا ئه و نه زۆکه نییه به گۆرانی گوتن یان زوړنا لیدان نه بی تاکیکی هه ژاری مافی ناوهیتانی نه بی، له هه ر شاره و له زۆر ئاواپیاندا که سانی ئه وتۆ بی ده گن بارته قای هه ژارییان مه ردن و ریز له خۆ گرتوون.

چه ندین بنه ماله ی کاسبکاری شارستان یان فه لاهی لادی ده ناسم. تۆش لای خۆته وه ده یان ناسیت، سه ریان بۆ غهیری خوا فروو نه هیتاوه و نانی مه ردایه تییان خواردوو، ئه و شه ره فدارانه کفریان نه کرد که نه بوون به مزه خۆری بهی تی شایی و لاوکی دیوه خانان تاکوو ناویان بسریتته وه، بۆ ده بی پاراستنی نامووس و ئابرووی خانه واده یی به سه ردانه نواندن بۆ غهیری خوا هیتده ی زوړنا لیدان وه یا قه وان پڕ کردنه وه نرخ و بایه خی نه بی لای شوێر شگێر و رۆشنیر؟ هه زاران هه زار مه ردی مهیدانی ریز له خۆنان و شکۆ و گه رده نکیلی له بیران چه نه وه، سه دانی دیکه ش وا له بهر چاومان دین و ده چن زۆر نابا له بیران ده چه نه وه، به هه موویان، به هه زار هیتده ی هه مووشیان، هه زار یه کی ناوی مریم خان و دایکی جه مال-یان پی ره وا نادیتری، رۆشنیریکیش بیر ناکاته وه له و بیئینسافییه بیسامانه ی میلله ت له گه ل خۆیدا ده یکات به دۆراندنی ناو و نیشان و ئاکاری رۆله هه ره مه رده کانی.

دیتوومه شه خسی میلله تفرۆش به دوو پارچه هه لبه ست و به جنیودان به ئیستیعمار و ده ره به گ و بۆرجوازی بۆته سه درنشینی کۆری نیشتمان په روهری وه یا هه ر نه بی جیگایه کی به ره و هه ورازی لی داگیر کردوو. دیتووشمه خۆبه ختکردووی بیعه یب هه ر چونکه شیعر ی نه گوته وه یا گۆرانیی نه چریوه وه یا له نمایشدا برمی و بژی بیلزوومی نه ته قاندۆته وه، عه بده لبه شه ریک مه رحه بای لی نه کردوو. له وه هه ر بگه ری به خه ویش ناگاته شوینه به ره و ژووره که ی بابای میلله تفرۆش، چه ند حه یف و مخابه نه عیاره ی چاکه و خراپه مان وه ها به ره واژ و قه لب بی، ئنجا سه د حه یف و

مخابن كه پوښنير ههستيش به ههلهي ماملهتهكه نهكات چ جايي ريسوا و تاوانباري بكات.

خوينه ليم به سههوو نهچيت، من وهتنگ نايهه له شورهتي هيچ كهس، بهلام به مهرجيك له هيچه نرخي زياد له لاوه وهپال ئهه شورهته نهدرئ، گورانبيژ بؤ خؤي ناو دهردهكات و بهزم و گؤبهندان دهجوشيتي و پارهي تيدا وهردهگرئ و كهيفي پئوه دهكات. ههمووي لي پيروزي بي، بهلام له خؤرايي نهكرپته شورهسواري كوردايهتي... نهبرپته ريزي دواژهه سواري له ئازايهتي... نهچپته پايهي شينخ سهعدي پيران له خؤبهخت كردن... بهسهه خهلقى ديكهه رانهشكيندرئ ههه چونكه گورانبيان نهگوتوه، يان ئهه گورانبي گوتوه. ئافرهتيكي ههژار يان لهبهه نهداري يان لهبهه ههه هزيهكي ديكه بي گوراني به پاره دهليت و خؤي به بيگانه دهفرؤشيت وهيا دهبيته تياترؤ... وهيا... ئهوهنده بهسهه بؤ خاترايهي ههژاربيكهه كه ليي بيدهنگ بيت و چاو له خليسكانهكهه بيوشيت، لهوه بهولاوه ئينساف و ميللهت و نيشتمان و فرشته و پهريش ليت ناسهلمينن به ناوي ميژووهه شانازيي پئوه بكهيت. عهيارهه نرخي بهرز و نزميش دهرديتهوه به پوژگاري خؤي، كهسيك كه به لاي خهلقى سهدهه ههژدهم و نوزدهمهوه مهرد بوويت و ريزي لي نرابيت وهيا به پيچهوانهوه به سووكي سهير كرابيت ناشي من و تؤ دواي سهه سال و دووسهه سال عهيارهه نويابهتيان بؤ بهكار بهنين و جيگوركيان پي بكهين. خؤم به بيرم دي، پياوي عارههقخورهه بهلاي خهلقهوه سووكتر بوو له جهرده و ريگر هههچهند بهلاي شهريعت و قانونيشهوه جهردهي دزيوتره...

ئهم تيبينايهه دواي له روالهتدا دووركهوتنهوهيه له بابهتي نووسين بهلام راستييهكهه ئهگر لينان بيئاگا بين، به زؤري، نرخي كهسان و ههلوهستي جزراوجؤري فلان و فلان له بارهه رامياري و كؤمهلايهتي و له بووداوي عادهتيدا به ههله دادهشكيت وهيا ههلهكشيت.

گهشتي ژيان، هي ههه كهسيك بيت، لهگهل رينبازي كهساني ديكه پيكدا تيدههپرن، ئيتريان به دوستايهتي يان به دژايهتي. ئنجا ئهگهه له خوينه داوا نهكهه بؤ ديارخستني لايهني خهتابار لهو پيكدا تيههپينه و تيك ئالفانهه عهيارهه ئهوسا له كار بهيني رهنگه بؤ قهناعهتيك بروات كه خوازاوهه ئهم سهردهمه وهيا مهيل و

ناره زوی خوینه ره که خوی بیت. ئەمه له لاییکه وه، له لایه کی دیکه شه وه تیکرای ئەم تیبینیانه سەر دهگه یه ننه وه بهو تیبینییه بنچییه کی که له سه ره تا وه دهرم بېری له باره ی «ناوهیتان و باسکردن» ی بی قوولبونه وه که چۆن زهره ر له مرؤفی بایه خدار ده دات و مرؤفی که مایه خیشی پین دهوله مهند ده بی. ئەم ده ستوره له یاسی مرؤفی هه لکه وتووی له عاده تبه دهردا پتر خوی ده سه پینتی، به نمونه ده لیم: ئەگه ر گوترا، قایمقام به دوا بیست که سیدا هه نارد و ته کلیفی نابه جینی لیکردن و له نیوان هه مواندا فلان به دهنگ هات و ئیعتیرازی گرت، ده بی له و که سه قوول ببینه وه هه تا بزانی چ ماکیکی حه قیه رستی و نه ترساوی له ودا هه بوو وای لی کرد به ته نها بیت ده نا رهنگه نرخي خوی پین نه ده یین و هیا مه سه له که بدهینه وه به ناشاره زایی و بیباکی و خه سه له تی ئه وتویی. ئنجا له گه ل مندا سه رنج بده ئەم ره ودا وه عاده تیه له ره فتاری باوکمدا.

مه لیک فه یسه لی یه که م له هه ولیر پینشوازی لی ده کرا. ئیواره به له دیه له یانه ی فره مان به ران داوه تیکی گیزا له سه ر شه ره فی مه لیک، مه لا ئەفهندی و باوکم بۆ داوه ته که له «باداوه» وه هاتن بۆ هه ولیر من مندالیکي 10-12 سالی بووم له خزمه تیاندا هاتم. له بهر ده رگه ی ناد ی ئۆتۆمزیله که ی مه لا ئەفهندی و هی موته سه ره فی هه ولیر له یه ک کاتدا وه ستان و خه لقه که یان لی دابه زی. موته سه ره فی سلاویکی کرد و پینش مه لا ئەفهندی و باوکم که وته وه به ره و شوینی داوه ته که. باوکم هه نگاوی هه لینا و دهستی موته سه ره فی گرت و پینی گوت: جاری نۆره ی ئیمه یه. موته سه ره فی، مالم حه قه، به سه ره خۆی نه هینا و گوتی، مرازم ئەوه بوو رینه له دی بکه م نه کا ئیوه شاره زای شوینه که نه بن، باوکم پینی گوته وه، باش شاره زاین و «نشکرکم». ئیتر مه لا ئەفهندی و باوکم له پینشه وه و موته سه ره فی ش به دوا یانه وه به ره و کۆمه له ی داوه تکرانه وه رۆیشتن، خه لقیش که جه مبووره ی به ستبوو به ده وری نادیه وه چاو ئەبله ق بوون.

هه ر له و داوه ته دا باوکم هیندی قسه ی به مه لیک فه یسه ل گوت گه لیک به ولای راگرتنی موته سه ره فی وه بوو. خوینته ر ده بی وردیته وه له راگه یاندنی ئەو جۆره هه لوهسته، له هه زار مه لا یه کیکی زات ناکا قۆلی مدیر ناحیه بگریت و به دوا ی خۆیه وه ی بدا، هه ر نه بی له بهر ئەوه ی که ده زانی بۆی ناچیته سه ر، له وه هه ر

بگه پړۍ که نانېرېانی تېدايه. که مه لاش زات نه کات که سې دیکه زات ناکات. نه دی چوڼ مه لای کڅیږی موه سه پړیږی دواخست و دواتریش قسه ی به مه لیک فهیسه ل پړیه وه؟ له بهر نه م هویانه:

1. خوی له سهر حهق ده زانی
2. بروای بیسنووری به خوی و که سایه تی خوی هه بوو تا نه وهی رهفتاره که به لایه وه وهک ئاو خواردنه وه بوو
3. ترس و ته مای له دلدا نه مابوو
4. به خویدا راده پرموو زال بیت به سهر هر نه نجامیکی له و هه لوه ستانه دا بکه ویته وه
5. شهرمی له خوی ده هاته وه له ئاست داخواری هه لکه وت خاموش بیت
6. که رهسته ی هه موو هه لوه ستیک و هه لکه وتیکی، له وانه ی بیت به ره هه نگاهی مرزی وهک خویه وه. به زیاده وه هه بوو: هر له زمانی پاراو تا ره وانپیژی تا زانستی سهردهم تا میژووی گه لان تا دلی هوشیار تا جورته تی بیسنوور...
7. به گز نار هوا پیدا ده چزه نهک ره وایی
8. مه لایه تی به لای نه وه وه ژوورووی هه موو پایه ییکه وه ده هات

له پروون کردنه وهی نه م نوخته یه شتیک ده گنېرمه وه له زاری په حمه تی حاجی میرزا عه بدولای خادمه وه. په حمه تی گوتی: جاریکیان له وه عزی ئیواره یه کی په مه زاندا که هیتده ی نویژی جومعه ی خه لقی تیدا کڅ ده بوونه وه (بڅ بیستنی گوتاری نه و وه عزانه زور له وانه ی دینداریش نه بوون تیدا حازر ده بوون) شتیکي له غه ووسی «که یلانییه وه گنېراه وه و به «مه لا عبدولقادر گه یلانی» ناوی برد... هه ندیک میشکوشک وه ته نگ هاتن له و جزره ناو برده و نار ه زاییان درکاند... قسه که گه یشته وه مه لای گه وره. له ئیواره یه کی دیکه ی وه عزا بڅ قسه که چزه و گوتی: بیستم هه ندیک له گویگرانی نه و پڅه لینان گران هاتوه گوتوومه «مه لا

عبدالقادري گيلاني: «ئووهى له و زاتهوه سوودى ههبي بۆ ئيمه عيلمكه و مهلايه تيبه كهيتى، كهشف و كهرامهتى له گهل خۆى به سه رچوون. مهلايه تيش ناويك نيبه نه بۆ غهوس و نه بۆ له و يش گه وره تر كه مايه تيبى تيندابين چونكه مهلايه تى دهكاتوه عالمايه تى، ئه گهر ئه و كه سانه به وه رازى نين ليزه به دواوه ده ليم «مهلا خوا».

ئهم حهفت ههشت خالهى سه ره وه كه به شينكى كه سايه تى باوكم ده گر نه وه، له هه موو هه لوه سته كانيدا به در ده نه وه، له زويكيشه وه ئه و خهسله تانهى چه سپاو بوون. بگه پيوه بۆ رۆژگار يك كه تازه به تازه ببوه جيگرى باوكى، له ياداشته كهى رهحمه تى مهلاى چورستانى ده بينيت كه چۆن باوكم دواى ساليك له وه فاتى حاجى مهلا عه بدولايى باوكى خوتبهى جومعهى بى كاغه ز خويندۆته وه و به تيبه لكيش قسهى بردۆته وه بۆ تيبه رينى ساليك به سه ر مه رگى باوكيدا و... و...

هه ر ئهم قابيليه ته بوو له موناسه به يه ييكى ره سميدا به هاناي هات بتوانى گوتاريكى يهك دوو سه عاتى سه رپينى بدات پرووبه پرووى ئاپۆرهى خهلقى شارى مووسل و هه رچى دهسته و دايه رهى حكومهت ههيه به مه دهنى و عهسكه ريبه وه و هه موو گه وره پياو و مهلا و مه شايى خى مووسل و هه ريمى ئه و ناوه... به دوا ئه و گوتاره دا «سليمان نظيف» والى مووسل ئه و پايه ي لى نا كه پينستر بۆ حاجى مهلا عه بدولايى ره چاو ده كرد... مناسى جيه گيه بلنم، باوكم ده يگنيرايه وه كه «سليمان نظيف» پنى گوتوه: ده زانم عاله م رووت لى ده نين بۆ كارگوزارى خۆيان لاي من، تۆش هه ر ئيشينكى به لاتوه مه به ست بوو، له و نامهيدا كه پيوه ده ينيترى بۆم، يهك به يتى شيخ ره زاي تاله باني تنيچينى قسه كان بكه تا جيه به جى كردنى له گوماندا نه بى، ئه و نامه يى به يتى شيخ ره زاي تندا نه بى ده بيته كارى دووبه ختى...

باوكم مهلا بوو، به لام مهلايهك كه بتوانى له هه موو زانسته كانى ئيسلامدا كتىب دابنى، ته نه نه ت له گه ليك مه سه له دا «اجتهاد» ي خۆى به كار ده هينا. به دريژايى عومرى مهلايه تى خۆى ده رسى گوتيبته وه يه كسه ر بى ئاماده كردن ده رسى گوتۆته وه. ده مديت كه ده كه وته سه ر شه رح و ته قريرى ده رسه كان وهك تافگه قسه ي لى هه لده رزان، ناوناوه له گه مه ي ته قريردا هه لوه ستينكى ده كرد و چاوى ده برپه شتينكى ناديار. ده يگوت له و ته رزه حاله ته دا چه ند ريبازينكى شه رح بۆم

دهکړینه وه، لهو هه لوه سته دا په کيکيان په سهند دهکهم. واش ده بوو که پنيو يست به شهر نه بوو بښت به چهند قسه و هينمايه که له دهرسه که ده بووه.

باوکم «خطيب» بوو، به لام «خطيب» ټک که بتوانی به کوردی و عهره بی و تورکی و فارسی تا حهز بکات له سهر بابته بدوی بڼ حازر کردن و بڼ کاغز و بڼ نه وهی پښتر ټاگدار بوو بڼ له چ ددوی. باوکم له دهر وندا ئيمانی به «حق» هينابوو. لهو ئيمانه دا ټيکرای بوونه وهر له بهر چاو و له بهر تبعی جزړيک له نگره ی به سستبوو که ئيتر گوزانی باری بوونه وهر نه توانی له نگر به ستنه که ټيک بدات، بويه بوو هه رگيز له باريکه وه بژ باريک نه ده گوزا. له مال هوه و له مزگهوت و له نيوان ټاپورهی خهلق و لای ده سته لاتدار و بيده سته لات يهک زهره فرق به قسه و به رهفتاری نه دهکرا. چ له ژووری خوی ته نها بایه و کتيبيکی خویند بایه وه و چ له ديوه خانه يان له مزگهوت له گهل خهلق دانیشتبایه يان له هر هه لکهوت و هه لوه ستي دیکه دا بایه هه مان رهفتاری دهکرد، واته ته نها بایه و خهلق ديار بایه بایی سهری موويه که حهره که و سه که نهی نه ده گوزا، هر به قه دهر نه وهی شهرم له سيپه ری خوی بکات شهرمی له خهلق ده کرده وه.

من به لای که موه ده ساليک، بهر له وهفاتی، گه يشتبوومه ته مهنیک مانای شتان ټينگم (24 سالی بووم که وهفاتی کرد) لهو ده ساله دا بهو لای هه موو سنووريکه وه ئهم دياردهی له نگر به ستن و نه گوزانم لهو مرؤقه دا بهدی دهکرد تا نه وهی هندی جار به لای خوشمه وه ديارده که نااشنا خوی دهواند، هر ده تگوت به سهر مه ته ليکدا ده نوزم که باشی ټيناگم. وا بزائم ئهم قالبوونه وهی بژ حق، که گوftar و رهفتاری يه کچوون کردبوو، يه کيک بوو له هوی نه وهی به تهی که لهو مه جلسه ده نيشت نه وهی ټندا بایه.

له مه جلسی دانیشن بگهړين و سهیری نهو ريگيه بکين که پييدا ده پوښت، له مال هوه بژ مزگهوتی گه وره دوو ريگه هه بوو. يه کيکيان به ناو بازاردا دهچوو، که به ناچاری نهو ريگيهی دهگرته بهر هر له زارکی بازاره وه که بژ نه هلی بازار دهرده کهوت ټيکرایان هه لده سته سهر پنيان تا لينان رته ده بوو، ته نانهت گاور و جووله کهش وهک مسلمانان بوی راست ده بوونه وه. واز له نه هلی بازار بهينين بژ مندالی کولانهی گه ره که کهی خوی، عه سري روظانی کوتايی به هار و سهری هاوين

که له ماله وه دهردهچوو بهره و مزگه وتی حاجی مه لا نه سعه د مندالی گهره ک که سرگرمی قه پوقیری جگینه و توپینه بوون هر که چاویان پنی دهکوت که لا وجگ و توپیان له دهستان بهرده بزو و خویان به دیواری نه م بهر نه و بهری کولانه وه دهگرت تاکوو له چاوانیان بزر ده بوو. نهجا ورده ورده دهگه رانه وه بز گه مه کانیان.

من نه مانه و سهدان شتی دیکه م دهدهیت له و بابته که له که سی دیکه م نه دهدهیت رۆژ له رۆژ هه بیه تی له دلدا کاریگه رتر ده بوو. جاریکیان مالمان له چنارۆک بوو، عه سران باوکم له ماله وه بهره ژیر دهچوو بز ناو باغه کان، نه و جاروش به عاده تی خوی له باغه بوو. من له ژیر که پری مالمان راوه ستا بووم، چه ند که سیک هاتن سه لامیان کرد و له باوکمیان پرسی، گوتیشیان له دیوی نیرانه وه هاتوون بز پرسیاریکی شه رعی... من بردمن بز سه راوردی باغه که و نه و شوینه شم نیشان دان که باوکمی لی بوو. هر له بیرمه باوکم که وایه کی ناودامه نی له بهر بوو، یه ک هه میانه ی له که مری به سه ر که واکه وه به ستبوو. چاوم لی بوو پیاوه کان گه یشتنه لای و سه لامیان کرد و گویم لی بوو گوتیان له جه نابی مه لا ده گه رین. باوکم گوتی: جه نابی مه لا؟ گوتیان به لی. دوو په نجه ی دهستی راسته ی برده سه ر سنگی و گوتی. جه نابی مه لا نه مه ته... کابراکان وه ک داریان له لووتی بده ی به ره و پاش گه رانه وه وه ها شله ژان بز چه ند له حزه یه ک نه یانزانی چ بکه ن تا هاتنه وه سه ره خۆ و چوون ده ستیان ماچ کرد... نه م دیمه نه بچوکه له بهر چاومدا جیهانیکی نه فووسناوی له باوه شی خویدا ده گرت. هه بیته و شکوی باغیکی چۆل به دهوری پیاویکی ته نه ای که و له بهری هه میان له که مری دارعه سا به ده ست نه ک هر له دلی مندا به لکوو له دلی نه و دوو سی پیاوه غه ربه شدا هینده سامناک بوو ده تگوت سیبه ری به سه ر هه موو مه لبه نده که دا کشابوو. نه و سی که سه نه گه ر له ناکاو به سه ر ده سته یه کی چه کداری زرین پوشدا که وتبانه یه هر هینده ده شله ژان. له پوویه کی دیکه وه سه یری نه م مرۆیه بکه ین:

له سیبه کاندایه وینکی هاوین، که خه لق هه موو له سه ربانان ده نوستن. دوا ی به سه رچوونی ده می دیوه خانه و داهاتی کاتی خه وتن، له نوینه که مدا هینستان نه بۆرژابووم باوکم له نیو تهخت و چیغی خویه وه بانگی ماممی کرد (بانه کانمان به سه ر یه که وه بوون و شووره یان له به یندا نه بوو) گوتی: «نووره ددین سه یری

فلانه شویتى ئاسمان بکه وا فلانه ئهستیرهى «سیار» خهريکه فلانه ئهستیره دادهپۆشى». لهو عومرهى 13-14 سالیما به دلمدا هات کهوا پهنگه باوکم تاکه مرۆڤیکه بئ له ههموو کوردستانی عیراقدا سهرنجی بۆ دیمهنى ئاسمانی ئهوتویى بکشیت و ئهستیرهکان بناسیتهوه به وهستاو و گهپۆکیانهوه.

ههروههاش له بیرمه که نهوتی بابهگورگور کهوته سهه باری ئیشی تهواو و ئاگرهکانی شهو و پۆژ بلیسه و دووکهلیان بهرز دهپۆوه باوکم تینینی ئهوهی کرد که پهنگه زۆر نهبات ئهوه ههموو دووکهلهی پر له غازی ههمهجوهر به ههوا دا بلاو دهپیتهوه، کاری بهد له دهغل و درهخت بکات و ژهنگیان پئ ههلبینى. وابزانم حکومهتیش بیرى لهم لایه نه نهکردپۆوه، دواى دهیان سالیش ئنجا حیکایهتی «پیسبوونی ههوا» کهوته سهه زار و زمانی خویندووهکان...

گهلیک پووپهپهی ئهوتویى له ژيانی باوکمدا بۆ بهرچاوی بینهر دههرنهکهوتوون، ههر یهکهیان له لای خویهوه گۆشهیهکی شهخسیهتی پوون دهکاتهوه. منیش که ئهم چهند لاپهپهیهی لئ نووسین بۆ ئهوه بوو که خوینهری کورد نهختیک وردتر بیتهوه له کهسێک که بهر له 59 سال بئ کۆمه کردن له هیچ شتیک ویرای کچی خۆی له بهر خویندن دابنی له قوتابخانهی کوربان. (ئهم دیرانهی له پۆژی 15/9/1984 نووسی).

باوکم تاکه مرۆڤیکه تهئسیری بیسنووری لیم کردبئ. ئهوه تهئسیره له زۆر پوووهوه بوو بهلام من تهنها باسی دوو پووی دهکهم کهوا زۆر بهسهیری پێچهوانهی یهکترن: پووی یهکهم ئهوهیه که حهقههرستی و راستگۆیی و راستپۆیی ئهوه له مندا ماکی تهقدیسی «راستی» ی پساند، ئهوه تهقدیسهش کیشایهوه سهه ههندی که تا رادهی قیز هاتنهوه سل له درۆزن و له درۆ بکهمهوه بهتایبهتی له مهیدانی کۆمه لایهتیدا. پهنگه عوزری کهسێک قبول بکهم لهو درۆیهی دهیکات له ماملهتی بهیع و بازاردا بهلام یهکێک له بیروپا و فلهسهفه و رامیاری و شتی گشتیدا درۆ لهگهڵ میلیلهتهکهی بکات تاوانبارتره له پیاوکۆژ و رینگر و دهستپر. درۆ کردن لهگهڵ میلیلهتدا بهلامهوه خیانهتی بیتهئویله.

پووی دوهم ئهوهیه شهخسیهتی زنده بههیزی باوکم له مندا ورده ورده ههستی لهخۆرازیبوون و بهخۆداراپهرموونی کز کردوه. سال له دواى سال به شیوهیهکی

ناشکراتر بۆم پوون ده‌بۆوه که من هه‌رچی هه‌بم ناگه‌م به‌و باوک. راستیه‌که‌ی به‌حال له‌ ده‌ست هه‌ستی «خۆ به‌ که‌م زانی» بزگار بووم. هه‌میشه‌ له‌گه‌ل خۆمدا ده‌مگوت: من هه‌ر جورته‌تیک‌ی له‌ پێویستدا بینوینم ناگا به‌و جورته‌ته‌ی له‌ هه‌مان پێویستدا باوکم ده‌ینواند، تا گه‌یشتم به‌ پله‌یه‌ک که‌ ترسم لێ بنیشی له‌ خۆده‌رخستن و له‌ هه‌له‌وستدا راوه‌ستان چونکه‌ که‌مه‌که‌ ترسی «ناگه‌م به‌و» لێم ده‌بوو به‌ «ناوێرم وه‌ک ئه‌و».

هه‌ر له‌بیرمه‌ - له‌گه‌ل بیرکردنه‌وه‌ش شهرم دامه‌گرێ - هاوینی 1946 که‌ کژی کزبونوه‌ی کوردایه‌تی بوو، عه‌بدولئیلاه له‌ هه‌ولێر ئاهه‌نگیک‌ی شاهه‌نشایانه‌ی بۆ گێردرا و له‌ ئاهه‌نگدا به‌ گوتار و به‌ شیعر له‌لایه‌ن هه‌له‌پرستانه‌وه‌ بۆ ئاسمان بردرا. هه‌مووشی له‌سه‌ر حیسابی کوردایه‌تی. له‌و ده‌مه‌دا رازی بووم به‌ نرخ‌ی نیوه‌ی عومرم بۆیرم هه‌لستم و لغاوێک به‌خه‌مه‌ زاری ئه‌و هه‌موو پێدا هه‌لگوته‌ و شاباش و چاوه‌شییه‌وه‌. به‌لێ جورته‌تم نه‌کرد، به‌لام بێگومان هۆیه‌کی گه‌وره‌ی جورته‌ نه‌کردنه‌که‌م بریتی بوو له‌وه‌ی که‌ له‌گه‌ل خۆمدا ده‌مگوت ئه‌گه‌ر باوکم به‌رحه‌یات بوايه‌ ئه‌و که‌سانه‌ نه‌یانده‌وێرا وه‌ها به‌ راشکاوی له‌سه‌ر حیسابی شه‌ره‌فی کوردایه‌تی حه‌یا و شه‌رمی و لاته‌که‌ بۆ سه‌ر پێلاوی «وصی» هه‌لباوین. له‌و ده‌مه‌دا ئه‌و دوو نیوه‌به‌یتیه‌ی شیخ په‌زام به‌ بیردا ده‌هاته‌وه‌ که‌ تێیاندا ده‌لی:

بحمد الله نه‌ما کاک ئه‌حمه‌دی شیخ

ئه‌گه‌ر خۆ شیخ عه‌لیش دفع‌ البلا بێ

به‌ نێسه‌ت ئه‌و ده‌مه‌وه‌ «کاک ئه‌حمه‌د و شیخ عه‌لی» بۆ هه‌ولێر مه‌لا نه‌فهن‌دی و باوکم بوون به‌لام عه‌زمشکینی من جگه‌ له‌ قسۆریی خۆم تارمایی شه‌خسییه‌تی باوکم بوو که‌ به‌سه‌ر عه‌زمدا ده‌کش و له‌ سینه‌ریدا کز ده‌بوومه‌وه‌.

به‌ر له‌وه‌ی خۆم بیدرکینم که‌س نه‌یده‌زانی و گومانی بۆ ئه‌وه‌ نه‌چوو که‌ چ جزیره‌ شه‌پی ناوه‌کی و ده‌روونیم کردوو به‌و ره‌ها‌بوون له‌ چنگالی ئه‌و هه‌سته‌ی خۆ به‌ بێده‌سته‌لات زانین له‌ ته‌که‌ ده‌سته‌لاتی بێسنووری باوکمدا. که‌ ساوا بووم جارێ ئه‌و جزیره‌ به‌راوردیه‌ نه‌بووبوو له‌مپه‌ر له‌ پێش توانامدا ئه‌وسا له‌ چاو ساوای دیکه‌دا

گه‌شتی ژيانم

گه‌لنک به‌ده‌سته‌لات بووم، به‌لام ره‌نگه له ئه‌نجامدا سوودينکم پي گه‌يشتبي به‌وه‌دا
که بارت‌ه‌قاي کزبوونه‌وه‌ي لايه‌ني هه‌لمه‌ت بردن و خۆده‌رخستن. لايه‌ني بيرکردنه‌وه
و فکر به‌کاره‌ينان و لنگدانه‌وه‌م گه‌شه‌ي کردبي...

به و هينده‌ی تينپه‌ی له باسی پيشينان، جاري دهست هه‌لده‌گرم، له پتيوستدا چه‌نديکي بشي باسی ليوه بکري بۆي ده‌چمه‌وه.

وهک له نووسيني دیکه‌ی خۆمدا ليم بيستراوه، ليزه‌شدا ده‌لیمه‌وه، رۆژي له‌دايکبوونم تۆمار نه‌کراوه، له بيريشم نيه گويم لي بووبی باسی کرابی. راستيه‌که‌ی ئەم فەرامۆشییه‌ی رۆژي هاتنه دنيا، هەر چه‌ند هيچ حيسابيني ئەم جيهانه‌ی پي ناگۆري و، به‌زاهير، له هيچ هه‌لکه‌وت و رووداويکي به‌سه‌رچوودا که‌لين په‌يدا ناکا، باوه‌ر ناکه‌م له هه‌لسوکه‌وتي دوا‌رۆژيشدا ده‌نگ بداته‌وه، ديسانه‌وه که‌موزۆر پي نائارام. هه‌روهک زۆر ناخۆشه‌ مرو‌ف بزاني چ رۆژيک له‌گه‌ل مه‌رگدا ده‌سته‌ملان ده‌بی، له باري پيچه‌وانه‌دا خۆشه‌ بزاني چ رۆژيک ده‌سته‌ملاني جيهاني زينده‌وه‌ر و بوونه‌وه‌ر بووه. مرو‌ف که‌ رۆژاني حه‌فته‌ی لي ده‌شيوين و نازاني دويني شه‌مز بوو يان هه‌يني، بايي ئه‌وه‌ی بپرسی له خه‌لق، به‌و نه‌زانيه‌ ناراحه‌ت ده‌بی. ئنجا ئه‌گه‌ر ئه‌و هه‌يني و شه‌مزيه‌ پيونه‌ندي به‌ هه‌وه‌ل پشکووتني پۆقه‌ی عومري خۆيه‌وه‌ هه‌بی هه‌قيه‌تي پتري تيدا ناراحه‌ت بی، به‌تاييه‌تي چونکه‌ ناتواني به‌ پرسين ليشي بتۆزيتيه‌وه، وه‌ک که‌ ده‌تواني له باره‌ی دويني و پيزي بپرسيتيه‌وه. ئەمه‌ له لايه‌که‌وه‌ له لايه‌کي دیکه‌شه‌وه‌ چونکه‌ رۆژي له‌دايکبووني زوربه‌ی ئه‌وانه‌ی ليوهم نزیکن به‌راستی و دروستي زانراو و نووسراویشه، ته‌نانه‌ت يه‌کيني وه‌کو مه‌لا عه‌بدو‌لای کاکی جه‌لی که‌ له سالي 1116 ک هاتۆته دنيا ئه‌و رۆژه‌ی بۆ ناساندراوه، به‌م هۆيه‌وه‌ پتر جه‌زی زانيني رۆژه‌که‌ی خۆم دام ده‌گرئ. باوکم به‌ خه‌تي خۆي چه‌ندين رۆژي بوون و مردني که‌ساني دوور و نزیکي نووسیوه، وه‌ها بووه شتيکيشي له باره‌يانه‌وه‌ نووسیوه، تا ئه‌وه‌ی بۆ مه‌رگي يه‌کيني وه‌کو هه‌ماغا چه‌ند به‌يتيکي به‌ فارسي هۆنيوه‌ته‌وه، به‌ حيسابي «جمل» ميژووشي ده‌ره‌يتاوه، که‌چی وه‌ک حاجي قادر ده‌فه‌رموي «... له به‌ختي که‌چم خامه نووکی ليزه‌ شکا»، دلی خۆم به‌وه‌ ده‌ده‌مه‌وه‌ که‌وا هه‌ر نه‌بی رزگار بووم له خه‌ريکبوون به‌ خویندنه‌وه‌ی ورينه‌ی ئه‌ستيزه‌ناسه‌کان که‌ دين سال و بورج و رۆژي له‌دايکبوون ده‌ده‌نه به‌ر حاپوولي پيشيني‌ه‌کانيانه‌وه‌ و گۆڤار و رۆژنامه‌ش لاپه‌ره‌يان

پن پردهکه نه وه. بنگومان نه گهر رږژه که ی خوم زانیا په گیروده ی نه م فاکوفیکه ی ده کرم چونکه من بهر له ناوه رږکی نه و له چاپدراوانه دیم ورده خافلانده کانی وهک نه خسه ی وشه ی تیکه له لکیش و تاقی کردنه وه ی زیره کی و مه تل و لوغز و نه و جوړه له بیربه رانه ده خو ینمه وه و پیشیا نه وه ده خه ریکیم، تا لیا ن به ناوات ده گم یان بیثومید ده بم. ئنجا چون ده شیا په نجه له بینه قاقه ی تالع و به ختی به نه ستیزه وه هه لو اسراو قولا ب نه که م تا فه راقی رهش ده دات. لیزه دا نیوه به یتکی «شیخ رهزا» م به بیردا دیت که ده لی: «تا ریخی دهرنه هیتا ته ئریخی دهرنه هیتا».

په رږینکی قایمیشی بئ له خوم و خوینه ران له به یته کانی دیکه...

به م دريژه پیدانه نه ختیکم له دهر دیسه ری خوم به ده ست نه زانینی رږزی هاتنه دنیا مه وه گه یانده سه ری خو ینه ریش، به لام به خومدا راده په رموم لیم به داویوه نه کات چونکه له سه ره تاوه به ئیزنی نه و ریم به خوم داوه سه ری بیه شینم، چاوی ماندوو بکه م، باوه شکی به یتمی، ناوانوه به دهر برینی هندی بیرورا له خوشمی بتورینم و هر ده شین له گه لمدا ئاشت بیته وه چونکه نه گهر نه و رینگایانه م لی کویر بکریته وه دهستم قه له م ناگری و یهک تاکه هه نگاوم بژ هه لئا یه ندرئ له گه شتنامه ی ژبانم. نه مه یه له خو ینه ره وه به خشین ناچاری، وهک ده لین زور له عه ره به کانی پیش ئیسلام کاتیک که به ده وری که عبه دا ده سوورانه وه پارانه وه یان نه مه بوو: «ربی إرحم، إن لم ترحم، جبرا ترحم». هه رچه ند داوا یه که ی نه و برا عه ره به به سه رچوانه زوری سنوورشکاندن تیدایه، به لام زوریشی تیرادیتن له نه وازشت و به خشین په روه ردگار تیدایه.

که واته نه و رږژه ده ستیشانه سه رشاره گرنگه ی ژبانم ونه، به لام خو و به خت کږی هه وه ل سه ره تا که م له م جیهانه وه ها تاریک نییه، نه ویش به هزی که سبیکي ره زه وانا نه ی فولکوریا نه ی خوشکه لانه ی تیکه لاو به عاره قه ی نه رک و شیرنایی ترئ و گه شایی هاتوباتی میوزه رهش، که من بژ یه که م جار چاوم هه لئا مشتافی ترئی میوز رږنرابوو. مالمان له چناروک بووه و به عاده تی سالانه خاوه ن باغه کان. که مالی ئیمه یه کیک بوو له وان، ترئ ره شه یان رنیوه و، هه ری که یان له سنووری

پارچه زهویی دیارکراوی خۆیدا مشتاغی راخستووه. له جینگه‌یه‌کی وه‌کوو چنارۆک⁴ که‌وا تارا‌ده‌یه‌ک فینکتره له دیوی کۆیه و حیسایی کشتوکیل و ره‌زبرین و ئاودان و میوه پینگه‌یشتن و لئ خواردنی به‌ره‌و خۆشناوه‌تی ده‌بیته‌وه، ترینی میوژی له کۆتایی ئاب و سه‌ره‌تای ئه‌یلولدا به‌ ته‌واوی ده‌گات.

په‌ندی ره‌زه‌وانی ئه‌و ده‌ورو به‌ره‌یه ده‌لی: «که‌ گه‌لاویژ که‌وته به‌ر شه‌وئ ده‌ست ببه‌ بۆ باغه‌لی مه‌وئ» - خه‌لقه‌که‌ ده‌لێن «میوی» له جیاتی «مه‌وئ». گه‌لاویژ له به‌ره‌و کۆتایی ئاب به‌ر شه‌و ده‌که‌وئ، چه‌ند رۆژنیکیشی ده‌وئ تا ترینی ره‌ش له قۆناغی ده‌ست بۆ باغه‌ل بردنه‌وه ده‌گاته‌ سه‌ر و حه‌دی مشتاغان. به‌و پێیه‌ ده‌بی له ئه‌یلولدا من بوو‌یتمه‌ میوانی «دنیا‌که‌ی فانی کاروانسه‌راره‌نگ» سا‌له‌که‌ش 1919 ی ز بووه. وه‌ک ده‌یانگیزایه‌وه ئه‌و ده‌مه‌ دنیا فه‌ره‌حنایی تی‌گه‌را‌بوو، دوو سا‌ل به‌ سه‌ر گرانی سالی 1917 دا تینه‌ری بوو سالی‌کیش بوو جه‌نگی یه‌که‌م به‌سه‌ر چووبوو، ئینگلیز بووبوووه جیگری تورکی عوسمانلی.

ئه‌و ئینگلیزه‌نه‌ هه‌ر چیه‌ک بووبن له عوسمانلییه‌کان تیزوته‌سه‌لتر بوون و شیوازی حوکمیان پتر به‌ره‌و شارستانه‌تی بوو. به‌ نموونه، نه‌بیستراوه‌ نه‌ «سوچه‌ر» و نه‌ «لیقی»ی سپای ئینگلیز وه‌ک «هه‌یه‌ته‌»ی عوسمانلی راو‌رو‌وتی کردبێ، به‌ پێچه‌وانه‌وه، یه‌که‌م کاری ئینگلیزه‌کان دوا‌ی داگیر کردنی کۆیه ئه‌وه‌ بوو که‌ فه‌قیرخانه‌یان دانا‌بوو، شاریان پا‌گژ کردبۆوه له‌ چلک‌نی و ناسا‌غی و جه‌رده‌یی شه‌وانه‌ و ئه‌و ته‌رزه‌ نامه‌ردییانه‌. خه‌لکی هه‌ژار به‌ دیار که‌سب و کاریه‌وه‌ چ له‌

⁴ - من له نووسینی دیکه‌مدا گو‌توو‌مه «له‌ چنارۆک به‌وه‌له‌د بووم» به‌لام ده‌رکه‌وت ئه‌مه‌ هه‌له‌یه‌کی بێمه‌به‌ست بوو له‌ منه‌وه‌ چونکه‌ که‌ له‌ دایکم بیست ده‌یگوت: که‌ تۆ بوویت مشتاغی ترئ «له‌ چنارۆک» راخرا‌بوو. له‌وه‌را وه‌هام داده‌نا که‌ مالمان له‌ چنارۆک بوو‌یت، ده‌نا بۆچی دایکم مشتاغی چنارۆک بکات دروشمی کزی هاته‌ن دنیام. له‌ مندا ته‌بیاتیک هه‌یه‌ باشیشه‌ و خراپیشه‌: که‌ قسه‌یه‌ک به‌ رواله‌ت ئاشکرا و بی پێچه‌که‌ و خواره‌که‌ بێت پرسیا‌ری به‌ ده‌وره‌وه‌ هه‌ل‌ناستینم، نه‌نا‌هت ئه‌م ته‌بیاته‌م له‌ سالی ۱۹۸۲ که‌ هه‌وه‌ل جار پرۆستاتم لی به‌خه‌به‌ر هات قسه‌یه‌کی دک‌تۆره‌که‌م که‌ به‌لامه‌وه‌ ده‌لاله‌تی ئاشکرا بوو. ته‌بیاته‌که‌م لی نه‌گه‌را پرسیا‌ری ورد بکه‌م و ر‌وون‌تر له‌ مه‌به‌ستی دک‌تۆر بکه‌م، ئیتر عه‌مه‌لیه‌تی پرۆستاته‌که‌م وه‌خرا هه‌تا سالی ۱۹۸۸ که‌ خه‌ریک بووم تیندا بچم.

شار بوايه چ له لادڼ و هاوینه هوار و ناو شاخ و داخ، ترسی پزلیس و ئیجاره گر و مهړانه ستین و ده غلقرسینتی لڼ ته کیبزووه. خولاسه شه وه زهنگی حوکمی عوسمانلی و قاتوقپی گرانی و راوړووتی مه ئموره کان و ده ستریزپی ده سه لاتداره کان گه لیک گه لیک به ره ژیر بوو بزووه. له مه شدا سه یروسه مه ره په یدا نییه، هرچی ریژی می پیشکه وتووی وه کوو ئینگلیزه چاو نابریته سوودی بچوکی باغه لبرین و گیسک دزینی ئم و ئه و که ئه گهر هرچی بیی بایی سه ده یه کی مه سره فی داگیر کردنه که ناکات. ئه و خه ریکی به رژه وهندی زلی وهک نه وت و تیجاره تی گشتی و ستراتیجی هیند و له نگره به ستنی هیزه زله کانی جیهانی و ئم جزره ئامانجه به رفره وانه و دووره ده سته ده بوو، ته نانه ت بز ماو هیهک ئه وهنده مه سره فی له سه روبه ری داگیر کردن و هه لسو وړاندنی کاری عیراق به خه رج دا، رۆژنامه کانی خزی، به دوا ئه واندنا میلله تی به ریتانیاش، لینی به دنگ هاتن و ناره زامه ندییان لڼ نیشاندا و پتر له 60% ی ئه و مه سره فیه یان پڼ داشکاند.

به هه مه حال ئه گهر گوته ی «پڼوقه ده م» دهنگی لڼ هه لېستڼی، پڼوقه ده می من کوردی گوته نی، سه ره وخیر بووه. وهک بز انم ئه و فره حناییه له بیسته کاندنا به رده وام بوو تا ئه زمه ی ئابووری ده ورو به ری 1930. که من پیم نایه دنیا باوکم له من به ولاره چهند منډال و وهچهی دیکه ی هه بوو. له ژنی پڼشووی کچ و کورپک، له دایکی منیش دوو کچ. دووه که ی پڼشو «عفت» و «عبدالمقندر» - شه پرده دار بوو - دووه که ی پاشتریش «نه جیبه» و «حه سیبه». ئم حه سیبه هه ر به منډالی له حه وزی ماله وه مان له کزیه، خنکا. نه جیبه ی خوشکه گه وره م به دوو سال له من گه وره تر بوو. په ورو ده بوونمان له هیچ پوویه که وه فره قی نه بوو مه گهر ئه وه ی که ئه و کچ و من کور بووم. به لام جاری زووه بز ئم وردپڼوییه.

دایکم له وانه بوو منډالیان بز شیر نه ده درا، هه ندیک ئافره ت هه ن گزی مه مه کیان زه قایی ئه وتزی نییه لڼوی منډال پڼوه ی به ند بی. به م هزیه وه هه موو منډال کانی دایکم به دایان بوون. په نکه وینه یه کی هه ره زووی بیر هه وری منډالیم له ده رووندا چه نسپ بوو بی ئه وه بی که ده مدیت دایکم پیاله ی به بهر سنگییه وه ده گرت و دلۆپ دلۆپ شیر هه که ی تی ده تکاند، دواتر پیاله که ی له شیر به تال ده کرد بی ئه وه ی تنزکیکی بچته هه ناوی منډالیه وه.

هرچېند له گهڼ خۇمدا ههولم نه داوه ورد بېمه وه له وهى ثايا ئېم به فېرېچوونهى
شېر و كه متر منډال به باوهش گرته وهى دايكم چ تهئسيريكي له گياني كرډې،
ديسانه وه بېگومان به رواله تيشدا ديار بوو چه ندى پيوه نارېحه ته بوو. تۆ ئه گهر
ئاوى جۆگه له ت بۆ بن درهخته كه ت نه چوو ئوقره ت لى هه لده گيرى هه رچېند له
لاوهش به ستل و كونده ئاو بېه ي بۆ درهخته كه، ئنجا ده بى حالى دايك چۆن بى
له گهڼ نه چوونى شيرى ده ماره كانى بۆ ناو زارى مه لوتكه ي هه ناوى.

من كه هاتمه دنيا دوو سال بوو دايانى نه جيبه و حه سيبه له مالمان بوو. ئه و
دايانه مان پينان ده گوت «يا عيسمه ت». بنه مال ه يان كۆيى بوو له ريزى «أصناف».
برايه كى هه بوو پنى ده گوترا سابيراغا نه ك له بهر ئه وهى كه ئاغازاده بوو به لكوو
به هۆى ئه وه وه كه چاوديرى خانى مه محموداغا ي باوكى حه ماغا بوو، له بهر
رالېبون و خوشويستن حه ماغا خۆى ناوى لى نابوو سابيراغا. يا عيسمه ت شووى
به مه عرووف ناويكى كۆيى كرد به ينيك به پۆليسى له هه له بجه به سه رى برډبوو.
كه گه يشتمه ته مه نى حيكايه تبېستن يا عيسمه ت بۆى ده گيرامه وه كه له هه له بجه بووه
هاتوچۆى خانمى وه سمان پاشاىى كردووه، زۆريش به ريزه وه ناوى خانمى ده هيتا.
ده يگوت خانم لى پرسیم هه له بجه خوشتره يا دىنى حه ماغا، مه به سيشى كۆيه بووه،
له وه لامدا گوتبووى خوا ئاوه دانيان بكات هه ردوويان خوشن. وه ك ده يگيرايه وه
ئه وسا هه ر له مالى خانم حه مام هه بووه، ريشى داوه بچى بۆ مال ه كه ي و
حه مامه كه ي. وادياره خانم كۆيه ي به ئه وساى هه له بجه گرتووه بۆيه گوتووه تى
«دىنى حه ماغا». له كۇندا نيشانه ي شارستانه تى چه ند شتيك بوو، يه كيان
قه يسه رى به ده رگه، ئه وى ديكه يان زۆربوونى ژماره ي په رستگه (مزگه وت،
خانه قا، ته كيه)، سنيه ميان حه مام، چواره ميان زۆربوونى شويى ميان داكردن
(قۇناغ و خان)، پينجه ميان شووره به ده ورى ئاوايه وه. شه شه م و حه فته م و
هه شته ميش هه ن پيوست به كوتانه وه يان ناكا... ئه مانه هه موويان له كۆيى
هه بوون، ته نانه ت له سه ر ده رگه ي يه كيك له حه مامه كانى نووسرا بوو كه له 1111
ك دروست كراوه.

مارف، مېردى يا عيسمه ت، مال ه كه ي ده هيتيه وه كۆيه و بۆ خۆى ده چيته وه بۆ
هه له بجه له وى ژنى دوه مى ده هيتى. يا عيسمه ت و كوره تاقانه كه ي ئه وساى، فه تحى،

له خانووینکی نزیکی مالمانه وه ده ژیان. که له گرانیه که ی 1917 نه جیبی خوشکم ده بی، یاعیسمهت بژی ده بی به دایان و به فته جیه وه دیته مالی نیمه. دوا ی چه ند سالتیک مارف به ناساگی ته نها خوی، دیته وه کزین و له ماوه ی بهر له مردنی، یا عیسمه تی ده چیته وه لای بژ خزمهت کردنی، نه جیبی خوشکیشم به خنو ده کات تا مارف نه مری خوا ده کات.

فته تی له هه له بجه خزم و برای هه ن به لام من هیچیانم نه دیتوون فته تی به دوو سال له نه جیه گه وره تر بووه، زور به سهیری ئم شیرهی یاعیسمهت له ساوایی فته جیه وه تا مه لژتکه یی نه جیبی خوشکم و به وه له دبوونی من دهوام ده کات. به لام له وه سهیرتر شتیکی دیکه بوو، له سال 1928 که ئیقیمی خوشکم بوو یاعیسمهت بژی به شیر هاته وه. له گه ل نه مه شدا که من که و تمه بهر مه مکی شیر ی که م بوو بوو، تیزی نه ده کردم، بژی به من له وانه بووم شیر ی زور ئافره تم خوار دووه و برا و خوشکی شیریم له ژماره نه ده هاتن. هه رچه ند مندال به بیریدا نایهت سنگ و باوهشی کام ئافرهت به خزیه وه گرتووه و چ مه مکنکی مژیوه دیسانه وه سوزینکی بژ نه و که سانه ده روا ت که شیرمشتن بژته پیوهندی له نیوانیاندا.

بنگومان یاعیسمهت بژ من خۆشه و یستترین دایکی شیر ی بوو، بگره له دایکی خۆشم پتر خۆش ده ویست چونکه هه تا فهاقه بووم هه ر له باوهشی نه و ده نوستم، نه ویش من و خوشکه کانی وه ها ده ویست کوربه که ی خزی فها مۆش ده کرد. فته جیش له ناو نه و برا و خوشکه نه ی شیریم له پیش هه موانه وه ده هات، چونکه به یه که وه ده ژیان، خۆ دوو سال بوو له مالمان جیگیر بوو ئنجا من پهیدا بووم، هه تا ژنی هیئا و بژ ماوه یه کیش دوا ی ژنهینان هه ر له گه لمان بوو. که گه یشته ته مهنی هۆش به دنیا شکان خزمه تی باو کمی ده کرد. به یینک به گوزهرانی خیزانه وه لیمان دابرا به لام هاتوچوی هه ر ما، دواتریش که و ته وه سه ر باری جاران و یاریده ده ری من بوو. ئیستا که ش ماله که ی وه ک به شیکی مالی خزم بی وه هایه، ته نانه ت کوربه کانم، ده وه ن و محه مه د، نه وه نده ی له کزین بن مالی «مامه فته تی، کاکه فته تی» به هی خۆیان ده زانن، ریکه وت وه ها بوو به شیکی خانووی میرا تیمان بوو به هی یه کیک له کورانی فته تی و ئیستا به خیزانه وه تیتیدا ده ژین، هه ساریکیشمان ده رک به ره و ده رک ی مالمان، هه مووی بوو به هی نه و، له

کونيشه وه تيندا ده ژيا و به و دوايه له 1982-1981 خانووی نوینی تندا کرد. به دلمدا نایات ئه و به شه خانووه و ئه و هسهاره ئیستا هی خۆم نین، چی مندالی فهتھی هه بی بۆ من به قهدهر منداله کانی فارووقی برام نزیکن. به دريژایی 68 سال تا ئیستا، 1985، یان خۆی یان دایکی یان مندالیک و دووانی له گهلمان ژيان.

یاعیسمهت له ژياندا شوینیکی دیاری ههیه. باوهشی ئه و بۆ من له جینگهی باوهشی دایکم بوو. به هه موو عومری بابی سهری ده رزی دلی نهیه شان دووم. له ماله وهش قسهی به سه ره هه موو ئه وانه دا ده رژیشت، له ژن و له پیاو، که خزمهتی باوکم و دایکم و ماله که یان ده کرد. راستیه که ی، زوربهی هه ره زۆری ئه و یاریده ده رانه ی له گه لماندا ژيان به چاوی خزم و کهس سهیر ده کران، ئه وانیش ئه و داب و ده ستوره یان راده گرت که له مالی مه لای گه وره بوه شیته وه. نه مدیت ئه و یاریده ده رانه رۆژیک له رۆژان شه ره چه په لۆکی بکه ن وه یا قسهی سووک به یه کدی بلین. زۆریشیان له سیبه ری باوکمدا ژن و مالیان پینکه وه نا (له وانه هفت پیاوم به بیردا دیت)، چه ندیکی له گه ل خۆمدا ورد ده بمه وه نایه ته وه بیرم به کینکیان تندا بووبی خۆشم نه ویستبن. به پینی داخوازی هه لکه وت و رووداو له م سه رگورشته یه دا ناویان ده بری.

له سه ره تای بوونمه وه تا 4-5 مانگ خیزان پینوم ناراحت بوون به هۆی گریان ی بپوچانم. ده یانگیزایه وه، چه ند خه ریکم ده بوون به راژاندن و له باوهش گرتن و خسته جۆلانه و له گزی خویندن و گیزان و لایلی دادی نه ده دان و هه ر واره م ده هات. باوکم ده یگوت. وه ها گویم پر بووبو له دهنگی گریان کاتیک ده رسیشم ده گوته وه له مزگه وت لام وابو گویم له گریانته. رۆژانه دکتۆری ئینگلیزه کان سه ری لی داووم و ته رتیبای هتوربوونه ی بۆ ساز داوم «وانا باعیت - عادل امام» گوته نی. به لام نه خۆشیم پینوه دیار نه بووه و فراژی بوونم له کورتی نه داوه، به پینچه وانه وه، وه ک دایکم ده یگوت ته نسازیم بیعه یب بووه، ئیتر نازانم هۆی ئه و گریان ه له حه ده ده ره م چی بووه. ته نها ئه سه ریکی رۆژانی ساواویم دواتر، پینمه وه دیار بووبی ئه وه یه که گریان ی به کو ل و له تکه وه چوونی به رده وام ناووک ده رده په رینن. هه ر له بیرمه که مندال بووم هه سوودیم به و هاو پینانه م ده برد که

ناوکیان به قولدا چوو بوو. له که سیشم نه ده گه یاند ئه و خهفته دهخۆم. یه کهم جاریشه ئه م رازه درده بریم.

ساواییم نازپندراو بوو⁵ چونکه به تاقانه حیساب ده کرام. وهک گوتم عه بدولموقته دری براگه وره م له یه کهم هاوسه ری باوکم. شه پرده دار بوو. بارینکی زنده قورسیش بوو به سه ر حال و وه زعی باوکمه وه. من که گه یستم ته مه نیک شتم به بیر بمین دهمدیت کاکه موقته دیر به خۆی و ده ست و قاچی راسته ی ئیفلیجیه وه یه کیک بوو له دانیشتووه کانی رۆژانه ی مه جلیسی باوکم، قبولیشی نه ده کرد له باوکم و جه میلاغا و مامم به و لاه که س لینی به پیش بکه ویته وه، ناواناوه قسه ی سه ختی به وانه ده گوت له ریزی پیاوماقوول و براگه وره کانی ئه وسا داده ندران، به لام که س لینی به ده نگ نه ده هات و خاله به خش کرابوو. عاده تیکی بۆ خۆی ره واکردبوو، که ده هات له غافلئ به دهسته چه په که ی ساخله می عیشتیکی توندی له پشتی ملی یه کیک ده دا، تا ئه گهر کابرا به خیرایی نه یگوتبایه «عیشته» کاک موقته دیر ده یگوت «به سه ری جه نابی بابم که وته وه سه رت» و به ره هایي دووباره ی ده کرده وه. ئه م پیشه یه ی له گه ل دکتوریکی ئینگلیز له خهسته خانه ی که رکوک به کاری هینابوو، دکتوره که هیچی لی نه کردبوو. به رووشیدا نه داوه. وه ها ده بوو قسه ی برنده ی ده په راند، جاریکیان له مه جلیسیکی باوکم. به سه ر میرگی مزگوتی حاجی مه لا ئه سعه ده وه. ده مه و عه سر، زوربه ی پیاوماقوولانی غه فووری و حه ویزی و توجاری ئه وسا به خۆیان و دهسته و دایه ره یانه وه ئاماده ی کۆری ئه و ته رزه دانیشته بوون. من مندال بووم و له و ناوه ده خولامه وه و گویم له غه لبه غه لب ده بوو بی ئه وه ی به موی بزانه چ ده لنین. کاکه موقته دیر له باری هه ره سه ری له ته نیشته باوکمه وه دانیشتبوو. هه ره نه ده م دیت له نکاو باوکم

⁵ - ئه و نازپندراوییه له حورمه تی باوکمه وه وه های کرد له ته مه نی مندالی دوا ی چوار سالیما به دریژایی کزی سه رما هه میشه له مالم سینی به قلاوه هه بیت که زۆرم هه ز لینی ده کرد، ئه و په قلاویه له مالی جه میلاغا و حه ماغا و مه لا ئه حمه داغای سلیمانغا - وه بۆم ده هات ئه مئا په قلاوه نه قه شمه ری. یه ک جار تووشی ئه و په قلاویه بوومه وه، ته ویش که حاکم بووم له سلیمانی. نیوه رۆژه یه کمان له مالی حاکم ئه نوهر به کتا به ری کرد. بی زیاد و کهم، که به ر له بیست و ئه وه نه ده ساله به مندالی تامه زرویم پینی ده شکاند، هه مان بابته بوو.

زلله‌یه‌کی به تینی له کاکه موقته‌دیر دا، ئەویش هاره‌یه‌کی لێ هه‌لستا و که‌وته
لنگه‌فرتن. به‌و زلله‌یه‌ خوه‌که‌ی «صرع»‌ی عاده‌تی هاتی و وه‌ک به‌رخ‌ی سه‌ربراو به
لرخه و له‌رزین و ده‌ست و پێ خوار بوون و چاو سووران بووه‌ نیه‌مردوو.
باوکم وه‌کوو پشک‌ز‌ پرووی سوور هه‌لگه‌رابوو. من پێشتر نه‌مدیت‌بوو ده‌ست له‌ کاکه
موقته‌دیر بوه‌شینن، ئەو پۆژه له‌و ته‌مه‌نه‌ی مندالیمدا چه‌په‌سام. راستیه‌که‌ی
خه‌لقه‌که‌ هه‌مووی داهینا و دامرکا. دوو دڵ‌پ فرمیسک له‌ چاوی باوکم بوو
سه‌ره‌ژیر هات... ده‌ستی به‌ره‌و ئاسمان هه‌لب‌ری و چه‌ند قسه‌یه‌کی کرد هه‌ستم
ده‌کرد قرچه‌ی هه‌ناوی باوکم بوو ک‌ز‌ک‌ز‌ ده‌م‌تاوینیت‌ه‌وه. من نازانم قسه‌کان چی
بوون به‌لام وه‌ک بۆ‌سۆ‌ی لێ هه‌لستێ به‌سفتوس‌ز بوو، بایی ئە‌وه‌ی هه‌ندیک له
دانیش‌توان چاویان ته‌ر بوو. هه‌وه‌ل، دوو برا‌گه‌وره‌ی هه‌ره‌ سه‌رووی مه‌جلیسه‌که
ده‌ستیان له‌ باوه‌شی کاکه موقته‌دیر گرت تا چه‌ند که‌سیک چوون و رایان‌گوینست بۆ
گۆشه‌یه‌کی مه‌جلیسه‌که. دواتر بیستم کاکه موقته‌دیر قسه‌یه‌کی زنده‌ گرانی روو به
پرووی یه‌کیک له‌ پیاوماقوولانی مه‌جلیسه‌که‌ کرد‌بوو. باوکیشم له‌و زلله‌یه‌ به‌ولاوه
چارینکی نه‌دۆ‌زی‌بووه‌ شکستی پێ هه‌لبه‌ستیت‌ه‌وه. له‌ زۆر باردا به‌ درین‌زایی ئە‌و
ته‌مه‌نه‌ی مندالیم تا مردنی کاکه موقته‌دیر تووشی باس و خواسی دین.

وه‌ک گوتم له‌به‌ر تاقانه‌ییم له‌ ساوا‌ییم و به‌ره‌و دواتریش مندالینکی ناز‌پێ‌دراو بووم.
چاوه‌دیزی و ئا‌گاداریی هه‌میشه‌یی یا‌عیسمه‌ت‌یش پتر ئە‌و نازه‌ی ده‌سه‌لماند.
هه‌لبه‌ت سالانی یه‌که‌م و دوهمی مندالیم به‌ بیردا نایه‌ته‌وه، چی له‌و دوو ساله‌ی
بی‌گێ‌رمه‌وه هی بیستنه. له‌و دوو ساله ئینگلیزه‌کان حکومه‌تیان له‌ ناوچه‌که‌دا
دانا‌بوو. چه‌ماغای غه‌فووری کرابوو به‌ قایم‌قام، چه‌میلا‌غای چه‌ویزی به
یاریده‌ده‌ری، باوکم کرابوو به‌ قازی، که‌سانی دیکه‌ش هه‌ریه‌که‌ به‌پینی لوان وه‌زیه‌ی
درا‌بووین. به‌پینی ئە‌و پۆ‌ژ‌گاره حکومه‌ته‌که‌یان ر‌یک‌وپ‌یک بووه، له‌ جغری
ده‌سته‌لاتی قانونیدا ئە‌و فه‌رمانبه‌رانه له‌ کاری خۆیاندا نازاد بوون بێ ئە‌وه‌ی
ئینگلیزه‌کان ده‌ست له‌ ئیشیان بده‌ن.

دوای مردنی چه‌ماغا هه‌رای ده‌رکردنی ئینگلیزه‌کان و هینانه‌وه‌ی چه‌ند هه‌یه‌ته و
چه‌ندرمه‌ی تورک و بۆ‌مباردمانی ئە‌و ناوچه‌یه‌ پرووی دا. من له‌و هه‌را و مه‌زاده
یه‌ک تارما‌ییم به‌ می‌ش‌ک‌دا تیده‌په‌رئ ئە‌ویش گرمه و دیمه‌نی ئە‌و ته‌یارانه‌ی به‌ سه‌ر

شاره‌که‌دا ده‌چوون و ده‌هاتن و ته‌قه و گرمه‌ی تهنه‌گ و بۆمبايان له‌گه‌لدا ده‌بوو. له‌و بۆمباردمانه‌دا موسته‌عیده‌کی باوکم و فه‌قییه‌ک له‌ مزگه‌وتی گه‌وره به‌ر ساچمه‌ی بۆمبا که‌وتن، موسته‌عیده‌که بریندار بوو، مه‌لا شیخ که‌ریمی سه‌ید ئه‌حمه‌دی گرده‌شین، دواتر بووه دانیشتووی ئۆمه‌راوای سه‌ربه ناحیه‌ی قوشته‌په، ئیستاش له‌هه‌ولیز به‌سه‌ر ده‌بات و ریزلینگیراو و ناسراوه، تا بشلێی له‌ چاو ته‌مه‌نی له‌سه‌ره خۆیه. له‌و دوو سێ سالانه‌ی دوایدا جارێکیان به‌ خزمه‌تی گه‌یشتمه‌وه له‌ هه‌ولیز (پیکه‌وت وه‌ها بوو دوینی شه‌و، 19/1/1985 سه‌ید ئه‌حمه‌دی برازای و کورپنکی سه‌ید ئه‌حمه‌د سه‌ردانیان کردم و چه‌ندوچۆنی هه‌ندئ حالوباری مه‌لا شیخ که‌ریم له‌وانه‌وه زانیوه).

فه‌قییه‌که، به‌داخه‌وه کوژرا، ناوی تاهیری کوینا عه‌لی دۆله سزه‌یی بوو. له‌ ناحیه‌ی قوشته‌په. مه‌لا شیخ که‌ریم به‌ ته‌رده‌ستی به‌رێ کرا بۆ هه‌له‌جه‌ی شیخ مارفی شیخ که‌ریمی به‌رزنجی، له‌ویوه‌ش خزمانی بره‌یانه‌وه بۆ دینی خۆی. یه‌ک دوو پۆژ دواي ده‌ست پیکردنی بۆمباردمان مالی ئیمه و مالی مام و به‌شیک زۆری خزمان گویزایانه‌وه بۆ دینی «پینازۆک». دواي ئیمه به‌ یه‌ک دوو پۆژ ئنجا باوکم هات بۆ پینازۆک، نه‌ساغ و تاداریش بوو. دواي به‌سه‌رچوونی ئه‌و کاره‌ساته پینگیری کرد له‌ گه‌رانه‌وه بۆ کۆیی. ئه‌و له‌ بنه‌ره‌ته‌وه زۆری پێ ناخۆش بوو شیناویی وه‌ها بیلزوم و بیسه‌مه‌ره و پێ له‌ ئازار بزیته‌وه، به‌لام چه‌ند که‌سانیک ئاشقه‌تورک و چه‌ندیک چاو له‌ دنیا به‌ ئومیدی خێر و خوشیی دواي گۆرانی حالوبار هه‌راکه‌یان به‌رپا کرد و هیچی نه‌وتۆش نه‌هاته کیسه‌یانه‌وه بێ هه‌را مومکین نه‌بێ... زۆری نه‌برد ئه‌و برا گه‌ورانه‌ی بووبوونه هۆی هه‌راکه هاتنه‌ لای باوکم و پوویان لێ نا بگه‌ریته‌وه بۆ کۆیی، ئه‌ویش مالم هه‌قه، پێبه‌دل سه‌رشکیتی کردن و قسه‌ی مزر نه‌ما پینان نه‌لێ، به‌لام سه‌ریان دانه‌واند و پتر پینان داگرت له‌سه‌ر گه‌رانه‌وه‌ی بۆ کۆیی⁶... ئیتر گه‌رانه‌وه.

⁶ - ده‌ستخاوتی لیم داوا ده‌کات شایه‌دیه‌ک له‌ باوکمه‌وه بگێرته‌وه: دواي گه‌رانه‌وه‌ی ئینگلیزه‌کان، پۆژنیک باوکم و جه‌میلاغا لای حاکم سیاسی بوون، حاکم گوتیووی بربارمه‌ تایه‌فه‌ی غه‌فووری که‌ پشتیوانی تورکه‌کان بوون له‌ کۆیه دووربخریته‌وه. جه‌میلاغا به‌ده‌نگ دیت و ده‌لێت: به‌و پینیه ده‌بی ئیمه‌ی هه‌وینیش ئاواره بکریین نه‌ک هه‌ر غه‌فووری چونکه هه‌ردوو تایه‌فه ده‌میکه

هه‌رای ئه‌و ساله له نووسیندا باسی هاتوه به‌تایبه‌تی له به‌شی دوه‌می کتێبه‌که‌ی تاهیر ئه‌حمه‌د چه‌وێزی «میژووی کۆین» ته‌مه‌نی من له‌و هه‌رایه‌ سێ سالی بووه. له‌و شتانه‌وه که خۆم به‌بیرمدا دێن و له‌وانه‌ی بۆم گیردراوه‌ته‌وه، پێ ده‌چێ منداڵێک بووم له‌وانه‌ی هه‌ستیان به‌ ده‌ورو به‌ر و واتای چاک و به‌د زوو ده‌کرێته‌وه. جاریک له‌ ته‌مه‌نێکدا بووم که بۆ شوینی مه‌یله‌و دوور وه‌یا سه‌ربان و ژێربان به‌ باوه‌ش ده‌یانگیرام. هه‌ستم ده‌کرد به‌ شه‌رم له‌ گه‌لیک شتی ئه‌وتۆ هاوڕێکانم کۆمه‌یان لێ نه‌ده‌کرد. بې‌رای بې‌رای جلکی کچانه‌م له‌ به‌ر نه‌ده‌کرد، ته‌نانه‌ت قوماشیکی نه‌ختیک زه‌رقیله‌ بووایه نه‌مه‌دووست. له‌ بیرمه‌ جاریکیان سه‌ربه‌رگیکی مه‌خه‌لی گولداریان بۆم دروست کردبوو. چه‌ندیکی ویستیان له‌ به‌ری بکه‌م پێم داگرت له‌ سه‌ر هه‌ندی که‌وا هه‌تا گوله‌ ئاوڕیشمیه‌کانی لێ هه‌لته‌قه‌ن له‌ به‌ری ناکه‌م. که‌مه‌رچینیکی به‌ قه‌یتانی زیورهنگیان بۆ کردبووم، پێی پازی نه‌بووم، فرسه‌تیا و هه‌رگرت له‌ تاریکایی حه‌مام کردیانه به‌رم، به‌ باوه‌شی یاعیسمه‌ته‌وه بووم و سه‌رم داپۆشرا بوو. تا له‌ نزیک مائی خۆمان له‌ تیکیکه‌وه چاوم به‌و قه‌یتانه که‌وت، دامه‌ داری نه‌عه‌لتی و ناچارم کردن بمه‌نه‌وه بۆ حه‌مام و له‌وێ که‌مه‌رچینه‌که‌م له‌ به‌ر داکه‌ن.

ئاموزاکانم هه‌موویان مه‌له‌وان بوون من نه‌بی، هه‌رگیز بیرم بۆ ئه‌وه نه‌چوو که‌وا بتوانم له‌ به‌ر چاوی خه‌لق جلک دا بکه‌نم، مه‌له‌ش به‌ جلکه‌وه ناکرێ. ئه‌و خۆگیریه له‌ گه‌لمدا ژیا تا ئه‌وه‌ی که‌ چوومه‌ پۆلی یه‌که‌می ناوه‌ندی هه‌ولێر 1934 نه‌مه‌سه‌لماند جلکی پیاژه له‌ به‌ر بکه‌م. مدیره‌که‌مان مه‌رحووم خورشید سه‌عید کارگیریکێ پۆل بوو له‌ ئیشه‌که‌ی، سزای ئه‌و قوتابیانه‌ی ده‌دان بیقانونییان کردبێ، سزایه‌که‌ش ئه‌وه بوو پاشنیوه‌پۆ له‌ مه‌کته‌ب ده‌یه‌نلاینه‌وه و به‌ غار پیکردن و بازدان و «امتد انه‌ض» که‌نفتی ده‌کردین، ئیتر به‌ درێژای سالی یه‌که‌مم هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک، پۆزی پیاژه منی تێدا سزا ده‌درام و به‌ جلکی عاده‌تیم ئه‌و عه‌زابه‌م ده‌چێشت. له‌ به‌ره‌و کۆتایی سال موفه‌تیشی خوالینخۆشبووی «سالم مامز» هاته هه‌ولێر. مه‌لا ئه‌فه‌ندی، که‌ من له‌ مائی ئه‌و - دینی باداوه - ده‌ژیا. داوه‌تیکێ نانی ئیواره‌ی کرد بۆ ئه‌و و خورشید سه‌عید، که‌ هاتن و به‌خێر هیندران ویستم من

له‌نگه‌ری شاره‌که‌یان راگرتوه، یه‌کنکیان پێ ئه‌وه‌ی دیکه هه‌لناکه‌ن. به‌مه‌دا ئینگلیزه‌که‌ وازی له‌ نیاژه‌که‌ی هینابوو.

گه‌شتی ژيانم

به‌جيان بهيتم. خورشيد سه‌عيد نه‌يه‌نشت برؤم... له قساندا به چاكه باسى كردم بؤ مه‌لا نه‌فه‌ندى به‌لام گوتى عه‌يبيكى هه‌يه‌هه‌ز له رياره ناكات. سالم مامز روى تى كردم و گوتى چؤن رياره ناكه‌يت، ده‌زانيت «العقل السليم في الجسم السليم؟» پيم گوته‌وه، نه‌گهر ليم بگه‌رين من به‌وه‌نده عه‌قله‌ى هه‌مه رازيم... خوا له هه‌موان خوش بى، نه‌يانده‌زانى چيه له ريارهم ده‌گيريه‌وه.

بچه‌وه بؤ منداليم، هه‌ر چه‌نده به ناچارى، داخوازي گيرانه‌وه‌ى گه‌ليك سه‌روبه‌رى نه‌و شتانه‌ى له منداليدا پينا‌نه‌وه خه‌ريك بووم له منداليمه‌وه ده‌مه‌ينى بؤ سالانى دواتر ده‌نا مومكين نيه خوينه‌ر ليم تينگات نه‌گهر باسى نه‌سه‌رى عومرى 4 ساليم هه‌لگرم بؤ عومرى پازده ساليم كه له ويدا به‌ده‌رى داوه‌ته‌وه...

يا‌عيسمه‌ت به دريژاي ته‌مه‌نى ساواييم قه‌لغانم بوو، چى له تواناى دايانيك بى بؤ پاراستنى شيرمه‌كه‌ى بؤ منى ده‌كرد. به‌لام مندالى پيره‌وكه زه‌وت ناكري... له وتوويزى گالته‌ناميزدا گوتومه، مندال كه كه‌وته گاگوله ده‌بى به‌و كه‌رويشكه‌ى پنى ده‌لين «سه‌پسينكه»، واته ده‌گاته عومريك سه‌گ نايجاتى و ليشى بيتوميد نابى ئيتير پيوه‌ى ده‌پسى، منداليش به گاگوله بؤ هه‌موو په‌نا و په‌سيويك ده‌چيت و ماندووش نابى، نه‌وه‌ى ئاگاداريشى ده‌كات پيوه‌ى قل ده‌بى، خؤ كه بوو به پيره‌وكه هه‌ر مه‌پرسه، منيش به پيره‌وكه‌يى زؤر كه‌سم به خؤمه‌وه ماندوو كردوو. هه‌ميشه يه‌كيكم به دواوه بووه. به زؤرى، لچكى كؤچكمى گرتوو و له گه‌لمدا به‌وى به‌ويدا راي كردوو، به‌و حاله‌ش زؤر جاران ده‌مه‌و روو ده‌كه‌وتم و ناوچه‌وانم هه‌لده‌ترؤقا.

جاريكيان له كه‌وتندا خوين كوفاره‌ى به‌ست له لووتمه‌وه... به دوا گريانمدا باوكم هات، له بيريشمه يا‌عيسمه‌ت به په‌له و به شيناوى و بينفايده خؤلى به خوينه‌كدا ده‌كرد به‌لكوو كميكى لى ده‌شاريته‌وه و له په‌رؤشى باوكم كه‌م ده‌كاتوه. نه‌و كه‌وتنه‌م تا ماوه‌يه‌ك كارى له هه‌ناسه‌م كرد چونكه لووتم ده‌گيرا، له سه‌رمادا به كریم نه‌بايه نه‌ده‌كرايه‌وه.

چنارۆك و من⁷

وهك گوتم من يه‌كه‌م هه‌ناسه‌م له چنارۆك هه‌لتنا، سالة‌های سالی دوورودريژ، هاوینان. له چنارۆكم به‌سه‌ر بردووه و شوین قامکی له دارشتنی قالبی ماددی و مه‌عنه‌ویم هه‌یه. له بناری ریزه شاخی هه‌یه‌سه‌ولتان، به دیوی رۆژه‌ه‌لاتنا، له شوینته‌ی که شاخه‌که له کۆیه‌وه نزیکه، دوو جیگه هه‌ن پنیان ده‌لین «چنارۆك»، یه‌کیان له باشووره‌وه هه‌لکه‌وتوو پنی ده‌لین «چنارۆکی بلباسان». ئه‌مه‌یان ئاوه‌دان نییه قه‌تیش ریک نه‌که‌وت به دیتن بیبینم. له‌لایه‌ن ره‌سمییشه‌وه ده‌که‌ویته سنووری قه‌زای رانیه هه‌ر چه‌ند دوورایی حدوودی لای سه‌ری شاخی ئه‌و شوینته تاکژی 40-50 ده‌قیقه ده‌بی به پنیان که‌چی 6-7 سه‌عاته ری له رانیه‌وه دووره. تومه‌ز به بۆنه‌ی ئه‌وه‌ی عه‌شیره‌تی بلباس هه‌مووی ده‌که‌ویته سنووری رانیه، ئه‌م چنارۆکه‌ش به جزریک له جزران ده‌سته‌لاتی بلباسی به سه‌ردا راگه‌یشتوو خراوه‌ته سه‌ر قه‌زای رانیه.

به‌ته‌نیشت لای باشووری ئه‌م چنارۆکه‌وه، «چنارۆکی مه‌لایان» هه‌یه که به ئاو و باغ و ره‌زه‌وه هاوینان سی هۆبه مالی له خاوه‌ن ره‌زان لی په‌یدا ده‌بی: له لای باکووره‌وه هۆبه‌ی سوولی خاله‌باس، له ناوه‌راسته‌ی هۆبه‌ی دوو ماله‌ی حاجی عه‌ولای سالح و مام ئه‌مین. به‌ولاتریشه‌وه هۆبه‌ی مه‌لایان یان هۆبه‌ی سوولی پاشا، که من له‌مه‌یاندا ده‌ژیام. به هۆی جه‌لیزادانه‌وه چنارۆك پنی گوتراوه چنارۆکی مه‌لایان و هۆبه‌که‌شیان هۆبه‌ی مه‌لایان.

له بیره‌وه‌ریی هه‌ره کۆنی رۆژانی هاوینمان له چنارۆك دووانم دینه‌وه بیر، یه‌که‌میان ئه‌وه‌بوو، رۆژنیکیان مالی ئیمه و مالی مام به‌خاو و خیزانه‌وه، جگه له باوکم و مام که له کۆیی بوون چووین بۆ شوینتیکی له دامه‌ن ره‌زه‌کانی چنارۆك پنی ده‌لین چۆمی مه‌له‌ک رحان (ریحان) شوینتیکی به ئاو و داروبار و سینه‌ره له چاوانیش بزهره، رینوار نایبینی. که‌ره‌سته و ئه‌سه‌بابی خواردن و هه‌سانه‌وه‌مان پنی بوو. قه‌ول بوو بۆ نیوه‌رۆ گیه‌ی لی بنین. له هه‌ره‌تی ئه‌و که‌یف و زه‌وقه هه‌وریکی هیتا و دایه بریسکوهر و گرمه‌وزرمه تا کاتیک وه‌ک کونده‌ی سه‌ره‌و ژیر بارانی

⁷ - چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌ک بێشته‌ر بوونم کردۆته‌وه زادگای من کۆیه‌ بووه نه‌ک چنارۆك.

هه لږژاند. ياعيسمهت بئ سڼودوو لڼکردن و بئ ئه وهى گوى بداته قسهى كه س منى له كۆلى خزى توند كرد و سه رپۆشكى ئه ستورى پڼدا دام و كوتاي به ره و كه پرى مالممان له به ره و لاي دامه نى چيائى چنارۆك. مه وداى چۆمه كه و كه پرى ماله وهش به ره و هه وراز بوو، بۆ ئافره تى مندال به كۆل بيست ده قيقه يه كى ده خاياند. دواى ئيمه لافاو له ته نگزهى چه مه كه دا مه نجه لى گپيه ي رامال دابوو، با و توفيش هه ر بژگورپه ي له په نايه ك په ستا بوو.

خولاسه سه يرانه كه مان بوو به خۆ چه شاردان و په له قاژه و پڼكه نڼى تڼكه ل به مشه وهشى، له هه موانيش زه ره ركردوو تر ياعيسمهت بوو، چاكر بۆ خزى ئه وه بوو هه ر له و چه مه په نام بدات نه ك له و رڼگه بڼتوايه بڼيته بوو كه بارانه، تا گه يشتينه كه پرانيش باران به سه ر چوو. زۆر جارمان ئه و ږووداوه باس ده كرا و ده بووه هۆى پڼكه نڼى و فشه و گالته. سه غله تى وه ها دواى به سه رچوونى شيرن ده بڼ. ئه و ږۆژه پاش بارانه كه چه ند كه سيك له كۆيه وه هاتن، باوكم ناردنى به هاوارمانه وه چونكه له كۆيه ش باش بارىبوو، دلى پڼمانه وه بوو. له وانه يه كيان گه رايه وه بۆ كۆي هه تا خه به رى سه لامه تيمان به وئ رابگه يه نئ. خه لئ له جارى وه هادا حيساب بۆ بروسكه پتر ده كا تا عه ينى بارانه كه.

ږووداوى دوهم ئه وه بوو، له هاوڼڼكى ديكه دا كه هڼستان هه ر مندال بووم ئاگر له ږه زڼكمان «باريكه» ناو، به ر بوو. ئاوايى چنارۆك و «كانيكه ند» ي دامه ن چنارۆك هه مووى جمى بۆ ئاگر بڼى. ئافره تان كونده به سه رشارن و كۆله وه، پياوڼش لكه ته راش به ده سته وه... بۆ به رچاوى ئه وسام تڼك هاوڼشتڼكى له عاده ت به ده ر بوو. كوڼخاى دڼيه كى جه ليزادان له قه زاي رانڼه «گه لى گولان» كه مه شوور بوو به مه حمودى قاوه خۆر لڼمان مڼوان بوو. ئه و به ده ستورى ئاگر بڼى كه له پووشه نى شوڼنى وه ك بڼتوڼ ده كرى سوارى ولاغه كه ي بوو و كه وته ته راتڼه له به رايى ئاگره كه بۆ ئه وهى كۆلانه بيه خڼته پووشه كه وه و ئاگرى لڼ نه په رڼته وه. ئه گه ر ئاگر له پووشه نى نغورد به ربڼته وه تاكه سواره كه لكى نابڼ، خۆ ئه گه ر باى له گه لدا بڼ زۆر جارمان سوارڼشى لڼ ده رناچڼى و ناچار ده بڼت ږووه و ئاگر به غار بۆ ديوى سووته ن خۆ هه لكوتئ. ئه و ږۆژه كوڼخا مه حمود تاكه قاره مانى سه ر شانزى ږه زى ئاگر تڼبه ربووى بوو.

له تاكل تاكل خه‌لقى ئه‌وئى رۆژى ته‌ن‌ها ئه‌و كوئخا مه‌حمووده‌م به‌ بېردا دېته‌وه ئه‌وانى دېكه‌ كۆمه‌له‌ خه‌لقىكى تېك هاويشتوو بوون. له‌ تېكرای چه‌شمه‌ندازيش بلیسه‌ی رېزى ئاگر و كۆله‌كه‌ی دووكه‌لم دېته‌وه به‌ر چاو. دىي «گه‌لى گولان» كه‌ ئه‌وسا ئاوه‌دان بوو نزيكى سه‌عات و نيويك له‌ چنارۆك دووره‌ و سه‌ربه‌ قه‌زای رانیه‌یه. كه‌ مالمان ده‌چوه‌ چنارۆك ئه‌و ئاوايانه‌ی كه‌ به‌ ملكايه‌تى هی جه‌ليزادان بوون وه‌يا ليمانه‌وه‌ نزيك بوون سه‌ردانيان ده‌كردین. له‌ پنداويستى كا و جۆش بۆ ولاغان يارمه‌تییان ده‌داين.

چنارۆك هاوینه‌ هه‌وارىكى مه‌يله‌و فېنكه‌، به‌ هۆى نزيكىشى له‌ كۆیه‌وه‌ بۆ لى دانىشتن له‌ بارتره‌ تا شوئى دېكه‌. جگه‌ له‌مه‌ چونكه‌ رېي كاروانى نىوان كۆیه‌ و هه‌رىمى رانیه‌ و قه‌لادزه‌ تا ده‌گاته‌ سه‌رده‌شت و دیوى كوردستانى ئىزان به‌ چنارۆكدا تیده‌په‌رئ هه‌میشه‌ هه‌ستى ئاوه‌دانى لى ده‌كرئ نه‌ك چۆلى. يه‌ك له‌و شته‌ خۆشانه‌ی دلى مندالى پى ده‌كرایه‌وه‌، گه‌وره‌ش تیه‌وى راده‌مان، هاتوچۆى بېپسانه‌وه‌ی ئه‌و كاروانانه‌ بوو كه‌وا، ژووپا و ژیرا، به‌ره‌و كۆیه‌ و به‌ره‌و بېتوین و پۆده‌ر وه‌كوو رچه‌ی میروو به‌ يه‌كدیدا تیده‌په‌رین. ناوناوه‌ قه‌تارى ئیستر و بارگيرى توجاره‌كان به‌و زه‌نگوله‌ زلانه‌ی ملیانه‌وه‌، به‌تایبه‌تى قۆزاده‌ی ملی ئیسترى پېشه‌نگ سه‌رنجى هه‌موو بېسه‌ر و بېنه‌رىكى راده‌كیشا به‌تایبه‌تى منداله‌كان كه‌ به‌ زۆرى ده‌چوونه‌ سه‌ر رېي ئه‌و قه‌تارانه‌ و به‌ دیمه‌نى ولاغه‌ تىروته‌سه‌ل و قه‌له‌و و زه‌نگوله‌داره‌كان ده‌گه‌شانه‌وه‌.

قه‌تارچیه‌كان بۆ به‌ر چاوى مندالى كه‌م ته‌جربه‌ وه‌ك به‌چه‌ قاره‌مانى ناو حيكایه‌تان خۆيان ده‌نواند. ئه‌وانیش به‌ ديار خه‌لقى هۆبه‌ی نزيك رېگاو ه‌ تین و تاقه‌تیکى زياديان پێوه‌ ديار ده‌بوو، ده‌نگدانى ولاغه‌كانیشيان دلێزانه‌تر ده‌بوو له‌وه‌ی به‌ چولستاندا له‌ به‌ر گوئى كه‌س ده‌نگ نه‌داته‌وه‌. له‌ ناویاندا هی وه‌هام ده‌دیت پېشتر له‌ مالى ئیمه‌ ولاغى لى ده‌خوړی. ئه‌وانه‌ به‌ كزه‌ و سۆزه‌وه‌ بۆم ده‌هاتن، منیش پېنانه‌وه‌ ده‌گه‌شامه‌وه‌. ئه‌وه‌ی میسرى پېي ده‌لێن «عیش و ملح» و له‌ كوردیدا «نان و نمه‌ك» ی پى ده‌گوترئ ئه‌گه‌ر به‌ ده‌رسدان دزیو نه‌كرئ كارى دۆستانه‌ ده‌كات.

مالی نيمه له چهند پوژنيکی دوايینی کڅی چناروک سهروکاريکی دهېوو له گهل نهو قهتاره زرینگه دارانه، منیش له خه یالی مندالیمه وه ههستیکی بایی بوونم له خومدا شک دهبرد که دهمدیت بز گویزانه وهی داری سووته مه نیمان که به دريژایی هاوین که رداریان نیسترداری خومان گیشه یان کردېوو له بهر دهم و به دهوری که پر و سابا تمانه وه، نهو قه تارانه ی سهر به مالی حاجی کاکه مین و حاجی جه لال و هی تریش بوون له کویه وه به تاییه تی ده هاتن بز مالمان به هاتوبات و دنگ و بانگی زوره وه ولاغه کان داده کران و قه تارچییه کان داده مه زران و جگه ره یان بز پی دهکرا و خوارده مهنی و میوه و چایه یان بز داده نرا و دوی لی بوونه وه له بهریان هه لده گرا نیتر نهوان و پیاو و ئافره تی مالی خومان و هه ندیکی دیکه له هوبه کهش تی کراییان ده که وینه باره دار هه لبه ستن و نیستر گرتن و بار لی نان تا هه موو ولاغه کانی نهوان و هی خوشمان بار ده کران و به ئاهه نگی زهنگوله ی قوراده وه به پی ده که وتن به ره و کوی. نه هاتوباته زیاتر هه بز مالی نيمه له بهر حورمه تی باو کم دهکرا چونکه قه تاری توجاره کان لهو پوژگارانه دا به دائیمی له هاتوچوی نه قلی توتن و کوتال بوون. پینان نه دهکرا له پوژیک زیاتر که سبه که یان بوه ستینن. جگه له مه، پیوه ندیمان بهو مالانه وه له پله ی تاییه تیدا بوو. راستیه که ی نهو جوره ریشاله ی دؤستایه تی که خه لقی به یه که وه ده به سته وه بزوی دها به لایه نی خوشی و له باری ژيان و به سهر بر دنه وه.

به سهر کردنه وهی دؤستی نزیک و جیرانی ئاشنا و ناسیاوی ده ستته نک له کوی به هوی ترئ و هه نجیری چناروک یه کیک بوو لهو مه شغه له تانه ی دهېوو هه موو سالیک حیسابی بز بکری. له مندالیمدا لایه نی میوه ی دیاری به پی کردن بز کوی ته نها دهېوو هوی سهر کردنی نهو که سانه ی خه ریک دهېوون تلیان و پیته رازوو داگرن و به شانان بیانیه تنه وه به ره و هه وراز بز شوینیک له پشت که پرمان پیزیان بکه ن بز نه وهی به یانی زوو به پشتی ولاغ بز کویه یان بنیزن. سبه یان تا من له خه و هه لده ستام دهمدیت شوینی نهو ده سقه رتاله و ریزی پیته رازووان له پشت که پر چول بووه. که گه وره تر بووم زانیم به شی هه ره زوری ترئ و هه نجیری ره ز و باغه کانمان دهېوو به دیاری بز که س و دؤست، گه لیک سالیش نه وهنده میوه یه ی لایق به دیاری بی، له باغه کان وه گیر نه ده که ووت به شی خواردنی خومان و میوان و دیارییه کان بکات، نیتر بایی پیویست بز گرتنی که لینی نهو تیه لنه هاتنه میوه ی

نایابمان ده‌کری. هر له گه‌وه‌ره‌ییشمدا زانیم سووته‌مه‌نی مالی ئیمه له دار و چیلکه‌ی هاوینی چنارۆک که خه‌لق وای راده‌نواند به خۆپایی چنگ که‌وتوو، له راستیدا سالانه مه‌سره‌فی خیزانیکی پینچ شه‌ش نه‌فه‌ری ده‌ویست. به‌لئ راسته به دريژایی سال که‌رداریکمان سی گویدريژي ده‌برد بۆ شاخ و هر نه‌بایه له‌و سی ولاغه دووی بار ده‌کران له دار، نه‌وه‌نده‌ی له چنارۆکیش باینايه رۆژانه سی باره‌داری ده‌هینایه‌وه مال‌ه‌وه و نه‌وه‌موو چیلکه و چاری سی که‌پری له‌سه‌ر نوستن و ساباتیکی مینوان و که‌پریکی مه‌ته‌خیش به‌گردی ده‌هاتنه‌وه بۆ مال‌که‌مان له کۆیی جگه له‌و کاروانه‌دارانه به‌دیاری له دنی ناسیاوه‌وه بۆمان ده‌هات و به‌مه‌دا دار و چیلکه وه‌ها که‌له‌که‌ی ده‌کرد که هه‌تا له مشه بسووتابایه ده‌گه‌یشته‌وه چیلکه و داری سالی دواتر، واته ته‌ر و وشک تیکیان ده‌کرده‌وه، به‌لام بینگومان نه‌گه‌ر به مه‌سره‌فی سی ولاغه و به مانگانه و جلک و به‌رگ و خواردن و جه‌ژنانه‌ی که‌رداره‌که‌وه دار و چیلکه‌مان کربایه پتر بین ده‌هات. سالیکی جۆ نه‌ختیک نرخي هه‌لکشابایه نه‌وه مه‌سره‌فه له سه‌د دیناری نه‌وسای تیده‌په‌راند که نرخي باره‌دار له سه‌د فلس که‌متر بو. له ورده حیسابدا ده‌بی نه‌وه‌ش تینخویندريته‌وه که نه‌وه کاروانه‌داری به‌دۆستایه‌تی له لادیوه بۆمان ده‌هات نه‌ویش نه‌رکی داکردنی ولاغه‌کان و خزمه‌تی خاوه‌نه‌کانیان و راپه‌راندنی ئیشی حکومه‌تیان، که هه‌بووبی، له ئیمه‌ی داوا ده‌کرده‌وه هر چه‌ند که‌سیش له‌و دۆستانه به‌و نیازوه سه‌ریان لی نه‌دابیتین.

له مونسه‌به‌ی سووته‌مه‌نییه‌وه قسه‌یه‌کی باوکم به بیردا دیته‌وه که له باره‌ی وه‌زعی زستانی به‌فره نه‌ستووره‌ی سالی 1910 ی ده‌گیرایه‌وه، که به‌فره‌که خۆی نواند و رینی هاتوچۆی چیای به‌ست و ئومید نه‌ما سووته‌مه‌نی تازه له چیاه بیه جیی نه‌وه‌ی له شاری ده‌سووتیندری باوکم کۆنترۆلی خستبووه سه‌ر دار و چیلکه‌یه‌کی له مالماندا هه‌بووه و بۆ هر شته له میعاددا به‌کیشانه و پێوانه ده‌ست بۆ دار و چیلکه ده‌بردرا. ده‌یگوت، خه‌لقی دیکه‌ش ده‌یانگوت، ته‌نگه‌تاویی سه‌رمای نه‌وه ساله وه‌های کرد خه‌لق چاه‌خانوو هه‌لوه‌شین و دار و چیلکه و چرووی ساپته‌ی (ساپته: بنمیچ) بکه‌ن به سووته‌مه‌نی، ده‌یگوت که ناوناو چه‌ند برکه داریکم به‌دیاری بۆ یه‌کیک ده‌نارد کاری به‌رخیکی سالی عاده‌تی ده‌کرد.

چنارۆك هەر له منداڵيمه‌وه - تا ئه‌و دهمه‌ی له په‌نجاكاندا بارى جزرى ژيان و گوزهران منى به‌ كۆيه به‌سته‌وه و له هاوینه‌ی چنارۆكى دابېرم - كار تىكردنىكى ماددى و ناماددى له مندا هه‌بوو. كه من به‌ند بووم به‌ كۆيه‌وه دايكم به‌ خۆى و مالى فه‌تحيه‌وه ده‌چوو بۆ چنارۆك و به‌ دريژايى هاوين خزمه‌تى رەز و باغه‌كان و دانانى گيشه‌ی دار و كيشه‌ی ميوه‌ بۆ شار له كاردا ده‌بوون، منيش ناوناوه سه‌ردانم ده‌كرد و هه‌ندى جار له‌گه‌ل براده‌ران چه‌ند شه‌ويكان له‌ويما به‌سه‌ر ده‌برد.

له‌لایه‌ن كار تىكردنى نامادديه‌وه قسه‌ دريژخايينه، لى كورت ده‌كه‌مه‌وه. ئه‌م هاوینه‌هه‌واره بيرخه‌ره‌وه‌ی باوك و باپير و ئه‌و خزم و دۆستانه‌يه كه پيوه‌نديان به‌ چنارۆكه‌وه بووه و باس و خواسيان له زۆر ږووه‌وه دل و مينشكى به‌ خۆيه‌وه خه‌ريك كردوه. بۆ يه‌كيكى وه‌كوو من كه‌وا زۆروكه‌م، ئاوڤ له رابوردوو بده‌مه‌وه چارم ناچاره‌ ده‌بن به‌دم خه‌ياله‌وه بنيشم و بچمه‌وه بۆ ئه‌و ږۆژانه‌ی كه باپيرم له گه‌نجايه‌تيدا به‌ ره‌فاقه‌تى حاجى قادر سه‌رى له چنارۆك داوه و لى رابوردوو و خويندويه‌تى و ده‌رسى گوتۆته‌وه.⁸

له ته‌ختايى ژير شاخه‌كه‌ی سوولى پاشادا تاته‌به‌ردىك هه‌بوو مه‌شووور بوو كه جنى لى دانىشتنى باپيرم بووه، له دواى ئه‌ویش هى باوكم يان ئه‌و كه‌سه‌ی له مه‌جليسى ئه‌و شوينه‌دا براگه‌وره‌ی پى به‌خشرابى. به‌ عاده‌ت ميوانىكى لى وه‌شابه‌يه‌وه - به‌ته‌مه‌ن و به‌ لىهاتووى - له‌گه‌ل باوكم له سه‌ر تاته‌به‌رده‌كه داده‌نيشت. من ديتوومه‌ جه‌ميلاغاي هه‌ويژى و ئيسماعيل هه‌قى شاوه‌يس و سالح زه‌كى به‌گى ساحيقران له‌گه‌لى دانىشتوون. پياوماقوولى ديكه‌م ديتوون له سه‌ر ته‌كليفى باوكم

⁸ - حاجى قادر له‌و نامه‌يه‌ی بۆ باپيرمى ناردوو به‌يتىكى يادى چنارۆكى تىدايه‌ ده‌لى:

له‌ خۆم ئاگر هه‌لېنم وه‌ك چنارۆك
له‌ چاوام گريه‌ ده‌ربى وه‌ك هه‌مامۆك

ئاگر هه‌لېنانه‌كه‌ له‌و ږووه‌يه‌يه‌ كه وشه‌ی «چنارۆك» وشه‌ی «نار»ى تىدايه‌ ئيتير حاجيش هه‌قيه‌تى له‌ ده‌رووندا «وه‌ك چنارۆك» ئاگر هه‌لېنيت. قسه‌يه‌ كيش له‌ كۆنه‌وه گوتراوه گۆيا كه چنار زۆر پير بوو له‌ خۆه‌ ئاگر هه‌لديتيت.

بۆ ماوهیهک له تهنیشتی دانیشتون، دواتر به تینینی تهمنی جهحیلیانهوه، له خۆوه، دابهزیون بۆ سهر سهکزیهک که به تهنیشت تاته بهردهکهوه و کهمینک لهو نزمتر بوو.

چنارۆک له ڕووی بیرخستهوهی بۆ زهمانی دیرینتر دهروا، عوسمان پاشایهکی بابان دهیکاته نیشتهمنی خۆی و بهینیک لینی دهمینتهوه به سهڕپنچی له حکومهتی عوسمانلی. زوربهی ناوی شوینه بهرچاوهکانی ئیستای چنارۆک له عوسمان پاشاوه به جی ماوه. «سوولی پاشا» جینی مهجلیسی هاوینهی بووه. بهولاوهترهوه له سووری گردیکهوه کانیهکی سارد و سازگار ههیه پینی دهلین «کانی خاتون» شوینی هاوینهی خیزانی بووه. بهولای هۆبه دوو مالییهکهی حاجی عهولای سالح و مام ئەمینهوه چینگهیهک ههیه به «سوولی پیرهژن» مهشوره، یهکینک له ئافرهتانی سهر به حهرهمیهوه لینی بووه، دهشگوتری دایکی پاشا بووه. «سوولی خالهباس» هاوینگهی پیاوماقوول وهیا وهزیری پاشا بووه... له هۆبهی «سوولی پاشا» دارتووییک ههبوو له دامهنی لیژگهی شاخ پینی دهگوترا «تووی مهیدان»، ههلبهت تووهکه دواتر چاندراوه بهلام گۆراییهکه شوینی ڕمبازی و ولاغ تهعلیمدان بووه له ڕۆژگاری عوسمان پاشادا.

له مهیدانهدا ههڵکشینیت بهرهو چیا جینگهیهکی مهیلهو بهرز ههیه پینی دهلین «قهلات» به سهر مهیدانهکهدا دهنۆڕی و ئیستا ڕینی ئۆتۆمبیل له ژیرییهوه ڕهت دهبن ئەوسا جینی بورج و بارووی قایمهکاری و نیشنگهی زستانی بووه بهلام چ ئاستهواری بهرچاوی لێ نهماوتهوه، کهسیش خهریک نهبووه بزانی شووره و دیواری له کوێوه بۆ کوێ بووه. له لای سهرووی چیاوه بهردیکی پان و ڕیک ههیه (دهبن تهشوی تهراش کرابی) پینی دهلین «بهردی زوڕنا ئەنگینو» وهختی خۆی بۆ تهپدهماخی و خۆنۆندن، چاوهشان، دۆل و زوڕنایان لهسهر بهردهکه لێداوه.

جگه لهم ناوانه دوو ئەسهری ماددیش له شوینهواری عوسمان پاشا دۆزرایهوه، یهکه میان له ڕۆژگاری باپیرمدا جارێکیان کابرایهکی مهڕگهیی بۆ مهسهلهی تهلاق دیته چنارۆک بۆ لای باپیرم. ئەوسا ناوی تاقگه بچوکهکهی «سوولی پاشا» به بلاوی تنزکه تنزکه به ههموو شاخهکهدا بلاو دهبۆوه و جینگهی حهسانهوهشی له سینهری ئەو شاخهدا نارهحهت دهکرد، بهسهر شاخهکهوه لهناو زهل و زوول و

درک و قامیشه لېندا ئاويک دهرده قولی و به نارېکی و بېنجوگه رېنی دهرده کرد به ره و ژیر بژ بن سوول. باپیرم له کابرا دهرپرسی ئاخو چونه له گهل شاخه وانی. ئه ویش ده لېن باشی لی ده زانم. باپیرم پنی ده لېته وه ئه گهر ئه و ئاوه م بژ گرد بکه یته وه سهریه ک و وهک پلووسک له سهری شاخه که وه بژ خواری هه لېژیت ته لاقه که ت هه لده به ستریت ه وه ده نا نا... کابرا به ئاسانی ئه و کاره ده کات و ئاوه که گرد ده کاته وه له شوینکی ئه و تو بکه ویت ه ناوه ندی شاخه که سهره و ژیری ده کاته وه بژ بنی. که ئاوه که گرد ده بې وهک پلووسک، خه لقه که ده ست ده دهنه حه و ز لی دان. هینده نابا دوو ریزه فهرشی کونی یه ک له یه ک بلنדר که وای بېگومان هی رۆژگاری عوسمان پاشا بووه دهرده که وئی. ئه و سا تاقه به ردی فهرشه کان به زوری له شوینی خویان مابوونه وه، هه ندیکی بژ رۆژگاری ئیمه ش به ریکی ریزیان به ستبوو.

ئه سه ری دوهم ئه وه بوو. له سه رده می باوکمدا که من خو شم جحیلۆکه بوو بووم به ریکه وت له ده می پیمه ره کردندا ریزی کونجه ئاو دۆزرایه وه که کاتی خوی له کانی خاتوونه وه راکیشراوه به ره و ئه و شوینه ی پنی ده لېن قه لات. دیاره له سه رده می عوسمان پاشادا بۆری مه دهن نه بووه، به و کونجه تیک هه لکیشانه ئاویان له ژیر خاکه وه راکیشاوه بژ شوینی پنیست. ئاوی ژیر خاک نه زستانان ده یه ستنی نه هاوینانیش گهرم ده بې، له کونجیشدا یه ک دلۆپ که م ناکا. له کۆین راکیشانی ئاو به هزی کونجه وه باو بوو تا ده می مه شرووعی ئاو دامه زرا. به داخه وه نمونه له و کونجانه ی چنارۆکی سه رده می عوسمان پاشا هه لنه گیرا، به لام ره نگه تا ئیستا کونجی دیکه له ژیر خاک مابیت ه وه چونکه که س خه ریک نه بووه ده ریان به یتنی، ره نگه ئه م ئه رکه یه خه ی مامۆستا «عبدالرقيب يوسف» بگری.

ئه و عوسمان پاشایه به پنی خه به راتی ده ماو ده م و که متاکورتیکی له سهری نووسرابی دوا ی ته نگه تاو بوونی له لایه ن عوسمانلیانه وه گویزاوه تیه وه بژ شاخی ئاوه گرد که درێژه ی شاخی سه فینه به ره و کۆتایی لای کۆیی ه وه. ئاوه گرد به و مه وادیه ی شاخه که ده لېن که «سناو» و «جهلی» و ده رماناوی «حه مام جهلی» ده که و نه دامه نی لای رۆژه لاتیه وه. دوو لووتکه ی له وانی دیکه ی به رزتر هیه، هی لای باکووری پنی ده لېن «مۆزیک» و نه ختیک پانو پۆره. لووتکه ی دوهمی به لای

جنوبه وه پنی دهلین «قوپی بیران» و لای سهرووی باریکتره له سهرووی موزیک و رهنگه به چند مهتریکیش له و بلندتر بی. بهزاییان له دهوری 1470 مهتردایه. عوسمان پاشای بابان (له بهشی یه که می ئه م گهشته خه بهریکی لی گنبدراوه ته وه) له «قوپی بیران» داده مه زری. ئه وانه ی چوونه ته سهرووی لووتکه که دهلین 11 بیرى لی هه لکه ندراوه به زوریش له بهردی رهق بۆ عه مبار کردنی ئاوی باران و به فری زستان. دهلین له نزیک سهرووی شاخه که وه کاریزیک سه ره ژیر ده بیته وه بۆ لای دامه نی، بهر له کویر بوونه وه ی زهلامی تیدا رویشتو وه، گزیا عوسمان پاشا له م کاریزه وه ئازووقه و خۆراکی بۆ چو وه تاکوو به دکاران خه بهری کاریزه که ده گه یه ننه حکومه تی عوسمانلی ئیتر که ئه و رینگه یی لی گیرا ناچاری خۆ به دهسته وه دان بو وه. خۆم ئه و شوینه م نه دیتو وه، چی لیره شدا باسم کرد له خزمانی جهلی، به تاییه تی فهقی برایمی کورپی ئاموزا محمه دی جهلی که ئه ویش ریشه ی نه سه بی ده چیه ته وه بۆ مه لا عه بدولای کاکی جهلی، بیستومه. ئه و حیکایه ته به سه ر زاری خزمی جه لیزاده ی کزیه شه وه بو، که مندا ل بووم گویم بۆ شل ده کرد به تاییه تی چونکه سه ره تاکه ی له چنارۆکه وه ده ست پین ده کات. بۆ بریاردان له سه ر ئه وه ی که کاریزه که و بیره کان هی رۆژگاری عوسمان پاشا بن تۆزینه وه ی شاره زایانه ی ده وئ.

چنارۆک شویتیکه تیکه ل به خه ون و خوولیا م بو وه، به دریتایی سهرووی شاخه که له و مه و دایه وه که بهر چنارۆک ده که وئ، تا ئه و رینچکۆلانه ی له که مه ری شاخه که پیاده و کهردار و ده عبای پیندا ده روا، تا که پر و ساباتی فهقییان له بن شاخی سوولی پاشا و به سه ر قه پۆزی گردی نیوان سوول و کانی خاتوونه وه، تا باغه کانی و رهزه کانی و کانیه کانی و هۆبه کانی و مه زراکانی، تا گه لیک له ته راش و ده وه نی بن تاشه بهردی به سینبه ری هه مووی مۆلگه ی خه یالی مندا لی و خه ونی فهراقه یی و ئاواتی گه نجا یه تیمن. زۆر له دره خته کانی دۆستمن. به راستی دۆستمن- که ده یانگه می له گه لیان ده دویم. جاره ها و باره ها و ساله ها له خزمهت باوکمدا له گه ل هه ره وه زی رهزه وانه کانی کزیی ده چووین بۆ پینه ره کردنی باغچه ئاوییه کانمان، له و رۆژی روون و بینگه ردی به هاردا به دیار دیمه نی ئه و ده شتوده ره سه وز و سازگاره و هه له ت و په له تی هه مه رهنگی روو له بیتوینی تهخت و ریزه

شاخه گهردنکته به فراویه کان و قهندیلی سهرکesh و بینه له... دهره بند و پژدهر... شاخ له دوا شاخی خوشناوه تی... کوسره تی لای راست و ناوه گردی لای چهپ... نرکه ی پیمه رهداره کان و رهش هه لگه رانی خاکی کیتراو و کرپه ی ناگری چایه و هاتوباتی حازر کردنی ژهمی نیوه رۆ به نانی تیری و هیلکه و تهره پیاز و ماست و په نیر و قهیماغیه وه به راستی «عیشی بود ان نه حد هر سلطانی» - خیام - (ژیانیکه دهست هه موو سولتانیک ناکه وئ). خاوهن رهزه کانی کۆین و ئه وانه ی ره زیان به زهمان دهگرت له به هاردا به دوو وهجه، ههر جاره ی دهوری بیست پیمه ریه ک، سبهینه زوو له گهل باوکمدا دهچورم بۆ چنارۆک و بهو دوو جاره باغه ئاوییه کانیان له خهم دهره خساند. منیش چه ندیکی لهو دهمانده له کۆین بووبیتم به شداریم لهو سهیرانه کردووه. هه موو جارانش مه لا مهجیدی موفتی، که فه قنی باوکم بوو، به خۆی و چند که سیکه وه بهو کاره راگه یشتووه. چ موباله غه له وهدا نییه که ده لیم تیربوون له چایه و جهمی ئه و نیوه رۆزه زۆر ئه سته م بوو. سروشت به بارانی به هار وها پاک خۆی ده شووشت و ده رازنده وه به گیا و گه لا و مه ل و گلوکی رهنگا ورهنگ هتیزیکی ده دایه له شی مرۆف و خوشیه کی له گیانی دهگیرا و گه شاییه کی تیدا ده بوو ژانده وه به قه له م نه خشه کیش ناکری.

هه روا له بیرمه جارنیک لهو جارانه، له کۆتایی رۆژیکی گهش و خوشی پر چالاک و ته رده ماغی و بیخه میدا دهست له ئیش هه لگیرا و خهریکی گه رانه وه بووین بۆ کۆین، به پیمه رهدار و دهسته و دایه رهی خۆمانه وه چل که سیک ده بووین ته نها باوکم به سواری ولاغه به رزه هاتبوو ئه وانی دیکه سه رله بهر پیاده بوون. که چوون ولاغه که بۆ باوکم بهینن دیتیان به قه دی چیاوه ولاغه که ری و ری به ره و کۆین، به زینه وه خهریکی سه رکه و تنه. قه تارچی خۆمان سی گویدریژی دهگیرا، ئه و رۆزه هه رسیکیانی بار کردبوو له گیا. له ناو گویدریژه کاندایه کیکیان ناوی «که ره بۆز» بوو فره خه هیستریک بوو. باوکم بۆ لای چوو پنی گوت: که ره بۆز، چه ندیکی زه حمه تیش بی، چاره ت ناچاره ده بی تا سه ر چیا هه لمگری، ئیشه و قه و ماوه له پیاوانیش ده قه و می. دوو به شی شاخه که پتر سه رکه و تین ئنجا دیتمان ولاغه که به دهست ریواری دیوی کۆیه وه به ره و لامانه وه دیت. که باوکمیان دیت به سه ر باره

گیاوه له لنگانیان کرده دهنگ و خیراتر ولاغه که یان لی خوری تا به باوکم گه یشتن. راستیه که ی ئه مهشیان هر ته رزه خوشیه کی ئه و هره وه زانه بوو.

جاریک له و جارانه ی پیمه پره داران بۆ خزمهتی باغه کانی چنارۆک مام ئه حمه د ناویکی خه لقی دیوی کوردستانی ئیران که و ا چه ند سالیکی بوو گوزه ران هیتابوویه کۆیی و له حه ساره که ی به رانه ر مالمندا خۆی و کورپیکی سه عید ناو و که ریکی بۆزی کارگوزار ده ژیان و پیشیان ده گوت لالۆئه حمه د و لاله حمه د و وه ک فه قیکانی مزگه وتی حاجی مه لا ئه سعه دی نزیک مالمانه وه راتبه ی ئیوارانی بۆ ده چوو. ئاه و لالۆئه حمه ده ش به گه ل هره وه زه که که وتبوو. مرزیه کی ئیسکسووکی قسه خۆش بوو. سویندی هره گه و ره ی لای براگه و ره کان ئه وه بوو ده یگوت: به گیان تۆ به گیان سه عه بجی بۆ بان که ره بۆز... له و رۆژده پیمه پره داره کان له لاپالیکی باغه ی میو و هه رمینیان خه ریکی پیمه پره کاری بوون. باوکم چاوی گنرا لالۆئه حمه دی نه دیت. به پرسیار زانی به ره و چ لایه که وه رۆیشتوه، گوتی: کورپینه بگه نئ هه تا موتوربه ی هه رمیه ئه لماسیه که ی ریشه که ن نه کرددوه. باوکم خۆشی بۆ ئه ولا کشا دیتی لالۆئه حمه د پاله وانانه له کاری خۆی بۆ ته وه و گوتی: قوربان ئه م بنه کۆلکه م له کۆل باغه که ت کرده وه، لایه کی لی داگیر کردبوو، نه مامی تازه ی له جیگه دا ده چیتین، قه زات بجی بۆ بان که ره بۆز... بایم زۆر لئی به په رۆش بوو به لام بوو به پینکه نینیک هه ر مام لالۆ سه ری له و پینکه نینه سور مابوو. موتوربه که ش ته نها قه لمیک بوو بۆی هاتبوو له خۆشناوه تی له نیوان چه ند قه له مدا که خۆی گرت و شین بوو، ریکیش نه که وت جاریکی دیکه له و نه وعه قه له مه په یدا ببیته وه... لالۆئه حمه د دوا ی دوو سی سال گه رایه وه بۆ نشیمه نی خۆی و لیمان نه بیسته وه.

له سه ره تای پاییزیشدا که مال ده گه رانه وه بۆ کۆیی باوکم به خۆی و چه ند به رده ستیکه وه بۆ ماوه ی بیست رۆژیک ده مایه وه به نیازی خزمه ت کردن و ئاوه دانی باغه کان. په زه وانی مه علان و لیزانی خۆشناوه تی ئه و وه زعه یان ده زانی ده هاتن بۆ یاریده دان له خزمه ت و له موتوربه کردن و هه لپه رداوتن و ئیشی دیکه ی سه ربه په زه وانی. زۆر له وانیش ته له یان پی ده بوو تا ئه وه ی گه لیک شه وان 8-9 ته له داده ندرايه وه و به زۆری ئه وه نده یان لی ده ته قین گۆشتیان ته ئمین ده کرد.

ئەو باغەوانانە لە خۆیانەو بە تەکلیف دەهاتن. بێگومان بۆ ئەوان رەفاقەتیی «مەلای گەورە» لە نزیکەو هەلکەوتیکی دڵدەرەو بوو دە جارێ ئەوەندە ئەرکە ی دەهێتا کە لە پیاوێتی خۆیانەو بێمژە بە چنارۆکیان دەبەخشی. باوکم لەحەدبەدەر ئاشقە درەخت بوو لەو رۆووەو لێم دەبیست کە زەرەدەشت چاکە ی بە سەر رەزداری و باغەوانییەو هەیه لە نیو کوردەواریدا... دەشیگوت لە شاخی پیرمەمەو تا کۆتایی دێی لە بەرانبەر دووکان پێنج هەزار رەز کاول بوو لەسەر دەمی عوسمانلییان لەبەر زولم و زۆریی رەزەنەستێنان. مەراقی زۆری لەو دەرە بێدەرمانە ی درەخت دەخوارد کەوا لە پێش چاوی خاوەنەکە دەیکوژیت و دەسەلاتیشی پێی راناقات. یەکیک لەو دەرەنە کە معموری دار خۆخ و قەسی بوو، چارینکیان لەو باغەوانانە ی پرسى ئاخز لە کەسبەکیانەو یان لە بیستەو چ چارینکیان بە بیردا نایەتەو گوتیان. قوربان جەنابی مەلا ئەو بە ئەمری خوا یە. باوکم پێی گوتەو، ئێوە لای خوا بۆ من لێ گەڕین من لە ئێوە ی شارەزاترم. ئەگەر لە زانیی دنیاییەو شتیکتان وەرگرتوو پێمی بلین. بەداخەو هیچیان لێ نەدەزانی. دواتر باوکی کەوتە سەر ئەو باوەرە کە مردنی ئەو دوو درەختە. بەتایبەتی خۆخ کە زۆر ناسکە و خیراشکستە، دەچیتەو بۆ گەزەندەیک (حشرة) لە قەلغەندا هیندە ی سیسەرە، بە درەختەکەو دەنووسیت و شرینقە ی ناو دەمی تێدەچەقینی تەپایی ناووەو ی لێ دەمژێ. کە دەمیشی لێ هەلگرت، لەو کونەو کە تێی خستوو دارە کە جەوی دەرەکات و پێیدا دیتە خواری یان بە تۆپەلە لە دەوری کونە کە کۆمەل دەبێ ئنجا کە درەختیک بیست گەزەندە ی ئەوتۆیی لە هەموو لایەکی قەدیەو برینداری بکەن و ئەو هەموو جەویە لەبەر هەلبێشێ و گەرمای هاوینیش لە ژوورەو ی دەرەختە یارمەتی ئەو جەوی لەبەر هەلبێشتە بدات، ئایا لە سێ سالاندا چ خۆنیک لە دەماری درەختی ئەوتۆیدا دەمینی بایی ژیان بکات کە دەزانین جەوی خۆیتی درەختە؟ ئەو تێبینیە بەو دا پتر خۆی دەسەپاند کە درەختی خۆخی ناو سێبەر و فیتکایی پتر دەژیا لەو ی هەتاو داغی دەکرد چونکە لە سێبەردا کەمتر جەوی دەرە کرد.

تەجەربە ی خۆم لە گەل درەختدا دوا ی باوکم کە درێژە ی تەجەربە ی ئەو بوو، کارتیکەریک بوو بە لای نامادییەو دەچیتەو. ئەو درەختانە ی کە بە سەرپەرشتی باوکم نێژرابوون و ئەو مۆتوربانە ی بە فەرمانی ئەو کرابوون (وا هەبوو لە یەک

بڼه کروښک سى جوړه ههرمى موتوربه کرابوو) له ههستى عاتيفيمه وه وهک برادره
سهيرم دهکردن يان له جنى خوشک و برادا بوون. حورمه تى باوکم له دلى مندا
ريزى له وانيش دهگرت. ههرگيز دهستم نه يانچوويى بيباکانه لکيان لى بشکينم ه وه.
که ميوهم لى دهچنين به دهستينکم نهو بسته يه م دهگرت که ميوه که ي پيوه بوو، به
دهستى دیکه م ميوه که م دهچنى، نه کا بسته وه يا لکه که بشکينه وه. زور که س که
حه زى دهچيته هه نارينکى بلند و قه رانگى پى نابى لکه که ي بچه مينيتته وه گاشه به ردی
تیدهگرئ، من نه م هم نه کردوه له گهل نهو دره ختانه ي باوکم ناشتبوونى وه يا
به تاييه تى خه ريکيان بووبوو، دواتریش که خوم دره ختى دیکه ي هه م جهوهم له
باغه کان ناشت ههستى خزمایه تيم له گهلاندا هه ميشه دهسپاريزى پى دهکردم له
نه زيه ت دانيان.

سوژى مروژ بژ دره ختى دهستچينى خوى و چوارپينى ده رکزاو و په له وه رى
خانه يى سوژينکى عاده تى نييه. هاوینيکيان باغه وانه که م که خوى و کوره منداله
تاقانه که ي و پيره دايکه که يم به خيو دهکردن له برى خزمه تى باغه کانى چناروک، له
گهرمه ي کزى باغه وانيدا ناساغ که وت، خوى و دووه که ي دیکه شم له گهلدا نارينه وه
کزيى بژ لای دکتور. چارم نه ما، خوم دهستم دايه باغه وانى چونکه ياریده ره کانى
دیکه هه ر يه که يان کارينکى سه رله به رى نه وتوى هه بوو نه يده توانى وازى لى به ينى
بژ خزمه تى دره خت.

باغه کان له سى کانیا وه ده داشتړان، ناوى سوولى گويز، کزه ناوينکى سه ربه خوى
خومان بوو. ناوى کانى خاتوون له هه فته دا چوار پوژى بژ نيمه بوو. ناوى کانى
تووپه ش، له نو پوژان سى پوژى هى نيمه بوو. وه ها ده بوو سه راسوژى سى ناو
بکه م له سى شوينى جودادا و له هه مان کات. به پينى خه ريته ي ته سويه پووپينو
باغه کان ده دوئم بوو به لام که چومه کانى نيوان باغه کان و نفوردي به ر کانبيه
خاتوون و سوولى گويزت خستبانا يه سه ر، حيسابه که زورى له وه تیده په راند،
عاردى خواش چ ناگای له کاديسترز نييه تاکوو خوى ويک به ينىته وه به پينى بريارى
نهو. خوا هه لئاگرئ، منيش نهو هاوینه وهک جانفیدا وه يا ده رویش و سوږي
گهرمه ته ريق ره زه وانيم کرد. دره خته ناوييه کانم وه ها له ناوان گرت، له چله ي
هاويندا په لکى نوينان هينايه وه. لکه هه نجيرى تازه که به ته سيري ناودانه که

دهرهات، تا کاتی مالگه پانه وه مان بۆ کۆیین ئه وهنده هه لکشان له بالای زه لامیان تنیه پانده، هی وه هایان تیدا بوو باقۆشی ده رکرد. ئه و هاوینه نه من نه باغه وانه کهم هیچ لایه کمان ده ریغیمان نه کرد، من له باغه وانی، ئه ویش له نه ساغی.

هر له لایه ن کار تیکردنی ناماد دیه وه حیسابی رابواردنی مندالانه دیت، شارستان بۆ مندال جودایه له لادی، هه ردو و کیشیان جودان له ره ز و باغی ناو شاخ. گه مه و گه بی جیکه ی وه کوو چنارۆک ده بی پینه وندی به درهخت و درک و دال و کانیاو و که پکه شاخ و هه وراز و نشیوه وه هه بی... قالۆر به یته و بیکۆله و له شکلی تفهنگ شوینی په لاپیتکه و گولله و جاسووسی نیشان تیگرتن و نازانم چی بۆ بکه م و له جیاتی قایش په تیکی تییخه و به ملتیدا بکه... له و ته راشانه ی ئه سبابی که پر و ساباتی مندالانه ساز بده و له بن سینیه ری لینی پالکه وه. باقۆ هه نجیر بیته و وهک په ری جه نه پر چه ند چله داریکی وهک کفریتی شقارته ی تی بچه قینه و چلیکی له وان ئه ستوور تریش به یته و باقۆکه ی پی بسمه و له بهر خۆرگه ی جۆگه له ئاو بینیه و ئاوه که له په ره کانی بدات و بی سوورینی و ناوی لی بنی ئاشۆکه... برۆ بۆ ناو چۆم و بینشه لێن به دوا هیلکه و فره خه ی ته یردا... ئازابه و ده ست بگه یه نه میوه ی ناو نه وردی چۆم و خۆتی پی هه لده وه به سه ر ئه و مندالانه ی ناویرنه شوینی وه ها. مندالان که یه کیکیان به نه ویراوی بشکاندایه وه «فۆفۆ» یان بۆ لی دها، هه ر ئه وهنده ش بوو ده یانگوت «فۆفۆ نه یویرا» یان «فۆفۆ هه لات» یان «فۆفۆ ترسا- ژیرکه وت- به زی...» به پنی جۆری تیکشکانی تیشکاوه که ترسی «فۆفۆ» ش له و دله بچو و کانه دا کهم نه بوو، زۆر جار ان ده یخسته نه خه ته ری کوشنده وه.

له و گه پانه ی مندالی که له چنارۆک پیه ی خه ریک ده بووین و ده گه شاینه وه مه سه له ی «شیوه قوله» بوو، هه ر منداله له که رهسته ی چیشیت لی نان شتیکی به ره ده که وت، ئه میان ساوار، ئه ویان پۆن، سینیه مه نه جله، چواره م قۆریه، پینجه م چه ند ئیستیکانیک، شه شه م و حه فته م و هه شته م شه کر و چیلکه و نان و خوی... هه تا تا قم ته واو ده بوو، به زۆریش هه ر ساوارمان لی ده نان. زوربه ی ئه رکی کاره که ش ده که وته ئه ستۆی من و نه جیه ی خوشکم، له ماله وه قسه رۆشستووتر بووین له مندالی دیکه. به هه مه حال دهسته ی مندالان ده چوینه ژیر که پکه شاخیکی سینیه رداری له بار و کیشه ی ئه سبابی ساوار لی نان و چایه سازدان و رایه خ

گوښتنه‌وه و هه‌موو سهر و به‌ريکي ئه‌و گه‌په ده‌ستی پي ده‌کرد و پڼوه‌ی ده‌خافلاين، به‌شدارانی ئه‌و گه‌په له کچ و کور پڼک ده‌هاتن بي کچيش هه‌ر نه‌ده‌چووه سهر، چونکه چښت لڼ نانه‌که پتر رووی له مڼينه ده‌کرد.

هاورپڼکاني ئه‌و گه‌په که ته‌مه‌نيان له ته‌مه‌نم نزیک بوو جگه له نه‌جيبه‌ی خوشکم، سه‌لاح و سه‌عاده‌تی ئاموزام، ره‌فيق و خه‌جاوی عه‌بدول‌ره‌حماني مه‌لا نه‌شنه‌ت، ئيسماعیلی مه‌لا نووری، هه‌ويزی مه‌لا سب‌ووح، جه‌مالی مه‌لا عيززه‌ت، مارفی مام برايم (جه‌ليزاده نه‌بوو) جار‌جاره حاجی کورپ حاجی عه‌ولای سالح (له‌و هه‌به‌ی ته‌نیشتمان‌ه‌وه) به‌ زوريش هه‌ندئ له‌ هاوته‌مه‌نی دراوسينکاني کزيه‌مان بژ ماوه‌ی هه‌فته و دوو هه‌فته له‌گه‌لمان ده‌ژيان، به‌ر له هه‌موويان سددیقي کاک تاهيري هه‌مه لال که زور ئوگرم بوو باوکيشی وه‌کیلی باوکم بوو له سه‌ره‌پرشتیي کردنی دنی پڼيازوک، له شاريش به‌ زوری هه‌ر له خزمه‌تيدا ده‌بوو.

ئه‌مانه و هی دیکه‌ش له سه‌لک و بنکی مندالی له‌ خزمان بچووکتر، له پيش هه‌موو هه‌موانیشه‌وه فه‌تحی کورپ یا‌عیسمه‌تی دایانم که ئه‌و له ئيمه‌ گه‌وره‌تر و به‌ ده‌سته‌لاتریش بوو له کيشه‌ی ئاو و سووته‌مه‌نی و رایه‌خی قورس، که ئه‌وسا بژ ئيمه‌ هينده‌ی خه‌ريک‌بوونی «معم‌ر القذافي» به‌ نانه‌وه‌ی هه‌را دلکيش بوو، ئه‌وسا فه‌تحی له‌ چاو ئه‌وانی دیکه ئه‌و ده‌وره‌ی ده‌دیت که له‌ حیکایه‌تخوانان «سه‌رکدوله» ده‌دیت. حیکایه‌ته‌که هی کۆمه‌له‌ مندالیکه به‌ چاوساغی سه‌رکدوله رڼيان ده‌که‌ويته ئاو ديو و درنج و جادووان و به‌ ئه‌نواعی فیلی له‌ خسته‌به‌ر سه‌رکدوله هه‌ليان ده‌خه‌له‌تیتي تا منداله‌کان رزگار ده‌کا، فه‌قی ئامينه‌ی خوشکی سه‌يد ئه‌حمه‌دی مه‌لا وه‌لی، که دایانی مندالی مام بوو، ئه‌م حیکایه‌ته‌ی بژ ده‌کردین و ئيمه‌ی به‌و کۆمه‌له‌ منداله‌ داده‌نا فه‌تحیشی ده‌کرده سه‌رکدوله... ديو ده‌لڼ، سه‌ر کدوله نوستووی؟ فه‌تحی سه‌رکدوله ده‌لڼ، دایکم فیزی کردووم هه‌تا قه‌سپ و کاکله‌گويز نه‌خۆم نه‌نووم... ئیتر ديو خه‌ریک بي به‌و شه‌وه قه‌سپ و گويز بژ فه‌تحی حازر بکات. سه‌ير له‌وه‌دا بوو فه‌تحی ئه‌و ناوه‌ی سه‌رکدوله‌ی به‌ دوا نه‌که‌وت، ده‌ترسم دواي بلا‌وبوونه‌وه‌ی ئه‌م سه‌رگورشته‌یه‌ی من ناوی سه‌رکدوله هه‌لب‌داته‌وه... خولاسه‌ رۆژانی شیوه‌قوله پایه‌یه‌کی تايبه‌تی هه‌بوو له‌ ژيانی ئه‌وسای چنارۆکمدا تا له‌و ته‌مه‌نه تڼیه‌ریم به‌ره‌و مه‌راقی دیکه.

ئەو حاجییە کۆری حاجی عەولای سالح کەمک لە من بە عومرتر بوو نەختیکیش لە ڕۆیشتندا دەلەنگی. منداڵکی ڕوحسووکی بەکزادانە هەلکەوتووی لە تەمەنی خۆی عاقلتری بە ویل و تەرتیب بوو، وەک کۆرە دەولەمەند، بگرە زیاتریش، پۆشته و پەرداغ و لە ماله‌وه قسە ڕۆیشتوو بوو. باوکی هەرگیز دەلی نەدەشکاند. حەزی بە ڕاوی تەلە و داوێ مووسکە و تەفەنگی ساچمە دەکرد باوکیشی هەموو ئەسبابێکی بۆ دەر دەست دەکرد. گەلیک جارێ هەر من و ئەو لە بن تاقگەیی ئاوی کانی تووهرەش بە سەرمان دەبرد و چی حیکایەتی ڕاوی تەلە و تەفەنگ و داو هەبوو لەوانەیی لە خۆی قەوما بوون بۆمی دەگێڕایەوه، تاقمی چایەشی هەمیشە پێ بوو، چایەیی بۆم لێ دەنا و قسەیی بۆ دەکردم منیش هەرگیز لێی تیز نەدەبووم. لە عومریکی دواتر دا ڕۆژیکیان بە خۆی و تەفەنگی لاشانییەوه هاتە خزمەت باوکم، چوار کەوی پێ بوون بە داو ڕاوی کردبوون بە دیاری بۆ باوکمی هێتان. بەراستی هەر کەوێ بە قەد بارۆکەیی مریشک دەبوو. باوکم زۆری بە خێر هێنا، ئەویش نمونەیی ئەدەب و ویل و تەرتیب بوو. پێی گوت کەوێ کانم قبوڵن ئەمما دەبی نیوهرۆ بێتەوه لام بەیەکەوه بیان خوین. لە بیرمە ئەو نیوهرۆیە کەوێکانیان بە پلاوی سەدری «سیادوم» لێ نا لەگەڵ بامیە و تەماتەیی باغچەیی خۆمان. نیوهرۆ من و حاجی لە خزمەت باوکمدا نیوهرۆژەیی ئەو کەوانەمان خوارد. بێرجه سەدرییه‌کەش لە قەلادزەوه دۆستەکانی باوکم بۆیان دەنارد. ئەوسا حاجی میرزا عەبدوڵا «خادم» و حاجی تاهیر و حاجی سادق کە هەرسێکیان بە ئەسل کۆیین مائیان لە قەلادزە بوو. چی نایاب بواوە لە تووتنی بینخۆش و میوێ و وشککرایەوهی وەک کەشمیش و هەنجیر و قەیسە و لە بێرجه سەدری سیادومی زێدە پەسەندیان چنگ کەوتبایە لە فرسەدا بۆ باوکمیان دەنارد. بە درێژایی 30 شەوێ ڕەمەزان خۆشای ئەو میوێ و وشککراوه نازدارانەیی دیوی ئێران لە مالی ئێمە، لە هیممەتی ئەو دۆستانەوه، تاموشامی لە فتار و پارشیومان دەگێڕا. هەزار ڕەحمەت لە گۆڕیان.

حاجی لە تەمەنی هەره‌تی نەوجەوانیدا، هەر لە چنارۆک، جوانە مەرگ بوو، وەه‌ی کە کاری تیکردم. شەو بوو زێرە لە مالی حاجی عەولاه‌لستا. لە مەجلیسی باوکم جەماعەت دانیشتبوون، لە خزم و مەلا و هیندیک مینان، یەکیکیان مەرحووم مەلا مەسوومی هەورامی کە سالانە بۆ ماوێ دوو سێ هەفته لە چنارۆک لای باوکم دەمایەوه. ئەو شەو هەموومان لە خزمەت مامدا چووینە لای حاجی عەولاه‌ بۆ

به شداری کردن له خهفته. پیاوی تایین دهتگوت هر ئیستا که ئاگری تی بهر دهبی... ئه و شهوه رووپه‌ره‌ی دۆستایه‌تییه‌کی زۆر پرشنگدارم پینچرایه‌وه.

به مونسه‌به‌ی ناو بردنی سددیقی کاک تاهیری حه‌مه لال ده‌بی ئه‌وه بلیم که‌وا ئه‌و له خۆوه، به مندالی، ناوی نام «کاکه سه‌عد» و بۆم بوو به شوون. له باوکم به‌و لاوه هه‌رچی هه‌بوو به کاکه سه‌عد ناوی ده‌بردم. به‌لام له گه‌ره‌که‌که‌ی کۆیه‌مان ئافره‌تیکی روحسووکی به‌سالداچووی ناوی «یافاتی مام خدر» بوو، نه به کاکه سه‌عد نه کاک مه‌سه‌وود نه مه‌سه‌وود ناوی نه‌ده‌بردم، به راشکاوی و بی مه‌به‌ست پربه‌ده‌م پینی ده‌گوتم «کاکه موسه‌ته‌قینه». تۆ بلیی ئه‌گه‌ر ئه‌وه ناوم بووایه بۆی ده‌ربرایه؟ چه‌ندیکی به حینجه‌یی ناوه‌که‌میان بۆ ده‌گوتوه که‌لکی نه‌بوو. وا دیاره ئه‌و «ق» ه له‌ناوی کاک موقته‌دیره‌وه په‌ریوه‌ته‌وه. چی ده‌مینیته‌وه ئه‌ویش له «صراط المستقیم» هه‌هاتوه. مه‌رحووم کاکه حسینی خانه‌قا که ئه‌و ناوه‌ی که‌وته به‌ر گۆی به زۆری ئه‌گه‌ر بینگانه له به‌یندا نه‌بوایه، وه‌های بانگ ده‌کردم.

بگه‌ریمه‌وه بۆ چنارۆک. له کۆیه گه‌لێک دۆست و برادر سه‌ردانیان ده‌کردین. تا منداڵ بووم پتر که‌یفم به‌و میوانانه ده‌هات که دیاریی منداڵانه‌یان پێ بوو. که‌سینکی مه‌حرهم بووایه ده‌یزانی چه‌ند منداڵ هه‌ن و که‌یفیان به چی دیت. له هه‌موان شاره‌زاتر کاک تاهیری حه‌مه لال بوو. له شیرنه‌مه‌نی حه‌لقووم و بادام و شه‌کری که‌سک و سووری بۆ ده‌هیتاین. له‌وان خۆشتر کفریتی ره‌نگاو‌په‌نگ و عه‌نه‌تریکی بوو. ئه‌و عه‌نه‌تریکی بریتی بوو له شیشه‌یه‌کی باریک، ده سانبیمه‌تریکی لای سه‌رووی ده‌رمانیکی لێ ده‌درا که به ئاگر ده‌کرا ده‌ستی ده‌کرد به پریشک هاویشتن و که‌ه‌کف و کرپه‌کرپ تا ده‌کوژایه‌وه ده‌تگوت تۆپه‌له ئه‌ستیره هه‌له‌په‌رکینی به ده‌وره‌وه ده‌که‌ن. چه‌ندیکی له‌و کفریته و عه‌نه‌تریکه‌مان بۆ به‌هاتایه له شه‌وینکا ته‌واومان ده‌کرد. ده‌مانگوت خوا که‌ریمه بۆ شه‌ویک و جاریکی دیکه. ئه‌مانه هه‌مووی و هی دیکه‌ش هه‌ن وه‌ک ئه‌مان ده‌چنه‌وه بۆ ئه‌سه‌ری ناماددیی چنارۆک له مندا.

له لایه‌نی ته‌ئسیری ماددیی چنارۆکه‌وه له مندا ده‌بی له پێشه‌وه بلیم به پینچه‌وانه‌ی هه‌موو چاوه‌په‌وان کردنیک، هه‌رگیز نه‌متوانی بیمه داره‌وان. زانیم مه‌له‌وانی فیز نه‌بووم له شه‌رمی جلک فری دان، به‌لام داره‌وانی که شه‌رمی تیدا نییه ئاکامینکی

ئاساییشه بۆ که سیک له گهل درهختدا بژیت. چه ندىكى ويستیتیم وهک هاوړیکانم به داردا هه لېگه پریم ته نها ئه وهندهم بۆ کراوه دهست له قهدى دار وهربهیتیم و توند خۆى پڼوه بگرم و قاچه کانم له زهوى هه لېگرم بى ئه وى توانییتیم یهک بال هه لېکیتیم. لهو خۆ توند کردنه بینسووده شدا دهستم دهیه شان، پروم به قهدى داره که وه ئه زیه تی ده دیت. دارىكى له قهدى خزیدا پڼیلیکەى دهرنه کردبى. له نزیكى زه ویه وه دوو لقهى نه بووبى وه کوو زینى ولاغ سواری بېم، خۆم لى نه داوه. به هه موو عومرم نه مویرا بچه سهر دارتوو یان دارسیو به دهستى خۆم میوه یان لى بکه مه وه، هاوړیکانیشم وه کوو چویلکه و مارمیلکه لییان بیناک بوون. ئه وان توویان بۆ داده وه شاندم. من هه ر ئه وهندهم میوه دهچرى که له ئه رزه وه دهستم دهیگه یشتى. لهو بیدهسته لاتیه م ناراحت بووم به لام به سهر خۆم نه دهیتا، که سیش له پروى نه ده دام.

له بابەتى سوودی ماددى که پیم گهشتبى جموجوول و گهشت و گهراڼ، هه وراز و ژوورچوون و به رهو نشینو داکشان و غارغارینى و بزووته وهى بینوچان بوو که هیزى لهش و راهاتن له ئه رک و تهحه موولى ماندووتهى پى زیاد ده بوو. من هه رچه ند کوربه شارستانی هه سایه وهش بووم توانیم، وهک گوتم، هاوینىكى سه رله بهر باغه وان بېم، ته نانه ت که له پشووى هاوینه ی سهرده مى خویندنى حوقوقم ده هاتمه وه کزى به زۆرى له ده شتم راده بوارد به که سابه تی سه رپه رشتى کردن له تووتن و خه له و خه رمان و دروینه و جه نه بر لى خوړپڼ خه ریک ده بووم تا کوو کزى چنارۆک داده هات ئنجا ده که و تمه سه ر ژيانى ناو چيا و درهخت و ئاوى سارد. چنارۆک نه یه یشته دهست و پى سپیلکه بېم وه یا وه کوو خوینده وارى شارستان له بورجى عاجیه وه سه یرى که سبه نه فه سېره کان بکه م.

له مندالیمه وه سه رنجم بۆ لایه نىكى ژيان کشا هه ر به وى چنارۆکه وه، ئه و میوانانه ی که له کزیه پرویان تیده کردین و بۆ چه ند رۆژیک وه یا له هه فته زیاتر لامان ده مانه وه هه ر یه که یان به پڼى ئه و که سه ی لى شاره زا بوو خزمه تی چنارۆکیه کانی ده کرد. سه رتاش بوایه سه رى خه لقه که ی ده تاشى، جلدروو پینه و په رۆى بۆ ده دروون. نه ججاړ که لوپه لى بۆیان له بار ده کرده وه... نالبه ند کارى خۆى ده کرد. هى وه هایان تیدا بوو شاره زای هه نگ بوو له گه لمان ده گه را

شارهههنگی ددوژیهوه و ههنگوینهکهی بۆ دهردههیتاین. خولاسه ههریهکهیان مههارهتهکهی خۆی دهخسته گهر. من لهوهوه پتر بیرم کردهوه له گرنگیی ئهوه کارانه تا ئهوهی له کۆیی خهیاڵم لینی کردهبیتهوه. له شارستان ههست به سهر ئهوه کهسبانهدا دهکشیی و لینیان ورد نابیتتهوه و له گرنگیان ناگات چونکه ههمیشه له بهر دهستدان. بۆ منی منداڵ که به پووالهت دهبی له گهمهوهگهپ بهولاوه بیر له هیچ شتی کهمهوه سهرنج کشانم له زووهوه بۆ ئهوه ورده حیسابانه، یاریدهدهرینکم بۆ له تیگهیشتنی گۆشهیهکی گرنگی گوزهران که کهسب و ئهرک و ماندووهتییه.

له چنارۆک به پروونی تیدهگهیشتم مانای چی شاریک بی سهرتاش یان جلدروو بی. له شار خهلق بیمنهت به دوو ئانه سهری دهتاشی لای سهرتاشیکی حازر به دهستی ئامادهی خزمهت، بهلام له چنارۆک ئهوه سهره نهدهتاشرا ئهگهر بۆی نهچوبایه شار، ههروههاش کهسبهکانی دیکه، هیچ پهندی بهدوا کاتهوه به خوینهر نافروشم که بلیم به عومری خۆم ئهوه کهسبانهم بهلاوه بییایهخ نهبووه و ههرگیز هیچیانم به کهم نهزانیهوه. بیگومان تهجره بهی سهر بهخۆی خۆم لهم مهیدانهدا پتر دهولهمندهبوو بهو رهفتار و گوفتاری له باوکم دهیت و دهبیست چونکه ئهوه خۆی ههمیشه کاسبکار و رهنجهر و ئهرکدهری خاوینی بهلاوه موحتهرم بوو. سهدان جاریش لیم بیستووه رهنجهریکی چالاک ههزار سوفی و فقهی و دهرویشی عهمهلهبد دههیتی، یان که دهیگوت نانیکی به ئهرکی شان پهیدا کرابی سهد شهرهفی ههیه بهسهر سوود و دارایی نارهوادا. له بیرمه جاریکیان کۆمهلیک له خزم و دۆستی دلسۆز لای دانیشتبوون له بن کهپری مالی خۆمان له چنارۆک. شهو بوو به دهم مهجلیسی ئهوتویی چایه و میوهوه قسهی جزراوجۆر دهکران تا کیشایهوه بۆ باری گوزهران و زهممهتی دهربردن لهگهل گوزهرانگیرانی ئهوه خهلق و خوایهی وا به مل باوکمهوهیه، ژمارهی فهقیکان دهوری بیست کهسیک دهبوون... خیزانیکی زۆر... مینوان... موراجهعهکه... خولاسه قسهیان گهیاند ههسته و گوتیان قوربان بۆ سهفهریکی بهغدا ناکهیت خۆ حکوومهت له خوای دهوی جهنابت پرووی تهکلیفی لی بنیت، وهزعیش ئاشکرایه بایی ئهرک و مهسرهفهکهتی به بهرهوه نییه. باوکم له وهلامدا پنی گوتتهوه، والله وبالله وتالله، که به نووکی دار عهساکهم ئاو رادهکیشم بۆ بن دهرختیکی تینو ههزار جار بهلامهوه به شهرهفتره لهوهی له بهر

دهرگه‌ی مه‌لیک یان «رئیس الوزراء» داوای ږوخسختی چوونه ژووره‌وه بکه‌م. دواتر به دهم پیکه‌نینه‌وه ئهم به‌یت‌ه‌ی خوینده‌وه:

شاهی که نه‌بی راده‌بویرین به فقهیری
بؤ ئه‌هلی قه‌ناعه‌ت له پلاو خؤشتره داندووک

ئهم په‌نده‌ی به‌ه‌ند هه‌لگرتنی که‌سب و کار ږه‌نگه بشی بدریته‌وه به لایه‌نی سوودی ناماددی. به‌لام لکانی په‌نده‌که به گوزهرانه‌وه و ئهرکی شان و ملانه‌وه بؤ لای ماددی ده‌باته‌وه. هه‌ر چؤنیکي حیساب بکه‌یت، چنارؤک له‌م مه‌یدانه‌دا له سه‌ره‌تای ژيانمه‌وه په‌ندیارم بوو، دواي ئه‌و «پینازؤک» له ته‌مه‌نیکي گه‌یشتووتردا ته‌جره‌به‌می گنړا به ته‌جره‌به‌ی هه‌مه‌چه‌شنه‌ی به‌رفره‌وان چ له ږووی ئه‌وه‌وه بی که خه‌ریکی ده‌کردم له‌گه‌ل شیناورد و فه‌لاحه‌ت و دره‌خت و چه‌م، چ له ږووی ږه‌فاقه‌تی به‌رده‌وامم بی له‌گه‌ل زورراع و فه‌لاح و ږه‌نجبه‌ر تا ئه‌وه‌ی لیږه‌دا به نمونه بؤ خوینه‌ر شتیکي لی باس ده‌که‌م. هاوینیکیان زورراعیک، عه‌زیزی مام برابم بلباس، دواي داچاندنی به‌راوه‌که‌ی به تووتن نه‌ ساغ که‌وت و بردرا بؤ که‌رکووک. به دریزایی ئه‌و کڅه له هه‌موو نؤره ئاویکدا له‌گه‌ل منداله‌کانی خه‌ریک ده‌بووم و وه‌ک ئه‌وان له‌به‌ر قرچه‌ی هه‌تاوی نیوه‌ږزی ته‌مووز سه‌راسزیی ئاوه‌که‌م ده‌کرد و له شه‌له‌گه‌ی هه‌ره سه‌رووی زه‌ویه‌کانه‌وه تا به‌راوه‌که‌ی ئه‌وان که زوربه‌ی به‌راوه‌کان له‌و شه‌له‌گه‌یه‌وه دوورتر بوو به ده‌ستی خؤم جؤمالم ده‌کرد. تووتنیکي باشمان به‌ره‌م هیتا به‌لام داخه‌م ناچی، لای توجار چوار فرده‌ی ئهم تووتنه‌ دزرا و ماندووبوونی منداله‌کان و خه‌ریکبوونی من به جووته به‌ فیږؤ ږؤی. باش بوو مام عه‌زیز به سه‌لامه‌تی که‌ږایه‌وه. ئیستاش که‌ سالحي مام عه‌زیز ده‌بینم ئه‌و منداله 5-6 سالییهم به‌ بیردا دیته‌وه که له‌و هاوینه‌دا، بی باوک و دایک، هه‌ر منی شک ده‌برد بؤی خه‌ریک بم. خه‌لقه‌که‌ی دیکه هه‌ر یه‌که دووچاری ده‌ردی سه‌ری خؤیه‌تی ناپه‌رژئ بؤ کاری لابه‌لایی واز له مه‌شفه‌له‌تی خؤی به‌یتی... به تۆبزی نه‌بی سه‌پانی قرشه‌شکیننی سه‌ر خه‌رمان یان ئاودیږی تووتنی نؤره ئاو پی ږاگه‌یشتو له که‌سبه پشت شکینه‌که‌ی ده‌ستی پی هه‌لناگیری.

ته‌جره‌به‌ی زیندووم له‌گه‌ل ته‌وژمی گوزهراندا گه‌یاندمی به دوو ئاکامی له یه‌ک نه‌ترازاو، یه‌که‌میان، باوه‌ږه‌یتان به ږه‌واوونی هه‌ولی ږه‌نجده‌ر له پیناو

سوودمه‌ندبوون به هه‌موو به‌ره‌می ره‌نجه‌که‌ی. دوه‌میان په‌وابوونی به‌کاره‌یتانی مافی رازینه‌بوون له‌لایه‌ن ره‌نجدهره‌وه له‌و شتانه‌ی پیره‌ندیان به که‌سبه‌که‌ی خۆی یان باری گهشتی ولاته‌وه هه‌یه.

من که که‌وتمه ناو کاروباری سیاسه‌ته‌وه هه‌رگیز باوه‌رم به راس‌تگۆزی و دلسۆزی ئه‌و خه‌باتگێره نه‌بووه که ده‌یه‌ویست ملکی مل‌کدار و پاره‌ی پاره‌دار به‌سه‌ر هه‌ژار‌ندا به‌شیت‌ه‌وه به‌لام لێیان به زیاد بگرێ به ده‌میدا بیت‌ه‌وه وه‌یا ره‌خنه له‌گوته و کرده‌وه‌ی بگرن. مامله‌تی ئه‌وتۆی له‌خه‌باتگێره‌وه چاکه‌ کردنه له‌سه‌ر کیسه‌ی خه‌لق، ئنجا خۆ سه‌پاندنیشه به‌سه‌ر وه‌زیفه‌ی «قاسم‌الازراق» دا. تۆ که ری به ره‌نجدهر نه‌ده‌یت مافی ناره‌زامه‌ندی هه‌بی ده‌توانی سه‌بینی چی پیت داوه لێی بستینه‌ته‌وه، بشی خه‌یته به‌ندیخانه‌وه.

من له‌ سالی 1940 هه‌ ده‌ستم کرد به‌هاتوچۆی سه‌ره‌رشتی کردن له‌ مل‌کانی پێبازۆکمان. له‌ هه‌سه‌نی مام فه‌تاح میوان ده‌بووم. هه‌رچه‌ند ئیستاکه به‌ ناوسالدا چووه و ده‌شلین چاوی کزبووه به‌لام شایه‌دی پێی ده‌دری له‌وه‌ی وا خه‌ریکم له‌ مونسه‌به‌دا ده‌یگێرمه‌وه: پێم گوت و هی دیکه‌ش لێی بیستووم: رۆژه‌ک دیت ئه‌م ئه‌رز و ئاوه به‌ سه‌ر ئیوه‌دا دابه‌ش ده‌کری. با ئیمه‌ پیاو بین تا ئه‌و رۆژه مه‌ردانه به‌یه‌که‌وه هه‌لکه‌ین.

به‌لێ ده‌زانم ده‌بی له‌ په‌روه‌رده‌بووندا وه‌یا له‌ سه‌روشت‌دا ماکیک هه‌بووبی له‌ زوونیکه‌وه منی خسته‌یت‌ه‌وه سه‌ر پێبازی باوه‌ره‌یتان به «مرۆف». به‌لام گومانم له‌وه‌دا نییه که ته‌جره‌به‌ی مندالیم له‌ ژبانی ناو شاخ و دره‌خت و ئه‌رک و زه‌حمه‌تی هه‌وراز و نشیوی چنارۆک و هه‌ست کردن به‌ ئاره‌قه‌ی ره‌نجدهر و هه‌ناسه‌سواری ئاودیر (که خۆم هه‌ناسه‌م تیندا سوار بووه) و بایه‌خی مه‌هاره‌تی کاسبکار زه‌مینه‌ی لێ بوانی تۆی بیر و باوه‌ری دوا‌پۆژم بووه یان هه‌رنه‌بی له‌و مه‌یدانه‌دا پێی دووری بۆم نزیک کردۆته‌وه.

ته‌واوکه‌ری ئه‌و ته‌جره‌به‌یه‌م، ئه‌ویش هه‌ر له‌ چنارۆک. پوویه‌کی دیکه‌ی کۆمه‌لایه‌تی بۆم بوون کرده‌وه، ئیمه له‌و که‌پراندا به‌ دیار چه‌ند به‌دره‌ختیک و سێ چوار خه‌ته ته‌ماته و دوو قومی ئاوی سارده‌وه هه‌موو هاوینیک بایی داهاتی ده‌ سال و بیست سالی ئه‌و مل‌که‌مان له‌ فه‌قی و پێیوار و میوان سه‌رف ده‌کرد. که

نۆرهی سه‌ره‌رشتی گه‌یشته من دوا‌ی باوکم، وه‌زعی گوزه‌ران و رابواردن به‌ره‌و
پیشتره‌وه گۆزابه‌وو، قه‌رزی بیستوشه‌شم ده‌کرد تا له ئاست میوانی و په‌نا‌به‌ر
شه‌رمه‌زار نه‌بم بئ‌ی ئه‌وه‌ی له و‌پ‌ته‌شدا تارمایی به‌رژه‌وه‌ند و سوودی ماددی به
د‌ل‌مدا ت‌پ‌ه‌ر‌پ‌ی‌ت... ئه‌و باغه‌وانه‌ی باسم کرد، که‌تنیکی کردبوو، له ترسی حکومه‌ت
و تۆله‌ست‌ین په‌نا‌ی بۆ لای من ه‌ینا بوو، ه‌هر خواش ده‌زانی چه‌ند سه‌غ‌له‌ت بووم له
ئاست ئ‌ی‌ح‌ت‌ی‌مالی مومک‌ینه‌بوونی پاراستنی لای خۆم، له‌وه ه‌هر بگه‌رئ که
به‌خیوک‌ردنی س‌ئ‌ی که‌س به س‌ه‌ر باری خ‌یزانی زۆره‌وه خۆی له خ‌ز‌یدا ئ‌ه‌ر‌کی‌کی
به‌ره‌سته. مال‌یان ئ‌ا‌واب‌ی حکومه‌ت و تۆله‌ست‌ین‌یش له‌و سالانه‌دا که لای من مایه‌وه
خاله‌به‌خشیان کرد و به‌لایه‌وه نه‌هاتن، دوات‌ر‌یش باری راست بۆوه و چوه
که‌ر‌کو‌وک ژنی ه‌ینا و من‌دالی پ‌ی‌ی گه‌یان‌دن.

له‌وه‌وه به‌کرده‌وه‌ی سال له دوا‌ی سال بۆم ساغ ده‌بۆوه که ئ‌ه‌م دنیا‌یه بریتی نییه
له تاکه ه‌ان‌ده‌ری خو‌ین‌م‌ش‌تن و ده‌ست‌در‌ئ‌ژی و خ‌ه‌لق به‌قوربانی خۆ کردن، ده‌شن
مرۆی به ده‌سه‌لات ه‌ه‌موو جا‌ران س‌ته‌م‌کار نه‌ب‌ی وه‌یا هی وه‌ک خۆمی مامناوه‌نجی
له خۆ بوردوو ب‌ئ‌ی. ناش‌ئ‌ی و ناب‌ی بریار‌ی یه‌ک‌جاره‌کی ده‌رچ‌ی د‌ژ‌ی ه‌ه‌موو ئ‌ه‌و
که‌سانه‌ی خوا نان‌یکی پ‌ی‌ی دا‌ون وه‌یا ده‌سته‌لات‌یکی پ‌ی‌ی ره‌وا د‌یت‌و‌ون. ل‌نی گه‌ر‌ئ تا به
ته‌جره‌به ده‌زان‌د‌ر‌ئ‌ی کاب‌را می‌رخ‌اسه یان شه‌یتان. په‌نگه بگوت‌ر‌ئ په‌وره‌وه‌ی می‌ژوو
له‌و ته‌رزه‌گرفت‌وکانه ناسه‌نگ‌ر‌یت‌ه‌وه و گو‌ئ به‌و ح‌یس‌ابه وردیلانه‌ نادات، له وه‌لام‌دا
ده‌ل‌یم‌ه‌وه من و تۆ مامه‌له‌تمان له‌گه‌ل ئ‌ه‌و ح‌یس‌ابه وردیلانه‌دایه و لوقمه‌نان له‌گه‌ل
ئ‌ه‌و جۆره خه‌لقه ده‌خ‌و‌ین، ه‌یچ کام‌یک‌مان عه‌ره‌بان‌چی عه‌ره‌بان‌ه‌ی می‌ژوو ن‌ین. له
سالی 1940 ه‌وه تا ئ‌ی‌ستا 45 سال‌یک ت‌پ‌ه‌ر‌پ‌ی ئ‌نجا ئ‌ه‌گه‌ر به‌خات‌را‌نه‌ی می‌ژوو
ه‌ه‌موو ورده‌ح‌یس‌اب‌یک‌مان له ده‌فته‌ری مام‌له‌تی پ‌ۆ‌ژانه‌مان بر‌ی‌ب‌ایه‌وه،
خه‌ساره‌ت‌کرد‌وو‌یه‌ک ده‌بو‌و‌ین می‌ژوو‌ش نه‌توان‌ی له دوا‌پ‌ۆ‌ژدا بۆمان ت‌ئ‌ی به‌ی‌ن‌یت‌ه‌وه.
ده‌ب‌ی له ح‌یس‌اب‌اتی فه‌لسه‌ف‌ی‌مان‌دا سه‌ره‌له‌به‌ر به‌ لای حه‌ق‌دا بچ‌ین. ه‌هر ئ‌ه‌و
حه‌قه‌ر‌ست‌یی‌ه‌ش ده‌ب‌ی هه‌لو‌ه‌ست‌مان پ‌ی‌ی ب‌کا له ئ‌است بریار‌دان به‌سه‌ر ئ‌ه‌و خه‌لقه‌دا.

را‌هات‌ن و ب‌ی‌ن‌ین و ته‌جره‌به‌ی ئ‌ه‌و سالانه‌ی سه‌ره‌تای ژیانم پاراستمی له توند‌وت‌یز‌ی
و په‌ر‌گ‌یر‌ی و نه‌به‌خ‌ش‌ین و فه‌رام‌ۆش نه‌کردن. که که‌وته‌مه چالاکیی سیاسی ه‌ه‌م‌یشه
من له‌گه‌ل بی‌رو‌پ‌ای به‌ره‌و ت‌یک‌ه‌ی‌شت‌ن و ئ‌اش‌تب‌و‌ونه‌وه و به‌یه‌که‌وه هه‌ل‌کردن و

هاریکاریی بینخهوش بووم. رهنکه لیزه‌دا ره‌خنه‌یه‌کی به‌هیزم لئ بگیری به‌وه‌دا که بگوترئ سته‌مکاریش. له‌خاوه‌ن ملک و ده‌ربه‌گ، ره‌نجی ره‌نجدهر ده‌بینیت و هه‌ستی پئ ده‌کات که‌چی هیچ‌حیسانی بژ ناکات و سوور ده‌بن له‌سه‌ر زولم و زور... له‌وه‌لامدا ده‌لیم: من قیاسم له‌وه‌ناکری چونکه من به‌چکه‌ی سته‌م نیم. ره‌نگ بوو ئه‌گه‌ر هانده‌ری ته‌جره‌به‌ی شه‌خسی به‌لای بیرى چاکیه‌وه نه‌بردبامایه، به‌پنی باوه‌ریکی پیوه‌ی ده‌ژیام له‌سه‌ر خه‌تیکی بیتهره‌ف له‌نیوان سته‌م و میرخاسیدا برۆم... ره‌نگ بوو ته‌جره‌به‌ی سه‌لبی بژ سته‌مدۆستی ره‌تاندبامایه.

هاتوباتی مشتاغ‌ۆنان و دۆشاوگوشین، هه‌ر دوویان، ده‌چنه ناو جغزی ته‌جره‌به‌ی ماددی هه‌رچه‌ند له‌و ته‌رزه‌ ته‌مه‌نه‌ی وه‌ها شلکی 7-8 سالی‌دا خه‌یالی نرخى ماددی میوژ و دۆشاو به‌ دل‌مدا تینه‌ده‌په‌ری به‌لام به‌هه‌مه‌حال به‌ره‌مه‌ی باغن و دۆشاوگوشین خاغلاندنیکی خوشکه‌له‌ی پیوه‌ بوو. له‌کۆنه‌وه‌ کۆکه‌ی دۆشاو له‌هۆبه‌ی ئیمه‌ هه‌بوو به‌لام کویز بووبۆوه ئیتر له‌هۆبه‌ی ته‌نیشتمانه‌وه‌ دۆشاومان بژ ده‌گوشرا. وه‌ک پیشتریش ده‌بنه‌ خۆراکی زستانانه‌ی زور شیرن، مندالی وه‌کوو من به‌لایه‌نی به‌رژه‌وه‌نده‌وه‌ هه‌ر هینده‌م ده‌زانی ئه‌و ترینه‌ چ بژ میوژ بئ چ بژ دۆشاو نابئ خه‌سار بئ وه‌یا پیس بکری. له‌و ده‌وله‌تپاریزییه‌ش ره‌نگه‌ زیاتر لایه‌نی کورپنی و خۆسه‌پاندن مه‌به‌ست بووبئ. ئه‌و ولاغانه‌ی که‌ قه‌لتاره‌ی ترینیان له‌ مشتاغدا به‌تال ده‌کران، مندالان لینیان سواره‌بوون و بژ غار بژ لای ره‌زه‌کانیان ده‌برده‌وه‌ هه‌تا کاروانی دیکه‌یان پئ به‌هیننه‌وه‌ سه‌ر مشتاغ و دیسانه‌وه‌ لینیان سوار بنه‌وه‌ بژ ناو ره‌ز. من له‌م سواریه‌ به‌شداریم نه‌ده‌کرد. له‌وه‌ته‌ی بیر ده‌که‌مه‌وه‌ خۆم پاراستوه‌ له‌ لبقاوی میوه‌. میوه‌یه‌کی شیردارم ده‌ست دابیتی ئۆقره‌م لئ هه‌لستاوه‌ تا ده‌ستم شوشتوه‌، ئه‌وساش کورتانی ولاغی ترینه‌لگر به‌خۆی و به‌و قه‌لتاره‌ی پییه‌وه‌ ده‌به‌ستراوه‌، هینده‌ی که‌ مه‌ره‌که‌ب به‌دوخته‌وه‌یه‌ ئه‌وانیش ئاوی ترینی ره‌شیان پیوه‌ بوو. هاو‌زاکانم گوییان نه‌ده‌دایه‌ ئه‌و وردپیویه‌. شتی دیکه‌ش هه‌بوون که‌ من به‌هه‌ندم هه‌لده‌گرت و ئه‌وان لینی بیغه‌م بوون.

سه‌روبه‌ری مشتاغ و دۆشاو، به‌تایبه‌تی دۆشاو، به‌ئسته‌زی کافیه‌ی مه‌لایانه‌وه‌ بوو ئه‌م ئافه‌رته‌ هه‌زار هه‌زار ره‌حمه‌تی لئ بئ، یه‌کیک بوو له‌ سئ خوشکی بیبرا، پاشامام حسیتی باوکیان به‌دوا یه‌کدیدا شوویان کرد. کافیه‌ به‌میرده‌که‌یه‌وه‌ دانه‌نیشته‌

ناشرانم بۆچی لینی تۆرا، به لām یه کسه ر هاته مالی باوکم. ئەوسا رهنه عومرم سێ سالی بووبن. کافیه له مالمان مایه وه و شووی نه کرده وه. ههتا خهلقندهیهک هه بووبن وه فادار و دلسۆز و بێخهوش و جانفیدا له گهڵ ئەو مالی فراژی بووبن به کافیهی مه لایان ناگات. ئیمه ی له خۆی خۆشتر ده و یست چ جایی له خزم و کهسی. عومری خۆی به ئیمه به خشی. شانازی ده کرد که پنی ده لینن کافیهی مه لایان. مامم ده یگوت کافیه له من به که لکتره بۆ مالی کاکم. راستیهی که ی ئەم ئافره ته مه خلوقیک بوو له مه يدانی خۆیدا که م هه لده که و ی. دوا ی ده ست هه لگرتنی کاک تاهیری حه مه لال له سه ره پرشتی کردنی پنبازۆک، کافیه بوو به چاودیز بێ ئەوه ی باری که سابه تی مولکه کان دابله نگن، جگه له مه ئەو مه سره فیهی که مالی کاک تاهیری پنی ده ژیا گه راپه وه بۆ باوکم. سه رپای ئەمه، حه ساریکمان هه بوو به رانه ر مالی خۆمان و لاغی تیدا ده به سترایه وه، کافیه به ئیزنی باوکم کردی به خان و کرینی لێ وه رده گرت و لایه کی مه سره فی مال وه ی پنی جینه جی ده کرد، جیی و لاغی جارانیشی تیدا ده بۆوه.

قه سه ی خۆمان بێ، زۆر له برا کورده کاسبکارهکانی دیوی کوردستانی ئێران له سه رده شته وه مالی قاچاغیان ده هینا (که به مه زه به ی قه و مایه تی و دینیش قاچاغ نییه) له و حه ساره دا به ئاگاداری لیکردنی کافیهی مه لایان ساغ ده کرایه وه، پۆلیس و قۆلجیش نه یانده وێرا خۆ هه لقورتینن. چنارۆکیشی به مله وه گرت به تایبه تی شیناوه ردی هاوینه که هه ر خۆی ده یچاندن و ئاوی ده دان.

له ئیشی ژنانه هه ر ئەوه نده ی ده کرد، به ر له په ی دا بوونی کاره با، پاش عه سران فانۆس و قوتیله و لاله ی ده سرینه وه و نه وتی تی ده کردن، خه لقیش به چاوی پیاو سه یریان ده کرد. جاریکیان «رادیۆی پارس» له به رنامه ی داخوازی گوینگران گۆرانیه کی پیشکه ش به «کافیهی مه لایان» کرد. دواتر به یه ک دوو سال وه ها ریکه وت ته کلیفیکی کافیه ره ت بکه مه وه، ئاوی له چاوان گه را و گو تی «پارس» به مالی تزوه منی هه لدا وه ئیستا ئەوه یه وه لامی ته کلیفم؟ خوێنه ر! تۆ بایت له جیی من چیت ده کرد؟ پنی ناوی زۆری به دوو بکه وم، ئەوه نده به سه بلیم له 1975 وه ها وه خوشکیکم که وته ده ره وه ی عێراق... لێزه وه به و پیرییه، به پشتی ولاغ، شاخه وشاخ

رۆیی هات خۆی گه یاندی. که گه رایشه وه زۆری چه کمه سهری له سهر ئه و سه فهره کیشا.

کافیه دهنگخۆشیکی که ممانه ندیش بوو. تا منداڵ بووم. ئه ویش جحیل بوو بهیتی سهیده وان و «سامسام» م لئ ده بیست به و جۆره ی که هر له ده می فریشته وه دهر دیت. له بهیتی سهیده وان که به زاری باوکی سهیده وان و برا که ی. مه لکه وانه وه شینی ده گیزا و ده یگوت: «سهیده وانم رۆ! مه لکه وانم رۆ!». بۆنسۆ له دلی گوینگر هه لده ستا. له بهیتی سامسام هر ئه وه نده م له بیر ماوه که ده لئ:

ئه سپی سامسام ده حیلینی

هر چوار نالان ده چه قینتی

گوتم ئه و هۆبه یه ی مالی حاجی عه ولای سالح و مام ئه مینی لئ بوو. کافیه به یارمه تی یارابی، خیزانی مام ئه مین سه روبه ری دۆشاوه که ی ده کرد. یه ک دوو شه ویش لای یارابی ده مایه وه. من چه زم ده کرد له و که سه رامینم که له کۆلی دۆشاودا به سه ر تووره که بوو زووی تریوه شه پتکینی ده کرد. ئاوی تیش له کۆله وه پلوسکی ده به ست بۆ ناو سه تل، که پر ده بوو سه تله که یان به تال ده کرده ناو مه نجه لیککی گه وره ی به سه ر ئاگره وه که پیشتر گلی دۆشاوی تینکرا بوو. ئه و تلپی له گوشینی ترئ پهیدا ده بوو، پاشان هه ندیکیان ئاو وه پال ده دا و ده گوشرا و ده یانکولانده وه وه ک دۆشاوی لئ ده هاته وه پێیان ده گوت «مه تی». خه لقه که له و مه تیانه یان ده خوارد، ده ستیان بۆ دۆشاوه که درێژ نه ده کرد.

هاتوباتی مشتاغ داکردن و دۆشاو دهره تیان چه ند سالیکیان به رده وام بوو له و ته مه نه ی که من شتم به بیر بیته وه، دواتر وازی لئ هیترا. وایزانم به داشکانی برشت و پیتی کۆلکه میوی ره زه کان له بهر که مخزمه تی، ئه و ترینی نه ما بکری به میوژ و دۆشاو، خه لکیش مه شغه له تی زۆر بوو نه ده په رژایه ئه و جۆره که سه بی وها بیندریژ. ره زه کانیش که بوون به میرات، خاوه نیان زۆر بوون و پووپیویان له پشکی میراتگران که م بۆوه. به نموونه ره زی حاجی مه لا ئه حمه د (مامی باوکم) سالیکیان له سه رده می ئه ودا 14 عه لبه میوژی دابوو که ده وری 450 ته نه که ده گریته وه. دوا ی خۆی ره زه که بوو به 7-8 به ش.

بهه مه حال تاكوو ئهم ږووپه ږهيه له كه سبې باغه واني پيچرايه وه منيش ته منم بږ پوه رده ي درمخت هه لكشا. دواي هاتني كافيه بږ مالمان به دوو سني سال ئافره تيكې ديكه «عيشي» ناو، خه لقي گوندي گږمه شين، ناوچه ي ږوژاواي كږيه، ږووي له مالمان نا ئهم ئافره ته ش وه كوو كافيه لاما مایه وه و به جني نه هيشتين. هه رچه ند خږي شيري نه بوو، سني خوشك و براهه كمې گوره كردن. بږيان دايك و دايان و دږست و هه موو شتيك بوو. هه تا ياعيسمه ت دايانم بوو ئهم دوو ئافره ته، كافيه و عيشي، به ئهمري ئهو ده بزاوتن.

هه ر سنيان بوو ږوونه سني كږله گهي ژير ساباتي مالمان. ياريده ده ري ديكه له ژن و له پياو ده هاتن و ده ږويشتن به لام ئه مانه وه ك په ندي كه ده لي «ئاو ده ږوا زيخ ده ميښي» نه بزاوتن. ته نانه ت كه ياعيسمه ت له 1929 شووي به مامه ي وه ستا براهيم كرد (مامه له خزمه تي باوكم خهريك بوو) له دراوسينه تي خوماندا ژيا و ږوژانه چه ند جاريكان سه ري لي ده داين، به شه ویش مه گه ر تږفان بوايه ده نا تا ده مي نوستن لاما مانه ده بوو. بيست ساليك دواتر عيشيش بوو به هه وي ي ياعيسمه ت.

ږوژيک ده مه و عه سر له ږوژاني به هاري 1965 ياعيسمه ت به ژوور كه وت، به ږووي دا ديار بوو دلي ناراحه ته ديتمې بږم هات و گوتي: له خه ونما سني هيشوو تريني ږه شي گه ورم خوارد، خوا ساتران نه دا... وها ږويشتووه تريني ږه ش له كږي خږي نه بي خه ون پږوه ديتمې به ديومه. له 13/5/1965 من به ماله وه هاتمه به غدا زږري نه برد هه ر له و سني ساله دا «عبدالرزاق»- تاكه كږي ياعيسمه ت له شووي دوه مي- به نه ساغي هات بږ لاي دكتور. له خه سته خانه سكيان كرده وه ده ركه وت شير ږه نه جيه تي... له ماويه كي كه مدا جوانه مه رگ بوو. چه ند ساليك پيشتر ژنيك له ناسياوه كانمان فنجاني قاوه ي بږ گرتبږوه پيني گوتبوو به گه نجی ده مريت. سه يري ږيكه وت!! به لام جاري ږيكه وتي خه ونه كه ماويه تي. له دواي چه ند ساليك فه تحي كږي گه وره ي ياعيسمه ت، ئه ویش شير ږه نه جيه له شه ويلكه ي هات به لام به فري داني شه ويلكه ي ږزگار بوو. له 1971 خوشكيكي من تووش هات: له 14 ي ته مووزي 1972 جوانه مه رگ بوو. عيشي ژيا تا ده وري 1970 به

نه ساغی له خهسته خانه يه کي به غدا نه مری خوی کرد. کافیه له کږی، 1982 کږی دوايي کرد. بهر له وان يا عيسمهت مردبوو.

نهم سن ټافره ته له روپه رهي ناوه وهی ژيانی مندا ليمدا شوين په نجهيان هه يه، به تايبه تي يا عيسمهت. نه گهر رهوا بایه له گه شتنامه ی ژيانی که سينکدا جی بږ که سانی دیکه بکريته وه ده بوو که لیک به دريژی له سهر هه رسيکیان بنووسم. ليزه به دواو هس به پنی داخوای بابهت باسيان ديته وه.

به زميکی بچوکی يه کړوژه له چناروک سماقږين بوو. هه تا بوومه 10-12 سالیس له گهل سماقږنان ده چووم و هه ر ته ماشاچی ده بووم. چومیکمان هه يه له دامه ن په زه کانی هږبه ی مه لایان (چومی مه نجه لی گيپه ټاو بردوو) پنی ده لین چومی «مه له ک رحان» به ناوی قه بری ټو ټافره ته پیروژه وه، دارسماقی زور بوو. به ده وری چه مه لیتی کانیه خاتو نیش دارسماق هه بوون. له به ره و کږتایی ټاب و سهره تای ټه لولول گوله سماق کامل ده بن و ده بی لی بکريته وه ده نا دانه سماقه کانیان ده ورن. «میر کچان» ی سماقږين عهیشی بوو، دهسته و دایه رهی له ټافره ت و میرد مندا لان کږ ده کرده وه و به دوی خوی ده دان و له و دوو چومه سماقی پنی ده پښين.

که سبی په زه وانی به ورده يه، هه رچی جوره دره ختیکی یان شيناوردیکی تیندا بی، پڼوه خه ریکبوونی ده وی. به ره همیکی له کږی خویدا کږنه کريته وه به فیرو ده روا. سالیکی به رازی هه بی له وانه يه به لی غافل بوونی دوو شه وان په نجی سالیکی له خزمه تی په زی میو بچيته هچه. مه شووره ده گوتري تری دوژمنی زوره، هه ر له دز هه تا سهگ، هه تا به راز، هه تا گورگ و ریوی و چه قل و دوره شیر، هه تا زه رده واله هه مووی ټاشقه ترييه. هه نجیری ټولخواوه نه گهر زوو نه کريته ټه ستو وکه هه نجیر ده ترشی... هه رمی گه شتوو بوه خری بل ده بی به تايبه تی سڼوه رمی... هه نار به زوری ده قه لشی... سماق ده تږی... هه روه ها پڼيه پنی هه موو سه روه ریکی باغه وانی.

له تڼکرای که سبی باغه وانی و له زه ت بردن له ټه رکه کانیه وه فیرو بووم به دل حورمه تی کږ و کاتی که سابهت بگرم نه گهر چی خوم تیندا به رپرس نه بوو بیتم. که به رپرسیش رووی لی نام به قه ده ر مه راقی دینداری به وه سوه سه له ټه دا کردنی

نوښی سبه‌ینان مه‌راقم بوو له ده‌می پټو‌یستا به سهر شیناورد و خه‌له و خه‌رمان و دره‌خت رابگه‌م. من ده‌زانم رنجبه‌ر و رهنجده‌ر چه‌ندیان لی‌هه‌ل‌له‌ ټه‌و رزقه‌ی په‌یدی ده‌که‌ن، چه‌ندیش هه‌رامه‌ له غه‌یری خویان. ده‌لین پیغه‌مبه‌ر (د) ده‌ستی کابرایه‌کی ماچ کرد که هه‌ستی کرد به هزی که‌سابه‌ته‌وه ده‌سته‌که زبر و ره‌ق بوو، به‌راستی ټه‌و ماچه‌ پاکترین ماچه‌.

هه‌ر له‌و ناو شاخوداخه‌ و ده‌شتوده‌ره به‌ فهرمانی قواقع له‌ زوونیکه‌وه به‌زه‌یم بز ولاغ و ټاژهل بزووت. مه‌گه‌ر ولاغ زور بیمه‌عنایی کردبې ده‌نا نه‌قیزه‌م ټنوه نه‌وه‌ژاندووه. ولاغ به‌سته‌زمانه، ټه‌رکده‌ره، به‌سووده، بیزه‌ره‌ره، به‌وه‌فایشه، ده‌رکی خاوه‌نی خوی له‌ هه‌موو به‌هه‌شتی دنیا پې خوشتره، له‌گه‌ل ټه‌هلی ماله‌وه رادیت و ده‌بیته‌ ټاشنا، نافه‌رمانی له‌ بیر ده‌چپته‌وه، تا هوشی که‌ره‌وارانه‌ی به‌ شتان بشکې ده‌یه‌وئ به‌ مجیزی خاوه‌نی بکات.

له‌ وه‌فاداری ټه‌م نمونه‌یه به‌ شاید ده‌گرم، پاییزیکیان رېنګر کاروانی چه‌لتووکې مه‌لازادانیاں برد به‌ ولاغه‌کانه‌وه. گویدرېژیکې مالی خاله‌ عیزه‌تی مه‌لا‌ه‌بیب پېیان ده‌گوت که‌ره‌گیله‌ به‌گه‌ل تالان که‌وت. دواى دوو سال. مال له‌ چناروک بوون رېژیکیان ټه‌و که‌ره‌گیله‌یه بز خوی له‌ کاروانی به‌ره‌و کویه ده‌رچوو هاته‌وه سهر په‌تی خوی له‌و شویته‌ی که‌ جارن لېی ده‌به‌سترایه‌وه له‌پشت مالی خاوه‌نیه‌وه.

مندالی شارستان ټه‌گه‌ر له‌ مالی خویدا ولاغی نه‌دیتبې و به‌خپوی نه‌کردبې بیر له‌وه ناکاته‌وه ولاغیش ماندوو ده‌بیت و هه‌سانه‌وه‌ی ده‌ویت. برسی ده‌بې، خزمه‌تی گه‌ره‌که. پنی خوشه‌ له‌گه‌لی به‌ره‌حم بیت. منداله شارستان وا ده‌زانی ولاغ وه‌کوو پایسکل بېه‌ه‌ست و هوشه‌ و چ داخواری نییه. هه‌ر ټه‌م کام زانیه‌یه وا له‌ دانیشتووی شارستان ده‌کات کاتیک که‌ ده‌چپته‌ لادې به‌سهردان یان به‌ ئیش ده‌ست ناپاریزئ له‌ پچرینی کالکوکولکی شووتی و کاله‌ک وه‌یا لیکردنه‌وه‌ی میوه‌ی دره‌خت. له‌ بازای شار به‌ خه‌یالیدا نایه‌ت ده‌ست بز یه‌ک بزله‌و تری دووکانی به‌قال ببات. من ماله‌ فه‌لاحی شه‌ریکی خوم دیتووه ئیستری مردووه شینی بز گپړاوه. به‌هه‌مه‌حال ره‌زداری و ولاغداریش له‌و که‌سبانه‌ بوون چناروک لینیان شاره‌زا کردم، تا ئیستاش بز هه‌ردوویان به‌ په‌روشم.

لايه نيكی سهر به ماددی و مهغه ویی تهره به ی ژيانم له چناروک ميواندارییه. له سهرده می باوکم هاوینان به دائیمی فهقی و موسته عیدی به دهرس و دهوړ له گهلمان دهوون. سالنکیان ژماره یان بیست و سئ کهس بوو. ئه و ساله به دريژایی هاوین هموو رږژیک له مالمان ژنان له دواي جه میی سبهینه وه تا عسر خه ریکی نان کردن دهوون تهنه ناوناوه یه کدوانیک دهستیان له نان کردن هه لده گرت بږ راپه راندنی کاری دیکه و حازر کردنی جه می نیوه رږ. دهوو سعاته ها نان به ساجه وه بنری ئنجا به شی فهقی و ئه هلی ماله وه و ميوانیکی رومان لی بنی. بکات. فهقیکان یارمه تییه کی راتبه ی ئیوارانیان له و مالانه وه بږ دهچوو که له هږبه ی ئیمه بوون.

مالي مامیشم به پینی بږ لووان ئه رکی هه لده گرت به لام زوری دهما بږ ئه رکی سهرشانی باوکم. هه روا له بیرمه باوکم دوو رهزی «باریکه» و «قاله که رکوژ» ی له قه به ل کردن، به هه ردوویانی بایی هه فته یه کی نه کردن. له لایه ن میوه وه خاوه ن رهزه کان دريغیان نه ده کرد، هه ریه که به قه ده ر حال دیاریی تری و هه نجیریان بږ دههیتان. به لام هه رچونیک بووین، هه بوونی فهقیکان ئاوه دانیه کی خوش و به تاموشامی پیک دههینا به تایبه تی بږ من. به رږژ پیکه وه دهخافلین، ئیواران دهچوینه گه رانی قه د شاخ. گه لیک شهویش به یه که وه کږده بووینه وه به دهوړی میوه ی له بار و چایه ی دهم کیشاودا. دږستیکی لیمان میوان بووبایه ئه گه ر عه لاقه ی له گه ل دین و خوینده واری هه بوایه شه و لای فهقیکان دهنوست. هه ندیکیان دهرسی زانسته کانی مه کته بیان لای من دهخویند. یه ک له وان مه لا عه ولای بنگردی، له ئیمتیحانی پږلی شهش دهرچوو، وازیشی له مزگهوت هینا بږ وه زیفه ی دنیایی.

ئه و مه لا عه ولایه گومانوای ببوو له عه قیده ی سهر به غه بیی خزی. ته نگه تاوی وه های لی کرد جارنکیان له دانیشتنیکی قه و غای چناروک که مه لای میوانیشی تندا به شدار بوو، به رږوی سووره هه لگه راو و لیوه له رزه وه گوتی: زانایانی فهله ک هموو که لین و قوژبنی فهزایان که شف کردوو هه دی ئه و به هه شته ی به قه ده ر ئه رز و ئاسمان پانه له کوینه ؟... ده مه ته قه ی دووړدريژی له سهر پهیدا بوو بی نه وه ی نه تیجه ی بییت. به لام ده بی بلیم ئه م گومانه ی نه یخسته سهر بیناکی له نوږ و رږژی و عیبادت. دواي دهرچوونی له ئه زموونی به کالوریای قوتابخانه ی

سهره‌تايی و پاش ماوه‌یه‌ک بوو به «امام طابور». کتیبه‌کانی چهند سالان لای ئنیمه بوون هه‌تا به‌ر له مهرگی به‌دوایدا ناردنه‌وه و بژی چوونه که‌رکووک. فه‌قیکان له هه‌موو لایه‌که‌وه بژ خویندن ده‌هاتن نه‌ک هه‌ر له هه‌ریمیکه‌وه. به تیکرایي تا‌قمیکی هه‌مه‌ره‌نگ و هه‌مه‌زه‌وقیان لئ دروست ده‌بوو. له سییه‌کاندا دوو جاران وه‌ها ریککه‌وت کۆنه فه‌قنی باوکم له دیوی ئیرانه‌وه بین بژ ئیجازه وه‌رگرتن. هه‌ر دوو جاریش مالمان له چنارۆک بوو. یه‌کیان مه‌لا سالج ئه‌وی دیکه‌یان مه‌لا جه‌لال. وا بزائم مه‌لا جه‌لال به له‌هجه‌ی خۆی و تا‌قمه‌که‌یدا دیار بوو شکاکه. مه‌لا سالج موکریانى بوو.

له باوکم بیست ده‌یگوت: هه‌زم ده‌کرد خوا گوزه‌رائینکی کافیی دابامی، له چنارۆک نیشته‌جی بم، چوار پینچ موسته‌عیدی زیره‌ک و به مهرقم ده‌رس دابان، چهند به‌رده‌ستینکی چالا‌کیش یارمه‌تیان دابام له خزمه‌تی ره‌زه‌کان، ئه‌گه‌ر به هه‌موو عومرم شارم نه‌دیتبایه‌وه باکم نه‌بوو. راستیه‌که‌ی من خۆیشم ده‌دوا‌زده سال ده‌بی به ته‌واوی له ژيانی شار وه‌پزم، هه‌زم ده‌کرد له‌و شوینته‌ی که خۆم ده‌ست نیشانم کردوه. له چنارۆک، خانویه‌کی مناس‌بم بژ دروست بووبا و تیندا ژیا‌بام... به‌لام هه‌ز کردن شتیکه و لووان شتینکی دیکه‌یه. پتوه‌ندی من به فه‌ق و مه‌لا هی هه‌موو عومره، چی لیره‌دا ده‌یلیم شتینکی زنده کورته له مونا‌سه‌به‌ی با‌سی می‌واندارییه‌وه هات.

له شار بی میوان نه‌بووین به‌لام له چنارۆک حاله‌که ده‌گۆرا، له لایه‌که‌وه هه‌رچی که‌ره‌سته‌ی پتوه ژيانی خۆمان و ئه‌سبابی می‌وانداری هه‌یه ده‌بوو له‌گه‌ل خۆماندا بژ چنارۆکی به‌نین، له‌لایه‌کی دیکه‌وه ده‌بوو ساباتی می‌وانان و ئالیکی ولا‌غیان و با‌یی خزمه‌تیان له خه‌لق و خوا ته‌ئمین بکری. له لای سینه‌مه‌وه میوان و فه‌قی تینکیان ده‌کرده‌وه و ده‌بوو خزمه‌تی هه‌موان وه‌کوو یه‌کدی بکری. له لای چواره‌مه‌وه میوانی چنارۆک گه‌لینک پتر بوون له هی کۆین. هه‌ر نو‌قسانه‌کی هه‌شبویه له ماله‌وه چاری نه‌ده‌کرا چونکه ده‌ست به بازار رانا‌گا هانای ببه‌يته به‌ر. به‌رچاییه‌کی لایق به میوان بی، ده‌بوو له‌و چۆل و هۆله کار‌دروستایی بژ بکری، هه‌موو سبه‌ینان له کانیکه‌نده‌وه ماستمان بژ ده‌هات به‌لام که میوان هه‌بن ماستی ئه‌وتۆبی به‌ش ناکات ماستاوی نیوه‌پژ چۆن چار ده‌که‌یت؟ خولاسه میوان دا‌کردن له‌لایه‌ن

مالیکه وه خۆی شارستانی بیت و بۆ ماوهی دووسئ مانگ خۆی میوانی دهشتوده بئ، ئهرکی زۆر گرانتیره تا ئه وهی ههر له شار به خیری بهینیت وهیا خۆی له دهشت نیشتهجئ بئ. مالی ئیمه که دهچووین بۆ چنارۆک چواریهکی کهلوپه لیشمان بۆ نه دهگوێزرایه وه. مالی کۆیه مان هه میسه به ئاوه دانی ده مایه وه هه تا پووری گه وره م یافه خره به رحه یات بوو، به خۆی و کاکه موقته دیر و به رده ستیک. ماله که یان به ئاوه دانی راده گرت و هه میسه خه لکی دهر و جیرانیان لئ کۆده بوونه وه. دوا ی ئه و مالی کمان له ناسیاوان ساز ده دا بیته ماله که مان تا ده گه رینه وه له چنارۆک. هه رچی ئه سبابی قورس هه بوو به جئ ده ما، ئیمه ش گۆیا به سووکبار ده چووینه ئه و دیوی شاخه که...

دوا ی باوکم فه قئ نه مان بۆ چنارۆک. مامم ههر له شار ده رسی به فه قییان ده گوته وه، به لام میوان زیاد ی کرد. زۆر که س له سه رده می باوکمدا ته قیه ی ده کرد له هاتن له شه رمی باوکم، جگه له وه ی که هاو عومره کانم له دۆست و ناسیاو چالا کتر بوون له وانه ی به پیی عومر بتوانن له باوکم میوان ببین.

له سالی 1943 به دوا وه داها تی تووتن خه لقیک زۆری خسته سه ر پشتی ولاغ و ده سته لات ی سه ردانی خه لقی پتر پئ دان له جاران. له سه رده می مندا لۆکس و رادیۆش په یدا بوو... هه رچۆنیک بئ، میوانداری ئهرکی زۆر بوو به لام له هه مان کاتدا دهر بوونه یه کی فره وان بوو بۆ چاو کرانه وه و به خۆدا راپه رموون و خه لق ناسین و لای خه لق ناسران. که جه م حازر ده بیته و ریزیکی هه شت که س ده که س، که متر زیاتر، له وانه ی سینی خوار ده مه نییان به سه ر سه ره وه یه له ماله وه به ره و میوان دین دیمه نیک جلوه به ست ده که ن بۆ میوان و خاوه ن مالیش پره له هه سته حه سانه وه و په زامه ندی و به ولاتریشه وه. خۆ ئه گه ر ئه و ریزه بوو به پازده که س یان بیست که س و زیاتر ههر ده بی سه له واته ی بۆ لئ ده ی، به راست ی زۆر جار نیش به وه جی نوکته ئه و سه له واته ی ده درا به لام به ده قیک ئه و تۆ له گه ل باری نه فس یی ئه و کۆمه له ی وا چاو نه زری خۆرا کن بگو نجی، به زۆری یه کیک نوکته باز و لئ سه لمین دراو پئش ریزی سینی هه لگرتووان ده که ویت و ده نگ هه لده برئ، تووری پاک، شیل می کولاو، خه لقه که ش لئ ده قۆزیته وه و ده بیته دوو خوشی.

مهسهله ی رادیۆش ههروهه، به ئی ئاسان نییه ههموو دوو پوژان جارێک، دوو پاتری و سێ پاتری به زهلام و ولاغهوه بچی بۆ شار و ئیوارێ پاتری شهحنکراو بگهڕیتهوه بۆ ناو شاخوداخ، بهلام بینگومان دهنگی رادیۆ له چۆلستانی ئهو سهردهمانه دا تا بێتی نه شته بهخش بوو، بهلگهشی به دهستهوه دها بۆ دهستهلات راشکانی خاوهنهکه ی به سههه حالوباردا.

لهو دهمهرا که باوکم ههموو سالێک دههاته چنارۆک تا ئهو ساله ی دهستم هه لگرت له چوونه چنارۆک، هاتوباتی میوان و فهقی و گه لانگه دان و په نابهر و به درهخته وه خه ریکبوون و شیناورد و رهنیوهیتان و ولاغ بهخو کردن و تیکرای سهروبه ری ژیا نی ناو شاخوداخ و دهشتوهر بۆ من بریتی بوو له راهاتم و ئاماده بوون و لهخۆ رادیۆ و بههه لگهوت ویزان و له تهجره به ده رچوون و چاوکرانه وه، وه نییه نه ئینیه که ئاشکرا بکه م که ده لیم به دریزی میژووی جه لیزادان ئه رکی سه رهشانی براگه وه ی بنه ماله که زۆر قورستر بووه له داهاتی عاده تی، قوئاغ هه یه به ده ست و دیاری خهلق شاهانه سووپاوه، ته که ی و خانه قا داهاتی بن من ته ی هه بووه، به لام ئیمه مانان به داهاتی خه لالی به ئه رک و مه سره فی خۆمان که م بوو بیت یان زۆر بوو بیت رینگه مان له چرگه نی گوزه ران ده ر کردووه، کورد گوته نی «خوا وه های بریوه ته وه» هه ندی سال له سه رده می باوکمدا پاوانی جه لی و سناوه و چنارۆک له نگه ری ئه رک و مه سره فی راده گرت. سالنکی له ولاتی هه ولیر و دزه بیاتی که مbaran بووایه میگه لیان ده هات بۆ پاوانه کانی ولاتی کۆیه و رانیه، خه لقه که ی ئهو گوندانه ش که سه ربه جه لیزادان پاوانه کانیان واز لی هیتابوو بۆ حیسابی باوکم، پاوانه کانیان ده فروشت و نرخه که یان ده هیتایه چنارۆک. هه لبه ت له بری ئه م خزمه ته و بن ئهو خزمه ته ش هه ر ته نگوچه له مه یه کی تووشیان هاتبایه هانایان بۆ باوکم ده هیتا. یا خوا روویان سپی بن. ئه وانه که له گه ل براده ر و خزم و که سانیک ی به سهریان ده کردینه وه له چنارۆک به ده وری یه ک سه فره وه ده ستمان بۆ خۆرش و میوه ده برد، له و براده رانه ش به زیاد بن که یه کمالی و یه کدلی و سۆزی برایه تی به و شاخوداخ ی هه لده گێران خانه یان ئاوه دان ده کردینه وه. خۆزی ئیمکان هه بوایه سه ره له نوێ به و ژیا نه دا هاتبامایه وه، به هه موو ئه رک و ماندوو بوونی وه... به هه موو که م ده رامه دی و ناگزوورییه وه... به هه موو ئیشک و تفه نگ له گۆلم گرتنی شه وانیه وه...

لايه نيكی زیده تايبه تی تین و تاوی چناروک بز دهر وونم دیمه نی چه شمه ندازه که ی بوو، زور به دهگمهنی، نهو ریزه شاخانه ی دوور و نزیکی یهک له دوا ی یهک و یهک لهوی دیکه بلندتر هر له چیا ی شیخ زهرده وه که هینده ی چیا ی چناروک بلند نابې، پنبه یې، تا لووتکه کانی قه ندیل که به فری لی نابړې و هیندی پنزکی هه تا بارانی په لهش له چناروک هه دیارن، ده لینی بز تاکه مه بهستی جوانی و تیوه پامان وه ها ریک خراون، ته نانه ت جارنکیان خیزانکی به سرایي له گه ل دزستی کوی سهریان لی داین، که زانیان نهو ریزه شاخانه ناوای و عه شره ت و کشتوکیلی له نیواندایه ته و او ته و او سهریان هاته وه و یه کیکیان گوتی بروا بکه ن هر و امان زانی بز جوانی وه ها ریک بز تن... جوانی نه م دیمه نه له و پرووه ی که چناروک سهری دهکات هره جوان و رهنګین و ئیسکسوکه له هه موو نهو شوینانه ی لیوه یان دیاره، به لام که زوری لی دوورکه ویتیه وه وردایه تی جوانیه که چاو تی بر ناکات. نه م شلی لی بترازی، چه شمه ندازی چناروک تايبه تیه کی هه یه، که م، زور که م، بز شوینی دیکه ریک ده که وئ، له ماوه ی په نجا مه تر دا بز هر لایه ک بزیت دیمه ن دهگورې و هر شوینه نه شئ ی سهر به خوی خوی هه یه. له مانگی ئابدا رژی وه ها ده بوو که له که پره کانی قه دی «گردی دارتیل» وه سهری رز و چوم و گرده شینکه کانت ده کرد گه شایه کت ده هاته بهر چاو نه تده زانی له چیه وه یه. به یینک وه هام ده زانی هر من به وه هم نهو گه شایه ده بینم تا له کاک مه جیدی ئاموزام پرسی، دهر چوو نه ویش نهو هه سته ی کرد بوو به لام نهیده درکاند. بروا ناکه م نهو حاله دوا ی گورانی تیکرای وه زعی چناروک بز هیچ چاو یک دهر که ویتیه وه، هر نه بن هاموشوی بینسانه وه ی ئوتومبیل ری نادا هه ست ته نک بیتیه وه بز دیتنی دیمه نی وه ها نه فسانه یی.

به ولای جوانیه وه دیمه نی چناروک بز من لیکدانه وه یه کی ورد و به رده وای پیک هینا تا ئیستا که ش له باری وه هادا سهر هه لده داته وه، له منیش به ولاره که سی دیکه به خویه وه خه ریک نه کرد وه، نه م ش یه که م جاره لینم ده بیستری. ئیواران له سهر کردنی نهو دیمه نه نازدار وه، که م که مه، سهر نجم بز دریز بوونه وه ی سیبه ری گرد و به رز تره کانه وه کشا تاکوو له کوتاییدا گه یستم به و پله یی که له دریز بوونه وه ی سیبه ره کان و تیبه رینی سیبه ری هه ندی شوین به سهر هه ندی شوینی دیکه دا بتوانم بز انم کوئ له کوئ به رز تره. به تیوه پامان و لیکدانه وه ی سال له دوا سال

حیسانیکم بږ دوزرایه وه جینی باوه ږم بږ له ودها که بریار بدهم فلانه لوتکه شاخ له بهرزیایدا ره فیکی فلانه شویته له شاخه که ی بهرانبه ری. به نمونه، ئیواران سینه ری چیای ئاوه گرد له سهره تای هاویندا به بهر هریمینکا دريژ ده بینه وه که چیای کوسره ت په نای لی دهکات و له چناروکه وه نادیتري به لام پینه پینی داکشانی رۆژ له گهشتی به ره و پاییزدا، سینه ره کی ئاوه گرد ده گوږیته وه بږ شوینی دیار له ریزه شاخی ئاسوس، تاکو له ئاکامدا ده پریه وه بږ ریزه شاخی پږدهر، لای دووپه زه و بلفه ت... پاییزان ده دیاوه شاخی کیوه رهش به سهر رانیه وه ئنجا سهرنجم لینی دهگرت تا ئه و دهمی تیشکی رۆژ تینی نه دهما سینه ر بږ شاخه نزمه کان دروست کات...

هیندی جار به سهر شاخی چناروک ده که وتم و لینی دهمامه وه تا دهمی نزیک ئیواره که ئیتر له رۆژی بیگه ردیشدا سینه ری شاخی گهرمین به شاخی کوښتانه وه زږ ده بیت و وهک «شبه ظل» ی لی دیت و حیسانی له سهر هه لئاستی، له و سهر شاخه وه رۆژم ده دیت به ئاسمانه وه، له میشکی خؤمدا لیکم ده دایه وه ئایا نه گهر ئه رز خر نه بوايه و راستایی بوايه، ئه و بهرزیایه ی که رۆژ تیندا جارئ تیشکه که ی سینه ر په دیا دهکا چهند بلنتر یان نزمتر ده بوو له ترۆپکی ئاوه گرد؟ واته رۆژم داده نا له سهر بهرزیایه کی مه وه ووم که خرایي ئه رزی تینا خوښندرابیته وه، بهرزیایه که م دهگرت به بهرزیایي ئاوه گرد و سهری سینه ره که م دهکرد له چیای پږدهردا و بریارم ده دا له سهر هیندی که ئاوه گرد بلنتر یان نزمتره له و شویته ی سینه ره که ی گه یشتوتی، له ودها حیسانی ئه وه شم دهکرد که نه گهر ئه رز ته ختایی بوايه شاخه که ی پږدهر له ئاست ئاوه گرددا بلنتر خؤی ده نواند له ئیستا که ی... خولاسه نه گهر له باریکدا بوومایه به سهر بریاریکه وه به ند بېم به لیکدانه وه ی ورد و قوولی ئه وسای مندالیم، شویتیکم دیاری دهکرد له و شاخه ی که سینه ری ئاوه گردی پږه دیار ده بی و ده مگوت تا ئه م نوخته یه له شاخی ئاسوس یان پږدهر بارته قای ئاوه گرد بی، ته جره به که م له زور رۆژاندا بهرانبه ر چه ندین نوخته ی دیکه له چیاکانی کوښستان دووباره ده کرده وه، ده شمه ویست له رۆژی روون و بیگه رده دا ته جره به که م بکه م تاکو سینه ر له ئیواره دا باشر دیار بکه ن و پتر ده وام بکه ن. ساله و سالیخ خه ریک ده بووم تاکو خه ریتیه کی وه همکردم له دلی خؤمدا بږ بهرزیایي ئه و شاخانه ریک یه خست. چاویکیشم ده بریه ئه و کتیبانه ی له و سهرده مه دا

باسی جوغرافیايان دهکرد و بهرزایی شاخهکانی دنیا و ناوانوه هی ولاتی خوشمانیان تیدا دهگوترا. هر ئه و سهرنج دانه بوو منی خسته سهر هیندی که دینی هیروزی پژدهر به سهد مهتر له لووتکی چپای ههیهسولتان بهرزتره.

مهراقی به یهکدی گرتنی بهرزایی شاخهکان لهگهلمدا دههاتهوه کۆیی بۆ ئهوهی بزائم سهربانی فلانه کۆشک و فلانه کۆشک کامیان لهوی دیکه بهرزتره. له کۆی زستاندا پۆژ به نیسبته خانوهکانی و درهختی بهرزای ناو حهوشهکانی پتر رادهکشان، سینهیری شار له ئیوارهکانی زستاندا دهپهپهوه بۆ بهری قهبرستانی دهرویش خدر و بهولاولهترهوه بۆ گردی باویان و ههلهت و پهلهتی بهرهو بناری شاخی چنارۆک. دار توویک ههبوو له حهوشی مزگهوتی باییزاغا له ههموو درهختهکانی کۆیی بهرزتر بوو، دیمهینشی به خۆی و گهردن کیلی و دوو لکی سهروویهوه که وهک دهستی دوعا بهرهو ئاسمان ههلبرابوون دلمی بۆ خۆی دهکیشا و بهزۆری تیی رادهمام و دواتر فکرم لئی کردهوه، سینهیریشی به مهودا له سینهیری بهرزترین کۆشک و درهختی شارهکه دوورتر دهچوو. تهواوینکیش دواي ئه و خانوانه و درهختانهی لیهو نزیکن ههتاوی لئ دهبرا. بۆ دیتنی دیمهنی ئه و درهخته گهلیک جار به دهوری شاردا دهخولامهوه تا بزائم له ههموو لایهکهوه چ شگلگۆپی دهکات و چهند گهردن کیل خۆ دهنوینتی.

بئ ئهوهی دهنگ بکهه لهگهه خۆمدا بهرزایی زۆر جیگه و خانووی کۆیهه لیکداپۆوه. بهو درهنگه له سالێ 1956 که بۆم ریککهوت تهعمیرات له کۆنه خانووماندا بکهه. میزانی وهستای بهننام بهکارهینا بۆ تاقی کردنهوهی ئه و بهرزای و نزمیانهی بریارم لهسهر دابوون، دهمهینا میزانهکهه به راستی و ریکی لهسهر شتیکی لووس دادهنا و چاویم دهخسته سهر تهختایی پشتی میزانهکه و لهو شوینهم دهگرت که مهبهستم بوو. له گهلیک کۆنه حیسابهکهی مندالیمدا نیشانم پیکابوو، له ههندیکیشیان سههووم کردبوو.

حیکایهتهه لهگهه چنارۆک زۆری به بهرهوه ماوه، جاری لیزهه دهستی لئ ههلههگرم، دواتر چهندیکی بووداوی ئهه گهشته پنیوستی بئ، چنارۆک دیتهوه ناو حیکایهتهوه. لیزه به دواوه دهچمهوه سهر شریتهی تهمهنی مندالیم که بهرهو ههراشتریهوه درێژ دهبیتهوه. خویتهریش نابئ وهرز بئ چونکه گهشتی ژیان له

ساوايي و منداليدا به ناچاري ږووبه ږووي شتي ورديله بابته تي كه مبايه خ ده بي. هر
ئو ورديله كه مبايه خانه ش دهبه كيگه بو ئو تزيه ي له عومري كامليدا گول
دهكات. دهمه وي به قهدهر حال پاشخاني هوهل ساله كاني عومرم ږوونكه ره وه ي
ژوورخاني ته مهي گه يشتنم بي، ئه مهش كاريكه تا بلني زه حمه ته، هر نه بي له بهر
ئوه ي هه موو شتيك ناشي بگو ترئ. و اېزانم فرانك هاريس له كتيبه كه ي خوي *My*
life and loves دا له هه موو نووسه ريک پتر ږووداوي شرايه وه ي ژياني خوي،
بنيپه رده، باس كړدووه. له كهس داوا ناكړئ ئو كاره بكات، ږهنگه بيلزووميش بي
چونكه دهشي نووسه ر حقيقه تي هه لكه وت و هه لوه ست له شتي گرنگدا به
دهسته وه بدات بي ئوه ي خو بكاته فرانك هاريس.

له لایهن ته‌نسازیه‌وه، ساواییم به سه‌لامه‌تی تیپه‌ریوه. جگه له سووریزه (کزیی پینی ده‌لین سۆرکه) ده‌ردی ئه‌وتۆم نه‌دیتوو مه‌ترسی لی بکری. سووریزه‌ش به مل هه‌موو که‌سینکه‌وه هه‌یه.

ورده نه‌ساغی وه‌کوو تا و چاکوولی بۆ ئه‌و ده‌مانه‌ی به‌ر له 60 سال پتر، ده‌فته‌ری بۆ ناگیریته‌وه به‌لام من له‌و که‌سانه‌م که ده‌رد و ئازار زۆریان تین بۆ ده‌هیتن. جاران هه‌کیمان ده‌یانگوت ئه‌وه‌ی میزاجی (به‌لغه‌می Phlegmatic) بێ، هه‌ستی به ئازار که‌متره له‌وه‌ی میزاجی «هه‌وایی» بێ. وابزانم هه‌وایی له زاراوه‌ی ئه‌م پۆژانه‌دا پینی ده‌لین Sympathetic ئه‌گه‌ر وه‌هاش نه‌بێ و زاراوه‌ی دیکه‌ی بۆ داندرا بێ، فه‌رق به‌ باری ته‌نسازیی من ناکات، وشه‌یه‌که منی تیندا به‌ سه‌هوو چووم، له‌شم سه‌هووی پتوه ناکات.

به‌هه‌مه‌حال چه‌ندی شوینیکم بریندار بووبی درێژه‌ی کینشاهه له چاو برینی هاو‌پیکانم. تا ئینستاکه‌ش شوینی ئاودزبوونی پشت نینۆکی په‌نجه‌ی ناوه‌نجیی ده‌ستی راسته‌م به‌ چاو فه‌رقی پێ ده‌کری، ئاودزیه‌که‌ش به‌ برینیکی زیده‌ بجووکێ دروویک بوو، به‌حال فه‌رقی پێ ده‌کرا، له‌ بن پینستی پشت ئه‌و نینۆکه‌م، به‌لام خۆ نه‌پاراستنم له‌ ئاوی هه‌وزی بن سوولی پاشا له‌ چنارۆک ته‌شه‌نه‌ی به‌ برینه‌که‌م کرد، خه‌لقی دیکه‌ش وه‌کوو من برینیان تیده‌که‌وت و به‌ ئاوی سوولی پاشا ته‌ریان ده‌کرد و چشیان لی به‌سه‌ر نه‌ده‌هات. ئه‌و ئاوه مه‌شووره بۆ خراپه، به‌لام با چاکه‌شی باس بکه‌م، له‌ هه‌موو ئاوه‌کانی هۆبه‌ی مه‌لازادان له‌ چنارۆک سازگار تره بۆ چیشتی برنج. دیاره ماده‌ده‌یه‌کی تیندایه ئه‌و کاره‌ی پتوه بێ.

له‌ لایهن هه‌ست و هۆشه‌وه، وه‌ک بۆیان ده‌گیرامه‌وه و خۆیشم به‌ بیرم ده‌هاته‌وه به‌ پینش ته‌مه‌نی خۆم ده‌که‌وته‌وه. باوکم له‌ راده‌به‌ده‌ر دلی پێم خۆش بوو، چاوه‌نۆڕیی کرداری له‌ باری لی ده‌کردم. بۆ باوکیکی کو‌ره‌که‌ی خۆش بویت و به‌ ته‌مای زه‌کاوه‌تی بیت، جینگه‌ی دل ئارامیه‌ بۆی که‌ پۆله‌که‌ی به‌ به‌ریه‌وه هه‌بێ ئه‌وه‌ی لێوه‌ بگوتری که‌ باوکم له‌م به‌یته‌دا بۆ منی ره‌وا دیتوو:

جه ژنانه يان له باغه له كانمان دهرده هيتا و خه لووزيان له شويندا داده نا، سبه يني پنيان ده گوتين پاره كه بژته خه لووز، تنها من به و قسه يه بازي نه ده بووم.

به بيرم دپته وه يه كجار مندا ل بووم، جاريكيان هفت روپيه ي جه ژنانه م له كوني كليله وه خسته ناو كيلووني دهرگه ي ژووركي نابه رچاوي ماله كه مان (روپيه ي نه وسا پتر بوو له رژانه ي دوو رژي كريكاريك). چه نديكي گه ران به دوا نه و پاره يه دا نه ياندوزيه وه، منيش پيم نه گوتن چيم لي كردوه. وا بزانم نه و كارهم تاكتيكيكي سافيلكانه ي هوشي منداليم بوو به رانبهر فروفي لي «پاره كه ت بوو به خه لووز». چه ند مانگيكي پي چوو، جاريكيان به ريكه وت له كردنه وه ي دهرگه ي نه و ژوورده دا كه كليليان له كيلوونه كه ي بادا زرينگه ي روپيه كان هات، ئيتير بزماری كيلوونه كه يان كيشاوه و پاره كه يان لي دهرهيتا. چاك بوو پاره كه هر به پاشماوه ي جه ژنانه حيساب كرا و بوو به هي ياعيسمه تي داينام.

له نمونه ي (به پيش ته من كه وتنه وه) رووداوي ته مينيكي ساواتري خوم به بير دپته وه، به لام نه گهر دواتر به گيزانه وه له ميشكم چه سپ نه بووبايه له وانه نه بوو فكرم بزي بچپته وه: شه ويكيان له شه واني زستان مه جليسي باوكم قه له بالغ بوو به نه هلي گهره ك و به دهسته ودايه ره ي جه ميلاغي حه ويزي، كه نه وسا قايمقامي كزيه و له پياوه هره به رچاوه كاني بوو. يه كيك له وانه ي خزمه تي باوكميان ده كرد، مني له باوهش كرد و بردمي بژ مه جليسه كه، نه وسا من پيره وكه بووم. كه كبرا بردميه ژوورده وه، هر له دهرگه ئاوديو ي مه جليسه كه بووم دهستي راسته م بژ لاي لاجانگم برد و به زماني ساوايانه م سه لامم كرد و گوتم «سه لاعه كوم». نه و خه لكه تيكر ايان بزم به رز بوونه وه و جه وابي سه لامميان داوه. باوكم وه ري گرتم و له ته نيشته خزيه وه به لاي جه ميلاغاوه ي دانام، له وه به ولاوه چي ديكه نه و شه وم به بيردا نايه ته وه. دواتر كه هوشم به شتان شكا فكرم له وه ده كرده وه، چوناچوني راستبوونه وه ي نه و هموو خه لقه به و دهنگه پووره هه نكييه ي يه ك نه واي سه لامدانه وه يان نه يشله ژاندم، له بهر چاوي ساوايي نه و ده مه دا قه له بالغ يي ژوورده كه وهك دارستاني چر بوو...

به لي ده زانم مالم ان هه ميشه قه له بالغ ي و هاموشكه ري پيوه ديار بوو، نه ميش تاراده يه ك راي هيتا بووم به ديتني ئاپوره ي خه لق، به لام باري نه و ده مه ي كه

سه لاهه که م کرد و بزم راستیوونه وه وهک باری که سینک دیته بهر چاوم که یه که م جار له سهر شانز بهرانبهر ئاپوزه و جه ماوهر راده وهستی له گهل تبیینی نه ودا که من پیشتر به ته ما نه بووم بچه سهر شانز. نه و ته مه نه شم نه بوو له هه لکه وتی ناکاودا وه کازی ئیراده و خوگیریم راست رابگری. له بهر اوردا هه لکه وتیکی دیکه باس ده که م، مه بهستی پتر پی روون ده بیته وه له نه شله ژانی نه و ده مه گشته ی ساواییمدا:

دوو سی سالیک دواتر که چوو بوومه پزلی یه که می قوتابخانه ی سهره تای. پوژیکیان ریزیان به هه موو قوتابیان به ست له هه یوانه دوو رو دریزه که ی نه می خواره وه ی قوتابخانه که، بی نه وه ی بزاندري مه به ست له و ریز به ستنه چیه. له ناکاو مدیری مه کته ب که له گهل ماموستاکان له شوینیکی دیار و بهر چاو وه ستابوو به دهنگی بلند ناوی منی هینا که بچم بۆ لای. زور باش له بیرمه، ئاوازی نه و بانگ هیشته له بهر گویم شیرن نه بوو هه رچه ند نه شم ده زانی له بهر چی، چونکه له و ده مه دا به پوالت هه چم شک نه ده برد لئی بسله میمه وه. له هه وه له وه نه بزوتم هه تا جاری دوهم مدیر به دهنگیکی نه رم و خوشه ویستانه و به دهستیش بانگ هیشته ی کردم بچه لای. شوینی راوه ستانی مدیر لیمه وه نزیک بوو، منیش له و قه له بالغیه دا که هه موو چاو یک ته ماشای منی ده کرد، به دوو دلییه وه ههنگاوی ناره زامه ندیم به ره و مدیر هه لیتا تا گه ی شتمه به رده می، نه وسا کارتیکی چاپکراوی «ئافهرین» لی نوو سراوی بهرز کرده وه و له گهل هه لدانه وه یه کی دلسوزانه ی ره وشت و زهکا و نازانم چیم، کارته که ی دامی و خوی و ماموستاکان، له گهل نه واند هه موو قوتابی و فه راش و نه وه ی راوه ستابوو که وتنه چه پله ریزانیکی گه رموگور تا گه پامه وه شوینی خۆم.

زور چاک له بیرمه نه و چه پله ریزانه گه لیک پتر به ره و شکو لیتیشتن و نا ئارامیه وه ی بردم له چاو ده می جه وابدانه وه که ی «سه لاهه کوم» ی ساواییم. ته نانه ت نه چوومه وه باری ئاساییم، هه تا به په له گه ی شتمه وه شوینی خۆم له ریزی قوتابیانی پۆله که م و له زه قوزوپی هه لوه سته مه سره حیه که م رزگار بووم. نه و ئافهرینه هه ر وا ده زانم به من درا، نه مبیستوه پیش من به کهس درایی، دواتریش که سی دیکه وه ری نه گرت، بنگومان له وه دا حورمه تی باو کم ده خلی هه بوو به لام ده بی خویشم شتیکم بۆ

رېچاو کرابې، د هـنا نه‌گه‌ر هـر خـاتـرانه‌ی باوکميان له‌و پاداشده‌ا تېخویندبايه‌وه ده‌بوو پاداش به‌ کورې جه‌میلاغای قايمقاميش بدرې. به‌ه‌مه‌حال نه‌و رېژه من له ته‌مه‌ندا بچووکترینی قوتابی مه‌کته‌ب بووم و به‌و ثافه‌رينه‌ش به‌رچاو‌ترینيان بووم.

له‌و رېووداوانه‌ی ده‌يانگيزايه‌وه، که‌ جارې له‌ هـموو شتيکدا من ته‌مه‌نی بيرهاتنه‌وه‌م نه‌بووه، جارېکیان له‌ هاویندا که‌ریمی فه‌تاح به‌گ به‌ خوی و نه‌وه‌د سواری چه‌کداره‌وه دېته‌ چناروک. مالی ئیمه و مالی مامم له‌گه‌ل خزمانی خاوه‌ن رېز و باغ به‌خیريان ده‌هینتن خزمه‌تیکي باشيان ده‌کهن. باوکم و مامم و «مه‌لا عزت کورې مه‌لا حبيب» یش که‌ پياوړکی به‌رچاوی جه‌لizardان بوو، هيچ کاميکیان له‌ چناروک نابن. که‌ریم به‌گ له‌ حکومته‌ قاچاغ بووه هـر رېژه له‌ جیگایه‌ک و هـر شه‌وه له‌ نوايه‌ک به‌سه‌ری بردووه، ته‌یاره‌ی ئینگلیزیش به‌ دوايدا ده‌گه‌را.

ترسی ته‌یاره وه‌های ده‌کرد که‌ ده‌بوو که‌ریم به‌گ سه‌به‌ينان به‌ر له‌ به‌خوکه‌وتنی ته‌یاره بژ سزراغ کردنی بگاته‌ه‌شارگه. ئیوارانیش دواي به‌سه‌رچوونی وه‌ختی فرپنی ته‌یاره به‌رې بکه‌وئ. نه‌و رېژه له‌ چناروک به‌ر له‌ هـموو شتيک ولاغه‌کانيان له‌ نیو چزم و نفوردي دره‌ختدا شارده‌وه نه‌کا ته‌یاره بیانیني، له‌وه‌شدا به‌ سه‌هوو نه‌چووبوون چونکه‌ له‌و رېژه‌دا چه‌ند جارېک ته‌یاره به‌ سه‌ر نه‌و ناوه‌دا تېپه‌رېبوو دياره له‌ که‌ریم به‌گ و سواره‌کانی ده‌گه‌را. که‌ریم به‌گ له‌ ټاکامی تیشکانی شوړشی شیخ مه‌حمود دژي ئینگلیزه‌کان له‌ سه‌ره‌تای بیسته‌کاندا بوو به‌ قاچاغ. شیخ مه‌حمود به‌ برینداری گیرا و نه‌فی ده‌ره‌وه‌ی ولات کرا. وه‌ک ده‌يانگيزايه‌وه که‌ریم به‌گ رېه‌فتاری مه‌ردانه و حیاکارانه بووه. نه‌یه‌نشتووه به‌رده‌سته‌کانی پرکینشی له‌ که‌س بکه‌ن، هـر که‌ ده‌گاته‌ شوینی لی حه‌سانه‌وه‌ی بن سوولی پاشا و ولاغه‌کان حه‌شار ده‌ده‌ن به‌ خه‌لقه‌که‌ ده‌لئ، من کونه‌ مریدی «شیخ که‌ریمی به‌رزنجی»⁹ م (که‌ ته‌کیه‌ی له‌ کویه‌ بوو، به‌ر له‌ بیست سالیک وه‌فاتی کردبوو). خه‌لقه‌که‌ پنی ده‌لئ «فاتمه‌خان»ی خیزانی شیخ نووری نه‌وه‌ی شیخ که‌ریمه و ئیستا می‌وانداریت ده‌کا له‌م چناروکه. فه‌تاح به‌گ که‌ نه‌مه‌ ده‌زانی پتر ده‌که‌وېته‌ حورمه‌تکاری و سلاو بژ فاتمه‌خان (ماموژنم) ده‌نیرئ. وه‌ک ده‌گیرنه‌وه منیان به‌ باوه‌ش بژ لای بردبوو،

⁹ - دواتر له‌ نه‌لقه‌کانی ټاینده‌دا باسی بنه‌ماله‌ی شیخ که‌ریم دیت.

گژیا له جياتى باوکم بهخيزهاتنى دهکهم (هيچم لهوه به بير نايهت) بهلام کاک مهجيدى مامه نوورهددين که ئهوسا مىزدمنداله بووه لای دادهنیشيت و ههموو حورمهتنيکى لى دهبنيتت. وهها رېک دهکهوئ له شوينېکهوه چهند ولاغېکى دۆست و ناسياوان به بارهوه دهکهنه مالى مامم. چهند پياوېکى کهريم بهگ ئه و ولاغانه دردهست دهکهن به نيازى ئهوهى کاتېک بهرئ بکهون کهلوپهلى خوښانيان لى بار بکهن. کهريم بهگ بهمه نازانى. پاش عهسر که خهريکى رۆښستن دهبن مالوايى له مامۆژنم دهکات و تهوازوعى بۆ دهنوئى، ئهويش پيى دهليتهوه که جهنابت وهها رادهنوئى مريدى باپيرم بيت ئهدى بۆچى پياوهکانت جهردهييمان لى دهکهن؟ ئنجا کهريم بهگ حېکايهتى ئه و ولاغانه دهبيستيت و به توندى له و کهسانه قهلس دهبن که دستدرېزيان کردبوو. دواى عوزر خوازييهکى پياوانه، ولاغهکان دهگېرېتهوه بۆ خاوهنهکانيان. ئيتير مى رېنگه دهگرن له بنارى شاخوه بهرو لای ههيبهت سولتان که لهويوه بۆ ديوى دهشتى کزېئ ئاوا بين و بچن له قهياغى دووکان بۆ بهرى سلېمانى بپهړنهوه. ئهم پروداوه له هاوېنى 1923 بووه.

له نيو ته مومژى بيرى منداليم. وېتهى کهسان و شتان و شوينان زۆر جودا خوښان دهنوئتن له وېتهى دواتريان که دههاته به هۆشى تهمنى هه لکشاوترم. ههواى ديمهنى چهشمه ندازى چنارۆک، که له تهختهى فامدا نهخشبهستوو بووه، وههام دههيتتهوه ياد که ئه و شوينانهى له مالمانهوه نزېکن ئهوسا دوورتر خوښان نواندوو، شاخه دوورهکانيش چ حيسابېکى تايهتېى دوورى و نزېکېم بۆ نهکردوون. وا پېن دهچى له و تهمنه دا دوورى و نزېکى هه ر له و مهودايانه دا حيسابيان بۆ کرابى که به لای فکرى ساواييمهوه خهلقيان دهگاتى و لى دېتهوه. رهنه ههروهک ئاسمان بهولای عهيارهى دوورى و نزېکيهوهيه و شتيکه بهر پياوانه و کيشانه ناکهوئ، ههروهه هاش شاخهکانى پزدهر و قهنديل و هۆوئ و هۆيندهرئ له بهر چاوى تهمنى 3-4 ساليمدا نه دوور بووبن نه نزېک. نهک هه ر تهمنه ده و بهس، به چاکى دېتهوه يادم، ديمهنى گشتى ئه و دنيايه له بهر يه کترى کيشرايهوهى بېسنور، که دههاته چهشمه ندازى چنارۆک بۆم نه ده بووه ديمهنيکى سه رانسهرى به سه ر يه که وهى يهک پارچهى بېنرگهى بېنجمه، به پېنچه وانهوه تارادهيهک له تابلزى سورپالستى دهکرد که وا هه ر شوينهى وجودىکى سه ربهخۆى

ههیه، تا له هه موو تابلۆکه نه گهیت له تاک تاکی وینهی ئێره و ئه وینی ناگهیت بایی ئه وهی مهفهوومیکی گهشتی تابلۆکهت بۆ روون بکاته وه.

له مهش پتر بینینی ئهنتیکه ی ته مهنی ساوایی خۆم دیته وه یاد، دیمه نی هه ندی شوینی ئه وتۆ که به زۆری له دهو روبه ری نزیکمدا به سه ریاندا ده که وتم خۆی ده سه پاند به سه ر ئه و شوینانه ی که له نه دیودان وه یا نه ده هاته به ر زه نیم، ئیتر که دواتر بیرم بزیان ده چوو وام ده زانی گه لیک شوینی ئه م جیهانه بریتین له درێژه کیشانی شوینه به رچاو و ئاشناکان. ئه م «چاوا ئالۆزی» یان «زه یینا ئالۆزی» یه م له چنارۆک بۆ ده ره خسا که چه شمه ندازی به ره و پیشه وه و به ره و راسته و به ره و چه په دووری ده خوینده وه و هه رچی دیمه نی شار بوو خیرا به خیرا ده خزایه ناو قه پیلکی به رته سکی چوار دیواری هه وشه و سه ربان و کۆلانه، مه ته لی دووری و نزیک ی لئ پهیدا نه ده بوو. من نازانم مندالی دیکه ی وه کوو خۆم چ خه یالی وه هایان به دلدا هاتوه له نمونه ی ئه وه ی لێره دا باسی ده که م یان نا، چونکه هه رگیز پرسیا ری ئه وتۆییم له هه یچ هاو پێنه کم نه کردوه، ره نگ بوو ئه گه ر پرسیش بکه م وه لام وه رنه گرمه وه. یه که م جاریشه وا له م نووسینه دا باسی و پێنه ی «چاو سوو رکێ» ی مندالیم ده که م، پێشتر ئه م گرینه م بۆ که س نه کردۆته وه.

هه ر له بیرمه، سالیکیان، که جارێ زۆر مندال بووم. دوا ی به سه رچوونی کۆی هاوین، مالمان له چنارۆکه وه گه رایه وه بۆ کۆی، وینه ی پچر پچرم له چنارۆک یاد ده کرده وه. وام ده هاته وه بیر که خۆ له پۆته ی لاپالی رۆزاوای ئه و گرده ی که پره کانی هۆبه ی گه ره که مالی مه لازادانی به سه ره وه بوو، ئا ئه و خۆ له پۆته یه به هه موو لایه کی گرده که دا تا دامه نی ده کشا و که سیکی بیه وئ ده توانی به ئاره زۆی خۆی «خۆ له خلیسکی - خشخشۆکی» ی لئ بکات. که هاوینی دواتر چووینه وه چنارۆک خۆ له پۆته که م نه دیت تومه ز جارێ خا که که رینی ها توچۆ و پینخوستی لئ نه کرابوو. به ره به ره خۆ له پۆت پهیدا بوو به لام له روو پینۆیکی به رته سکدا که سه دیه کی ئه و مه ودا یه شی تینه ده بوو من به ته مای بووم.

ئه و هاوینه یان له وهنده وه ستام که خۆ له پۆتنی سالی پێشوو ده رنه که وت به لام ساله و سال به هۆی ده رنه که وتنه وه ی خۆ له پۆته ئیق لیم گیره که بۆم روون بۆوه که من کاتی خۆی له بهر مندالیم و که مفامیم به سه هو دا چوو بووم، زۆریشی برد تا

سه هووی مندالی له و تهرزه بارانه دا بزم بيته نه نجاميكي ئاسايي نهك ريكهوت له زهيني ساوادا له و رووه وه كه خهريكيووني مينشكي ساوا به ديمهني نزيكه وه به بهريه وه ههيه له ديمه نهكه زياد بكات و به سهريه وه بني، تومز عه ياره ي پيوانه ي زهينه كه بچووكه، وهك ئه وه ي كه قوماش به ميليمه تر بپيوت درهنگ لني ده بيته وه و له قياسدا قوماشه كه دريژتر خوي ده نويني له حه قيقه تي خوي.

به داخه وه له سه دي نه وه دي خيال و خوليا و ليكدانه وه ي مندالي ده سپرته وه و له بير ده چيته وه، چونكه ئيمكان نيه تومار بكرئ. كه مرؤف ده شكاته ته مهني هوشكرانه وه و ده سه لاتي نووسين له سه ده ه زاري يه كيكي ئهركي تومار كردني خه يالاتي كؤن و هي ده مي نووسينه كه ي به نه ستوزه ناگرئ هر نه بي له بهر ئه وه ي كه بايه خي پئ نادات و به ماندووبوونيكي بيسوودي داده نيته كه چي به عه كسه وه، نه قشبه ستو كردني خولياي هر ته مه نيكي بي وهك تاشيني په يكه ره كه بوونه وهر يكي نه مر ده كات. ئيمه به تيكرابي كور ي دويني و پار و نه وهنده سالي رابردووين نهك له بهر ئه وه ي كه به عه زم و ئيراده ي خو به بير هاتنه وه رچه ي ره وتمان له رؤژگار به ستووه و به ئاوردانه وه وينه ي خؤمان له هه موو قؤناغه به سه رچووه كانماندا ده بينين، ته نانه ت من خؤم نه وهنده فؤتؤغرافه شم نه كيئشاهه به شيويه كي ريك ده سال، ده سالي ته مه نم بنوينن: ئيمه له رابردوومان نهو ديمه نانه مان به بيردا ديته وه كه به خيري خؤيان و ريكهوت نه سراونه ته وه. چهند حه زم ده كرد له م تابلزيه ي بيره وه ري ساواييدا، وهكوو وينه گر هه موو تابلؤكه م به بير هاتنه وه ي سه رله بهر رهنگاوي بكردايه نهك وهكوو تاكتاكه رايه لي جالؤكه وينه ي چپرچري ژيانم به خسته بهر تيشكي لي وردبوونه وه نه ختيك گهش بيته وه.

به هه مه حال خوينه ر ده بي له گه لمدا بال قؤل بيت و ئهركي لي بيستم هه لبريت، خو ئه وه ي راستي بي كردنه وه ي رووپه رهي ژياني هر كه سينگ بيت بهر و به ره مه ي له وه تيپر ناكات كه بخويندريته وه و ببيسترت، نه خؤراك نه پؤشاك نه نوای حه وانه وه نه سامان و دارايي، نه زانيني زانستي و نه ده بي و هونه ري، هيچيان له و سه رگورشته يه ي گهشتي ژيانه وه به سه ر كه سدا ناباري ته نانه ت به ته مانيم، هه تا بزم بكرئ، په ند و ئامؤژگاريش له په نا بيره وه ريده به خوينه ر بفرؤشم. به لام ئا

لږدها خه به ريكی میراتی خانه واده یی خوی ره پیش دهکات پڼوهندی به بیرهاتنه وهی ته مه نی ساواییه وه هه یه، نه ختیکیش په ندامیژه:

باپیږی باپیږم، مه لا عه بدولا (واثق بالله) کوری مه لا عه بدولرهمانی کاکی جلی، سی حاله تی شیرخوړه یی خوی بیر هاتوته وه که پڼوه یانه وه ناراحت بووه: یه کښکیان ته وه بووه، له کاتی پاشه ل شووشتنی ساوادا سوری ساواکه ده که ویته ته نگړهی نیوان بن هه نگل و ږان و قه پرغهی دایکی و تیندا هه ناسه سوار و خه فخان ده بی. دوه میان ته وه بوو که به سر ټاگره وه ثم ده ست و ته و ده ستیان پی کردوه زور ترساوه. سنییه میان ته وه بووه متوموړی و نوشته یان له پاشه سوری کزچکه ی درووه و له سر پشتی لانک ته و زه ق و ږقانه ی له سوری چه قیوون، چهن دیکي گریاوه له بهر نیشی سوری دایکی مه مکی له زاری ناوه و لایه لایه ی بؤ کردوه و ژیر نه بوته وه... ټاموژگاریی دایکان دهکات که منداله کانیاں له ټازار و ترسی ته وتویی بیارینن.

له پڼی گیرانه وه ده زانم کاتیک ویستبوویان له شیرم بکه نه وه، به پڼی عاده ت درماني تال و سويږيان هيتابوو له گزومه مکی دایانم یاعیسمه ت بدن تاکوو مه مکه کم له بهر چاو بکه ویت. وا پڼده چی ټوگرم به دایانمه وه ودها بووه پاش ته مه نی دوو سالیش هر مه مکیم مشتووه، هر چند شیریشی زور کم بووبویه وه، ته مه نی ته وه مه بووه مه به ستیان تینگه م، ټیتر پڼم گوتبوون درماني تی مه دن مه مکی نامژم ته ماما لیم که ږین هر لای ته و بنووم. به مه مه سله تیمان کردبوو.

ته و دیمه نه پچرپرانه ی بیره وه ری مندالیم که دینه وه بهر هوش و گزشی نیستاکه م هیندیکیان چشتی ته وتون له کزی خزیاندا سالانه روویان ددها وهک: گوږه ی مال بؤ چناروک، مشتاغ ږاکردن، کاردروستایی ره مه زان، چرپوچوپانی قاورمه و گپه ی دابه سته، چه لټووککوتان، ټاماده کردنی ماله وه بؤ ژيانی زستانه، کاروانه داری دزستی لادیی له کزی پاییزدا، هه نار و ترینی جلی و نازهنین و سناوه له کزی خویدا... هتد... هتد.

که فیلمی ته و دیمه نانه له زهینی خژمدا دده مه وه بهر یاد کردنه وه وه به روونی ده بینم وینه یان له ته مه نی مندالیمه وه بؤ ته مه نی هوش کرانه وه م له یه کدی جودان.

به نمونه له بهر تیشکی کزی فامی مندالیمدا نه و کوته‌کانه‌ی که ئالقه‌ی پیاوان به نرکه‌ی سینگیانه‌وه له کومه‌لی چه‌لتووکیان راده‌کیشا کارینکی مه‌ته‌لاوی ته‌ماوی بوو، به‌ند بوو به‌و دهمه‌ی هه‌لسوکه‌وته‌که‌ی تیندا ده‌کرا و گه‌پ و گۆبه‌ندی تینده‌خزا و چایه‌ی به دهمه‌وه ده‌خورایه‌وه و له مینشکمدنا نه ده‌چۆوه بۆ برنج سپی کردن و چیشیت لینان وه‌یا بزنج فرۆشتن و به‌دیاری هه‌ناردن. ده‌مزانی کوته‌ک له چه‌لتووک ده‌دن به‌لام پینم سه‌یر نه‌بوو ئه‌گه‌ر له جیاتی چه‌لتووک له گۆ و به‌ردیان راکیشابایه... ده‌مدیت یه‌کیک به سیکارده‌وه دیت (دواتر زانیم پینی ده‌لین قه‌ساب) دابه‌سته‌کان سه‌ر ده‌بریت و کیشه‌ی گیپه و قاوورمه‌ی به دوا‌دا دیت به‌لام ئه‌گه‌ر له جیاتی سه‌ربرپیان به پیش خۆی دابان و بردبانی بۆ هه‌ر کۆبییه‌ک بیت فره‌قینکی ئه‌وتۆی نه‌ده‌کرد به‌لامه‌وه. ده‌مزانی دابه‌سته‌کان پینوه‌ندی به مالمانه‌وه هه‌یه به‌لام خاوه‌نایه‌تی ئیمه پینانه‌وه هینده‌ی خاوه‌نایه‌تی خۆم به په‌په‌جانه‌که‌مه‌وه نه‌بوو (په‌په‌جانه: جۆریکه له پینلاوی ساوایان). هه‌روه‌ها که له چنارۆک ده‌مدیت نه‌و خه‌لقه کتوپر رۆژیکیان ده‌که‌ونه خۆیان و شوینی مشتاغ‌رۆنان پاک و هه‌موار ده‌که‌ن، به‌که‌ر و قه‌لتاره‌ ترئ ره‌ش له ره‌زه‌کانه‌وه ده‌هینن و هیشوو هیشوو رای ده‌خه‌ن، ده‌مزانی نه‌و ترییه ده‌بیته‌ میوژ به‌لام ئه‌گه‌ر له جیاتی رۆنانی پینشیلینت بکردایه وه‌یا به‌ملاولادا فرپیان دابایه کاریک ده‌بوو، بۆ به‌ر زه‌ینی مندالیم، برای رۆنانه‌که بیت. هه‌ستم نه‌ده‌کرد به «حتمیه» ی هاتوباتی مشتاغ‌رۆنان و میوژه‌لگرتنه‌وه. نه‌مما ئه‌گه‌ر شه‌ویکیان یه‌کیک له ئه‌هلی ماله‌وه شوینی نوستنی گۆرپایه نه‌و جینگۆرکینه‌ی قالیی هه‌مواری له قه‌ناعه‌تمدا په‌یدا نه‌ده‌کرد.

به‌شینی دیکه‌ی نه‌و دیمه‌نانه‌ی هه‌لکه‌وت و ریکه‌وته که کۆ و جه‌م و ده‌می بۆ نییه، یان هی شتی به‌رده‌وامه که نه کۆ نه هه‌لکه‌وتی تیندا نییه- له نمونه‌ی هه‌لکه‌وت: سه‌فه‌ر، سه‌یران، شایی، شین، شه‌ره چه‌په‌لۆک، بروسکه و ره‌هیل، داوه‌ت... هتد.

نمونه‌ی شتی به‌رده‌وام که له خه‌یالی مندالیمدا شوینی هه‌ب، که‌سانی به‌رچاو، هاوته‌مه‌نه‌کانم شوینی که‌مه لیکردن، مال و ده‌ربوونه و که‌ره‌ک، ولاغی جوان، پشیله‌ی ده‌سته‌مۆ، دره‌ختی ریک، خانووی به‌رز...

تېنگرې ئو دېمەنەنە كە ھەر بايى قامى مندال واتاي دياريان لە مېشكەدا زېرېرەنگى دەدايەو، تەختەيەكى «وشەي تېكەلەكېش - كەلمات مەقارە» لە بېرى مندالېمدا دروست دەكەن، ھېندى وشەي زۆر شېرن و ھېندىكېشى زۆر و كەم، تالەن، شېرنابى و تالېشان چەندىكى ھەبووېت لە عەيارەي قامى مندالېمدا كەلەريژيان دەكرد، واتە پتر لەوې ھەبوون دەھاتنە بەر ھەستى ساوايېم، نەك لەبەر ئەوې ھەلکەوتەكان زل بوون بەلكو لەبەر بچووكى پزىرگى دەروونى ساوام.

لە وشە خۆشەكانى ئو تەختەيە، بۆ تەمەنى ھەرە زووى بېرکردنەو، «سەيران» بوو، ئىنجا چ لە بەھارەدا بەر لە پشكووتنى درەخت و چ لە سەرەتاي ھاویندا كە دەبوو كۆي پىنگەيشتنى فەرىكە سىو و تووى ھەمەجۆر. كە ساوابووم سەيرانم بەند بوو بە ئەھلى مالەو چونكە لەو تەمەنەدا من و ھاوړېكانم تواناي سەيرانى تايبەتى خۆمانمان نەبوو. مالى ئىمە و مالى مامە نوورەددىنم لە بەھاردا يەك دوو جارەن دەچوون بۆ سەر چاك يان دەرماناو، وەھاش دەبوو لەگەل خەمى دىكەدا بە كۆمەلى گەورەترەو ئو سەيرانەمان دەكرد بە تاقمى رابواردنى رۆژنىكى سەرلەبەرەو، ولەخ بۆ سواری و بار لىنان بە ھى خۆمان و ھى خوارايەو بايى پىوېست، بگرە لە پىوېستىش پتر، ئامادە دەكران و دواي بەرچايەكى بە پەلە و زوو لە سەبەندە تىنگرمان جگە لە باوكم و مامم و يافەخەرى پوورى گەورەم و يەك دوو بەردەست، بەرەو شوپىنى سەيرانەكە دەچووين، ژن و مندال و پياوى لىھاتوو بە سواری و ھېندىكېش بە پىيان... ئو رېگايە، بايى رۆيشتنى سەعاتىك و دوو سەعات بوایە بە چەلەريزان و نوكتە و پلار تىگرتن و تریقوھۆر و گەشانەو دەپىنچرایەو بۆ سەر ژوانى مەبەست.

من بەپىنى برىارى ساوايېم لە كۆشى دايانم بەسەر ولەغەو يان بە باوھشى پياويكەو وەكوو قەپوچكەي ئاو لەگەل شەپۆلى ئو كەيف و زەوقە سەراو دەبووم. ھەندىكيان كە جارى لە تەمەنى پىش مەكتەبەدا بووم، بەر لەوې بچىن بۆ چنارۆك، بە قەلەبالغى و ھاتوباتەو سەردانىكى چاكى «پەلکانە» مان كرد. مالى ئىمە و مالى مامم و مالى «خالە سەدر»ى كۆرى شىخ كەرىم (خالى مامم بوو) لەگەل چەند ئافەرەتىكى بەسالداچووى. كە بە عادەت دەكەونە بەر حىسابى دلراگرتن و خاترانە، دواي بەرچايەكى زوو لى سوار بووين و بە دوو سەعات و نىو

گهشتینه سهر چاکهکه و له ژیر دارتوویهکی بهسهر کانیاویکهوه ږوابوو بنگه‌مان دانا. وه‌ها ږویشتبوو که‌ئو کانیه، به «اصطلاح»، بینه واته که‌سیکی بچیته ناویه‌وه پنی ناگاته زه‌وی و‌ئو‌گه‌ر مه‌له نه‌زانی ده‌خنکیت.

مندالینکی له ئیمه‌ بالخوشت، ه‌ویز- ناو¹⁰ کورې ئافره‌تینکی سهر به‌ مالی خاله‌ سهر - مان له‌گه‌لدا بوو ئازایی خوی تاقي کرده‌وه به‌وه‌دا جۆلانه به‌ سهر کانیه‌که‌دا بکات و ترسی خنکان نه‌یوه‌ستینی. ده‌ستی گه‌یانه‌ لکه‌توویک و خوی بژ شل کرد و به‌ ده‌نگی به‌رز تینی ه‌لکرد: حیلانی جۆلانی... جاری به‌ ته‌واوی سهریکیان به‌ سهر کانیه‌که‌وه جۆلانه‌ی نه‌ کردبوو لکه‌ تووی ه‌رام قرچی کرد و شکا و ه‌ویز شلپه‌ی له‌ ئاوی کانیه‌که‌ ه‌یتا. دایکی زیراندی و خه‌لقه‌کش سه‌غلت بوون له‌ ترسی ژیراوبوونی له‌و کانیه‌ بینه‌دا، که‌چی ه‌ویز به‌ سه‌لامه‌تی له‌ کانیه‌که‌دا چه‌قی و ه‌ر ه‌تا ه‌وراز که‌مه‌ری له‌ ئاودا بوو. تومز کانیه‌ فیل‌باز به‌ هیچه‌‌ئو ناوبانگه‌ی بژ خوی داسه‌پاندبوو. ترسی خنکانه‌که‌ بوو به‌ پیکه‌نینیک و تریقوهورپک‌ئو سهری دیار نه‌بی.

ئو ه‌ویزه‌ باوکی نه‌ماوو، له‌ جیرانه‌تیی مالی خاله‌ سهر به‌ خوی و دایکيه‌وه، له‌ چاو وه‌زعی بیناوکی، ژیانیکي خوشکه‌له‌ی ږاده‌بوارد و به‌ زوریش له‌ هاموشوی خرمانه‌دا هاوبه‌شی ده‌بوو له‌ گه‌مه‌وگه‌پی هاوته‌مه‌نه‌کانی خوی له‌ به‌ره‌ی ئیمه‌ و مالی خاله‌ سهر. ئو ږۆزه‌ له‌و جۆلانه‌ مه‌ترسیلنکراوه‌دا مه‌به‌سی خۆه‌لدانه‌وه‌ بوو به‌ سهر فه‌تحی شیربرام و فاتیحی خاله‌ سهر که‌ هاوته‌مه‌نی بوون.

«په‌لکانه‌» بریتیه‌ له‌و کانیاوه‌ و قه‌برستانیکي لڼوه‌ی نزیکه‌، وه‌ها ږویشتبوو که‌ پیاوچاکیک له‌و قه‌برستانه‌ نښراوه‌، گژیا ئاوی کانیه‌کش ده‌رماناوه‌. له‌ ماوه‌یه‌کی

¹⁰ - ه‌ویز کورې نه‌جمه‌ددین و نه‌وه‌ی «وه‌ستا محیه‌ددین». ه‌، ئو وه‌ستا محیه‌ددینه‌ له‌ گرانیه‌که‌ی ۱۹۱۷ پاسه‌وانی قه‌یسه‌ری کون بووه‌. شه‌ویکیان ده‌سته‌یه‌ک له‌ مروی بینینساف به‌ نامه‌ی ښداویستی کفن بۆ مردوو ده‌رگای قیسه‌ریه‌که‌ی پی ده‌که‌نه‌وه‌ و سهری ده‌برن. میرد منداله‌یه‌کیشی له‌گه‌لدا ده‌بی چه‌ندیکي له‌ به‌ریان ه‌لدیت و لیان ده‌پارته‌وه‌ دادی نادات. ته‌ویش سهر ده‌برن. چه‌ند دووکانیک له‌ قه‌یسه‌ری تالان ده‌که‌ن. ه‌ر لیره‌ ه‌تا ږانه‌وه‌ی دنیا له‌عنه‌ت له‌ ږوچی زۆردار و خوینږی بیت.

که‌مدا دینی «ناسراغا» هه‌یه که هی مالی شیخ که‌ریم بوو، ئه‌وسا به‌شیک هی خاله‌ سدر، دواتر به‌ کرینه‌وه هه‌موو بوو به‌ هی ئه‌و. له‌و جزره سه‌یرانه‌دا ئه‌و دینه‌ی لیمانه‌وه نزیک بایه یارمه‌تیی ده‌داین له‌ هه‌ر شتیکی پتویست بایه. له‌ ماست و دژ دریغیان نه‌ده‌کرد، وه‌ها ده‌بوو گیسک وه‌یا به‌رخیان به‌ دیاری بژ ده‌هیتاین هه‌رچه‌ند له‌لایه‌ن خواردنه‌وه به‌ کاردروستایی ته‌واوه‌وه ده‌چووینه ئه‌و شویتانه. خه‌لقه‌که‌ش ئه‌و رۆژه پیمان‌وه ده‌گه‌شانه‌وه هه‌ر نه‌بی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که هه‌لنک ده‌بوو ده‌قی ژيانی یه‌کنه‌وایانی تیدا بشکێنن و له‌ نزیکه‌وه سه‌ربه‌ جوژی ژيانی شارستاندا بگرن. هه‌میشه ئافره‌تی لادئ حه‌زی کردوه خشل و پۆشاکي ئافره‌تی شارستان ببینیت به‌ به‌ژن و بالایی ئافره‌ته‌که‌وه. زۆر به‌ سه‌یری منداڵه‌کانیان نامزییان لئ ده‌کردین، هه‌ر ده‌تگوت ئیمه‌یان به‌ دانیشتووی جیهانیکی نااشنا به‌وان حیساب ده‌کرد، ته‌نانه‌ت که‌م گه‌پی مندالی لادئ هه‌یه به‌ هی مندالی شارستان بچئ، له‌وه‌شدا جوداوازیی شارستان و لادئ کاریگه‌ر بوو نه‌ک هی چینایه‌تی چونکه‌ بژ مندالی لادئ هه‌موو مندالی شارستان بیگانه‌ بوون به‌ ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژاریه‌وه، له‌ شاریشدا منداڵ هه‌ژار بایه یان ده‌وله‌مه‌ند به‌یه‌که‌وه یارییان ده‌کرد.

له‌ کۆیه که‌ بتروانییایه په‌لکانه و ناسراغا. رپوت ده‌که‌وته رپووکاری ده‌ربه‌ندی بازبان واته له‌ نیوان باشوور و رۆژه‌لاتی کۆیی که‌وتوون.

جاری وه‌ها ده‌بوو له‌ سه‌ره‌تای هاویندا له‌ کۆیه، یان له‌ مانگی ئاب له‌ چنارۆکه‌وه ده‌چووین بژ کانیه گه‌رمه‌که‌ی مه‌شوور به‌ «حه‌مام جه‌لی». بژ خه‌لقى ناوچه‌ی کۆیی به‌ ئاهه‌نگی ئه‌و ناوه‌وه ده‌گوترا حه‌مام عه‌لی و حه‌مام جه‌لی. مه‌به‌ست له‌ حام عه‌لی کانیه گه‌رمه‌که‌ی «حمام العلیل» ی نزیک مووسله، که‌م که‌سیش ده‌یزانی «حه‌مام عه‌لی» قوتکراوی «حمام العلیل»ه. کانیاوی «حه‌مام جه‌لی» له‌ دوو کیلۆمه‌تری دینی جه‌لی به‌ سه‌ر رپووباری «باسه‌له‌م» و له‌ دامه‌نی کلکه‌ی چپای ئاوه‌گرد به‌لای چنارۆکه‌وه هه‌لکه‌وتووه. جیگه‌ی هه‌لقولینی کانیه گه‌رمه‌که‌ به‌ رۆخی رپووباره‌که‌وه بوو، هه‌ر ساله‌ که‌له‌کی مه‌حه‌کمی ئاو نه‌ده‌لاندوویان به‌ ده‌وری کانیه‌که‌وه هه‌لده‌نا تاکوو ئاوی رپووباری تیکه‌ل نه‌بی و ساردی نه‌کاته‌وه.

هه‌لبه‌ت که‌له‌ک له‌ خۆوه هه‌لناندري و ئاوی سارد و گه‌رم به‌ خۆراپی لیکدی جودا ناکریته‌وه. ده‌بوو یه‌کیک ئه‌م کاره به‌ ئه‌ستۆی خۆیه‌وه بگرئ. له‌و ده‌مانه‌دا که‌ من

بۆ بیره وه رییان ده چمه وه خزمینکی جهلیه تیمان، حاجیی کورپی مه لا عارف، سه روبه ری کانیه لئان و ریکخستنی شوینی ژنان و پیاوانی ئه نجام ده دا له پاداشدا مزه یه کی بیته رکی بۆ ده چوو له و که سانه ی ده هاتنه سه ر گه راوان و ئاوی گه رمی هه مام جه لی (نه ختیکی دیکه باسی گه راوان دیت). من ئه و مامه حاجیه ی مه لا عارفم چاک به بیر دیت. چ له و سه فه رانه ی جه لی و هه مام جه لیی ئیمه بیت و چ له سه ردانی ئه و بۆ چنارۆک و کویه بیت، گهلینک جاران دیتومه و گویم لئ بووه. مه لا عارفی باوکی، که ئه وسا پیرترین که سینی جه لیزادان بوو، به حال وینه یه کی تارما پیره نگی لئ یاد ده که مه وه ئه ویش له رینی بیستنه وه. به یینکی مه و دادریزی له گه ل باپیرم، به دوا ئه ویشدا له گه ل باوکم را بواردوو هه ر له مالی ئه وانیش وه ک ئه ندامینکی خیزان به سه ری بردوو.

خه به راتی ئه و «مه لا عارف» له گهلینک باردا ده کرا ته نانه ت باوکم گهلینک له تیفه ی لئ ده گنیرایه وه، یه کینک له وانه ئه وه بوو ده یگوت په مه زانیکیان که و تازه ده هات بکه وینه گه رمای هاوین، مه لا عارف، دمه و عه سرینک لای باوکم له قوولایی ده وه هه ناسه یه کی هه سه ره ته و مه ندی هه لده کیشیت. باوکم لئی ده پرسى ئه و هه موو هه سه ره ته ی بۆچی بوو؟ دیسان به دهم هه ناسه هه لکیشانه وه ده لی خۆزی نه ده مردم هه تا فتاریکی به ئاره زۆی دلی خۆم کردبایه وه. باوکم پنی ده لی، مه لا عارف تۆ ئاره زۆکه ت بلئ، مه رج بی ماده م له توانامدا بی فتاره که ت بۆ ساز ده دم، دابزانم هه ز له چی ده که یه ت، ئه ویش پر به دل و بی مه به سستی گه پ و پینکه نین ده لی: ته روژییه کی پیر پیر، دویه کی ترش ترش، نانینکی رشاو بووبیته وه هه ویر... ئه مه ی گوت و وسکت بوو. باوکم به دیار ژماردنی خواره مه نی دیکه وه گوئ راده گرئ به لام هیچی دیکه ی به دوا دا نایه ت. ده زانی ئه مه یه ئاره زۆکه ی، ئه ویش پنی ده لیته وه: مه لا سه به ننی دوا ی عه سر ده نیرم لای به قاله کان کام ته روژی له به ر زیده پیری هه یوانیش نای خوات ئه وه ت بۆ به یتن. هه ر له دوا روژه لاتیشه وه دۆی ماله که ی خۆمانت بۆ له به ر هه تاو داده نین هه تا وه کوو زه هری هه لاهیل ترش هه لده گه ری، نانیش بۆ له ئاوی گه رم هه لکیشن به ئاره زۆی خۆت نه رم بیته وه، ئه ماما ئه گه ر له نه وسان وه زگیش بده ی نابی له وه به ولاره هیچته هه ناو، خۆ تۆ منت تۆقاند به و هه ناسه دووکه لاوییه ت، لام وابوو داوا ی زلابیه ی به غدام لئ ده که یه ت... ئیواره ی روژی دوه م مه لا عارف فتاری به ته روژیی پیر و دۆی ترشاو و

نانی هه ویراوی کردهوه بهو جۆرهی که تامه زړوی خۆراکی به ههشت لینی تیر نابیی. که گهدهی لهو فتاره پر کرد شایه دیکه کی به دلی هیتابوو گوتبووی ئنجا مردن حهقه و ناحهق نییه.

نهوهی مه لا عارف، کوری حاجی مهحمود ناو، دواي مهرگی باوکی به زۆری لای ئیمه، به تایبه تیش لای مام له کۆیه و چنارۆک به سهر دهرده. دواتر بوو به خاوهن ژن و مال. وایزانی ئیستا له ههولیر نیشتهجی بووه مندالیشی پی گه یاندوون.

له دهست خۆمدا نییه چه ندیکی به جەلییهوه خهریک بم لینی تیر نابم. له لایه کهوه ریشهی وجودم له کۆنهوه بهویوه به ستراره تهوه، له لایه کی دیکه شهوه پیوه ندیم پییهوه له ساوایی و مندالیمدا به هیز بوو. لیره شدا به سهرهاتی ئه و رۆژگارانه م دهگیرمهوه که به شینکیان به جەلی و حه مام جەلی و «گهراوان» و خزمانی جەلییهوه به ستراره تهوه.

ئه و ناوه ئاوی مه عده نیی زۆر هه بوو. جگه له ئاوه گهرمه که که ناوی «حه مام جەلی» ی لئ وه رگیراوه، ئاوی دیکه ی هه بوو پینان دهگوت «عه نکفریت». دیاره مه به ست «عین کبریت» ه که ر ده ماو ده م زار اوه که له عه ره بییه وه گۆرانی به سهردا هاتووه. ئه و ئاوه یان یه کجار زۆر تر بوو له ئاوه گهرمه که. وهک له بیرمه ئاشگیز ده بوو، ئه ویش به رۆخی رووباره که وه، به لام له بهری لای چنارۆک نهک جەلی، بهر له وهی له زاری گهلیه که وه به ره و دیوی جەلی دهر بیت، به رهنگیکی شینی سپات و به که فوکوله وه هه لده قوولی و خهلق به نیازی چاک بوونه وه له دهره ی باداری تیندا ده مانه وه...

نهختیک له رووباره که و بناری شاخه که ترازابایت به ره و چنارۆک ده گه یشتیته شوینیک پینان دهگوت «گهراوان» و له دوورایی نیو کیلۆمه تریکه وه، به لکوو زیاتریش، بیتنی دههات. ئاوی ئه و شوینه بۆ دهردی پیسکی و گولی چاک بوو. وشه ی «گه ر» وهک بزانی له فارسیدا به واتای که چه ل دیت به و پییه «گهراو» ده بی به ئاو یک بگوتری بۆ که چه لی دهرمان بیت. مناسبی جیگه یه بلیم وشه ی «پیسک» یش له کوردیدا بۆ ریشه یه که ده چیته وه له بنه رته دا پیوه ندی به «پیسکی» هوه نییه. وهک له لاپه ره 113 ی کتیی «فرهنگ ایران باستان» له نووسینی «پور داود» باس دهکات، وشه ی «په یس» له ئافیس تادا به واتای نهخشاندن هاتووه.

پيشگري «ني ni» به واتاي «دا- وهک داهاتن، داگرتن» ي هاتوته سهر و له دوراني ههخامه نشييان بژته «نپشتن» به واتاي «نوسين» که تهگهر به وردی ليک بدريته وه «دانهخشين» دهگريته وه، «نهخش» هکesh که بژ «نوسين» بردراوته وه له وه وهيه که نوسين خوی بریتيه له پنژکی رهش و سپی، ئیتر بژ «به لهک» يش بردراوته وه. بهو پينه وشه ی «پيسک» له ئەسلدا به واتاي «به لهک» هاتوه.

به هه مه حال ئەو ئاوه ی گهراوان حهقی به سهر زمانه وانی و میژووه وه نه ماوه ئیستا که بژ گولی و پیسکی خوی له بار کردوه، ئەو قورپی لهو گهراوه پهیدا ده بی وهکوو خمی شین خوی دهویتی. به لای چنارژکوه بیت دهگه یته محالیک پی دهلین «شینکان» سهر له بهری بریتيه له گردی شینکال، ههر دهلنی کۆمه لی خۆله منشی داری سووته مه نین، بنگومان مادهیهک لهو خاکه دا هیه وه های شین دهکات و له ولاتریش ئاو دهکاته «گهراو». حه یفه شویتی وه ها نایاب دهستی شارستانه تی و پیشه سازی و ئاوه دان کردنه وه ی نه گاتی.

دیمه نی ئەو گه لیه ی ئاوی پروباری باسه له می پيدا دیت به رهو حه مام جهلی و پرووه بیتوین و دووکان، بژ ئەو ته مه نی نینوان ساوایی و مندالیم، زۆر سهرنجراکیش بوو. بهر له وه ی چهکی ئاگردار زۆر بلاو بی شاخه که پلینگ هه بوو. ههر له بیرمه لهو سه فه رانه ی که ته مه نم گه یشتبووه پله ی هۆش کرانه وه، ترسیکی پلینگ له گه لمدا ده ژیا تاکوو به رهو مال لینی دوور ده که وتینه وه، ترسه کهش به ئەساس له وه وه ده هات که ده نگوباسی راوه پلینگ ئەو شاخه به سهر زارانه وه بوو، که سانیش هه بوون له دانیش توانی ئەو ناوچه یه ناویان له راوه پلینگ ده رکردبوو، ئەوه ی راستی بی، شاخه کهش له مبه ره وه بهری پروباره کی باسه لم، بژ بهر زهینی ئەوسای مندالیم، ده هه شه تیکی ده خسته لیکدانه وه ی خوتخوته تیگه راوم چونکه تا ئەو ده مه هیچ شاخیکی وه ها جر و نفورد و سهخت و به ته راش و تاویل به ردیم نه دیتبوو، به چاکی دیته وه بیرم، که له دیمه نه که راده مام ده تگوت ئەمبه ره وه بهری گه لیه که راز و نیازی خویان به خاموشی له یه کدی ده گه یه نن، تارمایی پلنگیش له ناو وتووێژدا وه کوو ته له تراوته وه بژ ئەو که سه ی بیباکانه له ئاوه دانی دوور بکه ویته وه.

چه‌ندی له‌هه‌مام جه‌لی ماباینه‌وه‌هه‌میشه‌خزمانی جه‌لی به‌ده‌ورمانه‌وه‌ده‌بوون و له‌خزمت و به‌فریاکه‌وتن دریغیان نه‌ده‌کرد. به‌ر له‌چوونمان که‌پر و ساباتمان له‌هه‌مام جه‌لی بۆ ساز ده‌درا، شه‌وانه‌پیاوی ئیشکچیان لاما‌ن ده‌مانه‌وه‌له‌گه‌ل جه‌ماعه‌تی خۆمان هه‌تا سبه‌ینه‌ئاگادارمان ده‌بوون. چه‌ند جارانی‌ش سه‌رمان له‌گوندی جه‌لی ده‌دا و خزمانمان به‌سه‌ر ده‌کرده‌وه‌به‌تایبه‌تی ئیمه‌ی مندا‌ل که‌هه‌زمان به‌گه‌ران پتر ده‌کرد تا خۆ له‌ئاو هه‌لکیشان. ئه‌و ده‌مه‌له‌نیو خزمانی جه‌لی ریشسپیه‌تی به‌«ئامۆزا محمه‌د» ی خوالی‌خۆشبووی ره‌وا دیترا بوو.

ئه‌م پیاوه‌له‌چاو هاو مه‌سه‌له‌کانی خۆی زیده‌به‌رچاو و زۆریش ریزلینگیراو بوو. لکی جه‌لیزاده‌ی کۆیه‌و ئه‌و لکه‌ی ئامۆزا محمه‌دی براگه‌وره‌بوو له‌مه‌لا عه‌بدولای کاکی جه‌لی (باوکی مه‌لا عه‌بدولرهمانی کاکی جه‌لی)¹¹ ده‌گه‌نه‌وه‌یه‌ک. باوکم تا بلنی ئامۆزا محمه‌دی خۆش ده‌ویست و ریزی لئ ده‌نا و دلی بۆی ده‌کرایه‌وه، منیش له‌و مندا‌لییه‌مدا دلم بۆی ده‌چوو. ده‌مدیت له‌و خزمانه‌ی جه‌لی و که‌سانی ئه‌و ناوه‌ی ده‌هاتنه‌لای باوکم ته‌نها ئامۆزا محمه‌د یه‌کسه‌ر داده‌نیشت ئه‌وانی دیکه‌خۆگیریان ده‌کرد هه‌تا باوکم ته‌کلیفی دانیشتنی ده‌کردن. ئه‌م دابه‌ش شتیک نه‌بوو باوکم به‌سه‌ر خه‌لقه‌که‌یدا سه‌پاندبێ. له‌خۆوه‌خه‌لقه‌که‌وه‌هایان لئ خۆش ده‌هات دوا‌ی ئیزنی ئه‌و لای دانیشن. له‌نموونه‌ی ئه‌و ریز و شکۆیه، نه‌مدیت له‌هیچ کونیه‌ک کاکه‌حسین و کاکه‌حه‌مه‌له‌مه‌جلیسی سه‌ید ئه‌حمه‌دی خانه‌قای باوکیان دابنیشن. هه‌میشه‌له‌حزoor باوکیان وه‌ک دره‌خت به‌سه‌ر پنیانه‌وه‌ده‌چه‌قین.

ئه‌و سا‌له‌ی که‌باوکم چوو بۆ لای جه‌لی، پنیوه‌ندی به‌سه‌فه‌ره‌عاده‌تیه‌کانی سالانه‌ی مالی ئیمه‌و مالی مامه‌وه‌نه‌بوو. چشتیک رووی دابوو. که‌ئیس‌تاکه‌نازانم چی بووه، هه‌لی ریک خست بۆ باوکم که‌سه‌ردانیک ئه‌و ناوه‌بکات، زۆر له‌میژیش بوو هه‌زی ده‌کرد زیاره‌تی گۆپی باپیره‌گه‌وره‌مان کاکی جه‌لی و دیده‌نی خزمانیش بکات. هاتوباتی ئه‌و سه‌ردانه‌چ خزمانیه‌تی نه‌بوو له‌گه‌ل سه‌فه‌ری ئیمه، له‌و چه‌ند

¹¹ - مه‌لا عه‌بدولرهمانی کاکی جه‌لی جوار برای له‌خۆ گچکه‌تری هه‌بووه. له‌مانه‌برای سینه‌م «مه‌لا مه‌حمود» باپیره‌گه‌وره‌ی تیره‌ی ئامۆزا محمه‌د بووه. برایه‌کیان چوووه‌بۆ شام و بۆته‌مریدی مه‌ولانا خالد و که‌چه‌برای ده‌خوازیت و له‌قه‌بی «داماد» وه‌رده‌گری.

رۆژانه‌دا که باوکم له‌و ناوه‌مایه‌وه خه‌لقی ناوچه‌که تیکرایان هاتنه به‌خیره‌یتانی، خوا‌ه‌لناگری خزمانی جه‌لیش به‌گه‌وره و گچکه‌یانه‌وه، کوردی گوته‌نی، خۆیان شه‌هید کرد له‌خزمه‌تی میوانان.

له‌بیرمه‌ئو هاوینه‌میگه‌لی کۆمه‌لێک له‌مه‌ردارانی دزه‌یی هاتبوون بۆ پاوانه‌کانی ناوچه‌ی جه‌لی سناوه و ئو ده‌ورو به‌ره. خاوه‌ن میگه‌له‌کان که له‌ئاغا‌کانی دزه‌یی بوون، ئه‌وانیش هاتنه‌سه‌ردانی باوکم، ده‌ستودیاریه‌کی باشیان پێ بوو بۆ ئو بنگه‌یه‌ی که خۆراکی بۆ میوانه‌کانی باوکم دروست ده‌کرد.¹² ره‌نگه‌ ئو سا‌له‌ من له‌ پۆلی دوهم یان یه‌که‌می سه‌ره‌تایی بووبیتم، چ به‌ره‌له‌ستیشم نییه‌ له‌وه‌دا بمگیرنه‌وه بۆ ئو ته‌مه‌نه و ئو چرگه‌نه‌ی بناری ئاو‌ه‌گرد و دوو قه‌راغی ئهم به‌ر ئو به‌ری رۆوباره‌که‌ی باسه‌لم.

له‌یادی ترسی پلینگ ئو شتانه‌م به‌بیردا دینه‌وه که له‌ساواییم و له‌مندالیمدا ترسم لێیان هه‌بوو، مه‌به‌سیش شتی ئه‌وتۆن له‌عه‌ده‌ت به‌ده‌ر بن. له‌سی شت ده‌ترسام هیچیان پێوه‌ندیان به‌وی دیکه‌وه نییه. یه‌که‌میان ترسی سه‌گ، نازانم له‌کۆیوه ئو ترسم بۆ هاتبوو به‌لام له‌بیرمه‌به‌ه‌موو دڵ و گیانم لێی ده‌تۆقیم، ته‌نانه‌ت لیشم دوور بایه‌ترسه‌که‌م پێی ده‌نیشت. که‌گه‌وره‌بووم به‌خۆدا شکانه‌وه نه‌یده‌هیشتر ترسه‌که‌م پێوه‌دیار بن به‌لام ئه‌وساش تا پێم کرابایه‌خۆم له‌شالایی سه‌گ دوور ده‌خسته‌وه، واته‌خۆم نه‌ده‌خسته‌ئه‌زموونی ترس و نه‌ترسانه‌وه.

دووه‌میان ترسی به‌په‌یژه‌دا هاتنه‌خواره‌وه. نه‌مه‌دزانی چوونه‌سه‌ری په‌یژه‌هینده‌جودایه‌له‌پیدا هاتنه‌خواری. تا‌کوو جارێکیان به‌په‌یژه‌سه‌ر کۆشکیکی تازه‌دروستکراوی مالی مام که‌وتم که‌ویستم وه‌کوو خه‌لقه‌که‌به‌په‌یژه‌که‌دا بێمه‌وه خواری له‌سه‌ره‌تاوه‌ترسێکم سواری شانان بوو، ئنجا ترسه‌که‌م لێ بوو به‌سه‌رسوڕکی. له‌وه‌سه‌ربه‌انه‌ه‌وقام و به‌هیچ جزریک جورئه‌تم نه‌کرد له‌په‌یژه‌که‌نزیك بکه‌ومه‌وه. پیاویکی له‌وانه‌ی خزمه‌تی باوکمیان ده‌کرد «صمد» ناو هات و له‌

¹² - وام بیره‌بیشرووی ئاغا‌کان ناوی عاره‌باغا بوو. باوکم خۆشی ده‌ویست و منیش دلم بۆی ده‌کرایه‌وه، مه‌یلیشی وه‌ک به‌تیوه‌رامانی ئو ده‌مه‌م بۆی ده‌رده‌که‌وت، خاکی و دیندارانه‌بوو. سا‌له‌های دواتر له‌هه‌ولێرم دینه‌وه. هاته‌سه‌ردانی باوکم که‌میتوانی مه‌لا نه‌فه‌ندی بوو له‌باداوه.

کۆلی خۆی کردم و پینشی گوتم چاوه کانت بچوو قینته و دهسته کانت له ملم توند بکه و ترست نه بئ. ئامۆژگاریه کهم له سه دی سه د جینه جی کرد، به لام له دلدا ئومیدم کهم بوو که به سه لامه تی ده گه مه وه سه ربانه که ی ژیره وه. دیار بوو «صمد» چ په روای نه بوو چونکه هیندی بلنی یه ک و دوو له بانی ژیره وه ی دانام.

سه مه د کوږه خالی کافیه ی مه لایان بوو، که نه وسا چهند سالی ک بوو هاتبو وه مالمان، خۆیشی پتر له ده سال خزمه تی باوکی کرد، تاکوو بۆی ږیکه وت له کۆتایی سییه کان کاک مه جیدی ئامۆزام بوو به مدیری قوتابخانه ی رانیه و سه مه دی کرد به فه راش. له وه وه بوو به رانیه یی به لام هه تا مرد هه ر خزم و ناسیا و دلسۆزمان بوو. مردنه کهشی جزریک بوو به زه یینی که سدا نه ده هات، ئاوی کویره کانی له رانیه، هه وزیکی گه وری به دیوار بۆ هه لئرابوو، تاکوو نه وانه ی له مزگه وته که ی نزیکه وه نوێژ ده که ن ده سنوێژی لی بشۆن. جاریکیان له وه ده مه دا که سه مه د هه نه فیه کی هه وزه که ی کردبۆه و ده سنوێژی له به ر ده شوشت، له پر دیواری هه وزه که ی به سه ردا رما. ئاسنی لوله و هه نه فیه که له سینگی چه قیبوو، یه ک دوو ږۆژ دواتر گیانی سپارد. هه زار ږهحه تی لی بئ. وه ی که بۆی به په رۆش بووین.

ترسی سییه م نه گه ر له خۆم نه وه وما بایه ږهنگ بوو باوه ږ به هه بوونی نه و جوړه ترسه نه کهم. چهند سالیکی ته مه نی ساواییم له چاوی دوو کهس ده ترسام، که پئویست نابینم ناویان به یتیم، هه ر دووکیان ده مینکه مردوون، چ ئاگاداریش نه بوون له و ترسه ی چاوی نه وان بۆ منی ده رسکاند. هه ر دووشیان پنه وندیان پیمانته وه به تین بوو، خۆشیان به بچووی باوکم له قه له م ده دا، هه ر نه میش بوو موشکیله ی بۆ من ده نایه وه چونکه نه و پنه وندییه وه های ده کرد زۆریان ببینم. تا منداڵ بووم کهس لنی نه بیستم حالی من چۆنه به ده ست نه م دوو جووته چاوه وه. بیگومان چاوی خاتوو زین نه و کاره ی له کاکه مه م نه کردووه. که گه وره بووم و له ږیگای تووشیان ده بووم بۆم ږاده وه ستان تا سلوویان لی ده کهم به بیرمدا ده هاته وه نه و چاوانه ی وه ها پر له خۆشه ویستیان ده بینم کاتی خۆی چ باجیکی سه ختی گیانیان لی سه ندووم، خۆشیان له وه هم و له خه یالیشدا هه ستیان به و کاریگه ږیه ی چاوه کانی خۆیان نه ده کرد. جیهان ږه له و جوړه هه ستی ده رنه ږاوه و ته ئسیری

بې شوین و کاریگه رایه تی نه زوک... به لام کئ ده لن حالوباری نه وتو نه بووه ته سیری نه وتزی به زهقی و له رووداودا خزی نواندبئ؟ به چ مه علوم هندی نه ساغی نه فسی له من و تودا ناچیته وه بز سه رچاوه ی ودها خه یال لن نه کراو که به بیردا نایه ته وه؟ به چ مه علوم؟

لهو دیمه نانه ی که دینه وه بهر خه یالی ساواییم و په رده ی زه نیم به ته وای پر ده که نه وه دیمه نیکه، ئه ویش تیم ده که یه نی که وا رهنگه بچو کی پزگی تهحه مولی مندال بکیشیته وه بز به گوره نواندنی ئه و شتانه ی دینه بهر ههستی. نیوه رۆ بوو، به بۆنه ی هانتی خاله شیخ ماری هه لهجه، که خزی براگه وره ی بنه ماله ی بهر زنجیه کانی کزی و خاله گه وره ی مامم بوو، قاوه لتی له مالی مامم ده کرا.

من مندال بووم جارئ نه چووبوومه قوتاخانه. به دهوری سینییه کی گه وره ی سه رووی ریزه سینییه کانه وه باو کم و خاله شیخ ماری و دوو برای دیکه ی که خاله شیخ موحیه ددین (نهانی) و خاله شیخ نجم الدین بوون، منیش له خزمه تیاندا، نانمان ده خوارد. وام ده زانی ریشی ئه و سئ خالانه له هاتوچۆ پارو و جوویندا هینده ی باوه شینه دین و دهچن... راستیه که ی لهو ده مه دا، وهخته بلیم، دنیا م لن بووبوه باوه شینستان. هه ر ئه و جاره ش به خزمه ت خاله شیخ ماری گه یشتبووم، ئه ویش به م شیوه یی نه قامی و نیگاشیوان. دواتر زانیم خاله شیخ ماری ریشی ودها نه بوو وهک ده هاته وه بهر زهینی ساواییم، تومه ز له په نا سینه ری ریشی دوو خاله که ی دیکه دا، به تاییه تی هی خاله موحیه ددین، ریش له خۆوه زیادیان کردبوو.

دیمه نیکی دیکه ی بهر زهینی ساواییم. که لهو ته مه نه دا هه زاران هینده ی خزی نرخ و بایه خی لام هه بوو، ئه مه یان بوو: که پاییز داده هات و له ژووران ده نوستین من و نه جیه ی خوشکم و فه تحی له گه ل یاعیسمه تی دایانم له کۆنه ناومالی قه دیمی سه رده می باپیرم ده بووین... له پاییز و زستاندا سبه یان تیشکی رۆژ له سئ کولانکه ی نزیك بنمیچی ناو ماله که ده هاته ژووره وه. یه که م کولانه ی که تیشکی لئوه ده هاته ژوورئ ئه وه یان بوو که لهو سه ری ناو ماله که. دووری ده رگا و به ته نیشته دیواری نیوان ئیمه و مالی ماممه وه بوو. من چاوه نۆری ئه و ده مه م ده کرد، ئیتر له هه وه له وه به قه د پنۆکینک تیشک له دیواری پشت کۆنه ئه ستیرکه وه گه ش ده بوو. به پنی هه لکشان و سوورانی رۆژ ئه و پنۆکه تیشکه ی که هینده ی دره مه میک

بوو ورد ورد پانتر ده‌بوو، جیگزېرکینشی ده‌کرد به‌ره‌ژیری دیواری پشت ته‌ستېرکه‌که. زوری نه‌ده‌برد پښکینکی نوئ له تیشکی رۆژ، له کولانه‌ی ناوه‌راسته‌وه وه‌کوو شیشه‌ی سپی، دووکه‌ل و گه‌رده تۆزی ناو ماله‌که‌ی ده‌سمی تا له شویننکی دیواری به‌رانبه‌ری چه‌سپ ده‌بوو. که رۆژ پتر هه‌لده‌کشا و مه‌یلی به تیشکی خۆی ده‌کرده‌وه ته‌ویش له کولانه‌ی سینه‌مه‌وه گه‌رد و دووکه‌لی ده‌سمی و... منیش به‌وه‌ست و هۆشه‌ی ساواییمه‌وه له ناو نوینتی خۆمه‌وه به‌خه‌یال و خوولیا له گه‌لیاندا ده‌ژيام هه‌تا ده‌می به‌رچایی، ته‌وسا تیشکه‌کانیش له دیواره‌کان به‌رده‌بوونه‌وه سر زه‌وی و تیوه‌پامانیان وه‌زحمه‌ت ده‌که‌وت جگه له‌وه‌ی که نشینگه‌یان به‌سر که‌لوپه‌ل و پیللو و شتومه‌کی ناو ماله‌که‌وه ته‌و له‌باریه‌یان نه‌ده‌ما وه‌ک که به دیواری بېنگرنجه‌وه رېکوپېنک و لووسولېنک خۆیان ده‌نواند.

رۆژنکی ته‌گه‌ر هه‌ور و باران بایه زه‌وقی سبه‌ینانم ده‌گژا بۆ خوولیاپه‌کی دیکه که‌وا رهنکه له‌ویشدا هه‌ر من به‌ته‌نها به‌شتی وه‌هاوه خه‌ریکا‌بیتم. له ته‌مه‌نیکي زۆر زوه‌وه‌وه چه‌زم ده‌کرد سه‌رنج له رېژه‌وی پلوسکی بانه‌کان بگرم. ته‌و پلوسکه‌ی ئاوه‌رۆی بانی پانی به‌رې کردبایه ئاوه‌که‌ی زۆرتر و په‌لامیزه‌ی دوورتر ده‌رۆی پتر لئ رازی ده‌بووم. ته‌گه‌ر بانیکي پان پلوسکی ناله‌باری پڼوه‌بایه ناراحت ده‌بووم چونکه ئاوه‌که‌ی به‌پېژاوی و له نزیک به‌رده‌می خۆیه‌وه ده‌که‌وته سر زه‌وی. ماله‌که‌مان ئاوه‌رۆی چه‌فت پلوسکی بانه‌کانی ده‌هاته‌وه چه‌وشه‌ی چه‌رم و دیوه‌خانه. هه‌تا زۆر مندال بووم به‌و چه‌فت پلوسکه تاهه‌زرویی خۆم له مه‌راقه‌که‌م ده‌شکاند. فیلیکی دیکه‌شم ده‌خسته گه‌ر بۆ دلنیاپی ته‌واوی خۆم: ده‌هاتم له چه‌وشه‌ی ژووره‌وه خانیچکۆله‌ی وه‌هام ده‌کرد بانه‌که‌ی بابی ته‌وه بکا که بارانی مه‌يله غورده‌م ببای پلوسکی هه‌لستې هه‌رچه‌ند به‌کزیش بې. له هه‌لثانی خانیچکۆله‌ی وه‌هادا فه‌تحی یارمه‌تیی ده‌دام و یارمه‌تیه‌که‌م به‌هه‌ولی خۆم حیساب ده‌کرد، ته‌گه‌ر په‌کیکی گه‌وره ده‌ستی له‌و کاره‌دا بایه له سر خۆم به‌نوقسانی حیساب ده‌کرد و تامی نه‌ده‌ما و خانیچکۆله‌که‌م به‌فیلنک ده‌پماند. که نه‌ختنیک فه‌راقه بووم «مه‌راقی پلوسک» م له سنووری ماله‌وه رۆی بۆ گه‌ره‌کی خۆمان، دواتر بۆ گه‌ره‌کی دیکه تاکو گه‌یشتمه ته‌مه‌نیک په‌راویزی مه‌راقه‌که‌م به‌پانایی شاره‌که پان بۆوه ئیتر ده‌زمانی له هه‌ر گه‌ره‌که کام پلوسک قاره‌مانه و میزاوی دوور ده‌روات و ده‌وامه‌ی ئاوه‌که‌ی پتره له پلوسکی دیکه. له‌و ورده‌حیسابه‌ی

بینبرکینی نټوان پلووسه که کان چهند پلووسکینکم هه لاواردبوو که ناوه که یان هینده زور بوو له بارانی غورده مدا ده بوونه تا فگه، یه که میان پلووسکی بازارې عه تاران، دوه میان پلووسکی بانی قه یسه ری نوئ. سنیهم پلووسکینکی مزگه وتی گه وره. به کورتي له رږڅی بارانده دا نهو مهراقهم منی ده گټرا، به خزم و چه تری بان سرمه وه، له ته فتنیشی حال و هه والی که له پلووسکه کان و چه ندوچونی ریژه ویان و نهو قورته ی له خاک هه لی ده که نن.

سهیر له وهدا بوو، چه زم نه ده کرد پاته و پات پیمه وه دیار بڼ نهو مهراقه ی دلم ده بزیوئ، خه لقه که ی ماله وهش له گه ل نهودا که شاره زام بوون له روویان نه ده دام نه کا دلشکسته م بکه ن، به لام هه میسه یاعیسمه ت به به هانه یه که ده بیرد مه وه بڼ نوا هه تا وشکی ده کرد مه وه و گهرمی راده هینامه وه بڼ نهوه ی پیم بلنی ناگاداری مهراقه که مه وهیا چوونه بهر بارانم بز خاتری پلووسکی ساردوسر و بڼ ناگا له مندالی ژیر ناوه شیتته وه. هه ر له بیرمه که دهمدیت یه کینک ته ماشام ده کات له کاتی سه رنج کشانم بز ریژه وه ی پلووسکینک، گورج چاوم له پلووسکه که هه لده نه نگاوت بز لایه کی دیکه. وه ها ده بوو بز تا قی کردنه وه ی زوری و که میی ناوی دوو پلووسک ده هاتم دوو عه یاره ی چوونیه کم له یه ک کاتدا ده خسته بهر ناوی نهو دوو پلووسکه وه: هه ر کامینکی زووتر عه یاره ی پر کردبایه نه ویان پاله وان درده چوو به زوری له وهدا هاو زایه کم به هانام راده گه یشت بز نهوه ی به هه ردووکمان بتوانین له یه ک کاتدا عه یاره کان بخهینه شوینی مه به ست.

بیره وه ریه کی به هاتوبات و سه ر و سه دای ته مه نی سه ره تایی مندالیم نا ههنگی «سونه تانه» بوو. له کونه وه وه ها رږښتوو که سونه ت کردنی نیرینه له هوش و ناومالی ئیمه دا به دیوومه، له بهر نه مه هه رچه ند نا ههنگه که ش بز حیسابی مالی ئیمه بیت پنیوسته له مالیکی دراوسی و ناسیاودا بگه ری. داوه ت و پلاولوغان و که یف و شادی نهو رږڅه له زه ینمدا نه قش به ستوو بووه. من و سه لاهی ناموزام و چه ند هاو زای دیکه مان له مالی جیرانیکمان «حاجی فقی محمه د» که یه کینک بوو له وانه ی به دريژایی عومر شه وانه ده هاتنه لای باوکم، دراینه ده ست وه ستا و چه کیمی نهو ده مه. له هه را و هه لاهه لا و قیژه قیژی نهو تودا که بیري مندال به خزیه وه خه ریک بکات له ساواییه وه بز مندالی به ری کران، هه ندیک له و مندالانه بڼ

ئەوێ بکەوێ ناو نوێتەوێ یەکسەر لەبەر دەستی وەستاوێ ڕوویان کردە کۆری گەمەوگەبێ عەدەتی. ڕۆژیکیان حەویزی مەلا سبوح (مەلا سبوح ئامۆزای باوکم بوو. ئەوسا بەرحەیات نەمابوو) نەک هەر بۆی نەکەوت، کە گەرایەوێ مالهەوێ کەوتە نیو حەوزەکەشیانەوێ کە هەر خوا دەزانێ چ جۆرە میکڕۆبی تێدا دەژیا. سەلاح و حەوێز و ئیسماعیلی مەلا نووری (ئەویش کۆری ئامۆزای باوکم بوو) لە من هەراشتر بوون. سەدیقی کاک تاهیر و وابزانم ڕەفیقی حاجی کەریم (حاجی کەریم لە دایکرا برا گەورە کاک تاهیر بوو) کەمیک لە من بچووکتەر بوون.

لە نیو هەموویاندا من، کە ئاهەنگەکە بە ئەساس بۆ من بوو، ئازاریکی زۆرم لەو سونەت کردنە دیت 40 شەوی بۆ کەوتم. لەو بەینە مالهەمان هەمیشە وەک کارێزەبازار یان خەستەخانە بوو. برادەرە سونەتکاروێ کانیشم وەکوو خەلقێ دیکە دەهاتنەوێ ئەحوال پرسیم. خەفەتیکێ ئەو ڕۆژانەئێ لە جینگەدا کەوتم گەلیک پتر لە ئازاری چل ڕۆژیم بەردەوام بوو. گرامۆفۆنی دۆستیکیان هینابوو بۆ خاڤلاندم، لە دەمی نیشتنەوێ ئازارم حەزم دەکرد گۆی لە قەوانەکانی بژاردەم ڕابگرم، ئەوسا «منيرة مهدية» بە ناو بوو. منیش لەو تەمەنەدا ئاشقی دەنگی ئەو بووم. مەراقم لە گرامۆفۆن داگرت و داوام کرد یەکنیکم بۆ بکێن.

هەتا لە جینگەدا بووم گرامۆفۆنی خاوارایەوێ تەسکینی دەدام. دواي هەڵستانەوێم بۆ خاوەنی هەناردراوێ، ئیتر کەلێن کەوتە ئارەزوومەوێ و بە توندی داوای گرامۆفۆنیکێ ملکی خۆم کرد. کاک تاهیر لێم بووێ دێکی مەموزینان و بە هەزار بەلگە ئەو خەلقێ ئیقناع کرد کە کڕینی «صندوق» کاریکێ نابەجینی و پارە بە فێرۆدانە. لە مەسەلەئێ پارە خەرج کردن کاک تاهیر لە مالی ئێمە قسەئێ دەڕۆیشت چونکە وەکیلی باوکم بوو. سەری خۆیتەر نەیهشیتیم لەو شەرە گەرەکییەئێ کڕین و نەکڕینی «صندوق - گرامۆفۆن» کاک تاهیر سەرکەوت منیش وەها دلشکستە بووم کاری لە گیانم کردبێ. ئەو کاک تاهیرە لە باری دیکەدا وەها جانفیدا بوو بۆم سێودووی نەدەکرد لەوێدا گیانی خزی لە پێتاویدا بخاتە مەترسییەوێ، کەچی لە ئاست سەد ڕووپییەئێ نرخێ صندوق لێم بووێ دوژمنی بابەکوشتە، مەسەرەفەکەش لە کیس ئەو نەدەچوو. گەردەنی ئازاد بێ، هەرچەند لەحەدبەدەر خەفەتم خوارد و

ساله‌های دواتریش باس ده‌کرایه‌وه و خه‌ه‌تی نویم لئ ده‌خواردوه‌وه، ئیستا‌ک‌ش له و خه‌ه‌ته ره‌ها نه‌بووم.

جاریکیان له و ته‌مه‌نه‌ی ساوا‌ییمدا وه‌ختابوو له ئاودا بخنکیم. من و سه‌لاحی ئاموزام و هه‌ویزی مه‌لا سبوح له‌سه‌ر رۆخی هه‌وزه‌که‌ی مالی هه‌ویز به‌ریز هه‌لتوت‌کابووین. سه‌لاح له‌نیوانماندا بوو. له‌پر بئ‌ئوه‌ی پینستر خه‌به‌ردارییه‌ک له سه‌لاحه‌وه مه‌علووم کرابئ من و هه‌ویزی خسته‌ناو هه‌وزه‌که‌وه. ئه‌وه‌نده ورد و ساوا بووم نه‌توانم له‌و ئاوه‌دا پئ له‌زه‌وی گیر بکه‌م و په‌له‌کوته‌کی هاتنه‌ ده‌ره‌وه بکه‌م. سه‌لاح دوا‌ی که‌تنه‌که هه‌لاتبوو بئ‌ئوه‌ی که‌س ئاگادار بکاته‌وه له‌وه‌ی کردووه‌تی. له‌بیرمه، که‌ژیر ئاو بووم وه‌هام ده‌زانی ئاو ده‌مسوریتئ و سه‌روبم ده‌کات به‌لام سه‌غله‌تیه‌کی وه‌هام به‌بیردا نایه‌ته‌وه خه‌یالی مردنی پینوه بئ. خواور‌استان یه‌کیک به‌ریکه‌وت ده‌بینئ لچکی جلکی مندا‌ل له‌ ئاودا ده‌یاره. به‌پاک‌یشانی ئه‌و لچکه ده‌زانی مه‌سه‌له‌چییه و من و هه‌ویزی له‌ ئاوه‌که ده‌رک‌یشا، ئیتر بوو به‌هه‌را و گریان و قه‌له‌بالغی. له‌بیرمه سه‌ره‌وژیریان کردمه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ئاوی هه‌ناوم ده‌رده‌مه‌وه. ئه‌ویشم له‌بیره که‌یاعیسمه‌ت له‌باوه‌شی کردم، گو‌تی کلی چاوم به‌ئاو شۆرا. دیاره‌تازه‌چاویان به‌کل ر‌شتبووم. سه‌یری نیوانی مردن و ژین چهند ته‌نکه! چهند ده‌قیقه‌یه‌کی دیکه‌پیمان رانه‌گه‌یشتب‌ان من و هه‌ویز بۆی ده‌رچووبووین. ئه‌م هه‌ویزه‌برایه‌کی له‌خۆ گه‌وره‌تری ناوی مه‌لا نافیعه، ئیستا‌که دوهم ته‌مه‌ندرێژه له‌جه‌لیزاده‌کانی کۆیه. له‌هه‌موان به‌ته‌مه‌نتر «حیساموددینی مه‌لا ره‌فعه‌تی مه‌لا حه‌یب»ه. به‌بۆنه‌ی ناوه‌یتانی حیساموددینه‌وه دیمه‌نیکی زۆر کۆنی بیره‌وه‌ریی مندا‌لیم دیته‌وه یاد.

مه‌لا ره‌فعه‌ت، ئاموزای باوکم، به‌ج‌حی‌لی کۆچی دوا‌یی ده‌کات و دوو کۆری له‌پاش به‌جئ ده‌میتئ «حسام‌الدین» و «عمر». له‌ته‌مه‌ندا ئه‌م دوو برایه‌لێک نزیک بوون. دیاره‌بی‌یاوکی ده‌بیته‌هۆی نه‌مانی چاوسوورکه‌ره‌وه له‌به‌یندا ئیتر تۆران سه‌ربه‌شه‌ره‌چه‌په‌لۆک ده‌گه‌یه‌نی. ناوناوه، به‌زۆریش له‌ده‌می جهمی سه‌به‌ینه‌دا. یه‌کیک له‌و دوو برایه‌به‌چاوی فرمیسکاوییه‌وه له‌پر به‌ژوور ده‌که‌وت و شکاتی له‌برا‌که‌ی دیکه‌ی ده‌کرد لای باوکم. من ئه‌وسا زۆر مندا‌ل بووم ئه‌و دیمه‌نه‌م وه‌کوو ر‌ووداویکی عاده‌تی گه‌رما و سه‌رما و با و باران ده‌هاته‌به‌رچاو که‌هه‌ر

دهبې بڼه ومن. باوکم هه رجاره ساردی ده کړدنه وه و شکاتی ده پرسینه وه و به سهر
ده سدریژ که ردا ده چووه.

حیسامو د دین زوو ژنی هینا، له گهل مالی شیخ ره سوول، که خاوه ن ته کیه و
رېوجین له کوښ، خزمایه تیی به ست. له ژنهی تانی خزمه کانم دووانم به بیردا دیت
که جاری زور مندا ل بووم، په کیان نه مه ی کاک حیسامو د دین، نه وی دیکه یان هی
مه لا فه تاحی مه لا عزیزه ت که ناموزای کاک حیسامو د دین بوو. له بیرمه
گرامفونیان له مالی خاله عزیزه ت لی دده- مه لا عزیزه ت ناموزای باوکم و خالی
عه بدو لمو قته دیری برام بوو. له و قه وانانه ی دهنکیان له بهر گویم دهرینگیته وه و
ههستی نه وساکه مم له دلی نیستاکه مده دهنیوی گوزانی «انا راضی وابوها
راضی» ی سالح عه بدولحه ی (صالح عبدالحی) و «رسول السلم الی مصر» که
دهیان گوت هی که لسوومه، په کیکی دیکه ی میسریش بوو که شاههنگه کهیم له بیر
به لام هیچ وشه یه کی شیعره کهیم له بیر نه ماوه. له گهل نه م قه وانانه دا قهوانی مه لا
ته های که رکوکوکی و سهید نه حمده و سهید نه مینی مووسلی-یش دهنکیان ده هات.
نایه ته وه بهر یادم، نه و دهمه، قهوانی کور دیم له به زمه که دا بیستی.

دیمه نیکی دیکه ی بیره وه ری مندا لیم، که نه ویش وه کوو با و بارانی حه تمی هه ر
دهبې روو بدات، نه وه بوو که له چنده مانگی که دا جاریکیان سو فی توفیق- له
مریده کانی بنه ماله ی شه ده له- به خوی و عه سای دهستی و ریشی دریژه وه به حال
و سه مای جه زبه گرته وه خوی به حه وشی دیوی حه رده مده ده کرد و
چه ر خه به ده وری نه و دار و دیوارانه ی ده کرد و که فی هه لده دا و یه ک نه فهس و
به رده وام. «به قوربانت بم مام مه لا، سه گی دهرگه تم مام مه لا، ناگرم تینه ربوو مام
مه لا...» ی به دهنگی هه ره به رزی ده گوت وه و ده گریا و ده گه را و نازانم بلیم چی
ده کرد. باوکیشم به سهر پنیانه وه سه بری لی ده گرت هه تا سارده ده بزوه و
ده هاته وه سهر باری ناسایی، نه وسا به پنی عاده تی هه موو جارانی «مووفه پرک»
یکی له پو شاک، وه ک سه رکه وا، سه لته، کورته ک لی وه رده گرت و به ده سته کانیدا
ده نووسا و به دهم هه نیسکه وه بزوی دهرده چوو. نه م حال و جه زبه ی سو فی توفیق
یه کجار کاری تیده کردم و ماوه یه کی دریژ له گه لده ده ژیا، دواتریش که هوشم

کراوه په وۀ ئاوا تم ده خواست که واکاشکی وه زعه که م نه دیتایه چونکه له دهر وونمدا ده په ژاندم و زامداری ده کردم.

نه گهر بویرم ده لیم دیمه نی جه زبه ی سؤفی توفیق ناوناوه له خه ومدا لیم ده بوو به جزره کاموسیک چند سانیه په کی ده خایاند و زوری پتوه سه غلت ده بووم. ثم شیوه کاموسه جودایه له کاموسی عاده تی که ده شی دوو چاری هه موو که سیک بیت. خویشم لئی به لدم که ف و لهرز و هه لسو وړانی سؤفی توفیق تیک بکه وه و بیکه به شله ژانیکې چند سانیه و به میشکتیدا تینه رینه پینه پنی هه لکشانم له ته مندۀ ثم جزره کاموسه به ره و که م بوونه وه وه رویی تا نه وه ی بلیم له چند سالنکدا جاریک ده بیبیم یا نایبیم.

هر له بیرمه، زور به پرویش بیرى ده که مه وه، یه که م جاری کاموسی عاده تیم تووش بوو، په مه زان له زستاندا بوو. یه که م سالیس بوو ده ستم کردبوو به رۆژوو گرتن، شه ویکیان دواى پارشیو کردن نوستمه وه له شیوه ی خونی ئالوزدا دوو چاری حاله تیک بووم له هه ناسه سواری و مشه وه شی و شله ژان و ترس و ته نگه تاوی که واکه رگیز پینستر دوو چاری نه بوو بووم. که حاله ته که به سهر چوو خه به رم بژوه و دلۀ کوتکۀ ته نگه تاوی خه وه که م هر پتوه بوو. نه وسا هیچ ناویکم بژ نه و حاله ته نه بیستبوو، فکریشم نه کرد بژوه له هه بوونی حاله تی نه وتویی. وه هام زانی خه وینیکى زیده ناخو شم دیتوو، به لام نه متوانی وه یا نه مویرا بخه ومه وه له ترسی هاتنه وه ی خه وونه ناخو شه که. دواتر که خه لق خه به ریان بژوه خه وونه که م بژ گیرانه وه پینان گوتم نه وه کاموس بووه. دواى ثم ته جره به یه به زوری که راده کشام بژ نوستن ترسیکی کاموس له که لمدۀ ده بوو به لام به یینیکى دریژی خایاند تا کاموسی دوه مم دیته وه. ورده ورده له کاموس راهاتم تاکوو وه ها ده بوو له که لى به خه به ر ده هام و ئاگاداری هه موو شتیک ده بووم و قسه ی خه لق تیده که ی شتم بی نه وه ی بتوانم له ژیری هه لستمه وه. بژ نه وه ی خه لقه که ئاگادار بن لیم و رزگارم بکه ن ناله نالم ده کرد. نه گهر به ناله نال سهرنجی که سم بژ نه کشابایه به دهنگی به رزتره وه ده منالاند...

له بیره وه ریی هاتوباتی فتاره کانی په مه زان که واکه جارئ ساوا بووم و رۆژووم پی نه ده گیرا به چاکیم له یاده که ئیواره یه کیان رۆژ له زهرده په ر بوو دنیاش سارد.

زلژییه کم برده سهربان به دوو په نجهی دهستی راستمه وه به ره و هه تاوم راگرت،
گوزیا سارد نه بیته وه هه تا دهمی مه لا بانگدانی ئیواره به لام زورم خو پین نه گیرا و
زلژییه کم خوارد...

سه لاهی ئاموزاشم. زور له ئیواره کان، ده هاته ناو زارکی ده رگهی نیوان مالی مام
و ئیمه. له و دهمه دا که له گهل باو کم خه ریکی فتار ده بووین سه لاه وه کوو مه لای
موئه زین بانگی دده به لام چون بانگیک؟ ده یگوت «ئه لاهو نه شه د ئه لاهو نه شه د».
و شه ی «نه شه د» ی له جینی «اشهد» به کار ده هیتا، و شه که شی له ناوی «مه لا
نه شه ت» و «سؤفی نه شه ت» وه ده خواسته وه که یه که میان خزمینکی
خوالیخوشبوومان بوو دوه میشیان ناسیاوینکی گه ره که که مان بوو خه لقیش به «مه لا
نه شه د» و «سؤفی نه شه د» ناویان ده بردن. به هه مه حال بانگه که ی هه موو
ئیواره یه ک پاداشی له گهلدا ده بزوه. باو کم له فتاری سهر سینی تیشووی بز ده نارد
له و خوراکه ی که به لای مندا له وه خوش بیت و بانگی بز بدات، سه لاهیش هه ر
ئهمه ی به ئامانج ده گرت له و بانگدانه ی.

له مونا سه به ی یادی ره مه زانی مندالیم شتم به بیر دینه وه، به لام هه موو شتی
ئه وتون به لای ساواوه سهرنجراکش بئ. ئیواران ئه گهر سامال بایه باو کم بهر له
رؤژاوا به چهند ده قیقه یه ک ده چوه سهربانی ژووره که ی خوی ئه و ماوه یه ی پیش
بانگدانی ئیواره ی به پیاسه راده بوارد.

له و بانه وه گونبه دی مزگه وتی گه وره دیار بوو. موئه زینی مزگه وت ناوی مه لا
حه بیب بوو، له شوینیک راده وه ستا که باو کمی لئوه دیار بئ. کاتیک «سواد» بلند
ده بوو باو کم ده ستیکی لی هه لده ته کاند. ئه ویش له جینگه ی خویه وه جبه که ی
هه لده ته کاند بز ئه و تۆپچییه ی له به رده می قشله به سهر تۆپی ره مه زانه وه
چاوه نۆری ده کرد، ئیتر تۆپه که ی ئاگر دده و فهره حنایی ده کرایه وه.

ئه وسا تۆپچی «عه زه به غدایی» یان پین ده گوت. جگه له تۆپی فتار و رۆژی
جه ژنه کان شه وی ره مه زانانیش له دهمی پارشینودا خوی و هاو پینیه کی (ئاغللب
حه مه عه بز هاو پینی ده کرد) به شاردا ده گه ران و به جووته ته پلایان لی دده، هه ر
یه که یان له نه وایه ک. عه زه به غدایی ته پلنکی بچووکی به بهر سنگیه وه ده گرت و به

هر دو دهست، ئەمما بە ئوستادی دهیکوتا. همه عه‌بۆ ده‌هۆلنکی زلی به لاشان و که‌مه‌ریدا ده‌کرد و به ده‌ستیک له‌نگه‌ری ئاهه‌نگی بۆ عه‌زه را‌ده‌گرت.

له‌ ته‌مه‌نی نیوان ساوایی و مندالیمه‌وه، به‌زۆری، له‌ ده‌می ته‌پلی پارشینودا خه‌به‌رم ده‌بۆوه، که ده‌نگی ته‌پل و ده‌هۆل له‌ گه‌ره‌که‌که‌ی ئیمه‌ نزیک ده‌بۆوه یه‌کیکم به‌ چراوه‌ له‌ گه‌لدا ده‌هات و ده‌رگه‌ی ده‌ره‌وه‌یان بۆ ده‌کردمه‌وه و عه‌زه و همه‌ عه‌بۆ ده‌گه‌یشته‌ به‌ر ده‌رگه‌مان. تاوینکی باش ته‌پل و ده‌هۆلیان بۆ ده‌کوتام تا لینی تیر ده‌بووم، ئنجا قامته‌ جگه‌ره‌یه‌کی کوردیی بۆن خوشم ده‌دانی و دوعاخوازیمان له‌ یه‌کدی ده‌کرد. ئەو پینوه‌ندییه‌ی ده‌می پارشینو له‌ به‌ینماندا هه‌تا هه‌ردوو‌یان به‌ ر‌حمه‌تی خوا چوون، هه‌رگیز له‌ بیر ناکه‌م.

شه‌وی و‌ه‌ها ده‌بوو زوو به‌ خه‌به‌ر نه‌ده‌هاتم، کاتیک خه‌به‌رم ده‌بۆوه گویم لێ ده‌بوو ته‌پل و ده‌هۆل به‌ عاده‌تی شه‌وانی پینشوو له‌به‌ر ده‌رگه‌مان ده‌نگیان دیت و‌ه‌ک که‌ خۆم له‌و‌ی ب‌م. به‌ په‌له‌ بۆیان ده‌چووم و «تعارف» مان به‌جی ده‌هیتا. و‌ه‌هاش ده‌بوو به‌خه‌به‌ر نه‌ده‌هاتن ئەوان فه‌رمانی خۆیان هه‌ر به‌جی ده‌هیتا ئنجا سوو‌ری ته‌پل لیدانیان ته‌واو ده‌کرد. شه‌وینکی باران و ر‌ه‌هیل بوايه‌ ته‌پل لیدان به‌ کۆلانا‌ندا نه‌ده‌شیا به‌تایبه‌تی له‌به‌ر ئاوی پلووسکان که‌ خۆ لێ پاراستن و ده‌هۆل لێ شار‌دنه‌وه‌ی و‌ه‌ز‌حمه‌ت ده‌که‌و‌ئ. له‌و ته‌رزه‌ شه‌وه‌دا عه‌زه له‌ که‌مه‌ری ده‌وری گونبه‌دی مزگه‌وتی گه‌وره‌ ده‌گه‌را و ده‌یکوتا، منیش ئەگه‌ر به‌ خه‌به‌ر بامایه‌ خه‌یاڵم بۆی ده‌کش‌ا و به‌ یادی شه‌وه‌کانی دیکه‌ گویم لێ ده‌گرت.

عه‌زه به‌غدايي و‌ه‌ک به‌ ناوه‌که‌یدا دياره. عاره‌ب و به‌غدايي بوو. ر‌ه‌نگی ر‌ه‌شتاله و بالای کورت بوو، وتووێژیشی پینوه‌ ديار بوو که‌ فیری کوردی بووه. له‌ زۆر ورده‌ که‌سب و کاردا شاره‌زا بوو، و‌ه‌ک که‌ دیتمان تۆپچی و ته‌پل زهن بوو. پۆژی که‌ بووک بۆ کاکه‌ زیادی حه‌ماغا گوێزرایه‌وه، عه‌زه به‌غدايي ده‌ست ر‌ه‌نگینییه‌کی جوانی نواند. ئەوسا من له‌ سه‌ره‌تا‌کانی خۆیندندا بووم و به‌ چاوی مندالی سه‌یری مه‌ه‌اره‌ته‌که‌ی عه‌زه‌م ده‌کرد. ناتوانم به‌ ته‌واوی و‌ه‌سفی چۆنیه‌تی ئەو مه‌ه‌اره‌ته‌ بکه‌م به‌لام ئەوه‌نده‌م له‌ بیره‌ که‌ عه‌زه له‌ پینش ولاغی بووکه‌وه له‌ ژیر تارایه‌کی ئال و سه‌وز و به‌ریندا به‌سه‌ر ئەسکه‌له‌یه‌کی دارینه‌وه که‌ له‌ ژیر په‌رده‌دا به‌ چاو نه‌ده‌یترا مه‌قه‌سه‌ی ده‌کرد هه‌ر ده‌تگوت سواری جانه‌وه‌ریکی ئەفسانه‌یی بووه،

مچه‌ی حه‌به تۆزه‌ش (خه‌لقی سلیمانی بوو له کۆیی پنیان ده‌گوت مچه ژنانی) جلکی ئافره‌تانی له‌به‌ر کردبوو، به‌ره‌قس و چه‌غانه له پینشی پینشه‌وه به‌ره‌و مالی زاوا ده‌هات، ئاپۆره‌ی بینهرانی‌ش له‌م به‌ر و ئه‌و به‌ری ڤینگه‌ی ده‌سته‌ی بووک گۆیسته‌وه، هه‌ر له مالی که‌ریماغای مه‌لا وه‌حیداغای هه‌ویزی هه‌تا مالی هه‌ماغای هه‌فووری وه‌ک بېشه‌لانی تیک هاویشتوو که‌له‌کیان به‌سه‌ر یه‌کدیدا ده‌کرد.

به‌زم و ئاهه‌نگی ئه‌و شاییه ده‌ ڤۆژیکی خایاند و گه‌لیک سوار و پیاده‌ی عه‌شایر و ده‌شتوده‌ری کۆیه و ڤانیه و خۆشناوه‌تیش تینیدا به‌شدار بوون و ئیواران ڤمبازی و جلیت‌بازی له مه‌زاری به‌ر «ده‌رکی گه‌روو سۆرک» ده‌کرا. له‌بیرمه ئیواره‌یه‌کیان به‌ده‌م غارینی و ڤمبازی سوارانه‌وه له‌گه‌ل چه‌ند که‌سیکی خۆمان ڤاوه‌ستابووم، دیتم سوارینکی عه‌شره‌تی جلیت به‌ده‌ست و لاغی تاودا بۆ لای شه‌فیقی عه‌ولاغای هه‌ویزی که‌ ئه‌وسا له سواره هه‌ره ماهیر و شیرینه‌کانی ده‌وری خۆی حساب ده‌کرا، گه‌نجیکی زنده به‌رچاو و قۆزیش بوو. شه‌فیقاغا به‌پنی ده‌ستووری جلیت‌بازی و لاغه‌که‌ی خۆی خسته غار و ڤووشی وه‌رگێڤا بۆ لای کابرای جلیت به‌ده‌ست. کابرا جلیتی هه‌واله‌ی لای شه‌فیقاغا کرد، ئه‌ویش هه‌ولی دا جلیته‌که به‌قۆزیته‌وه به‌لام ده‌ست و قامی کابرای جلیت هاویژ ڤاستی نه‌ده‌هینا و جلیته‌که مه‌تر و نیویک له شه‌فیقاغا دوور ڤه‌ت بوو. شه‌فیقاغا بۆی هه‌بوو باداته‌وه سه‌ر غه‌ریمی خۆی به‌لام و ابزانم تینیینی له‌وه‌دا که کابرا مینوانه و خاله‌به‌خشی کرد. من ئه‌م دیمه‌نم به چاکی له بیره، واش ده‌زانم له‌و شاییه بوو که بۆ ئاهه‌نگی ژنه‌یتانی کاکه زیاد ده‌گه‌ڤا، ئنجا ئه‌گه‌ر له بیرکردنه‌وه‌دا به سه‌هوو چووبیتم نازانم بۆنیم له چ ئاهه‌نگینکی دیکه‌دا بووه چونکه له‌و ته‌مه‌نه‌دا به‌زمینکی دیکه‌ی وه‌ها به هاتوبات نایه‌ته‌وه به‌ر یادم.

«ده‌رکی گه‌روو سۆرک» ناویکی پاشماوه‌ی ئه‌و ده‌ورانه‌یه که کۆیی شووره‌ی به ده‌وره‌وه هه‌بووه و شه‌وان ده‌رگاکانی داده‌خران. ئه‌م ده‌رگه‌ی گه‌روو سۆرک له‌لایه‌ن قیبه‌له‌ی شاره‌که‌وه بوو. یه‌کیکی دیکه له سه‌رووی شار به‌لای باکووردا پنی ده‌گوترا «ده‌رکی خۆشناوان». سینه‌میان وه‌ختی خۆی پنی گوتراوه «ده‌رکی بابان» له سه‌متی به‌ری و لا‌تی سلیمانی بوو. له ده‌ورانی ئیمه‌دا ناوی گۆڤابوو پنی ده‌گوترا «قۆنگری سه‌رشاخان». له دیوه‌خانی هه‌ماغا باس کرابوو گۆیا حاجی

به کراغای حه ویزی شووره‌ی نزیک گه‌ره‌ک و مالی حه ویزیانی هه‌لوه‌شاندووه و کردوویه‌تی به که‌ره‌سته‌ی کۆشک و باله‌خانه‌ی خۆی. حه‌ماغا گوتبووی حاشا لله ئه‌و نه‌ی کرد، ئیمه که خانوو و دیوه‌خانه‌ی مه‌حمودا‌غای باوک‌مان بینا کرد به‌شیک‌ی شووره‌که‌مان، که مه‌یله‌و کاول بووبوو، هه‌لوه‌شاند و کردمانه دیواری ئه‌و تازه بینایه‌مان. له کتێبه‌که‌ی «حه‌ماغای گه‌وره» میژووی دروست کردنی ئه‌و خانوو به حیسابی «جمل» له بره‌ شیعریکی فارسی چهند به‌یتیدا هاتوو، ده‌که‌ویته پاش 1270 سال مه‌رگی حاجی به‌کراغا.

به‌هه‌مه‌حال ئهم دیمه‌نانه هی سه‌ره‌تای قۆناغی دوا‌ی ساواییمه، له‌وه‌شدا عه‌زه به‌غدا‌یی پشکینکی به‌رچاوی هه‌یه، مچه‌ی حه‌به تۆزه‌ش یه‌کینکه له‌و که‌سانه‌ی وینه‌یان له ئاوینه‌ی هه‌ستی ساواییمدا نه‌قش به‌ستوو بووه چونکه به‌ زۆری سه‌ردانی کۆیه‌ی ده‌کرد و به‌پێی مه‌یلی ژنانه‌ی هه‌میشه له مه‌جلیسی ژنه‌ خاوه‌ن مال و حاله‌کانی ئه‌وسادا خزمه‌ت‌گوزاری به‌جی ده‌گه‌یاند و هه‌ر جاره‌ش خه‌به‌راتی ژنه‌ ناو‌داره‌کانی سلیمانی و که‌رکووک و هه‌له‌بجی، وه‌ک «نه‌شره‌ی ئه‌خبار» به‌و مه‌جلیسه‌نه‌دا بلاو ده‌کرده‌وه. هاتوچۆی بۆ مالی ئیمه و مالی مام به‌رده‌وام بوو، ته‌نانه‌ت جاریکیان له‌گه‌لماندا هات بۆ سه‌ردانی حه‌مام جه‌لی، له‌ گه‌رانه‌وه‌شدا به‌ درێژایی رێگا گۆرانیی بۆ گوتین و چه‌غانه‌ی لێدا، به‌ سه‌ر پشتی ولاغه‌وه.

ئه‌و جاره‌یان مام و خاله‌ عیززه‌ت له‌گه‌لدا بوون، منیش له‌ پاشکۆی کاک تاهیری حه‌مه لال سواری ماینه‌ بۆره‌ بووم که له‌ خالانه‌وه به‌ دیاری بۆم هاتبوو. مه‌به‌ستیش خالوانی پۆده‌ره. له‌ هه‌وه‌له‌وه ئه‌سپینکی گول‌ه‌نگی قه‌شه‌نگم له‌ شیخ حه‌سه‌نی حاجی سه‌ید گول، ئامۆزای دایکم و زاوامان. بۆ هات... دواتر باوکم ئه‌سپه‌که‌ی بۆ هه‌ناردنه‌وه به‌ نیازی ئه‌وه‌ی له‌ شوینی ئه‌ودا ماینیکم بۆ بنێرن، ئیتر ماینه‌بۆره، ده‌تگوت شیرێ سپیه‌ وه‌ک په‌یکه‌ری وه‌ستایه‌کی هونه‌رکار خپوخۆل و قه‌شه‌نگ ره‌وت و غاری ده‌کرد، له‌ جینی ئه‌سپه‌شی بۆم بوو به‌ دیاری. ئه‌و پۆژه که له‌ حه‌مام جه‌لی ده‌گه‌راینه‌وه و مچه‌ی حه‌به تۆزی گۆرانی و چه‌غانه‌ی له‌ کاردا بوون کاک تاهیر جه‌لوی بۆ ماینه‌بۆره به‌ره‌لا کرد و به‌مه‌ودا پیش قافله‌ی حه‌مامچییان که‌وت، به‌لام له‌ رینگه‌یه‌کی هه‌له‌وه رۆژی... چه‌ندیکی جه‌ماعه‌ت له‌ دواوه به‌ پلار و ده‌نگی به‌رزه‌وه گۆرانیی «هۆی خالی رینبوار، ریم لێ گۆراوه» یان

گەشتى زىيانم

بە دۋادا ناردىن كاك تاهىر لىنى نەبىستىن ئەوانىش گۆرانىيەكەيان گۆپى بە «بىت لى
گۆراۋە». دۋاى ھەلەبوونىكى مزرۆكە ئىنجا ھاتىنەۋە سەر راستە بىنگاى چنارۆك.

ساوااییم و همه‌دی رهش

دهنگوباسی همه‌دی رهش داستانیکه بۆ خۆی. راستیه‌که‌ی به‌سه‌رهاتی ئەم که‌له‌دزه بێباک و نه‌ترساوه شیاووی سه‌ره‌باسیکی سه‌ره‌به‌خۆی درێژه‌داری به ورده‌یه. من لێره‌دا تارماییه‌کی ڕووداوی شه‌قاوده‌که‌ی همه‌دی رهش باس ده‌که‌م که له‌گه‌ڵ بیره‌وه‌ریی ته‌مه‌نی شلکی ئەوسامدا بگونجی، ده‌رفه‌تیشم نییه له به‌غداوه بۆی بچمه‌وه کۆیی به پرس و توژینه‌وه ڕه‌گورپیشه‌ی ژیا‌نی بۆ به‌ر ڕووناکی ده‌ربکێشمه‌وه.

همه‌دی رهش فقه‌ی بوو. له ساوااییمدا به‌یینک له مزگه‌وتی حاجی مه‌لا ئەسه‌عه‌دی خویندووه زۆر جارن ئیشوکاری به‌رده‌ستی پووری گه‌وره‌م «یافه‌خره»‌ی کردووه. ده‌یانگوت وه‌کوو خۆیی هاتوچۆی مال و مزگه‌وتی ده‌کرد. من به‌ بیرمدا نایه‌ت به‌ زیندوووه‌تی دیتبیتم، باشت‌ریش ئەوه‌یه بلێم وینه‌یم له یاد نه‌ماوه. به‌ ڕوالت فقه‌یییه‌کی شه‌رم به‌خۆ و چالاک بووه، دواتر ده‌رکه‌وت گورگ بوو له پێستی مه‌ردا. شه‌ویکی هاوین، مالمان له چنارۆک بوو، به‌لام من به‌ریکه‌وت له کۆیی لای باوکم بووم. له‌به‌ر مندالیم، هینشتان مه‌جلیسی باوکم قه‌له‌بالغ بوو من نوستم. کاتیک خه‌به‌رم بۆوه شه‌و وه‌کوو ڕۆژی لی هاتبوو له‌به‌ر زۆری چرا و هامووشۆکه‌ر و ده‌نگوبه‌نگی قه‌وغای مال و کووچه و کۆلانه‌ی ده‌ورمان. ئەو ده‌مه جۆریک سه‌یره‌هاتنه‌وه و ڕامان و شله‌ژانیکم هه‌ست پێکرد، دواتر بۆیان باس کردم چ ڕووی داوه. پاش هه‌لستانێ مه‌جلیس مه‌لا عیززه‌تی ئاموزای باوکم و مامه‌ی وه‌ستا برام به‌ نۆره‌ی شه‌وانه‌ی خۆیان لای باوکم ده‌میننه‌وه. یاریده‌ده‌ره‌کانی دیکه چووبونه‌وه بۆ ماله‌کانیان. دوا‌ی داخستنی ده‌رگه‌ی ده‌ره‌وه، له سه‌ربه‌انه‌وه مامه‌ی وه‌ستا برام ڕووناکییه‌کی دیته به‌رچاو له ژوو‌ریکی نزیک ده‌رگه‌ی ده‌ره‌وه بۆ ماوه‌ی ترووکه‌یه‌کی چاو گه‌ش ده‌بیته‌وه و نامینیت. به‌ باوکم و خاله‌ عیززه‌ت ده‌لی ئەگه‌ر چاوم ڕه‌شکه و پینشکه‌ی نه‌کردبێ زه‌لامیک له‌و ژوو‌ره‌ خۆی هه‌شار داوه... خولاسه‌ بۆی ده‌چیته ژوو‌ره‌که‌وه، کابرایه‌ک ده‌رده‌په‌ڕی به‌ خۆی و دیوارب‌ریکی گه‌وره‌ی ئاسنه‌وه. مامه له دواوه باوه‌شی پێدا ده‌گرێ، بۆی زه‌وت نا‌کرێ. کابرا که دیتی ده‌رگا پێوه دراوه خۆ هه‌لده‌کو‌تی بۆ سه‌ربان، مامه‌ی به‌ سه‌ر پشت و کۆله‌وه. چهند پینچه‌یه‌ک له قاده‌مه‌کان سه‌ر ده‌که‌وی باوکم هه‌ر دوو قاچی ڕاده‌کێشێ و

دهيهټنټه وه بؤ چه وشه. مه لا عيززهت ديواربره كه ي ده كه ويته بهر دهست تا تيني هه بوو له پشتي مامه ي راکشا بوو. مامه هاوار دهکات و کابراي له دهستان بهر دهبي... سهر ي خوينه نه يه شينم خهلق به دهنگه وه هاتن و کابرايان دهردهست کرد. ئه ويش هر خهريک بوو پروي خوي بشاريته وه تا کوو سوڤي نه شنهت دهيناسيته وه دهلي: کاکي رهش ئه وه توي؟ ئيتر عالم پڑانه ئه و ناوه. حکوومه تيش خه بهري بؤوه و همه دي ره شيان بر دبوو بؤ سهر. له ريگه ي بهرو سهر مه لا فه تاحي مه لا عيززهت له و دمه دا که همه دي رهش به دهست خهلق و پوليسه وه له شق و زلله دايه نوکته ي بؤ ديت و دهلي: فقه ي همه د ئه ري «ضرب زيد عمرا» ته رکيبي چيه؟

دهيانگوته همه دي رهش له و شه ودا پقي هه لگرت له و که سانه ي به ليدان و شکاندنه وه زوريان دهرديزي لي کردبوو، له سالاني دواتردا ئه و پقي خوي هه لپشت وهک که به کورتي له باره يه وه ددويم. که ژووره که ي دهگه رين چهند چشتيکي دزراوي تندا دده دزنه وه که ودا تا ئه و دمه نه زاندرابوو کي دزيوني. يه کنيک له و شتانه سه عاتي موفه تيشي معاريف بوو که له قوتابخانه ي سهره تاي به شه وداي خه و تن لي دزراوو... همه دي رهش ته نها داني به ودا هيتابوو که به نيازي دزي بؤ مالي ئيمه هاتبوو، شته کاني ديکه ي ئينکار کردبوو که ودا به دزين دهردهستي کردبن. گوتبووي له کؤلانه و نازانم کوي دوزيمنه ته وه. باوکم له حقه ي شه خسي خوي خوش بوو. له ئاکامدا به چهند مانگيک حوکم کؤتايي به مو حاکمه ي هات...

چهند سالنک به سهر ئه م پروداوه تنيه ري، حياکيه تي همه دي رهش کؤن بوو. من گه يشتبوومه ته مه ني خويندن. دمه و هاوين باسي دزراي مالي فلان و فلان به شاردا بلاو بؤوه. چهند شه ويکيان خهلقه که بيناک بوون به خه يالي ئه وه که دزين هر هه بووه و هر دهبي. به لام مه سه له که له حيسابي عاده تي تنيه ري کرد. شه وانه چهند مالنک دهرزان بي ئه وه ي که س ههست به دز بکات. حکوومه ت دهوريه ي دهنگ دان، خهلقيش به ههسته و کورکه وه خويان دهکرد. له گه ل ئه مه شدا بؤ سبه ينه دهرزاندا که 4-5 مال دزراون. به دريزياي شه و فيفره ي پاسه وانان له کؤلانه دهنگي ده هات خهلقيش له سهر بانان ئاودهنگي يه کدييان دهکرد

کهچی بۆ سبهينه 6-7 مآل مه علوم دهکرا که دزاون. خهلقى شار به تهواوى ئۆقرهه لى هه لگيرابوو، منيش لهو ته مه نه دا وام به بيردا ديت گوييستي ئه و هاتوباته ده بووم، به لام ترسم پى نه ده نيشت چونکه مآلمان له چنارۆک بوو من هه ميسان به ريکه وت ئه و هاوينه ش له کزى له گه ل باوکم به سهرم ده برد و به شه و ده وروبهرمان قه له باله غ بوو له وانه نه بووين دز ته ماعمان لى بکات. ئه وسا جه ميلاغای حاجى ئه سعه دغای هه ويژى قايمقام بوو. يه کيک له وانه ي ناحه زى بوون نامه ي نووسيپوو بۆ پۆژنامه يه کى به غدا و ئه و باره ناله باره ي کزى ي تيدا باس کردبوو، تاوانه که شى له مل که مه ترخه مى و بيناکى ئيداره ي قهزا پينچابوو. که ئه م خه به ره له پۆژنامه بلأوبۆوه ئيداره ي هه ولىز و کزى پنى سه غله تتر بوون. پاسه وان و ده ورييه ي شه ويان زياد کرد، هه ستيش به وه دهکرا که ئه م دزه، يان ئه م دزانه، بهر له به يانى شار جى ده هيلن بۆ ده ره وه، ئيتر له پاش عيشاوه ده سته يه ک له تفه نگچى له زارکى هه ر کۆلانه يه کى بۆ ده ره وه ي شار ده ربکات خۆيان داده نووساند، پاسه وان و ده ورييه ي عاده تيش له گه ران و سووراند ده بوون هه تا سبهينه. شه وىکيان له گه ل ته قه ي ده سريژى تفه نگ خه به رم بۆوه، هه ستيشم کرد خه لقى سه ربانه کان که وتته پرس و گفتوگۆ له گه ل يه کديدا، پاسه وانيش وه کوو ته تر به کۆلانداندا ده يانچرپاند و فيفره يان به ده نگ ده هينا. من خه وم لى که وته وه. سبهينه بهر له پۆژمه لات هه لستام و گويم لى بوو خه لق به تىکرايى له باس کردنه وه ي ته قه کانى شه و بوون. هه ر له و قسانه ياندا بيستم که حه مه دى ره ش بهر ئه و ته قه يه که وته وه و مه يته که ي له حه وشى سه را فرى دراوه. يه کسه ر چووم بۆ حه وشى سه را.¹³

¹³ - له نووسىنى هه وه ل جارى ياداشته کانم له زىمنى باسى حه مه دى ره ش، چاوبۆشيم کرد له هه واليکى تاييه ت به ته جره به يه کى يه کجار ده گمه نى خۆم که پيوه ندى حاله تى هه ستي ونم به رووداوى کوشتنى ئه و که له دزه وه هه يه... دواى نووستنه وه م، خه ونيکم ديت خويته ر دلنيا بى له وه ي يه ک زه رپه به سه ره وه نانى تيدا نيه. له خه ونمدا وام زانى من خه به رم بۆوه له و نوينه ي تيدا بووم. پۆژ ته واونيک بلند بووه، دوو ئافره تى گه ره کى خۆمان له بهر ده رگه ي مآلمان که شوپنى لى نووستنى من به سه ر ده رگا و کۆلانه و جيگه ي ئه و دووژنه يدا ده نوڤى وتووڤڤيان ده کرد: يه کيان گوئى ته قه ي ئه و شوکه حه مه دى ره شى بهر که وتيه. ئه مه م له خه وندا بيست و به خه بهر هاتم

يەكەم جار بوو چاوم بە سەروسىماي مردووى بېنەناسەي ھەمدى رەش بکەوئ. قەوارەى برىنى گوللە لە دەندەلەى سىنگى ديار بوو، چاکەتېنگى پۇلىسانى لەبەر بوو، پېرى باغەلەکەى سەرسىنگى تۇچايە بوو، لای دامەنى چەرچەفېنگى پېدا درابوو چونکە لەکەمەرى بەرەژىرەوئى پووت بوو، قەيتانى فېفەرەشى بە فېفەرەو لە ملدا بوو تومەز ھەموو شەوئیک بە جلکى پۇلىسان دەگەرپا و کە پاسەوان و دەورىيەى لى نزيك دەبوونەو فېفەرەى بۆ لى دەدان وەک کە خۆى پاسەوان بى، تەفەنگىش بە شانەو دەبوو وەکوو پۇلىس و پاسەوانەکان. ئەو شەو چەند مائىنگى برېبوو. بەر لە فەجر لەگەل ھاوپرېکانى بەرەو دەرەوئى شار دەرپوات. بەرېکەوت ئەو شەو لەو رېگايەو بەرەو دەرەو دەرپوات کە دەکەوئتە لای دەباخانان و ھەمامى پىسکان بۆ سەر پردى ناو رەزەکان شۆرە دەبېتەو. تاقمېک لە پاسەوانى تەفەنگچى کە لە ناويان پياوى تايبەتى جەمىلاغا ھەبوون. بە تەنېشت ھەمامەکەو خۇيان پەنھان دەکەن و بى سەدا و دەنگ چاوەنۆرى رېکەوت دەبن. کاتېک ھەمدى رەش و

دېتم جارى زۆر زووترە لەو کاتەى لە ھەودا دەمدېت بەلام خەلقەکە لەسەربانان بېيانەو دەربووو شتېکيانە کە من جارى نەمدەزانى چىيە... ھەلستام و پرسیارم کرد چ بوو ئېتر زانېم ھەمدى رەش کوژراو... کە خەبەرم بۆو سەبرى دەرگام کرد پتو دەربوو نەک داخراوو کەسېش لەمدىو و ئەودىو دەرگەکە پەيدا نەبوو... دوودلى ھەوئ جارم لە نووسىنى ئەم تەجرەبەى لەووە بوو کەوا رەنگە بېتتە جىئ نەسەلماندن و دەمەتەقەى باوەرکردوو و باوەرئەکردوو، سەرەراى ئەو کە نەنووسىنى دەخلىنگى نابى بەسەر ھېچ سەروبەرىنگى گەشتى ژيانم. ئەوانەى لىم شارەزان دەزان زۆر جارارن خەونى راست دەبېنم، لەو سالانەى دواى عومرى ۵۰-۶۰ سالىم زۆر لەو خەوانەى دەمەو عەسر دېتە بەر زەينى نووستووم دېتە جى، لە ھېندىکېشيان ترسم رى دەنېشت وەک خەونىنگى ۱۹۷۴ دېتم و ھەموو مالمەو تى گەياند ئاگادارى خۇيان و مندالەکان بن، قەزا و قەدەرىک بەرېنەو، دەرچوو خۆم زەدەبووم و برىنگارىم بۆ کرا و شەش شەوان لە خەستەخانە مامەو، چوار دکتۆر بەسەرمەو بوون. بەر لەوئى بەنج بکرىم پېم گوتن رەنگە ئىو کە رېيازى «علمانية»-تان لەبەرە باوەر بە ھەندى پرووداوى نەفسى و سۆسەى دەرروونى نەکەن بەلام برۆا بفرەموون من لە پترىو ئەم برىندارىيەى خۆم لە خەوندا دېت... ھەر چوارىان گوتيان فلان ئېمەش باوەرېمان ھەيە وەک تۆ بە راستبوونى گەلېک لە دياردەى دەرروونى. ئەمە دەنووسم وەک ئەوئى قەرز بدەمەو وای حېساب دەکەم، تۆش خوئتەرى بەرېز خۆت و قەناعەت و بارى نەفسى و دەروونىت!!

جه ماعه ته که ی دهگه نه بهر لولوله تفهنگی ئه و ئیشکچیپانه دهنگیان دهدهن، همه د تفهنگیان له بال دهکات ئه و انیش دهرپژئی لی دهکن تهقه دهبرپته وه بی ئه وه ی بزائن کهس بهرکه وتووه یان نا.

پاش به یان ئیشکچیپانه دهگه پته وه بژ ناو شار. ئه وساش مه علوم ناکرئی چی پرووی داوه، ههتا رپنواریک له رانیه وه دهگاته ئه و شوینه ی تهقه ی لی کراوه. دهبینی کوژراویک که وتوته ناو جزگای بهر رینگه که وه ئیتر خه بهر به حکوومهت رادهگه ی نه ی و مه ی ته که ده به نه وه بژ سهرا و ده زاندری همه دی رهش کوژراوه. هاوپییه کی همه دی رهش، ناویم له بیر نییه، بریندار ده بی و به خوینه که یدا ده چنه وه تا مه ی ته که ی له بناری شاخی چنارۆک به دیوی کۆیه دا ده دۆزنه وه. ئه میان سهربه جه ماعه تی کوینخا خدری هۆرمزیار بوو که به خۆی و چه ند مالیکی خزمیه وه له «کانیکه ند» ی سهربه چنارۆکی ئیمه دا ده ژیان.

له ته حقیقاتدا دهرکه وت همه دی رهش له گه ل ئه م تاقمه ی مالی کانیکه ند رپک ده که ویت و مه کۆیان له گردیکی بناری چپای چنارۆک به سهر کانیکه وه ده بیت. ئه و گرده ئیستا پنی دهگوتری گردی همه دی رهش، کانیکه ش هه ر به وه وه ناو ده بری. مالیکی به دزین ده ستیان که وتبایه له و ناوه دا ده یانشارده وه. که لینیان قه وما و مه کۆیان دۆزرایه وه که متاکوریتیکی ئه و ماله گه یشته وه ده ست خاوه نه کانیان.

کوینخا خدر به خۆی و هسه نی کورپی و کهسانی دیکه شی گیران و حوکم دران، به لام نازانم چه ندوچۆن. هیتدهم له بیره هاوینیکی دواتر مالمان له چنارۆک بوو که کوینخا خدر ماوه ی حوکمه که ی به سهر برد و گه رایه وه بژ ماله که ی له کانیکه ند. که به لاماندا تینه ری دیتم رهنگی له چاو هی پینش چه پسبوونی وه کوو شه عریی زهردی لی هاتبوو تومز له و ماوه یه دا که متر له جاران که وتبوو بهر هه تاو. زۆریشی نه برد به سهردا مرد.

هسه نی کوینخا خدر دوا ی باوکی گو یستیه وه بژ بیتوین. له کوژرانی که مالی جه لال سانیب، قایمقامی رانیه، تۆمه تی بژ چوو و نهختیکیش گیرا به لام حوکم نه درا. ئه ویش زوو مرد. کچیکی «ئهستی» ناوی له دوا به جی ما لای زپنهنگی له کانیکه ند، مایه وه. ههتا دنیا دنیا بی دهنگ نییه و نه بووه وه کوو ئهستی بالۆره ی

گوتبن. جوړه زهنگوله و هیتان و بردنیکي دهگمن و تاییهتی لهو دهنگدا هه‌بوو
بالوړه‌ی به‌رهو به‌رزاییه‌وه ده‌برد. ئه‌ویش به جحیلې مرد.

حه‌م‌دی په‌ش جگه له سوود وهرگرتن له جلك و فیه‌ره‌ی پزلیسان، بژ شوینبزی
له نۆینه‌کانی شاریش به مرادی دزیوی ده‌گه‌یشت. به‌شیکي زوری ئه‌و نۆینه
زه‌لامیان تیزا ده‌رزیشت، له‌وه‌وه ده‌یتوانی له دهمی سه‌غله‌تیدا خوی تیدا بشاریته‌وه.
وه‌ها ده‌بوو له مالیکه‌وه بژ مالیکي درواسی به نۆیندا هاتوچوی ده‌کرد. له هر
کامیکیان لینی به ده‌نگ هاتبانایه به‌و نۆینه‌دا ده‌چوه مال‌که‌ی دیکه وه‌یان به‌ول‌اوه
تریش، به ئاسانیش ده‌یتوانی له‌و تهرزه مال‌انه‌دا به یه‌ک شه‌و چهند مالیک بدزی.
له‌لایه‌ن توله‌ستانده‌وه له‌و که‌سانه‌ی که له شه‌وی ده‌رده‌ستبونی ئازاریان دابوو
وه‌یا سووکایه‌تییان پښ کړدبوو، وایزانم توله‌ی خوی له هه‌موان ستانده‌وه و یه‌ک
یه‌ک مال‌ه‌کانیانی به تالان برد، له‌گه‌ل هه‌ندیکیان هه‌ره‌شه و تۆقاندن و سووک
کردنیشی به‌کار هیتابوو بڼ ئه‌وه‌ی خویان لڼ ئاشکرا بکات.

هاتوباتی حه‌م‌دی په‌ش ده‌وری چل شه‌وینکی ئه‌فسانه‌یی خایاند. له‌و ماوه‌یه‌دا
وه‌کوو مژه‌که له په‌رده‌ی مینشکی هه‌موو هوشداریک له شاری کزیی به نامزیی و
نه‌ناسراوی چه‌سپ بوو. له پاشماوه‌ی دواي مه‌رگی دوو شت به‌جڼ مان. یه‌کیکیان
بیوه‌ژنه‌که‌ی بوو که من له دهمی کوژرانیدا جارئ نه‌مده‌زانی ژنی هیتاوه، دواتر
بیستم بیوه‌ژنی حه‌م‌دی په‌ش شووی کړدوته‌وه به «ئاغا کۆر» که بۆره پیاوینکی
چاو کزی کزیی بوو. جگه له‌وه‌ی که ئاغا کۆر به‌و ژنه‌وه ناوی ده‌ناسرا
مه‌هاره‌تیکیشی هه‌بوو هر له‌وهم دیتوه. له‌تکه هه‌ناری به ده‌ستیکه‌وه ده‌گرت و به
ددان و زار خه‌ریکی خواردنی ده‌بوو بڼ ئه‌وه‌ی یه‌ک ده‌نکی لڼ برژی. من چه‌ندین
جار ئه‌مهم لڼ دیتووه و هه‌رگیز ده‌نکی به‌رنه‌بۆوه.

پاشماوه‌ی دوه‌می ئه‌و مه‌کۆ و گرد و کانیه بوو که له دهمی دزیندا کړدبوونی به
حه‌شارگه. من و براده‌ران زۆر جار بۆی ده‌چووین و لیره و له‌وی ژیر ئیستیکان و
که‌وچکه چایه و شتی ئه‌وتزییمان لڼ ده‌دیده‌وه، له سه‌رووی گرده‌که دارمازووییک
هه‌بوو، له ژیزیه‌وه دانه شاخه‌کان بۆی ببون به سه‌ربان و بنمیچ. له پووکاری
به‌رهو ژیزی گرده‌که‌وه بابی ئه‌وه‌ی تفه‌نگچی نیشانه بگرئ کونیکي بچووک ساز
دراوو به‌سه‌ر سڼ لای گرده‌که‌دا زال بوو به جوړیک که‌س نه‌توانی لینی نزیک

گهشتی زیانم

ببیته وه. ئەو قایم کارییهش شتیک بوو له مه هارهتی دزانهی همه دی رهش ده وه شایه وه. یادی همه دی رهش ده بیته کوتایی ئالقهی سینه می ئەم زنجیره یه. ده لێن: «عند ذکر الصالحین تنزل الرحمة»، خواجه تۆش به گه ورهیی خۆت، پوور په شییه همه دی په شمان لێ بکهیت به شه به قی کازیوه که موژده ی پۆشنایی و هیمنایی پاده گه یه نی.

تییینی

له ئالقه یه کی پیشووتردا باسی هه سه نی مام فه تاحی پینازۆک هاتبوو. دواتر زانیم له 13/1/1985 ز کۆچی دوایی کردووه. هه سه ن به ناوی فه تاحی مامیییه وه هه لده دراوه، باوکی ناوی عه بدولا بووه. دوو کۆری دیکه ی که وتنه دهشتی دزه یان. هه سه ن وه چه ی زۆری له کچ و کۆر له پاش به جی ماوه. من سه ره خۆشیم له کۆره گه وره که ی، عه بدولا، کرد. حیسامو ددینی مه لا په فعهت و مه لا فه تاحی خاله عیززهت-یش له ناراحه تییه که ی ساڵی 1990 له هه ولێر کۆچی دواییان کرد و له ویش ناژران.

تالقي چوارهم

قوناغي ننيوان ساواييم و سهرهتاي چوونه مهكتهبم، كهوا سئ ساليكي خاياندووه، له ههردوو سهريشيهوه پهراويزي هاوبهشي لهگهل قوناغي پيشتر و دواتريهوه ههيه زړه رهنكيكي پيوهيه وهكوو تاريك و ليلى دواي بهياني كهوا نه شهوي تهواوه و نه روي تهواو. ههندي پارچه له روپيوي ئو ماوهيهي تهمنم لهبهه ههستي دهخزي و دهيوئ خشكه بكات بو تهمنيكي ديكه، بهتاييهتي تهمني خويندتم چونكه بيرهوهريي ئو دهمانهه وها روون و ريك نيه رووداوهكاني جزشخواردو بكات و بهيهكهوهيان بهونيتهوه، ههموو جارانش شايدم بو پيدا نابي له خوم باشتر ئو سهردهمانهي به بير بيتهوه، چونكه زوربهي ههره زوريان، نهگهر نهليم سهرلهبهريان، ئيستاكه لهگهل فرشتهي دواي بهسهرچووني ژيانيان خهريكي وتوويژن، مبهسيسم لهو شايدانه ئو كهسانه كه وهك خوم له رووداوهكهدا پشكيكي ههبووي، دها پشت بهو كهسه نابهستري له دوروهوي رووداوهكه ژياني.

به نمونهي روون كردنهوي مبهست دهليم كه له بهشي سييهمي ئم گهشتهدا باسي سهفهري باوكم بو جهلي نووسي، دواتر لهگهل خزمانم كهوتمهوه سهر باس كردني، نه كاك مهجيدى ئاموزام كه به 7 سال له من گهرهتره و نه نهجيبيهي خوشكم كه به دوو سال گهرهتره هيچ كاميكيان ئو سهفهريان به بيردا نههاتهوه، تا ئهوي خهريك بووم له خوم بكهومه گومانهوه. باش بوو وهك بلاچهي تهستي و بهرد كه له شهودا چهخماخي بگهشيتهوه، نهجيبيهي خوشكم به بيرى هاتهوه كه چون له گهرانهوي باوكمدا بو چناروك يهكيك له ريزي ئو سوارانهي به دوايهو بوون، مهلا عيززهتي مامه حبيب، كه نزيك مالان بوونهتهوه. ههر له سهر پشتي ولاغهوه منداليكي خوي بهرز كردوتهوه بو كوشي خوي و ههتا مالهوه كه مهوداكي له سهد مهتر تنيه ناكات بهيهكهوه سهره ژوور ههلكشاون. تومز كاك مهجيد و نهجيبيهي خوشكم لهو سهفهره بهشدار نهبوون. لهگهل ئم تهگهرهيهشدا دهبي بليم رووداوي ژياني منداليكي 4 - 5 سالي نهگهر له بيركردنهوهدا نهختيك پيش و پاشيش بكهوي زهره به هيچ كيشانه و پيوانه و ميژووي كزمهلايهتيمان ناگهيهني. تنها زهرهريك ههبي لهوهدايه كه خوم له ورده

حيسابى هه لسه نگاندى تين و تاوى ږوډاوى قوناغه سه ره تاييه كانى ژيانم نه ختيك دلشكسته ده بم چونكه دلم نارامتر ده بى نه گهر ږيچك يان به ږيكي بيته ناو نووسينه وه. به خير نه گهر تويش نهى خوينه رى نووسه ر، كه وتيته سه ر بارى ياد نووسى وه كوو من هم دلشكاو يه ت ديته به ر.

له سالى 1924 باوكم ناچار بوو له ږووى ته كليفه وه نه دماه تى «مه جليسى ته ئيسيسى» قبول بكت. هه رچى خاوه ن ږه ئى و قسه ږويشتوو هه بوو له براگه وړه و پياو ما قوول و ږيشسپيى شار وه ها يان په سهند كرد باوكم نوينه رى شار و ولا تى كزيى بى. من له و دمه دا مندالينكى پينج سالى بووم، هوشم به و جزره كيشانه و پيوانه يه نه ده شكا و هيچيشم لنى به بير نه ياته وه نه وه نده نه بى كه ده مزاني، به هه ستى ساواييم، هاتوباتيك له به يندا هه يه و قه له بالغى له مالمندا پتره له عاده تى، ته نانه ت نه گهر يه كينكى قسه زان به بيرم نه هينيتته وه ناتوانم بلنم ږوژى به ږى كړدى باوكم به ره و هه وليز و له ونيوه ش بو به غذا چون بووه.

ډواى به سه رچوونى نه و كڙه ي كزبوونه وه كانى مه جليس هاتوباتى گه رانه وه ي باوكم بو كزيى جموجوولى ږووره هه نگانه ي خسته ناو شاره وه به تاييه تى مالى خومان.

خه به ريك بلاو كرايه وه، گزيا باوكيشم له هه راي به غذا دږى په يمانى نيوان عيراق و ئينگليز كوژراوه. دياره خه به رى نه وتويى له دوو ږووه وه په ره ده ستيتن. ږووى يه كه م نه وه يه به عاده ت هه موو خه به رينكى گرنك، خوش بى يان ناخوش بى، به سه ر زارانه وه خول ده خوات و ده ئامسن، هه تا خه به ريش ږوو له ناخوشى بى پترى به سه ره وه ده ندرى، چونكه كومه لى زولملي كراو و كه نه فتى وه كوو هى خومان ته جره به ي له گه ل ناخوشيدا بووه، بزيه كا پتر به ته ماى ناخوشيه تا خوشى. ږووى دوهم نه وه يه، هه موو نه و كه سانه ي له ناحه زى و حه ساده تا ناراحت ده بن به خوشى و شوره تى شه خسى حه سووډى پى ږاو، جزره ته كسينيه ك له وه دا شك ده بن كه باسى ناخوشى وه پال شه خسه كه بده ن. به لام ئيمه - مه به ستم نه وانه ن كه به رپرس و ئاگادارى كاروبارى ماله وه بوون - ده مانزانى باوكم سه لامه ته و چ ږوژيكيش به ره و ولا ت ده بيتته وه. چ له ږيى حكومه ته وه بى و چ له ږيى مه لا نه فهنديى هه وليزه وه بى، ږوژانه نه حوالى باوكم به و خه لقه ده گه يشت، چ جابى

ئەوھى ئاۋناۋە راسپارەدە و ديارى و كاغەزى دەگەشت. بەھەمەھال گەرەنەۋەى باۋكەم لەو سەرەدەمەدا پووداۋىكى زىدە بەرچاۋ بوو. ھەر كە زاندرە گەشتە لای مەلا ئەفەندى لە ھەولیز، كەسانى نزیكى ۋەكوو مام و ھەندىك لە خزم و دوستى خۆمالى بەرەو پىرىۋە چوون، دواى ئەوانىش كە زاندرە ھاتۆتە ھەلەجە لای شىخ مارفى شىخ كەرىمى بەرزنجى كە خالە گەرەى مام بوو، ئەھلى شار و بەشىكى ئەھلى دەشت لەوانەى ھالوبارىكىيان ھەبوو بەرەو ھەلەجە جەمىن. لە ئەشراف و توجار و گەرەپپاۋى شار كەس نەما پەرە ھەلەجە مل نەنى، تەنھا جەمىلاغا نەبى، كە قایمقام بوو، پىنى نەبوو، گەبىشى لى نەدەكرا، شار بەجى بەتلى. ئەۋىش لە پۆزى گەرەنەۋەى بە خۆى و دەستەى دایەرەى ھكوومەتەۋە چەند سەعاتىك بە سواری بەرەو پىرىۋە پۆبى، كە گەشتە شارىش تەرتىبات ۋەھا كرابوو كە يەكەم دابەزىنى لە دىۋەخانەى جەمىلاغا بى.

من له و ته مه نه دا ههستی هاتوبات و تیک هاویشتنی خهلق و قه له بالغی له راده به دهر و نه و جزره شته به رچاوانه م ده کرد.¹⁴ بهر له گهیشتنی باوکم و نه و قه له بالغیه نه بیستراو و نه دیتراو خهلقى شار به گوره و گچکه و ژن و پیاوه وه تیکرایان له چاوه نژویی هاتنه وهی باوکم پڑانه مه زاری لای گردی مام جهردیس و باسکی عاره بیان که ده که ویته سهر نه و ریگایه ی له جنوبی شاروه به دهرکی گهروو سۆرکدا دیته ناوشار. نه و ریگایه بۆ مالی جه میلاغا و گه ره کی ئیمهش نزیکتره تا ریگایه کی دیکه.

۱۴- هزم کرد ثم رهفتاره دهلاله تبه خشی باو کم لیره دا تی چینی چایی دوه می «گهشت» بکه م: باو کم بهو قهله بالغییه که له گه لیدا بوون له هه له جهی شیخ مارفی شیخ عبودلکه ریمی بهرزه نجی بهرئ ده کهون. شهو له دینی شاخه سپیکه به میوانه تی له دیوه خان و مالی حسینا غای غه فووری میوان دهین. باو کم دهیزانی لهو شهو دا مانگ ده گیری... لیکدانه وهی کردبوو که شهو هه موو تفه نگدارانه له دهمی مانگگیراندا ته قه ی ته قلیدی بکه ن هه تا مانگ له دهست شهیتان ده رده هینن له وانه به زهره ری مال و گیانی لی بکه ویته وه. تیرتر ته مر ده کات سهر له نیواره بانگ راده نیلن تیمشه و مانگ ده گیری و له مه لای گه وروه ته مره کهس ته قه نه کات. بهم جوړه مانگگیران و شهو که به همنی به سه رجوو.

من له گهل کافیهی مه لایان و چهند که سینی دیکه له ژن و پیاوی مالی خویمان وهکوو خهلقی دیکه هاتینه سهیری ئه وهرایه و پتر له وان بینۆقره بۆ ده می ده رکه وتنی باوکم له دوا ی سه فهریکی شهش مانگی. له گه ره کی خویمان شایی و زه ماوه ند ده گه را و ئه هلی ماله وه خه ریکی کار دروستایی میوان و پینداویستی رۆژینکی وه ها ده گهن بوون. ته مه نم ئه وسا 5-6 سالی بوو، به بهر هۆش و گۆشی ئه وه ده مه وه م نه بوو له هه موو سه رو به ریکی هه رای وه ها گه وره بگه م، ره نگه له هه چ ریکه وتیکدا وه ها نه لوا بێ که ئه وه عاله مه ی شار به شدار ی هاتوباتی رووداو ی که ببن که سه ره تایی سواران له کلکه ی گردی که کۆن ده رکه وتن، جموجوولینکی تازه که وته ناو خه لقه که وه. بایی له شکرینکی مامناوهنجی سوار به پیر باوکمه وه چووبوون. من چاوم برپیووه ده می ده رکه وتنی «ئه سه شهی» که پینستر گوتبووم به دیاری له خالوانمه وه بۆم هاتبوو، چونکه ئه وه ئه سه به بۆ سواریی باوکم ساز درابوو. که نزیک بوونه وه لیمان، من به رده وام ته ماشای باوکم ده کرد، ئه وه هه موو عاله مه ی که له دوا وه ی و له ده ورو پشتییه وه له پینشییه وه به ره و ناو شار ده جمین، له و ده مه دا، سه رنجی رانه ده کینشام، کافیه ی مه لایان و ئه وانه ی له گه لی بوون ده شگریان و شادیشیان ده کرد. له نزیکمانه وه و له پشتمانه وه ئافره تینکی بینه ژمار به راوه ستاوی و به دانیشتنه وه سه رگه رمی ته ماشاکردن و بزپکاندن و پینکه نین و هه له له و ئه وه ته رزه شتانه بوون. به لام زۆر به سه یری چهند ئافره تینکی که لیمانه وه نزیک راوه ستابوون و ئیمه شیان نه ده ناسی که دیتیان به سه ر پشتی ئه وه ئه سه به وه پیاویک له هه ئیه تی «مه لای گه وره» وا دیت و پینشییه وه دیاره که ئه وه هه رایه بۆ گه رانه وه ی ئه وه له کاردایه گوتیان: تو خوا ته ماشای، ئه وه قه پیلکه یان هیتایه به شکلی مه لای گه وره هه تا وا تینگه ی نه کوژرایه. تومه ز خه به ری نه مانی باوکم. چووبووه دلی گه لیک که سه وه بایی ئه وه ی ئه وه هه موو خه شاماته ی به پیریه وه چونه هه ولیز و بۆ گه رانه وه ی چهن دین سه عاته زور به ی خه لقی شار به ئینتزاره وه ن نه توانی به درۆی بخاته وه. له و ده مه دا من ئاگام له و ته رزه قسانه نه بوو، ئه وانه ی له گه لندا بوون بۆ ئه هلی ماله وه یان ده گنرایه وه...

له چهن دو چۆنی ژیان و به سه ر بردنی ئه وه رۆژانه م ته نها هاتنه وه که ی باوکم له بیر ماوه، له خۆمه وه ناتوانم بلیم فلانه رووداو یاخود فلانه باری ره فتارم هی ئه وه رۆژگاره یه. دوور نییه رووداوی شاردنه وه ی هفت روپییه ی جه ژنانه م له مه خزهنی

الختام اخذت الاجازة العلمية وذلك بتاريخ 1346 هـ (1927) حينما كان المرحوم قاضيا وجميل أغا قائمقاما وقد أخذت الاجازة في المدرسة الجديدة التي شيدها له الملك فيصل الأول بحفلة عديمة النظير دامت ثلاثة ايام بلباليها حضرها رؤساء الدوائر وحضرها جميع صفوف المدرسة الرسمية بزيهم الرسمي وبأناشيدهم وكنت انت ايها الاستاذ السيد في دور الطفولية ولا أدري هل كنت في الصف الاول أو الثاني والشقيقة السيدة نجبية خاتون متقدمة عليك ومن العجب أن عبد المقتدر كان يحبني حبا جما وما سبني قط خلال تلك المدة الطويلة وكان يسب كل من شاء حقيرا أو عظيما وفي تلك المدة تصادف انه جاء عندي وخدمني الشخص الذي سود الله وجهه وجعل جسمه مطابقا لاسمه المدعو حمه رش فاراد أن يسرق من بيتكم شيئا مكافأة لكم على احسانكم ففضه الله على رؤوس الاشهاد فالقي القبض عليه الاستاذ الوالد في نصف الليل تقريبا...

ليزهدا مامؤستا يادی عه بدولموقتهدیر و به دوا نهودا حهمه دی رهش دهکاته وه که له ئالفه ی پینشووتر ناوی خو ی و باسی دزینه کانی هاتنه وه ناو ئم نووسینه وه، نهختیکیش ئاههنگی دروست کردنی ئه وه مهدرهسه یه روون دهکاته وه که ئه گهر ویستبای دهیتوانی پتری له سهر بروات. چونکه تهنه ئاههنگی دهست به دروست کردنی سئ پوژی خایاندووه، پینشتریش ههرگیز رووی نه داوه له کۆیی خانوویهک به ناوی سهرۆکی دهوله ته وه بۆ تاکیکی ئه وه شاره به ئاههنگی رهسمیه وه بنیات بنئی. من له بهر ساواییم که جارئ نه چوو بوومه مه کته ب، هینده ی مامؤستای نامه نووس وردییاتی ئه وه هاتوباته م به بیردا نایهت به لام له تیکرای قه له بالغی و تیک هاویشتنی خهلق و سهرهاتکه کردنیان له عه مه له و وهستای به ننا و ئه وه جوژه دیمه نانه وه دیمه نیکي گشتی دهوامه داری بیندریژی پر جموجوول و چالاکی یاد ده که مه وه که له کۆتاییدا سهری گه یاند به رایه ل کردنی رسته یه کی دریژی جل له سهر هه لخستن له لایه ن وهستای به نناوه که خوالیخوشبووی وهستا شاکر بوو، ئیتر ههرچی خاوه ن ناو و جینگه و رینگه و هیژ و پیزیکی شار هه بوو توپه قوماشی دههینا و وه کوو جلکی شووراو به و رسته یه یدا ده کرد و ده بوو به خه لاتی وهستا.

بریق و باقی ئه و تۆپه قوماشانه‌ی هه‌مه‌جۆری هه‌مه‌رنگ تا ئیستا که‌ش له‌ مینشکما ده‌تریسکیته‌وه و ابزانم به‌ ناوی منیشه‌وه تۆپه قوماشینکیان کرد به‌ شاباشی وه‌ستا.

مامۆستا له‌ نامه‌که‌یدا ده‌لێ له‌ 1927 ئیجازه‌ی وه‌رگرت و ئاهه‌نگه‌که‌شی له‌ وه‌درسه‌یه‌ بووه. ئه‌وسا من له‌ پۆلی یه‌که‌می سه‌ره‌تایی ده‌رچوو بووم بۆ پۆلی دوهم. هه‌رچی دروست کردنی مه‌درسه‌که‌ بوو له‌ 1925 ده‌ستی پێ کرد و ته‌واویش بوو که‌ جارێ من نه‌چوو بوومه‌ مه‌کته‌ب. به‌هه‌مه‌حال مه‌لیک فه‌یسه‌ل نه‌یتوانی بێت بۆ کۆی. و ابزانم گیروگرفتی ئیستیفتای ولایه‌تی مووسڵ ده‌رفته‌تی نه‌دا، نامه‌یه‌کی عوزرخوازی و کۆمه‌لیک کتییی به‌ دیاری هه‌نارد بۆ باوکم به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی من هه‌ستم به‌ شتان کردبێ بۆم ڕوون ده‌کاته‌وه که‌ باوکم ئه‌و وه‌عه‌ده به‌ خیلافه‌ی مه‌لیکی له‌ بیر نه‌کرد، دواتریش که‌له‌که‌ کردنی ته‌جره‌به‌ی تال له‌ ده‌می مه‌لیکایه‌تی ئه‌ودا وه‌عه‌ده به‌ خیلافه‌که‌ی زیندووتر ده‌کرده‌وه تاکوو له‌ ده‌رفه‌تیکدا بایی ئه‌وه‌ی مومکین بێ، مرۆفیکێ ڕیز له‌ خۆناو تۆله له‌ مه‌لیکێک بستی نیته‌وه، باوکم به‌ زیاده‌وه، تۆله‌ی له‌ مه‌لیک فه‌یسه‌ل ستانده‌وه. به‌ خێر له‌ شویتنی خۆیدا ئه‌م لایه‌نه ڕوون ده‌کردیته‌وه و هه‌لوێستیکی پێ جورئه‌تی باوکمی تیدا مه‌فهووم ده‌بێ.

له‌ نامه‌ی مامۆستادا باسی جێنودانی عبدولموقته‌دیری تێدایه: قسه‌ی مامۆستا راسته به‌لام ده‌بێ راستیه‌کی دیکه‌ی وه‌پال بدرێ تاکوو ئه‌و «جینوفروشی» یه‌ جیگه‌ی ڕه‌وای خۆی پێ بدرێ. عه‌بدولموقته‌دیر به‌ ده‌ردی شه‌پره‌ی ساوایان ئه‌و هۆشه‌ی نه‌مابوو به‌ نیازی سووک کردن جینو بدات. بۆ بێتالعی خۆی و ئه‌و که‌سه‌ی ڕیکه‌وت ده‌یکرد به‌ نیشانه‌ی تیری قسه‌کانی، هه‌ندێ شوینه‌واری کۆنه زه‌کاوه‌تی به‌ر له‌ ده‌رده‌که‌ی پێوه مابوو، تا بلێی ڕقی له‌ درۆ بوو، تا بلێی کاری بێجینی به‌ لاره‌ ناشیرن بوو. درۆی له‌ هه‌ر که‌سیک بدیتایه‌ یه‌که‌نده‌ردوو به‌و زمانه‌ شکسته‌ی شه‌پره‌ لێ دراوی خۆیه‌وه له‌ ده‌ستی ده‌نا، ده‌یگوت «به‌ سه‌ری جه‌نابی بابم واده‌که‌ی له‌ به‌ر درۆیه‌کی» واته‌ «به‌ سه‌ری جه‌نابی بابم درۆ ده‌که‌یت» ئیتر کابرای وه‌ها سه‌رشکین ده‌کرد، ئه‌گه‌ر شه‌رمی به‌ خۆی بوايه‌ جارینکی دیکه‌ لای ئه‌و درۆی نه‌ده‌کرده‌وه.

زۆر که‌سی چه‌ز له‌ گه‌پ کردوو به‌ ئانقه‌ست زړه‌ درۆی ناقلایان له‌ لا ده‌کرد، هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی جینوی شه‌ق و په‌قی حاله‌تی ڕق هه‌لستانی لێ ببیه‌ن، مالم هه‌قه‌ ئه‌ویش

دریغی لئ نه ده کړدن، ئیتر به و زمانه شیواوهی شه پرده داریه وه ته عبیری وه ها سهیری دهرده په راند که لایه نی جنیوه که ی له بیران دهرده وه و کابرای جنیو پیتر او له هه موو که س پتر به خوی و قسه کان پی ده که نی. راستییه که ی گه لیک جاران لایه نی غه درلینکراو له و تهرزه وه زعه دا عه بدلموقته دیر خوی دهبوو چونکه وه ها دهبوو به کاری ناله بار و به درو و فیشال دهاته فنی گرتن. گوئی لئ بایه یه کیک به زار جرت ده کیشی هه به جارئ شیت دهبوو.

یه کیک له و ته لانه ی که هه موو جارئ پیوه ی دهبوو ئوه بوو که وا به عاده تی خوی ئه گهر وشه یه کی تاکت بز درکاند بایه دهاته له ئه لفه وه هه تا یی، هاوکیشی ئه و وشه یه ی ده گوتوه، به نمونه، ئه گهر بتگوت بایه، هژ کاک موقته دیر ئهرم، ئیتر وشه ی ده ژماردن، ئهرم، بهرم، تهرم... ده گه یشته دهنگی «ک» وشه که دهبوو «کهرم» ئنجا دهیزانی ته پکه ی بز تراوته وه و شریته ی وشه کانی دهرپه وه و پرووی له کابرا ده کړد، هه ی سهگی منافق... به لام به خویشی پنده که نی. به دوا ئه وه دا ئه گهر یه کیک دیکه گوتبای «ئه گم» کاکه موقته دیر پیدا ده چوو تا «سه گم»... خولاسه هه رگیز ته نبی خواردوو نه دهبوو چونکه هه م هژشکول بوو هه م ئه سیری عاده تی خوی بوو. عاده تیکی هه بوو هه رگیز ته رکی نه ده کړد، ئه گهر ناوی یه کیکیان بردبایه له بهیت و مه تل و به سته دا هه بویه دهبوو ئه و شته فۆلکلزریه بخوینتته وه و ناوه که ی تیدا دووپات بکاته وه. له «پینازوک» فلاحی کی بهرچاو که برای مام فه تاحی وه کیلی باوکم بوو ناوی «سلیمان» بوو. چهند جارئ هات بایه لامان له کویه و کاک موقته دیر بیدیتایه بهر له وه ی ماندوونه بوونی لئ بکا گوته یه کی فۆلکلزری ده خوینده وه که ده لی: ئه لوور ته کامی، زهرتک شوورتک شه مامی، ئالنجی بالنجی سلیمان قنجی... په نجه ی بز مام سلیمان راده کیشا و له تریقه ی پیکه نینی ده دا ئنجا ماندوونه بوونی لئ ده کړد یان له بییری ده چزوه. جارنیکان چووه لای موسته عیده کانی باوکم له مزگه وتی گه وره، میواننیکان هه بوو ناوی مه لا خدر ناویکی زور موخته رهم و نیجازه وه رگرتوو بوو. به عاده تی هه میشه یی به خیر هاتننیکي گه رموگور و به سهروسه دایان له کاک موقته دیر کرد و مه لا خدریان پی ناساند که مه لایه کی وه ها و وه هایه. ئه ویش هه ر که ناوی «خدر» ی بیست دهماری فۆلکلز دؤستییه که ی به خه بهر هات و دهسته ساغه که ی

چه پهی بلند کرد به ره و مه لا خدر و گوتی: چه ندم گوت خدری به سی، به شهش
خانان دامه پرسی، ئیکه ریت به پری...!!

وه ها ده بوو له خۆوه قسه یه کی ریکی پیکه وه دهنه و ده یکرد به بابته تیکی فۆلکلۆری
وهک ئه وهی که جاریکیان ئافره تیکی دیت و بیستی ناوی «ساری» یه، ئیتر
دهستبه جی و بینوستان، به له هجهی ئاخوتنی کۆین گوتی: ساری، وه ره ماری،
پیکه وه بنووین هه تا به هاری...

کاک موخته دیر له دوو جۆره گره و هه رگیز نه یده دۆراند: یه کیکیان چه له مه شکینه
ئه وی دیکه شیان شه ره شیعرئ، له بابته تی چه له مه شکینه بۆ خۆم دیتم جاریکیان
دوای نانی نیوه پۆ کاکه موخته دیر به سه ره دهستشۆره وه دهستی ده شوشت ئاوی له
دهمدا بوو، کابرای مه سینه به دهست که چه له مه ی له گه ل کاک موخته دیر شکاند بوو،
ده رفه تی دیت و سابوونی خسته دهسته ساغه که ی کاک موخته دتیره وه، به لام بهر
له وهی بتوانی بلی بردمانه وه، یان دۆراندت کاک موخته دیر به زاری پر ئاوه وه گوتی
له بیرمه هه رچه ند قسه که شی له گه ل ئاوه که به بلمه بلم له زاره وه ده رهات. بۆ شه ره
شیعرئ چه ند قه سیده ی له به ربوون به پیتی «ث، ض، ظ» کۆتاییان ده هات یان
دهستیان پێ ده کرد.

ده ردی شه پره دوو چاری مرۆیه کی زیره کی هه ستیار بوو بوو. له وه وه ئاکامیکی
له نگه نه به ستوو پهیدا بوو بوو، به شیکی شه پره و به شیکیشی لینهاتوویی بهر له
شه پره بوو.

جاریکیان چوو بۆ لای فه قیکانی مزگه وتی حاجی ئه سعه د، دیتی مام حاجی له
ئه هلی گه ره ک که وا شه وان له مه جلیسی باوکم پهیدا بوو خه ریکه له وه وه وه ی
دهزنوێژی لێ ده شوورئ تاره ت ده کات، یه کسه ره چوو له قایمقام، جه میلاغا و
ناچاری کرد ئه و پۆژه تا ئیوارئ مام حاجییان خسته به ندیخانه وه، دواتریش به
خاترخوایی لێ خۆش بوو. کاک موخته دیر له گه ل ئه و ده رده کوشنده یه چه ره یه کی
به رچاوی کۆیه بوو، تیکرا، لایه نی چاک و خراپی بخرابیه سه ره یه کدی،
شه پره داریکی ئینسکسووکی قسه خۆشی خۆشه ویست بوو.

له گه‌ل ده‌سته‌ودايه‌ره‌ی مه‌کته‌ب پڼوه‌ندييه‌کي به‌تين و به‌رده‌وامي هه‌بوو، خویشي به‌ر له‌وه‌ی ده‌رده‌که‌ی دووچار بيی قوتابي و هاوړپي دهرس و ده‌وري مه‌لا فه‌تاحي مه‌لا عيززه‌ت و مه‌لا نافيعی مه‌لا سبوح و کاک مه‌جیدی ناموزام بوو ناویشي به‌ زیره‌کي ده‌رک‌دبوو. له بیرمه‌ که قوتابي بووم، ئه‌و ر‌وژه‌ی کاک موخته‌دير هاتبايه مه‌کته‌ب مدير و مام‌زستاگان و قوتابييه‌کانی پ‌ولی پڼچ و شه‌ش له‌گه‌لیدا خه‌ریک ده‌بوون و دل‌یان ر‌اده‌گرت و ئه‌نواعی گه‌پ و سوچه‌تی خوشکه‌له‌یان ب‌و ده‌هیتايه‌ کايه‌وه.

به‌هاران قوتابييه‌کان که‌ه‌زيان له‌ سه‌يران ده‌بوو مديریشيان پڼ ئيقناعت نه‌ده‌کرا خيرا هانايان ب‌و کاک موخته‌دير ده‌برد و لای باوکم تکای ب‌و ده‌کردن ئه‌ویش پسووله‌ی ب‌و مدير ده‌نووسی، مديریش، خوالیخ‌وشبووی مه‌لا عه‌بدول‌په‌حمان شه‌ره‌ف، قسه‌ی باوکمی نه‌ده‌شکاند و ده‌یکرده‌ سه‌يران... ئیتر هوتافی «ب‌وی کاک موخته‌دير» له‌ قوتابييه‌انه‌وه به‌رز ده‌ب‌ووه. کاک موخته‌دير به‌ گه‌لیک باردا ب‌و که‌سانی ده‌ورو به‌ری خ‌وی مایه‌ی خوش‌وه‌ختی و نوکته‌بازی و فه‌رام‌وشي بوو. له‌ هر جیگایه‌کی دیار که‌وتبايه‌ یه‌که‌م ئاکامی ده‌رکه‌وتنی لای خه‌لقه‌که‌ پڼوه‌ گه‌شانه‌وه‌ی ده‌بوو. تالایی ده‌رده‌که‌ی، به‌ زوری، ب‌و خزمی نزیکي خ‌وی بوو. له‌گه‌ل خ‌زمانیش ئاغ‌لب هر به‌ پڼکه‌نین و گه‌پ و گه‌شایی دیبرده‌ سه‌ر.

دوو سڼی سالی ک‌وتایی عومری ه‌زی ده‌کرد ژنی ب‌و به‌ینن و به‌ ه‌زه‌ کوله‌که‌ی خ‌وی پشتگیری له‌و ه‌زه‌ی ده‌کرد. به‌ نمونه، ده‌یگوت به‌سه‌ری جه‌نابی بابم فلانه‌ که‌س وا ده‌کا له‌به‌ر دوو ژنان ئه‌من سمیل‌یشم گه‌وره‌تره له‌ سمیلی ئه‌و وا ناکه‌م له‌به‌ر ژنه‌کی.

گه‌لیک جار خه‌لقه‌که‌ ئه‌م لایه‌نانه‌ی ده‌کرده‌ ه‌زی ته‌ر‌ده‌ماغی و ق‌وشمه‌یی و نوکته‌ی جز‌راو‌جو‌ریان لی په‌یدا ده‌کرد. یه‌کینک له‌ خه‌لقی گه‌ره‌ک ژنیکي پیر و یه‌کینکی جه‌حیل‌ی هه‌بوو خویشي ه‌زی له‌ نوکته‌ بوو، ده‌یگوت کاک موخته‌دير ئه‌گه‌ر ه‌زت له‌ ژنه «داکی گه‌وره‌ت - مه‌به‌ستی ژنه‌ پیره‌که‌ی بوو» لی پیر‌وز بی، ئه‌ویش به‌ دل‌سافییه‌وه ده‌یگوت: ناپیاو. ت‌وسه‌ری بابم وه‌ها بکه‌ له‌به‌ر ژنه‌ جوانه‌که‌ت ل‌و خاتری من.

کاک موقته دیر هر له نیازی ژنهنانه وه دهیگوت: له سهربانان قیره قیر شایی کاک موقته دیر. گورج خالی، مه لا عیززهت لئی دهقسته وه: له کولانان ته پوتوز شایی خالی ردینبوز. رۆژنکیان به ههله داوان هات بۆ لای باوکم و به گهرمی داوای لئ کرد ژنکی بۆ بهینئ. باوکم پئی گوت: رۆله من ژنم هینا تۆی لئ بوویت، تۆ ژن بهینئ دهبی چی لئ پهیدا بی...

له چاره سهر کردنی دهرده کهی ئه وهی مومکین بوو ههولئ بۆ درا. جارنکیان هه ناردرا بۆ خهسته خانهی که رکوک که ئه وسا جارئ ئۆتۆمبیل پهیدا نه بوو بوو، دکتۆری ئینگلیز له وهسته خانهیه سهرپهرشتیان دهکرد... جارنکی دواتر هه ناردرا به غذا، خالی مه لا عیززهت و چهند که سیکئ دیکه له گه لدا بوون. له فهحسی رۆنتگین دهرکهوت ئیسکیکی جامی سهری سهره ژیر رۆ چوو بووه ناو میشکی. دکتۆره کان به مه لا عیززه تیان گوتبوو ده توانین عه مه لیه تی بۆ بکهین به لام لایه نی تیدا چوونی په کجار به هیزتره له رزگار بوونی، مه لا عیززه تیش دلی نه هاتبوو بیداته دهم چه قۆکارییه کی که سه دی نه وه دی بکیشیته وه بۆ مردن. دواتر که هاتنه وه بۆ کۆین، باوکم به مه لا عزه تی گوت خۆزی عه مه لیه ته که ت بۆ دهکرد. گوتی قوربان وه لاهی وهک ئه وه م دهاته پێش چاو که به رخ ته سلیمی قه ساب بکه م، دلم بروایی نه دا.

رووداوئیک له کاک موقته دیر دهگیرمه وه بهر له مردنی به چهند رۆژیک خۆم چاوم لئی بوو که پرویده دا مه به سیشم نییه خوینهر بهینمه سهر باوه ر کردن به تهعلیلی غهیبی، هه ز دهکا دیارده که بداته وه به «نفس»، «عقلی باطن»... هتد یا هر شتیکی به باوه ری خۆی جینی متمانه بی، به لام لیم بسه لمینئ که چی دهیگیرمه وه پهک زه ره گومان له راستبوونی ناکرئ.

چهند رۆژیک بوو کاک موقته دیر هر باسی به ههشت و مردنی دهکرد. هه تاکوو جارنکیان رووی له بابم ناو گوتی باب به سهری جه نابی بابم به ههشت زۆر خۆشه هر دهبی وا بکهین له بهر به ههشته کی (واته: دهبی بچینه به ههشت) باوکیشم مه یله و به زه رده خه نه وه پئی گوته وه رۆله که م خوا هه ز بکا دهچینه به ههشت ئه م ما جارئ زۆر زووه سه بری لئ بگره. کاک موقته دیر هر له سهر قسه ی خۆی سوور بوو، ته نانه ت پێوه ی دیار بوو وه زعی ئاسایی و عاده تی خۆی پێوه نه ماوه و فکری-

ته گهر بتوانين بلين فكري هه بووه- له ته شويشدايه. رۆژنيان چيشتهنگاو بوو من له گه له کاک موقته دير له که له گي کۆشکي ماله وه مان که به سهر حه وشه ي حه ره مي دا ده نواري راوه ستابووم ديتم له ناکاو کاک موقته دير روه و قيله چاري ته بله ق بوون و روه ي بزکاني گه شايي و هاواري کرد، ولاهي ديتم، به سهر ي بابم ديتم، وه ي چهند خۆشه به هشت... ههر ئه مه ي گوت و گوړي به ست به ره و حه وشه له پيپليکانه وه سهر ژير رۆي به خيرا ييه کي ته وتۆ هه رگيزاو هه رگيز ده يه کي ته وش له و ره چاو نه ده کرا له حه وشه ش به گورگه لۆقه (که له هه موو سالاني نه خۆش ييه که يدا سيته ريکي ته وشي لي نه ديترابوو) به ره و هه يواني ته و به ري حه وشه که وه رۆي که باوکم و دايکم لي دانيشت بوون به دريژاي کاتيش به ده نكي به رزه وه ده يگوت و ده يگوت وه، به هشت خۆشه، وه ي چهند خۆشه، به سهر ي جه نابي بابم ديتم... ده چمه به هشت... تاگه يشته لاي باوکم، ئير ته وه ي ده گوت و ده سوورا و ده گه را وه ک سهر خۆش باوکيشم خه ريک بوو هيوري بکاته وه. راست ييه که ي جوړه حه په سانکي به سهر هه موو ماله که دا هينا، خۆم له و ته مه نه ي يازده ساليما نه مه ده زاني فکرم بۆ کوئ ببه م مه گه ر ته وه ي که بلنم شيتي يکه و هيزيکي وه ک جه زبه گرتن وروژاندي، يان به راستي شتيکي هاته به ر چاو له و به هه شته بکات که خۆي باوه ري پني هه بوو.

به هه مه حال ديمه نه که يه کجار به ولاي عاده تيه وه بوو، به خه يالي که سينکشدا نه ده هات موقته دير ته و هيزه ي ماوه يان قاچه سه که ته که ي ده تواني هه نگاوي ته وتوي پي هه لبه يندرئ. ته و رۆژه هه ر خه ريکي «به هشت و به هشت خۆشه و ده چمه به هشت» بوو. و ابزانم هه ر ئيواره ي هه مان رۆژ يان رۆژي سه به يني فينيه کي وه هاي گرت خست ييه ناو جيگه وه و لي به هۆش نه هاته وه له چهند رۆژنيکا که که وته ناو جيگه ورده ورده ژماره ي فينيه کاني زيادي کرد تاکوو وه هاي لي هات له ده قيقه يه ک جاريکي ده گرت وه به لام بي هه لپه و زيړه و لنگه فرتکي. هه ر ته وه نه ده بوو ده له رزي و روه ي ده بزکا.

باوکم به خه تي خۆي له مه رگي موقته ديردا ته مه ي به عه ره بي نووسيوه:

«انا لله وانا اليه راجعون ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم توفي ابني
وقرة عيني المعصوم المبتي بالفالج والصرع الشديد وقد ذقت مرارة الموت كل

يوم مرات عديدة حين ارى نوبات صرعه قد عجز الاطباء عن مداواته منذ سنين وهو عبدالمقتدر ولم ير من عمره لذة وقد جاوز العشرين في ليلة الخميس بعد الساعة الثامنة منها غرة شهر شعبان المعظم سنة 1348هـ...ق 1307هـ...ش 1930م».

ئەم «الساعة الثامنة» يە هى پاش پۇژاوايە نەك پاش نيوە پۇ.

مامۆستای نامەنووس کە یادی کاک موقتەدیروی تیدا کردبوو دەلی لە سالی 1927ز ئیجازەى لە باوکم وەرگرتوو و ئاھەنگەکەشى لە «مدرسه» ى ناوبراودا بوو، راستییەکەى من ئەو ئاھەنگەم بە بیردا نایەتەو، یاخود دەبئ بلیم لەو ئاھەنگانەى کە لە مەدرەسەى بەرپا بوون نازانم کامیان هى مامۆستا بوو، بەلام ئاھەنگینکى زووترم دیتەو یاد کە جارئ نەچووبوو مەکتەب قەلەبەلغیەکى زۆرى لەو مەدرەسەىدا کۆدەکردهو، باوکم کچى خۆى «عفت» کە خوشکە گەورەى عبدولموقتەدیر بوو دا بە شیخ حەسەنى حاجى سەیدگول. شیخ حەسەن ئاموزای دایکم بوو، منیش هەر پێم دەگوت خالە حەسەن، هەمووشمان بەو خوشکە گەورەىمان دەگوت «یاعیقفەت».

قەلەبەلغیەکى زۆر لە سوارانى پژدەر هاتن بۆ گۆیستەوێ بووک، لەگەڵیاندا شیخ حسین برای شیخ حەسەن و هەندیک لە خالەکانیان و پیاوماقوولانى دیکە پژدەر. باوکم لەو مەدرەسەى بەخیری هینان و هەر لەویش نان دەخورا و کاردروستایى نوستن و راحەتى مێوانان دەکرا. ئیستری بالەبانى بە تاقەتى پانوپۆریان لەگەڵدا بوو بەتایبەتى ئەو ئیسرهى کەژاوهى بووکى بەسەرەو بوو بەستەزمانیکى هەلکەوتوو بوو. هەر لەبیرمە بووک و بەربووک خراڤە کەژاوهو، بەربووک (نەنە عەیشى) ئافەرەتیکى سەرسپى رەقەلەى ئیسکساغ بوو، بە زۆرى هەر ئەو مامانى دەکرد بۆ ئەو مالانەى پێیان دەگوترا ماله گەورە. چەند جارێان وەها بوو لە هاویندا کە مالمەن لە چنارۆک بوو و کاریان بە مامان هەبوو ئەم نەنە عەیشیە بە خۆى و تاقمى مامانییەو هاتۆتە چنارۆک و نزیکى مانگیكى لەگەڵمانى رابواردوو. لە کەسبى خۆیدا لێزان و دلسۆز بوو. نزیکى دە سالى دیکەش دواى ئەو ساله ژیا و زۆر بە پیری مرد. یاعیقفەت چەند کەسینکى خۆشمانى لەگەڵدا چوو بۆ سەندۆلان، لە

مانه خالی خۆی مه لا عیززهت و وهکیلی باوکم تاهیری حه مه لال، به چه ند پیاوینکی دیکه شه وه. ترس هه بوو له سه لامه تیی که ژاوه که به تهنگی «خدران» دا تینه په ری چونکه زۆر سه ره ژیر و جرگه ن و به رداوی و لاپال و هه لدیر بوو به لام خه لقی زۆر و پسپۆری ریگا و خاوه ن هیز که ژاوه یان به سه لامه تی له و تهنگه به ره یه تینه راند... من له مالی خۆمانه وه هه تا سواره کان له شاخی هه یبه تسولتان ئاوا بوون هه ر به دیاریانه وه بووم. له بیرمه چۆن که به شاخ هه لده گه ران و پیچیان ده کرده وه وه ک ریچکه ی میرووم ده هاتنه به رچاو، له و دووراییه شه وه هه ر هینده ی میرووی رهش خۆیان ده نواند.

یاعفیهت که گه یشته ناو پۆده رییان ناوه که ی بوو به موشکیله، بۆیان نه ده گوترا بلین «عیفیهت». به زۆری هه ر ده یانگوت «یای حیفیت، حیفیت خان». له وه وه بریاری گشتییان دا و ناویان گوپی به «عیسمهت خان». ئیتیر که ده هاته وه کۆیی ده بۆوه به «عیفیهت خان» و که ده چۆوه پۆده ر باری ده گۆرا. له لایه ن ئاکاره وه ئه م ئافره ته له فرشته ی ده کرد، خاوه ن دل و ته بیاتیک بوو هه رچی خه وش و له ککه هه بی تیندا نه بوو. دایکم گۆیا بۆ ئه و زپدایک بوو من و نه جیبیهش زپبرا و زپخوشک، به لایه وه وه ها خۆشه ویست بووین هه یچ سنووری نه بوو، تۆ بلی بۆچی ئه م جیهانه ی ئاده میزاد هینده به ده بخته به که مبوونی ژماره ی مرۆی ئه وتۆیی!

وهک له بیرمه دوا ی گو یسته وه ی یاعفیهت که قوتابخانه کرایه وه من بووم به قوتابی، به ر له وه، نه جیبیه ی خوشکم له سالی 1925 چووبۆوه مه کته ب، منیش بن ئه وه ی گو ی بده مه ده رس و ده وام هاتوچۆیه که م ده کرد و مامۆستا کانیش لینیان ده سه لماندیم به که یفی خۆم بچمه ژووری ده رس و به که یفی خۆم لینی ده رچم، به لام شتیک رووی دا له و ساله ی چوونه مه کته بی بیخویندن تاوی گه یانده ده روونم، نازانم چۆناوچۆنی و به هۆی چ سه به بیکه وه سه لاحی ئامۆزام. که به سالتیک له من گه وره تر و قوتابیش بوو، له حه وشه ی قوتابخانه شه قینکی له مامۆستایه کی هه لدا. ئه م دیمه نه کاری تیکردم بیوه ستان گه رامه وه مالی و به باوکم گوت ناچمه مه کته بیک قوتابی شه ق له مامۆستای هه لیدا.

له وه به ولاوه هه یچ سه روبه ریکی دیکه ی ئه و رووداوهم له بیر نه ماوه، وایزانم له و ساله دا نه چوومه وه مه کته ب ناشزانم سالی دواتر له سه ره تای مه کته ب کرانه وه دا

هه‌لوه‌ستم له ئاست چوونه مه‌کتەب چۆن بووه، به‌لام ئه‌وه‌نده‌م دیتە‌وه به‌ر یاد ناوناوه به‌هانه‌م ده‌دۆزیه‌وه بۆ خۆ‌دزینه‌وه له مه‌کتەب، ڕه‌نگه ئه‌م به‌هانه‌هه‌ بلقی بیره‌وه‌ریی شه‌قه‌که‌ی سالی ڕا‌بور‌دوو بووبیت. به‌ر له چوونم بۆ مه‌کتەب دوو ڕووداوی به‌هاتوبات و سه‌روسه‌ودام دیتە‌وه به‌ر یاد.

یه‌کێکیان سه‌فه‌ری دایکم بۆ به‌غدا به‌ نیازی ته‌داوی، وه‌ک بشزانم ئه‌و و عه‌بدولموقته‌دیر و جه‌ماعه‌تی لیزه به‌ پیشه‌وه باسکراو به‌یه‌که‌وه سه‌فه‌ریان کرد. ئیستا له بارێکدا نیمه‌بتوانم پرس به‌و که‌سانه‌ بکه‌م له من چاکتر ئه‌و سه‌رده‌مه‌یان به‌ بیردا دیتە‌وه تا بزانی به‌ دنیایی، ئاخۆ به‌یه‌که‌وه چوونه به‌غدا یان به‌ جودا. له ڕووی چه‌ندوچۆنی ژیا‌نی مندا‌لیمه‌وه هه‌ی چه‌رقێک له‌وه‌دا په‌یدا نابێ ئایا چۆناوچۆنی سه‌فه‌ریان کرد. من به‌ هۆی دایانم «یاعیسمه‌ت» وه‌ بێ‌دایکیم پێ‌وه دیار نه‌بوو، زۆریشم مه‌به‌ست نه‌بوو له‌گه‌ڵ دایکم بم ماده‌م ئه‌و له‌گه‌ڵبونه یاعیسمه‌تم له کیس ده‌دا، به‌لام نه‌جیبیه‌ی خوشکم درنه‌ی داگرت بۆ چوونه سه‌فه‌ر، ته‌نانه‌ت دوا‌ی ئه‌وه‌ی قافله‌ی سه‌فه‌ر کردووان به‌پێ‌ که‌وت و له‌ شار چووه دهر نه‌جیبه‌ فرسه‌تی وه‌رگرت و به‌ره‌و پێ‌ی قافله‌ که‌وته غار. پیاویکی زۆر له‌ پێ‌شی باوکم سالحی مام عه‌لاو که‌وته شوینی تا له‌ شار دهرچون نه‌یگه‌یشتی. نه‌جیبیه‌ی خوشکم ده‌یگنێته‌وه ده‌لێ به‌ غار له‌ دهرکی گه‌روو سۆرکه‌وه شوین قافله‌ که‌وتم به‌و ڕینگایه‌دا که‌ ڕووه‌و هه‌ولێر ده‌ڕوا، سالحم زۆر جێ هه‌شتبۆوه و له‌وانه نه‌بوو به‌توانی بمگرێ، به‌لام بۆ بیتالعی جووتیارێک که‌ هه‌ی ئاگای له‌ بینبرکینی ئیمه نه‌بوو له‌وژه‌که له‌وژه‌که له‌ گردی قشله به‌ جووته گاوه به‌ره‌و مه‌زاره‌که‌ی لای گردی عاره‌بی ده‌هاته خوار. سالح بانگی کرد، هۆی جووتیار داده‌ی ئه‌و که‌چم له‌ بۆ بگره. نه‌جیبه ده‌لێ جووتیار ئاگای له‌ هه‌ی شتیک نه‌بوو به‌و بانگه‌وازه‌ش بایی سه‌ری موویه‌ک خۆی نه‌چرچاند، خۆ ئه‌گه‌ر به‌رده‌وام بامایه له‌ ڕاکردنه‌که‌م جووتیاریشم نه‌ده‌گه‌یشتی که‌چی به‌و بانگه‌ ڕه‌ق بۆی ڕه‌وه‌ستام و به‌غدا و هه‌ولێرم له‌بیر چوونه‌وه و له‌گه‌ڵ سالح گه‌رامه‌وه مانی... دواتر دایکم ده‌یگوت ئه‌گه‌ر نه‌جیبه‌م بگه‌یشتابایه دلم نه‌ده‌هات بێگنێرمه‌وه له‌گه‌ڵ خۆم ده‌برد، جا ئه‌وسا نه‌جیبه‌ خه‌فه‌تی له‌ جووتیار ده‌خوارد به‌لام چ فایده.

سەفەری ئەوسای بەغدا لە کەرکوک و کەوه تا کەنگر بان بە ئۆتۆمبیل و لەویوەش بە شەمەندەفەر بۆ بەغدا دەچوو. دایکم لەو سەفەرەدا جگە لە کۆمەڵەی پیاوان ئافەرەتیکیشی لەگەڵدا بوو مەشور بوو بە مامۆستاژن. خیزانی حاجی فەقی محەمەدی جیرانمان بوو. ئەو مام حاجییە بە سالددا چوو بوو، شەوانە لای باوکم بوو چەندی عەسرانیش باوکم چووبایە مزگەوتی حاجی مەلا ئەسەد حاجی فەقی محەمەد لای دەبوو. مامۆستاژن ناوی «مریم» بوو بەلام بەهۆی میردییەوه پنی دەگوترا مامۆستاژن، بە بیرم دئ سالتیکان بەیکەوه چوون بۆ حەج. تەنھا کچیکی بوو «فەقی عەیشی» ناو، شووی کرد بە کەریمی حاجی حەمە پۆمی کە خۆی و براکە ی (وەستا تەهای جلدروو) و خوشکیکی (یارەحمە ی خیزانی حاجی کەریمی ئاسنگەر) زۆر لە نزیکەوه پێوەندی دۆستایەتیان پێمانەوه هەبوو. بێمالە ی حاجی حەمە پۆمی و حاجی کەریمی ئاسنگەر، لە ئاییندەدا شتیکان لە سەر دەنووسم هەر لە چوارچێوەی ئەم گەشتەدا، کورپیکی حاجی کەریم، میرزا کە سالی 1978 کۆچی دوا ی کرد و برادەر یکی هەرە کۆنم بوو، ئەویش دەبی لە سەری بنووسری و خەباتی بە خەلق رابگەیه ندری، تا ئیستاکە ئەو مرۆیە سەربازیکی نەناسراوی کوردایەتی و پارتی دیموکراتی کوردە، کەم کەس هەیه هیندە ی ئەو خزمەتی بێ مزە و هەرا و بێ ناو و شۆرەتی کردبی. ناساندنی ئەویش بە خوینەری کورد قەرزیکی ئایندە ی سەر شانمە، بگەڕیمەوه بۆ سەفەرەکە ی دایکم و مامۆستاژن.

پاش ئەوه ی مامۆستاژن لە زگ وەستایەوه تەنھا کچیکی بۆ میردەکە ی بەرھەم هینا خۆی کەوتە خەمخۆریی پەیدا کردنی ژنیک بۆ حاجی فەقی محەمەد کە میراتگریکی نێزینە ی بۆ پاشەکەوت بکات. دۆزینەوه ی ئەو جۆرە ئافەرەتە ئاسان نەبوو چونکە مام حاجی پیر بوو بوو. دەبوو ئافەرەتیکیش بدۆزیتەوه هەم خۆراکی ئەو بیت و هەم لە تەمەنیکدا بیت کە لکی مندالبوونی پێوه مابی. مامۆستاژن (پیشیان دەگوت حاجی مریمە) کچی «شیخ تەها شیتە» ی بۆ خواست، شیخ تەها، راستییەکە ی شیت نەبوو بەلام مەرفەکی ئاساییش نەبوو. دەستکورتی و بەسالدچوون و پلە ی نزمی لێھاتووی ناچاری دەکرد بە گرتنە بەری کەسابەتی ئەوتۆ لە روالەتدا کپین و فرۆشتنی تیدا بیت و ناوەرۆکەکەشی برای سوالکردن بیت، بە زۆری چەند شقارتە و قەیتانی چەخماخ و بەردە چەخماخی لە بالەکانی دەنا و دەگەرا بەم و بەوی دەفرۆشتن کە تینرا دەدیتن لێی دەکپن و بە زیادەوه نرخ ی بۆ حیساب دەکەن.

به لām له گهـل ئەم حالهـ تهـشدا شینخ تهـها له دیوهـخانهـی جهـمیلاغا و ناغاـکانی غهـفووری رووی خوـشی دهـدیت و بهـخیر دهـهینرا، لای ئەفهـندی مهـکتهـبدیدهـش ریژی بهـقهـدهـر حالـی لـی دهـندرا، خو لهـگهـل مامۆستا زهـکی ههـناری چهـندی بـلـی زار سوحبهـت و نوکتهـبازی و شهـرهـجـنیوی مزرۆکهـی رۆحسووکی بهـرپا دهـکرد. بهـهـمهـحال شینخ تهـهاش یهـکیک بوو لهـ روهـ کۆمهـلایهـتییهـ ناسراوهـکانی کۆیهـی ئەو سهـردهـمهـ. خهـلق بهـ تیکرایـی پـیان دهـگوت خالهـ شینخ تهـها.

ههـرگیز لهـ بیرناکهـم، ئەوهـندهـی زستانان دیبیتم جـکهـکهـی چوار نهۆم بوون، رۆخی دهـلینگی شهـلوار (یان دهـرپـ) ی دهـگهـیشهـ قاپان. شاقهـلی کهـواکهـی لهـ نیوان ئەژنـو و رۆخی شهـلوار ی بوو. سهـرکهـواکهـی دهـگهـیشهـ ئەژنوی، سهـلهـشی بهـسهـر ههـموانهـوه لهـبهـر دهـکرد دهـگهـیشهـ کهـمهـری. هاوینان نهۆمی دوهـمی کهـ سهـرکهـوا بوو کهـم دهـبۆوه و دهـمایهـوه سـ نهۆم... مهـلوم لهـ بهـهـشتیش ههـروهـها جـکه لهـبهـر دهـکا چونکهـ شهـقل و دهـقی پـوهـهـ گرتبوو.

مامۆستاژن کچی شینخ تهـهای بۆ میزدی، مام حاجی گوئیستهـوه، خواش بهـ رهـحم بوو کورپنکی لهـ و ژنه پـ عهـتا کرد ناوـرا ههـمهـد مستهـفا. لهـبهـر پـوهـندی کۆن و جیرانهـتی و دواتریش کهـ فارووقی برام بوو، لهـ تهـمهـندا نزیکتری ههـمهـد مستهـفا بوو. ئەم ههـمهـد مستهـفایهـ زۆری لهـ مالی ئیمهـی بهـسهـر دهـبرد، بهـتایبهـتی چونکهـ حاجی فهـقی مهـمهـد زۆر نهـژیا دواـی بوونی مستهـفا، خـیزانه تازهـکهـشی بهـو کورپهـوه دانهـنـیشت و چۆوه مالی باوکی ئیتر مستهـفا مایهـوه بۆ مامۆستاژن کهـ لـی بوو بهـ باوک و دایک، ئەویش بهـ تهـبیعهـتی حال و بهـ عادهـتی خوـی ناغـلهـبی کاتی رۆژی لهـ مالی ئیمهـ دهـبوو، ئیشیکـی زۆری کۆ لهـ دوا کۆی سال لهـ مالی ئیمهـ بهـو مامۆستاژنه دهـسپـزدر، دایکم لـی ئەمین بوو ههـم لهـ رووی دهـستخاویـنی و دینداریهـوه ههـم لهـ رووی لـیزانی و کابانییهـوه. لهـوهـش بـترازی مامۆستاژن نوێژکهـری رۆژووگری بهـ عیبادهـت بوو، ههـمیشه لهـگهـل پووری گهـورهـم یافهـخـره هاوبهـرمال و هاوقیبهـ و هاوفکر و زکر بوو، سهـد جارـان بهـهـشتیان لـی پـروژ بـی.

سالی مردنی حاجی فهـقی مهـمهـد-م لهـ بیر نییه بهـ لām سهـبهـینهـی کهـ خهـبهـری مهـرگی زانرا لهـ میشکم نهـقش بهـستوو بووه چونکه وهـها رینکهـوت لهـ بانیکـی خۆمانهـوه

سهرم به حهوشه‌ی مالى مام حاجيدا گرت دېتم له‌سهر تاته‌شوار به مردوويى دريژکراوه، ئه‌و ديمه‌نهم قهت له بير نه‌کرد.

جاران بهر له‌وه‌ی ئه‌و خه‌لقه له يه‌کدى بکه‌ويته کلکان، دۆستايه‌تى و جيرانه‌تى و ئيش به‌يه‌کديوون و فرياي يه‌کدى که‌وتن و حوقوق پاراستن و خه‌سله‌تى ئه‌وتويى تاموشامينکى له ژيانى ساده‌ی ئه‌و سهرده‌مانه ده‌گيزا، که‌سيشى تيدا زهره‌ر کردو و نه‌ده‌بوو، ره‌نگه که‌سينکى ده‌ست ته‌نکيش بوايه له‌و پيوه‌ندييانه پتر به‌هرمه‌ند بڼ تا ده‌گاته باباي خال‌خوش. دۆستايه‌تى و جيرانه‌تى حاجى فه‌قى محمهد و مامۆستاژن-يش له‌گه‌ل مالى ئيمه‌دا به‌دريژايى رۆژگاريان ر‌ووپه‌ره‌يه‌کى گه‌ش و خۆشى ئه‌و سهرده‌مانه بوو. ده‌توانم بلّيم هه‌رگيز ر‌ووى نه‌دا نه له‌وان و نه له ئيمه شتيک هه‌لکه‌وئ و ببېته جينى گله‌يى لاي دراوسينکه‌ى...

مامۆستاژن ئه‌مىندارى دايمک بوو له هه‌رچى پينى ده‌گوتري پيت و به‌ره‌که‌ت و که‌لوپه‌ل و ئه‌سبابى ناومال، هه‌ر له بزنج و هه‌تا گه‌نم هه‌تا رۆن هه‌تا ميوژ و دوشاو هه‌تا نيسک و ساوار و دانه‌ويئه هه‌تا دار و چيلکه هه‌تا ميوه‌ی هاوينان هه‌تا مريشک و جووجه‌له هه‌تا جلک و به‌رگى ناو سندووق هه‌تا پاره و پوولينکى هه‌بووبن بۆ خه‌رجى هه‌مووى له‌به‌ر ده‌ست و ده‌مى مامۆستاژندا بوو، ئه‌ويش (سويتندى له‌گه‌لدا بڼ) نه‌ک هه‌ر ده‌نکه دانه‌ويئه‌يه‌ک و فلسيکى به لاوه نه‌ناوه به‌لکوو بۆ ماله‌که‌ى ئيمه به په‌رؤشتر بوو له مالى خۆى. ده‌ک هه‌زار هه‌زار ره‌حمه‌ت له خاکی پاکی سه‌رقه‌برت ئافره‌تى خواناسى به‌شه‌ره‌ف. هه‌ر ئه‌و متمانه پيکردين و تيرا ديتنه بوو وه‌هاى کرد دايمک بۆ سه‌فه‌رى به‌غدا مامۆستاژن له‌گه‌ل خويدا ببات. که هاتنه‌وه، دواى چه‌ند مانگيک، باشتري دياريى دايمک بۆ من ئه‌وه بوو په‌يکه‌رى بزنيکى به‌سهر ته‌خته‌يه‌کى ره‌وره‌وه‌دارى بۆ هينابووم، دريژايه‌که‌ى 25 سانتيمه‌تريک ده‌بوو، که ريشيت راکيشابايه ديياراند. بۆ ئه‌و سهرده‌مه‌ى 1925 عاجباتى وه‌ها له شوپتى وه‌کوو کۆيه‌دا کارى مۆتۆرسايکلى ئيمپړۆکه‌ى ده‌کرد بگه‌ر پتريش. مندا لانى گه‌ره‌ک پيوه‌ی حه‌په‌سابوون، تا ئه‌وه‌ى ئيمتيازيکى گه‌وره بوو به‌يلم يه‌کيک له‌و مندا لانه ريشى بزنه‌که‌م رابکيشن... به‌لام هيچ شتيک نه‌مر نييه، بزنه‌که‌ى منيش هه‌روه‌ها، له پيشه‌وه ورده ورده لى تيز ده‌بووم، ئنجا تووکه‌که‌ى،

واته مووهکه‌ی، به‌ره‌به‌ره ده‌وه‌ری، زۆری نه‌برد چاویکی ئنجا ئه‌وی دیکه‌شی ده‌ره‌پ‌ری تا‌کو له ئاکامدا باره‌یشی پێ نه‌ما. ئیتر چووه گزستانی میژووه‌وه.

به‌لام حیکایه‌تی سه‌فه‌ره‌که گه‌لێک دوای جوانه‌مه‌رگبونی بزنه‌که‌م کۆری مه‌جلیسی دایکمی خوش ده‌کرد و گویم لێ ده‌گرت و زۆریشم هه‌ز لێ ده‌کرد. به‌غدا ئه‌وسا هه‌رچهند به‌ لای ئه‌ورووپاییه‌وه دینه‌کی گه‌وره‌ی نارێک و دواکه‌وتوو بوو، بێگومان به‌ لای کورده‌واریه‌وه شادگه‌ی خه‌ون و خه‌یاڵ بوو، ئه‌و حیکایه‌تانه که له زاری دایکی خۆمه‌وهم ده‌گێزانه‌وه بۆ هاوڕیکانم. هه‌ستیکێ شانازی پێ ده‌به‌خشیم له چاو ئه‌وه‌ی قسه‌بیستی بابایه‌کی بازرگان یان سه‌فه‌رکردویه‌کی هاکه‌زایی بێم، ره‌نگه ئه‌وسا دایکم یه‌که‌م ئافه‌رتی ئه‌و پوژگاره‌ی کۆیه بووینت سه‌فه‌ری وه‌ها به‌ ده‌نگ و سه‌دای بۆ به‌غدا کردبێت. چوونی پیاو بۆ هه‌ر کوێه‌ک بێت ئه‌و مه‌عنایه نابه‌خشی، سه‌فه‌ری ئافه‌رت ده‌یه‌بخشی... به‌ کورتی، له‌زه‌تیکێ زۆرم برد له‌ بزنی و ده‌نگوباس و حیکایه‌تی ئه‌و سه‌فه‌ره.

پووداوه‌که‌ی دیکه ئه‌وه‌بوو که باوکم به‌ بۆنه‌ی هاتنی مه‌لیک فه‌یسه‌ل بۆ هه‌ولێر ته‌کلیفی لێ کرا ئه‌ویش وه‌کوو پیاوماقوولی دیکه‌ی کزێن بچێ بۆ هه‌ولێر به‌تایبه‌تی که ئه‌و زیده له خه‌لقی دیکه شناسایی له‌گه‌ڵ مه‌لیک فه‌یسه‌لدا هه‌بوو، جگه له‌وه‌ی که زیاتر له خه‌لقی دیکه به‌ که‌لکی ئه‌و مونا‌سه‌به‌ته ده‌هات، چونکه هاتنه‌که‌ی مه‌لیک به‌ نیازی هان دانی دانیش‌توانی ناوچه‌ی کۆنه ویلایه‌تی مووسل بوو بۆ ده‌نگ دان به‌ لای پچرینه‌وه‌ی ویلایه‌ته‌که له‌ تورکیا و خسته‌ سه‌ر عێراقی. لێره‌دا که من بیره‌وه‌ریی ژیا‌نی خۆم مه‌به‌سته، پێم نییه باسی چه‌ندوچۆنی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه به‌و جۆره‌ی له هه‌ولێر له‌ نێوان مه‌لیک و ئه‌و خه‌لقه‌دا باسی لێ کرا به‌ینمه ناو نووسینم، به‌لام ناچارم بۆ ڕوون کردنه‌وه‌ی لایه‌نی ته‌جره‌به‌ی تال له‌ ده‌می مه‌لیکایه‌تی فه‌یسه‌لدا شتیکێ ئه‌و سه‌روبه‌ره بگێرمه‌وه.

مه‌لیک له‌ باداوه‌ی مه‌لا ئه‌فه‌ندی، به‌ میوانه‌تی له‌ مه‌لا ئه‌فه‌ندی، داده‌به‌زی، له‌ قه‌له‌باغی پێش‌وازیکه‌راندا مه‌لیک دوانێک ده‌دات و ته‌کلیف له‌ باوکم ده‌کات قسه‌کانی بۆ سه‌ر کوردی وه‌رگێزێ. وه‌رگێزانه‌که‌ی باوکم، به‌تایبه‌تی که قسه

دهگاته دهوړی سه لاهه ددینی ئه ییوبی¹⁵ له پاراستنی ئیسلام و رږژه لات، شوق و رهونه قنکی بیته اندازه بهو قسانه ددهات. پنی ناوی زور به دوا قسان بکهوم، ئه و حالوباره لهو رږژ و هه لکه و ته دا سه نگیکی زور به هه لوست و شه خسییه تی باوکم ددهات... سه بیح نه شئت که وه زیریکی هه ولیری بوو دیته لای و پنی دهلی، قوربان له م باره دا هه رچی به فرمووی جیبه جی ده کرئ، فرسه تیش هه موو جارن ناگه ریته وه، چ ئاره زویه کت هه یه مه لیک بو تی رهوا ده بینی... باوکم پنی ده لیته وه، سه بیح من که له گه ل خسته سه ر مووسلم بۆ عیراق له باوه ره وه ده دویم، وه لای خویشم به پاره ی هه موو دنیا نافروشم، ئاخو ده بی من ته ما و ئاره زوی جیم هه بی؟ ئه گه ر له دوا رږژدا به پنی هه لکه و تی زه مانه موراجه عه ته یه کی حکومه تم کرد لهو مه سلحه ته ی که هه یتم وا ده زانم پیویست نییه گومان به رم بۆ ئه وه ی له مپه ری ده خریده بهر. سه بیح نه شئت چه ندیکی پی دده گری له سه ر هیندی که باوکم ته کلیفیک بخاته روو باوکم نایسه لمینی. دواتر پتشیبینی سه بیح نه شئت هاته جی و حال گه یشته باریک که حکومه ت خوی دهستی به سه ر هه ندی ملکماندا گرت (بگه رپوه بۆ ئالفه یه کی له مه وپنیشتر که باسی قه نه ران ده کات).

ته رزه ته جره به ی تال به دوا هه لوه ستی وها جوانه مه ردانه ی باوکمدا رینخوشکه ره وه بوو بۆ ئه وه ی له دوا یین سه ردانی مه لیک فه یسه ل له هه ولیر باوکم ده رفه ت وه ربگری و قسه ی پی ببریته وه. به خیر، له شوینی خویدا که نوره ی قسه ی گه یشتی ئه و باسه ت بۆ ده نووسم.

¹⁵ - باوکم که ده گاته ته رجه مه ی قسه ی مه لیک فه یسه ل له باره ی «سه لاهه ددین» هه وه پنی ده لی ئه م مه وزووعه ده یه وی پتر روون بگریته وه. مه لیک ده لی خوت موختاری چونی ده ته وی وها به فرموو. ئیتر باوکم شکل موازه ریه ک له سه ر دهوړی سه لاهه ددین و کورد دزی خاچه لگران (خاچه رستان) ددهات، عاله مه که سه رسام ده کات، له بره شیعرنیکشی ئه م به یته ی له باره ی رولی کورده وه گوته (وه ک ده قه که یم له بیر مابیت) ئه مه یه:

له پاش حه ربی سه لیبی، ئاسیای
ده بوو مه منوونی کوردان پهن وه کوو عه بد

ریکهوت ودها بوو که باوکم جارئ لهو سهفهره نهگه راپېژوه بهفریځی لهحه دبه دهر باری و سهرمایه کی زیده سهختیشی پڼوه بوو. باوکم له دهمی بهفر و سهرماکه به خزی و قه له بالغی لهگه لیدا بوون، میوانی شینخ مارفی هه لهجه، خاله گه وره ی مامم، بوو. ئیمه له کزیی به دریژایی ئه و ماوه یه به بهفره وه خه ریک بووین. حهوشی ماله وه مان که بهفری بانه کهیشی هاتبېژوه ناو وهک چاله بهفری لی هاتبوو. کاک موخته دیر پیاوینکی تایبه تی خزی خزمه تی دهکرد ناوی قاله حه بی بوو. موخته دیر به عاده تی خزی لهقه بیکی بژ دوزیېژوه هه میسه بانگی دهکرد «قاله قوځانی سهگی سه ربانی» ته ویش «به لن به چاوانی» وه لام ده دایه وه، لهو بهفره دا کاک موخته دیر که خزی توانای هیچ جزره گالته وگه پی سر بهفری نه بوو فیلینکی خوشکه له ی دوزیه وه خزی پی دهخافلاند ئیمه شی پڼوه ده زرووقاینه وه، باز بازانی به قاله حه بی دهکرد له سه ربانی ماله وه بژ ناو بهفری حه وشه. قاله ش وهکوو یاری یه کبازی به هاران تا ئه و سهری بان لئی دهکشایه وه گوپی ده به ست و خزی هه لده دا دهگه یشته رڅخی ئه و بهری حه وشه که و هه تا بن پیلان له بهفره دا ختم ده بوو. به ته کان خزی ده رده هینا و رای ده کرده وه بژ بان و سهرله نوئ تووړ هه لده دا ئه و خه لقه ش به ته ماشایه وه له تریقه ی پڼکه نینیان ده دا، کاک موخته دیریش به زمانه شه قوپه قه که ی ئه وه ی دهگوت که که س نازانی چوناوچونی بوو. سهرماکه ودها سهخت بوو، ئه و هه موو که لین تیکه و تن و پینشیل کردنه بهفره که ی نه ده تاوانده وه.

قاله حه بی به پڼیک خزمه تی کاک موخته دیری کرد، ناشزانم به هزی چ رووداوینکه وه په نای بژ ئیمه هینا بوو. لهو سالانه ی دوا ییدا خه بهری مه رگیم بیست. رهنگه دوا ی ئه وه ی ئیمه ی جی هیشت تا مرد هه ر جاریک یان دوو جارن دیبیتمه وه.

به باشی له بیرمه، شهوانی ئه و زستانه ی که بهفره که ی به زوری لی باری ده تگوت مانگه شه ون هه رچه ند مانگیش به دیاره وه نه بوو. تومه ز سپیایی بهفره که که هه موو زهویی داگرتبوو بایی رووناکایی مانگ چاو تتی بر دهکرد. ئه م دیارده یه ی سپیچوونه وه ی بهفر له شه ودا دواتریش سه رنجی دهکشام به لام نهک هینده ی دهمی مندالیم تومه ز بچووکی دهفری زهین و نهفسی مندال له بارستی دیاردان

زياد دهکات، له گه ل ټه مه شدا دهمزاني سپيايي دنيا له و شوانه دا هي به فره و ليشم پروون بوو که مانگ به دياره وه نيبه.

چهندوچوني هاتنه وهی باوکم له و سه فره ی ههوليزی و هاتنه وهی دايکم له سه فره ی به غدا به هيچ جوړيک خو نانويښی له يادمدا. وها سراونه وه هيچ شويته واريکيان له پروپه په ویژداندا نه ماوه. و ازانم زوری سه فره ی دايکم و باوکم له موناسه به و له پنيوستدا به دريژايی ټو سالانه ی که من جاري مندا ل بووم هاتوباتی چوون و هاتنه وه يانی له بهر چاوی ساوامدا تيکه ل به يه کدی کردوه تا ټه وهی ليک ناپچرينه وه بزانم «کاميان کامن» بيگومان ټه گهر خو ميان له گه لدا بامايه باشترم به بيردا دهاتنه وه.

ټيستاکه به دهم نووسيني ټم يادگارانه وه زړه ديمه نيکی کوترم به بير ديتنه وه، له لای خو يه وه وینه ی پوژانی به سه رچووتر بو بهر زه نیم راده کيشی. به بيرم ديتنه وه پوژنيکيان نانی نيوه پو به قه له بالغيه وه له و تازه ژوورده دخورا که بووبوه ژووری ديوه خان. خه لقه که له سه ر مافوور و دوشه گ دانيشتبوون که ټه مه وها راده گه يه ني جاري تاقي تهخت و قه نه فه بو ټو تازه ديوه خانه يه دروست نه کرابوو. له لای سه رووی ژوورده که وه کابرايه کی سوورکالی شه پقه له سه ري ټه ژنژ پرووت، به بريق و باقی نيشانه ی سه ر شان و سينگيه وه دوو سه ري نيان بو دانابوو له سه ري کدی له جياتی کورسی دانيشتبوو. هه رچی يادی ټو پوژيه به هوی ټو شه پقه له سه ره ټه ژنژ پروته سوورکاله وه خو دهنويښی، دياره کاربه دهستی ټه وسای ټينگليزه کان بووه (رهنگه به سه فره و سه ردان هاتيبته کوښ چونکه ټو ده مانم به بير نايه که ټينگليزه کان له کوښی فره مانبه ر بوون). له په نا شه به نگی ټو کابرايه ی سه رووی ژوورده که وه شه به نگی دیکه ی نامه ټلووفی زه رد و سوورم لی تيکه ل ده بن هه ر ده لنی پارچه ته می زه رده واله یی بووین به چهند شويښکی ټو ژوورده وه گيرسابيتنه وه له بهر يادی مندا، هه لبت ټو پنوکه زه رد و سووره نامه ټلووفانه ش هه ر ټينگليز بوون، به لام له بهر يادی مندا چاو و لووتيان نه رسکا بوون.

ټه شه دو بيللا له و ده مه دا به هيچ جوړيک بيری ساواييم بو ټه وه نه چوو ټايا له بهر چی ټو زه رد و سوورانه به سه ر سه ريښی به رزه وه دانيشتوون؟ بو زه رد و

سوورن؟ بۆچی له باری سهرهوه دانیشتون؟ کێن؟ له بهر چاوی ئهوسامدا کابراکان له بهنیاده میان نه ده کرد. قهتیش رینک نه کهوت دواتر که هۆشم به شتان شکا بپرسم ئه کابرایانه ناویان و وهزیفه یان و فهرمانی سهرشانیان که بۆی هاتیوونه کۆیی چی بوو.

باسی ئهم شه بهنگه زهرده واله ییه که تازه ژووری دیوه خانه ی له گه ل خۆیدا به ریاد کرده وه، تازه ژووره کهش له رپی «تداعی» یه وه بۆ رووداویکی به سفتوسزی کۆنترم ده باته وه. بهر له وه ی ئه و ژووره تازه یه بپیته دیوه خانه باوکم له ژوورینکی دیکه میوانی به خیر ده هینان که وا له نزیک ده رگه یه وه قادرمه ی بانی کۆشکی دوو نهۆم سهر ده کهوت. جیرانی که مان حاجی ته ها، که ماله که ی به تهنیشتی لای رۆژاوی ماله مانه وه نووسابوو شه وانه که له دیوه خانه هه لده ستا به و قادرمانه دا سهر ده کهوت بۆ سهر کۆشک و له وینه وش 70 سانتیمه تریک بۆ بانی کۆشکی مالی خۆی داده به زۆ و به قادرمه ی نیو هه وره بانی خۆیدا ده چوه خوارئ بۆ ناو مالی خۆی. ئه مه ی ده کرد چونکه زۆر کورتتر و قه دبیرتر بوو له وه ی به کۆلانه دا به ره و مال بیته وه. شه ویکیان له میعادا هه لده ستی به ره و مال، له سهر بانی کۆشکی ئیمه رپی لئ هه له ده بی، له جیاتی ئه وه ی به ره و بانی کۆشکی خۆی برۆا روو ده کاته سوانده ی لای هه وشه ی مالی ئیمه و له دوو نهۆمه وه که و ته خوارئ و که سی به ده نگ نه گه یشته سهرئ. من شیرری خیزانی دوه می حاجی ته هام خواردبوو، ماله که ی بۆ من و بۆ نه جیبه ی خوشکم وه ک مالی خۆمان بوو، له ژنی یه که می سنی کچی هه بوو، له هی دوه م کوڤ و کچیک، هه موویان هه ر به راستی بۆ من خوشک و برا بوون. حاجی ته هام به یه ک فۆرم به بیر دیته وه، پیاویکی که له گه تی داله گۆشت و مووسپی، کورته که کی تا ئه ژنۆی له بهر، له وه به ره ژێژ ده رپنی سپی...

دیاره ئهم وینه یه م له بهرگی هاوینیدا دیتبوو. هیچ سهروبه رینکی که و تن و مردن و تازیه و ئه و جزره هاتوباتانه م به بیر نه ماوه. ئیستا خانووی حاجی ته ها له ده ست میراتگرانیدا نه ماوه. ئه و به شه ی مالی ئیمه ش که بریتی بوو له هه وز و مه ته بخ و ناو مال و خانی زه خیره و به خانووی حاجی ته ها وه نووسابوو، بۆ ته خانووی شیرکۆی فه تحیی برای شیریم... ئه و به شه، کاتی خۆی، باپیرم حاجی مه لا عه بدولا کرپیووی، ئه وساش هه ر به کۆنه خانوو کرابوو، سهر له وه دایه، به دریزایی

عومري ئه‌و خانووه كه هه‌ر نه‌بێ له 200 سالي تېده‌په‌راند پڼوښت نه‌ديترا هه‌لگه‌رېته‌وه يان داري لڼ بگوردرې تا به‌ر له دوو ساليك شيركز له بنه‌ره‌ته‌وه نويي كرده‌وه. كزلكه و كارېته‌ي ناو ماله‌كه و هينديك له داري رايه‌لي چه‌ند بلڼي مه‌تانه‌تيان پڼوه بوو.

ئه‌و ناو ماله به لاي ئافره‌تاني چيني پښ ئيمه‌وه قودسيه‌تي هه‌بوو. زورم ده‌ديتن كه سه‌رداني يافه‌خره. دواي ئه‌ويش هي دايكميان ده‌كرد يان خزمانى هه‌ولير و دزه‌بياتي رڼيان ده‌كه‌وته كزي ده‌هاتن ده‌رگه و ديواريان ماچ ده‌كرد. سه‌يريش نيه‌ به‌ ئافره‌تي جيلي پښ ئيمه‌ جڼگايه‌ك به موقه‌ده‌س بزائن كه له‌وه‌ته‌ي به بيراندا ديت نوڙ و ته‌راويحي ئافره‌تاني تيدا كراوه و قورئان خوښندراوه.

له‌به‌ر يادي منداليدا ناومال و پووره فه‌خره‌م ته‌واوكه‌ري يه‌كدي بوون له‌گه‌ل ئه‌و پووره‌مدا داكه زه‌ينه‌ب «حه‌زينه» دايكي مامم هه‌تا مرد عيابه‌تي له‌و ناو ماله‌دا ده‌كرد. چي رزقيكي خواش به ئيمه‌ي دابڼ له‌و ناوماله و خاني زه‌خيرهي كه به سه‌ريه‌وه بوو. ده‌رگه‌شي له‌و ناو ماله‌وه بوو. دا ده‌كراو ده‌بوو به خوراكي رزق‌خواردوان. واز له ميوان بهينه، هه‌ر حيسابي ئه‌و رزق و رزقيهي له‌ ماوه‌ي پتر له 100 سالدا به راتبه بۆ فه‌قني مزگه‌وت چوه، بده‌يته به‌ر ته‌رازووي خير و شه‌پان، چارت ناميني له‌وه‌دا حورمه‌تي ناوماله‌كه بگريت. بشزانه، خوښه‌ر. رزقي حه‌رام نه‌چۆته ئه‌و ناو ماله. ئه‌حمه‌د شه‌وقي به زاري مه‌جنونه‌وه له يادي سه‌رده‌مي مندالي و شوښه‌واري كه له‌گه‌ل له‌يلا تيناندا به‌سه‌ري بردووه ده‌لي و چه‌ند به پاكي و سۆزه‌وه ده‌لي:

قد يهون العمر الا ساعه

وتهون الارض الا موضعا

ئينجا ئه‌و ناو ماله و ژووريكي ديكه‌ش كه وهختي خزي باپيرم و به‌دوا ئه‌ودا باوكم تيندا ژياون به راستي و بي تيخويندنه‌وه‌ي باب و ئه‌ولاده‌تي هه‌قيان بوو ريزيان لڼ بندري. ناو ماله‌كه فه‌وتا به‌لام ژووره‌كه‌ي باپيرم به ته‌عميركراوي هه‌ر ماوه.¹⁶

¹⁶ - ئه‌م ژووره باسكراوه‌ي باپيرم له‌وه‌ته‌ي كه من به بيرم دي تيندا نووستووم و خه‌لقى ماله‌وه‌ش وه‌كوو من. شه‌وان كه سه‌رم ده‌خسته سه‌ر سه‌رين هه‌تا خه‌وم لڼ ده‌كه‌وت ته‌به‌ته‌پ و

که بیرم ده‌به‌مه‌وه بۆ کۆنترین ئەو رۆژانه‌ی ده‌شتی بێته‌وه به‌ریادم ویتته‌یه‌کی گه‌ره‌ک و کووچه‌ی ده‌وروپشتی مالی خۆمانم به‌ نیمچه ویرانی دیتته‌وه به‌ر چاو. له‌ مالمانه‌وه تا رۆخی شار مه‌ودای پتر له‌ سه‌د مه‌تر هه‌بوو هه‌مووی ویران بوو. له‌ نیوان ئیمه و مزگه‌وتی حاجی مه‌لا ئەسه‌د که به‌ ئەسل له‌ ده‌ره‌وه‌ی شووره‌ی شار بووه مه‌ودایه‌کی به‌رین هه‌بوو پێیان ده‌گوت «کاوی عه‌لی به‌گ» شوین گه‌مه‌ی مندال و جحیلان بوو. دیاره‌ کاتی خۆی بابایه‌کی «عه‌لی به‌گ» ناو خاوه‌ن ملک و مال بووه له‌و ناوه‌دا. به‌سه‌ر ئەو کاوه‌وه به‌ره‌و خوار و به‌ره‌و ژوور هه‌ر ویرانگه‌ بوو. ده‌توانم بڵێم له‌ رۆپوینکا که هه‌له‌گرێ به‌ر له‌ ویرانبوونی 10-15 خیزانیکی تێدا ژیا‌بێ ته‌نها دوو خانووی شری به‌ پێوه مابوو. یه‌کیکیان مالی مام عه‌لی ئەوی دیکه‌شیان مالی مام قادر که پێیان ده‌گوت «قاله‌ خه‌جی»، خیزانی ئەو مام قادره‌ ژنیکی پانوپۆری وه‌کوو می‌رده‌که‌ی به‌سالدای چوو بوو نازناوی «کووپه‌» یان پێوه نابوو. بووبوو «خه‌جی کووپه‌». ئەو ژن و می‌رده‌ بێ وه‌چه‌ برانه‌وه‌.

زۆر مندال بووم دمه‌و پاییز بوو سبه‌ینه‌کیان که خه‌به‌رم بۆه بیستم ده‌گوترا مالی خه‌جی کووپه‌یان بریوه. ماله‌که‌یان ده‌ مه‌تریک له‌ ئیمه‌وه‌ دور بوو، به‌غار چووم دیتم له‌ قوونه‌بانی لای چۆلی به‌ دیوی مزگه‌وتی حاجی مه‌لا ئەسه‌ددا شه‌باقه‌یه‌کی گه‌وره‌ که‌وتبوه‌ دیواره‌که‌یانه‌وه‌ که له‌ قور و خشت هه‌لنرابوو بۆ دز له‌مه‌په‌ری نه‌ده‌کرد. وابزانم دزه‌که‌ دیواربرێکی ئاسنی لێ به‌جی مابوو. ئەوه‌ی که به‌که‌لکی دزین بیت له‌و ماله‌ دزرابوو. زۆری نه‌برد گوتیان که‌تنه‌که‌ له‌ کابرایه‌ک ئاشکرا بووه‌ پێیان ده‌گوت ر‌ه‌سوولی کۆلانی. دواتر ئەم ر‌ه‌سووله‌م ناسی، که‌تناسی به‌له‌دیه‌ی و فه‌قیری مالی خۆی و زۆریش به‌ ئەده‌ب بوو به‌لام له‌ می‌شکی مندا به‌ خۆی و

ر‌ه‌به‌رپێکی به‌رده‌وام ده‌بیست ده‌نگوت یه‌ک دوو که‌س کاری زۆرخانه‌ ده‌که‌ن له‌ ژێر زه‌مینکی مه‌وه‌وومی بن ئەو ژووردا. ته‌هلی ماله‌وه‌ هه‌رچی به‌ شه‌و له‌و ژووردا نووستیبت ئەو ده‌نگه‌ی به‌ ئاشکری و به‌رده‌وام بیستوه. چه‌ندێکی خه‌یالم لێ کردوه و خه‌یالیان لێی کردوه‌ سه‌ره‌ده‌ریمان لێ نه‌کرد. من له‌ سالی ۱۹۶۵ هه‌ تێدا نه‌نووستوم. به‌ر له‌ هاتنیشم به‌ ماله‌وه‌ بۆ به‌غدا. چه‌ند سالیکی بوو له‌ سه‌ر چاربا‌یه‌ک ده‌نووستم نه‌ختیک مه‌سافه‌ی هه‌بوو له‌ گه‌ل ئەو شوینی که ده‌نگه‌که‌ی به‌ ئاشکرای لێ ده‌بیسترا، ئیتر نازانم له‌ حالی ئیسا که که‌ کریگرته‌ی تێدا به‌ ئەو ده‌نگه‌ ماوه‌ یان نه‌ماوه‌.

دیوارېږ و شه‌باقي دیواری مام قادروه نه‌خش به‌ستو بووبوو. نازانم به‌ ټاکام چی لئ به‌سهر هات یان کئی له‌ دوا به‌ جئ ما، ټوه نه‌بئ که‌وا بینگومان وه‌کوو ملیونه‌ها هه‌ژاری دیکه به‌هه‌ناسه ساردی چوه ژیر خاک.

مام قادر و مام عه‌لی، که‌ جیرانی یه‌ک دیوار و یه‌ک سهربان بوون هه‌رچه‌ند له‌ ده‌رگه بز ده‌رگه جیرانه‌تییان پیوه دیار نه‌بوو، له‌ ته‌مه‌ندا ره‌نگه له‌ یه‌کدی نزیک بووبن به‌لام من وینه‌ی مام عه‌لیم به‌بیردا نایه‌ت که‌چی وینه‌ی مام قادرم به‌ چاکی له‌ بیره، ده‌رگه‌ی مالی قادر به‌ رووکاری مالی ئیمه‌دا بوو ئیتر هه‌میشه له‌ کولانه‌وه یان له‌سهربانوه دهم‌دیت، هه‌رچی مالی مام عه‌لی بوو ده‌رگه‌ی له‌ نه‌دیوی مالی ئیمه‌وه بوو. دواي خوی خانوه‌که‌ی له‌لاین هه‌ندیک له‌ کوره‌کانیه‌وه ته‌عمیر کرایه‌وه ته‌نانه‌ت به‌شی زوری که‌ بوو به‌ هی کوربه هه‌ره به‌چوکه‌که‌ی حاجی «فتح الله» له‌لاین وه‌ستای مووسله‌وه بنیات نرایه‌وه. حاجی «فتح الله» گه‌نجیکی لیها‌تووی به‌رچاوی به‌ ویل و ته‌رتیب بوو، براکانی که‌ هه‌رسنیکان له‌و گه‌وره‌تر بوون به‌ چاوی براگه‌وره سه‌یریان ده‌کرد. که‌ له‌و به‌شه خانوه‌ی تازه‌کراوه‌ی باوکی جینشین بوو شه‌وانه ده‌هاته لای باوکم، راستیه‌که‌ی باوکیشم زوری خوش ده‌ویست گه‌لنکیش به‌ په‌رؤش بوو بز مردنی. به‌ خه‌تی خوی نووسیوه‌تی:

«فتح الله مام عه‌لی چوه به‌غدا بز تداوی له‌ گه‌رانه‌وه له‌ (دیکه‌له) وفاتی کرد امرو غنوده‌ی خاک غفران بو. یک ماه صفر بیست و هه‌فتی مارت پرومی علیه‌ رحمه‌ الله 1358 هـ.ق 1318 هـ.ش 1939م»

وشه‌ی غنوده فارسییه به‌ واتای «حه‌سایه‌وه» دیت... «هـ. ق.» واته هجری قه‌مه‌ری. «هـ. ش.» هجری شمسی.

حاجی «فتح الله» بز دوهم جار ژنی هینایه‌وه. کچی حاجی ته‌های جیرانی ئیمه‌ی خواست. چونکه من شیري خیزانی حاجی ته‌هام خواردبوو هه‌موو کچه‌کانی خوشکم بوون، ټه‌مه‌شیان بوو به‌ دایکی چوار خوارزام، هه‌موویان کچ. تا ئیستا سئ له‌ مانه بوونه‌ته خاوه‌ن کچ و کورې پیگه‌یشتووی تیگه‌یشتوو، به‌رخورداربن. من‌دالانی کچانی حاجی ته‌ها، چ ټه‌وانه‌ی له‌ حاجی «فتح الله» که‌وتونه‌ته‌وه و چ ټه‌وانه‌ی له‌ کچی دوهم- فاته‌مه ناو بوو به‌ خیزانی شیخ سادق و که‌وتنه قه‌لادزه، ټه‌مانه و هه‌موو ټه‌و من‌دالانه‌ی له‌ خوشکانی شیریم په‌یدا بوون پر به‌دل پیم ده‌لین

خاله، وا دهبن خوارزاییکم نا ناسمهوه ههتا خۆیم بۆ ههڵدهدا. دهلێن مه‌ر به‌ به‌ره‌که‌ته، خوا پتری به‌ره‌که‌ت تیگیژی. به‌لام به‌نیاده‌میش بێپرشت نییه.

له‌ په‌نا دیمه‌نی کۆنی شکوێزانی کۆیه‌ی سه‌رده‌می منداڵیما، دیمه‌نیکی وه‌ک ئه‌و که‌ هه‌ر خزمه‌ له‌گه‌ڵ پێداویستی وێزانی، له‌گه‌ڵمدا ژیاوه و هه‌رگیز سپیپات نه‌بۆته‌وه، چه‌ندین خیزانی کورد و عه‌جه‌م له‌به‌ر په‌وی سپای قه‌یسه‌ری رووس و دواتریش به‌ ته‌کانی قاتوقری سالی 1917 داپه‌ریبوون بۆ گه‌رمین له‌ مانه‌ چه‌ندین خیزانیکی له‌و گه‌ره‌که‌ نیشه‌تجی بوون که‌ مالی ئیمه‌ی لێ بوو. تیکرای ئه‌و خیزانانه‌ی ریز له‌ خۆ گرتووبوون و به‌ ئاره‌قه‌ی نیوچه‌وانیان نانیا په‌یدا ده‌کرد. میرزا غه‌فووری سابلاغی، که‌ باشت به‌ باوکی «دلشاد ره‌سوولی» ده‌ناسرێته‌وه و ابزانم که‌ سبی عه‌تاری هه‌لبژارد. دلشادی بوو به‌ قوتابی، که‌ مه‌کته‌بی کچان کرایه‌وه خه‌جای کچیسی بوو به‌ قوتابی، به‌لام هۆیه‌کی بێبايه‌خ له‌ کۆیه‌ی هه‌لقه‌تاند و بریدییه‌وه بۆ سابلاغ. دلشاد سه‌روسه‌دای هه‌بوو له‌ ده‌می «قازی محمه‌د» دا پاشتر بوو په‌نا به‌ر له‌ عێراق... سه‌رت نه‌یه‌شیتیم، زۆر به‌داخه‌وه، له‌ هه‌لسوکه‌وتی هه‌رای ولاتی خۆمان تیدا چوو. له‌و سالانه‌دا ورده هه‌والیکی خه‌جای خوشکیم بیست له‌ سابلاغه‌وه و چی دیکه‌ نا...

یه‌کیکی دیکه‌ی خه‌لقی سابلاغ فه‌ره‌جاغا، ئه‌ویش له‌ خانووینکا ده‌ژیا که‌ مالی مه‌لا تاهیری ئاموزای باوکی تیدا بوو. مالیکی به‌ شه‌رم و شکۆ و به‌ وێل و ته‌رتیب که‌وا بێگومان رێکاری په‌فتاریان پتر له‌ هی کۆیی شارستانه‌تی پێوه‌ دیار بوو. خیزانی فه‌ره‌جاغا شیریه‌ ده‌دایه‌ ئیقلمه‌سی خوشکم و له‌وه‌وه‌ شینوه یه‌ک مالییه‌ک له‌ نیواندا په‌یدا بوو. تاقانه‌ کوپیکیان هه‌بوو ئه‌حمه‌د، په‌نگه‌ به‌ سالیکی له‌ من گچکه‌تر بوو. وه‌ها له‌گه‌ڵمدا بوو به‌ هاوڕێ بێ ئه‌و هه‌لم نه‌ده‌کرد. کچه‌ برازیه‌که‌شی هه‌بوو «جیهان» شووی کرد به‌ برازای کاک تاهیری حه‌مه‌ لال به‌لام زوو بینه‌ژن بوو و ئه‌ویش له‌گه‌ڵ مامی چزوه بۆ ئێران. له‌و سالانه‌ی دوایدا خزم له‌ سابلاغ ئه‌حمه‌دی ناسیبۆوه. فه‌ره‌جاغا خه‌یاتیی ده‌کرد.

یه‌کیکی دیکه‌ له‌وانه‌ی به‌ کوردی و تورکیش باش ده‌دوان «وه‌ستا خه‌لیل» به‌ننایی ده‌کرد. دوو ژنی هه‌بوو یه‌کیکیانی «ئامینه»، بوو به‌ دایان و شیرده‌ری منداڵه‌کانی مام. ژنه‌که‌ی دیکه‌ی به‌رچاوتر و لای میزدی ریزلینگیراوتر بوو، کوپیکی لینی

هه‌بوو «مه‌جید» ناو، هه‌میشه له‌گه‌ل خ‌زیدا ده‌یگیرا و سه‌رپه‌رشتی هینده سه‌روبه‌ری کاری به‌ننایی پین ده‌کرد که له عومری بوه‌شیته‌وه.

ئه‌م مه‌جیده هه‌رگیز تینکه‌ل به‌مندالی ک‌زین نه‌بوو، قه‌تیش نه‌دیترا له‌هیچ ک‌زیندا به‌شداری گه‌مه‌وگه‌بی ک‌زنانان بکات. له‌ئامینه ک‌ورپکی هه‌بوو ناوی «جه‌لیل»، به‌لام له‌مندالیدا سه‌ر سه‌پ‌وله بوو پینان ده‌گوت «سه‌ره‌گا». ئنجا که‌حه‌مه‌عه‌لی ئام‌وزام بوو به‌4-5 سالی قه‌لسم ده‌کرد و پینم ده‌گوت «حه‌مه‌عه‌لی برای سه‌ره‌گایه، داکی ئامینه، بابی خه‌لیل وه‌ستایه» به‌وه‌دا ته‌زکه‌ره‌ی نفوسی وه‌هام بز ده‌بری پ‌یوه‌ندی به‌مامم و مام‌زنامه‌وه نه‌م‌ئنی. وه‌ستا خه‌لیل برا‌گه‌وره‌ی به‌ره‌مالیک بوو ئیواران له‌هاویناندا به‌ر له‌ر‌وزاوا، هه‌موویان له‌سه‌ریان به‌ر‌یکی داده‌نیشن و شامیان ده‌خوارد و به‌دوای شامدا سی‌غاریان ده‌پینچایه‌وه و دیشله‌مه‌یان ده‌خوارد‌وه، ز‌وری نه‌ده‌برد ده‌چونه ناو نو‌ئینه‌وه. وابه‌زانم برا‌گه‌ی وه‌ستا خه‌لیل ناوی وه‌ستا ئه‌حمه‌د بوو، وه‌ک له‌بیرمه به‌هیچ جز‌ریک ش‌ک‌لی برا‌یه‌ت‌یان پ‌یوه‌ دیار نه‌بوو، خه‌لیل شووش و باریک، ئه‌حمه‌د خینگه‌مله‌ی پان‌وپ‌ز... ئه‌وه‌ی له‌بیرمه له‌و مالانه ک‌چیک هه‌بوو ناوی «مه‌رال» بوو، قه‌تیش له‌وه به‌پ‌یش ناوی ئه‌وت‌و له‌ک‌زین نه‌بیسترا‌بوو. به‌ش‌کل ئه‌و مه‌رال‌ه ده‌چ‌وزه سه‌ر برا‌گه‌ی وه‌ستا خه‌لیل.

یه‌ک‌ئ‌کی دیکه که‌ ئه‌و‌یش له‌گه‌ره‌کی ئ‌ئ‌مه‌ ن‌ی‌شته‌ج‌ن بوو ناوی مسته‌فا بوو له‌به‌ر که‌له‌گه‌تی پ‌ینان ده‌گوت مسته‌فا در‌ی‌ژ. ئ‌ئ‌ستا ک‌ورپکی «مه‌مه‌د» ناوی له‌هه‌ول‌نر خاوه‌ن دووکانی که‌باب و گ‌ژشته، مه‌مه‌د هاو‌ر‌پی مندالی و گه‌مه‌وگه‌پی (ت‌زپانی و خوا‌جه‌ر‌و‌ین و ز‌رینگ ز‌رینگ تاوه‌ام بوو. چه‌ند سال‌یک له‌مه‌وبه‌ر، به‌تایبه‌تی، به‌خ‌زم و چه‌ند براده‌ریکمه‌وه چو‌وینه دووکانه‌که‌ی، ت‌یز به‌زگ نان و که‌باب و تکه‌مان لا‌خوارد به‌ماستاو و چایه‌وه.

کابرایه‌کی عه‌جه‌م که‌ کوردیه‌که‌ی ز‌ور شر بوو باشت‌رین وه‌ستای شیرنه‌مه‌نی بوو. له‌ش‌ک‌لی زلابیه‌ی ئه‌م‌ر‌و‌که شیرناییه‌کی دروست ده‌کرد به‌لام ماده‌ده‌که‌ی گه‌نم بوو لنجایی زلابیه‌ی پ‌یوه‌ نه‌بوو، ناومان له‌و شیرناییه‌ نابوو «په‌نجه‌ره»، باوه‌ر ناکه‌م شتی له‌وه خ‌وش‌تر له‌هیچ ده‌ستیکی ره‌نگین بره‌خ‌سی. ک‌ورپکی هه‌بوو کوتومت خ‌زی بوو بچووک بووب‌زوه. ناوی هیچ کام‌یک‌یانم نه‌ده‌زانی ئه‌وه نه‌بی پیاوه‌که

«شه‌کر به نانی» ی لی بوو بووه له‌قەب چونکه ده‌گه‌را بۆ فرۆشتنی بابە‌ته‌که‌ی به له‌هه‌جە‌ی عه‌جه‌مانه‌ی خۆ‌ی ده‌نگی به‌رز ده‌کرد و ده‌یگوت: «شه‌کر به نانه، شه‌که‌ر به پاره، های شه‌که‌کر های شه‌که‌کر». له وشە‌ی شه‌که‌ردا ده‌نگی «ک» ه‌که‌ی کلۆ‌ر ده‌کرد وه‌ک که له کوردیدا له وشە‌ی وه‌ک «کێ، کوێ» دا کلۆ‌ر ده‌کړئ. ئه‌و وه‌ستایه جلوبه‌رگیشی عه‌جه‌مانه بوو، زووش گه‌رایه‌وه بۆ دیوی ئیزان. هه‌ندیک له‌و په‌نابه‌رانه مانه‌وه له کزێ و له ئاکامدا بوون به خاوه‌ن مāl و مندāl و که‌سابه‌ت. یه‌کیکیان تا ئیستاش به له‌قه‌به‌وه ناوی ده‌بردرئ و پێ‌ی ده‌لێن «ناله عه‌جه‌م» که‌چی وه‌ک بزانی زمانی هیچ شیوه‌ی عه‌جه‌مایه‌تی پێ‌وه دیار نه‌بوو. قه‌ی نا‌کا مامه نادر، له پیاوان ده‌قه‌ومی.

به‌حال دێ‌ته‌وه بیرم، تووتنه‌وانیک له کۆ‌یه چوو بۆ پینازۆک و له ده‌می که تووتن ده‌بێ‌ته‌وه «که‌له‌بابه» له‌گه‌ل فه‌لاحیکی پینازۆکی «خه‌له بلّاس» ناو به ده‌مه‌قال هات‌بوو. به غافلگیر تفه‌نگی پیاوینکی باوکم ده‌رفینئ و خه‌له بلّاسی پێ‌ کوشت و بۆ‌ی ده‌رچوو. ئه‌و کابرایه خۆ‌یشی تووتنه‌وان بوو له‌سه‌ر زه‌ویی باوکم و مامم، وابزانی یه‌کیکیش بوو له‌و په‌نابه‌رانه. ئه‌و ده‌رچوونه‌ی بۆ‌ی ده‌رچوو نه به که‌س گیرا و نه هیچ سه‌روسزراغیکیشی له که‌س مه‌علوم بوو، هه‌ر نه‌بی من هیچی لی نازانم. بۆ ئه‌و ده‌مه، کوژرانی مرۆ به سفتوسۆ و به‌ده‌نگ و سه‌دا بوو.

له گیرانه‌وه‌ی ده‌ماو‌ده‌م ده‌زانم که خه‌به‌ری کوژرانی خه‌له بلّاس گه‌یشه‌ کزێن خه‌لقیکی به‌رحیساب له خزم و پیاوی سه‌ربه باوکم به هه‌له‌داوان و به تاقمی پنیوستی کاری دنیا‌یه‌وه رۆ‌ین بۆ پینازۆک، زۆ‌ریش به ته‌عقیبی ئه‌و کابرایه له سۆ‌راغدا بوون به‌لام بێ‌سوود. وابزانی ناوی کابرا هه‌مزه بوو. ئه‌و پیاوه‌ی که تفه‌نگه‌که‌شی له عوه‌ده‌دا بوو هه‌تا مرد خه‌فه‌تی لی ده‌خوارد هه‌رچه‌ند عه‌یبیک نه‌ده‌هاته‌وه سه‌ر ئه‌و چونکه کابرای تووتنه‌وان بی ئاگای ئه‌و له غه‌فله‌تی خه‌لقه‌که‌دا تفه‌نگه‌که‌ی برد‌بوو، تومه‌ز ئه‌و پێ‌ش گه‌یشه‌تی باس و خواسی ده‌مه‌قالیه‌که بۆ ناو ئاوابی خۆ‌ی گه‌یانه‌ شوینی مه‌به‌ست و تفه‌نگی رفاند... خه‌له بلّاس برا گچ‌که‌ی «بله بلّاس» بوو. ئه‌م مام برایمه زۆ‌ر ژیا، به‌لام ددانی نه‌که‌وتن. سێ کو‌پی له پاش به‌جی ما یه‌کیکیان ئه‌و مام عه‌زیزه بوو که له ئالفه‌یه‌کی پێ‌شووتر باسی نه‌خۆ‌شبوون و به‌شداریی کرد‌نم له به‌ره‌مه‌نیانی تووتنه‌که‌ی نووسی...

له بابتهی «کوژران» چهند ږووداویک دپتهوه بهر یادی ته‌مهنی‌ئو ږوژگارهم که همدی ره‌شی تیدا دهردهست کړا و ماموستای نامه‌نوسیش په‌نجهی بډ دريژ کړد، به‌لام‌ئو گهر پرس نه‌که‌م ناتوانم به‌پنی سره‌ی ږوودانيان له‌سهریان بنووسم، له‌م باره‌شمدا دهنگم به‌کس راناکات چ زهره‌ریش له‌پیش و پاش خستیان و ږو نادات.

ږووداویکیان که ده‌نگیکي گه‌وره‌ی دایه‌وه‌ئو وه‌بوو دوو شینخی تازه‌گه‌نجی بڼه‌ماله‌ی تاله‌بانپیان، شینخ بورهان و شینخ‌ئو‌فزل که ههر‌دوویان برا بوون، له دیوی بیتوین کوژران. راستیه‌که‌ی ناتوانم بلیم هوی کوشتیان چی بوو ههر‌چهند به‌لای خه‌لقه‌وه به‌تایبه‌تی تاله‌بانپه‌کان، ده‌بی مه‌علوم بڼ، منیش بیستومه باره‌ها باسی‌ئو واقیعه‌یه کراوه به‌لام به‌داخه‌وه وه‌هام له بیر نه‌ماوه به نووسین بډ سونگه‌ی مه‌سه‌له‌که بچم. ههر‌چونیک بڼ، بلباس و ټاکزی تیدا تاوانبار کران، مه‌سه‌له‌ش به‌ئیداره، له‌لایه‌ن موته‌سه‌رپی هه‌ولیزه‌وه هه‌لبرایه‌وه و به‌پنی نرخي خوینتی‌ئو ده‌مه‌ توله له‌سه‌ره‌ک عه‌شیره‌ته‌کان ستاندر و درا به‌خوینته‌ستیتی‌ئو دوو برایه. دوو کورپی شینخ بورهان. حیسامه‌ددین و شهره‌ف، ههر‌چهند به‌ته‌من له‌من گه‌ورتر بوون به‌تایبه‌تی شینخ حیسامه‌ددین، به‌پنیک له‌سه‌ره‌تاکانی خویندنماندا بوونه‌وه به‌هاورپنی مه‌کته‌بم، له‌راستیدا شینخ شهره‌ف زور زیره‌ک بوو به‌لام‌خوی و کاکي، شینخ حیسام (باوکی مام جه‌لال)، زوو ده‌ستیان له‌خویندن هه‌لگرت.

کوشتاری دوهم مه‌سه‌له‌ی کوژرانی فه‌تاحی توفیق‌ئو‌فه‌ندی مه‌لا ئیمام بوو. خه‌به‌ری‌هات که له‌رپی سه‌فه‌ری به‌ره‌و که‌رکووک له‌نزیک دینی قهره‌ناو یان شوینتی وه‌کوو‌ئو بډی له‌بډسه دانیشتبوون و به‌تفه‌نگ کوشتیان. فه‌تاح کورپیکي شوخ بوو به‌ئاسته‌م ئادگاریم به‌بیر دپته‌وه، باوکیشی توفیق‌ئو‌فه‌ندی کاتبی مه‌حکه‌مه بوو، وایزانم به‌ئسل که‌رکووکین. کوژرانی فه‌تاح زوری قسه‌پنوه ده‌کرا که‌س نازانی چه‌ندی راسته و چه‌ندی درډ. به‌قناعه‌تی من چه‌ندی‌کیشی راست بڼ بایی‌ئو‌ه ناکا له‌مه‌سله‌تیه‌وه بگه‌یه‌ندرپته کوشتن.

سپیه‌م کوشتار له‌گه‌ره‌کی‌خومان و له‌مالی‌خزمنکمان ږوویدا، پیاویکی مام خاوه‌ن‌خیزان خه‌به‌ری‌دراي که‌خیزانه‌که‌ی ده‌ستی له‌گه‌ل کورپیکي گه‌ره‌ک‌تیکه‌ل

کردوو و ئا له و دهمه دا بهیه که وهن له مالی مه لا عیززهت. بوختانه که درۆیهکی ره جالی بیتهسل و ئه ساس بوو، به لام میزده دهستی دایه خه نجه ر و چوه مالی مه لا عیززهت که له و دهمه دا خیزانه که ی له گه ل فاته خانی خیزانی مه لا عیززهت بوو، عه بده لبه شه ریکی دیکه له ماله که نه بوو. کوردی گوته نی خوین به ری چاوی گرتبوو، وه رگه رایه وه ژنه که ی و ونجرونجری کرد به خه نجه ران، دوا ی قه ساییه که به خه نجه ره وه ری و ری گه رایه وه لای مام و گوته قوربان کاریکی وه هام کردوه ته سلیمی حکومه تم بکه... چهند سالان له به ندیخانه دا بوو، هه تا مرد. په شیمانی پیوه دیار بوو چ خیزی له خوی نه دیت... بوختانه که ره که ش ئافره تیکی په تابه ر، واته له دهر وه هاتبوه کویی و له گه ل خیزانیکی خزمی خومان ده ژیا. تیناگه م له چیه وه بوو ئه و بوختانه بی ره حمه ی به و ئافره ته بیتاوانه وه کرد. ده لێن هان درا... به لام بۆ ده بی هان دان مرۆ به رهنگاری به دکاریی ئه وتۆ بکات سه د جار ان له هان دانه که مه زنتر بی! به هه مه حال دلسوزیی ئه و ئافره ته بۆ مندالانی خاوه ن ئه و ماله ی لنی ده ژیا چ پیوه ندی نه بوو به کاری وه ها به ده وه. مه سه له ی «هان دان» ه که پا کانه ی بۆ ئه و ئافره ته کرد و هه تا دوا ی ده یان سال مرد، به ئاسایی و بی سه رشکینی کردن ژیا.

خه یالیکی مندالی و ساوایی سه یر، ئه م ئافره ته ی بوختانه که، له گه ل ئه وه دا که له قه بی «که چه ل» ی پیوه بوو، وه ک دواتریش بزم پرووتر بۆه هه ر دوو چاوی به لغیکی له سه ر بوو وه ک تانه یه کی ته نک ی شین، بۆ به رچاوی مندالیم جوانترین مینیه ی شاره که، با بلیم گه ره که که خوی ده نواند.

له و ته مه نه دا جار ی هه ستی فه رق کردن به می و نیر له لایه ن زایه نده وه له مندا نه رسکا بوو هه ر ئه وه نده م ده زانی ئه مه پیاوه و ئه مه ش ژنه. ئنجا تو سه یری که س نه می ئی بی ته نمونه ی جوانیی مینیه کۆنه که چه لکی تانه دار نه بی، ئه م ما ئه گه ر له به ژن و بالا بدوینیت ئه شه دو بیلا هه رچی ریکی و شلکی و شوخی بی پیوه ی دیار نه بوو، له وه هه ر بگه ری که جلوه رگی وه ها ناقۆلای له به ر ده کرد، ئه گه ر به به ر قینۆسه وه بوا یه به لای په تیاره ییدا ده برده وه. چاک بوو خوا ره حمی پیکردم ئه م زه به هه له دا چونه له گه لم فراژی نه بوو، زوو له سه هوه که م ده رچووم. تا سه الهه ی دوور و در یژیش شه رمم ده کرد ئه م رازه م بدرکینم و بلیم فلانه عیفریت

بووکی خه یالی ساواییم بوو. به لام ده بی دان به ودا بهیتم که ئەم خوولیا یه ی شهیدابوون - ئەگەر ته عییره که زیادیی تیدا نه بی - بۆ باری پینچه وانه هەر له ئاست ئەم ئافره ته لیمی به دەر نه دا. زۆر جار ان وه ها ده بوو دلم شتیکی په سه ند ده کرد که له ده ست هاوړنیه کمدا یه گه لیک به ره ژیر تره له وه ی خۆم هه یه تم، یان که له بابینکم به قاره مان داده نا که له بهر زۆر که له بابان هه لده هات، هەر جاره ش به هانه یه کی خۆته فره ده رم ده دۆزیه وه بۆ ئە وه ی ماوه یه کی دوور د ریژ په نجه له سه وه که م گیر بکه م و له زه تی لئ وه رگرم.

یه که م جاره ئەم رازه ده درکیتیم زۆریش له گه ل خۆمدا لیکدانه وه م کردووه بۆ دۆزینه وه ی هۆی مه یلی وه ها ناله بار له ته مه نی ساوایی و مندالیمدا، بی ئە وه ی بگه م به هیچ ئە نجامیک. له که سیشم نه پرس یوه ئایا وه ک من مه یلی ئە وتۆیی هه بوو بی، چونکه هه تا مه یله و ناکامل بووم شهرم ده کرد مندالیی خۆم به ئاشکرا کردنی ئە مه یله م له بهر چاوی برادر دزیو بکه م، دواتریش مه شغه له تی گه وره تر بۆ خۆی دزیمه وه. پشکینه وه ی شتی ئە وتۆیی پتر به لای کاری «زانای نه فس» دا ده چیته وه هه رچه ند قسه لئوه کردنی له لایه ن هه رکه سینکه وه بی هیچ زه ره ری تیدا نییه بگره له وانه یه سوودیشی هه بی، به لکوو خواوړاستان به وتویژ و لیکدی بیستنه وه گرینه کی ده روونی بکریته وه!

بچه وه بۆ لای ئەو ده ستوپاوه ندانه ی له مندالیمدا یارمه تیده ری ماله که مان بوون. له پینشه وه ده بی ئە وه بلیم بهر له و سالانه ی دوا یی عاده ت نه بوو ئافره تی یاریده به مانگانه و مزه ی قه رارداده خزمه ت بکات. کوردی زاراوه یه کی هه یه ده لئ «نان و زگ» که بریتییه له خواردن و له بهرکردن و ناواناوه خه رجییه کی سووک، ئە مه بوو مزه ی ئافره تیکی بکه وتایه مالی بیگانه. به لام وه نییه هه موو جار ان ئەو مالانه ی ئیشکه ری ئافره تیان ده بی وه کوو یه کدی بن له نه وازشت و به خشنده یی.

زاراوه یه کی دیکه ی کوردی هه یه لیره دا جینی خۆی ده کاته وه، ده لئ «فلانه که س سایه چه وره» بی دوودلی و بی گومان و بی خۆه لکیشان، مالی ئیمه له قه دیمه وه سایه چه ور بووه، چونکه هه م به به رییه وه هه بوه ئەو خه لقه ی ده وری لئ ده دن به گرد و کۆبییه وه خه ریک بن، هه م حیسابی هه سقیلیشی له گه ل که سدا نه کردووه. ئافره تیکم نه دیتووه هاتییته مالمان و ماییته وه نه بوویته خاوه ن جلک و بهرکی

زۆروزه بېندهی بایی گيازی بووک بکات. وهيا پتر له وهی پنی دهلین «لهقه دهرحال» چهک و خشلی پیکه وه نه نابنی وهيا دهسمایه ی کهساباتی له پریسکه دا نه بووبی. راستییه که ی نه گهر هاتبايه مالینکی وه کوو مالی نیمه مانگانه ی به و کومه له ئافره تانه بدايايه که هميشه له گهلماندا دهژیان، دهبوو بکه وپته سوال و سه دهقه، ئیشزوری و بهرپرسيار بوونی گه لیک لایه نی به ئه رک و ناچار بوون به هه لگرتنی قورسایي باری ناله باری کومه لایه تی وه های ده کرد که ماله که مان سه ره پای نه وهی هميشه 4-5 ئافره تمان له مالدا هه بی، جگه له دایک و پوور و کیژ، دهبوو بۆ نان کردن و ساوار کولاندن و زور کاری دیکه ی ئه وتویش له لاهه ئافره تی دیکه ی یاریده ده ر بین و جینه جینی بکن.

له لایه ن یاریده ده ری پیاوه وه، ئه م که سه ی ولاغی ده گیرا چ بۆ دارهیتان بی له شاخه وه و چ بۆ کاروانچییه تی بی، مانگانه ی هه بوو له گه ل جلوه رگی سالانه. ئه وانی دیکه مزه ی قه رارداده یان نه بوو به لام هه ميشه پوشته بوون و خه رجیيان ناوانوه ده درایی، خویشیان مه ودا ی مامله ت و که سابه تیان له پینش ئاچووغ بوو چونکه پپوه نديمان به ده شتوده ر و کرمانجه وه رپنی بۆ ده کردنه وه پتر له بابایه کی لاهه کی له سه له م و کرپن و پتفرۆشته وه و ئه و جۆره مامله تانه سوودمه ند بین.

خولاسه ئه گهر بۆ خویشان لایه نی ئابووریمان له سه غله تیدا بووبی یاریده ده رکانمان هه ميشه تپروته سه ل بوون، خۆ ئه گهر نیمه تپر باين ئه وان تپتر ده بوون. یاریده ده رینکی هه ره کۆنی به بیرم بیتته وه ناوی «مام ئه وره حمان» بوو، مووی ماش و برنج بوو بوو، کورته بالای ئه سمه ره ی مه یله و گرژ و عه سه بی بوو به لام هه تا بلنی روه سووک بوو، که سیش له و عه سه بییه ته ی زویر نه ده بوو. سی گویدریژی ده گیرا به دارکه ری و کاروانچییه تی و سه ردانی ملکان و گوێزه ی ده غل و میوه و شتی دیکه ش. وهک دپته وه بیرم که جاری زوړیش مندال بووم، ده لوه ته بیات بوو.

جاریکیان یهک له پیاوه کان مریشکینک سه ر ده بریت. پووری گه وره م ده که وپته شوبه ه له وهی که به پنی شهرع مردار بۆته وه. چه ندی ده که ن له قسه ی خۆی لانا دا. ئه هلی مه تبه خ پنیان خه سار بوو مریشکی وه ها قه له و و ناسک فری بدری، کولاندیان و لینیان نه خوارد، هه لیان گرت هه تا مام ئه وره حمان له داران هاته وه...

که نانيان له پښ دانا ران و سنگه و قالچهي تهواوي مريشكي بهسرهوه بوو. گوتبووي به خواي ټو ماسته مووهكي تڼدايه ټما وهلاهي ههزار مووي تڼدا بڼ دهخوم. مام ټورهحمان نوږي نهدهکرد. جاريكيان مال له چناروك بوون. له كويه بهره ټنواره دهگهراپهوه، كه گهيشته سهر كاني تووهپهش و ولاغي بهردانه ټاوخواردنهوه پڼيان گوت ټهگه نوږي عهسر بكا دوو ټانهي دهدهنئ. ټوويش به ماملهتهكه رازي بوو خيرا دهزنوږي شووشت و نوږهكهي كرد كهچي لني پهشيمان بوونهوه و پارهكهيان نهدايئ. ټوويش پڼي گوتئ، وا تئ دهگن فيلټان لي كردووم، دهنه به حقي قورټان دهمزاني ليم له فيلټن ټهمنيش نه فاتحه و نه تهحياتم لهو نوږهدها نهخويندووه. روښستنيشي له مالمان وهكوو خزي سهر بوو، سبهينهيهكي هاوين ياعيفهتي خوشكه گورهه دهبيني. مام ټورهحمان ليفيكي هيزاري لهسهر خول راخستووه يهكيكي جانگيشي به خزيده داوه، ټوويش پڼي دهلي دهبوو جانگهكه رابخهي و هيزارهكه به خوتدا دهي. لهوهوه ودها تورا سويئدي خوارد كه يهك دهقيهي ديكه لهو ماله بهسهر نهبا. لهوه بهولاوه مام ټورهحمانم نهديتهوه.

يهكيكي ديكه زور كزن لهو پياوانهي خزمهتي باوكميان كردووه سالي مام عهلاو بوو. ټهم مرويه ودها دلسوز و وهفاكار و به ټهدهب و ليزان بوو له خزم خزمتر حيساب دهكرا. له حكومته وهزيهي «مباشري» ي مهكهمهي ههبوو. ټهوسا باوكيشم قازي بوو ټيتر سالي شهو و روژ هر له خزمهتيده بوو. لهگهلي لنيهاووييدا خويندهواريش بوو، يهكيكيش بوو لهو حيكايهترانانهي دهه و ټارداوږيان به تام بوو. لهوهوه شهواني زستان دواي بهسهرچووني دههي ديوهخانه و پيربووني دانيشتني دوههي خزمه نزيكهكاني وهكوو مامم و مهلا عيززهت لاي باوكم كه ههميشه به شيوهيهكي شيرن و بهتام، چ لهلايهن قسهي خزش و نوكته و سوحبهتهوه بڼ و چ لهلايهن شهوچهروهه بڼ. رادهبوږدرا، سالي رادهسايه حيكايهتخواني ههتا باوكم دهچوه خه. ناوانوه سالي ههستي رادهگرت بزاني باوكم خهوي لي كهوتووه يان جاري به خهبره، ټنجا ټهگه بهدهنگ نههاتبايه ټوويش دهچوه سهر باري نوستن، واش دهبوو باوكم دهگوت ټني سالي (زور جار پڼي دهگوت سالي له جياتي سالي) ديوي پهش چي كردووه؟ ټيتر ټوويش دهكهوتهوه سهر حيكايهتخوانيهكهي.

گهليک شهوان دانېشتهکې دوه مې ټو کومله لای باوکم ده مانه وه به خویندنه وهی داستان کانې ټه سکه نده رنامه و ټه میر ټه رسه لان به سهر ده برا. ودها ده بوو که گه شتمه ته مې گوی گرتن له حیکایه تی به سهر و بهر شه و لای باوکم ده خه وتم. له بیرمه جاريکیان سالح سهرگورشته په کی خوشی ده گیزایه وه سی قاره مانې ټیدا بوون په کیان ده ریابې، ټوی دیکه یان ټه ستیره شناس، ناوی سینه میانم له بیر نه ماوه. سالح گوتی، ده ریابې موونکی خوی خسته ناو به حره که و به حری وشک کرد. باوکم به دنگ هات و گوتی دهک زارخوش سالی، درؤ ودها نه بی به که لک نایه. سالح به ینیک بیده نگ بوو تومز به ټه سپایی له بهر خویه وه ینکه نینی ده هاتی شهرمیشی ده کرد ټاشکرای بکات.

له خویندنه وهی داستان کانې فارسی مامم سهرېشک بوو، ودها به گهرموگوری و به شاره زایی و به پنی نه بزی پرووداو دهنگی خوی ده بزاوت روحی به بهر داستان کان ده هیتا. گهليک جار که ده گه شتمه بره شیعریک به ټاهه نگ دهیخویندنه وه شه و قنکی ده خسته ټو دانېشته و داستان و گویگرتنه وه وه خه لقه که شه و و پوژی له بیر ده چوړه. په کیک له و بره شیعره فارسیانې که له وساوه نه قشبه ستوی زه ینم بووه ټه مېه:

ای همچو گل سرخ شکفته رویت

وی همچو گل بنفشه اید بویت

ما همچو گل زرد دعاگوی توایم

تا همچو گل سفید گردد مویت

ټی ټو که سهی وهک گولی سوور پرووت پشکووتووه

وهی ټو که سهی وهک گولی بنه وشه بینت دیت

ټیمه وهک گولی زهره دوعاگوی ټوین

تا مووه کانت وهکوو گولی سپیان لی دیت

مامم دواى مهرگى خيزانى، فاتمه خان، له 1939 سهري به سهر ئه و داستانه دا نه گرت. سالح جاري لای باوكم بوو ژنى هيتا. له وه به ولاوه ناوانوه له مالى ئيمه دهنوست و ناوانوهش دواى به سه رچوونى كزى دهيوه خان دهچزوه ماله كهى خزى، سبه ينانيش له گهل به خه بهر هاتنى ئه هلى مال ئه و ده گه يشته وه لامان.

له و دابهى كه پياوه كانى ديكهش لنى فيز بووبوون ئه وه بوو كه له ديوى مالى جزهرك راوهستان راده وهستا ههر له و ده وشايه وه، ههرگيز پرووه و باوكم نه ده بوو، له په نا سووچى ديوارىكى ئه و شوينهى باوكمى لى داده نيشت سالح و هها راده وهستا كه لاشانىكى له باوكمه وه ديار بى هتا مه علوم بى حازريشه و نادياريشه. ئه گهر راوهستانه كهى دريژى خاياندايه بى ئه وهى باوكم داواى ئيشينكى لى بكات يه كيكى ديكهى له پياوه كان له و جىگايهى خزى راده گرت به و ئسووله كه خزى دايابوو تاكوو دهچوو جفاره يه كى ده كيشا و ئاويكى ده خواره وه بايى جفاره كيشانه كه يش داده نيشت بۆ حه سانه وه.

سالح له پيشخزمه تيدا بۆ ئه و سه رده مه بيمانه ند بوو، له ده مى قه له بالغبوونى مه جليسى باوكم، به دريژايى كات سه ره په رشتى پيداويستى مه جليسه كهى ده كرد، ههر خزيشى سه روبه رى چايه ليتان و سه ماوه ر گوښتنه وه و چايه تينكردن و تاقم ريك خستنه كهى ده كرد و كه ده ستوپاوه ندى ميوانه كانى باوكيشم، له رۆژانى سه ردانى هه ويژى و غه فوريان له باوكم، به كز مه ل له گهل ئاغاكانيان ده هاتن سالح مه جليسى ئه وانيشى راده هيتا و جفاره و چايه و ئاگرى زستانان و به فراوى هاوينانى بۆ سازده دان و وهك په روانه له عه ييبه رينى خزمه تى ئه و خه لقه ده كوشا و ده جوشا.

ههر له بيرمه چۆن به مندالى حه زم ده كرد شه وان ئه و قه له بالغه پروومان لى بنين چونكه له شه ودا پف له سه ماوه ر كردن گه شه دارتر بوو. سالح له و پف له سه ماوه ر كردنه و هها شاره زا و ده سته لاتدار بووبوو كه به ده ستي راستى قوريه ي له سه ر هه لده گرت و په نجه و له پى چه په ي ده كرده بازنه به ده ورى زاركى سه ماوه ره وه و له قوولايى سيبه كانيه وه ئه و پفه به هيزه ي له ده روونى پر ئاگرى ئاته شخانه كه ده كرد يهك لوه له بليسه و هه زاران پريشك و گه رده لولويك له خوله ميشى بۆلوه ئاگره كان به بن و نيوان كونه كانى په نجه ره پهنكى ژير

ئاته‌شخانه‌که‌دا به قرچ و هزر ئه‌و ده‌ورو به‌ره‌ی داده‌گرت، يه‌ک ديمه‌نی وه‌ها جوان و ره‌نگيني به به‌رچاودا تیده‌په‌راند که‌وا به دل چاوه‌چاوی ئه‌و دهمه ده‌بووم جاريکی دیکه‌ش ئاگري ئاته‌شخانه کزبیته‌وه و خۆله‌ميشی لى بنیشی و سالى پفیکى پيدا بکاته‌وه...

بى گومان و بى مه‌به‌ست ده‌لیم هه‌رگيز نه‌مدیت که‌س به‌قه‌ده‌ر سالى به‌ده‌ورى سه‌ماوه‌ره‌وه شیرن بى. گه‌ياندنى سه‌ماوه‌ره‌که‌ش له ماله‌وه بۆ دیوه‌خانه خۆی له خۆیدا کاريکی ئه‌سته‌م بوو، که چایه پى ده‌گه‌یشته و ئاوی سه‌ماوه‌ر ده‌که‌وته کول، سالى به‌ده‌ستى راسته‌ی قۆریه‌یه‌کی عه‌جه‌مى گه‌وره‌ی دیوه‌خانه‌ی پى له چایه هه‌لده‌گرت و ده‌بوو په‌نجه‌ش له قولی راسته‌ی سه‌ماوه‌ره‌که گیربکات و ده‌ستى چه‌په‌شى قولی چه‌په‌ بگريت و ئه‌و قوریه و سه‌ماوه‌ره‌ی پى له چایه و ئاوه‌ به قورسایى خۆیانه‌وه به‌رز بکاته‌وه تا له که‌مه‌رى تى هه‌لده‌کشیت و به پینلکه‌ی قادرمندا سه‌ره‌که‌ویت و پێچه‌ده‌وره له بانیکى 70-80 مه‌ترى بکات و به‌خیزایى و هه‌نگاوى له‌سه‌ر يه‌ک و رېک، به سه‌لامه‌تى، باره‌که‌ی بگه‌یه‌نیته مه‌جلیسى پیاوان. پى که‌مايه‌تى بوو، ئه‌و قوریه قورسه به يه‌کیکی دیکه هه‌لگريت. سه‌ماوه‌ره‌که مابوو له مالمان و هاته به‌غداش له‌گه‌لمان، هه‌تا دووسى مانگ پيشى ئه‌م نووسینه 28/7/1985 له هېچه و بېسه‌به‌ب دۆراندمان، من له سه‌فه‌ردابووم، نه‌جیبه‌ی خوشکم به‌عه‌ده‌تى خۆی له کۆین له مالى کاک مه‌جیدی ئاموزام بوو، محهمه‌دى کورم وه‌ته‌نگ دیت له‌وه‌هه‌موو ئه‌سبابی شه‌ره و بیکه‌لکه‌ی له ژووره‌کان و له سه‌ربانان و له‌سه‌ر قادرمان که‌له‌که‌يان کردوو و هه‌ره‌وه‌زى لیکردن و هه‌مووی راگوڤستن بۆ به‌رده‌رگه‌ی ماله‌وه تا ئۆتۆمبیلی «امانة العاصمة» که لى نووسراوه «اعتن بنظافة مدینتک» هات و کۆمه‌له شه‌ره‌ی بارکرد. که من گه‌رامه‌وه به‌غدا ماله‌که‌مان پاک کرابزوه، له‌وه‌به‌ینه‌ش خه‌به‌ر گه‌یشته کۆین که وا خه‌ریکی مال پاک کردنه‌وه‌ن له به‌غدا ئیتىر به هه‌له‌داوان نه‌جیبه‌ی خوشکم ته‌له‌فونى بۆ کردم ئاگاداربم له‌وه‌ی ئه‌و سه‌ماوه‌ره به‌نرخه و میژووویه له‌گه‌ل شه‌ره فری نه‌دری. به‌لام به‌داخه‌وه کار له کار ترازو بوو، سه‌ماوه‌ر بۆ زبڵخانه‌ی «مدینة السلام» راپینچه‌ک درابوو.

له فقهه‌ره‌ی سه‌ماوه‌ران ئه‌مه دوهم جاره ده‌چینه خه‌سارئ، سه‌ماوه‌ریکی دیکه زه‌ردی مامناوه‌نجی له مالم‌ان هه‌بوو به‌ئەسل له حاجی به‌کراغوه به‌میراتی کچیکی که‌وتبوه لای ئی‌مه. وه‌ها رۆیشتبوو که‌ ئه‌مه یه‌که‌م سه‌ماوه‌ره هاتۆته‌ کژی. دیسان به‌داخوه‌ ئه‌ویش به‌ جۆریکی که‌ نازانم چۆناوچۆنی بوو، فۆتا و ون بوو...

مام عه‌لاوی باوکی سال‌ح، که‌رکوکی بوو له‌ کژی نیشه‌جی بوو، دوو کو‌ری دیکه‌شی هه‌بوون، محهم‌د و ره‌ف‌عه‌ت به‌ زۆری ژیا‌نیان له‌ ده‌وری مه‌حه‌که‌مه به‌ عه‌رزوحا‌لن‌ووسین برده‌سه‌ر و پ‌یوه‌ی ده‌ژیان. سال‌ح لامان بوو تاکوو باوکم له‌ قازییه‌تی بوو، ئه‌وساش سال‌ح داوای کرد واز له‌ وه‌زیفه‌ی موباشیری به‌ینی، باوکم لێ نه‌سه‌لماند و له‌سه‌ر وه‌زیفه‌که‌ی خۆی هیشه‌توه به‌لام پ‌یوه‌ندی پ‌یمان‌ه‌وه هه‌رگیز نه‌چ‌را. دواتریش که‌ من گه‌وره بووم براده‌ریکی نزیکم بوو هه‌تا بش‌لێ خۆشم ده‌ویست و لێ ئه‌مین بووم. رۆژیک له‌ رۆژان پ‌ووی نه‌دا بایی سه‌ری ده‌رزی د‌لم گه‌ردی لێ بگری. هاوینان له‌ چنارۆک سه‌ردانی ده‌کردین بایی ئه‌وه‌ی بتوانی ئیجازه‌ی بۆ وه‌ربگری له‌ مه‌حه‌که‌مه. داخ‌م ناچی دووچاری نه‌ساغی سیل بوو و لێ پ‌زگار نه‌بوو... دوا‌ی خزی مال و مندالی چوونه‌وه که‌رکووک، کو‌ره گه‌وره‌ی ناوی عیززه‌ددین بوو، ر‌یک نه‌که‌وته‌وه دوا‌ی رۆیشتنیان بۆ که‌رکووک بی‌بینمه‌وه. له‌گه‌ل سال‌ح کو‌ره پ‌ووریکی خزی، حه‌مه‌ده‌مین، خزمه‌تی باوکمی ده‌کرد. نه‌ختیک گونی گران بوو ناوناوه له‌ وه‌لام دان‌ه‌وه ده‌وه‌خرا له‌به‌ر نه‌بیستن، ئه‌ویش له‌ سنووری ده‌سه‌لاتی خزی هه‌موو ئا‌کاره‌کانی سال‌حی پ‌یوه‌ دیار بوو. ئه‌میان زۆر به‌ ج‌ح‌لی مرد.

عومه‌ر پ‌ووربه‌گی له‌ مندالییه‌وه. به‌ر له‌وه‌ی منیش هه‌بم، به‌هۆی دایکییه‌وه که‌ دانیشه‌تووی گه‌ره‌کمان و له‌ مالی «یاخه‌جیج» ئام‌زای باوکم ده‌ژیا، پ‌یوه‌ندی به‌ مالی ئی‌مه و مالی ماممه‌وه هه‌بوو. یه‌که‌م دیمه‌نی که‌ به‌بیرمدا د‌یت‌ه‌وه ئه‌وه‌یه که‌ مام‌زی بۆ کاک موقته‌دیر به‌خ‌یو ده‌کرد و به‌زۆری له‌گه‌ل ئه‌ودا بوو. مام‌زه‌که وه‌ها ر‌س‌کاربوو، له‌ عومه‌ر به‌ولاوه، که‌س نه‌یده‌و‌یرا لێی نزیک بیت‌ه‌وه، به‌لام وه‌کوو تووله به‌دوا عومه‌ر ده‌که‌وت و لێ جودا نه‌ده‌ب‌زوه. ئه‌گه‌ر عومه‌ر بۆ کارینکی به‌لایه‌کدا رۆییا، مام‌زه‌که‌ی به‌ پ‌ه‌ت‌یکی ئه‌ستوور له‌ له‌وحه‌داری گه‌وره یان له‌ سینگی مه‌حه‌که‌م ده‌به‌سته‌وه، ده‌نا که‌س نه‌یده‌و‌یرا سه‌ر ده‌رینێ له‌ترسی ئه‌و دوو

قوچه تیژه و شان و ملی وهک گاجووتی. زور جارن که تینی دهادیه خزی. له وحه داری بهدوا خزیدا راده کیشا و وهک گامیش دهیمرقاند. کاک موقته دیر به زوری که بانکی عومهری دهکرد به عادهتی قسه نهسته قه شه قوپه قه کانی خزی دهیگوت، عومهریلان برای گوجیلان داکي پشیلان.

پووربهگی، دایکی عومهر، له کوردستانی تورکیاوه له گهَل میزدهکهی «هیدایهت» ناو، که وتبوه کزین، ئافرهتینکی کورتیله خر بوو. له هجهی له ئاخوتندا شینوهیهکی سهربه خزی هه بوو، له هیچ له هجیهکی کوردیی بیستراوی نه دهکرد. سه رهتای قسانی له جیاتی «دهلیم» به «ئه بيم» دهستی پین دهکرد وهکوو ئاخیهوهری خوشناوهتی. به ئاوریشمی دهگوت ئارموش. شهویکیان دز پاریز بۆ ئه و ماله دهبا که پووربهگی لئ بوو. کژ هاوین و خهلق له سهربانان بوون، پووربهگی لینی به خه بهر دیت و دهنگی ده دات ده زش هه لدی. دواتر گویم لئ بوو حیکایهتی بۆ خهلقه که دهگیزایهوه و باسی دزهکهی دهکرد دهیگوت: «ئه ی رو، ئی ده زله بوو». ئیمهی مندال ئهوسا نه مان ده زانی «ئى ده زله بوو» واتای چیه پیمان وهها بوو ئه ویش شینوه مه ته له لهوانه ی زمانی پین تاقی دهکریته وه وهکوو «ئهوبه ره شره ی لووس رایه خه» یان قسه ی بیواتای وهکوو «فسنستنبکتکفتموها» ی ناو فه قییان یان له گه پی شهوانه که دهگوترا «گه نمه نه دوو دوو برنجه دوو دوو دوو» ئه و «دوو دوو» هس وهها دهرده برا وهک که له کاتی دان رۆکردن مریشکی پین بانگ دهکری.

پووربهگی زور حیکایهتی کورتیله ی بۆ دهکردین چ سهرگورشته بایه و چ باسی ژیان و سهفه ری خزی و میزدهکهی و عومهر بایه له ماردین و خه رپووت و ئه و شوینانه به مووسل و هه ولیندا بۆ کزین. که گه یشتمه ته مه نیک سه ره ده ری له جوگرافیا بکه م پیم وابوو پووربهگی که ده لیت «له شه تی مراد په رینه وه» سه هوو له ناوی «فرا ت» دهکات که چی «مراد» خزی به راستی که رتینکی فراته. له و حیکایه ته کورتیلانه ی بۆی دهکردین ئه وهنده م له بیر ماوه که که له باب و میروو له سه ر په نیر به شه ر دین و که له باب دهن دووک له چاوی میروو ده دات و زه ده ی دهکات، شه رع ده به نه لای کونده بوو، میروو شکاته که دهکات و ده لئ، کوندی له سه ر سندی، ئه ویش ده لئ: جیگه مه، میروو ده لئ: شه رعان ده پرسى؟ کوند ده لئ:

پيشه مه. ميروو دهلي: مالم ماشت. پني دهليته وه خاويئت كرد. ميروو دهلي: سهلكه په نيره كه م ديته وه. دهلي: مالدريت كرد. ميروو دهلي: له بن تليانه يه كه م دانا. دهلي: تاقه تيت كرد... له وه به ولاوه چي ديكه م به بير نه ماوه و نازانم كه له باب و ميروو چوناو چوني له و شرعه بوونه وه.

دهيانگيرايه وه كه عومر تازه له بهر خويندنې مه كته ب داندرا بوو، شهوي موتالاي دهرسه كاني ده كرد و دريژه ي دهايي، دايكي به له هجي خوي پني دهگوت: روله حومه ره خه ته كي ويرا بينه و يه كي ويرا بينه و چرايه كه وه كوژينه. دايك له خيالي نه وتي چراكه بوو به خه سار نه چي، چاكيش بژ چووبوو، چونكه عومر له وانه نه بوو به خويندنه وه دابين بي. مه خلوقيني بژوزي ناراحت بوو هه رچهند له دوو خاله وه زور بينعيب بوو، هه تا بلني دهساوين بوو، قهت به دزيه وه دهنگه ترينه كي نه خستو ته زاريه وه. هه تا بشلني له ئه مر و گوندا بوو، له پووي له خو گه وره تران هه لئه ده گه رايه وه. كه تنيكي كرد... هه لات بژ پژدر، دوو سني سالان له سندولان لاي شينخ حه سن و شينخ حوسين مايه وه. دواي ئه وه ي كه تنه كه ي لي به سهر چوو هاته وه. عومر به شيوه ي پژدر ده ئاخاوت، ئه و له هجي به له گه ليذا ژيا تا مردن به لام ورده ورده يه كيش به لاي ئاخاوتني كويه دا ده هاته وه.

پووربه گي برياري دا ژن بژ كوپي بهيني. كچيني پووسووري، هه تا بلني به حه يا و بيدهنگ و بي سركه و كوركه ي بژ هينا. شهويكيان دهوري نويژي عيشا كومه له ژنيكي گه ره كي خومان و له شكرنيكيش له مندالي ئه و ناوه، منيان له گه لدا، چووين و له گه ره كي قه لات وه بووكمان گويسته وه بژ عومر.

نيستاش نازانم چون وها ريكه وت يان كي وهاي ريكي يه خست هه ر كه بووك پني له دهره وه ي ماله وه ي نا و كه وته نيوان ئافره تاني گه ره كه كه ي خومان، ئه و هه موو منداله به چه پله ريزان تيان هه لكرد. ئه ماما چون تيه لكرديك «هه تليلينجان هه تليلينجان، زاوا كه چهل بووك باينجان...» يه ك بين و يه ك نه واه ئه م چه پله كوتانه و دورقه ليتشيه ي به خير هيتاني بووك به رده وام بوو هه تا بووكمان په ستايه ماله كاوله كه ي ميړده ناموباره كه كه ي. ده سا نه ئه و ده مه و نه هيچ ومختيك و نه نيستاكه ش زانيم ماناي چي، هه تليلينجان! ئه ري ئيوه كه ستان ده يزاني؟

داستانى عومەر کۆتايى بۆ نښه، له کورتى ده بېرېمه وه و ده لېم. عومەر مړۍ ه کى ده سخاوتى، ته نښه لى، دروژنى. به وه فا و مردهى ولاغه به رزه بوو. له نمونهى شه يدا بونى بۆ سوارى ولاغه به رزه له نيو چندين نمونه دا ئه مه يان بۆ خوينه ر ده گيرېمه وه، جارېکيان، سه ره تاي هاوین بوو مام عومهرى نارده پښارۆک بۆ لای مام سلیمانى وه کيلى خړى که هه نديک ده غلى بۆ بفروشى و پاره کى بۆ بنيرى به عومهر دا. کورې گۆنگه ران کاکه عومەر يه کسەر چووه لای کونخا محمه دى کونخا پښارۆک و سه لامى مامى بى گه ياند و گوتبووى کاکم (مه به ستى ماممه) منى نار دووه بۆ لای تۆ ئه سپه بۆره ي بۆ بنيرى، سه فه رى پۆده رى هاتۆته پيش له خزمه ت کاکيدا و زۆریش به په له يه ئه گه ر ئه مړۆکى ولاغ نه گه يه نمى به جى ده ميتنى.

کونخا محمه ديش پياوښکى به رېوجى و ئه وسا خاوه ن ئه سپ و ماينى ناياب بوو، گوتبووى عومەر، ده بوو بۆ جارى وه ها ئه منيش به پياو بخوينه وه و لېم بگيرنه وه ئه ماما ئه وه ئه سپه بۆره و حه ز ده کى بيتۆپينه ... عومەر له ويوه به سوارى يه کسەر هاته وه بۆ کۆين و له هه مووى به غار ئه سپه کى هينا، له دهشتى «شه وگير» هاتوچۆ به ئه سپه که ده کات و به ناو کيله قه برانيدا تاو ده دات، کيلېک به ينى هه ردوو ده ستانى شه ق کردبوو. که گه يشته وه بهر ده رگى مالى مام ئه سپ له خويندا سوور بوو بوو. مام به رېکه وت ئه سپه که و عومهرى ديت بهر له وهى له ده رگى ده ره وه به ژوور که وى، زانى کاکه عومەر فه تحىکى کردوو نه يه يشت بيته ژووره وه هه ر له بهر ده رگا لى پرسی چى روى داوه ئه ويش به راشکاوى له ئه نبارى دروژان لا گولمېک قسه ي لووس و لىکى هه لېشت و گوتى: چوومه لای سلیمان هه ر خۆيشى تى نه گه ياندم ئه منيش ده مزانى پاره ت لزوومه چوومه لای کونخا محمه د و وه زمع تى گه ياند گوتى له وه ده م دا چ پاره م نښه که وه هاش په ک له سه ر پاره که وتبى ئه سپه بۆره قوربانى کاکه شېخ بى (مه به ست مام شېخ نووره ددينه) با بيفروشى، منيش له سه ر ته کليفى خړى بۆم هيتاى. سه ير ئه وه يه، سه د که تنى ئه وتۆبى ده کرد و له بهر چاوان نه ده که وت، راستيه کى به دل دلسۆز و جانفیدا بوو بۆ مالى ئيمه و مالى مام... دواتر بوو به پۆسته چى له نىوان کۆيه و پانه، مانگى ولاغىکى سه که ت ده کرد. هه نده ي ولاغ به پاره ي پووربه گى کرى ئيفلاسى بى کرد- ناوناوه ناومالېکى ده فروشت. هه تا مردن نه ي حه سانه وه، نه حه سايه وه.

يه کيک له و چيره پاک و خوښه ويستانه ي که له گهل يادکردنه وه ي کزهم له جهرگه وه ديت بؤ خؤي و مهرگي ناکامي، حه مه دي نه جيماغاي غه فووري بوو، که و بئ ئه وه ي (خوانه خواسته) ناوي خزمه تکاری لي بئ، به جان و دل خزمه تي باوکم و مه جليسي باوکمي ده کرد. له ماله وه وه کوو کورې باوکم حيساب ده کرا، چ ته قيه و پرده له به يندا نه مابوو، ئه ویش به جزړيک چالاک بوو له جيبه جي کردني هه رچي پڼويستي خزمه تي ديوه خانه و ميوان بئ ده تگوت خؤراکي گياني خؤي جيبه جي ده کات. بهر له و کورپکي حاجي ته هاي جيرانمان، که ناوي ئه حمده بووه و من به بيرمدا نايه ت و رهنگه پيش ئه وه ي من پڼ له م دنيايه بنيم ئه و مالوايي لي کردبئ، ئه ویش بؤ باوکم له خؤبووردو بووه به جزړيک که چه نديکي باسي ده هات باوکم خه فه تيکي نوئي بؤ ده خوارد. حه مه دي نه جيماغا زؤر به شلکي و جحيلي جوانه مرگ بوو. هه ر له هه وه له وه رهنگي زهر دباوي نه ساغيه کي ناديار ي له روودا ئاشکرا بوو به لام که من ده مديت به و جله شيکه خاوينه ي له به ري ده کرد و به و ره و تي قه شهنگي جحيلانه ي و به و هه موو نه زا که ت و نه جابه ته ي که به خزمه تي باوکمه وه خه ريک ده بوو نمونه ي مرؤيه کي فريشته ئاکار بوو... سه د هه زار ره حمه ت له گياني پاکي.

له ناو تويزي قساندا ده مه وي به خوينه ر پابه يه نم، ئه و که سه ي بؤي پړيک بکه ويت به هؤي پڼوه ندي هه مه چه شنه ي به خه لقه وه ژيانپکي به سه روسه دا و هاتوبات و رهنگاوړهنگ و تيکه ولپکه و بينه و به ره رابيويزي له زؤر پوه وه جزړي به سه ر بردن و مامله ت کردني له گهل بوونه و هه ردا جودا ده بي له که سيني که به باريکه پړيگي گوزهراني خيزانييه وه له چارچپوه ي فه رماني ده ستوره کورته به ر و ته نگه به ر و ته سکپڼوي (له ماله وه بؤ بازار و له ويوه بؤ مزگه وت و له مزگه وته وه بؤ بازار و ماله وه) مه يداني کؤمه لايه تي تڼپه ريتي. مرؤي عاده تي که باوکي ده مرئ خيرا له دابه ش کردني ميراته که ي ده بيته وه و دارپک به نيوان خؤي و براکه يدا ده هيتي و قؤزاغه ي دووره پاريزي به ده وري خؤيه وه ده ته ني و ده بيته خاوه ن چاکه و خراپه ي خؤي تا ئه وه ي ئه گه ر هيلکه ي مريشکي جيران ي به هه له بکه ويته وه ماله که يه وه له حيسابدا به ده ر ده داته وه، هيلکه مريشکي ئه ویش که که وته ژير مريشکي جيرانيه وه که لين ده که ويته ليکدانه وه يه وه.

من هه‌رچه‌ند له‌وه‌ته‌ی هۆشم به‌سه‌ختی و زهمه‌تیی گوزهران شکاوه‌هه‌زم کردووه‌ خاوه‌ن کیسه‌ و خهرمان و مشتافی خۆم بم، هه‌میشه‌ ئه‌سیری وه‌زعیکی بووم که ملک میراتیم له‌ حاجی مه‌لا ئه‌سه‌دی باوکی باپیرمه‌وه‌ به‌ شه‌راکه‌تی هه‌موو جه‌لیزادان له‌ ده‌ست و پیم ئالاوه‌، هه‌روه‌هاش باوکم ئه‌و زهمه‌تییه‌ی هه‌لگرتووه‌. له‌ ملک بگه‌ڕێ و باده‌وه‌ سه‌ر وه‌زعی مزگه‌وت و فه‌قی و فه‌رمانی به‌رباربوونی ئه‌رکی ئه‌و شته‌ی به‌ زاراوه‌ پینی ده‌لین «براگه‌وره‌یی!!!»...

لزووم نابینم به‌دوا خورد کردنه‌وه‌ی ئه‌و هه‌موو لایه‌نانه‌ی که موعاده‌له‌ نادرست و له‌نگه‌به‌زیوه‌که‌ی «ئه‌رکی زۆر و داهاتی که‌م» به‌ مل بنه‌ماله‌یه‌کی وه‌کوو مالی مه‌لای گه‌وره‌یدا ده‌هینی بۆ ئه‌وه‌ی له‌ خۆینه‌ری ڕوون بکه‌مه‌وه‌ که باری وه‌ها ناله‌بار له‌ ناو جغزی که‌سب و گوزهرانی‌کدا که سنووری پشکی خاوه‌نه‌که‌ی له‌ ملک و مالدا تیکه‌ل به‌ حیسابیک بووه‌ چ سه‌روبه‌ری دیار نه‌بی، گرفت و به‌ره‌ه‌ست و دوژمنایه‌تی جیرانی به‌هیز و خاوه‌ن عه‌شیره‌ت و چه‌کی زۆر به‌نفوز له‌ حکومه‌تییه‌ش به‌ درێژی ڕۆژگار بینه‌قاقای هه‌سانه‌وه‌ و هه‌ناسه‌ هه‌لێتانی خۆشی لێ گرتبێ. «اذا قمت من باغ عثرت بمعندي» - احمد شوقی - له‌ زامیک هه‌لده‌ستمه‌وه‌، له‌ ده‌سدريژکه‌ریک هه‌لده‌ئه‌نگزم.

ئا له‌و باره‌دا که دوژمنایه‌تی کردن له‌سه‌ر سالانه‌ی داهاتی‌ک که به‌شی مه‌سره‌فی نیو مانگت ناکا، ناچار بیت شه‌وانه‌ پاسی ماله‌که‌ت به‌و هینده‌ تهنه‌ و به‌و هینده‌ زه‌لامی پاسکردووی نه‌خه‌وتوو بکه‌یت... ئا له‌و گۆنگه‌ره‌ مزره‌دا ده‌سته‌یه‌ک له‌ ژن و پیاو که زاراوه‌ی بی‌نیساف ناوی خزمه‌تکاریان لێ ده‌نی بۆت جانفیدا بن و له‌ ناگزووری نه‌سه‌لمینه‌وه‌ و ئه‌رکی قورست بۆ هه‌لبگر و یه‌خه‌شت نه‌گرن به‌ زه‌لیگیری سه‌رت پێ دانه‌وینن بۆ هه‌چ دله‌خواز یان پێداویستی خۆیان به‌لکوو له‌ خۆشی و ترشی ڕازی بن به‌وه‌ی هه‌میشه‌ دواي تیربوونی میوان و ئه‌موئه‌و ده‌ست بۆ پاروو درێژ بکه‌ن. تۆ بلی مرۆیه‌کی یه‌ک تۆسکال و یژدانی هه‌بی و هه‌ستی مه‌ردایه‌تی له‌ خویدا شک بیات به‌ چ چاوێک سه‌یری ئه‌و له‌خۆ بوردوانه‌ بکات؟ ئه‌مانه‌ «ده‌ستوپێ و خزمه‌تکار» ن یان گرینی بڕه‌یه‌ی خانه‌واده‌ن؟

من هه‌روه‌ک ده‌م دیت ماله‌که‌مان له‌ سه‌رده‌می باوکه‌مه‌وه‌ درێژه‌ی ده‌کیشا بۆ گه‌لیک مالی ده‌ر و جیران و که‌س و ناسیاو تا ئه‌وه‌ی نیوه‌ڕۆیه‌کیان دیتم مه‌ته‌به‌خچی

سټېژده منډال به دموړه يوه قاپ به له پ و پارو له زاران. له وانهش تهنه يه کيکيان منډالې مالي خومان بوو. هرو هاش خزمایه تېي نه سېبي و جهليزاده ييم به دريژاي هه موو رږژگارم له خزمانه وه په رپوه ته وه بږ دهيان و پتر له دهيان ژن و پياوي دلسوزي بيغه يبي بيته معای خږ له بيرکردو و کهوا گه ليک به ولاي خزمایه تېيه وه مهيداني يهک دلي و يهک هيوايي و يهک به رږه وهنديان برپوه له گه لماندا. که سيني ژيانې ساده ي يهک ريگه ي يهک شاهه نگی. بږ لکوپږ و بږ رېه گورپشه ي بلاو رابويزي. به عاده ت، عه ياره يه کي ته سکپنوي که مقوولايي به کارديتي له هه لسه نگاندي چاکه و خراپه و رېه وايي و نارېه وايي ديارده کږمه لايه تېيه کان. ټينجا دهشي به و پېري راشکاو ييه وه برپار بدا دږي په يدا بووني پيوه نديي نيوان خهلق که گوره و چوکيه ي و خوار و ژووري تيډا بږ. که چي ټاگاي له خږي نييه له دهمي داخواري به رږه وهنددا رازييه نازي کادري حيزبي و پږليسي سهرجadan و معاوني پږليس و قايمقام و حاکم و کوينخاي گرهک و دهيان که سي دیکه رابگرئ هه تا دهتواني دووکانيکي بچووکي نازانم چوناوچوني بکاته وه و دوو سږبه ي نهوت و سږ ته له فزيوني تيډا بفروشي...

ټاخږ ټه و که سه دهبي چ بلئ ټه گهر له نزیکه وه ببيني بابايه کي خږم ټاساي که نه ټاغا و نه زږدار و نه ملکداري گوره بووم له موراجه عي لادينييه کي مهيله و بيگانه به خږم. بايي قازانجي ټه و دوو سږبه يه و ټه و سږ ته له فزيونه م به ټه رکه وه به قورباني ټه و موراجه عيه کردووه؟ من ناليم خهلق هه مووي يهک ټاکار و يهک رېهوشته، من ټه وهنده دهلنم، نابږ وها به سه هوډا چووبين که له سهرې زمانه وه هه موو پيوه ندييه کي کږمه لايه تي تاوانبار بکين هر چونکه له گه ل پيوانه ي قه ناعه تمان يان فله سه فه مان يان به رنامه ي حيزيمان ريک ناکه وي، ټينجا پاشدانيش به پيوه نديي وها له نگه ربه زيوي چه وتوچويز رازي بين کهوا له چاو پيوه ندييه کږنه کان دهبي بلنين سه د رېه حمت له کفندزي پيشوو!! بږيه من که ديم يادي ټه و مرږ له خږ بورديوانه ده که مه وه و هه سره تيان بږ هه لده کيشم سږزيک ده مېزيوي چ هه رقي نه بي له گه ل ټه و هه سته ي که نه ديتن و نه بيستني خوشکينم له ماوه ي چوارده سالدا زامدارم دهکات.

ئافره تينكى له وانهى زور پيش چوونه مه كته بم به مالى ئيمه و مالى مامم ئوكري گرتبوو ناوى «زينه بى شه ده لار» بوو. ئه و ئافره ته كه من گه يشتمه ته مه نيك دهركى شتان بكم ده تكوت له هيوتنى دل فهاى و بيغه مى و «دنيا گمره و رببع وموت مامش» خولقا بوو. هه ر مه جليسيكى ئافره تان ئه و زينه بهى لى بايه په ستى و بمونى پيوه نه ده ما. له مالى ئيمه شووى كرد به پياويكى خومان كه له پلهى خزمایه تى داده نرا. زور به داخه وه. به سه ر به كم منداليدا جوانه مهرگ بوو. هه ر له مالى ئيمه ... دكتور سه لاح «سووریه یی» زور دوستى باوكم بوو چى له توانای بوو بۆ پزگار كردنى ئه و ئافره ته به خه رجى دا، ته نانه ت به ده ستى خۆى به عه مه ليه تى جه راخى منداله كى به مردووى بوواند كه چى بيسوود بوو. ئه گه ر بلىم له و ماوه يه دا كه ژان زورى لى كرد تا ئه و ده مه ی دلى راوه ستا، دكتور سه لاح به شكلى دایم له سه راسۆیى بوو راستيه كى بيقيلم گوتوه. ئه گه ر له مالى خۆى بايه هه رگيز ئه و هه موو پيوه خهريكبوونهى به خۆيه وه نه ده دیت... له بيرمه ئافره تان وه كوو پووره ههنگ تى ئالا بوون و كه مرديش چۆن شينيكيان بۆ گنړا.

لزووم نابىم چى ديكه به سه ربه خۆى باسى تاك تاكى ئه و كۆمه له ژن و پياوه بكم، چه ندی به ده م گهشتی ژيانمه وه هه لكه وت داخوازی لى كردم به پتې پتويست بۆ تاكتاكيان ده چمه وه.

ديمه نيكى ناپه سه ندی ئه و ده مانه ی كه جارى نه گه يشتبوممه ته مه نى خویندن، دواتریش بۆ ماوه يه كى به مه ودا به رده وام بوو مه شقه لى ئاگرى خه رمانان بوو كه له زور شه وانى هاویندا دهشتى كۆيه ی ده كرده چراخان.

دوژمنايه تيه كۆينه كه ی نيوان هه ويزى و غه فووريان له و سالانه دا مه لا هه ويزاغای هه سه ناغای غه فوورى و جه لالاغای حاجى ئه سه داغای هه ويزى بۆ خۆى ته رخان و خهريك كرده بوو. بۆ منى مندال، كارى به دى ناديارى خراپه ی دوژمنايه تى به كدى كردنيان له وانه نه بوون هه ستیان پى بكم، ئه وه ی سه رنجى چاوى نيوه بيناشى راده كيشا «ئاگر بازی» به كه ی خه رمان سووتاندنى شه وگار بوو كه وا جگه له بلىسه سووره گه شه دوو كه لاوييه كانى، هه رچى ئادگارى درنده یى و بيزه حمى و بيه زوشى هه يه پيوه ی ديار بوو. هه موو شه ويك به و كاره ئافره جايه يانه وه زه ره ريكى قورسيان له خۆيان و پتریش، له و سه پانه هه ناسه

ساردانه ددها که رهنجی کژینکی کهسابهتی سه رله بهریان دهچوه هیچه چونکه سهپان له سه رهتای دروینه وه خۆی و گوزهرانی له قه بهل ئه و دهغله دهکات و هیچ داهاتینکی دیکه شک نابات به ته مای بیت تا خهرمان هه لده گیرین و کیشهی کایه کهشی ته و او ده بیت که و ا به زۆری هه تا مانگی ئه یلوول ده خاییتنی، له وه به لاوه سهپانه که ده که ویتته په له کوتکه ی کهسابه تینکی دیکه، رهنگه دهستیشی نه که وئ.

وهک له بیرمه ئه و دوژمنایه تییه ی نینوان هه ویزاغا و جه لالاغا ته شه نه ی نه کرد بۆ هه موو بنه ماله که، به لکوو ته نها ئه و دوو که له شیرهی له یه کدی گیف ده کرده وه. هه رچی جه میلای سهرۆکی هه ویزیان و براگه و ره ی جه لالاغا بوو نه ته بیایی له هه را و بگره به رده بوو نه وه زعی تایبه تی خۆیشی که قایمقام بوو لینی ده سه لماند خهریکی شه په گه ره کئی بی. کاکه زیادی هه ماغاش له ته مه نیکدا نه بوو رابستته کاری وه ها به دناکار، دواتریش که چه پ و راستی خۆی ناسی رینگه ی ئه وتۆیی نه گرت به ر، به پیچه وانه وه به لای بزوتنه وه ی کوردایه تی و نیشتمانیدا بزوه هه تا بوو به یه کینکی ناودار له کوردایه تی و له ئاشتیخوازی (چه ند جار نامه ی بۆ هاتوو هه له سهرۆکی بزوتنه وه ی ئاشتیخوازی جیهانی، نامه کان من ده مخویندنه وه بۆ...) له مه ش بترازی کاکه زیاد خوارزای جه میلایا بوو، مه لا ئه حمه داغای سمایلاغاش که ئاموزای هه مه غا بوو هه ر زاوای جه میلایا بوو. له وه وه ده ماری ئه و پینوه ندیی هه کاری ده کرده سهر رهفتاری هه ر دوو لایان به رانه ر به یه کتر. به ره ی مالی سلیمان ناغاش (که غه فووری بوون) به براگه و ره ی مه لا ئه حمه داغای سلیمان ناغا پتر ناغای سهر به رمال بوون تا ئه وه ی وه کوو «دۆن کیشۆت» له گه ل (ئاشی با، یان ئاشی ئاگر) شه په شه پلته (شاپلته) بکه ن.

سهرت نه یه شینتم جووته که له شیر ی سهر وپۆنه به خۆیتی په روبال فش هه لماو له و ناوه دا دوو ئاکته ری سهر شانۆی ئه و ئاگر بازیه بوون به خۆیان و ده ستوپاوه ندی خۆیانه وه. راستیه کی ناتوانم لیزه دا وه لامی پرسیاریک بده مه وه له خۆمی بکه م بلیم، له و ده مانه دا که جه میلایا جائی قایمقام بوو بۆچی بیته ره فانه راوه ستا؟ نه یاریده ی برای خۆی دا نه به ره له ستیشی لئ کرد؟ توومه ز کاری دنیا، که ئاده می بوونه وه ره هه ره چالاک و وریا و ژیر و به سه هوودا چوویه تی، هه موو جار ان به باریکدا ناخولیتته وه که مو عاده له ی $4=2+2$ رای ده نویتنی... له بیرمه، دوا ی چه ندین

کژی خەرمانانی ئەو شەڕەدەندووکییە، شەوێکیان هێشتان نوێژی عیشا نەبووبوو له پڕ ئاسمانی لای خوارووی کۆیی وەکوو خوین سوور هەلگەرا، که راست بووینەو بۆ سەیر کردنی چۆنایەتی و چەندایەتی و هۆی ئەو ئاگر له ئاسمان گەڕانە دێتمان بۆنەسە خەرمان زمانە دەکێشی، بە جۆریک مرۆ له دوورەو ترسی لێ دەکردهو. له دوورایی کیلۆمەتریک مەودا له مائی ئیمەو خەرمانیکی هەرە گەورە لای حەوێزاغا که هەموو داھاتی زەویەکانی نزیک کۆیە لێ کۆکرا بوو، ئاگر دراو.

ئەو شەو بۆ ماوێهەکی درێژ شەوقی ئاگرە که هەموو ولاتی ڕووناک کردبوو تەنانت چاو دەیدیت که بەری شیخ بزینیا تیش پنی گەشاو تەو!! ڕیزە چپای هەبەسولتان و باوایجی هەر پنی دەویست قوتابی لێ بیت و دەوری دەرسەکانی لێ بکاتەو چونکە حەوجە بە چرا نەبوو. بەراستی مائیان ئاوابی، ئەو شەو جووتە قارەمانی کۆیی ولاتیان لێ ڕوون کردبووینەو، بەلام که خەرمان دامرکایەو تاریکایی داھاتەو، چونکە ئەوسا زۆری ماوو کۆیی کارەبای لێ پەیدا بێ، زۆر بە سەیری، ئەنجام وەها بوو هەر دوو ئاغا، هەریەکیان له ڕووداویک پتیهکی زەدە بیت و بشەلێت، هەر دەتگوت برای جمرانە بوون که ویکرا ناساغ دەبن و دوو چاری هەمان نەخۆشی دەبن. خوا بیان بەخشیت و خزمانیشیان من ببەخشن له گێرانەوێ بەسەرھاتی وەها تال، بەلام له شیرین کردنەوێ ئەو تالاییە دەلیم، سپاس بۆ خوا، شوینی ئەو خەرمانە ئێستاکە بەر ئاوەدانایی شار کەوتوو و خانووی ڕیکوپینکی لێ دروست کراو.

ئالقه‌ی پينجه‌م

باسى قۇناغى ساوايىم له و چوار ئالقه‌يه‌ى رابووردودا به كۇتايى ده‌گات هه‌رچه‌ند كه‌متاكورتىكى سىپپايتبوويه‌ى ئه‌و رۇژگارهم ياد كرده‌وه. من كه له ته‌مه‌نى 65 ساليمدا بچمه‌وه به‌ره‌و رووداوى ته‌مه‌نىكى ساوايى كه 60 سالى به سهردا تىپه‌رى بى. بى ئه‌وه‌ى به نيازى پاراستنى دهق و شه‌قل و دروشمه‌كانى له هيج كه‌سيكه‌وه تۆمارى بۇ گىزايته‌وه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ى لى پاشه‌كه‌وت ده‌بى كه به هه‌لگوشىنى مېشك و دايىشتنى هيله‌گى يادگار دلۇپىك يان دانه‌يه‌ك له به‌روبوومى ئه‌و سهرده‌مه بكه‌ويته ناو ده‌فرى سوالكه‌ره‌وه. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا ئه‌گه‌ر ترسى وه‌رسبوونى خويته‌ر له چشتى. به رواله‌ت، كه‌مبايه‌خى ده‌مى ساوايى ده‌ستى پى هه‌لنه‌گرتبامايه جارى مابووم له و پچرپچره‌ى نه‌خشه‌ى سهره‌تاكاني ژيانم رهنك و ده‌نگ وه‌ربگرمه‌وه چونكه زۆر كه‌ينوبه‌ينى سهرده‌مى ساوايىم وه‌كوو ئه‌ستيزه‌ى پشت هه‌ورى ته‌نك له ياد كرده‌وه‌دا به لىلى ده‌بريقتنه‌وه، ئىنجا ئه‌گه‌ر سهرنجى لى توند بكه‌م ده‌توانم ته‌مومژى فه‌راموژى لى بره‌وينمه‌وه، به‌لام وه‌ها ناكه‌م و ده‌گويزمه‌وه بۇ قۇناغى منداليم و ده‌ست به خويته‌ن كرده‌م. رهنكه له هه‌لكه‌وتدا ناواناوه به‌پى داخوازيى داستانخوونى بۇ ئه‌و پچرپچرانه بچمه‌وه چونكه زه‌حمه‌ته به كه‌س بكري ده‌مارى پيوه‌ندى سبه‌ينى به دوينتييه‌وه هه‌لبريته‌وه.

باسى خويته‌ندىش چونكه چى ئه‌وتۆى زرينكه‌دارى تىدا نيه‌ هه‌ر به وه‌رسكه‌ر له قه‌لم ده‌درى به‌لام به‌هه‌مه‌حال ناشى له ته‌خته‌ى گهشتى ژيان بسريته‌وه و شوينه‌كه‌ى به به‌تالى بميتيته‌وه. له‌به‌ر ئه‌مه‌ چه‌نديكى بۆم بلوى له سنوورى زه‌ره‌ر نه‌گه‌ياندن به نرخی حيكايه‌ته‌كه‌م له ريگه‌ى قه‌دبره‌وه پيدا تيده‌په‌رم. له‌م ته‌رزه نووسينه‌شدا به‌ره‌و دوا گه‌رانه‌وه و به‌ره‌و پيشه‌وه چوون كه‌لىك جاران ده‌بيته كاري ناچارى.

سهرهتای خویندنم

به عادت کار و فرمانی مرؤ دوی تیهه لچوون و پیوه خه ریکبوونی تووشی حاله تی پچرپچری دیت، که چی خویندنی من سهره تاکه ی پچرپچر بوو. من له گهل نه جیبه ی خوشکه گهرهم به یه که وه سالی 1925 ز چوینه پزلی به که می قوتابخانه ی سهرهتایی له کوین. ئه وه هشت سالی بوو، من شهش سالی. ههرچند له م رۆژانه دا ته مه نی شهش سالی بۆ مندالی پر به پیستی سهرهتای خویندنیه تی، و ابزانم له زۆر باریشدا به پینج سالی مندال ده چیت بهر خویندن، که چی بۆ ئه وه سهرده مه ته مه نه که له گهل خویندندا ریک نه ده گونجا.

مندالان له ته مه نی نۆ سالی و هه لکشاو تریشدا ده چوونه مه کته ب. قوتابی هه بوو له گهل مندا ده یخویند، ههر له گهل منیشدا بوو که له قوتابخانه به یه که وه ده مانخویند ژنی هیتا. وادیاره هه ست کردن به پیداویستییه کانی کۆمه لایه تی، ئه ویش وه کوو فهرق کردن به وه ی له کۆمه لدا پنی ده لین رهوا و نارهوا، به ره می په ره ده بوون و فرچک پینگرتن و لیراهاتن و بیستنه وه و چشتی ئه وتزییه، ده نا بۆچی له 1925 ته مه نی شهش سالی زوو بۆ خویندن که چی له 1985 به دواکه وتوو حیساب بکری؟

ههر له م بابه ته کۆمه لایه تییه ده بینین ته مه نی عاده تی شوو کردنی کچ له لادی چهند سالی زووتره له هی شارستان، هی کچی رۆژه لاتیش به تیکرایی له چاو هی ئه وروپایی ههروه هایه.

بینگومان ده بی که خۆم له قوتابخانه دا دیتبیته وه و هه موو قوتابییه کانم به گهره هاتبیته بهر چاو، بی ئه وه ی هه ست بکه م یان لیکم دایتته وه، خۆم به خه لکی ئه وه شوینه حیساب نه کردبی و ئۆگرم پیوه ی نه گرتبی. مندالان که له کۆلان و گۆره پاناندا که مه یان ده کرد له خۆوه ده بوون به سی چوار گرووپ، ههر گرووپه هی ته مه نیک. کهس له واند به خه یالیدا نه ده هات ره فاقه تی له خۆ گه وره تر یان بچوو کتر بکات، چونکه بی ئه وه ی فکر بکاته وه ده یزانی ره فاقه تی مندالی له خۆی

گه ورهتر دهکیشیتوه بۆ تیشکانی، گه مه وگه پی مندالی له خۆی بچووکتیش به پنی کیف و زهوقی خۆی نییه.

ئه م خۆ به بینگانه زانیهم له نێوان قوتابییه ته مه ن گه وره کاندانه یهینشت له مندا ههستی «قوتابییهتی» برسکی، له بهر ئه مه هاتوچۆم بۆ مه کته ب له سه ره تاوه هه بریتی بوو له «جیگزێرکی» له گزێه پانی گه ره که وه بۆ چه وشه و ژوو ره کانی فیزگه [فیزگه: قوتابخانه]. خوا هه لئاگرئ منیش ههروه هام دایه بهر داس. رۆژینکی ده چوومه فیزگه دووان نه ده چووم، که سیش ئه و «هه دارانی» یه ی به لاوه سه یر نه بوو. مامۆستا کانی فیزگه لێیان ده سه لماندم به دلخوازی خۆم بچمه پۆل یان نه چم، وه هاش ده بوو له نیوه ی ماوه ی ده رسدا بێ پرس کردن به مامۆستای ده رسده ر ده چوومه ده ره وه. سه رت نه یه شینم ئه و سا له م بۆ بووه مه شقی راهاتن له فیزگه که وا هه رچه ند نه مخریند به لام ئاماده ی کردم که سالی دوهم خۆم به «مه کته بلی» بزانم. له سالی 1926 که ناوم له پۆلی یه که م به قوتابی نووسرا نه جیه ی خوشکم چووبوو پۆلی دوهم، منیش بچووکتین قوتابی فیزگه بووم.

له خزمانی خۆم مه لا نافعی مه لا سبوح و مه لا فه تاحی مه لا عیززه ت و کاک مه جیدی ئامۆزام و وابزانم. عومه ری مه لا ره فعه ت قوتابی بوون به لام پۆلیان جودا بوو. ره فیقی تاهه ر چه له بی و میرزای حاجی که ریم-یش له کورانی گه ره کی خۆمان قوتابی بوون به لام ئه وه ی راستی بێ له و سا له دا ته نها کاک مه جید و ره فیقی تاهه یر چه له بیش (که دواتر بوو به دکتۆر) به بیرمدا دینه وه، کاک مه جید ئامۆزام بوو ره فیقی تاهه یر چه له بیش ده نگخۆشیک بوو، که له ریز گرتنی بهر له چوونه ژوو ری پۆله کانه مان نه شیدی ده گوت، ده نگه که ی زāl ده بوو به سه ره سه ت و هۆشی ئه و خه لقه دا وه ها ده زانم له خۆی گه وره تر ده بی. پینم وه ها بوو ئه و ته رزه ده نگه ناشی له قه لغه تی قوتابییه کی عاده تییه وه هه لستیتیه وه چونکه وام ده زانی ده نگه که به ئه ستوورایی باوه شی پیاو له قورگییه وه ده ردیت، ئینجا ئه گه ره هه ر هیندی قه لغه تی خه لکی به به ره وه بێ ده بی قورگ و که مه ری شه ق به ن.

ده نگی ئه و قوتابییه «خارق العاده» بوو. به ولای خۆشی و چرکه و زه مزه مه وه سام و شکۆی لێ هه لده رژا. دوا ی چه ند سالی ک که ده نگه که ی پتر رسکا له سه یرانه ی هاویناندا به راشکاوی و بی په روا و بێ ئه وه ی خۆی بدزیتیه وه له

تهنگه به ره و ئاستهنگه کانی ئاههنگی سه رکیش، گۆرانی «یا جارة الوادي» «عه بدولوه هاب» ی دهگوت و به سه ریدا زāl ده بوو. که دهگه یشته شوینی «لم ادر ما طيب العناق...» دهنگی خزی وه ها به ره لا ده کرد، به ره ژوور و به هه موو لایه کدا، عه بدولوه هابی له بیر خه لقه که ده برده وه. ئیستا که ده بیهم فه یرووز و «نوورولهودا - نور الهدی» ئه و گۆرانییه ده لینه وه باشتر تیده گهم د. به فیهق له ده می قوتابییه تی خزی له کۆلنجی «طب» چه ند پله ژووروی ئه وانه وه بوو له لایه ن ده نگه وه. (ده بی ئه وهنده ش لیره دا بلیم که فه یرووز تۆزی نوورولهودا ناشکینی ئه گهر ته نها به ده نگه که یه وه بۆی بیته مه یدان).

که چومه مه کته ب ده سته ی مامۆستایان بریتی بوون له ژماره یه ک که وا ره نگه له حه وتی تینه په راندبن. ئه وانه ی من له و ساله دا به بیرمدا دینه وه چوار تاکیانن:

1. مه لا عه بدولر هحمان شه ره ف کورپی مه لا عه بدولای نازه نینی مدیری مه کته ب بوو ده رسیشی ده گوته وه. بنه ماله ی «نازه نینی» له کۆنه وه خه ریکی مه لایه تی بوون و مه لای چاکیان لئ هه لکه وتوه. به داخه وه له ده می نووسینی ئه م ئالفه ییه دا ده نگم به که س له و بنه ماله یه راناگات شتیکم پئ بلئ له باره ی میژوویانه وه. ئه وه ی بزانه م، مه لا عه بدولای نازه نینی یه کێک بووه له و مه لا دیندارانه ی ترسی خوا نه بن هه رچی ترس بووه له دلیدا نه بووه. کاکه زیاد بۆی گیرامه وه گوتی جارێکیان مه لا عه بدولا ده چیته لای هه ماغا. به ره و رووی خزی و قه له بالغی دیوه خانه که بن دوودلی کردن پنی ده لئ ئاغا برازایه کت هه یه له دنی خدران پیاوینکی باش نییه و ده ستریزی له خه لق ده کا. نه سیحه تی بکه با واز له خراپه به یتن. هه ماغاش ده لئ مامۆستا ئه و برازایه م ئیستا لیره یه و گونی له قسه کانتیه. ئه ویش بن ئه وه ی روو وه رگیرئ گوتی به خوا چاک بوو قساکانم نه بوونه غه ییبه ت، ئیتر پتر به سه ریدا پۆیشت هه تا له مه جلیسه که هه لستا.

برازاکه ی هه ماغا، قادراغای سمایلاغا، نه یکرده نامه ردی که چۆوه خدران دیارییه کی باشی بۆ هه نارد به به لگه ی ئه وه ی که لینی دلگران نه بووه و قسه کانیشی هه لگرتۆته وه. خه به راتی خواناسی و نه ترساوی و مه لایه تی

مه لا عهبدولای نازهنینی به تهواتور دهگنډریتتهوه. گهلنک جاران له مهجلیسی باوکم له دوا باوکیشم له مهجلیسی مامم یادی مه لا عهولای نازهنینی به حورمهتهوه دهکرایهوه. کوربه گورهکهی. مه لا سهدیق ئهفهندی که یهکه م کزیی بوو له کولنجی حقوقو درچوو، له پلهی حاکمایهتی تیهلکشا تاکوو بوو به سهروکی دادگاکانی «مهنقیقهی ئیستیناف»ی کهرکوک. لهگهل مامم و مه لا سادقی سدیدی دایهخهجن و مه لا علی باداوهی موسستهعیدی دهرس خوین بوون لای باوکم. ئه و پنهوندیهیان بهردهوام بوو ههتا ههر چواریان به رهحمهتی خودا شاد بوون. لهبیرمه جاریکیان له کارتی جهژنهپیرۆزانهی که بز باوکمی نارد ئه م بهیتی نووسی بوو:

یا خوا گوشاد بن دلت وهک گولشه ن

جهژنت پیرۆز بن قیبلهکهی وهتن

مه لا عهبدولرهمان شهرهف له و تهمه نه دا نه بوو که لهگهل کاکی لای باوکم بخوینتی بهلام ئه وهندهی که له کزیی مدیری مهکتهب بوو ههفتهانه 4-5 جار بهلکوو پتریش دههاته لای باوکم، باوکیشم زور جاران سهردانی دهکرد له مهکتهب. لهگهل مامیشم یهک مال بوون، ته نانهت که هاوینان به سهفهری یهک پۆزه بهاتباینه کزیی زور جاران قاوهلتي نیوه پۆزه مان له مالی ئه ودا دهخوارد. له چهند سالیکی به ره و دوای وهزیفه داری وازی له «تعلیم» هیتا و بوو به مدیری ناحیه و هه لکشا. بوو به قایمقام، سالی کزچی دوایی مامۆستا شهرهفم لی پروون نییه. پهنگه بهر له 1958 بی.

2. مامم، شیخ نووری حاجی مه لا عهبدولا.

3. مه لا حهویز ئهفهندی قزچاغا. وا بزنام له بنه ماله ی ئه و محهمه قزچ پاشایهیه، که میژوو باسی کوژرانی دهکا له لایهن عهبدولرهمان پاشای بابانه وه، له سالی 1216 ک (وهک له بیرم بی). ئه م مامۆستایه مان مه لایه کی دل هوشیاری ئیسکسووکی پاکپوژی ئه دیب و قسه خۆش بوو.

به‌دهم دهرسه‌كانییه‌وه گه‌لنك جاران باي ده‌دایه‌وه سهر گنډانه‌وه‌ی
پووداو‌ه‌كانی میژوو به ده‌موودووی حيكایه‌تبیژ كه زۆر پتر له میژووی
پاته‌وپات له دلاندا کاریگهر و جیگیر ده‌بوو. به كوردی و فارس‌یش
هه‌لبه‌ستی هه‌بوون. كه‌سی له دوا‌دا به‌جی نه‌ما وه‌جاغی پوون بكاته‌وه.

4. مامۆستا عومه‌ر ئه‌مین. خه‌لقى هه‌ولێر بوو. باشت‌ترین دهرسه‌ده‌ری «قراءة»
و حیساب بوو. دوا‌ی ده‌یان سال بۆ ده‌گنډامه‌وه (خۆیشم له بیرم بوو)
كه له ماوه‌یه‌کی كورتدا فیزی نووسین بووم. هینده‌شم لێ رازی بوو كه
زۆر جاران له كاتی دهرسدا به دوا‌یدا ده‌ناردم له پۆلی خۆمه‌وه بۆ پۆلی له
خۆم هه‌ورازتر، ده‌چووم و پرسیاریکم وه‌لام ده‌دایه‌وه كه قوتابییه‌کی ئه‌و
پۆله وه‌لامی پێ نه‌درا‌بووه. تا بشلێنی مه‌نوونی ده‌كردم كه ده‌میسته‌وه
لای باوكم ره‌زامه‌ندی خۆی به‌رانبه‌رم دهربرپوه. مامۆستا عمر امین له
پاش خۆی دیارییه‌کی باشی بۆ سه‌قافه‌تی كوردی به‌جی هیشتووه، ئه‌ویش
د. وریا عومه‌ر كه له سه‌قافه‌تی نوێی زمانه‌وانیی ئه‌وروپا به‌رخوردار
بووه و خزمه‌تی زمانه‌كه‌مانی پێ ده‌كات.

مامۆستا‌كانی دیکه‌م كه له سالی خویندنمدا دهرسیان ده‌گوته‌وه، بۆم ساغ
ناكرینه‌وه، واته‌ نازانم له‌و مامۆستا‌یانه‌ی كه بیرم دینه‌وه چه‌ندیان هی سه‌ره‌تای
خویندنم بوون. ناچارم به‌ تیکرایي و بێ ده‌ست‌نیشان كردنی سال و پۆژ ناویان
ده‌بم مه‌گه‌ر به‌پنكه‌وت له باره‌ی یه‌كێك و دوانیانه‌وه ئه‌و سال و پۆژه بزانم و
باسی بكه‌م. له مامۆستا‌كانی هه‌ره‌ دیرینم كه‌وا ره‌نگه‌ تیناندا هه‌بێ له سالی یه‌كه‌می
خویندن‌ه‌وه دهرسی پێ گوتیبتم ئه‌مانه‌ن: مامۆستا سالح قه‌فتان، مامۆستا عه‌لی ئاغا،
مامۆستا عه‌زیز (ناوی باوكی نازانم و خه‌لقى سلیمانی بوو).

مامۆستا قه‌فتان له‌به‌ر بیرو‌رای نه‌ترساوی جاریکیان دوو‌چاری سه‌ر‌یشه‌یه‌کی
ناقۆلا بوو. كه من ئه‌وسا هه‌ر له دووره‌وه بۆره باس‌ی‌کی ده‌هاته به‌ر گویم و دواتر
به‌ دریزای بۆیان گنډامه‌وه. به‌تایبه‌تی مامۆستا عه‌لی ئاغا كه خۆی له‌و ده‌مه‌دا
هاو‌پیی مامۆستا قه‌فتان بوو زۆریش به‌ مه‌سه‌له‌كه‌وه ناراحه‌ت بووبوو. كیشه‌كه
ده‌خلی به‌ عه‌قیده‌وه هه‌بوو. بۆیه بوو زۆر له‌وانه‌ی خۆیان به‌ خاوه‌ن ماف ده‌زانن

له پاراستنی عهقیده، له ماموستا قهفتان کهوتنه چپهچپ و مهسهلهیان گه یانده حکومته. باوکم کهوته نیوانه وه و له دوا هموانی نارد و لای خزی ههراکهی کپ کرده وه. لیزه دا ریم نییه چه ندوچونی ئو مهسهلهیه باس بکه م چونکه هم هستیاری تیدایه و هم په کیش له سهر شن تیدا کردنی نه که وتووه.

له پۆلی دوهم یان سینیهم بووم ماموستایه کی ههولیزیمان بۆ هات تهنها ریازه ی به قوتابییان دهکرد ناوی ئهنوهر حاجی ههسهن بوو. جاریکیان له چوونه وه مان بۆ ژووری دهرس، بئ لزوم زلهیه کی لئ دام. تا ئو رۆژه ی لیدانم نه خواردبوو، ئو رۆژهش له نهشاره زایی ماموستا که مه وه بوو لیم درا. تازه هاتبوو، قوتابییه کانی نه ده ناسی دهنا ده بوو بزانی من له قوتابییه هیمنه کان بووم. وا پئ دهچئ له قهله بالغیدا به ههله منی تاوانبار زانیی. به دهست خۆم نه بوو له ههژمه تان گریام. مهسهله که گه یشته وه مدیر و ماموستا کان بئ ئوه ی من هیچ بلیم یان شکات بکه م. ئهوان، نهک له بهر لایه نگیری به لکوو له باوه ری خزیانه وه که من هی لیدان نیم، تییان گه یانده بوو که کاریکی باشی نه کردووه...

سهرتان نهیه شینم ماموستا که م به دل په شیمان بۆوه و دلی دامه وه. زۆر نه مایه وه لامان، دواتریش خوای لئ خوش بئ، شینوا و لهو شینواوییه دا جوانه مهرگ بوو. دوا ی دوو سئ سئ سالل برایه کی ئو، ماموستا عیسا حاجی ههسهن، بوو به ماموستامان و دهرسی حیسابی پئ دهگوتین، به راستی جوانمه رد و تیگه یشتوو بوو تا بشلنی له سه رخۆ بوو، خویندنی به رزی تهواو کرد پاش ئوه ی چه ند سالیک به موعه لیمی رابوارد شه هاده ی دکتورای له «بیطرة» وه رگرت. ههتا ئه م ده مه پئوه ندیمان به رده وامه و به چاوی ئو سه رده مه ی سه یر ده که م...

ماموستایه کمان که له پۆلی پینجه م ده رسی «اشیاء» ی پئ دهگوتین مه لا سالحیکی بادینی بوو. لهو باسه نوینیانه ی که تازه به تازه دههاتنه ناو کزپی خویندن و خوینده واران ه وه هه ر شتیکی له گه ل عه قیده ی کونی خزی ریک نه که وتبایه لئی به دهنگ دههات و ده یگوت ئه مه قسه ی ئورووپاییانه، خواش نه بئ که س نازانی راستی و حه قیقه ت چیی، نه که ن به و ته رزه قسانه باوه ر بکه ن... ئه ویش زۆر نه مایه وه.

هاوته مه نه کانی خۆیدا زۆر زوو کۆچی دوايي کرد. به داخه وه ناتوانم بَلِیم خه لقی کرئ و بنه ماله که ی چی بوو چونکه شاره زای ئه و باره ی نیم.

ئه وی دیکه یان مامۆستا عه بدولا سامی بوو. هه تا بَلِی مرۆیه کی زه ینکرایه وه و رۆحسووک و قسه خۆش و خوینده وار و یاران ی بوو. له هه ر مه جلیسیک بایه گیانیکی نوکته و گه شایی و خۆشیی تیده گه را. له بیرمه جار یکیان سه یرانی مامۆستا کان و قوتاییه کۆبییه کانی فیزگه کانی به غدای ئه وسا بوو که له پشوری هاوینه دا هاتبوونه وه کۆبی. من هه رچه ند جار ی له سه ره تاییدا بووم به لام کوردی گوته نی پنیکیان ده کردم. ئه وسا باوی گرامۆفۆن بوو، هه ریه که داوی قه وانیک ی ده کرد ئیتر په یتا په یتا قه وان به دوا قه واندا ده هات. مامۆستا عه بدولا سامیش پتر حه زی به قسه و نوکته ده کرد. له کۆتایی قه وانیکدا مامۆستا سامی دهنگی هه لپری و گوته ی ئینجا نۆره دلخوازی منه، تکام ئه وه یه بۆ من قه وانیک لی مه دن ئیتر خۆتان ئه و قه وانه هه لپزین... ماوه یه کی باش بۆ ئه و نوکته خۆشه گرامۆفۆنیان وه ستانند. مامۆستا عه بدولاش به ده م قسه و پنیکه نینه وه سه ری با ده دا و خۆی ده هیتا و ده برد بۆ ئاوازی ئه و قه وانه ی که به وه ستاوی له سه ر گرامۆفۆنه که داندرا بوو.

جار یکی دیکه له ناد ی کۆبی خه لقه که یاری کۆنکانیان ده کرد، زور به شیان ئه فهن دی مه کته ب بوون و که وته سه ر باری نوکته هیتانه وه به ده وری یاری کۆنکانه وه. په کیک گۆتی: «یا اهل الکونکان»، ئه وی دیکه یان گوته نه خیر ده بی بَلِین «ایها الکونکانیون»... مامۆستا سامی گوته، هه ر ده لینی میژووتان له بیر نه ماوه، له سه ر وه زنی «غسانة و مناذرة» ده بی بَلِین «ایها الکناکته». مامۆستا سامی هه ر وه ک ده رسی زیده ریکو پنیکی ده گوته وه له ته مسیلیش، بی مامۆستا شاره زایی هه بوو. له په که م ته مسیلی شانزی که له مه کته بی کۆبی به سه ر ناوی «کچی کوردستان» ریک خرا مامۆستا سامیش و مامۆستا زه کی هه نار-یش ده وریان هه بوو، ده وری هه ریه کیکیشیان به پنی دروشمی شه خسیه تی بۆی ره چاو کرابوو، مامۆستا زه کی نه ختیک بزێو بوو کرابوو به ریکر، چه ته. مامۆستا سامیش به خزی و ته بیاته دووره شه ره که یه وه ده وری په کیکی میرخاسیان بۆ دیاری کرد بوو. به پنی زه وق و تییر کردنی ئه و سه رده مه هه ردوویان له ده وری خۆیان سه رکه وتوو بوون. به لام

ته‌رازووه‌که نه‌ختیک به‌لای مامۆستا زه‌کییه‌وه بوو چونکه جموجوولی پر هه‌را و هاتوباتی رینگر خه‌رمانه‌یه‌ک به ده‌وره‌ی رینگردا ده‌به‌ستن. مامۆستا سامی به درێژایی عومری بۆ من مامۆستا و دۆست و براگه‌وره و برادر بوو. وه‌ی که به دل خۆشم ده‌ویست. پار به خامۆشی و بێ ده‌نگ و سه‌دا سه‌ری نایه‌وه، تا من خه‌به‌ردار بووم ماوه به‌سه‌ر مه‌رگیدا تیپه‌ری بوو. چه‌ندیکی ویستم، نه‌متوانی ده‌نگم به هیچ یه‌کێک له ئه‌ولادی رابگه‌یه‌نم. چه‌ند جاران ژماره ته‌له‌فونی خاتوونی کچیم بادا، که‌س بیسه‌ره‌که‌ی هه‌له‌نگرت. وا به ناچاری و به‌دوا کاته‌وه لینه‌دا سه‌ره‌خۆشی له خانه‌واده‌ی ده‌که‌م، به‌تایبه‌تی فوئادی کو‌ری که له ته‌بیاتی باوکییه‌وه دلفره‌وانی و به‌خشنده‌یی وه‌رگرتووه. بۆ گیانی پاکی عه‌بدوڵا سامیش سه‌د عوزری خه‌جاله‌تی...

مامۆستای سینیهم که با ئانقه‌ست ناویم خسته ئالقه‌ی دوایینه‌وه مامۆستا «عه‌بدو‌لخالق قوتب». بنه‌ماله‌ی «قطب» چه‌ند پشتیکه له که‌رکووک نیشته‌جین و به ده‌رس و زانسته‌کانی ئیسلامیه‌وه خه‌ریک بوون. به‌پیتی کورته‌ی میژووی ئه‌و بنه‌ماله‌یه که له‌سه‌ر داخوازی خۆم مامۆستا مه‌لا عه‌بدو‌لمه‌جید قوتب (به‌عه‌ره‌بی) بۆی نووسیم، دره‌ختی نه‌سه‌بی مامۆستا عه‌بدو‌لخالق به‌م جۆره‌یه: باوکی ئه‌حمه‌د که دوا‌ی ده‌رچوون له ئیمتیا‌ز له ئه‌سته‌نبول بۆته قازی و خاوه‌ن ته‌للیف بووه له زۆر زانسته‌کانی ئیسلام. کو‌ری مه‌لا محمه‌ده که ناوی به قطب ده‌رکردوه. ئه‌ویش کو‌ری مه‌لا ئه‌حمه‌ده. ئه‌ویش کو‌ری عوسمانه. به‌ر له مه‌لا عوسمان وه‌ک که مامۆستا عه‌بدو‌لخالق بۆی گیرامه‌وه بنه‌ماله‌یان له ناوچه‌ی شیخ بزینی ژیاوه. مه‌لا مه‌جید خۆی کو‌ری حاجی مه‌ردانه و ئاموزای مامۆستا عه‌بدو‌لخالقه و شوینه‌واری عیلمیه‌تی بنه‌ماله‌ی له که‌رکووک پاراستووه.

مامۆستا عه‌بدو‌لخالق (لێزه به‌دواوه به قطب ناوی ده‌به‌م) له قوتابخانه‌ی کۆین مامۆستایه‌کی هه‌ره به‌رچاو بوو، هه‌ر که به‌دیار ده‌که‌وت قوتابییه‌کان ده‌که‌وته‌ن باری خۆپاراستن و شه‌رم و شکۆ. له ده‌رسی ئه‌ودا هیچ قوتابییه‌ک نه‌یتوانیوه بیزیزی یان بینسوولی لێ به‌ده‌ر بدات. له پۆلی پینجه‌م و شه‌شهم ده‌رسی رێژمانی ئینگلیزی ده‌گوتوه، بێ دوودلی کردن ده‌لیم له‌و ماوه‌یه‌دا سه‌ره‌له‌به‌ری رێژمانی ئینگلیزی پێ گوتینه‌وه تا ئه‌وه‌ی له هه‌موو خویندنی دواتر‌مدا شتیکی تازهم له

ریژمانی ئینگلیزی نه بیست. راستیه که ی قطب نهک هر له ئینگلیزی بگره له هه موو ماددهکانی ئهوسای قوتابخانه دهستیکی بالای هه بوو. ماموستا عهبدولپرهمان شهرف نهقل کرا بۆ قهزایهکی دیکه (وابزانم رهواندن) ئیتر ماموستا قطب له جینی ئهو بوو به مدیر.

دۆستایهتی ماموستا قطب لهگهڵ باوکم زۆر بهتین بوو. له سهردهمی مودیرایهتییهکهیدا زۆر جارن باوکم سهردانی دهکرد و نیوهپۆژهشی ههر له مهکتبه لای ماموستا قطب دهخوارد. لهو تهزیه رۆژانهدا ماموستا وهلامی بۆ دهناردم که دواى دهوام بمیتمهوه و لهگهڵ ئهواندا نان بخۆم. پێوهندیمان که له ماموستایی و قوتابیهتییهوه دهستی پێ کرد به درێژایی رۆژگار له بهرزبوونهوه و پتر بههیزبووندا بووه تا ئهمرۆژهی 20/9/1985 که ئهم یاداشتهی تیدا دهنوسم. ریکهوتی زۆر خوشیش بوو که پێوهندی ماموستا قطب لهگهڵ ماموستای دیکه، عهبدولا سامی، ههتا بلێی به تین بوو ئیتر لهو سالانهی دوایدا به زۆری که دیدهنی یهکدیمان بکرایه ههرسینک بهیهکهوه کۆ دهبووینهوه. ماموستا قطب دواتر بوو به مدیری «متوسطه» له کۆیی، پاشان چوو بۆ ئینحساری تووتن و بوو به مدیری ئینحساری سلیمانی. لیڤهتا که نمونهیهکی هۆشیاری و شارهزایی و ئهمهکداری و قهرزانی ئهو ئینسانهتان بۆ دهگیرمهوه.

زهعیم روکن عومهر علی له پهناکاندا موتهسهرفی سلیمانی و کهوته سهر سیاسهتی بیهیز کردنی بنهماله هیزدارهکان، له پیش ههماندا بنهمالهی کاک ئهمهدهی شیخ. ماموستا قطب مودیری ناوچهی ئینحسار بوو له سلیمانی. عومهر علی لینی داواکرد ئهو ئیجازهی تووتنی به دنییهکانی شیخ مەحمود دراوه بیان بریت. ماموستا قطب پینی گوتبوو میژوو ئهمهمان لێ ناسهلمینێ چونکه سهرچاوهی سهدهیهک و چارهکه سهدهیهک لهمهوبهر ههیه که شوینیکی وهکوو دهشتی بازیان تووتنی لێ چاندراوه ئیتر چۆن زات بکهین ئهو راستیه میژوویه پینشیل بکهین؟ ئیجازهکانی بۆ مالی شیخ مەحمود پاراست.

وهفاداری لیم داوا دهکات چاکه ی ماموستاکانم بلیم. ئهوهی راستی بی له زۆر کهسم داوا کردوه، لهوانه ی ناویان دیته ناو یاداشتهکانم. کورته باسینکی بنهمالهیان وهیا بهرچاوترین ئهندامی بنهمالهکهیانم بۆ بنووسی تاکوو باس و خواسی ناو ئهم

نووسينه‌ی پي ده‌وله‌م‌ندتر بکه‌م و ناو و شوهرتی جوانم‌زیشیان بپاريزم. به‌پنی
 ټو باره کومه‌لاييه‌تیه‌ی که تیندا ژياووم پټوه‌ندی خانه‌واده‌ييم له لاييکه‌وه و
 پټوه‌ندی شه‌خسيم له لايه‌کی دیکه‌وه وه‌های کردووه زور که‌س و کومه‌ل و بڼه‌ماله
 بناسم و له گه‌لیک هه‌لوه‌ستی ده‌گمه‌ندا خوم ديتيټه‌وه. ټینجا ټه‌گه‌ر بيم له گه‌شتی
 ژياندا تاکه داوی پرشته‌ی عومری خوم هه‌لبرمه‌وه و سهر له تهنیشت و رڅم
 خوار نه‌که‌مه‌وه و براده‌ران و هاوته‌مه‌نان و ناسياوان له‌گه‌ل خومدا نه‌هينمه به‌ر
 پروناکايی وه‌ک ټو که‌سه ده‌يم که خه‌لق بز سهر سفره‌ی به‌تال بانگه‌نيشتن بکه‌م.
 ده‌مه‌وی له‌م نووسينه‌مدا مافی ته‌واو به‌خوم بده‌م که ديم مافی ټو که‌سانه و ټو
 کومه‌لانه تیده‌خوينمه‌وه که ره‌وتی ژيانم به رېچکوله‌ی ټواندا تيټه‌پړوه ياخود
 له‌گه‌لياندا، که‌موزور، جوت پړيشتووه.

بگه‌رېمه‌وه بز مام‌زستا‌کانم. جگه له مام‌زستا قطب که که‌رکوکی بوو، مام‌زستايان
 په‌مزی ټه‌فه‌ندی و فاتح موس‌ته‌فاش که‌رکوکی بوون. په‌مزی که‌م مایه‌وه، به‌لام
 مام‌زستا فاتح به‌ينیک لاما‌ن بوو. ټيستاش تيټی نه‌گه‌يستم بزچی قوتا‌بيانی پزلی
 شه‌شه‌م لني که‌وته‌ شکات لای مدير که ټه‌وسا مام‌زستا قطب بوو. من بي ټه‌وه‌ی
 هيچ سه‌روبه‌ريکی ټو شکاته بزائم له‌سهر خوايیشتی هاوړي‌کانم، که هه‌موويان له
 من گه‌وره‌تر بوون، زور به دل ساردیيه‌وه پشت‌گيريم له شکاته‌که کرد. تا
 ټينستا‌کش له‌بیرمه که مام‌زستا قطب به دوايدا ناردم و لني پرسيم هزی ټو شکاته
 چييه. ټه‌وه‌نده بي وه‌لام و گومان له‌خو کردووبووم فرميسکم هاتنه‌ خوار. وabزائم
 مام‌زستا قطب تيم گه‌يشت بزیه بوو خيرا ټيزنی دام بچمه‌وه ژووری دهرس و بايی
 سه‌ری دهرزی سه‌غله‌تی نه‌کردم. وه‌ی که په‌شيمانم له‌وه‌لوه‌سته بيننج و
 له‌رزوکه‌م. به‌لام زوری نه‌برد شکاته‌که و هر بنگه‌یه‌کی راست و درزی هه‌بوويی
 له‌بیران چوونه‌وه و مام‌زستا فاتح بزوه به‌و خوشه‌ويسته که لني ده‌وه‌شايه‌وه.

له نوکته‌کانی ټو مام‌زستا فاتحه شتيک ده‌گيرمه‌وه. جاري‌کیان ټه‌زموونی شه‌فه‌وی
 قوتا‌بيانی پزلی چواره‌م يان پټنجه‌می ده‌کرد له جوغرافيا. من سالی پټشوو له
 مه‌کته‌ب دهرچووبووم به‌لام رڅانه ده‌وامم ده‌کرد. ټو رڅه‌ش به عاده‌ت هاتمه‌وه
 مه‌کته‌ب و له‌گه‌ل کاک مه‌جیدی ټاموزام به‌یه‌که‌وه لای مام‌زستا فاتح بووين. هر
 پرسياریکی له‌و قوتا‌بييه کرد، بينسوود بوو نه‌ک له‌به‌ر ټه‌وه‌ی که وه‌لامی راستی

نه داوه به لکوو چونکه ورته ی له بهره وه نه هات، به زاراوه ی ناو فقهینیان «شقی شفهی» ی نه کرد. له گه لئ به پشوو بوو هه تا پشووش په کی که وت. نه وسا پنی گوت: فلانه که س (ناوی ناهینم خوا لینی خوښ بئ) یه یک سوئال ماوه لیتی ده که م نه گهر وه لامت دایه وه باشه نه گینا سمرت بژ داده نینم. سوئاله که ش نه مه یه، ئایا کزین (واتا کزیسنجق) قه زایایه یان به لایه؟ قوتابییه که ش به زاری کزینیان زور به ره وانی و دهنگ دلیرانه وه لامی دایه وه و گوتی: «نه فهندی به رایه»... ماموستا فاتح له سهر به لینه که ی خوی سوور بوو پینچ نومره ی بژ دانا که بایی ناجیح بوونی ده کرد، به لام ده شیرزانی نه گهر ده نومره شی بداتی سوودی نادات چونکه له ماده ده کانی دیکه ناتوانی به «قه زابوهر» در باز بئ.

ماموستایه کی دیکه شمان، نه حمده فخری، به که رکوکوکی ده زانم هر چه ند لیشی دوودلم. زور که م مایه وه لمان به لام پینه وه دیار بوو که چه ند ریز له خوی ده نیت و تا چ راده یه که له پلدا شکوی خوی ده پاریزی. دوا ی ساله ها که من که و تمه باوه شی جیهانی بیتنه به ره وه له گه ل ماموستامدا بووین به برادر، باره ها و جاره ها له سهر سفره ی شیخ ره ئووفی خانه قا له که رکوکو که به یه که وه کژده بووینه وه و سعات له دوا ی سعات به وتوویزی شیرن و شنگ رمان ده وارد. دوا یی بوو به مدیری ناحیه. خوم لیم نه بیست به لام «مالیکی شیخ ره ئووف» که خالی مندا له کانه بوی باس کردم که ماموستا نه حمده فخری به پنی گیرانه وه ی خوی کاتیک که له ناوچه ی سیده کان مدیر ناحیه بووه چوته سهر دانی یه کیک له شیخه خاوه ن تهریقه ت و مریدی نه و ناوه. له وتوویزدا باسی جگهره و توتن کراوه، شیخه که ش گزیا مه علومات فروشی ده کات، گوتبووی. خوا له قورئان ده فرموی «لعن الله من احدث التوتن» وشه ی توتنیشی به شیوه ئاخاوتنی خوی ده رده ببری بوو که دهنگی «و» تیکه ل به «ی» ده که ن وه که که فره نسبییه کان ده یکه ن.

نه و قوتابیانه ی که هر له ده می قوتابییه تی من له فیرگه ی سهره تای کزین خویندنی به غدایان ته و او کرد و بوون ماموستا له کزین نه مانه بوون: زه کی هه ناری، سه عید سه لیم، تاهیر سادیق، جه لال حه ویز، عه بدولر ه حمان نورجان. رهنگه هی دیکه ش هه بن من ناویانم له بیر چوته وه یان به هه له وه ها بزانه دوا ی ده رچوونی من بوو بیتنه ماموستا وه کوو سابیر ئیسماعیل و سه عید نه حمده مه لا

وهلی. له‌مانه و له‌هموو ئه‌و مامۆستایانه‌ی ده‌رسیان پێ گوتووم له‌ فێرگه‌ی کۆبی ته‌نها مامۆستا قطب ماوه، خوا ته‌مه‌نی درێژ کا، ئه‌وانی دیکه‌ هه‌موویان یه‌خسیری به‌ندیخانه‌ی قه‌بر بوون.

ئه‌وه‌نده‌ی بیر ده‌که‌مه‌وه له‌و قوتابیانه‌ی که له‌ سالی یه‌که‌می خۆیندیم هاو‌پۆلم بوون ته‌نها یه‌کیکیانم به‌ بیردا دیته‌وه. ئه‌وانی دیکه‌ ڕه‌نگه‌ ورده‌ ورده‌ له‌ هه‌لکشانی من و دوا که‌وتنی ئه‌وانه‌وه‌ بووبیتینه‌ هاو‌پۆل. ئه‌و قوتابییه‌ که به‌ چهند سالیکیش له‌ من گه‌وره‌تر بوو عه‌بدولڕه‌زاق سی کۆری توفیق ئه‌فه‌ندی مه‌لا ئیمام بوو. به‌لام چۆن قوتابییه‌ک؟! که‌ ده‌رسی قه‌واعیدی عه‌ره‌بیان ده‌ست پێکرد له‌ وه‌لامی پرسیا‌ری مامۆستادا «ضرب» ته‌رکیبی چیه‌ جه‌وابی دایه‌وه: «مامۆستا. زه‌ره‌به‌ ئیسمی مورالیه»!

وابزانم له‌ پۆلی دوهم یان سینیهم بووم کۆیش زستانه‌ و ڕه‌مه‌زان بوو. له‌ ده‌رسی‌کدا مدیرمان، مامۆستا عه‌بدولڕه‌حمان شه‌ره‌ف لێی داوا کردین به‌پیتی ده‌ستوقامی خۆمان باسی جۆری ڕابواردنی ڕۆژانه‌ی خۆمان بکه‌ین به‌ عه‌ره‌بی. ئه‌و زه‌مانه‌ عاده‌ت وه‌ها بوو که‌ کاتی نوێژی نیوه‌ڕۆ داده‌هات چهند مامۆستا و هه‌موو قوتابییه‌ نوێژکه‌ره‌کان و هیندی‌کیش له‌وانه‌ی به‌ چاولیکه‌ری ڕه‌گه‌ل خه‌لقی ده‌که‌ون ده‌چووینه‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌ که‌وا 50-60 مه‌تره‌ لی‌مانه‌وه‌ دوور بوو. زوربه‌ی خه‌لقی شار و ئه‌فه‌ندیی خۆینده‌وار و به‌شی‌کیش له‌ مندالی ژیر پاش عه‌سران ده‌چوون بۆ مه‌جلیسی وه‌عزی باو‌کم. ئه‌ویش هه‌ر له‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌. خه‌لقه‌که‌ ئه‌وسا ده‌یانگوت «ده‌چین بۆ سه‌یری وه‌عزان». منیش که‌ له‌ نووسینمدا هاتمه‌ سه‌ر باس کردنه‌وه‌ی چوونم بۆ مه‌جلیسی عه‌سرانه‌ی وه‌عز ئه‌و زا‌راوه‌یه‌ی «سه‌یر» م به‌کاره‌یتا چونکه‌ هه‌چی دیکه‌م نه‌ده‌زانی «...اذهب الی الجامع لیسیر الوعظ». شوینی دیکه‌شی بۆم راست کردبۆوه به‌لام چۆنیه‌تی‌که‌م نایه‌ته‌وه‌ بیر.

خۆیندنی ئه‌وسا له‌ هیندی ڕووه‌وه‌ پتر و زووتر ماوه‌ی ده‌بری له‌ هی ئیستاکه‌. به‌ نموونه‌ ده‌لیم، جاریکیان که‌ قوتابی پۆلی چواره‌م بووم له‌ جیاتی باو‌کم دانی ئیواره‌ چوومه‌ به‌شداری کردن له‌ تازییه‌ی مالی شیخ که‌ریمی به‌رزنجی. دانی نیوه‌ڕۆ باو‌کم خۆی ده‌چوه‌ تازییه‌که‌ و نانیشی له‌گه‌ل خزمانی تازییه‌دار ده‌خوارد ئیوارانیش منی ده‌نارد. من له‌ ته‌نیشته‌ خاله‌ نه‌جمه‌ددین، هه‌زار ڕه‌حمه‌تی لێ بێ، که‌ له‌و تازییه‌دا

گه ورهترین کوری شیخ کهریم بوو، دانیشتبووم. ئه ویش له گهلم که وته گفتوگۆ و زۆر شتی لئ پرسیم له باره ی فهله که وه که به چاکیم ده زانی و له مه کته ب و له خویندنه وه و بیستنی دهره وه ی مه کته به وه سه ره دهریم لئ ده کرد و دانه ده مام، به راشکاوی وه لامم ده دایه وه و مه جلیسه کهش سه ره له به ری گویی گرتبووه ئه و وتووێژه ی نیوان پیریکی سه ره به رمالی 65 سالی و مندالینکی 12-13 سالی. خاله سهر، که برا چووکي خاله نه جمه ددین بوو له دورایی سی مه تریکه وه دانیشتبوو، شه خسینک (ئیسناکه نازانم کئ بوو) به دهنگی نزمه وه لینی پرسی و گوتی ئه ری پیم نالینی قازانجی ئه و مه کته به چیه؟ من چونکه بهر ئه و پرسیاره ده که وتم باشم گوی له قسه کانیان بوو، خاله سهر پنی گوته وه، قازانجی مه کته ب ئه وه یه مندالینکی وه ها له گه ل شیخینکی وه کوو کاکمدا ده دویت و من و تۆش تینان ناگهین. برۆا ده که م خاله سهر له و وه لامهیدا مه بهستی بوو لایه نگیریم به زیاده وه بکات ده نا بینگومان ئه گهر دلی دابایه ئه و وتووێژه باشی تیده گه یشت.

ئیشکالینکی زۆر گه وره بۆ من له و ته مه نه دا ئه وه بوو که وا گه لیک جاران باوکم له جیاتی خۆی بۆ شوینی ئه وتۆی ده هه ناردم که ههر پیاوی گه رایه وه لینی چاوه پروان ده کرا به سیفه تی «براگه وره» تیندا به شداری بکات. وه ها ریک ده که وت پیاوه هه ره گه وره کانی کۆیی به خۆیان و دهسته و دایه ره یانه وه ئاماده ی کۆبوونه وه ی ئه وتویی، چ شین چ شایی، ده بوون که من تیندا نوینه ری باوکم ده بووم، ئه وانیش له بهر حورمه تی باوکم له هه موو هه لستان و بزوو تنه وه و دانیشتنیکا منیان پینش خۆیان ده یه خست ئیتر هه ر مندالینکی وه کوو ئه وسای من ده یزانی له هه لکه وتی وه ها دا چه ند زه حمه ته له ئسوولی ده فگرتوو هه له نه کات. جاریکیان که وا مندال بووم به و جۆره ی هه موو ئسوولی نوێژ فیز نه بوو بووم چومه سهر داوه تی گویزانه وه ی بوو کیک، نوێژی ئیواره به جه ماعت ده کرا منیش به هه موو عومرم نوێژی جه ماعت نه کردبوو. ره که عه تی سینییه م که له بهر خۆمه وه «تحيات» م ته واو کرد نه مزانی چ بکه م، به یینیک بی خویندن راوه ستام مه لای پینشوێژ درێژه ی دایه نوێژی خۆی، منیش نه مکرده ته نه یلی سه لامم دایه وه و راستبوومه وه بۆ سهر ئه و شوینه ی له سه رووی خه لقه که وه پینستر لینی دانیشتبووم. کهس له پروی نه دام به لام ده بی خه یالینکیان له و ره فتاره م کردبی، به لکوو وه هایان زانیوه که وا به بیرمدا ها تۆته وه ده ستنوێژم نه بووه! چه ندین جار وه ها ده بوو له باری ئه وتویندا مه لای

پیشنویژ ئیلحاحی دهکرد من بهو مندالیمهوه بیمه ئیمام بهلام لیم نهدهسهلماندن نهک له بهر شهرم و ترس بهلکوو چونکه نهدهزانی چون بئ بکه م و جگه له فاتحه چی بخوینم. بهلام خۆم ناچار دیت فیزی چهند ئایهتی کورتیلهی و دوعای پیش ئیمامهتی بیم نهکا تووش بیم. راستیهکهی تووشیش هاتم، له داوهتیکی ژنگویستنهوهدا، نیوهپۆژهمان له مالی زاوا کرد، بهر له نان خواردن بانگی نیوهپۆی دا و دینداره بیقیلهکان پێیان داگرت لهسهر ئهوهی نویژی جهماعهت بکری، مام حاجیهک وهکوو قیروبنیشت پیوهم نووسا و قۆلی گرتم خستیمه شوینی ئیمامهوه منیش وهکوو سندر قۆق بهو تهمه نه شلکه مهوه ملم نایه خویندنی «اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة...». له رهکههتی یهکه م، به خامۆش، «انا اعطيناك الكوثر...» و له هی دوه میس «قل هو الله...» م خویند و له هیمهتی چاک و پیران ئه و چه له مهیم تیپه پاند بهلام چ جاری دیکه تووش نه هاتمه وه. ئه گهر له گه ل مامدا نوینه رایهتی باوکم کردبایه ئیشم باش ده بوو چونکه ئه و وه کاله تی باوکمی ده کرد له رهسمیاتی شه کلی و ئایینی ئه و جزره هه لکه وتانه دا. ههر ئه وهنده بوو له خه لقه کهی ده گه یاند که من له جیاتی باوکم بۆ ئه و شوینه چووم.

شه خسیه تی باوکم له لاینکه وه زۆر یارمه تی ده دام له ناو مندالاندا که هیچ کامیکیان بیدلیم نه که ن و له قسم دهر نه چن و نازیشم بکیشن، له لاینکی دیکه شه وه مهیدانی ئازادیی گه مه وه گه پی لی وه تهنگ ده هینام چونکه بۆ یه کیکی وه کوو من، که رۆژیک پێشتر نوینه رایه تی باوکم له قه له بالغی پیاوماقوولاندا کردبی گه لیک ناقۆلا خۆی ده نواند که له جگینه و تۆپینهی مندالاندا بدیتریم. ئیتر ههر جاره که یه کیک له وانه منیان له و مونسه به ته دا دیتیوو به گه ره که که ماندا تیپه ری بایه من یا زوو خۆم دهشارده وه که به جگ و تۆپه وه م نه بینن یان به جۆریک کنارگیر راده وه ستام و ابزانی سهیری منداله کان ده که م، ئه ویش سه لامیکی رینکوپینکی لی ده کردم و وه لامی لی وهرده گرتمه وه و تیده په ری.

جاریکیان پیاوماقوولینکی گه ره کی خۆمان به لاماندا تیپه ری بۆ مزگه وتی حاجی مه لا ئه سعه د به نیازی چوونه مه جلیسی باوکم. منیش ئه و هه لمات و جگه ی له ده ستمدا بوون خستمنه دواوه و راوه ستام. کابرا سلاوی کرد و به زمانی فه سیح پنی گوتم، کاکه فلان به خوا له تۆ ناوه شیته وه که لایانی (هه لمات) له گه ل مندالان بکه ی. وه ی

که کاری ټینګردم و کوژاندمییه وه. په نجه کانی ټو دهستم که جگ و که لاکه ی ټیندا بوو شل بوونه وه و چی له دهستمدا بوون له دواوه ترپ به ربوونه وه سر زه وی.

ټیستا که بڼ یادی ټو دمه دهچمه وه هستی ناراحتی و خو به مه غوړ زانین دهکم، به راستیش ستمدیده بووم چونکه گه مه وگپ له خوینی دهماری مندلاند هاتوچو دهکا که لئی مه منع کردن وهک ټو هیه ماسی له ټاو مه منع کهیت. چ بلیم، ټمه چاره نووسم بوو. هاوریکانم لهو بنده بزگار بوون و گوینیان نه ده دایه هاموشوکه ر، که چی من له هر شوینیک تووشی پیاوی گوره ی ټو رږوژگاره ی کزین هاتبامایه مامله تی پیاوانیان له گه لدا دهکردم به سلا م کردن و ټه حوال پرسینه وه چونکه هه موویان دهیانناسیم هرچند من هه موویانم نه دهناسی.

سالی یه که می خویندیم به سرچوو، گه یشتینه پشوری هاوینه. بڼ ټو هی من ټاگاداریم بریاریک درابوو له مالمان پوپه ریه کی نویی لهو هاوینه دا هه لدایه وه کهوا بڼ ته مهنی ټهوسام سهیروسه مه ره بوو. دایکم، به ټیزنی باوکم سهردانی سندو لانی دهکرد که نیشنگه ی باب و باپیره کانی بوو، خوشکم یاعیفه تیش ببوه نه و بوو کی مالی حاجی سهیدگول، مامی دایکم. له ټالقه ی پینشووتر باسم کرد که شیخ حه سنی حاجی سهیدگول ټو خوشکه می ماره کرد. له سندو لانه وه شیخ حسین و فقهی وه سمانی سهرکاری ټیش و که سابه تیان و حه سنی خانمی که پینشخزمه ت و خه زووری فقهی وه سمانیش بوو له گه ل چهند به رده ستنیکی به قه تاری ولاغانه وه هاتن بڼ کزین.

به هاتنی ټهوان من زانیم سه فهری پږدهرمان له پیشه. پږوژیکیان بارووته لیک نران و عه سری دابوو له رڼی چاکی هه ییه سولتانه وه به ره و رږوژهلالت به رڼی که وتین. لهو سه فهره دا جگه له دایکم و نه جیبه ی خوشکم و من، یاعیسمه ت و فته تی و کافیه و عهیشی (له ټالقه ی پینشووتردا باسیان هاتووه) به شدار بوون. چهند پیاوینکیش، که له واند هه ر کاک تاهیری حه مه لالم به بیردا دیت، به ناوی ټاگاداری و خه به ره ټنانه وه ی دوا ی گه یشتنمان له گه لمان بوون. چونکه ټافره ت و مندال و ولاغی بار لهو قافله یه دا هه بوون نه ختیک به ته نه لی ده رږویشتن بڼیه بوو که گه یشتینه ټو

ناسته ننگه ی پنی ده لښ ته نگی خدران تاریک داهات و سه لامه تی خه لقه که به ند بوو به هیزی چاوی ولاغه کانه وه.

کاک تاهیری حه مه لال له و شوینه وه هه تا نزیکي خدران که خه تهری هه لښان و خلیسک بردنی ولاغ نه ما منی به کولی خوی هه لگرت، لیش نه گه را که سی دیکه نوره ی له گه لدا بکات. نه مانه تی باوکم بووم دلی ره وای نه ددها ته سلیمی که سی دیکه ی بکات. شه و له مالی سمایلاغای مه لا نه حمه داغای غه فووری، که مدیر ناحیه ی خدران بوو، میوان بووین، به لام هر به ناو پیمان ده گوترا میوان چونکه سمایلاغا هم به دل باوکمی خۆشده ویست هم زوریش دوستی بنه مالهی سندولان بوو، خیزانه که شی هینده ی خوشک بز خوشک له گه ل دایکم ناشنا بوو، نه هلی ماله وه شمانی په که به په که ده ناسی.

به بیرم نایه نه و شه وه چۆن به سه رچوو. له بهر ماندووبوون زوو خه وتم تا سبه نی. دواي به رچایی که وتینه ریگه به ره و دهر به ندی سه نکه سه ر که پنی ده گوتری «دهر به ندی ره مکان». نیوه ره ژده مان برده مالی کاکه مینه له دنی تۆبه کاران (نه گه ر له ناوی دینه که سه هوم نه کردی). وایزانه بهر له وه ی بگینه نه و قوناغه ئافره تیکمان له په پینه وه ی رووباریک که وته ناو ئاو به لام سه لامه ت بوو، له پیکه نینی گشتی به ولاره چ زهره ریکی لی په یدا نه بوو.

مالی کاکه مینه ش هر دوست و ناسیاو و ناشنا بوون زوریان خزمه ت کردین. دیمه نی نه و ناوه که هاتییته بهر چاوی نه و ته مه نه م کمیکی لی یاد ده که مه وه. پووشی بیتوین به دهوری ریگه وه به شی هره هره زوری چه شمه ندازی رښواریکی وه کوو من بوو که نه وسا چاوم نه یده بریه دیمه نی دوور. قه میشه لانی نه و قزپانه شم دیته وه یاد که لښان ده په پینه وه به لام نازانه کامیان کامه و چی پښ گوتراوه.

به هه مه حال دیسانه وه دمه و عه سر به ری که وتین. که له دهر به ند ئاودیو بووین بز پژده ر گزپانی ته واو به سه ر باری ریگه و ده ورو به ردا هات. نه وه ندی که رژیشتین هه تا گه یشتینه سندولان دنیای گه شی هاته به رچاوان، تومز له و ماوه یدا چه ند رووباری گه وره و سه رچاوه ئاو هه په شیناوردی له بهر ده کړی و چه م و چه مه لیتی ته بیعیشی به ده وروه ده رویت که هه مووی هر سه وزایی و ته راییه.

هميشه ش شينايي چه مه کاني قه راغ زني گچکه که به زوري له ريگاوه ده ديترا پانزرامايه کي سهوزي له ميتشکمدان نقش به ستوو ده کرد. نهوسا له تیکرای ديمه ني سهوزه وه خه يالي خوښي و زه نوږيم به دلدا دهات و دواتر تني گه يستم که هوي نهو سهوزاييه ده چيته وه بز رووبار و کانیاو و زي، خو نه گهر ليک بدهينه وه چون له ماوه ي ده دهقيقه دا پووشي وشکي بيتوين ده گوزي به ته پاي و سهوزايي مافي نهوهم ده دريتني که لهو ته مه نه دا سهوزايي پزدهر سهرنجي مندالانه ي راکيشابم.

بيتوين نهوسا زور چول بوو، ناوه کاني به زوري له برنج (مه رزه) سهرف ده کران وه هاش ريککه وت نهو ساله هيچ قالبه مه رزه نه که و ته سهر ريگه مان له زهردايي و وشکايي پوشه که کهم بکاته وه. رهنگه هويه کي دیکه شي هه بي کاري خوي کردبي، ني مه نه وهنده ي که له بيتوين بووين له گهرماي چيشته نگاو و نيوه پودا رامان بوارد، که گه يشتينه ديوي پزدهر عه سريکي فينک بوو، پشته وړوژيش ده وړيشتين به پيچه وانه سه فوري داني سبهينه مان که له خدرانه وه به رهو بيتوين به پي که وتين، هه موو وړيشتنمان ووه وړوژ بوو. به کورتي. من که گه يستمه سندولان به خه يالي فينکايي و شينايي و ته پاييه وه له ولاغ دابه زيم. مالي شينخ هه سهن و شينخ حسين (شينخ حسين جاري ژني نه هيتابوو) ماليکي قهوغاي به هاتوبات و ميتوان بوو. نايشه خاني دايکي شينخ هه سهن و شينخ حسين کچي حاجي ره سواغاي براگه وره ي تايه فهي مه محموداغا بوو له پزدهر، ثافره تيکي به شه خسيهت و کارامه بوو. هه م له بهر شکزي نهو شه خسيه ته و هه م به پشت و قوه تي تايه فهي مه محموداغا پي نه دابوو چ که مايه تي و نشوست بيته بهر نهو بنه ماله يه له دواي شه هيدبووني حاجي سه يدگول. نهو دوو کوپه ي له مندالييه وه بي باوک پيگه ياندن و ماله که شي هه ميشه به قهدهر مالي ده سترزيشتوو هه ره گه وره کاني پزدهر به چهک و نوکهر و ولاغ قه تار و ميگهل راگرت. ته که شي به ناوه داني هيشته وه هه رچه ند هيچ يه کيک لهو دوو کوپه نه بوونه شينخي به رمالنشين.

من وردبياتي ژبياني وړوانه ي نهوساي سندولانم به بير نايه ته وه به لام دروشي ههر ديار ي نهو ژبيانه قه له بالغ ي و ميتوان و هاتوبات بوو. له سندولان زور نه مايه وه له گهل تیکرای مالي حاجي سه يد، که ده کاته وه مالي نايشه خان، به رهو فينکايي ناو شاخه کاني پزدهر هه لکشاين. به عادهت نهو ماله ي هاوينان ده چيته

کویستان بایی به پړوه بردنی که سابه تی وهرزی سال ئیشکه ر و وهکیل له گهرمین به جی دهیلن. له وه به ولوه به مال و مهر و دهستوی و نوکه ره وه بز کویستان به پړی دهکه وی. نو ساله شی چونکه ئیمه له گه لدا بووین و ده زاندره له سالان پتر میوان پرویان دهنی به بارگهی قورسه وه به ره و ناو شاخ بزوتین. نازانم تا گه یشتینه دنی هیزو که هی حاجی ره سواغا بو و مه محموداغا کوری (سینیهم کوری بو) سه پر رشتی دهکرد. به کویدا چووین و له کویمان لادا. چهند پړوژیکي خړشمان له هیزو رابوارد هتا جینگه مان بز سازدرا له مه زاری «به کاوی سه رو». ثم «به کاو» به پال شاخی لای پړوه لاتی هیزوه له به رزایی 150 مه تریک، دهشتاییه کی دریزوکه به به سه ر پزدهردا دهنوړی و به شیکي بیتوین و به ولوه تر ریزه شاخی هه به سولتانیسی لئوه دیاره ته نانهت به دوربین هه موو گردو لکه کانی هاوینه واره که ی خزمان، چناروکی مه لایانیش ده خوینده وه. ئاوی سارد و سازگار و له وه پړی چاکی هه بوو. که پر و ساباتی ماله وه و دیوه خانه به تیروپړی بایی نه وه ی له هه موو پنیو ستنیک زیاد بن هه لئرا بوون. هتا له هیزو بووین مالی مه محموداغا حاجی ره سواغا زورمان پئوه خه ریک بوون، دنیه کهش به داروبار و ئاوی سازگار و قه له بالغیشه. چاکیکی لینه مه رقه دی بز دروست کراوه پنی دهگوتری «شینخ بائومه ر» خه لقه که ی نه و ناوه و هه موو پزدهرد زوریان به لاه «مقدس» بوو، که س بیری له وه نه ده کرده وه دهستی نائهمینی بز نه و ناوماله جزراجزهی کویستانییی کان به دهوری مه رقه دهکه وه جینی دهیلن، دریز بکات. سویندی گهرهی خه لقی دنی هیزو نه وه بوو دهیان گوت «به دۆلی به ئومه ری».

هر نه وهنده له «به کاو» نیشته جی بووین میوان سه ری کرد. به تایبه تی له تایه فه ی محموداغا و نه و تایه فانه ی دوست بوون به و تایه فه وه. که حاجی ره سواغا باوکی ئایشه خان هات به دهنگی بلند له دیوه خانه وه رایگه یاند و گوتی: ئایش نه من به کاو-م نه داوه به تو دامه به حه به خان (مه بهستی داکم بوو). کورانی حاجی ره سواغا، پیرزوتاغا، خدراغا، مه محموداغا، سه لیماغا و حه مه داغا به زوری له خزمهت باوکیاندا سهریان لی ده داین وه هاش ده بوو یهک و دوویان به جودا ده هاتنه لامان. سه لیماغا نه وسا جحیل بوو، رهنگه جارئ ژنیسی نه هینابی، خوی فیزی نالبهندی کرد بوو، جینگه یه کی نه وری لیبایه پنیو ستنی به نالبهند نه ده ما. پړوژیکیان هه تدیک له و ئاغا و به چکه ئاغا یانه ده یاند و واند و له گه لدا دهکه و تنه

دەمەتەقە لەسەر بەراورد کردن لەنیوان پۆدەر و کۆیی، ئەوان بۆ پۆدەریان دادەشکاند منیش بایی توانام لەسەر کۆیەم دەکردەوه. سەلیماغا ویستی لەو وتووێژەدا بەری خۆی بهاویتە مزگەوت. گورج پینم گوت ئەتۆ حەقی قسانت نییە نالەبەندییەکتە بکە... لەو عومردا قسەکە خۆش هات خەلقەکە پینان خۆش بوو، بەر لە هەموان سەلیماغا خۆی.

من هۆشی ئەوهم نەبوو بزەنم باری گوزەرانی تیکراییی ناوچەیی پۆدەر چۆنە وەیا ئەرکی مسکینەکان لە چ رادەیهکدا، بەلام دەمدیت ئاغاکانیان پۆشته و پەرداغ و هەر قۆناغیکی بۆی چووین تیز و بەتاقم و تەدارەک بوو، خۆ لەلایەن چەک و ولāغە باشەوه پۆدەری ئەوسا دەتگوت قشڵەیی عەسکەرە. تیپ تیپ، ئەو سوارانە بە سەردانە یەکدی یان بۆ ئیشوکاری عەشرەتی و حکوومەتی لە رینگەوبانان چەرسکەیی سیلاحیان دەهات و بە دەم رینگاو بە تاژی راوه کەرویشکیان دەکرد. دەتگوت لە خەمی دنیا رەهان. ئەو بەینەیی لە بەکاو بووین پۆژانە نیشان دادەکرا و تەنگچییە جەیلەکان دەستوقامی خۆیانیان تاقی دەکردەوه، یان چەند سواریک هەر جارە بە مەیدان دەهاتن دا بزەنن کێ گرز دەباتەوه. لەبیرمە پۆژیکیان سێ جارە ولāغیان بە مەیدان هێتەن هەر سێ جارەن مەحمودی عەباساغانی مەحموداغا پینشکەوتەوه.

عەباساغانی مەحموداغا برا گچکەیی حاجی رەسواغا بوو بەلام سەرۆکایەتی تەیفەیی مەحموداغا بەو سپێررابوو، کاروباری ئیدارەیی تەیفەکە و بەشداری کردن لە هەلسوواندنی چەرخ و بازاریی تیکراییی عەشیرەتی میراودەلی و ناوچەیی پۆدەر ئەو بە ئەستۆیەوه گرتبوو. لەو ماوەیەدا هاتە لامان، پینشتیش ناوم بیستبوو بایی ئەوێ کە بزەنم یەکیکە لە دوو سەرۆکە هەرە بەرچاوهکانی پۆدەر. ئەوی دیکەیان بابەکراغانی سەلیماغا بوو، تەیفەکەش هەر بە ناوی سەلیماغاوه مەشور بوو. کە عەباساغان دیت و لێم بیست هەر ئەو دەرچوو کە پینشتەر لە بارەیهوه زانی بووم، تا بلێی بەرچاو و بەشەخسییەت و قسەخۆش و رووکرایەوه بوو. ئەو لەگەڵ خەلقەکە خەریکی قسە و گەپ و سوحبەت بوو منیش بە تەنیششت شیخ حەسەنەوه دانیشتبووم، بەدەنگی نەرمەوه لە شیخ حەسەنم پرسی، ئایا عەباساغا ئازاترە یان جەمیلاغانی کۆیی؟ لەو تەمەنەدا عەیارەیی گرنگی و بایەخ بۆ پیاوان بە

لامه وه نازایی بوو. شیخ حه سهن پیکه نی. عه باساغا گوتی. شیخ حه سهن کاک مه کوودی چی گوت؟ نه ویش پرسیاره که می بز گیزایه وه. عه باساغاش به و راویژه نوکته ساز و رهوان و پاراویه وه گوتی. کاک مه سکوودی ته مایه تی به شهرم بینی (وشه یه کی له گهل ئه و شهره دا به کارهینا من لیزه دا ری به خوم ناده م دووپاتی بکه مه وه. به لام له و دمه دا خه لقه که ی خسته سه ریشت له بهر شیده تی پیکه نین). ئه ماما بابیه. کویی ئه وه نده دۆلمه و کفته و شفقه و سلقان ده خون کی پینان ده وه سستی؟ (له نیوان عه شره ته کانی ئه و ناوه دا کویی مه شوورن به سلقاوخور).

هر له و سه فه ره دا جاریکی دیکه له هیزو عه باساغام دیته وه خه ریکی مه زاق بوو له گهل «مووساشیت» و وه های پیوه مه شغوول بوو ده تگوت چ خه فته تی دنیای نین. مووساشیتیم دیته وه بیر به وینه و شیوه ی ئاخواتن و شکلی شیتایه تی که به سه ر و پرویدا دیار بوو. به لام هه تا بلنی ئیسکسووک بوو. قسه شی له سه ر شانان قورس نه بوو. ده ستیشی نه ده وه شانده. که ئیمه ی ده دیت ده یگوت. کویی هاتن حوری هاتن. قومری هاتن... ئتر به م جزره وه کوو پینا هه لگوتنی بی مه به س ده که وته سه ر نه زمی قسه ی ئه وتویی.

رؤژیک له به کاو وا ریکهوت له ده می بی میوانیدا ریویه ک رای کرد. شیخ حه سهن ده نگی تازیانی دا و که وته شوین ریوی. من و نه جبه ی خوشکم و فه تحیش به گهل که وتین. ریوی له پیشه وه و تازی به دواوه و ئیمه ش له دوا ئه وانه وه. ماوه یه کی باش تازییه کان ریویان هه لبری هه تا ده سستی شاخی گرت و له نیو تاشه به ردان بز بوو. هه رچه ند له و هه را کردنه به پشووه دا هه ر شه که تیمان بز مایه وه به لام دواتر که له کۆین فه تحی به زمانه شریمپر مه که ی خوی مونسه به ی دۆزیه وه بز باسی راوه ریوی وه های تیک هه لشیلا تا ئیستاش له کرانه وهیدا پیکه نین ده مانگری. فه تحی رووی له براده ره کانی گه پی ئیوارانه ی کرد و به مه به سی خۆ هه لکیشان لی پرسین. ئه نگز ده زانن راوی ماوی کوو ده بی؟ گوتیان. کوو ده بی؟ گوتی. هه ر تازییت دیت و غاری ده بی. خه لقه که له قاقایاندا. کوردی گوته نی ده ست و پیت بریبانایه وه به خۆ نه ده هاتنه وه. هه رچه ند تیشینه گه یشتن چ ده لئ. به لام من و ئه وی وه کوو من له ئه هلی ماله وه شاره زای بوون زانیمان مه به سستییه تی بلئ. ده زانن راوی ریوی کوو ده بی؟ هه ر ریویت دیت و تازی تیه ره ده.

نابى له بير بکه، ئيمه. دوو مالى حاجى سەيدگول و ميوانه کانيان. که خومان بووين، له گوښته وه مان به ره و شاخه کان. به خوايشتى نايشه خاني حاجى سەيدگول هەرچی ئافره تىکی له قافله که دا بوو چه ندىکی خشلی زیر و زیوی هه بووبى به خۆیه وه کردبوو تا ئه وهی له دور وه چریسکه بیان ده هات منیش له و جاره دا وه هام پى خوش بوو سواری بارگهی گویدریژیک بيم به ته نها نه ک له پاشکۆی سواریک یان له به رده می یا عیسمه ت. پرچ و کاکۆلیکی دريژيشم هه بوو که له ناو عه شیرهدا بېرای بېرای به هيچ مندالیکه وه نه دیترا. ئه م وه زعه ی من که به پرچ و کاکۆله وه سواری بارگهی که ر بووم وه های له خه لقی هیندی دى سەر ږيگامان کردبوو که ئيمه به دۆم و خه رات بزنان، ئيتر بى ئه وه ی ئيمه خه به رمان هه بى به ناو خه لقدا بلاو بوو بۆوه که هۆبه یه کی خه راتى زۆر به زیر و تا قمى ږيکه وه هاتوون به ره و ناو شاخه کان ږويشتن. ږۆژيک له به کاو چه ند ئافره تىک په يدا بوون، هاتن به ره و ساباتی دیوه خانه و مالى هه تا گه يشته ناو خه لقه که. ديار بوو دوو دليیان لى په يدا بوو بوو چونکه ئه و هه موو ولاخ و نۆکه ر و تفه نگ و چه کی باش بابته ی دۆم و خه رات نيه. له ده می که پره کان سلامیان له و پياوانه کرد که راوه ستابوون و لنيان پرسين ناخۆ ئه وه نده ده ميننه وه چه ند کاسه و کۆتک و که چکيان بۆ دروست بکه ن.

فه قى وه سمان زوو تينانگه يشت به ماله خه راتمان تيگه يشتوون پينى گوتبوون ئه و سوئاله داک وه ستا ده توانى جه و ابى بداته وه پرسسيان داک وه ستا له کونيه، ئه ويش ږيى ساباتی ماله وه ی نيشان دان. ئافره ته کان هاتنه بن سابات که و ده ستىک له پيش قاچيک له پاش، سلأوييان کرد و مه علوم بوو بزچى هاتوون، ئيتر ئه و ئافره تانه ی لای نايشه خان و دايکم لنيان که و تنه فيلبازى و به ده م مامله ت کردنه وه به پرسياران وه هايان سه رشيت کردن نه يان ده زانى چۆنا و چۆنى مامله تی که چک له هی کۆتک جودا بکه وه... له دوايى که تيگه يشتن ئه مه مالى حاجى سەيدگولی سەندۆلان و مه لای کۆيه يه وشک بوون. وه ک قانگه لاچک به ده م ږه شه باوه په رته وازه يان کرد و هه تا ديار بوون به غار ږویشن و ئاو ږيان نه داوه... به ينيک ئه و مه سه له يه له به کاو به سه ر زارانه وه بوو، نايشه خانيان بانگ ده کرد به داک وه ستا و دزمانه و خه راتانه له گه ل يه کدى و توو ږيان ده کرد، کاکۆل و پرچم ئه و هاوينه ده وريکی ميژووييان گيڤا.

له لایه ن عاده تی خوار د نه وه، عه شایری ئه و ناوه داب و ده ستوورینکی قه رارداده یان هه یه زۆرم به لاهه شیرنه. جه می نیوه رۆ بۆ میوان چیشیت لیتان، به هیلکه ورۆن یان ماست و په نیر، هه ندی نیوه رۆش به که باب جه م به ری ده که ن. «که باب» به گۆشتی برژاو ده گوتری که ده کاته وه «تکه»، له راستیشدا وشه ی «که باب» به واتای گۆشتی برژاو دیت هه ر بۆیه شه له ته مسیلی میسریه کان ده بینین له وشه ی «که باب» مه به ستیان «تکه» یه. پژده ر بۆ ئه وه ی شاره کان پنی ده لین که باب وشه ی «که بابی کوت» واته کوتراو به کار ده یتن، میسریش پنی ده لین «کفته» که هه ر ده کاته وه «کوت» ه که ی پژده ر. له دیوه خانه ی به کاو له به ر ئیمه عاده ته که گۆرابوو. ئه گه ر میوان نه بایه چیشیت لیده ندرا دنا هه میشه ئه و که باب به جه می نیوه رۆ بوو. له بیرمه حاجی ره سواغا که ده هاته به کاو نه رمۆک و دونگی به رخیکیان بۆ ده کرده که باب- تکه. ته نها منیشی له گه لدا شه ریک ده بووم چونکه له نیو عه شیرته دا یه ک سینی دوو که سی به سه ره وه ده بی. حاجی ره سواغا به ده نیکی زله ی هه بوو به ر و گه دیشی بۆ خواردن به به ریانه وه هه بوو، له هه ر که سیک میوان بایه حیسابی حاجی ره سواغای ده کرد. له به ر قورسای له شی هه میشه به سواری ئیستر سه فه ری ده کرد، ئه و ئیستره ی که سواریشی پنی ده کرد شتیکی هه لکه وتوو بوو، هه م له لایه ن هیزه وه و هه م له لایه ن دامه زراوی و بیساتمه یی و مه علانیشه وه.

مه جلیسی حاجی ره سواغا ئه و خۆش و به تامه بوو که هیه پنیوه ندیی به له شی ئه ستوورییه وه نه بی. ئه غله ب کوپه گه وره که ی، پیروتاغای له گه لدا بوو. ئه وسا پیروتاغا له ته مه نی کاملیدا بوو، سمیلیکی به شکۆ و شه وکه تی هه بوو له چیلچیله ی گوینی تینه ری بوو. ده یانگوت زووتر، له پاشه سه ری ده گه یشتنه وه یه کدی، دواتر، پاش چه ندین سال، ئه وه ندیه ی شیعه ره که ی حاجی قادر که ده لی: «شه وکه تی جووته ی سمیل تکه، مانه ندی که مه» هاتییته به رچاو و فکر م یادی ئه و سمیله ی پیروتاغام کردۆته وه. سه ره رای جوانیی ئه و سمیله ی پیروتاغا سوارچاکیکی به ناوبانگ بوو، ته نانه ت رۆژنکیان که حاجی ره سواغا و کورانی لامان بوون شیخ حه سه ن سواری ئه سپنکی زۆر باش بوو له به رده می ساباتی دیوه خانه چه ند سه رنکیان هاتوچۆی کرد. پیروتاغا، که خالی شیخ حه سه ن بوو، بانگی کرد، شیخ حه سه ن وه ره سه ر به رماله که ت ته بیاتی ئه سپه که تیک مه ده. شیخ حه سه نیش لینی

سەلماند و ئەسپەكەى پى دا، پىرۇتاغا لى سوار بوو بەينىك تەعلیمی بە ولاغەكە کرد بەراستی دەتگوت شەكرە ھىندە شیرن بوو.

كوپى دوهىمى حاجى رەسوفا ناوى خدراغا بوو، ئەسەرى شەپرۇيەكى سووكى بەسەر دەم و لىوانەو مابوو بەلام تابلنى قسەخۆش بوو. ئەوسا لە بەهرەى قسەخۆشپەكەى بەلد نەبووم دواى چارەكە سەدەيك بە ھاتوچى بەردەوام بۆ پۆدەر لى شارەزا بووم و بووینە برادەرى جانیبەجانى. خدراغا لىيان دەگىزایەو كە لەگەل ورچ تىك ئالاو و بە خەنجەر ورچەكەى كوشتوو. دواتر خۆى بۆمى گىزایەو كە لەگەل دوو كەسى دىكە سویتد دەخۆن بەيكەو بچن بۆ كوشتنى ورچىكى زەرەرى لە مەرومال دابوو، دوو كەى دى تەلاقىش دەھاوین بەلام خدراغا ئەوسا بیژن بوو. دەچن بۆ ئەو كەرخەى كە بە زۆرى ورچەكەى لى دیتراو، لە پر ورچەكە لە بن بەرد و تەراشى ژىر پىيانەو، بەھزەرەھۆر لىيان ھەلدەستىتە سەر پاشووان. ھەردوو برادەرە سویتدخۆرەكەى ھەلدین بۆ ئەوبەرى خپىكى بە تەنیشیانەو بوو تانووتیش لە خدراغا دەدەن خۆ رزگار بكا. خدراغا سویتدەكەى لەبىر ناچى، ورچەكە مىزى لى دەدا و دەكەویتە دپندەبى و ھەلگۇفتنى. خدراغاش خەرىكى خەنجەر كىشان دەبى، بانگۆز دەبن بۆ لىژابى و لىك جودا دەبنەو، خۆتالە خدراغا دەكەویتە بارى سەرەو و ورچەش لە بەرەژىرى ئەو. كە تىك ھەلدەقزىتەو خدراغا دەرفەتى باشتەر بوو و بۆى دەگونجى ورچەكە بداتە بەر خەنجەرەن، ورچەكەى كوشتبوو بەلام بۆ خۆشى برىنى زۆرى لە ورچە ھەلگرتبوو بە تەداوى كردن چاك بووبۆو... خدراغا لە مارت یا نیسانی 1964 كۆچى دواى کرد.

مەحموداغا كوپى سىنەمى حاجى رەسوفا، چونكە جیرانمان بوو لە ھىزۆ، پتر لەوانى دىكە ئاشنامان بوو. لە زوووەو پىوھى ديار بوو مرۆيەكى لىھاتوو، تەنانت لە مونسەبەدا كە وەفدى پۆدەر دەچى بۆ تاران و دیدەنى رەزاشا (بەر سالى 1927 كە ئىمە لە پۆدەر بووین) دەكا، نویتەرى تايەفەى مەحموداغا ئەو مەحموداغاىە بوو، وەك بشزانم زۆرى وتوویژ لەگەل رەزاشادا ئەو كردبووى. تايەفەى مەحموداغا بە سەرۆكایەتى عەباسى مەحموداغا دژى ئىنگلیزەكان بوون، تەنانت لى ھەلگەرانیو و لە نزىك دەربەندى رەمکان بە دیوى بیتویندا شكاندیان

و کوشتاریکی قورسیان لیکردن. مهحمووداڭای حاجی رهسواغا که برازای عهباساغا بوو له پاش مردنی عهباساغا (وابزام سالی 1946) بوو به دهمراستی تایهفهی پژدهر و ههمیشهش له بزووتنهوهی نیشتمانی کوردایهتی نزیک بووه. سالی 1955 به ناکات و لهپر کۆچی داویی کرد.

ناوناوه گهپانی ئیره و ئهویتمان دهکرد و نیوهپۆژهمان لای یهکیک لهو خزم و دوستانه دهخوارد. که چووینه سهردانی مالی خدراغا، وهک له بیرمه، هۆبهیان له شوینیک بوو پینان دهگوت «قوولی گهلان». فهتخی ئه و ناوهی وهها دهگۆری ههموو جارن خهلقهکهی له قاقا دههیتا. کوردی گوتهنی ئهوی ئه و دهیگوت نایهته گوتنی، ئهوسا له کورانی خدراغا ههر برایم دیت، که سینهم کورپی بوو، له منیش گچکهتر بوو بهکهلکی برادهریم نهدهات. عهلی کورپهگهورهی بوو، ئه و سهفهره نهمدیت، دواي چهندين سال له 1940 سهردانی سندولانم کردهوه عهلی خدراغام دیت. عومهر، کورپی دوهمی، که من بووم به نایب ئهویش له پژدهر بوو. له نهوادیری عومهری خدراغا شتیک دهگیرمهوه خۆمی تندا تیشکاوبووم. تازه پنی رانیه بۆ ئۆتۆمبیل کرابزوه، پۆژیکی هاوینه به تهلهفۆن ریک کهوتین که ئیمه له کۆیهوه و خالهکانم له رانیهوه بچین بۆ چنارۆک و ئه و پۆژه رابیویزین. ئیمه بهر لهوان گهیشتییه قوناغ چونکه ریمان نزیکتر بوو، خوشمان خانهخوی بووین، منیش له ژیر جلهکانهوه پهجامم لهبهر بوو بۆ دهمی ههسانهوه. خالهکانم شیخ خدر و شیخ حسین (کورپی حاجی سهید) گهیشتن، عومهری خدراغاش لهگهلیاندا بوو... دواي بهینیک کهوتینه سهر باری خۆ لیک کیشانهوه و پالکهوتن، من جلهکانم لهبهر خۆ داکهاند و به پینامهوه دانیشتمهوه، عومهری خدراغا که دیتی کیفیکم داپنی و کیفیکی دیکه له بندا بوو بی وهستان گوتی فلانهکس وهلاهی ههر دهلنی سهفهرتاسی بوویت... خوا ههلناگرئ قسهکهی زۆر خۆش بوو رهنگه به ههموو عومریشی ههر سنی چوار قسهی وههای بۆ هاتی.

ئهوسا مهحمووداڭا کورپی ئهوتزی نهبوو له تهمنیکدا من بینیم، رهنگه جاری مندالی نهبووین. دایکم پتر مایهوه له ئیمهی مندا و سنی ئافرهتهکهی دیکه، وابزام یاعیسمت پهلهی کرد ئیتر نازانم لهبهر چی بوو. دهزانم پیش هاتنهوهمان به ماوهیهک دایکم دلی بهبهر نهوهستا له ترسی دپندهی وهکوو ورچ، من لهسهر

زهوی بنووم، که پریان کرد بژ نوستم. رهنگه هر ئو ترس و تهقیهیه هژی هاندانی دایه ته که م بووبی له پهله کردن. چهند پیاوینکی مالی شیخ حهسهن به گهلمان که وتن و بهرهو گهرمین بووینه وه، که له دهر بهند هاتینه دیوی بیتوین رینی گه رانه وه مان گۆری، قوناغمان برده مالی خاله خدرم له سهیداوای نزیک رانیه. کچیکی حهلیمه- ناو و کوره گهره ی، جهلال، ئه وه بوون له گه لیان بخاقلین چونکه له ته مه ندا نزیکی یه کدی بووین. من جاریکی دیکه حهلیمه ی کچی خالم نه دیته وه ههتا جوانه مه رگ بوو به لام له گه ل کاک جهلال به دریزایی رۆزگار خزمایی و دوستایی و براییمان ههتا ئیستاش بهرده وام بووه.

چونکه ههوا ی ئو ناوه بیتوینییه و هاوین گهرمه، یهک شهو ماینه وه و به ریکه وتن بژ چنارۆک، که پریان حازر کردبوو، یان حازرکرا و له وئ هاوینه که ی که مابووی به سه رمان برد. نازانم چوناو چۆنی گه رانه وه کزیی و باو کم دیت. له و بابته هیچم له بیر نه ماوه.

ئو سه فه ره ی پژده ر چاو کردنه وه یهک بوو بژ من، دنیا هر ئه وهنده نه بوو که له کزیه و ده ور به ری چاو م پئی ده که وت، خه لقیش به خژ و داب و ده ستور و جۆری ژیان وه هر ئه وانه نه بوون که لیان رها تبووم. ئو شاخه دوورانه ی به خه یالیش تیناندا نه ده گه رام سه رنه رم بوون بژ ژیر سمی و لاغی که سوار بوو بووم، خا که که شی بژ ژیر بازی یاری و غاریتیم ته سلیم رپوی کاغه ز لووس و لیک بوو، له راستیدا به پووش و درک و قه سه ل و کرتوو و غه ردال و قۆپی و رهن بانوه کانیه وه له ده موچاوی رق هه لستاو گرژ تریوو. له دوا ی ئو سه فه ره وه که سانیکی له پژده ر و لای رانیه ده هاتن، به لامه وه له جاران ئاشناتر بوون، باشتریان تیده گه یشتیم. خولاسه بی ئه وه ی ئه وسا به وردی له ئاکامی سه فه ره که م بگه م په رده یهک له سه ر رپوی مه جهوول هه لدرایه وه، چونکه هه ریمی رۆژه لاتی چنارۆک تا ئو هاوینه وه ک ژووری داخراو بوو. من مندا لانه ئاشنایه تیم به کزیه و هیندی شویتی وه کوو پیا زۆک و جه لییه وه هه بوو به لام به عومری خۆم دوو کیلۆمه تر به رهو رۆژه لات له چنارۆک تی نه په ری بووم. به و سه فه ره شه قلی ئو ته له سمبه نده م شکاند.

له دلی هه موو مندا لیکدا، بگره هه موو که سینکدا، مه یلی زال بوون به سهر کاری زحمه تدا هه یه تا ئه وهی وه ها ده بی له پیناو سهر نه رم کردنی شتیکی مه یله و دووره ده ست خه لقی خزی ده ها ویته مه ترسییه وه. بۆ خۆت لیک بده وه چه ند که س تا ئیستا له هه وه لی سهر که وتنی لووته شاخه سهر سه خته کان تی چووه، هه روا به پړوه شن بۆ تیچوونی تازه به تازه، منیش له ته مه نی هه شت سالیما مومکین کردنی نامومکینی تیپه رین به ته نگي خدران و برینی دهشتی بیتوین و ئاوا بوون به ده ربه نددا بۆ دیوی پژده ر و گه ران و راو کردن له که مه ری شاخه کانی هینده ی شکاندنی ته لیسمی باغی «فازهر» ی ناو داستانی ئه میر ئه رسه لان تامه زرۆیی می شکاند. له وه به لاوه که کاروانی توجاره کانی کۆبی له رانیه و قه لادزه وه به چنارۆکدا ده گه رانه وه بۆ کۆبی سامی ها تنه وه یان له دوورستانی ئه رزی مه قه ده س به سه رمدا نه ده ها ت. ئنجا چی بوو له قه لادزه وه ها توونه وه، خۆ من چوار سه عاته رینگه ش به ولای قه لادزه وه رۆیش تووم. به تاژییه وه شوین رینویش که وتووم. له و ئاوه ساردانه ی ناو شاخه کانیشم خوار دۆته وه.

چاک بوو به ر له وه ی کۆبی به سهر بچی ئه م وشه یه ی «تاژی» به بیرى هینامه وه که شیخ حه سه ن سنی تاژی زۆر جوان و په سه ند و نازگیراوی هه بوون ناویان سه قه ر، سهره نگ و جهیران بوو. زۆر پۆزان ئه و تاژیانه ده تگوت له به ر ئه و خه لقه ده پارێته وه بۆ راو، وه ها ده بوو له خزه ده چوونه راو به که رویشکی مرداره وه ده ها تنه وه، ئه غله ب که رویشکه که شیان ده خسته ناخوری ولاغه که ی شیخ حه سه نه وه.

به هه مه حال ئه و گه شته ی پژده ر له ته جره به ی مندالیمدا باز دانیک بوو بۆ ده ره وه ی په رژینی ده ورانده ری هه لسوکه وتی مندالیم. بگه ریمه وه بۆ قوتابخانه که م.

له سهره تا کانی خویندنمدا بووم چه ند قوتابییه کی له وانه ی ده یاننا سم دوا ی تیپه راندنی ئه زموونی به کالۆریای پۆلی شه شه م و به سه رچوونی کۆبی هاوینه، چوونه به غدا بۆ خویندن. له وانه کاک مه جیدی ئاموزام و مه لا نافیه ی مه لا سه بو ح و ره فیه ی تاهیر چه له بی بوون. مه لا نافیه له قوتابخانه ی «صنایع» و دووه که ی دیکه له «سانه وی مه رکه زی» وه رگیران. دوور که وتنه وه ی کاک مه جید هه لینکی ریکخست که کاغه زی بۆ بنووسین و وه لامی لئ وه ربگرینه وه. یه ک دوو نوسخه

لهو نامانه ماون که به خهتی پلهی پۆلی دوهم و فیکری ئهو تهمه نه نووسیوه. نامه کان، وهک چاوه پروان دهکری، به کوردی نووسراون، خه ته که یان دهخویندریته وه، ئیملاکهشیان له خویندنی ئهوساره هاتوه. ورده هه وال و نوکته و سافیلکهی ئهو کاته یان تیدایه وهک ئه وهی که داوا له کاک مهجید دهکهم کاتیک گه رایه وه بۆ کۆیی هه ندیک سزراووسپیاو به دیاری بۆ پلکه ئامینه بهینی. ئهم پلکه ئامینه یه ئافره تیکی سه رسپی رووگهشی یاران یوو، بهشی زۆری سالی له مالی مامم راده بوارد، چی دهشم ده نووسی به مهجیس بۆم دهخوینده وه و تیروپر هه موومان پنده که نین. پیکه نینی ئهو سه رده مانه ته مسیلی شارلی شاپلن و عادل ئیمامی نه ده ویست. مه لا نافع مه کته بی ته واو نه کرد و ته نها سالیکی له به غدا رابوارد.

کاک مهجیدیش، وازانم له سالی دوهمی خویندنی، دووچاری قه زاوقه دریکی خه ته رناک بوو. له گه ل چه ند هه قالیکی خۆی له «شارع الرشید» به ره و قوناغیان دینه وه، سه رخۆشیک رینان پنده گری و ده که ویتته مشتومری بیهۆشانه ی سه رخۆشی له گه لیاندا تا کوو یه خه گیری کاک مهجید بووه چه قۆیه کی قه سابانی پین ده بی له په لاسوه کانی بن پیلی ده دات برینیکی بیه زای تیخستبوو. هه قاله کانی خیرا ده یگه ینته خه سته خانه ی مهجیدییه، مامیشم له به غدا بووبوو خه به ری ده دهنی و به و کاته راده گا که ده یبه ن بۆ عه ملیات. مامم ده یگه رایه وه ده یگوت یه کیک له دکتۆره کان به دکتۆریکی دیکه ی ده گوت «لولا العظام لفتک بالاحشاء» نه شی ده زانی مامم باوکی ئهو برینداره یه. ئهو رووداوه بووه هۆی ته گه ره له خویندنی کاک مهجید. به یینیک له خه سته خانه بوو، که ده ره ات خویندنی پین نه ده کرا ئیتر ئهو ساله هاته وه کۆیی. له بیرمه به بۆنه ی سه لامه تی کاک مهجید دوا ی هاته وه یان له به غدا به ماوه یه ک، مامم مه ولوودیکی گه وره ی به لاگیرانه کرد تا بلنی قه وغا و قه له بالغ بوو. کاک مهجید جاریکی دیکه بۆی نه ره خسا بچیته وه به غدا بۆ خویندن. دوا ی تیپه رینی کژی هاوینه چوو قوتا بخانه ی ناوه ندی له هه ولیر.

مه کته بی سه ره تایی کۆیی له و سالانه ی کۆتایی 1920 دا شوینیکی دیاری له کۆمه لایه تیدا هه بوو. جگه له هه ندی میشکته سک که به هه موو بابته ی تازه قه لاس ده بن، خه لقی کۆیی ریزیان له مه کته ب و مامۆستا کان ده نا. قوتابی که ده گه یشته

پۆلی پینچ و شەش بە چاویکی تابیه‌تی سه‌یر ده‌کرا و له‌ ریزی «پیاوان» داده‌نرا. له‌ زۆر باردا گوتراوه‌ لێره‌شدا ده‌یلمه‌وه‌. باوکم پشتگیرییه‌کی به‌هیزی له‌ مه‌کتەب ده‌کرد و به‌ قسه‌ و به‌ کرده‌وه‌ش له‌ چاکه‌ و پینشخستنی مه‌کتەبی نوێ خه‌ریک بوو. له‌ مه‌جلیسه‌کانی خۆی و له‌ دووانه‌کانی ره‌مه‌زان زۆر جار باسی مه‌کتەب و بابەته‌ به‌که‌لکه‌کانی کتێبه‌ نوییه‌کانی ده‌کرد.

جاریکیان له‌ سه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌کی دینی، قوتابییه‌کی هه‌ژاری ئه‌وسا ره‌شید عارف که‌ دواتر بوو به‌ ده‌وله‌مه‌ندیکی ناسراوی به‌غدا له‌گه‌ڵ مامۆستاکه‌ی که‌ مه‌شره‌بی بۆ لای سه‌لماندنی هه‌موو قسه‌ی کۆنینه‌ ده‌چۆوه‌، لێیان بووه‌ کێشه‌ و ره‌شید قسه‌ی مامۆستاکه‌ی نه‌سه‌لماند. مه‌سه‌له‌که‌ گه‌یشه‌وه‌ لای باوکم، به‌ ئاشکرا و له‌ قه‌له‌بالغیدا باوکم پشتگیری له‌ رایه‌که‌ی ره‌شید کرد و کێشه‌که‌ی به‌ قانزاجی ئه‌و ساغ کرده‌وه‌، ره‌شیدیش جاره‌ها و باره‌ها، تا کۆتایی ژیا‌نی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ی باس ده‌کرده‌وه‌ و خۆی پێ هه‌لده‌داوه‌ و هه‌قیشی بوو.

له‌ هه‌لبه‌ستدا باوکم ته‌مای چاکه‌ و به‌رژه‌وه‌ندی به‌ قوتابی و قوتابخانه‌که‌یانه‌وه‌ پێوه‌ندکردووه‌، ئه‌مه‌ به‌یتیکی نمونه‌یه‌ له‌ هه‌لبه‌ستانه‌:

خاصه‌ نه‌و باوه‌کانی مه‌کتەبی کۆ

ده‌بنه‌ پشت و په‌ناهی میله‌ته‌ی خۆ

مه‌دحی بابەته‌کانی ده‌رسی مه‌کتەبی کردووه‌:

• عیلمی ته‌بیعه‌ت عیلمی خودایه‌

قاله‌ و قه‌وله‌ گشتی هه‌بایه‌

عیلمی کیمیات گه‌ر نه‌خویندووه‌

به‌خوا نازانی خوا چی کردووه‌

له‌ هه‌موو ئاهه‌نگه‌کانی مه‌کتەبی سه‌ره‌تایی و دواتریش که‌ قوتابخانه‌ی ناوه‌ندی کرایه‌وه‌ له‌ ئاهه‌نگه‌کانی ئه‌وینشدا باوکم حازر ده‌بوو، زۆر جارانی‌ش گوتاری کردنه‌وه‌ی ئاهه‌نگ هی ئه‌و ده‌بوو. دوو ته‌مسیل له‌ قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی پینشکه‌ش کرا، له‌ هه‌ردوو‌اندا باوکم به‌ گوتاری کاریگه‌ر پشتگیری له‌ هونه‌ره‌ کرد تا ئه‌وه‌ی له‌ یه‌که‌م جاردا ته‌مسیلی دانا به‌ پێداویستیکی سه‌رده‌م، له‌و ڕووه‌وه‌ به‌ یه‌کیک له‌

«فروض الكفاية» ی له قه له م دا که به پښې فه رمانی ټایین پشتگوځ خستنی ده بیتته تاوانی گشتی وهک نه وهی که له ټاوايیدا بانگ نه درې یان نویژ له سهر مردوو نه کړی... له و ټاهه نګانه دا که باوکم حازر ده بوو هه رچی گه وره پیاو و ناسراوه کانی کزیه ش هیه پیره ویان له وه ده کړد.

قوتابی له و سالانه ی بیسته کاندای جلی کوردییان له بهر ده کړد. به ده گمن نه بی جلی ټه فهندیان به بهر قوتابییه وه نه ده دیترا مه گهر کوره مه ئموورینکی غه ریبه بوایه که له شاری خوی جلی تازه ی پوښی، چونکه ټو غه ریبه ی له مووسل و به غداوه هاتبايه هه ټبت جلی کوردی له بهر نه ده کړد، به لام تیشیاندا هه بوو که زور ده مانه وه ده بوون به کوی. هه ر له بیرمه روژنیکان له ده رسدا بووین مویر، عه بدولړه حمان شه ره ف، دوو کوری نه ناسراوی چاکه ت و پانتول له بهری له گهل خویدا هینا بز ژووره وه. یه که م نیگام وه ها لیتان به سه هوو چوو سنووری نه بی: وام هاته به رچاو که یه کجار که له گه تن که چی به لای کورتیدا بوون، تومه ز ټه مانه کوری «مولاحیز» ی تازه ی گومرگ، ټه حمه د عزیزه تی که رکوکي، بوون گه وره که یان مه دحه ت و گچکه که شیان شه وکه ت ناو بوون. ټو دوو کوره له ټاکامدا وه ها ئوگریان به کزیه وه گرت و هینده ش ته بیاتخوش بوون، به تاییه تی مه دحه تیان، ده تگوت له هه وه له وه خزم به کوی بوون. ئیستاکه نازانم شه وکه ت له چ دایه به لام مه دحه تیان، به داخه وه، چه ند سالیکه دوو چاری نه خوشی شه پره بووه، کورینکی، مه مه د، بوته کوی و جیرانی خانه خوئی کزیه مه که مالی کاک مه جیدی ئاموزامه، مه دحه تیش و اېزانم بر در ا بز سلیمانی. باوکیان هه تا ئینحیساریش له چله کاندای داندرا هه ر مویري گومرگ بوو له کوی و یه که م سه روک لیژنه ی فه حسی تووتن له کوی ټو بوو.

واېزانم که یه که م جار جلی ټه فهندیانم له بهر کړد قوتابی پوی چواره م بووم، ټه ماما برا عه جایه ب شه رمیک گرتمی، هه تا لینی راهاتم و شکم پڼوه گرت. هه ر ده تدیت جلکه کوردییه که م له بهر ده کړد یان له کولانه تووشی ناسیاویک ده بووم ریگه م به لایه کی دیکه دا ده گوری.

که گه یشتمه ټو ته مه نه پرچ و کاکولیشم بری بوو. به باشی دیته وه یادم، که پرچه که م نه ما گولینگی شه ده ی کوردم به پښتی مل و بناگوینان ده که وت پڼی

نارېمحت ده بووم هه تا به چەند پوژان له ویش راهاتم، مووه کانیسیان به پینی عادهت، به زیږه لکینشا و کردیانه سه دهقه. وهستای سهرتاشی ئه و دهمه که پیاوه ماقووله کانی کۆی، هه موویان یان زوربه یان سهریان به و دهتاشی، وهستا مه عرووفی کامه لا بوو. هه ر جاره به خۆ و تاقم و شاگردوه ده هاته مالمان بۆ سه رووه له می باوکم و ته راشی منیش. له هاوینیشدا جاریک ده هاته چنارۆک بۆ ئه و مه بهسته. دواى عه سر به ره و شار ده بۆوه. ئه و پوژه که ده هاته چنارۆک له به رژه وهندی پوژانه ی ده بوورد.

وهستا مه عرووف له بنه ماله یه کی قه دیمی کۆی بوو، زۆر ریزی لی دهنرا، دوو کانیسی شیه ی دیوه خانه ی هه بوو که نه گه ر یه کیگ به سه ر کورسی ته راشه وه بایه چه ندین که سی دیکه، جفاره به ده ست و چایه له به ر دهم، له سه ر ته خته کانی دوو کان داده نیشتن و کۆری قسه و سوچه تیان گه رم ده کرد. کۆره گه وری وهستا مه عرووف، حه مه ده مین، به یه ک دوو سال یان پتریش له من گچکه تر بوو، به لام ئه و فره که له ته مه نی پاشتردا خۆ ناوینی ئیتر بووینه براده ر و له یه ک باوه ری سیاسیدا خۆمان دیته وه ئیستاکه له کۆی خانه نشینه. له نامه ی تاییه تیدا بۆی نووسیم که دایکی «جه میل سیدقی زه هاوی» پیروژ خان له تایه فه ی ئه وان بووه، پینستر ده مزانی که دایکی جه میل سدقی کۆی بووه به لام تا ئه و نامه یه ی مامۆستا حه مه ده مین بیرم نه ده کرده وه له تیره و تایه فه که ی.

جلکی ئه فه ندیانه له و پوژانه دا، فه رمانیکی وه زاره تی مه عاریف له به غداوه، به سه ر قوتابیانی دا سه پاند. له هه وه له وه قوتابییه هه لکشاهه کان بوون به ئه فه ندی به لام ورده ورده فه رمانه که پشتگوێ خرا، ئیتر جلکی قوتابییه کان بوو به هه ره مه. قوتابی هه ژار هه بوو ئه و جلکه ی پێ نه ده کرا، هاوړیکانیان و خیرومه ندان و، تارپاده یه ک، مامۆستا کان خۆیان به بارمه تلکیان بۆ کردن، چاوپوشیشیان له هه ندیکیان کرد.

له پۆلی یه که م یا دوهم بووم قوتابییه کی هاوته مه نم له ره واندوزه وه هات. باوکی، نووری باوینلاغا، کرا به معاون شورتیه ی کۆی، دوو کۆری هه بوو، گه وره که یان ناوی سه باح بوو له ئیمه هه لکشاهه تر بوو. بچووکه که شیان، سمکۆ، که میک له من گه وره تر بوو. هاته پۆلی ئیمه. له هه وه له وه نه گونجاین به لام زووبه زوو بووینه براده ر. مندالیکي به زیپک و زرینگ بوو. به خۆیشی ده نازی، نه گه ر له یاری و

گه پي مندالانه ماندا همموو ياريكه ران هاوته مهن باينايه ئو دهبوو به دهمراستی لايه نيك و منيش به دهمراستی لايه نه كه ي ديكه، به لام نه گهر مندالي له ئيمه ههراشتر به شدارييان كردبايه ئو و من دهكه وتينه يهك لايه ن.

ئهم سه باحه ي نووري باويلاغا له شهري ههراي رهشيد عالي كوژرا، باوكي له بهنديخانه بوو، ويستی به جانفیدایی كردن له شهر دژي ئینگلیزه كان بتواني داوي به خشيینی باوكي بكات، كه چي خزي تيدا چوو و باوكيشي هه ر له بهنديخانه دا مايه وه تا مه وداي حوكمه كه ي به سهر برد. دواتر له ئالقه يه كي ديكه دا تووشي ئهم به سهرهاته ديمه وه كه نووري باويلاغاي تيدا حوكم درا.

نوورياغاي معاوني شورته له بنه ماله يه كي ناسراوي رهواندز بوو، بي ئه وه ي موچه خوري حكومهت بي، ريزي لي دهنرا. زور دوستي باوكم بوو. ههروهك له گهل همموو پياوه بهرچاوه كانی كوييدا دوست بوو، به لام و ابزانم له گهل باوكمدا رهفتاري تاييه تي هه بوو. دهيزاني باوكم حه ز له دهنگي خوش دهكات، گرامفونيكي باشي هه بوو به قهواني خوشي ئه وساكه ي «منيرة المهدي» وه. ناواناوه يهك داوه تيكي شهوانه ي باوكمي ده كرد، مامم و من و چه ند كه سيكي ديكه ي مه حرم له خزمه تيدا ده چووين بۆ خواردن و بۆ بيستن. له بيرمه دوو قهواني منيره يه كيان «شكوت فقالت» ئه وه ي ديكه شيان «المانى المانى...» بوو، من شهيداي ههردوو يان بووم.

هه ر له و سه ربه ره دا كه گو ترا «كه لسووم» يك پهيدا بووه منيره ي به جي هيشتوته وه به توندى قسه كه م رت كرده وه و له وانه ش بووم ههراي بۆ بنيمه وه، هه تاكوو دهنگيم بيست، چ بيه م! ئه وهنده له منيره هه لكشا بوو، ئاسمان و ريسمان... له سه ره تاوه سى قهوانم لي بيست: «الشك يحيي الغرام»، «انا على كيفك» و «د الحب كان من سنين». گوزاني يه كه م له و ته مهنه شلكه مدا وه هاي دهه ژاندم و موچركي پيدا دهه نيام و به جو ريك له دهروونمدا كاريگه ري دهبوو همموو شتيكي له بير ده برده وه و ئه و شه وه ي گوزانيه كه م بيستايه رۆژي دواي هه ر له گهل خه يالي ئه ودا ده ژيام، تا ئيستاكه ش كه ده يبيستم ده چمه بار يكي ديكه وه. له و سالانه ي دواييدا گويم له عه بدولو هه اب بوو له بيره وه ري كه لسوومدا وه هاي راگه ياند كه ئه و يش له يه كه م بيستنى دهنگي كه لسوومه وه شهيداي بووه، به

دهنگی بیهواتای داناوه که پینستر وینهی نه‌بووه. گوتی له ئاست دهنگی که‌لسوومدا نه «لحن» نه شیعری گۆرانیه‌که و نه تیبی موسیقا هیچیان نمودیان نه‌بوو. له‌بیرمه ئه‌مانه‌ی به «ولا حاجه» حیساب کردن.

به‌لام لیره‌دا ده‌بی بلیم دهنگی ئه‌و ئافه‌ته هه‌تا زستانی نیوان سالانی 1949 و 1950 بن کۆسپ و ته‌گه‌ره نمای کرد و له هه‌ر قۆناغیک بوایه لووتکه‌ی ئیمکانی ئه‌و قۆناغه‌ی ده‌کرده‌وه. له‌و زستانه‌دا بۆ یه‌که‌م جار دووچاری نه‌ساغیه‌که بوو ناچاری کرد بچن بۆ له‌ندهن به‌نیازی ته‌داوی. له‌ دوا‌ی ئه‌و نه‌ساغیه‌وه تا مردنی له 1975 ته‌نها چوار پینج جار توانی بگاته‌وه تۆقه‌له‌ی به‌رزایی جارن. که‌لسوومیش و عه‌بدولوه‌هابیش به‌ختیار بوون له‌وه‌دا که سالی 1964 گه‌یشته‌وه یه‌ک، که‌لسووم ئاهه‌نگه‌کانی عه‌بدولوه‌هاب بۆی بوون به‌ داروه‌کاز چونکه ده‌نگه‌که‌ی ئه‌و هیزه‌ی نه‌ما‌بوو بێنیاز بێ له‌ هه‌موو شت. عه‌بدولوه‌هابیش توانی حورمه‌تی موسیقا‌که‌ی خۆی بپاریزێ له‌ توغیانی ده‌نگه ئیعبازکاره‌که‌ی جارانی که‌لسووم چونکه بینگومان له‌ چله‌کان و سییه‌کاندا هیچ ئاهه‌نگ (لحن) یه‌ک نه‌بوو بتوانی ده‌یه‌کی هیزی ده‌نگی ئه‌وسای که‌لسووم بمژی. که ده‌کرایه‌وه ده‌ریا و فره‌ته‌نه و بورکانی هه‌لده‌رشت. له‌حنی به‌سته‌زمان ده‌بووه قاووت به‌ده‌م ره‌شه‌باوه.

راستیه‌که‌ی ده‌نگی که‌لسووم وه‌های کرد له‌ بیستنی گۆرانی عاده‌تی بتۆریم، ئه‌گه‌ر گۆرانیه‌ی ئاگرۆچکه‌ی له‌ ده‌ماره‌کاندا هه‌له‌گیرساندبایه به‌ فلسنیم نه‌ده‌کرێ. ئینستاکه‌ش هه‌ر وه‌هام و پتریش به‌ لای مه‌رجی قورسدا بوومه‌ته‌وه بۆ په‌سه‌ند کردنی گۆرانی چ سووچم نییه چونکه هه‌ر وه‌ک له‌وحه‌ی به‌سم یان په‌یکه‌ری په‌یکه‌رتراش، یان به‌ره‌وخوار بین و بلێن به‌ره‌ و مافوور و چیشتی نیسکینه ئه‌گه‌ر عه‌یبیان هه‌بوو پنیاندا هه‌له‌نلێن، که عه‌یبه‌که‌ش له‌ چاوان چه‌قی ره‌فزیان ده‌که‌ین، هه‌روه‌هاش گۆرانی که بریتیه له‌ ده‌نگ و ئاهه‌نگ و موسیقا و وشه، هه‌رکامیکیان ناته‌واو بوو نرخێ گۆرانیه‌که به‌ره‌وخوار داده‌شکینی. له‌مه‌وپیش خه‌لق زۆر گوئی نه‌ده‌دایه‌ غه‌یری ده‌نگ، به‌لام ئینستاکه شیعیر و ئامیزه‌کانی موسیقا و ئاهه‌نگ پشکنکی گرنگی گۆرانی بۆ خۆیان ده‌دنه‌وه تا ئه‌وه‌ی ده‌توانم بلیم له‌ زۆر باردا ده‌نگی گۆرانیه‌ی ده‌بیته که‌فه‌لوله‌که‌یه‌ک به‌سه‌ر لووزه‌ی موسیقا و ئاهه‌نگدا، که من

زۆر تیدا نارەحەت دەبم چونکە دەوری دەنگ لە پلە یەکەمی گرنگیدا بەرەژێر دەبێتەو بە هیج.

هەر لە بیرمە لە سەرەتاکانی جلەکاندا کە تازە هاتبوومە بەغدا بۆ خۆیندن لە حقووق، دەمەو عەسریکیان لای کاکە حەمە ی خانەقا بووم. گۆرانییێکی کورد لە رادیۆ خەریکی لۆرەلۆریک بوو بەحەل بۆی دەبوو گۆرانی. پیاوی تاییین نەیکردە نامەردی لە نیوەدیزی دوهمی بەیتێکی گۆرانییەکی ئێم گەوهەرانی قەلاشت: «خواردنی یارم شەکر و شیر و پەنیر»!! بێ مەبەست لەگەڵ کاکە حەمە دامانە پێکەنینیک لێی نەدەوستانەو...

کە هەر هاتمە ئێم مەیدانەو بە ئێمە بلێم: لەوێتە ی عیراق گۆرانی دەلی هیج شیعیریکی گۆرانی بە قەدەر «لاخەبەر لاچفیە لاحامض حلو...» سەرکەوتوو نەبوو هیج کامیکیش هێندە ی ئێو بیتالە نەبوو چونکە ئاهەنگەکی (لەحنەکی) لە چاو خۆیدا هەر دەلی کراسی جانگە بەبەر بالای پەرییەو. ئێم شیعەرە لە ریزی شیعەرەکانی «حسین السید» ی میسرە وەک «ساکن قصادی، حیاتی انت» ئەگەر نەلێم لێیان تیپەرێو...

خوێنەر بمەخشی لەم لابازە ی هێنامیە ناو باسی گۆرانی کە دەبینی لە سەرەتاو بیرەوهری مندالیم و هەلکردنەو ی گوشتی رایەلی ئێو تەمەنەم بەرەو ئێم لایەنەو ی بردم، زۆریشم قسە پێی بەلام رۆوپەرەیان پێ پر ناکەمەو، بە سێ ئامۆژگاری لێیان دەر باز دەبم:

- شاعیر دەبی ئاگاداری لایەنی سازان و نەسازانی جیرانەتی و شەکان بی لە هەلبەستدا، واتە خۆی بپاریزی لەو ی بە عەرەبی پێی دەلێن «تنافر الحروف».

- ئاهەنگساز ئاگادار بی لەو ی نەفەسی لەحن لەگەڵ نەفەسی شیعەر پێکەلێک بن تاکوو «لە مالهەو» نەبێتە «لامهلهو» - لامهلاه» یان «پێشەوا مانە» نەبێتە «پێشەو مانە» وەک کە گوێمان لێیە و پێشی نارەحەتین.

- گۆرانییێز نەکا لە سەری زمانییەو خولایای شیعەر سارد بکاتەو، دەبی لە قوولایی دلیەو باوهری بە کلپە ی هەلبەست هەبی دەنا دەچیتە ریزی

ئەوانەى بەر لە دەیان سأل بەستەيان بۆ مەيموون دەگوت ھەر ھەتا تەقلەبازى پى بکەن.

شاعير و ئاھەنگساز و گۆرانبيیژى کوردیش تیکرایان نەیان توانیوھ ئیستا بەرھەمیک بخولقینن لە تەک ئەلاوھەسیدای خۆ بنوینن... بگەریمەوھ بۆ قوتابخانە.

نوورى باوئىلاغا زۆر نەمايەوھ. دواى نەقلبوونی، سەمکۆم نەدیتەوھ ھەتا گەیشتمە پۆلى دوھمى حوقوق، بەرپیکەوت لە قاوھخانەيەکی بەغدا بە یەکدی گەیشتین. ئەو لەسەر دەقى مندالى گەورە بووبوو ھېچ نەگۆرابوو بەلام من چووبووھە شەکلێکی جوداوھ لەوھى ئەو پیميەوھ دیتبوو، پیتی گۆتم زۆر گۆراوى. لەو سەفەرەیدا چەند جارێکیان بەیەکەوھ دانیشتین و عەنبارى قسەمان ھەلرشت... لەوھ بەولاوھ چاوم پى نەکەوتەوھ ھەتا لە شەستەکاندا، یان کەمیک وھاوھتر، کۆچى دوايى کرد.

وازانم لە پۆلى دوھم یان سنیەم بووم. یەکەم جار، قوتابیيەکی وینە نامەئلووفم دیت، کەلەگەتەر بوو لە ھاوتەمەنانی، نامزییشی پینوھ دیاربوو جلیکیشی لە ھى مندالى نەدەکرد. ئەمیان یوونس رەئووف (ادلدار) بوو. زۆر ئاگاداری خۆی بوو کە لالییەکەى لى بەعەیب نەگیرى، ھەر ئەم خۆگیرییەشى وھای کرد ئەو دەمە لە نزیکەوھ یەکدی نەناسین، ئەویش زۆر نەمايەوھ و بۆ شوینی دیکە چووھ خویندن.

لە سەرھەتاکانی خویندنمدا موەجیزەى ئۆتۆمبیل دیت، دەنگ بڵاوبۆوھ کە رینگى ئۆتۆمبیل خەریکە بگاتە کۆی. ئەوانەى ئۆتۆیان نەدیتبوو گۆیکۆرپوون بۆ ئەو رۆژەى پالەوانى چاوھنۆرکراو بگاتە شار، منیش لەوانە بووم ھەر ناویم بیستبوو. رۆژیکیان بیستم ئۆتۆ ھاتە ناو شار. چونکە رینگەکەى کە لە ھەولیرەوھ دەھات دوزور لە مالى ئیمەو بوو لە خۆوھ نەدەھاتە بەر چاوم، دەبوو من بۆی بچم بەلام ھەستى ئارەزۆیەکی ئەوتۆم نەدەکرد بە دوایدا بگەریم. لە لیکدانەوھى ورددا بۆم دەرەکەوئ ھۆی بیئارەزۆییم ترسیکی دەروونی بووھ لە دەعبایەکی لەش ئاسنى ھەناو ئاگرینی بەگرموھۆر کە پینشتەر لەو ھەریمەدا نەدیتراوھ.

لە مالى خۆمانەوھ دەمدیت شتێکی کەس نەدیتووی کەس نەبیستووی بیوینە ئیواران لە بەردەمى قشڵەى پۆلیسان بە تەنیشت جینگەى تۆپی رەمەزانانەوھ رادەگیرا، لە جیاتی گەراج کە جارێ پەیدا نەبووبوو. بەلام لەو دوورەوھ ئەگەر شیر و پلنگیش

بوایه جینی ترس نه بوو. دوو سڼې پوڅې تپه‌پرې نه‌گهر نه‌لیم هه‌فته، ئنجا بریارم دا بچم بډ دیتنی. له‌گه‌ل چهند که‌سیکی هاو‌ته‌مه‌ندا نژیکی عه‌سر به‌ره‌و ئه‌و شوینه‌وه چووین که ده‌گوترا به پوڅو ئوتوی لڼ راده‌گیری. له مزگه‌وتی گه‌وره تپه‌پرین گه‌یشتینه سه‌ره‌تای شوره‌ی سه‌را، له‌نکاو گر‌ه‌گریک هات و له پر له سووچی دیواریکه‌وه که ته‌نھا بیست مه‌تریک له ئیمه‌وه دوور بوو، دینوکی چوار پینچکه‌ی خنوه‌ت به‌سه‌ری هه‌ره‌شه‌که‌ری شه‌رفروشی بزوز پینچی دایه‌وه و شالووی هینا. کورد ده‌لڼ: روح له جیگه‌یه‌کی قاییمه و نایه‌ته ده‌ری، قسه‌یه‌کی راستیان گوتوه. باوهرم نییه تا ئه‌و پوڅه ترسی نه‌وتوم پینیشتنی. بیرم له هه‌لاتن نه‌کرد، وهک بلڼی به قه‌ناعه‌تی ئه‌و ده‌مهم بزگار یون به هه‌لاتن له ئیمکاندا نه‌بووین، به هه‌موو هیز مه‌وه خوم به دیواری سه‌راوه چرساند و ده‌ستم له به‌ردی دیواره‌که قاییم ده‌کرد که گه‌چی ده‌ورانده‌وری به‌ری دابوو به زه‌قی له دیوار هاتبووه ده‌ری. ده‌مه‌ویست دیوار شه‌ق بیت و ئاوای دیوی دیکه‌م بکات. ماوه‌ی ترسه‌که‌م بریتی بوو له ده - پازده سانیه‌ی چونکه ئوتو له‌و ماوه‌یه‌دا ئیمه‌ی به‌جی هینشت و له بیست سی هه‌نگاو به‌ولادا وه‌ستا و خه‌لقیش تتی وهره‌اتن بیترس و بیکومه‌ لیکردن تومه‌ز خه‌لقه‌که له‌و چهند پوڅه لینی راه‌اتبوون. ئیستاکه نازانم دواي ئه‌مه من چیم کرد به‌لام له‌وانه نه‌بووم دواي ئه‌و ترسه و داچله‌کانه یه‌کسه‌ر چوو بیتمه‌ دیار ئوتوکه (به کورتی ئوتو ده‌نوو سم له جیاتی ئوتوم‌زیل که یازده جار ان قه‌له‌می لڼ هه‌لده‌نه‌نگیوری بډ نووسینی ئه‌و هه‌موو که‌رت و خال و نیشانه‌نه).

وهک له بیرمه یه‌که‌م کوی که ئوتوی کرپینی تاجرک بوو، حاجی محمه‌د ئه‌مین لچو، ئه‌و ده‌مه له هه‌مووان به پاره‌تر بوو. ئوتوکه‌ی بډ کرپی بوو، سایه‌قیکی بډ راگرتبوو ناوی مه‌م‌ز بوو. من له‌و مندا لیه‌مدا خوولیا م چوو بووه سه‌ر وینه‌کیشانی ئوتو ئیتر به قه‌له‌می ره‌ساس پرؤفایلی ساکاری ئوتوی چوار پینچکه‌ییم ده‌کیشا و له ژیرییه‌وه به خه‌تی مندا لانه‌م ده‌منووسی: «ترمبیل، حاجی محمد امین لچو، ممو». ره‌نگه نووسی بیتم مه‌مو چونکه ده‌رسی ئیملامان کوردی بوو، وابزانم له پو‌لی دوه‌مه‌وه ده‌ستم ان کرد به ئیملاي عه‌ره‌بی.

حاجی محمه‌د ئه‌مین دوو کورپی له من گه‌وره‌تری هه‌بووه، له‌به‌ر نازی ده‌وله‌مه‌ندی خویندنیان پچرپچر بوو، زووش وازیان لڼ هینا. گه‌وره‌که‌یان ناوی

عومەر ئه‌وى گچکه‌يان ناوى به‌کر بوو. حاجى بژ خۆى له‌ زهره‌رى تووتن ئيفلاسى کرد و سالانى کۆتايى عومرى به‌ فقهيرى رابوارد. کورپه‌کانى دواى ده‌ورى هه‌رزه‌کارى که‌وتنه‌ سه‌ر بارى گوزه‌ران، عومەر بوو به‌ سایه‌ق، گه‌لى جار له‌ گه‌لى ده‌بووم به‌ هاوړپنى سه‌فه‌ر زۆریش دلم پنى ده‌کرايه‌وه په‌روه‌رده‌ى ريز راگرتن بوو، قسه‌ى له‌وجه‌رى ئه‌هلى گه‌راجى به‌ زاردا نه‌ده‌هات و ده‌يزانى به‌پنى شه‌خس په‌فتار بکات. ئه‌ویش زوو مرد به‌لام وابه‌زانم دواى به‌کرى براچووکى ماوه‌يه‌ک ژييا.

هاوړپىکانى سالانى خویندنى سه‌ره‌تاييم! چه‌ندم چه‌ز ده‌کرد يه‌که‌يه‌که‌ باسى خۆتان و بنه‌ماله‌تان بکه‌م، هانام بژ چه‌ندين که‌سيش برد که‌ کورته‌يه‌کى باسى خۆيانم بژ بنووسن. که‌ ده‌ستم دايه‌ نووسىنى گه‌ستى ژيانم له‌ بيرم بوو که‌ من ده‌گه‌مه‌ باسى پله‌ى خویندتم به‌ ناچارى له‌ مامۆستاكانم و له‌ هاوړپىكانم ده‌دويم، که‌ ليشيان بدويم وه‌ها شيرينه‌ بيانهيتمه‌ به‌ر رووناکيه‌وه. له‌ سه‌ره‌تاوه‌ تکام له‌وانه‌ کرد که‌ ده‌نگم پينان راگه‌شت کورته‌يه‌کى باسى بنه‌ماله‌يانم بژ بنووسن، چه‌ند که‌سيکيان نووسيان، هينديکيشيان به‌لتيان داوه‌، زۆریشان ليم دووربوون بايى ئه‌وه‌ى ده‌نگم نه‌يانگاتى. ئيستا له‌م کاته‌دا پيوستيم به‌ کورته‌ى باسى بنه‌ماله‌ى دوو هاوړپى ئه‌و پله‌يه‌م هه‌يه‌ که‌ براده‌ريمان له‌سنووربه‌ده‌ر بوو، له‌ هيچ لايه‌کيشه‌وه سه‌روسزراغى بنه‌ماله‌که‌يانم چنگ نه‌که‌وتوو. ئه‌و دوو براده‌ره‌م به‌پى ته‌مه‌ن يه‌که‌ميان عه‌بدولپه‌حمانى مامۆستا مه‌لا سادق بوو ئه‌وى ديکه‌يان حه‌ميدى تاهير چه‌له‌بى بوو. له‌ ته‌مه‌ندا من بچووکترينيان بووم به‌لام له‌ خویندندا به‌ر له‌وان چووبوومه مه‌کته‌ب.

عه‌بدولپه‌حمان، جگه‌ له‌ هاوړپيه‌تى مه‌کته‌ب، پنه‌ندى باوکيشى به‌ باوکمه‌وه که‌ هينده‌ى مامم لنى نزیک بوو وه‌هاى کرد بيينه‌ براده‌ر. مالى ئه‌وان له‌ گه‌ره‌کى ئيمه مه‌يله‌و دوور بوو نه‌ده‌شيا به‌شدارى گه‌مه‌وگه‌پى عه‌سراوه‌ و شه‌وانه‌مان ببى به‌لام چه‌ندى له‌ مه‌کته‌ب ده‌بووين و له‌ زۆر سه‌روبه‌رى هه‌لسوکه‌وتى وه‌زعى رکه‌به‌رى و ليک تۆزانى نيوان قوتابيه‌کاندا که‌ رووى له‌ ئيمه‌ش ده‌کرد. من و عه‌بدولپه‌حمان و عه‌بدولحه‌ميد يه‌کديمان ده‌گرته‌وه. عه‌بدولحه‌ميد هم له‌به‌ر جيرانه‌تيمان و هم له‌به‌ر دۆستايه‌تى نيوان هه‌ردوو بنه‌ماله‌دا که‌ له‌ کۆنه‌وه به‌رده‌وام بووه تا ئه‌وه‌ى

تاهير چه له بې به دريژايي عومري وه زيفه ي، واته بهر له ته قاعود بېوني، شه وانه ده هاته لاي باوكم، هه تا بليني ئوگرم بوو. بېوا ناكه م له پووپه پره ي براده ربي مندا لاند ا كه س باسينكي خويند بېته وه دؤستايه تيبه كي هينده ي دؤستايه تي ئو سيني ماني به هيز نيشان داي. من ساليك، له پيش عه بدولحه ميد، و ا بزانم عه بدولر ه حمانيش، بووم. له ماوه ي پينج سالي هاوپريي مه كته بمان هه رگيزاو هه رگيز هيچ كاميكمان بايي سه ري ده رزي دلي دووه كه ي ديكه ي نه رهنجانده. سه لاهي ئاموزام له گه ل مندا دانووي نه ده كولا، هه ر بؤيه شي بوو كه زؤر جار ان نه يده ويرا له ترسي باوكي پر كيشي له من بكات شه پري به و هاوپريانه م ده فروشت به تايبه تي عه بدولحه ميد چونكه به پني جيرانه تيمان پترم له گه لدا ده بوو بؤيه رقي له و پتر بوو.

له نيوان قوتابيي مندا لدا ورده حيسابي براده ري و توران و پاليوون و خوشنه ويستن و ئو جزره هه ستانه جيهانيكي سه ربه خو بؤ هه ر يه كيك له و قوتابيانه ساز ده دا كه به پني ته مه ن و ده سه لات و هوش تير كردن به قه ده ر وه ته نگ هاتني سه روك وه زيريك له ئيزرابي كريكاران وه ته نگ ديت. مندا ل هه يه وهك «جوندي» فه رماني له خو گه وره تر و ده سه لاتر تر بيه را ده سه لميتي، هي وه هاش هه يه سه ري بېر دان به بېده سه لاتي و كو لاندان نا هيتي. من خؤم له باريكي كؤمه لايه تي ئو تو دا بووم ليم به عه ييكي گه وره ده گيرا ترسم له م و ئو پيوه ديار بي يان نازي كوري خاوه ن ده سه لات رابگرم. ئو وه زعه م بؤ ئوه ي بر دم كه له گه ل سادقي جه ميلاغا (قايمقام بوو) به شه ر بيم، هه رچه ند له من به عومر تر و كه له گه تتريش بوو به لام كه تيك ئالاي خستم.

عه بدولخالقي فه تا حاغي عه ولاغا كه پوورزاي من و خزمي بنه ماله ي سادقيشه چاوي له و تيك هه لقژانه مان بوو، ئيستاش ناوناوه له مونا سه به دا ده يگير يته وه. پني ناوي من بليم، له و ده مانه دا به شه ره اتن له گه ل كوري جه ميلاغي سه روكي حه ويزيان و قايمقامي شار شتيك بوو قوتابييه كان خويان لي دزييه وه، هه رچي من بووم چاو كراوه تر بووم چونكه به زؤري جه ميلاغا و برا گه وره كان ي ديكه م ده ديت لاي باوكم يان باوكم لاي ئه وان. گه ليك جار انيش به و مندا لييه له سه ر سينييه ك له گه ل باوكم و جه ميلاغا نانم ده خوارد، ته نانه ت له مندا ليمدا كه زؤر حه زم له

په قلاوه دهکرد. به زړی سينيه په قلاوه بڼه دهات يان له مالي جه ميلغاوه يان له مالي مه لا نه حمه داغای سلیمانای غه فورییه وه. خولاسه من کږمه له کس نه دهکرد، دواي نهو تیک هه لقزانهش به زووی بووینه وه برادره. پتریش له جاران له یهک نژیک بووینه وه چونکه له نیوان دوو بڼه مالهی حویزی و جه لیزاداندا خزمایه تی و دږستایه تی هه بوو، باپیرم و باوکم له ثافره تی حویزی بوون، هه روه هاش مامه کانی باوکم، جه میلغا پووریکي منی ماره کردبوو و کورې دوه می جه مالغا، پورزآم بوو. پووریکي دیکه شم بوو بووه خیزانی برایه کی.

له کورانی گهړه کی خږمان حه مدهی حاجی سه عیدی حاجی حویزی هه تا خویندی لیم نژیک بوو. یه کیکی دیکه شی مه جیدی حاجی فقهی عولا له رینی پڼوه ندی باوکی به باوکمه وه به برادره م حساب دهکرا، له من هه راشتر بوو به لام تابلی دورده شه پ و سه ره خږ بوو. لهو سالانه ی دوایدا نه مری خوی کرد. کوریکي ناسیاومه، ناوی دلاوهره، هاتو وچزی دهکرد بڼ دانانی مه کینه ی مریشکان له نژیک کږی، لیم پرسى نه ری نیوه هیلکه دهکن یا جووچکه هه لده یتن؟ و ابرانم جووچکه په روه رده دهکن.

باسی سه روه بری دوزمنایه تی و شهړه چه په لږکی و تیک هه لقزانی قوتابیه کان که من و نهو دوو برادره م، عه بدولر حمان و عه بدولحه مید، هه میشه لایه نیکي گرنکی بوون، دواي گڼرانه وهی یه که م سه فهرم بڼ هه ولیر سه ره ی دیت.

گه یشتبوومه پږلی چواره م. باوکم له سه فهریکي بڼ هه ولیر منیشی برد بڼ دنیایه کی تازه بابت که ته واکه ری تازه ییه که ی دنیای پږدهر بوو. من ناگاداری هیچ شتیک نه بووم که پږنیکان باوکم تني گه یاندم له گه ل خویدا دمبا بڼ سه فهری لای هه ولیر به بڼه ی وهفاتی شیخ مرفی شیخ عه بدولکه ریمی به ررنجی که سه روک و براگه وره ی بڼه مالکه بوو. مالیشی له دنی هه لهجه، له دوورایی سئ سه عات ری به سواری ولاغه به رزه به ره و پږژه هلاتی مه یله و باشووره وه بوو. باوکم بڼ تازیمانه ی بڼه مالکه دهچوو.

شیخ مرف پیاوکی که له میردی ثابینی، دنیای به ده سه لاتی خاوه ن ته کیه و دیوه خانه بوو که هه میشه دنیه که ی له بهر زوری میوان و مرید و خاوه ن رجایان دهتگوت کاریزه بازاره. مه سه ره ی له داهاتی دنیه کانی دهکرد نهک له دهستودیاری

مريده کاني که خوی تهریقه ی به کس نه ددها، ئه و مريده ی لینی کۆ ده بوونه وه هی شیخی دیکه بوون. هۆی دوور که وتنه وه ی له کۆیی و گیرسانه وه ی به هه له جه ی نزیک هه ولیر حیکایه تیکی به دواوه یه: شیخیک دیته کۆیی له سه رده می شیخ عه بدولکه ریمی باوکی شیخ مارفدا. ئیدیعیای سه یدایه تی ده کات و له په نا ئه و ئیدیعیایه دا خۆ ده ژینن. له سه ره تاوه زۆر ریز ده بینن له لایه ن شیخ که ریمه وه ئاغله ب له ته کیه که ی ئه ودا به سه ر ده با، دوا یی ده زاندری که ئه و دره ختی نه سه بی سیاده ت که خوی پی ده گه یه نیته وه سه یده کانی به رزنجه هه له بستراره و کابرا چ پیوه ندی به سه یداتییه وه نییه. له وه وه شیخ که ریم به توندی تیی راده خوړی که چی دی ئه و ئیدیعیایه نه کات و به و شه جهره نه سه به وه خوی هه له نه کینشی. کابرا دوا ی ئه و ریسوا بوونه باری داده له نگیت و له به رزاییه وه بۆ نرمایی به ره وخوار ده بیته وه تاکوو به ناچاری ده بیته قاوه گیر له ته کیه تاله بانیان. رۆژیکیان له عاده تی سه ردانی ته کیه ی تاله بانیان ده بیته، کابرای قاوه گیر فنجانی قاوه بۆ شیخ که ریم راده گری. له و ده مه دا که ده ست ده با قاوه که ی لئ وه رگری کابرا خه نجه ریک له پشتی شیخ که ریم ده دات. شیخ که ریم هاوار ده کات رۆله مارف بمگه یی گوژرام. شیخ مارف له نه دیوی باوکییه وه ده بی، راده په ری بۆ لای باوکی ده بینن خوین له برینی کوفاره ی به ستوه کابراش خه نجه ر به ده سه ته وه یه، ئه ویش له و هه یه جانه دا یه ک خه نجه ری پر له رق و که سه ری تۆله ساندنه وه له کابرا ده دات و ده یکوژیت و بۆ خوشی له سه ر دیواره وه باز ده داته کۆلانه و ده بیته قاچاغ له حکومه ت. شیخ که ریم له برینه که ی به سه لامه تی ده رده چیت، به لام مارف ماوه یه کی دوورودریژ به قاچاغی ده مینیته وه. له و هه لاتنه یدا پیوه ندی به کۆیه وه ده بریت و بۆی ریک ده که ویت، به زه کا و شه خسییه ت و لینه اتوو یی خۆی، له هه ریمی هه له جه و ئاخۆره و ئه و ناوه دا نیشته جی بیت و خاوه نایه تی چه ندین دی به ده سه ته وه بگری. ته کیه ی به رزنجیان له کۆیی هه ر ما به لام له پاش شیخ که ریم و هه تا ماوه یه کیش دوا ی وه فاتی شیخ مارف قورسایی بنه ماله که که وته هه له جه.

من ده مزانی شیخ مارف وه فاتی کردوه به لام که باوکی برمی بۆ هه ولیر نه مه زانی چ مه به ستیک هه یه له و سه فه ره دا، دواتر تینی گه یشتم.

باوکم میوانی مه لا ئەفەندی دەبوو. له کۆنهوه دۆستایهتی له نێوان جەلیزادان و مالی باب و باپیرانی مه لا ئەفەندیدا هه‌بوو. وا پێ ده‌چن پێشتر مه لا ئەفەندی پێشنیازی کردبوو که له دەر‌فە‌تدا باوکم من بۆ خزمەت ئەو ببات. شێخ مارفیش هەر وهک دۆست و خزمی جەلیزادان بوو، له‌گەڵ مه لا ئەفەندیش هه‌تا بێنی دۆست بوو. وهک ئێستاکه پ‌روونی ده‌که‌مه‌وه مونا‌سه‌به‌ی سێ‌قۆ‌لی دۆستایه‌تی باوکم و مه لا ئەفەندی و وه‌فاتی شێخ مارف وه‌های کرد که ئەو دەر‌فە‌ته له بارت‌رین دەر‌فە‌ت بێ بۆ ئەو مه‌به‌سته بچووک‌ه‌ی چوونی من بۆ خزمەت مه لا ئەفەندی. شتی بچووک که پێوه‌ندی به گه‌ورانه‌وه هه‌بوو ئەویش باه‌خ په‌یدا ده‌کات.

مالی مه لا ئەفەندی له دینی باداوه بوو که له سنوور شاری هه‌ولێری ئەوساوه سێ کیلۆمه‌تر دوور بوو (ئێستاکه که‌وتۆته ناو شاری هه‌ولێر). ماله‌که‌ی له هه‌موو کوردستانی عێراقدا هاوتای نه‌بوو له قه‌شه‌نگی و خۆشی و پێک‌پێکی و ئوسوولدا. دیوه‌خانه‌که‌ی ئەوسای (دواتر ژووری دیکه و تارمه و زیادێ زۆری به‌سه‌ره‌وه نرا) بریتی بوو له دوو قات، قاتی سه‌ره‌وه‌ی ژوورینکی گه‌وره‌ی دیوه‌خانه و ژوورینکی نوستن و تارمه‌یه‌کی کرایه‌وه‌ی هاوینان و هه‌یوانینکی بچووک‌ی نێوان دوو ژووره‌که و ڕا‌به‌وینکی بۆ قادرمه‌ی به‌ره‌و لای ماله‌وه‌ی هه‌بوو. قاتی ژێره‌وه‌ی دوو ژوور و مه‌ته‌بخیک و قاوه‌جاغی هه‌بوو. دیوی ماله‌وه پێی ده‌گوترا «قصر» له راستیشدا بۆ ولاتی ئیمه به‌قه‌سر ده‌ژمێردرا، چ دیوه‌خانه‌ی قاتی سه‌ره‌وه بێ و چ ژووره‌کانی دیوی ماله‌وه بێ هه‌مووی به‌نه‌قش و نیگار و سه‌قفی له داره‌له‌که‌ندراو بوو که وێنه‌ی نه‌ده‌دیتر. ئەمانه هه‌مووی به‌لاوه‌ بێ و ته‌نها باسی باغ و ڕه‌زی ده‌وری دیوه‌خانه و قه‌سه‌ره‌که‌ی لێی به‌کۆتایی ناگه‌م... پێگایه‌کی قیرتاونه‌کراو ئۆتۆی پێدا ده‌گه‌یشه‌ باداوه. له ده‌می ده‌رگای باغه‌که‌وه‌ش تا به‌ر هه‌یوانی دیوه‌خانه‌که به‌رد‌ر‌پ‌ژ کرابوو که نه‌یه‌لێ قور‌و‌قلی ڕۆژی بارانه به‌پێچکه‌ی ئۆتۆه‌ بگاته دیوه‌خانه‌که.

هه‌رچه‌ند مالی مه لا ئەفەندی به‌ولای هه‌موو شتی‌که‌وه بوو که من دیبیتم، دیسانه‌وه چونکه وه‌ها به‌گه‌شی و پ‌رووی خۆش و دلی فه‌راحه‌وه به‌خێر هێناین، مه‌لا ئەفەندیش هێنده له‌گه‌لم به‌لوتف و به‌زه‌یی بوو ده‌تگوت چوومه‌ته مالی مام. ئەو پێشوازییه‌ی له باوکم کرا هی گێڕانه‌وه نییه. دواتر که له سالانی خویندنی

ناوه‌ندیمدا هاتمه باداوه ئنجا دوو شتم بۆ روون بۆوه: یه‌که‌م ئه‌وه بوو که پایه‌ی باوکم لای مه‌لا ئه‌فه‌ندی له چ راده‌یه‌کدایه. دوهم ئه‌وه بوو که شکۆ و سامی مه‌لا ئه‌فه‌ندی و به‌رودیوه‌خانه‌ی بۆ خه‌لقی دیکه چ راده‌یه‌یه‌نی. من هه‌ستم نه‌کرد چووبیتمه جینگه‌یه‌کی غه‌ریب. که‌چی دواتر ده‌مدیت ئه‌و پیاوماقوولانه‌ی دین بۆ دیدهنی مه‌لا ئه‌فه‌ندی چلۆن له ده‌ره‌وه‌ی سنووری باغه‌که‌وه تا دیوه‌خانه به‌وپه‌ری خودداری و هه‌نگاو له باری و داپیچراوی و بیده‌نگیه‌وه به پینان ری ده‌برن و ئه‌و ماوه‌یه‌ی به دیار هاتنی مه‌لا ئه‌فه‌ندیشه‌وه له دیوه‌خانه چاوه‌نۆری ده‌که‌ن وه‌ک ئه‌وه‌ی له حزوور مه‌لیکیک دانیشتن به وبقار و بیجووله ده‌میننه‌وه. خولاسه، مه‌سه‌له‌که زۆر دوور و قوول بوو.

یه‌که‌م جه‌می خواردنمان هی شه‌و بوو. باوکم ئه‌گه‌ر میوانی بیگانه نه‌بوایه جه‌زی ده‌کرد به عاده‌تی کورده‌واری له سه‌ر زه‌وی و به ده‌وری سینیه‌وه نان بخوات، هه‌ر به‌و عاده‌ته له باداوه‌ش نانیا‌ن له سه‌ر سینیه‌کی زۆر گه‌وره‌ی بان کورسییه‌کی نزمه‌وه دانا. جگه له من، وه‌ستا ته‌ها و دوو به‌رده‌ست له‌گه‌لماندا بوون. که چووبین بۆ نانخواردن باوکم وه‌ستا ته‌های ته‌کلیف کرد. مه‌لا ئه‌فه‌ندی (سه‌د هه‌زار په‌حمه‌ت له گۆری) ئیلحاحی کرد که ده‌بی دووه‌که‌ی دیکه‌ش بیته سه‌ر سینی. باوکم پێی نه‌دا هه‌ر نه‌بی له‌به‌ر دوو سه‌به‌ب، یه‌کیان ئه‌وه بوو که نانیا‌ن بۆ ئاوا نه‌ده‌کرا له وه‌زعی وه‌هادا، دوهمیان ئه‌وه بوو که به عومری خۆیا‌ن له دیار باوکم نانیا‌ن نه‌خواردبوو.

له بیرمه ئه‌و خواردمه‌نییه جزراجوزه قه‌شه‌نگه پرله‌زه‌ته که سینیه‌کان به پری رازاندبۆوه جۆریک شیرنی تیندا بوو یه‌کجار به دلم بوو، کوردی گوته‌نی لینی تیز نه‌ده‌بووم. باوکم له باره‌ی ئه‌و شیرنییه‌وه به مه‌لا ئه‌فه‌ندی گوت، تۆ ده‌زانی من خواردنیکی هیلکه‌ی تیکه‌لاو بی ناخۆم. شه‌وی دواتر که نان داندرا ئه‌و شیرینییه‌ی له‌گه‌لدا نه‌بوو، نه‌مکرده شه‌رمگیری، به مه‌لا ئه‌فه‌ندیم گوت: ئه‌فه‌ندی خۆ ئه‌من هیلکه ده‌خۆم... قسه‌که‌می هێنده پینخۆش بوو. پینوه‌ی گه‌ش بۆوه. سه‌به‌ینی نپوه‌پۆ که له هه‌ولیز گه‌راینه‌وه بۆ باداوه دیتم یه‌ک به‌لمیا‌ن له شیرینییه بۆ من به جودا هه‌لگرتوه.

ناوهنديدا هاتمه باداوه ئنجا دوو شتم بژ بوون بژوه: يه کهم ئه وه بوو که پايه ي باوکم لای مه لا ئه فهندي له چ راده يه کدايه. دوهم ئه وه بوو که شکۆ و سامی مه لا ئه فهندي و بهروديوه خانه ي بژ خه لقی دیکه چ راده گه يه نی. من هه ستم نه کرد چوو بیتمه چینگه يه کی غه ريب. کهچی دواتر ده مدیت ئه و پیاوماقوولانه ي دین بژ دیده نی مه لا ئه فهندي چلۆن له ده ره وه ی سنووری باغه که وه تا دیوه خانه به و په ری خودداری و ههنگاو له باری و داپیچراوی و بیده نگیه وه به پینان ری ده برن و ئه و ماوه یه ی به دیار هاتنی مه لا ئه فهنديشه وه له دیوه خانه چاوه نژری ده که ن وه ک ئه وه ی له حزوور مه لیکیک دانیشتبین به و یقار و بیجووله ده میننه وه. خولاسه، مه سه له که زۆر دوور و قوول بوو.

یه کهم جه می خواردنمان هی شه و بوو، باوکم ئه گهر مینوانی بینگانه نه بوايه چه زی ده کرد به عاده تی کورده واری له سه ر زه وی و به ده وری سینیه وه نان بخوات، هه ر به و عاده ته له باداوه ش نانیا ن له سه ر سینیه کی زۆر گه وری بان کورسییه کی نزمه وه دانا. جگه له من، وه ستا ته ها و دوو به رده ست له گه لماندا بوون. که چووین بژ نانخواردن باوکم وه ستا ته های ته کلیف کرد، مه لا ئه فهندي (سه د هه زار په حمه ت له گۆری) ئیلحاحی کرد که ده بی دووه که ی دیکه ش بیته سه ر سینی، باوکم پینی نه دا هه ر نه بی له بهر دوو سه به ب، یه کیان ئه وه بوو که نانیا ن بژ ئاوا نه ده کرا له وه زعی وه هادا، دوهمیا ن ئه وه بوو که به عومری خۆیا ن له دیار باوکم نانیا ن نه خواردبوو.

له بیرمه ئه و خواردمه نییه جزراجژه قه شهنگه پرله زه ته که سینیه کان به پری رازاندبژوه جۆریک شیرنی تیندا بوو یه کجار به دلّم بوو، کوردی گوته نی لینی تیز نه ده بووم. باوکم له باره ی ئه و شیرنییه وه به مه لا ئه فهندي گوت، تۆ ده زانی من خواردنیکی هیلکه ی تیکه لاو بی ناخۆم. شه وی دواتر که نان داندرا ئه و شیرینییه ی له گه لدا نه بوو، نه مکرده شه رمگیری، به مه لا ئه فهنديم گوت: ئه فهندي خۆ ئه من هیلکه ده خۆم... قسه که می هینده پینخۆش بوو، پینوه ی گه ش بژوه. سه به نی نیوه پۆ که له هه ولیز گه راینه وه بژ باداوه دیتم یه ک به لمیا ن له و شیرنییه بژ من به جودا هه لگرتوه.

دوو رۆژیک دواتر که پېش نووژي مه‌غریب مه‌لا ئەفه‌ندی به عاده‌تی خۆی هه‌لستا بۆ لای ماله‌وه بجیته‌وه ده‌ستی گرتم و له‌گه‌ل خۆی بردمی بۆ دیوی هه‌ره‌م... هه‌موو قه‌سره‌که‌ی نیشان دام، ئنجا بردمی ژووری خۆی... لوتفیکي وه‌های نواند له‌خه‌یال به‌ده‌ر بێ. که بانگی مه‌غریبی دا ده‌ستی گرتم و بردمی بۆ ژووری عیززه‌ددین به‌و نیازه‌ تا له‌ نووژ ده‌بیته‌وه ته‌نها نه‌بم. راستیه‌که‌ی له‌گه‌ل مندالیشمدا ئه‌و هه‌موو نه‌وازشته‌م پێ هه‌زم نه‌ده‌کرا. له‌ ده‌رفه‌ت ده‌گه‌رام بۆی ده‌رچم.

ژووره‌که‌ی عیززه‌ددین ژووریکي پر تاقم و رازایه‌وه بوو، خیزان و خوشکی مه‌لا ئەفه‌ندی له‌گه‌ل چه‌ند ئافره‌تیکي که نه‌مه‌ناسین له‌سه‌ر فهرش دانیشتیبون عیززه‌ددینیش له‌سه‌ر کورسییه‌ک، منیش له‌ ته‌نیشته‌وه به‌سه‌ر کورسییه‌که‌وه گیرسامه‌وه. خیزانی له‌ بنه‌ماله‌ی یه‌عقوبی هه‌ولێر، خاتوونیکي لی وه‌شاهه‌ بوو، خوشکی مه‌لا ئەفه‌ندیش که به‌ نازناوی «خاتوون» وه‌ ناویان ده‌هیتا، هه‌روه‌ها. هه‌ردووکیشیان له‌گه‌ل دایکه‌دا ئاشنا بوون. زۆر ئه‌حواله‌پرسییان کرد و گه‌لێکیان به‌خیر هیتام.

قاسم مندال بوو خۆم لێی نزیک کرده‌وه و ده‌ستیم گرت و به‌ناوی پێکه‌وه گه‌ران له‌ ژووره‌که‌ ده‌رچوین، پێم گوت پێگه‌ی چوونه‌وه دیوه‌خانه‌م نیشان بدات، ئیتر هاته‌مه‌وه لای باوکم... مه‌لا ئەفه‌ندی له‌ شه‌وان زووتر هاته‌وه دیوه‌خانه‌ هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی به‌ نه‌وازشته‌وه گه‌ییم لی بکا.

هه‌موو شه‌ویک دواي به‌سه‌رچوونی دانیشتنی پاش نانی خه‌فتان، مه‌لا ئەفه‌ندی له‌ ماله‌وه یه‌ک قتووی پراوپری شه‌وچه‌ره و شه‌که‌راتی هه‌مه‌چه‌شنه‌ی هه‌ره‌ مومتازی بۆ ده‌ناردم، شه‌وی یه‌که‌م به‌ ناوی عیززه‌ددینه‌وه. شه‌وی دوهم به‌ ناوی قاسمه‌وه، شه‌وی سێیه‌م به‌ ناوی خۆیه‌وه که ئیتر حورمه‌ت بۆ مندالیکي یازده‌ سالی له‌وه‌ تێپه‌ر ناکات.

سبه‌ینان من و وه‌ستا ته‌ها و یه‌کیک له‌ یارمه‌تیده‌رانی باوکم، دواي به‌رچایی، ده‌هاتین بۆ شار به‌ ئۆتۆی مه‌لا ئەفه‌ندی. پاش چیشته‌نگاو مه‌لا ئەفه‌ندی و باوکم ده‌هاتنه‌ شار له‌ مزگه‌وته‌که‌ی قه‌لا داده‌نیشتن. ئیمه‌ ده‌گه‌راین و دنیا‌مان به‌ سه‌ح ده‌کرده‌وه هه‌تا نزیکي ئه‌و ده‌مه‌ی که له‌ قه‌لاته‌وه ده‌گه‌رینه‌وه بۆ باداوه.

ترمیله که ی مه لا ئەفەندی به دوو جارێ دەبیردینهوه. جاری دوهم مه لا ئەفەندی و باوکم و من دەهاتینهوه، پێشتر وهستا تهها و ئەوانی دیکه ی دهگه یاندهوه.

دوای چەند شەوان سەبەینەیهکیان پاش بەرچایی به ئۆتۆکه ی مه لا ئەفەندی له خزمەت باوکمدا چووین بۆ هه لهجه. خهلقه که ئاگاداری ئه و سەردانه بوون، قه له بالغی له هه لهجه کۆبوو بۆوه. باوکم به گهرمی سه ره خۆشی له شیخ عەزیزی کورە گهره ی شیخ مارف و له هه موان کرد، به دل و به کول و به رده وامیک بۆ شیخ مارف گریا. له ده می بیستنی مه رگی شیخ مارفدا ئەم چەند دێره ی به عهره بی نووسیوه:

«انا لله وانا اليه راجعون ضیاع عظیم وخطب جسیم. توفي الشیخ والسید النبیل، رجل الدنیا والاخره، صاحب الجود والمائثر الفاخرة المعروف السید الشیخ معروف ابن السید العظیم السید الشیخ عبدالکریم البرزنجی فی الساعه العاشرة من یوم الجمعة، الخامس عشر من شهر رمضان المبارک المطابق لاول یوم من الروم سنة 1348 هـ ق 1930 میلادی».

له و سه فه رده دا بۆ یه که م جار «جهباری شیخ عەزیز»م دیت، براییانی له خۆ گهره تر ی و مامه کانی و ئاموزاکانی باوکی و گهلینکی دیکه ش له دانیشتوانی هه لهجه م ئەم جاره دیتبوو باسی کاک جهباریشم بیستبوو، زۆر که یفم به دیتنی هات و ئەو چەند پۆژه ی له هه لهجه ماینه وه من و ئەو هه ر به یه که وه مان پاده بوارد.

پۆژیکیان چیشته نگاوی قاییم کردبوو مه لا ئەفەندی گه یشته هه لهجه، تومەز من نه مه زانی ئەم سه فه ره ی باوکم و هاتنی مه لا ئەفەندی پێشتر بریاری له سه ر درابوو. زووتر مه لا ئەفەندی هاتبووه پرسه ی شیخ مارف، ئەم جاره ش تازیمانە ی نوێ کرده وه. دوای ئیسراحه تیک بوخچه یه ک که له ئۆتۆی مه لا ئەفەندی هینرا بۆوه خواری به ده سته ی باوکم و مه لا ئەفەندی کرایه وه، که شیده یه کی زه ردی حاجییانه و عه بایه کی به نرخی تێدابوو، یه کێک له و دوو مه لایه زله که شیده که ی له سه ری شیخ عەزیز به ست، ئه وی دیکه ش عه باکه ی له به ر کرد و به موسافه هه ی قۆلبۆسی موباره کبادیان لێ کرد و له جینی شیخ مارفیان دانا. ئیستا که نایه ته وه بیرم له مه لا

ئەفەندى و باوکم کامیان کەشیدەکەى لەسەرى شىخ عەزىز بەست و کامیان عەباکەى لەبەر کرد. بەلام چاکم لە بىرە ئەو خەلقە ھەموو لە شکۆى ئەو دیمەنە دەستى کرد بە گریان. دواى نانى نيوەرۆ پيش عەسر لە خزمەت مەلا ئەفەندى و باوکمدا گەراينەووە بۆ باداوە.

سالى دواتر، 1931، جەبارى شىخ عەزىز ھاتە کۆيى بۆ خويندەن. وا پێدەچى ھەتا شىخ مەرف وەفاتى نەکرد خالە عەزىز زاتى نەکرد کورپى خۆى بۆ مەکتەب بنێرى. کاک جەبار لە مالى خالە سەدر کە مامى باوکى بوو و لە مالى مامم کە پورزای باوکى و مىزدى پوورى بوو بەسەرى دەبرد و بەزۆرى لەگەڵ تاقمى برادەرانى ئیمەى رادەبوارد. بەلام بە جۆرىک کە لە تەدبیری کەسدا نەبوو برادەرىمان گۆرا بە بارى پێچەوانەدا، کاک جەبار لە خۆرازی و نازکیشراو بوو. لە تەبیاتیادى ھەزى سەرپەرشتى و فەرمان دەركردن ھەبوو. سەلاحى ئامزنام کە کورپەپوورى بوو وەک گۆتم دانووى لەگەڵ مندا نەدەکوڵا، بوو بە یاریدەدەرى تیکچوونى بەینمان. من شەرم بە خۆ بووم، نە پلانگیریم دەکرد و نە لای کەس ھىچم دەدرکاند. کاک جەبار بە زمانشیرنى و چاوپاواو ئەو ئامانجەى گرتبوو بەر کە مەیلی سەرۆکایەتیکەى لێى خۆش دەھیتا. سەرى خوينتەر نەبەشیتیم، لە ماوھى سالتیکدا، ھەرچى برادەرى قوتابخانەم ھەبوو بوون بە برادەرى ئەو تاکوو لە ئەنجامدا جەبھەى لای من ماینەووە من و ھامیدى تاهیر چەلەبى و عەبدولرەحمانى مەلا سادق.

ئەو سالەى پۆلى شەشەم، 1932، بە دەردیسەر بردە سەر. نە ئاگام لە دەرس و خويندەن ما نە بیرم لە زەوق و خۆشى دەکردەووە. خوولیای شەو و رۆژم ئەو بوو چۆناوچۆنى بە سى کەسان بەرگرى چل کەس بکەین بى ئەوھى خەبەرى مالەووە بدەم یان شکات ببمە لای مامم. ئەگەر شەرمم لە خۆم نەکردبایە دەمتوانى چەند پیاویک دەنگ بدەم و گریمان بۆ برەویننەووە یان خەبەرى مامم بدەم کە مامۆستامان بوو، بىگومان بە ترووکەى چاویک میحنەتى زیدە قورسى ئەو سالەى منى بەسەر لایەنەکەى دیکەدا دەشکاندەووە. حالىم گەیشتە ئەو مامۆستاکانم بە باوکم رابگەینەن کە دەرسەکانم پشتگوێ دەخەم، منیش ھەر جارە بە بەھانەیک وەلامم دەدایەووە. ئەو سالە ھەمیدى تاهیر چەلەبى زۆرى ناخۆشى دیت چونکە

سه‌لاح و جه‌باریش ده‌سدریژیان له من نه‌ده‌کرد هه‌ر به پلار و توانج ئازاریان ده‌دام له‌گه‌ل حه‌مید زۆر دێ بوون، به‌تایبه‌تی سه‌لاح، منیش هه‌ر جاره سه‌لاح له‌گه‌ل حه‌مید به‌شه‌ر هاتبایه خۆم تێ ده‌هاویشته و له‌سه‌رم ده‌کرده‌وه به‌لام زۆر جارێان به‌ته‌نهایی به‌ره‌نگاری ده‌بوون. ئه‌ویش هه‌نده مه‌رد بوو نه‌ چاوی لێ ده‌چووقاندن نه‌ پێی خۆی له‌ ترسی ئه‌وان ده‌گۆڕی و نه‌ یارمه‌تی‌شی له‌ که‌س داوا ده‌کرد.

پۆژیکیان ده‌مه‌و به‌هار، یان ره‌نگه‌ نیسان بوو، گرووی ئه‌و کۆمه‌له‌ ناحه‌زه به‌ سه‌رکرده‌یی جه‌بار وه‌لامیان نارد بۆ من و حه‌مید که‌ ئه‌گه‌ر چ غیره‌تمان له‌به‌ردایه بابجینه ژوانیان له‌ گردی مام جه‌ردیس. ئه‌و گرده‌ دووره له‌ مالی ئیمه و له‌ گه‌ره‌کی براده‌ره‌کانی جه‌بار و سه‌لاح بوو. هه‌رچه‌ند ده‌مزانێ به‌ره‌و مه‌رگ ده‌پۆین به‌لام چاری کۆپی مه‌رد چیه‌ غه‌یری مه‌ردایه‌تی. له‌ میعاددا به‌ جووته‌ چووین بۆ ژوانه‌که. باغه‌له‌کانمان پێ کرد له‌ گاشه‌به‌ردی لووسولیک، په‌نا به‌ خوا له‌و سه‌ری شاره‌وه ده‌رچووین به‌ره‌و گردی مام جه‌ردیس. نیمچه‌ تابووریک بۆمان کۆمه‌ل بوو بوون. پۆیشترین هه‌تا لیان نزیک بووینه‌وه بایی ئه‌وه‌ی که‌ ده‌بوو په‌لامارمان به‌دن. دیار بوو ئینتیزاریان ده‌کرد فه‌رمانیان بۆ ده‌رچێ به‌ هجووم، له‌ ناویاندا سه‌مه‌دی جه‌باراغا هه‌بوو که‌ پێشتر زۆر براده‌رم بوو، قسه‌شی به‌سه‌ر خه‌لقه‌که‌دا راده‌شکا، هاته‌ پێش لیان و گوتی به‌ خودای ده‌بی ناشت ببینه‌وه، به‌سه‌ چیدی شه‌ر و هه‌رای پیتاوی، هه‌موومان براین...

ده‌ک زارت خۆش سه‌مه‌دی جه‌بار! له‌ براده‌ره‌کانییه‌وه ده‌نگی نا‌ره‌زایی به‌رزنه‌بۆوه، ئیمه‌ش نا‌قایل نه‌بووین... هاتن بۆ ده‌سته‌ملانی و له‌ یه‌کدی خۆش بووین. به‌لام سه‌لاحی ئامۆزام دوورکه‌وته‌وه زۆر قسه‌ی سووکی به‌ براده‌ره‌کانی گوت که‌ ئێوه هه‌وجیه‌یان بوونه‌وه، له‌ جیاتی شه‌ریان له‌گه‌لدا بکه‌ن ده‌سته‌ملانیان ده‌بن. سه‌مه‌د چوو بۆی قایلی بکات، ئه‌و به‌ غار دوورکه‌وته‌وه لیان، تێی قووچاند به‌ره‌و شار.

سه‌لاح ورده‌ورده که‌ دیتی وه‌کوو جارێان کۆپی شه‌ر گه‌رم نابێ، ئه‌ویش ساردبۆوه، به‌ لای ناشتیدا هاته‌وه. له‌گه‌ل حه‌مید به‌ ته‌واوی پێک که‌وته‌وه. به‌لام له‌گه‌لمندا سه‌رزاره‌کی قسه‌ی ده‌کرد. ئه‌مانه‌ی گوتم به‌ خۆشی و ناخۆشی و تالی و شیرینیانه‌وه له‌و ساڵه‌ ناله‌باره‌ی پۆلی شه‌شه‌مدا زۆری نه‌برد کۆتاییان به‌ کاره‌ساتینکی خویناوی فرمیسکاوی هات.

ئەزموونی کۆتایی سالێ نزیک بووبۆوه، دەبوو، بەتایبەتی من، خۆ ئامادە بکەم بۆ ئەزموونی بەکالۆری، برادەرانی دیکەش هەر یەک بە قەدەر حال کەوتە سەرباری خۆ حازر کردن. ئیواران من و چەند قوتابییهک دەچووینە باغیکی سەر بە چایخانەی گەرمووک کە لە شیوی رەزان ھاوینان دادەنرا و بناوانیکی لە تەنیشتەو هەڵدەسترا بۆ ئاودانی چەندی باغی دامەنی خۆیەو. حاجی قادر کە دەلی: «نموونهی جەننەتە شیوی رەزانی» مەبەستی ئو شیوێە کە رۆوباری کۆیی پێدا دەپوات و لە هەردوو بەریوە بۆ ماوەی سەعات و نیویک رۆیشتنی پیادە رەز و باغی بە دەورەوێە.

ئیوارەکیان کە بەرەو مأل بووینەو، سەرەو هەورازی شیوێە کە دەهاتین هەستم کرد لە دواوێ مقۆمقۆیک هەیه برادەران لە رۆیشتن دەوخریتنی، منیش دەنگم دان کە درەنگە دەبی هەنگاو هەلنین، تێیان گەیاندم سەلاحی ئامۆزام دەیهوێ چەند کەسیکی لە گەلدا بگەپیتەو بۆ رۆوبارە کە بە نیازی تەقاندنی بۆمباێە کەوا چەند بەینیک لە توودرکەلێنیکدا دۆزراوێتەو و چەند جارینکیش چۆتە سوێی و دەوری هەلاتوو، کە ئەمەم زانی هۆش لە سەرم دەرچوو، بە قسە قورس لێیان تووێ بووم و بە توندی راپێچەکەم دان بۆ لای مالهو. سەلاح کە لەددا لێم پێ بوو دەستی کرد بە قسە عەلەقمەلەقی وەک «ئەتوو ترسنۆکی... ئەتوو نایەلی بۆمبا کافران بتهقینن...» ئەمانە و هی دیکەشی دەرپەراند و لێمان تۆرا و بە تەنهایی بە لایە کدا بۆ مالهو چوو.

تا ئو کاتە من نەمبیسستبوو بۆ مباێەکی نەتەقیوی سالی بۆمباردمانی ئینگلیزەکان لەو رۆوبارە ماوێتەو و بەرێکەوت لافاوی ئو سالی بەدەری خستبۆوه. ئو پۆژە لە ماوێ هاتنەوێمان بەرەو مأل چەندی پیم کرا ھاوێکانم تی گەیاندم کە تەقاندنی بۆمبا مەرگی پێوێە نابێ توخنی بکەون.

دواتر زانیمەو کەوا خیزۆمەندیک مام و مامۆزنی ئاگادار کردبۆوه لەوێ سەلاح بەتەمایە بۆمباکە رۆوبار بتهقینن... تومەز خەلقیکی زۆر بەم بۆمباێە زانی کەچی هیچ کەس بیرێ لەو نەکردەو هەر نەبی بەلای حکومەتدا بچیت و داوای چارەبەکی ئو بۆ مباێە لێ بکات. من بەو ئامۆزگارییانە کە کردم دلتیابووم و لە چەند رۆژنیکدا بە تەواوی بۆمباکەم فەرامۆش کرد.

دهوری ده رۆژنیک یان نهختیک که متر تیپه‌ری ئیواره‌یه‌کیان به عاده‌تی رۆژانی پینشوو به‌ره‌و ئه‌و باغه‌ چووین که سه‌عیمان لئ ده‌کرد. کاک جه‌بار و من یه‌کدیمان گرت‌وه‌ براده‌ره‌کانی دیکه‌ هیچ تاکینکیان ئه‌و رۆژه‌ ده‌رنه‌که‌وتن. له‌ هاو‌پینانی پۆلی خۆم دوو که‌سی دیکه‌ ئه‌و ئیواره‌یه‌ له‌ باغه‌که‌ حازر بوون یه‌کینکیان سه‌مه‌دی حاجی ته‌ها و ئه‌وی دیکه‌شیان ئه‌حمده‌ که‌مال ناوینکی که‌رکووکی بوو که‌ له‌ سیپه‌ری نه‌نکیدا ده‌ژیا و خۆی تاقانه‌ و تاکه‌ خوشکیکی هه‌بوو که‌ نازانم چژناوچۆنی له‌ کۆیی گیرسابوونه‌وه‌. ئه‌و چوار که‌سه‌ به‌ ده‌وری کورسییه‌کی نزمی بچوکه‌وه‌ دوا‌ی چایه‌ خواردنه‌وه‌ خه‌ریکی سه‌عی کردن بووین... له‌نکاو گرمه‌یه‌ک هات گه‌لێک به‌ ده‌هشه‌تتر له‌ هی برووسکه‌. هه‌ر چوارمان به‌ره‌و پشت بووین به‌لام خۆمان گرت‌وه‌. ئه‌حمده‌ که‌مال وه‌ها شینوا په‌نگی سه‌وز بوو، راستیه‌که‌ی که‌می مابوو بم‌ری. هه‌ر ئه‌و وه‌زعه‌ی ئه‌ویش ئیمه‌ی خه‌ریک کرد تا ئه‌وه‌ی نه‌زانین دنیای ئه‌و گرمه‌یه‌ چ باسه‌... کاتیک ئاگادار بووینه‌وه‌ هه‌ستمان کرد خه‌لقی چایه‌خانه‌که‌ که‌ له‌ که‌لیننی په‌رژینی باغه‌که‌وه‌ دیار بوون وه‌ها تیک ده‌هاوین به‌ عاجباتی. قیژه‌ و هه‌را و چ بوو چ بوو دنیای پر کردبوو. له‌ یه‌کینم به‌دی کرد گوتی «چهند رۆژیکه‌ ده‌ستی وه‌رده‌ده‌ن» ئه‌وساش بیرم له‌ بۆمبا نه‌کرده‌وه‌ به‌ بێمه‌عنایی وه‌هام زانی مه‌به‌ستی ده‌ست تینه‌وردانی تفه‌نگه‌. ومختیک لووزه‌ی خه‌لقه‌که‌ جمی به‌ره‌و لای سه‌رووی پووباره‌که‌، ئیمه‌ش له‌ باغه‌که‌ ده‌رهاتین. جاری نازانین چی پووی داوه‌ به‌لام دیار بوو ئه‌وه‌ی قه‌وماوه‌ شتیکی گه‌وره‌یه‌. به‌ قه‌له‌بالغیدا تینه‌پیم به‌ره‌و و ئه‌وبه‌ری پووباره‌که‌: له‌ سه‌ره‌تای ئه‌و پینگایه‌ی که‌ ئیواران له‌ویوه‌ به‌ره‌و شار هه‌له‌کشینین لووت و بزووت گه‌یشتمه‌ حه‌میدی تاهیر چه‌له‌بی، به‌لام چۆن حه‌میدیک: له‌شی یه‌کپارچه‌ خوین، پووی هه‌لپرووکاو، جلکی شروپ، کوفاره‌ی خوین له‌ قۆلی چه‌پیه‌وه‌ سه‌ر ده‌کات... حه‌مید ناسیمیه‌وه‌، له‌ گه‌رماو گه‌رمی برینداریه‌وه‌ هه‌ستی به‌ خۆی نه‌ده‌کرد پینگه‌ی ده‌بری به‌ره‌و شار. به‌ گریان و لووره‌ی نالینه‌وه‌ گوتی: هه‌موویان مردن... سه‌لاح سه‌ری پینوه‌ نه‌مایه‌... بابه‌په‌سوول مرد که‌س نه‌ما... که‌ ئه‌مه‌م بیست ئنجا زانیم بۆمبا کاری خۆی کردووه‌ له‌و ده‌مه‌دا که‌ که‌س ئاگای له‌که‌س نه‌مابوو، به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی قه‌سابخانه‌که‌یان دیتوو و پر بووبوون، من هیچم پێ نه‌ده‌کرا خۆ ئه‌گه‌ر بشم ویستبایه‌ ئه‌و عاله‌مه‌ لئ نه‌ده‌گه‌ران هیچ بکه‌م. خه‌لقیش له‌ حه‌مید وروکان ئیتر

بیرم له وه کرده وه که خه بهر دهگاته وه شار خوا ده زانی چوناوچونی به باو کم دهگات، به په له ههنگاوم هه لیتا به ره و مال.

که هاتمه وه حه وشه ی ماله وه باو کم دیت له شوینی عاده تی خوی دانیشتیوو به لام رهنگ له پرووی نه مابوو. هه ره ئه وهنده چاوی پیم که وت و دلی ته سکین بوو که پامه وه بۆ لای ده رگای ده ره وه. که من له شپانه ی ده رگه دوو ده ریه که مان ئاوی کۆلان بووم حه مید به سواری گویدریژ و خه لقی به ده وریه وه گه یشته بهر ده رگا که... دوا ی تپیه پینی ئه و، تا قمی ئافره تان له گه ل مامۆژنم به سینگ کوتان له پروبار ده هاتنه وه. شاری کۆیی له سه ره تا وه شه قژا، دواتر وه ها کپ و خامۆش بوو کوردی گوته نه ی ده تگوت خۆل و دژت به سه ردا کردو وه.

ژماره ی کوژرا وه کان پینج بوون، سه لّاح و تا قانه ی خاله علی (مامی مامۆژنم) که ناوی بابه په سوول بوو، هینده ی په ره سیلکه لاشه پ و بیزه ره ر بوو، ئامۆزایه کی حه میدی تا هیر چه له بی که به ناوی با پیری، حاجی عه بدولا کرابۆوه، پینیان ده گوت «بابه که»، دوو کورپی مندال که به ریکه وت له نزیکیا نه وه مه ری دابه سته ده له وه رینن. حه میدیش هه ر به کوژاو حیساب بوو ئه جه ل لینی گه را. پاش پتر له مانگی که حه مید که وته باریک بتوانم قسه ی له گه ل بکه م لیم پرس ی چۆن که تنه که تان کرد، گو تی سه لّاح ئیمه ی کۆکرده وه بۆ ته قاندنی مالی کافر، بابه په سوول زۆر پارابۆوه واز به یتن سه لّاح نه یسه لماند بوو. پییه ک له پاش یه کی که له پیش له شه رمان به گه لیان ده که وئ... که ده گه نه جینگه ی بۆمبا که ئه و دوو منداله له وئ ده بینن، سه لّاح ته ماعی کۆتره ی ته قله بازیا ن له بهر ده نی که بۆمبا که ی له ناو درو وکان بۆ ده ربه یتن رازی نابن و خه ریکی مه رله وه راندن دبن سه لّاح خۆی ده ری ده هینن. چه ند جاران به ئه رزی دا ده دن نا ته قی تا کوو بابه که، که مندالینی وردی زی ره کی ده ستره نگین بوو، چه ند جه پ و بورغی له بۆمبا که ده کاته وه و کفه کفی لینه دیت ئه و جار سه لّاح به ردیکی پروبار له سه ر زیخه لان داده نی و بۆمبا که ده با ته سه ر سه ری و به به رده که ی دا ده دات، ئنجا ته قی بوو. حه مید ده یگوت به ته مابووین بهر له ته قینی هه لبینن، ده شبی وه ها بووبی ده نا که س نایی به و جۆره ئاگر له عومری خۆی بهر بدات.

بۆمبا ئەوەی کردی کردی بەلام ئیمە جارێ قەرزداری قەزاوقەدەر بووین، دایکم لە سەردانی خزمانی سەندۆلان بوو کۆریکی کۆرپەیی بەرمەمکانی، مەجیدەددین، کە دەتگوت پارچە ئەلماسە، لە کۆیین بەجێماوو لای دایانی کە کچی ئامۆزای باوکم کاکە مەلای مەلا حەبییب، بوو، هەر لە مالی خۆمان بەختیوی دەکرد. سێ رۆژیک بەسەر مردنی سەلاحدا تێپەریبوو، جارێ شین بە گەرمی دەگەرا. ئەم بڕایەم زیڕەیی تێ وەستا، دایە گریانیک کە لێی ژیر نەدەبۆوە، وەهاش بە هەژمەت دەگریا دلی خەلقەکەیی بۆ دەبوو بە ئاو. چەندینکی دکتۆر سەلاح (سووریەیی بوو) و حەکیمی خۆمالی خەریکی بوون ئەو منداڵە لە گریان نەوەستا... چوار رۆژی بیوچان و بیپشوو ئەو بەستەزمانە گریا، من تەحەمولم نەدەما لە مالهۆه دەردەچووم. رۆژی چوارەم نووزەیی پێ ماوو، لەشیشی وەک گولی بیئاو لە سیسبوندا بوو. هەتا هیزی ماوو لە بیئۆقرەیی، خۆی لەم باوەشەو بۆ باوەشینکی یەکیکی دیکە هەڵدەدا لەویشەو بۆ یەکیکی دیکە. کەس لەو بەینە خەوی نەبوو، خۆراک وەک زەقنەبووت بوو... هەتا نووزە و هەناسەیی بەیەکەو وەستان. ئاگری مەجیدەددین لە دلماندا سەلەهای سالی زیندوو بوو بەتایبەتی دایکم کە بەسەر تەرمیشی رانەگەیشت. نەشیزانی مردوو هەتا لەبەر خەبەری سەلاح هاتەو کۆیین.

بەم وەزەعە من چوومە ئیمتیحانەو بەلام ریکەوتینکی تاقانە لە میژووی ئیمتیحانی بەکالۆری قوتابخانەیی سەرەتایی لەو سەلەدا رۆوی دا. بڕیارێک هات لە مەرکەزەو کە بەر لە بەکالۆری قوتابییهکان «امتحان داخلی» (یان زاراوەیەکی وەکوو داخلی لەگەڵدا بوو) بکڕین لەلایەن مامۆستاکانیانەو ئەوەی لەو ئەزموونە دەرچوو دواتر بەشداری بکات لە ئەزموونی بەکالۆری. وابزانم لەو ئەزموونە هەموو قوتابییهکان دەرچویندرا. زۆری نەبرد فەرمانیکی نوێ هات کە ئەو ئەزموونە لە جیاتی بەکالۆری حیساب بکری.

بۆمباکەیی ئەو سەلەیی 1932 کە ئەو کۆمەڵەی کوشت لە هەموو ناوچهکانی کوردەواری دەنگی دایەووە چونکە ئەوسا وەک سەردەمی ئێستاکە نەبوو باسی کوشتن بایەخی نەما، تەقینەووەی بۆمباش لەو رۆژگارەدا لە دەگمەن دەگمەنتر بوو. بەلام سەیر لەویدا بوو کەوا هەرچەند کارەساتەکە لە دڵاندا کاریگەر بوو، بەتایبەتی لە خەلقى کۆیین، تەنها شاعیریکی بەری بابان کە ناویم لە بیر نەماوە

هه‌له‌ب‌ستیکى لاواندنه‌وه‌ی بۆ ئه‌و قوتابییانه هۆنیه‌وه، تۆ سه‌یری ریکه‌وت یا قه‌زاوقه‌در بکه: له هه‌موو بۆمباردمانی سالی 1922 هینده‌ی ئه‌و تاکه بۆمبای ده سال به‌سه‌رداچووی، لم لیتیشتووی، ژه‌نگ هه‌ل‌تاو زه‌ره‌ر له گیان نه‌که‌وت.

روونکردنه‌وه: به‌پێی به‌لێنی که داومه بۆ تیشک خسته سه‌ر ده‌ورو به‌ری ئه‌و ناوانه‌ی دینه ناو نووسینه‌وه لێره‌دا کورته‌یه‌کی رابوردووی ب‌نه‌ماله‌ی شیخ که‌ریمی به‌رزنجی کۆیی ده‌نووسمه‌وه، به‌و جۆره‌ی که له کاک هه‌میدی خاله سه‌ده‌وه بۆم هاتوه.

له شیخ هه‌سه‌نی گله‌زه‌رده‌وه ده‌ست پێ بکه‌ین به‌ره‌و ژێر، چونکه به‌ره‌و ژوور پێویست به‌ لێدوانی نییه و شه‌جه‌ره‌ی بیگومان هه‌یه‌ روونی ده‌کاته‌وه و خه‌لقیش ده‌یزانی.

شیخ هه‌سه‌ن هه‌شت کۆری هه‌بووه کۆری هه‌ره‌ بچووکى ناوی شیخ که‌ریمی هه‌شته‌زینی بووه. ئه‌م شیخ که‌ریمه‌ سێ کۆری هه‌بووه: شیخ سه‌لام و شیخ ئه‌حمه‌د و شیخ محمه‌د.

شیخ سه‌لام و شیخ ئه‌حمه‌د هاتوونه‌ته‌ کۆیی به‌لام میژووی هاتنیان نه‌زانراوه. شیخ سه‌لام براگه‌وره‌ بووه، له کۆیی مردووه قه‌بریشی له گۆرستانه مه‌شوره‌که‌ی ده‌رویش خدره. کۆره‌کانی چوون بۆ حیجاز و «شرق الاردن» له سالی 1928 یه‌ک له نه‌وه‌کانی «سید محمد نصرت» به‌ سه‌ردانی خزمان هاتۆته‌وه کوردستان ماوه‌یه‌ک له هه‌له‌جه و کۆیی لای خزمان به‌سه‌ری بردووه. کاک هه‌مید ده‌نووسی: «سالی 1948 چوومه‌ شام و سه‌ردانم له‌و سه‌ید نه‌سه‌رته‌ کرد، پیر بووبوو، کۆرپ‌نیکیشی هه‌بوو نه‌بیل ناو». دواى مه‌رگی شیخ سه‌لام، برا بچووکه‌که‌ی که شیخ ئه‌حمه‌د بووه له شوێنی ده‌بیته‌وه ته‌کیه‌نشین. ئه‌م شیخ ئه‌حمه‌ده له‌گه‌ڵ کاک ئه‌حمه‌دی شیخ لای شیخی نۆدینی خویندوو یانه به‌ ته‌مه‌نیش له کاک ئه‌حمه‌د گه‌وره‌تر بووه. شیخ ئه‌حمه‌د له کۆیی ناژراوه لای براگه‌وره‌که‌ی شیخ سه‌لام، تاکه یه‌ک کۆری له شیخ ئه‌حمه‌د به‌جێ ده‌مێنی ئه‌ویش شیخ که‌ریمی به‌رزنجی. میژووی وه‌فاتی له مه‌رسییه‌که‌دا که حاجی مه‌لا عه‌بدوڵا بۆی داناوه به «مات قطب من العراق کریم- 1314 ک» زانراوه.

شىخ كەرىم ھەشت كۆپى لە پاش بەجىماوھ: شىخ مەعرووف، شىخ محىى الدين «نھانى». شىخ نەجمەددىن، شىخ سەلام، شىخ رەزا، بابە عەلى، سەيد ئەحمەد «حسینی»، شىخ سەدرەددىن. كۆپى گەورە شىخ مەعرووف وەكوو نووسيمان لە 1930، ھى ھەرە گچكەش، شىخ سەدر، لە مارتى 1963 كۆچى دوايان كرد، يەكەميان لە ھەلەجە و دوھميان لە كۆيى لای باپىرانی ناژرا.

كوپ و نەوھى ئەو برايانە لە كۆيى و رانیە و ھەولیز و سلیمانی و بەغدا و شویتى دیکەش دەژین و بە وەزىفە و كەسابەتى ھەمەجۆرەوھ خەريكن. تەکیەى مەرکەزىيان ئىستاکە لە ھەولیزە. سیچوار دىرى پايین ھى خۆمە نەك ھى كاك ھەمید.

ئالقه‌ی شه‌شهم

سئ روون کردنه‌وه‌ی کورتیله هه‌ن، دوویان هه‌لەن راستیان ده‌که‌مه‌وه سنیه‌میان له بیر چووه ده‌یه‌تیه‌وه به‌ر یاد. هه‌له‌ی یه‌که‌م ئه‌وه‌یه که مامۆستایه‌کم به ناوی «أنور حسن» له خه‌لقی هه‌ولێر برای د. عیسا حاجی حه‌سه‌ن نییه و بنه‌ماله‌یان جودایه، من به سه‌هوو وه‌هام زانیوو بران. ئه‌نوه حه‌سه‌ن له بنه‌ماله‌ی «قه‌ساب» ه و کورپی یه‌کیک له چوار برایان. هه‌له‌ی دوهم ئه‌وه‌یه که شیخ حسام و شیخ شه‌ره‌ف تاله‌بانی کورانی شیخ «نورالله» و برازای شیخ ئه‌فزه‌ل و شیخ بوره‌انن. له تاوتوو کردنی هه‌ندێ سه‌روبه‌ری هه‌والی تاله‌بانیه‌کانی کۆیی که پنیوست بوو هه‌له‌رداوتنیکی تیدا بکړئ ئه‌و هه‌له‌یه رووی دا.

له‌بیرچوونه‌که ئه‌وه‌یه که ده‌بوو بلیم شه‌هیدی کوردایه‌تی خێرولا عه‌بدولکه‌ریم، یه‌کیک بوو له مامۆستاکی پله‌ی خویندنی سه‌ره‌تاییم... راستیه‌که‌ی وینه‌ی خێرولا له ده‌می مامۆستاییه‌که‌یدا وه‌ها له سه‌ره‌خز و بیده‌نگ و مه‌ند دیته‌وه به‌ر یادم، بیرى بۆ ئه‌وه نه‌برده‌مه‌وه که دواتر بوو به ئه‌فسه‌ر و شوپشگێز و قوربانى رێگه‌ی کوردایه‌تی، خولاسه‌ خێرولای شوپشگێز په‌رده‌ی خسته‌ سه‌ر خێرولای مامۆستا.

پله‌ی خویندنی سه‌ره‌تاییم ده‌پێچمه‌وه چی دیکه به دوا‌دا نارۆم هه‌رچه‌ند گه‌لیک لایه‌نی سه‌ربه‌ خویندن و به‌ ژيانى کۆمه‌لایه‌تیشم ماوه باسى بکه‌م و خۆمى تیدا روونتر بکه‌مه‌وه هه‌ر ئه‌و مه‌به‌ستى خۆ روونتر کردنه‌وه‌ش بوو له سه‌ره‌تاوه به‌رپرسى گۆفارى «رۆشنییری نوێ» بۆ دانام به ئامانج به‌ نیازى ئه‌وه‌ی له دوا‌پۆژدا ورد و درشتى ناوه‌رۆكى ژيانم، وه‌ک قه‌ترینى فرۆشگاكان، له رووپه‌ره‌كانى ئه‌و گۆفاره‌دا بکه‌ویت به‌ر نیگای ته‌ماشایان، من له خۆمه‌وه وردییاتى ژيانم به‌ ملی خوینه‌ردا نه‌داوه.

سالى 1934 ته‌مه‌نیشم گه‌یشته‌وه قۆناغى پاش میزدمنداله‌تی، فارووقى برایشم سالیك بوو منى له‌ خانه‌ی خز و له‌قى پڕ هه‌ست و مه‌ترسبى تاقانه‌یى وه‌ده‌ر نابوو. دوو سال بوو پله‌ی سه‌ره‌تاییم بریبوو، له‌به‌ر تاقانه‌یى و نه‌رسین رێی چوونه‌ خویندندم بۆ هه‌ولێر لێ به‌سترا‌بوو، کۆیه‌ش ئه‌وسا فێرگه‌ی ناوه‌ندى لێ نه‌کرا‌بۆه.

مالمان له چناروک بوو بهرهو کړتايي مانگي ټاب بوو بريارم دا ههنگاوي هه لېنم بڼ خویندنی ناوهندی. پېنځتر قسه له وه کرابوو، دهشکرا، که دهرهفت بوو بمنځرن بڼ ههولیز ئیتر لېنم نه کولیه وه و پټویستم نه دیت نیوه به لېنم به بیر که سوکار بهینمه وه. وه هام دانا، چوونم بڼ ههولیز به جی گه یاندنی بریاریکی لیزه به پېنځه وه یه.

ئو پوږه چناروک تابلې گهش بوو، قایمقامی کزی، سه لاج زهکی به گی ساحیقېران به دهسته و دایه رهی کار به دهسته گوره کانی قهزا و هه ندیک له دوستی ئاشناوه بهرچایی گه یانده چناروک و له گهل باوکم و مامم و که سانیکي خزم و دوستی ئو ده مه له بن سابات و شاخی سوولی پاشادا خوشترین کات و به تامترین بهرچایی و ئاودارترین میوه ی هه مه چه شنه ی باغه ئاوه دانه کانی ئوسای چناروکیان ده کرد به خوراکی ماددی و مه عنه وه ی له ش و گیان.

هر له و ده مه دا که وا به راستی روپه رهی دلیک ژهنگی مهینه تی لئ سراپووه، نووری به گی ساحیقېران، مدیر ناحیه ی خدران و خزمی سالح زهکی به گ و دوستی خومان، به تا قمیکي حکومته تی و عه شیره تییه وه گه شته جی، تومز پېنځتر خه به ردار کرابوو به ماوه یه که که بتوانی تیندا ئاماده ی ئو سهردانه بی. باقی به گ، کورپه گوره ی نووری به گ، ئوسا له حقوقو ده یخویند مابووی دهرچې ئویشیان له گهلدا بوو. پېنځتر باقیم ده ناسی، به هوی سهردانی له مالی سالح زهکی به گ له کزی یه کترمان دیتبوو.

له مناسه به دا ده لیم. هاوینی پېنځووتر ماموستا شاکیر فەتاح ئیواره یه کیان له گهل خوالیخو شېبووان، ماموستایان عه بدولا سامی و زهکی هه ناری و ئاسه فی مه لا ره ئووف له گه شتیکی ناوچه ی جلی و نازهنین و هیران و ئو هه ریمه ده گه رانه وه، به مه به ست رینان هی تیا وه چناروک و سهردانی باوکم و مامیان کرد. شه ویکي زور خوشمان له گهلدا رابواردن هه رچند ماموستا شاکیر فەتاح نه ختیک ماندووی پيوه دیار بوو. ئو شه وه بوو به بناخه ی پيوه ندییه کی نه پسایه وه ی دوستایه تیمان هه تا ئیستاش. شاکیر فەتاحیش جاری له حقوقو ده یخویند. کومه له ی سالح زهکی به گ و کومه له ی نووری به گ که میک دوا ی عسر هه ریه که له و ریگه یه ی لیوه ی هاتیوون به ره و مال بوونه وه، منیش ئه وه نده خزم گرت که مه ودا بکه ویته نیوان له گهل کومه له ی زهکی به گ، سواری ولاغیک بووم و ئاودیوی کزیه بووم. له ریگا

تووشى ئەو چنارۆككىيانە بووم كە ھاتبۇنە شار، خەبەرم بۇ مالاھە پىدا ناردن كەوا من چوومە كۆيىن بە نيازى سەفەرى ھەولير.

دايكم بە زانينى خەبەرەكە ئۆقرەي لى ھەلگىرا بوو... ۋەلامى بۇ ناردم ھەر چاۋىكى پىم بكەۋىتەۋە چى دىكەي لىم ناۋى. سبەينى گەرامەۋە چنارۆك، دىتم دايكم بە تەۋاۋى شەلۋاۋە. دەيگوت لىم بوون بوو دەمرم و ناتىنمەۋە. شەۋىك دووان مامەۋە بە نامەيەكەۋە لە باۋكەۋە بۇ مەلا ئەفەندى ھاتمەۋە كۆيى. رۆژى دواتر لەگەل ۋەستا حاجى ھەمە رۆمىي جلدور كە دۆست و ۋەكىل خەرجى باۋكم بوو لەو كەمتاكورتە داھاتەي ناۋشار كە پىمان دەگەي، چووين بۇ ھەولير. لە گەراجى ھەولير بە تاكسى يەكسەر چووينە باداۋە. مەلا ئەفەندى زۆرى بەخىرەيتاين. پىشتەر ۋەستا تەھاي دەناسى چونكە لە ھەموو سەفەرىكى باۋكم بۇ ھەولير بەشدار دەبوو.

مەلا ئەفەندى لە بنەمالەيەكى گەۋرەي كوردى ھەوليرە. ۋەختى خۆي لە دىۋى كوردستانى ئىرانەۋە ھاتوون، چەند پىشتىكيان بەسەرچوون تا مەلا ئەفەندى بوو بە براگەۋرە و وارسى ۋەجاھەتى ئەو بنەمالەيە. لە مەلايەتيدا بەرەۋژوور چوو بوو تا پەلى ھەرە دوايى ئەو كەسبە. لە قەلاتى ھەولير مزگەۋتى جومعە ھى ئەوان بوو، رۆژانە دەرسى بە فەقىيان دەگوت و بە مەسرەفى خۇشى دەيژياندن. ئەۋەي ئىجازەشى لى ۋەرگرتبايە شوينىكى بۇ دەدۆزىيەۋە مەلايەتتى تىدا بكات. لەلايەن شۆرەتى دىنابىشەۋە كەس نەبوو لە كوردستانى خۇمان لەۋى تىپەراندى. لە پىش جەنگى يەكەمەۋە خانوۋيەكى قەشەنگ و دىۋەخايەكى زەنۋىلى لە دىنى «باداۋە» بىيات نا. ئەۋسا باداۋە سى كىلۇمەتر دوور بوو لە شار، لە سەرەتاۋە بە عەرەبانە، دواتر بەسەيارە رۆژانە ھاتوچۆى مزگەۋتى قەلاتى دەگرد تا دواي نويزى نىۋەرۇ بە دەرس و مېۋاندارى خەرىك دەبوو، نانى نىۋەرۇ دەھىتايەۋە باداۋە. عەسران لە دىۋەخانە دەبوو تا پىش نويزى ئىۋارە. شەۋ ئەگەر مېۋانى ھەبايە دواي نانى خەۋتتان (ۋەكو نويزى خەۋتتان) لەگەلىاندا دەدوا تادەمى نوستن.

مېۋانى كوردەۋارى كە پرووى لە مەلا ئەفەندى بگردايە دوو جۆر بوون: ھىندىكيان ھەزىيان بەۋە دەگرد لە شار بىمىننەۋە، شەۋ لە مزگەۋتەكەي قەلات دادەمەزان، ھىندىكىشيان دەھاتنەۋە باداۋە، ئەۋەي ئۆتۆمبىلى نەبايە بە ئۆتۆمبىلى خۆي

هاتوچزی پښ دهکړا، سبهينان له باداوهوه بڼ ههولير، ئيوارانیشی به عکسهوه. زوربهی هره زوری عهشایری لیوای ههولير پښوهندیان به مهلا ئهفهندییهوه ههبوو. له بهری بادینانیش دؤست و خزمی عهشیرهتهکانی ههریمی رهواندز و شهقلاوه سهریان له باداوه دهدا... براگهورهکانی ئهوه عهشیرهتانه ههمیشه له پښوستدا فهرمانبهرداری مهلا ئهفهندی دهبوون، موتهسهریفیکی مهلا ئهفهندی رای لینی نهباهه نهیدهتوانی له ههولير بهردهوام بی.

به دهوری دایههری حهرهم و دیوهخانهوه، له چوار لاه، باغیکی ئهوهنده بهرین ههبوو، ئيواران که پیاسهمان به تهنیشتییهوه دهکرد، ههتا سوورمان لی دهدايهوه مهيله ماندوو دهبووین... له دوورایی سئ سعات رڼکا به پښیان ئاویکی ئاشگیزی له کاریزی دپی «بنهسلاوه» وه ههفتهی جاریک ئهوه باغهی ئاو دهدا... ههرچی میوهیهکی ولاتی خزمان ههیه لینی ناشترابوو... بهشیکی پهژینی باغهکه «گولهباغ» بوو، بههاران دووکانداری ههولیری گولهکیان به «ضمان» وهردهگرت و له بازارپی ههولير دهیانفروشت.

موبالهغه لهوهدا نییه ئهگهر بلیم داهاتی ئهوه گولهباغه له داهاتی ئهوسای بۆرجوازییهکی مامناوهنجی گهلیک زیاتر بوو. باغهکه دابهش کرابوو بهپښی ژمارهی ئهوه میوهیهی لپی چاندرابوون. باغی ههنجیز، باغی سیو، باغی قهسی، باغی فستهق (ئهمیان شوورهی تایبهتی به دهورهوه ههبوو)... لیرهولهوی بنه تووی ههمهچهشنه... بهشی هره زوری باغهکش میوی تری بوو.

بههارنیکیان له دهمی گهیشتنی قهسی، شیخ محهمدی شیخ حیسامهددینی تهویلته هاته سهردانی مهلا ئهفهندی ئيوارهیهکیان به ناو باغهکهدا گهرا، که هاتهوه به مهلا ئهفهندی گوت، چهند بنه قهسیهک له باغهکهتدا ههیه تهنها له باغهکانی «گولپ» و «باغهکزن» ی باوکم دیتوومن، ههتا بلنی پهسندن بهلام باوهر ناکهم باغهوانهکانت ئاشکرایان بکه... لهسهر راسپاردهی شیخ محهمد پی تهرازویهکیان لهوه قهسییه هیتا. به دیمهن سهوزی نهباتی دانه ههراش بوون ههرچی دهستی دهگهیانده قهسییهکه له شوین پهنجهکانی ئاو دهزایهوه، هیندهش به تام و شیرین بوون. راستیهکهی، پښتر شتی وهام نه دیتبوو، لهوه بهولاوه چهنديکی له کزی ئهوه قهسییهدا میوانی نیوهپوژ له باداوه نانیان خوردهباهه ئهوه قهسییه به ناوی میوه

پيشكهش دهكرا. هر له بيرمه، كه «المحكمة الكبرى» له ههولير پينك دههات، نيوه پړ دهسته و دايه رهى حاكمه كان به سه روكيانه وه، كه پياوونكى ئينگليز بوو، لاي مه لا ئه فهندى نانيان دهخوارد... ئه وانيش له و قه يسييه يان خوارد و زورى لى رازى بوون.

بووم به قوتابى له پولى يه كه مى «ناوهنديى ههولير». سبه ينان له باداووه له گه ل كوربه گچكه كه ي مه لا ئه فهندى كه ناوى قاسم بوو، دوو خوشكى له خوى بچووكتريشى، به يه كه وه دههاتينه ههولير بژ خويندن... نيوه پړيان دههاتمه وه مزگه وتى قه لات بژ ناني نيوه پړ، دواى دهوامى دوه مى خويندن سه ياره مان به دواى دههاتمه وه له گه ل قاسم و خوشكه كانى دهگه رايه وه باداووه. قاسم له سه ره تايى كوربان و دوو خوشكه كه يشى له سه ره تايى كچان دهانخويند. قاسم پياوى خوى له گه لدا بوو خوشكه كانيشى دايه نيان هه بوو. دايكى ئه و پياوه له ژووره وهى حهره م دايانى قاسم بوو. ئافره تيكى تورك بوو، نه خوى كوردى فير بوو نه كوربه كه شى «هدايت» رهوانى كرد. دايانى خوشكه كانى كورد بوو بويه ئه وان هه ميشه به كوردى دهوان.

چهند پوژنيكان هه تا جلكى نويم بژ دوورا قاتيكى هاوړنيه كى پولى شه شه مى كزيه م، جه لالى حاجى عه بدولا به گم له بهر كرد. جه لال به گ له بنه ماله يه كى زور كۆن و به پوچنى كزيه يه، له وه ته ي به بيراندا ديت و به خه به ريش بيستوومانه ئه و بنه ماله يه له گه ل جه ليزادان دوست و بگره خزم بوون. خزمه يه تيان له گه ل هه ندى بنه ماله ي كهركووك (كه به ئه سل تكريت) هه يه، دياره ئه سه رى ژن به ژنه يه. ئه وه ي راستى بن ئاكارى ئه و خزمانه شيان وهك هى خزيان گيانيكى ئاشكرى پياوه تى پيوه دياره. هاوړنيه كى ديكه شم له هاوړنيانى پولى شه شه مم، ره فيقى حاجى توفيق، له گه ل جه لال به گ، دوو سال بوو له ههولير دهانخويند. ئه وان وهكوو من به دهست ته من بچووكى و تاقانه ييه وه نه وه خرابوون، يه كسه ر هاتبوونه ههولير بژ خويندن، له و دوو ساله دا قوتابى ديكه ش ده رچوون و بژ خويندن روويان له به غذا و له ههولير كردبوو. له وانه ي ئه و ساله له گه ل مندا بوون به قوتابى له پولى يه كه م، تاهير ئه حمه د هه ويزى بوو. دواتر فاتحى خاله شينخ

سه دره ددینی به رزنجی-یش به گه لمان که و ته وه... ئه و بهر له من له پۆلی شه شه م ده رچو و بوو به لام خویندنه که ی که و توره و ت بوو تا منی پینگه ی شتمه وه.

یه که م ده رسی بزی دانیشتن له ژووری پۆلی یه که م له چاو ژوور و ته خته و کورسی مه که به که ی کۆیی وه که ئه وه بوو له سالزنی سینمه ما بۆ لۆجه کانی راگو یزیت. من هیچ سام و مه ترسیم لی نه نیشت له و ده و روبه ره نوێیه ی به تازه یی خۆمی تیدا ده بینمه وه، تومەز له په نا سیبه ری باوکمدا به خۆدا راپه رموونم بئ که موکه سر بوو. وه ها رووی دا هه وه ل مامۆستای هاته ژووره که مان «ریفعت دوغره مه چی» ده رچوویه کی خویندنی ئه مه ریکا و له بنه ماله ناسراوه کانی هه ولیر بوو. له به ری هه لستان به لام ئه و به پنی ته بیات و په روه رده یه کی دیتبووی حەزی له و په سمیاته نه بوو پنی گویتن لزووم به هه لستان ناکات. من وه هام دانا ئه م ئامۆزگارییه بۆ هه موو ده رسیک و هه موو مامۆستایه که. ده رسی دوهم مامۆستا ئه یووب سه بری هاته ژوور. قوتابییه کان تیکرایان راست بوونه وه، من به ته نها له سه ر کورسییه که م بیجووله مامه وه.

ئه یووب سه بری ده رسی عه ره بیی ده گوته وه، خه لقی مووسل و خاوه ن سه قافه تیکی کلاسیکی بوو. که دیتی من هه لنه ستام ته ماشایه کی کردم و ده ستیکی بۆ لای من درێژ کرد و «قم یا ولد» یکی گوت. راست بوومه وه به عه ره بی و به ئارداوێژیکی ناره زامه ندانه لیمی پرسی، خه لقی کویت، ناوت چیه. به عه ره بییه کی باش وه لامی دایه وه... بۆچی هه لنه ستایت؟ تیم گه یاند که مامۆستای پیشووتر نارازی بوو له هه لستانمان، منیش وه هام دانا هه لستان بۆ مامۆستا ناجایه ز بئ. گوتی «عربیتک لا بأس بها» و به رووی خۆشه وه دای نیشاندمه وه... له وه به ولاره مامۆستا ئه یووب سه بری به چاوکی دلده ره وه و ئازاترکه ره وه سه یری ده کردم... له کۆتایی سالدا نێردرا بۆ سه ره پرشتی کردنی ئیمتیحانی به کالۆریای پۆلی شه شه م له کۆیی. چووبوه لای باوکم و گه لیک قسه ی په زامه ندانه ی له باره ی منه وه کردبوو، تا ئه وه ی باوکم له نامه یدا به خۆشیه وه باسه که ی بۆم نووسی، قسه ی خۆمان بئ منیش کۆلیک که یفم به و شایه دیه بیفیله ی مامۆستای خۆم هات.

له رووداوه بچکۆله خۆشکه له کانی سه ره تاکانی خویندنه م له و ساله دا ئه وه بوو که مامۆستا په فعت دوغره مه چی له ئه زموونی مانگانه ی زمانی ئینگلیزی که جاری

دهفته ره کانی پئی نه دابووینه وه و نه مانده زانی چوناوچونی دهرچووین، له کاتی گوتنه وهی دهرسدا به تیوه ریخ گوتی «أحسن درجة أخذها مسعود محمد»، نه وسا وتووێژ له مهکته به کانی ههولیز به عه ره بی بوو. راستیه که ی ههستیکی له خۆ بایببونم تیگه را. هه ر له بیرمه که دهفته ره کانمان وه رگرتوه 87م وه رگرتبوو، به لام دهرکه وت موخته سه می فه تاح چه له بی ده باغیش وه کوو من 87ی وه رگرتوه که چی گه شایی یه که مینایه تی بهر من که وت...

مدیری قوتابخانه «خورشید سه عید» پیاویکی رژد بوو له سه ر گێرانی کاروباری دهرس و دهوران به ریکوینکی. زۆر جار به بیرمدا هاتوه که سایه تی ئهم مرۆیه به به ریه وه هه بوو بیته «ممثل» یکی وه کوو «همفری بۆگارت». هه رچه ند له به ریه بردنی ئیداره ی قوتابخانه هه رگیز شلکه ی نه ده کرد به لام له کاتی پنیوستدا دهیتوانی هینده ی شه ربه تی پرته قال شیرن و به تام بێ. له بیرناکه م جاریکیان له مونسه به دا که وته سه ر ئامۆژگاری قوتابییه کان و چوه باری پۆزی خیتابییه وه، به جۆریک سواری هه ست و هۆشمان بوو فرمیسک له زۆر چاوان هاته خوار... له مانگی یه که می خویندندا بووم، موته سه ریفی ههولیز، مهحمود فهخری، سهردانیکی مهکته به که مانی کرد و به پۆله کاندایه را... پاش گه رانه وه ی بۆ دایه ره ی خۆی (به رانه ر مهکته بی ئیمه بوو) خورشید سه عید به دوایدا ناردم، گوتی موته سه ریف داوای کرد بچینه لای و هه ر ئیستا چاوه روانت دهکات... مهحمود فهخری زۆر دۆستی مه لا ئه فهندی و باوکم بوو. پنیشت له ریکه وتدا دیتبووم ته نانه ت بهر له سالیکی نیوه رۆژیکیان له مالی شیخ مسته فا قه ره داغی که «حاکم منفرد» ی ههولیز بوو، به مونسه به ی سهردانی باوکم له مه لا ئه فهندی، نانی نیوه رۆمان خوارد و مهحمود فهخریش ئاماده ی داوه ته که بوو، هه ر ئه و سی مینوانه و منی میزد مندالەش به شدار بووین به لام من هه ر گوینگر بووم.

ئهو رۆژه ی که له سه ر داوای خۆی چوومه لای یه که م جار بوو وتووێژمان بێ. چه ندیکی بلنی به خیزی هیتام و پئی گوتم ده بی به مامی خۆمی حیساب بکه م ده نا گله ییم ده باته وه بۆ لای باوکم. زۆری په له کرد خزمه تیکم بکا لیم قبول نه کرد و به سپاسه وه پیم گوت که من له باوکیشمه وه هیچم بۆ نایه ت چونکه مه لا ئه فهندی به زیاده وه لیم خه رج دهکات و هه موو مه سه ره فیکمی دهر عوه ده ی خۆی کردوه و

لئی مه‌نع کردووم که هیچ شتیک له هیچ که‌سیک قبول بکه‌م. به‌هه‌مه‌حال ته‌واویک مه‌منوونی کردم و وتووێژمان به کوردی بوو، چونکه خه‌لقی که‌رکووک بوو کوردییه‌کی ره‌وانی قسه ده‌کرد. که گه‌رامه‌وه باداوه حیکایه‌ته‌که‌م بژ مه‌لا ئەفه‌ندی گێزایه‌وه، په‌سه‌ندی ره‌فتارمی کرد. به نامه‌ش خه‌به‌ری باوکم دا که موته‌سه‌ریف ره‌فتاریکی وه‌ها پیاوانه‌ی له‌گه‌لمدا کردووه. به‌لام مه‌حموود فه‌خری خۆیشی نامه‌ی بژ باوکم نووسیوو به ناوتوێژیکی نوکته‌سازیه‌وه له باره‌ی قبول نه‌کردنی خزمه‌تی ئەومه‌وه گوته‌بوی «ناخه‌له‌ف ده‌رچوو» واته رێبه‌دینی له باوکی خۆی نه‌کرد. باوکم له وه‌لامدا پێی گوته‌بۆه خز باوکی هیچی لئ وه‌رنه‌گرتوویی هه‌تا «ناخه‌له‌ف» ده‌رچووبی.

هه‌ر له‌و سه‌روه‌ده‌دا بوو دیسان رۆژنیکان خورشید سه‌عید بانگی کردمه‌ لای خۆی. ئەوسا هه‌ولێر له‌لایه‌ن «معاریف»‌وه سه‌ربه که‌رکووک بوو. پێی گوتم له مدیریه‌تی مه‌عاریفه‌وه بریاریک هاتووه که به ناوی «ته‌له‌به‌ی هه‌ژار» وه مانگی دینارونیویکت پێ بدری به‌لام خه‌ز ناکه‌م قبولی بکه‌یت چونکه وه‌زعه‌که‌ت ئەوه هه‌لناگرێ. راستیه‌که‌ی خۆیشم هه‌ر له‌و باوه‌رده‌دا بووم که یه‌کیکی وه‌کوو من بپێناز له‌و ته‌رزه یارمه‌تیه‌ و میوانی که‌سیکی وه‌کوو مه‌لا ئەفه‌ندی نابێ خز به هه‌ژار له‌ قه‌له‌م بدات. مدیریه‌تی مه‌عاریفی که‌رکووک له‌ خۆه، به‌پیاوه‌تی، ئەو بریاره‌ی دا‌بوو. به عاده‌ت ده‌بوو مه‌زبه‌ته‌ی فه‌قیری و داوای یارمه‌تی و ئیسپاتی خویندن به‌ عه‌رزو‌حال بگاته مه‌عاریفی که‌رکووک ئنجا بریار ده‌ربچێ. ئیشه‌که له‌ به‌ره‌ته‌وه مامۆستا عه‌بدول‌ا‌ه‌لی حیکمه‌ت که پێشتر له‌ کۆیئ معلی‌مان بوو دواتر بوو به‌ موه‌زه‌ف له مه‌عاریفی که‌رکووک، پیکي هه‌ت‌ابوو ناشزانم چۆن مدیری مه‌عاریفی ئیقناع کردبوو که‌وا به‌بێ ئەوراق و عه‌رزو‌حال ئەو بریاره ده‌رچوینی.

«ع‌لی حیکمه‌ت ئەفه‌ندی» له ناسراوه‌کانی که‌رکووک و مه‌لا هه‌ره زله‌کانی بوو، لای جاپیرم ئیجازه‌ی وه‌رگرتبوو، وا بزانه له ده‌وری عوسمانلییه‌کان بوو به نائیبیش. عه‌بدول‌ا‌ه‌لی ئەفه‌ندی تا له‌ کۆیئ بوو، دواتریش به‌رده‌وام، دۆست و ناسیاو بوو، هه‌تا‌کوو ئیستاش پێوه‌ندی دۆستایه‌تی هه‌ر ماوه له‌ نیواندا هه‌رچه‌ند یه‌کتر دیتن وه‌زه‌حمه‌ت که‌وتووه.

خورشيد سه‌عید، خوا لني خوڅ بڼ، غه‌درينکي لڼ کردم هيچ رښم نه‌بوو بتوانم غه‌دره‌که بسړمه‌وه. هر لهو رږځانه‌ی مانگي دوه‌م و سښمه‌می خوښندنې تازه‌مان بوو دلې قوتابيه‌کي شه‌قلاوه‌ييم يه‌شاند. ټوښ به نوکته و پلار نه‌ک به ده‌سدریځی ليکړدن، به گريانه‌وه چوو بڼ لای مدير، منيش به‌رهو ژووری مدير رږښتم له نزيک ده‌رگای ژووره‌که‌ی تووښی بووم و ټو قوتابيه‌ی به دواوه بوو. بڼ ټوه‌ی رڼم بدا هيچ بلڼم زلله‌يه‌کي لڼ دام... من دنيا‌م له پښ چاوان تاريک بوو يه‌کسره کشامه‌وه و له مه‌کته‌ب ده‌رکه‌وتم. دواي من مدير هه‌موو قوتابيه‌کانی کڅ کردبږوه و بریاری شکاندنی پښچ پله‌ی ټاکاری منی به‌سهردا خوښدبوونه‌وه. سبه‌ينه وه‌کوو هه‌موو رږځينکي ديکه هاتمه‌وه مه‌کته‌ب و هيچی ديکه‌ی به دوا‌دا نه‌هات. نه مه‌لا ټه‌فندی و نه باوکيشم لهو رږووداوه ټاگادار نه‌کران. له کڅتايي هه‌فتاکاندا مامږستا و مدیری کږنم خورشيد سه‌عید له‌گه‌ل مامږستا عه‌بدولخالق قوتب که ټوښ مدير و مامږستام بوو له سه‌ره‌تايي کږيږدا، هاتنه لام له مه‌جليسی خدمه (چه‌ند ساليگان تيږدا ټه‌ندام بووم). کچينکي مامږستا خورشيد سه‌عید مورچه‌ه‌ی دامه‌زاندنی ده‌کرد، ټوښ به چاوساغی مامږستا قوتبه‌وه هاته لام به ته‌مای ټوه‌ی يارمه‌تیه‌کي که‌که‌ی بده‌م، پڼی ناوئ بلڼم، هرچی رږځ هه‌يه لڼم نا و هرچی له ده‌سته‌لاتمدا بوو بږم به‌کاره‌يتا. دواي ټو سه‌ردانه زوری نه‌برد کڅچی دوايی کرد، به لام له ده‌می سه‌ردانه‌که‌دا هر ټوه‌بوو مووی سپی بووبوو ده‌نا پښستی لږچاوی نه‌بووبوو، بريقه‌ی چاوی نه‌کوږابږوه. سه‌د جار گه‌ردنی ټازاد بڼ.

له سه‌ره‌تاي کرانه‌وه‌ی مه‌کته‌ب مامږستايه‌کي رپازه‌ی به‌ده‌نيمان له که‌رکوکه‌وه بږ هات ده‌تگوت هينزی کاره‌با ده‌يگيږي هينده چالاک بوو. شاکر سه‌يد هه‌کيم خوا لني خوڅ بڼ، لهو چه‌ند رږځانه‌دا که مامږستامان بوو وينه‌ی خوی له زه‌ينمدا نه‌قش به‌ستوو کرد. به زوویی نه‌قل کراوه بږ که‌رکووک و يه‌کيکي ديکه‌ی (حاجی داود ناو که دواتر بوو به زابت) هاته جڼ، که‌متر له مامږستا شاکر توندبږ بوو.

له زږ جاروباردا مامږستا شاکرم ده‌ديته‌وه تاکوو ټوښ له سالانی دوايینی هه‌فتاکاندا هاته لام له مه‌جليسی خدمه بږ گه‌رانه‌وه‌ی بږ سه‌ر وه‌زيقه‌که‌ی که له‌به‌ر

وهزعی تایبهتی کوردهواری به تهقاعود لئی ده‌رچوو بوو. به‌داخه‌وه ئه‌ویش دواى گه‌رانه‌وه‌ی بۆ وه‌زیفه به ماوه‌یه‌کی کورت کۆچی دوا‌یی کرد.

به خویته‌ر بلنم، که ئه‌و مه‌عاشه دینار و نیویه‌ی حکومه‌تیم ره‌ت کرده‌وه و به قوتابیه‌کانی کۆیه و ره‌واندزیم گوت، ته‌واویک گله‌بیان لئ کردم، گوتیان ده‌بوو قبولی بکه‌یت و ته‌له‌به‌ی موحتاجی بیه‌خشیت. ئه‌وان کۆمه‌لنک بوون به‌یه‌که‌وه خانوویان گرتبوو هیندیکیشیان مه‌عاشی هه‌ژارییان وه‌رده‌گرت. دینار و نیویکی سالی 1934 پتر بوو له مانگانه‌ی عه‌مه‌له‌یه‌ک و خه‌لقی پین ده‌ژیا. ئه‌و هاو‌رپانه له‌سه‌ر حه‌ق بوون به‌لام منیش عوزرم به ده‌سته‌وه بوو. خۆ ئه‌وه‌ی ر‌استی بی، مه‌عاشی هه‌شت مانگ خویندن که ده‌یکرد دوانزه دینار، گه‌نجیکی ئه‌وسای وه‌ها پۆشته ده‌کرد، ده‌یبرده‌وه ر‌یزی کام مومه‌سیلی مه‌شورر بوو. قاته جلکی هاوینی دینار و نیویکی تیده‌چوو، پتلاوی چاک به 400 فلس بوو. به‌هه‌مه‌حال ره‌ت کردنه‌وه‌ی مه‌عاشه‌که زه‌ریبه‌یه‌ک بوو ده‌بوو بیده‌م. به‌خیر ئه‌گه‌ر لیره به دواوه شتی وه‌هام بۆ ر‌ینکه‌وت ره‌تی ناکه‌مه‌وه.

بیمه سه‌ر باسی براده‌ری نیوان خۆم و عیززه‌ددینی مه‌لا ئه‌فه‌ندی. عیززه‌ددین به دوو سالتیک له من گه‌وره‌تر بوو دایکی کچی عه‌بدولا موخلیس به‌گ بوو که له نه‌وه‌کانی براهه‌کی پاشا کۆره بوو. له‌و ر‌یشه‌وه خزمایه‌تی هه‌بوو له‌گه‌ل سمایل به‌گی ره‌واندز، ئه‌و سمایل به‌گه‌ی له زۆر سه‌رچاوه‌ی نووسراوی کاربه‌ده‌سته ئینگلیزه‌کانی سه‌ره‌تای دامه‌زرانی عیراق ناوی دیت، به‌تایبه‌تی له کتێبه‌که‌ی هامیلتن *Road through Kurdistan*.

من سمایل به‌گم دیتبوو ئه‌ویش جاریک له‌و جارانه‌ی که له‌گه‌ل باوکمدا ده‌هاتمه هه‌ولیز و لای مه‌لا ئه‌فه‌ندی له باداوه داده‌به‌زین. سمایل به‌گ میوانی مه‌لا ئه‌فه‌ندی بوو. هه‌تا بلنی گه‌نجیکی لئ وه‌شایه‌وه‌ی مه‌ند و مه‌ستور و به ر‌یوجی بوو. مه‌لا ئه‌فه‌ندی زۆری خۆش ده‌ویست و زۆریشی ر‌یز لئ ده‌نا شه‌ویش هه‌تا دره‌نگ له داوه‌تی دۆسته‌کانی له هه‌ولیز ده‌مایه‌وه.

زۆری نه‌برد دواى ئه‌و دیتنه‌م، هاوین بوو له‌گه‌ل کاک مه‌جیدی ئاموزام له کۆیه هاتینه هه‌ولیز، سئ شه‌وان لای سه‌ید نه‌زیفی شیخ که‌ریم، مامزستای قوتابخانه‌ی یه‌که‌می سه‌ره‌تایی هه‌ولیز، ماینه‌وه. دایکی سه‌ید نه‌زیف عایشه خان کچی شیخ

که‌ریمی به‌رزنجی و خوشکی «حزینه» ی دایکی مامم بوو. ئافره‌تیکي نوورانیی کورته‌بالای قسه‌شیرنی پر سۆز و په‌رۆش بوو، که به لا گه‌ردنماندا دهنوسا و ماچی ده‌کردین ده‌تگوت هه‌لمان ده‌مژئ، ئیمه‌ش هه‌موومان چ جه‌لیزاده و چ تایه‌فه‌ی شیخ که‌ریم تا راده‌ی ته‌قدیس خۆشمان ده‌ویست، بۆ هه‌مووان چ دایک بوو، هه‌زار په‌حمه‌تی لی بی. دواي سئ پۆژ چووینه هه‌له‌جه لای خاله‌ شیخ عه‌زیزی شیخ ماری به‌رزنجی که دایکی کاک مه‌جید به سهردان له براگه‌وره‌ی خۆی، شیخ عه‌زیز، به‌ینیک بوو لئی میوان بوو ئیمه‌ش هاتبووین بیبه‌ینه‌وه بۆ کزیی. له هه‌له‌جه بووین پۆژیکیان خه‌به‌ر هات سمایل به‌گ کوژراوه. به‌راستی تا ناخی دل ته‌سیری له هه‌موو که‌س کرد. به هه‌ق خه‌ساره‌یه‌کی زل بوو له په‌واندز و کورد که‌وت، کوژرانه‌که‌شی له هیچه بوو.

دوژمنایه‌تی نیوان مالی سمایل به‌گ و مالی باویلاغا له په‌واندز پووپه‌ره‌یه‌کی په‌ش و خویناویی ئه‌و هه‌ریمه‌یه. درێژه‌ی باسه‌که لێره‌دا جئ نایته‌وه، ئه‌و ساله به‌ر له چه‌ند مانگیك سه‌باحی نووری باویلاغا له جاده‌ی هه‌ولێر ده‌مانچه‌ی هه‌لکێشا و ویستی سمایل به‌گ بکوژئ، وابزانم سمایل به‌گ نه‌ختیک بریندار بوو. به‌هه‌مه‌حال له مه‌حه‌که‌مه سمایل به‌گ وازی له ده‌عوای شه‌خسی هیتا، به‌لام سه‌باح به‌ تۆمه‌تی «شروع بالقتل» بریاردارا له‌سه‌ر گرتنی. نووری باویلاغا ئه‌مه‌ی له دلی خۆی گرت و له‌سه‌ر سمایل به‌گی حیساب کرد. پۆژی گه‌رانه‌وه‌ی سمایل به‌گ بۆ په‌واندز نووری باویلاغا له شوینیکی نیوان سپیلک و خه‌لیفان به‌ کۆمه‌لێکه‌وه بۆی له بۆسه دانیش. که سه‌یاره‌ی سمایل به‌گ ده‌گاته ئه‌و جینگایه ده‌سپریژی لی ده‌کری و به‌رده‌که‌وی و ده‌رحال ده‌مري، نووریش به‌ برینداری گیرا، دواتر حوكم درا. سه‌باح حوكمه‌که‌ی ته‌واو کرد و دۆستایه‌تی له‌گه‌ل یونس سه‌بعای هه‌بوو به‌ نیازی ئه‌وه‌ی شه‌فاعه‌تکاری بکا بۆ باوکی له هه‌رای مه‌شووری 1941 به هه‌رای په‌شید عالی وه‌های جانفیدی کرد تیدا کوژرا. نووری حوكمه‌که‌ی ته‌واو کرد و چاک بۆوه و ژیا تا سالانی دواي 1960، به‌هه‌مه‌حال سمایل به‌گ بوو به قوربانیه‌کی تازه و گه‌وره‌ی دوژمنایه‌تی‌ه‌کی کۆیرانه.

له‌گه‌ل کاک مه‌جید 16 شه‌و ماینه‌وه له هه‌له‌جه. له دین ئاخو‌په‌ش، که مالی شیخ تاهیری برای دوه‌می شیخ عه‌زیزی لی بوو سئ شه‌و ماینه‌وه ئه‌و ماوه‌یه ده‌تگوت

له دنيايه كي ديكهين. نهگه ر تارمايي كوژراني سمايل بهگ نهبوايه كاتي ودها كامهران و به تام و خوڅي كه م دهست دهكهوي.

بگه پيمه وه بژ باسي عيززه ددهين. پيشتتر له سهفه ره كاني كه هاتمه باداوه ناشنايي و بژره دؤستايه تيمان پهيدا بوو بوو. نه مجارهيان بژ ماوه ي پيښ سال. سالي نزيك ههشت مانگ به يه كه وه بوو. دؤستايه تيمان هه موو سنوورينكي تنيه راند. باوكي له زووه وه ژني بژ هيتا، كچيكي تاقانه كچي ئاموزايه كي خوالخوڅشبووي خو ي لي ماره كرد. چهند دينه كي عومده ي كه نديتاوه له و ئاموزايه به ميراث به جي مابوو. مه لا نه فهندي هه مووي بژ نه و كچه هيشته وه، ميراثگره كاني ديكه ي به پاره رازي كرد. دايكي كچه كه كيژي شينخ حيسامه دديني ته ويله بوو ده ميگ بوو نه مري خوي كرد بوو. له يهك دوو سالدا جاريك سهردانيان لي ده كرد، نه ويش، له گهل عيززه ددين سهر ي لي ده دانه وه.

عيززه ددين كوردي و توركي و عهره بي و ئينگليزي به چاكي ده زاني. ههر له و سالانه دا كه به يه كه وه بوو مامؤستاي فرهنگسي سانه وي ده هات و دهرسي فرهنگسي بي ده گوت هه تا له ويشدا ره وان بوو. كتيبخانه يه كي به پوزي له كتيبي نايابي هه مه چه شنه ي ئينگليزي و فرهنگسي به يه كه وه نا، گهلېك گوڤار و رؤژنامه شي له نه وروپاوه بژ ده هات، نه دناميش بوو له كومه له ي «كونكورديا» ي پوولي پؤسته كه ناوچه كه ي له بهرلين بوو، ته نانه ت بوو به وه كيلى كومه له كه له هه موو رؤژه له تي ناوه راستدا. پؤسته ي رؤژانه ي عيززه ددين به قه دهر پؤسته ي دايه ريه كي ناوه دان ده بوو. گهلېك جار له نه دناماني كومه له ي پوول بابي ده يان دينار پوولي ولاتاني بژ ده هات، له بري نه واندا پوولي عيزراق ي به ده يان دينار ده كړي و به ته مغه ي پؤسته به تالي ده كردن و بژ نه و خه لقه ي ده نارده وه. له زور رووه وه زه وقمان وه كوو يهك بوو، نه گه ر جوداييش هه با ورده ورده له يه كدي نزيك ده بوو ينه وه.

ژياني باداوه بژ من ده رگه يه كي نوي بوو، به ره و دنياي بهرينتر له دنياكه ي كوي، ليم كرايه وه. هه رچهند له كوي ژيانم له چاو هي خهلق گهلېك به تامتر و به رفره وانتر و روونتر بوو، ديسان وه كوي شاريكي لا چه پ بوو، به خزيه وه خهريك بوو. هه ولير ناوچه ي ليوا بوو، باداوه ي مه لا نه فهنديش ناوهندي

بزووتنه‌وه‌ی سیاسي و کۆمه‌لایه‌تی ته‌وسای هه‌ولیر بوو. یه‌کێک گویی هه‌لخستبایه‌ هه‌موو سرکه و کورکه و ورده‌نهنیتی ره‌سمی و ته‌هللی ته‌و ولاته‌ی ده‌بیست. چی له‌ به‌غداش بووی دابایه‌ یه‌کسه‌ر خه‌به‌ره‌که‌ی ده‌گه‌یشه‌ باداوه. ته‌و سا‌له‌ که من چووم بۆ خویندن عیززه‌ددین تازه له‌ یه‌که‌م سه‌فه‌ری بۆ ده‌ره‌وه‌ی ولات گه‌رابۆوه، له‌گه‌ل مو‌حسینا‌غای سه‌رۆکی شاره‌وانیی هه‌ولیر که کورێ پووری بوو به‌یه‌که‌وه‌ چووبوون بۆ لوبنان و تورکیا و یۆنان. ناسیاوی په‌یدا کردبوون، هه‌ندیکیان هاتنه‌ باداوه و لێی میوان بوون، یه‌ک له‌وانه‌ قه‌شه‌یه‌کی زۆر مو‌حته‌ره‌می لوبنان به‌ خۆی و کچکیکه‌وه‌ هاتن و چه‌ند رۆژان مانه‌وه. راستیه‌که‌ی مرۆ چه‌ز ده‌کا پیاوه‌ ئاینیه‌کانی ولاتی خۆشی وه‌ک ته‌و قه‌شه‌یه‌ رۆشنیر و به‌ریز و قسه‌زان و ئوسوولزان بن. کچکه‌که‌ی جحیل بوو له‌ چاو ئافره‌تی خۆمالی ده‌تگوت په‌پوله‌یه‌ ته‌وه‌نده‌ ناسک بوو.

پنویسته‌ دان به‌وه‌دا به‌ینم که دوا‌ی ماوه‌یه‌کی دوو هه‌فته‌یی له‌ هاتنم بۆ هه‌ولیر بیرى ماله‌وه‌مان وه‌های بیتۆقره‌ کردم هه‌چ حا‌لی پێ نه‌هه‌یشتم. هه‌رگیز هه‌نده له‌ ماله‌وه‌ دوور نه‌که‌وتبوومه‌وه. به‌زۆر باردا خۆم بۆ ته‌سکینی تا‌قی ده‌کرده‌وه، هه‌یچیان به‌ قه‌ده‌ر ته‌وه‌ ئارامی نه‌ده‌کردم که ده‌هاتم له‌ تارمه‌ی دیوه‌خانه‌که‌ به‌ره‌و هه‌ولیر داده‌نیشتم به‌ چاوه‌نۆری دیتنی هاتوچۆی ئۆتۆمبیلان له‌ نیوان کۆیه و هه‌ولیردا. رێگه‌ی که‌رکووک و شه‌قلاوه‌ش لێمه‌وه‌ دیار بوون به‌لام ته‌وان قیرتاوبوون ئۆتۆمبیل به‌ سه‌ریان‌وه‌ وه‌کوو پێزکی ره‌ش و بۆری گه‌وره و ناوه‌نجی و بچووک پشته‌و هه‌ولیر و به‌ره‌و هه‌ولیر بێ سه‌روسه‌دا ده‌خشین، هه‌رچی پێی کۆیه‌ بوو خۆل بوو، له‌ دووری دووره‌وه‌ تۆزی ب‌ل‌ند ده‌کرد و وه‌کوو گوریسی قه‌قه‌ف به‌ دوا‌یدا ده‌هۆنرایه‌وه‌ و خا‌و ده‌بۆوه. ته‌وانی ده‌هاتنه‌ هه‌ولیر له‌ دووره‌وه‌ به‌ خیرم ده‌هه‌یتان، ته‌وه‌ی بۆ کۆیه‌ش ده‌چوون به‌ خه‌یا‌ل له‌گه‌لیاندا سه‌فه‌رم ده‌کرد.

له‌ پاش بارانان ته‌و تۆزه‌ خۆشخه‌به‌ره‌ نه‌ما چونکه‌ تۆز له‌ قور هه‌ل‌ناستی به‌لام تا ته‌و ده‌مه‌ بیتۆقره‌ییم به‌سه‌ر چووبوو: رێکه‌وت وه‌یا پ‌یدا‌ویستیک دا‌وای کرد بچمه‌وه‌ کۆیی. ته‌و سه‌ردانه‌م له‌ کۆیی و مانه‌وه‌ی شه‌وینکم له‌گه‌ل ته‌هللی ماله‌وه‌ له‌ کلپه‌ی سۆزمی کز کرده‌وه. که‌ چوومه‌وه‌ خه‌لق له‌ بانان هاتبوونه‌ هه‌یوانه‌کان بۆ نوستنی

شهوانه. هر له بیرمه بیتشکه‌ی فارووقی برام هه‌تا به‌یانی چرای له نزیکه‌وه هه‌لده‌کرا، ئه‌وسا کژیی جاری زۆری مابوو بگاته سه‌رده‌می کاره‌با.

باداوه کاره‌بای خۆی هه‌بوو، له مه‌ودای سه‌د مه‌تریک دووری دیوه‌خانه‌که‌وه یه‌ک هه‌ساری گه‌وره کرابوو، مالی لێخوپی ئۆتۆمبیل (جوادى خه‌لقى ئه‌سته‌مبول) و نشیمه‌نی وه‌ستای کاره‌با (وه‌ستا موسا که دواتر له سه‌نه‌تکاری کاره‌بادا بوو به ده‌وله‌مه‌ندیکی هه‌ولێر) و به‌رده‌سته‌که‌ی و مالی پاسه‌وانه‌کان و سه‌قا و ده‌ستوپاوه‌ندی دیکه‌ی سه‌ربه‌ مالی مه‌لا ئه‌فه‌ندی له‌و هه‌ساره‌دا بوو. مه‌کینه‌ی کاره‌باش هر له‌وئ بوو. یان سالی هه‌وه‌ل یان سالی دوه‌می خویندنه‌م بوو، خه‌تی ته‌له‌فۆنیش راکیشرا بۆ باداوه، ئه‌وسا زۆر زه‌حمه‌ت بوو ته‌له‌فۆن به‌ ده‌ره‌وه‌ی سنووری به‌له‌دییه‌ بدری.

په‌مه‌زان هات، ئه‌وسا ده‌که‌وته کژی سه‌رماوه هه‌موو داب و ده‌ستوورێکی باداوه گۆرا. مه‌لا ئه‌فه‌ندی دره‌نگتر له‌ پۆژان ده‌چوو بۆ هه‌ولێر و پاش عه‌سر ده‌گه‌راییه‌وه بۆ باداوه تا ئه‌وه‌ی من له ده‌وامی دوه‌می مه‌کته‌بم ده‌بوومه‌وه و له خزمه‌ت ئه‌ودا ده‌بووم له گه‌رانه‌وه‌دا. هه‌موو شه‌ویک مه‌لا ئه‌فه‌ندی له ژووری دیوه‌خانه‌ی گه‌وره و عیززه‌ددین و قاسمیش له ژوورێکی بچووکتر داده‌نیشن و میوانی هه‌ولێریان به‌خێر ده‌هیتا هه‌تا شه‌و راده‌شکا، ئیمه به‌ دزیه‌وه رادیۆمان لێ ده‌دا نه‌کا ده‌نگی بگاته به‌ر گوێی مه‌لا ئه‌فه‌ندی چونکه‌ هه‌زی لێ نه‌ده‌کرد، به‌ گه‌پ و یاری و نوکته‌ش خۆمان و میوانی مه‌هره‌میشان ده‌خافلاند.

ئێواره‌یه‌ک له‌و ئێواره‌نه‌ی یه‌که‌م په‌مه‌زانی که له هه‌ولێرم به‌سه‌ر برد. به‌ عاده‌تی پۆژان، سه‌عاتیکێ مابوو بۆ پۆژاوا له خزمه‌ت مه‌لا ئه‌فه‌ندیدا ده‌هاتینه‌وه باداوه، که ده‌رچووین له شار دێتم هه‌وریکێ ره‌شی خماوی تیزی ترسناک سه‌ری له ئاسۆی پۆژاوا‌ی باشووری ده‌ره‌یتاوه بۆ لامانه‌وه دیت. نیو سه‌عاتیکێ مابوو بۆ سه‌لای ئێواره هه‌ور گه‌یشه‌ جی. له ده‌قیقه‌یه‌کدا وڵات به‌سه‌ر ئاو گه‌را و دنیا بوو به تاریکی ئه‌نگوستنه‌چاو. ئه‌و پۆژه مه‌لا ئه‌فه‌ندی میوانی له شارانه‌وه بۆ هاتبوو، له‌گه‌ل ئه‌واندا فتارمان کرده‌وه. که بانگی دا ده‌تگوت هی نوێژی خه‌فتانه، گرمه‌ی هه‌وره‌ تریشقه‌ش وه‌ها له شه‌ردا بوو دار و دیواری ده‌له‌رزاند و هه‌ناوی مرۆی داده‌خورپاند. له‌و ده‌شتاییه‌ ئاو وه‌ها هه‌لستا هاتوچۆی نیوان دیوه‌خانه و

حه‌ساره‌که‌ی نزیکیه‌وه بپا. له هه‌موو عومرم دیارده‌ی وه‌هام نه‌دیتبوو نه‌شم دیته‌وه که هه‌ور وه‌کوو لیقه به‌سه‌ر ولاتدا بێت و ترووسکه‌ی پووناکایی لێوه پهرت نه‌بێت و ئێواره بکات به‌نیوه‌شه‌و.

ئهو ئێواره‌یه خوارده‌مه‌نی به‌ئهرکه‌وه له دیوی ماله‌وه بۆ ژووری نان خواردنی مینوانان ده‌گه‌یشته چونکه ماوه‌ی بیست مه‌تریک به‌بزشاییدا له‌به‌ر باران ده‌گوێزرایه‌وه بارانه‌که‌ش غه‌زه‌بی خوا بوو، ده‌بوو به‌دوو سێ که‌س یه‌ک قاپ خوارده‌مه‌نی پزگار بکه‌ن له ده‌ست لێزمه‌ی نووح. به‌ر له 40 سالیک ئێواره‌یه‌کی ئه‌وتۆیی له پهرمه‌زاندا که‌یه‌ش، به‌ر له سه‌لای ئێواره، هه‌وریکێ پهرش شه‌وی لێ داهینا بوو تا ئه‌وه‌ی هه‌ندیک وایان زانیبوو سه‌عاته‌کانیان له هه‌له‌دان و فتاریان کردبۆوه به‌لام خێرا ئاسۆی پۆژاوا پوون بوو بۆوه و مامه پۆژ دیار که‌وتیۆوه. ئه‌وه‌ی منیش ئه‌گه‌ر هه‌وره‌که‌ی ئهو پۆژه ئاسۆی غه‌ربی به‌ردابایه پۆژی لێ هه‌له‌هاته‌وه به‌لام باران و تۆفه و شه‌ره‌ تۆپی ئاسمانی هه‌تا دوا‌ی نویژی عیشاش هه‌ر له فته‌نجییدا بوو. ئهو شه‌وه ئاوی به‌ستی ناو شار چه‌ند مالیکێ نزیک به‌سته‌که‌ی بردبوو.

بۆ جه‌ژن گه‌رامه‌وه کۆین، ده‌وری حه‌فته‌یه‌ک مامه‌وه به‌لام به‌جۆریکی چاوه‌پوان نه‌کراو خه‌لقى شار پوویان لێ نام. باوکم کمیک ناساغ بوو له دیوی ماله‌وه ده‌مایه‌وه و خه‌لق ده‌چونه لای، منیش له دیوه‌خانه به‌خێرهاتنم له‌و هه‌موو دۆستخوايانه ده‌کرد که هه‌ندیکیان، بۆ جێ کردنه‌وه‌ی هیندیکێ دیکه، ژووره‌که‌یان جێ ده‌هێشت. شه‌وان مه‌لا ئه‌سه‌عه‌ده کۆره مه‌جلیسه‌که‌مانی به‌غه‌زل و گۆرانی ده‌پازانده‌وه، هه‌رچی قسه‌خۆشی شار هه‌بوون سه‌ردانیان ده‌کردین و به‌نوکه‌ و قسه‌ی شیرن کۆریان گه‌رمتر راده‌هینا. مه‌لا مسته‌فای عاسی دوو پارچه مه‌دحی دۆستانه‌ی له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌هینا، یه‌کیکیان بۆ من ئه‌وی دیکه‌ش بۆ عیززه‌ددین.

شه‌وی جه‌ژنمان به‌قه‌له‌بالغی له حوَجره‌ی مه‌لاکانی مزگه‌وتی حاجی مه‌لا ئه‌سه‌عه‌دی جه‌لیزاده رابوارد. تا سه‌عات ده‌ی عه‌ره‌بی خه‌ریکی گه‌مه و کاره‌مستینه و سوچه‌تی قسه‌خۆشان بووین. له سه‌عات ده‌شه‌وه هه‌تا بانگی دا له ژووری فه‌قیکان شایی دابه‌سترا. ئه‌وه‌ی ماندوو ده‌بوو جێی خۆی به‌هی حه‌سایه‌وه ده‌دا.

تۆ سهبرى ئهو وشكه كه يفه بکه، چۆن کۆمهلهی دهیان پیاو بۆ ماوهی پتر له دوو سعات و نیو زرمه له عهردی حوجره بهیتن و تۆز بۆ ههوا بهرز بکه نهوه و «خانمی کیژی کاکه لا» ی به دهمهوه بلین و بهرزه پێ ههر جاره ی بۆی هه لسته نهوه و رهپ دابه زنه وه و ماندوو نه بن وهک ئه وهی که ههر یه که دۆیه ک¹⁷ و دووانی له دهستدا هه لپه پهن. که بانگی دا خه لقه که وازی له شایی هینا، چی له شه وچه ره مابوو، به شه ره چه په لۆک فران فران کرا. تومەز برسی بووبوون ههم له بهر شایی و ههم له بهر بێ پارشیوی. دوا ی نوێژ تیکرا چووینه مزگه وتی گهره بۆ نویژی جهژن. به راستی رووناکی ئهو به یانییه بهر له وهی له ئاسۆی خۆره لات هه شه به ق بدات له ناخی هه ناومان هه تریفه ی ده دا.

سالم رابوارد، له خویندن باش بووم به لام به دهست ریازه ی به ده نییه وه ناراحت بوو. شه رمم ده کرد جلکی رووت و قووتی ریازه له بهر بکه م، نه شم ده درک اند بۆچی ریازه ناکه م. خورشید سه عید به عاده تی خۆی ههر قوتابییه کی نافه رمانییه کی کرد بایه له رۆژیکدا چوونه وه مالی نیوه رۆی لێ مه نغ ده کردن و به ریازه ماندووی ده کردن به لام له جلکی عاده تیدا. ههر حه فته یه کی ریازه ی تیدا کرابایه منی تیدا غایب ده بووم و ئهو سزایه م له دهست مدیرم ده چیشت. جاریکیان ده فته ری نه خۆشانم برد بۆ نه خۆشخانه د. سه بری که دۆستی عیززه ددین بوو منیشی باش ده ناسی و له زۆر شتدا به یه که وه ده دوا ی بۆی نووسیم که دوو رۆژه له ریازه ئیستیراحت بکه م چه ندی گوتم دکتۆر له م دوو رۆژه ته نها یه ک رۆژی بۆ من ده بی چونکه سه بی نی ریازه هه یه دوو سه بی نه م لێ ده چیته خۆرای. فایده ی نه دا. له گه رانه وه به هه موو مه هاره تیکی ههم بوو، زۆریش نه بوو، هه ستام «اجازه یومین» م کرده «اجازه شهرین». گۆرانه که خراپ نه بوو به لام سه ره واوی «یومین» م بۆ چاک نه کرا وه کوو دوومه ل له نیوان «ش - ه» ی «شهرین» پۆزایی هه بوو. له گه ل ئه مه شدا فیله که م سه رکه وت و که س لیمی به سه ر نه گرت هه.

د. سه بری قه بیانی وهک گه لیک له خوینه رانی ئه م رۆژگاره ده زانن خه لقی سووریه بوو، له خه سته خانه ی هه ولێر بووبوو به دکتۆر. به ماله وه هاتوچۆی باداوه ی

17- دۆ: ئافره تی دهستی پیاو له شایی ره شبه له کدا. کورنکراوه ی دۆته.

دهکرد. له گهشتی به هاران که روژانی جومعه هر جاره به رهو لایهک بز رابواردن دهچوین، د. سهبری له گهلماندا دهبوو، به زوریش نهو کامیزای له کار دههینا و وینهکانی سهروبه دهکردن. له ژمارهیهکی پار، پیزاری گوزاری «الف با» په کیک لهو په سمه کوزانه بلاو کرایه وه و چهنوچونه که ی شهرح درابوو. به لام زور به سهیری جاریکیان لهو گوزاره «طبی» یه ی خزی له شام دهی دهچواند په سمینکی لهو په سمانه بلاو کرده وه که له دنی بیستانه گیرابوو، حه مه د مسته فای وه کیلی مه لا نه فهندي و کویتخای دینه که میوانداری دهکردین. نهو پوژه حه مه د مسته فا کام جلکی قوزی هه یبوو له سه لته ی سوورمه دار و کهوای تاقه و سهروشه دهی ثاوریشم له خزی ئالاند بوو، په سمه کهش هر وه های دهرخستبوو. د. صبری وای رانواندبوو که نه وینه یه له گه ل مه لا مسته فای بارزانی به یه که وه مان گرتووه که چی زور باش دهیزانی حه مه د مسته فای بیستانه ییه. خوای لی خوش بین، دیاره مرؤ دهکتوریش بین هر به مرزی و بهو که موکه سرییه ی هه یه تی دهمینته وه. د. سهبری تا سه ره تاکانی جهنگی دوه میش هر له هه ولیر بوو، ته نانه ت ناسیاوینکی خزی، د. فائق نه ححاس، که کرا به دکتوری کزین نامه ی شناسایی له د. سهبری وه بو باو کم هینا.

له وه وه د. فایه ق نه ححاس هینده ی تاکینکی مالی خومان ئاشنا و برادر و دوست بوو. که مالمان چوو بز چناروک خزی هاته خانووه کزنه که مان تا له گهشتی هاوینه گه راپینه وه. په کیه و تینکی سهیره که له سالی 1926 و 1927 هوه تا گه رانه وهی د. فایق و د. سهبری بز سوورییه نیمه پنه ونديمان له کزیه و له هه ولیر به دکتوری سوورییه وه پتر بوو تا هی عیراقی.

له سالی 1926 و به رهو دواتر «د. ریاض» که به راستی بلیمه تینکی دکتوری بوو له کزین، هه تا خه یال بکهیت له دوستایه تی باو کم و نهو، خه یال که ت بلاو نه بوه. برینکاری وه های دهکرد به بین نه سبابیه ی که له «مستوصف» بوه شینته وه سهری خه لقی تندا سوړ ده ما... خه لقی حه له ب و گاوور بوو به لام ده تگوت له بوداپست وهیا فیه نه وه به دیاری بز کزین هاتووه. دواي نهو د. سهلاح که خه لقی شام بوو چه ندین سال له کزین به دکتوری مایه وه. زوری نه برد له هه ولیر د. سهبری و له کزین د. فایق نه ححاس بوون به ناسیاو. دواي نه وان د. سهلیم نه ححاس کارگیري

خهسته‌خانه‌ی هه‌ولیر بوو، به‌لام نازناوی «نه‌ححاس» ریکه‌وت بوو بۆ ئەو و د. فایق نه‌ک هی خزمایه‌تیان بوو.

د. سه‌بری مرۆیه‌کی گه‌ش بوو، چالاکییه‌کی هه‌ستێنکراوی ده‌خسته ئەو شوینه‌ی لینی بایه. له هه‌موو خۆشتر بۆ من ئەوه بوو که چه‌ندین قه‌وانی ئیمه نه‌بیستوی که‌لسووم و عه‌بدولوه‌هاب و سه‌ید [...] له‌گه‌ل خۆیدا هه‌تایبوو. له‌ کۆیی که‌سی ئەوتۆم نه‌بوو (جگه له میرزای حاجی که‌ریم) له‌گه‌لمدا تینکه‌ل به‌ گیانی ئەو گۆرانیانه بی که‌ کاریان له ناخی ناخه ده‌کرد. عیززه‌ددین بۆ من ئەو که‌سه دائیمییه بوو که هه‌میشه ده‌نگی هه‌ستی خۆم له‌ودا ده‌بیسته‌وه. به‌یه‌که‌وه گویمان ده‌گرت و به‌یه‌که‌وه بۆ شیرنکاری گۆرانییێ ته‌زوومان پێدا ده‌هات. یارمه‌تیده‌ریکی گه‌وره‌ی هه‌ردوو کمان گۆرانییێ قورئانه‌خویتی بیه‌اوتای ئەو ده‌مه و هه‌موو ده‌میکی کورد «شه‌هاب» بوو که‌وا به‌راستی له موعجیزه‌ی ده‌کرد. بی دوودلی کردن و بی‌گومان ده‌لیم که‌س نه‌بووه توانییه‌تی نه‌فه‌سی گۆرانی و نه‌فه‌سی ته‌رتیلی قورئان له ده‌نگی خۆیدا کۆ بکاته‌وه وه‌ک که شه‌هاب کۆی کردبۆوه. وه‌کوو شیخ محه‌مه‌د ره‌فعه‌ت قورئانی ده‌خوێند، وه‌کوو سه‌لامه حیاژی و که‌لسووم و سالح عه‌بدولحه‌ی گۆرانیه سه‌خت و سه‌رکه‌شه‌کانی میسری ده‌گوت. له قۆریاتی که‌رکووک مامۆستای مامۆستایان بوو. له گۆرانی کوردی شتیک ده‌گنێمه‌وه پایه‌ی نیشان بدات. عیززه‌ددین باسی کرد. گوتی ئیواره‌یی که‌ له شه‌قلاوه به‌ کۆمه‌ل پیا‌سه‌مان ده‌کرد تا ماندوو بووین. له لاری به‌ سه‌ر باغه‌کاندا له روانگه‌یه‌ک دانیشتین بۆ سه‌سانه‌وه گوتی من له‌سه‌ر به‌ردیکی زل دانیشتبووم شه‌هاب به‌ پێوه سه‌یری باغه‌کانی ده‌کرد. له‌نکاوه‌ که‌ تێی هه‌لکرد: له باغان ئاوه و ئالین دی... وه‌ها به‌ لادا چووم خه‌ریک بووم له به‌رده‌که‌وه سه‌ره‌نگری بێم. شه‌هاب خه‌ساره‌یه‌کی زل بوو له گۆرانی، به‌ گه‌شتی، و هی کوردی به‌تاییه‌تی که‌وت، خۆی خه‌راباتی بوو، هه‌نده‌ش ده‌ست کورت بوو زستانان گه‌رمی نه‌ده‌بۆوه. ئۆقره‌شی نه‌ده‌گرت، که هه‌یج جیگای نه‌ده‌ما به‌ خۆیه‌وه بگرێ ده‌هاته‌وه مزگه‌وته‌که‌ی مه‌لا ئەفه‌ندی و تیندا ستار ده‌بوو.

هه‌وه‌ل سالی خوێندم بوو له باداوه، رامز به‌گی عه‌بدولا سافی یه‌عقوبی‌ی که‌رکووک که‌ قایمقامی کۆیه بوو به‌ میوانی هاته‌ لای مه‌لا ئەفه‌ندی. شه‌و ژووریکی بۆ ته‌رخان کرا و خۆی و شه‌هاب تێی خزان. من له ژووری خۆمه‌وه گویم له

دهنگی شه‌هاب بوو قزریاتی ده‌گوت به‌لام ده‌تگوت ئاگر له هه‌ناوی ده‌ردیت. ئه‌و شه‌وه هه‌تا دره‌نگینکی زۆر دره‌نگ شه‌هاب گوتی و رامز به‌گ ده‌گریا و له‌سه‌ر و پزته‌پاکی خۆی راده‌کیشا. پیاوه‌کانی مه‌لا ئه‌فه‌ندی له‌که‌لتی پهرده‌ی په‌نجه‌ره‌وه ئه‌وه‌یان له‌رامز به‌گ دیتبوو دواتر من زانیم رامز برینداری عیشقینکی ناکام بوو. شه‌هاب به‌ده‌ردی سیل ئوگری کرد، سه‌ره‌تا‌کانی عومریشی بوو له‌چاو ئه‌و عومره‌ی که‌مامزستای خۆی سه‌ید مه‌ردان رایبوارد. حیکایه‌تی سه‌ید مه‌ردان و شه‌هاب و به‌دوا ئه‌وانیشدا هی‌حه‌یدەر (مه‌شوو به‌حه‌یده‌ره‌که‌چهل) به‌سفتوسزیه‌به‌لام لیره‌جینی نابیته‌وه.

عیزه‌ددین بۆمی گنپایه‌وه: جاریکیان مه‌لایه‌کی قورئانخوینی میسری دیته‌هه‌ولیر و له‌مزگه‌وتی قه‌لات سه‌ردانی مه‌لا ئه‌فه‌ندی ده‌کات. له‌و ده‌مه‌دا شه‌هاب لای عیزه‌ددین قه‌له‌نده‌رانه‌دانیشتوه. مه‌لای میسری عه‌شه‌ره‌یه‌کی قورئان به‌شیوه‌ی خۆیان ده‌خوینن. شه‌هاب له‌په‌نا ده‌رگه‌ی ژووره‌که‌ی مه‌لا ئه‌فه‌ندی گوئی رادیلنیت بۆ قورئانخوین. ناوناوه‌یه‌ک که‌رای له‌خویندنه‌که‌نابیت ده‌بۆلنن. که‌مه‌لاکه‌«صدق الله‌العظیم»ی لێ ده‌کیشنیت، شه‌هاب هه‌رچه‌ند له‌حه‌دبه‌ده‌ر شه‌رمی له‌مه‌لا ئه‌فه‌ندی ده‌کرد، ئه‌و پۆژه‌خۆی پێ راگیر نه‌کرا و چووه‌ژووره‌که‌وه‌و به‌سه‌ر ئه‌ژنزیانه‌وه‌قورئانینکی خویند که‌هه‌ر به‌و ده‌کرا. کابرای میسری واقی وپ‌ما، دواتر له‌مه‌جلیسی عیزه‌ددین به‌شه‌هاب ده‌لێ: وه‌ره‌له‌گه‌لمدا بته‌مه‌میسر، عه‌هد بێ به‌و ده‌نگه‌ته‌وه‌عه‌بدولوه‌هاب ده‌شاریته‌وه‌و ده‌وله‌مه‌ندت ده‌که‌م به‌مه‌رجیک به‌لنیم پێ به‌دیت دوا‌ی ده‌وله‌مه‌ند بوونت له‌گه‌لمدا به‌وه‌فابیت. به‌لام شه‌هاب له‌و دنیا خه‌راباتیه‌ی که‌قالبی پێوه‌گرتبوو وازی نه‌هینا.

له‌و جۆره‌میوانانه‌باره‌ها ده‌مدیتن سه‌ردانی مه‌لا ئه‌فه‌ندیان ده‌کرد و به‌تیله‌گه‌ی پره‌وه‌به‌ره‌و مال ده‌بوونه‌وه. جاریکیان مه‌لایه‌کی ئه‌وتزی قسه‌زانی شاعیری باخه‌به‌ری نوکته‌باز یا له‌فه‌له‌ستینه‌وه‌یا له‌میسره‌وه‌هاتبوو چه‌ند پۆژیک له‌باداوه‌میوانی مه‌لا ئه‌فه‌ندی بوو. ئه‌وسا (سالی 1938) مه‌حمودی کۆنه‌پیشخزمه‌تی سالح زه‌کی به‌گی ساحیق‌قران ببوه‌پیشخزمه‌تی مه‌لا ئه‌فه‌ندی له‌باداوه. یه‌کجار له‌پاکی و ریکی دیوه‌خانه‌ده‌کوشا، هه‌رچه‌ند مه‌یله‌و عه‌سه‌بی بوو. مه‌لاکه‌لنی رازی بوو، ئه‌م دوو به‌یتیه‌ی کرد به‌مه‌دی:

گهشتی زیانم

ان الکريم اذا لانت عريکته
کانت موالیه في الاخلاق محموده
لذاک منی علی الملا بطائفه
نعم الموالی واعني فيه محمودا

له مونسه بهی گۆرانی و گۆرانیبیژ به بیرم دیته وه، هر له و سألهی یه که می خویندیم بوو جاریکیان میرانی قادر به گی شه قلاوه به دهسته و دایه ره ی خویه وه هاته باداوه له نیوانیادا کاوینساغاش پهیدا بوو. کاوینساغا له ریزی براکانی قادر به گ دهژمیردرا و به شداری دانیشتن ده بوو له مه جلیسی مه لا ئه فهندی. به و دوایه له گۆقاریکی کوردی باسی کاوینساغام خوینده وه، چی له و باسه نووسرابوو له باره ی ریز له خۆنانی کاوینساغا وه مووی راسته چونکه دانیشتنی له مه جلیسی مه لا ئه فهندی به و شیوه یه ی خۆم دیتم هه موو ئه و باسانه ده سه لمیتنی. (ئه مه م له 28/4/1986 نووسی).

له مامۆستاکانی سالی یه که می خویندیم حاجی مه لا که ریمی کۆیی بوو، ده رسی دینی پێ ده گوتین. هر جاره له ئه زمونی مانگانه پارچه ئینشایه کی ریکوپینکی عه ره بيم بۆ ده نووسی بێ ئه وه ی ئایه تی قورئان و فهرموده ی پینگه مبه ری وه پال بده م، چونکه له به رم نه بوون، ئه ویش له سه ره خۆ سه د نومره ی ده دامی، بێ ریا و تیخویندنه وه ی هیچ شتیک زۆر خاتری ده ویستم، ئه ویش نه ک هر لای من، لای هه موو قوتابییه کان، تا بلنی خۆشه ویست و موخته رهم بوو، هر له هه ولیر ما هه تا مردن. مامۆستایه کی دیکه م، حیکمه ت به کړ، ده رسی ریا زیاتی پێ ده گوتینه وه. تورکی ئه سه تمبۆل یان شوینیکی وه ک ئه وئ بوو چونکه ئاخاوتنه که ی به تورکی ئه گه ر بنووسرابایه وه ده بوو به گوتار. ورده ورده له عه ره بی هه نگاوی هه لده هیتا. عیززه ددین گێرایه وه بۆم، که جارئ ئه و قوتابی بووه له و مه کته به حیکمه ت به کړ له ده رسی «فلسفه» باسی دلّی کردوه گوتویه تی: «الانسان القلبها مثل الانسان القبضتها» مه به سی بووه بلّی دلّی مرز هینده ی مستیه تی. له ریا زیات بیوتنه بوو، خۆ که ته باشیری به سه ر ته خته ی ره شه وه ده سوورانه وه و دایه ره ی ره سم ده کرد ده نگوت په رگاری به کار هیناوه. دواي خورشید سه عید ئه و بوو به کارگێر.

قوتابیان هه ناسهیهکی ئوخهیان هه لیتنا چونکه حکمهت بهکر هه رچه ند له ئیداره بیهیز نه بوو مهیلی توندی و خۆسوور هه لگنرانیشی نه بوو، پتریش به لای بایهخ دان به سه قافه ته وه ده چوو نهک به ریاژهی به دهنی و ته دریبی عهسکه ری (سامی شهوکهت که بوو کارگیزی گهشتی مه عاریف ته دریبی عهسکه ریی داهیتنا به چاولیکه ری له ئەلمانیا و ئیتالیا).

ناوناوه نیوه رۆژم لای هاورپیه کزییهکان ده خوارد لهو خانووهی که له تهیراوه تیندا کریگرته بوون. رۆژی وه ها خه بهرم به پیاوهکانی مه لا ئەفهندی دها که بۆ نانی نیوه رۆ ناچمه وه مزگهوتی قهلات، یان قاسم تیده گه یاند. ئەو هاورپیانه تفاقى بژیویان له ماله وه بۆ ده هات یان که له عوتله ده گه رانه وه بۆ هه ولیر له گه ل خویاندا ده یانهیتنا. باوه ر بکه ن ئەو لوقمه پاکه ی لهو رۆژانه دا به ههستی برایه تی تیکه ل له گه ل ههستی غه ریبی به یه که وه مان ده خوارد، ده تگوت خۆراکی به هه شته، له بییری ناو حه وشه ئاویان هه لدیتجا.

رۆژیک لهو رۆژانه ی مامۆستا ره فعهت دو غره مه چی میزاجی ساف بوو به کوردی دها و هاته سه ر باسی پاکى و میکرو ب و نه خۆشى، بى ئەوه ی ئاگاداری بییری حه وشه ی خانووه کریگرته که ی براده ران بى گوتی ده بی مه ودا له نیوان بییری ئاوی خواردنه وه و ئاوه رۆی ئە ده بخانه په نجا مه تر که مه تر نه بى. فاتیحى خاله شیخ سه در گوتى: ئەفهندی مه ودا ی نیوان بییری ئیمه و ئە ده بخانه که مان لهو خانووه ی تهیرا وادا پینچ مه تریش نابى ده بوو هه موومان به مرین. قوتابییهکان دایانه قاقای پیکه نین، ره فعهت ئەفهندی به بزه یه که وه گوتى، به رخم ده بی ئەنگۆ بروحتان له پۆلا دروست کرابى پیتان ناویرى.

پار، هاوینی 1993، له هه ولیر بووم، رۆژیک زانیم مامۆستا ره فعهت دو غره مه چی کۆچی دوا ی کردووه که تازیه ی به سه ر چوو بوو، خه لقه که له زیاره تی سه رقه بریشی گه رابوونه وه. من چه ندیکى بزم ریک که وتبى و براده رى خاوه ن سه یاره و شاره زای ماله که ی ئەوم چنگ که وتبى سه ردانیم کردووه. هه زار ره حمهت له گۆرى. هه تا مرد حورمه تی خۆی پاراست و شه قامه پى میراتی به ر نه دا بۆ ژيانى تازه مۆدیلى شیوه چه رخوفه لهک که هه ر ساته له ریکیکدا یه.

له بیره‌وه‌رییه‌کانی سالی یه‌که‌می خویتندن، که هیشتا مانگیک به‌سه‌ریدا تیه‌ری نه‌کردبوو، نه‌وه‌بوو که قوتابیانی پۆلی شه‌شه‌می یه‌کیک له‌فیرگه‌سه‌ره‌تاییه‌کانی سلیمانی به‌سه‌ره‌رشتی کردنی مامۆستای ریازه‌یان سالح ئه‌فه‌ندی (ناوی باوکی نازانم و بووش به‌ناسیاوم، چهند سالی‌که‌کۆچی دوا‌یی کردوه) سه‌ردانیکی هه‌ولیزیان کرد و وه‌ک بزانه‌م له‌قوتابخانه‌ی ناوه‌ندی هه‌ولیزش میوان بوون. قوتابییه‌کانی هه‌ر سێ پۆلی مه‌کته‌به‌که‌مان بۆ پینشواری لیکردنیان ریز بووین و که‌هاتنه‌حه‌وشه‌ی مه‌کته‌ب له‌لایه‌ن مامۆستای ریازه‌مان، حاجی داوده‌وه، به‌گوتاریکی سه‌ره‌پیتی عه‌ره‌بی به‌خیر هه‌تران و کۆتایشی به‌«به‌خیر بین» هه‌تا، مامۆستا سالح زۆر به‌گورجی و بیکرفت و به‌گیانیکی گه‌رم و گۆری کوردایه‌تیه‌وه‌وه‌لامی دایه‌وه‌ و سپاسی را‌گه‌یاند و پێوه‌ندی «کوردبوون»ی سلیمانی و هه‌ولیزی کرد به‌بنه‌مای قسه‌کانی. له‌چهند قوتابییه‌کی که‌م ئه‌ژماری توکپه‌روه‌ر به‌و لاوه‌هه‌موو قوتابییه‌کان به‌و گوتاره‌گه‌شانه‌وه‌ و چه‌پله‌ریزانیکی به‌هاتوباتیان بۆ گه‌را. له‌وه‌نده‌به‌ولاوه‌ماوه‌نه‌بوو بیان بینینه‌وه‌یان له‌گه‌لیان دانیشین چونکه‌به‌رنامه‌ی گه‌ران و سه‌ردانی شوینی دیکه‌ و که‌م مانه‌وه‌یان ده‌رفه‌تی نه‌داینی به‌داخواری دڵ بیاندوینین و بیانبینین.

هه‌ولیز گیانیکی کوردایه‌تیی تازه‌که‌وتبه‌ ناو گه‌نجه‌ تازه‌خوینده‌واره‌کانیانه‌وه‌. مامۆستا ره‌فیع حیلمی ده‌وریکی گه‌وره‌ی بینیبوو له‌ئاگادار کردنه‌وه‌ی ئه‌و خه‌لقه‌بۆ کوردبوون و خۆ به‌کورد زانین. به‌شیکه‌گه‌نجه‌کانی نازناوی کوردییان هه‌لێژاردبوو پێوه‌ی ده‌ناسران، یه‌کیک له‌وان، فه‌تاح جه‌بار، پتر به‌فه‌تاح خه‌سره‌و ده‌ناسرا (به‌و دوا‌یه‌ بیستم مالاوایی له‌ژیان کرد) و هه‌ر له‌گه‌لیدا ژیا. من گیانی کوردایه‌تیم له‌عیززه‌ددیندا ده‌دیت، ئه‌ویش به‌پێی چاوکرانه‌وه‌ی له‌گه‌ل گوته‌ و گوتاره‌کانی مامۆستا ره‌فیع حیلمی، تارا‌ده‌یه‌کی، تیشکی ئه‌وی ده‌دایه‌وه‌ چونکه‌ له‌ده‌می مامۆستایی ئه‌ودا خۆی قوتابی بوو.

ئه‌و هه‌سته‌ تازه‌سه‌ره‌له‌داوه‌ به‌هۆی شریته‌ی بینسه‌نه‌وه‌ی قوتابییه‌کانی کۆیی بۆ خویندن له‌هه‌ولیز، تارا‌ده‌یه‌کیش به‌ته‌ئسیری ره‌واندز و قوتابییه‌کانی که‌له‌چالاکیی سه‌ید حسین حوزنی موکریان و چاپخانه‌که‌ی شیرمژی کوردایه‌تی ده‌بوون، ئا ئه‌و هه‌سته‌ به‌رده‌وام و له‌گه‌شه‌کردندا بوو تا ئه‌وه‌ی چیرۆکی

ته مسيلي كوردی كه پښتر له مهكته بڼكي كڙي به ناوی «كچی كوردستان» پښكش كرابوو، له ههوليريش له ژير ناوی «كچی دامه نپاك» دا به كوردی ته مسيل كرايه وه، بږ دهوری قاره مانه كه له كڙي عومر عه بدولا كه پښتر خزی له كڙي ئه و دهوره دی دیتوو داو هت كرا بږ ههولير. ئه و خوینه گهرمه بوو له ده ماری گه نجه كانی ده گه را و له پاش ههشت سالان «ره مزی نافع» ی به ره و خږه خت كړدنه وه برد به و شپوه یه ی له ژماره یه کی گوزاری «كاروان» دا بلاو كرايه وه.

له كڙي جارئ قوتایی سهره تایی بووم، یه كه م چیرۆکی ته مسيلي له لایه ن ماموستا و قوتاییه كانه وه هر له بینا كه ی قوتابخانه ی سهره تایی ئه وسادا پښكش كرا. دواتریش هر له و شویته چیرۆکی ته مسيلي «نیرۆن» ئاههنگی بږ گيردرا. له ههردوو ئه شراف و پیاوه ناسراوه كان داو هت كران بږ ئاههنگه كان، له ههردوو جارانی شدا باوكم گوتاری سهره تایی ئاههنگه كه ی له گه ل شهرحی سوودی ئه و جوړه ته جره بانه ی به خهلقه كه راگه یاند تا ئه وه ی ته مسيلي گه یانده پایه ی «فرض الكفایه» كه بریتیه له و پڼویستییه ی كه ئه گهر كه س پڼی هه لنه ستن، به حوكمی شه رع، هه موو كه س تیندا گونا هبار ده بیټ. ته مسيلیش بږته پڼداویستییه کی كږمه لایه تی سهرده م و ده بی به و چاوه ته ماشای بكریت. هر له بیریشمه كه شه و دوا ی به سه رچوونی ته مسيلي نیرۆن كه كږتایی به وه دیت، كږمه لڼکی نادیار له پشت په ره وه هاوار ده كن: ستم به ردهوام نابن و سته مكار هر تن ده چی، هه روا به رڼگه وه به ره و مال ده بوینه وه، باوكم گوتی: راسته سته مكار دهوام ناكات نه ماما هه تا زالمیكي تن ده چی هه زاران مه زلوم مالی كاول ده بن.

له و ساله ی 1935ی خویندنی هه و ه ل جارم له ههولير چونكه وه ها رڼك ده كه و ت له كږی زستان و باراندا به ره و مال ببینه وه، ناخږشی رڼگه ی قور و خواروخیچ و هه راز و نشینوم ده چیشت. وه ها ده بوو شه و له رڼگا ده ماینه وه. عه زابی كوتانه وه ی رڼی بیقیرتاو به مله وه بوو هه تا ئه و سالانه ی دوا یی كه رڼگا كه له نوژنه وه وهك رڼگایه کی فه رع ی قیرتاو كرا. چه ندیكي سه فهرم به سه ر رڼی قیرتاودا ده كرد ده تكوت ئه و كه سه م كه جلكی خوازا ریه وه ی له به ر كړدوه چونكه منیش وهك ئه و كه گه یستمه سه ر رڼی به ره و مال، قیرتاوه كه به خاوه نی ده ده مه وه.

ئەوسا سەرژماری قوتابییه‌کانی مه‌کته‌بی ناوه‌ندی هه‌ولیز، به‌هی ناوه‌وه و عه‌نکاوه و کۆیه و ره‌واندز و شه‌قلاوه و دزه‌بیانییه‌وه، 60-70 که‌سێک بوو. قوتابییه‌کانی پۆلی یه‌که‌م که‌ نمونه‌ی پۆله‌کانی دیکه‌ بوون هه‌ر ئه‌و چین و ئه‌سنافانه‌ی ده‌نواند که‌ دانیشتوانی شار پینکیان ده‌هیتن. وه‌ک له‌ بیرمه‌ سه‌ید محمه‌ داغای سه‌ید عه‌بدولأغای نه‌قیب و عه‌یده‌ری سه‌لیماغا (خوارزای موحسیناغای سهرۆکی شاره‌وانی که‌ خوارزای مه‌لا ئه‌فه‌ندی بوو) ناوی «ئاغا» به‌ له‌قه‌بیانه‌وه بوو بێ ئه‌وه‌ی له‌ ره‌سمیات ده‌ربه‌که‌وێ. محمه‌د و موعته‌سه‌می فه‌تاح چه‌له‌بی و عه‌بدولخالق ئه‌حمه‌د چه‌له‌بی له‌ بئه‌ماله‌ی تو‌جاری هه‌ره‌ پینشه‌وه‌ی هه‌ولیز به‌ «ده‌باغ» ناویان ده‌هیتدرا. موسا سه‌مه‌د، عومه‌ر عوسمان، عوسمان قۆجه‌قه‌ساب ئه‌که‌رچی له‌قه‌بی ئا‌غایان پینوه‌ نه‌بوو به‌لام له‌ هه‌یج پروویه‌که‌وه‌ خۆیان له‌ که‌س به‌ که‌متر نه‌ده‌گرت. خۆ عوسمان قۆجه‌ و موسا سه‌مه‌د چونکه‌ زیره‌ک و تینکۆشه‌ر بوون له‌ ده‌رسه‌کان هه‌میشه‌ له‌ قوتابی هه‌ره‌ به‌رچاوی ئه‌و ده‌مه‌ بوون. جه‌میل میران ره‌شید به‌گ له‌ به‌گ‌زادان و ئه‌حمه‌د حه‌سه‌ن له‌ ئه‌سنا‌فان نو‌ینه‌ری شه‌قلاوه‌ بوون. نه‌ژاد عه‌زیز له‌ ره‌واندزه‌وه‌ ها‌تبوو. با‌ییز و برا‌یمی عه‌زیزا‌غای ئه‌حمه‌د پا‌شا و با‌ییزی عه‌بدولأغا له‌ دزه‌بییه‌کان بوون. دواتر هی دیکه‌شیان پین را‌گه‌یشتن، وه‌کوو جه‌وه‌هر عه‌زیزا‌غا و کانه‌بی عه‌زیزا‌غا و برا‌یمی عه‌لیا‌غا. محمه‌د عوسمان و عه‌بدولأ حوسین کسره‌، وایزانم عه‌ره‌ب نه‌ژاد بوون، به‌لام له‌گه‌ل کوردان فه‌رق نه‌ده‌کران. چه‌ند قوتابییه‌کی عه‌نکاوه‌مان له‌گه‌لدا بوون ناویانم له‌ بیر نه‌ماوه‌، وا بزاتم دیانی شه‌قلاوه‌شمان له‌گه‌لدا بوو. جه‌لال قادر، برا‌یمی سه‌ید یووسف، عه‌زیز مولود، ره‌جه‌ب وایزانم ناوی باوکی عه‌بدولأ بوو هی دیکه‌ش که‌ ئه‌که‌ر زه‌ینمی تیدا بگوشم ره‌نگه‌ به‌ بیرم بینه‌وه‌ هه‌موویان هه‌ولیزی بوون. هه‌رچی بلێ ئیداره‌ یان مامۆستای مه‌کته‌ب فه‌رق و جودایی له‌ نیتوانیدا کردبێ به‌هۆی ده‌وله‌مه‌ندی و ده‌سته‌لاته‌وه‌، ئه‌شه‌ده‌وبیلا درۆی فه‌رمووه‌. قوتابییه‌کی دیکه‌مان له‌گه‌لدا بوو برا‌که‌ی ناوی «جه‌میل» و مامۆستای مه‌کته‌بی سه‌ره‌تایی یه‌که‌م بوو له‌ هه‌ولیز. وا بزاتم هه‌ولیزی نه‌بوو، به‌لام کورد بوو. ناوه‌که‌یم له‌ بیر نییه‌ به‌لام زۆر به‌ سه‌یری هه‌رگیز ریک نه‌که‌وت قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م. کورپکی له‌سه‌ره‌خۆی به‌ ویل و ته‌رتیب و ئه‌سمه‌ر ره‌نگ و دووره‌شه‌ر. ئیستاش خه‌فه‌ت له‌وه‌ ده‌خۆم (خه‌فه‌تینکی که‌م) که‌ له‌ ماوه‌ی چه‌ند سا‌لدا ریک نه‌که‌وێ لێو له‌گه‌ل یه‌کدیدا بقه‌ل‌یشین به‌ وتو‌یز.

وا بزائم وهها لووا که له سهرهتاوه یهکدی نه‌دوینن، دواتریش لیم بوو به کورده غیره‌تی، په‌نگه ئه‌ویش هه‌روه‌ها بووبی.

سه‌ید محمه‌داغا و سه‌ید برام ده‌نگیان له قورئانخویندندا خۆش بوو. سه‌ید محمه‌داغا زوو مه‌کته‌بی جی هینشت، له‌گه‌ل عیززه‌ددین به‌یه‌که‌وه خزمه‌تی عه‌له‌میان جی به‌جی کرد. سه‌ید برام به‌زاری خۆی نازناویکی به‌سه‌ر خۆی داھینا. جاریکیان مامۆستای لینی ده‌پرسی فلانه شت چی لی هات؟ ئه‌ویش به‌ته‌ئسیری ده‌رسیک که له باره‌ی «تبخری» ئاوه‌وه نیشتبوه دلی بی لیکدانه‌وه گوتبووی: مامۆستای ته‌به‌خوری کرد!! ئیتر خۆی بوو به «سه‌ید ته‌به‌خور». لیشیان ده‌گێڕایه‌وه گۆیا له باسی «حروف الجر» که مامۆستا به‌قوتابیان ده‌لی ئه‌و حه‌رفانه تاوی فیعل بۆ سه‌ر «مجرور» راده‌کێشن سه‌ید برام به‌تاقیبیان ده‌کاته‌وه، ده‌سته‌سپریکی خۆی به‌ ئاودا ده‌دات وه‌ری ده‌گه‌ریتنی به‌ حه‌رفی جه‌ر به‌لکوو راییکێشنه‌وه بۆی، چی له‌و حه‌رفه زانی بووی: «من، فی، علی، الی...» هه‌مان ده‌لیته‌وه و به‌ ده‌ستیش ئیشاره ده‌کات که ده‌سته‌سپره‌که‌ی بۆ بیته‌وه، سوودی نابێ. که هاته‌وه مه‌کته‌ب یه‌خه‌ی مامۆستا که‌ی عه‌ره‌بیی گرتبوو که ئه‌م حه‌رفه نه‌راده‌کێشن و نه‌ترخینه‌شن ده‌سته‌سپره‌که‌م ئاودا بردی. ئه‌و ساله‌مان به‌سه‌ر برد، ده‌رچووم بۆ پۆلی دوهم، به‌ بیرمدا نایه‌ت که‌سیک له‌و قوتابییه‌ی به‌یه‌که‌وه‌مان ده‌خویند له‌و ساله‌دا که‌وتبێ.

خزاینه‌ هاوینی 1935 رێکه‌وتیکی خوولیایی ئاواتیکی دووره‌ده‌ستی خسته‌ ناو له‌پمه‌وه. له‌ نیوان پاییز و هاوینی 1934 بریاری دامه‌زراندنی کاک مه‌جیدی ئامۆزام به‌ مامۆستای سه‌ره‌تایی له‌ وه‌زاره‌تی مه‌عاریفه‌وه ده‌رچوو بوو. خۆی بۆمانی گێڕایه‌وه له‌ هه‌وه‌لی دامه‌زراندا، که له‌ به‌غدا بوو، به‌ ناوی باوکه‌مه‌وه نامه‌یه‌کی بۆ مه‌جید به‌گ یه‌عقوبی، کارگێری گشتی مالییه. نووسیوو که یارمه‌تی کاک مه‌جید بدات بۆ دامه‌زراندن. گوتی هه‌رچه‌ند به‌لێتی دامی ده‌ریغم بۆ نه‌کا به‌لام بیئومید که‌رامه‌وه کۆی. مانگیکی نه‌برد، ئه‌مه‌ره‌که‌ی دامه‌زراندنی له‌ پۆژنامه‌ بالاو بووبۆوه. ئه‌وسا مام به‌ ماله‌وه له‌ خدران بوو چونکه به‌ مامۆستایی بۆ قوتابخانه‌ی ئه‌وئ نه‌قل کرابوو. فه‌تحی (برای شیریم) پۆژنامه‌ که‌ی گه‌یاند خدران و له‌و سه‌ره‌وه له‌گه‌ل کاک مه‌جید گه‌راوه بۆ کوی. ته‌عینه‌که‌ی له‌ به‌رنجه‌وه بوو

هاوینی دواتر وهزارهتی مهعاریف برپاری دا دهورهیهکی راهیتان بۆ ئه
ماموستایانه بکاتهوه که پئوستان بهو راهیتانه ههیه.

سهرت نهیهشینم دهبوو کاک مهجید و گهلک له ماموستاکانی دیکهش بچه بهغدا
بۆ بهشداری کردن لهو دهورهیه. مام وههای پهسهند کرد تا بهغدا لهگهل کاک
مهجید بیت، ئیزنی له باوکم بۆ منیش خواست و رهزامهندی لئ وهرگرت. که ئه
موژدهیهم پئ درا، عارد به خزیهوه نهدهگرتم، رهنگه له تهمووزدا بوو پوژیکیان له
خزمهت مامدا من و کاک مهجید و چهند ماموستایهکی دیکه وهک عهبدولپرحمان
نوورجان، مهلا حهمیدی عهسکهری، چووینه ههلیر. نیوهپوژ نانمان له باداوهی مهلا
ئهفهندی خوارد. له کهرکووک یهک دوو پوژ ماینهوه دهبوو ئهوارقی ماموستاکان
له مهعاریفی کهرکووک بۆ ئه دهورهیه ریک بخریت. میرزای حاجی کهریم لهو
بهینه به کاتب- وا بزائم هی مهحکهمهی کهرکووک- دامهزاربوو، زورمان پئ
گهشایهوه و که له دهوام دهردهچوو تا دهمی نوشتن لهگهلماندا دهبوو.

یهکه م جار بوو له عومرم سینهما ببینم. لهگهل میرزا بهیهکهوه چووینه سینهماکان،
هر شهوه له یهکیکیان. مام لهو یهک دوو پوژهدا سهردانی چهند دوستیکی کرد،
له هاتوچۆی دایههه مهعاریفیش عهبدولا عهلی حکمهت له رادهبهدهر پیمانهوه
خهریک بوو. وهک له بیرمه ئهو ساله «داود السعدي» کارگیری مهعاریفی
مهنتیهی کهرکووک بوو که سهیری سلیمانیشی دهکرد. بهلام سلیمانی زوو کرا به
ناوچهی مهعاریفی خۆی.

سهفهری ئهوسا له کهرکووکوه بۆ بهغدا، مهگهر چۆن، دهنا به شهمندهفهه بوو.
بۆ ئیمهمانان که چاومان له دنیا ههلنههاتبوو تهپ و توزهکهیشی خوش بوو.
گهیشتنی شهمندهفهه به ئیستگهیهک و لئ وهستانی و هاتنهخوار و سههرکهوتنی
چهند کهسیک و دهنگی هیلکهفرۆش و ئاوفرۆش له بهر تیشکی کارهباي کز جیهانیکی
ئهفسووناوی به بهر چاودا تیدهپهراندن. دوو جیگه لهو ریگهیه ههبوو، وهکوو ماچ
کردنی ههجهرولئسوهدی ههج، نهدهبوو لئی بی ئاگا بیت، یهکیکیان توونیله
بهستهزمانهکهی ههرین بوو که هیندهی «چاهی وهیل»ی ناو ئهسکهندهرنامه
خهیاال وروژین بوو، ئهوی دیکهیان لیک کردنهوه و تیکبهستنی ئهو واغزانه بوو
که ههندیکیان دهچوون بۆ خانهقین و زۆربهشیان بۆ بهغدا. شویتنی ئهو کاره

گرنگه، که ئه‌وسا به هیزى شان ده‌کرا (له دنيای پيشکه‌وتودا هه‌مووى ئۆتۆماتیک بوو، ئيمه لى بىخه‌به‌ر بووين)، ئىستگه‌ى قه‌ره‌غان بوو. دوو شه‌مه‌نده‌فه‌رى خوێڤى ده‌گه‌يشتن به يه‌ک، هيندیک له واغونه‌کانى بۆ خه‌تيكى دوهم داده‌بران، کاره‌ساتیک بوو سه‌عات و نيويكى ده‌ويست که ده‌بوو له پينج ده‌قیقه‌دا بکړی. راس‌تیه‌که‌ى ئه‌من له تانوت و هاندانى خه‌لقه‌وه تاوم بۆ ئه‌و ديمه‌نه ساکارانه ده‌گرت، هيجيش به دلدا نه‌ده‌هات که هه‌ر ده‌بى له کانتینه‌که‌ى قه‌ره‌غان چایه و ماستاو بخۆمه‌وه. ئه‌و شه‌وه‌يان شتيكى دیکه‌ش سه‌رنجى له کانتين و واغۆن گۆڤى بۆ خۆى ده‌دزیه‌وه. له که‌رکووک که سوار بووين وه‌ها ریکه‌وت ئه‌و واغۆنه‌ى ده‌ره‌جه سى ئيمه‌ى چووينى ئافره‌تيكى په‌نجا سالى مووسلى و کچه‌ عازبه‌ جوانکيله‌که‌ى جینگه‌يان که‌وته ريزى ئه‌و به‌رى ريزى ئيمه‌وه. به جوتيه دايک و کچ له‌سه‌ر کورسيه‌کى دوو نه‌فه‌رى دانيشتن و يه‌کسه‌ر ږويان له‌و ده‌رگه‌يه بوو که خه‌لق پيندا دینه ژووره‌وه‌ى واغۆن و لى ده‌رده‌چن. کيژه‌که عه‌باى به سه‌ره‌وه بوو، هه‌تا بشلى به ئه‌ده‌ب و ئاگا له خۆ بوو. دواى چه‌ند ئىستگه‌يه‌ک دايکه‌که گوتى، ئه‌و کيژهم خوشک‌تانه، کيژتانه به هه‌مووتانى ده‌سپيرم و لى نوست. ده‌مدیت گه‌لێک له دانيشتوانى واغۆنه‌که له هه‌موو ئىستگه‌يه‌ک به‌و ده‌رگه‌يه‌دا ده‌چنه خواره‌وه و لى سه‌رده‌که‌ونه‌وه که کورسى ئه‌و دايک و کيژه‌ى به ته‌نيشته‌وه بوو. له هاتنه‌وه ژووريان به چاوى گورگانه سه‌يرى ئه‌و کيژه‌يان ده‌کرد و نيگايان ده‌بړيه که‌ليتى دوو لای عه‌باکه‌يه‌وه به‌لکوو هه‌ر نه‌بى بۆ ترووکه‌يه‌کى چاو به ديتنى به‌ر ئه‌ژنۆى به‌حه‌سینه‌وه.

من به‌و جۆره ربه‌فتاره ناراحه‌ت ده‌بم. بيشه‌رمى و کۆمه له خه‌لق نه‌کردن جودايه له دامرکاندى به دزیه‌وه ئاره‌زۆى زايه‌ندى. زۆر جارن له ده‌مى هاتنه‌وه ژووره‌وه‌يان به به‌هانه‌يه‌ک خۆم ده‌کرده له‌مپه‌ر له نىوان ئه‌و کيژه و ده‌رگا‌که. به‌سته‌زمانه هه‌ستى به‌و نيبازيه‌يان کردبوو، ئيتر هه‌ر خه‌ريک بوو عه‌باکه‌ى وه‌ها له خۆى وه‌رپينچى، که‌لین نه‌دا، به‌لام سه‌فه‌رى دوازه سه‌عاتى ناو ئه‌و شه‌مه‌نده‌فه‌ره ئه‌سه‌ريه‌ تاقه‌تى لى ده‌بړى و ناوناوه خو به لايدا ده‌برد و ده‌ستى له عه‌باکه‌ى شل ده‌بوو. موباره‌زه‌ى نىوان شه‌رمى ئه‌و کيژه و چاوبرسيه‌تیی خه‌لقه‌که له ئىستگه‌ى قه‌ره‌غان بۆ ماوه‌يه‌ک هودنه‌ى تیکه‌وت. دايکه‌که خه‌به‌رى بۆوه و ئاگای له هيج نه‌بوو، کيژه‌که‌ش هيجى بۆ نه‌درک‌اند. مام راپسپارد سارده‌مه‌نى و چايه‌يان له

کانتینه وه بږ هات. پاش قهره غانیش موباره زه دهستی پښ کرده وه هه تا ئیستگه ی «باب المعظم» له به غدا. که لیک دابراین کیژه که زور به نهینی نیگایه کی سپاسی بزم بهرئ کرد و قهله بالغی و تیک هاویشتنی حمال و عهره بانه چییان و خاوه ن شپوشیتال و مال و کوتال ته قهله کانی پیوه ندیی ئه و شوه ی له بهر یه ک هه لوه شانندن و ههریه که ی به ره و ئامانجیکه وه راپیچکه دا. له یه ک دهقیقه دا په رده ی ئه زهل و ئه به د له نیواندا دادرایه وه.

ئو به یانییه که دنیا پروناک بوو هه تا پوژه لات من خه ریکی سه رنج راگرتنیک بووم که سی دیکه ی خه ریک نه کردبوو، به پښی ئه وه ی که له که رکوکوه به ره و باشوور سه ره وژیر ده بیته وه ده بی پوژ له دهسته چه پمانه وه هه لښ. چاووم بریه ئاسوی چه پمه وه به دیار خوره لاتوه، که چی هه لنه هات و هه لنه هات، هه تا کاتیک دیتم تیشکه که ی له په نجه ره ی دهسته راستمانه وه، واغونه که ی سمی. که س سه یری له وه نه هاته وه، که س نه پرسی بچی پوژ جیگورکښی کرد. راستیییه که ی من شهرم دای گرم ئو پرسه بکه م له باره ی شتیکه وه که به زاهیر لای خه لقه که جیی لیپرسینه وه نییه. به هه مه حال من پوژاوام لی بووه پوژه لات و کوردستانم لی که وته لای به سره. دنیا له بهر زه نیم ته قله ی لی دا یاخود وه کوو ولاغ گه وزی و ته نیشتی گوپی. به دريژایی مانه وه م له به غدا سه ره و بنبوونی دنیا به رده وام بوو، ته نانه ت که گه راپینه وه بږ که رکوک ده تگوت له هه ولیره وه بږی لیژ ده بیینه وه. تیگه یشتنی هږی ئم ته قله لیدانه نه ختیکي خایاند، به لام پرسم به که س نه کرد و خوم گریکه م کرده وه. شه مه نده فه ری که رکوک له سه ره تای به غداوه ناوه ستنی، به ره وژیر ده روا تا به ده وره بږ «باب الشیخ» ده گه رپته وه، له وږه پووه که رکوک ده بیته وه هه تا له ئیستگه ی «باب المعظم» ده وه ستنی. ئنجا له ده می به ره وژوور بوونه وه ی بږ «باب المعظم» ئو سبه ینه یه پوژه که مان لی هه لات. دیاره له و باره دا که شه مه نده فه ر پووی له کوردستانه، ده بی پوژ له لای راستیه وه هه لییت. له ئوژمویلا بادانه وه و سورانه وه هه ستنی پښ ده کریت وه که خوت باده یته وه و بسوورپیتته وه به لام له شه مه نده فه ردا هه ست به و پروگوژییه ناکری، بږ بیتالعی، منیش تاکه که س بووم حیسابی ورد و قولم له گه ل پوژ و ئاسزدا ده کرد، خه لقه که ی دیکه له هه ر کونیه که وه پوژ هه لاتبایه گوینیان پښ نه ده بزووت. ئم سه ر سوورپکښی من هه ر خومی تیدا سه غله ت بووم، که سم لی خه به ردار نه کرده وه.

به عهريانه وه گهيشته ئۆتيلی «وجنة الشارع» له گهړهکی مهيدان و نزيکی حهيدهرخانه. له بهر چاوی چ نهديتکهی ئهوسامدا بهغدا نمونهی شاری ئهفسووناوی بوو. قهلهبالغی و تیک هاويشتنی ئه و خهلقه لهحهديهدهر بوو. راسته دهگوتری شوین نهبوو پنی لئ داننیت. ههچهند ژمارهی دانیشتهوانی ئهوسای 350 ههزار کهسک بوو، ژمارهی ئۆتومبیلی خسوسیشی له چوار ههزار تینهدههپهړاند بهلام چونکه «شارع الرشید» تاکه شهقامی بوو. ئهوهندهی خهلق پندا دههات و دهچوو ههمووی دهتگوت «سوق الهرج» ه. ئهوساش گهلیک جارن ههتا دهمانتهوانی له شهقام بیههپهینه وه بهینیک رادهوهستانین تا ئۆتومبيلهکان کهلینیان دهدا. عهسران که فینک دادههات لهو مهيدانه وه ههتا «باب الشرقي» و حهديقهی ئه میر غازی ری بهر ریډار نهدهکهوت. سینهماکانی هه میشه قهلهبالغ بوون. شهویکیان به فیلک خۆمان له مامم دزیه وه چووینه تیاتریهک سه لیمه پاشا لئی دهخویند. وه زعی تیاترۆ نهکهوته بهر دلم ههتا دوايش هه رگیز هه زم لئ نهکرد.

سهفه رهکهی بهغدامان زۆر زۆر خوش بوو. وهکوو ماچی حهجه رولئه سوه د چووینه زیارهتی عهبدولقادر ی گهیلانی و کازمییه. له گهړانه وهدا سواری گارییه بووین دیتمان مهلا ناسیحی باشمه لای ئهوسای کهرکووکیش دانیشتهوه. من پینستر به خزمهتی نهگهیشتهووم بهلام لهگهڵ مامم شناساییان ههبوو، به گهرموگوری له یهکدییان پرسى... مهلا ناسیح دیار بوو ناراحت بوو به سواری گارییه چونکه مهلا یهکی سهلهفی بوو ههزی به له کارهیتانی دروستکراوی تازه بابته نهدهکرد. له دابه زیندا دوعاخوازی لئ کردین ئیتر نهماندیه وه.

رۆژیکى، وایزانم جومعه بوو چووینه خزمهت شینخ مهحمودی ههفید. حکومته له سلیمانی دوور خستبۆوه، خانویهکی له ئهعهزمیه بۆ خستبوو، قهلهبالغی به دهوره وه بوو. له بهر گه رمای هاوین و نه بوونی ئامیزی سارد کردن کهوا و سهلهتی له بهر نه کردبوو. که ماممی ناسی خیرا عهبا یهکی هاوینهی به خۆیدا دا و چهندی بلنی تهوازوعی نواند و به دل له باوکمی پرسى.

راسته دهلین جهوهه ری مرۆ له ده می سهغه لتهیدا ده رده کهویت. شینخ مهحمود لهو باره ناله بار و کزه دا یهک کتوی وهقار و قورسی و بهخونازی و میواننه وازی بوو. تهواویک له خزمهتی دانیشتهین که هه لستاین تا دهروه ماممی بهری کرد و

سهرله نوږی سلاو و حورمه تی خۆی راسپارد بۆ باوکم. راستیه که ی ئه وهی رایسپارد له سلاو پتر بوو به لام ئه وهب ده که م بیلیم. لیزه دا پینش دهستی ده که م و ده لیم به خزمه تی شیخ نه که ی شتمه وه هه تا ئه و شه وهی که له خهسته خانه یه کی به غدادا وه فاتی کرد. بیست و یه ک سال و دووس مانگی که وه ته نیوان یه که م جار و دواین جاری به هره مه ندبوونم به دیتنی ئه م مرۆیه میژوویه.

چوینه لای مه جید یه عقوبی هه م له بهر دۆستایه تی کۆن له گه ل باوکم و مامدا هه یبوو هه م له بهر ئه و یارمه تییه ی که کاک مه جیدی ئامزازی پێ بوو موعلیم، به کوردی له گه لمندا دا، هه ندیکیشی له و شیعرانه ی باوکم خوینده وه که قسه ی نه سه ته قی ئه وتۆیان تیدا بوو خۆی هه زی لێ ده کرد. به ریکه وت، له ده می چوونه لای مه جید به گ پیاوینکی عه ره بی زیده به شه وکه ت و هه بیته له ژووره که ی هاته ده ری، که له گه تینکی به لای که مه وه دوو مه تری به ده ن ریک و موو ره ش و گه نم ره نگ، جلکینکی عه ره بی به نه رخ له به ردا. له بهر عه مامه ی مام سه لامینکی له ئیمه کرد و به جه ماعه تیکه وه تته پی. خه لقه که ی له و کۆریدۆره بوون بۆی راوه ستان. به پرسین زانیان «عجیل الیاور» ی سه رۆک ئیلی «شه ممه ر» ی لای مووسله. له ئینگلیزه کان له قه بی Sir ی پێ درابوو. له ئاههنگی تاج نانه سه ری مه لیککی به ریتانیا عجیل الیاور یه کیک بوو له و پیاوه نار هه سمیانه ی بانگه یشتن کرابوون. له نارینکی ناوه کی خزمایه تیان کۆژرا. له 1953 که بووم به نایب کۆری ئه و «احمد عجیل الیاور» یش نایب بوو، چه ندی باوکی به له ش زل بوو ئه میان به لای بچوو کیدا بوو به لام قسه زان و هۆشیار و خاوه ن سه قافه تینکی ئه و روپایی بوو.

له کۆیان که مالیان که وتبووه به غدا هه مه د ته یباغای حاجی تاهیراغای هه ویزی و هه مه د مسته فاغای برای له وانه بوون ئه غله ب رۆژ سه ردانمان ده کردن. ره شیدی عارف سه قا که موه نه دیس بوو، فه تحولای مه لا ئه سه ده یش که نازانم خه ریکی چی بوو به زۆری له گه ل مام وه فای قوتابییه تیان ده نواند. ره شید ده یگوت: «خاله شیخ بۆ هه موو ئه مریکت حازرم نوێژ نه بێ. بۆ هه موو جینگه یه ک له خزمه تته دام مزگه وت نه بێ».

له نزیک ئۆتیه له که مان به لای مه یدان هه، «مطعم العاصمه» هه بوو، ناوی ده رکرد بوو به خۆراکی پوخته و خزمه تی بیقسوور، یان ده چووین له وی نیوه رۆژمان ده کرد

یان ده‌ماننارد له‌ویوه خواردنمان بۆ ده‌هات. «دجاج علی تمن» و «قوزی علی تمن» ی‌ئو چیشته‌خانه‌یه به‌و که‌ره‌سته‌یه‌ی ئه‌وسای بازاری ده‌وله‌م‌ه‌ندی به‌غداوه ئه‌وه‌بوو که ده‌لێن ده‌ستی خۆت پێوه ده‌خوارد. نیوه‌پۆژینکی که به ده‌عه‌وت یان به‌پیکه‌وت له شوینینکی دیکه نانمان خواردبایه به‌خه‌ساره‌تم ده‌زانی. نرخیان 24، 25 فلس بوو که ئه‌و ده‌مه له نرخ‌ی خواردنی چیشته‌خانه‌ی دیکه پتر بوو.

زۆر ئێواران له چایه‌خانه‌ی هاوینه‌ی سالحیه یان له باب ئه‌لشهرقی به‌سه‌ر دیجله‌وه کۆمه‌ل ده‌بووین. به‌رمالینکی هاکه‌زایی په‌یدا ده‌بوو بۆ مام نوێژی له‌سه‌ر بکات. ئه‌وسا چایخانه‌کان نوێژکه‌ریان لێ په‌یدا ده‌بوو، خاوه‌نه‌کانیشیان به‌ زۆری نوێژکه‌ر بوو. تاکسی که‌م بوو، عاره‌بانه به‌سه‌دان له جاده و کوچه و ده‌ریبونه‌ی به‌غدا ده‌گه‌ران، پاسی ئه‌هلش له شارع ئه‌لره‌شید و له نێوان به‌غدا و ئه‌زه‌میه ئیشی ده‌کرد. پرده‌کانی ئه‌وه بوون به‌سه‌ر دووبه‌وه سه‌راو‌بوون و به‌ نۆزه ئۆتۆمبیلی ئه‌م سه‌ر و ئه‌و سه‌ر پێیدا ده‌په‌رینه‌وه. که که‌شتی بچووکیش ده‌یه‌ویست تیپه‌ری، پرده‌که له ناوه‌راسته‌وه که‌رت ده‌کرا خه‌لقیش به‌ دیاره‌وه ده‌بوونه ته‌ماشاجی.

وابزانم ده‌وری حه‌فته‌یه‌ک مایه‌وه. که جه‌ماعه‌تی مامۆستا‌کان چوونه ده‌وره، من له خزمه‌ت مامدا بۆ که‌رکووک گه‌راینه‌وه. ئه‌و شوینانه‌ی جاده‌ی که‌رکووک که ده‌مناسینه‌وه هه‌موویان له پێش چاوم په‌ریبونه‌وه بۆ ئه‌وبه‌ری جاده تومه‌ز سه‌رسووپکێ سبه‌ینه‌ی گه‌یشتم به‌ به‌غدا جارێ له کاردا بوو. مام خه‌یالینکی پی‌رۆزی به‌ دلدا هات که سه‌رینکی سلیمانی بده‌ین. له خوام ده‌ویست هه‌لی وه‌هام بۆ هه‌لکه‌وی. گه‌راج نزیک بوو، سه‌یاره‌ش ده‌تگوت چاوه‌نۆ‌ری ئیمه‌ی ده‌کرد. ئه‌فه‌ندییه‌ک پێشه‌وه‌ی سه‌یاره‌که‌ی گرتبوو، مام و منیش له پشته‌وه، به‌ سینیان که‌وتینه‌ پێ. زوو به‌ زوو یه‌کترمان ناسی. تومه‌ز هاو‌پیمان توفیق قه‌زاز بوو. له‌ رێگا خۆشمان را‌بوارد و نه‌یه‌یشت ده‌ست بۆ باخه‌ل ببه‌ین. ئه‌وسا به‌ ئیسراحه‌تی رێگه‌وه سه‌فه‌ری که‌رکووک و سلیمانی سێ سه‌عاتینکی ده‌خایاند دیمه‌نی شاخی پی‌ره‌مه‌گدروون که دوور به‌ دووری له ولاتی کۆیه‌وه‌م ده‌دیت و زۆری تێوه‌ را‌ده‌مام. ئا ئه‌و دیمه‌نه له نزیکێ بیست کیلۆمه‌تریکه‌وه گه‌یشتم بوو به‌ ئاواتینکی بچووکم، به‌لام ده‌بی بلێم پی‌ره‌مه‌گدروون له‌ رووکاری به‌ره‌و دووکان و کۆسره‌ت و ولاتی کۆیه‌ی دلگیرترن و جوانترین چیه‌ره‌ی خۆی نیشان ده‌دا.

له کتنبه‌که‌ی ئه‌ده‌مۆندز وینه‌یه‌کی ئاسمانی «له‌ فرۆکه‌وه‌» هی پیره‌مه‌گدروون و شاخه‌کانی پشتی سوورداش و شه‌ده‌له‌ له‌و ږووکاره‌وه‌ گیراوه‌ مرۆ شه‌یدای خۆی ده‌کات. ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وئ قسه‌که‌م به‌ تاقي بکاته‌وه‌ با سه‌رنج ږاگرئ، له‌ دوو‌کانه‌وه‌ که‌ به‌ره‌و تاسلووجه‌ ده‌ږوات و ناوناوه‌ به‌ژن و بالای پیره‌مه‌گدروونی لی ده‌رده‌که‌وئ بزانی چ شیرین وینه‌یه‌کی دیته‌ به‌رچاو که‌ هیچ خزمایه‌تی نییه‌ له‌گه‌ل ئه‌و دیمه‌نه‌ی دواتر له‌لای «چه‌رمه‌گا» و دیوی سلیمانییه‌وه‌ به‌ پیره‌مه‌گدروونییه‌وه‌ ده‌بینیت. له‌ سلیمانی میوانی سه‌ید نووری نه‌قیب بووین. خزمانی نزیک ده‌وریان لی داین، به‌ر له‌ هه‌مووان شیخ هه‌مه‌ غه‌ریب هاته‌ لامان زۆری نه‌برد شاکیڕ فه‌تاح هات، ئیتر ته‌نیش و ږۆخی به‌رنه‌داین. سه‌به‌ینه‌ له‌ خزمه‌ت مامدا مامۆستا شاکیڕ فه‌تاح و من چووینه‌ سه‌ردانی سالح زه‌کی به‌گی ساحیتیقران که‌ موته‌سه‌رپیفی سلیمانی بوو. له‌و ساله‌ی دواي نه‌قلبوونی له‌ کۆبی هه‌لکشابوو بۆ موته‌سه‌رپیافیته‌ی. چه‌ندیکی خه‌یال بکه‌یت به‌خیری هیتاین. بۆ قاوه‌لئی سه‌به‌ی نیوه‌ږۆ ده‌عوته‌ی کردین، مامیشمی کرده‌ وه‌کیل له‌ زاری ئه‌وه‌وه‌ به‌ سه‌ید نووری و شیخ محمه‌د غه‌ریبیش ږاڤکه‌یه‌نی. مامۆستا شاکیڕ ده‌یه‌ویست سه‌به‌ی نۆره‌ی ئه‌و بی به‌لام زه‌کی به‌گ نه‌یسه‌لماند. باقیی نووری به‌گ‌یش که‌ زانی ئیمه‌ له‌ سلیمانین ئه‌غله‌ب له‌گه‌لماندا بوو ئه‌و نیوه‌ږۆیه‌ له‌ مالی خانه‌خویمان نانمان خوارد. خیزانی سه‌ید نووری زه‌وه‌خان، له‌ سه‌یده‌کانی «کانی له‌له‌» و خزمیکی نزیکی دایکم بوو، کابانپوخت و لیزان و شوږه‌ژن بوو. ږه‌نگه‌ که‌م که‌سم دیتبی وه‌ک ئه‌و قبوولی سلیمانیی پوخته‌ کردبئ. ئیواره‌ من له‌گه‌ل مامۆستا شاکیڕ و باقی به‌گ نه‌ختیک به‌ ناو شاردا گه‌راین و ئیستیراحه‌تیکمان، له‌ قاوه‌خانه‌یه‌کی ئه‌وسای سلیمانی که‌ له‌ ږۆخی شار بوو، کرد، ناوی ئه‌و شوینه‌ وابه‌زانم ته‌کیه‌ بوو. سه‌رچارمان دیت، ږۆزی دیکه‌ نیوه‌ږۆه‌مان لای زه‌کی به‌گ کرد. مامۆستا شاکیڕ و ده‌عه‌و ته‌کراوه‌کانی دیکه‌ش ئاماده‌ بوون، نانیکی به‌تام و قسه‌ی خۆش و مه‌جلیسی گه‌رموگوږمان خسته‌ سه‌ر یه‌ک. به‌راستی ئه‌و دانیشته‌ی دواي خواردنه‌که‌م زۆر به‌ دل بوو.

ئێوارئ له‌گه‌ل مام و شاکیڕ فه‌تاح و باقیی نووری به‌گدا چووینه‌ لای پیره‌میزد. شوینه‌ مه‌شووره‌که‌ی که‌ قه‌له‌نده‌ریی ده‌رویشمه‌شره‌بیکی پتوه‌ دیار بوو به‌ روحی ئه‌و پیره‌میزده‌وه‌ سه‌د جارن له‌ سینه‌ما و گازینۆی ږازایه‌وه‌ دلگوشتار بوو. هه‌تا بلئی به‌خیری هیتاین و هه‌موو ته‌وازه‌وینکی له‌گه‌ل مامدا کرد و زۆر مه‌منوونی ئه‌و

سەردانهى بوو. له ژماره‌ى سبه‌ينى رۆژنامه‌كه‌يدا باسى ئو سەردانه‌ى نوسىبوو كۆلىكىش به‌ خىزهاتنى له‌ مامم كردبوو. نيوه‌رۆژه‌ى ئو رۆژه‌مان لای شاكیر فه‌تاح كرد. زه‌كى به‌گ عوزرى هه‌تايه‌وه‌ به‌ هۆى مه‌شغه‌له‌تى وه‌زيفه‌كه‌ى، جه‌ماعه‌تى ديكه‌ هه‌موومان لای مامۆستا شاكیر نانمان خوارد.

با له‌ بیرم نه‌چى به‌ خوینته‌ر بۆنیم سەرسووڕکێى به‌غدام له‌ سلیمانى چاره‌سەر کرا، رۆژه‌لات و رۆژاواى سلیمانى وه‌کوو ه‌ى کۆیى هه‌م له‌ شینوه‌دا و هه‌م له‌ ئاشکراییدا هاوچوون. ئاسۆ و ئاسمان كه‌وتنه‌وه‌ سەر دۆخى خۆيان و منیش مێشکم هه‌سايه‌وه‌. سێ شه‌و ماینه‌وه‌ له‌ سلیمانى. گه‌راينه‌وه‌ كه‌ركووک.

لێزه‌دا شتیك له‌ باره‌ى هه‌رزانیى ئو سەردمه‌ به‌ خوینته‌ر ده‌گه‌یه‌نم، ئو سه‌فه‌ره‌ بێندریژه‌ى له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ ه‌ى سێ كه‌س و دواتر ه‌ى دوو كه‌س، به‌ مه‌سره‌فى رینگا و خواردن و نوستنه‌وه‌ هه‌تا له‌ سلیمانى گه‌راينه‌وه‌ كه‌ركووک كه‌متر له‌ ده‌ دینارى تینچوو بوو. له‌ كه‌ركووكه‌وه‌ بۆ کۆیى، گه‌رانه‌وه‌مان نه‌ختیکى له‌به‌ر برا. یه‌ك چواریه‌كه‌ دینارمان له‌ میرزای حاجی كه‌ریم قه‌رز كرد دواتر بۆم نارده‌وه‌. كه‌ركووک دواى سه‌فه‌رى سلیمانى چووبۆوه‌ بارى ئاسایی خۆى، دووكان و ئوتیل و قه‌لا و باكوور و باشوور جێیان گۆڕیبۆوه‌ و دامه‌زرابوونه‌وه‌. كه‌ له‌ به‌غداوه‌ هاتین وه‌هام ده‌زانی به‌ره‌و به‌سره‌ ده‌رۆین به‌لام به‌ره‌و کۆیى بووینه‌وه‌ بى ته‌قله‌ و بى هه‌له‌. چى له‌ هاوین مابوو به‌ عاده‌تى هه‌موو سالیك له‌ چنارۆكمان رابوارد.

پاش ئه‌وه‌ى له‌گه‌ڵ عیزه‌ددیندا دۆستایه‌تیمان زۆر به‌ تین بوو به‌ درێژایی پشووێ هه‌وینه‌ هه‌فته‌ى كاغه‌زىك له‌وه‌وه‌ بۆ من و یه‌كینكیش له‌ منه‌وه‌ بۆ ئو ده‌نووسرا. به‌ كوردی و به‌ عه‌ره‌بى و به‌ تیکه‌لیمان ده‌نووسین و له‌ قسه‌ى خۆش و نوکته‌ ده‌گه‌راين بۆ یه‌كدی بنووسین. شتیکی نه‌ینى به‌ینى خۆمان بایه‌ به‌ هه‌ما ده‌ماندرکاند نه‌كا كاغه‌زه‌كانمان بکړینه‌وه‌ یاخود دواتر بکه‌ونه‌ به‌ر چاوى خه‌لق. دواتر زانیم زوړبه‌ى كاغه‌زى ئو بۆ من ده‌کرانه‌وه‌ له‌لایه‌ن ئه‌وانه‌ى مه‌راقیان بوو بزائن له‌ نینوان كوربى مه‌لا ئه‌فه‌ندى و كوربى مه‌لاى کۆیى چ رازونیاژیک هه‌یه‌. كه‌ له‌ چنارۆك ده‌بووم هه‌ر كاغه‌زىكی بۆم هاتبایه‌ به‌ ناچارى ده‌بوو ده‌ستا و ده‌ست بکات ئنجا بگاته‌ لای من.

به چاکی ناتوانم دهست نیشانی ساله که بکه‌م ئایا هاوینی 1935 بوو یاخود هی 1936 که ناکزکی نیوان سواراغای سه‌رۆکی بلباس و بنه‌مالی کانیماراننیاکانیشایه‌وه سه‌ر هیندی که مه‌لا ئه‌سه‌ده‌ی کانیمارانی به ئیزنی باوکم له کانیمارانه‌وه راگویزی بۆ «کانیکه‌ند» که ئاواپیه‌کی سه‌ربه‌ چنارۆکه و ملکی باوکم بوو. سه‌رخمه‌ی سواراغا جیرانی دینی کانیمارانه و ده‌شی له ناکۆکیدا هه‌موو رۆژیک قه‌پوقه‌ له‌سه‌ر نیوان به‌زاندن و مه‌ر له‌ شینایی کردن و گامیش به‌ردانه‌ که‌رخ و پاراو و گیسک له‌ یه‌کدی دزین و ئه‌و جۆره‌ کاره‌ خوینیلانه‌ بینه‌ به‌هانه‌ی هه‌رای که‌وره‌تر، مه‌لا عه‌لی براگه‌وره‌ی مه‌لا ئه‌سه‌ده‌یش مالی له‌واوه‌ نه‌ما‌بوو، وا بزانه‌ نیشیمه‌نکی له‌ ده‌روبه‌ری حاجی ئۆمه‌ران په‌یدا کردبوو، ئیتر به‌ ناچاری بۆ ده‌فعی به‌لا مه‌لا ئه‌سه‌ده‌ هاته‌ جیرانه‌تی ئیمه‌.

له‌گه‌ل کانیماراننیاکان هه‌تا هه‌بووبین دۆست بووین ئیتر سه‌یر له‌وه‌دا نییه‌ هاویننکی ئه‌وتۆی یه‌کیکی وه‌کوو مه‌لا ئه‌سه‌ده‌ چنارۆک و کانیکه‌ند هه‌لبژێری. کانیکه‌ندیش سی چوار مالی بلباسی لێ بوون که‌ پتوه‌ندیی چوکه‌بیان به‌ بلباسه‌وه‌ نه‌ما‌بوو، کوردی ده‌لی، کاسبی مالی خزیان بوون. وه‌ها رینکه‌وت له‌ خزمه‌ت مامدا سه‌فه‌ریکی بیتوین و له‌ بیتوینشه‌وه‌ به‌ ره‌فاقه‌تی سواراغا و ده‌ستوپاوه‌نده‌کانی شه‌ویک چووینه‌ «سینان»ی سه‌یدان له‌ محالی سماقوولی که‌ ده‌که‌ویته‌ رۆژاوی شاخی ئاوه‌گرد و ده‌وری 2,5 سه‌عات به‌ سواری له‌ چنارۆکه‌وه‌ دووره‌. ئه‌وه‌نده‌ ده‌زانم سه‌بینه‌ زۆر زوو به‌پێ که‌وتین و له‌گه‌ل سواراгада به‌رچاییمان هینایه‌ لای باوکم له‌ چنارۆک. چیشته‌نگاو که‌رم بوو به‌کۆمه‌ل له‌ خزمه‌ت باوکه‌دا ئه‌و خه‌لقه‌ تیکرا چووینه‌ سه‌ردانی مه‌لا ئه‌سه‌ده‌. تومه‌ز بێ ئه‌وه‌ی من بزانه‌ باوکم مامی راسپاردبوو له‌ سواراغا که‌ ده‌بی بیته‌ سه‌ردانی مه‌لا ئه‌سه‌ده‌ و دلی راگریت.

به‌و سه‌ردانه‌ی سواراغا له‌ مه‌لا ئه‌سه‌ده‌ و ناننکی نیوه‌پۆی که‌ له‌ مالی ئه‌وی خوارد هه‌رچی ناکزکی ئه‌و ده‌مه‌ و مانعیی چوونه‌وه‌ی مه‌لا ئه‌سه‌ده‌ بۆ کانیماران هه‌بوو هه‌لستا. ئه‌و رۆژه‌ به‌ خۆشی و به‌ نانی تیز و چه‌ور و به‌تامی کانیماراننیاکان میوه‌ی نایابی چنارۆک چوو هه‌ر تا ده‌وری عه‌سر، ئیتر سواراغا و جه‌ماعه‌تی به‌ره‌ژێر دوعا خوازیان کرد بۆ دیوی بیتوین ئیمه‌ش به‌ره‌ژوور مالاوازیان کرد بۆ چنارۆک که‌ ده‌وری دوو کیلۆمه‌تر له‌ کانیکه‌ند دووره‌ و به‌سه‌ر یه‌که‌وه‌ن. یه‌ک دوو

گهستی ژبانم

پژوی نهبرد مه لا ئه سعه د باری کرد بۆ دینی خۆی، کانیماران. ساردایی نێوان سهرخمه و کانیماران ههر ما به لام جاريکی دیکه رووی نه دا کهس نشیمه نی خۆی جی بهیلتی.

ئه و سه فه ره ی بیتی نمان بۆ سه ر داوه تی ژنبه ژنه ی نێوان خزمه کانی ئیمه ی شیواشان و سه یده کانی سیتان بوو. که بوو که کان له نیوه ی ریی نێوان هه ردوو ئاوییدا به یه کدی گۆردرانه وه ئیمه چووینه شیواشان و دوو شه وان ماینه وه. له وێه شه وی سیتیهم له خزمه ت مامدا هاتینه لای سواراغا، له هه ورای هاوینه ی سهرخمه به سه ر پوو باری باسه لمه وه که پر و ساباتی کردبوو. دیاره بۆ ئه و ته کلیفه ی که باوکم ماممی راسپاربوو هاتینه سهرخمه. شه و خه بهریان هینا که له ته قه ی بووک گواسته نه وه یه کیکی سیتانی کوژراوه و مه فره زه له کۆیه هاتوه ئیتر له مانگه شه ودا به قه له بالغیه وه، په نجا سواریک ده بووین چووینه سیتان. ئیشه که چاره سه ر کرا و که سی تیدا به رپرس نه بوو. ئه و معاون شورتیه یی تۆژینه وه ی له و ئیشه دا کرد هه ولیری بوو، ئیستا مالی له به غدایه، ناواناوه هه وāl پرسیم ده کات. ئه و جاره ئاره زوی کردبایه هه گبه ی خۆی پر ده کرد به لام مه ردانه جوولایه وه و له به ربه ست کردنی مه سه له کهش هه موو لایه ک بازی بوون، خاوه ن کوژراویشی له گه لدا بن.

سالی دوهمی خویندم درێژه کیشانی سالی یه کهم بوو به لام له م ساله یاندا کارگه ریکی نوێ تیکه ل به بنه ماکانی سه قافیم بوو. ده مدیت عیززه ددین به قوولی خه ریک ده بی له خویندنه وه ی کتیبه چیرۆکه کانی که به ئینگلیزی ده دوین هه رچه ند به شی زۆریشیان له فره نسیه وه وه رگنێدرابوون. کتیبه کان چاپی به نرخ بوون نه ک هه رزان، به رگی پازایه وه و چه ندین تابلۆی قه شه نگ له ناوه پۆکا هانده ریکی گه وره بوون بۆم. راستیه که ی به دلش ده مه ویست له و مه یدانه دا وه کوو مه یدانه کانی دیکه ی وتووێژمان هه نگاو له گه ل هه نگاوی جووت بپوات.

یه کهم جار دهستم دایه به رگی یه کهمی زنجیره ی ئه و چیرۆکه میژووویه ی ئه سه که نده ر دو ماس سی گه وره که به عه ره بی له ژێر سه رناوی «الفرسان الثلاثة» دا بلاو کرایه وه:

– به رگی یه کهم *Three Mosqueteers*

- دوهه *After Twenty Years*
- هی سیتیهم «لويز دؤ لافالیر»
- چوارهه «فیکونت دؤ براجیلون»
- پینجهه *The Man in the Iron Mask* «زوه القناع الحیدیی»
- شهشهه *Son Of Parthos*

به هه موویان دهووری 4500 لاپه ره دهوون. براینه که و تمه ده ریای ببنی چیرۆکی بلیمهت و زمانی پیشکه و توو. له سه ره تاوه ویستم فرههنگ به کار بهینتم. ده رکهوت تا لاپه ره یه که ده خوینتمه وه دوو شهوی دهوئ چونکه وه ها ده بوو پتر له دووسه د و شهی لاپه ره یه کم لئ په نام بوو. تومزه ئیمه له قوتابخانه شتیک فیرنابین له ئینگیزی بابی فلسفیک بیت. به ئاموزگاری عیززه ددین ملم نایه خویندنه وهی بیت نهجام. دوو سه د لاپه رهه پتر خویندنه وه ئنجا به حال هیندی تروسکهی کز له ناو تویری دیره کاندایه لاپه یه کی وه کوو هه وری دروژنی ده دا.

ئو خویندنه وه یه وه های بؤ خوی دزیمه وه که متر ده رفه تم ده بوو سه ره به کتیبه کانم داگرم به لام ئاسۆیه کی تازهی به رفه وهانی ته سه ور و ئه ده ب و میژووی به به رنیکامدا تیده په راند. خز که له خویندنه وهی هه موو به رگه کان بوومه وه. هه موویشی به کاره ساتی دلته زین کۆتاییان دیت. به پینک ده روونم له قه به ل جیهانی ئه فسووناوی پاله وانه کانی دۆماس کرد. ئه م ما ده بی بزانی ئه و پاله وانه هه لبه ستروانه راستگۆترن له میژووی ره سمیی مه کته بان بؤ ره نگرێژ کردنی واقعیکی خزم بی له گه ل راستی و دروستی.

من میژووی فره نس و ئه و رووپام له و چیرۆکه هه لبه ستروانه وه بؤ روون بۆوه. رۆژ به رۆژ رووداو هه ناسه هه لدیتی و ته خته ی کۆمه لایه تی پر ده که نه وه به جزریک له و جزرانه ی که رووداوی سه رده می خۆم دنیا ده ته نیتته وه نه ک به و جزره نامه فهوومه ی که میژوونووس ژماره ی یه ک و پینج و پاژده داده نی بؤ ه و ئه نهجام. شت که روو ده دات ژماره ی پینوه نییه. رووداوه کانیش وه ها قه تار نابن وه ک میژوونووس به قه پرسی ته علیلاتی خوی قه تاریان ده کات. ژیان و میژووش هه ر بریتی نین له پلانی سیاسی و پاوه به رژه وه ند.

ئەو پیاووە تەئریخیانەیی ناویان لە کتێباندا دیت وەیا ئوترووحەیان لەسەر دادەنریت هەر بایی ئەوەی کە کۆتەل (رۆبۆت) کۆک کرابی بۆ گەڕانیکی قەراردادە کە ساوای پێ ژیر بێتەووە ئەوانیش کۆک کراون بۆ ئەنجام دانی ئەو سیاسەتەیی بەندە بە ئابوورییەووە. نە پێدەکەن، نە زوێر دەبن نە تاولە و دۆمێنە و کەوشەک دەکەن، نە چاوپێکێ لەگەڵ کێژ و لووسکە دەکەن، نە برادەری کەسن، نە گێپە دەخۆن، نە قوڤنەیان دیتەووە، نە زاربینگەنن وەکوو عەبدولمەلیک (یان سولەیمانی کورێ عەبدولمەلیک)ی ئومەوی نە چەلمەن وەکوو وەلید، نە نینۆکی خۆیان دەخۆن وەکوو ئاپۆلیۆن، نە خەریکی «Incest- زنا بالمحارم» ن وەکوو تالیران، نە شیتن وەکوو نیرۆن، نە فرشتەن وەکوو عومەری عەبدولعەزیز. هیچ ئەو مەزەبەکانی نە خۆمان خۆمان دەناسین. دەسا من نەمزانیوە مەزەبە ئوروپای بەر لە 400-500 سالی چەند قینی لە ئیسلام بوو تا قەسە و تەوویژی عادەتی ناو ئەو چیرۆکە ھەلبەستراوانەم خویندۆتەووە.

بە کورتی ئەو ریزە لە چیرۆکەکانی دوماس و بە دوا ئەودا ھی تریش بە تەواوی خستیمە باریکەووە دەتگوت بە دەورمەووە دیواریکی شەفافی جوداکەرەووە لە تەسەوراتی تازە دام دەبێ لە واقعیک کە ئەگەر وەکوو من ئەفسوونی ئەو نووسینانەیی خویندبایە گەلێک باری نالەبار و بێتێخ و بایەخی خۆی واز لە دەهینا و ئەرک و خەرجییەکی بۆ شتی سوودبەخشتەر لە کار دەهینا. بە نمونە دەلیم لەو سالی دە مامۆستای ریازەیی بەدەنیمان تازە دەرچوویەکی ھەولێر بوو، بە شتیک کە لێی نەدەووەشایەووە درایە مەحکەمە. لە کەرکوکەووە حاکمە زەلەکان ھاتن، سەرۆکیان، مەلا سەدێق ئەفەندی نازەنینی (کۆبی بوو) کە زۆر دۆستی مەلا ئەفەندی و تەلەبەیی باوکم و مەجازی ئەو بوو. لەگەڵ مندا وەکوو مامم بوو. بەعادەتی خۆی لە مەلا ئەفەندی مێوان بوو. ئەو مامۆستایەم بە پارێنەووە لێم پارێنەووە تکای بۆ بکەم لای سەرۆکی مەحکەمە (مەلا سەدێق ئەفەندی). لە خوولیای ئەو چیرۆکانەدا بووم کە مامۆستاکەم لێم پارێنەووە. نازانم ئەگەر چیرۆکەکانم نە خویندبایەووە چۆن دەبووم بەلام گومان لەویدا نییە بایی فلسیکی قەلب ھەستی بە خۆ نازینم نەکرد. دەتگوت گیانی «دەرتنیان» یاخود «ئائۆس»ی برادەری لە مندا بە ھانای ئەو مامۆستایەم دیت. بێ ئەوەی من ھیچی لێ چاوەنێری بکەم لە خۆو

ماموستا که ده‌یزانی له‌گه‌ل ریازده‌دا د‌وست نیم چاوی لی ده‌پ‌وشیم و په‌نای ده‌دام.

له‌و ساله‌ی 1936 ماموستایه‌کی نویی ده‌رسی عه‌ره‌بیمان ب‌و هات ناوی یه‌عقوب حه‌نا عیس‌ک‌و بوو. مر‌ویه‌کی هینم و خ‌وش ته‌بیات بوو. پای لیم بوو، به‌لام له‌ریکه‌وت‌دا ده‌رکه‌وت که موجه‌له‌که‌ی له‌گه‌ل‌دا هه‌نگاوی پ‌ن خوار ناکاته‌وه. له‌نیم‌تیحانیکی مانگانه لی داواکردین ئینشایه‌ک بنووسین به‌ ناوی «الشق الباکي» منیش خوا ب‌وی هینام شتیکی باشم نووسی. ئه‌وه‌ده‌ی لی رازی بوو به‌سه‌ر هه‌موو پ‌وله‌کانیدا خ‌وینده‌وه و بر‌دیه‌ی لای ماموستاکان و تا گه‌یان‌دیه‌ی مدیریش.

دوا‌ی ئه‌م ره‌زاهه‌ندیه‌ی به‌چه‌ند ر‌وژنیک موته‌سه‌ریفی نو‌ی «ئه‌حمه‌د ت‌وفیق به‌گی تاب‌ووراغاسی» که له‌بنه‌ماله‌کانی سلیمانی و خوارزای پ‌ژده‌ریه‌کان بوو سه‌ردانی قوتا‌بخانه‌که‌ی ئیمه‌ی کرد. هاته‌ پ‌ولی ئیمه‌ خه‌ریکی واتا و ئیعرابی سه‌ره‌تای «موش»ی «جادی‌ک الغیث اذا العیش همی» بووین. گو‌یی لیمان گرت پرس‌یاری کرد ب‌وچی که ده‌لی «یا زمان الوصل بال‌اندلس» ئه‌و وشه‌ی «زمان» فه‌ت‌حه‌ی به‌سه‌ره‌ویه. ئومید له‌من ده‌کرا بزانه‌م، من گوتم مونا‌دای مه‌قسووده‌ یاخود غه‌یر مه‌قسووده‌یه، قسه‌یینک بوو له‌ناچاری هاته‌ سه‌ر زارم. ئه‌حمه‌د به‌گ له‌ماموستا یه‌عقوب‌ی پرس‌ی، ئه‌م وه‌لامه‌ راسته‌؟ گو‌تی نه‌خ‌یر راست نییه، وشه‌که له‌به‌ر «اضافه‌» منصوبه‌. ماموستا یه‌عقوب‌م پ‌تر که‌وته به‌رد‌ل به‌لام ز‌وری نه‌برد خ‌وی له‌گه‌ل‌دا که‌وته تا‌قی کردنه‌وه‌وه. غه‌زه‌ل‌یکی، وه‌ها بزانه‌م، هی ئیسماعیل سه‌بری پاشا به‌سه‌ر ناوی «لواء الحسن» هه‌یه‌یه‌ک له‌به‌یته‌کانی ده‌لی: «س‌اعفی‌امال ان‌شاء اله‌وی بقبول من سجایاک رخاء» ماموستا یه‌عقوب‌ خ‌وین‌دیه‌یه‌وه: «س‌اعفی» (به‌کوردی ده‌نووس‌ری: سه‌ئوعه‌ف‌فی). منیش به‌ده‌نگ هاتم گوتم به‌م ج‌وره‌ نه‌ک‌یش نه‌ واتا له‌به‌یته‌که‌دا نامیت‌ی، راستیه‌که‌ی «س‌اعفی- س‌اعفی» یه. به‌چاک‌یم له‌ب‌یر نه‌ماوه‌ چ‌وناو‌چ‌ونی وه‌لامی دامه‌وه به‌لام ده‌زانه‌م منجه‌منج‌ی له‌گه‌ل‌دا بوو.

له‌زستانی ئه‌و ساله‌دا خه‌به‌ر هات له‌ک‌ویه‌وه، حاج‌ی کاکه‌مین‌ی مام خدر، باشت‌و‌جاری ک‌ویی له‌سه‌ر قه‌پ‌وق‌یر‌یکی بین‌ایه‌خ به‌ده‌ستی عه‌ده‌ی دورسن ک‌وژرا. ئه‌م عه‌ده‌یه‌ له‌ک‌ونه‌وه به‌پ‌یاو‌یکی نه‌سه‌لمیت‌ی قبول نه‌که‌ری له‌خ‌ورازی مه‌یله‌و سه‌ربه‌فیتنه‌ بووه. وه‌ک ده‌گ‌یرنه‌وه که‌سانی دیکه‌شی له‌ده‌س ک‌وژراون. ئه‌و سال

حه مالی دایه رهی گومرگ بوو، حاجی کاکه مینیش خاوهن بهر ژه وهندی تووتن بوو. له ئیشه که ی عده رازی نابین و پرکیشی لیدانی دهکات، به خنچه ر حاجی کاکه مینی کوشت. هاتن به دوا دکتوردا. سه بری قه بیانی چوو بژ ته داوی، به فر له گزړی بوو، به زحمه ت گه یشته کزین به لام بینوود بوو، مهرگ نه گه رایه وه. عه بدولمه جیدی حاجی کاکه مین دوا ی به سه رچوونی حوکی عده ساله ها لینی تاسپ بوو تا کرو له جاده ی ره شیدی به غدا نزیکی شه قامی موته نه بی دایه بهر ده مانچه. چهند گولله یه کی بهر که وت به لام نه مرد و زووش چاک بژوه. به هه ولی کاکه زیاد وه ها کرا ده عوایه که بدریته مه که مه ی عه شایر، عده دش رازی بوو. عه بدولمه جید به زوویی له هه پسخانه ده رچوو. عده دش و عه بدولمه جیدیش به مردنی ته بیعی مردن.

من ساله ها دوا ی ئه م رووداوه «عه ده» م دیت به چاوی مامه لت سه یرم کرد. که سینی پشتر باسی سه رگوشته ی نه بیستبایه خه یالی پیاو کوژی لی نه ده کرد به لام به لی وردبوونه وه عه زمیکی به هیزی تندا ره چاو ده کرا. ده موچاوی له هی ئه و مومه سیلانه ی ده کرد ده وری رینگر یا مرؤی کاری نه ینتی و په نامه کی ده بینن. راستیه که ی عده نمونه یه ک بوو له وانه ی دیراسه یه کی باش هه لده گرن. مام بژی گنر اومه گوئی له سواراغا میوان بووم «عه ده ی دورسن» یش له دیوه خانه که ی سواراغا بوو. نزیکی نانی نیوه پژ بوو وه ها ریککه وت باسی مه لا هه ویزاغا کرا، سواراغا له کولانه ی ناحه زییه وه باسی کرد. عده له شوینی خوی که وته سه ر چوک و تفه نکه که ی خسته سه ر رانه کانی و رووی له سواراغا کرد گوئی: ئاغا زور حه یفه له بژ پیاوان له دیوه خانه ی به پاشه مله باسی پیاوی گه وره بکات. ئه مه ی گوت و هه لستا، چه ندیکی ویستیان بژ قاوه لئی بمینیتته وه گوئی نه دانی و به ره و رانیه بژی. عده نیسبه تیکی گه وره یی و چووکهی له گه ل مه لا هه ویزاغا دا هه بوو، نه یتوانی ئه و نیسبه ته پشتگوئی بخت.

پنویسته بلیم کورده واری له خه م پاراستنی ناوی ئه و که سانه وه نه بووه که هه لده گرن پیاو ریزین. یه کینکی وه کوو قاله ی گچکه ل هه لی ده گرت بیره وه ره کانی تومار بکرین. عه رب له کزندا چ ده ماو ده م بیت و چ به نووسین بیت شوینه واری گه لیک له ناو داره کانی پاراستوه تا ئه وه ی «صعالیک» که ناوی خزیان به

خۆيانه‌وه به قه‌دهر «إمرؤ القيس» حيكايه‌تيان لى به جى ماوه بگره له‌ويش پتر. ئيمه به پينچه‌وانه‌وه، وه‌ته‌نگ دين له ناوه‌يتانى ئه‌و كه‌سانه‌ى كه بهر حيسابى خزم خزمينه‌مان ده‌كه‌ون ياخود پالپشتىكى فۆلكورى وه‌كوو گۆرانىبيژى وه‌يا زۆرپانه‌نگىوى شيرينيان ناكات.

بچمه‌وه بۆ باسى گه‌شتى خۆم، هاوينان له چنارۆك چهند موس‌ته‌عيدىك لای باوكم ده‌رسیان ده‌خويند، فه‌قىش لای ئه‌و موس‌ته‌عيدانه ده‌رسه‌كانى به‌ره‌ژيرترىان ده‌خويند. ژماره‌يان به‌پىي سالى هه‌وراز و نشيوى ده‌کرد. ساليكيان به‌مه‌لا و فه‌قيوه 23 كه‌س بوون. زۆر له‌و مه‌لايانه به‌دهم ده‌رسى مه‌لايه‌تیه‌وه خه‌رىكى كتيبه‌كانى پۆلى پينجه‌م و شه‌شه‌مى سه‌ره‌تايى ده‌بوون و من به‌دهرس پيم ده‌گوتنه‌وه. له‌وانه يه‌كيكيان، مه‌لاعه‌ولای بنگردى، به‌دل خه‌رىك بوون تا ئه‌وه‌ى توانى له ئيمتihanى به‌كالۆريای سه‌ره‌تايى ده‌رچيت. له فکردا تووشى گومان بووبوو. زۆريش به‌دهست گومانه‌كه‌وه ناراحت بوو به‌لام وه‌ها زۆرى لى كرد كه خۆ نه‌گريت و له‌گه‌ل مه‌لا هاوړيكانى بكه‌ويته ده‌مه‌ته‌قه. پاش ده‌رچوونى له ئيمتihan، وازى له مزگه‌وت هينا، ئه‌و كتيبه‌انه‌ى هه‌يبوون لای ئيمه به‌جى هيشت و خۆى رۆيى بۆ به‌ره‌ژير. وه‌ختىك بوو به‌ئيمام تابوور. له‌و سالانه‌دا خه‌به‌رى مه‌رگيم بيست.

گه‌لىك له‌و مه‌لايانه‌ى خويندنى چنارۆك، بوون به‌خاوه‌ن رنجوى. يه‌كيكيان مه‌لا عومه‌رى ئاكره‌يى حالوبارى له‌وانى ديكه‌ تيرتر بوو. ده‌نگى زۆر خۆش بوو له‌گه‌ل مه‌لا فه‌تاحى مه‌لا عيززه‌تى ئامۆزای باوكم، به‌جووته گۆرانى كوردى و ناواناوه فارسىيان ده‌گوت. له‌ گوتنه هه‌ره خۆشه‌كانيان كه به‌يه‌كه‌وه تينى ده‌ئالان ئه‌م گۆرانىيه فارسىيه بوو كه سه‌ره‌تاكه‌ى وه‌ها ده‌ست پى ده‌كات:

چندان كه گفتم غم به طبيبان
درمان نكردند مسكين غريبان

بيا بيا اى نگارم حال ندارم بيقرارم
اى يوسف ثانى اى ماه تابانى... هتد

مه‌لا عومەر ئیجازه‌یه‌کی به‌ سه‌روسه‌ودای وه‌رگرت و گه‌راوه‌ سه‌ر جیوهرینی حازر به‌ ده‌ست به‌لام داخه‌ ناچی له‌ تافی گه‌نجایه‌تیدا جوانه‌مه‌رگ بوو. مه‌لا ئه‌بویه‌کری یاهوو له‌ زۆر دینی ده‌زییان و لای شیخه‌کانی هه‌له‌جه و ئاخۆره مه‌لای موده‌پرس بوو، فه‌قیی زۆر بوون له‌م دوااییدا بوون به‌ مه‌لای ره‌سمی له‌ مزگه‌وتی حاجی مه‌حمود عه‌للاف له‌ هه‌ولێر. هه‌شت نۆ سالی‌ک ده‌بن وه‌فاتی کردوو. مه‌لا سه‌ید عه‌ولا (یان خال یان مامی مامۆستا حوسین ره‌شوانی) له‌و مه‌لایانه‌ی چنارۆک بوو به‌لام نازانم پاشان سه‌ره‌نجامی به‌ چی گه‌یشت. مه‌لا محهمه‌د ئه‌مین سنده‌ولانی دلپاکینی وه‌ها بوو ئه‌گه‌ر عیلمه‌که‌ی به‌ قه‌در دلپاکیه‌که‌ی بایه‌ ده‌بوو به‌ موچه‌ته‌هید. زۆر به‌ جحیلی کۆچی دوا‌یی کرد.

مه‌لا قادری کانی ده‌ره‌بندی وه‌کوو «بقية السلف» به‌رحه‌ياته، له‌ کۆیی خانه‌نیشینه به‌لام مه‌لایه‌تیه‌کی پوخته‌ی هه‌یه، هه‌تا بشلانی له‌ ئاکار و ره‌فتار و گوشتاری باوکم به‌خه‌به‌ره. مه‌لا سالی‌ی ره‌واندزی، مه‌لا خالیدی به‌ری بادینان و گه‌لیکی دیکه‌ش که‌ روژگاری خۆشم له‌گه‌لدا رابواردوون لێیان بیخه‌به‌رم. مه‌لا شیخ عه‌زیزی کۆری کاکێ هیران که‌ هاته‌ لای باوکم بۆ خویندن، هه‌تا ئیجازه‌ی وه‌رگرت مایه‌وه. هه‌موو هاوینه‌کانیشی له‌ چنارۆک به‌ خویندن راده‌بوارد. زۆر به‌داخه‌وه له‌ سه‌ره‌تاکانی ئه‌م سه‌له‌ی 1986 کۆچی دوا‌یی کرد...

له‌ ناو فه‌قێکاندا ده‌نگخۆش په‌یدا ده‌بوون. له‌ جه‌ماعه‌تی شیخه‌کانی «سه‌لان»¹⁸ په‌کیان ده‌نگخۆش بوو. براگه‌وره‌یان مه‌لا شیخ محهمه‌دی کۆری شیخی سه‌لان مرۆیه‌ک بوو ده‌تگوت فریشته‌یه. گه‌نجی هێنده‌ ئه‌رباب و شیرنناکار هه‌ر نابیته‌وه. ئه‌ویش زۆر به‌ گه‌نجی رۆیی. وای که‌ له‌ چنارۆکه‌وه به‌ره‌و شاخه‌کانی کویستانان راده‌ماین و مه‌لا شیخ محهمه‌د یه‌ک یه‌ک ناویان و هه‌واره‌کانیان و لووتکه‌کانیان و گوندی ده‌ورو به‌ریانی باس ده‌کرد. له‌وم بیست لووتکه‌ی «ئاراسن» نزیکێ دینی

¹⁸ - نازانم راستینه‌ی ناوی ئه‌و گونده «سه‌ران» به‌ یاخود «سه‌لان - سه‌لان» به‌ خه‌لقه‌که‌ی ئه‌و ناوه‌ ده‌لێن «سه‌ران» چونکه‌ ئه‌گه‌ر سه‌لان - یش بیت هه‌ر ده‌لێن سه‌ران وه‌ک که‌ به‌ شه‌قله‌وه ده‌لێن شه‌قراوه. بێی تێده‌چی سه‌ران بیت له‌به‌ر به‌رزایی جێگه‌که‌ی.

گهستی ژبانم

سه لانی ئهوانه. چهندی چهز دهکرد و چهزم دهکرد هاوینکیان بچه لایان و لهو شاخانه گهشت و گه پان بکهین.

به ره له خۆی ئاموزایهکی، مه لا شیخ محهمه، چهند سالان لای باوكمی خویند و هاوینان دههاته چنارۆك به لام تهبیاتی جودا بوو له مه لا شیخ محهمه، ههمیشه كنارهگیر بوو له تهمنیشدا رهنگه به ده سال پتر لهو گه ورهتر بوو ناشزانم چی به سه ره هاتوو...

فهقی جه لالیک به یینیک لمان بوو به راستی دهنگخۆش بوو به لام له وهتهی گویم له دهنگی فهقی کورد بووه، که سم نه بیست هیندهی فهقی ئهحمدهی ئالانی دهنگخۆش بی. که دهیگوت:

دل بۆته بۆته بۆته پر نار و پر هه رارهت
فهواتاوه دل ئهویستا خهریکی حفظی جانم

ئاگری له گوینگر بهر دهدا، زهمزه مه و چه هچه هیهکی کوردانه نهک فارسانه له دهنگیدا هه بوو جودا بوو له هه موو دهنگیک. نازانم ئه ویش چی به سه ره هات.

لیره دا شتیک له مامۆستا رهشوانی ئاشکرا دهکه م. له گه ل مه لا سهید عه ولادا له مزگه وتی حاجی مه لا ئه سعه دی نزیک مالی خۆمان دهیخویند، پاش عه سرکیان به عاده تی فهقیان نۆره ی «راتبه» وه رگرتن له مالان هی ئه و بوو. هاته به رده رگهی ناوهندی نیوان دیوه خانه و لای هه ره می مالی ئیمه و دهنگی هه لبری، له جییاتی ئه وه ی بلنی «راتبه ی فهقیان بچه به هه شتی» گوتی «بچه مزگه وتی»... ده یزانی باوكم گوئی لینه تی یه کسه ر به خیرایی به ره و مزگه وت رۆیشه وه. به خودا مامۆستا ئه و هه له یه ی بهر له چل سالیك گه لیک به تامتر بوو له زۆر راستیه کانی رۆژگاری بۆمبای ئه تۆم.

نوکه ته یه کی دیکه ی فهقیانه لیره دا جینی ده بیته وه، ئه و ساله ی مه لا ئه سعه دی کانیمارانی مالی هاتبووه کانیکه ند فهقییه کمان له فهقیکانی سوخته ناوی فهقی باوه دین بوو (دواتر بووه مه لایه کی لیه اتوو)، له بانگدان دهنگی تابلیی ناخۆش بوو. نیوه رۆیه کیان باوكم و هه موو مه لا و فهقیکان لای مه لا ئه سعه د بانگ هینشتن

کړابوون. له بن که پریک دانیشتبوون، چیغ به لای هه تاوه وه گیرد رابوو. له و دیو چیغه که وه پالا گامیشیک، که لیمانه وه دیار نه بوو، قزړاندی ئه ماما چلوزن قزړاندیک. هه ندیک راپه رین بژ ئه وهی پالاخه که ده رکه ن چونکه به ریکه وت زور له جیی باوکه وه نزیک بوو. باوکه م گوتی لینی گه رین هه ر نه بی له بانگه کانی فه قی باوه دین ئه هوه نتره.

فه قی مسته فایه کی یه ک چاوهی خړویلکاو ی هه بوو به قه ده ر سوعاد حوسنی له ریک خستنی جلو به رگ و سمیل و برژکانی خه ریک ده بوو (به داخه وه سوعاد سمیلی نییه). به موو کیش مووی زیادی هه لده کیشان، کشته کی ده کرد، ریشوهی میزه ر و جه مه دانه ی به ر ده دانه وه، خوی به یووسفی زه مانه حیساب ده کرد. هیته ده قسه چور و لووس بوو خه لقی له خسته ده برد. نازانم سه رهنجای به چی گه یشته ئه ماما له گه ل هه موو ئو یینبازییه کی که پنییه وه دیار بوو مه جلیسی خوش ده کرد و له خزمه ت وه ر هز نه ده بوو. بیگومان له که سبی خو شیرن کردن لای ثافه رتیش چه شه خور بوو بوو دنا ئه و زه حمه تییه به رده وامه ی خو تاسولوس دانی نه ده کیشا.

فه قیکان له بن شاخی سوولی پاشا و له قه د گردی نیوان ئه و سووله و کانی خاتوون ساباتیان ساز ددها، ئه وی ته نه لیش نه بایه بژ نوستنی شه و که پریکی یه ک نه فه ری قوت ده کرده وه هه ر نه بی له زینده وه ری شه و گه ریده ترسشکینی ده کرد. ئه و رۆژانه ی میوانمان ده بوون به مه لا و فه قیکانه وه قه له بالغیه کی مزی پیدای ده کرد. سالی له کزییان تاق و جووت به میوانی ده هاتن به لام هه موو هاوینیک، هه تا باوکه مابوو ئاغا کانی غه فووری له پینشیانه وه مه لا هه ویزاغا و کاکه زیاد، سه ردانی بابمیان ده کرد و دوو رۆژ و شه ویک ده مانه وه. جه میلای غه ویزی، قایمقامیش بوو، هاوینیکیان به هه موو مه ئمووره زله کان و گه لیک له دوست و ناسیاوی دیکه وه رۆژیکی له بیرنه کراوی لای باوکه م رابوارد، مامه حاجی عه بد جاسم ئه وسا له تافی جوانیدا بوو، قسه خوش و «مقلد» و زمانزان و شاره زاینکی وه های کرد و تورک و عه ره ب بوو (به هه موو له هجه ی زمانه کانه وه) تاکی نه بوو. ئه و رۆژه بیمواله غه کارینکی وه های کرد نه به شارلی نه به عادل ئیمام نه به هیچ که س ده کړی. خوی پولیس بوو به لام پایه ی لای هه موو گه وره پیاوانی کورده واری

ئەو ناوچانەى كۆپە و رانیە و پۆدەر و خۆشناوەتى و نازانم كۆى گەلىك بەولای ئەو حیسابانەو بوو. لە تەقلیدی معاونى شورتەى خۆى، بە تەمسیلەو ئەو پووبەپووبوونەى دەگێرپایەو کە لە نیوان مەفرەزەى شورتە، بە سەرژكایەتیی معاون شورتە «قادر ئەفەندى» و دەستەى چەتە مەشووڕەكەى ئەوسای كوێخا مەجید پووى دابوو. لە گەرمەى تەقەدا (هەموو هەر خۆى عەبد جاسم بەرپای دەکرد) كە قادر ئەفەندى تینی بۆ دیت چۆن رای كرد و دەشى گوت «جەسوورم جەسوورم» و خۆى کوتایە بن كورتانىكى كەر. عەبد لە بن كورتانەو دەستى هەلەتەكاند و ئەو حەلق بەلەقەنەى دەردەپەراند كە قادر ئەفەندى لە دەمى تەسادومەكە بزرگانەبوونی. قادر ئەفەندیش وەكوو ئەو خەلقە لەسەر پشت كەوتبوو. ئەوێ عەبد دەیکرد و دەیگوت بە هیچ كەسێك ناگێردیتەو.

پۆژێك لە پۆژەكانى چنارۆكمان دەمى چێشتەنگاو، بێ ئاگا، دەورى پەنجا سوارێكى پۆدەرى بە پێشەوای مەحموداغاى حاجى رەسوولاغا كە بەرەو رانییە لە رێدا بوون، لایان دایە لای باوكم. لە سەردانى مۆتەسەرپى هەولیز دەگەرپایەو كە بۆ كارێكى نیوان پۆدەر و حكومەتدا بۆى چووبوون، باوكم مەحموداغاى خۆشەوێست، راستییەكەى، مرۆپەكى لێهاتوو و لایق بە براگەرەبى بوو، تەنانەت پیرۆتاغاى براگەرەبى خێزانى حاجى رەسوولاغا هەموو كاروباریكى سەرەبە عەشایەر و حكومەتى بەو سپاردبوو. لە سەردانى رەزاشاشدا، كە وەفدىكى پۆدەرى بۆ تەبرىك و بۆ وتووێژى بەرژەوهندنامیز چووبوو تاران، مەحموداغا نوێنەرى تایەفەى مەحموداغا و قسەكەرى وەفدەكە بووبوو. بۆمى دەگێرپایەو كە چەند ئەسپێكى زێدە رەسەنیان بە دیارى پێ بوو و رەزاشا لە ئەحوالى بابەكر و عەباس-ى پرسیبوو، مەبەستى بابەكرى سەلیماغا و عەباسى مەحموداغا. ئەو پۆژە دەورى كەمتر لە سەعاتێك مانەو، دواى چایە و مێو دۆخاخوازیان كرد.

لە دەورانێكى زووتردا، كە جارێ من نەهاتبوو مە دنیا، بابەكرى سەلیماغا ش جارێكیان لای دابوو چنارۆك، نیو پۆژەى لەگەل باوكمدا خوارد بوو. ئەوسا ئەحمەد تەوفیق بەگى تابوورئاغاسى، كە لە تەشكىلاتى حكومەتى عێراق بوو بە مۆتەسەرپى و خوارزای پۆدەریان بوو، ئەویش لەگەل بابەكرادا بوو، تەمەنى گەنج و شكلى بەگزادانە و مەند و مەستوور بوو... بە پێنى گێرپایەو باوكم هەست

بهوه دهکرا که نهحمده بهگ پهروه ردهی شاره نهک عهشایه، تا نهوهی باوکم ماممی ټیگه یاندبوو که ههمیشه ټاگاداری دلپراگرتنی بکات و پلهی حورمه تی له جیرانه تی حورمه تی بابه کراغادا بیت.

هاوینیک له و هاوینانه ی خویندنی ناوه ندیم کاره ساتیک له رانیه پرووی دا بز ټیمه له زور سهره وه دلته زین بوو. جهلال سائیب قایمقامی رانیه بوو. کورپه کانی له پشووی هاوینه سهردانی دهکهن. خهلق ههموو له سهربانان دهنون، تاوانباریکي بیوژدان به نیازی کوشتنی جهلال بهگ له تاریکي شهودا پاریز دها بز نه و بانیه خیزان لئی نوستن. وهک دهگیزنه وه که مال نه و شوه له نوینی باوکیدا دهنویت. له دهرپژدا که مال بهرکه وت و کوژرا. خه بهرکه و گهنجایه تی و بیتاوانی نه و ناکامه کاری له دلی خهلق کرد. جهلال بهگ ناسیاوی باوکم بوو، سالی پینستر سهردانیکي لئ کرد له چناروک ته نانه ت چهند جلدیکي کتیبی «صبح الأعشی» ی «قهقهه شندی» شی له باوکم خواستبزه دواتر که بزى نارده وه ورده په راویزی له هیندئ شوینی کتیبه که نووسیوو به خه تیکي وردی خوښ. جا نه گهر ټیمه پتر له کزین دیکه بز مهرگی کورپه که ی خه فته بخوین سهر نییه.

کاره ساته که بووه هوی یه کتر تاوانبار کردن له لایه ن دسه لاتداره کانی ههریمی رانیه، هر یه که یان دهیویست گومان له خوی دور بخاته وه به هوی گومان بردنه سهر خهلق. له ټاکامدا سواراغای تیدا موته ههم بوو هرچه ند که موزور دهخلی به سهر کاره که وه نه بوو. جهلال سائیب داوا له سواراغا دهکات که سویندی بز بخوات نه خوی نه کهس له جهماعه تی نه و ټاگای له و کاره نییه. سواراغا له سویند دهرسا. گوتبووی له جیاتی کهس سویند ناخوم به لام هر چو نیکي دهلنی سویند دهخوم له سهر هیندئ که خوم له هیچ پرویکه وه ټاگاداری نه و کاره نیم. سواراغا درایه مه حکمه ی کوبرا له که رکوک. نهحمده حامید سهراف بزى گیرامه وه گوتی «من مدعی عمومى بوم له که رکوک. لام ټاشکرا بوو که سواراغا بیسووچه و بزى هه لپه ستراره. به پیچه وانه ی فهرمانی وه زیفه م زورم یاریده دا تا پرزگاری بوو».

چی دهگوتری با بگوتری له باره ی ته ماعکویزی و دین و به قوربانى دنیا کردن، نه ماما گومان له وه دا نییه که سواراغا ههموو شتیکي خوی به گیانیه وه خسته

مهترسی تیچوون له ئاست حورمهتی ئه و قورئانهی که به لایه وه کهلامی خوا بوو. رهنگ بوو سویند بخوا چونکه بهراستی بیتاوان بوو بهلام زیده تهقییهتی له قورئان ههبوو نهیهشت به پشتگهرمی بیتاوانی خوی بز غهیری خوی رهپهی لئ بیتی... مهسهلهکه پاش چهندیک زانرا له کوینه و چون کراوه. که فهوزی سائیب له 1952، 1953 بوو به قایمقامی رانیه ئهوانهی بهو ئیشهوه ناویان دههچوو ترسیان ههبوو فهوزی تولهیان لئ بستینیتهوه بهلام کاکه فهوزی وهکوو مرۆیهکی رۆشنبیر و شیرپاک عاتیفهی تیکه له وهزیفه نهکرد و تیی گهیاندن که ئه وههاتوه بۆ تولهستاندهوه و ترسیان نهبی.

له وهپلهی خویندنی ناوهندیما ئینقلابی بهکر سدقی و کوژرانی دواتری رویدا. له بیرمه رۆژنامهی عهبدولغهفور ئهلبهدری چهند گوتاریکی زیده ویراوی دزی ئه و ئینقیلابه نووسی. که له مهکتبه دهگهراوه بۆ مزگهوتی قهلات جهریدهکهیمان دهخویندهوه و تیکرا ئافهرینیمان له وهترساوییه و مهنتیقه بههیزه دهکرد که گوتارهکانی تیانرا دیار بوو. ههر له بیرمه له ئاست بهیانیکی «جهعفر چهلهبی ئهبوو تمهن» دا که بووبوو به وهزیری دارایی و گوتبووی خهزینتهی دهولت بهتاله عهبدولغهفور رهخنهی گهوههی لئ گرتبوو بهوهدا که دوژمنایهتی شهخسی وهها له وهزیریک بکات ئیفلاسی دهولتهکهی به ههموو جیهان رابگهیهنی.

ههرچیبهکی به دوا کاتهوه له بارهی ههلهوهستی کورد بهرانبهر بزوتنهوهی بهکر سدقی بگوتری ههلهگهوتی ئه وه دهمه یاخود ههلهوهستی ئه وه دهمه ناگۆری. کوردهواری جگه له تیریژیکی رۆشنبیرهکان و سیاسیهکانی بهو لاهه لهو بارهدا نهبوو خیرا به خیرا ههستی خوی له ئاست رووداوی رهسمی و حکومهتی و ئالوگۆری وهزارهت دهبریریت. خهلق هیچ ئاگای له بنج و بناوانی رووداویک نهبی (ئیسشاش تیی نهگهیشته) چوناوچونی بزی دهکهویته جرتوجزیان؟ به ئومیدی چی؟ له کوینه بزانی کامیان لهوهی رۆشت و لهوهی هات بۆ ئه و چاکتره؟ چهند کهس له ههموو کوردستان جهریدهی دهخویندهوه؟ چهندی تیی دهگهیشته؟ کئ گویی له دهنگی راگرتبوو؟ خوی چ دهنگیکی ههبوو یاخود پهیدای کردبوو تا دهبریریت؟ له وهسهردهمهدا که پهنا سال پیش ئهمرۆکه بوو. سیاسهت گهپی نیوان

گه‌شتی زیانم

تیریزی سیاسیه‌کانی سهره‌وه و به‌شیکي ئه‌فه‌ندییه‌کانی شارستان بوو که به لیلی و له شینوهی هه‌له‌ و په‌له‌دا هه‌لویستی خۆی راده‌نواند.

له‌و ده‌مانه‌دا جارێ تاکه‌ حیزبیک په‌یدا نه‌بوو بوو ره‌گی له‌ نێو گه‌لدا دا‌کو‌تابی. به‌ مونساه‌به‌ ده‌لیم له‌و سالانه‌دا حیزبی «الاخاء الوطنی» لکینکی له‌ هه‌ولیر کرد‌ب‌زوه. به‌ره‌ی مه‌لا ئه‌فه‌ندی چه‌زی لی نه‌ده‌کرد، خه‌لقی شاریش سه‌یریان پینی ده‌هات، ده‌سته‌یه‌کیش هه‌ر گوینی پینی نه‌ده‌بزووت. زۆری نه‌برد له‌ خۆوه هه‌لوه‌شایه‌وه. «ره‌فعه‌ت ئه‌فه‌ندی» له‌ دۆستانی مه‌لا ئه‌فه‌ندی هه‌له‌به‌ستینکی عه‌ره‌بی هۆنیی‌زوه سهره‌تاکه‌ی وه‌ها ده‌ست پین ده‌کا:

فاه‌ ثم‌ اه‌ ثم‌ اه‌
علی حزب‌ الاخاء وما‌ جناه‌

کۆتاییه‌که‌شی به‌م به‌یته‌ دینت که‌ به‌ حیسابی «جمل» می‌ژووی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی حیزبه‌که‌ پینک دینیت:

فحطم‌ قامه‌ الأعدا وأرخ
تفرق‌ شمل‌ کل‌ من‌ نواه‌

مه‌به‌س له‌ شکاندنێ بالایی «اعدا» له‌ ناوبردنێ ئه‌لفه‌که‌یه‌تی به‌وه‌دا یه‌ک ژماره‌ ده‌رده‌کړی له‌سه‌ر جومله‌ی نرخ‌ی پیته‌کان که‌ ده‌کاته 1352- (1932، 1933)، یه‌کینکی لی ده‌رچینت ده‌مینیت‌ه‌وه 1351 (1931-1932).

داماو - سه‌ید حوسین حوزنی موکریان‌ی - ناوناوه‌ سه‌ردانی مه‌لا ئه‌فه‌ندی ده‌کرد له‌ مزگه‌وته‌که‌ی قه‌لات. که‌ باو‌کم هات‌بایه‌ هه‌ولیر و حوزنیش له‌ هه‌ولیر بایه‌ ده‌هاته‌ لای. وه‌ک که‌ مامۆستا گیو ده‌یگیریت‌ه‌وه له‌ هه‌ندئ نووسینه‌کانی خۆیدا، سه‌ید حوسین له‌ مه‌سه‌له‌یه‌که‌دا سه‌غله‌ت کرا. مه‌لا ئه‌فه‌ندی و باو‌کم پشتگیرییان لی کرد. من‌ بێ ئه‌وه‌ی له‌ نزیکه‌وه‌ چه‌ندو‌چۆنی مه‌سه‌له‌که‌ بزاتم، هه‌ستم ده‌کرد له‌ هه‌ندئ له‌ سه‌ردانه‌کانیدا، سه‌ید حوسین بیتارامیی پینوه‌ دیاره‌. هه‌تا پتر هۆشم به‌ دنیا ده‌شکا

پتر خهفتهم بۆ سهید ههڵدهگرت. تۆ وهره وهکوو که پشيله بېنچووهکانی به دهم دهگنېږ بۆ شویتى سهلامهت، چاپخانهیهک له سووریهوه به شان و مل هه لگره بۆ خزمهتی کوردایهتی و چوارگۆشه‌ی ولاتی پێ بکه، به ئه‌رك و مه‌سره‌فی ژيانى کۆله‌مه‌رگی کتیب دانئ له زیندوو کردنه‌وه‌ی ناو و میژووی میله‌ته‌که‌ت ئنجا له جیاتی پاداشتی چاکه و مه‌ردایه‌تی، قه‌برت بۆ هه‌لکه‌ن!! په‌حا که ئهم دنیا به‌ ناوناوه خۆی وه‌ها خوێڤوو ده‌کات که‌لکی پێوه نامێنئ.

له بیره‌وه‌ری سهید حوسین ده‌لیم یه‌کێک له قوتابییه هاوێله‌کانم بوره‌انی سلیمان به‌گی سلا حشۆڤی ڤه‌واندزی بوو. سلیمان به‌گ له مه‌لا ئه‌فه‌ندی میوان ده‌بوو، ئه‌و پیر و من جحیل زۆر شه‌وان دواى به‌سه‌رچوونی کژى دیوه‌خانه به‌یه‌که‌وه داده‌نیشتین و داستانی بیره‌وه‌یه‌کانی خۆی بۆ ده‌گنیه‌وه. میژووی ئه‌ورووپامان ده‌خویند له نووسینی مامۆستا عه‌لی حه‌یده‌ر که کۆڤی سلیمان به‌گ بوو.

هه‌رچه‌ند عه‌لی حه‌یده‌ر له سیاسه‌ت زۆر پێشکه‌وت به‌لام به‌ خۆیشم گوتوه که سه‌قافه‌ت خه‌ساره‌تیکی گه‌وره‌ی لئ که‌وت به‌ دوورکه‌وته‌وه‌ی له نووسین و دانان. ڤاستیه‌که‌ی خۆدزینه‌وه‌ی عیززه‌ددینی مه‌لا ئه‌فه‌ندیش له نووسین خه‌ساره‌ی لئ داین. به‌لام په‌رۆش هه‌لگرتن له‌وان دادی که‌س نادات. وایزانم له سه‌ره‌تاکانی هاوین بوو، ڤه‌نگه‌ی ه‌ی سالی 1935. یه‌که‌م جار چووم بۆ شه‌قلاوه. ڤۆژیکیان له‌گه‌ل عیززه‌ددین و قاسم و موحسیناغاى سه‌رۆکی به‌له‌دیه به‌ ئۆتۆمۆبیلی مه‌لا ئه‌فه‌ندی چووینه لای میرانی قادر به‌گ له شه‌قلاوه. له بن دره‌خته چناره زله‌کانی دیوان دانیشترین ڤۆژیکى خوش و ته‌جره‌به‌یه‌کی نوئ بوو بۆ من چونکه پێشتر به‌ره‌و شه‌قلاوه له هه‌له‌ته‌کانی خانزاد تینه‌په‌ڤیووم. پیرمه‌م ئه‌وسا یه‌ک چاپخانه‌ی ژێر که‌ڤریکی قه‌له‌نده‌ری لئ بوو ڤنبوار هاوینان چایه و ماستاویان لئ ده‌خواردوه. ڤڤوا ناکه‌م زستانان له ترسی سه‌رما که‌سی لئ مایه‌ته‌وه چ نوا و خانووش دیار نه‌بوو بۆ زستان ده‌ست بدات، یان هه‌ر نه‌بی من وه‌هام به‌ بیر ماوه. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا پیرمه‌م خۆی جیگه‌یه‌کی دلگوشاد و دارستان و دوورخوینه‌وه بوو، هه‌ر له چپای مه‌قلووبی لای مووسله‌وه تا شاخه‌کانی سنووری ئێران و توورکیای لێوه دیار بوو.

قادر به گي شه قلاوه که به میرانی قادر به گ دهناسرا و دهمیک بوو له ههموو هلبژاردينک به نایی ههولیز دردهچوو، له کزنهوه دوستی مهلا ئهفهندي بوو، سال له دواي سالیس دوستایهتییان بههیزتر دهبوو ههتا وههای لی هات بوو به یهکه م دوستی. له خویندنی ناوهنديدا بووم و تازه له ههلبژاردندا قادر به گ بوو بزو به نویتهری شه قلاوه له نکاو ئه مری خوی کرد.

باوکم لهو دهمدا میوانی مهلا ئهفهندي بوو، بهیهکه وه چووینه سه ر تازییه که. گه رما و گه رمی و بیوه خران مهلا ئهفهندي له گهل کاربه دهستانی به غدادا دوا و یه کسه ر سدديق به گي کوربه گه وهی قادر به گ که جارئ سی ساله شی تهواو نه کردبوو له جی باوکی کرا به نویته ر. جی خزیته لیزه دا تیوه رخی که له لاه بهیتم بژ ناو قسه کانمه وه. له یاداشتینی ده سنووسی «فایق بیکه س» ی نه مر که کاتی خزی من له کز بووم شیرکۆ بیکه س بژ هیتاین، فایق بی زمانگرتن باسی ئه و شتانه دهکا که له تهجره بهی خزی دیتوونی. له سه ردانینی شه قلاوهی میوانی میره کان ده بی، زور زور مه منونه له پیاوه تییان و به کورد په روه ریان داده نیت. چ له وانه وه بیت و چ له غهیری وانه وه بیت هه ر چاکه یه کی دیتبیتی وهیا به خزی گه شتیبیت بی کومه کردن دانی پیدا ده هینیت تا ئه گه ر که سینک نانینی بژ کریبی وهیا پاره ی ئوتزی بژ دابیت باسی دهکات. له قسه کانیه وه میره کان خزمه تیان کردوه.

به راستی مه ردايه تی له وه دایه که بیکه س کردوه تی. حه یفه راستی پینشیل بکريت ههروهک حه یفه به که یفه مه دحی خهلق بکريت بی ئه وهی پیداویستی مه دح هه بیت. شیرکۆش وهک پیاوی به خۆ راپه رموو ئه و راز و نیله ی باوکی خسته بوو، مالی ئاوابی. خزی ئه و یاداشتانه، هه رچهنده که میشن، بلاو کرابانایه وه. له ته رازووی به راوورد کردندا به لای مجیزی منه وه یاداشته کان له به شی زوری شیعه رکانی بیکه س بایه خدارترن، چونکه هه رچۆنیک بی شیعه ر ئارایشی پنه وه، یاداشته کانی هینده ی که سینکی له حه مامدا ته نها بی، رووتن و هینده ی دیمه نی رووتیش راستگۆن.

ئه حمه د توفیق به گ زوری دهوام نه کرد به موته سه رپفایه تی له ههولیز، رهنگه به هه مووی سالی که نه مایه وه و نه قل کرا. وهها بزانه دواي ئه و مسته فا یه عقووبی بوو به موته سه رپف. له و ماوه یه شدا دواي نه قلوبونی جه میلاغای قایمقامی کۆی بژ

پاڼه کهريم بهگي رهواندزی بوو به قايمقام. دواي ټو رامز بهگي يه عقوبی و يه حيا بهگي عه بدولا موخليس بهگ که ټو ویش وهکوو کهريم بهگ سهر به بنه مالهی پاشا کوره-یه. له ده می موته سه پيفايه تی ټو حمده بهگدا، له کږين «ټو حمده سامی ده بوونی مووسلی» قايمقام بوو ټيتر کاته که ی ده که ویتته نيوان ده می قايمقام کهريم بهگ و يه حيا بهگ يان رامز بهگ. سره ی ټو قايمقامانه کار ناکاته سهر گه شته که ی من، له ده فته ری حکومه تيشدا ټو سره يه پاريزراوه.

ده بوو پيشتر باسی تينپه رينکی ئيسماعيل حه قی شاوهدیس به چناروک و بيتویندا بکه م بږ هري می پږدهر و سهرده شت. مالمان له چناروک بوو ده مه و عه سريک ئيسماعيل شاوهدیس لای دايه چناروک. هر له بيرمه باوکم له بن شاخه که ی سوولی پاشادا دانیشتبوو، که ئيسماعيل بهگ گه يشته جي باوکم به لايه وه چوو، ټو مړیه که هه تا بلنی راستگږ و هه قه رستينکی بيفيل بوو بږ باوکم هات و گوته: قوربان (سوینديشی خوارد) ده ستي که سم ماچ نه کرده وه ټو ممه به فخره وه ده ستي ټو ماچ ده که م. ته نها له و سهر دانه دا حه مه به گي قاله چاوشين، که ناسياومان بوو، به سواری له گه ليدا بوو. سه مه دی حاجی حه مه دی به نناش (که مه شوور بوو به حاجی مه نجه ل) به پينان که و تېوه ری به لام نه هاته بن سوولی پاشا. له چوون و هاتنه وه دا ئيسماعيل بهگ لای دايه چناروک. له گه رانه وه دا بوو لينی پرسى، چ ده رسيک حه ز لينده که يته؟ منيش بيگرفت گوتم: عه ره بی! حه زی ده کرد شتيکی دیکه بلينم. ئيستا و ټو وساش نه مزانی ټو چوون و هاتنه ی بږ چی بوو.

له و سالانه دا چه نديکی مالمان له کږيه بايه يان خږم سهر دانی شارم کرد بايه رابواردنی عاده تيم له ناديبه که ی فهرمان به ران بوو. له هاویندا به زوری کاتی دهوامی ره سمی هر ماموستاکانی مه کته ب و قوتابيه کانی که له جينان ده يان خویند و هه نديک له خه لقی شاره که حه ز به رابواردنی ټو فهنديپانه ده که ن له نادى کږ ده بوونه وه.

ټو وسا خه لقه که برېږ و که رتکه رت نه بوو بوون، جارې جو داوازی بیرو باوه ری سیاسى «ټايدیژلوجيا» په يدا نه بوو بوو، ته نانه ت يه کينکی وهکوو زه نوون ټو يووب به ماموستایى بږ کږين نه قل کرا، بينگومان له دلدا بيرى سهر به چه پی هه بوو، به لام

هیچی وه‌های نه‌درک‌اند جودا بڼ له‌وهی به‌عمومی نه‌و خه‌لقه ده‌یگوت. نه‌گه‌ر له‌ نیوان گرووپه‌کانی نادیدا جودایی هه‌بووبڼ هی هژی عاده‌تی بوو که له‌ سهدان ساله‌وه کاری جودا که ره‌وهی به‌جڼ هیتاوه. هر له‌به‌ر نه‌بوونی جوداوازیی ئایدیولوجیا له‌ ماوهی چه‌ندین سالدا به‌ ده‌گمه‌ن نه‌بڼ ده‌مه‌قالی و شه‌ره چه‌په‌لۆکی پرووی نه‌دا. نه‌وسا گیاننکی کوردایه‌تی ساف و بیتقزرت هه‌بوو، که‌س له‌سه‌ری به‌ شه‌ر نه‌ده‌هات، به‌تیکراییش نه‌فه‌ندییه‌کان چه‌زیان ده‌کرد ده‌نگ و سهدای «معارضة» له‌ به‌غدا بییه‌ن.

نه‌فه‌ندیایه‌تی له‌ نیوان به‌شینکی پیاوماقوول و به‌چه‌که توجاره‌کاندا شه‌رمانه ده‌ستی پڼ کرد و له‌ چاو شاری دیکه به‌ ده‌رنکه‌کاتیشه‌وه بوو. به‌لام زۆری به‌ سه‌یری نه‌ندامه‌تی نادى بۆ غه‌یری مه‌ئمووران پتر له‌ پیاوه ناسراوه‌کانی دییان و جووله‌که‌وه سه‌ری هه‌لدا، نه‌مما هر به‌ جلکی کوردی. پیاوماقوول و به‌چه‌که توجاره‌کان، وه‌ک له‌ بیرمه، پاش جووله‌که و دیبانه‌که سه‌ردانی نادى و نه‌ندامه‌تییان ده‌ست پڼ کرد. وا بزانه‌م کۆین به‌ر له‌ هه‌موو قه‌زاکانی لیوای هه‌ولیر نادى لڼ کرایه‌وه.

سالی 1937 له‌ پۆلی سینه‌م و نه‌زموونی به‌کالۆریا ده‌رچووم. له‌ ئینگلیزی چه‌فتاوپیتجم وه‌رگرت به‌لام به‌پڼی نه‌وهی له‌ مه‌عه‌دی به‌ریتانییه‌وه کتیبم به‌ پاداش بۆ هات دياره له‌ هه‌موو قوتابییه‌کانی به‌کالۆریای ناوه‌ندیی چوار لیوای سه‌رووی عیراق نومرهم پتر بوو له‌ ده‌رسی ئینگلیزی. هر له‌ بیرمه ناوی کتیبه‌که Through Space and Time بوو. باوکم لڼی داوا کردم بۆی وه‌رگێرمه‌ سه‌ر کوردی یاخود عه‌ره‌بی. به‌شینکیم خسته‌ سه‌ر عه‌ره‌بی به‌لام کتیبه‌که گه‌وره بوو نه‌متوانی له‌ که‌میکى به‌ولاره به‌ نه‌ستۆه بگرم، باوکیشم چاوپۆشیی کرد، هر نه‌وه‌ندهی ئامۆزگاری کردم که نه‌گه‌ر زانیاریکی گرنگ هاته به‌رچاو به‌ قسه‌ بۆی بلڼمه‌وه. مه‌به‌ستی بوو زانیاری سه‌ربه‌فه‌له‌ک له‌ کتیبی نوێ وه‌ربگێرئ تاکوو له‌ پڼویستدا بۆ ته‌فسیری هیتدیک شویتى قورئان به‌کاری به‌یتى.

هر له‌ پۆلی سینی ناوه‌ندی ده‌رچووم بریار درا پۆلی چواره‌می نه‌ده‌بی له‌ هه‌ولیر بکریته‌وه و مه‌کته‌به‌که بوو به‌ سانه‌وی. مامۆستا کانه‌مان زۆر بووبوون، چه‌ند که‌سینکی سوورییه‌یی خوازاو بوونه‌وه بۆ سوودبه‌خشی مزاش بوون. سه‌ید نه‌حمه‌د

مسته‌فا عه‌ره‌یی و ته‌ئریخی پښ ده‌گوتین، عه‌بدولقادر حه‌یده‌ر-یش سالی‌ک له‌و دوو سالانه‌ی سانه‌ویمان ماموستای ته‌ئریخمان بوو. نه‌جیب لازار پ‌یازیاتی ده‌گوته‌وه، بلیمه‌تیک بوو به‌ ئاکاری شیرینه‌وه. باوکی، لازار ته‌فه‌ندی، ددانی نه‌مابوون، به‌ «محاضرة» فره‌نسه‌یی پښ ده‌گوتین. نه‌جیب دوا‌ی چه‌ند سالی‌ک شیوا و که‌وته شه‌ماعیه به‌لام له‌ویشدا زیره‌کایه‌تیی کونی پښوه مابوو تا ته‌وه‌ی خو‌م دیتم ر‌وژنامه‌یه‌ک، یان گ‌و‌فاریک، ر‌یپ‌ورتاژ‌ی له‌سه‌ر بلا‌و کرده‌وه.

ئای برای خ‌وینته‌ر که‌ مه‌فتوونی مناره‌ی چ‌ولی بووم. های له‌ یه‌که‌م سه‌ردانی هه‌ولیزمه‌وه که‌ دیتم له‌ دووره‌وه گه‌رده‌نی ک‌یل کردووه خه‌ریکه، له‌ به‌رزایی، شه‌ر به‌ قه‌لاتی هه‌ولیز ده‌فر‌وشی، بووم به‌ لایه‌نگیری. به‌ سه‌رنج گرتن زانیم ک‌وشکه بلنده‌کانی قه‌لات نه‌ختیک له‌و تینه‌لکش‌یوترن و به‌ سه‌ریدا ده‌نوارن به‌لام له‌لای خ‌ومه‌وه به‌وه‌دا ب‌وم تیده‌هیتایه‌وه که‌ ته‌گه‌ر جینگاکه‌ی له‌و چالاییه‌دا نه‌ب‌وایه قه‌لاته‌فه‌ندی نه‌یده‌توانی ته‌و نازوفیزه‌ بکات. له‌ سالی 1930 که‌ یه‌که‌م جار سه‌ردانی هه‌ولیزم کرد مناره‌که‌ مه‌ودایه‌ک له‌ ده‌ره‌وه‌ی شار بوو، هه‌ر ب‌ویه‌ش پښی ده‌گوترا مناره‌ی چ‌ولی، تا ته‌و ماوه‌یه‌ی منیش له‌ هه‌ولیزم ده‌خ‌ویند هه‌ر له‌ چ‌ولی مایه‌وه. له‌گه‌ل وه‌ستا ته‌ها و یه‌کیکی دیکه‌ش له‌وانه‌ی له‌ خ‌زمه‌ت باوکمدا هاتبوون، وابزانم خ‌د‌ری حه‌م لال بوو، چ‌ووینه‌ دیار مناره‌که، ده‌رگاکانی ب‌ی ده‌روازه‌ بوون. من له‌ بن مناره‌که‌ مامه‌وه ته‌وان له‌ ناودا ب‌وی سه‌رکه‌وتن تا له‌ هه‌ندی کولانه‌کانییه‌وه که‌ سه‌ریان ده‌رده‌هینا ده‌تگوت سه‌ری منداله له‌به‌ر به‌رزایی و دووریان. که‌ پاش چه‌ندین سال کتیبه‌که‌ی «ر‌یچ» م خ‌وینده‌وه و زانیم له‌ ک‌وندا گه‌لیک به‌ر‌زتر بووه تا ته‌وه‌ی ر‌یچ ده‌لی ش‌وینی لی بانگدانی مابوو. له‌و ش‌وینه به‌ولاتره‌وه ویران بووبوو، هه‌ر به‌ جارئ ر‌ام شکاند به‌سه‌ر قه‌لاتی هه‌ولیزدا. راستییه‌که‌ی به‌ر له‌ دیتی ته‌و کتیبه‌ش ده‌مزانی مناره‌که‌ به‌ر‌زتر بووه به‌لام چ‌وزانم ش‌وینی بانگدانی مه‌لا پ‌تر له‌ سی مه‌تر دووره‌ زه‌وی ده‌ب‌ی. ته‌و مه‌لایه‌ ته‌گه‌ر پ‌یر بووبی هه‌ر به‌شی بانگدانی یه‌ک حه‌فته‌ی کردووه چونکه‌ سه‌رکه‌وتنی 35 مه‌تره‌ی پ‌یچه‌به‌دوره‌ به‌سه‌ر پ‌یلکه‌ی س‌وایه‌وه، چ‌راش به‌ ده‌سته‌وه له‌ شه‌وی تاریکدا یان به‌ خه‌وال‌ویی به‌یانیان، هه‌ر جاره‌ ن‌رخ‌ی چه‌ند ر‌وژ ع‌ومر له‌ پ‌یاوی پ‌یر ده‌ستینی. ته‌دی نالین گ‌وزه له‌ ر‌یگه‌ی سه‌راو ده‌شکی؟

وابزانم له پۆلی چوارهم بووم له به‌رهو کۆتایی به‌هاردا ئاهه‌نگی کێبه‌رکی (مسابقه‌)ی خیتابه له قوتابخانه‌که‌مان گێڤدرا. من به‌ سه‌رناوی «اهمیه‌ الطیران فی العصر الحدیث» شتیکی باشم نووسیوو. قوتابییه‌کان هه‌ریه‌که‌ بابه‌تیکی له که‌سیکیه‌وه بۆ نووسرا بوو، هه‌رچه‌ند وه‌هاش را‌نویندرا که‌ خۆیان گوتاره‌کانیان نووسیوه‌. فه‌تاحی محهمه‌د ئه‌فه‌ندی مفتی (مفتی ئاموزای مه‌لا ئه‌فه‌ندی بوو) هه‌لبه‌ستیکی باوکی له مه‌دحی مه‌لیک غازی خوینده‌وه به‌ هونه‌ری ته‌مسيله‌وه وه‌هام ده‌زانی یه‌که‌م ده‌رده‌چن. ته‌نها قافیه‌ی به‌یتیکی ئه‌و هه‌لبه‌سته‌م له بیر ماوه «غاز محارب». که‌ بریاری لیژنه‌ی نرخاندن ده‌رچوو پاداشتی یه‌که‌م به‌ ئیحسان شیرزاد درا، دوهم هی من بوو. کاک ئیحسان به‌ پۆل له دوا منه‌وه بوو، به‌لام هه‌رچۆنیک بێ پاداشه‌که‌ی وه‌رگرت لێ پیرۆز بێ. دواتر په‌ف‌عه‌ت ئه‌فه‌ندی (په‌نگه‌ ئه‌وسا یان سالی دواتر بوو به‌ کارگێری قوتابخانه‌) پێی گوتم - شایه‌دیش له‌ به‌یندا بوو - که‌ ده‌بوو پاداشتی یه‌که‌م به‌ من بدری. نه‌یدرکاند له‌به‌رچی بریار جۆریکی دیکه‌ بوو.

ئه‌مه‌ ده‌لیم نه‌ک خوانه‌خواسته له‌به‌ر په‌رۆشیک یان خۆ به‌ مه‌غدوور زانیینک. ساله‌های ساله‌ دلم بۆ ئیحسان شیرزاد. وه‌ک بۆ خۆم، کراوه‌ته‌وه به‌ هه‌موو به‌لگه‌یه‌کیش ئیسپاتی کردووه هه‌موو ریزیک و یه‌که‌مینایه‌تییه‌کی لێ ده‌وه‌شیته‌وه. ته‌نها مه‌به‌ستیکم هه‌بێ دانه‌وه‌ی واقع و راستیه‌ له‌و بیره‌وه‌ریانه‌ی دینه‌وه به‌ر زه‌ینم.

مه‌لیک غازی کوژرا، یان خۆی له‌ ده‌ست خۆی چوو. عیراق شه‌قزا، خه‌لق بۆی هاتنه‌ شین و بابه‌رۆ. له‌ هه‌ولێر نمایشت کرا، چه‌ند قوتابی فیزگه‌که‌مان له‌ ریزی پێشه‌وه به‌ سینگ کوتان و چاوی ته‌په‌وه ده‌رۆشتن. هیندیکیان بۆ خۆدزینه‌وه له‌ ده‌رس ده‌ماری نیشتمانپه‌روه‌ریان بزووت، فرمیسکیشیان درۆزن بوو، بێگومان منیش دلم بۆ ده‌تووزایه‌وه به‌لام هه‌ستم نه‌ده‌کرد مافی گریان و سینگ کوتان و له‌ ریز رۆیشتنی به‌سه‌رمه‌وه هه‌بێ. به‌رانه‌ر چی؟ له‌ عومردا دوو جاران ئه‌میر غازیم دیتوو، جاریکیان که‌ ئه‌میر بوو له‌گه‌ل باوکی سه‌ردانی هه‌ولێری کرد. جاری دوهم که‌ بوو به‌ مه‌لیک و گه‌شتی به‌ ولاتدا کرد. من له‌گه‌ل باوکم هاتم بۆ هه‌ولێر.

نامه‌ی تاییه‌تی بۆ مه‌لا ئه‌فه‌ندی و باوکم هات (دیاره بۆ مه‌زنه پیاوه‌کانی دیکه‌ش چووه) که جینگه‌ی پیشوازی کردن له مه‌لیک دینی «عه‌ره‌ب که‌ندی» یه.

مه‌لا ئه‌فه‌ندی له باوکمی پرسى ئایا رای له‌سه‌ره بچن بۆ پیشوازی؟ باوکم له شکلی نوکته‌دا گوتی: نامه‌که ده‌لێ عه‌ره‌ب که‌ندی خۆ نالێ کورد که‌ندی! ئه‌و نوکته‌یه بووه هۆی ئه‌وه‌ی مه‌لا ئه‌فه‌ندی له جیاتى خۆی عیززه‌ددین بنێرێ. من له‌گه‌لیدا چووم به‌لام نه‌ک به‌ وه‌کاله‌تی باوکم. که مه‌لیک گه‌یشه‌ شوینی دیاریکراو له ئۆتۆمبیل دابه‌زی، پانتۆلی کورتی هه‌تا سه‌ر ئه‌ژنۆی له‌به‌ردا بوو، به‌ جلکی عه‌سکه‌ری هاوینانه، موته‌سه‌ریف خه‌لقه‌که‌ی پیشکه‌ش کرد عیززه‌ددینی پێش هه‌موان خست. دواتر خۆم گویم لێ بوو که عیززه‌ددین باسی پیشوازیه‌که‌ی بۆ باوکی ده‌گێرایه‌وه لینی پرسى کێ به‌ر له هه‌موان تۆقه‌ی له‌گه‌لدا کرد؟ ئه‌ویش چۆنیه‌تیه‌که‌ی بۆ گێرایه‌وه. مه‌لا ئه‌فه‌ندی به‌وه‌دا پووی کرایه‌وه. ئه‌گه‌ر موته‌سه‌ریف جۆریکی دیکه‌ی کردبایه‌ ده‌بوو مه‌لا ئه‌فه‌ندیش له‌لای خۆیه‌وه حیسابینکی به‌ ئه‌رك و مه‌شغه‌له‌ت بۆ ئه‌و ره‌فتاره‌ی موته‌سه‌ریف بکات.

مه‌لیک غازى-م له «عه‌ره‌ب که‌ندی» له نزیکه‌وه به‌ تۆقه له‌گه‌لدا کردن دیت. مرۆیه‌کی کورتیلێ موزه‌ردی سوورکال بوو، ئینسکی سووک بوو، تۆقه و زه‌رده‌ی سه‌ر لیوانی گه‌رمایان پێوه دیار بوو. له‌وانه بوو زوو خۆشت بووینت، با بَلِیم ئه‌م خه‌یاله بوو له‌و ده‌مه‌دا به‌ دَلَمدا هات. په‌نگه لیوا فواد عارف که‌ هاوپۆلی کولییه‌ی عه‌سکه‌ری مه‌لیک غازى و دواتریش که‌ بوو به‌ زاپت، سه‌رۆکی پاسه‌وانه‌کانی کۆشکی «زه‌هور» بوو، له هه‌موو که‌سینک باشتر مه‌لیک غازى بناسی. گه‌لێک پیاوه‌تی و وه‌فاکاریی لێ ده‌گێریته‌وه. حه‌یف تیچوو. لیوا فواد ده‌لێ که‌ خه‌به‌ری کۆژرانی به‌کر سدقی به‌ مه‌لیک غازى گه‌یشت هه‌موو په‌رۆش و سه‌غه‌له‌تییه‌کی بۆ جانتایه‌کی ره‌ش بوو که به‌کر سدقی له‌گه‌ل خۆیدا بردبووی. زۆری پرسى به‌ ته‌له‌فۆن ئه‌و جانتایه‌ چی لێ هات؟ که زانی جانتاکه نه‌ماوه گوتبووی منیش حیسابم ته‌واوه. ئه‌مه شایه‌دیی کاک فوئاد عارفه. سه‌یری چاره‌نوسی مه‌لیکیک به‌نده به‌ جانتایه‌کی ره‌شه‌وه.

له هاوینی 1938 که مالمان له چنارۆک بوو تاسی زیری سهری دایکم دزرا. ری به خۆم نادهم له سهری برۆم. هه‌رچۆنیک بووبی نامهردییه‌ک بوو له‌گه‌لماندا کرا و سه‌رپۆشی به‌سه‌ردا ده‌ده‌مه‌وه.

سالی 1939 له پۆلی پینجه‌می سانه‌وی و سالی به‌کالۆریام بوو. ئه‌وسا سانه‌وی پینج سال بوو. چه‌ندیکی بلنی له‌ خویندن ته‌نبه‌لیم کرد. راستیه‌که‌ی به‌ ته‌مای که‌وتن بووم پتر له‌ هه‌موو شتیک. بۆ ئیمتیحان هاتینه‌ که‌رکووک. هه‌موو قوتابییه‌کان خانوویه‌کی گه‌وره‌مان بۆ گیرابوو. هه‌ریه‌که‌ ته‌دبیری نوین و خواردنی خۆی ده‌کرد. من قه‌ریۆله‌ی سه‌فه‌ریم ک‌ری، هیندیک رایه‌خیکی تری له‌سه‌ر زه‌وی راده‌یه‌خست. چه‌له‌بیزاده‌کان له‌ ئۆتیلنکی تازه‌ دروستکراوی به‌رانه‌ر خانووه‌کی ئیمه‌ دابه‌زین. من و قوتابی دیکه‌ش هه‌بووین بتوانین له‌ ئوتیله‌ دابه‌زین به‌لام خۆه‌لاواردنمان به‌ جوان نه‌زانی. به‌ پینچه‌وانه‌ی بۆچوونی خۆم له‌ هه‌موو ئه‌و ده‌رسانه‌ی لییان ده‌ترسام به‌ چاکی ده‌رچووبووم که‌چی له‌ ته‌ئریخ و کیمیا که‌وتبووم. له‌ کیمیا بگه‌ڕی رینی تیده‌چی له‌ جیاتی په‌نجا کابرای موسه‌لیح چلوپینج نومره‌ی دابیتمی به‌لام ته‌ئریخ مه‌یدانی قه‌له‌مرانی خۆم بوو. بینگومان یان سه‌هوو کراوه‌ یان کابرای موسه‌لیح له‌ ده‌می ته‌ماشاکردنی ده‌فته‌ری مندا خۆی ون کردووه‌.

له‌ چنارۆک بووم کاک مه‌جیدی ئاموزام و میرزای حاجی که‌ریمی براده‌رم به‌ جووته‌ گوییان له‌ رادیۆ بووبوو، رۆژانی ئیمتیحانی ده‌رسه‌کانی منیان پینکه‌وه‌ نووسیبۆوه‌ و بۆیان نارده‌مه‌ چنارۆک. من دوو رۆژ پینش یه‌که‌م ده‌رسیان چوومه‌ که‌رکووک. گوتیان ئیمتیحان له‌ هه‌ولیر ده‌دری. ئیواره‌ بوو. سه‌فه‌رم خسته‌ سه‌به‌نی، سه‌به‌نیش به‌ کاوه‌خۆ گه‌یشتمه‌ هه‌ولیر، له‌ ئوتیلنک دابه‌زیم. هاوڕینه‌کی پۆلی خۆم دیتمی پینی گوتم بۆ ناچیه‌ ئیمتیحان؟ گوتم سه‌به‌ی نۆره‌ی منه‌. گوتی خیزاکه‌ پیزا بگه‌. که‌ چوومه‌ سالۆنی ئه‌زموون نیو سه‌عات به‌سه‌رچوونه‌ ژووره‌وه‌دا تینه‌ریبوو.

موراقیبه‌کان دوو که‌س بوون یه‌کیان مامۆستایه‌کی خۆمان که‌ له‌ ده‌رسی ئه‌ودا هه‌میشه‌ یه‌که‌م بووم، ئه‌وی دیکه‌ مودیری مه‌کته‌بیکی سه‌ره‌تایی بوو که‌ له‌ گه‌لم ناحه‌ز بوو. من هه‌موو شتیکم بۆیان باس کرد. ناحه‌زه‌که‌م گوتی با پینی پێ بده‌ین

و ئیمتیحانه‌که‌ی له‌کیس نه‌چی. دۆسته‌که‌م گوتی بێی پێ بدەم دەستم دە‌بە‌رن. ئە‌و هه‌له‌سته ناراحه‌تی کردم و له‌ناخی دلم کاریگەر بوو.

بۆ‌پێ‌ی گه‌رامه‌وه و یه‌کسه‌ر بۆ له‌بیر کردنی ئە‌و کۆله‌مسته به‌سفتوسۆیه‌ی بێ‌که‌وت له‌دوا بێ‌که‌وتی ناله‌بار و کتوکۆیر بێ‌ی به‌غدام گرت. شانزه‌شه‌وان له‌به‌غدا مامه‌وه. پتر له‌نیوه‌ی به‌ناساگی تا و له‌رز. دوو هاو‌پێ و خزم، یه‌کیان شینخ فاتیحی خاله‌ شینخ سه‌در ئە‌وی دیکه‌ بابه‌ شینخی خاله‌ سه‌ید ئە‌حمەد (خالی مامم بوون) له‌و سه‌فه‌ره‌دا له‌گه‌لم بوون و هه‌میشه‌ به‌یه‌که‌وه بووین. هه‌رسیکمان لێقه‌وماو. بابه‌ شینخ سه‌در ره‌حمه‌ت له‌گۆرێ، به‌دریژایی ناساگیه‌که‌م خزمه‌تی کردم و ته‌نیشته‌ و رۆخمی به‌ر نه‌دا. شه‌وانی و‌رێته‌م هه‌تا سه‌ینه‌ نه‌ده‌نوست. که‌گه‌رامه‌وه بۆ کۆی له‌که‌رکووک ئۆتۆمبیلی حازر نه‌بوو تا ئیواره‌ مامه‌وه. له‌بیرمه‌ حه‌زم چوه‌ دۆلمه‌، له‌لۆقنه‌یه‌ک دۆلمه‌م له‌پیش داندرا، ئە‌و پارووی بۆ زارم برد نه‌متوانی ئاودیوی بکه‌م. سایقیکی کۆی که‌له‌م یاداشته‌دا ناوم هیناوه‌، عومه‌ری حاجی محمه‌د ئە‌مینێ لچۆ هاته‌ لام و گوتی حازرم به‌نیوه‌ کرێ بت به‌مه‌وه، ئە‌گه‌ر که‌سیش په‌یدا بوو بۆتی داده‌شکێتم. زۆر زۆر مه‌منوونی کردم. نیو کرێ بۆ تاکسی خسووسی ده‌یکرد 750 فلس. له‌ده‌می سواریبوون که‌تاریک داهاتبوو کابرایه‌ک په‌یدابوو 200 فلسی داو منیش 550 فلسم به‌رکه‌وت. که‌گه‌یشتمه‌وه مالن، شه‌و بۆ ئە‌و سه‌رده‌مانه‌ مه‌یله‌و دره‌نگ بووبوو چونکه‌ له‌که‌رکووک‌وه سنی سه‌عاتیکی ده‌خایاند تا کۆین. ماله‌وه‌ زۆرم پێوه‌ گه‌شانه‌وه، هه‌رچی ئیشاره‌تیک بێ بۆ مه‌سه‌له‌ی ئیمتیحانی له‌که‌سه‌وه‌ ده‌رنه‌چوو. هه‌ستی خۆم بریندار بوو به‌لام نه‌ک له‌به‌ر په‌رۆشیی تیشکان و به‌رژه‌وه‌ند دۆراندن.

خویندنی مه‌که‌تبه‌م له‌پیش چاو که‌وت. بڕیارم ئە‌وه‌ بوو چی دی رۆوی تینه‌که‌م. به‌بێ‌که‌وت ئە‌و سه‌ره‌تایه‌ی هاوین که‌ ئیکمال بوونم مه‌علووم بووبوو باوکم له‌هه‌ولێر به‌خیزه‌اتی ره‌شید عالی گه‌یلانی‌ی کردبوو که‌ له‌ 1924 هه‌و شناساییان هه‌بوو. دواتریش له‌گه‌ل یاسین پاشا و ئە‌مین زه‌کی به‌گ‌دا هاته‌ کۆین. له‌ 1934 که‌ سه‌رله‌نوی پێوه‌ندیان به‌باوکمه‌وه‌ به‌تینتر بووبوو. له‌و ساڵه‌ی 1939 دا باوکم به‌ره‌شید عالی گوتبوو که‌ مه‌سه‌عوود ئیمتیحان ئیکمالي له‌پیشه‌، به‌خیز که‌ ده‌رچوو ده‌بێ جیگه‌یه‌کی خویندنی باشی بۆ ره‌چاو بکريت. ره‌شید عالی گوتبووی:

بابیته لام ودها بزانی دیته لای برای خوی. رهشید عالی سهرۆک وهزیران بوو. بهو بهلینهوه باوکم نامه‌ی دۆستایه‌تی بۆ رهشید عالی نووسی و پنی دام که دوی ئیمتیحان له بهغدا بیگه‌یینمه رهشید عالی. من که وهزعه‌که‌م بهو جۆره‌ی لی به‌سه‌ر هات بووم نه‌هات به سهردانیش خۆمی نیشان بدهم. زۆر برادر ده‌یانگوت، ده‌با نامه‌که‌ی به زوویی بگه‌یه‌نمی، چاره‌سه‌ری ئیمتیحانه‌که‌شمی ده‌کرد. من ئه‌مه‌م نه‌سه‌لماند به‌لام دوی 37 سال شتیکم زانی ئه‌گه‌ر ئه‌وسا بمزانیبایه له خۆمه‌وه وه‌هام ده‌کرد که برادران ده‌یانگوت.

له‌هاوینی 1976 که جیگیری سهرۆکی کۆپ بووم رۆژیکیان برا و برادره‌رم د. که‌مال مه‌زه‌ره‌رم لا بوو، ئه‌حمه‌د شه‌وقی هاته لام. ئه‌و مرۆیه دۆستی مه‌لیک فه‌یسه‌ل و پیاوه ده‌سه‌لاتداره‌کانی پیش شو‌رشی 1958 بوو، به‌زۆریش مدیری ئه‌شغالی عام ده‌بوو. ئه‌و رۆژه بۆ من و د. که‌مالی گنزیایه‌وه که هاتنی یاسین پاشا و ره‌شید عالی گه‌یلانی و ئه‌مین زه‌کی به‌گ و که‌سانی دیکه‌ش که له‌گه‌لیاندا بوون به‌تایبه‌تی بۆ دیتنی باوکت (مه‌لا گه‌وره) بوو. گوتی (خۆم له‌گه‌لیاندا بووم و ئه‌و سهردانه‌م زۆر په‌سه‌ند کرد و هانم دان). من چوزانم شتی ئه‌وتزیی له‌خه‌زینه‌ی غه‌یبدا په‌نه‌انه و ئه‌و که‌له‌پیاوه ده‌سه‌لاتدارانه سهردانی کزیه‌ی لاچه‌پ ده‌که‌ن بۆ دیتنی مه‌لایه‌کی کناگیری وه‌کوو باوکم. که هاتنه‌ کزیی زۆر مه‌جامه‌له‌ی باوکیان کردبوو، ته‌نانه‌ت رۆژی دواتر جومعه بوو خه‌به‌ریان بۆ باوکم نارد، دینه‌ی لای له‌ مزگه‌وتی گه‌وره و نویژی جومعه‌ی له‌ دواوه ده‌که‌ین ده‌بی خوتبه‌ی جومعه‌مان بۆ بخوینی.

ده‌زانم وه‌ک عه‌ره‌ب ده‌لی «نعم التصادف» شه‌هابی ده‌نگخۆش و قورئانخوینی باسکراویش له‌ کزیی بوو. قورئان ئه‌و رۆژه و بانگی نیوه‌رۆ و نویژی جومعه‌ش خۆی خویندی به‌و ده‌نگه ئاسمانیه‌ی خۆی. دوی نویژیش که باوکم خوتبه‌یه‌کی دلته‌زینی هۆشفرینی خویندبۆوه یاسین پاشا و ره‌شید عالی و جه‌ماعه‌ت ریزیان به‌ستبوو هه‌تا باوکم پینشیان که‌وتیوو ئه‌وانیش وه‌کوو قوتابی دوی مامۆستایان له‌ دوویه‌وه بوون و خه‌لقولاش هه‌وش و بان و ده‌ره‌وه‌ی مزگه‌وتیان ته‌نبوو. دوی 37 سال غه‌یب له‌ گویم ده‌چرپینی ئه‌گه‌ر چووبایه لای ره‌شید عالی حالته‌ شتیکی دیکه ده‌بوو. یاخوا به‌خیر بیت خه‌به‌ری به‌ ده‌نگه کاته‌وه.

من له و باره نه فسيپه دواي نه ساغی و که وتندا بووم و هيچی پي نه چووبوو ليم سارديته وه، جهنگي دوه می جيهانی هه لایسا. رهنگه رووداوی و هها گه وه به شینکی به خوه گلان و گرفتې ژيانی مرژ بۆ خوی بدزیتته وه و فرهامووشیپه کی به سهر هه ستیدا بهیتنی به لام دیسانه وه من به شی به حالی خوم هه لستی ئەلمانای نازیم به فه لاکه تی گه وهی ئەو رۆژگار هه دادنه. له ناخی دله وه نازیه تیم به دوژمنی چاکه ی گشت ئاده مزاد و بیروباوه ری خودی خوم دادنه. که جهنگیش دهستی پي کرد تا چه ند سالنکیش هه ر پيشکه وتن و سه رکه وتن نازیه کانی به موژده ده دایني.

له و سالانه ی به ر له شهر پسپوره کانی چهک و جهنگ پيشبینیان ئەوه بوو که جهنگي تازه به به ریه وه نابي خوی لیک بکیشیتته وه و له کورتی ده بریتته وه، تاراده یه کیش له بهر کهم ته جره به یی ئەو پيشبینیانه م ده سه لماندن. دواتر ده رچوو هه رچی ئەو پسپورانه فره موو بوویان هه له بوو. له پيشه وه پۆلۆنیا به ئیزنی ستالین تیک هه لشیلدرا و که رت کرا. هه ر خواش ده زانی چه ند م خه فته خوارد. وه کوو به رکول، هه تا سالی دواتر نۆره ی فره نسه هات، ئەلمانیا نه رویی داگیر کرد. ئنجا فره نسه و هه موو ئەو رووپای رۆژاوا تیچوون. خولاسه په یتا په یتا ناخوشتی له زیاد کردندا بوو، خه لقی بیته جره به ش له خوه بوون به ده رویشی حالگرتوو بۆ زه عیم هیتلر. گوتاره کانی یوونس به حریش به و ده موپاویژه ره وان و به تاموشامه ی گوینگری به ملوین له سه ر ملوین بۆ رادیو و ئیستگه ی به رلین راده کیشا.

جهنگ به رده وام بوو منیش له سه ر نه چوونه وه مه کته ب به رده وام بووم هه تا دوو سالی ره به ق. له و دوو ساله دا جگه له ئەبله قبوون به رانه ر جهنگه وه هيچم پي نه ده کرا ئەوه نه بي رۆژ به رۆژ پتر رقم له دیکتاتورایه تی هه لستی. له مه دانی رق له دیکتاتور بوونه وه دا، جاريکیان، قسه یه کم کرد و پیم نه بوو پوونی بکه مه وه. له و ده مه وه هه تا ئیستاش چه ندیکی به بیرمدا دیتته وه په رۆشینی لی ده خوم. له مه جلیسی باوکم به بۆنه ی جهنگ و پيشه واکانی میلله ته شه رکه ره کان و ده وری ئەو پيشه وایانه من له کولانه ی باوه رم به دیموکراسیپه وه گوتم: «میلله ت ناتوانی ئیعتیما د له سه ر زه عیم بکات» (ئه مه ده قی قسه که ی ئەو ده مه مه). بي ئەوه ی مه ودا هه بي خوم پوون بکه مه وه باوکم گوتی، رۆله چۆن میلله ت ناتوانی ئیعتیما د له سه ر زه عیمیک بکات که دلسوزی خوی به ئیسه پات گه یاندي؟ باوکم له سه ر قسه کانی

به‌رده‌وام بوو، من نه‌متواني دهرفته وه‌ربگرم و قسه قسه‌ی راكيشا و من و بيرو رايه‌كه‌م له‌و دهم‌دا و بز يه‌كجاري له ليئيدا مايه‌وه. من دهمه‌ويست بلّيم ميلله‌ت ناتواني به ديار پيدا‌بووني زه‌عيمه‌وه چاوچر بكا‌ته‌وه. ده‌بوو بلّيم «ناتواني ئيعتيماد له‌سهر پيدا‌بووني زه‌عيم بكا‌ت». هه‌رگيز ريك نه‌كه‌وت بگه‌رئيمه‌وه بز روون كردنه‌وه‌ی ئه‌م مه‌به‌سته‌م. باوكم له قسه‌كه‌يدا مه‌به‌ستي لايه‌نگيري كردن له زه‌عيمكي ده‌ستنيش‌انكراوی ئه‌و دهمه نه‌بوو، هه‌تا بشلني دژی هيتله‌ر بوو ته‌نانه‌ت ده‌يگوت: «ياخوا هيتله‌ر بت بينم به كه‌وچكان له كفنت بنين». يه‌كه‌م جاريش بوو ئه‌و ته‌عبيره‌ی «به كه‌وچكان له كفن نان» ببيه‌م.

ئالقه‌ی حه‌وته‌م

ئهو زه‌بره‌ی له نه‌گه‌یشتتم به ئه‌زموونی ئیکمالیم پیم گه‌یشت به خاموشی له ده‌رووندا می‌رووله‌ی ده‌کرد به‌لام له‌گه‌ل هه‌موو ئازار و زه‌ ناراحه‌تیه‌کی بۆمی په‌یدا کرد. قوولایی نه‌فس و گیانم به دروستی مانه‌وه. ئهو ساله جگه له که‌وتتم باری تایبه‌تی خۆم هه‌بوو پر ئیش و که‌سه‌ر بوو. نه‌ده‌شیا که‌سی تیندا هاوبه‌ش. یان چاره‌کار بکه‌م، ئیستاش پیم نییه بیدرکینم. ئهو حالوباره‌ش له لای خۆیه‌وه وه‌های کرد که‌وتتم له ئه‌زموون به‌وه‌لکه‌وته مه‌ینه‌ته یه‌کجار ده‌گمه‌نه‌ی له مه‌وعیدی دواخستم پتر کارم تی بکا. بئ ئه‌وه‌ی ره‌شبینی به سه‌رمدا زال بیت، وه‌ک یه‌کیکی دلی له خواردن ببیزئ، منیش خویندم له‌به‌ر چاو که‌وت. هه‌ستم ده‌کرد وازه‌یتانم له خویندن که‌لین و نات‌ه‌واوی ناخاته هیچ شتیکی پنه‌ندی پیمه‌وه هه‌بی. ره‌نگه راست بئ بلیم، دوور که‌وته‌وه‌م له مه‌کتب ده‌تگوت ده‌رچوونه له نه‌خۆشیه‌کی وه‌کوو تاداری. زۆر که‌س له براده‌ر و ناسیاو هانی ده‌دام تیه‌له‌چمه‌وه و له سه‌ری سالی نویی خویندندا بکه‌ریمه‌وه بۆ مه‌کتب به‌لام دلم بۆ ئهو ئامۆزگاریانه نه‌ده‌کرایه‌وه. هی وه‌هاش هه‌بوون حه‌زیان ده‌کرد واز له مه‌کتب به‌ینم و به هه‌لیان ده‌زانی رووداوه‌که سه‌ره‌وخیر بئ به‌وه‌دا که لای باوکم بخوینم به هه‌ویای وه‌جاغ ئاوادانیی بنه‌ماله‌ی جه‌لیزادان.

خوینه‌ری سه‌رنجده‌ر حه‌قیه‌تی لیم به‌گله‌یی بئ بۆ ئهو هه‌موو کۆلدانه‌ی تاکه یه‌ک له‌مپه‌ری که‌وتنی سالتیک لیمی به‌ده‌ر دا. چ قه‌وما؟ که‌عبه که‌چ بوو مه‌سجیدولئه‌قسایه رووخواه؟ ئه‌دی برسیی کۆلانا و کۆستکه‌وتووان و عه‌زیز مردووان و ئاگر تیه‌ربووان چوناوچۆنی خۆیان هه‌لدن؟ به راستی ئه‌وه‌ی ناوم نا «کۆلدان» نه‌ختیک زیاد له پنیوست به هه‌لاتووم داده‌نی چونکه من ته‌نها له خویندنی مه‌کتب دزام، له‌گه‌ل هه‌موو لایه‌نیکی دیکه‌ی ژبیان و کۆمه‌لایه‌تی خۆشجله‌و بووم. خه‌فت دایه‌هه‌یزاندبووم. به‌لام زامیکی شه‌خسی، کۆنتر له‌و ساله‌ی تیندا که‌وتم و ناشیه‌ته‌گوتن، له‌گه‌ل که‌وته‌که‌م که تیک هه‌لکیش بوون، وه‌های کرد دوور که‌وته‌وه‌م له مه‌کتب تاکه یه‌ک ده‌روازه‌ی کرایه‌وه بئ به روومدا.

باوکم که موزور پټووی دیار نه بوو مهسه له که ی به هه ند هه لگرتی. به هیچ جزریک نه قسه نه هیمای قسانی به لای نهو مهوزووعه دا نه هیتا. هه رچه ند خزی شتیکی له دوو لټوه دهر نه چوو بزانه بزی لهو هه لکه و ته ناله باره ی من بیده نگه، نه ماما له خزه بزه نهو ده چم که ههستی باوکه تی له لایه که وه و بال قوولی له لایه کی دیکه وه و تبیینی نه کولاندنه وه ی زامی نه فسیم که وا رهنگه کولاندنه وه ی زهره رمه ندیم بکات له لای سینه مه وه وه های کرد مهسه له که به ته واری واز لی بهینی بزه دلخوازی خزم. باوکم له سایکولوجی نابه له د نه بوو چونکه به رده وام کتیبی نویابه تی بزه دهات ته نانه ت که خوینده واره نویه کان بهر له سه فهران بزه به غدا لټیان ده پرسى نه مرت چییه؟ ده یگوت کتیبی چاک!! هه ر له بیرمه جار یکیان مه رحووم ماموستا نوورجان کتیبیکی به دیاری بزه هیتا. چه ندیکی پی چوو نه و جا زانیمان که چه ند دټریکی به پرووی ناوه وه ی بهرگی کتیبه که وه یه، پیشکه شننامه یه به خه تی ماموستا نوورجان خزی. راستیه که خه ته که ی نه وه ند ه جوان و ټریک بوو وه هاش نه اندازه کیش کرابوو له چاپ به پشته وه بوو، تومزه خه تیشی خزه بوو، پیشیه وه خه ریک بوو بوو.

له خوینده وارانیه نه و سا گه نج بوون و پټوه ندیان له گه ل باوکم به تین بوو مه رحووم ماموستا سابیر نیسماعیل بوو. به دل باوکمی خزه ده ویست، نه ویش به چاری نه و لاد سه یری ده کرد. له هه موو سه فهریکی کتیبیکی به نرخى بزه ده هیتا. پنی ده گوت سابیر هه ر کتیب!

له نمونه ی پټوه ندی پر سوز و بیقیلی نیوان باوکم و به شی هه ره زوری خوینده واری نه و سای کزین پرووداویکی کورتیله ی مزرکه باس ده که م ده بوو زووتر بیته ناو یاداشتمه وه، نیستا ده بی چه ند سالیکی بزی بگه ریمه وه دواوه. ټریک له ټوژانی قایمقامه تی که ریم به گی ره واندزی 1932-1933 له نکاو که ریم به گ به خزی و کاغه زیکی موته سه ریفی هه ولیره وه «محمود فخری» هاته لای باوکم. موته سه ریف له نامه که یدا بزه باوکمی نووسیوو، کاغه ټریک به نیمازی ته بزم هات هه ندی شیعی له نگیشی تندا بوون ناشی هی ته بن، ناره زاییت دهر برپیوو له هه ندی نه فهندي و ماموستای کزین، نه مرم داوه به قایمقام چزه ت ده وئ وه ها

بکات. موته سه ريف کاغه زه هه لبه ستر او ه که شي خستبووه ناو زه رفي کاغه زی خوی تا نه گهر باوکم ئاره زو بکات کابرا بناسيته وه.

کاغه زه که شکاتی قورسی تندا بوو له دهست نه وانه ی باوکم خۆشیده ویستن، به تایبه تی دژی عه بدولا سامی. که ریم به گ پرسى نه مرت چیه؟ پنی گوته وه: که ریم به گ، نه مانه نه ولادی منن، تۆش له ریزی نووره ددینی برامی، ده شبینی کاغه زه که سه راپا هه زه یان و هه لبه سته. دل نیگه رانیم لینیان هه بایه خۆم پیم ده گوتن، مه به ستم ته نبی خواردنیان بایه به خۆم ده گوت (که ریم به گ هاورینی مندالیی مامم بوو، هه رگیز له بیرى نه کرد). باوکم وه لامی موته سه ریفی دایه وه به و شیوه یه ی له که ریم به گی گه یاند، کابرای کاغه زنوو سیش هاتو چۆی رجا کارانه ی کرد هه تا کاغه زه که ی له باوکم وه رگرت وه. باش بوو که س زه ره رمه ند نه بوو. عه بدولا سامی و هاوریکانی زوریان له باوکم خواست کاغه زه که یان پی بدات بیکه نه بنگه ی شکات به لام باوکم لینی نه سه لماندن و وه های په سه ند کرد به ردیک بخریته سه ره مه سه له که، ره نگه به رژه وه ندیش له وه دا بوو پی نه کا ناحه زیی شریته بکیشی. به هه مه حال مه سه له که له خزه فه رامۆش کرا. نامه نووس و شکات لیکرا وه کان بوونه وه به ناشنا. دیاره خۆگیریی باوکم له دانی نامه که به عه بدولا سامی ئه م ئاکامه ی به خشی. ئیستا، که تی راده میتم ده بینم هه رچی ناوی هات و نه هات له وانه ی پتوه ندییان به مه سه له که هه بوو هه موویان به سه رچوون، تاکیکیان لى نه ماوه مه گهر بابای کاغه زنوو س، ته مه نی دريژ بى، وه ک عه ره ب ده لى: «حي یرزق» - نه مه م له 28/8/1986 نووسی.¹⁹

نه چوونه وه م بۆ مه کته ب گرفتیکى بۆ په یدا کردم، ده بوو بچم بۆ عه سه که ری. قایمقام سه عید عه بدولقادر که رکووکی زور حۆقه لی بوو، هه ر ده تگوت جه مال پاشایه روتبه ی هاتۆته خوارى. جاریکیان له ژووره که ی خوی مامله تی من ته ماشا ده کرا، مه ئموورى نفووس، شاعیری هه ولیر، «کانی» بوو. کورد ده لى: «دز و مالخۆ یه ک

¹⁹ - بابای کاغه زنوو سیش زوری نه برد پاش نه و درکاندنه ی من به ریکه وتی ئۆتۆمبیل گیانی سپارد. حالى زیندوو نه مه یه دواى مردنى فارس گوته نی: «توگوئی که اصلا ز مادر نه زاد». نه م تیوه ریخه م، له به غدا، له پندا چوونه وه م به «گهشتی ژيانم» - دا نووسی: 26/11/1992

بن، گا به کولانکه دا ده به نه دهر» که چی له و پژده دا، هر چه ند قايمقام به هموو دل لايه نم بوو، «کانی» یش مه به سستی خاتری باو کم و چاکه ی من بوو، پره سیلکه ش به کولانکه دا دهر نه چوو. دهر که وت چاره سر کردنی مه سه له ی عه سکه ری به تایبه تی بز یه کینکی نه ختیک به رچاو بی، پینه سازیه کی ته و او وه ستایانه ی ده وی. نه و پژده مه سه له خرایه پژژیکي دیکه.

سه عید عه بدولقادر به هه وای حقه لیه تی خزی پووی تیکردم، زاپتی ته جنیدیش له و دانیشته دا حازر بوو، گوتی مه سه وود! به حقه ی خوا حکوومه ت هه رچی بکات توی ته سلیم ناکم به عه سکه ر. هه رچونیک بی له کویره پینگاو عه سکه ریم له کول بزوه به لام بی هه را و سه روسه دا تیرا نه پژیشتم. چه ندین ئیخباریه و چوغولی و شکاتی په نامه کی به هه ولیر و به غدا راگه یه ندرا. هه لوه سستی «کانی» له هه وه له وه ته نیلی خراپی لی درایه وه گزیا کاره که وه زحمه ت ده یه ختی، که چی دهر که وت له کارامه یی و شاره زاییه وه ده یه ویست مه سه له که هه ر له سه ر چاوپویشی قايمقام نه وه سستی چونکه له وانه یه نه قل بی، یاخود قسه ی نه روا. هه ر له و ماوه یه شدا که سه عید عه بدولقادر قايمقامی کزیه بوو، «کانی» چاریکی دوزیه وه. ئافره تینکی بیکه سیان له مه حکه مه لی ماره کردم، بزوی بووم به «معیل» چاوپویشی و یارمه تیدانه که له وه دا بوو که ده بوو به ر له هاتنی ناوم بز عه سکه ری به هانه ی «اعاله» م هه بی. ئیداره و ته جنید و نفوس پینکرایان چاوپویشیان کرد. له و ده مه دا که من نه م گرفته م له پیش بوو، هینستان عه سکه ری کردنی عیززه ددینی مه لا نه فهندي و سه ید محمه دی سه ید عه بدولاغای هه ولیر هه ر له بیران بوو.

راپواردنم له و دوو ساله دا که خویندنم وازهینا چ فهرقی نه کرد له گهل وه زعی سالانی پیشترم. شه وه کانی په مه زانمان چوه بز گه شایی ساله هه ره خوشه کانم. به زوری که سه ردانی که سمان نه کردبایه، کزبوونه وه لای ئیمه ده بوو. له و شوینه داده نیشترین که له مزگه وتی حاجی مه لا نه سه عد پینان ده گوت «قه سر»، نه وه بوو به نیازی تیدا دابه زینی مه لیک فه یسه لی یه که م دروست کرا. نه وسا په مه زان له کزی پاییزدا ده هات. هه وای فینک، پژژ کورت، شه و دریز، میوه له مشه. که توی پارشیو ئاگر ده درا بلاوه مان لی ده کرد. عزه به غدایی تاقه تی ده هؤل لی دانی نه مابوو. شه وینک لای مه لا محمه د نه مینی مه لا مسته فای عاسی له مزگه وتی

گه‌شتی ژيانم

گه‌رمک کۆبوو بووینه‌وه سه‌رگه‌رمی سینی و زه‌رفین بووین، حه‌مه‌ی مه‌یته‌ر
ئامۆزای کافیه‌ی مه‌لایان، له‌ به‌ری ئیمه‌ بوو. که‌ سینی ئه‌نگوستیله‌ی تیندا شارایه‌وه،
حه‌مه‌د وه‌ری گرت و هه‌ر به‌ ده‌ستیه‌وه بوو جارێ دای نه‌ناوو، له‌سه‌ر چۆکان به‌
دیار سینی‌ه‌که‌وه وه‌کوو بولبول به‌ دیار گۆله‌وه تینی هه‌لکرد:

ره‌فیانم بزانی شه‌و چ وه‌خته
که‌ بولبول عاشقی به‌رگی دره‌خته

خوای له‌ سه‌ران!! ئه‌و ده‌نگه‌ له‌ کوینه‌ هات! هه‌ناوی به‌نیاده‌م چۆن بۆی ده‌لوێ ئه‌و
هه‌موو ئاگره‌ به‌ ئاهه‌نگ وه‌ده‌رنی هه‌تا ناخی هه‌ست و گیان ئاگرزچکه‌ له‌ گوینگرده‌
هه‌لایسینی!

له‌ مونسه‌به‌دا ده‌لیم، له‌ به‌ره‌و کۆتایی سالی 1938، له‌ شایي ژنهنانی کاک
مه‌جیدی ئامۆزام شه‌ویک له‌ شه‌وانی ئه‌و ئاهه‌نگه‌دا که‌ ده‌نگخۆشان مه‌جلیسیان
گه‌رم ده‌کرد به‌ گۆرانی هه‌مه‌چه‌شنه، ئه‌وساش له‌نکاو شیخ ئه‌نوه‌ر و مه‌رحووم
جه‌لالی براچووکه‌ی خۆی تینان هه‌لکرد له‌ «موشح» ی «الغصن نقا مک‌ل بالذهب»
به‌راستی شاکارینکیان چۆی له‌ وه‌هم و خه‌یال به‌ده‌ر بوو، ده‌نگه‌که‌یان تیک ده‌ئالا به‌
سۆز و کلپه‌ و بلیسه‌یه‌که‌وه ئاگری له‌ هه‌ناوی گوینگر به‌رده‌دا...

ساله‌های سالی دواتر که‌ ئه‌م مووه‌شسه‌حه‌م له‌ «فه‌یرووز» ی لوبنانی و غه‌یری
ئه‌ویش بیسته‌وه، ئه‌گه‌ر بلیم سه‌د نومره‌ به‌ هی ئه‌نوه‌ر و جه‌لال درابایه‌ پینچ
نومره‌ی ده‌دراین، له‌مه‌شدا موباله‌غه‌ نییه‌ چونکه‌ ئه‌وه‌ی پینی ده‌گوتری «ابداع،
اعجاز» له‌ هونه‌ردا ئه‌و تیه‌ه‌لکشینه‌ جودا که‌ره‌وه‌یه وه‌ک نووکی قه‌له‌م که‌ په‌راندت
و نه‌ته‌نیش، قه‌له‌مه‌که‌ ده‌بیته‌ چیلکه‌دار، له‌وحه‌ی «جیۆکۆندا» که‌ له‌ نرخ‌نایه‌ت
نه‌ختیک له‌ بزه‌که‌ی دابه‌ل‌نگینه‌ له‌ ملیار دۆلاره‌وه داده‌به‌زی بۆ ملیۆن و که‌متریش.
ئه‌نوه‌ر و جه‌لال هه‌تا سالانی دوایی ژيانی مامیان، شیخ نه‌جمه‌ددینی شیخ که‌ریمی
به‌رنجی وه‌ک دوو بولبولی مه‌جلیسی ئیواره‌ و شه‌وانه‌ی بوون. شیخ نه‌جمه‌ددین
خۆی له‌ ده‌نگخۆشه‌ هه‌ره‌ به‌ناوه‌کانی ئه‌هلی دین بوو، پیریش بوو بوو سبه‌ینان که‌
بانگی ده‌دا و په‌مه‌زنانان له‌ بانگ و که‌باردا هه‌ر ده‌بوو گوینی بۆ هه‌لخه‌یت. له‌

گهشتی ژيانم

باوكم بيسټووه: جاريكيان به كز مه ل له گهل دهسته و دايه رهي شينخ مه عرووفي هه له جه، براكه وره ي شينخ نه جمه ددين، كه په نجا سوارينك ده بووين له هه له ت و په له تي نيوان هه له جه و ناخوړه دا. خاله نه جمه ددين «سواروژ» يكي تي هه لكرد نه و په نجا سواره ي گرياند. (قسه ي باوكم ته واو بو).

له و سالانه ي دوايي ژيان ي، بينيني نه ما بوو، ناوناوه له خزمه تيدا ده بووم و به راويزي فريشته كار بيه وه شيعري بز ده خويندمه وه. جاريكيان چهند به يتيكي ته صوفي خوينده وه به سوز و ناگريكي نه تزوه له ته حمول به در، خز كه گه يشته نه م به يته:

مقصود من از مسجد و ميخانه توي تو
مقصود توي مسجد و ميخانه بهانه

به جاريك خزي و منيش تو اينه وه، بووين به لهرز و موچرك و فرميسك!!

له نووسيندا باسم كردووه نه و مه قامناسه ي مه شور به «الجمال المشرقي» كه بهر له 600 سال زياتر مردووه خه لقي كزيه بووه... باوكم ده يگوت «گزراني له ديوي كوردستاني نيران داده نرا، له سليمان ي گه لاله ده بوو، له كزي له چرخ ده درا» به زده ده بووني كزي له شهري يه كه مي جيهانييه وه نه م لايه نه و هه موو لايه نيكي ژياري كزي داله نكا.

دانيشتنمان له مزگهوتي حاجي مه لا نه سعه د پوهو شيو ي ره زه وان و چي ي هه بيه ت سولتان بوو. گه ليك شه وان بهر له وه ي ده ننگمان گوي لي بيت، ده زماني تزي پارشيو ناگر درا. تزي كه به سهر گردنيكه وه له بهرده مي قشله ي سواي كه پوهو شار و روزه لاته، دامه ز را بوو. پووناكايي تيزكه و ته قيني بارووتي تزي كه له شهوي نه وساي بينكاره بادا تزي له ي نه و گرد و هه له ته ي پووناك ده كرد كه له نيمه وه ديار بوو، له وه وه ده زماني تزي پارشيو ناگر درا. دواي چهند سانييك نجا گرمه ي ده مان گه يشتي.

شه ويكيان پاش مه جليسي عاده تيمان هاتمه وه ماله وه، هيشتا جلگم نه گزيپيوو ته قه ي ده روازه ي ده ره وه و ره پي ولاغان له كز لانه ي بهر دهركي مالمان

هيناميه‌وه بۆ لای ده‌روازه. به «لايتی» ده‌ست ږيگه‌م ږوون كړده‌وه، زانيم ږه‌په‌ی بهر ده‌رگه‌ هی دانیش‌تووی شار نښه، خیرا ده‌روازه‌م خسته سهر پشت و به لایت خه‌لقه‌که‌م ئاشکرا كړد، دېتم چه‌ند كه‌سینکی ناسیاوی خه‌لقی «پښازوك» به چه‌ند ولاغیكه‌وه، یه‌كینیان مه‌یتینکی كفن‌كراوی به‌سهر پشته‌وه. شه‌كه‌تیی ږيگه‌یان پڼوه دیاره، ولاغه‌كانیش بیئو‌قره‌ی ماندوویی و برسپیه‌تین. له پښیانه‌وه هه‌سه‌نی مام فه‌تاح بزم هات و گوتی: مه‌یتی هه‌مه‌ه‌لیا‌غا-یه‌ ئه‌مرؤكه‌ دواي نیوه‌ږؤ له قه‌نبه‌ران هه‌مری دا حازری ئیمه‌ی پاش شووشتن و كفن كړدن له پښ فتاره‌وه به ږيگاوه‌ین، له ترسی كه‌وتنی به‌سهر پشتی ولاغه‌وه وله‌وه‌ته‌ی تاریكیش داهاتووه زؤر له سه‌ره‌خؤ هاتین شو‌كور وا مه‌یته‌كه‌مان گه‌یاند‌ه‌وه. ده‌ك ږووی هه‌زار ساله‌تان سپی بی، وه‌ی مه‌رده به وه‌فاكان هه‌ی له جینی خزم و كه‌س!! چ هه‌ستینکی شه‌رافه‌تكارانه‌یه وه‌ها له ئیوه بكات بی ترسی جه‌زا و بی ته‌مای دنیا ئه‌و ئه‌ركه‌ بیر‌ه‌زایه و ئه‌و ئه‌مانه‌ته زله‌ی مردو و خیزانینکی و كه‌لوپه‌لیکی هه‌بیوو به ئه‌ستوزه بگرن. به برسپیه‌تیی ږؤ‌ژووداره‌وه، به ږيگه‌ی چرگن و ئه‌سته‌م و شاخاوی ده‌سه‌عته‌ ږیی مه‌یت هه‌لگرتووانه له تاریكایی شه‌ودا بكوته‌وه، به‌تینی بازووتان، به ولاغی ده‌ركزاوی خؤتان، مه‌یت بگه‌یه‌ننه بهر بلاچه و گرمه‌ی تژی پارشینی كویی؟

كورپنه، كچینه، گویگرینه، ئه‌ی خوینه‌ره‌كان! ئه‌م دنیا‌یه هه‌ر به راسته‌ حیسابی $7=4+3$ لینك نادریته‌وه. کاریکی له‌و ږؤ‌ژده‌ا ئه‌و چه‌ند كه‌سه بیتاوونیشانه‌ی پښازوك كړدبوویان، گه‌لینك گه‌لینك پتر مه‌ردایه‌تی و ئازایه‌تی و مرؤ‌قایه‌تیی تیدا بوو له ده‌یان شه‌ږی ئه‌میرینك بؤ گه‌یشتن به حوكم جانفیدیایی تیدا كړدبی چونكه شه‌ږی ئه‌وتژی بؤ دارایی و ده‌سه‌لات و نازوفیزه، چی ئه‌مانه كړدیان به ته‌نكه‌ده‌ستی و ئه‌رك و سه‌رقالیی كه‌سابه‌ته‌وه، عه‌زاب و به‌خشینینکیان به مله‌وه گرت به چاكه‌ی غه‌یر و زه‌ره‌ری خؤیان ته‌واو ده‌بوو.

هه‌مه‌ه‌لیا‌غا (مه‌شووه بوو به‌ه‌لی غه‌ربی، له شه‌ږی یه‌كه‌می جیهاننیه‌وه به هژی مانه‌وه‌ی له‌ه‌لی غه‌ربی ئه‌و ناوه‌ی بؤ مایه‌وه) خوارزای باوكم بوو له زؤر جار و باردا وه‌كیلی ده‌بوو. ئه‌و ساله‌ی تیدا مرد سه‌ركاری مه‌ره‌زه‌ی قه‌نبه‌ران بوو له بیتوین، ملكه‌كه‌ میراتی جه‌لیزادان بوو له حاجی مه‌لا ئه‌سه‌عه‌ده‌وه. له‌و ده‌مه‌دا به

حه‌سه‌ن و هاوړيگانيم گوت مه‌يته‌که دابه‌زيتن له حه‌وشه‌ی ديوه‌خانه‌ی دابنښن و ولاغان به‌رنه حه‌ساری خزمان له به‌رانبه‌ر ماله‌که‌مانه‌وه. گورج هاتمه ژوورئ، کافيه‌ی مه‌لايانم به‌خه‌به‌ر هيتا و له خه‌لقم دوور خسته‌وه و پښم گوت ئيشم پښه‌تی ده‌بن بېته‌وه هؤش ئنجا تيم گه‌ياند چی ږووی داوه. عالم پښی زانی، من هر خه‌ريکی ماندووه برسپه‌کان بووم فتار و پارشنيويان بده‌می. ئه‌و شه‌وه پارشنيویکی تالمان خوارد. نوستن نه‌ما هه‌تا سبه‌ينه و هه‌تا مردووش ناژرا. تازيه به‌عاده‌تی کويی سئ ږوژی خاياند. چونکه ږه‌مه‌زان بوو هر ئيواران سفره ده‌هاته‌وه.

مه‌رگی حه‌مه عه‌لياغا گوراني خسته جوری رابواردنی شه‌وانه‌مان هه‌تا ږه‌مه‌زان به‌سه‌رچوو. من به‌دل عه‌لياغام خؤش ده‌ويست نه‌ک هر له‌به‌ر خزمایه‌تی به‌لکوو چونکه مرؤيه‌کی نه‌ترساو بوو، ئيشی له‌به‌ر ده‌ږوی، خه‌لق کؤمه‌ی لی ده‌کرد، به‌ده‌نگيه‌وه ده‌چوون. راستپه‌که‌ی له‌لايه‌ن ږه‌وتی دنياوه مردنی عه‌لياغا به‌تالاييه‌کی بزمان دروست کرد له نيوان عه‌شایری دیوی بيتوین چونکه ده‌يتوانی ئه‌و شته بکات که ئه‌وان ده‌یکه‌ن. له ئالفه‌يیکی پښووتر باسم کرد که‌وا له ده‌می نيابه‌تی باجم سالی 1924 حه‌مه عه‌لی هه‌میشه له پاراستنی باوکم خه‌ریک بووه تا ئه‌وه‌ی که ده‌نگ بلاو ده‌بيه‌وه له‌سه‌ر هه‌رای ئيمزا کردن و نه‌کردنی موعا‌ه‌ده نائیب و غه‌یری نائیب کوژراون حه‌مه عه‌لی بڼه‌روا ده‌مانچه هه‌لده‌کښی و گوئ ناداته حه‌ره‌س و پؤلیس و نيزامی مه‌جلس هه‌تا ئه‌و ژووره‌ی باوکمی تڼدا ده‌بينی به‌سه‌لامه‌تی. راناوه‌ستئ. وابدانم «محسن السعدون» خوايیشت له باوکم ده‌کات که بفه‌رموی حه‌مه عه‌لی ده‌مانچه‌کی بخاته‌وه گيرفانی.

جه‌نگی دوهم دريژه‌ی کښا، پؤلؤنيا دوو که‌رت کرا و پڼچرايه‌وه. من به‌دل و به‌باوه‌ر، که جاري زووش بوو بؤ باوه‌ر ږه‌گ له هؤش و گؤشمدا داکوتئ، لای ديمؤکراسی بووم. له کؤلانه‌ی کوردایه‌تیشه‌وه هيچ مه‌رحه‌بايه‌کم له نازی و فاشيسته‌وه نه‌ديتووو حه‌زی خؤمی پڼ بگؤرم. نه ئه‌لمانیا نه ئيتاليا بؤ هه‌لخه‌له‌تاندنیش راديؤيیکی کوردیيان نه‌يه‌خسته کار. سالی يه‌که‌م نرخي شتومه‌ک فه‌رقیکی ئه‌وتؤی نه‌کرد. له پاره‌داره‌کان زيره‌کی ئه‌وتؤ هه‌بوو پښبيني دواړؤژيان ده‌کرد. زيره‌کيک هه‌تا توانی قه‌ندی که‌لله‌ی عه‌نبار کرد. له ئاکامدا که‌لله‌ی 75

فلسی به دوو دینار فروشرا. بۆ بیتالعی ئهو خهلقه سن و کیسه لهی دهغل پهیدا بوو تا وه های لی هات دهتگوت گهنم خهریکه له وه لاتی کۆیی نامینی. ئیمه له هه موو فه لاحتی خۆمان، به مائی خۆمان و مام و فه لاحه کانه وه 24 ته نه که ی پیتته کی گهنمی سن خوار دوومان هاته کیسه وه که وه لاغیش نه ی ده خوارد. به ئه سل فه لاحه کان گهنمه که یان دروو وه و کوتایان بۆ خاتری کایه که. ئهو هاوینه مه لا ئه فهندی سه د بار گهنمی په کدانه ی که ندینا وه ی بۆ ناردین، جگه له نانی سالی بنه تۆییکی مناسیبیشمان لی داچاند، بۆ سالی دیکه بووینه وه خاوه ن گهنمی خۆمان. ده بی بشلیم ئهو سه د ولاغه و که سانیککی له دهشتی هه ولیره وه هیتایانن به مه سره فی مه لا ئه فهندی بوون.

خه لک ورده ورده به ره و هیتله ره پهرستییه وه ده چو، هۆی هه ره سه ره کی ئه وه بوو که ئه لمانیا له مهیدانی جهنگدا ئهو ده وره ی پاله وانه تی ده دیت که پرۆسته می زال له ئه فسانه دا بۆی هه لبه سترابوو. رهنگه پیاوی خه یالبلالو بین و ئهو نازیزمه مندالانه ی نه خویندوان بده نه وه به هۆی مادی و به رژه وه ندکرد. ته نها هۆیه کی بکیشیتته وه بۆ لای به رژه وه ند هه ره ئه وه یه که خه لق ئینگیزی خۆش نه ده ویست، به لام ئه م هۆیه زۆر به درهنگه وه خۆ به ده ست به رژه وه ند وه ده دات چونکه پیاوی حال خۆش و سه ربه حکومه تیش، زۆریان هیتله ره پهرست بوون، که سیش نهیده پرسى ئه گهر ئه لمانه کان سه رکه وتن چ خیر و به ره که ت به دوا خۆیاندا ده هینن.

له نمونه دا ده لیم، به بۆنه ی مردنی مامۆژنم، شیخ حسینی حاجی سهید و مهحموداغا ی حاجیاغا ی پژه ره هاته پرسه و چه ند رۆژیک میوانی باوکم بوون. هه ره له بیرمه هه ردوویان به دل بۆ ئه لمانیا یان داده بری. باوکم له گه لیان هاوباوه ر نه بوو، هه ره ئه وه نده ی به پیکه نینه وه پی گوتن: «یاخوا خوا له زارتان بنۆرئ بابزانین کی زه ره ره ده کات»...

له چایه خانان کاتی ئه خباری یوونس به حری له رادیوی بهرلین دیمه نی ئهو رۆژگارانه ده گه رانه وه بهرچاو که حه کایه تخوونان به ده م قاره مانه تی ئه میر ئه رسه لان و له نده هۆری سه عدان-ه وه گو یگره کانیا ن بۆ سه رشیت ده بوون.

ده‌لێن مسته‌فاغای باوکی شاره‌زا²⁰ ئه‌سکه‌نده‌رنامه‌ی ده‌خوێنده‌وه، به‌ریکه‌وت ده‌مانچه‌یینکی به‌ ده‌سته‌وه بووه، به‌پێی ئاهه‌نگی گه‌رمبوون و کزبونه‌وه‌ی شه‌پۆلی حیکایه‌ت، ده‌مانچه‌که‌ی به‌ حه‌ره‌که‌ ده‌یه‌خست. جاریکیان له‌گه‌ل زه‌ه‌ری گورزی له‌نده‌ه‌ز ئه‌ویش ده‌مانچه‌ی بۆ سه‌ر کتێبه‌که‌ی هێنا و ئاگری دا، ئه‌سکه‌نده‌رنامه هه‌لاهه‌لا بوو. ئه‌م حیکایه‌ته‌م بیستوه یاخوای راست بێ، چ زه‌ره‌ری لێ په‌یدا نابێ. ده‌شلێن جاریکیان له‌ که‌رکووک، کابراییک شه‌و له‌ قاوه‌خانه به‌ کزی و خه‌فه‌ته‌وه ده‌گه‌رێته‌وه مائی، ژنه‌که‌ی لێی ده‌پرسی بۆچی وه‌ها په‌سته، گوته‌بوی ئه‌مشۆ عه‌نته‌ر بریندار بوو، ژنه‌که‌شی ده‌لێ بریندار ده‌بی چاوی ده‌ری، می‌رده‌ش زۆر مه‌ردانه به‌ هه‌واخوایی عه‌نته‌ر یه‌کسه‌ر ژنه‌که‌ی ته‌لاق ده‌دات و وه‌ده‌ری ده‌نیت.

خه‌لقه‌که‌ی که‌ هیتله‌ر- یشی خۆش ده‌ویست هه‌ر عه‌نته‌ره‌په‌ست بوون. به‌لگه‌شیان له‌گه‌ل خۆیاندا بوو چونکه‌ دوا‌ی تیشکانی ئه‌لمانیا، زوربه‌ی هه‌ره زۆری ئه‌و هیتله‌ره‌په‌ستانه بوونه ستالینه‌په‌ست. ریکیش نه‌که‌وت باری جیهان وه‌ها بگ‌زێ ئه‌وانیش دیسان له‌گه‌لی بگ‌زێن، ئیت‌ر به‌ ناچاری، له‌به‌ر نه‌بوونی عه‌نته‌ریکی تازه، هه‌موویان له‌سه‌ر دینی ستالین مردن، خوا پاداشی هه‌موو جۆره دینه‌کانیان له‌و دینادا بداته‌وه.

²⁰- مسته‌فاغا له‌ هه‌وێزیان و پیاویکی به‌رچاو و ئه‌ده‌بدوست و می‌ژووناس و حیساب راگری سال و مانگ و کزه‌کان و فارسیزان و به‌وه‌فا و قسه‌خۆش بوو. من به‌ دل خۆشم ده‌ویست. له‌ مه‌جلیسی تیر نه‌ده‌بووم. نوکته و ره‌فتاری سه‌ربه‌گه‌پ و مه‌یله‌و مه‌لای مه‌شوورانه‌ی هه‌بوون مرۆ پێیانه‌وه ده‌گه‌شایه‌وه، له‌ وه‌چه‌ی به‌رچاو ئه‌حمه‌د دلزار و که‌ریم شاره‌زا و خاتوو فریشته‌ی لێ به‌جی ما، هه‌ر سێیان شاعیرن. له‌ تازیه‌ی مامم. سالی ۱۹۵۲، تازه‌ شوێشی میسر به‌ریا بووبوو، ئیواره‌یه‌کیان مسته‌فاغا، که‌ رۆژانه و شه‌وانه له‌ تازیه‌که‌ماندا به‌شدار بوو، به‌و سه‌راچه‌ته‌ی له‌ قسه‌کانیدا هه‌بوو له‌گه‌ل خه‌فه‌تی بۆ ماممی ده‌خوارد، به‌ ده‌م قسانه‌وه‌ گوته‌ی: ده‌لێن ئه‌جه‌ل ئه‌جه‌ل، وا من حه‌فتا سالم را‌بوارد - سویتندی خوارد - چارینه‌شم بکه‌ن ناگه‌مه‌وه سالیکی دی... دوا‌ی چه‌ند مانگی که‌ له‌ سلیمانی حاکم بووم خه‌به‌ری مه‌رگی هات. ئه‌و خه‌به‌ره‌ بۆ من، هه‌م له‌به‌ر مه‌حه‌به‌یه‌تیکی ئیمه‌ بۆ ئه‌وان هه‌بوو ئه‌ویش بۆ ئیمه‌ی هه‌بوو، هه‌م له‌ پێشبینی مه‌رگی خۆی که‌ لێم بیستبوو، پتر له‌وه‌ی چاوه‌ڕوان ده‌کرا بۆی په‌رۆشدار بووم. وا ده‌زانم به‌ عه‌ینی په‌رۆشه‌وه کاغه‌زی پرسم بۆ شاره‌زا نووسی.

له و ساله ی یه که می خانه نشینیم، به پپی داخواری ده ور به رم، ورده ورده پپی هاتوچزی لادیم کرایه وه. پینازوک مه یله و دوور بوو، به سواری ولاغه به رزه سنی سه عاتی ده خایاند، به لام قهوغایی دینه که و به رزه وهندی که سابه تمان به ره و نه وینه وهی ده بردم تا شویتیکی دیکه. سهر دانه کانی هوهل پوژانم به نیازی سهیران و گهشت و کمیکیش بو چاوکرانه وه و راهاتن بوون. به لام که دروینته و چاندنی شیناورد نزیک بوونه وه خوولیا ی سهر په رشتی کردن و دهست تیره دانی مشور خواردنی وهرزیر و زوراعانم بزووت. له هوهله وه خهریکی دهغل و دان بووم شیناوردیم بو سهرکاری خوی به جی هیشته، زوری نه برد نه و سهرکاره بای دایه وه سهر که سابه تی شار، له وه به ولاره سهر په رشتی هه موو داهاتیکم ده کرد. چاندن که سیکی زیندوه، هه موو سالیک به فراژی بوون و هاتنه وه کایه ی دیمه کار و ناوییه دوو کورپه ده بن و پیش ده گهن. خو ته گهر ناژه لداریشی له گه لدا بی که ته واکه ری فلاحه ته کاره که ده بیته کرده وه ییکی خه لقی سهر له بهر. تو بوه شینه، شیناورد بجینه. ناژه ل ناوه دان بکه وه، سالی سنی مینه ی زیندوو ده زینی.

قوناغم مالی حه سنی مام فه تاح بوو، له بیرمه یه که م سه فهری کزی خهرمانانم بو پینازوک، له عه سرنیکی کاملدا کرد له ترسی گهرما. دهوری نویژی عیسا گه یشتینه مالی حه سن. هزه بیان له هه واری «زه ویی کولیتان» که پریان کرد بوون. نه وهی من لی دابه زیم بایی نیمچه دیوه خانیک که پره که ی دریزه پی درابوو، به چیغ له دیوی ماله وه جودا کرابووه. ههستی ولسات به دهوری مالاناوه و حه په ی ناوناوهی سه گه کان ناوه دانییکی له و چوله ساز ده دا. زه ویی کولیتان بزم بووه یه که م شه وگه ی پیوه ندیم به گوزهرانی فلاحی کورده وه، پیوه ندینی به ره و ناوه وهی نه و گوزهرانه سه خته بروات. سهختی چی؟ نه وساکه جارئ تراکتور و مه کینه ی دروینته پهیدا نه بوو بوو، فلاحه ته رکیکی نه فه سبری، پشتشکینی، مرینی، نیرخه سینی پیوه بوو، ده سا سویند به نانه پاکه که ی نه و نه رکه پیروژه، دوی چهند سالیک ههر له و زه ویی کولیتان نمونه ییکیم دیت له رهنجی بیرحمی بینه زه یی بیسنووری رهنجهر و پاله و سه پان، مه گهر چیرۆکنووسینی وه کوو «پیرل پیک» بتوانی له حیکایه تی خه یالکردا تانوپزی رووداوی نه و تو بته نیتته وه که ئیراده ی ته نگه تاو کراو بگه یه نیتته رخی یان مهرگ یان نه م ناواته بیبایه خه. ئانه مه م دیت فهرموو له گه لدا بیدا بیمه وه!

کڙی خهرمانان له وهاوینه دا ناخه لڼوهی بوو، سه پان رڅی هاتېزوه سهر لووتی ئوقره ی نه مابوو، خهرمانه جزییکی هره گه وره ی فلاحه تی مالی مام فه تاح له و کولینانه حازر کرابوو بږ دابه شین و گوښته وه. ولاغی پڼویست بږ کښه ی خهرمانه که ناماده کرابوون ههر دهبوو بار بکرین. ئیسترکی جووتی ئه و فلاحه ته مه شوور بوو به «ئیستره شپته» هه تا له خڅوه ملی نه نابایه بهر باس کهس نهیده ویرا نزیکی بیته وه. به ینیک بوو دابوویه لاساری نه ده گیرایه وه. ئه و دهمه ی که قسه ی لی ده گیرمه وه ئیستره که به گوڼی هه میسه موچیه وه، بی قه راسه و جلو جږر، دووره پاریز دهوری خهرمانه که ی دها و مړومزی له کا و کڙتی ده کرد. سه پانیکیان، عه ولای سڅفی مارف، که له قه دیمه ماله کانی پڼیاژوک بوو، پڼوه ی دیار بوو خه فته کی گه وره له و ئیستره به ره لایه ی بارنه بهر ده خوا. وه ختیک ږووی قسه ی له ئیستره که کرد و گوتی، ئیستره شپته! به و خوایه ی له سهرانه خڅمت تیده که م، یان هه لاهه لام ده که ی یان بارت ده که م. خڅ من له خه فته ته قم کرد. چه ندی پیمان گوت کوره خڅت شیت مه که، بیقایده بوو. به ینیک خڅی له ئیستره که نه بین و نه بیس کرد، به خه لقه که شی گوت سلی نه که ن. ئیستر ماوه ی نیو سه عاتیک به و فهرامڅشییه ی سه پانه کان کمیک له خڅی ئه مین بږوه. پتر خڅی له راسته خهرمانی دابه شکراو نزیک کرده وه. عه ولا سه بری گرت هه تا وها بوو مه ودای له گهل ئیستره که پڼنج، شش مه تر مایه وه. پڼشتر خڅی گورج کرد بوو، پڼلاوی ږی دابوو - ئه گهر پڼلاوی له پی بوو پی - ده تگوت باشو که ده یه وئ دابپته چوڼله که. له نکاویکی غافلگیر تا تیندا بوو ږږ بووه هیستره که. هیستری شیت راپسکووت، به سه ره ولیڅی په ریڅدا، به جووته و تیریزاندن و هره که تیکی تی دایه، که وته خڅ دهر باز کردن.

عه ولا به و گږه ی به سستی و به و خیراییه ی کردی، وه کوو گورگ، له لای چه پی ئیستره وه له گه لی جووت بوو، به هه ردوو ده ست گوڼی چه پی ئیستره که ی گرت و خڅی پاشه وشکین کرد و جووته پاڅنه شی وه ک گاسن له په ریڅ چه قاند. ئیستر هار بوو، راست و راست بی پڼچه که و خواره که سه ره ولیڅ ږوی عه ولاش به ته نیشتیه وه. ههر جووته یه کی ئیستره که بهر عه ولا که وتبایه نانی به که رتک نه ده کرد. من لیم سوور بوو ئیستا نا ئیستا عه ولا کول ده دات و هیڅی دهر پی ههر دهبی خهریکی دهر باز کردنی ږوخی بیت.

دهوری په نجا مه تر ټو کښه ترسناکه شیتوشووره ټهجه لیاخوونه بهرده وام بوو. جووته پاژنه ی عولا له و پرېزه دا خه ته جووتیکی وشکی په نجا مه تری هلدېری هه تا ئیستر ملزهم بوو. ئیستر ودها دهردهست بوو، له و دهمدا شیتایی پڼوه دیار نه مابوو، ټوه نه بی که چاوه کانی توورې و گوئی راستی وشت بوو. له و سهره وه عولا ی چه نه به ږی ټوی به ئیستر دایه وه و رای کښا، نه خیر گوئی کښی کرد بهرو خهرمان. پڼه کانی عولا به و عارد هلدېرینه هیچیان لی نه هات، تومز له ئیشاندا ودها خارا بوون وده کوو گولاسنیان لی هاتبوو. عولا ئیستری بارکرد و هه ناسه یه کی هه سانه وهی هه لکښا، ټای له و هه سانه وهی! هه ر ده بی بهرواردی بکه ی له گهل ږاکشانه نه رمونوله و نه وزاوییه کی سهر سیسته می بهر کوڼدیشن!!

ټه مه یه وینه ی سه پانی پښ تراکتور و پیکه پ. له و شه وده که گه یشتینه مالی هه سن خیرا هه و جوشی رهش خرایه ته نیشته ټاگری چایه وه و ماستاو خورایه وه به لام بی به فر. هه سن لیمی پرسى چ حازر بکن بؤ خواردن. گوتم هه رچی زوو حازر بی ټوه چاکه. گوتم ده فهرمووی «سیپا به ږون» ت بؤ بکن؟ یه که م جارم بوو ټم وشه یه م ده بیست، دهرچوو به ته عبیری توینکلدارى ټه ده بی کرمانجه تی، «سیپا به ږون» ده کاته وه شلکښه. افه لاحی دهشتی کوئی پڼیان ده لڼ کرمانج - به زیاد بی).

له و یه ک دوو ساله دا خه لقیکی به دهوری باوکمه وه کؤ ده بوونه وه چیه ره ی نوی تیدا دهرده که وت. چه ند فله ستینییه ک، حکومه ت به نیازی ژیانندیان، هه ر یه که به پڼی لڼه اتووی خوی ئیشیکی له کوئی پڼ سپارد بوون. له مانه «ابراهیم ابو لڼ» ماموستای سهره تایی و عولی له بابیدی که خوینده واری پڼوه دیار نه بوو به یه که وه ده ژیان. ودها ږیکه وت دکتور «فائق نحاس»، خه لقی شام، که به نامه ی ږاسپارده له دکتور سهری قه بانییه وه بؤ باوکم، له یه ک ږوژه وه بوو به دؤستمان، کرابؤوه دکتوری کوئی. به هزی عه ره ببوونییه وه که له کوئی هاوزمانی خوی نادوژیته وه له گهل ټه بو له به ن و له بابیدی خانوویه کیان به یه که وه گرت. دکتور فایق و ټه بوو له به ن به زوری شه وان ده هاتنه لای باوکم، هه تا دیوه خانه بلاوه ی لی ده کرد ده مانه وه. ناوانوه من و کاک مه جیدی ټاموزام سهرمان لی ده دان.

یەکیکی دیکەى فەلەستینی «احمد دباغ» مەیل و سەقافەت و ئاکاری لە ئەبوو لەبەن جودا بوو، مامۆستای سەنەوی (یان ناوەندی) بوو، هەتا بۆنی لە چاو ئەو دەمە رۆشنییر بوو. عەرەبیزانیکی ئەدیب، مەشرەبی خەراباتی، لەلایەن پارەوێ بێناک، مەیلی بۆ چەپ بوو، چەندیکی بۆنی باوکمی خۆش دەویست و بە مەزنی دەزانی. هەر هەلی دەست بکەوتایە دەهاتە لای. بە زۆریش میرزای حاجی کەریم، کە کاتێی دادگا بوو لە کۆی، بە شارەزایی لەگەڵی دەهات. میرزا بۆی گێڕامەوێ گوتی لە ئەحمەد دەبیانم پرسى مەلای گەرە چۆنە لەتەک «حاجی ئەمین حوسینی»ی ئێو؟ وەلامیکی دابۆوێ مەن رێ بە خۆ نادەم بیکێرمەوێ، لەگەڵ هەموو حورمەتم بۆ حاجی ئەمین.

کۆلەنەى کۆی تارێک و پێچەک، ئەحمەد دەبیانم نەشارەزا، هەر چاوساغیکی وەکوو میرزای دەویست! شەوێکیان کە لە مێعاددا گەیشتە مالى ئیمە، ئەحمەد دەبیانم هەتا ئەژنۆی لە قوردا بوو تۆمەز لە کۆلەنەییکی نزیک مالمان خێرەوێمەندیکی قورێ سواغی گرتیۆوێ. ئەحمەدیش بە نەشارەزایی ملی لێ دەنی میرزاش بە درەنگەوێ بۆی بە ئاگا هاتبوو، کار لە کار ترازو بوو. ساردبوو بوو، سۆبە لە دیوێخانە هەلژابوو، بەو شەوێ جارێ لە پێشەوێ ئاوی گەرم ساز درا ئەحمەدمان بە جلکەوێ لە ئەژنۆی بەرەو ژێر شووشە ئێتر هاتە ژووری دیوێخانە لە نزیک سۆبە دانیشت بۆ وشک بوونەوێ، دەگوت «هذا الابلېس نزلني بالطين» دەستیشی بۆ میرزا درێژ دەکرد بەلام بێ گەیی و قەسبوون و بە باری نوکتەدا.

سەید ئەحمەد مستەفای کۆنە مامۆستای هەولێرم، ئەویش بوو بووێ مامۆستای سەنەوی کۆی. سەید ئەحمەد ئەدیب و عەرەبی و تورکی زان بوو. هەفتەى جارێک دووان، بە شەو. دەهاتە مەجلیسی باوکم. کە لەگەڵ ئەحمەد دەبیانم بەیەکەوێبان باوکم پێی دەگوتن «الاحمدان». ئەحمەد دەبیانم لە ئاکامدا خۆی خەسار کرد، مەشرەبە خەراباتییەکی لێی بوو بە تیکدەری شیرازەى رەفتار. بەداخەوێ، پاش دوور بوونەوێ لە کۆی و رەدەورده بەرەو شێواوییهوێ چوو، لەوێشدا عەرەق دەوری هەبوو.

یەکەم جار باسی «اشتراکیه»م بە روونی لەو بیست. لە قساندا وەزعی کامل چادرچی گێڕایەوێ بۆم کە دۆستی بوو. لە بارەیهوێ گوتی «عندە تفکیر اشتراکی».

گهستی ژيانم

ئەحمەد خۆی له باوەردا بەولای ئیشتراکیەتەوه پوشتیبوو. تا ئەوەی بپەرەوا باسی دۆستایەتی خۆی لەگەڵ کچە جوولەکەییکی شیووویی فەلەستینیدا دەگێرایەوه، بەلام باوەر ناکەم ئەندامەتی هیچ حیزبێکی بێ هەلگیرایی ئەویش لەبەر تەبیاتە خەراباتییەکی.

ئەحمەد بە هەموو سەقافەتی هەمەبابەتیەوه له پەراوێزی ژياندا دەژیا. ئارداوێزی ئەو کابرایە له خۆیندەوهی شیعردا بەلای سحر و تەلەسمدا دەچۆه. شەوێکیان لای باوکم ئەو مەرسیەیی لەبەر خۆیندەوه کە «الاخطل الصغير» له مەرگی ئەحمەد شەوقی هەلبەستبوو. بەلام چ خۆیندەوهیەک!! خۆی له دەمی خۆیندەوهدا کەوتە باریک دەتگوت عابیدە له پەرستگەدا غەیبپەرستی دەکات، شیعریش چ شیعەر!!

قف في ربي الخلد واهتف باسم شاعره

فسدرة المنتهى ادنى منابره

وامسح جبينك بالركن الذي انبلجت

اشعة الوحي شعرا من منائره

اتراب مريم تلهو في مقاصره

ورھط جبريل يحبو في مقاصره

والحور قصت شذورا من غداثها

وارسلتها بدیلا من ستائره

والملمهون بنو هومير ماتركوا

لما اهل لهم سجعا لطائره

ئەم پینچ بەیتە سەرەتای قەسیدەکەم لەو شەو هاتە بەر، تاکە و تەرای بەیتی دیکەشم بە ناریکی لە بیر ماون. هەتا له خۆیندەوهی هەموو قەسیدەکە بۆو ورتە له کەسەوه نەهات، دەنگی ئەو گرپەیی سۆپە و هاشەیی سەماوەر دەبیسترا و بەس. زۆربەیی خەلقەکە له دیوێخانە دانیشتبوون له عەرەبییەکە نەدەگەشتن

به لّام ديمهن و راويژي ئه حمهد ده بباغ، كه چووبووه حاله تي خو ون كردن، ههستي داگير كردوون كه جووله نه كه ن.

ئه حمهد و ئه بوو له بهن دانوويان به يه كه وه نه ده كولا. ئيبراھيم خزي به شۆږشگيريكی عه ره بی موسلمان ده زانی، به لای ئه وه وه كه مته رخه می ئه حمهد ده بباغ له ئاست ږه گه زپه رستی و جه زبه ی دینی و جزری ږه فتار ده چوه پله ی خيانه ته وه، ئه حمهد يش ده يگوت: «ابو لبن عايش بمستوى قمامات الشرق وانا اعيش حضارة اوروبا في القرن العشرين». هه ر دوويان خو پاريزيان ده كرد له وه ی به يه كه وه كۆبينه وه له مالى ئيمه. به هه مه حال من دوستايه تيم به هه ردوو لاوه زۆر به تين بوو.

دكتور فايق ده تگوت له ئاوريشم و قه يماغ دروست كراوه، كه م ئه ورووپايی وه ها ناسك و ته نكم ديتوه. كه چي كه ده چووينه ده شتودهر وه كوو لاديني ږايدهبوارد. جاريكيان له گه ل كاك مه جید به پينان هاته چنارۆك. له هه ورازى سه ره ژوورى شاخ به و گه رمایه ی پاش عه سر نزيك بوو بخنكي. كاك مه جید ده يگوت ته ماى له خزي نابوو به لّام خواوتالع يه ك دوو كه سى خو مان له چنارۆكه وه به ره و كۆين پينان ده گهن، ئاوى ساردیان پى ده بى، دكتور فايق به و ئاوه هاتبۆوه سه ره خو. كه گه يشته لای ئيمه هه تا بلنى ژاكابوو. ئه و شه وه خه ويكي لى كه وت هه تا سبه ينه چرچه ی نه كرد.

ئه بوو له بهن خۆره يه كى سه ير بوو، سبه ينان ده كه بابى ئه وسای ده خوارد، ده شى گوت ئه گه ر ترسى پارهم نه بى په نجا كه باب ده خۆم. به لّام چ ئه و و چ دكتور فايق و «له بابيدى» يش به هه موو خواردنيك ږازى بوون. ږه شه شيويكي كه له هاتنى بيوه ختيان له پيشيان داندرا بایه و ئيمه ی پيوه شه رمه زار ده بووين سه د شوكرانه ی ږږ به دلّيان له سه ر ده كيشا. مالى ئيمه له سه رده مى باوك و باپيريشمه وه هه ر نيوه ږۆيان خه فتیانی جه مى سه ره كی ده كرا، ئيواران ئه گه ر مينوان نه بایه، عاده تی به سه ر ده برا. له هه راى ږه شيد عالى چى قه ومى فه له ستيني هه بوو به ره و به غذا بوونه وه، ئيتر نه مان ديتنه وه.

دواى پاژده سالنك كه دوستايه تيم به به شينك له سياسيه كانی به غذاوه پهيدا بوو وه ها ږيکكه وت له سه ردانيكى كامل چادرچى ئافره تيكی عه با به سه رى شه رم به

خو، به دهم فرميسكه وه، شكاتى خالى خوځى ده كړد. كامل به گ گوتى: «ئهمه ژنى ئه حمده ده بياغه د هردى خوځى هله د پريژى، به لام ئه حمده شينت بووه كه لكى دواندى ژيرانه ي پيوه نه ماوه». يهك جار ئه حمده دم ديته وه له به غدا، له دوو كانيكى «شارع الرشيد» دانيسشبوو بينياك و بينخه فته چاوه كانى ده بريسانه وه، له و پازده ساله دا هيچ نه گوزابوو، ئه و منى نه ديت خوځم لى ئاشكرا نه كړد. زورى نه برد بيستم خوځى كوشتووه، حه يفه پشكوځى وه ها گهرم و گهش به ئاو پرژيټنيكى نه فسى كه فده ركوو ببيتته خه لووز، سه د حه يف.

له 1939-1940 ئينحيسارى تووتن بوو به قانون. تا راده ييك ته ئسپرى چاكى بوو بژ زور به ي ئه وانه ي تووتنيان مه عده نه بوو. ئهم ئينحيساره له هه وه ل سالي دا هه ليكي بژ من دروست كړد پيوه ندى به داهات و پاره وه نه بوو. يه كه م سال رانيه ئينحيسارى نه بوو تووتنى ئه وى له كزيى فه حس ده كرا، خاله كانم، شينخ خدر و شينخ جنيد و شينخ حسيتى حاجى سه يد كه هه ر ده كاته وه خال (ئاموزاى دايكم بوو) تووتنيان هيتايه كزيى. تووتنى شينخ حسين زور بوو، هه تا له هه موو سه روه ريكي بژوه دوو سه فهرى بژ كړد. وه ها ي پيشنياز كړد سه ردانيكى شينخ حه س نه (برا گه وړه ي خوځى) و پژده ر بكه م. زورم لى خوځ هات، ئيزنى بژ خواستم له بابم، كه مه شفله تى برا، به ره و پژده ر رويشتين. يهك كه سى خومانم له گه لدا بوو، حه س نه ي قه ره نى كانيكه ندى سه ربه چناروك، چونكه شينخ حسين سوارى چه كدارى زور له گه لدا بوون. له بيرم نه ماوه نيوه روزه مان له كوئ كړد، هه ر ئه وه ده زانم دهمه و ئيواران گه يشتينه سندولان. ئه و ديمه نانه ي كه له هاوينى 1927 هه و ويته يان له ميشكمدا چه سپ بوو بوو هاتنه وه به ر چاوى ته مه نى بيستويهك ساله ييم. ويته و واقع نه ده چونه وه سه ر يهك، نهك چونكه هه ر واقيعى ئه و روزه زستان بوو له گه ل ديمه نى هاوينى به ر له دوازه سال جودا بوو به لكو و نه دازه ي دوورى و نزيكى و پيشى و پاشى بوو بار و ئاوايى و شاخه كانيش يهك پيوانه بوو. ناچار ويته ي كزن جينى بژ واقيعى ره ق و زه ق چول ده كړد.

ئەو پوژە که به پوڤه بووین قەیاغی دەر بەندی سەنگەسەر.²¹ که پینشی دەلین دەر بەندی پەمکان، نەدەگەرا ئەگەر گەرابایە پینی دەپەینەو بە بەری ئاسۆس و سەرسییان، لەو پوڤه بە دیوی پوژەلانی چیا ی ئاسۆسدا دم زئی و دم زئی، نزیکي سەعات و نیو پینگە دەپویشتین تا قەیاغی سەندۆلان که دەبوو سەرلەنوێ پینی پەپیتەو بە بەری پوژەلەت که سەندۆلان خۆی لینی بوو. یەکەم پووباری مەترسی و بەسام پووباری «گارفین» سی پین دەلین، چەند سەد مەتریک بەولای زارکی دەر بەندەو یە. پینشتەر پووباریکی نابەردەوام هەیه «سپیچار» سی پین دەلین، که دنیا لە بارانان ئاوس دەبێ، هەر بارانیکي بیاری ئاوی سپیچار بە عەنتیکەیی زیاد دەکات هەندیکي لەبەر پینگای ناو زارکی دەر بەند وەکوو بێخال لە شکلی کەفی شیر هەلدەرژئی. تومەز دەشتی ولاتی مەندەمەرە یەک تۆژالی خۆل بەسەر یەو ئەویش خۆلی کۆنە گۆمی ئەو دەمانە ی زینی گچکە جاری زارکی دەر بەندی نزم نەکردبوو هەموو پۆدەر ژیر ئاو بوو، لە بن تۆژالە خۆلەکەو سەرلەبەری دەشتەکە چەو، هەر بارانیکي دەباری بە خپری دایدەدا بۆ ناو ئەو چەو ی سەرپۆش خاکی، ئیتر بە سافی و پوونی هەموو ئاوکە لە چەند پوژیکدا بەو «سپیچار» دا دەچیتەو ناو زینی گچکە. شیوی سپیچار بوو بە «مبزل» ی بیلزوم و ناپەسەند چونکە نەمانەو ی ئاوکە لە ناو خاکدا وەهای کردووە هەموو دەشتی مەندەمەرە لە کاننیک لەولاو ی لێ نەبێ.

من مەلەوان نیم، سەریشم دەسووپێ لە ناو ئاو. که گەیشتینە گارفین شینخ حسین ولأغیکي مەحکەمی دیاری کرد بۆ پەپینەو، گوتیشی: چاوان لە چووق بئی و جلەو بۆ ولأغەکە شۆرپکەو و لینی گەپێ، ئیمەش بە دەور تەو دەبین. لە ئاوی

²¹ - ئەم دەر بەندە وەهای کردووە بە دیوی لای پوژەلانی بگوتری: پۆدەر «بشت دەر - پشدر - پۆدەر» دیوی رانیەش «بەردەر». لە کتیی «صبح الأعشی» ی قەلقەشەندی بەر لە 500 سالیکی پینگوتراوە دەر بەندی «قراير». وشە ی «قراير - قراير» لە سەرچاوە ی میزوویی ناوی هەیه بەلام دەقەکە ی خەتیک جودایە وەهام لە بیرە وشەکە شتیکی وەک «کوریرا» بیت. لە باریکدا نیم دەستم بەو سەرچاوانە رابگات. تەقل و شەقلی پوژگار رینی پین نەدام کتییخانە ی رینک یان نارینکیم هەبیت. لەم پوژانە پینی دەلین «دەر بەندی پەمکان» چونکە بە دیوی رانیەدا تیرە ی «رەمک» جیرانی دەر بەندەکە یە.

ژاراو هاش هر وهامان کرد. هرچی چۆمی سولتانه دینه بهرتهسکه. سندۆلان به هاتوبات و میوان و جموومۆل و گهلان گهوان بوو. پتر له ده سال بوو شیخ هسهنم نه دیتیوو، زۆری بهخیر هیتام و کۆلیک پیکدی گهشاینه وه. لهو ساله دا شیخ هسهن ته نسازی له سالان باشتربوو. زستانان جلکیکی زۆری له بهر ده کرد و به دانسقه ده رکهی ده کرایه وه و به کیشانه و پیوانه داری سووته مهنی بز سۆپهی ژووره کهی ورد ده کرا. نه ده بوو چوار کس به دوا یه کدیدا له زستان بچنه ژووره کهی نهکا ده رگا کهی له پیویست به ولاره به کراوه یی بمیئینه وه. ئه و ساله جلوبه رگی عاده تی بوو، بپه روا له رۆژی سارد و بارانه هاتوچزی وه تاغی ده کرد. به یه که وه سهردانی قه لادزه مان کرد که ئه مه له رابوردودا به هه موو مه زه بان فه لاکه ت و ته هلوکه بوو بزی.

یاعیغه ت-ی خوشکم لهو سالانه دا سهردانی ده کردین. کچیکی هه بوو فاتم ناو به و مندالییه ی هینده به ریز و ئاقل بوو سنووری نه بی. هه رچه ند له پۆده ر ده ژیا به لام پییه وه دیار بوو که هه ز به کۆیی ده کات. مانگیکی ته واو له سندۆلان و پۆده ر مامه وه. به راستی باری رابواردن و سهردانی دۆستان و به خیره تانیا ن و وه زعی کۆمه لایه تی میراوده لیا ن به سیفه تی قسه زانی و نوکته سازی و میوانه وازییه وه بز ئه و ده مه به هه شتیک بوو بز خۆی، به تاییه تی بز میوانیکی وه کوو منی بی خه م و خه یال. له و مانگه دا یه ک ده قیقه وه رزیم هه ست نه کرد.

ئه م سه فه ره یان به له دی که بابی پۆده ر بووم. که ده هینن مریشک یان عه لیشیشی قه له وی پارچه کراو به سه ر پۆلووه ئاگره وه ده برژینن و قه ده قه نان به و رۆناوه ی له به زه که یه وه ده زیته وه چه ور ده که ن و ده بیته «نانه چه وه» ئیتر به پیاز و ترشی و شیناورد و ماستاو ده یکه ن به جه می نیوه رۆژه. نانه چه وه له گۆشته که به له زه تتره هه رچه ند گۆشته که خۆی، ئه گه ر پی نه بی، چ قسوورییه کی نییه. هاتوبات و خه ریک بوون و چه زه و بزه و چاوه نژیش له وی راوه ستی. وشه ی که باب له بنه رته دا به «برژاو» ده گوتری چ گۆشتی مه ل چ هی چوار پی. ئه وه ی له شار پیی ده لێن که باب له پۆده ر که بابی کو ت و له میسر کفته یه. یه ک دوو جار سه ری قه لادزه مان ده دا، به ولاغ سی چل ده قیقه ری ده بی. ئه و ساله خانه خوئی غه فوور ناویک بوو له بنه ماله ی قه لادزه بوو.

هر له و سه فەرهدا بۆ يه کهم جار، شينخ موحيه ددينی شينخ ئەمين، کورهمامی دايکم و براکانی و شينخ حهسەن و شينخ حسين، به ديتن ديتم. به شينکی سندرۆلان هی ئەو بوو، وه تاغی به ميوان و ئەسبابی هه بوو. چەند جارەن ئەو لای ئيمه و ئيمه لای ئەوان به يه کهوه نانمان خوارد. شينخ موحيه ددين مهشووهر به گوله دين له ته بياتدا چوو بۆوه سەر ته بياتی شينخ ئەمينی باوکی که هم خاوهن مريد و هم دنيا دۆستيش بوو. شينخ حهسەن و شينخ حسين خوارزای تايه فەهي محەمەداغا و گوله دين خوارزای تايه فەهي سه ليماغا بوون. هر تايه فەهي به خۆيان و ئەوهی دۆستيان له خوارزای خۆيان ميوان ده بوون. له سالانی دواتر دا دۆستايه تيم به گۆله دينه وه گه ليک به ره ژوور چوو، تا ئەوهی دهسته نوینی تايه تيبان بۆم له چه رچه فدا هه لده گرت تا لايان داده به زيم.

داب و دهستووری عهشيره تي له نيو پۆدهريان به تهواوی ره چاو دهکرا، ئەوسا نيوه پۆزهی وه تاغ (ديوه خانه) بئ پلاو به رێ دهکرا. شهوی هه تا نزیک نوێزی خهفتان نانيان ده وه خراند نهکا ميوان هه بئ به رینگاوه. نانی شهو به عادهت بریتی بوو له پلاو بزنج و گوشت و يهک جۆره ترشی (مه ره گه). مريشک دهکرا به دوو به شه وه، هر که رته له سەر ده ورپيه چيشتيک ده بوو، هر سينييهش بۆ دوو کهس، ئەگەر سئ کهس بانايه، دهکرا به دوو سيني. نان له ژير ده ورپيه چيشت و قايی مه ره گه، به پانايی سيني، راده يه خسترا که سيش لئي نه ده خوارد، دواتر ده بوو به خوراکی سهگ و تاژی و تووله. ئەو عه شره تانهی من ديتمن نانيان به چيشتي پلاو نه ده خوارد، مه گەر به ره شه شينو، يان ماست و په نير و هيلکه و پۆن. بۆ من نانی جودايان له سەر سيني داده نا. لزووميش نه بوو قايی به تال هه بئ چونکه پلاوه که له ده می خواردن ده خرايه سەر نانه که. له کژی که شیر زۆر ده بوو مه حه له بی به گه ل خواردنه که ده درا. هه تا پارهی تووتن زيادی کرد له گوشت و پاقلاره و برمه يان زياد کرد. له زووه وه پيم گوتن لزووم به لئ زياد کردن نيه، چي له قديمه وه داب بووه له پلاو و گوشت و مه رگه به سه، فايده ی نه بوو، که تووتن دابه زی به و زياده مه سره فوه سه غله ت بوون.

گه شتيکی چوار رۆژيمان کرد. له پيشه وه چوپنه سهر دانی مهحموداغای حاجياغا. مالی له هيزۆ له مهيله و دامه نی شاخه به رزه کانی سەر سنووری نيوان عيراق و

ئێران بوو. به‌پێی لیکدان‌ه‌وی سه‌رنج گرتوانه‌م وا ده‌زانم خانووه‌کانی سه‌رووی دی ده‌وری 1200 مه‌تر له‌ ڕووی ده‌ریاوه‌ به‌رزن، بگره‌ نه‌ختیکیش زیاتر، ئێمه‌ له‌ ڕینگه‌یه‌که‌وه‌ بۆی چووین پێیان ده‌گوت ڕینی سه‌روو، ته‌نکه‌ به‌فری به‌سه‌ره‌وه‌ بوو. بایه‌کی کزی ساردی ده‌هات پێی ده‌لێن «زاویته‌». که‌ له‌سه‌ر کانیاویک دابه‌زین بۆ نوێژی عه‌سر سه‌سه‌نی قه‌ره‌نی گوئی: «به‌وی خوایه‌ی ئه‌وی نوێژه‌ی بمباته‌ به‌هه‌شتی نایکه‌م، خۆ ڕه‌ق بوومه‌وه‌». بایه‌که‌ وه‌ک تیغ پێستی ده‌بڕی.

شیخ حسین و سه‌سن و من له‌و ڕینگاوه‌ چووین، پاش عه‌سر گه‌یشتینه‌ قو‌ناغ. مه‌لایه‌کی موخته‌ره‌می لی بوو له‌ مو‌جازه‌کانی باوکم، دوو شه‌وان ماینه‌وه‌، سه‌به‌ینه‌ و نیوه‌ڕۆ و ئیواره‌، مه‌حموداغا، له‌ پلاو و گزشت و که‌چکه‌ک و کفته‌ و په‌قلاوه‌ و میوه‌ی وشکی نایابی گرتین. خزمه‌ته‌که‌ له‌حه‌ده‌ده‌ر بوو. مه‌حموداغا هه‌زی ده‌کرد میوانی بم، هه‌رچه‌ند له‌ عومردا ته‌فاوت هه‌بوو به‌لام هه‌تا بلێی وتووێژمان خۆش بوو. هه‌ر له‌ بیرمه‌ باسی ئه‌ستیره‌ڕژان هات، وه‌ها چۆبووه‌ دلانه‌وه‌ که‌ ئه‌ستیره‌ی راسته‌قینه‌ن ڕاده‌خزن و ده‌سووتین. گوتم ئه‌گه‌ر ئه‌ستیره‌ بانایه‌ ده‌میک بوو دانه‌یان نه‌ده‌ما، ملیونه‌ها سا‌له‌ ئه‌ستیره‌ ده‌ڕژین. مه‌حموداغا گوئی: خوا هی نوییان له‌ جینگه‌دا داده‌نی، ئه‌وه‌ نییه‌ ئه‌م سا‌له‌ ئه‌ستیره‌یه‌کی تازه‌ په‌یدا بووه‌؟ تێم گه‌یاند ئه‌مه‌یان ئه‌ستیره‌ی مه‌ریخه‌ له‌ یازده‌ - دوا‌زده‌ سالاندا جارێک له‌ ئه‌رز نزیک ده‌بیته‌وه‌ و وه‌ها گه‌ش خۆ ده‌نووتی. نه‌ختیک به‌ درێژایی باسی فه‌له‌کایه‌تی ئه‌وسام بۆ کرد. به‌شیک زانینه‌که‌شم له‌و کتێبه‌ ئینگلیزیه‌ی که‌ له‌ 1937 دوا‌ی ده‌رچوونم له‌ ئیمتیحانی پۆلی سییه‌می ناوه‌ندی مه‌عه‌دی به‌ریتانی به‌ دیاری بۆی ئاردبووم، ئا له‌و کتێبه‌وه‌م وه‌رگرتبوو که‌ له‌ فه‌له‌کیات ده‌دوا به‌ سه‌ره‌ ناوی *Through Space and Time*. مه‌حموداغا زوو قسه‌ی وه‌رده‌گرت، می‌شکی کرایه‌وه‌ بوو. (به‌ریکه‌وت ئه‌ستیره‌ی مه‌ریخ ئه‌م سا‌له‌ش 1986 لیمان نزیکه‌، پاش ئه‌وسا تا ئێستا چوار جارێان جیرانه‌تی کردوین).

شه‌وی سییه‌م هاتینه‌ گرده‌سپیان بۆ سه‌ردانی بابه‌کراغای سه‌لیماغا. له‌ هاتنه‌وه‌دا هه‌موومان که‌ ده‌ سواریک ده‌بووین، به‌ ڕینگه‌که‌ی سه‌ره‌وه‌دا هاتین. من سواری یه‌خته‌ی شیخ سه‌سن بووم. ئه‌و یه‌خته‌یه‌ به‌سته‌زمانیک بوو چ به‌ شکل چ به‌ ڕه‌فتار چ به‌کردار سونهیکی خودایی بوو. له‌ سه‌ره‌وشیوی ڕک هه‌ستت نه‌ده‌کرد

به لیژایی، به سهر پشتیه وه دهتگوت له سهر قه نه په دانیش تویت. چی ویستبات ئه وهی ده کرد. ترسی له هیچ شتیک نه بوو. هر له ئاگر هه تا ئاو هه لډیر هه تا درنده، په وینه وه و سل کردن هر هیچ. خۆشروینیک بوو هیچ وه لاغیک توزی نه ده شکاند. له نزیک ئاوا بیان له نجه ولاریکی ده کرد دهتگوت به ته علیم دان فیرکراوه. که له دینیک نزیک بایته وه و پرووی تیکردبا به یهک بادانی لغاوه که ی ده که وته وه سهر رینی مه بهست و پرووی له ئاوا یی نه ده کرده وه. سهر کردنی شان و که وانه ی ملی و گوینه مامزیه کانی و نیونیکای به ملا و به ولادا له سهر پشتیه وه. هینده ی تیوه پامانی هر شتیک ی جوان دلده ره وه بوو. کویتیکی که له گه تی شیرنی ئه وتو بوو له نرخ نه ده هات، له پژدهر مه شورور بوو که کاری جینیکی ئه وسای ده کرد.

بهینی عه سر و ئیواره گه یشتینه لای بابه کراغا که براگه وه ی که رتیک ی سهر له بهری پژدهر بوو. بابه کراغا پیاویکی مه زنه پیاو بوو، که موزور شوینقامکی له گه لیک سهر وه بهری کوردستانی عیراق و ئیران هه بوو. له ناسراوه بایه خ پندراو و قسه بیستراوه کانی عیراق بوو. دیوه خانه که ی هه میشه کات، وهک ئه و ئیواره یه قه له بالغ بوو، میوانی به ویل و ترتیب و قسه خۆشی زۆری لی بوو. قسه به هه موو لادا شریته ی ده هاویشته هه تا گه یشته ئه وه ی بابه کراغا گوتی: پرسیاریکت لی ده که م له زور که سانم کردوه یقناعیان نه کردووم، مه لا ده فهرموون خوا جوزئی ئیختیاری به به نیاده م داوه چاکه و خراپه ی پی لیک ده کاته وه و له سهری ده روات، به چاک بی یان به خراپ به پیی ئاره زوی، له لایه کی دی ده لئین جوزء تابعی کوله، که ئیختیاریش جوزء بی بزچی کوله که ی تابع بی که به نیاده مه که یه. نازانم ئه وان قسان چۆن ده چنه وه سهر یهک. گوتم ئاغا مه سه له ی جوزئی ئیختیار به ته واوی وه کوو مه سه له ی سوکانی پاپۆره، سوکانه که هینده ی گولمیکه که چی پاپۆریکی هینده ی که رته چیا یه کی بیزه و به ویدا دینیت و ده بات. بابه کراغا قسه که می وه ها به دلدا چوو پیوه ی گه شایه وه. دواتر بیستمه وه له چه ندین جیگا باسی ئه و پرسیار و وه لامه ی وه ها کردبوو پر بی له مه حه بیته و را لی بوون. پرسیار ی دوه می بابه کراغا ئه وه بوو گوتی: نازانم بزچی ئه هلی مه کته ب به زۆری پشت له دین ده بن؟ ئیستا من زارم هه لئه هینابوو، خۆی وه رامی دایه وه و گوتی: وابزانم هینده بایه خ به ته بیعهت و ته سیره که ی ده دن لای عه قیده یان به خوا زه عیف ده بی... منیش پر به دل به دم ته سدیقی رایه که یم کرد. ئه و شه وه نوینی که بزبان هینان،

به تاييه تي نه وهی بهر من كهوت له هره نايابه كان بوو. شينخ حسين گوتی نهو نوينه زنده دهگمن نه بی دهرناكه وئ.

بابه كراغا دوو سهگي زنده عه جايه بی هه بوو. يه كيان زله يه كي كه لاله شيرانه بوو هيندهی جاشه كه ريك. نهوی ديكه جاري نه رسكا بوو به لام ده تزانى دواړوژيكي گهشي هه يه. مووی رهشي بريقه دار بوو، شكليشي له سهگي بيگانه ی ده كرد. بابه كراغا ته قيه ی لی نه ده كردن به پييه وه به سهر پاشوانه وه راده وه ستان و ده ستیان ده خسته سهر شانی. ناغاييك گوتی: بابه كراغا نهو سه يانه غه درئ له چلك و بهرگت دهكهن، نهویش به زهرده يه كه وه وه لامه كي عاده تي دايه وه له بيرم نه ماوه چی گوت.

بؤ سبه ی ئيوارئ چووينه «چؤم خرکه» به نيازى سهر دانی عه باسی مه محموداغا. خزی له مال نه بوو نه حمه ده فهندي، مه شور به نه حمه ته قی كه وه كيلى هه ميشه بی عه باساغا بوو، نهو شه وه به خیزی هينان. مه جلیسی نه حمه ته قی خوش بوو، شارستانه تی و عه شایرگه ری پنه ديار بوو، تا درنگ به وتووژی هه مه چه شنه بر دمانه سهر. سبه ينی دواى نيوه رؤ به رئ كه وتين چه ند به چكه ناغاييكي پڑه ريمان له گه لدا بوون به ته مابووين شهو لاما بن له سندؤلان چونكه ماليان له وه به ری زئ به بناری شاخی كړكړی مه رگه وه زور دور بوو. له دووړپياننك دؤعاخوازيان كرد، چه ندی كردمان په شيمان نه بوونه وه. له سندؤلان ديتمان زئ نه وه نده هاتوه نه وه نيه قه ياغی لی بگه رئ، گوتمان هه نه وه نده بزانه نهو گه نجان هاتنه وه چونكه ده زانن قه ياغی فلانه دئ ناگه رئ چؤمیش له وانه نيه كه س خزی لی بدات. كه چی هه نه هاتن. پاشتر ديتماننه وه گوتيان به راستی شهرمان كرد پاشگه ز بيينه وه، به ته ماى خوا ملمان له چؤمی نا.

نه مه دهگيرمه وه له نمونه ی دهماری به خؤنازين كه له بارى عه شره تگه ريدا به نه ترساوی و بيياكي خزی دهنوتی. شارستانی له خه سله تی نه وتوی رانايه ن، ليشيان به عيب ناگيرئ له ناو و ناگر و ورچ و هه لدير بترسين. رؤحی عه شيره تگه ری نه وتوی نه گه نه ختيكي به زه بی شؤقاليزمی له گه لدا بی هه خؤيه تی به كه لكی نيشتيمان په رستی و كومه لپه رستی ديت.

گهشتی زیانم

لهو سهفهردا په کهم جار رادیزی قاهره گورانی «کرنک» ی عهبدولوهایی بلاو کردهوه، به مه دحیکي زورهوه پیشکشی کرد. نهوهدم له زهت لی برد باس ناکرئ. خوینته به وردی گوئ بگرئ له کزپله ی:

این یا اطلال جند الغالب

این امون وصوت الراهب

ویزانی «اطلال» ی هه موو دنیای تیدایه، موسیفاکشی شیوه نیک دهگیرئ به بهرینایی میژوو. لهو تهرزه شوینه دا دهنگی عهبدولوهاب له دهنگ دهرده چی دهبیته موچرک و لهرز و سوز. چل و شش سال به سهر که رنه کدا تیپه ری جاری به مهیدان له پیش گورانییه کانی ئەم سهرده مه یه.

لهو سهفهردا کژیکي باران چهند شهوورژوی بیوچانی خایاند. چۆم (به زئ و پروباری گه وړه دهلین چۆم) ورده وړده زیادی کرد. زورایی ئاوی دیوی ئیران پاش برانه وهی باران گه یشته لای نیمه. ئاو هه لستا تا ئه وهی تیلی قه یاخی دها و شه پزلی ره هه وا دهخست ده تگوت کومه له دیو به قهدهداری بنه گويز لهو ئاوه راده کیشن. که ئه و سیمه به زهبری ئاوه که بهرز ده بۆوه و له هاتنه وه خواردا له ئاوه که ی راده کیشا شلپه ی دهنگی ده دایه وه له شاخ. سندۆلان خه ریک بوو ببیته جهزیره. راستیه که ی ته گهر پۆژه که ی پاش بارانه وها پروون و بینه ورنه بایه ترسمان ری ده نیشت له وهی باران له ئاوه که وها زیاد بکات له لای نزمایی «پاشکه لک» وه لهو شوینه ی پنی قه لادزه ی لی نشیو ده بیته وه بۆ پهنی پاشکه له ک ئاو دامان ببرئ له وشکایی. له دامنه سندۆلانه وه به ره و سهنه سهرت دهر وانی ههرچی چه م و نغوردی ئه و مهرزایه یه هه بوو که پنی ده گوترا «قه ده غه» ژیر ئاو بوو بوو. پرووباره کانی که له زیان ده کرده وه به ره و دوا پاشاویان دابزوه، خه لک هه لکشان بۆ بواری لی په پینه وه لهو پرووبارانه که خه ریکی نیشتنه وه بوون.

دهیانگیرایه وه جاریکیان له پژدهر ده پۆژی له سهر یه کی بیوچان باریبوو، سندۆلان تا سئ پۆژان به جهزیره یی مابزوه. دایکم ئه و باسه ی به دريژی بۆ ده کردین که له سهرده می باوکی، شیخ ره زادا، ئه و تۆفانه پرووی دابوو. ئه و ئاوه ی له

پاشکه‌له‌که‌وه که‌له‌پژئی کردبوو و سندۆلانی دابریبوو له وشکایی هینده زۆر بووه له‌و ماوه‌یه‌دا ریی نه‌داوه که‌س بپه‌په‌ته‌وه. ده‌یگوت ئیمه له‌ جه‌زیره و خه‌لقیش له‌وبه‌ر ئاوه‌که‌وه بزمان ده‌گریان، له‌به‌ر ئاسۆسیش خه‌لقی گونده‌کانی ئه‌وبه‌ر ده‌ها‌ته دیار سندۆلان به‌لام بیده‌سه‌لاتانه. دانیش‌توانی لای به‌راییی دئ خانووه‌کانیان چۆل کردبوو که به‌شیکێ ئاو بردنی. ئهم جاره‌یان خه‌ته‌ر نه‌گه‌یشه جاری پینشووتر، په‌نگه‌ داکه‌وتنی مالی زئی به‌ داخووران و داشۆرانی چل سالان ده‌خلیکی هه‌بئ له‌وه‌ی ریکاری ئاو نزمتر بئ، هه‌رچه‌ند میقداری ئاویش له‌ یه‌کدی نزیک بئ.

باوکم ده‌یگن‌په‌یه‌وه، ئه‌و بارانه له‌ کۆیی نۆ رۆژ ده‌وامی کردبوو تا ئه‌وه‌ی ئاوی رووباری کۆیه که له‌ شیعرێ حاجی قادردا به‌ «شیوی په‌زان» ناوی ها‌توه (نموونه‌ی جه‌ننه‌ته شیوی په‌زانی) له‌گه‌ڵ ئاوی ئه‌و دیوی قه‌برستانی «ده‌رویش خدر» که پێی ده‌لێن «تالان»، له‌ ناو په‌زه‌کان یه‌ک‌دی‌یان گرت‌بۆوه که له‌ هه‌چ راسته‌ حیسابیکی باران و تۆف چاوه‌روان ناکریت.

دوای مانگی‌ک گه‌رامه‌وه بۆ کۆیی. دوو سێ رۆژان لای خاله‌کانم بووم له‌ سه‌یداوی ته‌نیش‌ت رانیه. له‌و سه‌فه‌ره‌دا نه‌ختیک باری ناوه‌کیی پۆده‌ر له‌ جاران باشت‌ر تینگه‌یشتم. په‌نگه‌ سه‌رجه‌می کاریگه‌ره‌کانی که زه‌ق خۆیان ده‌نواند له‌ شیرازه‌ی کۆمه‌لایه‌تی پۆده‌ر له‌م چه‌ند خاله‌دا جێیان بۆ بکریته‌وه.

1. خورده‌مالیکی پۆده‌ر که خاوه‌نی زه‌وی و دارایی خۆیان بوون بئ ئه‌وه‌ی ئا‌غا‌کان ته‌مایان لئ بکه‌ن وه‌یا خه‌ریکی پلان بن ده‌ژیان. ئه‌مانه له‌ کۆنه‌وه «مه‌جلیسی ماقوولان» یان لئ پینک ده‌ها‌ت که ده‌یان‌توانی بپاریی به‌په‌ته‌ی به‌دن له‌ کاری گرتگی ناوچه‌که تا ئه‌وه‌ی سالیکیان له‌و سالانه‌ی جاری کۆنیش نه‌بووه بپارییان دا به‌ره‌بابیکی پۆده‌ر نه‌فی بکه‌ن بۆ بیتوین (عه‌ولا‌غای پۆده‌ری گوتی ئهم بووداوه به‌ر له‌ شه‌ری یه‌که‌م بوو، تابه‌که‌ش به‌گ‌زاده بوون، نه‌فی کران چوونه بیتوین، دوو سالیکیان مانه‌وه هه‌تا حاجی په‌سو‌اغای مه‌حمودا‌غا که خوارزایان بوو که‌فاله‌تی کردن لای ماقوولان ئنجا ها‌ته‌وه).

خورددهمالیک بی ههرا و سهروسه دا سهنگی هه بوو له قاله ب گرتنی رهفتار و سیاسهتیکي براگه وره دهسه لاتاره کان له سهری دهروشتن بایی نه وهی روو له خورددهمالیک بکات چونکه شینواندنی باری خورددهمالیک یه کسه ره دهیکیشایه وه بۆ لهنگه ره بهزینی حیسابی دهسه لات و تایهغه گهری میراوده لیان. خورددهمالیک خزی دابایه لایه نی هه ره دهسه لاتیکي باری دهسه لاتی دیکه ی لهنگ دهکرد که ده بوو راره ویکي نه وتۆ بگریته بهر بۆ راست کردنه وهی لهنگه ری بهرژه وهندی خزی نازاندی سهر به چیه وه ده نی. جهبلی ره زامه ندی خورددهمالیک و راکیشانی بۆ جغزی دۆستایه تی به کوتکه نه دهکرا و نه دهشیا، ده بوو به پینی شینوازیگ بیت که له ئۆینی دامه و شه ترهنج بکات. خولاسه خورددهمالیک کاریگه ریکي سیاسه تی پۆدهر بوو.

2. مسکینه کان: ئەمانه ئه و فلاح و زوراعانه زهوی و مولکیان نییه. به پینی دهستووری قه رارداده له دابهش کردنی ئه رک و داهات، مولکی خاوهن زهویان دهکێلا که به زۆری هی ئاغاکانی میراوده لی و هه نیکي هی پیاوه ئایینی بوو وه هاش ده بوو هی خورددهمالیک. مسکین سهنگی له سیاسه تی پۆدهردا نه بوو به لام نه و زولمه شی لی نه دهکرا که وا له حیکایه تان باس دهکړی. له لایه ن پشکی داهاته وه مسکین نه وهی له ئاغا وه رده گرت که له خورددهمالیکیشی وه رده گرت. تا راده ییک دهشی دابهشبوونی دهسه لات به سهر به ره بابه کاندایه بوو بیه چه پاره ده ری مسکین چونکه رکا به ری و کینه رکنی تایهغه کان بۆره دلخوازیگ بۆ بیده سه لات دروست دهکات به وه دا که ده توانی نواگۆری بکات. شیناورد به نیوهی دابهش ده بوو له نیوان مسکین و زهویدار. خزمه تی زراعه ته که له ملی زوړاع بوو، مه سهره ف پهیدا کردن و قازانجی پاره ی توجار له مل خاوهن زهوی بوو. دهمدیت به شیکي زوړاعان سه ره پای پشکی خزی چه ند دیناریکی ده درایی به ناوی «دهرمال» نه شم زانی دهرمال بۆچی بۆته باو.

3. حکومهت: له 1937 رسته ی بنیاتی حکومهت له پۆدهر دامه زرا. ئەمه هه ره وهک دهسه لاتیکي نوینی له وه ره یمه دا دروست کرد، ئۆتۆمۆبیلیشی گه یانده

قه‌لادزه (پانيه‌ش). به‌مه‌شدا پاره‌داري بازار حورمه‌تيني تازه‌ي به‌خويه‌وه ديت. كرده‌وه‌ي مه‌كته‌ب كه ورده‌ورده پيري پي ستاندر، ئه‌ويش خوي خسته حيسابانه‌وه. خوم له پيروتاغاي حاجي ره‌سواغام بيست به‌دل ده‌يگوت: مه‌منونم خزمه‌تي موه‌زه‌فه‌كه بكم ئه‌مما مه‌كته‌بلي ده‌بي له ئيستاهه دلي رابگرم چونكه ليم ده‌بيته موه‌زه‌ف.

به‌ر له حكومه‌ت بچيته قه‌لادزه ده‌سه‌لانداري پژده‌ر ده‌ستي كراوه‌تر بوو. تايه‌فه‌كاني ميروده‌لي له گه‌پي به‌ريه‌ره‌كاني يه‌كتردا پارسه‌نگيني نويزه‌خساوي ئاينوئيني يه‌كدي ته‌نگاو كردنيان له هيزي حكومه‌تدا دوزيه‌وه كه‌وا هه‌رچه‌ند وه‌كوو ميش مه‌عيده‌ي تيك ده‌دا به‌لام كه‌سيني ره‌زامه‌نديي بيدروئي لي وه‌رگر تايه‌ده‌سته ته‌رازوه‌كه‌ي له حالوباري پژده‌ر قورستر هه‌له‌ده‌ستايه‌وه. حكومه‌تيش بۆ سياسي خوي سوودي له تايه‌فه‌گه‌ري وه‌رده‌گرت، موه‌زه‌فه‌كه‌ش به‌رتيليكي پتوه ده‌خوارد.

نياهه‌تي پژده‌ر يه‌ك له‌و عيارانه بوو تا راده‌ييك مه‌يلي حكومه‌تي وه‌لاي تايه‌فه‌ ئاشكرا ده‌كرد. نائيب له چ تايه‌فه‌ييك بووايه به‌لگه بوو بۆ قسه‌پريشتني ئه‌و تايه‌فه‌ لاي حكومه‌ت. دوازه ساليك دواتر جاريكيان بۆ ته‌رجه‌مه‌ي قسان له‌گه‌ل «مه‌حموداغي حاجياغا» و «شينخ حسيني حاجي سه‌يدگول» دا چووم بۆ مواجهه‌ي سه‌ره‌ك وه‌زي‌ران نووري پاشا. ئه‌و مني نه‌ده‌ناسي منيش خوم پي نه‌ناساند چونكه بيلزووم بوو. مه‌حموداغا گله‌يي ده‌ربري له‌ فه‌رق و جودايي كه حكومه‌ت به‌ چاكه‌ي بابه‌كراغي سه‌ليماغادا ده‌يكات. نووري سه‌عيد له‌ چۆنيه‌تي فه‌رق و جوداييه‌كه‌ي پرسى. له‌و ده‌مانه‌دا جه‌مال بابان. وه‌زير بوو، هاته ژووري و ئه‌و بوو به‌ ته‌رجومان. ئه‌وسا جه‌مال بابانيش مني نه‌ده‌ناسى. مه‌حموداغا له‌ جه‌وابدا گوتى: بۆ ده‌بي نائيب له‌ پژده‌ر به‌ قسه‌ي بابه‌كراغا نامزه‌د بكري؟ با حكومه‌ت لي بگه‌ري ئه‌و خه‌لقه هيزي خوي تاقي بكاته‌وه له‌ ده‌رچوواندن نائيب، ئيتري كئ ده‌بي بابي. نووري سه‌عيد ئه‌و ده‌مه جه‌وابي خوשי دايه‌وه به‌ مه‌حموداغا كه ئيتري له‌ هه‌لبژاردني داهاتودا گله‌يي ناميتي.

وهها ږيک کهوت تهو هه لېژارډنه منی له کږي تيدا بووم به ناييب، له پږدهر ناييب به «قورعة» دهست نيشان کړا. نهوانه ی چاويان لی بوو له تايهفهکان ناويان نووسرا و خراڼه توورهکهوه، که ناو ږاکيشرا عومهری خدری حاجياغا، که برازای مهحموداغا بوو، ناوی دهرچوو. هر دهلنی بهلینهکه ی نورری سهعيد بهو شينويه هاته دی له نههينشتنی هزی گلهی. ثم «نایبی به تورهکه» بهينیک له پږدهر بوو به مهداري نوکته، دهتدیت له قساندا پهکيک دهیگوت، رقم هه لستین تهو جاره ی خز ده توورهکی داویم.

4. تايهفه و بهره بابا کانی میراودهلی: نهمانه سه رجه میان ههشت تايهفه بوون له حه مه داغای باوکی مهحموداغا دهگه نهوه یهک. له هه موویان قسه پږيشتووتر تايهفه ی سه لیمغا (باوکی بابا کراغا) و تايهفه ی حه مه داغا بوون. سه لیمغا نهوه ی حه مه داغایه باوکی زوو مردووه تهو جینگای گرتوتهوه و به سه رږکی تايهفه داندر اووه. له موناسه بهی ناوی سه لیمغا کورته باسینکی خۆشکه له جینی ده بیتهوه، تهویشم له عه ولاغای پږدهری وهرگرتووه خۆشی له حاجی ره سواغای بیستووه گوتبووی:

له دهوری سه لیمغا دا پیاوماقوولی دینی «بیئاسه» (نشیمه نی حاجی ره سواغا خۆی) فهقی تهحمده ناویک بووه له قه بی «کدووله رهق» ی پږوه بووه. تهو فهقی تهحمده ویستوویه تی سه لیمغا له براگه وره یی بیه خیت، تومه ز تهوسا براگه وره یی به قسه و خوايیشتی مه جلیسی پیاوماقوولان بووه. ږیکهوت ودها ده بی شینخ رهزای تاله بانی ده چیته بیئاسه، حاجی ره سواغا له مال نابی، شینخ رهزا دهلی قهیده نییه له فهقی تهحمده میوان ده بم. وا دیاره خزمه تیکی باشی لی نابینی. سبهینی شینخ رهزا دهگه ږیتهوه بږ قه لادزه کاغه ږیک بږ سه لیمغا دهنووسی:

ماقوولی «به هی ناسه» له قه ب کووله که یی رهق
وا لازمه هر لینی دهی و هر بیده یه بهر شهق

چون دهكړئ به تو عهزل و نه صب مامه كدوله

ناكس به چه بيشهرم و حيا... نه بله ق

گر طبعي سه ليمت هه يه ناغا تو سه ليمي

ميخنيكي وه هاي تيبره هر توند و نه بي له ق

نيوه به يتي يه كه م وشه ي «كوله كه رهق» ي تيډا هاتيوو، له نكي كړدبوو،
دياره شينخ رها شيعري له نك نالي من «كوله كه يي رهق»، كړده
پارسه نك. فقه ي نه حمده خه به ره كه ي ده گاتي له گال حاجياغا سوراغي شينخ
رها ده كات له قه لادزه ي ده بينيته وه، چه ندي ته كليفي لي ده كا شيعره كه ي
وهر گريته وه شينخ رها ده لي حيسابت ده رچوو تازه بووه ته تريخ.

براگه وړه ي تايه فقه ي مه محموداغا هه تا سالي 1946 عه باساغا بوو، له و
ساله دا مرد. حاجي ره سوولاغا (غه يري حاجي رسواغي بيتاسه)
براگه وړه ي ته من بوو به لام هر پيشسپيه تي ده كړد. دواي عه باساغا، بؤ
ماوه يه كي كورت همه داغا كور ي عه باساغا بوو به براگه وړه هه رچه ند
مه محمودي عه باساغا له و گه وړه تر بوو، به هه ر حال زوري نه برد
مه محموداغا حاجي ره سوولاغا (حاجياغا-يان پي ده گوت) بووه به رپرسي
كاروباري تايه فقه كه. بابره كراغا له بهر ته مني و له بهر كه سايه تي تا راده ينيك
له و سنو وړه ي زهره ر نه به خشي به غه ير، به براگه وړه ده زاندره.

مناسبي جيگه يه ليزه دا حيكايه توكه يه كي كورتي له ي خو شمه زه بيتته
خه مړه وينه وه و پوونكه ره وړه ي حالوباري نه وساي پڙده ريش: خدراغا
حاجي ره سوولاغا تا بلني قسه خو ش و به تام بوو هه رچه نده له خو شي
حالي نه بوو، بابره كراغا خه زو وړي بوو بي نه وه ي پيوه ندييه كه يان ته نسيري
هه بي له مه سه له ي تايه فقه گه ري. رږژنيكيان خدراغا سه رداني بابره كراغا ده كا
له ديه كه ي گرده سپيان. خدراغا له حكومه ت ده بزركيتي و نارها يي له
وه زع و حالي پڙده ر ده رده بري. بابره كراغا ده لي: خدر داده ي هه نديكم له و

قسانه بۆ بکه خهريکه دلم دهتوقی. خدراغا پینی دهلیتهوه: دهترسیم سبهینی ههموو قسهکانم له کۆشی قایمقام بکهی. بابهکراغا دهلی: توخوا خدر ئەمنت هینده پێ بیتامووسه؟ خدراغا به راشکاوی دهلی: بابهکراغا، ئەتۆ به تهنیا له پۆدهریدا نامووست بۆ چیه؟. ههزار پهحمهتیان لێ بێ...

ئهم دوو تایهفهی ههمیشه خهريک بوون گرهو له یهکدی ببهنهوه، زۆر جارن ئاغای خوێریله لهو بهینهدا سوودی دهیت و به پهغبهت دهکوتهوه. ئهم تایهفهگهريیه و خۆ خهريک کردن به خۆ تهیار کردن و ناحهز پروتاندنهوه و حکومهت بۆ خۆ راکێشان و دۆست پهیدا کردن، وێرای راگرتنی سیاسهتی ههموو پۆدهر له ئاست جیرانهکانی که ههمیشه له گهڵاندا پێک کهوتنهوهیان دهبوو، ئائهم وهزعه وهای کردبوو پۆدهر هۆش و گۆشینی دنیایی تینگهڕێ که له عهشیرهتی دیکه دهر ندهکوت. (له پهنجاکاندا من دهمگوت که له پۆدهر دابهزیت ههتا عهلیاغای حاجی ئەحمداغای ههولیز تووشی پیاوی سیاسیی ژیر نایهیت). گهلیک له نۆکهره پیشخزمهتهکانیان پتر شارهزای بهرژهوهندی عهشیرهتی و حکومهتی بوون له براگهوهی عهشیرهتیکی دیکه. شیخ حهسهن ههر لهو سهفههمدا پنی گوتم: پۆدهر بهو حالوباری تیندایه دهلێی مهکتهبی سیاسهته. قسهکهشی ههتا بلێی له جینی خۆیدا بوو.

ئهم چوار کاریگهره، شهلهکه و چاویلکهی جزراوجۆریان لێ دهبۆه تینان دهکردهوه وهک ئهوهی که گوت «حکومهت» یهکسهر لهو پۆژگارانهدا بیرت بۆ لای بریتانیا دهچۆه که خاوهنی دهسهلاتی بنهڕهتی بوو له ولات، شهريکهی نهوتی کهرکوکت به بیردا دههات که خاوهن قسه بوو له ههموو وهزعی کوردستان. به نمونه دهلێم له پهنجاکاندا که زهعیم رۆکن عومهر علی موتهسهرپی سلیمانی دهسهلاتیکی بیتهندهزی پێ درا بوو، لای شیخ حسینی حاجی سهید درکاندبووی بهتعمایه سهزکیکی عهشیرهتی ئهوسا سهزکوکت بکات (ئهم سهزکه ساردایی ههبوو له گهڵ شیخ حسین)، شیخ حسین پنی گوتبوو پاشا پیت ناکرێ...

موتسه سهریف پنی گوتبوو چۆن پیم ناکړی، حه بسی ده کم، چاوی دهرده هیتیم. شیخ حسین گوتبووی ئەم دنیا به له تۆ دهسه لاتدارتری تیندایه، ریت نادات. گوتبوویوه یهک حهفته چاوه پروان به بزانه چ ده کم. ئەشه دو بیلا هیچی پی نه کرا.

ئو ئاغایه ی سهرۆک عه شیرته. وهک ده زانم پیاوی شهریکه ی نهوت نه بوو به لام ئینگلیزه کان له نگه ریان له بهینی عه شیرته ته کان خۆیاند و له بهینی حکومه تی مه حه للی و عه شیرته ته کاند راده گرت. یه کجار به درهنگه وه رینان دها شیرازه ی باری گشتی به لیدانی دهسه لاتیکه ی به رهست به زئی. له پاکانه ی ئو سهرهک عه شیرته ده لیم، دوا ی به رپابوونی شوړشی ته مووز، بۆ تۆژینه وه له باری پینه ندی ئه وه وه به حکومه ت چوومه لای مه رحووم «ره فعت حاجی سرری» که به ینیک له سهره تاکانی شوړشدا مدیری ئیستیخبارات بوو، دلنای کردم که کابرا چ ناویکی نییه له سجالتی حکومه ت.

له و سه فهرده دا بۆ من که لیتی فهقی وه سمان که له مه و پینش ساله ها وه کیل و ته رخانی مالی حاجی سه ید بوو، زۆر دیار بوو، چه ند سالیکی بوو مردبوو. کوره گه وره که ی، مه حه مه د، 6-7 سالی بوو، کورپی ناز بوو، هر که پینگه یشتی هه موو مالی باوکی به تلاند. دواتر هۆشی هاته وه سهر و خۆی گرت وه. کوره گچکه ی ساوا بوو، دواتر له په نجاکاندا دیتم و ناسیم و خۆشم ویست. فهقی بابهر کار ی راست بی، هه زار جاران دامه ی دۆراندوومی. خالی هه ردوویان حه سه نی خانمی هه ر لای شیخ حه سه ن و یه که پیاو له ریزی خزمانی بوو. هه تا 1985 ژیا، بهر له مه رگی به خسووسی چوومه سهردانی له قه لاده.

وام له بیر، مایسی 1940 بوو، کاری ناچاری سه فهریکه ی کورتیله ی بیتوین و رانییه ی پی کردم. مالییه ی رانیه زهوی و به راوی قه سرۆک و گه لی گۆلانی جه لیزادانی دانا بوو به «امیریة» و له بری ته خمینی داهات و به شی حکومه ت 16 دیناری له بهر پرسی ئو ملکانه وه رگرتبوو که وه کیلی ئیمه بوو. ئو بهر پر سه بلباس بوو، وا پی ده چی له گه ل مدیری مال کاکه و براله یان کردبوو که ملکه که به ته خمین بیتته حکومه تی و ئیمه ی لی به کتینه وه و بۆ ئو ساغ بیتته وه. له خزمه ت مام، شیخ نووری، من و سواره ی کوینا محه مه د و حه سه نی مام فه تاحی پینازۆک پاش نیوه رۆ بوو له کۆیه بهر پی که وتین. له کانیکه ندی سهر به چنارۆک

لامان دايه مالي کويخاژن - نايشه ناو، که له جني براگه وړه ی نهو چهند ماله بلباسه بوو، له وي ده ژيان. بيوه ژني کويخا خدری هورمزيار بوو که له باسي «حه مدي رهش» دا ناوی هات و دواي هاتنه دهری له حه بسخانه به چهند مانگيک مرد.

پژده که له سهره تادا زور ساف و به هاره که ی ده تگوت به هه شته. به لام هه وری کړ کرده وه و گرمه و چه خماخه ييکی ده هاويشت. که وتينه پي به ره و قه سرژک. له و پيگايه بيتوايه دا ده پزيشتين ناسمان کرديه شه په بروسکه ييکی نه وتو نه قه تم ديتوو نه قه تيش ديمه وه. له ماوه ی 4-5 ده قيقه دا نو بروسکه ی داهيتايه وه ده وروپشتمان، له وانه ی به هوی نزيکيه وه بلنسه و گرمه ی ويکرا دين. دنياي ده له رزاند و گرد و ته پوله که نهو ناوه ی سوور هه لده گيژا هه رچهند پژده که ی جارئ زور به تين و پروناک بوو. ولاغه کان ده له رزين، ديار بوو ترسی مردنيان لي بوو. مامم له بهر خويه وه ده ستي کرد به خويندن، په نگه ياسيني خويندې. راستيه که ی چ ئوميد ييکی نهو تو مان به خومان نه ما بوو. له هر يک ده قيقه دا دوو بروسکه ی هره هره زراورژين داده هاته ته پوله که ی ده ورمان. کاتيک داپرژانده ته رزه ی دانه زلي شاش و بيش، به لام نيرينه ی هه وره که به سهر ئيمه تينه په پي، به ولامانه وه ولاتي به ته رزه سپي کرد. هژبه ماليکی بلباس، وا بزائم هی حاجی په سوو، به بن گردی کهندی سواره- وه هه ليان دابوو، خومانمان بؤ نه وي هه لکوتا. خيرا جله وي ولاغانيان گرت و چوپينه ژير تاو له زله ی ميوانان. هر ئيمه دابه زين هه ور و ته رزه و بروسکه و قيامهت به سهر چوو. دواي چهند ده قيقه يه ک به پي که وتين.

«کهندی سواره» ی ناوبراو له پروداويکه وه نهو شوره ته ی وه رگرتوه: سوار ييکی راوکه له پشت کرده که کهرويشک هه لده ستيني و تاژی تي به رده دات و به تاژيه وه ته قله کوت بؤ سهرووی کرده که به دوا کهرويشکه وه تي ده کهن. له بهر مه شغه لهت و به هوی نه وه وه که سهرووی کرده که له زاهيردا بؤ چاوی به په له وه ها ديارده دا که ده وامي هه يه تومنه له گه ل هه له تي به ولاي خويه وه تیک ده گرین و يک پارچه حيساب ده گرین ئيتر کاتيک له پر ده گنه پؤخی کرده که کهرويشک و تاژی و سوار وه کوو مهل به هه واه سه ره ژيري بن کرده که ده بن و هر چوار روحه بهر تيدا ده چن به رزاييه که ی سی - چل مه تريک ده بي.

له قه‌سرۆك لای ئامیر مه‌خفه‌ر - ناوی هه‌ماغا بوو كورپكی به‌ خۆدا راپه‌رموو. ده‌یزانی قه‌دری خه‌لك بگري - دابه‌زین. خه‌لقی قه‌سرۆك به‌ براگه‌وره‌یانه‌وه - وه‌كیله‌كه‌مان - هاتن بۆ به‌خیزه‌یتانمان. مامم تینی گه‌یاندن بۆچی ده‌چینه‌ رانیه‌. په‌له‌یان كرد شه‌و لایان به‌میتینه‌وه‌ به‌لام نیازمان مه‌لا عه‌لی كانیماران بوو كه‌ تازه‌ (وا بزانم) خیزانی مردبوو هه‌ر ده‌بوو به‌چینه‌ پرسه‌ی. ئه‌و شه‌وه‌ لای بووین، چه‌ندی كردمان ریتی نه‌دا له‌سه‌ربان بنووین به‌ نامه‌ی سارداییكی له‌گه‌ل سه‌رخمه‌دا هه‌بوو [سه‌رخمه‌ نشیمه‌نی سواراغای سه‌ره‌ك عه‌شیره‌تی بلباس بوو]. ئه‌و شه‌وه‌ من هه‌تا سه‌به‌ینی له‌به‌ر كیچ نه‌نوستم. چی پلّاو و گوشت و مه‌حه‌له‌بی خواردبووم مامه‌ كیچ پیتی بژاردمه‌وه‌. سواره‌ و هه‌سه‌ن دواي سه‌عات دوو و سێ بابه‌رۆیان لی هه‌لستا. سه‌به‌ینی پاش به‌رچاییكی به‌گزادانه‌ دوعاخوازیمان كرد. له‌ رانیه‌ به‌كه‌سه‌ر چووینه‌ لای قایمقام، مامۆستای كوردی مه‌رد، ئیسماعیل هه‌قی شاه‌وێس گه‌لیكی به‌خیزه‌یتان. مامم ئه‌وراق و سه‌نه‌داتی پیوستی نیشان دا ده‌رحال چوه‌ دلییه‌وه‌ كه‌ حكومه‌ت ناحه‌قه‌. بێ سێدوو كاغه‌زی بۆ هه‌ولێر نووسی كه‌ كاغه‌زی پێشووتر له‌غوو بکه‌ن و پاڤه‌كه‌ش بنێرنه‌وه‌ بۆ رانیه‌ هه‌تا پیمانی بداته‌وه‌. گوته‌ چه‌ند رۆژیکي له‌م ناوه‌ خۆتان بخافلێن تا ئیشه‌كه‌ به‌به‌ر ده‌ییت. شه‌و چووینه‌ مالی خاله‌ خدرم له‌ سه‌یداوه‌، ئه‌و شه‌وه‌ش هه‌تا دواي مه‌لا بانگدان له‌به‌ر كیچ نه‌نوستم گوتم جینگه‌یینكم له‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ ساز ده‌ن سارده‌ سارد نییه‌ هیچ. هه‌تا رۆژه‌لات نوستم. چه‌ند رۆژیکمان لای خاڵم و لای شیخ حسین رابوارد، وه‌لامی هه‌ولێر هاته‌وه‌، پاڤه‌كه‌یان به‌ خۆمان دایه‌وه‌ كه‌ خاوه‌ن مولك ناسراین. كابرای وه‌کیل ئه‌و پاڤه‌یه‌ی له‌ کیس چوو ئه‌گه‌ر خیانه‌تی نه‌بایه‌ خۆی وه‌ری ده‌گرته‌وه‌، پووی نه‌بوو قسه‌ بکات.

هاوینی 1940 ئه‌لمانی هیزشی چاوه‌پوانکراوی هیتا بۆ سه‌ر فره‌نسا و به‌له‌چیکا. ده‌ت گوت ئاگر و پووشه‌ بێ وه‌ستان ئه‌و دنیا به‌ پان و به‌رینه‌ی دابوو به‌ر خۆی، گه‌شت و گه‌رانی تیدا ده‌کرد. خه‌ته‌ مه‌شوره‌كه‌ی ماجینۆ كه‌ له‌ سنووری سویسه‌ره‌ هه‌تا سنووری به‌له‌چیکا به‌ قه‌لغانی فره‌نسه‌ به‌رانبه‌ر ئه‌لمانیا حیساب ده‌کرا بایی فلسیک ده‌وری نه‌دیت ئه‌وه‌ نه‌بێ كه‌ نیو ملیۆن عه‌سکه‌ر و جبه‌خانه‌ی بایی کائیناتی له‌ ناو خۆیدا هه‌بس کردبوو بێ ئه‌وه‌ی ته‌قه‌ له‌ تۆپ و تفه‌نگیانه‌وه‌ بێت. عه‌سکه‌رییه‌کانی رۆژاوی دیمۆکرات به‌ هۆشی 1914 ده‌ژیان كه‌ پیاده‌ی

خه‌نده‌قنشین نیرگه‌ی سپا بئت و تانک و زرهلش به‌و هه‌موو چه‌رخانه‌ی پینانه‌وه و له‌بنه‌رته‌دا بۆ بزوتن دروست کراون به‌وه‌ستاوی خزمه‌تکاری پیاده‌بن. له‌شکری نۆیه‌می فره‌نسه به‌رابه‌رایه‌تیی جه‌نه‌رآل کۆراپ (کۆرا- ده‌خویندیرته‌وه) وه‌کوو مینگه‌لی مه‌ر له‌بن پینان چوو. وه‌ک چه‌قۆییکی له‌هه‌ناوی شووتی بگنریت، سه‌ره‌ر مه‌ه‌کانی سپای هیتله‌ریش چووینه‌هه‌ناوی به‌لچیکا و فره‌نسه. له‌کۆتایی خه‌تی ماجینۆوه که له‌دۆلی «سۆم»ی به‌لچیکا ده‌ست پێ ده‌کات تانکه‌کانی فرقه مه‌شووره‌کانی «پانزه‌ر» ی ئه‌لمانیا به‌سه‌رکردایه‌تیی جه‌نه‌رآل «گوده‌ریان» وه‌کوو مه‌قه‌س چه‌رمی پشتی فره‌نسا یان هه‌لبه‌ریه‌وه هه‌تا هیندیکیان له‌ماوه‌ی زنده کورتدا گه‌یشتنه‌ زیره‌ی مانش. فرقه‌ی جه‌نه‌رآل رۆمیل که 230 تانکی هه‌بوو هه‌تا له‌و گه‌شته‌ بۆوه پتر له‌ 500 تانکی فره‌نسه‌ی تیک شکاند و به‌پاتالیشی گرت. چونکه به‌دل یه‌کجار هه‌ستیار ی ئه‌و شه‌ره‌ بووم هه‌م سه‌رنج لێی گرتوه و لێی ده‌گرت هه‌م ئه‌وه‌نده‌ی پێم کرابی کتیم له‌سه‌ر خویندۆته‌وه. ده‌ریا ده‌ریای له‌سه‌ر نووسراوه که هینده‌ زۆرن هیماشیان بۆ ناگرێ، من به‌ ئیزنی خوینته‌ر ته‌نها له‌ سێ خالی مه‌یله‌و نابهرچاوه‌وه بۆی ده‌چمه‌وه:

خالی یه‌که‌م ئه‌وه‌یه که لیدل هارت پسپۆری عه‌سکه‌ری ئینگلیز به‌تایبه‌تی دۆلی «سۆم» گه‌را و گوتاریکی له‌سه‌ر بلاو کرده‌وه تیندا ده‌نوسێ که ئه‌م دۆله به‌پنجه‌وانه‌ی باوه‌ری پیاوه عه‌سکه‌رییه‌کانی رۆژاوا ناتوانی فرقه‌ تانکی نوێ بوه‌ستینی و هه‌رگیز ناشی به‌دریژه‌ی خه‌تی ماجینۆ له‌قه‌له‌م بدری. ئه‌م گوتاره «گوده‌ریان»ی ئه‌لمان ده‌یخوینتیته‌وه باوه‌ری پێ ده‌کات و له‌رێکه‌وتدا هیتله‌ر ده‌بینی و بیروپرای خۆی بۆ رۆون ده‌کاته‌وه. هیتله‌ر قسه‌کانی ده‌چیته‌ دلّه‌وه. گوده‌ریان بوو به‌قوماندا نی هه‌موو هیزی پانزه‌ر که له‌سۆمه‌وه تینی کرد.

خالی دوهم ئه‌وه‌یه، کۆلۆنێلیکی فره‌نسه‌یی کتینیکی له‌سه‌ر شه‌ری فره‌نسه‌یی 1940 دانا، بۆت باس ده‌کات چۆن ئه‌و شه‌ره‌ به‌ر له‌ده‌ست پێکردنی دۆرا بوو. له‌شوینتیکی کتیه‌که‌یدا به‌و په‌ری ئاشکراییه‌وه ده‌لێ: The French army was outmaneuvered, outgeneraled, outfought واته‌که‌ی، هه‌رچه‌ند به‌کوردی زه‌حمه‌ته‌ لێ بدریته‌وه دیسانه‌وه نزیکه‌ له‌مه: سپای فره‌نسه‌ مناوه‌ره‌به‌ده‌ر بوو، قیاده‌به‌ده‌ر بوو شه‌ره‌به‌ده‌ر بوو. واته‌ له‌مناره‌وه و له‌قیاده‌ و له‌سه‌رجه‌می

شهر سربازوه. کابرا له بری دهربرینی ئه‌و راستییانه پاداشتی بریتی بوو له تهررفع نه‌کردن بۆ جه‌نه‌پالی. عه‌قلینکی تهرفییی به‌و نه‌کرد ئه‌گهر له شه‌ریکی دیکه قانید بی سهرله‌نوئ بۆ فره‌نسه‌ی ده‌دۆپینن.

خالی سینیهم ئه‌وه‌یه، مارشال پیتان، قاره‌مانی شه‌ری 1914، له‌و هودنه‌ی له‌گه‌ل ئه‌لمانیا‌دا کردی و دوا‌ی شه‌ر لینیان کرد به‌ هۆی خیانه‌ت، بی پینچوپه‌نا له‌و رۆژهدا تاکینکی ههره‌ دلسۆزی میلله‌ته‌که‌ی بوو. سپا و گه‌لی فره‌نسه وه‌ک مردوو، په‌ک که‌وته بوون. له‌شکری ئینگلیز بیه‌که‌ک گه‌راوه‌ته‌وه بۆ به‌ریتانیا تیکرای ئه‌ورووپای رۆژه‌لات به‌ چۆکا هاتوه، به‌حال پارووی بۆ قووت دهرری، له‌شکری ئه‌لمانیا پتوه‌یه هه‌موو فره‌نسه ده‌پینچیته‌وه، ئیتالیا به‌ نوئی خه‌نجه‌ریکی له‌ په‌لاسۆزی فره‌نسه کوتاوه، که‌س نییه نه‌ چه‌کدار نه‌ بیه‌که‌ک ئه‌وه‌نده هۆش و ئیراده‌ی مابن شه‌ر و ناشتی به‌یه‌کدی بگرئ ئاله‌و رۆژه ره‌شه‌دا «پیتان» هه‌موو ناو و شۆرته و قاره‌مانه‌تیی خۆی کرده دروشمیک به‌سهر داروه‌کازی شه‌خسیه‌تی خۆیه‌وه به‌ ئالای گیرا و هودنه‌ییکی له‌ ژیر سینیهریدا کرد، کردی به‌و خه‌سته‌خانه‌یه‌ی نیوه‌مردووی تیدا چاره‌سهر ده‌کرئ یاخود ئه‌و که‌له‌که‌ی مه‌له‌وانی پین له‌ ئاو رزگار ده‌کرئ یاخود ئه‌و په‌رده‌یه‌ی به‌ ده‌وری پووته‌ی عه‌ورته‌ دهرکه‌تووه‌وه ده‌گیریته‌وه. نه‌ک ههر ئه‌وه‌نده، پتر له‌ نیوه‌ی فره‌نسه رزگار بوو له‌ داگیر کردن به‌وه‌شدا رینی هه‌ناسه هه‌لینانی گه‌لی فره‌نسه به‌ ره‌هایی مایه‌وه. خه‌باتگیرانی بزوتنه‌وه‌ی نه‌ینی دژی ئه‌لمانیا که‌ سه‌غله‌ت ده‌بوون خۆیان ده‌گه‌یاند به‌شی داگیرنه‌کراو و رزگار ده‌بوون ئنجا ئه‌گهر پیتان خائین بایه‌ چۆن ده‌شیا هانا و په‌نا بۆ خائین به‌رن؟ دۆگۆل چه‌ندی کردی له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ که‌سی به‌ دوا‌دا نه‌چوو، هه‌رچی هیزی سپای فره‌نسه هه‌بوو له‌ ده‌ره‌وه‌ی فره‌نسه گوینی بۆ حکومه‌تی پیتان پاده‌هیشته. هیزی ده‌ریایی فره‌نسه کشایه‌وه بۆ ئه‌فریقا. ئینگلیز لینی ترسا و غافلگیری کرد له‌ به‌نده‌ری داکار و زۆری لئ ژیراو کرد. ئه‌گهر پیتان ئه‌و خائینه بایه‌ که‌ ده‌لین، ده‌بوو هیزی چه‌کداری فره‌نسه به‌ هیزی ده‌ریاییه‌وه بچیته ژیر فه‌رمانی دۆگۆل. دواتر ورده‌ ورده‌ دۆگۆل خه‌لق به‌ ده‌نگیه‌وه چوو ئه‌ویش به‌ مانه‌وه‌ی ئینگلیز ئه‌و هه‌له‌ی بۆ هه‌لکه‌وت ده‌نا نه‌ ناوی ده‌بوو نه‌ نیشان. راسته‌ دوا‌یی دۆگۆل بووه په‌رمزی به‌رگری فره‌نسه به‌لام ده‌بن «هه‌له‌وست» له‌ کاتی خۆیدا هه‌لسه‌نگیتین. خۆ که‌ شه‌ر باری گۆرا ئه‌لمانیا ئه‌و به‌شه‌ی فره‌نسه‌ی داگیر

کرد که پيتان پاراستبوی ئايا له و داگیر کردنه چ سوود به بهره‌ی ديمزکراسی گه‌یشت؟ زور کهس هه‌یه له میژووش و له ژيانی عاده‌تیشدا زه‌ده‌ی حوکمی بی‌ئینسافه. له‌وانه‌دا مروی وه‌ها هه‌یه ناتوانم ناویشی به‌ینم چونکه وه‌ک ئه‌وه ده‌بی به لای زوربه‌ی پو‌شنییر، وه‌یا غه‌یری پو‌شنییر بۆ شه‌یتان بپا‌ریمه‌وه.

مارشال پيتان که هودنه‌ی کرد، به‌شی فرهنسه‌ی سه‌ربه «قیشی» که مایه‌وه بی ئیحتیلال، بوو به له‌مپه‌ر نه‌یه‌نشت سپای هیتلر بگاته سنووری ئیسپانیا و قه‌راخ ده‌ریای باشووری فرهنسه به‌سه‌ر ده‌ریای سپی ناوه‌راستدا، جا ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ی نه‌کردایه ئیسپانیا له خزه‌وه ده‌بوو به به‌شیکي ژیر فرمانی هیتلر تا ئه‌گه‌ر فرانکۆ بیویستبایه بیتهره‌ف بمیته‌وه سپای ئیسپانیا لئی نه‌ده‌سه‌لماند، ئه‌وسا «جبل طارق» ی بنگه‌ی هیزی ده‌ریای بریتانیا له ترووکه‌ی چاودا ده‌بوو به هی ئه‌لمانیا و سه‌رله‌به‌ری ده‌ریای سپی ناوه‌راست ده‌بوو به ده‌ریاچه‌یه‌کی هیتلری و به‌نده‌ره‌کانی وه‌ک تولون و نیس و مارسیلیا ده‌بوونه بنگه‌ی هیزی ده‌ریای ئه‌لمانیا و ئیتالیا ئنجا سه‌رله‌به‌ری ئه‌فه‌ریقیا ده‌بوو به مه‌یدانی ته‌راتیتی فیرقه پانزه‌ره‌کانی ئه‌لمانیا... میسر نه‌ده‌ما... خاوه‌ری میانه ده‌که‌وت... هیندستان بی پئوه‌ندی ده‌مایه‌وه... ئه‌مه‌ریکا و به‌ریتانیا له سالی 1943 نه‌یاندته‌وانی شه‌ر بپه‌رینه‌وه بۆ سه‌رووی پو‌ژواوی ئه‌فه‌ریقیا و له‌ویوه‌ش بۆ ئیتالیا... پو‌ژه‌ی Overlord له سالی 1944 بۆ په‌رینه‌وه له مانش ده‌وه‌خرا یان هر نامومکین ده‌بوو... هه‌لبه‌ت ئه‌مانه‌ی ده‌یلیم هی فنجان خویندنه‌وه نییه بگه‌ر ئاکامی به‌دیه‌یه، وه‌ک $1+1=2$. ئه‌و غه‌ده‌ری له پيتان کرا دواتر له سادات کرا که هات سینایه‌کی سه‌رۆک جه‌مال دۆراندبووی، بی شه‌ر هه‌مووی وه‌رگرته‌وه. ده‌بوو که‌سانیکي ساداتیان دانا به خائن، خۆی و کرده‌وه‌کانی ره‌فز بکه‌ن و سینا بده‌نه‌وه به ئیسرائیل و به هیزی بازووی خۆیان جاریکی دیکه بیسه‌ندنه‌وه...

شه‌ر به‌رده‌وام بوو، نرخي شتان به‌ره‌ژوور چوو. ده‌لێن له پۆده‌ر نو‌که‌ریک به ئاغا‌که‌ی گو‌ت قه‌ند گران بووه. ئاغا‌که‌ گو‌تی: دایه‌ی وه‌ها لێ ده‌که‌م کلۆیانی لێ چووک ده‌که‌مه‌وه. مه‌به‌سی بوو که ئه‌و کلۆ قه‌نده‌ی چایه‌ی دیشله‌مه‌ی بێ ده‌خواته‌وه بچووکي ده‌کاته‌وه نرخه‌که‌ی ده‌باته‌وه جینی جارانی. به‌لام هر هه‌تا ماوه‌ینک کلۆ چووک کردنه‌وه که‌لکی پئوه بوو، هیتلهرچییه‌کان وه‌ها سه‌رگه‌رمی

ده‌رویشایه‌تیه بئی ئاکامه‌که‌یان بوون پنیان خۆش بوو زه‌هراو فر بکه‌ن هه‌ر زه‌عیم هیتله‌ر سه‌ر بکه‌وئ. «خورشیداغا» ییکی مه‌یله‌و خزممان ده‌یگوت: «جه‌مالی کورم گوتی ئه‌رئ بابه‌ ئه‌توو له‌ بۆ ئه‌وه‌نده‌ت ئه‌لمان خۆش ده‌وین؟ پیم گوته‌وه‌ پۆره‌ (پۆله‌) ئه‌من له‌ شه‌ری گه‌وره‌ چوار ساران (سالان) له‌ گه‌ر (له‌ گه‌ل) ئه‌رمانان سونگیم وه‌شانیدییه‌، وه‌لاهی پیم خۆشه‌ گولله‌ به‌سه‌ری درى (دل) توو بکه‌وئ نه‌ک عه‌سه‌که‌ره‌کی ئه‌رمان». خوا خورشیداغا و موه‌نده‌یس جه‌مال عه‌فو بکات. ئه‌مما ده‌بوو خورشیداغا گولله‌که‌ بۆ لای خۆی به‌ینیته‌وه‌.

له‌و ده‌مه‌ی قسه‌که‌ی ده‌کرد ئه‌م تینیینییه‌م به‌ دلدا نه‌هات. ئه‌مه‌ ده‌نووسم له‌ پوون کردنه‌وه‌ی ئه‌و جه‌زبه‌ حالگرتوو که‌فده‌رکردوو‌ه‌ی خه‌لقى ساده‌ی ره‌شوپووت دووچاری بووبوو. خورشیداغام خۆش ده‌ویست. زۆر عه‌سران له‌ سه‌ربانی مزگه‌وتی حاجی مه‌لا ئه‌سه‌عه‌ له‌ گه‌لی ده‌که‌وتمه‌ گفتوگۆ. قسه‌ی خۆش بوو، قسه‌ی خۆشیشی پێ بوو. جه‌مال له‌ نزیکه‌وه‌ ئاشنام بوو چونکه‌ پورزای کاک ئیسماعیلی مه‌لا نووری بوو که‌ یه‌کجار براده‌رم بوو سه‌ره‌پای خزمایه‌تی که‌ باوکمان ئامۆزا بوون، شیرری دایکیشیم خواردبوو. جه‌مال هاوینان هه‌تا ده‌وری قوتابه‌تی به‌سه‌رچوو به‌ینیکی له‌ چنارۆک ده‌هاته‌ مالی پوری که‌ که‌پره‌کانمان به‌ ته‌نیشته‌ یه‌که‌وه‌ بوون، شه‌وانیش هه‌تا باوکم مابوو کاک ئیسماعیل چایه‌ی بۆ مه‌جلیسی بابم تیده‌کرد. خولاسه‌ له‌ زۆر سه‌ره‌وه‌ دۆست بووین. له‌ منداڵیدا وه‌ها ده‌بوو نیوه‌پۆژم له‌ گه‌ل ئیسماعیل و جه‌مال له‌ مالی خورشیداغا ده‌خوارد ئیتر هه‌رچی له‌ نسییدا بایه‌.

که‌مال برا بچووکی جه‌مال که‌ ئیمه‌ منداڵ بووین ئه‌و ساوا بوو، مه‌ودای ته‌مه‌ن جودایی نه‌یه‌نیشته‌ هاوڕینی خوولیای یه‌ک عومر بین به‌لام هه‌میشه‌ خۆشم ویستوو. چ له‌ منداڵیدا چ به‌ کاملی نمونه‌ی شه‌رم و شکۆ و ئاکاری چاک بوو. خورشیداغا هاومه‌شه‌ره‌بیکی وه‌کوو خۆی هه‌بوو له‌ ئه‌لمانویستیدا ئه‌ویش فه‌قی ته‌های خه‌یات دۆستی ئیمه‌ و خالی میرزای حاجی که‌ریم و وه‌کیل خه‌رجی باوکم له‌ داهاته‌ که‌مه‌که‌ی ناو شارمان. که‌ به‌یه‌که‌وه‌ له‌ دوو لای رادیۆ ئه‌خباری «یوونس به‌حری» یان بۆ مینشکۆله‌ی ناو ئیسکیان هه‌لده‌مشت و سه‌رکه‌وته‌کانی له‌شکری ئه‌لمانیایان به‌ر گه‌نجینه‌ ده‌خسته‌وه‌ سه‌ر سامانه‌ مه‌وه‌ومه‌که‌ی سه‌رکه‌وته‌کانی

پيشووتر، سهيرت دههاتهوه كه بنيادهم چؤن هينده ئامادهيه خؤى به ههله بيات. خوا ليتيان خوښ بىت.

سافيلكه يىكى²² ديكه هه بوو ناوى وهستا برايم كهركووكى و لهوانى ديكه پيرتر بوو جارئ گرتى مابوو له قسهى كوردى. ئه ميان، خواى لى خوښ بى. سهيروسه مهريهيك بوو سهربهخؤ. پاپۆرىكى تهبيارهه لگري ئينگليزى به ناوى «ئارك رۆيال» ژيراو كرا، ئهم مام برايمه دهيكوت، «ئهلمانى پاپۆرهكى ئينگليشى غهرق كردييه ئى ههزار كيلۆمهتره». تومهن نهيده زانى كيلۆمهتر دريژاييه يان قورسايى (زمانيشى پس بوو).

سالى دوهمى خانه نشينيم كه به شينكى له 1940 و به شينكى له 1941 بوو، خهفتهى سهركهوتنهكانى ئهلمان روى لى نام، شكستى ئيتاليا له دهرياي سپى ناوهراست و له رۆزاوى ميسر كه ميكي دلدانهوهى له گه لدا بوو، به لام بايى دهيهكى ئه سهركهوتنهى ئهلمانى نه ده كرد كه توانى به هيزى چهتر باز جهزيرهى كريت بگرئ. پيشتر يۆنانى پيچابۆوه، به لام هيتلر ههله كوشندهكهى كه له ئاكامدا بوو به پتهى مى، ئهوه بوو كه له دهمى رمانى فرههسهدا، هاويناى 1940، لى گهرا سپاى ئينگليز له دانكيريكهوه بۆ بهريتانيا بپهريتهوه. له سهراچاوهى ريكوپينكا خويندومهتهوه كه هيتلر رپى نهدا سپاكهى خؤى دهست بۆ ئه 340 ههزار سهربازهى ئينگليز بيات كه له بهرچاوى ئهوان خهريكى خؤ ئاماده كردنى ههلاته، تهنانهت گودهريان دهلى زۆر به زهحمهت توانيمان سهربازهكانمان بكيشينهوه بهرهو دواوه له پووباريك كه فرهمانى هيتلر له نكاو مهنعى كردى له لىپهرينهوهى. دهبوو ئهوه سپايه ئهسير بكات و بى وهخران به چهتر باز بۆ بهريتانياى بىچهك بپهريتهوه. وا پى دهچى هيتلر نهيده ويست بهرتيانا بشكىنى بهلكوو ههزى ده كرد به برا بچووكى ئهلمانى له قهلهم بدات چونكه دىتمان بهر لهوهى هيرشيش بۆ

²² - وشهى «سافيلكه» ريزهيهكى بچووك كراوى «ساف» به واتاى لووس و بى گرئ. هينديك ده نووسن «ساويلكه» ههله يىكى ريزمانى ئاشكرا دهكهن چونكه ئه ميان چووك كراوى «ساو» ه نهك «ساوا» وهك كه هه نديك دهلئن. هه ر وهك «گه دا» نايته «گه ديله» ياخود «زانا» نايته «زانيلكه» ههروهها «ساوا» ش ده يته «ساوايلكه» كه بمانه وى بۆ ئهم ريزهيهى «سافيلكه» ي بيهينهوه، دهنا حهقى ئه وهيه بگوترئ: ساوايوكه، زانا يوكه، ساواله، زاناله.

سەر رووسيا ببات «رۆدۆلف هيس» ی نارد بۆ ناشتی نانهوه له گهڵ بهريتانيادا. هه مان را لينيوني هیتلەر له ئینگلیزهکان له رووپه‌ره‌کانی *Rommel papers* ده‌خوینیته‌وه. من لهو ساله‌ی تیکشکانی فره‌نسه به وردی له گهڵ هه‌نگاوه‌کانی شه‌ر دا ده‌رۆیشتم، له‌وساوه پێم سه‌یر بوو بزچی کۆمه‌لێکی 340 هه‌زار که‌سی په‌که‌وته له ئینگلیزی شکستخواردوو پێی ده‌ربازبوونی پێ بدری؟

له زستانی نیوان 1940-1941 بۆ چه‌ند مانگیك له گه‌ل موسته‌عه‌ده‌کانی مزگه‌وتی حاجی مه‌لاه‌ه‌سه‌هد و مزگه‌وتی (جمعه) خه‌ریکی خویندن بووم لای باوکم. «اصول الفقه» که له زانسته هه‌لکشاوه‌کانی مزگه‌وته، بوو به یه‌که‌م پله‌ی خویندم له‌و بواره‌دا. به‌شیک سهره‌تای کتیی «جمع الجوامع» م خویند. باوکم پێ خۆش بوو به‌لام بێ ئه‌وه‌ی به تاکه‌یه‌ک وشه نه‌خویندنی سالی رابوردووم بداته به‌ر سه‌ره‌شت یاخود له پێی ده‌ربڕینی شادمانیه‌وه ئه‌و سه‌ره‌زنشته‌ی لێ بفامریته‌وه. خویندنه‌که‌م سێ مانگی خایاند. خه‌ربه‌خه‌را رووکاری هه‌ز و خوازم گۆرا، ئه‌وساش باوکم هه‌ر به رووچی ته‌شجیه‌وه له‌گه‌لمدا بوو.

هه‌رای نیوان عێراق و ئینگلیز له مایسی 1941 ته‌قیه‌وه. هه‌رچه‌ند ناوی «ره‌شید عالی» ی به‌خۆیه‌وه گرت، راستیه‌که‌ی هه‌رای ئه‌مینی حوسه‌یی مفتی فه‌له‌ستین و «چاره‌عه‌قیدی زیرین» ه‌ ناوده‌رکردووه‌که بوو که «سه‌لاحه‌ددین سه‌بباغ» هه‌ره مه‌شووره‌که‌یان بوو. کوپینی و سینگه‌ره‌په‌راندن یه‌کیک بوو له‌و هانده‌رانه‌ی هه‌راکه‌ی نایه‌وه بێ ئه‌وه‌ی زه‌ره‌و قازانج حیسابینکی ئه‌وتۆی بۆ کرابێ. چۆنه‌تی شه‌ره‌که و ئاکامه‌که‌ی باشت‌ترین به‌لگه‌ی ئه‌م لایه‌نه‌یه.

حکومه‌ت ویستی باوکم فه‌توایێک بۆ ره‌وایی و لایه‌نی «جهاد» ی ئه‌و شه‌ره‌ ده‌ر بکات به‌لام نه‌یه‌سه‌لماند. ده‌مدیت قایمقام گه‌لێک پتر له‌ عاده‌تی خۆی سه‌ردانی باوکم ده‌کات هه‌ر جاره‌ش ته‌کلیفی فه‌تواکه‌ی له‌به‌ر ده‌نا به‌لام بێسوود بوو. خۆگریی باوکم له‌وه‌وه بوو که مه‌رجی «جهاد» له‌و شه‌ره‌دا په‌یدا نییه هه‌ر نه‌بی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که پیاوانی میری گوێیان نه‌ده‌دایه ده‌ستووراتی شه‌ریعه‌ت و چی پێی ده‌گوتری «فسق» له‌ باودا بوو. چه‌ند سه‌یره حکومه‌تینکی ئیسلام به‌شیک پاره‌ی میزانیه‌که‌ی له‌ ره‌سمی «عموم خانه» وه بێت که‌چی له‌ غه‌می فتوای «جهاد» بێت.

هه نديک له ئهغه ندييه خوينده واره کاني ئه و سهردهمه هه ليان وه رگرت بۆ دهر دانه وهی ژه هری هه ناویان به جزه ها بی شهرمی و حه یایی که له گهل که سانی ئه وتویاندا ده کرد پیناوه که یان له وان به شهره فتر بوو. ئه و ته رزه خویر و وانه که پاله وانپفی له بهر ده هۆل و زورپنای به زمی بنی دنیا ده که ن و خۆیانی پین هه لده نه وه و هه نگاوی نامهردانه به ره و پینش هه لدینن. زۆر زۆر که مترن له و سه گهی که حیکایه تی برا عه ره به کان به «کلب الحائک» ی ناو ده بات به داخه وه...

له و به ینه دا من هاتبوومه سهر ئه و قه ناعه ته که گه رانه وه م بۆ خويندنی مه کته ب پینو یستیکه ئاو لیل نه کات. باوکیشم هه ر زوری پین خوش بوو، ته نانه ت رۆژیکیان دوا ی بلا و بوونه وهی نیاز ی گه رانه وه م بۆ مه کته ب چه ند توجار و مام حاجیی ئه و سایی کۆیی به په رۆشه وه ئه و باسه یان له گهل باوکمدا کرده وه، که زانییان خه به ره که راسته پرسییان ئه دی قوربان ئه و دهرس و کتیب و مینبه ر و میحرابه بۆ کئ به جئ ده هیلئ؟ تیناندا هه بوو به دهم پرسیاره وه چاوی ته ر بوو. باوکم وه لامینکی وه های دانه وه، که من که مینکی لئ ده گنیرمه وه. بردنیه وه ناو قه پیلکی خۆیانه وه، له ناو قسه کاندایا په نجه کانی دهستی راسته ی به ستوونی خسته سهر سینگی و گوئی: من له مه لایه تی چ قسوورم هه یه؟ خۆتان ده زانن ئیوه بۆ من چین، ئه دی کوربه کانتان بۆ مه سهوود چ ده بن؟ من له زه مانیک ژيام، مه سهوود له زه مان ی خۆیدا ده ژیت...

ئه و رۆژه ی کۆمه له ی ره شید عالی به هه لاتن شه ریان برانده وه، له ناد ی بووم. خه به ر له هه ندی ئیستگه وه رگیرابوو که به غذا بۆ ته وه هی عه بدولئیلاه به لام خه لقه که ی له چه چه پدا بوون که س نه یده ویست قسه که له وه وه دهر چی زیاتریش له ترسی زاره راشیی هیله ره په رسته کان. کاکه ی حاجی مه محمود خوا ی لئ خوش بی، گوئی: زمان گرتنی پین ناوی، ره شید عالی و جه ماعه تی رۆیشتن بۆ ئیزان و ئاش به تالی لئ کرا. پاش ئه مه دهرگای قسان کرایه وه. چه ند که سیک له وانه ی به نامه ردی نازییه تییان ده کرد له ناد ی بوون وه ک به رازی پینکراو حه جمینیان نه بوو، نه شیان ده ویرا رامالی که س بدن. ئه وه ی هه ره هیچ و پوچ و نامه ردیان به ده نگ ی بلند گوئی: «هه رچی چوو چوو، دنیا بۆ وه هی جارن، به نامووسم که سینکی

ناوم به نازيه تي بهيني چي خراپه وه هاي له گه لدا ده كه م... په حا بنياده م مه خلوقه كي عه جاييه، غاندي و عومر عه بدلعه زيزيشي لي هه لده كه ويت.

دواي شؤرشي ره شيد عالي كه وتمه گردوكزي به شداربون له ئيمتيحان. دوو كه سي ديكه ي وه كوو من له كزييان بؤ ئو ئيمتيحانه ده كوشان، يه كيان محه مه د ئه مين مه عرووف ئوي ديكه شه فيق سابير هه رسنيمان بؤ ئيمتيحاني خاريجي چووينه هه وليز. له پيشه وه ئه زمونيك كراين تا ئه گهر لني ده رچووين بخريينه ئه زمونني به كالوري. مامؤستا حه مه د ئه مين ده يگوت من له م ئه زموننه ده رچم به كالوريم به لاهه ئاسانه، من و مامؤستا شه فيق ده مانگوت، هه رنه بي له شهرمي جزور كه مامؤستاكان ده مانناسن و له بهر ئو پينچ ديناره ي «رسم الدخول» ي داومانه ناجيحيان ده كن. مامؤستا ئه مين نه يسه لماند به لام سه هووش بوو. شه فيق و من ده رچووين. ئه مين كولي نه دا، دواي چهند هه وليك سانه وي ته واو كرد. موعه ده لم 75 بوو، له ئينگليزي 91 م وه رگرتبوو به لام پاداشي مه عه ده ي به ريتانيم بؤ نه هات چونكه تاهيري عه بدولا سكؤت كه ئينگليز زاده بوو 92 ي وه رگرتبوو. له پولي سيته مي ناوه ندي، سالي 1937، به نومره ي 75 له ئينگليزي كتيبي پاداشتم بؤ هات.

له سه ره تاكاني حوزه يراني 1941 هيتله ر په وي برده سه ر ستالين. ئه مه ش دوهم كه رايه تي كوشنده ي هيتله ر بوو حه ماقه تي ناپوليوني پي دووباره كرده وه. ده بوو سالي پيشتر به ريتانيا يه كالا بكات. هه ر چونكه سياسه ته كه شي به رانبه ر هه موو ولا ته كاني پؤژه لاتي ئه لمانيا سياسه تي له ناوبردن Annihilation بوو، دؤستايه تي ملوئته ها دؤزمني ستاليني ره فز كرد چ له رووسان چ له رووسي سپي و ئؤكرئته كان و گه له بچووكه كاني ديكه ي ئو هه ريئه بي... به خالي ره شدا بچيت وهك چوو.

ئو هاوينه كه ده رچووم هه ر حوقوقم له بير بوو لني بخوينم. نه ختيك به ده رنكه وه ژواني قبولبوون و موراجه عه ي حوقوقم زاني. له به ره و كؤتايي هاويندا چووم بؤ هه وليز. وه سيقه ي ده رچوونم له ئيداره ي سانه وي وه رگرت بردم بؤ كه ركوك كه له لايه ن مديري مه عاريقه وه ته سديق بكري. پينچ شه موويك پاش ده وام گه يشتمه كه ركوك. به پني نووسيني جه ريده ده بوو پؤزي شه مؤ ئه وراقم

بگه يه نمه حوقوق، سبه ينيش جومعه يه دهوام نيه ئيتړ چي بکه م؟ جه لالی خاله سهد ئه حمه د، که وا بزانه له که رکوک فرمانیکی به دهسته وه بوو گوتی مدیری مه عاریف زور دوستی سهد ئه حمه دی خانه قایه، هه موو عه سړیک ده چیته لای له خانه قا. من له دووره وه به خزمهت ناوبانگی سهد گه یشتبووم، له کزنه وه دوستی باوکم و قه درزانی باپیرم بووه.

عه سړیکی کال له گهل کاک جه لالدا چووین بۆ خانه قا. مدیری مه عاریف له نزیک سهد وه دانیشتبوو. سه لامم کرد و به ره و سهد سهره ژور چووم. له و ده مه دا که ویستم دهستی ماچ بکه م کاک جه لال گوتی: قوربان ئه مه فلانه. که ناسیمی. دهک هه زار هه زار ره حمهت له گزړی پاکت سهدی خانه قا و ناخانه قا!! هینده ی ریز لئ نام و وه های پیشکesh به مدیری مه عاریف و دانیشتون کردم و به جزریک به ره ژووری بردم، بئ ئه وه ی بزانی بۆچی چوومه ته خزمهتی پنیوست به و نه ما رچاکارم بئ لای مدیر، کابرا و هه ها بۆم کرایه وه دهنگوت دوستمه. پاش وتوو یژیکی دوستانه له گهل مدیر که سهد و هه موو خه لقه که گونیان لئ بوو مدیر گوتی: «نشوف ماذا تعملون یا شباب اليوم». منیش به ره های گوتم: «ننسج علی منوالکم» به خه ره کی ئیوه ده ریسین، گوتی «ما تقدرون» گوتم «الایام بیننا».

له دوا ی ئه و ته رزه و توو یژه له خۆوه گوترا بۆچی هاتووم، پرسیاره کهش مدیر کردی منیش حالوباری خۆم تنگه یاند. مدیر بئ ئه وه ی رچای لئ بکه م له خۆوه گوتی سبه یینی وه سیه کهت بۆ جینه جی ده که م. خۆشیی سه د خۆشی. راستی ئه و ئیواره یه چند به به لینه که ی مدیری مه عاریف خۆشحال بووم پتر به و هه موو لوتف و مه رحه مه ته ی سهد گه شامه وه که پینستر هه ر له دووره وه ناوبانگی مه زنایه تی و شه رافه تیم بیستبوو. ئه و جۆری به خیزی هیتام و به خه لقه که ی ناساندم به لای هه موو ته مایه که وه بوو.

سبه یینی له میعاددا چووم بۆ دایه ره، مه رحوم «نافذ جلال» یش له و هه له سوودمه ند بوو چونکه مدیر پیاوانه هه ر دوو وه سیه ی جینه جی کرد. ئیواره به شه مه نده فه ر رووه و به غدا رۆیشتم. به یانیه که ی رۆژی شه موو مه ودا زور ته سک بوو بۆ ته و او کردنی ئیشی ته حقیقاتی جینائی و نازانه کوئی دیکه ش، هیچ شاره زاییشم به دایه ره کان نه بوو که سیشم تیدا نه ده ناسین هه تا پشتیوانیکیشم ده دۆزیه وه دهوام

به سهر دهچوو. له و دهمه دا خوا خدری زینده یه کی بۆ ره خساندم ئه و ئیشانه ی له ماوه ی دوو سه عاتدا بۆ ته واو کردم. ئه و مرۆیه خوالیخو شبووی شیخ حسین کوری شیخ محهمه دی قازی نه قه شیه ندی هه ولیر که هاوړی سانه ویم بوو. رهنگه له ئالقه ی پینشووتر له بیرم چووبی باسی بکه م له گه ل هاوړیکانی خویندیم، له موناسه به دا ده بی بلیم هه روه ها «هادی ره شید چاوشلی» شم له بیر کردبوو که دواتر به قایمقام دیته وه له قه لادزه و له کزی هه تا بوو به وه کیل وه زاره تی داخلیه. له هیچ قوئاغیکدا براده ریمان که موکه سری نه که وتی یادی به خیر بی.

شیخ حسین وه ها به په رۆش بوو بۆم ده تگوت قه رزدارمه یاخود به خاترا نه لنی قبول ده که م یاریده م بدات. ئه م گیانه ی غه یروستیم مه گه ر له جوانه مه رگ عومه ر عوسمان دیتیت. سه د هه زار ره حمه ت له یادی هه ردوویان. ئه و رۆزه به زوویی ئه وراقم گه یانده حوقوق، هه ر به رینموونی حسین. ئه وسا له پینشه وه لیژنه ییک موقابه له ی ئه و قوتابیانه ی ده کرد که ناویان له لیسته هه لده واسرا. چونکه ناوی هه ولیر (ارییل) به پیتی ته رتیبی ئه بجه دی یه که م بوو منیش له وانه ی به سه ر هه ولیره وه وه رگیرا بوون نومره م له هه موان پتر بوو ناوم له لیسته دا یه که م بوو. ده بی بلیم له هه ولیره وه سفارشنامه ییکی موته سه ریفی هه ولیر، مسته فا یه عقووبی، که بۆ عهمیدی حوقوقی نووسیوو پینش چوونم بۆ موقابه له گه یاندبوومه عهمید، مونیر ئه لقازی. هه رچه ند ده رکه وت لزوم به پالپشت نه بوو پنیوسته چاکه ی چاکه دار باس بکریت.

بانگه یشتن کرام بۆ دیدنه ی له گه ل لیژنه که به سه ره ره شتی عهمید خۆی بوو. له پرسیاریکی عهمید زانیم نامه ی موته سه ریفی به چاکه ی خویندۆته وه، ئه ویش که لنی پرسیم بۆچی پیتان ده لێن جه لیزاده. زۆرچاک له بیرمه مامۆستاییکی میسری به عه ره بیی نه حوی پرسى «هل تتقن الإنجليزية؟» منیش لنی بوومه خزمی سینه وه به یی گوتم «ألم بها بعض الشيء ولكن لا يقال انه إلمام راق». ئه و وه لامه م به لایانه وه گه لیک زیاده بوو له وه ی پنی رازی بوون. که هاتمه ده ری قوتابییه کان به په رۆشه وه حالوباری موقابه له یان پرسى منیش خۆم گرژ کرد گوتم خوا فرسه تی عه بدی خۆی بدات چیتان پنی بلیم!! وه ی که روویان بزپکا و خه جلان. خیرا که و تمه پینکه نین و گوتم «یا جماعه ماكو شي». هه وه ل وه جبه په نجا قوتابی وه رگیرا

ديسان ناوی من له بهرایی هه موانه وه بوو، به لام خیرا بریاری وهرگرتنی په نجا کهسی دیکه دهرچوو. چوار قوتابیش له سالی پینشوو مابوونه وه پزله که مان بوو به 104 قوتابی.

من وهام له بیره یوونس ره ئووف (دلدار) یه کیک بوو لهو چوارانه کهچی برای خزی دهلی سالی یه کهم دهرچوو. له سالی دوهم به هزی نه ساغییه وه کهوت. ههرچی لیکدانه وهم هه یه له گهل ئه مه دا ناگونجی. جاری من نایه ته بهر زهینم لهو ساله دا یوونس هاتوچوی کولییه ی نه کردبی. که دیتم ته نسازی گه رابووه به لام پینشیه وه دیار بوو له نه ساغی دهرچوو. ئه و ساله وه زعی ئابووری ته یار بوو چونکه «ئاسف» (آصف) ی کاکی له خوار به غدا مه ئمووری بهی بوو خهرجیه کی باشی بژ دهنارد. ئاسف زوری نه برد لی خرا، هینده ی به به ره وه نه بوو من سالی یه کهم یوونس نه بینم، له سالی دوهم به یه که وه له پزلی دوهم به تیزی و ته یاری بیینم ئنجا له سالی پزلی سنیه ممان سه غله تی ناگزووری بیت. له مهش زیاتر یوونس له سالی یه که می خویندنی بوو بووه هاوپزلی «جاسم العیدی» که له هه وهل سالی خویندنه وه بووه براده ری منیش، له یه کهم سالم جاسم پزلی دوهم بوو، دیاره له پاره وه بوو بووه دۆستی دلدار و که دلدار نه ساغ بوو بوو، ههر ئه وهنده یه لیکدانه وهی من تیک ده دات له باره ی سه روبه ری هه ندی ورده حیسابان وهک ئه وهی که ده زانم زور زوو دلدار منی به «به هییه فهره جولاً» ناساند نهک له سالی دوهمی خویندنی.

من سه یرم به شتیکی دیکه دیت. ببری ببری به بیرمدا نایه که دلدار له گهل من قوتابی بوو بیت له ناوه ندی هه ولیر. می شکم وه ها سراوه ته وه له م باره وه چه ندی ده کهم وینه ی دلدارم له ساله کانی خویندنی هه ولیرم نایه ته وه بهرچاو کهچی شایه د هه ن له هاوپزی ئه و ده مه م، یهک له وانه مامۆستا «تاهیر ئه حمده حه ویزی» بومی نووسیوه که دلدار له گهل ئه و و مندا به یه که وه له پزلی یه که می قوتابخانه ی ناوه ندی هه ولیر بووین. تومه ز ساله ها له و قه ناعه ته دا بووم که دلدار خویندنی له کهرکووک ته واو کردوه تا ئه وهی قه ناعه ته کهم وینه ی هه ولیری له زهینمدا سه ربوه ته وه. ئه م دیارده یه ی سرانه وهی وینه وه یا گزرا نی قسه به شتیکی دیکه، له کتینیکی «فرۆید» دا به پوونی شی کراوه ته وه و باوه ری ته واوم پی هه یه.

پاش دهرکه ورتی قبوولبوونم له حقووق گهړامه وه کږين. ناوم له جهريده به «محمود محمد الجلي» دهرچوو بوو. ئهم ههله يه له مينشکي قايمقامي ته وسای کږين، حیکمهت زه هاوی وه ها چه سپا له بيري برده وه که پينشتر به راستي و دروستي ناوی دهربردم (ئهميش نمونه ي راستبووني رايه که ي فرؤيد-ه) ئيتر مه محمود ته فهندي بهرکه تي له گه لدا بي وهک ناوی نهينيم له نيوان قايمقام و مندا نه قشي به ست. جهژنه داهات. قايمقام سهرداني باوکمي کرد. يه خه ي گرتم به «محموده فهندي، مه محمود فهندي». باوکم گوتي: روله مه سعورود ناکا بيته مه محمود. قايمقام قسه که ي هه لگرته وه و گوتي مه محمود فهندي چييه تي؟ قسه که ي قايمقام ئهم حیکايه تم به بيردا ديتنت:

کورپکي که رکوکي قاسم ناو بوو به معاوني پؤليس له پؤليسخانه ي که رکوک. خرايه جني عه بدولقادر ناويک که به ينيک بوو له بهر دهستي مديري پؤليس ئيشي ده کرد. مدير چهنديکي ئيشي به قاسم بووبايه بانگي ده کرد عه بدولقادر، هه تا وای لي هات وه تنگ هات. رؤژنيان چووه لای گوتي جه نابي مدير بابي من مندالي بؤ نه ده ژيا به نيازي ته وه ي منداليکي نيرينه ي بيت و نه مریت، به خيرات و ئاههنگ چووه سهر قه بري «ئيمام قاسم». دواي ساليک کورپکي بوو که خؤم ناوی نا قاسم به هه را و مه زاد و شايي... ها به گم هه مووی بؤ قاسم بوو که منم. سونه تانه ي هات بووه به زم و ره زم خه لک پرسى چي بووه؟ بابيه سونه تانه ي قاسمه که خؤم. ئيتر پييه پي هه تاکوو نيزا مه کتبه و هه تا دهرچوو هه تا بووه موه زه ف هه تا ژني هيتا هه تا نه قلئ که رکوک بوو هه ر جاره به زم و ره زمي بؤ ده گيرا هه مووشي به ناوی قاسم قاسم قاسمه وه. ئنجا قوربان من ته و قاسمه م. مدير نه يهيتا و نه بيرد گوتي هه زار ره حمهت له گؤري بابت بي، به راستي پيته وه ماندوو بووه عه بدولقادر!!

دواي وروژمي هيتله ر بؤ سهر ستالين، به به هانه ي بهر گرتن له په رستاندني نازيزم، بهرپرسانى پرووس و ئينگيلز له کؤشکي ره زاشاسي تاران ريککه و تننامه- يه کيان ئيمزا کرد له سهر داگير کردني ئيزان. ره زاشا دوورخرايه وه بؤ ته فريquia، محمه د ره زه هاته شويني. به شي زؤري ياخود به شيکي کوردستاني ئيزان که و ته ناو ته وه ريتمه ي پرووسه کان له لای باکووره وه داگيريان کرد. خه مژ ناويکي

مەنگۆر ھەبوو ھەرمانەكەى ئەو ھەبوو قەسەى خۆشى دەكرد. دەنگۆت گۆرانىبىژە كە داواى لى كرابايە دەستى دەكرد بە قەسەى نوكتە و پىكەنن. لىيان پەرسى ئىزانى چۆن ھاتە بەرچا و لەو تەسلىمبوونە گۆرچوگۆلەى، گۆتى خەمۆى ھەر سى تەلاقى كەون بە تەنى پەرم خۆ دەگرت لە لەشكرى ئىزانى. گۆتياں چۆناوچۆنىت خۆ پىدەگىرا بەرانبەر ڕووس و ئىنگىزان، گۆتى ھەر نەبايە خۆم دەشاردەو، ھەتا دەيانگرتم سى ڕۆژى دەويست، راستىشى دەكرد.

بوونى يەكيتى سۆفەت لە ئازەربايەجان و كوردستانى ئىزان جودا بوو لە ھى ئىنگىز. ڕى دان بە ئازەربايەكان و كوردەكان بەپىنى لە خۆ راپەرموونى قەومى بچوولن چ زەرەرى لە سۆفەت نەدەدا بى مەسەفەش جۆرە پاكانەينكى بۆ باوەرە سياسىيەكەيان دەكرد بەو ھەدا كە يارىدەى مىللەتى بىدەسلەت دەدەن. دەرىش كەوت ستالين بە تەما نەبوو خۆ بەاوتە مەترسى و دەردىسەر لە پىتاو كورد و ئازەرى. لە چاوشىركىنى نىوان ستالين و «قەوام ئەلسەلتەنە» سەرەك وەزىرانى ئىزان كە كورد و ئازەرى تىدا بوون بە نرخی بىيارنامەى نەوتى باكورى ئىزان، چ گەبىم لە ستالين نىيە. خۆ وەكلى ئەو خەلقە نەبوو خىانەتى كرەبى، بى مەبدەئى و قەسەى ئەوتۆش لە سياسەتدا ھەر بالۆرەى خەو لى خستە.

ئەو ھاوینەى 1941 كە ئىزانى تىدا داگیر كرا برسپەكانى دىوى عىراق بە ھەزاران ھەزار ڕوويان تىكرد تا كاروانيان گەياندە لای تەوریز. ئەوانەى پىوھەندىيان پىمانەو ھەبوو وەكوو تاهىرى ھەمە لال و پىيازۆكپەكان باسى ئەو سەفەرەيان دەگىرايەو. بە تىكرابى خەلقەكەى دىوى ئىزان چ براگەرە چ مىللەت، پىاوانە بە خىريان ھىتابوون. تاك و تەراى خوڤرومەشەرب ناپىاوپىيان لەگەل ھەندىك كەسدا كەردبوو كە دەچىتەو ھەبوو ئەو گۆتەيەى دەلى، چەم بى چەقەل نابى. كاك تاهىر دەيگۆت كە قازى مەمەد زانى ئەمەن سەربە مەلای گەرەم گەلىك حورمەتى گرتم و زۆر ڕۆژان لای خۆى دەپەشتەو. ئىمە لە كۆنەو لەگەل مالى «قازى» و باپىرى «ھىمەن» دۆستايەتیمان ھەبوو، تا ئىستاش ھەندى كاغەزى ئەو سەردەمانەمان لە لا ماون، ھىندىكيان مسوودەى باپىرمەن لە وەلامدا بۆى نووسىون، تاكىك لەوانە سپاسنامەى لە برى «ھەزار پىشەى» ى تاقمى چايە كە فەتاحى قازى وەختى خۆى بۆى ناردوو. ئىستا بەيتىكى سەرەتای كاغەزىكى ھەلبەستى فارسىم

گهشتی زیانم

به ناته‌واوی له بیره بۆ «امین الاسلام»ی ناروده که هینم ده‌یگوت باپیری خۆی بووه.

..... امین الاسلام است

مرجع خاص و ملجأ عام است

به‌داخوه «هینم»یش وهک ئەوان بوو به یادگار.

بینگومان ناسراوه‌کانی دیوی کوردستانی عیزاق هەر یه‌که‌یان دۆست و ناسیاوی خۆی له دیوی ئێران هه‌بووه به‌لام من ئاگاداری ئەو پێوه‌ندییانه نیم به‌جۆریک باسیان بکه‌م، من پتر ئاگاداری ئەو شتەم له‌خۆمه‌وه نزیك بوو. باری کوردستانی ئێران له‌سه‌ره‌تا‌کانی کشانه‌وه‌ی هیزی ئێران تاووتینی بۆ لای ئێمه‌هات.

له‌سه‌رچاواندا ده‌خوینیته‌وه‌ پارتی کوردستان چەند کەسی له‌عیراقه‌وه‌ نارد و له‌وێ چ کرا و چۆن بوو له‌نمونه‌ی جموجۆلی ئەو رۆژانه که دواتر خۆم سینه‌ریکیم دیت له‌ئێواره‌ی ژیا‌نی شو‌ره‌سوارینکی کوردپه‌روه‌ر، ئەوه‌ بوو که له‌سالی 1971 به‌راسپارده‌ له‌«کۆری زانیاری کورد»ه‌وه‌ هه‌نارد‌رام بۆ شام و سه‌ردانی «قه‌دری جه‌میل پاشا»م کرد. بیره‌وه‌ریی سه‌فه‌ره‌که‌ی مه‌هابادی کرده‌وه‌... به‌نه‌ینی له‌رێی کۆیه‌وه‌ به‌یارمه‌تی کاکه‌ زیاد‌ی هه‌ما‌غا گه‌یشتووه‌. وه‌ک ده‌زانم له‌گه‌رانه‌وه‌دا چەند می‌رخاسینکی مووسلی له‌ناسیاوانی کاکه‌ زیاد و عه‌لی حاجی ئەحه‌مه‌دا‌غای هه‌ولێر قه‌دری پاشایان به‌بیاباندا ده‌رباز کردبوو.

له‌پژده‌ر وه‌زعینکی سه‌یر دروست بوو. به‌شینکی ئا‌غا‌کانی می‌راوده‌لی کۆنه‌ داوايه‌کیان له‌هه‌ندی زه‌وی و ئاوا‌یی دیوی سه‌رده‌شت و سو‌یسنیایاتی هه‌بوو کاتی خۆی له‌بیسته‌کاندا ره‌زاشا زه‌ره‌ری بۆ بژاردبوون، که ره‌زاشا نه‌ما می‌راوده‌لی قه‌رزى کۆنیان زیندوو کرده‌وه‌ و له‌ناویاندا باپیری بابه‌کری مه‌حمودا‌غا (برازای عه‌باسا‌غای مه‌حمودا‌غا) سه‌رۆکایه‌تی ئەو داواکارانه‌ی گرتە ده‌ست. چالاکیه‌که‌یان په‌ره‌ی ستاند و ناوی «قۆمیه‌»ی به‌خۆیه‌وه‌ گرت. ملکیکی پژده‌ری داوايان ده‌کرد به‌زۆری له‌به‌رده‌ستی دووکه‌رتی سو‌یسنیدا بوو، یه‌کیان «ملکه‌ری» ئەوی دیکه‌ «به‌رپاجی». باپیرا‌غا [...] ده‌ستی له‌بابه‌کرا‌غا و عه‌باسا‌غا

ستاند ههتا وهختیکی به بهرژه وهندی سەلیم خان و هه مه رهشید خانی بانه له سالی 1943 هه ریمی سه ردهشت بۆ شیخ له تیفی شیخ مه محمود ته رخا کر، شیخ له تیف بوو به زاوای سەلیم خان. دوو سالیکیان له و ناوه مایه وه ههتا به هزی یارمهتیی ئینگلیزه کان سپای ئێران گه رایه وه بۆ سه ردهشت و شیخ له تیفی لی ده رچوو (ئهم زانیاره م له عه ولاغای پۆده ری وه رگرت). باپی راغا له دیوی عیراق قومیته ی له ده ستدا بوو ههتا مه رگی عه با ساغا له سالی 1946 ئیتر که مه محمودی حاجی ره سواغا بوو به ده مرآستی تایه فی مه محمودا سا ردا یه تی که وته نیوان ئهو و باپی راغا وه، دواتر له خۆ وه قومیته بلاو بۆ وه.

یه کیک له و تاکانه ی بۆ ماوه یه ک له دیوی کورده ستانی ئێران ناوی ده رکرد گه نجیکی خه لقی دینی سنډۆلان بوو مه شوور بوو به عەلی گاور. که من له 1940 پیتم خزمه تی ته کیه و وه تاغی شیخ هه سه ن و شیخ حسینی ده کرد به لام جاری ته فنگی نه درابوو یی هه ر چونکه بزۆز و جیی نافه رمانی بوو. گه نجیکی هه لکه وه تووی به تاقت و چالاک و قه له م ریک و چاوشین و سوورکا ل بوو، سینک و شانی وه ک هی ئهو عه لییه م به که سه وه نه دیته بوو... ته فنگچییه ک بوو تاکی نه بی... به وه به ر زنی بچو و که وه له ته ختایی ره نیک به ردیکی بزۆری ورد له مه و دای سیسه د مه رتیک دوو رایی کرابوو به نیشانه، چه ندیکی ئه نگیوه کان خه ریک بوون به رده که نه ئه نگیورا. عەلی به شیخ هه سه نی گوت: مۆله تم بده ته فنگیک بگره ئهو نیشانه یه ئه گه ر یه کوه ه ل نه مه نگاوت گو ییه کم ه لالت بی. به ئیزنی شیخ هه سه ن ته فنگیکی وه رگرت و بزۆی که وته سه ر زگ، ما لم هه قه به هه وه ل گولله وه فا به وه عده ی کرد و به رده بزۆری بانگۆز کرد... زۆری نه برد که تنیکی کرد و هه بس کرا. من له سه فه ریکی دواتر ما دیته وه له به ندیخانه ی قه لادزه بوو به لام فرسه تی وه رگرت و ده رباز بوو... به یینک قاچاغ بوو مه فره زه به دوا یدا ده گه را، ته نانه ت من له سنډۆلان بووم پاش عه سریک 23 سواره ی پۆلیس له وه تاغی شیخ هه سه ن دابه زین به نامه ی ته عقیبی عەلی گاور، به لام حورمه تی سنډۆلان ئه وه بوو که هه ر به پوو که شه له ته عقیبا بوون، وه کوو میوانی عاده تی له وه تاغ مانه وه. له ماوه ی سه عات و چاره گینکا نان و پات و پلاوو گوشت و شیرینی به تاموشامیان له به ر داندر و به ر له پۆژاوا دو عاخوا زیان کرد... که ئێران له 1942 له لایه ن پووس و ئینگلیزه وه دا گیرکرا و ده سه لاتی تاران له کورده ستان کو تابوو عەلی گاور تا قمیکی ریک خست

و دهستی دایه خۆسهپاندن تا ناوی دهرکرد به عهلیاغا و ترسی راشکا بهسەر براگه‌وره‌کانی ئه‌و ههریمه‌ی ئه‌و تینیدا چالاک بوو. پوژیک له پوژانی خوا عه‌لی به خزی و تاقمه‌که‌ی چه‌کداره‌که‌یه‌وه بێپه‌روا بوو له دیوه‌خانه‌ی ئاغا‌یه‌کی کوردی دیوی ئیزان ده‌کات و لێی ده‌بی به‌ میوان. ئاغا‌که‌ زووتر پلانیکی ریک خستبوو، که‌ عه‌لی و تاقمه‌که‌ی ده‌که‌ونه‌ سهر باری هه‌سانه‌وه له پێ چه‌کدارانی ئاغا‌که‌ غافلگیریان ده‌که‌ن و عه‌لی و هه‌موو پیاوه‌کانی له ده‌ستریژینکا ده‌کوژن. به‌مه‌دا داستانی ئه‌و که‌له‌مێرده‌ ناره‌حه‌ته به‌ پایان ده‌گات.

ئه‌و عه‌لییه له سه‌ره‌تای جیلتیدا گاوانی سنډۆلان ده‌بی. کچیکی ئاوی له‌ نۆره‌ی خزیدا، نان و خۆراکی سه‌به‌ینه‌ بۆ گاوان ده‌بات، عه‌لی نامه‌ردیه‌کی هه‌ره‌ زلی له‌ گه‌ل ئه‌و کچه‌دا کردبوو، ماوه‌یه‌کی درێژیش له‌و پوژده‌دا لای خزی ده‌یه‌یلێته‌وه تا لێ تیر ده‌بیت. که‌س و برای کچه‌که‌ خۆیان سل ناکه‌ن تا پوژیک دایکی عه‌لی ده‌چیته ئاودانی تووتن، ئه‌وانیش به‌ ئاشکرا ئه‌و که‌تنه به‌ دایکی عه‌لی ده‌که‌ن که‌ عه‌لی له‌ گه‌ل خوشکی ئه‌وانی کردبوو... به‌مه‌دا مه‌سه‌له‌که‌ بیده‌نگی لێ کرابوو. ناشزانم سه‌ره‌ته‌نجامی کچه‌که‌ چی بوو. من ئه‌م باسه‌م دوا‌ی مه‌رگی عه‌لی له‌ خه‌لقی سنډۆلان و به‌پرس کردنی‌ش له‌ خاله‌کانه‌وه‌ زانی.

بێمه‌وه سه‌ر حیسابی خۆم. کاردروستایی خۆیندنی به‌غدام بۆ کرا (دایکم خشیلی خزی فرۆشت) له‌ گه‌ل تاهیری هه‌مه‌ لالدا سه‌فه‌رم کرد. ژووریکی بۆ ریک خستم له‌ خانی هه‌مه‌ ته‌بیاغا و هه‌مه‌د مسته‌فاغای هه‌ویزی. له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ ناوی خۆپایی لێ هات، سالی دوا‌یی بوو به‌ کرێ ئه‌مما کرینی که‌م. کاک تاهیر خوا لێی خۆش بێ له‌و که‌ره‌سته‌ی بۆمی کړی چه‌ندی بلنی هه‌سقیلی کرد، منیش شه‌رمه‌ ئه‌به‌دیه‌که‌م زمانی ده‌به‌ستم. پاره‌ی دانابوو لای عه‌بدولوه‌هاب قه‌له‌مچی، ناسیاوی باوکم و دۆستی زوربه‌ی توجاری کۆیه به‌تایبه‌تی هی حاجی مه‌جیدی ئه‌مینی حسینی، که‌ مانگانه‌ی لێ وه‌رگرم ئه‌مما نه‌مه‌ده‌زانی خیر و سه‌ده‌قه‌یه‌ ده‌مداتی یان پاره‌ی خۆمه‌ کاک تاهیر، وه‌کوو ئینگلیز، سړی نه‌ده‌درکانه‌د. خوا‌ی لێ خۆش بێ بایی ناره‌حه‌تی من به‌ ده‌ست ئه‌و هه‌سقیلییه‌ی ئه‌وه‌وه، خزی له‌ ئیستیراحه‌دا بوو که‌ چه‌ند قروڤینکی لێ که‌م کردوومه‌ته‌وه.

ئالقای هه شتم

دوورخوینی ږووپه‌ږه‌ی هه‌ر بابەتیک بیت به‌ریه‌وه‌ه‌یه‌ ناواخنی لاهوکی به‌ ږایه‌له‌ جلو‌ه‌ی تیدا ببه‌ستیت وه‌ک که‌ سه‌یری ئه‌وبه‌ری شه‌قامت کرد هامووشوک‌ه‌ر و مه‌لی نزمفریش دینه‌ به‌ر نیگاته‌وه‌. ئه‌و ناواخنه‌ لاهوکیانه‌ تیاندا هه‌یه‌ له‌ بابەتی بنه‌ږه‌تی خوشت‌ر بیت. ئه‌گه‌ر شیا‌با مه‌به‌ستی بنه‌ږه‌تی جیگا چۆل بکات بۆ تیره‌ریخی له‌ خۆی خوشت‌ر ده‌بوو ئالقاییک‌ی سه‌رله‌به‌ر، بگه‌ر پتریش، ته‌رخان بکه‌م بۆی. دۆست و براده‌ری به‌ږیز زۆرن له‌وانه‌ی تینینی و پرسیا‌ری ورد و داخوازی تایبه‌تیا‌ن لئ‌ی کردووم به‌ به‌لگه‌ی خوشامه‌دیا‌ن له‌و ئالقایه‌ی هه‌تا ژماره‌ پینج ږیزیا‌ن به‌ستوه‌ ئالقای شه‌شهم جا‌ری بلاونه‌بۆته‌وه‌، خه‌ریکه‌ له‌ هیلکه‌دانی چاپخانه‌ به‌ربسته‌وه‌.

مامۆستا ئه‌میری هه‌سه‌نپوور له‌ که‌نه‌داوه‌ نامه‌ی نا‌رد داوا‌ی درێژه‌ و وردکێلی پتر و فره‌تر کردنی بابەت، به‌تایبه‌تی ه‌ی سه‌ربه‌ قوتابخانه‌کان و جزری نووسین و کتیب... ده‌کات. وه‌رامم نووسییه‌وه‌ به‌لام داخ‌م ناچ‌ی نامه‌که‌یم بزر کرد و ئه‌دره‌سیم له‌ ده‌ست دا. ئیسته‌ ئه‌و ږه‌نگه‌ وه‌ها بزانی که‌مه‌رخه‌میم کردب‌ی. نه‌خیز، به‌رده‌وام له‌ په‌رۆشدام.

مامۆستا تاهیر ئه‌حمه‌د هه‌ویزی نامه‌ییکی سی لاپه‌ږه‌یی بۆ نا‌ردم. یه‌ک باوه‌ش قسه‌ و خه‌به‌راتی ئه‌وتۆیا‌ن تیدا‌یه‌ که‌ ئه‌گه‌ر پینشت‌ر ئاگاداریا‌ن بپامایه‌ ئه‌و پینج ئالقایه‌ بیه‌یه‌بتر ده‌بوون. پیاوه‌تی خۆی به‌وه‌دا ته‌واو کرد که‌ داوا‌ی ده‌رچوونی «حه‌ماغای گه‌وره‌»ش تینینی خۆی له‌ قه‌واره‌ی پتر له‌ بیست لاپه‌ږه‌دا بۆ نا‌ردم. ئه‌وانیش زانیاری وه‌ها‌یا‌ن تیدا‌بوو که‌ ئه‌گه‌ر به‌ر له‌ ده‌رچوونی کتیبه‌که‌ لینا‌ن به‌له‌د بامایه‌ سوودیا‌ن به‌ کتیبه‌که‌ ده‌گه‌یا‌ند. به‌ نمونه‌ له‌ لاپه‌ږه‌ ده‌ی تینینییه‌کاندا ده‌لی: دایکی هه‌ماغای کزێی (حه‌ماغای گه‌وره‌ - وه‌ک خۆم دامناوه‌) کچی وه‌ستا هه‌مه‌دی عه‌ودی ده‌باغ‌ی کزێی بووه‌، سمایلا‌غاش هه‌ر له‌و ئافره‌ته‌ که‌وتۆته‌وه‌. من چه‌ندیکی له‌ غه‌فوورییه‌کان پرسیا‌رم کرد له‌م ږووه‌وه‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م زانی که‌ دایکی هه‌ماغا ږه‌حه‌مخانی‌ک بووه‌ خه‌به‌ره‌که‌ش له‌ یه‌کیکی هه‌ویزی وه‌رگه‌یرابوو... تینینییه‌کان زۆر به‌ که‌لکن ږۆزی که‌لک لئ‌ی وه‌رگرتیا‌ن دیت، بلێن ئینشالا.

د. کوردستان موکریانى، به ته له فون، له زارى خوى و نهوانه لىشى بیستون له گویمی چرپاند که بیره وه ریبه کانم شه بهنگى ئافرهت و دهوری ئافرهت له ژيانى منیان تیدا نییه. نهختیک له و ماوه زور کورتهى و توویژی ته له فوندا هوی رهنگه دانه وهى گول و بهرگ و په لکه زیرینهى ئافرهت بۆ د. کوردستان پروون کرایه وه... تۆ بلنی نه زانم چیشتی بى خوی و باغی بى میوه و مه زارى بى گول و مهل نو قسانن! به لام چونا و چونی دهرفه تی ته سکه بهرى ئازادی ته عبیر له رۆژه لاتة خۆشه و یسته که ی نه بورد و وه که ی چاونه پۆشه که ی خۆمان به رفره وان بکم هه تا قافلە ی به زهنگۆله ی پر هاتوبات و بریقوباقى کالای هه مه چه شنە یی خوشکه که ی فرشته و په ریی کیزۆله ی کوردستانی ده می گه نجایه تیمی پندا بیته ناو چلچراخانى یادستانی دلنکی هه ستیاره وه!!

چه ندین براده رى خۆشه و یست و که سانی که پشتر نه مناسیون به گهرمی له ده رچوون و ده رنه چوونی بیره وه ریبه کانم ده پرسنه وه، هه تا نه وه ی هیندیکیان پاته و پات پنیان گوتم که دلشکه سته یی وه های کرد نه و ژماره یه ی که چاوه پروان ده کرا ئالقه ی شه شه می تیدا بیت و نه بوو نه یکر... یه کیکی زور ریزلیگیراو که ده بوو هه ر جاره له لایه ن ده زگای رۆشنیرییه وه هه موو ژماره ی گۆزاره کان و نوسخه ی کتبه کانی بۆ بچیت، گوتی دانه ییکی نه و ژماره یه ی ئالقه ی چواره می تیدا بوو به دوو دیناری کرى... نه و ژماره یه ی که براده ران نه یانکرپیوو باسیکی زمانناسانه ی دوور و دریزی خۆیشمی تیدا بوو، تومه ز تامه زرۆیی بۆ چه ژى ناو گه شته که کینشابوونی ده نا ده بوو باسه زمانیه که دوو هینده یان بکیشیت.

له زور لاهه خویته رانی نه و ئالقانه کورته میژووی بنه ماله ی خۆیانیان بۆ ناردووم، به سپاسه وه پینه پى له جینی پنیوستدا بلاو ده کرینه وه. لیزه دا یه کیکی له و قهردانه ده ده مه وه. له ئالقه ییکی پنیووتردا باسی کوژرانی پیاویکی سینانیم کرد، له هاتوباتی بووک گویتسته دا گولله ییکی کویری بهر که وتبوو. له و مونسه به یه دا معاون پزلیسی نه وسای کزیه م به چاکه ناوه ئنا بى نه وه ی به خویته رانی بناسینم، نه و جوامیزه «ره فعت نه حمه د» خه لقی کفریه به «وه نداوی» مه شوورن. وه ک خوی بزى گیزامه وه له دزه یاتیه وه رایان گویتسووه بۆ کفری. دایکی کیزی فه تاح به گ، ئامزای «ره شید به گی نه حمه د به گی بیتوانه» یه که له تیره ی «پشتگه لی» ی

میره‌کانی خوشناون، له «ئه‌نوه‌ر به‌گی میرانی ره‌شید به‌گ»م پرسى، له‌گه‌ل نه‌ختیک ږوون کردنه‌وه، قسه‌کانی به‌ راست گيږا. کاک ږه‌فعت ئیسته‌ مالى له به‌غدايه و خانه‌نشینه.

که‌ هر قه‌رزدانه‌وه بیت پڼو‌یسته بلیم، سالی 1935 که‌ له‌ خزمه‌ت مامدا چووین بۆ سلیمانی، زیاره‌تی مال‌ه‌که‌ی شینخ مه‌حموودمان کرد، به‌لام وه‌ها ږیککه‌وت که‌ هیچ یه‌ک‌یک له‌ کورانی له‌ سلیمانی نه‌بوون، ئه‌مه‌شمان ده‌زانی، به‌لام پڼو‌یستیکی ئه‌ده‌بی بوو ئه‌و زیاره‌ته‌ بکه‌ین.

ناوناوه ورده‌ گله‌ییم بۆ دیت‌ه‌وه له‌ هه‌ندئ باس و خواسی ناو گه‌شته‌که‌ که‌ جینی ږه‌زامه‌ندی ئه‌م و ئه‌و نابیت، من له‌ به‌رنامه‌دا نییه‌ به‌ ئانقه‌ست یه‌خه‌گیری که‌س بيم که‌سینکی مونسه‌به‌ش ناوی به‌یڼیتته‌ ناو گه‌شته‌که‌وه به‌ پاریز قه‌له‌می لی ده‌گيږم. به‌لام هه‌روه‌ک زه‌ده‌ی ناکه‌م چاکه‌شی بۆ هه‌ل‌نا‌به‌ستم. تکام ئه‌وه‌یه‌ خو‌یته‌ریک که‌ له‌ نووسینه‌که‌م نارازی بوو هر چونکه‌ حه‌زی ده‌کرد شتیکی شیرنتر بگيږمه‌وه له‌وه‌ی به‌ر دۆستیکی، وه‌یا خزمی خۆی که‌وتوه، با ئینساف به‌کاربه‌یڼیت و ئه‌وه‌نده نووسینه‌م به‌ نووسینیکی وه‌ک ئه‌وم بگري‌ت که‌ باسی که‌سینکی بیگانه به‌ خۆییم کردوه و لی نارازیییش نابیت. کپ کردنی قه‌له‌می نووسه‌ر وه‌ک زمان ږینی مرؤی قسه‌که‌ره. ئه‌گه‌ر باخه‌لفه‌راحي له‌ خو‌یته‌رانه‌وه، وه‌یاخود له‌ خاوه‌ن عه‌لاقانه‌وه به‌کار نه‌یه‌ت ده‌بی هیچ که‌سیک هیچ ږووداو‌یک و بیروباوه‌ریک بلاو نه‌کاته‌وه، ئه‌وه‌نده‌ی قسه‌ی نار‌ه‌وا له‌ باره‌ی منه‌وه بلاو کراوه‌ته‌وه که‌ هیندیکیان قانونیش ده‌یگرتن پتره‌ له‌ تیکرای ئه‌و شتانه‌ی من له‌ باره‌ی خه‌لقه‌وه نووسیوه‌تم که‌ به‌ چ نیازیکی تایبه‌تی و دوژمنایه‌تیشه‌وه لیم نه‌بیستراوه.

سالانی خو‌یڼدنی حوقوقم، بیگومان، له‌ هه‌موو ږووه‌وه جزره‌ گۆږانیک بوو له‌ ږینازی ږه‌وتی به‌سه‌ربرد‌نم. شاری به‌غدا خۆی به‌ ته‌نها تاقیکردنه‌وه‌ییکی نو‌ی بوو بۆم و بۆ هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ وه‌کوو من و پتریش له‌ من ژیانیکی یه‌کنه‌وای سه‌ربه‌قه‌پیلکیان له‌ شاره‌ بچووکه‌که‌ی خۆی‌اندا ږاده‌بوارد. هه‌رچه‌ند له‌ به‌غداش ږیم به‌ خۆم نه‌دا داوه مه‌عنه‌وییه‌کانی پڼوه‌ندی به‌ ئاکار و ږه‌فتاری میراتیم هه‌ل‌ږمه‌وه تا ئه‌وه‌ی به‌ دريژایی چوار سالی به‌غدام ته‌نها سی جار‌ان به‌ ناچاری له‌گه‌ل پیاوی

ماقوولدا چووم بۆ «ملهی» دیسان بهرینایی رووپینوی کۆمه لایه تی و شارستانه تی و سه قافی و خولگهی هه لسوور و داسوور له به غدا قیاسی هه لئه ده گرت له چاو شاره کانی دیکهی ولات.

جاریک له و سێ جارانه ی که ده لیم به ناچاری چووم بۆ مه لها، ئه وه بوو که له گه ل دکتۆر نه جیب عه بدلنوور، دکتۆری خهسته خانه ی کۆیه، شه وینکیان چوینه مه لها یکی عیزاقی که گۆیا بابه تی یه که می مه لهاکان بوو. ئه و شه وه ئافره ته گۆرانییژه کان و سه ما که ره کان ئه وهنده به ئه ده ب و به نامووس بوون وه هایان له دکتۆر نه جیب کرد که به دلشکسته ییه وه بلێت: سه یری تالع و به خت بکه، تیا ترۆکان ئه م شه و له ئافره تی «شارع الرشید» به ئه ده بترن. قسه که شی راست بوو، چونکه به راستی جله کانیان وه های داپۆشیبوون هیچ جیگه ییکی له شیان ده رنه ده که وت که له نوێژدا نابێ ده رکه ویت... دکتۆر نه جیب میسری - لوبنانی بوو، هه تا بلێ نیگا فره وان و قسه خۆش و دۆسته شه رب بوو. له کۆییان کۆبیتر بوو. به دوا یی بووش به زاوای کۆییان و کچیکی به رینوجیی خواست که دکتۆر نه جیب بۆی بو به موسلمان... ئه م خزمایه تییه ی دوا ی ده رچوونم له حوقوق پینک هات، خۆشیم یه ک بووم له دوو که سان که داخوایمان بۆ کرد، که سه که ی دیکه کا که زیادی هه ماغا بوو. سه د جاران لێی پیرو ز بیت، نشیمه نی بۆ ماوه ی دوو سال و نیو له ژووریکی خانی هه مد مسته فاغا و هه مه ته یباغای هه ویزی بوو که نزیک له کۆنه مۆزه خانه ی به غدا به لای ناوه وه ی خانووه کانی ئه و گه ره که نه ک به لای شه قامه وه هه لکه وتبوو.

به ختی یار وه های کرد هاو رینیکم بۆ بره خسیت و له لایه ن خواردنه وه پینوه ی به سه سیمه وه. مه هه د کا که خان کو ریکی خانه قینی که ئه وسا له پله ی ناوه ندی ده یخویند و ژیان فیزی کرد بوو چیش ت لئ بنیت و سه روبه ری مه تبه خچیه تی و له وازی خواردن به ئه ستۆوه بگریت. ئا ئه م گه نجه بۆم بوو به «خدری زینده».

من له ماله وه هه رچی خواردنه مه نی په کی له سه ر بکه و تابه وه ک بزنج و ساوار و نیسک و نۆک و دۆشاو و سماق و... و... بزم ده هات، وه یاخود له گه ل خۆمدا ده مهیتا، مه مه دیش چی مه نجه ل و که تلی و پریمز و که لوپه لی چیش ت لیتان هه یه پێی بوو، فیریش بوو چیش ت لیتینت، به راستی چاکیشی لئ دهنه. ته نها گوشت و

رۆن و نانمان له بازار ده‌کړی... چه‌ندیکی بشلنی ته‌بیاتی خوش بوو، له دل راگرتنی برادر بی‌قصور بوو، به زیاده‌وه‌ش تینینی خواروژووری پله‌ی خویندنامانی ده‌کرد ئیتر به چاوی براگه‌وره سه‌یری ده‌کردم، که من هیچ نه‌م لایه‌نه‌م به‌سه‌ردا نه‌ده‌سه‌پاند، به پینچه‌وانه‌وه له غه‌یری چیشیت لینانه‌که ریم نه‌ده‌دا براچوکه‌یی و گه‌وره‌ییمان پیوه دیار بیت.

محمد ناسیاوی «ره‌شیدی سما‌یلا‌غای باجه‌لان» ی خانه‌قین بوو، که‌وا به‌ر له‌وه‌ی من بيمه‌وه به‌غدا، ره‌شید له‌گه‌ل «دلدار» (یونس ره‌ئووف) و کاکه‌حه‌مه‌ی خانه‌قا براده‌رایه‌تی خوی چه‌سپاندبوو، به‌لام محمد له‌ ئاست ره‌شیددا خوش‌یستن و گله‌یی تیکه‌ل ده‌کرد، هه‌رگیزیش نه‌چومه بنجوبناوانی ئه‌و باره نه‌گونجاوه‌وه. محمد که‌وت‌ره‌وت خویندنی حوقوقی ته‌واو کرد. به‌ینیک بووه فه‌رمانبه‌ری میری له «تسویه»، دواتر وازی له‌ وه‌زیفه‌یه هیتا و ئیستا مه‌کته‌بینکی محاماتی هه‌یه، شوقه‌بینکی سه‌رله‌به‌ری گرت‌ته‌وه له «ساحة النصر» ی «باب ئه‌لشهرقی» و شوکرئ له هه‌موو پرویه‌که‌وه دامه‌زراوه و ره‌گی له ژيانی تیروته‌سه‌ل داکوتاوه... له‌وه‌ته‌ی ده‌یناسم، که پتر له 45 سالی به‌سه‌ردا تیه‌پویه، دل‌م گه‌ردی لی نه‌گرتوه...

کاکه‌ ره‌شید باجه‌لان-یش که له رۆژانی سه‌ره‌تای حوقوقمه‌وه ناسیم و بووین به‌ دۆست هه‌رگیز له هیچ پرویه‌که‌وه بایی سه‌ری ده‌رزی چ له حوقوق و چ پاش حوقوق، دل نیکه‌رانیمان نه‌بوو. ئه‌و سالتیک پینش من بوو، به‌ینیک محامات و دواتر وه‌زیفه‌ی دادپرسی دیت هه‌تا له‌و داوییه‌ خوی خانه‌نشین کرد. که یه‌کدی ده‌بینین هه‌ر به‌و گیانی قوتابه‌تی چله‌کان ده‌دوین. نالینیت ته‌مه‌ن و له یه‌کتری دا‌بران ده‌ورینکی هه‌بووینت له گزپینی ته‌بیات و په‌رۆش بۆ یه‌کتر و له‌زه‌ت لیک وه‌رگرتن. که گوتاری «میرزا عبدالکریم» ده‌رچوو له گزفاری کاروان، کاک ره‌شیدم دیت زۆری گوتاره‌که پین خوش بوو. گوتاره‌که خزم نووسی‌بووم و بلاوم کردبۆوه ئه‌ویش له وه‌فاداری بۆ سه‌ربازینکی پین ده‌نگ و هه‌رای کوردایه‌تی و دۆست و ناسیاوینکی دراوستی خانه‌واده‌یه‌ک که له رۆژگاری باپیری باپیرمه‌وه له خزم نزیکتر بوون، مالتیشمان له سه‌ربه‌انه‌وه بۆ بانی ئه‌وان 7 متر دوور و له ده‌رگه‌مان بۆ ده‌رگه‌یان به‌ کۆلانه‌دا سی مه‌تر مه‌ودا بوو.

به ئيزنى ماموستا رهشيد باجه لان ئهم خه مره وینه وهی سهرده می خویندنی حوقوقمان به عهرزی خوینهر دهگه یه نم: کاکه رهشید و کاکه حه مه ی خانه قا و دلدار سی براده ری هاومه شرب و هاوباوهر بوون، به زوری له گهل یه کتردا رایان ده بوارد هه رچهند خه وگهی کاک رهشید له به ری «که رخ» دور له شوینی کاکه حه مه و چهند براده ریکی دیکه یان بوو... شه ویک له شوینه که ی کاکه حه مه براده ران کۆده بنه وه هم بۆ رابواردن و هم بۆ خهفتیانی پیداوسته کانی چالاکی سیاسیان. له ده می گه پ و نوکته دا ده که ونه سهر باری قسه ی تیکه ل و تیک ئالقاو که به زوری خه لق به ته له یه وه ده بیت. رهشید قسه یه کی ئه وتزیی له عهر بیه وه داده یلئی به لکوو بۆریان بدات، بریتی بووه له چهند پات کردنه وه ی وشه ی «نگ» که داریکی به رداری به غدایه، ئیتیر: «لنا نېگه ولکم نېگه، نېگه نېگتا ونېگ نېگتکم...» هتد. کۆمه له ی براده ران خۆی لی گیل ده که ن و هه رجاره یه کیکیان لینی داوا ده کات بۆی بلیته وه، ئیتیر کاکه رهشید ماندوو ده که ن تا دوا یی دانیشتیان، ده چیته وه بۆ خه وگهی خۆی. جاری نه نوستوو ته له فزون داوا ی ده کات، تومه ز جه ماعت داوا ی ده که ن و ده لئین هه ر ئیستاکه بۆ کاریکی زیده گرینگ ده بی بگه یته وه لامان. رهشیدیش لینی مه عینه شتیکی سهر به حیزبایه تی لزوومی ئه و داوا یه ی کردوو، به هه له داوان و نه فه سسواری ده گاته وه ژووره که یان و ده لی چی رووی داوه؟ به خوینی سارده وه ده لئین: ئه ری به خیری خۆت مه سه له ی «نگ نېگتا» مان بۆ دووپات بکه وه، باشمان له بیر نه ماوه... با ئه وه ش بلیم. کاکه رهشید له ته بیاتیدا نه بوو له کرده وه ی ئه وتزیی خه ریکی تۆله ستاندنه وه بیت.

پنوهندی ناسیاویم به گه لیک له گه نجی کوردی ئه وسا که له هه موو لاییکی کوردستانه وه بۆ خویندن هاتبوونه به غدا بنیات نرا، به لام زۆر به خیرایی له گهل «کاکه حه مه ی خانه قا» و «عومه ر عوسمان» ی کۆنه هاوهری خویندنی هه ولیر وه ها نزیک بووینه وه، رۆژ و شه و تا ده می نوستن، به زوری له گهل یه کتردا رامان ده بوارد ئیتیر به موتالای دهر سه کانمان بیت، وه یا به کاتکوژی بیت. ئه م سییه مان به جۆریک یه کدیمان گرتبووه وینه ی نه بوو له نیوان هه یج جووته، وه یا تا قمه براده ریکدا. به یه که وه بیتاقه ی یانه سییمان ده کری، جاریکیان بیتاقه ییکی په نجا فلسیمان نیو دیناری برده وه، سهر و 150 فلسمان قازانجی پێ برا. کاکه حه مه پاره که ی خۆی دایه یه که م هه ژاری پنی گه یشت، من و عومه ر نانیکی قاوه لتی

باشمان پښ خوارد که ئهوسا نهفه ریک له لۆقه نتهی عاده تی که متر له په نجا فلسی بز یه ک جه م ده چوو... جاریکیان دیکه یانه سییمان نه برده وه.

عومەر عوسمان مرۆینک بوو له هیوینی ساغی و راستی و دلسوزی و خۆنه ویستی دروست کرابوو. له و ماوه ی یه ک دوو سالی دا که به یه که وه هه رسیمان هاوړنی خویندن بووین، پۆژه ک له پۆژان ئاره زوی خوی پیش ئاره زوی ئیمه نه یه خسته وه... هه ر که سه ریکی له دلدا هه یبوو بیت نه یده هیتایه سه ر پووی. نه مدیت ئه م مه لایه که تئاکاره به هیچ مه سه له ییکی خۆیه وه به رنامه گۆری وه یا ملچومۆنی و کزی و عاجزی به سه ر رابواردنی پۆژانه ماندا به یتیت. تۆ بلنی له دهسته ته رازووی چ مه ردینکا جی ده بیته وه بۆ ئه وه ی نه ساغی کوشنده ی خۆی بشاریته وه و ئه رکی له شساغی بخاته سه ر له شه که نه فته که ی هه ر هه تا به رنامه ی براده رانی له رابواردنی پۆژانه یاندا که لینی تینه که ویت؟ عومەر دوو چاری سیل بوو! به ده رنگه وه ئه و راستیه مان زانی... خویندنی واز لیه یتا... جوانه مه رگ بوو...

براده رایه تی سڼ قۆلی له نیوان عومەر و کاکه حه مه و مندا دوا ی مه رگی عومەر سه رله نوئ بۆوه به سڼ قۆلی که دلدار بوو به کوچکه ی سییه م. به ده م گه شته وه باسی ئه م براده رایه تییه دیت.

له و قوتابیانه ی پڼوه ندی نیوانمان گه یشته براده ری و له زهت له یه کتر وه رگرتن چه ند که سیکی بوون. له مانه جه مال ره شید و که مال عه بدولا که قوتابی بوون له کۆلنجی «طب» و دواتر بوون به دکتۆری سه رکه وتوو. د. جه مال ویرای شاره زایی له له ش و ماده. له گه ل ئه ده ب و زمانیش ئاشنا بوو. د. که مال شه کریک بوو بۆ خۆی. ئه گه ر بلیم شه رم به خۆینک بوو به هه له رینی بز کردبوو بۆ ناو گۆبه ندی ئاده میزاد لیم به زیاد مه گره. پۆژیکیان له به ر ده می دووکانی سیمۆن ئه فه ندی (که هه ر ئیستا باسی دیت) د. که مال و د. جه مال و من راپوه ستابووین ته علیقی سه یرۆکه مان لی ده دا به سه ر ئه وه ی ده هاته پیش چاومان. دکتۆر جه مال و من له قافییه ی «مسرور، مغرور...» به عه ره بیی کوردی ئامیز که گۆیا خه لقه که تنی ناگه ن چۆنکی بۆمان هاتبایه دورمان ده قه لاشت. نۆره ی دوکتۆر جه مال بوو. شتیکی گوت له و قافییه. هه ر ئه و لی بۆوه، کابراییکی پشتکوور گه یشته ئاستی من و خه ریک بوو بۆ لای دکتۆر که مال ره ت ده بوو منیش به قافییه ئارایی و مناسبی وه زعی ئه و

کابرایه گوتم: «وپشته قمبر» به لای خزمه وه چ عریبک له م قسه یه م تیناگه ت که چی قه مبور لای عه ره ب ئاشنایه من نه مده زانی. کابرا رووی وه رگتیا و به ترشییه وه دهنگی بۆ د. که مال هه لبری و دهستیکی لئ هه لته کاند و گوتی: خوش ئاداب یاخود خوش ئه خلاق... د. که مال رووی مۆر هه لگه را نه شی ده ویست تاوانه که له خۆی بته کینیتیه وه به منی بداته وه. هه زاران هه زار حه یف که ئه م مریه نرخداره مان له هه ره تی گه نجایه تی و تافی پینگه یشتنی له کیس چوو. دکتۆر جه مال تا ده می ئه م نووسینه براده رمه و به دریزایی 46 سالی رابوردوو براده ریمان له گه شه دا بووه هه رچه ند ده رفه تی یه کتر دیتنیش وه زه حمه ت که وتوه.

له گروپی قوتابییه کانی حوقوق مه گه ر چۆنهایه ک ده نا هه موو کورده کان به ناچاریی ناسیاو و ئاشنا بوون. له گه ل جه لال و بورهانی حامید به گ و سه عیدی ئه فراسیاب به گ و عومه ری محمه داغا و مه جید یاوه ر و زه یدی ئه حمه د ئه فهندی و حه مه سه عیدی حاجی برایماغا و جه لیل هۆشیار و «باییز و برایم و جه وه ر و کانه بی» سی عه زیزاغا و باییزی عه بدولاغا و محمه دی فه تاح چله بی و «برایم و ته لعه ت» سی محمه د عه لیاغا و فه تاح مه حموود و محموود تۆفیق... هه میشه به یه ک ده گه یشتین. له مانه هیندیکیان له خویندنی ناوه ندیه وه ناسیاوم بوون که له هه ولیر به یه که وه خویندبوومان. له گه ل هیندیکیان به پنی ریکه وت براده ریمان به هیزتر بوو. زه یدی ئه حمه د ئه فهندی به پنی خزمایه تییه کی که له گه ل مالی مام و دوو پوورمدا هه یبوو بۆ منیش سه ره رای براده ری به خزم حیساب بوو، له 1930 شه وه ده مناسی. هیندیکیان مالیان له به غدا بوو، یاخود مالیکیان له به غدا بوو، ناوانوه نیوه رۆژه شمان لایان ده خوارد، تیناندا بوو به ر له من و دواى من گه یشتنه حوقوق، هه ر به و پنیه زووتر و دره نگتر له من حوقوقیان ته واو کرد.

قوتابییه کان له دووکانی سیمۆن ئه فهندی که پیاوماقوولیکی ئه رمه نی بوو ده میک بوو که وتبوه به غدا، دووکانه که شی له زارکی لاشه قامی ئه کهمه گخانه بوو شیر و چایه و نانی سه به یانی ده فروشت زۆر خاتری ده ویستین و رۆژانی جومعه قوتابی چهندین «کلیه» لئ کۆده بوونه وه، ئا له ویدا ئاشنایی نیوان جۆره ها قوتابخانه و «کلیه» داده م زرا. مسته فا عه زیز و فه تاح شالی و محمه د ئه مین ده ربه ندفه قه ره و فه وزی سائیب له قوتابیانی کولییه ی حه ربیه م له و رۆژانه دا ناسین. له برایانی

بهري بادينان سددیق ئەتروشی و جهمیل رهشید و سادیق بههائه‌دیین ږووی ناشنا بوون. نوکته‌ییک په‌یدا بووبوو ده‌یگوت ئەوه‌ی کورده ده‌بی هیلکه‌وږژن لای سیمۆن ئەفه‌ندی بخوات و سه‌ری له «صالون حلاقة الشرق» - که هه‌ر سی چل مه‌ترینک له دوو‌کانه‌که دوور بوو - بتاشینت و جلک لای وه‌ستا به‌شیر موشیر بدوریت. وه‌ستا به‌شیریش به‌هه‌مووی سه‌د مه‌ترینک له‌و دوو مه‌رکه‌زه‌وه دوور بوو. من له‌م سئ ږوکنه‌ دوانیم هه‌بوون به‌لام هه‌رگیز ږیک نه‌که‌وت بچمه‌ دوو‌کانی به‌شیر ئەفه‌ندی. هه‌ر به‌ ږڼه‌ی هاتوچۆی قوتابییه‌کان بۆ دوو‌کانی سیمۆن ئەفه‌ندی میوانی خوینده‌واریش که ده‌هاتنه‌ به‌غدا سه‌ردانی دوو‌کانه‌که‌یانی ده‌کرد. من په‌که‌م جار «فایه‌ق بیکه‌س»م له‌و دوو‌کانه‌دا دیت. ئەو قوتابیانه‌ی وه‌کوو من نشیمه‌نیان له‌ سیمۆن ئەفه‌ندی نزیک بوو هه‌موو سبه‌ینه‌ییک نانی سبه‌ینه‌مان لای ئەو ده‌خوارد. هیلکه‌وږژنی ئەو دوو‌کانه‌ بێمانه‌ند بوو.

سیمۆن ئەفه‌ندیش چاودیزی قوتابی کوردی ده‌کرد. که‌ حه‌رب درێژی کیشایه‌وه و خوارده‌مه‌نی عه‌زیز بوو زۆر سبه‌نیان سیمۆن ئەفه‌ندی هیلکه‌ی گل ده‌دایه‌وه بۆ قوتابییه‌کان و نه‌یده‌دایه‌ که‌سی دیکه‌. قه‌رزی لای قوتابی هه‌ژاری کورد کۆده‌بۆوه تا ئەوه‌ی وه‌ها ږیک ده‌که‌وت قه‌رزه‌که ده‌سووتا... تا بلێی لامان به‌ږیز بوو، خۆیشی له‌ بنه‌ماله‌کانی ئەرمه‌نی بوو. خیزانی ناوناوه‌ سه‌ری میزدی ده‌دا، ئافره‌تیک بوو ویچوویی و خاتوونیی لئ ده‌بارئ... دواتر له‌ سه‌فه‌ریکدا که‌ چومه‌ لای سیمۆن ئەفه‌ندی و هه‌والی خیزانه‌که‌یم په‌رسی دایه‌ گریانیکی به‌ هه‌نسک ئاوی له‌ چاوی منیش هینا. گوتی چهند هه‌فته‌یه‌که‌ مردوه‌... دوو کوږی هه‌بوون، ژيانی مه‌يله‌و به‌ره‌لای ئەوسای به‌غدا له‌ چاو ویل و ته‌رتیبیکی که‌ سیمۆن ئەفه‌ندی و ژنه‌که‌ی به‌ جحیلێ له‌ مه‌فته‌نی خۆیان تیندا په‌روه‌رده‌ بووبوون ده‌رفه‌تی ئەو دوو کوږه‌ و دایک و باوکه‌که‌یانی نه‌دا که‌ به‌یه‌که‌وه‌ بگونجین. هه‌میشه‌ سیمۆن ئەفه‌ندی گله‌یی لێیان هه‌بوو، ناوناوه‌ به‌ده‌م گله‌یه‌وه‌ ده‌شگريا.

ئهو سه‌له‌ی خویندنی حوقوقم که‌ به‌ سه‌الی 1941-1942 ده‌ناسریت هه‌چ کیژیک وه‌رنه‌گیرا. خوالیخۆشبووی عه‌میدی ئەوسای حوقوق مامۆستا «مونیر ئەلقازی» له‌به‌ر ناته‌واویی ئەو خانووه‌ی حوقوقی تیندا بوو له‌ ږووی پینداویست بۆ هه‌سانه‌وه‌ی کیژان ږیاری دا کیژان وه‌رنه‌گیرین. حوقوق ئەوسا له‌ «باب

المعظم» بوو خانوه کەشی کۆن و تهسکه بهره بوو. زوو به زوو گويزراينه وه بۆ بيناييکی دیکه گه وره تر له «وزيريه» به لām له ویشدا حه سانه وهی کچ مه سۆگه ر نه بوو. خۆم دیتم کچیکي يه ک له وه زیره کان ده رچوو بۆ لای ماله «معیدی» يیک که له و نزیکانه زنجيکیان پیکه وه نابوو، به یارمه تیی ئافره ته کانی ئه و ماله معیدییه کچه که له تهنگه تاوی رزگار بوو. ئه م رهودا وه هی سالی دوه می خویندم بوو، واته له و بینایه نوییه شدا تا سالی به سه ردا تیه ری چاری وه زعی کچه قوتابی نه کرابوو. کچان له سالی دوه می خویندم وه رگیران بۆ پۆلی يه که م به لām مامۆستا مونیر ئه لقازی له عه میدایه تیدا نه مابوو يه کيکی میسری، د. عه بدولحه مید ئه لوه شاحی بوو، بووه عه مید. به ر له ئیمه تاکه تاکه ی کچان له پۆلی دوه م و سینیهم و چواره م هه بوون. من ده مگوت بوونی کیژ له پۆلدا بۆ هاوینان جینگه ی پانکه و له زستاندا جینگه ی سۆبه ده گریته وه. ئه مه م بۆ نوکته بوو به لām به راستی هه بوونی کچ له پۆلی کوراندایه نکه ریکی ریکوپینکی ماقوولی و شهرم به خۆیی و به خۆوه خه ریک بوون راده گریت.

دوای من به دوو سال يه کيک له و کیژانه ی وه رگیران ناوی به جوانی ده رکردبوو له به غدا. من له پۆلی سینیهم بووم ئه و هاته پۆلی يه که م. شاعیریکی «رؤوف الجبوري» ناو - که يه ک تال موو به له شیه وه نه بوو به لām هه تا بلنی روه حسووک و قسه خۆش بوو - شیعیریکی به و کچه دا هه لگوت نوکته ئامیزی ئه دبیه نه، سه ره تاکه ی ئه مه بوو: «الله اکبر یا...! فیم التکبر والدلال...» ئه م شیعره به سه لامه تی تیه ری به لām قه باحه تیکی دیکه ی بینینسافانه ده نگی دایه وه. ئه وسا له گۆفاریکی حه فته نه ی میسر عه باس مه محمود ئه لعه ققاد وه لāmی پرسپاری خه لقی ده دایه وه به شینوازه ده وله مه نده که ی خۆی. يه کيکی خه فته له دل به ئیمزای ئه و کچه نامه ی نارد بۆ عه ققاد ده لی: من کچیکي نیگافره وانم له گه ل کوربان ده رده چم به لām به داخه وه هه ر کورپکی بیناسم هه ر دۆستایه تی و دلداریم پینشکه ش ده کات، که س نه هات خوازیینیم بکات... عه ققاد بی ئه وه ی بزانی نامه که هه لبه ستراره وه لāmی دایه وه ده لی: له پرسپارت وه لām ده زاندري، ئایا خۆت رازی ده بیت شوو بکه یت به کورپک له لایه ن روه کراوییه وه وه کوو خۆت بیت؟ کچه که له ناخی دلّه وه ئینشی گه یشتی و شکاتی برده لای عه مید. نووسه ر ناسرا به لām نازانم چۆناوچۆنی مه سه له چاره سه ر کرا. نووسه ریشم نه ناسی چونکه له و دوو ساله ی من تیندا

قوتابی بووم هینده قوتابی وهرگیران نه دهناسران. ئیمه 100 کهس وهگیراین، دواتر 500، 600-1000 وهرگیران.

پاش بهرپابوونی شه‌ری نیوان ئەلمانیا و پرووسیا و لهو ساله‌ی 1941 دا، ئەوانه‌ی قهومی بوون له‌گه‌ل شیووعییه‌کان لیک د‌د‌ۆنگ بوون تاکوو یه‌ک له‌ ر‌ۆژه‌کانی سالی 1942 کور‌ی وه‌زیری عه‌دل که شیووعی بوو له‌ توانجیک که له‌ پرووسیا گیرا له‌ ک‌ۆرید‌ۆری به‌ینی پ‌ۆله‌کان یه‌خه‌گیری یه‌کینکی نازی بوو، من له‌ پینلکانه‌وه‌ ده‌هاتمه‌ خواره‌وه‌، جینگه‌م به‌رز بوو تیک هه‌لق‌زانه‌که‌م له‌ قه‌له‌بالغیدا ده‌دیت. شیووعییه‌که‌ که‌وته‌ سه‌ر ئه‌رز به‌لام خیرا هه‌ل‌ستایه‌وه‌ ب‌ۆ شه‌ی، خه‌لقه‌که‌ که‌وته‌ نیوانیانه‌وه‌. مام‌ۆستاییکی میسری، د. جابر جاد عه‌بدول‌رحمان، له‌و ده‌رسه‌ی د‌وای شه‌ره‌که‌ به‌ توندی د‌وا و ز‌ۆر به‌سه‌ر ئەوانه‌دا ر‌ۆیشت که شه‌ری ئایدی‌ۆل‌وجیای ده‌وله‌تانی دووره‌ولات ده‌هیننه‌ ناو چوار دیواره‌ی کولییه‌. به‌ر‌یکه‌وت شه‌ره‌که‌کان هه‌رد‌وویان قوتابی پ‌ۆلی ئیمه‌ بوون. به‌لام ئەم د‌ووانه‌ی مام‌ۆستا نه‌یتوانی ببیته‌ ئاگر‌ک‌ۆژینه‌وه‌، به‌ پ‌نجه‌وانه‌ په‌راویزی ناک‌ۆکی فره‌وانتر بوو تا ئەوه‌ی به‌ ده‌سته‌ لیکیان ده‌دا. کار گه‌یشه‌ جینگه‌یک عه‌مید مه‌سه‌له‌ی به‌ حکومه‌ت راگه‌یاند ئیتر به‌ ده‌سه‌لاتی وه‌زاره‌تی داخلیه‌ ک‌نشه‌که‌ چاره‌سه‌رکرا. له‌گه‌ل ئەمه‌شدا ده‌بن ب‌لیم زوربه‌ی هه‌ره‌ ز‌ۆری قوتابییه‌کان ه‌یچ پ‌نوه‌ندییان به‌و ناک‌ۆکییه‌وه‌ نه‌بوو ز‌ۆریشیان پ‌ن ناخ‌ۆش بوو هه‌را بگاته‌ ئەو ر‌اده‌یه‌.

براده‌ریکم، «سعاد مراد مبارک»، که پ‌یشتر نه‌مه‌ده‌ناسی و له‌ ح‌وق‌و‌وق شناساییم له‌گه‌ل په‌یدا کرد و پ‌له‌یک له‌ من هه‌ورازتر بوو له‌ خ‌ویندن، د‌ۆستایه‌تی هه‌بوو له‌گه‌ل به‌ره‌ی چه‌پ ئیتر هه‌رچی په‌خش و ب‌لا‌وکراوه‌ی چه‌پ هه‌بوو ب‌ۆی ده‌هینام. نووسین هه‌بوو ر‌ام ل‌نی ب‌یت به‌لام جاریکیان له‌ م‌وناسه‌به‌ی گ‌ۆرانی وه‌زاره‌ت سه‌رگوتاریکی نه‌یتی له‌و په‌خشه‌ نه‌ه‌تیانه‌دا به‌ مه‌دحه‌وه‌ هه‌له‌وستی میله‌ته‌ی باس ده‌کرد که ه‌یچ گ‌ویی به‌و ر‌ووداوه‌ نه‌ب‌ز‌و‌وت‌وه‌ و بایه‌خی پ‌ن نه‌داوه‌. به‌ س‌وع‌ادم گ‌وت: مانای چی ب‌ن میله‌ت مه‌دح ب‌کریت به‌وه‌دا که گه‌وره‌ترین ر‌ووداوی سیاسی ب‌ن پرس‌ورای ئەو ب‌کریت و ه‌یچ گ‌ویی نه‌داتی؟ ئایا ئەگه‌ر په‌ر‌ۆشی ل‌ن خ‌واردبایه‌ وه‌یا ده‌نگی نار‌ه‌زامه‌ندی خ‌ۆی ل‌ن ده‌رب‌ریایه‌ ده‌بوو به‌ پ‌یاو خ‌راپ ناو ب‌بریت؟ جاریکیان له‌ س‌وع‌ادیان دا‌وا کرد‌بوو که من له‌ ئەده‌بی کوردییه‌وه‌ ش‌تیکیان ب‌ۆ

وه‌ربگێرمه‌ سه‌ر عه‌ره‌بی، منیش پارچه‌ نووسینیکی کوردیم له‌گه‌ڵ کمیک ده‌سکاری کردن به‌لای شوێرشگێرایه‌تیدا وه‌رگێرایه‌ سه‌ر عه‌ره‌بی. دوا‌ی دوو رۆژ سوعاد پنی گوتم، ئه‌و براده‌رانه‌ نووسینه‌که‌یان زۆر ته‌ماوی دانا ده‌لێن شتی خه‌ستهرمان ده‌وێت، منیش نه‌ شل و نه‌ خه‌ست هه‌یچی دیکه‌م بۆ نه‌نووسین. ئه‌م «سعاد مراد مبارک» ه‌ له‌ راده‌به‌ده‌ر بوو به‌ براده‌رم. باوه‌ر ناکه‌م له‌گه‌ڵ که‌سی دیکه‌ وه‌ها نزیک بووبیته‌وه‌. له‌ سه‌ره‌تای په‌نجاکاندا بوو به‌ حاکم (قاضی) له‌ کۆی. ئه‌وه‌نده‌ی باوه‌ر به‌ دۆستایه‌تیم هه‌بوو هه‌رچی ئیداره‌ و پۆلیس لێیان داواکردبایه‌ هه‌تا پرسى به‌ من نه‌کردایه‌ برپاری لێ نه‌ده‌دا... به‌ قسه‌ی خۆم نه‌لیم منیش چی له‌ توانام هه‌بوو له‌ چاکه‌ی ئه‌و درێغیم نه‌ده‌کرد لێ.

له‌ نموونه‌ی پێوه‌ندیی دۆستایه‌تی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ شتیک ده‌گێرمه‌وه‌. سوعاد له‌ ده‌رووندا دوودلێیه‌کی هه‌بوو له‌وانه‌ بوو زوو به‌خۆیدا بشکێته‌وه‌. کاتیک ناچار بوو سه‌ر له‌ مه‌حه‌که‌مه‌ی رانییه‌ بدات، ترسی ئه‌وه‌ی هاتنی چوونه‌که‌ی له‌گه‌ڵ دوو سنی پۆلیسی بێقوناغ و بێده‌سه‌لاتدا بکێشێته‌وه‌ بۆ بێسه‌نگی له‌ نه‌زه‌ر عه‌شیره‌ت و براگه‌وره‌کانی ئه‌و هه‌رینه‌دا. که‌ ترسه‌که‌ی لای من درکاند گوتم برا ترست نه‌بیته‌، ئیمه‌ت له‌گه‌ڵ ده‌بین. خزی چوار پۆلیسی له‌گه‌ڵدا بوو، منیش 10-12 سواری چه‌کدارم به‌گه‌ڵ خۆم دا. بووینه 15-16 به‌لکوو پتریش. شه‌و گه‌یشتییه‌ مالی خاله‌ شیخ خدرم له‌ سه‌یداوا‌ی په‌نا رانییه‌... به‌و شه‌وه‌ خزمان له‌ بۆسکین و رانییه‌ زانیان هاتووین قه‌له‌بالغیمان تی ئالا... سبه‌ینی که‌ چووین بۆ رانییه‌ چه‌کداره‌کانی خاله‌ خدرم و هی شیخ حسینی حاجی سه‌یدگول و ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵمان بوون 30-40 سواریک ده‌بوون... بیسته‌وه‌ قایمقامی ئه‌و ده‌مه‌ی رانییه‌ گوتبووی حاکم هاتوو ه‌ رانییه‌ ئیحتیلال بکات... هه‌لبه‌ت مه‌به‌سی له‌ زۆریی ئه‌و چه‌کدارانه‌ بوو. زۆر به‌ سه‌یری، له‌و چه‌ند رۆژه‌ی سوعاد مراد ئیشی مه‌حه‌که‌مه‌ی رانییه‌ی دیت تاکه‌ یه‌ک سه‌ره‌ک عه‌شیره‌ت له‌وانه‌ی گومانیکیان له‌ خۆیان ده‌کرد نه‌هاتنه‌ رانییه‌ که‌چی سوعاد خه‌یالیشی لێ نه‌ده‌کردن.

خوێته‌ر بمبه‌خشیت له‌وه‌دا که‌ وێته‌ینیکی دواکات راده‌کێشم بۆ ناو باسی ده‌می خوێندم له‌ به‌غدا. پنیسته‌ ئه‌وه‌نده‌ش بیه‌خمه‌ سه‌ر قسه‌کانم که‌ سوعاد مو‌راد به‌ر له‌وه‌ی من بچمه‌ حوقوق له‌گه‌ڵ «ره‌شید باجه‌لان»-دا براده‌ریینیکی به‌تینی په‌یدا

کردبوو، ئەم برادەرییه هەر ما هەتا ئەوەندەى من زانییتم، سوعاد لەو سالانەى دوایدا لە سەردانى خاتوو د. جوانى کێژى لە لێندەن کۆچى داویى کرد. کتیبى دەگمەنى پەیدا کردبوو. هەر جاره سەفەریکی ئەوروپای کردبایە چەند دانەیینکی نەزانراو و نەناسراوی لەگەڵ خۆیدا دەهێتایەو. من لەو کتیبە دەگمەنانە *Magic, The shroud, The Great Pyramid* (تەرجمەى ئەمەى دواىیان وەها دەبێت: سىحر لە پوژاواى کریت - من دەقەکم لە بىر نەماوە. لەوانەیشە کریت نەبێت جینگەیینکی لەو نزیک بێت) و هى دیکەشم خۆیندەو، جیهانیکی ئەفسووناوییان دەهێتا بەر نیگای خۆینەرەو. لەم تەرزه دیراسانەو دەمگوت: سەیر نییه ئەو خەلقە ئاسمانگەرى بکەن...

لە نمونەى پێوەندى و باوەرى سوعاد موبارەک پێمەو دەلێن، دوو ئیستری ناسیاوینکی کۆبى کەوتە لای عەلى حەسەناغای مەنگۆر، خاوەن ئیستر نامەیهکی سفارشی لى وەرگرتم بۆ خالە خدرم کە ئیستەرەکانى بۆ وەرگریتەو لە عەلیاغا. عەلیاغایەکی نیوہى سالى بە مێوانەتى لە خالە خدرم و شیخ حسین رادەبوارد. خالە نامەکەى من لەگەڵ نامەیهکی رجاکارانەى خۆى بۆ عەلیاغا نارد... بى سەمەر بوو. خاوەن ئیستر شکاتى کرد دژی عەلیاغا لە مەحکەمەى رانیە، کە ئەوسا بى حاکم و لە دادگەى کۆبەو سەرپەرشتى دەکرا، سوعاد لێمى پرسى گوتى: لە شورەتى رانیەو بە رەسمى داواکراو لێم فەرمانى بەندى کردنى عەلیاغا بنووسم بۆیان، تۆ دەلێنى چی؟ گوتم عەلیاغا ئەو ئیسترانەى زەوت کردوو و ئاگام لە مەسەلەکە هەیه، خۆشت حەق و ناحەق دەزانیت. دواى چەند پوژیک دەمەو عەسر بوو یەکیکی ئەهلى مالهو گوتى چەند پۆلیسیکی سواره و چەند گرتوویەک لەبەر دەرگە داوات دەکەن، کە چووم دیتم عەلیاغایە بە سەر و لاغەو و بە دەستى بەستراو و گوتى فلان! وا لەسەر مەسەلەى ئیستران گیراوم چارەیهکم بکە... گوتم بە من چارە ناکرێت و چوومەو ژوورى مالهو. عەلیاغا بە نەتیجە بەربوو بەلام بابى نرخی پێنج - شەش ئیستری پتر لە کیس چوو... خوا عەفووی کات. عەلیاغا لە مالى خۆى ناندەر بوو و قسەشى خۆش بوون. لە ئاکامیشدا بە تۆهمەیهکی بى ئەساس خۆى و چوار پێنج کەس ئیعدام کران.

له موناسه بهی حاکمایه تی سوعاد موراددا ده لیم چه ند ناسیاو و براده رینکی نه و
پژژانه ی خویندنی حوقوقم بوون به حاکم له کزیی له مانه ی به بیرم ماون: مه جید
یاوه، جه وهر عه زیز، محمه د نه رده لان، ته لعت یه عقووبی، بهر له وان
خوالیخو شبووی نووره ددین به هانه ددین. چه ندیکیان لمان بوون به قایمقام،
سوبحی یه عقووبی، هادی ره شید چاوشلی و هی دیکهش که ئیستا ناویان نایه ته وه
بهر یادم.

وهختیک بورهانی سلیمان بهگ بوو به مدیر ناحیه له ته قتهق، دواتر بوو به حاکم،
له و سالانه دا «جهنگ و کوردایه تی» له میشکی گه نجه کاندایه یه که وه ده ژیان تاک
تاک و کۆمه ل کۆمه ل خه یالگیرییان له وه دا ده کرد ئایا جهنگ چ کاریک ده کاته سر
چاره نووسی کورد؟ به کام لادا بکه ویت بۆ کورد له بارتره؟ کورد چی بکات؟
هه مووی هه ر کاری «کتیگرته وه» بوو مه گه ر نه وه ی که به شینکی چالاکی
گه نجه کان له پنی پنه وندیان به حیزبی «هیوا» وه خه یالی خو شکه له تریان به دلدا
تیده په ری. نه وسا جارئ فکری «چه پ» لای گه نجی کورد خه ست نه بوو بۆوه
هه رچه ند چه پایه تی خه ریک بوو وه کوو هیوین له دهروونی پۆشنیبه تاز
پینگه یشتووه کاندایه بگه ریت. ده شنی بلنن هه بوونی هیتدیک کۆزره کوردی سه ربه
چه پ کاری ده کرده قه ناعه تی به شینکی نه و گه نجانیه ی که زۆر شلک بوون و بریق و
باقی چه پایه تیش تریفه ی میژووی کۆن و گه شایه تی دواپۆژی به به رچاوی برسی
و تینووی کورددا ده هیتا. به شینکی زۆر له و قوتابیانه ی سه ربه هیوا دوا
ده رچوونیان له حوقوق و کۆلیجه کانی دیکه بایان دایه وه بۆ چه پایه تی خه ست.

راپواردنم ساده بوو. سینه ما بۆ من و چه ند که سانیک و هکوو خۆم به ندیک
بنه رته تی بوو. نه گه ر پووداویکی ناگه هان خه تی هه نگاومی نه گۆرپیایه سبه یان لای
سیمۆن نه فه ندی هیلکه و پۆن، دوا ی چایه و شیر لای نه و ئینجا پیاسه ی به ره و
کولییه. له پۆژی گه رما و باران و درهنگ داهاتندا به پاس ده چووم. له گه رانه وه دا
کا که حه مه و عومه ر و من، که عومه ر دامالا، یونس ره ئووفمان له گه لدا، ده هاتین
له لۆقته تی «الهاشمی» به ته نیشست سیمۆن نه فه ندیه وه فراشین (نانی نیوه پۆمان)
ده خوارد. چایه مان لای سیمۆن ده خوارد وه. هه ریه که ده چۆوه بۆ حه سانه وه له
هیلانه ی خۆی. پاش عه سر له چایه خانه ی «خلیل ابراهیم» که بیستوپیتنج مه تریک

له سیمۆن ئه‌فه‌ندی دوور بوو یه‌کترمان ده‌گرته‌وه جا ئه‌گه‌ر نزیک ئه‌زموونی کۆتایی سال باینايه هه‌ر له سه‌ربانی ئه‌و چایه‌خانه به‌قه‌پ و قه‌ی قه‌له‌بالغی و شەق و ته‌قی دۆمینه و تاو‌له‌یه‌وه تا دوا‌ی دوا‌زده‌ی نیوه‌شه‌و ر‌امان ده‌بوارد، له‌و به‌ینه‌شدا نانی ئیواره‌مان هه‌ر له‌ لۆقنه‌ی هاشمی ده‌خوارد...

عومه‌ر عوسمان به‌ «به‌ختیار» نازناوی گرت‌بوو عه‌ره‌به‌کانی هه‌میشه‌نشینی ئه‌و چایه‌خانه‌یه ده‌یانگوت: «مرحبا اختیار افندي». خاوه‌نه‌که‌ی خه‌لیل ئیبراهیم، دواتر بوو به‌ حاجی خه‌لیل، پیاویکی مه‌رد و گه‌ش و له‌ به‌غدا ناسراو بوو، ره‌نگه‌ ده‌ سالیکی ده‌بی مردووه. که‌ چایه‌خانه‌که‌یان لی تیک دا هه‌ر له‌ نزیک ئه‌وه‌وه یه‌کیکی دیکه‌ی ئاوه‌دان کرده‌وه و هه‌تا مردن تیندا مایه‌وه، منیش هه‌تا مابوو ناوناوه له‌ رووی وه‌فاوه سه‌ردانیم کرد. وه‌ها بزانی چایه‌خانه‌که «مقهی الحدیث» ی لی نووسرا‌بوو.

وه‌فاداری لیم داوا ده‌کات ئه‌م راستییه روونه‌ش بخه‌مه سه‌ر ئاکاره‌کانی حاجی خه‌لیله‌وه: له‌ رووی سه‌خاوه‌ته‌وه کیسه‌ی کرابزووه بۆ هه‌ر قوتابییه‌کی سه‌غله‌تی پاره‌بووبایه. له‌لایه‌ن مه‌ردایه‌تییه‌وه له‌ ده‌ستی ده‌هات په‌نای گومانلیکراوی سیاسی بدات، چ کورد بی‌ت چ عه‌ره‌ب و غه‌یری عه‌ره‌ب، نه‌شره‌ی نه‌تیانیان لا دانابایه بۆ ده‌پاراستن ئه‌گه‌ر نه‌لیم، تارا‌ده‌یه‌ک، بلاویشی ده‌کرنه‌وه. پاش شۆرش ته‌مووز ده‌مدیت پیاوی وه‌ک عه‌بدولسه‌لام به‌ریزه‌وه به‌خیری ده‌هینا.

ئه‌و سالانه‌ی 1945-1941 که‌ من تیناندا قوتابی حوقوق بووم، هه‌نگامه‌ی چالاکی حیزبی هیوا بوو به‌ سه‌روکایه‌تی ئه‌وسای مامۆستا ره‌فیق حیلمی. چه‌ند سالیکان به‌ر له‌وه‌ی لینی بکه‌ونه ته‌قه به‌ «سه‌روکی بالا» ناویان ده‌برد. مامۆستا حیلمی چیه‌ره‌ییکی گه‌ش و ناسراوی سلیمانی و کوردایه‌تی و سه‌قافه‌ت بوو. خۆزیا دووچاری سیاسه‌ت نه‌بوایه، د‌ل‌دار و کاکه‌ حه‌مه‌ی خانه‌قای زۆر خۆشه‌ویست، له‌گه‌ل منیش لوتقیکی بی‌ئهن‌دازی نیشان ده‌دا. گه‌لیک جار ئه‌و سی که‌سه‌مان له‌ جینگه‌ی وه‌کوو «شریف وحداد» ی ئه‌وسای به‌غدا له‌گه‌لی داده‌نیشته‌ین و بۆ ماوه‌ی دووروودریژ خه‌ریکی ده‌مه‌ته‌قه‌ی هه‌مه‌چه‌شنه‌ی دۆستانه‌ ده‌بووین. ناوناوه کاکه‌ حه‌مه که‌ له‌گه‌ل د‌ل‌دار دۆستیکی بی‌قی‌ل بوو، هه‌لی وه‌رده‌گرت بۆ دا‌بین کردنی مه‌یله یه‌کجار به‌هیزه‌که‌ی بۆ نوکته و گه‌پ ئیتر که‌ د‌ل‌دار به‌ ده‌ست زمانه‌که‌یه‌وه گیري

ده‌خوارد کاکه حه‌مه تیی ده‌ئالا به ورده تیوه‌ریخی قوته و قۆشمه که‌وا پتر دل‌داری ته‌نگه‌تاو ده‌کرد.

جاریکیان له «شریف وحداد» هه‌لستان به‌ره‌و لای «باب المعظم» پۆشتین، که بامان دایه‌وه به ده‌سته چه‌پدا بۆ «شارع الرشید» دل‌دار ویستی پرسیاریک له مامۆستا حیلمی بکات، زمانه‌که‌ی گرتی، برۆ و برۆ به ته‌نیشته مامۆستاوه چاوان لیک بده و لیوان کرژ بکه و تین و تانوت بده خۆت و یه‌ک وشه‌ت له زاره‌وه ده‌رنه‌یه‌ت... کاکه حه‌مه ورده بزه‌ی ده‌هیتایه‌ خۆی و «ده‌ی چ بوو»‌ی ده‌گوت دل‌داریش پڕی ده‌بریت و زمان ناگیریت... ماوه‌ییکی له‌حه‌ده‌به‌ده‌ر دل‌دار قسه‌ی بۆ نه‌هات کاکه حه‌مه‌ش له پیکه‌نینی زیاد کرد. ناواناوه مامۆستا حیلمی بئێ ئه‌وه‌ی هیچی پێوه دیاربیت پووی له کاکه حه‌مه ده‌کرد به نهرمه‌قسه‌ پنی ده‌گوت: حه‌مه چیه‌وه؟ دل‌داریش نو‌قوم بووه... پاش رو‌حکیشانیکی دو‌رودریژ، دل‌دار پرسیاره‌که‌ی بۆ ده‌رپه‌ریندرا، گوتی: قوربان چت فهرموو! کاکه حه‌مه دایه‌ پیکه‌نین که من و دل‌داریشی به پیکه‌نین هینا به‌لام مامۆستا نه‌هر پینه‌که‌نی، به قسه و به رو‌وشیدا دیار نه‌بوو هیچی نا‌ئاسایی پووی داوه.

رو‌وپه‌رپه‌ی سه‌رۆکایه‌تیی مامۆستا حیلمی و هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی ئه‌ندامه‌کانی لینی تا ئه‌وه‌ی به‌وپه‌رپه‌ی دل شکسته‌یه‌وه‌ وازی له حیزبه‌که‌ هینا تا ئیستا که‌س به‌ پوونی قسه‌ی لیوه نه‌کردووه. راستیه‌که‌ی، ئه‌وه‌نده‌ی منیش لینی ده‌زانم شتیکی وه‌ها نییه‌ بشی له سه‌ری بنووسم چ به‌لگه‌ی قسه‌کانی خۆیشم به ده‌سته‌وه نییه. ده‌لێن له مه‌سه‌له‌یه‌که‌دا مامۆستا حیلمی داخو‌ازیه‌کی سیاسیی له ماجید مسته‌فا کردووه که گۆیا ده‌بوو نه‌یکات به‌لام چه‌ندو‌چۆنی تیکرای باری کیشه و چۆنیه‌تیی سو‌ورانی ئه‌و باره به‌و جۆره‌ی کیشه‌یه‌وه سه‌ر دو‌ورکه‌وتنه‌که‌ی مامۆستا له سیاسه‌ت. پشکینه‌وه‌ی خۆ ته‌رخانه‌کردووی ده‌ویت. ئه‌وه‌نده‌ شایه‌دی دل‌دارم لایه ده‌یگوت: پێوه‌ندی حیزبایه‌تی وه‌های کرد بیده‌نگ بم له شتی هه‌لبه‌ستراو دژی مامۆستا حیلمی. به‌لام لیم نه‌پرسی ئه‌و شته هه‌لبه‌ستراوانه چی بوون و بۆ چیش ئه‌و لینیان بیده‌نگ بوو چونکه ده‌بوو نه‌هتیی ناو حیزبایه‌تیم بۆ ئاشکرا بکات. ئه‌و قسه‌که‌ی کرد له پووی دادو‌برۆ کردن له ده‌ست کاری پینچه‌لپاچی نادروستی حیزبایه‌تی، په‌رۆشیکیشی له‌گه‌لدا بوو بۆ مامۆستا.

به بۆنه‌ی پشوو‌ی نیوه‌ی سال له زستاندا به‌ره‌و کۆین چوومه‌وه. له که‌رکووک زانیم رینگه‌ی کۆین به باران و لیزمه نیوه کاول بووه، ئۆتۆمبیلی بۆ ناچیت. رینگه‌وتیکی خۆش بوو که «سمایلی سه‌لیماغای هه‌ویزی»م دیت وه‌کوو من نیازی کۆیه‌ی هه‌یه. سه‌لیماغا کۆره خالی باوکم بوو (ده‌میک بوو مردبوو) سمایلا‌غاش دۆستیکی نزیک و دلسۆزی راسته‌قینه‌ی باوکم بوو، کچی پووریکیشم خیزانی بوو. بربارمان دا له «پردی»وه به سواری ولاغ تینکه‌ین... له پردی دوو ولاغی سواری و یه‌کیکی بارگه‌مان به کرئ گرت و عه‌سری قه‌یم کردبوو به رێ که‌وتین. شه‌و دوا‌ی نوێژی عی‌شا گه‌یشتینه «به‌رده‌سپی» له کویخا ره‌فیع مینوان بووین. کویخا دۆستی ئیمه‌ش و هه‌ویز یانیش بوو. خزمه‌تیکی مه‌ردانه‌ی کردین. سه‌به‌ینی دوا‌ی به‌رچایی ولاغه‌کانی «پردی»ی به‌رێ کرده‌وه و دوو ولاغی سواری و یه‌کیکی بارگه‌ی به دوو پیاوه‌وه به‌گه‌ل خستین. باران نه‌بوو به‌لام دنیا ته‌ر بوو، ئاوشیویش پاشماوه‌ی بارانیان پیندا ده‌رزیشت. گه‌یشتینه «به‌ستی شه‌لغه» که له‌وه به‌هاره‌دا ر‌ووبار بوو ئاوه‌که‌ی له هه‌ندی جیگه ده‌گه‌یشته بن زگی ولاغ. شه‌لغه پینچی زۆر بوون ده‌بوو هه‌فت جاران لینی به‌پینه‌وه. هه‌ر ده‌تگوت مامه شه‌لغه به نوکته له‌گه‌لماندا جوولایه‌وه. شه‌ش جاران به سه‌لامه‌تی لینی په‌رینه‌وه جاری هه‌فته‌م شه‌لغه دوو که‌رت بوو له یه‌که‌میان ده‌رباز بووین له دوه‌میان ئیستری بارگه‌مان گه‌یشته ناوه‌ندی ئاوه‌که‌ی دامالا... چه‌ندیکی هانامان برده بهر «گه‌یلانی» و «شاهی نه‌قشبه‌ند» بیسوود بوو باره‌که شل‌ه‌ی له ئاوه‌که هینا هینستر به ر‌ووتی بۆ، ده‌رچوو. سمایلا‌غا له‌وه سال‌ه‌دا که چایه عه‌زیز بوو کیسه‌ییکی چایه له سلیمانییه‌وه هینا بوو به دیاری بۆ مالی برای بیات له کۆیه. جاری که‌س نه‌په‌رژابوو ده‌ست بۆ بارگه‌که درێژ بکات زه‌رداوی تۆ چایه‌که له ئاوی شه‌لغه خۆی نواند. سمایلا‌غا له لایه‌که‌وه په‌رۆشی چایه و بارگه‌که‌ی بوو له لاییکی دیکه‌شه‌وه ده‌بوو ئیستره‌که بگریته‌وه.

سه‌رت نه‌یه‌شیتیم بی ماسی گرتن پاشه‌لمان ته‌ر بوو. تا به‌رێ که‌وتینه‌وه بوو به نزیکی نیوه‌رۆ... له دینیک ل‌امان دا، نان و چاییه‌کمان لای کۆیخا عه‌زیز ناویک خوارد که کاتی خۆی سمایلا‌غا له ده‌می قه‌ساندن‌ی ده‌غل و به‌سه‌ر کرنه‌وه‌ی میگه‌لی مه‌رانه ناسیاوی له‌گه‌ل‌دا هه‌بوو... ئیواره‌ی تاریک کرد گه‌یشتینه شاخه پیسکه. نوخته‌ی «صحی» بنگه‌ی لێ دانابوو بۆ موکافه‌حه‌ی نه‌خۆشیی تیفۆس.

سمايلاغا پنى خوش بوو گير نه بين له ترسى نه خوشى، گوتم هيچ جيگه ي له نوخته ي «صحى» خاويتر به چهنگ ناکه وي له ماله که ي خومان سه لامه تتره... ئه و شه وه بيخه يال لىي نوستم. سبه ينى زوو به رى که وتين پيش نيوه رۆ گه يشتينه کزيى... سه فه رمان سه لامه ت.

ئو رۆژانه ي کزيه م زور خوش رابوارد. خهلقه که و من به يه کدى گه شايه وه. له به ره و کزتا ي ته عتيله که به فريکى باش بارى ريگه ي ئۆتۆمبيلى سه رله نوي به ست. بريارم دا به ولاغ سه فهر بکه م. خۆم سازدا و ولاغ و سوار حازر کران، سه مه دى حاجى محمه دى به ننا که کاتى دادگه و دۆستمان بوو پى راگه يشت و بيپه روا گوتى مومکين نييه بيه لم سواري ولاغ بيت دوو رۆژ سه بر بگره رى ده کريته وه هر له و ميعاده دا ده گه يته که رکوک که له ئىستاوه به ولاغ خوتى بۆ هه لکوتى... ئه وپه رى ته ئخيربوونت يه ک رۆژه ئو ته هلوکه يه نايه نيئ. قسه که ي له راست راستر بوو. بيگومان به و سه رمايه و له رۆژى کورتى ئو کزه دا پتر له دوو رۆژى ده ويئ تا ده گه مه که رکوک. ته جره به که ي پردى دوو رۆژى خايانده بوو... خولاسه سى رۆژى ديه که مامه وه به سه ياره چوم بۆ که رکوک له سه رى سمايل به گيان به فر زور بوو نه ختيکمان به بيل «خاکه ناز» ريگا که بۆ سه ياره شکانده. شه و له خانه قا له خزمه ت سه يد ئه حمده م رابوارد سبه ينى به شه مه نده فهر به ره و به غدا رويشتم... ساردييه که له وزه دا نه بوو هر به جلکى نوستنى شه و سه فه ره که م کرد، که س نه ده په رژا سه يرى قه لافه تى که س بکات...

که به راوردى گه شت وگه رانى ئو رۆژگار له هى ئه م سه رده مه ده که م ديته به رچاوم که هى ئه وسا له سه رما و سۆلدا هينده ي چووينه غه زاه مه ترسى لى ده کرا. به لام سه ر و دل به حه تتر بوون فه قه ت هه ستمان پنى نه ده کرد.

دواى زستان سه مه دى حاجى محمه د هاته به غدا. له سييه کاندا فه رمانبه ر بوو له به غدا و دۆستى به ره ي چه پ بوو زورى لى ناسين. پيشنيازي کرد بچينه لاي هينديکيان. رۆژيک له و رۆژانه ي به هارى 1942 چووينه مه کته بى عه زيز شه ريف. «نازم زه هاوى» و «تؤفيق مونير» لى لا بوون. به راستى هر سنيان مرۆى گه ش و رپوناک و به ئه ده ب بوون. عه زيز شه ريف گه ليکى پى خوش بوو ئو شه ناساييه له نيواندا په ida بيت. هه روه ها دووه که ي ديه که به لاي ته بياتى منه وه خوشييه که له وه دا

بوو که دلگهرمی و هه‌لپه‌م تیندا نه‌دیتن له مه‌یلی چه‌پایه‌تییان. دیار بوو توفیق مونیر له پله‌دا خزی له‌وان نزمتر حیساب ده‌کرد. ههر له بیرمه شتیکی وه‌رگنر‌ابووه سهر عهره‌بی که له بنه‌ره‌ندا رووسی بوو، وشه‌ی «وفر» ی به‌کاره‌یتابوو له جینی «تلج». منیش و سه‌مه‌دیش گوتمان ئه‌مه «به‌فر» ی کوردیی به‌غدایی وه‌های گز ده‌که‌ن. خیزا وشه‌که‌ی گزپری به «تلج». له سه‌ردانیکی دیکه‌دا هه‌مان سی مرز به‌یه‌که‌وه بوون، ئه‌م جاره‌یان وتووێژ له نرخاندنی گوتاریکی رادیویی چه‌رچل بوو که تیندا یه‌کیه‌تی سۆفیه‌تی هه‌لدابزوه. زۆریان را لی بوو. من ههر ئه‌وه‌ندم کرده تیوه‌ریخ که چه‌رچل به‌پینی به‌رژه‌وه‌ندیکی خزی ره‌چاوی کردووه بز ئینگلتیره له گوتاره‌که‌دا چاکه‌ی سۆفیه‌تی باس کردووه له‌وانه بوو شتیکی دیکه بلیت.

سه‌مه‌د و به‌کر دوو برا بوون کورپی وه‌ستا محهمدی به‌ننا بوون. وه‌ستا محهمدی کورپی وه‌ستا ئه‌حمه‌د و ئه‌ویش کورپی وه‌ستا محهمدی چه‌خماخساز بووه. ئه‌مه‌یان وه‌ستاییکی لیزان بووه، ده‌گنر‌نه‌وه تزییکی ئه‌وسای حکومه‌ت - که ههر نه‌بی ده‌چیته‌وه بز 150 سالیک به‌ر له ئیستا - سه‌قه‌ت ده‌بیت له کزینی ئه‌و وه‌ستایانه‌ی حکومه‌ت له به‌غدایی و تورک چاریان پنی ناكریت ئه‌و چاری ده‌کات. وه‌ستا محهمدی باپیره گه‌وره‌ی سه‌مه‌د و به‌کر ده‌بیته زاوای پیاویکی ناسراوی سه‌رده‌می خزی مه‌شوو‌ره به‌باپیره خدر که باپیره گه‌وره‌ی بنه‌ماله‌ی ده‌باغی کزیه بووه. له‌و ده‌مه‌وه ئه‌م دوو بنه‌ماله‌یه به‌یه‌ک بنه‌ماله‌ داندراون. خۆم ده‌زانم و خه‌لقیش ده‌زانیت بنه‌ماله‌ی باپیره خدر و حاجی محهمه‌د کاسبکار بوون به‌نانی حه‌لال زیاون و سه‌ریان بز هیچ ده‌سه‌لاتداریک دانه‌نوانده‌وه، به‌دریژیی رۆژگار دۆستی ئه‌هلی خوا بوون.

باپیره خدر کورپی ره‌سووله که ئیتر له‌و به‌پیشه‌وه ناوی که‌سی دیکه‌یان به‌من نه‌گه‌یشتوه. باپیره خدر هاوچه‌رخ «حاجی مه‌لا ئه‌سه‌دی جه‌لیزاده» یه و زۆریش دۆستی بووه. کورپیی لی به‌جی ماوه قادر ناو، ئه‌ویش تاقانه‌ییکی بووه ره‌سوول ناو که به‌مندالی باوکی ده‌مریت و حاجی محهمه‌دی مه‌شوو‌ر به «حاجیه گه‌وره» له مالی خزی به‌خنوی ده‌کات، حاجیه گه‌وره خزی زاوای باپیره خدر بووه. ره‌سوول دواي حه‌ج کردن به‌ حاجی ره‌سوول ناسراوه. له 1917 له شه‌ری نیوان عوسمانلی و رووسه‌کان شه‌هید بووه. سی کورپی له پاش به‌جی ماون، حاجی

عەبدوللا و عەبدولقادر و حاجی فەتحو لا دەبباغ. لە ئەولادیان د. خالید عەبدولقادر لە کشتوکال و د. رەسوول عەبدوللا لە «ئەحیای میجههري» و د. مەسعوود عەبدوللا لە کشتوکال خاوەن شەهادهی بەرز. ئەفسەریکیشیان (مقدم متقاعد) خدر دەبباغ، هەر بە ناوی «مولازم خدر» هوه ناسراوه.

سەمەد لە 11/2/1968 لە بەغدا کۆچی دوایی کرد. سنی کۆری لە پاش بەجی مان، سیامەند، موقەدەم کامران و جوانەمەرگ نەهرو. بکر لە 15/3/1987 کۆچی دوایی کرد، ئەویش لە بەغدا سنی کۆری لە پاش بەجی ماوان، محەمەد و د. هیوا و پینشەوای ئەفسەر. ئەم گروپەیی مالی حاجییە گەورە و دەبباغ و حاجی محەمەد (کە لەبەر کەسبێ مەنجەل سپی کردنەوه پنی گوتراوه حاجی مەنجەل و سەمەد بارەها و جاره‌ها ناوه‌کەمی دەکرده بنه‌مای نوکته) پینوه‌ندیان بە مالی «خەلیفە نەجمەددین»ی کۆری «خەلیفە ئەحمەد» هوه هەبوو ئیتر هی دۆستایەتی بیت، یان هی خزمایەتی، هەر چوار بنه‌ماله‌ لە سەرووی گەپەکی باییزاغادا گۆشەیه‌کی بەرچاویان داگیر کردبوو. خەلیفە نەجمەددین مزگەوتیشی هەبوو، پیاویکی موسولمان و لە خوا ترساو بوو. خەلیفە ئەحمەدی باوکی مەشوورە بە دینداری و حیکایەتی لێ بەجی ماوه رەنگە ئیتر جینگە لە بار نەبن بۆ گیرانه‌وه‌ی. لە حاجییە گەورە، کاکە مه‌لا بەجی ماوه.

هەر له‌گەڵ سەمەددا یەكەم جار چوینه‌ لای حسین جەمیل به‌لام لە بیرم نەماوه‌ چ سالیکی خویندەم بوو... پینەپین بەدەم رۆژگارەوه‌ ئەو تەرزه‌ شناساییه‌م بە خویندەوار و سیاسییە موعاریزه‌کانه‌وه‌ لە بەغدا پەرەیی دەستاند.

خویندەم بیتەگەرە بوو، بەسەر دەرسەکانمدا زال بووم. مامۆستاکانی میسری قسەخۆش و نوکته‌بازیان تیدا بوو، نه‌یانده‌ه‌یشت هەستی وه‌رسی بکه‌ین. رۆژیکیان مامۆستای قانونی ده‌ولی «حسن جاد» گوتی وه‌لامی یه‌کیکتان له‌و ئەزموونی دوایی ئەوه‌نده‌ نایاب بوو ئەگەر خاوه‌نه‌که‌یم ناسیبایه‌ ماچم ده‌کرد. رەحمەتولا کۆریکی که‌رکوکی و براده‌ری کاکە حەمه‌ و هی منیش بوو، گوتی مامۆستا «جوابی کان روعه‌...»، حسن جادیش سەری به‌ سەردا خوار کرده‌وه‌ و له‌ پشت چاویلکه‌کانیه‌وه‌ به‌ وردی سەیری کرد و گوتی، به‌ خودا ئەویش بیت ئەوم دەموچاوه‌ ماچ ناکەم...

رۆژنیکیان «وصي» (عهبودلنیا له) هاته سهردانی حوقوق. من ئەو رۆژه لهوئ نه بووم گوتیان له گه له قوتابییه کان که وتبووه گفتوگۆ و گه پ و پیکه نین. یه کیکیان پرسیاریکی ناسکی لئ دهکات دهربارهی سهردهمی جحیلی و دهمرووتیه وهی، «وصي» ش ههر بهو له هجهیه پینی ده لئ «انت غیر سیبندی» سیبهندی به گاجووتیک دهگوترئ که سئ سالان جووتئ پئ کرابیت. بهغدايش به که سیکي که دنیا له سهروچاروی هه لاتبئ ده لئ «سیبندی».

وهزیری مه عاریف - ئیستا وهزیری ته ربیهی پئ ده لئ - هاته حوقوق. قوتابییک لهو کۆریدۆرهی وهزیر تیوهی دهروات بز لای عه مید دانیشتبوو له بهری هه لئه ستابوو. وهزیر هه لی ده ستینیت و گوئی ده گریت و نه ختیکی باده دات. قوتابییه کان هه راییکی وه هایان له سهر وهزیر گێرا حکومه تی پئوه مشه وهش بوو نازانم چۆناوچۆنی ئەم کاره ساته سهرپۆش کرا...

رۆژنیکیان له دایرهی ته حقیقاته وه هاتن یه ک دوو قوتابی بگرن به توهمه ی نازیه تی. عه میدی ئەوسامان حامید زه کی بوو، به پجای سهرۆک وهزیرانی عراق قبولی کردبوو ببیته عه میدی حوقوق، که به مه سه له که ی زانی بز ئەو کاربه ده ستانه ی ته حقیقات به حه یزه رانه وه چوو. که دیتیان بۆیان دیت دایانه هه لاتنیک، تازیان نه گاتی. ههر لهو دهمه دا حامید زه کی ئیستیقاله نامه ی پینشکه ش به حکومه ت کرد به لام به تکای سهره ک وهزیران و به به لئنی ئەوهی که جاریکی دیکه کاری ئەوتۆبی بوونه دات ئیستیقاله که ی کینشایه وه.

مامۆستاییکی میسریمان د. مسته فا کامیل که دهرسی «قانونی ده ستووری» پئ ده گوتین قسه ره وان و ئارداویژ شیرنیک بوو تاکی نه بیت. له یه که م دهرسدا که هاته ژووره که مان به خۆشامه دی لیکردن و پیرۆزبایی ژیا نی نویمان سهری قسه ی کرده وه بئ ئەوهی به خۆمان بزانی کاتیک ده بینین مامۆستا چۆته ماده دی دهرسه وه و ماوه شی بریوه. به دریزایی سالانی خویندم لای، هه موو جار که ده هاته ژووره که مان له ماوه ی چهند ده قیقه یینکدا سهر له بهری خویندنه که مانی کورت ده کرده وه تا ده یگه یان دینه سهره تای دهرسی ئەو رۆژه. مو حازه ره ییکی گشتی دا له باره ی «دور رئیس الدوله فی الدوله الیمقراطیه» سهره ک وهزیران، رۆشنیران و سیاسیان و پیاوماقوولان و ته له به یه کی زۆر هاتنه بیستنی. ژوور و دهر پڕ بوو له

خه‌لقی دانیش‌توو و به پنیانه‌وه. به‌راستی هژش و دلی ئه‌و هه‌زاران که‌سه‌ی وه‌ها بۆ خۆی دزیه‌وه له ماوه‌ی سه‌عات و نیوینکا ده‌رزیت هه‌ل‌دابایه‌ گویت له‌ ترپه‌ی ده‌بوو. که له‌ قسه‌کانی بۆوه هه‌موو خه‌لقه‌که به‌ چه‌پله‌ریزان بۆی هه‌ل‌ستانه سه‌ره‌پی و سه‌ره‌ک وه‌زیران پیش‌وازی لێ کرد. دواتر غه‌یری ئه‌ویش موخازه‌ریان دا به‌لام من نه‌چومه بیستیان، چونکه به‌ ته‌ما نه‌بووم له‌ پاش شیرنایی قسه‌کانی د. مسته‌فا کامیل قسه‌ی که‌سی دیکه‌ شیرن بیت. به‌لام گویتان موخازه‌ری د. جابر جاده‌بدول‌ره‌حمان‌یش که‌ هاو‌پێ و هاو‌خویندن و هاوشه‌هاده‌ی سۆربۆن بوو له‌گه‌ل د. مسته‌فا کامیل مامۆستای خۆشمان بوو، ئا ئه‌و موخازه‌ریه‌ش به‌ تام بوو.

قوتابی حوقوق ده‌بوو سالی شه‌ش دینار بدن به‌ سێ پشک، هه‌ر جاره‌ی دوو دینار. به‌لام که‌سیکی به‌ «جید» ده‌رچوبایه‌ بۆی هه‌بوو داوای عه‌فوو بکات و پاره‌که نه‌دات. سالی یه‌که‌م پاره‌که‌م دا بۆ سالی دوهم ئه‌و «اجور مدرسیه‌» یه‌ به‌پێی هه‌ل‌کشانێ نرخی هه‌موو شت ئه‌ویش بوو به‌ پازده دینار به‌لام من «جید» بووم پاره‌که‌م نه‌دا هه‌روه‌ها له‌ پۆلی سییه‌م چواره‌میش به‌خشرام.

له‌ سالی یه‌که‌می خویندنه‌وه مه‌جیدی حاجی کاک ئه‌مینی کۆین، که له‌ ئالفه‌یه‌کی پیش‌ووتردا باسی هاتوو هاته‌ ژووره‌که‌م له‌ خانی حه‌مه‌ ته‌یباغا و گوتی ئاماده‌ی سه‌رله‌به‌ری مه‌سه‌ره‌فتم هه‌تا له‌ حوقوق ده‌ربجیت. زۆر سپاسم کرد و پێم گوت وه‌زعم باشه‌ به‌لام دیسانه‌وه ناواناوه خزمه‌تینکی چه‌وری به‌ ملدا ده‌بریم. من مه‌جیدم زۆر خۆشه‌وه‌یست ئه‌ویش چ قسووری نه‌بوو بۆ من، له‌ ئاست باوکیشمدا ریزی ته‌قدیسی هه‌بوو... چاکه‌ی ئه‌و بزر ناكریت و حه‌یفه‌ نه‌گوتریته‌وه. له‌ په‌نا پیاوه‌تی ئه‌وه‌وه ده‌بیت ئه‌ویش بلێم که له‌ هه‌ل‌كه‌وت و پنیوستدا منیش تایی ته‌رازووی ئه‌و چاکه‌یه‌م له‌نگه‌ر به‌ست کرده‌وه. من له‌ شیخ حه‌سه‌نی حاجی سه‌یدگولیشه‌وه یارمه‌تیم بۆ ده‌هات هه‌تا جاریکیان وه‌های به‌سه‌ر کرده‌وه که باپی پۆشته بوونه‌وه‌ی زستانینکی سه‌رله‌به‌ری ده‌کردم لێشی زیاد بوو. باسی یه‌که‌مالیی ئیمه‌ و سندۆلان و خاله‌کانم شتیک نییه‌ دووباره‌ بکریته‌وه. ره‌نگه‌ دووباره‌ش نه‌بیته‌وه.

پوځاني حقوقوقم كۆي كردمهوه له گهـل مـرؤي ئهـوتـزدا كه ئهـوسا به دؤست حيساب بوو دواتر باري دنيا و سياست گۆرا به و جزرهـي ليـك تـرازايـن. مـن رـئ به خؤم نادم ناوي ئهـو تهـرزه مـرؤيه بهـينم چونـكه ئهـگهـر بهـشتانم لايهـنه باشهـكانيان باس بكم ناشئ بكهـومه رهـخنه گـرتن لـيان. له هـيچ رـويهـكيشهـوه بـيدهنگ بوونم لهـو مـرؤيانه كهـلهـبهـر ناخاته نووسينهـكم. بهـرانبهـر ئهـو كهـسانه و هـيچ كهـسينـي دـيـكهـش لهـ منهـوه دژايهـتـي شهـخـسي دهـرنهـكهـوتـوه بهـلام جوداوازيـي بـيروـرا ئهـواني دهـخـسته سهـر دؤژمـنايهـتـيم. هاوـپۆله عهـرهـبهـكانم تـيـياندا هـهـبوو زماـنـزان و ئهـدهـبدؤست و شاعـير و لهـ موناـقهـشهـدا بهـ زمانـي رـيـزمانـيمان قـسهـ دهـكـرد مـنـيش پـيـاده نهـبووم. ئـيتـر زؤـر جـاران لهـ گهـلم دهـدان تا ئهـوهـي وهـها دهـبوو لهـ دـارـهـشتـني دـيـزه شـيعـريـك، وهـيا شهـرحـي رـستهـي سهـختـي كـتـيـبي «الوجـيز» ي (اصـول الفـقه) پـرسـيان پـئ دهـكـردم. هـهـر لهـ بـيرمه يهـكـيـكان پـهـكي لهـسهـر وشـهـي «قـبس» كهـوتـبوو كهـ دهـنگـي «ب» تـيـيدا وهـستاو بـيـت بهـلام چاوگـيش نهـبـيـت. شـيعـرهـكهـي وهـها دانـهـپـشـتراـبوو ئهـو «قـبس» هـ بهـ خـؤيهـوه بـگـريـت كهـ چاوگـه، نهـمـتـواني يـاريـدهـي بـدهـم. ئهـو كـوپـه ناوي عهـبدولعهـزيز و لهـ قهـبـيلهـي «عـقـيل» بوو بهـلام جودايه لهـو «عهـبدولعهـزيز عوقهـيلي» يهـي كه لهـ دهـمي شؤـرـشي تهـمـوزدا كاربهـدهـستـيـكي سـپا بوو دواتر بووش به وهـزيرـي دـيـفاع.

وهـها دهـبوو بؤ نـيوهـپۆژ لهـ مـالـي برادهـريـكي - مـال لهـ بهـغدا - بانگ هـيـشتـن دهـكـراين لهـ مانه به زؤري زهـيدي ئهـحمـهـد ئهـفهـندي و جهـلال و بورهـاني حاميـد بهـگـي جاف. يهـك لهـو جـارانه جهـلالـي حاميـد بهـگ گوتـي بؤ نـيوهـپۆژهـي سـبهـيني جگه لهـ كاـكه حهـمه و دلـدار كـئي دـيـكهـش بانگهـيـشتـن بـكهـم؟ دهـيزاني ئـيـمه ئهـو سـئ كهـسه بهـيهـكهـوه دووراوين.

رهـنگه له نووسيني ديكهـمدا باسـم كـردـبـيـت بهـلام ئـيـزه لهـ باره بؤ گـيـرانهـوهـي باسـي چهـندوچؤني دلـدار و مـن و دؤـلمهـي مـيـژوويـي. وهـها رـيـكهـوت چهـند جاري زهـيد، مـن و دلـداري دهـبردهـوه بؤ فـراقـين لهـ مـالـيان، نۆـرهـي ئهـو پۆژه لهـ لـيـستهـي حهـفتـانهـيان بهـر دؤـلمه دهـكهـوت... زهـيد و جهـلالـي حاميـد بهـگ چوون بؤ قاھـيره كه لهـوي حـوقـوق تهـواو بـكـن... دواي دوو سال زهـيد هـاتهـوه و مـن و دلـداري بردهـوه بؤ ناني نـيوهـپۆژ... لهـ نـزيـك مـالـيان بهـ بـيـريـدا هـاتهـوه و گوتـي ناكا ديسـان پۆژي دؤـلمه

گهشتی ژيانم

بیت... ئەشەدوپیلا رۆژی دۆلمە بوو بەلام یەک پێکەنین دایگرتین لە ھەموو
خواردنیک خۆشتر بوو. لەگەڵ دڵدار کە بەرھە شویینی خۆمان گەراپنەوێ چەند
بەیتیکمان لە مەسەلەی دۆلمە رێک خستن ئەم چەند دیرەیانم لەبیر ماون:

دەعوەتی عالی شانئ

شیعارێ خانەدانئ

لە پاش ناو و نیشانی

برا ھەی دۆلمە دۆلمە

دۆلمە نەبوو سندان بوو

ھەمووی ھەر باینجان بوو

بەراستی ھەر ئەوەندەیم لە بیرماوێ بەلام شەرم نەکردبایە لەوانە بوو چەند
دیرێکی دیکە بەسەرھوێ بنیم...

بە خەیاڵی شیعر بۆ شتێک دەچمەوێ. دوو مانگ دەبوو ھاتبوومە بەغدا جاری
محەمەد کاکە خان نەبوو بوو ھاوشیمەنی ژوورەکەم، تەنھا بووم. دیوانی نالیم لا
بوو. لە سۆزێکی غەریبی و نەیتییکی ناخی دڵوێ ئاگر بارانەکە «قوربانی تۆزی
رێگەتم» بەسەر خۆمدا باراند!! ھای برا ئەو جەھەننەمە چی بوو لەو شەوێدا پێی
سووتام... شیوەنیکم کرد بە قسە ناگوتیتەوێ. ھەرچی کەسەرێ لە دڵدا کەلەکە
کردبوو بە فرمێسک ھەلم رشت. دەمیک بوو نەگریابووم، پێویستیشم پێی ھەبوو.
ئەو شەوێ جۆگەلێ فرمێسکانم چۆر بێ کرد... وشکاییم ھیتا، ھەتا جاریکی دیکەش
دەزیتەوێ خوا کەریمە!

سەدای کاروانی فیرقەت دی

دەلێن سەر قافلەچی یارە

زەرە پێشەنگی میحنەت دی

دەلێن کالایی غەم بارە

گهستی زیانم

ئەمان سەر قافلەچی کاروان
دەخیل سا چەر خەچی لەشکر
جڤەو هەلکێشە، رەحمیکە
کە جاریکە و هەر ئەم جارە!!

تۆش قەبرت پر نوور بێ مستەفا بەگی کوردی!!

بەغدای ئەو سالە 1941-1942 پێوەی دیار بوو کە لە شکستەکەی هەرای
رەشید عالی ماوەتەو. هەلۆهستی خەلقى جادە و بازار هەمەچەشنە بوو نەک یەک
جۆر. باشتەری ئاویتە دەردانی ئەو هەلۆهسته دیتنی عەسکەرەکانی سپای ئینگلیز
بوو، ئەوێ پەرۆشیی لە شکستەکە خواردبوو بە چاوی رەقەو سەیری دەکردن و
لە دوورەوێ تەقی بۆ هەلەهەویشتن، زۆریش لە مانە پیاوی تەمەن کەم بوون.
بەشی هەرزۆری ئەهلی بازار و کاسبکار کە هیچ یەکیان نە بە تاک نە بە کۆمەل
دەستیان لە هەراکە نەبوو و بە هیچ کلزجیک پرسیان بێ نەکرابوو. تەنانت
دەشیان زانی رەشید عالی خۆشیی لە گەلیک سەروەری شۆرشەکە بێدەسەلات
بوو. ئا ئەمانە بە تیکرای هەستیکی ناراحتیان دەکرد لە دیتنی بێگانه بەلام ئەو
هەسته پارسەنگ دەدراو بەو سەرف و سووێی کە عەسکەرەکان دەیانکرد.
بازاری هەموو کالاییک گەرم داها. ئەو شتە فۆلکۆریانە کە کرایاری نەبوو
عەسکەرەکان بە ناوی Souvenir نرخێ زیادیان بێ دەدا. لە سالێ 1942
ژمارە نەفەرەکانی سپای ئینگلیز لە عێراق بە سۆجەر و لیقیەو ئەوێدە زۆر بوو
و هەلای لێ هات لە سەدە نەوێدە دانیشتوانی ناو سینەما ئەوان بوون. ئەوێدەش
نیزامی بوون دەنگ و هەرایان پەیدا نەدەکرد. بەغدایی ناچار بوون بۆ کڕینی تیکت
و هەک سۆجەرەکان ریز بێستن بەلام لە فیلمی عەرەبی و هیتیدی کە سۆجەرەکان
پرویان تێنەدەکردن کۆنە بەزمی پالپەستۆ و جەلک دران بەردەوام بوو، و هەک بزنام،
بەرپرسی ئینگلیزەکان جگە لە رەچاو کردنی ریکوینگی کە بێ ئەو شەڕ نابردریتەو
زۆریشیان مەبەست بوو حکومەتی عەبدولئێلاھ لە پێتێو بەد رەفتاری
عەسکەرەکانیان ناوێراو نەبیت چونکە دەیانزانی خەلق خوشیان ناوی.

له و تېښپاننه ی سهرنجی ږاکیښام نه وه بوو که ده وړانیک عهسکه ری نه مه ریکایش په یدا بوون چه ندیکی عهسکه ری نه مه ریکایی له گه ل عهسکه ریکی هیندی و سیغ به شه هاتبايه عهسکه ری ټینگلیز بایی خو له سهر گزړینه وه لای هیندی و سیغه که ده بوو. عهسکه ری نه مه ریکایی ډر بوون، که هاتنه کوچه و جاده و بازار ږیکوپیکی و بڼه رایې پښووتریان شواند. بېگومان ټینگلیزه کان له قولایی دلدا حه زیان به و له خو بایبونه ی نه مه ریکا نه ده کرد، له ولاتی خوشیاندا ده یاندیت چوناوچونی سهر بازیکی نه مه ریکا به دډلاری زوره وه دوسته که ی و ده زگیرانه که ی لی داده گړیت. له به راورد کردندا چه ندیکی پرسم کردبیت له و که سانه ی که بز ده غل کرپن چوونه کوردستانی ټیران هر نه و ورامه م وهرگرتوته وه که سالداتی ږووسه کان ږرکیشی و ده ستریزییان له که س نه کردوه، تهنانه ت نه گهر بز جگه ریه ک مردبانایه چاویان نه ده بریه تووتن و په ږه سیغاری که س به لام یه کیکی له خو وه جگه ری پټشکه ش کردبیتن که ره میان ږه ت نه کردوته وه. له مه وه ده رده که ویت ږیکوپیکی و بیزه رهری سوجه ری ټینگلیز و سالداتی ږووسی شیوعی یه که ناوه له دوو سهرچاوه ی جوداوه هه لقولیوه. په ندیکی عه رهب هه یه ده لی: «خذ الحکمة لایضرك من اي وعاء خرجت».

له و سالانه دا که سپای ټینگلیز له ولاتدا به ره هست و به رچاو بوو به ږرپسه کانی سپای عیراقی خو مان، زور ژیرانه، نه یانده هښشت زابت و سهر بازی عیراقی بکه ونه باریکه وه ږووبه ږووی ټینگلیزه کان بېن. نه م راستیه ش له خو وه دیار بوو نه ک به جارډان و ناشکرا کردن. بېگومان زاپتیکي عیراقی بیدیتایه عهسکه ری ټینگلیز له ټوتیلیکی به غدادا ویسکی هه لده قورینن و ټارتیستیش بز ی ده شلیته وه خزی بز نه ده گپرا، له وانه بوو ده ستنک بوه شینیت. زاپتیکي ټینگلیز هه مان شتی به زابتی نه مه ریکاییه وه ده دیت به لام ټینگلیزه که هه م خویشی پی ده گپرا هه م نه مه ریکاش به حه رب نه هاتبووه به ږیتانیا، جگه له وه که سهر که وتنی به ږیتانیا له جهنگ به ند بوو به نه مه ریکاوه. نه م تېښپاننه ی ټیستا ده یانکه م نه وساش بیرم لی ده کردنه وه ټیتر ده بڼه به شیک له لایه نی معنه ویی گهشتی ژيانم.

ږوژگاری چله کان، به تاییه تی له ده می جهنگدا، نه وه نه بوو کوردایه تی به ده نگ و سه دای ټیدا بکړیت. نه وروژ به ماتی له مالی یه کیک له ناسیاوان نا هه نگیکی

کورتیلە ی بۆ دەگیردا. سروودی «ئە ی رەقیب» ی دلدار خۆم گویم لئ بوو لەلایەن حسین بەرزنجییەو بەو دەنگی ئاسمانیی خۆیەو لە کۆمەلگە ی وەها بچووکدا شەپۆلی دەدا یەو. وەک لە بیرمە پاش راپەرینه کە ی کە ناوی «وەسبە» (الوثبة) ی لئ نرا و پەردە ی ترس و لەرز ی کۆن لە خۆنیشاندا تا رادەینک لە نێواندا هەلستا، حکومەتیش نەختیکی لە سلی خۆ ی کەم کردەو و ئنجا کوردی بەغدا توانی بە ئاشکرا شادیی نەورۆز بگێزیت بەلام بەداخەو خۆینگەرمیی دەمی موزاھەرە دەگوێزرایەو بۆ ناو ئاھەنگە کە ی نەورۆز تا ئەو ی وەها دەبوو بانگەیشتنی هیندئ کەس دەکرا کەچی لە ئاھەنگە کەدا بە گوتار پاتەویات ناویان دەزاندن، ئەوانیش بە توورە یی دەڕۆشتن، لە دواڕۆژدا رقی خۆیان بە خەلقی سەر بە نەورۆز دادەرشت...

ئیمە ئەو نەندە ناحەزمان هەبوو پێویست بەو نەهێلت بە بیتاقە خەلق بانگەیشتن بکەین هەتا بە سەرشکێن کردنیان وەریان بگێزینە سەر دوژمنایە تیمان وەیا پتریان لە خۆمان هان بدەین. پشکیکی بێرەزای لەو ی پنی دەگوترا بزوو تنەو ی نیشتمانی بەتیکراییی بریتی بوو لە پەرگیری و بەرز کردنەو ی دروشمی خەیاڵی، ئنجا هەر کە پشووی حەسانەو یەکیشی دەدا، بەر دەبوو گیانی خۆ ی بە شەری ناوکی و یەکدی براندنەو... ئەم دەرە کوشندە ی تا ئیستا لە هەموو جیھانی سینیەدا بەردەوامە و جینگە ی شانازی پێوە کردنی شە.

لە سەرەتای خۆیندنی حوقوقمدا ژمارە ی قوتابی کورد لە خۆیندنی بەرز لێشاو کە ی نەبوو، کە لە هەولێر بە هەموو پینچ کەس لە سالی یە کەدا بە قوتابی حوقوق وەرگیران دیارە هەموو قوتابی کورد لەو سالی یە کەمی حوقوقمدا نەدەگەیشته بیست کەس، رەنگە پازدەشی تەواو نەدەکرد. لە «دار المعلمین العالیة» تەنها کۆزیک کە من بیرمدا بیتەو لە سالی پینشوترا وەرگیرا بیت محەمەد حەوێز بوو. لەو دەمانەدا «دار المعلمین» بە بەشی داخلییەو و وەزیفە ی مسۆگەری دوا ی لئ دەرچوونیەو تێدەبەردا بەلام مەرجی وەرگیران تیندا قورس بوون. بە نمونە دەلیم سالی هاش دواتر بەشی داخلی قەلاتیکی قایم بوو هەموو کەس نەیدەگەیشتن تا ئەو ی کە ئەمجەدی ئاموزام بە بەهانە ی نومرە ی کەم لە بەشی داخلی بێمراد کرا دوا ی نەختیک ئیعلانیک هەلواسرا دەگوت کە سینیکی باوکی دە سال موعەلیمایەتی

کردبیت و هفت نهولادی ههبيت نهو كهسه به نومرهی كهمیش له داخله وهردهگیریت، تومەز یهكیكه به پشتیوان نهو قیلهشهرعیان بۆ دۆزیبۆوه خواوراستان نهمجهدیش نهو مهرجانهی تیدا بهدی دهكرا ئیتر به خزی و مهرجهكانی لینیان چووه پیش، چاریان نهبوو زۆر نابەدلی وهریانگرت. قسهی خۆمان بیت نهویش ورده فیلکی لئ کردبوون بهلام نهیاندهتوانی لینی بهسەربرگرنهوه منیش به تهمانیم دواي دهیان سال لینی ههلابدهم...

ئه م رۆژههلاتهی خۆمان وهها فرچکی به فروفیل گرتوه باوهر دهکەم به تهما بیت له پاش مردنیش به بهرتیل بچیت بهههشت. ئاخ ئه سهرپهرشانی «دار المعلمین» چ رهوای حهقه خه دههگه له رووی کائینات دابخه، یهک کهلینی بدهنی بابی تیخزانی یهک نهفهر بکات. نهمجهدی ئامۆزام نهو سندنهی له جینی قوزهلقورتي نهوان دانا دهستی خۆش.

وهک بزانی لهو سالهدا، 1941، تهنها شهفیع سابیر كه پێكهوه ئیتمیحانی خاریجیمان دا، له کۆبیان بوو به قوتابی «دار المعلمین العالیة». سالهه و سال ژمارهه قوتابی کۆلیجهکان له کورد و غهیری کورد زیادی کرد بهتایبهتی له پاش جهنگ. نهوسا جاری زانکۆ پهیدا نهبوو بوو له عێراق. به دهگمه قوتابی کۆلیجهکان سهردانی یهکتریان دهکرد. تاک و تهراپیک نهبيت یهکتریشیان نهدهناسی. لهو قوتابیانهی بهیهکهوه له حقوق وهرگیران دواتر كه بووم به نایب چواریان لهگهڵ مندا نایب بوون: حسن المطیري، محمد مشحن الحردان، شاکر ماهر، کریم کنه. مشحن نهلههردان و چهند کهسینکی دیکهش له قوتابی حقوقی نهو سهردهمه بوو به وهزیر، لهمانه مهحمود بابان، عبدالستار علی الحسین، موسلح نهقشبهندی، محمد مشحن الحردان، محهمد مشحن و مهحمود بابان، بهر له شۆرشی تهمووز، بوون به وهزیر. بههزی نهوهی كه شۆرشی تهمووز به بهشداری کردنی سپا بهرپا بوو ژمارهه زاپتهکان له نیوان وهزیراندا زۆری زیاد کرد ههتا 17 ی تهمووزی 1968 كه حیزبی «بهعس» بۆ دوهم جار هاتهوه دهسهلات ئیتر بارهکه گۆرا به لای مهدهنیاندا.

بیمهوه سهر باسی مامۆستاگانمان. راستیهکهی مامۆستا میسریهکان رووکراوهتر بوون لهگهلماندا. نهوانی خۆمان رههایی و گهشایی میسریهکانیان پتوه دیار نهبوو.

ته‌جره‌به‌يښکي مه‌يله‌و سويړی خۆم- نالښ تال- ده‌گيرمه‌وه. مه‌رحووم د. عه‌بدولمه‌جيد عه‌باس عيزاقي بوو ده‌رسی قانونيکي پښ ده‌گوتين، نه‌ختيک له‌ خۆپازي بوو که‌ميش وه‌ها ده‌بوو زه‌رده‌خه‌نه‌ی بيه‌تي. رۆژيک قوتابيه‌کاني به‌تاقی ده‌کرده‌وه منی هه‌لستاند و پرسياړيکي لښ کردم، منيش به‌ شايه‌ديي براده‌رانم وه‌لاميکي زۆر ريکوپيکم دايه‌وه، وه‌هاشم به‌ ره‌واني و بڼ هه‌له‌ی زماني و بڼ گرفت بۆ هات پښم وايوو ئافه‌رينم لښ ده‌کات. نه‌ختيک له‌ پشت چاويلکه‌که‌يه‌وه به‌ مۆري سه‌يري ديمه‌نيکي مه‌وه‌ومي کرد ئنجا پښي گوت «يظهر انک دارخ ولکن ما فاهم». باش بوو دنيا به‌هاري لښ گهرم داهاتبوو وه‌لامه‌که‌ی بۆم بوو به‌ سه‌تله‌ ئاويکي سارد. منيش گوتم «هذا مبلغ علمي». ئه‌مجاره‌ رووی له‌ پۆله‌که‌ کرد داخوا کښ ده‌تواني وه‌لام بداته‌وه. يه‌ک دووانيکي که‌مه‌رخه‌م شه‌قوپه‌قيکيان گوت بايي فلسيک بوو. گوتي با من پيتان بلښم مه‌سه‌له‌ چييه‌... ئه‌شه‌دوييلا هه‌ر ئه‌وه‌ی گوت که‌ من گوتبووم به‌لام ره‌نگه‌ هی من شيرنتر حساب بکريت چونکه‌ له‌ ده‌می قوتابيه‌وه ده‌رچوه‌وه. متومزرووی قوتابي هينده‌ی لولوی مامۆستا بايه‌خی پښ ده‌دریت. له‌م رۆژگاري مانگي چواره‌می سالی 1987 يش هه‌مان ويته‌ی ناله‌بار و نارپکي هه‌لوه‌سته‌ نائارامه‌که‌ی ئه‌و رۆژه‌ی من له‌ نيوان قوتابي و مامۆستا و له‌ خزم خزمينه‌ی نيوان رۆشنبييران به‌ تيکرايي به‌ شينه‌ويکي دپتر خۆ ده‌نوښت. هه‌تا کۆمه‌لايه‌تي به‌هاتوباتر بيت ده‌رده‌ ده‌روونييه‌کاني ئاشکراتر ده‌بن.

که‌ به‌هار پير ده‌بوو چاوه‌چاوی موژده‌يښک ده‌بووين بۆ ئه‌وسامان خۆش بوو. ته‌ماته و ئاروو (خيار) په‌يدا ده‌بوو و تامه‌زرۆي سه‌لاته‌مان داده‌مراند/ له‌و رۆژانه‌ی چله‌کاندا کۆي ته‌ماته و خيار که‌ به‌سه‌ر ده‌چوو ئه‌سبابي داکردن و له‌ ده‌روه‌ هيتان وه‌يا له‌ زستاندا روانديان په‌يدا نه‌بووبوو، هه‌ر ميوه‌يښک و شيناوردیک کۆي به‌سه‌ر چووبايه‌ ده‌ست نه‌ده‌که‌وت، قوتابي ئه‌و سه‌رده‌مه‌ش خه‌ريکبوونيکي ئه‌وه‌نده‌ گرنگي نه‌بوو ته‌ماته‌ی له‌بیر بباته‌وه. له‌و ياريانه‌ی پښه‌يان ده‌خافلاين تاوله‌ و شه‌تره‌نجه‌که‌ی چايه‌خانه‌ی خه‌ليل ئيبراهيم بوو. له‌ مونساه‌به‌دا ده‌لښم دلدار به‌ زۆري شه‌تره‌نجي ده‌دۆراند، چه‌نديکي بشي دۆراندبايه‌ يه‌کسه‌ر ده‌چوو لښي ده‌نوست، ته‌نانه‌ت جاريکيان له‌ مالي زه‌يد دواي نيوه‌رۆژه‌ دلدار به‌ عاده‌تي خۆي شه‌تره‌نجه‌کي دۆراند، بڼ ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌ خۆي بکات بڼه‌خران له‌سه‌ر ته‌نيشت لښي دريژ بوو تومه‌ز له‌و شويته‌ نوښ نه‌بوو تي بخزي.

کاکه همه هه رگیز ئینجیک پتیش نه ده کهوت له هه یارییکی بیکردبایه. کاک حسین، کاکي کاکه همه، ده یگوت همه چهندی دهیزانی هه هه نده، لئی زیاد ناکات. هه ندی جار له نکاو به سهر رهشید عارفماندا ده دا. به تاییه تی به شهو، ئه ویش هه موو جارن خزمه تیکی باشی ده کردین. حالوباری باش بوو چه زیشی ده کرد له ناو قوتابییان ناوی به چاکه بیت. به کوردایه تیشه وه خه ریک بوو.

سالی یه که مم بوو، گه یشتبووینه سهره تای زستان، عه مید، مونیر قازی، به دوایدا هه ناردم گوتی له وهزاره تی مه عاریفه وه بریار ده رچوو هه گهر چه ز بکهیت به بیعه سه (بعثة) بچیت بۆ میسر له کشتوکال خویندن ته و او بکهیت. تومه ز رهنگه ده رجه ی ده رچوونم له سانه وی له قوتابییه کانی دیکه ی هه ولیز به رزتر بوو بیت... ئیمه له سهره تای 1942 دا بووین له شکری ئه لمانیا هه ره شه ی له میسر ده کرد. کهس حالی نه بوو نه نجام چی ده بیت. له وانه بوو بچم و رینی گه رانه وه م به ستریت. ئه گهر دوا ی شه ری عه له مین بوایه که له شکری ئه لمانیا کشایه وه به ره و لیبا ده شیا پیشنیا زه که هه لبرمه وه و بچم. بیدوودلی و بیه ره زش خواردن عوزری نه چوونم هینایه وه. به نامه خه به ری باوکم دا. ئه ویش ئیعتیرازی نه بوو وه که له هیه چه بریاریکی سهر به چاره نووسی خۆم گرفتی نه ده هینایه پتیش.

که گه یشتینه پشوی هاوینه له سهر ده رچوونی ئاکامی ئیمتیحان رانه وه ستام ده شم زانی باش ده رده چم، براده ریشم راسپارد زوو خه به رم بداتی. بۆ خۆم خیزا چومه وه کۆیی. له که رکوک هه ره ئه وه نده به ند بووم چومه خزمهت سهیدی خانه قا ته نانه ت نیوه ره ژه شم نه خوارد. ته پوتۆزی رینگای ئه وسا به و شره ترمبیلانه ی گۆرانیان له هه ربدا وه زه حمهت که وتبوو ئه گهر به ره و مال بووم ده ت گوت کلی چاوه هه سانه وه ی پتیه بوو. دیمه نی ولات ته نانه ت ناو مال و کووچه و بازایش، جوانتر و ئیسکسو وکتر خۆی ده نواند پاش دوور که وتنه وه ییکی چه ند مانگی. له که رکوک وه حیسامه ددین ته یب که ناز ناوی «شعب» ی وه رگرتبوو، له گه لم بوو. هه ره که گه یشتینه سهر ی سمایل به گیان و سهر له به ری ولاتی کۆیه و به شیکی قه لاسینوکه و چه شمه ندازی هه تا شاخه کانی پۆده ر و قه ندیل و هه لگورد و هه ریمی ره واندز به که وانه بۆ لای سه فین و پیرمه م و ئه و محالانه مان لئ ده رکه وت حیسامه ددین ده ماری شه عبایه تییه که ی کشت بوو به دهنگی ناسازیه وه

گهستی ژيانم

تېی هه لکرد به سهر و دهسته کان و هه موو له شيشيه وه كه وته جه زبه... به رجا و تكاش بندهنگ نه ده بوو. حيسامه ددين له بهر و كوتايي سالي 1986 كزچي دوايي كرد هه تا بلني له كوردايه تي و پيوه ندي براده ري دلسوز بوو. له دايكرا براي «سابير ئيسماعيل» ي مه شوور به «باشكاتب» بوو كه بهر له چهند ساليك نوتومبيل لني دا و له هيچ تي چوو.

سابير له نزيكه وه دوستم بوو. سالي رابوردو كه له كهركوك ئيمتيحاني به كالوريامان دها سابير كاتبي دادگا بوو له وي. ئاغلب نيوه روزه مان له مالي ئه و ده خوارد. ئه وسا حيسامه ددين-يش هه ر له وي بوو، ئه م ساله ش كه ده گه رايانه وه بژ كزيي هه روه ها...

مه رگ و ژين ميسلي سنبه ر و تاوه

ئه وه ي باقي بميني هه ر ناوه

به ينولكني مامناوه نجيم به حه سانه وه رابوارد له كزيي. روزه ئ له نادبي مه ئمووران له گه ل روشنبراني ئه و روزه گاره و ته له به يكي له به غداوه ده هاتنه وه راماان ده بوارد، ئيوارانش و شه وانيش جوزه مه شغه له تيكي خوشكه له ده بوو هه تا دهمي نوستن بمان خافليني... دواي ئه و ماويه كه و تمه وه سهر باري چاوديري كردني خه له وخه رمانى پينازوك. ده شتم لئ خوش هاتبوو، ئه و خه لقه ش له و ولاتي شيوه چولستانه دا پاش ئه وه ي له سلهمينه وه وه ده كه وته ئاشنايي له گه ل يه كيني وه كوو مندا نژگرگرتوي يه كدي ده بووين. چهند دهمروتيكي قوته قوتكه ري سهرانگويلكاني لئ ده رچيت ئه واني ديكه تيكرايان پياو و ژني ئه و تو بوون پشتيان پي ببه ستريت. چهنديكي له گه ليان دانيشتببتم وه رسيم هه ست نه كردوه. به لئ بابه تي وتوويزيان ساده يه و به زوري له گه ل حيكايه تي رهوداوي روزه نه و هه لكه وتي گوزه ران و ورده هه والي دي دراوسي و ئه و جوزه مه شغه له تانه يه به لام به كه ميك خو راهيتان و ئه وان راهيتان ده شئ وتوويز له سهر باريني مامناوهنجي مه سله تي بكات كه من و توش لئ رازي بين و ئه وانيشي پي وه تنگ نه يه ن.

گوئ هه‌لخستن بۆ باسی کاروباری جووت و سه‌پانی و شوانی و ولاغ به‌خێو کردن و ورده خه‌فته‌ی قهرز و سه‌له‌م و ده‌ردی ده‌غل و مه‌رومالات نه‌خشه‌یینکی فره‌په‌نگی ترس و هێوای کۆمه‌لگه‌ی فه‌لاحی کورده‌واری ده‌هێنێته به‌رچاوی بیسه‌ری خوینده‌واره‌وه که ئه‌گه‌ر خۆی لێ به‌سه‌هوو نه‌بات له‌ ئازاریشیان ده‌گات و هیناکانیشیان به‌دی ده‌کات.

له‌ ته‌جره‌به‌ی خۆمه‌وه ده‌زانم، مومکینه‌ یه‌کیکی وه‌کوو من که له‌ نه‌رمونۆلی و نازونه‌زاکه‌تی شارستانه‌تی پۆنه‌چووه به‌ زوویی له‌ زمانی ئه‌و خه‌لقه‌ی لادی رابیت و به‌ به‌شیک له‌ زمانه‌که‌ی خۆی رابه‌ینیت، پۆژ به‌ پۆزیش ئه‌و لێ تیگه‌یشتنه زیاد بکات. ئه‌گه‌ر به‌ تیژی هه‌ستی دیندارییان بریندار نه‌کریته و نه‌ریتیان نه‌شیونده‌یت زۆر نابات سلی و دوودلی و زمانگرتن له‌ به‌یندا هه‌لده‌ستیت. راستیه‌که‌شی چه‌رخ و دۆلابی فه‌له‌ک له‌سه‌ر ئه‌وه نه‌وه‌ستاوه لادی له‌ ماوه‌ی دوو مانگدا هه‌م ببیته هاوشانی ئه‌فلاتون له‌ فه‌لسه‌فه‌دا هه‌م پۆسته‌می زالی لێ ده‌رچیت بۆ ئازایی.

له‌و سالانه‌ی سه‌ره‌تاکانی 1940 که خۆم هه‌وه‌ل جار به‌ فه‌لاحه‌کانی به‌ره‌بابی خۆمانم گوت، پۆژه‌ک دیت ئه‌و ئه‌رز و ئاوه ده‌بیته‌ هی ئه‌وان چاووزاریان وێکرا داچهران و ئه‌سته‌غفیرۆلایان به‌ گهرمی و به‌دل ده‌کیشا. پینم گوتن تا ئه‌و پۆژه با ئیمه له‌گه‌ل یه‌کتهدا مه‌رد بین... ئیستا ده‌لیم بۆ من هه‌چ هونه‌ر نه‌بوو غه‌دریان لێ نه‌که‌م وه‌یان یاریده‌یان بده‌م و له‌ ته‌نگوچه‌لمه‌یان پزگار بکه‌م به‌لام بۆ ئه‌وان گه‌لیک پیاوه‌تی بوو له‌گه‌لم راست بن به‌دل چه‌ز به‌ چاکه‌م بکه‌ن و له‌ پینوستدا بیه‌مه‌ بۆم ماندوو بن. که له‌ به‌ره‌و کۆتایی چه‌لکاندا ناچار بووم شه‌و به‌ پارێز بم و ئیشکچیم هه‌بیت کۆره‌ گه‌وره‌ی مام ئه‌وه‌رحمان و مام تۆفیقی کونخا سمایی پینازۆک-م به‌ مه‌هره‌م و ئه‌میندار دانا لای خۆم.

سه‌ری خوینته‌ر نه‌یه‌شینم، رابواردنی لادیم به‌ هه‌موو ته‌پوتۆز و گهرما و میشیه‌وه، به‌ ده‌وری خه‌رمان و له‌سه‌ر جه‌نجه‌ر و دیار شه‌نه‌با، هه‌تا ده‌گاته‌ چایه و ماست و دۆی به‌ ته‌ره‌پپازی په‌ریز، زۆر پین خوش بوو. په‌نگه‌ هه‌ر ئه‌و یه‌که‌م هاوینه‌ی دوا‌ی پۆلی یه‌که‌می حوقوقم بوو که چوومه‌ پینازۆک 51 شه‌وی له‌سه‌ریه‌کی لێ مامه‌وه. چه‌ند به‌ سۆزه‌وه یادی ئه‌و پۆژانه ده‌که‌مه‌وه له‌ مالی حه‌سه‌نی مام فه‌تاح دوا‌ی نیوه‌پۆژه ده‌که‌وته‌مه سه‌ر باری حه‌سانه‌وه دوو کچه‌ گچکه‌لانه‌که‌ی، خه‌جه‌ی هه‌شت

سال و ئایشه‌ی پینج سالی، به نۆزه باوه‌شینیان ده‌کردم میتشیان لی دور ده‌خستمه‌وه و فیتکاییان لی داده‌هیتام هه‌تا تیرخه‌وه ده‌بووم و شه‌که‌تیم به‌سه‌ر ده‌چوو. خه‌جه به شکل ئه‌سمه‌رییه‌که‌ی چوو‌بۆوه لای زینه‌بی دایکی، ئایشه و عه‌ولای کاکیان سوورکالی باوکیان پنه‌و دیار بوو... ئاخۆ ئه‌وه‌و سوورانه ئیستا له کوئ بن!! عه‌به‌دی مام فه‌تاح، که ئه‌وه‌و خاوه‌ن مال بوو، به‌لام جارێ راست و چه‌پی خۆی نه‌ناسیبوو تا‌قانه‌ کو‌ری مام فه‌تاح بوو، به‌هه‌تیوی گه‌وره‌ بوو به‌لام حه‌سه‌ن که ئامۆزای بوو، به‌به‌رژه‌وه‌ندیکی بابم ره‌چاوی کرد، بوو به‌زاوای و له‌سه‌ر ماله‌که‌ دانیش. راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌و که‌سانه‌ بۆ من له‌ جێی خزم بوون و چه‌ندی بلیم که‌مه‌ له‌ باره‌ی ئه‌مه‌کدارییه‌وه.

له‌گه‌ل مه‌لا عاریف و کوئخا محه‌مه‌دا به‌ زۆری یه‌کدیمان ده‌دیت. مه‌لا عاریف خزمی کوئخا بوو له‌ شه‌ریعه‌ت باخه‌به‌ر بوو، زۆر جارێ باوکه‌م خه‌لکی بۆ لای ئه‌وه‌و ده‌نارد مه‌سه‌له‌ی شه‌رعیان بۆ هه‌لبه‌یت. له‌وه‌ی پنی ده‌گوتری ده‌شتی کوئ مه‌لا عاریف²³ له‌ پینشیوه‌ حیساب ده‌کرا. ناوناوه‌ ئه‌گه‌ر سه‌رقالی و کیشه‌ی خه‌رمان

²³ - باوکه‌م له‌ وه‌رامی نامه‌یه‌کی «مه‌لا عاریف» دا، هی ده‌می گه‌نجایه‌تی، وا پنی ده‌چی وشه‌ی کوردی له‌ نامه‌ عه‌ره‌بییه‌که‌ی به‌کار هه‌تنبوو، به‌هه‌لبه‌سته‌ی کوردی - عه‌ره‌بی - فارسی تیکه‌ل، به‌ره‌ شیعریکی بۆ ده‌نیرته‌وه‌ که ئه‌م دوو سی به‌یه‌تیه‌نم لی به‌بیر دینه‌وه‌، به‌داخه‌وه‌ به‌ره‌ شیعره‌که‌ نوسخه‌ی نه‌ما و له‌ باش مه‌رگی مامم له‌ بیران چۆوه‌:

چشمه‌ی از دوریه‌ت گریانه‌

اشکها افتانه‌ خیزانه‌

عنکبوت په‌رده‌دار خلوتی

عصفوت هه‌منشین حجلتی

دوای چه‌ند به‌یتیکی دیکه‌ی ته‌وتویی، له‌ زه‌مینه‌ی سپاسگوزاری خزمان بۆ هه‌لکه‌وتوویی مه‌لا عاریف، ئه‌م به‌یه‌تشم له‌بیر ماوه‌:

حمد لله عارف ما شد ادیب

لایه‌قه‌ شیعری له‌به‌رکا عه‌نده‌لیب

له‌م به‌یه‌توه‌ دیار ده‌که‌وئ نامه‌که‌ی مه‌لا عاریفیش شیعیر بوو.

دەرفەتی دابایە لە دیوێخانەکە ی کوێخا محەمەد مەجلیسمان دەبەست و نیوەرۆژەشمان لەوێ بەرێ دەکرد، هەندێ جاریش لە مەغریبەو دەهاتنە لام تا شەو رادەشکا بەیەکەو دەخافلاین. خەلقەکە تیکرا بە رۆژ لە تەقل و شەقلی دەغل و دان و شیناورد بوون. شەوان بە دەورەمەو ئەوانە ی زۆر ماندوو نەبووبوون تا دەمی نوستن دەمانەو. خۆشکەرەوێ مەجلیس چایە و جفاره بوو. ئەگەر مێوان نەبایە خەلکی دێ نەدەهاتن هەتا لە نانی ئێواره دەبوومەو نەکا تەکلێفیان بکێشم.

هەرگیز لەبیر ناکەم ئەو جارە ی که بۆ یەکەم جار نەختیکم پارە لە بەرەمی فەلاحەتی و مەر بۆ باوکم بردهووە کۆین. ئەو پارە یە هەر بایی مەسره‌فی مانگونیویکی ئەوسای مالی ئیمە ی دەکرد بەلام لە تایی تەرازووی حیسابی خۆمدا گەلێک سەنگینتر خۆی دەنواند سەرەرای ئەو ی که بەرەمیک بوو لەو دەمەدا کەس بە تەمای نەبوو. راکەیشتنی خاوەن بەرژەوهند بەسەر بەرژەوهندا بەتایبەتی لە کاری مەرداری و فەلاحەتی بینیەرژین و بیحیسابدا هیندە ی تەقلە لیدان باری گوزەرەن دەگوزریت. ئەگەر لە یەک سالدا دووسێ جارەن دەرفەتی ئەوتۆ ی حیسابەدەر وەر بگیریت گوزەرانی سینیکی سال و پتریش مسۆگەر دەکات. دەلێن «رێزق لە لای خواوەیە»، دەشتەکی ش پتر بەو پەندەو ئەوگرن، ئنجا ئەگەر چەند جارەن لە رێگەوتی ئەوتۆ ییدا خەرجی هاتە باغەلی مرزی موحتاجەو پەندەکە بە چاکی جینگە ی خۆی دەکاتەو. فەلاحەتیش پتر لە بەقالی و بەرزازی و کەسبێ ناو شار رێزقی نابەرچاوی تێدایە... لە کاوکۆت و پەریز و دانەوێلە و مەر و ئاژەل و قەرسیل و بەرکوت و شتی ئەوتۆ یی. فەلاح هەرەک لەگەل زەویەکە ی دەبیتە برادەر هەرەهاش هەستیکێ بەهیزی «خۆیەتی» بە مەر و ئاژەل و ولاغەکانییەو پەیدا دەکات. گەلێ جار کە ملی هینستەرەکە ی لە بن نیر یان جەنجەر دەدریت (برینی گەورە ی تێدەکەوێت) تا نزیک ی گریان بۆی پەرۆش دەبیت بەتایبەتی لەو دەمەدا کە ناچارە ئەو ملە درپاو بەخاتەو بن نیر و جەنجەر. بەلام ناوناوێش لەبەر زێدە ماندوو بوون و لە هارپاچوونی خۆی بێرەحمی لەگەل ئاژەلەکە ی و ولاغەکە ی دەکات کە بەکەیفی ئەو، وەیا بەپینی بەرژەوهندی ئیش مل نانین.

خەرمان تەنک بووبوون کە کژی چنارۆک داها. هەر سالە بەر لەو ی تری بە چاکی خۆش ببیت مال دەگوێزینەو، یاخود مالمان دەگوێستەو، بۆ چنارۆک. باوکم

و دایکم به دل چناروکیان خوښ دهوښت. راستییې که شې ئه گهر به ئیرووی و تیروپری تیدا بژی جیگه یئکی خوښه به تایبه تی له لایه ن چه شمه ندازه وه، ئیمه که همیشه به جیرانه تی میوه ی زور و بینحساب به سه رمان ده برد هه ستمان به بایه خی میوه که نه ده کرد به لام ئه و میوانه ی لامان داده به زین و میوه ی نایابی هه مه پهنگی بۆ داده نرا و سه ماوه ریشی بۆ تیده هاو یژرا، ده یگوت که ئه م میوه یه هه بیت چایه چ لئ بکه م، که هاتمه به غذا بۆ خویندن ئه و جار زانیم میوه کرین به کیلو و نیو کیلو له ته ک تلپانه و بی ته رازووی قه لاپه رچن له میوه ی په نگاو په نگ چ ده هینیت.

من له سه رده می باوکمدا که متر خه ریکی درهخت و شیناورد ده بووم، به زوری له چه شمه ندازی دلگیر ده گه رام. چه ندیکی ده رفهت هه بایه به ره و سه رووی شاخ هه لده کشام نه ک بۆ باغه کان لیژ ده بوومه وه حه زیشم ده کرد ناوانوه سه ردانیکی کزیه بکه م.

له و ساله ی 1942 دا زگیشه کۆنه که ی باوکم زیادی کرد بوو، ته نها له راکشاندا ئیشه که راده وه ستا. ده رسی فه قتیان که م بووبۆوه. نۆره یان بۆ ده کرد. سالی 1942 چه ند پۆژه ک چوونه وه مان بۆ کزین پینش خست هه تا نه که وینه په مه زان. بۆ من یه که م جار بوو په مه زان خۆ له کزی چنارۆک بخشینیت.

ئالقهی نۆیه م

وهك له بیرمه هاوینی سالی 1942 جهنگ به سهر لهنگه رینکی لهقه وه حندرحوی دهکرد، له شه رگهی رۆژاوا میسر ئینگلیزه کان چ توانایه کی هه یانبوو له شکری هه شته میان پین ئاخنی و قزماندانیکی نویشیان بۆ هه لێژارد. جه نه رال مۆنتگۆمه ری، گیانیکی نویی خسته بهر ئه و له شکره چاوشکاوه ی ترس تینگه راوه. به هیزینکی له راده به ده ره وه مۆنتگۆمه ری شه ری «عه له مه ی» ی له له شکره بپ چک و سووته مه نه که ی رۆمیلی ئه لمان برده وه و به ره و «به رقه» ی لیبیای کشانده وه. له شه رگهی رۆوسیا، له شکری ئه لمان په لاماری ئه وتوی ده دا و به جۆریک پینش ده که وت به تایبه تی له به شی خوارووی رۆوسیا دا، مه ترسیی شکستی به کجاره کی رۆوسه کانی لیده کرا.

من له گۆشه ی نابه رچاوی په رۆشداریمه وه ربه ملی چاکم بۆ به ره ی دیمۆکرات لن ده دا و نوخته ی گه شم له چه ندوچۆنی شه ر بۆ ئه و به ره یه ره چاو ده کرد. به هه مه حال گه شبینیه به زۆر دروستکراوه که م له و ساله دا بنگه و بنه مای هه بوو له چاو سالانی پینشووتر که هه رگیز شکستیکی راستینه ی ئه لمانیای نه دیتبوو. که هاوین و پاییزی 1942 به سه رچوو له زستانی نیوان 1942-1943 دا شکسته پشششکینه که ی ئه لمانیا له ستالینگراد گه شبینیه که می کرد به متمانه و دلنایایی. هه ر له و به یانه دا بوو که ره وی هه زار فرۆکه یی بۆ سه ر رۆژاوا ی ئه لمانیاش دهستی پین کرد.

باش له بیرمه، له هاوینی سالی 1943 که ئه لمانه کان له رۆوسیا و له شه رگهی ئه فریقا و ده ریای سپیی ناوه راستیش ته نگه تاو کرابوون خه به ری دابه زینی چه تر بازه کانی ئه لمانیا به هاوڕینه تی ره مزی نافیعاعا و ده رده ست کردنیان له لایه ن حکومه ته وه به ناو خه لقدا بلاوبۆوه. له و ده مه دا به رۆونی له که سه وه دیار نه بوو بنیچه ی رۆوداوه که و ئامانجه کانی چی بوون. به سۆسه کردن و قسه هه لگرتنه وه تاراده یه ک ره نگوپوه کی کوردایه تی به دی ده کرا. به لام به شیوه یه کی ته ماوی. راستیه که ی من له و کاتانه دا نه بۆم ده لوا هه موو لایه نکی مه سه له که بخه مه وه سه ریبه کتر و رایه کی یه کجاره کیی لن هه لیتجم نه هیچ ترووسکه یه کیش له رۆوداوه که ده گه شایه وه سه رنجی دووردریژ و به رده وام بۆ خۆی رابکیشیت، ئیتر

وهك ديمه نينكي ليلی ئه وديو مينايه كي چلكن كه چاو به ته وای تني پر ناكات، جزريك مه سلته تي له ننيوان كوردويستي و ئه لماننه ويستي له و كاره ساته وه ده خزيه دلمه وه و پني ته سكين ده بووم.

من له نزكه وه شناساييم له گهل ره مزي و خزمانيدا پهيدا نه بوو بوو، ريكيش نه كهوت دواي ده ستگيربووني ببينمه وه، پيشتريش جاروباريكم ديتبوو، ئه و زره رهنگه ي گياني كوردايه تني له چالاكي ره مزيدا كه بژ بهرچاوي ئه لماننه ويستيك خزي له و سه رده مه دا ده نواند، دواتر له ويژداني كورد په روه ردا تيز رهنگ ده بوو. له سالي 1943 جاري سؤفيه ته رستي به ناو كورددا بلاو نه بوو بژوه كه ببينه هزي كه متر خه ريكبووني كورده واري به و كاره ي ره مزي كردي، دهنگ نه دانه وه ي گيان بازيبه كه ي ره مزي له بيخواهني و بيه ره ژشخورييه وه بوو، سه ره پاي ئه وه ي كه هيج ماوه نه كه وه ته ننيوان دابه زيني ره مزي و هه واله كاني و ننيوان گرتنيان و خاموش كردنيانه وه. خولاسه كاره ساته كه له و ده مه دا كه متر له نرخی خزي پي درا له لايه ن كورده وارييه وه، ئه وه ي راستي بيت تا ئيستاكه ش بايه خي ئه وتزي پي نه دراوه كه لني ده وه شيته وه، فركه يه كي به ته وژمي ده ماري كوردايه تي بوو، په ويه وه بي دهنگ و زهنگ.

هاويني 1943 يه كه م جار بوو په مه زان تني دا بهر كزي چناروك بكه ويت، من له سه رداني «نازه نين» بووم كه چه ند پارچه باغيكي باشمان تيدا هه بوو، سالانه به ره مه ي ميوه يانيمان بژ ده هاته وه كوين. دواي گه رانه وه مان بژ چناروك له هاتنه وه مه دا شهوي سه ره تاي په مه زان ميواني حه مه ده مين و براي مي ئاموزاي محمه د بووم له جه لي. پاش پارشينو كه دنياي پووناك بوو كه وتينه ريگه. چيشته نگاو بوو گه يشتينه وه چناروك. گه رمای ريگا و كه مخه وي شهو، رۆژووي ئه و رۆژه مي نه ختيك وه زه حمه ت يه خست به لام لني هه لئه هاتم. رۆژووي بهر نوا و سنيه ري شار ئاسانتره له هي شويني وه كوو چناروك يا خود ده شتوده ري كاكي به كاكي كه له رۆژه لاته وه هه تا رۆژاوا دراوسيني هه تاو خه به رده ري دوربوونه له فتاري ئيواره. ئه و ساله له ئه يلوولدا په مه زان ده ستي پي كرد، كژه كه ي به ره و فينكايي ده چوو، ساله و سال رۆژوو پتر گه رما و دريژخاييتي ده ر ده چوو. بهر له جه ژن هاتينه وه كزين.

نه ساغیی باوکم له زیادیدا بوو به لām هیژی هه بوو. ده بوو پښتېر بلنم سه فیری به ره و نازهنیم نه ده کرد نه گهر باری ته نسازی باوکم له مه ترسیدا بایه. نه و گه شته کورتیله یه م جینه جی کردنی داخوازییه کی برایتی و دوستایه تیم بوو له گهل محمه د حه ویزدا²⁴ - که به حه مه پرهش بۆ خوشه ویستی ناوی ده برا- که له و هاوینه دا ده بوو «رسالة» بنووسی له باره ی ئیلی خوشناوه تی و له بری «اطروحة» پښکه شی بکات له سالی چواره می خویندنی له «دار المعلمین العالیة». شه ویک و پوژیک له چناروک مایه وه و باوکم له ساباته که ی سوولی پاشا دهیدوواند و ورده پرسیار ی سه ربه مه سه له ی خوشناوه تی لی ده کرد، ئیستا کاکه محمه د حه ویز ده لی ئه وسا شهرم ده کرد به په های وهرامی نه و پرسیارانه بده مه وه. پوژی دواتر به یه که وه له سه ر پوژگرامیکی خزی په چاوی کردبوو به ره و جهلی و نازهنین به ری که وتین. نیوه پوژهمان برده جهلی، شه و چوینه نازهنین. نه و چند پوژهمان به خوشی رابوارد، تامی نه و سه فره انه ی ده دایه وه که له ده می خویندنی هه ولیرماندا وها ده بوو له رینی خزمانی هه له جه و ئاخوړه، حه مه پرهش و شینخ فاتیحی خاله شینخ سه در و من به ولاغ ده گه راینه وه بۆ عوتله ی نیوه ی سال... له نازهنینه وه ولاغی بۆ سازدرا تا قوژناغه که ی دیکه ی ئیتر له وه به و لاوه خوی به رپرسی گه شته که ی بوو.

پاش گه رانه وه مان بۆ کۆین ناساغیه که ی باوکم زیادی کرد تا نه وه ی له جه ژنه هه ر له دیوی ماله وه له لایه ن خه لقه وه جه ژنه پیروژانه ی لی کرا، نه شیتوانی سه ر له مه لا و شینخ و پیواماقوولان و خاوه ن دیوخانه کان بداته وه. نه شچوو بۆ نویژی جه ژن.

نه و پوژانه ی نیوان کۆتایی جه ژن و 12/10/1943 خه لق ده هاتنه نه حوالپرسی، نه وساش تاقه تی هه بوو له بهر گه لیک که س هه لستیت، له پوژانی 10-11 تووشی نه زیفی میعه ده بوو. دکتور نه جیب عه بدلنوور پوژی چند جارن سه ردانی لی ده کرد هه تا سه بهینه ی 12/10 که نه زیفی بۆوه دکتور نه جیب جودای کردمه وه و

²⁴ - زوری نه برد دوای نووسینی ئالقه کانی گهشتی زیانم، له هه شتاکاندا، محمه د حه ویز کۆچی دوایی کرد. کچیکی زنده نازدار و پیگه بیشتوی ئوتومبیل شینای، مهرگی ناکامی نه م کچه جینی که سه ری هه موو ناسیاویکیان بوو، باوکیشی به خه فته تی نه وه وه خیراتر به ره و مهرگ چوو... به داخه وه.

پښی گوتم که تهنسازیی باوکم زور ناتواوه، نهو چاره‌یهی که بز نه‌زیفه‌که‌ی کردووه نه‌گهر راپنه‌وه‌ستینن چ ده‌سلات نامینن دکتوریک به کاری بهینن. له ماوه‌ی یه‌ک دوو سه‌عاتدا، باوکم وه‌ک چرایه‌کی نه‌وتی بیته وشکبوون، وشکایی خوینن ده‌هات. نهو ده‌مانه باری نه‌فسیم وه‌ک نه‌وه بوو یه‌کک له دوو لاه به‌رداش پاله‌په‌ستوی بدن نه‌ویش به هه‌موو توانایه‌وه بیه‌وی «قه‌دهر» له گهر بخت و به‌رداشه‌کان بوه‌ستینن.

مه‌رگی باوکم شتیک نه‌بوو له قه‌ناعه‌تمدا بگونجیت. دایکم و مامم و نه‌جیبیه خوشکم و من به ده‌وریه‌وه بووین، خه‌لقی دیکه هه‌مان سامی که به دریزایی ده‌یان سال له «مه‌لای گه‌وره» وه سواری دیتن و بیستن و گوئیان ده‌بوو وه‌های ده‌کرد له نه‌دیوی نه‌وه‌وه نهو ده‌قیقه خز و له‌قانه‌ی پیش مه‌رگی به لینه‌له‌رزه رابویرن... هیزی قسه‌ی نه‌ماوو، بز دوایین جار به ده‌ست ئیشاره‌ی کرد، مامم و نه‌جیبه چونه پشتی و هه‌لیان ستانده‌وه بز سه‌رباری دانیشن، بی نه‌وه‌ی سه‌ر بسوورینن چاوینکی به دنیا و به مندا گیرا و دیسانه‌وه به ئیشاره‌ت دریزیان کرده‌وه. زوری نه‌خایاند، تنها ده‌قیقه‌یه‌ک. بز ماوه‌یه‌کی کورت که‌وته گیانه‌لاوه و یه‌کجاره‌کی هه‌ناسه‌ی راوه‌ستا... من نهو چاوگیرانه‌ی هه‌رگیز لیم کزن نه‌بوو.

له کوچه و بازار خه‌لق ده‌یانزانی وه‌زعی باوکم له چدایه، هه‌ر که ده‌نگی شیوه‌ن له حه‌وشه‌مان به‌رز بزوه عالم جمین بز مال و گه‌ره‌که‌که‌مان... من هاتبوومه حه‌وشه بچوکه‌که‌ی ده‌ره‌وه، مه‌لا مه‌عسوومی هه‌ورامی به شیوه‌ن هاته ژور و درې به خه‌لقه‌که‌دا و منیش به دواوه هه‌تا سه‌ر نهو له‌شه بیگیانه‌ی باوکم. ئافره‌تان په‌رته‌وازه‌یان پښ که‌وت، مه‌لا مه‌عسووم چی ده‌کرد نازانم، ده‌ستی راسته‌ی باوکم گرت و چه‌ند جاران به‌ر و پشتیم ماچ کرد... مه‌لا مه‌عسووم ورده‌ورده باوه‌شی له باوکم شل کرد و به شیوه‌نه‌وه له ئافره‌تستانه‌که ده‌رچوو منیشی به دواوه...

شاری کوزین به حکومه‌ت و میله‌ت و قوتابی و قوتابخانه‌کانیه‌وه له دوا‌ی جه‌نازه‌ی مه‌لای گه‌وره رویش. هه‌رچه‌ند ریکه‌وتینکی سروشتی بوو که له ده‌می شاردنه‌وه‌ی تهرمی باوکمدا، گه‌واله‌یه‌ک هه‌ور تینه‌ری و رشینه‌بارانینکی به‌سه‌ر نهو خه‌لق و قه‌برستانه‌دا هه‌لرشت به‌لام له‌و ده‌مه‌دا هه‌ر ده‌تگوت ئاسمان به‌شداری

تازيمانه‌ی کۆيه ده‌کات. مه‌رگي باوکم گه‌وره‌ترين کۆست که‌وتن بووه له هه‌موو ژيانمدا، هه‌رچه‌ند ده‌مزانى و ده‌زانم مه‌رگ کۆتايى هه‌موو گيانداريکه به‌لام هه‌روه‌ک ده‌زانم سيفه‌تى سووتينه‌رى ئاگر نابيته که‌مکه‌ره‌وه‌ى ئازارى سووتان هه‌روه‌هاش ئه‌و زانينه ساردوسپه‌ى سروشتيپوونى مه‌رگ له که‌ليني مه‌رگي باوکم بايى کونى ده‌رزيشى پې نه‌کرده‌وه، ئیستاش پې ناکاته‌وه. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا ده‌بوو له ژير بارى مه‌ينه‌ت دانه‌هيزيم چونکه به‌رپرسى خيزانينكى زگدراو و پاسه‌وانى که‌له‌پوورينكى گه‌وره بووم.

ته‌رازووه له‌نگه‌ربه‌زيوه‌که‌ى ميراتيما له‌لايه‌ن داهاات و ئه‌رکه‌وه له‌و ده‌مانه‌دا ده‌يه‌ويست ناله‌بارييه‌که‌ى خۆى باشتى بنويئت. له‌ رۆژى مه‌رگيدا، باوکم سه‌د دينارى قه‌رزداريى بۆم به‌ سامان جى هينشتبوو، جگه له عه‌زيمه‌تى خۆم که به‌دریژايى ژيانم يارم بووه، سى هيزى ده‌وروپشتم يارمه‌تیی دام.

يه‌کيان ئه‌وه بوو که مام بى به‌ره‌ه‌ست يه‌کسه‌ر جينگاگه‌ى باوکمى بۆ گرتمه‌وه له‌لايه‌ن پاراستنى پايه‌ى عيلمى بنه‌ماله‌ى جه‌ليزاده‌وه. تا ئه‌وه‌ى مومکين بيت که‌ليني يه‌کينى وه‌کوو مه‌لاى گه‌وره پې بکريته‌وه، مام ئه‌و که‌لينگره‌وه بوو. هه‌چ که‌مايه‌تى به‌سه‌ر ته‌دریس و «خطبه‌» و ئيجازه و مه‌جليسه‌کانى مزگه‌وتى گه‌وره‌دا نه‌هاات. مه‌لاکانيش که به‌شى زۆريان ئيجازه‌يان له باوکم وه‌رگرتبوو پايه‌ى ئه‌ويان بۆ مام پاراست. له‌ ناوياندا خوالیخۆشبووى مامۆستا مه‌لا سادق که به‌يه‌که‌وه له‌گه‌ل مام لای باوکمیان خویندبوو هه‌ر له‌ویش ئيجازه‌يان وه‌رگرتبوو، له‌ راده به‌ده‌ر دلسۆزى مام بوو. جگه له مه‌لاکان شينخه‌ خاوه‌ن ته‌کيه‌کانيش هه‌مان هه‌له‌ه‌ستى دۆستانه و مه‌ردانه‌يان هه‌بوو، ئنجا ئاغاكان و توجاره‌کان و خاوه‌ن جيوړيکان تا ده‌گاته ئه‌سناف و که‌سه‌به و ئاپۆره‌ى کۆبيان هه‌چ قسوريکیان لى نه‌ديتړا.

هيزى دوهم پيوه‌نديى ناو خيزانى خۆمان بوو که‌وا بېنگومان شتيكى نمونه‌يى بوو له‌ چاو جيهانى ده‌وروپشتمان. ئه‌و جزه‌رى رۆژگار له‌ مالى ئيمه به‌سه‌ر ده‌بردرا هه‌چ ويته‌ى نه‌بوو له‌ کۆمه‌لايه‌تیی کورده‌واريدا. لێره‌دا ده‌رفه‌ت نييه بۆ خوینه‌رى روون بکه‌مه‌وه چ تاموشامينک هه‌بوو له‌ چه‌ژى ژيانى خيزانى مه‌لاى گه‌وره، هه‌ر وه‌هاش به‌رده‌وام بوو هه‌تا سالى 1965 که به‌ ناچارى نشيمه‌نم له‌ کۆيه‌را

راگوښت بږ به‌غدا. ئيمه به‌وه راهاتبووین هه‌موو ئه‌و شه‌وانه‌ی پاییز و زستان و ناوه‌ندی به‌هاریش که نوستن له ژووران ده‌بوو، دانیشتنی ناوخزی خیزانیمان شه‌وانه به‌رده‌وام بیت هه‌تا نیوه‌ی شه‌و و دره‌نگ‌تریش. ئه‌م دانیش‌تانه دواى به‌سه‌رچوونی کڙی دیوه‌خانه ده‌ستی پښ ده‌کرد، به به‌شداریی ئاموزاکانم و خزمی زوړ نژیک، شه‌و له شه‌ویش ئه‌و خه‌لقه گه‌شتر و گه‌شبینتر و خو‌شته‌بیات‌تر ده‌بوو، تاکیکیشی له‌و مه‌جلیسه‌نه دانه‌ده‌برا، مه‌گه‌ر به‌قه‌زا و قه‌ده‌ر. هه‌ستم ده‌کرد ئه‌و خه‌لقه دواى مه‌رگی باوکم دل‌یان پیمه‌ویه و خو‌ش‌یان ده‌ویم و چاویان له چاکه‌مه، له‌م لایه‌نه‌وه خورته به‌ دل‌مدا نه‌ده‌هات. یارمه‌تیده‌ره‌کانمان چ ژن و چ پیاو جانفیداییان بږ ده‌کردین، هینده‌ئ د‌و‌ستی نژیک له په‌رو‌شه‌وه پښان گوتم که وه‌ها باشه له ژماره‌ی یارمه‌تیده‌ران که‌م بکه‌مه‌وه تاکوو مه‌سره‌ف لښی دابشکیت، ئه‌و د‌و‌ستانه نه‌یاند‌ه‌زانی که له ته‌رازووی ئیمه‌دا فره‌قی کافیه‌ی مه‌لایان و فه‌تحی شیربرام له‌گه‌ل خوشکه‌کان و فارووقی برام، وجودی نییه. سه‌ری خوینته‌ر نه‌یه‌شینم هه‌ستی هه‌سانه‌وه‌م به وه‌زعی ناو خیزان دل‌ده‌ره‌وه‌یه‌کی گه‌وره بوو ب‌و‌م.

هیزی سنیهم لایه‌نی خالوانم بوون، شینخ خدر و شینخ جنیدی شینخ په‌زای سند‌و‌لان که مالیان له سه‌یداوای ته‌نیشت رانیه بوو خالم بوون. شینخ هه‌سه‌ن و شینخ حسینی حاجی سه‌یدی سند‌و‌لان-یش ئام‌وزای دایکم بوون که فره‌قیان نه‌بوو له هه‌چ په‌رویه‌که‌وه له‌گه‌ل خاله‌کانم و ده‌سه‌لاتیکی دنیایی زو‌ریشیان هه‌بوو، هه‌م له دیوی پشده‌ر و هه‌م له دیوی رانیه. هه‌چ هه‌ستیکی شه‌رم دامناگریت که له یاداشتم بنووسم خالوانم که هاتنه تازییه‌ی باوکم له گه‌نم و بزنج و پ‌و‌ن و شه‌کر و چایه و پښاویستی گوزهران ئه‌وه‌نده‌یان له‌گه‌ل خو‌یان هینا گه‌ل‌یک گه‌ل‌یک له ئیحتیاجی سالیکنان زیاد بوو، ته‌نانه‌ت له‌و سالانه‌دا که سن و کیسه‌له گه‌نمی که‌م کرد‌بوو ئه‌وه‌نده‌یان گه‌نم هینا به‌شینکی کرا به‌ ت‌و‌ی فه‌لاحه‌تیمان له پښازوک، ئه‌وه‌نده‌شیان پاره به‌جی هینشت له مه‌سره‌فی سالیکی خویندنی به‌غدام زیاد بوو. ئه‌و ته‌رزه پالپشتانه له باری ته‌نگانه‌دا بایه‌خیان ده‌رده‌که‌و‌یت، بږ منیش که جارئ دوو سالی ما‌بوو خویندنی حوقووقم ته‌واو بکه‌م، مه‌رگی ئه‌و جزره باوکه قورساییه‌کی وه‌های به‌سه‌ردا به‌جینه‌یشتم زیده پښو‌ستم هه‌بښ به جزره‌ها داروه‌کازی خ‌و‌ به‌سه‌ره‌وه راگرتن.

لهو رۆژه تاریکانهی تازییهی باوکمدا یه کێک له تێبینیه شیرنهکانیم هه میسه دههاتهوه بهر ههست که دهیگوت: شیخ دهمریت کوربهکهی یه کسه دهیته شیخ و له جینی دانهیشیت، ئاغا دهمریت کوربهکهی دههلهزه دهیته ئاغا و جیگری، توجار دهمریت کوربهکهی دهیتهوه توجار، ئه ماما کوربه مه لا ئه گهر بیست سالان چاوی خۆی به خویندن و «ئالی دهلی باب» کویر نه کردبێ گه سکه دهی کۆلانیشی تی نابیت. ئه م قسه یه بۆ یه کێکی وه کوو من که له پاش مه لای کۆیی به جی مابیت ده جارن به راست ده گه را. هه ر من ده زانم «میراتگری» ی پیاویکی وه ها مه زن چ به تالایه ک به ده وری میراتگر دا ده هیلیته وه وه کوو مندالێکی هه فته سالی جلکی که سێکی 25 سالی له بهر بکات...

ده بی بلیم حکومه تی عیراق به ره سمی سه ره خۆشی لێ نه کردین وه ک که له حاله تی مردنی پیاوی وه هادا به عاده ت ده یکرد. به لام سه فیری به ریتانیا تازییه نامه ی بۆ مامم هه نارد، هه روه هاش ئه دمۆندس و کاربه دهستی دیکه شیان. له لهنده نه وه چهنده نامه یه کی تازییه له کاربه دهسته کۆنه کانیانه وه گه یشت... جارێ له کۆیی بووم تازییه نامه ی مه هابادم پێ گه یشت. بۆیان گیرامه وه، که خه به ره که گه یشتبووه شیخی خال²⁵ هه سته کی زیده مه ردانه ی ده ربهریوو قه تیش ئه و قسه یه م لێ دووپات نه کرده وه...

گه رانه وه م بۆ به غدا به هۆی تازییه وه نه ختیک وه خرا. براده ران بروسکه ی پرسه یان ناردبوو بۆم که یه کتریشمان دیته وه پرسه ی دلسۆزانه یان نوێ کرده وه. یوونس ره ئووف (دلدار) یش به و هۆیه وه دره نگتر له کژی خۆی بۆ به غدا گه رایه وه، به درێژایی رۆژانی پرسه و دوا ی پرسه ش هه ر لیمه وه نزیک بوو. له م ساله وه من و دلدار به یه که وه له ژووریکی ئۆتیلی ره شیدی گه ره کی «مربعه» ژاپن هه تا مانگیک پێش ئه زموونی کۆتایی سالی 1945 که ئیتر خویندنی حوقوقیش به سه ر چوو. ده بی بلیم هه رگیزاو هه رگیز بووی نه دا له ماوه ی ئه و دوو ساله دا به هه یچ جزریک

²⁵ - مامۆستا شیخ محهمه دی خال، دوا ی ده رچوونی گه شته که، به ره حمه تی خوا شاد بوو، بهر له مه رگی چه ندیکی سه ردانی سلیمانیم کردبیت چوومه ته خزمه تی.

دلمان له به کتر بیه شینت وه یا گله مه ندییه ک بکه ویتته نینوانمانه وه وه یا به فسکه ش قسه یه ک له هیچ کاممانه وه دژی نه وی دیکه گوترا بیت.

«یانه ی سهرکه وتن» به بونه ی چل رۆژه ی مهرگی باو کم ئاهه نگیکی گنرا که ده بوو به پینی تهقلید من گوتاری کۆتایی به سپاسی به شداره کانه وه بدهم به لام خوالینخو شبووی مه عرووف جیاوۆک که خۆی له بنه پهدا خاوهن فکهری یانه که و ئه مین عامیشی بوو له جیاتی من قسه ی کرد. ئیسته به چاکی له بیرم نییه چۆناوچۆنی بوو به لام ده زانم له پاش ئه و ئاهه نگه من خۆم به ئه ندای لێژنه ی ئیداره ی «یانه» دۆزییه وه. سهرۆک ئه مین زه کی به گ بوو. چهند پیاوماقوولیکی دیکه ی کوردی به غدایش ئه ندایم بوون. له و ئاهه نگه دا یوونس ره ئووف (دلدار) گوتاری هه بوو به لام که دهستی کرد به خویندنه وه ی. زمانی گرفتگی که وتی و چه ندیکی کردی نه ی توانی هیچ بلیت، کاغه زه کانی پینچایه وه و بی ئه وه ی پێوه ی دیاربێ تیشکاوه بێگرفت عوزری زمانگیرانی هیتایه وه و هاته وه جینگایه که ی خۆی. دلدار که وا بی خویندنه وه ده که وته دووانی کۆبوونه وه ی ئه وتۆبی هه رچی عه بیی زمان هه بوو لێی به دهر نه ده که وت که چی له خویندنه وه و وتووێژی عاده تی وه ها ده بوو به جزریک ده گنرا کرانه وه ی نه بوو.

هاتووباتی «یانه ی سهرکه وتن» به هۆی تیک ئالقانی مه یلی نوینخوازیی خویندووه کان و مه یلی داوه ستانی سهرپه رشتیکه ری یانه له ماوه ی سالیکیدا ئاکامی ناخۆشی لێ که وته وه ره نگه له م ئالقیه دا نۆره ی بگاتی.

جهنگ قورسای خۆی به ته واری له حالوباری گوزهران ده رخستبوو. ره شوپووتی فلاحه ت و شینایی که نه فت بوو بوون به تایبه تی له کوردستانه که ی خۆمان که خولگه ی هه لسووپ و داسووپ نان پهیدا کردن بۆ دهشتنشین له چاو دهشتنشین ناوه راست و باشووری عیراق هیتده به رفره وان نییه. باران وهک ئاوی زینه کان پشته یی نابه ستریت.

زێ، ئاوه که ی زۆره، له وانه نییه هه موو ده م لێی بیه پیته وه، ئیتر ئه مبه ر و ئه و به ری لیک داده برین ماده م پرد له نینواندا نه بیت که ئه وسا له کوردستانی عیراق زینه کی وه کوو ته قته ق (زینی بچووک) ته نها له پردی، کۆنه پردیکی به سه ره وه بوو، له وه به و لاوه ناوناوه یه ک لیزه وه یی که له ک هه لده به ستران یاخود له پاش دامه زرانندی

حکومت له پږدهر و کردنه وهی پنی ئۆتۆمبیل له سلیمانیه وه بۆ قه لادزه، له دووکان و میرزا رۆسته م و سندۆلان قه یاغ سازدران. له لایه ن چاندنه وه زییه کان بابی کانیاوینکی که مئاو سوودی بژیویان لئ نه دیترا مه گهر له شوینی هه موار بۆ هه لئانی «ناعور» ته نانه ت بناوانینکی وه کوو هی دووکان و ده ربه ندیخان هه ر نه وه نده ی کرد بۆ ناوچه که که ده وری 150-200 ئاواپی کوردی ژیراو کرد. بۆ گه لی بیده سه لات ئاوی زۆر و شاخی به رز هه ر ده بنه له مپه ر له پێش یه کبوون و یه کچوونی ئه و خه لقه که به زحمه ت یه کتر ده بین... حیکایه ته که زۆری به ده مه وه یه لئی هه لدیم.

هه ژاریی خه لق له و رۆژگارانه دا خزی له خزیدا نه ده بووه هۆی په یدا بوونی سه ریشه ی سیاسیی بۆ حکومت، راستیه که ی هه ژاریش جارێ فیرنه بوو بوو گله یی خزی له مل حکومت بپچیت به لام باری بوو ژانه وه ی کوردایه تی و هه سستی کۆمه لایه تی له دیوی کوردستانی ئێران حیسابینکی قوولی بۆ ده کرا له لایه ن ئه و ده سه لاتیه ی که ئه وسا له رۆژانی جه نگدا قسه رۆیشتوو بوو له نه خشه کیشانی سیاسه تی عیراق که ئینگلیزه کان بوون. ترسی ته شه نه کردنی گیانی نوێخوازی له کوردی ئێرانه وه بۆ کوردی عیراق وه های کرد سیاسه تینکی تازه ی «خه لق خه ریک کردن» نه خشه کیش بکریت له پنی زیاد کردنی نرخ ی تووتن و زۆر کردنی پله ی مومتاز و یه که م له پۆلاندنی تووتن.

ئهم سیاسه ته تازه یه له کژه تووتنی سالی 1943 خرایه گه ر و کیشایه وه سه ر هیندی که پاره یه کی له خه یال به ده ر بکه ویته ده شت و ئاواپی و شاره کانی کوردستانه وه. تووتنه وان هه بوون که په نجه کانی رانه ها تبوون له دینار ژماردن، چه ندیکی ده یکرد ده سته دیناری بۆ نه ده ژمیردرا به ناچاری خیرۆمه ندیکی ده دۆزییه وه بۆی بژمیریت. چونکه منیش پشکم له تووتن هه بوو باری ئابووریم به و پاره رژه به ده و هه لست بزووت. کژه تووتنی سالی 1943 له لایه ن که موزۆری به ره مه وه له سه ر 1942 حیساب ده کرا چونکه هه لکشانی نرخ ی تووتن که وته ده می پاش لئ بوونه وه له چاندن، بۆ کزی 1943-1944 خه لق بینی به چاندنی تووتنه وه نا، تا ئه وه ی کویرا ویش تووتنه وانی بۆ په یدا بوو. مه ره زه وازی لئ هیندرا، شیناورد مه یدانی بۆ تووتن چۆل کرد، فه حسی تووتنیش، له لایه ن لیژنه ی

فه‌حسی تووتنه‌وه، بوو به مامله‌تی بازاری. به‌رتیل ئاواتی خاوه‌ن تووتنی پیک ده‌هیتا خواش غه‌فوو و ره‌حیمه.

له‌لایه‌ن خویندنه‌وه سالی سینه‌م تا بلنی به‌راحه‌تی تپه‌ری. ده‌تگوت ئه‌و ساله‌ به‌قزناغی هه‌سانه‌وه داندرا‌بوو تا ئه‌وه‌ی رۆژ یه‌ک ده‌رسی تیدا ده‌خویندرا. شکستی ئه‌لمانه‌کان خه‌ریک بوو له‌گومان ده‌رده‌چوو، دوا‌ی تیکشکانیان له‌عه‌له‌مه‌ین و ستالینگراد هیچ هه‌لمه‌تیکی ئه‌وتۆیان نه‌برد له‌مه‌یدانی جه‌نگ ته‌رازووی به‌خت هه‌لستینیه‌وه. جه‌نگ په‌رییه‌وه بۆ ئیتالیا، مۆسۆلینی جینی له‌ق بوو، دواتریش خه‌لقی ئیتالیا به‌په‌تیانه‌وه کرد. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا به‌رگری ئه‌لمانه‌کان له‌و حال‌وباره‌ سه‌غه‌ته‌دا جینی سه‌رسوپمان بوو. هه‌تا کۆتایی جه‌نگ له‌هاوینی 1945 زوره‌بی خاکی ئیتالیا‌یان به‌ده‌سته‌وه بوو. له‌رووی هیزی چه‌که‌وه ره‌نگه‌ ده‌یه‌کی دوژمنه‌کانیان چه‌کیان به‌ده‌سته‌وه نه‌بوو، به‌هه‌مه‌حال ئیمه‌ لیزه‌دا میژووی جه‌نگ هه‌لناسه‌نگین ئه‌وه نه‌بی که جه‌نگ یه‌کیک بوو له‌مه‌شغه‌له‌ته‌کانی ئه‌و ده‌مانه‌م و به‌شیکیشه‌ له‌یادی سه‌رده‌می خویندنی حوقوقم.

له‌نوسینی دیکه‌شمدا باسم کردوه که شناساییم له‌گه‌ل «به‌هییه‌ فه‌ره‌جولا» له‌رپی دل‌داره‌وه بوو، به‌هییه‌ که‌ کوردیکی به‌هائیی خوینده‌وار و زمانزان و ئه‌ده‌بدۆست بوو، له‌میسره‌وه رایگو‌یست بۆ عی‌راق خه‌ریکی ده‌رسدانی کچانی سانه‌وی بوو، له‌رادیۆش گو‌تاری بۆ من‌دالان بلاو ده‌کرده‌وه. له‌حه‌فته‌دا یه‌ک ئیواره‌ی ته‌رخان کردبوو بۆ میوانان، ئیتر ماله‌که‌ی ده‌بوو به‌کۆری ئه‌ده‌ب، خۆی به‌عه‌ره‌بی و فارسی و فره‌نسی و ئینگلیزی ده‌دا. کوردی فی‌ر نه‌بوو‌بوو هه‌رچه‌ند گیانی کوردایه‌تی تیدا بوو، خۆشی به‌کورد ده‌خوینده‌وه. مامۆستا فه‌ره‌جولای باوکی له‌گه‌ل باوکمدا شناسایی نامه‌نووسی‌یان هه‌بوو، وینه‌ی ئه‌و نامه‌نشم به‌به‌هییه‌ نیشان دا، گه‌شایه‌وه. به‌زاری خۆی ده‌یگوت هه‌ز به‌شوو کردنی گه‌نجیکی کورد ده‌کات که‌ رپی پێ بدات له‌لادینی کورد خزمه‌ت به‌ئافره‌ت بکات... پینشت‌ریش له‌نوسینمدا گو‌تومه‌ دل‌دار عاشقی بوو‌بوو به‌لام عی‌شقی یه‌ک لای، «خنده‌که‌ی بایی» شی به‌خه‌یالی به‌هییه‌ هۆنیه‌وه. دوا‌یین جار به‌هییه‌م دیت له‌پاش به‌سه‌رچوونی ئه‌زموونی پۆلی چواره‌می حوقوقم له‌سه‌ره‌تای هاوینی 1945، چومه‌ سه‌ردانی دوعاخو‌ازی لیک‌کردنی، له‌وه‌ به‌ولاوه‌ چاوم پینی نه‌که‌وته‌وه...

دلدار له رۆژانی ههوهل سالی بهیکهوه بوونمان له ئۆتیلی رهشید به رهسمی پیتشیزی کرد که بیم به ئەندامی «پارتی هیوا» به لام تهکلیفه کهم ههلهگرتوه بێ نهوهی هۆیهکی دهستیشان لهو تهکلیف روت کردنهوهیهدا ههبوویت. رهنکه تارادهیهک کالی و کرچی له رهفتاری سیاسی هیندیک له ئەندامانی هیوا دهخلی بهو ههلهسته مهوه ههبوویت. چ لیم خۆش نه هات که دیتم ئەندامی چه سپاوی هیوا له خۆ ئاماده کردن بۆ دیدنه و وزیریکی کورد هینده به خۆیهوه خه ریک بوو دهتگوت فرهاده و یه کهم جاره دهچیته ژوانی شیرین... ئنجا وهرزیره کهش نهیدیت، کهچی هه مان وهزیر له جاده چاوی به زهیدی ئەحمده ئهفهندی کهوت به راشکاوی و بێ هه ناسه سوار ی له زیده وه، له گهلی کهوته وتووێژ و بهینیکیش جادهیان به پیاسه بری... ورده ریکهوتی خویرپهلی ئهوتزی نهیده هیشت تاهه زرۆی حیزباهیهتی بم...

دوای ئەزموونی کۆتایی سالی خویندیم له پۆلی سییه م کهوا بهر له حوزیران لێی بووینه وه، گه رانه وه کۆی. عه سران له خزمهت مامدا مه جلیسمان له هه یوانی روهو باغ و دهشت و ته پۆلکهکانی هه ییه سولتان، لهو به شهی مزگهوتی حاجی مه لا ئەسهه ددا که پنی دهگوترا «قه سر»، ده به ست. پۆزی شهشی حوزیران بوو که چووم بۆ مه جلیسه که قه له بالغی خزم و دۆستان کۆبوو بوونه وه و به گه رمی باسی په رینه وهی سپای سویند خۆره کانیان ده کرد بۆ به ری فره نسا، من جار ی نه مبیستبوو، دهتگوت مۆرده یهکی زۆر خۆشم پێ درا. وهک له بیرمه ئه و پۆزه چوارده هه زار فرۆکه به شداریی له کوتانی سپای ئەلمانیا کردبوو. مه به ست له چوارده هه زار ئه وه یه که چوارده هه زار فرینی فرۆکه به سه ر ئه و جه به یه دا پرو ی دا، هه رچه ند ده شی فرۆکه هه بوویت له جار یك پتر به سه ر جه به دا فریبت.

له سالیك پتر بوو ئەلمانیه رسته كان لووتیان نزم بوو بوو، به م دابه زینه نوویه ی ئەمه ریکا و ئینگلیز له خاکی فره نسه، له گه ل لووت پشتیشیان چه مایه وه. بنیاده م مه خلوقیکی ته ماوی و گریناوییه خۆی به ده ست رافه ی ژیریژانه وه نادات، ده نا کوردیکی که س تینه خویندوویه وهی بیتا و نیشان بۆ ده بی پتر له مه راقی هیتله ردا بژیت تا مه راقی چاره نووسی خۆی و میله ته که ی. ئه و نازییه نه ده یه کی بایه خ دانیان به رادیۆی بهرلین و یوونس به حری گو ییان بۆ ده نگ و باسی کوردستانی دیوی

ئيران هه‌لنه‌ده‌خست بگره‌ حالوباري خويان و خيزانيشيان له ته‌ك شكزي هيتله‌ردا نه‌ده‌هاته پيش چاو، هيتله‌ريش يه‌ك جار ناوي كوردی نه‌برد...

پاره‌ی تووتن چالاكییه‌كی بیژوكی بینهره‌می وه‌به‌ر ئه‌و خه‌لقه‌ نابوو، مه‌جلیسی قومارچی و كه‌یفچی و ساخته‌چی گه‌رم پراهاتوو، تووتنه‌وانیش بینقسوور بوو له مه‌سره‌فی بیجی. خیزانی یه‌كێك له‌و تووتنه‌وانانه‌ی كزیی كه‌ سالی 3000 دیناریکی داهات داهات ده‌بوو²⁶، هه‌ر جاره‌ چووبایه‌ بۆ هه‌مام زه‌نبیله‌ پرته‌قال و سیوی له‌گه‌ل خۆی ده‌برد بۆ به‌شینه‌وه‌. ئه‌مه‌م له‌ زۆر كه‌س بیستوو، ره‌فتاری مێرده‌كه‌شی له‌ ده‌ستبلاوی چی پێوه‌ی بگوتری جینی باوه‌رییه‌...

لێ‌رده‌ا نوكته‌یه‌كم به‌بیردا دیته‌وه‌ ئه‌مما وه‌كوو تووتنی بیشه‌ما وایه‌: خوالیخۆشبووی د. عه‌بدولرهمان نوورجان له‌ گه‌رمه‌ی پاره‌پژانی تووتن و سه‌رقالیی ئه‌و خه‌لقه‌ به‌ چه‌ك خورده‌كردنه‌وه‌ و فه‌حس و تێكه‌ولێكه‌ی ورده‌ حیسابی ناره‌وای وه‌ك «اجور نقل» و «اجور حزم» و پاره‌ی گونیه‌ و... و... ئا له‌و هه‌نگامه‌یه‌دا هاته‌وه‌ سه‌ردانی خزمان به‌ شه‌هاده‌ی به‌رزی جۆراوجۆزه‌وه‌. مه‌شفه‌له‌تی پاره‌ پێی له‌ خه‌ریكبوون به‌ شه‌هاده‌وه‌ بریپۆوه‌. مامۆستا نوورجان پۆژیکیان كه‌سه‌ری دلی خۆی هه‌لپشت و گوتی: منیش شه‌هاده‌كانم ده‌سووتینم و تووتن ده‌چینم به‌ گونیه‌ پاره‌ په‌یدا ده‌كه‌م... له‌و قسانه‌دا بوو سه‌مه‌دی حاجی محمه‌دی به‌نتا - مه‌شووور به‌ «سه‌مه‌دی حاجی مه‌نجه‌ل»، به‌ هه‌لی زانی قسه‌ی لێ وه‌رگرتوه‌ و گوتی: ده‌نا وه‌لاهی ئه‌توو تووتن بچینی ئه‌منیش دیم «بنه‌زی» (درووكینکی زۆر دره‌) له‌ كلکی ولاغم توند ده‌كه‌م وا به‌ ناوی تووتنه‌كه‌تدا ده‌گه‌ریم یه‌ك په‌لكی ساغی پێوه‌ نایه‌لم. مامۆستا نوورجان گوتی: منیش هه‌فت پاسه‌وان به‌ هه‌فت تفه‌نگی برێنه‌وه‌وه‌

²⁶ - به‌یتاریکی خه‌لقی سلیمانی، وابزانم عه‌زیز به‌گی نابوو، دواي دابه‌زینی نرخی تووتن و رووتبوونه‌وه‌ی خه‌لقه‌كه‌، نه‌قلی كۆیی بوو. زۆر ناوی ئه‌و تووتنه‌وانه‌ی بیستبوو به‌ سه‌خاوه‌ت و زنده‌ سه‌رف، مه‌شووور بوو به‌ سیو و پرته‌قال و فسته‌قینکی كه‌ له‌گه‌ل خۆیدا ده‌به‌یتنايه‌ نادى مه‌ئمووران. عه‌زیز به‌گ هه‌وه‌ل چاو پێكه‌وتنی ئه‌وه‌ بوو به‌ به‌رگی شر و بی كه‌یف و زه‌وق له‌ جیاتی فسته‌ق، تۆ به‌ر به‌رپۆژه‌ی له‌ باغه‌ل ده‌رده‌هینا... گوتبووی: با بروا ئه‌م گ... تۆ به‌ر به‌رپۆژه‌م بۆ ئه‌فرتینی...

راسته‌ ده‌لێن كه‌سێكی به‌ گه‌وره‌یی فیری پلاو خواردن بیت پاروو بۆ لووتی ده‌بات.

راډه‌گرم هرچې ده‌ځلې توونم بکات بیکوژن. سه‌مه‌د گوتی: ئنجا نه‌گه‌ر حه‌فت پاسه‌وانان رابگریت به‌مه‌سره‌فه‌که‌ی نه‌وان موفلیس ده‌بیت نه‌منی پیتاوی...

خویندنی سالی چواره‌م به‌گریوگال و نارینک بو، له‌داچاندنی زه‌وییه‌کانی قه‌نبه‌رانی بیتوینمان به‌تووتن و چوونه‌بن باری به‌رپرسییه‌کی گه‌وره‌ی نه‌و هه‌زاران دیناره‌ی بژ به‌ختو کردنی پتر له‌شینست تووتنه‌وان و مه‌سره‌فی جزگه‌ و دامه‌زراندنی که‌سابه‌ته‌که‌ له‌توچاران وه‌رگیرابوو له‌خزوه‌ داوای ده‌کرد لیم که‌ له‌نزیکه‌وه‌ سه‌ره‌پرشتیه‌کی مه‌یله‌و دائیمی بکه‌م. هه‌ندئ نه‌شاره‌زایی له‌و خزمانه‌وه‌م که‌ بژ یه‌که‌م جار له‌عومریان ته‌مای پاره‌داری به‌ره‌و تیکه‌ل کردن له‌هه‌لسووپ و داسووپری ملکه‌دارییه‌وه‌ی ده‌بردن. شیرازه‌ی به‌رژه‌وه‌نده‌ گشتیه‌که‌ی ده‌شیناند که‌ نه‌گه‌ر ږنی پښ درابایه‌ به‌گشتی تیندا زه‌ره‌رمه‌ند ده‌بووین. له‌ سالی خویندنی 1944-1945، که‌ کزتایی خویندنی حوقوقم بو، به‌سه‌ر راگه‌یشتم له‌ به‌ره‌می کژه‌تووتنی 1943-1944 که‌ چه‌ندین مانگی ده‌ویست، له‌فه‌حس کردن و حساب پاک کرده‌وه‌ی - نائه‌و به‌سه‌ر راگه‌یشتم تیکه‌ل بوو له‌گه‌ل گژه‌گژی دامه‌زراندنی باری که‌سابه‌تی کژه‌تووتنی 1944-1945 که‌وا هه‌تا به‌ره‌و کزتایی به‌هاری 1945 ی‌خایاند. نه‌م سه‌قالیه‌ مه‌ودای نه‌دام خویندنیکی ږنکوپیک به‌سه‌ر ببه‌م. ږه‌نگه‌ به‌هه‌مووی مانگیکم ده‌وام نه‌کردبیت له‌خویندنی به‌سه‌ریه‌که‌وه‌.

به‌خت یار بوو لیسته‌ی «غیاب»ی قوتابیه‌کانی پزلی ئیمه‌ بزر بو، راستیه‌که‌ی ده‌گوترا قوتابیه‌کی جه‌ربه‌زه‌ توانی نه‌و لیسته‌یه‌ له‌ناو ببات. نه‌گه‌رنا من نه‌وه‌نده‌م غیاب زور بوو بابی نه‌وه‌ی ده‌کرد خۆم و یه‌کینکی دیکه‌ش پڼوه‌ی له‌ ئیمتیحان بڼه‌ش بکړین... یه‌که‌م سال بوو له‌هه‌موو عومری حوقوقی عیراق توندوتیژی له‌لایه‌ن ئیداره‌وه‌ به‌کاربیت، 14 قوتابی له‌پزله‌کانی دی بڼه‌ش کران له‌ نه‌زمون... چاودیری کردنی قوتابیه‌کان له‌ده‌می نه‌زمون بژ به‌کار نه‌هینانی قزیه‌ له‌و ساله‌دا ده‌ستی پښ کرد. ته‌نها بیست ږژ ماوه‌م هه‌بوو بژ چاو گنډان به‌و ده‌ریا ده‌ریایه‌ی کتنبه‌کانی پزلی چواره‌می نه‌و ساله‌. گه‌لیک فۆرمه‌ی کتنبه‌ نوییه‌کانم بژ هه‌لنه‌برانه‌وه‌ چ جایی بیانخوینتمه‌وه‌. خوینته‌ر لیم به‌سه‌لمیتنی که‌ بریارینکی قوول به‌قوولایی نه‌فس له‌سه‌ر هیندئ که‌ ناشی له‌ «حقوق» بکه‌وم بوو به‌ داروه‌کازم و خۆم به‌سه‌ریه‌وه‌ گرت، نه‌گه‌ر له‌مه‌کته‌یینکی دیکه‌ بامایه‌ که‌ ماده‌ده‌کانی سه‌ربه‌

کیمیا و فیزیا و ریازیات بن دهرنه دهچووم هرچه ند پتریشم سهعی کردبایه له وهی که کردبووم.

به ره وهی بکهوینه نه زموون، دلدار خه ونیکی خوی بزم گیرایه وه کوتی: وه هام دیت له خه ونمدا که تۆ له ریگه یه که وه دهرویت منیش به دواته وهم هه تا گه یشیتیه کۆسپنک لینی سه رکه وتیت، من له کۆسپه که که وتم و هه لستامه وه و لینی سه رکه وتم ئیتر له دواته وه دهرویشتم، تۆ ده رگه ت ده کرده وه و پیندا تینده په ریت بۆ ده رگه یه کی دیکه... له وه خه ونه کاکه حه مه مان له گه لدا نه بوو... دلدار به دوا گیرانه وهی خه ونه که یدا کوتی: تۆ ده رده چیت، منیش له ده رسنیک ده که وم و ده رده چم، کاکه حه مه ش ده رنه ناچیت. راستیه که شتی هه ره نه وه بوو.

من بازیکی به رینم هاویشتم بۆ نه زموونی کۆتایی، که زووتر پروودای ناخۆش یه خه گیری کۆمه لیک له گه نجانی نه وسای کوردی به غدا بوو، دوو چاری به ندیخانه و مو حاکه مه ی کردن، پروودا وه که پیوه ندی هه یه به کاروباری «یانه ی سه رکه وتن». وه ها به چاک ده زانم له هه ره دوا یی نه م ئالقه یه باسی نه و ته نگچه له مه یه بکه م.

له گیرانه وهی شتیکی زیده که م بایه خی نه و سه رده مانه ی خویندنی حوقوقم. دوو دلم، دیاره که هیمای بۆ ده که م لایه نی باس کردنی پتر پالم پیوه ده نیت له خامۆش بوون لینی. گرنگیه ک هه بیت له گیرانه وهی نه وه یه که وینه ی ده روونی مرۆیه ک راده گه یه نیت له لایه ن توانای ره نگگۆرییه وهی. هاوینی 1944 مالمان له چنارۆک بوو، شه ویکیان خه ونم به هیتله ره وه دیت. دۆستانه و مه حره مانه و بی ره سمییات له گه لم ده دوا، وتووێژیشمان به ئینگلیزی بوو. من له زۆر خه ونی دیکه مدا به ئینگلیزی و به غه یری ئینگلیزی گه لیک ره وانتر و بیگرفتتر دواوم له وهی له کاتی به خه به ری ره وانم. له وه خه ونه ش هه ره وه ها بووم. له بیرم نه ماوه بابته ی وتووێژمان چی بوو به لام باش له بیرمه که له کاتی خه ونه که مدا هیتله رم خۆشو یست، که خه به ریشم بۆوه نه سه ری خۆشو یستنه که به تیز ره نگیه وه له گه لدا ده ژیا، چه ند رۆژیکیش نه وه سه ته م به رده وام بوو، شه رمیشم ده هاته وه بدرکینم شتیکی وه ها له مندا به ده ری داوه. به راستی و بی قیل له خۆ کردن ده لیم پاش نه و خه ونه نه متوانی هینده ی جاران به دل هیتله رم بدزیت. هۆشم ده یدزا به لام هه ستم جودا بوو. ره نگ بوو نه گه ر دوا ی خه ونه که، بۆ سپای نه آلمانیا ریک که وتبایه که ره وی بی ره حمانه بۆ

سەر ولاتی بێدهسهلاتی بنگوناھی وهکوه یۆنان بیات کینی جارنم له هیتله بهخه بهر بیهوه، بهلام له سالی 1944 ئه وه دهسهلاته به ئەلمانیاوه نه مابوو، تا کۆتایی شهڕ بۆ نهلوا هیچ هجوومیکی بێرهمانه بۆ سەر کەس بیات. جاروبار له م رۆژگاره شهما خهونی ئهوتوی دهبینم بهلام بایی جودایی نیوان شلکی ئهوسام و قالبهستویی ئیستا کهم له تهئسیری کهم بۆتهوه ههچهند به تهواویش ناسپیهوه.

رهنگه خوینهری ئه م ئالقهیه تیاندا هه بی خزی له تهجره به کهمدا بدۆزیهوه، خۆ ئه گهر کەس نه بی گوئی به تهجره به بچوکه ببزویت ده بی عوزرخوازی بکه م له به فیرۆ دانی کاتی. ئه م ما ئه و ریگایه م بۆ ده مینیه وه که بلیم بایه خی خه ون له زیانی هه موواندا به در ده داته وه وه ک که عاشقیکی تامه زرۆ به شه و یاره که ی له خه وندا ده بینیت تا چه ندیک پتر له عاده تی به خوولیا یه وه ده خه ریکیت وه یا یه کیک له غه ربیدا خه ون به ولاته وه ده بینیت، هه سته غه ربیی کردن له دلیدا زیندووتر و سووتینه رتر ده بیت، نمونه ش له م بابه ته زۆرن هه موو ده یانزانین.

ده بوو بلیم به ده وری ده رچوونه وه له پۆلی چواره م گرفتیکی بی بنج و بناوان چه ند پۆژان سه غله تی کردم. که لیسته ی ناوی ده رچووه کان هه لواسرا دیتم له ریزی ئه و ناوانه ی به «م» ده ست پی ده که ن نووسراوه: «مسعود سعد الحلی» که ده بوو «مسعود محمد الجلی» بیت. قسه یه کیش بلاو بۆوه گۆیا قوتابییه ک له وانه ی که وتوون به هه له ناوی چۆته لیسته ی ده رچوانه وه. مارانگاز له خسه ی په تک ده ترسیت، منیش هه له ی ناوه که به و قسه یه لیم بوو به دوو دلییه کی ناخۆش. سی پۆژان خه ریک بووم به رپر سیک به اویمه بایه خ دان به سه غله تیم هیچ سوودی نه بوو، هه ر یه که یان له خه م و مه شغه له تی خزی پۆچوو بوو. بایی ئه وه ی نه په رژیت واز له کاری خزی به ینیت... ناچار بووم چوومه ئه و ژووره ی که لیسته ی ره سمیی ناوی ده رچووه کان و که وتووه کانی لینه و بی ته قیه یه خه ی ئه و تاکه کابرایه م گرت که له ژووره که بوو پیم گوت من سی پۆژه سه غله تم به ده ست گومانه وه. ده رناچم له م ژووره هه تا ته ماشای لیسته ده که م و دلنیا ده بم. کابرا مالی ئاوابیت قاسه ی کرده وه و لیسته ی پۆلی چواره می ده ره ینا و به چاوی خۆم دیتم «مسعود محمد الجلی» ده رچووه... له پۆژی 12/6/1945 له نیقابه ی

«محامی» یان رهسمن دا و به «محامی» نووسرام... تا ئه و پوژدهی که باسم کرد خه بهری کۆیه م نه دا نه نتیجه م چیه، ئه م جاره که زانیم ده رچووم بروسکه که م لی دا بۆ براده ریک، له جیاتی بنووسم «أبشرکم بنجاحی» نووسیم «اهنئکم...» قهیدی نییه سهلامهتی حیسابه...

کۆه تووتنی 1944-1945 پیت و به ره که تیکی باشی پیوه بوو بۆ تیکرای خاوهن تووتنان. ئه وهی دلی شیناندم له ده ره وهی به ره که ته وه بوو، هه رچه ند هانده ر ئه و به ره که ته بوو. هه ندیک له نه شاره زایانی خاوهن پشک له جۆگه ی قهنبه رانی بیتوینمان که زوربه ی تووتنه که له ویه ده هات له ده می فهحسی تووتن و دابهش کردنی پاره که ی و سه روباری دامه زرانندی که سابه تی 1945-1946 قوته قوتیکی بیجیان کرد که من که سه که م لی دزیو هات و سویندم خوارد به هیچ جۆریک خۆ له و که سه ناگه یه نم... داها ت نه گه یشته 60% ی داها تی کۆی 1944-1945 باری فهحس و مومتاز و نومره یه کیش دالهنگا. مهسره فیش گه لیک هه لکشابوو له چاو پیشوو، ئیتر به جۆریک تیشکاین باس نه کریت. هه ندیک له وانه ی قوته قوتیان ده کرد به شه ملکه که یان فروشت، برینی ئه و تیشکانه یان پێ قه پات کرد. مامم و من له به راوی قۆپی گۆمه شیر، که به ته نیشت زه ویه کانی قهنبه رانه وه بوو و ساحیییشی نه بوو، ئاله ویش هه ر مهسره فیکی کرابوو، هه ر پاره یه کی درابوو تووتنه وانان، تیکرای بوو به قهرزی تازه به سه رمانه وه. ئاو سه ر ئه رز نه بوو تا به درهنگه وه پنی راگه یشتیم که کۆی داچاندن به سه ر چووبوو، به ناچاری تووتنه وانه کان ئیزن دران بچنه وه ولاتی خۆیان. ئه و راگه یشتنه م به سه ر جۆگه ی گۆمه شیر هه یچ پیوه ندی به سوینده که مه وه نه بوو که له ئاست قهنبه ران به زارمدا هاتبوو، راستیه که ی به ئیلحاحی کاک مه جیدی ناموزاشم ئه و ئه رکه بیلزوومه هه لگرت، ئاومان سه ر ئه رز کرد به لام تووتن نه بوو پنی ئاو دهین...

کۆه تووتنی 1945-1946 که وته دوای له به ریه ک هه لوه شانی وه زعی مه هاباد، که مه ترسیی ئه ولا هه لستا تووتن لای ئیمه دالهنگا و خه لقی به تیکرای که وته سه غله تی. تیشکانه که ی ئیمه 80% سووچی خۆمان بوو. که سانیکی که مه ترخه می و بیمشوری و ده ستبلاوییان نه کردبوو، له و سه له شدا سوودمه ند بوون.

ئيمه قهزرى تووتنه وانه كانمان كهوته ئهستۆ، يهخهئى ئهوانيشمان نهگرت لنيان وهربگرينهوه، بهش به حالى خۆم چهندين سال بهردهوام بووم لهسهردانهوهئى قهززهكه ههتا توجارى خاوهن پاره خۆى گوتى بهسه. مامم ملكيكى مناسبى ههبوو له بهراوهكانى گهراوى نزيك ههمام جهلى، ههمووى فروشت بۆ دانهوهئى بهشهقهزرى خۆى.

فهلاكهتئى له پاش كۆهتووتنى 1945-1946 خهلقى ههلههراند، چهند ساليكى ريكوپيكى يهك له دوا يهك تووتن بوو به تهله و خهلكى پيوه دهبوو، چونكه چ كهسابهتئى ديكه نهبوو جيگرئى تووتن بيت، به ناچارئى ئاودير پرووى له تووتن دهنا، نرخى كهه و پلهئى بهرهژيرئى پۆلاندن و تيك ههلهشيلانى رسته تووتنهكانئى ناو فهرده تووتنيش بووبوو سياسي تهولهستاندهوه لهو بوورانهوهئى كه دهسهلاتئى رهسمئى، نابهلل، سهلماندبووى له سالانى چالاكيبهكانئى مههاباددا... فهحسى قهزاكان خرايه ليوكان، به ههموو ئهرك و مهسرهفئى زيادهوه كه گويزرانهوهئى تووتن و به ديار فهحسهوه چاوهنۆر كردن داخوازئى دهكرد. پارهدارى مامناوهنجئى زۆريان قومارباز بوون. گهليك ماله تووتنهوان له ههواى ناسازگارئى بيتوين و شارهزور به خۆراكئى كهمهوه قرانيان هات، قسهئى خۆمان بئ، حهشرئى بئ كردين، تالابئى و بيهدهسهلاتئى و مافخوراوى و پهنجهپۆيئى ئهو سالانهئى به تفتئى و تيژئى له گوتارهكانئى 1953ئى دهمنى نيايهتم تام و پهنگئى دايهوه، بهلام جارى ماويهتئى بگهينه ئهو قوناغه.

هاوينئى سالى 1945 پيوهئى ديار بوو كه شهر له گيانهلاوهدايه، له سهرهتاكانئى مايس بهرلين گيرا، هيتلهه و بهشيكي زۆرى ههفالهكانئى خۆيان كوشت، ئهلمانئا تهسليم بوو مايهوه ژاپۆن، بۆمباى ئاتۆم لهو هاوينهدا كرئووى به ژاپۆنيش برد.

مرۆفاهتئى خهريك بوو برينهكانئى خۆى دهلهستهوه، «دهبهنگئى جهنگ» له ههمووان بهدهرى دايهوه هههچئى «هز و نهجام» يك بۆ ههلايسانئى جهنگ و ئاكامهكهئى بهدهنگ بهيتيت ههه دهگهيت بهو كۆتاييه كه ئاشتئى سوودئى گشتئى تيدايه. پهنگه بگوتري ئههمهريكا و سۆفیهت سووديان لهو جهنگه چهنگ كهوت بهلام نابئ لهبير بكهين كه ئهلمانئا و ژاپۆن شهريان ههلهگيرساند، فرههسه و بریتانيا و ئيتالياش يهكسهه كهوته جهنگ، هيچ كاميكيش لهمانه قازانجئى نهكرد. سۆفیهتئى به

تهنگانهیهکی کوشندهدا له دهست مهرگ رهها بوو نهوندهشی چیشته شیرنایی قازانجی پینوه دیار نه بیت، جگه له وه که ئاو و خاک و مه زرا و لیزی نهونده ههیه ده جار له توانای خوی زیاتره، نه مریکاش به دهست فیداییهکانی ژاپونه وه که خویان له بۆمبای بالدار ده بهست و کهشتی نه مریکیان پی دهتهقاند تهنگهتاو بوو بوو، هیندهش تیز بوو لزووم نه بوو خویته گهنجهکانی له پاروه چهور و شیرنهکانی ههلسویت.

ههرچونیک بیت جهنگ هات و برایه وه، تازه به ئیمه ناکری به شایهیدی چاک پهسندی بکهین و به توانجی ناحهزانهش دزیوتری بکهین له وهی که ههیه. خۆم له بیره چۆنچونی ئاکامی جهنگ نیشته دلّمه وه، له گهل نه وه هه موو ئاواتهی دهخواست بۆ سه رکهوتنی به ره ی دیمزکرات، شادییهکی نه وتۆم ههست نه کرد به هاتنه دی ئاواته کهم. دنیا هه ر وه کوو خوی بوو، جاری نه شماندهزانی مه هاباد سه ره به چ دهگهیه نیت.

من هه رچه ند حقووقیشم ته واو کرد گۆرانیکی به سه ر چۆنیه تی رابواردن و گۆزه رانمدا نه هات. هاوینه کهم له سه ره پرشتی کردنی دهغل و شیناورد و په ز و باغ له پینازۆک و چنارۆک به سه ر برد. سه ردانیکی بیتوینم کرد که نه وسا سویندم لی نه خواردبوو. قه پوقیرینکی نیوان سه رکاره کان وه های کرد بچه رانیه، نه وسا مامۆستا شا کر فه تاح قایمقام بوو. دیدنه ی خاله کانم کرد و به قه نه راندا گه رامه وه بۆ پینازۆک. قۆناغینکی زۆر خۆشم له نیوان بیتوین و پینازۆکم دینی «کانی مازوو» بوو که سه سه ناغای جه لالاغای غه فووری مال و قۆناغی له وئ بوو. هه ر جاره شه وینکی لی میوان ده بووم و له گهل مه لا محمه د نه مین که مجازی باوکم بوو دیده نیمان ده کرد. فه قئ سمایلیش که له ده میکه وه ناسیاوم بوو زاوای پینازوکیانیش بوو، به درێژی مانه وه م له کانی مازوو به جینی نه ده هینشتم، سه سه ناغاش ناواناوه له هاویندا سه ردانی چنارۆکی ده کرد. هه ر به دۆستیش مایه وه تاکوو له و چه ند ساله دا کۆچی دواپی کرد، پاش نه وه ی سه سه ناغا مالی له کانی مازوو هه لقه نا، فه قئ سمایل بوو به خانه خۆین نه وه سه فه رانه م، هه ر جاره له گه لیشمدا ده هات بۆ پینازۆک، چه ندینکی بۆ کرابا لامان ده مایه وه.

مه لا محهمهه ئه مین کانی مازوه تی بوو. لای باوکم خویندنی تهواو کرد و ئیجازهشی لی وه رگرت. مه لایه کی لینهاتوو بوو. چه ندین سال دوی بوونی به مه لای «مدرس» تووشی دهردی خرویلکه بوو، تانه ی هینایه سهر چاوه کانی. به یینکه لینی بی خه به رم، دوایین جار له به رهو کزتایی شهسته کان دیتمه وه، ئه وساش هه سره تی ده کیشا بزم که له جینی باوکم به رده وای مه لایه تی نه بووم.

محامات یه کسه ر نه بووه پیشه م. مهراقینکم نه بوو دهعوا بگرم هزیه کهشی ئه وه بوو شهرم ده کرد مزه وه ربگرم. من له مالی خۆمان به وه راهاتبووم ئیشی خهلق راهه پینین به ئه رک و مه سره فی خۆمان. ههروهک زهحمه ته لهو حاله ته وه با بدهینه وه سهر پاره وه رگرتن له لیه وهماو رهنگه زهحمه تیش بی بز بابایه کی له دیوه خانه ی خۆی میوانی دا کرد بیت دواتر بیتته ئۆتیلچی و شهوانه ی نوستن له خهلق وه ربگریت. مهودا گه لیک زۆره له نیوان ئه وه ی میوان دابکه تی و به خواردنه وه خزمه تیشی بکه تی له گه ل ئه وه ی کرینی نوستنی لی وه ربگریت و به پاره ی خۆی چیشتان و فراقینی له به رده م دانیت... هه لبه ت مه به ستم ئه وه نییه بلیم محامات به پاره عه یبه، خۆ دواتر خۆیشم که و ته سهر مهحامات به لام ته جره به ی خۆممت بز باس ده که م له که سبیککی هه لال که شهرم ده هاته وه پاره ی تیدا وه ربگرم.

سالی 1946 که زستانه که ی وه کوو هه موو زستانیک ده که ویتته نیوان دوو سالان ئه ویش ههروه ها، لهو زستانه ی نیوان خۆی و 1947 دا چه ند دیارییه کی بزم هیتا: یه کیان ئه وه بوو که لهو زستانه دا ته کلیم کرام بز ئه ندانه تی پارتی دیمو کراتی کوردستان، قبوولیشم کرد به لام نه ک بهو مه رجانه ی ئه ندای پی وه رده گیرین چونکه وه زعی من ئه وه نه بوو له کۆبوونه وان به شدار بیم و نه شره بلاو بکه مه وه و حازر به ده ست بم بز موزاهه ره... قه تیش له تهحه مولمدا نه بووه پابه ندی بهرپرسیاری کاری گه وه به... بووم به پارتی و بهس و ناویشم «هۆشیار»...

دیارییه ره شه نه حسه که ی تیکچوونی مه هابادیش لهو ساله دا بوو. بوونم به ئه ندام له پارتی وه ها ئاشکرا نه بوو به ره هایی هه موو کهس پی بزانیته. له مه وه دوو

که سی چالاکى شیوعییه کان²⁷ هفتانه دوو جار یان پتریش سهریان لى دهدام هر یه که به جودا. داوت نه کرام بۆ حیزب به لام به وپه ری پوونی و ناشکراییه وه له گه لم دهدوان، واش ده زانم به لای که مه وه یه کیکیان به ئومید بوو من خۆم داوا بکه م به ئەندام وهر بگیریم. چالاکه که یان له ری سیاسی یه کسه ره وه دهدواندم، ئه وی دیکه به لای سه قافه تدا ده چۆه. له بیرمه جارنیکیان بابای چالاک له وتوینژدا گوتی: «ده بی حیزب (ضبط حدیدی) ی هه بیته» من گوتم «(ضبط حدیدی) کاتیک په سهند ده بیته که حیزب هه له نه کات». ئەم هاتوچۆوانه که موزۆر به رده وام بوون هه تا به ره و کۆتایی 1948 که «وه سبه» ی تیدا قه وما.

تیکچوونی مه هاباد رۆژنیک بیسترا له گه ره ده عوه تی ده وله مه ندیکی گه ره که که مان بووم، له حج گه رابۆه. دواى نانخواردن خه به ر هات که مه هاباد گیرا و... و... یه کسه ر به دوا ئەمه دا ئاغایه ک گوتی: «به سمیلێ ستالین». من به ده نگ نه هاتم چونکه نه قه رزدار و نه وه کیلی ستالین بووم. مه لایه ک له موجهانه کانی باوکم به سمیلێه خنکه وه گوتی: «پیشه وا بووه پاشه وا». خۆم پى نه گیرا، بى ئه وه ی روو له و بکه م هه رچی هاته سه ر زارم گوتم. قسه کانم زۆر ره ق بوون به لام که س ورته ی له به ره وه نه هات، مه لاکه ش مه قی نه کرد.

پاش جهنگ حکومه ت وه های په سهند کرد ری به دانانی حیزب بدریت. «سعد صالح» بوو به وه زیری ناوه وه. مرۆیه کی پاک و دیمۆکرات بوو. به پنی باوه ری من به ره ی چه پ و پینشکه و تنخواز له و دروشمانه ی هه لی ده گرت و ئەو هه نگاوانه ی ده یه اویشته و ئەو تیکه اویشته ناوه کییه ی ده ینایه وه، یه ک داوی پنه وندی به واقع و به رژه وه ند و پله ی خه بات و قۆناعی میژوویه وه نه بوو. ده رویشیه کی

²⁷ - ئەو دوو که سه چالاکه، یه کیکیان عوسمان مسته فا خوشناو، ئه وه ی دیکه یان فاتیح ره سوول بوو. عوسمان مه سته فا له گه لمدا پتر به لای سه قافه تدا ده هاته وه. هه رچی فاتیح ره سوول بوو به لای سیاسه تدا، هاوینی پار ۱۹۹۳ دواى چه ندین سال له هه ولیر دیتمه وه زۆر به گه رمی ئامیزی لى دام، ته جره به ی تفت و تال له سیاسه ت و حیزبایه تی و غه ربایه تی خستبوویه بیرورا و قه ناعه تیکه وه پنه وندی نه بی به تیژرۆیی چله کان و په نجاکانی. عوسمان مسته فا وه ک جارن هیمنه و پتریش له جارن دۆسته تا ئه وه ی بره شیعریکی ناسک و شلکی پیم ره وا دیتبوو، له گوڤاری ره نگین بلاو کرایه وه.

ئایدیۆلۆجی گیان و میشتکی ئەو خەباتکەرانی وەها داگیر کردبوو سەد خۆزیم بە دەرویشبایەتیی قاپیی گەیلانی، خۆ ھەر نەبی گویت لە دەفەزەنییەک دەبیت. خەیلالاتی بەتال و بینەما لەسەر ھیندی رایەلەیی چەپایەتی تەنەفبازی بە ھەواوە دەکرد کە ئەگەر جیھانی تەسلیم کرابایە نەیدەزانی شێلم چۆن دەچینریت و کەنگی مەڕ دەدۆشریت، لەو بگەرێ کە ھیچ ئاگای لە واقعی ژیان و گوزەرانی و بەرھەم و ئەو حەق و حیسابانە نەبوو، تەنەت نەیتوانی لەگەڵ خۆی برادەر بیت. لەسەر کاغەز دۆژمن دیاری دەکرا، لە کووچە و بازار و دەمی چالاکی یەخەگیری یەکتەر دەبوون... چەندین وردە حیزب، کە ھیچیان جوداوازییەکی ئوتۆ لە بیروپرایاندا نەبوو، کەوتنە داخوازی ئیجازە، ھیندیکیان وەریانگرت، لێیان پیروژ بیت، بەلام بێسوود و بیئەنجام.

راستییەکی باری کۆمەلایەتی لەویدا نەبوو «جەماھیر» بزانتی حیزبایەتی لە کوێو بە پێویستی چاکە و گوزەرانی گشتی لە قەلەم دەدریت. جەماھیر نەیدەزانی جەریدە بخوینیتەو، لە دەشتودەر خویندەنەو بەوھەلە نەبووبوو، کەچی خەباتکەرەکان لە وەکالەتی ئەو جەماھیرە یەخەگیری یەکتی دەبوون بەناوی حیزبایەتی...

قانونی ھەڵبژاردن ھەنگاوێک بەرھەو پێش چوو بەویدا کە ھەر «قەزا»یەک سەر بەخۆ لە تیکرای «لیوا» نوێنەری خۆی ھەڵبژیریت، جاران گەلیک زەحمەت بوو یەکیک بتوانی لە پەرەوێزی ھەموو لیوای بەر بەرەکانیی حکوومەت بکات... چاکە یەکی دیکە قانونی ھەڵبژاردن ئەو بوو کە دەنگدان بوو بە یەک پلە نەک دوو پلە وەک زووتر دەبوو، لە پێشێووە چەند کەسانێک بە پێی نفووسی خاوەن دەنگان بە ھەڵبژارای یەکەم دەرچن و ئەوان نوێنەر ھەڵبژیرن، لەو بینەو بەرەیدا حکوومەت دەیتوانی دەستکاری پێویست بکات.

لە نموونەدا دەلیم کاتیک نایب بووم لە ئۆتیلی «تروکادیزۆ» دابەزیبووم، بۆیەک لەوانە ی خزمەتیان دەکرد، تکای کرد بۆی خەریک بێم بەلکوو قبوولی دەکەنەو لە وەزیفەی فەرشی (یان شتیکی وەک ئەو) گوتی بە تۆمەتی دەستکاری کردن لە سندوقی ئینتیخابات فەسل کرام. گوتم ئنجا راست بوو دەستکاری کردبوو؟ گوتی «ای والله کان صدق»، بە ئیزنی مدیر ناحیە دەھاتم بزمارەکانی سەری سندوقەکەم

هه‌لده‌کیشان و ده‌نگه‌کانمان ده‌گۆرین به‌و جۆره‌ی حکومه‌ت ده‌یویست. هه‌روا به‌ده‌م وتووێژه‌ گوتی: تۆمه‌تیکیشم ئه‌وه‌ بوو که به‌رتیلیم، بۆ مدیر ناحیه‌کان، له‌ خه‌لک وهرده‌گرت. به‌ پرس له‌ منه‌وه‌ گوتی: به‌خوا ئه‌ویش راست بوو، ته‌نها یه‌ک مدیر ناحیه‌م دیت به‌رتیل نه‌خوات. ئه‌وسا مدیر ناحیه‌که‌م ده‌ناسی به‌لام ئیستا ناوه‌که‌یم نایه‌ته‌ بیر ئه‌مما سه‌د خۆزی به‌ مدیری به‌رتیلخۆر چونکه‌ ئه‌و کابرایه‌ هی‌نده‌ مل‌چومۆن بوو نه‌ به‌ به‌رتیل نه‌ به‌ بی‌ به‌رتیل خۆی بۆ که‌س ماندوو نه‌ده‌کرد.

له‌و قۆناغه‌دا من به‌ ئیزنی حیزب خۆم نامزه‌د کرد له‌ رانییه‌ به‌لام سه‌ری نه‌گرت... دواتر که‌ شوینی نائیبی کۆیی به‌ ئیستیفاله‌ چۆل بوو حکومه‌ت لینی راسپاردم خۆم نامزه‌د بکه‌م، بانگه‌یشتی هه‌ولێز کرام، له‌وه‌ی پێم گوترا حکومه‌ت به‌ره‌ه‌لستیم لی‌ ناکات به‌لام من نه‌مه‌سه‌لماند، پاش به‌ی‌نیک کوردیکی دانیشتنوی به‌غدا‌ی وه‌زاره‌تیده‌ خۆی نامزه‌د کرد و ئیمه‌ش به‌ره‌ه‌لستیمان نه‌کرد...²⁸

له‌ وه‌زاره‌تی «سالح چه‌بر» (صالح جبر) هاوینی 1947 کۆنگره‌یه‌کی عه‌شایر له‌ شاری «حله‌» به‌سترا. دوو سه‌ره‌ک عه‌شیره‌تی ئه‌و ناوه‌ که‌ خه‌زولوی سالح چه‌بر بوون له‌و عاله‌مه‌یان گێژایه‌وه‌ و مه‌سره‌فی سه‌ره‌له‌به‌ری کۆبوونه‌وه‌که‌ ئه‌وان کردیان. من له‌ به‌غدا بووم، بانگیش نه‌کرا بووم به‌لام چه‌ند سه‌ره‌ک عه‌شیره‌تیکی دۆست به‌زۆر برده‌میان. کۆنگره‌که‌ به‌ ناوی پشتگیری کردن له‌ فه‌له‌ستین به‌سترا، سالح چه‌بریش ئاماده‌ بوو و گوتاریشی تێدا خوینده‌وه‌. ئه‌گه‌ر چی کۆنگره‌ و کۆبوونه‌وه‌که‌ هه‌یچی لی‌ شین نه‌بۆوه‌ ئه‌مما به‌راستی نانوپاتینکی ئه‌و رۆژه‌ به‌و

²⁸- له‌ رینی عی‌زه‌ددینی مه‌لا ئه‌فه‌ندییه‌وه‌ ته‌کلێفه‌که‌ی حکومه‌تم پێ گه‌ییشت. کورده‌که‌ی دانیشتنوی به‌غدا‌ی وه‌زاره‌تیده‌ محمه‌د عه‌لی محموود بوو، مه‌شوور بوو به‌ «محمه‌د ئال‌تی». که‌ بوو به‌ ئۆپته‌ری کۆیی سه‌ردانی کۆبه‌ی کرد و له‌ کاکه‌ زیاد می‌وان بوو. شه‌ویکی خوشمان به‌ قه‌له‌باغی له‌ گه‌لدا رابوارد ئه‌مما له‌ سه‌ر وشه‌یه‌کی ئینگلیزی random خیا‌لفمان بوو، ئه‌و وتی random به‌ واتای «اغ‌تباط» هاتوه‌ که‌ ده‌کاته‌وه‌ شادی و که‌یف. من گوتم به‌بێی ئه‌وه‌ی له‌ نی‌زامی دادگا‌کانی رۆژاوا‌دا ده‌سته‌ی Jury به‌ جۆریکی at random هه‌ل‌ده‌بێ‌زدرین، وشه‌که‌ «اغ‌تباط» ده‌گه‌یه‌نتی به‌ واتای بێ‌مه‌به‌ست، ره‌نگه‌ له‌ قامووسدا «اغ‌تباط» سکون له‌ سه‌ر بێ‌تی «ع» وه‌ک نوخته‌ خویندرا‌یته‌وه‌ کردبێ‌ته‌ «اغ‌تباط»... لێ‌کترمان نه‌سه‌لماند. له‌ سالی ۱۹۵۳ دی‌سان به‌ته‌ما‌بوو کاکه‌ زیاد بیکاته‌وه‌ به‌ نائیبی کۆیی، دواتر با‌سی دیت.

هزاران هزار کهسه درا جینی گوتهوهیه. وهها دابنی ریزه رهشمالیک به دریژایی سهده مهتر، ئنجا بایداتهوه به چهپدا بز ماوهی پهنجا مهتر ئنجا دیسانهوه سهده مهتری دیکه بایداتهوه تا دهگاته کیشی هوهل رهشمال، به دریژایی ئه وه وادهایانه مهشه ماما راخراپوون له جیاتی میز و سینی. حیساب بکه یهک رهوسهی پلاوبرنج سهرتاسه ری مشه ماکانی گرتبزه، سهدهها بریانی بهرخ و پتر له هزار بریانی عهلیشیش و مریشکیش به دور و نیوان رهوسهی پلاوهوه، ئنجا چهندین مه رهگ و شیرنایی نایاب له رۆخی ئه و بهر و ئه مبه ری مشه ماکانه وه... دهست شووشتن به سۆده بوو له جیاتی ئاو... ئاغایه کی کوردهواری گوتی: هه موو ملکم بفروشم ئه م چه مه ی تینابیت. ئیمه ئه و ژه مه مان دیت، نانی سبهینه و شهوی رابوردووش ههروهها بووه...

لیزه دا شتیک ده لیم میژوو بۆی ناچیت: وهزاره تی سالح چه بر به هر نیازیکه وه بیت هانی خه لقی ده دا بز خو به ده رخستن له مه سه له ی فه له ستیندا. ورده ورده پڕ خوش کرا بز «مظاهرة». سالی 1948 به په زامه ندیی حکومه ت موزاهه ره زیادی کرد. دوا ی پشووی هاوینه ی مه کته به کان موزاهه ره به هۆی به شداری کردنی ئاپوره ی قوتابیان هیزی زیاد کرد، وینه ی به ره و گۆران ده چوو. له و وهخته هه ستیاره دا وتووێژی سالح چه بر له لهنده ن دهستی پیکرد بز گۆرینی موعاهه ده ی کۆن به موعاهه ده ی «پۆرتسمۆث» له گه ل بریتانیا دا. ئه و موزاهه ره ی به دریژایی سال له ته وژم بوو، له تشرینیشه وه خه ریکی وینه گۆرپی بوو، به ئاسانی و شیوه ی ئاله تی که وته دژی په یمانی پۆرتسمۆث و له ئاکامدا بووه ئه و راپه رینه خویناوییه ی پنی گوترا «وه سبه» و سالح چه بری لی خست و پۆرتسمۆث سی سرپییه وه... ده ولت پشووی دریژ کرد تا له ناوه راستی په نجاکاندا په یمانی به غدای له گه ل چه ند ده وله تیک، نه ک ته نها بریتانیا، به ست...²⁹

²⁹ - چی من لیزه دا بۆی چوو بووم، له سالی ۱۹۵۳ یان ۱۹۵۴ له وتووێژیکی به سه ره پێنانه وه، له کتێبخانه ی «مرکزی» به غذا مه رحووم «سه عید قه زاز» یش هه مان بۆجوونی ده بری بی ئه وه ی بزانی من بیرگیریم تیدا کردینت یان به ئه نجامیک گه ییشتیبتیم له نرخاندنی «وه سبه» (الوثبة) که ده رکه وت هه لچوونیکه نه زۆک و بێجی و خۆدۆراندن بوو تا ئه گه ر به به ریه وه هه بایه به مه نه ه جیش بگاته ده سه لانی حوکم که ده زانین له و برینه شدا ئاکامی ئه وتوویی وهها پهیدا نه بوو.

له به‌ره‌و کۆتایی به‌هاری 1947 هه‌رایه‌کی عه‌شایری له بیتیۆن به‌رپا بوو، هه‌رایه‌ک له‌سه‌ر پشکی به‌ره‌مه‌ تووتنی جۆگه ئه‌میریه‌کانی بیتیۆن ڤووی دا. غه‌فووری ملکی خۆیانیان هه‌بوو، له جۆگه ئه‌میریه‌کانیش به‌شدار بوون، له‌گه‌ڵ خدری حاجیاغای ڤژده‌ریش، که له دینی بااییزاغای نزیک میرزا رۆسته‌م نیشته‌جی بوو، هه‌میشه لێکیان ده‌ژهنی. ته‌مای «حه‌صه‌»ی جۆگه‌کان هه‌ندێ براگه‌وره‌ی خسته سه‌ر باری دۆستایه‌تی له‌گه‌ڵ ڤژده‌ریه‌که‌کان. هه‌ولێ ڤه‌واندنه‌وه‌ی ئه‌و ته‌گه‌رانه بێسوود بوو، کێشه‌که‌وته باری دروستایی شه‌ر، ڤژده‌ر و خاله‌کانی من و ئاکۆ و - وایزانم - خۆشناوی پشت‌گه‌لی و مه‌نده‌مه‌ره و ورده‌ تیره‌ی دیکه‌ش یه‌ک به‌ره بوون... غه‌فووری به‌ سه‌روکایه‌تی مه‌لا حه‌ویزاغا و بلباسیش به‌ سه‌روکایه‌تی سمایلاغای سواراغا له‌ موقابیلدا... شه‌ر ده‌ستی پێکرد و هه‌ڤه‌مه‌ی له‌شکری مه‌لا حه‌ویزاغا خۆی نه‌گرت... له‌سه‌ر ته‌کلێف³⁰ له‌ خزمه‌ت مامه‌ شیخ نووری و خاله

هه‌میسان سه‌ری به مائکاولی و گیرشینیوتی و یه‌کترکوزی و وێرانیه‌وه ده‌نا وه‌ک که دیتمان دواتر مه‌نه‌ه‌جی «به‌ره‌ی نیشیمانیی یه‌کگرتوو» له‌ ئاکامی شۆرشى ١٩٥٨ چى به‌خۆى و به‌عالم کرد... مه‌خۆى ده‌له‌:

کہ مل بڑ گھینہ پت بی
بی لہ کورسی و ٹہسکہ مل چ بکات

جیهانی سینهم (٩٥ گهر ده یهم و بیستم نه یی) جاری زوری ماوه شه یسانی یی پیکیه نی...

30- ئەو تەكلىفە كاكە زىاد لە خۆمى كرد. بە دەم تەكلىفەو و بە شتوێى ئاسايى مامم و خالە شىخ سەدر نامزەدى ناوېزى كردنەكە بوون و ھەر ئەو پاشنۆزە لە خزمەتياندا بەرھو بېتوين كەوتىنە ڕئ. لە خزماني جەليزادە حيسامەدديني مەلا رېقەعت و كاكەى كاكەمەلا و ئىسماعيلي مەلا نوورى و ھەمەسالى مەلا تاهير (كە ھەموويان بە رەحمەت شاد بوون) لە گەلمان بوون. تىكرايمان دوازدە سوار بووين. شەو لە چنارۆك. لای ماله كاني كانىكەند-ى سەر بە چنارۆك كە لە ھەواری بەھاردا بوون، ماينەو. كات درەنگ بوو بە بەريەو نەبوو بگەينە قوناغىكي دىكە، دنياش وھا كشوومات بوو ئەو رېنگەوبانانە، كوردى گوتەنى، چوئەكەكوژى پىندا نەدەرۆيى، بەرھو بېتوين ھەرچى ھەبوو لە شكەستەى لەشكرى كۆييان بەرھو كۆيى دەگەرآنەو و زەرەدرۆى عەجايبيان دەگىرايەو و بۆ خو پەراندەنەو و لەو ھەلاتنەى تىندا بوون. بە ئىمەيان دەگوت بۆ كۆى دەچن؟ دنيا جىمبو. خدران ئاگرى تى بەردراو، كەس بە كەس نىيە، ئالايەكى سىي ھەلگرن مادەم ھەر بەرھو

ئەو ئاگرەو دەچن... ئیتر لەم بابەتە وەرەردانە شتی سەروسەمەرەم دیت و بیست. ئەو دەمە مەلا حەوینزاغا بەرەو کۆیی لە گەڕانەویدا بوو. شەری بەتال کردبوو بەلام ئیمە نەمان دەزانی...

سەفەرە کەمان دوو سی شەوی خایاند، لە گەل خالان و پزەدریان و سەرۆکەکانی دیکە لە شەری هەلمەتەر گەلێک و تووێزی مەسلەحەت ئامیز و ڕووەو ناشتی بە دەم نوکته و لەتێفە و پلاوو گوشتی لەمشەو ئەمدیو و ئەودیو پێ کرا... کزەکە ی زۆر ناسک بوو، دەمی تووتن چاندن بوو، تووتنەوانان بەرتەوازیان کردبوو ئەگەر زوو هینمایێ نەگەڕابایەو بەشیکێ بەچاوی تووتنەوانی بیتوین بە مەلکدار و توجارەو دەچوونە خەسارەتیکێ زلەو. ناوێزێ کە ی ئیمە ئەم لایەنە ی چارە کرد کە خەلکە کە گەڕانەو سەر کەسابەتیان، بە دەم کاتەو دوزمناپەتیبە کەش کزبۆو بەتایبەتی لە ئاست کاکە زیاددا کە بە نەتیجە لە گەل خالەکانم و شیخ حسین بوو بە دوستیکێ خزماسا.

زۆریشی نەبرد لەسەر مەسلەلی نیابەت بەینی لە گەل مەلاحەوینزاغادا سارد بوو، بگرە پشوک بوو... قسە زۆرن من لێ کورت دەکەمەو و بەمەندە ی گوتم وازی لێ دیتنم، بەلام پاش دوودلی چەندین سال لە درکەندنی شتیکی سەر بەو هەرایە وەها هاتە دلمەو ئەو نەهینیە بچووکە جیدیکە نەشارمەو: کاکە زیاد هەرچەند لە نێزاعی نێوان مەلا حەوینزاغا و خەری حاجیاغا-ی پزەدریدا چ دەخلیکی نەبوو، کە هەرا پەیدا بوو و ئاپۆرە ی عەشیرەتەکان لەو ی چاوەروان دەکرا زیاتر و تیزتر لووزە ی هینا وەها هاتە قەناعەتیبەو حکوومەت دەخلیکی بنەرەتی هەبیت بۆ هاندانیان دزی هەموو غەفووریان نەک هەر مەلا حەوینزاغا. ڕەنگە لای کەسی دیکە ی کۆیی ئەو گومانە ی دەرنەخستبیت، منیش لە هەوڵەو ئەو گومانەم بە ئاکامی سەغلەتی حیساب کرد بەلام کە چووینە ناو عەشیرەتەکان و قسە و ڕاویژ درێزەیان کینشا بۆ ڕۆزی دوەم لە پەنا گەشە ی سەرکەوتنەو عەباسی مامەنداغا بە دەم هەستی لە خۆ ڕازی بوونەو لە گەل بزه و نەرمە خەندە یەک گوتی: ئەمرەکی وەهان بە دەستەو بوو هەتا (نازانم کوێ) دەچووین... من لێم دووپات نەکردەو ئەو ئەمرەکی کینە بەلام دیار بوو مەبەستی حکوومەت بوو. ڕەنگە لە حکوومەت گەورەتریشی مەبەست بوو چونکە ئەو ی راستی بیت کاکە زیاد وەهای بەدلدا دەهات شەریکە ی نەوت-ی کەرکووک ڕەزامەندی بەسەر ئەو هەرایەو هەبیت، هەر بۆیەش زیدە سەغلەتی پێو دیار بوو. بێگومان هەلۆستێ کاکە زیاد لە سیاسەتی سەر بە کوردایەتی. بەتایبەتی ڕۆژگاری قازی محەمەد-دا دژ دەوستان لە گەل سیاسەتی ئینگلیز. ئەویش و شیخ لەتیی شیخ محەموودیش دۆستی جەرگسۆزی مەهاباد و قازی محەمەد بوون. شیخ لەتیف لە پەنجاکاندا حوکمی ئیداری سی سالی بۆ دەرچوو، کە ۱۴ تەموز تەقیەو ئەویش و شیخ ئەحمەدی بارزانی و جەماعەتەکی بەرەلای بوون.

شينخ سهدري شينخ كهريمي بهرزهنجهدا چووين بؤ ناوبژي. ئهم ههرايه له كتييهكهي «حهماغاي گهوره» دا دريژي پندراوه و باشتري پرون كراوهتهوه. ليزه دا دوباره كردهوهي بيجي دهردهچيت، دهشبوو ئهمهندهشي لهسهر بنووسم چونكه بهشينكه له گهشتي ژيانم. ليزه دا دهبي بليم خالهكانم به دل حهزيان له وههرايه نه ده كرد بهلام له بهر به شداربووني پژدهر نه ده كرا خوياني لي بدزنهوه. شينخ حسين ههولنكي تاييه تي دا بؤ ههله نه گيرساني ههراكه كه ليزه دا ريم نيه چؤنيه تاييه كه ي بنووسم بهلام بيسوود بوو به وهشدا فتيله ي ههراكه ئاگر درا... ههراكه به زوري له شكري پژدهر و مهسرهفي شينخ حسين به رپوهي برد كه چي ناو و شزهره ته كه بؤ يه كيك ي ديكه رويشت و رهگي سهروكايه تيشي بؤ داکوتا...

وهك من له م دونيايه دهگهم كهس له ههراكه سوودمهند نه بوو، ههر زنده پارووينكي كه وتييه كاسه ي ئهم و ئه وه وه دهشيا به تهباي دهردهست بكریت. ملك و بهراوينكي حكومه تيش كه به لوله ي تفهنگ دابچيتريت داهاته كه ي ههر دهبيتته وه مهسرهف كردن له پاراستني. چهند چاوه شيك دههولي بؤ دهكوتن و زورپا دهژهن، شه رناخيويه كيش له لايهن چهند خويروانه وه له روي راپوه بهراز و بووك گواسته وه دا به رپا دهبيت كه هه مووي باي دوو ههفته ي ژياني ئاسووده و بي ئيشك ناكات.

رپي مهسله تي له لايهن تهبياتي ناله باري مرؤقه وه ده به ستریت نهك له لايهن خودي بهرژه وهنده وه. له خهريته دا سهيري ئه و ناوچه يه بكهيت كه ئه و چهند هوز و تيره و تيريزه ي تيدا خهريكي جرت و فرت بوون دهبيت باي ئه وه ناكات ناوه كه ي لي بنووسيت، خؤ ئه گهر بليت ههر يهك له وه سهروكانه به تهماي مهزنایه تي و پيشه وايي له ههول و تهقه لادا بووه، پيت دهليمه وه: گومان نيه له وه دا كه هيچ ئاقلتيك تهماي نابي بلباس ئاكز بخوات وه يا پژدهر بتواني بيتوين قووت بدات. مهزنه كان له م راستيه خه بهردار بوون بؤيه بوو ههر يه كه به تهما بوو له يارييه كه دا وهك له ياريي دامه دا يهك به دوو ياخود چؤغه دار له دراوسيكه ي بكات و قه پينكي

دهبي ئه ویش بزاندري كه ههراكه شتيك بوو حكومهت قوستيه وه نهك بؤ حكومهت كرا، ههولنكي شينخ حسين داي ئه گهر به ههند هه لگيرابا به هيچ بروي نه ده دا.

لې بگریت. ئه و قهپ لې گرته له وه پتر نه بوو که ده بزو به ئه رک و مه سره فی یه که به دوو چوغه داره که.

بیتوین به پړکی و ټنگه یشتن بخورابایه بژ براکه وره کانیش سوو دبه خستر ده بوو، ئاپوره ی وهرزیر و تووتنه وانیش پتری پې دهحه سانه وه.... به لام چ جیگه ی سر سوورپانه عه شره تی نه خویندو له سر سوودی ماددی پیک نه یه ت که ده زانین هر له ده مانده خوینده وار هکانی به ره ی دیمزکرات له شاره کان نه یانده توانی له سر به رژه وهندی نامادیش پیک بېن، که هیچ ته ماعی ملک و پاره ی تیدا نه بوو. تژ بلنی له م رژگار ه شدا بتوانن پیک بېن؟ من بیتاقه ی له سر نابرم... بهر له شۆرشی 14 ی ته مووز چه ندی ویستم ئه و بنه ماله کوردانه ی که وا ناویکی کورد په روه رییان پڼویه برادر و دوست بن به یه کتر به لکوو حکومت حیسابیکیان بژ دهکات و قسه یه کیان له سوودی کورده واری هه لده گریته وه، هیچ به هیچ نه کرد... گويزم به گونبه تدا ده دا.

سالانی دواي ده رچوونم له حقوق هه تا پاییزی 1952 که بووم به حاکم له سلیمانی پرویه کی ته قلیدی هه بوو که به رده وام شه وانه له ژووره که ی دیوه خانی مالمان له خزمه ت مامم داده نیشتین، دوست و خزم و خوییه کی سهری لې داباین به خیر ده هیتران، تا ده می عاده تی بلاوه ی ئه و خه لقه به ره و مالی خویان، دانیشتنی هاوینان له سهربان ده بوو جگه له و چند مانگه ی ره زه وانیمان له چناروک. له چناروکیش هه موو هاوینیک جگه له میوانی رېیوار، برادران له خوینده واری نوئ و له دوستی مندالی و له مه لا و فقهی ئاشنا و خزمی دوور و نزیک ده هاتنه لامان، هر تاقمه رژ و دوو پڼوه یان ده خافلاین. خاله کانم له ده رفه تدا سهربان لې ده داین چونکه ئه وانیش عاده تیان به چوونه کویتستان گرتیوو. غه فوورییه کان به براکه وره یه تی مه لا حه ویزاغا و کاکه زیاد له زه مانی باوکه مه وه هه تا ئه و ده مانه ی منیش ده چوومه چناروک عاده تیان گرتیوو شه وو پړژیک لامان بن. ئه و سهر دانانه که لیک گه شاییان پڼوه بوو بژ ئه وان و بژ ئیمه ش.

له سالی 1946 هه رادیزی وشک و لؤکسمان برده چناروک، جینگامان به رز بوو، لؤکسیش گه ش، له دووره وه بژ به رچاوی شه و بینان دیار بووین. هر له هاوین و ده مه و پاییزی ئه و ساله دا هیندیک ته عمیراتی پڼویستم کرد له به شینکی

خانوه که مان. له ژووری دیوه خانوه ده رگه م بژ دوو ژووری دیکه کرده وه، به کیکیان شوینی نوستنی خومی تیدا بوو. له ژووره تازه یه دا که نوکر او هی ژووریک کۆنمان بوو (ئو ژوور هی به مندالی حوت ږوپیه م خستبوه کونی کیلونه که یه وه) شه وه های زستانم بیخو دهرده سهر، له پاش سه عات دوازده وه به ک پاکه تی بیست جگه ره ییم ده کیشا.

له به ره و کۆتای 1947 نیزاعیکی سهر به ملکایه تی دوو دینی قه سرۆک و گه لی گولان، که هی جه لیزادانن، له ههریمی رانیه، هه لوه سستیکی ناله باری له نیوان ئیمه و کورانی سوارا غادا سازاند. پینشتر ههرگیز تا سوارا غا به رحیات بوو له گه ل ئه ودا تووشی نیزاع نه بووین، دوا ی خزی بیتته جره به یی سمایلا غای کور به گهره ی و به دگۆبی هه ندی ده ستوپا وه ندی فیتته دۆست ئو نیزاعه ی نایه وه. شیخ مسته فا قهره داغی موته سه رپی هی هه ولیر بوو، جگه له وه ی دۆستی دیرینی باوکم بوو چاکیشی ده زانی حق به لای ئیمه دایه. حق و وه فای تیکه ل کرد و نیزاعه که ی به پئی شهرع و قانون هه لبریه وه. سمایلا غا، خوا لی خوش بیت، له ته مه ندا شلک بوو، قادرا غا جارئ له و ته مه ندا نه بوو ته بیاتیشی ئه وه نه بوو حز له هه را بکات... دوا ی دوو مانگیک هه لی دایه وه، دیسانه وه شیخ مسته فا بیوه خرا نی به ک چاره سهر و بنه بری کرد. ئه م نیزاعه له خۆوه فه رامۆش کرا و دۆستایه تیم له گه ل مالی سوارا غا چۆوه را ده ی کۆنینه...

پاش پله ی حقوق، دلدار (یوونس ره ئووف) که که وته ژیان ی عه مه لی و ده سستی کرد به مه حمامات، مه یله و خیرا به ره و چه پ بژوه، پینشتر له لایه ن فکری سیاسیه وه کوردایه تی دین و ئیمانی بوو، ئه مجار فیکری سهر به کۆمه لایه تی به ره و چه پ جیگه ی خزی له ویژدانی کرده وه و ته نگ ی به ئایدیالیزمه که ی ده وری حقوق هه لچنی. چه پایه تی کورد باوه شی پیدا گرت، ئیمه براده ریمان به رده وام بوو، هه رچه ند به ناچار ی جوداوازی بیرو را سینه ریک به سهر پیوه ندی باب و کور و جووته براشدا ده هینیت. دوا ی ئه و و من، وابزانم، به دوو سال سئ گهنجی دیکه ی کۆبی له حقوق ده رچوون، خوالی خوشبووان که ریم توفیق و عومه ر حه بیب له گه ل ته مه ن دريژ به کر ئیسماعیل که ئیستا که سه رۆکی دادگه یه له حوکمی زاتی. که ریم

توفیق بۆ وهزیفه پۆیی، عومهر و بهكر دهستیان دایه محامات له كۆیی و به دل خهركی پارتایهتیش بوون.

لایهنی تهقلیدی رابواردنم كه به كورتی باس كرا لایهنیکی تازهی كهوته پال كه یهكتر دیتنی سهربه كوردایهتی بوو له گهل ئهوانه ی باوهپی یهكه میان قهومایهتی بوو ئنجا چینایهتی، وهختیک بهكر ئیسماعیل مهحلی محاماتی كردهوه به زۆری برادهران لای ئه یهكتریان ده دیت. دووكانی ئهوتۆش هه بوو وهكوو مهحلی بهكر بهتتا كه پۆژانه دوو و سن لئی دادهنیشتن و سهروسۆراغینی دنیا مان له یهكتر وهردهگرت. من پاش پلهی حوقوق كه ئیتر مهشغهلهتی ناچاریم نه بوو له ماله و هم دهر بهینیت، وهردهورده خۆم تهسلیمی مه یله بنه رتهیه كه ی تیفرین و وردبوونه و بهراورد كردن و پینك گرتن كرد، شهونخونیم له زستاندا وها ده بوو ههتا دوا ی شه بهقی بهیانی دهوامی ده كرد... نانی سه بهینه م له گهل هی نیوه پۆ یهكدییان دهگرتوه. وها ده بوو همه عهلیی ئاموزام و فارووقی برام له گهل به خه بهر ده بوون ههتا دوو سینی پاش نیوه شهو، دوا ی پۆشتنی ئهوان ده مامه وه له گهل ئه و خه یال و خوولیا و كیشه ی فکری- ویزدانی كه ده میک بوو نه خشه ی مهعنه و یاتی رهنگریژ ده كرد.

كه سینی مهراق له دلدا بیت و مهراقه كه له ده سالاندا فراژی بووبیت و تیکه ل به پرسپاری زلی سهربه چاره نووسی قهومایهتی و مرۆڤایهتی بووبیت و وهرده حیسابی ئه ده ب و هونه ر پهراویزی به ده وهردا كینشا بیت و گرفت و ته گهره ی باری كۆمه لایهتی و شه خسی له دلدا بگریوتینت خۆشی نه فسیکی شه فافی هه بیت بیگومان شه و پۆژی لئ به ره واژ ده بن به تاییه تی كه به ره واژ بوونی شه و پۆژان خه له ل به به رژه وهندی نه گه یه نیت... گه لیک شهوی زستان دوا ی سهعات 2-3 ی پاش نیوه شه و له رینی رادیۆ وه به ره و پیری به یانی و پۆژه وه ده چووم. ئیستگه به خه بهر ده هاتن به پنی ئارداویژیان، كه تیشیان نه ده گیشتم، هی پۆژه لاتی دوور بوون كه هه وه ل جار فخر له وئ ده پشکویت. ئنجا پینه پنی کرانه وه ی ئیستگه ی یهك له دوا یهك له ماوه ی دوو سهعاتدا فخرم ده گه یانده سه نغافۆره و هیندستان ئیتر له گه لی ده هاتم ههتا «بلبل الاناعه» كه ی به غذا چه هچه هی ده كرد.

ئەم گهشته خەيالييه به سەر شه‌پۆلي بێتەل و تريفه‌ي خۆردا پارە‌ويكي بۆ ده‌کردمه‌وه له نێوان جيهاني ماددي و نامادديدا به وشه و نووسين وه‌سف ناکريت. هەر ئه‌وه‌نده‌م پێ ده‌گوترێ که به‌خه‌به‌ر هاتنی هه‌ستی قوولايی ده‌روون تا ئه‌وه‌ي تیکه‌ل به هۆش و هه‌ستی دياره‌وه ده‌بێته‌وه بژيوئیکي روحيی ئه‌وتۆ له تیکرایی هه‌بوونی مه‌عنه‌ویی مرۆف ده‌گيریت له چ سه‌رچاوه‌یه‌کی ده‌ره‌وه‌ي له‌ش و نه‌فسی مرۆفه‌که‌وه هه‌لناقولیت. سه‌د هه‌زار ده‌رسی هۆشه‌کی و نه‌فسی و سياسي و سۆفی و ئه‌ده‌بی ناگاته به‌رگوئی مێشکۆله‌ي ناو ئینسانانی مرۆف وه‌ک که گه‌رمایی ناو مێشکۆله و خوین و ته‌ورمی هه‌ست و نه‌ست پشکزی ئاگا کردنه‌وه به گيانیه‌وه ده‌نیت. چه‌زیش ده‌که‌یت ب‌ئێ: وه‌ک که مۆرفینی له خۆ بێئاگابوون له مه‌لاشووی هه‌ست و هۆشی ده‌سویت چونکه له‌و باره‌ خۆ و له‌قه‌دا به خۆ زانین و خۆ ون کردن ده‌گه‌نه‌وه یه‌کتر.

له‌و شه‌وه پوون و لیڤ و تاریکانه‌دا زۆر جارن له هه‌ست و هۆشدا سنووری «اضداد» بۆ ماوه‌ي کورت هه‌لده‌ستا و تیکه‌ل ده‌بوون. وه‌ها ده‌بوو ئه‌و ئاواته یه‌کجار دووره‌ي چه‌ز و تامه‌زرۆییی وه‌کوو مووکیش بۆ خۆی پاده‌کیشا و هه‌ستی ختوکه‌م ده‌کرد له‌و شوێنه‌ي ده‌رووندا که په‌گی چه‌زه‌کانمی پێوه به‌ند بوون، وه‌ها ده‌بوو تیکه‌لییه‌کی بوونم له‌گه‌ل هه‌موو دنیا‌دا تا ئه‌وه‌ي ده‌بوومه دلۆپینکی ده‌ریاکه‌ي که جودا نابێته‌وه لینی، ئا ئه‌و تیکه‌لییه‌م ده‌یکرده‌م دراوسینی ئاواته دووره‌که‌م و له ده‌می ورینه‌ي خۆ ون کردندا ده‌ستم ده‌برد به‌سه‌حی بکه‌مه‌وه... چه‌فت زستانی نێوان 1945 و 1952 بۆ من بووه قالیبکی که بنیاده‌می تیندا داده‌پشتریت: به‌نه‌مای بیروپا و قه‌ناعه‌تی دواپۆژم به‌رانبه‌ر زۆرینه‌ي پرسیاره بنه‌ره‌تیه‌کانی مرۆفورووژین له شه‌وانی ئه‌و زستانانه‌دا گه‌ل‌اله‌ کران هیندیکیشیان یه‌کجاره‌کی بنیات نران وه‌ک که به‌عه‌ره‌بی نووسیبووم:

- ليس قسارى العقل ان يمتنع عن تفسير الاشياء التي لا يفهمها ولكنه يفسرها
تفسيرات خاطئة.

- يفعل الانسان ما يعتقد انه مصلحة مادية أو معنوية وقد تكون مهلكة في حقيقتها.

- العقل عامل التطور التاريخي و الاجتماعي... وليس الحاجة المادية والا كانت الحيوانات كلها تتطور كالانسان لانها جميعا تشابه الانسان من حاجاته المادية الاساسية مثل الجنس و الاكل و الاحماية...

ئهم بنه‌مايه زلانه و هي ديكه‌ش و له‌وان بچووكتريش زاده‌ي ئهو سالانه‌ن.

گه‌ليک جاران به درنگه‌وه خۆم خه‌ريکي ره‌سم ده‌کرد به قه‌له‌می خۆنوس له‌سه‌ر کاغه‌زی عاده‌تی... شه‌ويکیان له‌به‌ر نمونه‌ی ناو گۆفاريکی ره‌نگاو‌ره‌نگ ویتە‌ی کچيکی جوانم کيشا هه‌ر به قه‌له‌می خۆنوس ده‌تگوت نمونه‌که له ئاویتە‌دا ره‌نگ ده‌داته‌وه هیتە‌هه چون يه‌ک بوون کاتيک لی بوومه‌وه لۆکسه‌که‌م کوژانده‌وه. دنيا تاريک دانه‌هات تومه‌ز خه‌ريک بوو رۆژ هه‌لده‌هات ئه‌وسا کاره‌با له کۆبي پەيدا نه‌بوو.

له هاوینی 1947 رېم که‌وته سلیمانی. هۆی ئهو هه‌لکه‌وته‌م به بیردا نایه‌ت. ره‌نگه ده‌خليکی به‌سه‌ر حیزبایه‌تی وه‌يا سیاسه‌ته‌وه هه‌بوو بیت چونکه ته‌له‌فۆنم له‌گه‌ل «جه‌لالی حامید به‌گی جاف» کرد به خۆی و سه‌یاره‌یه‌وه هات. من و «حه‌مه عه‌بدولا» ی سكرتیری ئه‌وسای حیزبی پارتی برد بۆ هه‌له‌بجه.³¹ سكرتیر خۆی شارده‌بۆوه و به نه‌یتی ده‌ژیا به‌لام له سه‌یاره‌ی مالی حامی به‌گدا ترسی نه‌بوو، له هه‌له‌بجه‌ش سێ شه‌وان له مالی حامید به‌گ میوان بووین، له خانووینکدا دابه‌زین

³¹ - سكرتیری حیزب ئه‌وسا حه‌مه عه‌بدولا بوو. به نه‌یتی له سلیمانی ده‌ژیا. که به‌ره‌و هه‌له‌بجه خه‌ریک بووین ده‌رجین له شار، له نوخته‌ی سه‌ینه‌ره. که جه‌لال و سه‌یاره‌که‌یان ده‌ناسی، پرستیکی سه‌رزاره‌کیان له حمزه عه‌بدولا کرد گوتی من پیاوی جه‌لال به‌گم. ئهو ته‌نها له پشته‌وه سه‌یاره‌که دانیشتبوو هه‌ر هه‌تا گومانی لی نه‌کرت. له هه‌له‌بجه زۆریان به‌خیر هینا و خانوو به‌کی تازه‌ی بوره‌انی حامد به‌گ بوو به شویتی لی نووستنمان. «تووباخان» ی کیزی حه‌سه‌ن به‌گی جاف که خیزانی مه‌رحووم بوره‌ان بو، بی ته‌ندازه له خزمه‌تمان خه‌ریک بوو، هه‌رچه‌ند رۆوه‌پروو نه‌ماندیت. خزمانی جاف ده‌یانزانی حه‌مه هاتوو، وایزانی حکومه‌تی قه‌زای هه‌له‌بجه‌ش سۆسه‌ی کردبوو به‌لام خۆی بی ده‌نگ کرد. وایزانی سێ - چوار شه‌ویک مایه‌وه، به سه‌یاره‌ی جه‌لال هاتینه‌وه سلیمانی.

که بورهان تازه‌ی دروست کردبوو تیندا بووبوو به زاوا و باوکی هه‌وه‌ل کورې. چوونه‌که‌مان هیچ سیاسه‌تی پټوه دیار نه‌بوو به‌لام پټوهندی من به سکرته‌زوه و رېک خستنی تهو سه‌فهره بژ هه‌له‌بجه له سیاست خالی نه‌بووه ئیتر هه‌ر چوونیک بووبیت جه‌لال خزی ئیمه‌ی هیتایه‌وه سلیمانی. ته‌مه‌یه‌که‌م دیده‌نیم بوو له هه‌له‌بجه.

ده‌بوو پښتر بلیم من له پاش سالی 1939 که پزلی پټجه‌می سانه‌ویم به سه‌رنه‌که‌وتوویی له هه‌ولیر به جی هیشت، رېک نه‌که‌وت باداوه ببینه‌وه هه‌تا به‌هاری 1946. مه‌لا ته‌فه‌ندی له شه‌وی نیوان 1942 و 1943 کزچی دواپی کرد. که باداوه‌م دیته‌وه ته‌عمیرات و به‌سه‌ره‌وه‌نانیکی زور له دیوه‌خانه‌که‌ی کرابوو. عیزه‌ددین ژووریکی خزی به‌تایبه‌تی به‌ر له‌و ته‌عمیراته کردبوو، رېگه‌ی به‌سه‌ر دیوی ماله‌وه و دیوی دیوه‌خانه‌وه هه‌بوو. به‌پیی ثاره‌ز پټوهندی ته‌و ژووره به هه‌ر لایه‌ک مه‌به‌ست بایه ده‌برا یاخود ده‌کرا. له‌و ژووره ماوه‌ی دریز به‌یه‌که‌وه ته‌نها ماینه‌وه و قسه و رازیکی له‌و سالانه‌دا که‌له‌که‌ی کردبوو ده‌رفه‌تی هه‌لرشتنی چنگ که‌وت. له بیرمه‌یه‌که‌م جار گورانیی «حیاتی أنت»ی عه‌بدولوه‌هاېم، له‌و رژانه‌دا بیست، تا بلنی کاری تیکردم ئیستاش هه‌ر وه‌هایه.

له سالی 1946 هوه که رادیۆم په‌یدا کرد، ئاهه‌نگی مانگانه‌ی که‌لسووم له قاهره‌ بوو به‌گه‌شایی شه‌ویکی په‌نجه‌نیشان له ماله‌که‌مان. من و فارووق و خوشکه‌کانم له‌گه‌ل به‌شینکی ئاموزاکانم له‌و شه‌وه‌دا هه‌تا ئاهه‌نگ به‌سه‌ر ده‌چوو بزی داده‌نیشتن. خواردنی عاده‌تی له‌و شه‌وه‌دا ده‌خرایه دواپی سه‌ره‌تای ئاهه‌نگ که ده‌وری ده و نیوی شه‌و ده‌ستی پښ ده‌کرد، ناوناوه دایکم و به ده‌گه‌ن مامیشم به‌ینیکی بژ داده‌نیشتن. که‌لسوومی ته‌وسا که جاری دووچاری نه‌خوژی نه‌هاتبوو له‌لایه‌ن ده‌نگه‌وه هیزیکی بینسوور بوو، که ده‌کرایه‌وه وه‌ک بورکان ده‌ته‌قیه‌وه خزی و گوینگره هه‌ستیاره‌کانی به‌سه‌ر شه‌پزلی ته‌و ده‌نگه‌ موعجیزه‌یه‌یدا به‌ره‌و «مطلق» و «ازل» و «ابد» هوه ده‌برد که جزریک له جزره ته‌ماوییه‌کانی «خوژزینه‌وه»ی له ناخی نه‌ستدا هه‌لده‌قولاند ده‌بوو به مه‌سله‌تی کردنی مرؤف له‌گه‌ل خزی و له‌گه‌ل بوونه‌وه‌ردا. له‌و ده‌مانه‌دا که ده‌نگه‌که‌ی سنووری وه‌هم و ورپته‌ی ده‌به‌زاند و به‌سه‌ر موسته‌حیلدا زال ده‌بوو، له تیکرای ته‌و ئیبداعه ئاسمانییه‌ توانا به‌ده‌ره‌وه هه‌ستم ده‌کرد ته‌و جوانی و ته‌واوی و ئارامی و نه‌رمایی

و شیرناییه ی گیانی بنیادهم وهکوه مندالی شیرهخوره به لیوان بۆی دهگهړی وا له ناو له پیی دهستیدایه، پری هه ناوه یه تی... لینی دهچرپته وه. ئاههنگ له نیوان 3:30-4 به یانی به سهر دهچوو ئینجا هر کهسه به خۆی و زهنگوله ی ناو دلای خۆیه وه بز زینده خه وهکانی رهنگاوړهنگی پاش ئاههنگ و پینش نوستن خشکه ی دهکرد. دهمایه وه من که به یینکی دیکهش له گهل خۆم و تریفه ی بیر کردنه وه دا ده مامه وه... کهلسوم له زستانی نیوانی 1949 و 1950 دا نه ساغ کهوت. سه فهری کرد هه مووی 4-5 جاران توانی بز فله که کونهکانی خۆی بهرزیته وه، پاش شۆرشی ته مووی 1952 به دوو سالیگ دیسان تووشی هاته وه له م جاره یاندا چوو بز خسته خانه ی به حریه ی ئه مریکا که تنها بز مروی زور مه زن کراوه ته وه... ئه مجاره یان چاوهکانی نهختیک له قه پیلک به زهقی مانه وه هه تا مردنی له 1975...

له دوا ی سالی 1946 وه نگه بیتی داکشانی داهاتی تووتن تا ئه وه ی له زور باردا تنها زهره ری بز خاوه نی به رههم دههینا خۆی به تهواوی دهرخست، له فهحسی سالیکیاندا به لیژنه ی فهحسم گوت که هه موویان ناسیاوم بوون و په رتان په رتانیان به تووتنه که مان خست، گوتم: سویندی له سهر بیت دهسه لاتم هه بوایه هه مووتانم چه بس دهکرد. سالی 1948 قاتوقری پهیدا بۆوه دهوامیشی کرد تا دوا ی 1950. ئه و ساله ی 1948 به نقه نق دهخشی، ئیمهش له گهلیدا پاش زهره ره قورسه که ی کژه تووتنی 1946-1947 وهکوه نه ساغ داره داره مان بوو. ئه و ساله مهلۆتکه ی له هه ناودا هه لگرتبوو. به غدا دژی موعاهه ده ی پزرتسمژت هه لستا، حکوممهت به ئاگر وهلامی دایه وه... کوشتاری لی پهیدا بوو... به غدا دانه مه زرا، شاری دیکهش کهوتنه جموجوول... مهکته بهکانی به غدا و شوینی دیکهش داخران... قوتابییهکان که گه رانه وه بز شارهکانیان کاره ساتی به غدایان دهگیرایه وه به شیوه یه کی ئه وتز که مهیلی حیکایهت به قسه گیره وه ی دهکات و گوگیریش خۆشتر دیت...

له به ره و کۆتایی سال بوو (پژژهکانم بز دهست نیشان ناکریت) سالح جه بر لی خرا... دنیا هه لستا... من له کوینی بووم که شار سه ره له بهری کهوته موزاه ره، ئه و پژه شیرازه ی کومه لایه تی شاره که، وهکوه هه موو ئه و شوینانه ی موزاه ره ی ئه وتویی تیدا بوو، له بهریه ک هه لوه شا. تا ئه و پژه کهس خۆی له کهس ئاشکرا نه کردبوو، بیدهنگ له ژووره وه خوینی خوینگه رمان دهکولا. هه موو چینهکانی شار

به‌شدار بوون له پیشیانیه‌وه تا قمی مه‌لاکان ده‌رویشتن که چی «بمړی، برم» ده‌ته‌قینه‌وه. یه‌کینک له‌و خوینکه‌رمانه‌ی ئه‌وسا که زووتر به‌ چهند سالیک له‌به‌ر ناله‌باریی ره‌فتاره‌که‌ی له‌ مه‌هاباد دور خراب‌ووه چی نار‌ه‌وا بوو له‌ تۆله‌ستانده‌وه‌ی خۆیدا به‌ کوردایه‌تییه‌که‌ی مه‌هابادی گوت. عه‌یبی گه‌وره‌ی لی گرتن به‌وه‌دا که «انفصالي» بوون... دز بوون... موزاه‌ره‌ ده‌وامی کرد هه‌تا لای نیوه‌رۆ عه‌لی عه‌بدولا، به‌رپرسی پارتی له‌ کۆیه، داوای کرد بلاوه‌ی لی بکریت، خوینکه‌رمینکی ئه‌وسا فرتکی بۆ سهر به‌رزاییه‌ک به‌ست و گوتی: چۆن ده‌چنه‌وه‌ مالتان بئ ئه‌وه‌ی خوین برژین... ماله‌کانتان چی تیدایه؟ خۆ گیاشی لی نییه‌ وه‌کوو ئاژه‌ل بیخۆن...

38 سال و چهند مانگیک به‌سهر ئه‌و رۆژهدا تینه‌ریوه‌ تا کاتی نووسینی ئه‌م دیرانه‌ 12-7-1987. له‌و ماوه‌یه‌دا دروشمی سیاسی نه‌بووه‌ موفلیستر له‌ دروشمی هاندانی کورد بۆ کوشتنی کورد. وه‌ی قور به‌سهر نه‌زان و نه‌قام! حه‌مزه‌ له‌ عه‌بباسی چی!!

به‌هه‌مه‌حال زمانه‌ی ئاگری قه‌پوقیری ناوخۆیی خه‌باتگیران وه‌ها درێژ بۆوه‌ له‌ بیرى بردنه‌وه‌ «وئبه‌» بۆچی و دژی کئ پرووی داوه‌.

له‌ نه‌ورۆزی دواى وه‌سبه‌ که ده‌که‌وته‌ مارتى 1949 ئیجازه‌ی دوو ئاهه‌نگ وه‌رگیرا، یه‌کیان به‌ ناوی من بۆ پارتیه‌کان ئه‌وى دیکه‌ش به‌ ناوی دلدار بۆ چه‌په‌کان. به‌زمی ئیمه‌ زووتر بوو، من گوتاریکی عه‌ره‌بیم خوینده‌وه‌ به‌ سه‌رناوی «تحية الشهداء». تا ئه‌و ده‌مه‌ جوانترین نووسینم له‌ عه‌ره‌بیدا ئه‌و نووسینه‌ بوو. شه‌وی ئاهه‌نگه‌که‌ی به‌دوادا ده‌هات خه‌ریکی بووم، لای به‌یانی لینی بوومه‌وه‌. له‌ وه‌سفی شه‌ری سهر پرده‌که‌ی به‌غدا شتیکی نازدارم نووسی، دواى باسی هه‌لمه‌ت و هه‌لمه‌تی به‌رانبه‌ر له‌ گه‌نجان و هیزی حکومه‌ته‌وه‌ که میژوو تیندا شینا‌بوو نه‌یده‌زانی سه‌رکه‌وتن بۆ کام لا بنووسیت هه‌ر له‌ بیرمه‌ چیم گوتوه‌:

«... وفي هذه اللحظة الحاسمة الخطيرة از ارتبك التأريخ المذعور وضاعت معالم النصر والهزيمة قذف بركان الحق من وقود ثورته جمرة مشتعلة الحشا في صورة فتاة، اي ورثي فتاة تصطفق في يدها راية ملطخة بالدم وينعكس من عينها بريق من عناد الشعب الثائر وفي صدرها تتماوج صرخة الانسانية

المنفعة نحو هدفها الاسمي وترتسم على ثغرها بسمة الإطمئنان الى النصر الأكيد. تقدمت الصفوف فكانت من الطليعة الدامية للحشد الصاحب بمثابة السنان من نصل الرمح، تقدمت وأهابت بالحشود الكعيفة ان تقدمي، فتدفقت كسيل العرم لايردها موت ولاحيصدها قضاء واكتسحت ما امامها من صروح الظلم و معاقل الطغيان... عندئذ خفض التأريخ هامته إجلالا وسجل النصر العظيم للشعب العظيم. وما كان للتأريخ ان يفعل غير ذلك...»

ئەم نمونەیه له کۆتاییهکهیدا گوتهیهکی تاقانەیی زینده بایهخداریی خوالیخۆشبویی مامۆستا سابیر ئیسماعیل-م به بیر دههینتتهوه. دواي ئاههنگ له نادى موهزهفان یهکدیمان گرتەوه به دل پیرۆزبایی لى کردم و گوئی، ئەم «وما كان للتاریخ ان یفعل غیر ذلک» به لامهوه سهرکهوتوتوتره له قسهیهکی «ئیلیا ئەهرهنبورگ» که له ئاست بهرگهگرتنی لینینگرادا بهرانبه هجومی ئەلمانەکان گوئی «وابی التاریخ أن...» تیبینی مامۆستا سابیر بهلگه بوو لهسه رهوهی که مینشکیکی پرونی ههبوو، له ساکارییهوه قسهی ئەوتۆیی نهدهکرد به خاترانەش بۆ لای شۆرهت و ناو و دهستهلاتی دانهدهشکاند، پهحمهت له گۆری. لهو گوتارهمدا بایهخیکی زۆریشم دا به پیوستیی یهکگرتن له ئاست پلانی دوژمنانی دیمۆکراسی. پاش ئەوهی گوتم له «وهسبه» دا هه ره تاقمه و هه ره بیرورایه بینبرکینی بوو بۆ پتر جانفیدیایی دهتگوت جوداوازی بیرورا هینزیکیی هه رهگهورهی سه رهکهوتنهکه بوو. ئنجا دهلیم:

«ایها العاملون في حقل الوطنية والراسخون نيه قدما!! لاتتفرقوا ففتشلوا ریحکم...»

ئیتەر قسهی دیکهیی ئەوتۆیش هاتن که لهبیرم نهماون. بهداخهوه ئەم گوتارهم لى ون بوو نازانم چی بهسهرهات...

پاش وهسبه بۆ ماوهیهک که جارێ گۆرهکهی نهوهستاوو، زۆربهی خهباتگیران که هه ره زۆریان باوهری چینهیهتییان تیندا خهست بوو وهایان دهگوت و دهکرد دهتگوت پۆژی هه شره و تهرازووی خیز و شه ران هه لخواوه خهریکه بهههشتی و

جهههندهمییان لیک دهکاتهوه. بهلام ده رکهوت ههمووی وپینهی ههرزهکاری بوو. بهلامهوه چاکیش بوو تهرازوهکه نهکتهوته دست ههرزهکار دهنه غلب بهههستی دهبردانه جهههندهم. بههوی دووبههکی و سینهههکیهوه سهههگول و بنکری خهباتی نه و روزهانه و دواتریش وهکوو قاوت رهشهبا بردی. بنگومان منیش لهوانه بووم ههولی بهههیرۆیان دابیت بهلام ههر بایی زهکاتی خهلقهکه زههر له خوم و عالهه خسته چونکه تیژرۆیی و پههگیری له تهههاتمه نهبووه. نهوهی توندوتیژه ههر بخهویت سوود دهههخشیت که به خههههات نهههوزوبیلا...

جیاووک چەند ناوینکی پینشنیاز کرد بۆ ئەندامەتی. کەچی بەرەى حیزبى هیوا لیستەى هەبوو. کە دەنگ درا و دەست کرا بە ژماردنى پشكى هەر کەسینک لەوانەى دەنگیان پى درابوو دەرکەوت نامزەدەکانى جیاووک، لەوانەى کۆن بوون لە ئەندامەتى تاکینکیان دەرناچیت. سەغلهتى به جیاوۆکهوه دیار بوو تا بەرەو کۆتایى ئەژماردنى دەنگەکان ئیتر خۆى پى نهگیرا و دەریبى کە لەبەر بیتاقەتى چى دیکە ناتوانى لەو پۆژەدا سەرپەرشتى کارەکه بکات و دەبى پاشماوہى دەنگەکان سبەینى لە کاتى ئیوارەدا بژمێردرین و لیک بکریتهوه. چەندى قوتابییەکان و سەرکارەکانى هیوا هەولیان دا ئەو وەخراندنە نەکریت، بیسوود بوو، جیاووک سوور بوو لەسەر هەلوەستى خۆ. ئەوہى راستى بى ئەوەندە دەنگەى مابوو نەتیجەى نەدەگۆرى بەلام چ دەکەى لەگەل قیلەشەرەان کە دەبى هەموو دەنگەکان بخویندرینەوه بە سەرپەرشتى کردنى ئەمین عامیش بیت؟ جیاووک لە ئیلحاحى قوتابییەکانەوه متمانەى قورسى دا کە سبەینى لە میعادا هەلژاردنەکە بە ئەنجام دەگەیهنریت...

سبەینى جیاووک بەیاننامەیکى لە پۆژنامەکان بلاو کردەوه بە بەتال کردنى ئەو هەلژاردنە... چەند هەول درا بۆ گۆرپى ئەو بریارەى بیسوود بوو.³² تەنانەت لای ئەمین زەکى بەگ کۆبوونەوه یەکیش کرا لەگەل جیاووک منى تیدا بەشدار بووم بە سیفەتى ئەندامیەتیم لە دەستەى ئیدارە... لەو کۆبوونەوهیەدا جیاووک وەهای

³² - نموونەیکى زیندە بیتام لەو هەولانە ئەوہ بوو کە زۆر لەو خەلقە داوایان لى کردم بە سیفەتى ئەندامەتیم لە دەستەى سەرپەرشتانى یانە، لە گەلیاندا بچم بۆ دەربرینى نارەزایى لە رەفتارى جیاووک، گۆیا شەرعییەتى ئەندامەتى هیزیک دەدات بەو نارەزاییە... بەرى کەوتین، من لە پینشەوه، کاتیک گەییشتە بەر دەرگای زوورى سەرۆکایەتیی یانە کە جیاووک تیندا دانیشتبوو لە دلدار بەولایە یک کەس بە دوامەوه نەما بوو، دلدارم لە دەرەوه بەجى هیشت، بەژوور کەوتم، چەند قسەى رەقم کرد لەگەل جیاووکدا مالى ئاوابى لىمى بەسەر نەگرتەوه دەنا چەند خزمیکى لایبوون دەیان توانى عەزایم بەدن، هەر لەبیرمە گوتم: پەرۆشى ئەو نیودینارمە کە لە برى سالانەى ئەندامەتى داومە بە یانە، جیاووک گوتى: ها پاره کەت وەرگرەوه. لە چوونە دەرەوهدا بووم گوتم: تازه چ وەرگرەوه، پاره کە پيس بووه. دلدار بە چاویکی مەیلەو تەرەوه بۆم راوہستابوو، پیکەوه گەراینەوه «ئەمما بە عاجزى - شىخ رەزا».

پانواند که من هر له ویش نیم، زهکی بهگ نه ساغ بوو له ماله وه دهرنه دهچوو کۆبوننه وه که نه زۆک و بیلز وومیش بوو. دواى رۆیشتنى جیاوۆک زهکی بهگ دلگیری خۆی دهربرى له ئاست ئه وهى رۆوده دات بى ئه وهى ناوى جیاوۆک بهینیت به لام مه به سستیى دیار بوو له قسه کانی.

من که گه رانه وه لای قوتابییه کان ئامۆژگاریم ئه وه بوو واز له یانه بهینن و خه ریکی خۆ ئاماده کردن بن بۆ ئه زمون، گویشم من خۆم له م ده مه وه که موزۆر تینکل به هیچ سه رو به ریکی ئه م کیشه یه ناکه م... به لام بریاری «هیوا» شتیکی دیکه بوو. نه شه ریه کی نهینیی به شه و له به غدا بلآو کرده وه هینش بوو بۆ سه ر جیاوۆک و حکومه تیش. دوو رۆژیکی برد و نه برد کۆمه لیک له قوتابی و ئه وانه ی پنه وندیان به هه رای یانه وه هه بوو گیران. له مانه، عه لئه ددین سه ججادی، عه بدولقادر قه زاز، کاکه حه مه ی خانه قا، جه وه ره عه زیز دزه یی، کانه بی عه زیز دزه یی، و هی دیکه ش.

رێکه و تیکی ده گمه ن ئه وه بوو، کاکه حه مه نامه یه کی پى بوو له «میرحاج» ی وه رگرتبوو بۆ کاربه ده ستنکی مفه وه زیه تی رۆوس که یارمه تی مسته فا خۆشناو بدات به سفارش کردنی کاربه ده ستنکی رۆوس له دیوی کوردستانی ئێران به لکۆو یارمه تی ده دن تا له وئ بحه ویته وه. نامه که به ئه سل مسته فا بۆ میرحاجی نارده بوو که به مفه وه زی رۆوسی بگه یه نئ، ئه ویش دابوویه کاکه حه مه چونکه خۆی له ژیر موارقه به دا بوو کاکه حه مه ئه م کاغه زه ی له ده ست گیرا. بۆی رێکه وت کاک حسینی کاکى تى بگه یه نئ که به میرحاج بلئ خۆی دهر باز بکات کاک حسینی ش بپه وهران میرحاجی خه به ردار کرد و ئه ویش بۆی ده رچوو. له مانگیك پتر ئه م کۆمه له له حه پس مانه وه. تاوانی کاکه حه مه گه لیک گه وهرتر بوو له هی هه واله کانی، به ربوونیشی ئاسان نه بوو. باوکی هاته به غدا هه ولینکی زۆری دا هه تا توانرا له تۆمه تی کاغه زه که ی مسته فا خۆشناو رزگاری بیت ئه وسا خوالنخۆشبووی ئه حمه د موختار بابان وه زیر بوو، مه ردا نه بۆی وه ستا و هه ربه شه ی ئیستیقاله ی نایه بهر حوکمه ت ئه گه ر هیچی لئ بکه ن... ئه وانه ی قوتابی بوون له و حه پسانه رۆژانی ئیمتیحان به خه فاره ته وه ده نێردان بۆ حوقوق، دواى ئیمتیحان ده بردرانه وه به ندیخانه... پاش چه ند مانگیك درانه عورفی، به لام عورفی

مه‌سه‌له‌كه‌ی به‌هه‌ند هه‌له‌نگرت، تۆمه‌ته زراوېژينه‌كه‌ی كه ئيعدامی به‌دواوه بوو نه‌چوه مجيزی سه‌روکی عورفی كه دۆستی باوکی هه‌ندیک له گيراوه‌كان بوو، به شایه‌دی مامۆستا جه‌وه‌ر عه‌زیزیش کابرا پیاوینکی مه‌رد و به‌شهرف بوو.

به چاوینکی بیه‌ره‌فانه سه‌یری ئه‌و کیشه‌یه ده‌که‌م که له ماوه‌ی 42 سال دوا‌ی ئه‌ویشه‌وه ته‌جربه دنیا‌ی بۆ ږوونتر کردووینه‌وه و ده‌لیم پنیوست نه‌بوو پرسیارینکی وه‌ها بچووک ئه‌و هه‌موو شیر و تیره‌ی بۆ هه‌لبگیریت. که به‌رژه‌وه‌ندیش پنیوانه‌مان بیت ده‌بوو گه‌نجان رینبازیک بگرته به‌ر بتوانن تیندا به‌رده‌وام بن و به قۆناغ بگهن. خه‌بات هه‌ر بریتی نییه له تیشکان و گیران و به‌ستران. یانه‌ی سه‌رکه‌وتن «قه‌لای ده‌مدم» و «دیان بیان فۆ» نه‌بوو به هیز داگیر بکریت، که‌سیش نازانی ئه‌نجامی سه‌رکه‌وتنی قوتابییه‌کان له هه‌لبژاردنه‌که چی ده‌بوو، سه‌ری به کوێ ده‌گه‌یاند، گه‌نجان له نیوان خۆیاند چیا‌ن به‌یه‌کدی ده‌کرد... ده‌بوو جیاوۆک نه‌ترسین، به نه‌رم و نیانی له‌گه‌لیدا بین، نه‌ختیک ئازه‌زوی ئه‌و و نه‌ختیکیش هی گه‌نجان بیه‌ دی. ئه‌گه‌ر ئه‌م ږه‌فتاره له چه‌ژی هیوا و گه‌نجان شیرن نه‌بوو پنی نه‌ده‌ویست له سه‌ره‌تاوه له یانه نزیک بکه‌ونه‌وه. جیاوۆک له ئاکامدا ئه‌و په‌رتان په‌رتانه‌ی به گه‌نجان یه‌خست و خۆیشی بوو به موته‌سه‌ږیفی سلیمانی که‌وا هه‌رچه‌ند به لای منه‌وه هه‌لکشانیک نه‌بوو ئه‌و هه‌موو تاکتیکه ناله‌باره به‌یتیت به‌لام به لای جیاوۆکه‌وه مه‌به‌ستیکی بنه‌ږه‌تی بوو. ناشزانم بۆچی هه‌یج هه‌لکشانی دیکه‌ی به دوا‌دا نه‌هات. بیگومان که‌سانی دیکه‌ش هه‌بوون له تاریکیدا خه‌ریکی ته‌له‌نانه‌وه بوو بۆ ږاو کردنی سوود و چاکه‌یه‌کی له‌و هه‌رایه ږه‌خستیت. له‌و ناوه‌دا گه‌نجان مازووچنی کون له پاشۆل بوون به ئه‌رکینکی له پنیوست به‌ده‌ره‌وه. (به‌غدا. 13/7/1987).

دوونكرنه وه يه كي كورتيله

پښوېسته بلنم چوونى چه پسه كان له چه پسخانه وه بږ ئيمتيحان هه موان ناگريته وه، ماموستا جه وه هر عه زيز ده گيزي ته وه بزم كه خوى و كانه ييى براى به يه كه وه له ژووريك چه پس بوون، رږژانى ئيمتيحان جحيله يه كي سهر به ته حقيقاتى جنايى له گه لايان دهرده چوو، جينگه يه كي به ژووان داده نا كه نيوه رږ له ويى يه كدى بگرنه وه ئيتړ دواى ئيمتيحان و سهر داني ماله كه يان به ئاره زوى خزيان ده چوونه وه بږ ژووانه كه، كه يفيان لى بايه هه لده هاتن. كا براى ته حقيقات دهمى چه ور ده كرا و چاوى ده پوښى. به ماموستا جه وه هر م گوت ئه مه يه دز و مالخو يه ك بن كا به كولانكه دا ده به نه دهر.

به شيك له چه پسه كان قوتابى نه بوون تابچن بږ ئيمتيحان كا كه حه مه ش به هه لوه ستي ئه حمده موختار بابان و دوسته كانى سه يدي خانه قا بهر له كاتى ئيمتيحان به ردرا، ئه و و من، له دوو ژوورى ئوتيلى تروكا ديزو ده ژياين. من ژووره كه ي ئوتيل ره شيد، كه به يه كه وه له گه ل دلدار دوو سالان تييدا بووين، ده ستي نه ددها بزم كه خومى تييدا ئاماده بكه م دواى ئه و هه موو غيا به و نه خويندنه. ماوه يه ك بهر له ئيمتيحان گوينامه وه بږ تروكا ديزو به لكوو له و دهوروبه ره ئاسوده تردها بتوانم به نى رږژگار پتر هه لېكه مه وه. يوونس هه موو رږژيك له دواى نانى سبه ينه وه له گه لماندا ده بوو هه تا دهمى نوستنى شه و، هه ندئ جار نانى سبه ينه شى ده هينا لاي ئيمه. يوونس به پيچه وانى من موتالا يه كي باشى كردبوو، ته نها له دهرسى «اصول الفقه» كه وت... ئاشنايه تيم له گه ل مه لايان و عه ره بيزانيم يارمه تىي دام لئى سهر بكه وم.

ئالقای دهیم

ئالقای پیشووتر گهشتمی گه یانده پاش قۇناغی «وهسبه» (الوثبة). له وهسبه وه بۇ ناوهنده کانی 1952 که قۇناغیکی نوئ له زیانمدا دهست پی دهکات باری سیاسی ولات که وته سهر رۆزگاری بهر له وهسبه، خهلقیکی زۆر له شۆرشگیران و موزاهرهچیپان که هیندهی ناحهزی حکومهت بوون له نیوان خویانیشتدا ناحهز به یهکدی بوون، درانه عورفی و خراشه بهندیخانه وه، وهک بزائم له بهندیخانه شدا دوبه رهکی و سینه رهکیپان بهردهوام بوو. بهشیک له رابه رهکانی پارتی گیران به لام براده رانی کۆیی سهلامهت بوون. من له و چهند ساله دا بی ئه وهی بهرنامهی بژاردهم هه بیته له خۆ وه به پیی بریاری واقع و داخواری ته بیاتی خۆم خه ریکی خویندنه وه و تیفکرین و خۆ دروست کردن بووم. شهوانی زستانه م به شه ونخونی ده برده سهر، رۆژانم هه تا نیوه رۆ شوو... په جامه م ده دراندنه وه... ناوانه به شداری شاییهک وه یا دا وه تیکم ده کرد. ریکه وتیکی خۆش بوو که له سهره تای بارانان بوو به کۆمه له کۆیه چووین بۆ مووسل، شه وه کیشی لی بووین، بووکیکمان بۆ براده ریکی دیرینم، خوالیخۆشبووی هه میدی تاهیر چه له بی هیتا که له و به یانه دا «ضابط تجنید» ی کۆیی بوو... بوو که کهش کۆیی بوو بهر له چهند سالیک مالی باوکی «قادر ئه فهندی حاجی ئه وره حمان» بۆ مووسلی راگویتیبوو. له بیرمه که به یانی به ره وه ولیر هاتین تازه به فره که ی قه ندیل و هه لگورد و هه ندیک له شاخه کانی سنووری کوردستانی تورکیا وهک هیلکه سپی ده چۆوه... نانی سبهینه مان له «که سنه زان» خوارد که له مووسله وه بۆمان خرابۆوه ناو ئۆتۆمۆبیله کان ده نا که سنه زان له ماستی ترش و چایه ی زهردی به ولاوه ی لی به دهست نه ده که وت، مالی بووک بۆ ماوه ی ریکای کۆیی به میوانی خۆی هیشتیینه وه.

مامم له و سالانه دا چهند ئیجازه یه کی³³ به موسته عیده کانی خۆی دا. ئاههنگی ریکوپیک بۆ ئه و ئیجازانه ریک ده خرا و قه له بالغیه کی به رچاوی تیدا کۆ ده بۆوه. ئه و

³³ - مامم خوگیری کرد له ئیجازه دان به تیپینی کهم ده رامه دی و قورسای مه سهر فی ئیجازه.

حاجی و حاجیزاده یه کی ناسیاو و کۆنه ته له به ی خۆی هاته لای و لینی پرسی بۆچی ئیجازه ی «مستعد» یکی خویندنای ته واو کردووه وه ها وه خراوه، گوئی رۆله کهم خۆ ده بی جبه و عه مامه و

داب و دهستوره پاشماوهی بهرچاو ناکهویت... له هاوینی 1952 مامم له کږی دووچاری قهزا و قهدهرینک هات که به زاهیر لهوانه نه‌بوو ناکامی گرنکی هه‌بیت کهچی چاوینکی تاریک کرد. بز ته‌داویی نه‌و چاوه چووه هه‌ولیز، من و کاک مه‌جید و کومه‌لنیکش له خزم و کهس به‌گه‌لی که‌وتین، له ته‌داویدا بوو دووچاری نه‌ساغیه‌کی دیکه بوو، یوریای له خویتی زیاد کرد، هه‌تا له رۆژانی نیوه‌ی دوه‌می ته‌مووزی 1952 که‌وا چهند رۆژیک بوو شۆرش‌ی 22 ی نۆلیه‌ی میسر دهستی پئ کردبوو به‌یانیه‌کیان کۆچی دواپی کرد.

مه‌رگی مامم بز من که‌لینیک بوو که پیم پر نه‌ده‌کرایه‌وه، نه‌و دواپی مه‌رگی باوکم جینشینکی لینه‌تووی شیاو بوو، تا نه‌وه‌ی باوکم ده‌یگوت له برا گچکه‌کانی جه‌لیزادان نوورهددین له هه‌موان مه‌لاتره. دواپی نه‌و ده‌بوو من بچمه شونینان به‌لام به هه‌چ کلۆجیک دلم به‌و جیگرته‌وه‌یه تیراو نه‌ده‌بوو چونکه خه‌یالی مه‌لایه‌تی له دل و مینشکما یه‌ک تاکه ریشه‌ی نه‌بوو. سه‌ره‌تا خه‌لقه‌که موباره‌کبادیشیان لئ کردم و وه‌هایان زانی غه‌یری پر کردنه‌وه‌ی شوینی باپیران چ رینگه‌یه‌کی دیکه ناگرمه به‌ر.

له مانگی ئاب کۆیه‌م به‌جیه‌نشت به‌ره‌و به‌غدا، له نه‌یلول بووم به‌حاکم و له سلیمانی دامه‌زرام. نه‌م بریاره‌م تاکه رینچکۆله‌یه‌ک بوو پیندا برۆم چونکه مانه‌وه‌م له کږی بئ نه‌وه‌ی شوینه‌واری باپیران پر بکه‌مه‌وه و بيم به‌مه‌لا شتیک نه‌بوو به ته‌سه‌وردا بئیت.

لیزه‌دا پئویسته بلیم ریکه‌وت وه‌ها بوو خوالنخۆشبووی جه‌مال بابان وه‌زیری عه‌دل بوو، کاکه زیاد ته‌کلیفی له‌به‌ر نا بز حاکمایه‌تی من. نه‌ویش بئ نه‌وه‌ی له‌گه‌ل مندا شناسایی هه‌بیت ته‌کلیفه‌که‌ی هه‌لگرته‌وه و بیوه‌خران مه‌رسوومی ده‌رچوواند بز ته‌عیینم. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه ناچار بووم سه‌د دینارم له نه‌حمه‌داغای حه‌مه‌ده‌میناغای دزه‌یی وه‌رگرت بز سه‌فه‌ری به‌غدا و گوێزانه‌وه‌ی به‌شه‌مالیکم بز

نازانم چی بۆ بکرم، مه‌سه‌ره‌فیکي چایه و جفاره‌ی بۆ بکینشم، له کوی نه‌و مه‌سه‌ره‌فه بکینشم؟ گوتی قوربان هه‌موو مه‌سه‌ره‌فه‌که عانییدی خۆم... ئیتر مه‌سه‌ره‌ف کرا و ئیجازه وه‌رگیرا... هه‌فته‌یه‌ک دواپی ئیجازه‌که‌ی نه‌و خیره‌ومه‌نده به‌ک لیسته‌ی رینکی مه‌سه‌ره‌فه‌که‌ی بۆ مامم نارد که پاره‌که‌ی بۆ بنیریت، پئویستی!

سلیمانی. ئەحمەد لە برام لێم نزیکتر بوو. تەقیە لە نێوانماندا نەبوو. وەختیک لە 1964 بوومە وەزیر. لە سەفەری هەوێل جارم بۆ رانیە دواى بوونم بە وەزیر. ئەحمەد ئاوارە بوو نەى دەوێرا بەرەو مالى بێتەوه بۆ هەولێر و دوو گرتکان. تەکلێفم لەبەر نا ئەو سەد دینارە و زیادییەکی که پێویستیش بێ لێمی وەرگری، دواى زێدە ئیلحاح دەستی گەيانده بیست دینار، هەزار پەحمەت لێ بێ جوانەمەردی کوردایەتی. لە پاش مەرگی ئەو هەشتا دینارەم بە مل کاکە وریای کورپەگەورەیدا دا، چەندینکی پەلەى کرد لێم نەسەلماند و تێم گەياند که بەشەرە ئەو پارایە لێم حەرەمە چونکە ئەحمەد مندالی بچووکى لەپاش بەجێ ماوه «لاتقربوا مال الیتیم» م بە بیردا هێنايهوه. وهى که ئەم تەرزە بیرەوهرییه بە سفتوسۆیه، ئەمما زیندوو کردنەوهشی هەستینکی مرویانە لە خاوەن دل و دەروواندا دەبزیوێت.

خوالێخۆشبووی. مەلا مەعسوومی هەورامی، که مجازی باوکم و برادەری خۆم و دۆستی بنەمالەى جەلیزادان و هەلکەوتووی زمانی عەرەبى و زانستەکانى ئیسلام بوو، لە پاش ئەزموونی پەسمى، بوو بە خەتیبى مزگەوتى گەورە. ئەم مرویه خۆى دەستچینی باوکم بوو، لە هەموو مەلایەکیش پتر بە دەوری باوکمەوه بوو. گەلێک لایەنى گەشى تێدا کۆببۆوه بە کەلکی مەلایەتى و خۆدەرخستن بێت. لە عەرەبى یەكجار باخەبەر بوو. لە بیرمە جارێکیان بە نامە لێم پرسى وشەى «بلە» چ ئیعرابێک دەداتە وشەى دواى خۆیهوه. بۆى نووسیمەوه، سێ واتای هەیه یەکیان «کیف» بەو پێنە وشەى دوايهوه «مرفوع» دەبن، دوه میان «دع» وشەکه «منصوب» دەکات، سێیه میان «ترک» خۆى دەبیتە «مضاف» و وشەى دواى «مجرور» دەبیت، لەمەوه دەردەکەوێ که دەشنى بگوترێ: «بلە رجل، بلە رجلا، بلە رجل».

جارێکیش مامۆستای عەرەبى لە سانهویى کۆیه بە قوتابییەکانى خۆى گوتبوو: لە خۆم بەولاوه کۆین کەسى تێدا نییه بزانی «سفرجل» چۆن جەمە دەکریت، جەمەکەى دوو جۆرە، یان «تاء الوحدة» ی پێوه دەلکیت و دەبیتە «سفرجلات» یاخود بە «جمع التکسیر» دەبیتە سفارج. قسەکه بە مەلا مەعسووم دەگات، دەلێ: «بوو بشلێ ئەگەر پیتی سێیه مى وشەکه یەکیک لە پیتەکانى وشەى «أنسیتموها» بوايه دەشیا لە جەمەدا بێتە «سفاجل» وەک که «جحمرش» دەبیتە «جحامر» و

«جحارش». له ناوهدا کهس نه‌بوو به‌قده‌ئو «حافضة»ی به‌هیز بیت. مه‌لا قادری کانی ده‌ربه‌ندی، له قوتابیه‌کانی باوکم، ده‌گیزته‌وه ده‌لئ: جاریکیان به تاقیکردنه‌وه‌ی ژه‌زبه‌ر کردن ده‌رکه‌وت هه‌تا من ده‌زنوژم شووشت و نوژم کرد مه‌لا مه‌عسووم یازده لاپه‌ره‌ی کتییکی ژه‌زبه‌ر کرد (من ناوی کتیه‌که‌م له بیر نه‌ماوه).

من که باسی ئەم مرویه ده‌که‌م راستی لئ ده‌گیزمه‌وه بی ژه‌وه‌ی خوانه‌خواسته پایه‌ی مه‌لا و بنه‌ماله عیلمیه‌کانی کۆنینه‌ی کۆی له بیر بکه‌م که هه‌موویان. کاریان لای خوا راست بیت، لینه‌اتووی خزمه‌ت گوزاری راست و دروست و خواناس بوون. گه‌لیک جاران که لای باوکم کۆمه‌لیان ده‌به‌ست و مه‌جلیسیان به‌جۆره‌های بابه‌تی عیلمی و ئەده‌بی ده‌رازیاه‌وه ده‌بوو هه‌ر تیانه‌وه رامیئت. تکام له هه‌موانیش کردوه که کورته‌ی میژووی بنه‌ماله‌ی خۆیانم بۆ بنووسن، تا ئیستا به‌داخه‌وه تهنه‌ها له مالی مه‌لا سادقه‌وه چه‌ند دیرپکی که‌م بۆ هاتوه له‌لایه‌ن مامۆستا مه‌لا زاهیر و عه‌بدولرهمانی برابه‌وه، کۆنه هه‌قالی خۆیندنی سه‌ره‌تاییم، که‌وا به‌راستی زۆر که‌متره له‌وه‌ی بنه‌ماله‌که‌یان به‌به‌ریه‌وه هه‌یه. له‌و چه‌ند دیره‌دا ژه‌وه‌نده ده‌زاندرئ مامۆستا مه‌لا زاهیری ئەدیب و موده‌ریس و خاوه‌ن کتییی چاپکراو کورپی مامۆستا مه‌لا سادیه (موجازی مه‌لای گه‌وره‌یه).

مه‌لا سادیق به‌ئەزموون له مووسل بۆته موفیتی رانیه (دیاره ئەمه له سه‌رده‌می عوسمانلی بووه) ئەویش کورپی مه‌لا ئەحمه‌د کورپی مه‌لا حه‌سه‌ن کورپی مه‌لا مه‌حمود کورپی مه‌لا حوسین مه‌لا مسته‌فا کورپی شینخ ئەحمه‌د کورپی شینخ مه‌حمه‌د کورپی شینخ عه‌بدوللا کورپی شینخ ئەحمه‌د کورپی شینخ ئەبووبه‌کرد کورپی شینخ عوسمان کورپی شینخ یه‌عقوب کورپی شینخ ئیسماعیل و به‌ره‌ژووتر.

ئەم زنجیره‌یه له مه‌لا زاهیر به‌پیشه‌وه چوارده پشت ده‌گریته‌وه ناشزانین چه‌ند پشتی دیکه به‌ره‌ژوور بۆته‌وه بۆ مه‌لایه‌تی و شینخه‌تی. وه‌ک ده‌زانم له هه‌ندی جاروباردا به‌له‌قه‌بی «دایه‌ خه‌جینی سدیدی» هه‌ل‌دراونه‌ته‌وه. خۆم له په‌راویزی کتییکی ده‌ست نووسم خۆیندۆته‌وه نووسه‌ره‌که‌ی ده‌لئ له مزگه‌وتی دایه‌ خه‌جینی کۆیه‌م نووسیوه‌ته‌وه، نووسینه‌که‌شی بۆ لای 250-300 سالیک ده‌چیته‌وه. به‌هه‌مه‌حال سووچی من نییه نووسینه‌که‌م له‌م ته‌رزه‌ بابه‌ته ده‌ست به‌تال بیت.

مامۆستا مه‌لا سادق لای باوکم زۆر له‌ پێش بوو، ته‌نانه‌ت له‌ هه‌ر وه‌ختیکدا هاتییته‌ لای بێ ده‌رگه‌ لێدان یه‌کسه‌ر بۆ دیوی چه‌رم هه‌تا ژووره‌که‌ی باوکم رانه‌ده‌وه‌ستا و بنگرفت لای داده‌نیشت. که‌ پرسیار و ئیشیکی مه‌یله‌و ئه‌سته‌م هاتبایه‌ پێش. خاوه‌ن مه‌سه‌له‌ تکای له‌ مه‌لا سادق ده‌کرد ئه‌رکی ٻوون کردنه‌وه‌ی هه‌لکه‌وت بۆ لای باوکم هه‌لگریت... هاوڕێه‌کی ده‌می فه‌قییه‌تی خۆی هه‌بوو، که‌ ئه‌ویش مجازی باوکم بوو، مامۆستا مه‌لا عه‌لی باداوه‌یی موده‌رسی مزگه‌وتی مناره‌، هه‌میشه‌ به‌یه‌که‌وه‌ وه‌ک دوو براده‌ری ئه‌و و مه‌لا سادق بۆ مه‌لا محهمه‌د مه‌لا عه‌لی و مه‌لا دوا‌یی کرد، به‌لام براده‌ری ئه‌و و مه‌لا سادق به‌جێ ما که‌ هه‌میشه‌ گه‌شت و گه‌ران و سه‌ردانی خه‌لقیان به‌یه‌که‌وه‌ ده‌کرد. ته‌نانه‌ت هاوینان به‌یه‌که‌وه‌ ده‌هاتنه‌ سه‌ردانم له‌ چنارۆک. مه‌لا محهمه‌د ده‌ سالتیک به‌ر له‌ مه‌لا ظاهر ئاودیوی ئاخ‌ره‌ت بوو.

سه‌رتان نه‌یه‌شینه‌م له‌ سلیمانی به‌ حاکمایه‌تی سه‌ره‌پرشتی مه‌حه‌که‌مه‌ی چوارتام ده‌کرد. یه‌که‌م سه‌ردانم له‌و مه‌حه‌که‌مه‌یه‌ به‌ هاوڕینی مامۆستا «ئه‌نوه‌ر یه‌کتا»ی حاکمی یه‌که‌می دادگه‌ی سلیمانی و حاکم «بو‌ره‌هان سلیمان»ی که‌ونه‌ هه‌قالی خویندنی هه‌ولێر و به‌غدام بوو. قایمقام له‌ چوارتا عومه‌راغای محهمه‌داغا بوو که‌ ئه‌ویش هه‌ر دۆست و ئیستاش دۆسته‌م، زۆری خزمه‌ت کردین، له‌ دوو سه‌ردانی دیکه‌دا ته‌نها بووم هه‌ر جاره‌ش عومه‌راغا مالی ئاوا بیت به‌ولای پێویسته‌وه‌ پێوه‌م ماندوو ده‌بوو. معاونی پۆلیس عه‌بدولواحد بابان بوو، نه‌شم زانی له‌ بابانایه‌تیدا سه‌ربه‌ کێ ده‌گه‌یه‌نێ. جاریکیان لیسته‌ ناویکی کوردی ئێزانی بۆ هینام که‌ به‌ تۆمه‌تی تێپه‌ر‌بوون له‌ سنووری ئێزان بۆ عێراق فه‌رمانی گرتنیان ئیمزا بکه‌م، ئه‌شه‌دوبیلا ده‌ستم نه‌یه‌یتا ئیمزام به‌اویمه‌ سه‌ر ئه‌و فه‌رمانه‌. عه‌بدولواحد زۆر سه‌غله‌ت بوو، چه‌قیشی هه‌بوو له‌ سه‌غله‌تییه‌که‌ی، که‌ نه‌یده‌زانی چۆن بێ بریار دادگا له‌ چه‌بسیان به‌یلتیه‌وه‌ و چۆناوچۆنی خۆراکیان پێ بدات، گوتم ئه‌مه‌ سه‌ریه‌شه‌ی خۆته‌... ئیتر نه‌مزانی چی کرده‌وه‌ له‌م مه‌ته‌له‌. له‌ ده‌می ئه‌م نووسینه‌دا 29/10/1987 چه‌ندیکی ویستم شتیک له‌ باره‌ی بابانایه‌تی عه‌بدولواحدوه‌ بزانم هه‌یچ چنگ نه‌که‌وت.

لږه دا نوکته یه که ده گڼر مه وه: له سه فهری یه که م بږ چوارتا حاکم بورهان له هه ورازه رک و پینچاوپینچی رڼکا که ی شاخی نه زمه پ ترسی وهر که پرانی که پرکه که مانی هه بوو ناوناوه له لږخو په که ی ده بزرکاند: نه ها چت کرد، کوره نه که ی... پښم گوت گره وت له که لدا ده که م که پرک وهر نا که بری، نه که ر وهر که را من سه د دینارت بده می نه که ر نا تو پینچ دینارم بده یی، له و دمه نار هه ته دا کاک بورهان بږ نه وه نه چوو که نه که ر وهر که پرانی بږ بنی شاخ سه د دینار که له خو وه ده سر یت هه، هر نه وه نده ی بږ هات وهک داد پر سیک له ده عوای مه دهنی بلنی چون ده شنی سه د دینار به ران بهر پینچ دینار بی؟ نیستاش نه و پینچ دینار هم قه رزار ده بوو...

له سلیمانی چهند مانگیکی حاکمه تیم له خانوونیک رابوارد ده یانگوت هی حاجی مافه، من خاوه نیم نه دیت به لام ودها ده زانم ده بی باوکی د، نه ور همانی برا و براده رم بوو بیت، له سه راوه نژیک بوو له چاو حالو باری نه م سه رده مه ش رڼکو پینک هه رزان بوو. مالی کویه م هه ر ناوه دان مایه وه. بږ من رابواردن و گوزه ران له سلیمانی به لای خو شیدا بوو، ناسیاوم زور بوون، کاتی وهر پز بوون له ده فته ری رږانه مدا جی نه بوو، وه زیفه که شم هی نه وه نه بوو چاوسو ور که ره وه ی به سه ره وه بیت، مامزستا یه کتاش هیچ نه یده پرسیی هه که ی دیم که ی ده چم.

من له 1951-10-3 به هڅی دهر دینکی سه رمای له نکاوی سه ره تای پاییزه وه بږ ماوه ی شه ور پږژیک خواردن و خواردنه وه و جگهره و هه رچی چووبایه هه ناو لینیان دزام، نه مده توانی سه یریشیان بکه م. که نه و دهر ده جگهره ی له پښ چاوم خست، هه ر چونکه زورم زهره ر لی ده دیت، دوی به سه رچوونی دهر ده که، به بیده نگی، خوم له جگهره نه یار کرد. یهک دوو پږژ تڼیه ری بی نه وه ی مجیزم بږی ببزویت. له هه فته یه کدا چی گله یی هه مېوو له لایه ن کوخه و سینگ نیشه و هه ناسه وه نه ما و نار ه زو شم به ته واوی بږ جگهره کپ بوو. که سال دهوری دایه وه و که وتڼه مانگی ده ی 1952، له سلیمانی. به جزر ڼک نار ه زوم بږ جگهره زیندوو بږوه تا قه تی لی بریم. واده بوو له رڼکه دهر ویشتم نه مده زانی بږ کوئ ده چم. پا زده پږژیکان به م جزره له عه زاییکی گه ورده بووم، عه جایب نه وه بوو نه و نار ه زوه کوشنده یه ودها سواری هه ست و هڅم بوو بوو وهک یه کیکی کوته کی له بڼا گوینی

دراييت، کاتيک هه‌ستم به خۆم کرده‌وه چەند رۆژنيک بوو مه‌يلي جگه‌ره‌م له‌ بنه‌ره‌تدا نه‌ماوه. ئيتير جاريکي ديکه‌ ليم به‌خه‌بر نه‌هاته‌وه.

له‌گه‌ل خوالخۆشبووي حاکم «سعاد مبارک» به‌يه‌که‌وه له‌ ژوورنيکدا بووين، شاره‌زاي ته‌بياتي يه‌کتر و کۆنه براده‌ريش بووين له‌ ده‌مي خويندني حوقوقمانه‌وه. راستيه‌که‌ي به‌خاترانه‌ من له‌ سلیماني به‌ «حاکم اضافي» داندرا‌م هه‌تا نه‌خریمه‌ قه‌زاييکه‌وه ده‌نا ده‌بوو بچم له‌ چوارتا خيوه‌تيک هه‌لبدەم ئيتير سه‌ره‌پرشتي کردني ئه‌وييان خسته‌ سه‌ر ناوي وه‌زيفه‌که‌م، مانگي دوو جاران وه‌يا که‌متر، سه‌رداني ئه‌ویم ده‌کرد.

ئه‌وسا سلیماني له‌ چاو شاري ديکه‌ي ولات، جگه‌ له‌ که‌رکووک، خۆي به‌ گه‌وره‌ ده‌نواند به‌لام له‌ چاو ئينستاکه‌ي شارۆچکه‌ ده‌رده‌چوو. وه‌ک له‌ سه‌رژماره‌که‌ي سالي 1957 ده‌رکه‌وت 33 هه‌زار دانيشتووي هه‌بوو، هه‌ولير 27 هه‌زار بوو. کۆيي 7800 بوو، به‌لام جموجوولي خه‌لقه‌که‌ي چ له‌ رووي رۆشنبيري چ راميا‌ري چ توجاري و هه‌ر باريکي ديکه‌وه بيت به‌ زياده‌وه هيزوپينزي پينه‌ ديار بوو. سه‌رکه‌له‌يي له‌و شاره‌دا نه‌ده‌ديترا. که‌سيکي ناني شه‌وانه‌ي هه‌بوويت ته‌رده‌ماغ و شه‌ن ده‌رده‌که‌وت. به‌زۆري شه‌وان له‌ مالي براده‌ريک و ناسياويک کۆبوونه‌وه‌مان ده‌بوو، خانه‌خوي هه‌ميشه‌ وه‌ک حاته‌م ده‌هاته‌ کايه‌وه. که‌ دلۆپه‌ مني ده‌گرته‌وه‌ نيوه‌رۆژه‌م بۆ سازده‌دان...

له‌ کولانه‌ي وه‌زيفه‌ حاکمايه‌تييه‌وه ديتم گه‌ليک باري ناله‌باري ئاژاوه‌ و فيراري و تۆمه‌تي تاوانباري له‌ هه‌يچه‌ به‌ نه‌زاني وه‌يا دلکرميئي موچه‌خۆره‌ زله‌کان سه‌ري هه‌لده‌دا. به‌ نمونه‌ له‌ ناحيه‌يه‌که‌وه فاي‌لي گومانليکراويکي فيزارم بۆ هات به‌ شايه‌دي زۆره‌وه له‌سه‌ر هه‌ندئ که‌ کابرا رووخينه‌ر و شيووعي و نازانم چيه‌. هه‌موو «دليل» و «مستمسک» يش ئه‌وه‌بوو له‌ ماله‌که‌ي ده‌فته‌ريکي شيعري هه‌ماسي و دووسي وینه‌ي مندا‌لانه‌ي قاچ و ده‌ستي به‌ کۆته‌وه گيرابوو... شايه‌ده‌کانم هه‌تا بي چاووراو پينم گوتن درۆ نه‌که‌ن ده‌نا ده‌عواکه‌ ده‌چيته‌ عورفي به‌غدا، به‌ ده‌عواوه‌ بۆ ئه‌وه‌ي به‌ري ده‌کړين. هه‌ر له‌ بيرمه‌ چۆن بزپکان و سوينديان له‌سه‌ر هه‌تدي خوارد که‌ ئه‌و فيزاره‌ چ خراپه‌ي نيه‌ و چييان لي به‌دي نه‌کردوه‌ که‌ جني گه‌يي بيت... ده‌عواکه‌م هه‌نارد بۆ به‌غدا که‌ برياري داخستني

له‌وێ ده‌رچیت چونکه له‌و ده‌مانه‌دا حاکی ته‌حقیق ده‌یتوانی خه‌لق بگریت، به‌ره‌لا کردنیان له‌ ده‌سته‌لاتی عورفی به‌غدا بوو... له‌ حه‌فته‌یه‌کدا ده‌عواکه به‌و شیوه‌یه‌ی داوام کردبوو گه‌رایه‌وه. ئه‌و تۆمه‌تلیکراوه مه‌حکه‌مه‌شی نه‌دیت به‌ها بوو له‌ تۆمه‌ته‌که‌ی.

نمونه‌یه‌کی دیکه له‌م بابته. که هه‌رای کۆتایی سالی 1952 له‌ به‌غدا به‌ریا بوو، سه‌ری کیشایه‌وه بۆ هاتنی حکومه‌تی «فه‌ریق» نووره‌ددین مه‌حمود (سه‌ره‌ک ئه‌رکانی سپای ئه‌و ده‌م) ترس هه‌بوو له‌ په‌ره‌سه‌ندنی ئاژاوه. موته‌سه‌ریفی سلیمانی هاته‌ لای ئیمه‌ی حاکی دادگای سلیمانی، ده‌ری بری که بۆ به‌رده‌وام کردنی هیمنایه‌تی له‌ سلیمانی پتویسته به‌ چه‌ند کرده‌وه‌یه‌کی پارێزگاری وه‌ک گرتنی که‌سانی ئاژاوه‌ساز و یاساغ کردنی کۆبوونه‌وه و شتی ئه‌وتۆی. لینی داواکردین که ئه‌گه‌ر په‌سه‌ندی رایه‌که‌ی بکه‌ین ده‌بن سه‌ره‌پنجی نه‌که‌ین له‌ ده‌رکردنی بریاری قانونی به‌پنی داخوازی هه‌لکه‌وت. هه‌ر چوار حاکم یه‌ک ده‌نگ گوتمان رازی نین به‌وه‌ی چ که‌س بگیری وه‌یا هه‌چ کرده‌وه‌یه‌کی خه‌لق شیوین بکریت بئ ئه‌وه‌ی خراپه‌ پرووی دابیت، ئه‌وساش قانون چ بلیت ئه‌وه په‌سه‌ند ده‌که‌ین. خوا هه‌لناگری موته‌سه‌ریف به‌ قه‌ناعه‌ته‌وه نه‌ک له‌ بنده‌سه‌لاتیه‌وه قسه‌ی سه‌لماندین و سلیمانی له‌ باری ئاساییدا مایه‌وه.

موته‌سه‌ریفی سلیمانی له‌و ده‌مه‌دا جه‌لال خاڵد بوو که له‌ پوژگاری هه‌رای په‌شید عالی گه‌یلانی سالی 1941 موته‌سه‌ریفی به‌غدا بوو، ده‌ستیشی تیدا بریندار بوو. په‌نجیه‌کی یه‌ک له‌ دوو ده‌سته‌کانی که‌م بوو. چه‌ند سالیک [دوای به‌ربوونی له‌ حه‌بسیه‌کی کورتله‌] به‌ ناگزووری رابوارد. له‌گه‌ل کاکه زیاد و گروپی براده‌رانی نزیک خۆی شناسایی هه‌بوو توتنه‌وانیان بۆ له‌ بیتوین داده‌مه‌زراند و منیش له‌و سالانه‌دا هه‌ر له‌ پنی ئه‌و دۆستانه‌یه‌وه شناساییم له‌گه‌لی په‌یدا کردبوو. که حاکم بووم له‌ سلیمانی هه‌وه‌ل جار ئه‌و هاته‌ دیده‌نیم. هه‌نده‌ش یارانی و گه‌رموگۆر بوو له‌ دۆستایه‌تی باس ناکریت. ئه‌و دل فه‌رحیه‌ی بوو وه‌های کرد بئ ده‌مه‌ته‌قه قسه‌مان لئ بسه‌لمین، نوکته‌چییه‌ک بوو تاکی نه‌بئ. له‌ هه‌شتاکاندا کۆچی دوایی کرد.

هر له و سڼ چوار مانگه دا به خوښنده وې فایلی جزائی و به قسه وهرگرتن له براده ری راستگۆ زانیم زور کس هن قاچاغی حکومه تن بڼ ئه وې شتیکی ئه وتویان کردیت داخواری ئه و هموو توندوتیژییه له کاربه دهستانی ئیداره و پولیس بکات. مه رحوم شیخ ره ئووفی شیخ مه محمود³⁴ له گه لم دوا له باره ی چه ند قاچاغیکی ئه وتویی که له لای شیخ له تیف بوونه ته په نابهر. به لیتم دا به هه ولی بیدریغ بۆ چاره کردنی کیشهی ئه و تاقمه. وهک له خوښنده وې فایله کان و له قسه ی خه لقی بیلایه نیش حالئ بووم چی شیخ ره ئووف بۆی گنپامه وه راست بوو. به پینی ئه وې کابراکان سهر به قه زای چوارتا بوون چاره سه رکردنیان له ده ست خۆمدا بوو. من که و تمه باری تویتینه وه له و مه سه لانه، هه لېژاردنی نوینه رانی پارله مان هاته پیتش و منی له سلیمانی دوور خسته وه بۆ هه رای هه لېژاردنه که ی کۆین. به داخه وه مه سه له ی ئه و قاچاغانه به بڼ چاره کردن مایه وه، ناشزانم دوا ی من چۆناوچونی قالبی به ست.

³⁴- ئه و پایزه ی تیدا بووم به حاکم. شیخ له تیف له دتیه کی خۆی به سه ری ده برد. شیخ ره ئووف و بابه عه لی که هه ردووکیان برای داک و بابی بوون، به به که وه ده ژیان. له گه ل هه ردووکیان دۆست بووم و زۆریش له ره زامه ندیم به په رۆش بوون، هاتوچۆی یه کترمان به زۆری ده کرد، خیراخیراش داوه تی شه وانه ی به هاتوباتیان رینک ده خست له دیوه خانه که ی خۆیان. کام که سی ئه رباب و قسه خویش بوو بانگ هیشتن ده کران. ئه و دۆستایه تییه نه پسایه وه مه گهر ئه وې که مه رگی شیخ ره ئووف له سالی ۱۹۷۸ داوی پیوه ندی ژبوه ری به من و به هه موو دنیاوه پساند.

چۆن بووم به نوێنه‌ری کۆیه

فهریق نووره‌ددین که به خۆی و که‌سایه‌تی عه‌سکه‌رییه‌وه بوو به سه‌ره‌ک وه‌زیران بۆ کوژاندنه‌وه‌ی نه‌مایشته‌کانی به‌غدا له کۆتایی سالی 1952 وه‌های په‌سه‌ند کرد بۆ دلدانه‌وه‌ی خه‌لق هه‌لبژاردنیکی تازه‌ی نوێنه‌ران بسازیتیت. بریار ده‌رچوو به هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی مه‌جلیسی ئه‌وسا بۆ هه‌لبژاردنی یه‌کیکی نوێ. من خه‌ریکی سه‌ره‌پرشته‌ی کردنی پێداویستی هه‌لبژاردنیکی قه‌زای چوارتا بووم جه‌لال تاله‌بانی نوێنه‌ری حیزبی دیموکراتی کورد له کۆین هاته سلیمانی...

شه‌و له مالی ئه‌میناغای حاجی مه‌لا موخیه‌ددین چوار قۆلی: برام ئه‌حمه‌د سکرته‌ری پارتی، مام جه‌لال و ئه‌میناغا و من کۆبووینه‌وه. دیاره به رۆژ مام جه‌لال له‌گه‌ل برام ئه‌حمه‌د ئه‌و کۆبوونه‌وه‌یان به‌و جۆره په‌سه‌ند کردوه ده‌نا من له خۆوه نه‌مه‌ه‌زانی کۆین راسپاردیه‌ی هه‌یه بۆ سلیمانی و کۆبوونه‌وه‌ی له‌سه‌ر ده‌کریت.

مام جه‌لال گوتی، براده‌رانی حیزبی دیموکراتی کورد له کۆین وایان په‌سه‌ند کرد بۆ ئاماده‌بوون له به‌شداری کردن له هه‌لبژاردن بکه‌ونه چالاکییه‌وه. هه‌وه‌ل هه‌نگاوی سه‌ره‌که‌وتووایان ئه‌وه بوو که‌وا هه‌موو لیژنه‌کانی هه‌لبژاردن که‌وته ده‌ست ئه‌م «لایه‌نه» که ئیتر به زه‌حمه‌ت حکومه‌ت پێی ده‌کرئ فیلبازی له‌و هه‌لبژاردنه‌دا بکات، مه‌گه‌ر چاووپا‌و و خه‌لق ترساندن ده‌نا رینگه‌ی فیل و سندوق گۆرین و شتی ئه‌وتۆی لێ به‌ستراوه، ترساندنیش شتیکی نییه. ئه‌م لایه‌نه، له چالاکیی خۆی بگێریته‌وه. به‌رینگه‌وت حاکمی ئه‌وسای دادگای کۆیه‌ش، مامۆستا جه‌وه‌هر عه‌زیز سه‌ر به‌م لایه‌نه بوو، ئه‌میش هێزیکێ زلی ره‌سمیه به ده‌ست لایه‌نه‌که‌وه. ئامۆژگاری لیژنه‌ی کۆیه ئه‌وه‌یه، یه‌کیک پالاوته بکات و تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی راسته‌قیه‌نی رāmیاری له رینی هه‌لبژاردنی نوێنه‌ری کۆیه‌وه به‌و خه‌لقه ئاشنا بکات. له‌م نوخته‌نیگایه‌وه براده‌ران وه‌ها په‌سه‌ند ده‌که‌ن که پالاوته یه‌کیک بیت غه‌یری کاکه زیادی هه‌مه‌غا، چونکه حکومه‌ت بۆ ئه‌و ده‌سه‌لمینیت وه‌ک که پێشتر سه‌لماندبووی.

هر چوارمان³⁵ نهو رایه مان په سهند کرد ئنجا مایه وه سهر دهست نیشان کردنی «پالوته» که دواى بینه و بهره یهک وشه پرویان له من نا که ئهرکی پالوته یی هه لېگرم. من له قوولایی دلمه وه ناراحت بووم به وهی که باری ئاسایی زیانم له سلیمانی که هه مووی ئارامی و هینمایی بوو بگورم به هه رایه کی ئه وتۆ کهس نازانی چهند سهر تیندا بى کلاو ده بیت. وه زیفه ی حاکم زۆر خوش و بیزلینگیراو بوو، به به ریشیه وه هه بوو خزمه تی کۆمه لایه تی بکات بى ئه وهی کهسی تیدا ماندوو بیت. من نه مه سلماند، ئه وان سوور بوون له سهر ته کلیف، دواى قسه یه کی زل که شکاندنی ده بوو به خیانه ت له منه وه چارم نه ما سهرم دانه واند بۆ ته کلیفه که.

هر له سلیمانییه وه به بروسکه خۆم پالوته کرد. حیزبیش له لای خۆیه وه به یاننامه یه کی هه لېژارده ی به ناوی منه وه بلاوکرده وه تا بلئی توندوتیز و به ق و حق (به لای ناحه قدا بوو). برۆا بکه ن پیم ئه گهر خۆم پالوته نه بوو مایه هه رگیز له گه ل به یاننامه ی ئه وتۆی نه ده بووم که هی شه ر پى فرۆشتن بیت. خاله «مچه ی حاجی برایماغا» ی قسه خوش ته لاقى خواردبوو له سهر هیندئ که من نهو به یاننامه یه م نووسیوه تاکوو نه کریم به نایب.

دواى خۆ پالوته کردن به یانییه کی زستانه ی که وه پوژى ئاسمان چلکنی سارد به جینه ئه مه ریکا ییه که ی شیخ حسینی حاجی سهیدی سندۆلان به ره و کۆی، سلیمانیم به جى هیشت. رینگاوبانی نهو سهرده مه و ته نه لى جیب وه های کرد گه یشتم بۆ هه ولیر پتر له چوار سهعات بخایه نیت. قۆناغم باداوه ی مه لا ئه فه ندی بوو لای عیززه ددینی براده رم که خۆی له دوو ده وره ی هه لېژاردنی پینشووتره وه نایب بوو. دابه زیم و جینه که م بۆ گه رانه وه ی به ره و سلیمانی ئیزن دا. سدیدی قادر به گی شه قلاوه میوانی عیززه ددین بوو به ره و پیرمه وه هات و به قسه قوته کانی خۆیه وه به ر له به خیره تیان پنی گوتم، برا ئه توو بوویه فه تاح به گی هه مه وه ند له به یانییه وه

35- نهو چوار که سه جگه له مام جهلال و ئه مین ناغا و من ئیبراهیم نه حمه دیش بوو که سکرتری حیزب بوو- نه گهر سه هووم نه کردی، به هه مه حال ئه ندامیکی هه ره پیشه وه و قسه رۆشتوو بوو.

حکومەت لیژە و لە بەغدا خەریکە بیتیڤیتەوه. دنیا نەما بە تەله‌فۆن و پرسین و راسپاردن بەسەری نەکه‌نه‌وه...

سەعید قەزاز یەکەم جار بوو لەگەڵ نوورەددین مەحمودا بە وه‌زیری بیت، سەروس‌زاغی هەلبژاردن لە ناوچەی کوردنشین بەو سپێررابوو. چەند جارێک لەگەڵ باداوە تەله‌فۆنی کردبوو جارێ نەگەیشتبووم. راسپاردبوو کە گەیشتمە جێ قسەی لەگەڵدا بکەم. سەعید قەزاز دەیزانی لە باداوە دادەبەزم، شارەزaman بوو. مۆتەسەریفی هەولێرش، مستەفا یەعقوبی، هەر چاوەروان بوو بگەمە جێ و پێوه‌ندیم پێوه‌ بکات. گورج بەغدا وه‌رگیرا، سەعید قەزاز لە ڕووی نەسیحەت و پەرۆشەوه‌ گوتی، فلان دەزانیت چەند حورمەتی باوکتم گرتووه‌ و چەندیش خۆتم خۆشوێستوه‌، واز لە نیابەت بێتە چونکە ئیمکان نییه‌ ڕێ بدریت بە دەرچوونت، بەغدا نات ناسیت تا لێت ئەمین بیت... چەندیکێ هەولێ دا من نەمسەلماند و گەیشتم لێی کرد کە لە جیاتی دەست لە پشت دان ترسم لەبەر دەنیت. وتووێژمان خایاندی هەتا لێم بێتومێد بوو.

راس‌تییەکی ئەگەر پالۆتەیی حیزب نەبامایە له‌وانە بوو کۆل بدهم... دواي نەختیک مۆتەسەریف قسەی لەگەڵدا کردم گوتی، حەز دەکەم لەگەڵدا بدویم باداوەش قەلەبالغە بۆ دواندن دەست نادات، بێزحمەت و ئۆتۆمۆبیلی خۆمت بۆ دانێرم بته‌ینیتە ماله‌کەم... من بە ئۆتۆمۆبیلی عیززەددین، دواي نانی نیوه‌ڕۆ چومە لای مۆتەسەریف له‌وپەڕی ئەدەبەوه‌ دواندمی کە حکومەت ئامادەیه‌ لە بەرانبەر وازەهێنا‌م لە هەولێ نیابەت چ وه‌زیفەیکێ لە شەه‌ادەم هەلبەستیت وه‌ک قایمقامەتی، سەرۆکایەتی تەسویه، تفتیش ئیداری پێمی بدهن... ئیتر لەو جۆره‌ بە‌لێنانە شتی دیکەشی لەگەڵدا بوو. ئەوه‌ی وه‌لامی پێویست بوو لەسەرەخۆ و بە ئەدەبەوه‌ لێمی بیست کە بریتی بوو لە نەسەلماندن...

سبەینی بە ڕێگای قوراپویی زستانە چوم بۆ کۆبی، حکومەت زۆر قوتاغ بوو، وه‌ک تەلی خاوکی‌شکراو کشت بووبوو. نامزەدی حکومەت بەرانبەر من مەلاحەویزاغای غەفووری بوو، بەر لەو محەمەد عەلی هەولێ بۆ درا لە بەغداوه‌ کە ئەگەر کاکە زیاد یاریده‌ی بدات خۆی پالۆتە بکات هەر ئەویش نایبی کۆیه‌ بوو لەو دەمه‌را کە

كاكه زياد له سهر مه سه له يه كي گشتي³⁶ ئيستيقاله ي دابوو له نيا بهت محمهد علي له هه لېژاردني ته كميلي بوو به نايبي كزيه. هه ولي محمهد علي بيسوود بوو چونكه كاكه زياد نه وسا نه دامي پارتی بوو نه گهر به خه يالي نه وه ي كه پارتی له وانه بيت موقاته عه ي هه لېژاردن بكات بۆره به لينيشي به محمهد علي دابيت. دواي برياري به شداری كردني حيزب له هه لېژاردن ريگه ي به لينی نه وتويي به ستر...

حكومه تي كۆين ره چاوي لايه ني حاكمايه تي مني ده كرد. له رواله تدا بينلايه ني خۆي ده رده بري، له واقيعيشدا هه رچی دهسته لاتيكي هه ييوو بز ترساندن و ورده فيلي ئيداري و قانوني. وهك كه دايه رهي نفوس موراجه عه تي دوستي ئيمه ي ده وه خراند له بوون به (ناخب)، بز حكومه تيش مردووي به زيندوو له قه له م دها، هه مووي به كارهيئا. رۆژي جومعه ي دواي گه يشتم له كۆين، كه خه لق له نويز بوونه وه هه ر له حه وشه ي مزگه وتي گه وره دوانيكي توندوتيزم دا دۆي هه لوه ستي حكومه ت و چي ئيمكانيش بوو له باره ي به كارهيئاني مافي هه لېژاردن له لايه ن ميله ته وه بۆ نه و خه لقه م شه رح دا نه وانيش به راستي و پر به دل بز بيستني نه و قسانه وه كوو نه سپينداری چه م قيت راوه ستا بوون له حه وشه ي مزگه وت³⁷ ...

³⁶ - نه و مه سه له يه وه سه ي سالي 1948 بوو. كاكه زياد له موزاهه رهي كۆين، رۆژي دواي هه راكه ي به غدا، جاري خه لقه كه له به رده مي سه را گوڤگري قسه كاني علي عه بدولا بوو، كاكه زياد ئيستيقاله نامه ي خۆي له نيا بهت نايه ده ستي مامؤستا عه ليه وه و نه ويش بۆ خه لقه كه ي خوينده وه.

³⁷ - يهك دوو رۆژ دواي دواني مزگه وتي گه وره ويستم بچم بۆ ته فته ق، حكومه ت مه لا حه ويزاغا-شي به گه لم دا ويرا ي «معاون شرطة» علي قه مچي ره ش. خه لقي ته فته ق به زۆري هاتنه كۆبوونه وه گشتيه كه ي به ر سه رما و قوري زستان. هه ر من قسه م كرد له باره ي به كارهيئاني خوازي بيگرفت كه ياسا ده بياريزيت له هه لېژاردني نوينه ر، رۆژگاري نه وه هاتوو ميله ت كي به چاك بزانيت دهنگي خۆي به و بدات. نيوه رۆژه مان له مالي شيخ ره ئووف خانه قا (ي خه زوووري دوا رۆژم) ته ئمين كرا. هاتني «معاون شرطة» نه و چاكه به ي تندا بوو كه ئۆتۆمؤبيل كه وته سه ر حيسابي حكومه ت له كۆل من بۆوه.

چه پله ريزانی دواي ټو دواندنه بڼ هه موو که سيکی دهردهخست که ميللته له گهل حکومت نيبه. ټوهی راستی بيت له دوو نوخته وه حکومت بينهيز بوو. يه کيان ټوه بوو که ليژنه ی هه لېژاردن هه مووی هی حيزبه که بوون، دوه میان ټوه بوو که پينشتریش گوتم، حاک جهوهر دزه یی له پواله تدا بينته رHF و له واقعيشدا لای ميللته بوو. ټوسا ميرزای حاجی که ريم کاتبی حاکم و پارتييه کی چالاکيش بوو. مه حکمه هه مووی پشت له حکومت بوو. له بهريد ټه ندامی ټم لایه نه هه بوون کاغه زی گومانوای بکه نه وه و بخوینته وه و خبه ر بدن. ميرزا هه موو شه ويک تهلی دهخسته سهر تهلی ته له فون و گوینی له سرکه و کورکه ی حکومت راده گرت و به حيزبی راده گه ياند...

خولاسه به رهی سهر به ميللته تيش وهک حکومت که و ته خوی و چی له توانايدا بوو بڼ بڼ سرخستنی ټو ته جره به يه، مه ردا نه به کاری هينا. مه حکمه له ماوهی که مدا هه موو ټو شکاتانه ی دهرپرسیيه وه که خهلق به ره سمی له دایه رهی نفوسيان ده کرد له سهر دهر نه چوونی ناوه کانيان له لیسته ی ناخييان، ټه گهر مه حکمه دژی ميللته بوايه داواي ټو تزیی له وانه بوو به مانگ و دوو مانگيش کزتابيان نه يته. ټه گهر هاتبايه مه حکمه و ليژنه ی هه لېژاردن لای حکومت بانايه چه نديکی حيزب و ميللته و من و غه يری من به تيکرایي پاله وان بووينا يه له ټاکامدا سندووقی دهنگه کان فيليان تيدا دهکرا و به شی زوری دهنگه کان بڼ ټو که سه ده بوو که حکومت ده يه ويست. هه لېژاردن شه ره تۆپ نيبه، ميللته تيش لني داوا ناکريت بڼ سرخستنی پالاوته يه ک سهدان قوربانی بدات که وا رهنگه بيسووديش بيت، ټه گهر له توانادا بيت شه ری ټو تزیی ببردریته وه له بنه په ته وه حکومت ته که ده گزدر را. ههر نه يسه...

روژی هه لېژاردن من له و نوخته يه بووم که مزگه وتی گه ورهی کردبوو به ناوچه. دایه رهی پوليس له ههر دوو ده رگهی مزگه وت دوو ريز پوليسي سونگی تاقی به ناوی پاراستنی ريکی و هيمنایي، به لام به نیازی خهلق ترساندن، راوه ستانديبوو که ده بوو ناخيپ (هه لېژير) به ناوياندا تپه ريت بڼ سهر سندووقی دهنگ دان.

ترس به و خه لقه وه ديار بوو به لام دهنگ دان به رده وام. حاکم جهوهر ريش له لای خوی وه به سيفه تی سهر په رشتی کردنی هه لېژاردن و پاراستنی سنووری قانون

خه‌ریکی پی خوش کردنی دهنگ دان بوو بۆ خه‌لقه‌که و هانی دهدان به‌ره‌و نه‌ترسان. له‌نکاو قه‌پوقیر و «بمرئ بژی» و هوتاف له‌و دیو ده‌رگه‌ی لای بازار په‌یدا بوو.

چه‌په‌رۆیه‌کان به‌ نامه‌ی موقاته‌عه‌ی هه‌لبژاردن ئه‌و وروژمه‌ چه‌کداره‌یان بۆ سه‌ر نوخته‌ی یه‌که‌می هه‌لبژاردن له‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌ هیتا، پۆلیسه‌کان پێیان دان بیننه‌ ژووره‌وه‌ چه‌ندیکه‌ی حاکم جه‌وه‌ر تینی راخوړین که به‌ره‌ه‌لستیان لئ بکه‌ن خۆیان نه‌خوراند. چاوم لئ بوو ده‌ستی بۆ یه‌کیک له‌وان دريژ کرد و به‌ پۆلیسه‌کانی گوت ئه‌مه‌یان بگرن، فایده‌ی نه‌بوو، یه‌کیکی زله‌ له‌و موزاه‌ره‌چیانه‌ کفنی له‌به‌ر کردبوو وه‌ک نیرتکی ته‌ندووره‌ی گێژه‌نی ئاو جمووجوول به‌ ده‌ورییه‌وه‌ ده‌کرا. خه‌لقه‌که‌ هه‌لات، من له‌ سه‌ر سه‌کزی ناوه‌ندی هه‌وشه‌ راوه‌ستا بووم، له‌ شه‌رمان مامه‌وه‌ نه‌ک له‌ بیترسی چونکه‌ نه‌مه‌زانی چ نیازیکیان له‌ دلدایه‌. قه‌له‌بالغیه‌که‌ به‌ ته‌نیش شویته‌ی مندا پۆی به‌ره‌و جینگه‌ی سندووقی هه‌لبژاردن به‌رانبه‌ر من هیچ بیتوسوولیان نه‌کرد. زانیم که ده‌ست ناوه‌شینن ئیتر خه‌یالم له‌وه‌ کرده‌وه‌ که‌وا بنگومان تۆژینه‌وه‌ له‌و پووداوه‌ له‌لایه‌ن حکومه‌ته‌وه‌ ده‌کری ره‌نگه‌ منیش به‌ شایه‌د بانگ هه‌نشتن بکریم. نه‌کا که‌س بناسم پووم وه‌رگێرا بای ئه‌وه‌ی نه‌یانبینم به‌لام پشتم تینه‌کردن نه‌کا له‌سه‌رم به‌ ترس حیساب بکریته‌. ئافره‌تیک له‌ نزیکمه‌وه‌ پووی قسه‌ی تیکردم و گوتی، کاکه‌ قه‌ت بووه‌ ئینتخابات به‌ لوله‌ی ده‌مانچه‌؟ پووم بۆ وه‌رگێرا بئ ئه‌وه‌ی سه‌یری پووی بکه‌م و پیم گوت خوشکی ئیوه‌ ده‌مانچه‌تان هه‌لگرتووه‌ خۆ من و که‌سی دیکه‌ له‌و خه‌لقه‌ چه‌قۆشمان پێ نییه‌. قسه‌که‌م وه‌های کرد چی دی له‌سه‌ری نه‌پوات.

کۆمه‌له‌ی چه‌کداری موقاته‌عه‌ به‌ مه‌یته‌وه‌ گه‌یشته‌ لای سندووق. به‌رپرسی لیژنه‌، که‌ عه‌لی عه‌بدولای ده‌مراستی لکی حیزب بوو له‌ کۆیه‌، دیفاعی له‌ سندووقه‌که‌ کرد به‌لام له‌ ده‌ستیان ده‌ره‌یتا و شکاندیان. ئنجا به‌ ناو پیزی پۆلیسی ده‌رگه‌ی دوه‌می مزگه‌وتدا ده‌رچوون بۆ نوخته‌ی دوه‌می هه‌لبژاردن له‌ مزگه‌وتی بابیزاغا. سندووقی ئه‌ویشیان شکاند و بلاوه‌یان لئ کرد. ئاوینکی سارد به‌سه‌ر حه‌ماسه‌تی شاره‌که‌دا کرا و سۆزی «به‌ حه‌ق گه‌یشتن»ی پێ بوو به‌ خۆله‌میش.

حكومت به ههلی زانی، معاونی پۆلیس وههلی له قهلهم دا كه موزاههره له لای مالى منهوه رېك خراوه... چەندین كەسى له خزم و دۆستى من به تۆمەتى موزاههره و ئاژاوه، له پێى شایه‌دى به‌كریگیراوهوه، گرت و دانیه مه‌حكه‌مه. حاكم چه‌وه‌ر قه‌لایه‌كى مه‌حكه‌م بوو، به‌ موته‌سه‌ریفی راگه‌یاند كه شورتەى كۆیى خۆى به‌رپرسه له هاندانى خه‌لقه‌كه‌ بۆ ئاژاوه... دیسانه‌وه مه‌حكه‌مه كاری خۆى كرد له چه‌پاره‌دانى ئه‌و بێگوناهاڤه‌ دژی تۆمەتى درۆزن...³⁸

گومان له‌وه‌دا نیه، ئه‌و موزاههره‌یه نه‌ده‌كرا ئه‌گەر حكومت به‌ ئاشكرا له‌ دۆشمنايه‌تى به‌ره‌ى ئێمه‌ نه‌كۆشایایه. من ئالێم موزاههره‌چیه‌كان به‌كریگیراو بوون به‌لام له‌ دوو شت دانیام، رابه‌رانی ئه‌و موزاههره‌یه ده‌یانزانی هه‌لوه‌ستیان عه‌یبداره به‌لام قینیان له‌ پارتی پتر بوو نه‌ك له‌ حكومت ده‌نا ده‌بوو له‌ هه‌ولێز و سلێمانی هه‌مان نمایشت بکه‌ن، كه نه‌یانكرد بۆیه بوو پارتی له‌و شوێنانه‌دا هه‌یج پالۆته‌ی نه‌بوو خۆیشی موقاته‌عه‌ی كردبوو له‌ غه‌یری كۆیه. موقاته‌عه‌ جودایه و دژه له‌گه‌ڵ هه‌لمه‌ت بردنی چه‌كدار. پارتیش له‌به‌ر واقیعه‌ت هه‌لی كۆیى قۆسته‌وه چونكه‌ چ به‌رژه‌وه‌ندێك نیه له‌ دۆراندنی هه‌لیكى وه‌ها له‌بار بۆ كردنه‌وه‌ی چاوی میللەت. لینین خۆی ده‌لێ هه‌موو ئه‌و موقاته‌عه‌یه‌ی دواى تیشكانی شۆرشى 1905 هه‌تا شۆرشى ئۆكتۆبه‌ر کران بێجئ بوون چونكه‌ بریتی بوون له‌ دۆراندنی هه‌لی رېكۆپێك كه‌ قانۆنیش سه‌لماندوویه‌تى. ئه‌مه‌ش ده‌خاته سه‌ر قسه‌كانی كه‌ ده‌رچوونی پالۆته ئامانجی هه‌ره‌ گه‌وره نیه له‌و ته‌جربه‌بانه‌دا، ئه‌گەر ده‌رچوو به‌جینه، ئه‌گەر ده‌رنه‌چوو ده‌رسێك له‌ میللەت گه‌یه‌ندراوه.

³⁸ - دواى ده‌رچوونی گه‌شته‌كه‌م له‌ مامۆستا چه‌وه‌هرم زانی كه‌ رۆژی هه‌لێزاردنه‌كه‌ معاون پۆلیسی به‌ نه‌مری مه‌حكه‌مه، له‌ كۆیى دوورخستبۆوه. موته‌سه‌ریف و سه‌عید قه‌زازیش پێوه‌ندیان پێوه‌ كردبوو له‌م باره‌وه به‌لكوو بېراره‌كه‌ی بگۆریت، نه‌یه‌سه‌لماندبوو. ئه‌و رۆژه من له‌ وه‌زینكدا بووم باش شكاندنی سندووقه‌كان ئاگام له‌و ته‌رزه‌ رووداوانه‌ و چه‌ندوچۆنی موحاكه‌مه‌ی موته‌هه‌مه بوختانپێكراوه‌كان نه‌بوو. به‌لام ده‌زانم من ئه‌و معاون پۆلیسه‌م نه‌دیته‌وه له‌ كۆیى. كابرأ ناوی ده‌رکردبوو به‌ «عه‌لی قه‌مچی ره‌ش»، خه‌لقى سلێمانی بوو، ئه‌وه‌نده‌ی له‌ بارییه‌وه‌ بزاتم و به‌ بیستن لێی حاڵی بووبیتم ئه‌وه‌ بووه كه‌ مرۆیه‌كى ئازایه و پیاوه‌تیشی له‌ ده‌ست هاتووه.

ئىستا من ده لىم چەند سەيرە حيزىنك دل بەو خۆش بکات له سارداو و ژىرزەمىناندا بەياننامە دژى هەلبژاردن دەر بکات و بە کردەوہیەکی شۆرېشگىزپانەى بزانیئت کەچی هەلوەستى مەردانەى وەکوو ئەو جارەى کۆيى کە بەغداى خەرىک کردبوو له هەموو عىراقىش دەنگى داہوہ نەک هەر له کوردستان، ئا هەلوەستى ئەوتۆيى تاوانبار بکات، ئنجا له لای خۆیەوہ هەولنیک بدات حکومەت بگەشىننیتەوہ. کورتبىنى و لىتبىنى و حەسوودى لەو تەرزە کارانەدا ئەوہندە ئاشکرايە و سفتوسۆيە نازانم چى لەگەلدا بلنم.

نوختەى دوہم کە تیدا دلنایام ئەوہیە کە جاسووسانى سەربە شورتەى ئەوسا دەستیان هەبوو له هەموار کردنى رینگە بۆ هەر خراپە و پوو خانىکى لەو پۆژەدا دژى هەلبژاردنى من بکريت. معاونى پۆلىس يەکنک بوو لەوانەى ناويان دەرکردبوو بە سەرکەوتن له هەر کارىکى پىيان سپىردرابىئت. تا ئەوہى نەتوانى بە ديار شکستى خۆیەوہ دەست له ئەژنۆ دانیشىئت. ئەم تالايیەى چەژى تیشکان وەهاى لى کرد پتر له حکومەتى کۆيە و هەولنر و بەغدا داغ لەدل بىئت. بىگومان بە فرمانى ئەو بوو کە له زووەوہ پۆلىسەکانى تىگەياندبوو بىتايەن پاوەستن له کاتى پەيداىبونى هەرا، دواترىش بەرەى ئىمەى گرتە بەرگومان له مەحکەمە و تەقرىرى دا کە موزاھەرە له لای مالى مەنەوہ دەرچووہ و موزاھەرەچىيەکانى چەپارە دا.³⁹

بە دلشکستەيیەوہ مزگەوتى گەورەمان بەجى هیشت بە ديار ئاکامى ئەم کارە نارەوايە، ئاخۆ حکومەت چ پەلپىکى گەورەمان پى دەگرىت و چۆن ماددەى قانونى باھەلدرامان لى بەکار دىننيت. له کەلکەلەى ئەو خەيالاتەدا بووين، دمو و عەسر، حکومەت بانگهيشتنى کردىن بۆ دەست کردنەوہ بە هەلبژاردن. خىرا سەندووقى نووى دروست کرد و رینگەى خۆش کرد بۆ ئەو شتەى بەر له دوو سى سەعات له دژى دەجەنگا. هەلوەستى تازەى حکومەت وەک تەقلە لىدان و بەرەواژبوونەوہ بوو، بە جۆرىک سەرمان لىنى سوپما بەلام کات بەبەر حەپەسانەوہ نەماىبوو.

³⁹ - مامۆستا دلزار کە ئەوسا له کۆيى چيەرەيەکی ناسراوى شيووعىيەکان بوو، له ياداشتى خۆى، کە دانەبەکی بە ديارى بۆم نارد له ئەورووپاوە، پى ئەوہى پاتەوپات هەموو شتىک دەربريئت، له قسەکانى دەربارەى موزاھەرە کە ديار دەدات کە ترسيان له شور تە نەبووہ.

جوانترین بروسکه‌ی پیروزی بایی ئه‌وه بوو له برایمی عه‌زیزا‌غای دزه‌یی، برای حاکم جه‌وه‌ر و هاو‌پنی خویندنی سانه‌ویم وه‌رگرت که بریتی بوو له دوو وشه‌ی «پیروزمان بیت».

پوژی دواتر پاش عه‌سر بوو ئۆتۆمبیل په‌یدا بوو. له‌گه‌ل عه‌لی عه‌بدو‌لا و جه‌لال تاله‌بانیدا به‌رئ که‌وتین بۆ هه‌ولیز. سه‌عات هه‌شتی شه‌و له هه‌ورا‌زه نه‌فت سه‌رکه‌وتین ئۆتۆمبیل له قورچه‌قی، هه‌تا سه‌عات ده‌ خه‌ریکی قورده‌ردان بووین ئنجا بۆ مان ده‌ره‌ات به‌لام بیوه‌خران و یه‌کسه‌ر شکا و په‌کی که‌وت. خۆزی له هه‌وه‌له‌وه‌ ده‌شکا... به‌ پنیان به‌و سه‌رمایه و قوربه و تاریکیه‌ کوتامان، پاش حه‌فت سه‌عات پو‌یشتن، گه‌یشتینه هه‌ولیز...⁴⁰ دیدنه‌ی موته‌سه‌رپم کرد بیوه‌خران له که‌رکوکه‌وه به‌ پنی ئاسن چوومه به‌غدا. مه‌لا حه‌ویزا‌غا په‌خنه‌ی له هه‌لبژاردنم گرتبوو به‌لام گوینی نه‌درایی. جه‌نا‌بم بووم به‌ نایب، خه‌به‌ری چه‌ندو‌چونی ده‌رچوونم به‌ ناو خه‌لقدا بلاو بووبۆوه، هه‌ستم ده‌کرد به‌ پیزه‌وه سه‌یرم ده‌کن...

لی‌ره‌دا ده‌ستخا‌وینیی می‌زووی لیم داوا ده‌کات شتی‌ک له چه‌ندو‌چونی هه‌لبژاردنه‌که پوون بکه‌مه‌وه ده‌ره‌بارهی هه‌له‌وه‌ستی کا‌که زیادی حه‌ما‌غا له‌و هه‌لبژارانه‌دا. کا‌که زیاد خا‌وه‌ن ده‌سه‌لات بوو به‌تایبه‌تی له ده‌ره‌وه‌ی شار، خۆ له ناو شاریشدا بیهیز نه‌بوو هه‌رچه‌ند هیزی خوینده‌وار و گه‌نج و چه‌پ و هه‌ندئ له ناحه‌زه‌کانی ده‌یان‌توانی شتی‌ک بکه‌ن که له ده‌شتوده‌ر نه‌ده‌کرا، جگه له پایه‌ی حیزبایه‌تی خۆی و ده‌سته‌لاته ئاشکراکه‌ی، حکومه‌تیش تارا‌ده‌یه‌کی هه‌لکشاو لئی ده‌سه‌لماند. ئه‌گه‌ر خۆی له به‌ره‌ی پارتی دوور خه‌ستبایه‌وه بئ ئه‌وه‌ی دو‌ژمنایه‌تی‌شی بکات زۆری لئ داده‌له‌نگاند خۆ ئه‌گه‌ر دژ به‌ پارتی بوا‌یه ده‌رچوونی نوینه‌ره‌که‌ی پارتی له زه‌حمه‌ت زه‌حمه‌ت‌تر بوو بگه‌ر نامومکین بوو. حکومه‌ت بۆ پش‌تی‌وانی کردن له محمه‌د عه‌لی مه‌حموود (مه‌شووه بوو به‌ محمه‌د عه‌لی ئال‌تی) به‌ هه‌ویا بوو یارمه‌تی بدرئ له

⁴⁰ - کانتیک گه‌یشتینه هه‌ولیز مه‌لا بانگدان بوو. له رینگا دلی خۆمان به‌وه خۆش ده‌کرد که به‌یانان هه‌ندئ چیش‌تخانه گیه‌ی لی ده‌نین بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی زوو ده‌رو‌ن بۆ سه‌ر کاسبیه‌که‌یان. ئیتر به‌و ئومیده‌ گه‌شه‌وه له‌و ئۆتیه‌ی لئی دابه‌زی‌بووین خیرا بۆیه‌که‌مان نارد بۆ گیه‌ی تامه‌زرویان. که‌هاته‌وه، مالی ئا‌وایی چه‌ند کوبه‌یه‌کی هینابۆوه تومه‌ز گیه‌ ئه‌و به‌یانیه‌ی لی نه‌ندرابوو.

کاکه زیاده‌وه به‌لام ته‌کلپفی حکومت و محمەد عەلیشی هەلنەگرتەوه له ته‌که بریاری حیزبدا. دواتر محمەد عەلی لای خۆم گلەیی له ئاست کاکه زیاد دەربریی که له ته‌نگانه‌دا پشتی تینکرد گۆیا به‌لینی لێ وه‌رگرتینی که بۆ نیابه‌تی کۆینی پشتگیری لێ کردبیت، له ئاست ئەمه‌دا کاکه زیاد ده‌لی له هەلبژاردنی ئەو چاره‌دا به‌لینم به‌کەس نه‌داوه قسه‌که‌شی له‌گه‌ل داخوای حالوباری خۆی و کۆیه‌ش یه‌کدی ده‌گره‌وه چونکه حیزبیش له نیواندا نه‌بی نیابه‌ته‌که به‌خۆی ره‌واتر بوو. خۆ نیابه‌ت قوماشی جلک و ماست و په‌نیری کوردی نییه وه‌ها به‌ره‌هایی و بیناکانه بکریته دیاری. حکومت کۆیه‌ی دانا‌بوو به «دائرة مقفلة» بۆ کاکه زیاد ئیتر بۆچی له لاوه دۆست و براده‌ری دووره‌ده‌ست ته‌راتینه‌ی تیدا بکات! پیاو دلی ناین ولاغینکی باشی لێ بخوازریته‌وه چ جایی پایه‌یه‌کی وه‌ها به‌شکۆ.

کاکه زیاد و مه‌حمودی کورە گه‌وره‌ی به‌نامه‌ی دووره‌پاریزی پ‌واله‌تی دوو پ‌وژ پیش هەلبژاردن چ‌ونه هەولێر به‌لام کورپی د‌وه‌می کاکه عەبدولقادر، به‌دریژی کات له‌گه‌لماندا بوو، به‌زۆریش له‌گه‌ل مندا، په‌یتا‌په‌یتاش رای ده‌سپارد بۆ ناو ئەه‌لی ده‌شت‌ده‌ر که ده‌نگیان به‌من بدن. له‌وه‌لب‌ژاردنه‌دا بایی سه‌ری ده‌رزی گلەیی له‌کاکه زیاد نا‌کری به‌ل‌کوو به‌پ‌چه‌وانه‌وه ده‌بی هه‌له‌سته‌باشه‌که‌ی و خۆ له‌بیر کردنه‌که‌ی به‌ته‌واوی بن‌رخیندری. له‌م‌وناسه‌به‌دا ده‌بی بلینم من که‌بووم به‌حاکم، ئەوه‌بوو کاکه زیاد پ‌ووی ته‌کلپفی له‌وه‌زیری عه‌دلی ئەوسا، جه‌مال بابان، نا. ئەویش بێ دوودلی مه‌رسوومی دامه‌زراندنی ده‌رچواند. من له‌وه‌دا بایی تۆس‌کالێک خه‌ریک نه‌بووم، ئنجا ئە‌گه‌ر د‌وابه‌د‌وای هەلب‌ژاردنه‌که‌ی سا‌لی 1953 گله‌یه‌ک له‌و یا له‌حیزب یا له‌من کرابی پ‌یوه‌ندی به‌وه‌لب‌ژاردنه‌وه نییه.

کەس ئاگای له‌ده‌ردی کەس نییه، که‌له‌کۆیه‌و له‌سلیمانی داب‌رام و ژیانم که‌وته به‌غدا سێ مه‌سه‌ره‌فم به‌م‌لدا هات. ماله‌که‌ی کۆیه‌م و هینه‌که‌ی سلیمانی و خ‌زیشم له‌به‌غدا. گوریس به‌یه‌ک لایی نه‌ده‌گه‌یشه‌وه ئە‌م‌جاره به‌سێ لایی. مانگانه‌ی نایبان ئەو سا‌له 60 دینار بوو به‌شی مه‌سه‌ره‌فی خ‌ومی نه‌ده‌کرد چونکه ئە‌رک لێی زیاد بوو. قوتابی و نایب بۆ لایه‌نی مه‌سه‌ره‌ف نا‌چنه ده‌سته‌ی ته‌رازوویه‌که‌وه. له‌پ‌ووی نا‌چاریه‌وه که‌ده‌بوو ب‌ژیو بۆ ئەو سێ ق‌و‌ناغه په‌یدا بکه‌م چ‌وم بۆ لای ش‌ن‌خ

قسانه بخمه گوتاريك كه هر يهك چارهك ساعات بخايهني چونكه نه ده بوو نووسراو له وهنده كاته پتر به رده وام بښت. گوتاري بي كاغز بښنور بوو.

خوښه با ليم گهړئ نه ختيك به شان و بالي خومدا هه لښم. وهك كه ده گوتري جاريكيان خهليفه ي به غدا سهر داني به سره ي كرد، له و خهلقه ي پښوازي لى كرد بوو سواريك ولاغى ده هيتا و ده برد و ده يگوت «نعم القاضي قاضي» قازيمان باشتري قازييه»، خهليفه پرسى هم كاپرايه كښه هيتده له قازي رازييه، گوتيان قازي خوښه تي...

پووداويكي بچووكي نامه ردانه ي ټو رږژانه ده گيرمه وه كه پووناكي ده يهخته سهر دل و دهر ووني ټو خهلقه ي له كانياوي پاكيان نه خوار دونه وه، مديره ي قوتا بخانه يكي كچاني كزي ناسياوي خوشكه كانم بوو، به بونه ي هه لږاردنم شهكر و چوكلاتي به م و به و دابوو... شهويك له شهواني پاش هه لږاردن له په نجه ره ي ژووره كه يه وه كه به سهر كولا نه وه بوو گولله يان له كه لله ي سهر ي گرت به لام به سهريني ژير سهر ي كه وت. حكومه ت له جياتي ټوله ي بږ بستيني نه قلى كرد بږ پوهاندر. شاره زاياني سياست له وه زاره تي مه عاريف پنيان گوتم بږي به دهنگ نه يه م چاكثره نه كا قورتى گهره تري بږ هه لښكه نن...

ته جره به يهك هاته پښ، تني گه ياندم ده سته ي حكومه ت چ حيسابينيكي بږ موعارز بووني من ده كن، كښه يهك كه وته نيوان موعاره زه و حكومه ت له سهر هه راي قوتابي كوليجه كان كه ئيستا چونا يه تي و چهنديه تيه كه ي به پووني بير ناكه مه وه، موعاره زه له و كښه يه دا قورسترين كه ره سته ي ته نكه تاو كړدنې حكومه تي به كار هيتا پني ده گوترا «استيضاح» برتي بوو له پرسيا ريكى تفت له لايه ن پښج نايبه وه ئيمزا كرابښت، تا نه گهر حكومه ت نه يتواني وه لاميكى دلنياكه ر بداته وه ده بي ئيستيقاله بدات.

له شتي ئاساندا تاكه نايب «پرسيار» ئاراسته ي تاكه وه زير ده كا، له مياندا پرسيا ئاراسته ي هه موو حكومه ت ده كريت. من يه كيك بووم له و پښج نايبه، ته نها نايبيكي كوردش بووم له موعاره زه دا، چهنه رږژيك مه ودا هه بوو بږ ليكولنه وه له و پرسياره، به دريژايي ټو رږژانه راسپارده ي حكومه ت خه ريكم بوو ئيقناعم بكن ئيمزا كه م بكنشمه وه، له پاداشدا چ خزمه تيكي له ئيمكاندا بښت بږمي راپه رښتن.

تهنانهت به شينويهكي مهيله و ئاشكرا تتيان دهگهياندم كه خزمهتي كورد، بهتاييهتي، له ريگهي ناوهندهوه دهبيت نهك پهريگيري دژي حكومته، ناييهكاني ديكه ههموو عهريبن له جينسي حكومتهتن... من گويم نهدايه ئهوان قسانه. جهميل ئورفهي كه نايبي يهكه مي سهروكي مهجليس بو، به پهروشهوه، مني جودا كردهوه، ههردوومان له ژووريكي مهجليس چهندين كات وتوويزي دوولايي و ههمهلاييمان كرد بهلكوو ئيقناع بم واز له «استيضاح» بهينم. دوايين تكاي ئهوهبوو گوتي، كه ههري رازي نيت ئيمزات بكيشيتهوه ههري نهبي رोजي ئيستيزاحهكه مهيه مهجليس. ئههشم نهسهلماند، كه ئهگهري به پيوانهي بهرژهوهندی كورد ليكدانهوه كرابايه ئهشه دو بيللا ئهوه ههموو پيشنيان و شاباشهي كه سوودي گشتي خهلقه بهسته زمانهكي تيدا بوو ده جاران ئهوهي دههينا من له سوارچاكي خۆم بهردهوام بم. حيسابي ليقهوماوي عهبايهلي و شهرانش يهكجار جودايه له حيسابي ناخيهكاني ئهلساس و لوزين و مانچسته... بهلام له خۆمهوه نهمدتواني ههنگاويكي خۆبهسهر بهاويژم له مهسهلهيهكي گشتي بژ سووديكي ناوچهيي كه دهزانين به حيسابي روالهتي، «شارع ئهبوو نهواس» و دهقنهكاني بيتوين يهك شتن. دوو سهعات قوردهرداني هينايه دهري ئۆتۆمبيل و هفت سهعات پيادهيي به شهوي زستانه له ريگايهكي نيوان كزيه و ههولير كهوا 25 سال بوو پيويه دهمان نالاند نابي و نابي تيكهال به ئامانجه گهشهكهي بژوزيي قوتاييهكانمان بكریت! سهرت نهيهشينم ئيستيزاحهكه چوه پيش به چهند قسهيهك لهم نايب و له وهريز پيچرايهوه و چوو بژ تۆمارخانه و گهنجينه ميژوو...

به دواي ئهوه دوانه نۆبهريهيم لهسهر «انحصار - تووتن» زنجيره گوتاريكي پازده ئالفهيم لهسهر نووسي، رۆژنامهكي سادق ئهلبهسام (صادق البصام) «الدفاع» بلاوي دهكردنهوه. ئهه گوتارانه به ئهنتيكهي دهنگيان دايهوه. هينستان به ريوه بووم بگيري گشتي ئينحساريان لادا و رۆحيكي تازه كهوته بهر كاروباري دايهريهكه. مهجليسي ئيدارهي ئينحساريش سي ئهندامي تيدا بوون (توفيق قهزاز، كاكه زياد، رشيد عارف) ئالاي موعارهزهيان ههلكردبوو دژي تهنگهتاو كردني وهريز و دهولهمنه كردني خاوهناني فابريقهي جگهريه. لهو گوتارانهم ژماره دهيان ژوورووي ههموانهوه بوو تهنانهت رोजي دهريچووني كه چوومه مهجليس نايبي مووسل نهجيب ئهلسائيف (نجيب الصائغ) كهوا بهراستي و بيقييل دوستي يهكتر و

هاو‌باوه‌پیش بووین له سیاسه‌تی به‌فره‌وان پتمی گوت، ده‌لین نووسینی ئه‌م‌رۆکه‌ت «خطیر»، وشه‌ی «خطیر» ی بژ به‌کاره‌ینا نه‌ک «مهم». خۆی نه‌یدیتبوو. له‌ دوو معاون شوورته‌ی کوردم زانی که له‌ لیوای مووسل، نزیک حدووده‌وه، کاریان ده‌کرد گوتیان دانه‌یه‌کی ئه‌و جه‌ریده‌یه‌مان ک‌ری به‌ 250 فلس، جه‌ریده‌ ئه‌وسا به‌ ده‌ فلس بوو.

ئه‌و گوتاره‌م بریتی بوو له‌ به‌گژدا چوونه‌وه‌ی ئه‌و سیاسه‌ته‌ بێ‌ه‌حم و بێ‌که‌رامه‌ته‌ که له‌ پاش پ‌مانی جمه‌وریه‌تی مه‌هاباد له‌گه‌ل تووته‌وانان ک‌را، زیاتریش له‌وه‌دا به‌ سفتوسۆ بوو که به‌ جۆریکی ئانقه‌ست ب‌یه‌ مینشکمانه‌وه‌ که خیر و خۆشی ه‌ر له‌ ده‌ست ئینگلیزه‌دايه‌.

پیوسیت بوو ب‌لیم، دوا‌ی کۆبوونه‌وه‌ی مه‌جلیس فه‌ریق نووره‌ددین مه‌حموود ئیستیقاله‌ی دا و جه‌میل مه‌ده‌فه‌عی وه‌زاره‌تی نوینی دامه‌زراند. «نووری سه‌عید» خۆی کرد به‌ وه‌زیری دیفاع ه‌رچه‌ند زۆرینه‌ی نوینه‌ران سه‌ربه‌ حیزبه‌که‌ی خۆی (الاتحاد الدستوري) بوون و ه‌هرچی ده‌سته‌لاتیک ه‌ه‌بوو له‌ ده‌ست ئه‌و و «عبدالل‌یلا‌ه» دا بوو، پ‌ه‌نگه‌ له‌و ده‌مانه‌دا ده‌سه‌لاتی نووری سه‌عید راشکاوتر بووبیت. نه‌ختیک به‌ دره‌نگه‌وه‌ واته‌ چه‌ند مانگی‌ک دوا‌ی بوونم به‌ نایب و ناسرانم له‌ لای خه‌لقه‌ی گۆی له‌ قسه‌ پ‌اده‌گریت و چاو له‌ نووسراو ده‌ب‌ریت ئنجا وه‌ها گونجا که سه‌ردانی نووره‌ددین مه‌حموود ب‌که‌م. له‌و سه‌ردانه‌دا باسی ه‌ه‌ل‌ب‌زاردنه‌که‌ی کونیمان ه‌ینایه‌ پ‌یش. من گوتم نه‌مانزانی ب‌ۆچی حکومه‌تی کۆیه‌ و ه‌ولیر له‌ شه‌ر پ‌ی فرۆشته‌وه‌ بای دایه‌وه‌ لای د‌ل پ‌اگرتنمان پ‌اش ئه‌وه‌ی که سندوقه‌کان شک‌یتران ئیمه‌ ه‌یچ ئومیدی‌کمان به‌ ه‌ه‌ل‌ب‌زاردنی سه‌لامه‌ت نه‌ما‌بوو چ جایی سه‌رکه‌وتوو. نووره‌ددین مه‌حموود، ه‌زار پ‌ه‌حمه‌ت له‌ یادی بیت، گوتی سه‌عید قه‌زاز به‌ ته‌له‌فۆن خه‌به‌ری دامی که ه‌ه‌را له‌ کۆیه‌ قه‌وماوه‌، موته‌سه‌ریف له‌ سه‌ر ته‌له‌فۆنه‌ ده‌لی ئه‌گه‌ر ئارزۆ ب‌که‌ن ده‌توانین ئینتیخابه‌که‌ دوا‌ ب‌خه‌ین وه‌یا له‌غوی ب‌که‌ین ده‌نا مه‌سه‌عوود مه‌مه‌د ده‌رده‌چیت. گوتی من له‌ خوام ده‌خواست که‌سانیک له‌و موره‌شه‌حانه‌ ه‌ه‌بن گیانی ئه‌وت‌زیان ه‌بیت حکومه‌ته‌ ته‌قلیدییه‌که‌ حه‌زی ل‌ی نه‌کات. من تۆم نه‌ده‌ناسی به‌لام له‌و قسانه‌را زانیم گیانت پا‌که‌ ئیتر به‌ سه‌عید قه‌زاز-م گوت، موته‌سه‌ریف ده‌خ‌لی نه‌ب‌ی به‌سه‌ر ئینتیخابه‌وه‌ ل‌ی ب‌گه‌پ‌ی ک‌ی

دهردهچی با ده‌رچی، بزایم ته‌دهخول دهکات هر ئیسته له موته‌سه‌ریفایه‌تی ده‌کیشمه‌وه. تومەز ئه‌و مه‌ته‌له‌ی رۆژه‌که‌ی ئینتیخاب له کۆین که به کهس هه‌لنه‌ده‌هات ئه‌م بریاره‌ی نووره‌ددین مه‌حمود بوو.

له نووره‌ددین مه‌حمود-م پرسى، تۆ که هه‌رچی ده‌سه‌لات هه‌بوو له ده‌ستدا بوو بۆچی که‌سانیک نه‌هینایه پینش جودا بن له‌و نائیبه ته‌قلیدیانه‌ی که به زۆری هه‌ر ده‌ستی «موافق» هه‌لده‌برن. گوتى: براله من م‌رۆیه‌کی عه‌سکه‌ریم له سیاسه‌ت به‌له‌د نیم، شاره‌زای خه‌لقیش نیم، ئه‌وه بوو به‌پیکه‌وت تۆ په‌یدا بوویت، پینشم خۆش بوو مه‌حمود بابان خۆی ته‌رشیح کردوه... قسه‌مان له‌وه‌نده بریاره‌وه که پیوه‌ندی به هه‌لبژاردنه‌وه هه‌بوو، هه‌لبه‌ت ده‌بوو له سه‌ره‌تاوه بریارى له‌سه‌ر هه‌لبژاردنیک دابایه هینده‌ی ئازادی تیدابیت گ‌زانیك له بارى سیاسیه‌وه به‌یتیه‌ دى. ئه‌وساش دووبه‌ختی ده‌بوو، یان له‌به‌ر ناچارى و ئا‌زاوه‌ی «ده‌سه‌لاتى بالا» په‌سه‌ندی ده‌کرد یان په‌تی ده‌کرده‌وه له ئیتر هه‌ر هینده ده‌مایه‌وه یه‌کیکی دى بیه‌ته سه‌ره‌ک وه‌زیران...

نیابه‌ته‌که‌م بیکه‌لک نه‌بوو، له سنوورى ده‌سته‌لات چى پیم کرا به زمان و نووسین کردم. بینگومان به به‌رمه‌وه هه‌بوو پتر بکه‌م به‌لام چ پ‌نویست به‌وه نییه من یان تۆ خه‌ریک بین لافى پاله‌وانه‌تى لى بده‌ین. جیهانه‌که له‌وه‌ی پتر هه‌لنه‌ده‌گرت که کردم.

لیره‌دا ته‌جربه‌یه‌کی بچووکى ئه‌و رۆژانه ده‌خمه به‌رچاوى خوینته‌ره‌وه: من له چ‌ه‌ند لیژنه‌یه‌ک ئه‌ندام بووم. وایزایم کۆبوونه‌وه‌ی لیژنه‌ی مالیه بوو، ده‌ورى سى نائیبيک و شه‌ش-ه‌فت وه‌زیر به‌شداری یه‌ک له کۆبوونه‌وه‌کانى رۆژیک له رۆژانى ئاخروئۆخرى به‌هار بوون. مه‌سه‌له‌یه‌کی گرینگ هینترایه ناو پرۆگرامى کۆبوونه‌وه‌که بریتى بوو له چاوگ‌ێرانه‌وه‌یه‌ک له په‌یمانى نیوان عیراق و به‌ریتانیا به ئومیدی گ‌زانیکاریه‌کی به‌لاى چاکه‌ی عیراقدا تیندا بک‌ریت... قسه‌ی هه‌مه‌جۆرى تیندا کرا. منیش به ده‌نگ هاتم و خۆشامه‌دیم له‌و کاره کرد به‌لام گوتم: به مه‌رجیک ئه‌و تاکتیکه نه‌کشیته‌وه بۆ لای ئه‌وه‌ی له ئاکامدا قومینکی تالتر له مو‌عاهه‌ده‌ی ک‌زن بچ‌یته ئه‌وه‌کی گه‌لى عیراق. راستیه‌که‌ی قسه‌کانم برنده بوون تا ئه‌وه‌ی نائیبيکی دیکه‌ی کورد دواى کۆبوونه‌وه‌که گوتبووی: فلانه‌که‌س له بنی ک‌دوله‌ی دا... خه‌لیل که‌ننه وه‌زیری زانست (معاریف) بوو، داواى قسه‌ی کرد. زۆر له سه‌رخۆ و به

قسه‌ی پێوانه و کێشانه‌دار رای نواند که مه‌سئوولیه‌تی نوێته‌ر له‌ هی وه‌زیر که‌مه‌تر نییه‌... ده‌بێ هه‌میشه‌ ئاگادار بین له‌ جغزی «اخلاص» بۆ عه‌رش و بۆ یه‌کیه‌تی عێراق ده‌رنه‌چین له‌وه‌ی ده‌یڵێن و ده‌یکه‌ین. من و «ذیبان الغبان» و «عبدالرزاق الشیخلی» داوای قسه‌مان کرد، به‌لام ئه‌حمه‌د موختار بابان نۆره‌ی لی برینه‌وه و داوای قسه‌ی کرد. به‌پێی مه‌نه‌ه‌جی داخلی مه‌جلیس که وه‌زیر داوای قسه‌ی کرد نۆره‌ی ده‌دریتێ، ئه‌حمه‌د موختار بابان له‌ ته‌نیشته‌ من دانیشتبوو، خه‌لیل که‌ننه به‌لای ده‌سته راستیدا بوو، ره‌حه‌مه‌ت له‌ گۆری بی، ئه‌حمه‌د موختار پشتیوانیه‌کی وه‌های کردم خه‌لیل که‌ننه‌ خۆی نه‌گرت کورسییه‌که‌ی له‌ ریزی دانیشتوان کیشایه‌وه بۆ بن دیواری پشتمانه‌وه. ئه‌حمه‌د موختار گوێ: فلانه‌ که‌س مرۆیه‌کی ناسراوه به‌ نیشتمانپه‌روه‌ری و ئاگاداری نه‌ک خۆی، من باوک و باپیرانی‌شی ده‌ناسم که له‌ سه‌ر رێی حه‌ق رۆیشوون. چی گوێ له‌ نیازی پاکه‌وه و له‌ په‌رۆشی به‌رژه‌وه‌ندی خاک و میله‌ته‌ی عیراقه‌وه‌ی گوت... و ئیتر له‌ وابه‌ته‌... که له‌ قسه‌کانی بۆوه نۆره‌ی من هات، سه‌رۆکی لیژنه‌که‌ گوێ: کات به‌سه‌ر چوو، کۆبوونه‌وه خرایه‌ پۆژیکێ دیکه، مه‌به‌ستیش ئاو به‌ ئاگردا بکات چونکه‌ بێگومان ئه‌و سن نائیبه [عبدالرزاق و ذیبان و من] هه‌رایه‌کی زلیان به‌رپا ده‌کرد.

«ذیبان الغبان» له‌وانه‌ بوو جاریکیان له‌ مه‌جلیس له‌سه‌ر بیرورا له‌گه‌ل وه‌زیریک به‌ ده‌مه‌قاله‌ هاتبوو، تیروپری لی دابوو. عه‌بدالرزاق الشیخلی باره‌ها له‌ ریزی موعاریزانه‌وه ده‌ستی به‌رز ده‌کرده‌وه پووه‌و ریزی سه‌ره‌ک وه‌زیر و وه‌زیره‌کان په‌نجه‌ی هه‌ره‌شه‌ی هه‌لده‌سووراند و ده‌یگوت: «انتم کلکم مصیرکم الشنق - ئێوه هه‌مووتان ئاکامتان په‌تی خنکانده‌».

پشتگیری کردنی ئه‌حمه‌د موختار له‌ من دژی وه‌زیریکی هاوڕینی خۆی هاوتای ئه‌و هه‌لوه‌سته مه‌ردانه‌یه بوو که به‌ر له‌ سائیک کاکه‌ حه‌مه‌د خانه‌قای پی پزگار کرد له‌ گیروگرفتی هه‌رای سه‌ربه «یانه‌ی سه‌رکه‌وتن».

سالی یه‌که‌می نیابه‌تم هه‌تا گه‌یشتی نه‌ پشووی هاوینه‌ سی هه‌لوه‌ستم له‌ مه‌جلیس و یه‌ک هه‌لکه‌وت له‌ ده‌ره‌وه‌ی مه‌جلیس له‌وانه‌بوون به‌ سه‌کۆی له‌سه‌ر راوه‌ستان بخویندرینه‌وه. هه‌لوه‌ستیکیم ئه‌وه بوو له‌ باره‌ی تووتنه‌وه کردم و گوتم و نووسیم. هه‌لوه‌ستی دوهم دوانیکی گرنگ بوو له‌ مه‌جلیس بۆ گێرانه‌وه‌ی عه‌شره‌تی بارزان

بەرەو شوپىنى خۇيان و بەردانى ئەو ھەبەسە كوردانەى لە 1946-1947 ھەلەگەل سەرۆكانى ئەو ەشرەتە گىرابوون. ئەو رۆژەى دوانەكەم دا لە مەجلىس بوو بە رۆژىكى ديار و ئاشكرا. لە دەورەى سىزىدەمىنى پەرلەمان كە منى تىدا بووم بە نايب لاىحەى قانونىك خرايە لى دوانەو ە بۆ پىچانەو ەى رۆوپەرەى مايسى 1941، شۆرپى رەشىد عالى، بە خۆشبوون لەوانەى تىيدا بەشدار بوون و دانەو ەى «اعتبار» بە مەحكومەكان... موعارەزە بە گەرمى پىشوازى لى كرد. منىش كە دەستم كرد بە قسە رەزامەندى بىپايانم لى دەربرى بەلام گوتم كوردىش مەسەلەيەكى ئەوتۆيى ھەيە چاوەرپوانە حكومەت بۆى چارەسەر بكات. سەرۆكى كۆبوونەو ەى ئەو رۆژە (وام لە بىرە جەمىل ئورفەلى بوو) دەنگى ھەلبرى گوتى «ارجو عدم الخروج عن الصدد- تكا دەكەم لە بابەت دەرەمەچۆ». نايبە موعاريزەكان بە توندى دەستيان لە مىزى بەردەميان دا و دەنگيان بەرزكردەو ە «استمر. استمر- بەردەوام بە». من گوتم لە بابەت دەرەنەچووم. ھالەتيك بە ھالەتيكى ەكوو خۇى دەگرم. مەجلىسىش با بريار بدات ئايا لە «صدد» دەرچووم يان نا. سەرۆكى جەلسە لە نيوان ھەراى موعاريزان و بەدى نەكردنى راى حكومەت نەختىك بىنچار مايەو ە و بۆ چەند ترووكەيەك نەيزانى چ بكات (منىش بامايە ھەروەھا دەبووم). چاوم لى بوو سەرەك ەزيران و نوورى سەعيد لە سەرۆكى مەجلىسيان گەياند رى بدات قسەم تەواو بكەم، مەجلىس بە موعاريز و حكومەتيەو ە جۆشيك و بىئۆقرەيى پىو ە ديار بوو ھەتا سەرۆكى جەلسەكە دواى دىتنى ھىماى نوورى سەعيد و جەمىل مەدفعەى پىنى گوتم «استمر». دواى من چوار نايبى موعاريز يەك لە دوا يەك پشتگىريەكى زىدە بە ھىزيان لى كردم، لە مانە دوويان «رفائىل بطي» و «عارف قەفتان» بوون، دوو ەكەى دىكەش ەك دىتەو ە بەر چاوى زەينم «عبدالرزاق الشىخلى» و «ذبيان الغبان» بوون رەحمەت لە ئاو و يادى ھەر چواريان. سەينى «صحافە» سەرلەبەرى بە مانشتى گەورە ھەلوەستى من و ئەو چوار نايبەيان لە رۆوپەرەى يەكەم چەسپ كردبوو.

مەرحووم عارف قەفتان لە ھەدبەدەر خۆشى دەويستم، خۇى بە سالادا چووبوو، ەزىفەى بەرزىشى دىتوو، مەشوورىش بوو بە ئازايى و جوامىزى. ئەو رۆژە لە قسەكانىدا شتىكى پەندامىزى عاميانەى بە سەر زاريدا ھات مەجلىسى سەرلەبەر، بە حكومەت و نايب و تەماشاپچانەو ە، خستە سەر قاقايەكى ئەوتۆ رەنگە لەو ە پىنشت

ږووی نه دابیت. گوتی: ئه رڼی حکومت پښم نالین بارزان چی کردووه؟ «قابل هذوله خروا بجدر الحکومة - دهشتی نه وانه گویان له مه نجه لی حکومت کردبیت؟» ده گڼر نه وه بهر له چند سالیکی نائیپکی نه و سا که له هه لکه و تیکی ده گمه ندا کرابوو به نائیپ شکاتی خوی دژي نائیپکی دیکه ی هینابووه لای عارف قهفتان، گوتبووی: «عارف بیگ تقبل فلان یگول لی گ...؟» عارف گوتبووی: ننجا نه گهر تو گ... نه بی نه دی کی گه وادی بکات؟

وهی که خوزه ببینیت. وهک که نه و روزه من دهمدیت، خورپه ی دلت له دلی واقعی میله تت دهنگ بداته وه. گه لیک سپاسنامه ی نه و چه پسانه م بو هات که چند سالیکی بو، 5-6 سال، له به ندیخانه به سهریان دهرېد. وه هابی همه عه لیاغای ږه واندز که ناسیاوم بوو زور به دل و به کول بوی نووسیم، منیش وه لامم دایه وه و دلنایم کرد که کول نادم له به دواکه وتنی مه سه له که یان، خویشی له نامه دا وه های داوا کردبوو لیم. نه ختیکی دیکه بو نه م باسه دیمه وه.

هه لوه ستی سینه م له ئاست هه رای وهرزیرانی هه ولیر و مه خمور بوو. کیشه که وهک له بیرمه سهری هه لدا له ئاکامی به کارهیتانی تراکتور له لایه ن خاوه ن مولکی دزه بیه وه که ده یکیشایه وه بو نه وه ی هر تراکتوریک چند ماله وهرزیک پهک بیه خیت ئیر نه و وهرزیرانه ی بهر له 15-20 سال شایه دی ملکایه تییان ده دا بو خاوه نه کانیان راست بوونه وه دژي تراکتور.

لیرده دا پتویسته بگوتړی، له و سالد دا بیري چینایه تی که وتبووه میشکی وهرزیری نه و هه ریمه که نه گهر له دهمی ته سویه ی زه ویدا نه و بیر به خه بهر هاتبایه گه لیک فلاح دهیتوانی زهویه کانی ژیر دهستی خوی له سهر خوی تا پز بکات. هوی به خه بهر هاتنی چینایه تی له دهشتی هه ولیر و مه خمور که له به نه دتا بو پیدابوونی ږیکخواوی ږوه و چه پ ده چیتته وه دیسانه وه به چه که ئاغاگان که خویان بوونه چه پگیر، به شیکیان نهک هه موویان، ده ورکی سهره کیان هه بوو له پیش خستنی ږوژي تیک هه لقژان، ده نا ده بوو نه و تیک هه لقژانه له ده وره بوری که رکوک زووتر دهست پښ بکات. هر چونکه له کویه و رانیه و ږدهر و ږه واندز تاقمیک نه بوو جینی نه و به چه که ئاغا یانه بگریته وه بزووتنه وه ی فلاح دژي خاوه ن زهوی وه خرا. ته سویه ی کویه و رانیه و ږه واندز بی هه رای چینایه تی تیپه ری، به لام له به شیکی

تهسویه پڙدهر سهري هه‌دا زور به‌سه‌یری زه‌عیم ږوکن عومهر عه‌لی که موته‌سه‌رپی سلیمانی بوو چه‌زی ده‌کرد ټا‌غا‌کانی پڙدهر به‌ده‌ست وه‌ر‌زیره‌وه زه‌بوون بن تا‌ه‌وه‌ی باب‌ه‌کرا‌غای سه‌لیم‌ا‌غا شکاتی خوی له‌ عومهر عه‌لی برده‌ لای عه‌بدول‌ئیل‌ا‌ه، عومهر عه‌لی به‌پنی نه‌خشه‌یه‌کی پنی سپ‌ن‌ر‌د‌را‌بوو خه‌ریکی بیه‌ن‌ز کردنی مالی شیخ مه‌حمود و ټا‌غا‌کانی پڙدهر بوو.

لیره‌دا جینی خویه‌تی نه‌ختیک ږوون‌ا‌کی ب‌خ‌مه‌ سه‌ر و‌ر‌د‌ب‌ینی و سیاست‌مه‌داریی پڙده‌ریان. باب‌ه‌کرا‌غای سه‌لیم‌ا‌غا ب‌زی گ‌یر‌ام‌ه‌وه که عومهر عه‌لی تینی ب‌و ه‌یتان و سه‌غله‌تی کردن، شکاتی خوی ده‌با‌ته‌ لای عه‌بدول‌ئیل‌ا‌ه له‌ به‌غدا. پنی ده‌ل‌ئ‌ی: جه‌نا‌بی وه‌سی من و پڙده‌ری له‌و سه‌ره‌ده‌ به‌ مه‌سره‌فی خ‌و‌مان و ئه‌رک و سیلا‌حی خ‌و‌مان خ‌ز‌مه‌تی ول‌اته‌که‌ت ب‌و ده‌که‌ین و ه‌یمن‌ایی تیدا را‌ده‌گرین و حدوودانت له‌ ب‌و پاس ده‌که‌ین. عومهر عه‌لی هاتووه‌ ده‌یه‌وئ ب‌یمل‌ک‌مان ب‌کات و ه‌یزمان پ‌ن نه‌ه‌یل‌ئ‌ی. ئنجا که نانمان برا‌ د‌یین له‌ به‌غدا سواری مل‌که‌کانی ت‌و ده‌بین و خ‌وی پ‌ن به‌خ‌یو ده‌که‌ین، ئه‌وی ده‌میش فلس‌ن‌ک‌ت ب‌و نا‌که‌ین. که قسه‌کانی ده‌گ‌یر‌ا‌وه له‌ پ‌ش‌دا گو‌تی: خ‌و‌م له‌ وه‌سی گ‌یل کرد... که‌چی ک‌ومه‌له‌ سیاس‌ی‌ه‌ک، د‌وای تی‌ف‌کر‌ین، را‌وی‌ژ ږ‌یک بیه‌خن ه‌یت‌ده‌ی ئه‌و «خ‌و گ‌یل کردنه» ږ‌ئ به‌د‌ینی نا‌که‌ن.

من له‌ مه‌ج‌لیس د‌وان‌یک‌ی ږ‌ر به‌ پ‌ن‌ستی ئه‌و هه‌رایه‌م دا، هه‌تا بش‌ل‌ئ‌ی حک‌و‌مه‌ت پ‌نی سه‌غله‌ت بوو له‌ ترسی ئه‌وه‌ی که هه‌رای وه‌زیر به‌ ه‌وی باس ل‌یوه‌کردنی په‌رله‌مان ږه‌نگه‌ ب‌ته‌ن‌یته‌وه چونکه‌ چی له‌و ئه‌نجومه‌نه‌ ده‌گو‌ترئ له‌لایه‌ن نایب‌یکه‌وه هه‌م ه‌یزی پ‌تره‌ له‌ نووس‌ینی عاده‌تی- نایب‌ حه‌سانه‌ی هه‌بوو ده‌یتوانی هه‌موو ش‌ت‌یک ب‌ل‌ئ له‌ سنووری قانوون و (نظام دا‌خ‌ل‌ی) په‌رله‌مان - هه‌م به‌ ږه‌هاییش له‌ ږ‌وژنامه‌کان بلاوده‌ب‌یته‌وه.

ترسی حک‌و‌مه‌ت له‌ قسه‌ی نایب‌ پ‌تر بوو له‌وه‌ی نه‌شره‌ی نه‌پ‌تی ده‌یترساند. به‌داخه‌وه ټا‌غا‌کان زور له‌ گیانی سه‌ده‌ی بیستم دوور بوون و به‌ هه‌وای هه‌زار سال له‌ خ‌ویان به‌ پ‌ن‌شه‌وه مامله‌ت‌یان له‌گه‌ل دنیا‌دا ده‌کرد. ئه‌و ږ‌قه‌ی به‌و د‌وانه‌م ل‌نیان هه‌ل‌گ‌رتم گه‌ل‌یک زیادی کرد که گو‌تاریکی به‌ ه‌یزو‌پ‌یز و دا‌کو‌با‌یم له‌ ږ‌وژنامه‌ی «صادق الب‌صام» دا له‌سه‌ر هه‌راکه‌ بلاو کرده‌وه و حک‌و‌مه‌تم به‌ر‌پ‌رس ده‌کرد ت‌ی‌دا

له ده‌ر به‌ده‌ر بوونی هه‌زاران ماله فەلاح به هۆی تراکتۆره‌وه. وایزانم تراکتۆر به فەرمانی حکومه‌ت راگیرا.⁴¹

سه‌دان فەلاح روویان تینکردم له به‌غدا، زۆریان له به‌ندیخانه بوون که‌وا به‌داخه‌وه نه‌مه‌توانی هیچ یاریده‌یه‌کیان بده‌م. لێره‌دا میژووی ئه‌و بزووتنه‌وه‌یه تۆمار ناکه‌م، ته‌نها له کولانه‌ی نیا به‌تم که هه‌نگاوێکه له گهشتی ژيانم بۆی چووم. هه‌را به‌سه‌رچوو، چه‌رخه‌فه‌له‌ک وه‌ک خۆی له کاردا بوو.

هه‌لکه‌وته‌که ئه‌وه‌بوو که سه‌ردانیکی نووری پاشام کرد. له ئوتیلی تروکا دیرووی به‌غدا دا به‌زیبووم. ژووره‌که‌م به‌ره‌و پۆژاوا به‌سه‌ر تارمه‌ی ئۆتیه‌که و زێی ده‌جیه‌دا ده‌نۆری.

له به‌ره‌و کۆتایی به‌هار ئیواره‌یه‌ک له خه‌وی عه‌سرانه هه‌لستام دیتم کۆمه‌له‌ی شیخ حسینی حاجی سه‌ید و مه‌حمودی حاجی په‌سوولاغای پۆده‌ر وا به‌ ده‌وری عه‌قیده‌ک (یاخود موقه‌دمیک) ه‌وه له تارمه‌که دانیشتون. منیش چوومه‌ لایان، زانیم عه‌قیده‌که مرافقی نووری پاشایه. له قساندا ده‌رکه‌وت که من به‌ گه‌توگۆ له‌گه‌ل نووری پاشادا شناسیم نه‌بووه. گوترا بۆچی سه‌ردانیکی نه‌که‌م؟ گوتم کێ ده‌لێ وه‌رم ده‌گریت؟ عه‌قیده‌که (له جه‌نابییه‌کان بوو) گوتی «فخامه‌ الپاشا یرحب بک». گوتم راستیه‌یه‌که‌ی چه‌ز ده‌که‌م بچمه‌ لای، کێ بێ چه‌ز به‌وه نه‌کات؟

سبه‌ینی دوا‌ی نان خواردن عه‌قیده‌که به‌ ته‌له‌فۆن پێی گوتم هه‌ر ئیستا نووری پاشا چاوه‌نۆریت ده‌کات... که چووم گه‌یشتمه‌ لای نووری پاشا. زۆری به‌خێر هێتام... ده‌وری سه‌عاتیک و په‌نجاوپینج ده‌قیقه قسه‌مان کرد... به‌شیکێ هه‌ره‌ گرنگی وتووێژه‌که هی ئه‌وه نییه له بارودۆخی ئیستا که‌دا باسی بکریتم.⁴² دوا‌ی ئه‌و به‌شه

⁴¹ - هاوبۆلنکی حوقوقم له وه‌زاره‌تی داخلیه «مدیر اوراق» وه‌یا شتیکی ئه‌وتوویی بوو. رۆژنامه‌کانی ده‌خوینده‌وه، چی گرنگی تیدا بایه سه‌ربه «اداره وامن» بیت خه‌تی له ژێره‌وه ده‌کیشا بۆ به‌رچاوی وه‌زیری داخلیه. گوتی که مه‌قاله‌که‌تم خوینده‌وه، هه‌ر له سه‌ره‌تا هه‌تا دوا‌یین وشه‌ی خه‌تی سوورم له ژێره‌وه کیشا.

⁴² - له ده‌می نووسینی «گهشتی ژيانم» و ب‌لاو کردنه‌وه‌ی ده‌رفه‌ت نه‌بوو هه‌موو قسه‌کانی نووری پاشا ده‌ور و ته‌سلیم بکه‌مه‌وه بۆ خۆته‌ر. لێره‌دا جینی خۆیه‌تی بۆیان بچمه‌وه و له په‌ریکی کتیبی

میزووی چهسپ بکه. ههلبهت چی دهینووسم کاکلی قسهکانه چونکه وتووێزمان لهو بابەتانهی هی
بلاوکردنهوه نهبوون بهلای کهمهوه سهعات و نیویکی خایاند.

نووری پاشا دواى بهخیرهتێنان و چایه و قاوه، کهوته قسانهوه، له وهزعی نیابهت و دووانهکانی
نائیبه موعاریزهکانهوه بۆ بابەتی که مهبهستی بوو رۆی. کورته و پالاوتهی قسهکهی ئه مه بوو که
گوتی: ئهم عێراقه که پێک هات مهلیک فهیسهلی یه کهم زۆری پێوه خهریک بوو، رهنگه منیش
دهستیکم ههبووینت له پێک هاتنی و هی دیکهش ههولیان داوینت بهلام ئهوهی هوی بنجی
دروستبوونی عێراق بوو بهرزهوهند و خواز و دهسلاتی ئینگلیزهکان بوو. بێ ئهوان و دژی ئارهزوی
ئهوان مومکین نهبوو عێراق بهسهر پێنانهوه راوهستیت. سیاسهتیکێ که بۆ عێراق رهنگریز کرا تا
رادهیهک لهنگهری بهرزهوهندی تیره و تابهفه و رهگهزهکانی گهلی عێراقی راگرتوو. وابزانم ئه
سیاسهت و لهنگهر راگرتنه به نیسهت کوردی عێراقهوه لهبارتر و سوودبهخشتره لهوهی کوردی
ئێران وهیا تورکیا تیندا دهژین. بهلای منهوه پاراستنی یهکیهتی خاکی عێراق له بهرزهوهندی
کورددايه. بهو پێیه و بهو تێروانینه ئارامی و خوراگری عێراق شتیکه لهگهڵ چاکهێ کورددايه.
ئنجای تۆ بهتایبهتی له نیوان نائیبهکانی مهجلیس که «جای بذراعک - به ههولی بازووی خۆت
هاتوویت» و کس رێی نییه رێنموونیت بکات و له ئازادی تهعبیرت مافی ئیعتیرازی ههیت،
ههتا قسهت له بارهی سیاسهت ناوخۆی عێراقهوه بیت ههرجی بیلیت و بههره راویژیک بدوینت
زههرهێ بۆ کورد و بۆ عێراقیش نییه و مافیکی رهوای خۆته. که پێینه سه ر باری دووان له باره
سیاسهتی دهروه کهوا دیسان دهلیم کس ناتوانی ریت لی بگری چونکه «جای بذراعک» بهلام
تێنینهک دیته پێش له نوخته نیگای چاکهێ کورد خۆیهوه: چهندیکی بدوینت و به هر
راویژیکهوه بیت زههرهێ نییه به مهرجیک نهگاته پلهیهک که دهسلاتهکانی رۆزاوا لیتان بیتومید
بن که داوینبوونتان له چارچێوهی عێراق مومکینه، چونکه دوور مهپینه بتاندهنهوه به تورکیا.
مهسهلهی ولایهتی مووسل تا ئیستاکهش «قضیه ساخنه» و تورک چاوی لێهتی و لێی بێدهنگ
نییه. عهرهبهکان پیتان دهلین «مانعیش بلیاکم - بێ ئیوه نازین» راست ناکهن «عندهم من
المحیط الى الخليج... عندهم تمر البصرة ونفط الزبیر» - به پێکه نینهوه ئه م رستهیهی دهبرێ.
ئه مه پالاوتهی قسهکانیهتی، ناوناوهش دووپاتی دهکردهوه که مهبهستی به یانی بهرزهوهنده به پێی
باوه رێ خۆی و لهلایه مهسلهحهتی کورد و عێراقهوه ئه گینا کس رێی نییه قسه له قسه تدا
بکات.

له وهرامدا، دواى سپاس بۆ ئه و سهراحهته و بهههههه لگرتنی نیابهته که ی من لهلایه ئهوهوه
گوتم: فخامة البابا، پیم باوه ر بهرموو ئه گهر وهک قوتابییهکی زیره کیشم حساب بکهیت و ئه و

راستیيانهم له‌به‌ر چاوه. هه‌ر له‌به‌ر گرنگی ئه‌و تییینیانی فه‌رمووتن و به‌مه‌به‌ستی پراکیشانی نیگای حکوومه‌ت بۆ لای حالوباری کورد من به‌راویژیکی تیز و برنده له‌مه‌جلیس ده‌دویم به‌لکوو حکوومه‌ت گۆی بداته به‌رزه‌وه‌ند و شعووری برینداری کورد (ره‌نگه‌ ته‌عبیره‌که‌م به‌و وشانه نه‌بووینت به‌لام به‌و مه‌عنایه‌ بوو) فه‌خامه‌تت باش ده‌زانیت په‌ند و نه‌سیحه‌تی ساردوسر تیماری ده‌رد ناکات. خاوه‌ن بیروپرای ئه‌وتۆی له‌ناو کورددا هه‌ن به‌لام ناتوانن دیفاع له‌و بیروباوه‌ره‌ بکه‌ن ئه‌گه‌ر حکوومه‌ت گۆی نه‌داته ده‌رد و نازاری خه‌لقه‌که‌ پێشم سه‌یره حکوومه‌ت هه‌نده‌ بیه‌روا بیت له‌ ئاست میلله‌تیکی برینداری وه‌ک کورد که‌ ولاته‌که‌ی شاخاوییه‌ و درواستییه‌ له‌گه‌ل هه‌لگرانی بیروباوه‌ری رادیکال و باشترین هه‌ل به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌دن بۆ که‌سانیک که‌ مه‌سه‌له‌حت له‌ په‌رگیریدا ده‌بینن و نه‌رمونیانی به‌ خیانه‌ت داده‌نین. کللی قفله‌که‌ له‌ ده‌ست حکوومه‌تدایه‌.

ئه‌مانه‌ کورته‌ و پالوته‌ی وتووێژیکی سه‌عات و نیوی بوون. نووری پاشا ده‌یزانی من نوینه‌ری بارتیم له‌و روانگه‌وه‌ که‌ پارتی هه‌لگری دروشمه‌کانی کوردایه‌تی بوو (ده‌رکه‌وت) منی به‌ نوینه‌ری کورد حساب ده‌کرد. وه‌ک سه‌ره‌ک وه‌زیرانیکی میوانی عێراق بووینت وه‌های به‌خه‌ره‌نام. ته‌نانه‌ت پاش سه‌عاتیک له‌ وتووێژمان مرافقه‌که‌ی هاته‌ ژووهره‌که‌ و گۆتی فلانه‌ سه‌فیر له‌ مه‌وعیددا هاتوووه‌ چاوه‌نۆری دیدنه‌ی فه‌خامه‌تتانه‌. من هه‌لستام بۆ دوعاخواری، داینیشاندمه‌وه‌، ده‌وری چل ده‌قیقه‌یه‌ک چاوه‌روانی به‌ سه‌فیره‌که‌ کرد تا له‌گه‌ل من قسه‌ به‌ کۆتایی گه‌یشت.

له‌ باره‌ی مه‌سه‌له‌ی رینی کۆیی و رانییه‌وه‌ گۆتم: فخامة الباشا له‌ فایه‌له‌کانی «مدیریه‌تی حه‌ره‌کات - مديرية الحركات»-ی وه‌زاره‌تی دیفاع ته‌قریریک هه‌یه‌ له‌باره‌ی ئه‌و رینگه‌یه‌وه‌ ده‌لی کردنه‌وه‌ی رینگه‌ی کۆیه‌ و رانییه‌ خه‌ته‌ر په‌یدا ده‌کا بۆ نه‌وتی که‌رکووک. گۆتی تۆ بلیتی شتی ئه‌وتۆی هه‌بیت؟ گۆتم بېرسه‌!! ئنجا گۆتم پاشا چه‌ند مخابه‌نه‌ بۆ ستراتیجیتی سپای عێراق که‌ نه‌زانی ئه‌گه‌ر رووس هه‌جوومی هه‌نا باسکیکی «کماشه‌» که‌ی ده‌روات بۆ که‌نداوی ئه‌سکه‌نه‌ده‌روونه‌ و باسکیکیشی بۆ که‌نداوی عه‌ره‌ب (یان فارس) ئه‌و چل کیلومه‌تره‌ی نیوان کۆیه‌ و رانییه‌، که‌ دوو به‌شی بێ هه‌موار کردن گه‌رۆکی تیرا ده‌روات، نابیته‌ له‌مه‌یه‌ریکی نیو سه‌عاتیش بۆ سپای سه‌رده‌می «نه‌وه‌ی». له‌مه‌ش بترازین: رینی حاجی ئۆمه‌ران و رینی قه‌لادزه‌ و سلیمانی و رینی کرماشان - به‌غدا، هه‌مووی دزی ئه‌و بێینه‌یه‌ که‌ بۆته‌ مانعی کردنه‌وه‌ی رینی کۆیی و رانییه‌ که‌ به‌ ئه‌سل رانییه‌ و قه‌لادزه‌ش دوای چۆلبووینیان له‌ نوێ کۆیی ئاوه‌دانیان کرده‌وه‌ و له‌ قه‌دیمه‌وه‌ ئه‌و دوو هه‌ریمه‌ له‌گه‌ل کۆیی «وحدة» یه‌کی ئابووریان پێک ده‌هه‌نا و رینگایه‌کی ترانزیتی کۆن له‌ کۆیه‌وه‌ به‌رو دیوی سه‌رده‌شتی کوردستانی ئێران به‌ رانییه‌ و قه‌لادزه‌دا تێپه‌ر ده‌بوو...

که پتر له سهعاتیک و نیوی خایاند هاتینه سهر شتی عادهتی که ماملهتی رۆژانهی سیاسهته. به زهردهیه که وه گوتی، بابزانم چیت خواییشته «گل لی هسه شتریدی؟» - ئه و نییهی «تریدی» هکهی دریز کردوه، مه بهستی ته گهره نه هیشتن بوو. با به خوینهر بلیم من له و دیدهنیه دا هه رگیز پاله وانفیم نه کرد، نه چوومه چاوییه وه، بهوپه ری ئارامی و ریز لینانه وه دهمدواند ته نانهت له ئاست «شتریدی» دا گوتم «فخامة الپاشا» له لایه ن باری شه خسییه وه هیچ ته کلیم نییه چونکه ئابووریم تیروته سه له، ئه گهر پتیو یستم هه بایه دهمگوت... سئ ته کلیم لی کرد. له پیشه وه داوام لی کرد رینگه ی نیوان کۆیه و رانیه مان بز بکریته وه. بیهوخران ته له فۆنی هه لگرت له گه ل نه دیم پاچه چی وه زیری «اعمار» قسه ی کرد گوتی فلانه که سم لایه دیته لات بز مه سه له ی رپی رانیه، هه ر له مرۆکه وه ده ست بکه نه کردنه وه ی... خواییشته دوه م ه ی تووتن بوو... ته له فۆنی هه لگرت له گه ل «ضیاء جعفر» قسه بکات که وه زیری «مواصلات» و وه کیل وه زیری «اقتصاد» یش بوو، تووتن ئه وسا سه ربه «اقتصاد» بوو. د. ضیاء له مواصلات ده رچوو بوو. له گه ل ته له فۆنی وه زاره تی (اقتصاد) قسه ی کرد، ده رکه وت جارئ نه گه یشتوته جئ. پنی گوتم هه تا تۆ له گه ل نه دیم قسه ت ته واو ده که یت من «ضیاء» م دیتوه و هه موو شتینکم تینگه یاندوه. مه بهستی سینیهم چاره سه رکردنی مه سه له ی عه شره ته که و

به ر له سالیک پتر براده رینکی عه ره ب که دوور به دوور چه زی له نووسینه کانم کردبوو، دوا ی گه رانه وه ی بز عیراق له سه فاره تینکی به ک له ولاته کانی ئه فریقیا، خوی پی ناساندم و رۆژیک له رۆژانی دهمه و به هار منی برده ده ره وه ی به غدا، له مالی براده رینکی خوی مینوانی نیوه رۆژه بووین. برا گه وره ی ئه و خاوه ن ماله هاته به خیره ئینانمان، شه هاده ی نه بوو به لام زور زیره ک و باخه به ر بوو. له به ره و کۆتایی دانیشتنه که مان گوتی: له سه ره تا کانی شو رشی ۱۴ ته مووز سه رباز بووم له دایره یه کی وه زاره تی دیفاع. رۆژنیکیان ئامری ئه و دایره یه ناردمی بز مه قه ری وه زیر که ته قیری نکی بز به ئینم له سه ر دیده نینکی (د. مسعود محمد) له گه ل نووری پاشای کردوه، ئایه تۆ ئه و که سه ی؟ پیم گوته وه: که سینکی دیکه شک نابهم ئه و ناوه ی هه بیته له وانه ی به به ریانوه بیت وتووێژ له گه ل نووری پاشادا بکه ن، به لام من دو کۆرام نییه، ده بی خیره ومه ندیک ئه و له قه به ی به شاباش له قه به لم کرد بیت. قه ول بوو دو کۆر که مال مه زه هه ر دیدنه ی له گه ل ئه و شه خسه بکات به لام تا ئیستا رینک نه که وت یه کتر ببینن. دکۆر که مال خه ریکی کۆ کردنه وه ی ئه و جۆره وه سیقانه یه و زۆربشی کۆ کردۆته وه.

گرتووهکان بوو که بهر لهچهند رېژنیک له مهجلیس داوام کړدبوو. گوتی من سبهینې سغه دهکهم بڼه وروپا حهز دهکهای به ماجد، مه بهستی ماجد مستهفا وهزیری (شوون اجتماعی) بوو. دهلیم لهگهلت خه ریک بیت بڼه خیرایی کړدن لهو مهسه لهیه، گوتم پاشا ماجد بهگ دؤستمه بهلام بهینی لهگهلت عهشده ته که ساز نییه. گوتی به جه میل دهلیم لهگهلت خه ریک بیت، مه بهستی جه میل مه دفعه عی سهرهک وهزیران بوو، گوتم پاشا راستیه که عی له خوت به ولاره کیشه که به که س چار ناکړئ. دهستی راسته عی هه لگرت خستیه سهر شانی چه په عی و گوتی هم مهسه لهیه له سهر منی حساب بکه... ئیتر به لین لهوه گه وره تر نابیت. به وده دا دیده نییه که کڅتایی هات. پنی ناوئ بلیم چومه لای نه دیم پاچه چی چونی به خیر هیناوم... به ره وهزاره تی اقتصادوه چوم، گه شتمه ژووری سکرته ره که عی وهزیر دیم نووری پاشا خوی هاتوته لای... د. ضیاء یش وهک نه دیم له پاده به در به خیری هینام...

دوای ده رېژنیک بوو به په مه زمان، ئیواره عی په که م یان دوهم بوو مه لیک فهیسه لی دوهم داوه تیکی نایب و ئه عیانانی کړد بڼه به ربانگی په مه زمان. که له «بلاط» که عی کڅن به راسته عی حه وشه عی پشه وه عی به ره و باغه که عی بام دایه وه و چومه ژوورئ په حمه تی ئه حمه د مختار بابان له دوروه به باوه شی کرایه وه بزم هات و دهسته ملانم بوو گوتی موبارهک بیت، مه شرووعی قانونی عه فوی جه ماعه ته که ئه مړکه ئیمزا کړا! وهی که ته زووی شادیم به به دهنه هات تا ئه وهی ئه گهر خوم نه گرتایه فرمیسکم ده هات. شهش وهزیری دیکه و نایی سهرهک وهزیران عه لی جه وده ت ئه یوبی، وه هام له بیر هاتن بڼه موباره کبایدیم و وینه گریان هینا چه ند وینه عی کی بیر وه ریمان گرت. له داوه ته که خوم خه بهری هه ندیک له ناسیا وه کانم دا که قانونی عه فوو ده رچووه، جاری نه یانیستبوو...

دوای گه پانه وه م بڼه کڅی له پشووی هاوینه عی په رله ماندا شینخ ئه حمه دی بارزانی که خوی و چه ند که سیک دیکه له به ندیخانه مابونه وه کاغه زیک بڼه ناردم (کاغه زه که ماوه) به «ئهمه داغای زیناری» دا ویرای سپاسنامه، دوای یارمه تی ده کړد بڼه به ردانی خوی و ئه و چه ند که سه. داخوازییه که عی له کاغه زه که نه نو سیبوو، هر ئه وهنده عی نو سیبوو که هه لگری نامه وه کیلی ئه وه له هه موو

قسه ښکدا، به داخه وه دواى به سه رچوونى پشوى هاوینه من خوم دهره تم نه ما هه ولې شتى گه وره بدهم. نه و کومه له مانه وه به حه بسى هه تا 14ى ته مووزى 1958.

له و هاوینه دا سه رداننکى سلیمانیم کرد بږ دیده نى و دوعاخوازی، میوانى حاجى مه لا محیه ددین بووم چهند رږڅیکى زیده خوشمان له گهل دوست و ناسیاوى کون و نویدا رابوارد. هر رږڅه و هر شه وه داوه تی دوستیمان گهرم داده هیتا، حه ماغای نه وره حماناغا نیوه رږڅه یه کى به هاتوبات و قه له بالغى ته واوه وه له مال و دیوه خانه کى نایه وه. خاله مچول: «مسته فا حاجى برایماغا» م، دیتوه گوتم وا بووم به نایب هه رچهند ته لاقیشت خواردبوو که نابم. گوتى تږ کهى نایبیت؟ حکومه تی دهسته لاتى نه بوو! ته لاقى من گوناهاى چیه؟

له و هاوینه دا دهست کرا به نه خسه کیشانى رینگى رانیه، نه دنازیاره کان دهیانویست له لای گوندی «فه قییان» وه که به ره و باشوورى شار که وتوه. رینگاکه ئاودیوى چیاى هه یبه سولتان بکن. جه ماهیر نه یسه لماند پنیان داگرت له سر نه وهى که هر ده بى رینگاکه له چنارڅکه وه تپه ریت. چهنديکى وستم ئیقناعیان بکه م که لایه نى فه ننی رینکا بږ نه دنازیار به جى بهیلین سوودى نه بوو... به ناچارى و به حوکمى کوته کى بازارى کوین رینگاکه له سه ختترین شوینى نه و شاخه وه ئاواى دیوى چنارڅک بوو. هرچى رینى فه قیینه خاک و نه رمانه، ته نانه له سییه کاندنا قايمقامینکى مووسلې له «دبونى» یه کان و زوریش نوکته ساز بوو به هه ول و نه رکینکى که م ئوتوموبیلی گه یانده سه رووى چیاکه به پشتى دینى فه قیینه وه.

هر له و هاوینه دا په یامنیزى رږڅنامه ی «نیویزک تایمز» ی نه مریکا هاته کوین له مالى کاکه زیاد دابه زى دوو رږڅ و دوو شهومان له گهلدا بوو، یه کجار شتى نوینى لى بیستین. و ازانم ناوى Robert Doty بوو. که گه راپه وه بږ شوینى خوى، وهک بیستمان گوتاریکى دریڅى له سر هاتنه کى بږ عیراق و بږ کوین نووسیوو به لام حکومت نه یه پښت دانى نه و ژماره یه بیته عیراق، نه مانزانى چى نووسیوو به لام ماده م حکومت له و ده مه دا راي لى نه بووه دیاره شتى چاکى به لای ئیمه دا نووسیوه.

یه کهم هاوینی دوی دەرچوونم به نایب ئیتر یان له سه رتا کهیدا یان دوی به سه رچوونی پشووی هاوینهی په رله مان بوو له لایه ن ئاشتیخوازان وه داوه تیک کراین من و کاکه زیاد و سه مه دی حاجی محمه دی به ننا «حاجی مه نجه ل». وابزانم ئه حمه دی حه مه د ئه مینا غای دزه بییش چوین.⁴³

ئو ئیواره یه به ده م مه زگوفیکی مه یله و هه ژاران وه دوورودیژ له بزوتنه که دواين، قسه که ره که یان چه ندیکی ویستی ئیقناعم بکات به وهی خوی دهیه ویست، من له بیروباوه ری خۆم وازنه هینا، ئیستاکه ش وازم لئی نه هیناوه که ئه م بزوتنه وه یه ناوه پۆکی نییه و جۆری خه بات ناگۆریت و هه یچی به سه ره وه نانیت. ئه وه نه بی که ئاشتیخواز ده بی به پئی ئاره زۆی لایه نی چه پ بره قسئ و یه خه ی دوژمه کانی بگريت بۆ حیسابی چه پ، ئاشتیخواز ده بوو یه خه ی کۆریای باکوور بگريت که وروژمی برده سه ر کۆریای باشوور. ئاشتیخواز ده بوو ئیمزا کۆکاته وه دژی جهنگ له و ولاتانه که به لای ئاشتیخوازان وه شه ر هه لده گیرسین، چ فایده سینسه د ملیۆن ئیمزای چینییه کان؟ ده سا من به پینجسه د ملیونیش رازی نیم، چونکه هه موو چین بی ئیمزاش له و جغه دایه که ئاشتیخواز به ده وری خۆیه وه ی کیشاوه. چ سوود هه یه له وه دا بۆ حه رام کردنی گوشت خواردن مه زبه ته به مه ر ئیمزا بکه ی خۆ مه ر گوشتخۆر نییه! تۆ برۆ ئیمزای گورگم بۆ بیته! شه وه که مان رابوارد بیسوود به لام دوعاخوایی براده رانه مان له یه کدی کرد.

هاوینی دیکه من که چوومه جغزی ئاشتیخوازی به را لئ بوون نه بوو، حیزب بریاری دا به شداری بکه م له یه کهم کۆبوونه وه ی ئاشتیخوازان. من و دوو نایی دیکه ی به ره ی نیشتمانیی یه کگرتوو «ذنون ایوب» و «خدوری خدوری» به شدار بووین، زوربه ی حیزب و که سانیک پینان ده گوترا «شخصیات وطنیه» بی ئه وه ی به شداری بکه ن له و کۆبوونه وه یه موباره که بادییان لئ کرد به نووسین له پۆژنامان... هه موومان ده زانین ئاشتیخوازی و بزوتنه وه ی لاوان و ئافره تان و

⁴³ - نوێنه رانی ئاشتیخواز ئه مانه بوون: عامر عبدالله، حمزه سلمان، صاحب حداد و رزوق تلو.

قسه که ریان به زۆری هه ره زۆر عامر عبدالله بوو... له ۱۹۷۳ بوو به وه زیر. به ئیستقاله له وه زاره ت دەرچوو.

هەرچی ئەوتۆیی هەبوو لە یەک سەرچاوەی ئاشکراوە شەله‌گەیان دەکرایەو. هەموو کارتۆنی بوون و لە خۆوە پشستی ملی خۆیانیان نەدەخوړاند و چ رایەکی سەر بەخۆیان نەبوو لە هیچ کاریک، ئەمەش شتیک بە لای منەو وەک کفر وایە بە لای خواناسەو، قەتیش ئەو ریکخراوانە بە لای سەر خوارکردنەو لە کوردانەو نەچوو هەتا لە پنی منەتبارییەو بە تەئید چاکەیان بدەینەو. قسە ی بیلزوم لەم بابەتەو وەک تۆلەکی بەهار وایە. هەموومان دەیزانین با چی دی سەری خوینەری پین نەیشینم...

وا ریککەوت رۆژیک لە رۆژە خۆش و چالاکەکانی مەجلیسم، مام جەلال، کە وابزانم، تازە لە سانەوی دەرچووبوو. هاتە سەردانی پەرلەمان، وەکۆ گۆنگریک لە بالکۆنی گۆنگران سەیری بینەوبەرە ی نیوان حکومەت و موعارەزە ی دەرکرد. لایەحەکی قانونییان هینا بە کەم کردنەو ی رەسمی هەندیک لە ماددە ی خۆراک کە گۆیا بە چاکە ی کەمدەستانەو ریک خراوە. لە نۆرە قسە ی خۆمدا خۆشامەدیم لە لایەحە کە کرد بەلام رەخنەم لەویدا لێ گرت کە ئەو چاکە ی چی ئەوتۆ نییە هەژاری پین بەحسیتەو، دوا ی ئەو هەموو بەلێن و مزگینتی کە بەینیکە حکومەت رای دەگەینە ی چاوەنۆری شتیک دڵخۆشکەرەمان دەرکرد کەچی «تمخض الجبل فولد فارا». چەند جاریکی دیکەش لەو رۆژەدا قسەم کرد، وام بۆ هات وشە ی «جد» لە گوتارەکانمدا بلیمەو. مام جەلال گوتی: بەراستی ئیمزۆکە «نائب الجد» بوویت. دوا ی هەلستانی مەجلیس ئەو رۆژە لە کۆریدۆر لەگەڵ جەمیل المدفعی پیک گەشتین، نەختیک مەیلەو بە گەییەو گوتی: «اخي شنو ولد فارا، ولد جملا...؟» گوتم: «صاحب الفخامة! عبرت عن شعوري».

ئەو هاوینە ی کۆیەم بە عەدەتی سالانی پینشوومم بردە سەر، ئەوەندە نەبی کە تینکهاویشتن و جموجوولی دەمی هەلبژاردنەکی زستانی جاری بە بووانەو دياربوو، خەلق پتر لە عەدەتیان بە گەرمی سلایان لێ دەرکردم. ریکەوتیک زینە خۆش ئەو بوو کە کاک باایز عەبدوللا دزەیی کۆنە برادەری سانەوی و حوقوقم و معاون تەسویە ی رانیە سەریکی کۆیە ی دا منیش بە هەلم زانی و بەلێنم لێ وەرگرت کە دوا ی چەند رۆژیک بیتەو سەردانمان لە چنارۆک... ئەو رۆژانی پینج شەمۆ و جومعە ی بۆ دەست دەدا لە جینی وەزیفەکی دوور کەوێتەو. شەوی

نیوان چوار شه‌مۆ و پینچ شه‌مۆ چوممه چنارۆک، له به‌یانی پینچ شه‌مۆه براده‌رانی کۆیی سهره‌تایان گه‌یشته چنارۆک، کاکه زیاد و سه‌مه‌دی حاجی محهمه‌د (به سه‌فه‌ری سهردان له خزمان هاتبۆوه کۆیی) و تاقمه‌که‌یان مه‌یله‌و زووتر له 'خه‌لقه‌که گه‌یشتن. به‌هه‌مه‌حال کۆمه‌له‌ی کۆیی و هی رانیه (کاک باییز، خاله خدر و کورپکی شیخ محهمه‌د، شیخ حسین، عه‌لی به‌گی قادر به‌گ و تاقمیان) به‌یه‌که‌وه نانی سبه‌ینه‌یان له چنارۆک خوارد. کۆمه‌لێک بووین ئه‌وه‌نده گه‌ش و ریک و لیکهاتوو به جۆریکیش له بێ فهرقیدا نوکته‌بازی و شوخی ده‌کرا، کوردی گوته‌نی، ئه‌ستیره له عاسمانان هاتبۆونه سه‌یرمان. قسه‌خۆش و سوچه‌تچی وه‌کوو میرزای حاجی که‌ریم و فه‌تحولای کشته‌ک و سه‌مه‌دی حاجی مه‌نجه‌ل، تاقمی دلته‌ری وه‌کوو ئه‌حمه‌دی حه‌مه مه‌لا و عومه‌ر عه‌بدولا و عه‌لی گچکه، ناشزانم سالح شه‌مس و مه‌جیدی حاجی کاک ئه‌مین و که‌ریم تۆفیق و چه‌ندین ناسیاوی دیکه که هه‌ریه‌که به هه‌وایه‌ک لێی ده‌دا و له هه‌وایه‌ک ده‌یفۆسته‌وه به‌ر چ جۆره تاقمیک ده‌که‌ون، کاک باییزیش که به هه‌موو عومری خه‌ریکی خه‌م و ره‌واندنه‌وه و ته‌گه‌ره نه‌هینشتن بوو، ئه‌و رۆژه و شه‌وئ و سبه‌ینی هه‌تا ده‌مه‌و عه‌سر که جه‌ماعه‌تی رانیه به‌ره‌و ماڵ بوونه‌وه له‌و مه‌زرایه‌ی بێ خه‌م و خه‌یالی و برایه‌تی و پاکی و شوخیدا دله چاکه‌خوازه‌که‌ی خۆی تیراو ده‌کرد.

داخم ناچێ رۆژی دوهم پاش جه‌می نیوه‌رۆژه خه‌به‌ریان له کۆیه هینا که سه‌یده‌کانی دینی سیتان له سهر نۆزه ئاو سنی که‌سیان له یه‌کتر کوشتووه، مه‌یته‌کانیان وا له کۆیی بۆ نازانم چی... خه‌به‌ره‌که له‌و ده‌م و زه‌مانه‌دا که کوشتن زنده ده‌گه‌من بوو وه‌ک ئاوێکی ساردی لێ هات به‌سه‌ر ئه‌و به‌زم و خۆشییه‌دا کرا... پاش عه‌سر کۆییه‌کانیش دوعاخوازییان کرد، من و میرزا حاجی که‌ریم شه‌وێکی دیکه‌ش ماینه‌وه بۆ به‌یانی چووینه‌وه کۆیی. ئێسته که چاوی په‌ندگه‌ری له‌و رۆژه ده‌برم، جۆره‌ک سه‌رژماره‌ی مه‌رگ و ژینی تیدا ده‌که‌م، ده‌بینم له گرووپی که‌یف و شادیی ئه‌و رۆژگاره که‌سانی که دوا‌ی ئه‌م دێره ناویان دیت هه‌ریه‌ک به سه‌به‌بی‌ک و له کاتێکی جودادا مه‌رگ پێچانییه‌وه. له کۆمه‌لی رانیه، خالِم شیخ خدر و شیخ محهمه‌دی کورپی و عه‌لی به‌گی قادر به‌گ و حه‌مه سالحی یاریده‌ده‌ری شیخ حسین... ره‌نگه‌ هی دیکه‌ش مردوون که من ناویانم له‌بیر نییه. له کۆمه‌له‌ی کۆیی، ئه‌حمه‌دی حه‌مه مه‌لا و عه‌لی گچکه و فه‌تحولا و مه‌جیدی حاجی

کاکه ئه مین و سالح شه مس و کهریم توفیق میرزا و سه مه د و به کر به ننا، برای سه مه د، رهنگه هی دیکهش چونکه نه هه مووم به بیردا دینه وه نه ده شزانم ئه و خه لکه چه ند نۆکه ر و به رده سستی له گه لدا بوو.

به نمونه شه وئ ولاغه که ی کهریم توفیق له نزیک جینی رابواردنی ئه و خه لکه له سوولی پاشا به سترابووه په تی پساند و چو بۆ لای ولاغه کانی کۆمه له ی رانیه. کاکه یینی، بئ ئه وه ی مه جلیسی رهندان ئاگادار بئ، له و لاپاله ی به ر که پره کانی هۆبه که ی چنارۆکیان که هه موویان خزم بوون بوو به شه په ئه سپیک پازده ئه سپ لیکیان راده کینشا... چۆنا و چوونی لیک ترازاندران؟ نازانم! ئه سپ هه بوو به و شه وه مایینی هه لبری بۆ ناو ره ز و چه م و چه رگه ن و هه لدران به حالیک گیرانه وه باس ناکریت. چاک بوو مانگه شه ویک بوو ده تگوت زیوه ده نا پیاده له و نغوردانه به شه وی تاریک ریگه ی دهر نه ده کرد. گرته وه ی ئه و ولاغانه به ژماره یه ک له نۆکه ران کرا که هه موو حیسابی ژماره ی زیندوو و مردووای تیک ده دات.

دوای به سه رچوونی پشوری هاوینه ی پارله مان چومه وه به غدا بۆ ئه و ژووره ی تروکادیرۆ که سالی پشتر تیندا ده ژیام. نوکته یه کی بچکۆلانه ی ئه و ده مانه پینه ندی به ژووره که وه هیه، یه ک له هاوپۆله کانی خویندنی حوقوقم ئیبراهیم ئه لغه سبان بووبوو به موه زه ف له ئینحیسار. چه ندی خۆمی ده دیت و چه ندی له خه لقیش ئه حوالی ده پرسیم هه ر به «عثمان» ناوی ده بردم، «اشلونک عثمان، شنو اخبارک عثمان، سه لمولي علی عثمان». جاریکیان له جه ریده خویندبوویه وه که فلان که س هاتۆته به غدا و له فلانه ئۆتیل دابه زیوه. کاکه غه سبان به شوینی ئه و خه به ره وه هاتوو بۆ ئۆتيله که م له له وحه ی ناوه کان «مسعود محمد» و نومه ی ژووره که ی خویندۆته وه، که هاته ژووره وه به گور بۆ ده ستگوشینم هات و گوئی: «اهلا بالاخ عثمان...» سه فه ری کۆیه م کردبوو، من له وئ نه بووم، که گه رامه وه به غدا و دیتی گوئی: «روح ازور کویسنجق و ما اشوف عثمان؟». به لام جاری ماویه تی، رۆژیکیان له کاکه زیادی پرسیبوو: «عثمان شلونه!» پنی گوئیوو: تۆ چته وه عوسمان عوسمانت به ده مه وه گرتوو... ئه مه فلانه عوسمان نییه... هاته لام له ئوتیل ئه حمه دی حه مه ده میناغام لا بوو، به چاویکی شه رمانانه وه گوئی «اخاف حچایه عثمان زعلتک» تینیگه یاندم که به «عثمان الجلیلی» مووسلم لئ حالی بووه،

که چی به ته مابوو بم بینن. دلم دایه وه و دانیشتبووین نهحه داغای دزه یی خه ریک بوو تنیه پریت، غه سبان بزی راست بزوه، لئی قریواند: «تفضل عبد الصمد»... تومز به سه مه دی حاجی مه نجه لی تیگهی بوو. من و نهحه دامانه پیکه نینیک غه سبان سه ری لی سوورما.

پاش بوونم به نایب و بلاو بوونه وهی دووانه کان و گوتاره کانم ئالقهی ناسراویم له لایه ن خوینده وارانی به غذا و دهره وهی به غداش زوری فهرق کرد. له گهل کز مه له ی رۆشنیریانی ناوه راست و حیزبه دیمزکراتیه کاندا پیوه ندیم به هیزتر بوو، دیدهم له گه لیاندا زیادی کرد. کامل چادرچی، سه د رهحه مه له گزری، باوه ری پیم هه بوو حورمه تی نیابه ته که شمی ده گرت، که به هیزی میلله ت هاتووم. له نمونه ی نه م باوه ر و حورمه ته شتیک ده گیزمه وه: رۆژیکیان ته له فونی بۆ کردم و گوتی: قسم پیت هه یه ده ترسم شوینه که ی تۆ که ئوتیله ری به مه حره می قسان نه دات ده نا خۆم ده هاتمه لات... چومه لای. گوتی: کوریکم له به ندیخانه ی «نه بوو غریب» گیراوه، سه ردانیم کرد دیتم وه زعی نه و گرتوانه یه کجار ناراحه ته. هه رچه ند به بۆنه ی گیرانی کورمه وه به ندیخانه که م دیت به لام خواهیستم لیت بۆ کوری خۆم و هه موو حه پسه کانیشه. حه زده که م به و جۆره ی بۆت ده لویت له گهل حکومه ت بدوینیت بۆ چاره سه ر کردنی وه زعی نه و گرتوانه. بشزانم له خۆت به ولاره ته کلیفی نه وتو له هیه ک سینک ناکه م با نه ندای «وطني ديمقراطي» ش بیت.

چومه لای وه زیری داخلیه، مه رحووم «حسام الدین جمعه»، پیم گوت: من حه ز له هه راومه زاده ناکه م، نه گه ر چاره ی نه و به ندیخانه یه ده که یه ت به چاکتردا زۆرت مه منوون ده بم ده نا بم به خشه مه سه له که له مه جلس باس ده که م. گوتی: یه ک دوو رۆژم لی راوه سه ته و به س. دواتر کامل چادرچی خۆی پنی گوتم که وه زعی به ندیخانه که زوری فهرق کردووه.

سیاسه تمه دارانی ده ولت که له سه روویانه وه عبداولللاه بوو، ده یانزانی له به ر گه لی حیسابی دهره وه و ناوه وه پیویسته گزرانیک به سه ر وه زعی رامیاری عیزا قدا بیت. نووری سه عید، وه ک له بیرمه، جارئ له دهره وه بوو. «د. فاضل الجمالی» بوو به سه ره ک وه زیران، وه زاره تیکی هه مه رهنگی پیک هیتا به شیکی دیاری نه ندامه کانی سه ره به حیزبی نووری سه عید بوون. سن نائیبی «معارض» ی کرد به

وهزير، «رفائيل بطي» بۆ وهزارهتي «ارشاد»، «حسن عبدالرحمن». وهك ديتته وه بيرم، بۆ «شؤون اجتماعية» و «عبدالرحمن الجليلي» بۆ «اقتصاد». ههنديك كهسايهتیی سهر بهخۆ بهشدارييان كرد، لهوانه «د. عبدالمجيد القصاب» بۆ مهعارف. «د. عبدالرحمن الجليلي» داواي كردم كه له گهلی بدویم لهسهر مهسهلهي تووتن. من له رانيه بووم كه وهلامهكهي هات... بهداخه وه لهگهل ههموو گهرموگوپي دهمل نيا بهتمان و متمانهيهكي به يهكديمان دهكرد، بينهختي وههاي كرد له يهكهم كۆبوونه وهمان ساردايي بكه ويته نيوانمانه وه، ئهويش نهختيك خهتاي من بوو له بهكارهيناني وشهيهكي مهيله و ناله بار، هينديكيش بيتهحه موولي ئه وه كه دهبوو بزاني مه بهستيكي خراپم نيه... به هه مه حال تارا دهيهك به چاكي تووتن كرده وه بوون... هه له هاته پيش، له تۆلهي نهقل كردني ئه وه مديره ي كچان كه ده مانچهيان پيوه نا و له بهر داخوازي واقيعيش رووي ته كليقم له «د. عبد المجيد القصاب» نا بۆ لاداني مدير ي سانه وي. بي ئه وه ي لهسهر كاغه ز به رزي كاته وه و ئه و چاوه ي بري بووبيه وه ئه وراق ي به رده مي هه لي نه بري ه وه ئه مري نه قلی مديره ي ئيمزا كرده...

نفوس سهر به (شؤون) بوو، مه ئمووري نفوس كه پور زاشم بوو زۆر بيلز ووم ناحه زايه تيي كردين و به رده و اميش بوو له و پيشهيه. هه سه ن عه بدولر ه حمان-يش بي سيودوو له كۆيه ي دوور خسته وه... چه نديكي هه وليز ويستي برياره كان بگوپين بينسوود بوو. به و نه قلانه سفتي و گرژي له وه زعي حكومه تي كۆيه زوري كه م كرده... راسته نه قلی دوو كه س باري عيراق و كورد راست ناكاته وه به لام نه قل نه كرده ني شيان چ سوودي بۆ عيراق و كورد نه بوو وه كوو دركيش له چاو ده چه قين جگه له وه كه نه قلی دوستي حكومه ت سهر كه وتنه بۆ ئه وه ي حكومه ت نيه كه ده كاته وه به ره ي خۆمان.

هاتني د. جهليلي و هه سه ن عه بدولر ه حمان پتر له وه زيري ديكه راگه يه ن بوو چونكه هه ردوويان ئه ندامي حيزبي «الجبته الشعبية» بوون كه له لايه ن ژماره يه كي زۆر له ناوداران و خاوه ن پايه و خوينده واري به غذا و شويئي ديكه پينك هاتبوو له مانه: «طه الهاشمي، شيخ رضا الشيببي، صادق البصام، نصرت الفارسي، ذيبان الغبان، عبدالرزاق الشخيلي، نجيب الصائغ» و هي ديكه ش له م بابته. دياره حيزبي

ئەوتویی بێ وەرگرتنی بەلێن بە گورپیتی سیاسەت، تیکەل بە حکوومەت نابێ. خیزا عورفی ھەلستا و پۆژنامە ئازاد بوو و پەھاییەکی ھەستپیکراو لە نێوان تیکرای خەلق، بەتایبەتی ئەوەی سەرۆکاریکی بە سیاسەتەو ھەیه، بە دی دەکرا. بە نمونە: گوتاریکم لە پۆژنامەکە «صادق البصام» بلأو نەکرایەو خیزا بە خیزا لە پۆژنامە «رفائیل بطی» خۆی، کە وەزیر بوو، بلأوکرایەو. پۆژنامە ھەبوو داخرابوون کەوتنەو ھەرچوون. «فاضل الجمالی» پۆژنامەیکە تاییەتی بە سیاسەتی خۆی ھەرکرد وایانم ناوی «العمل» بوو، دەمودووی جودا بوو لە پۆژنامە تەقلیدیەکانی حکوومەت.

بەیانییەک جاری بە تەواوی خەبەرم نەبوو پۆژ بروسکەیکەیان دامی بە ئیمزای چەند کۆییەکی ناسیاوی خۆم کە خزمیکیشمیان لە نێوانیدا بووم بە ناوی جەماھیری موزاھەرەکردووی کۆیە داوای چارەسەر کردنی بێ پنی شارەکە دەکن کە ئەوسا بە زەحمەت زستانان ئۆتۆمبیل لە کەرکووک و ھەولێرەو دەگەشتە کوێ. من کەموزۆر ئاگام لەو کارە نەبوو، بەو بروسکەیکە زانیم موزاھەرە لە کۆیی کراو. لە ھەرگەیی مەجلیس تووشی سەعید قەزاز، وەزیری داخلیە ھاتم. بێ سیۆدو پەلاماری دام بە قسە لەسەر ئەو موزاھەرەیکە. من نەمزانی بۆچی بەدوا پەلامارەکیدە گوتی: ھەمە زیاد و تۆ ھەقە ھەر یەکەتان ھوت سأل ھەس بکری... دواتر زانیم ئیدارەیی کۆیی لە بەغدا گەیاندوو کە موزاھەرەیکە بە تەئسیری «نواب کويسنجق في بغداد» کراو. لە وشە «نواب» مەبەستیان ئەو بوو کە حکوومەت بزانی کاکە زیاد-یش مەبەستە نەک ھەر تەنھا مەسعود ھەمەد. من وەلامیکی لە سەرەخۆ و پێ بە پیستی ئەو دەمەم دایەو بەلام لە ھەمان کاتدا بپارم دا شکاتی خۆم لە سەعید قەزاز لەسەر ئەو قسە قورسانەیی بێمە لای سەرەک وەزیران.

چوومە لای «رفائیل بطی» کە ژوورەیکە لە قاتی ژیر ژوورەیکە «د. فازیل جەمالی» بوو، باوھشی بۆم کردووە و بە گەرمی بەخیری ھینام، پێم گوت کە خەبەرم بۆ بداتە د. فازیل بچمە لای تا شکات لە وەزیری داخلیە بکەم... حکایەتەیکەم بۆ گێزیایەو. بە بینینی ئەو مەسەلەیکە لە ناکاو و چاوەرەوان نەکراویش بوو. جاری قاوھم نەخوارد پۆژ سەعید قەزار ھاتە ژوورەو، من لە بەری ھەلستام

به پرووی گرځه وه، په فائیل بوی چوو زور به په روښه وه پنی گوت که هرگیز به ته ما نه بووه من گله یی له سه عید قه زاز بکه م... که نه مه ی بیست سه عید قه زاز بوم هات گوتی: کورپه چون له توه گله یی بوم من په وایه تو خۆشه ویست... و... و... نازانم چی منی. هر له گهل نه مه دا دهستی خسته م لمه وه منیش پیم گوت که به ته ما بووم بچمه لای سهره ک وه زیان بوم شکات. به مه نده گرځی نیوانمان په ویه وه یتیر دهستی گرتم به قادرمه یه کی نیوان ژووری د. فازیل و به شی مه حره مانه ی نه و بینایه ی لنی بوو سهری خستم هه تا به دهستی خوی دهرگه ی د. فازیلی کرده وه بوم. چهندي گوتم با داوای چونه ژورور بکه م نه یسه لماند. منی گه یانده ناو ژورره که، بایی نه وه ی د. فازیل نه ویش بیننی یتیر کشایه وه من وه هام رانواند که ته نها بوم سهردانی موجه له چوم هه ته لای.

به یتزنی خوینتر له نمونه ی په فتاری نه و جیله ی که من پنی راهات بووم شتینکم له و سهردانه ده گنر مه وه: که هه لستام بوم دهرچوون د. فازیل له گهل هات هه تا دهرگای ژورره که خوی شی دهرگا که ی کرده وه. من خهریک بووم پالتوم له بهر که م توم هز ته قه لی (بطانه) ی هه لوه شابوو دهستم چوو نه و که لینی هه لوه شاوه که. دهستم کیشایه وه و په پیتشم کرده وه دیسان بوم جاری دوهم و سینه میش هه رچووه پنی هه له. د. فازیل که به مامم ده شیا و له مه رته به ی ماموستام بوو قاپووته که می لنی ستاندم، چهنديکی ویستم نه یه لم قاپووته که م بوم رابگریته نه ی بیست و به یتلحاحه وه قاپووته که می له بهر کردم. خوینتر لیم به سله میتنی که ده لیم نه وسا و یتستا که ش ته زووی شهرم پیدا ده هات و دیته وه.

نه م حیکایه توه که هه لویتینکی زووترم به بیر ده هینیتته وه: که دوا ی بوونم به نایب. ناوینکی په یدا کرد، چوم ه زیاره تی مه لیک و عه بدولثیلا ه... مه لیک جارنی له ژیر «وصایه» بوو، هی نه وه نه بوو له غه یری ریژلینان هیچی دیکه ی له گوئی بچرپیتیت. به لام لای عه بدولثیلا ه چهن د قسه یه کی په نندامیزم بوم به رژه وه نندی نیابه ته که م کرد که گوتم: له وانه یه مرؤ سه هوو بکات وه یا باشتیرین په فتار فه راموش بکات وه یا له ته عبیر سهرکه وتوو نه بیت به لام ده مه وئ خاوه ن به رزی عه بدولثیلا ه دلنیابیت مه به ستم چاکه ی نه م خاک و میلله ته یه. له وه لامدا گوتی:

«اخي كل انسان معرض للخطأ هسة اذا اني اگول ما اخطأ بمعني انا مجنون...»
 ٲمه دهقي قسهی خۆيه تی.

من له گۆشهی تیوه ٲرامانی خۆمه وه به لامه وه له تيشکی نيوه ٲوژهی هاوین ئاشکراتر بوو که مانه وهی د. فازيل له حوکم جهژنی موعارهزهيه چونکه زوربهی ناييان هی حيزيېنک (حزب الاتحاد الدستوري) که هی ٲو نييه، چاری ناچاره دهبی له گهل موعارهزه ٲييه ديی بکات. که سیکي مهجليسی به دواوه بوو چ ترسیکی نابي له 10- 15 موعارين، ٲه وسا ژمارهی ناييان دهوری 140 کهس بوو. من له بهر تيشکی ٲم ٲاستييه سه ره تاييه دا زمانی خۆم گرت له موعارهزه، هه نديک له موعاريزه کان، به تاييه تی خوالیخۆشبووی «عبدالجبّار الجومرد»، بوو به ئاگر و له عومری وه زارهی جه مالی هه لگه ٲا: ٲيوه چن؟ نوينه ری کين؟ کوا ٲشت و ٲه ناتان؟ بۆچی چاوبه سته کي ده کهن له گهل ميلله ت؟ کوا مهجليسی نيایيتان، کوا ٲه کس ره تتان؟ ٲيتر هه ٲوژه جزيک سووژناژوی دکتور جه مالی ده کرد. ٲاستييه کهی د. جۆمرد به وه زياريه تی د. عه بدول ٲه حمان ٲه لجه لیلی که هه ردوویان مووسلی بوون يه کجار ٲيک چوو تا ٲه وهی ٲوژنيکیان گوتی: به سه تا کهی له قه بی «صاحب المعالي» ٲه وای وه زياران بدیتريت. خوا هه ٲئاگرئ هه تا عه بدول ٲه حمان ٲه لجه لیلی نه بوو به «صاحب المعالي» د. جۆمرد چ لاری نه بوو له وه له قه به... له گهل نه جيب ٲه لسائينغ به يه که وه خه قه تمان له وه غافلييهی د. جۆمرد و موعاريزه کانی ديکهش ده خوارد که به دهستی خۆيان قه بر بۆ موعارهزه هه لده که نن.

له ئاست ٲه وه هه موو تیوه ژه نينهی ٲه خنه گرتن له وه زارعت که ٲالپشتی نييه له مهجليس يه ک دوو جاران يه ک له وه زياره کانی سه ره به «حزب الاتحاد الدستوري» گوتی: هه بوونی وه زياری وه کوو من که ده ستووريم به لگه يه له سه ره ٲه وهی که حيزب ٲالپشتی وه زارعت. مامۆستا خه ليل که ننه سکريتی حيزبی ٲيتحادی که به شداری نه کردبوو له وه زارعت، ٲوژنيکیان ٲاست بۆوه و گوتی: نه مده ويست به دهنگ بينم به لام وایي ده چي حيزب له وه وتووژانه دا به «کميّة مهملة» داده نريت و هه ره که سه به که يفی خۆی ٲي ده دوي. حيزب جاري هه ٲه وهستی خۆی له ئاست وه زارعت ده رنه ٲريوه چونکه سه روکی حيزب، نووری ٲاشا، له ٲه ورووپايه هه تا نه يه ته وه و سياسه تی ٲه نگريژ نه کات به رانه ره حکومه ت کهس مافی نييه له جياتی

حیزب قسه بکات... ئەمە‌ی گوت و سیاسەتی عێراق شەخەتی کرد. نە حکومەت نە پەرلەمان نە «بلاط» نە هیچ کەس و لایەنیک شتێکی بە دەستە‌وە نە‌ما بلێت و یا بکات... سەرلە‌به‌ریان چاویان برپە رێگە‌ی نووری سە‌عید کە لە ئە‌وروپا بیتە‌وە. موعارە‌زە‌ی عێراق لە و رۆژە‌وە نە‌فە‌سی برا و سەر‌قە‌بر نە‌بۆ‌وە. بە کە‌وتنی د. جە‌مالی موعارە‌زە‌ش کە‌وت.

نازانم لە پاش پەر‌ده چ ئالوێ‌ریک کرا بۆ هاتنە‌وە‌ی نووری پاشا، بە‌لام لە‌مسەر تا ئە‌وسە‌ری عێراق گێژی چا‌ونۆ‌رکێ‌ی هاتنە‌وە‌ی بوو. لە هە‌موو لایە‌کە‌وە پیش‌وا‌زیکە‌ران رۆژانە بە‌غدا دەرگوت لە نۆژە‌ن حکومە‌ت بنیات دەرئێ. بە پە‌نجە‌ی دە‌ستی‌ان هە‌ستت دەرگوت نووری سە‌عید هە‌موو شتێکە وەک کە هە‌ستی نە‌رمی و رە‌قی دەرکە‌یت. ئە و چە‌ند نایبە موعازیزە‌ی وەک جۆ‌م‌رد و عە‌بدول‌رە‌زاق ئە‌ل‌شێ‌خلێ بێ ئە‌وە‌ی ئا‌گایان لە خۆ بیت خ‌زمە‌تێ‌کی نووری سە‌عید‌یان کرد بە خە‌یالی کتێ‌یگرە‌وە‌شدا نە‌دە‌هات.

وەک گوتم من موعارە‌زە‌ی خۆ‌مم وە‌ستاندبوو لە دە‌می وە‌زارە‌تی د. جە‌مالی تا ئە و رۆژە‌ی لە موزا‌هەرە‌ی کرێ‌کاری بە‌سەر عور‌فی لێ ئی‌علان کرا و کرێ‌کاریک کوژرا و د.عە‌بدول‌رە‌حمان ئە‌ل‌جە‌لێ‌لی و حە‌سە‌ن عە‌بدول‌رە‌حمان ئی‌ستیع‌الە‌یان دا. بە‌هە‌مە‌حال باری سیاسی وە‌های لێ هات موعارە‌زە‌ی بایە‌خی نە‌میتێت چونکە وەک دەر‌کە‌وت بە‌رۆ‌ژە‌وە‌ندبێ‌نان خە‌ریکی هە‌نگاوێک بوون گۆ‌رانی تێ‌دا بیت. مە‌جلیسی نوێ‌نە‌ران هە‌لۆ‌ه‌شینرا و سەر‌ه‌ک وە‌زیرانیکی غە‌یری جە‌مالی‌یان هێ‌نا هە‌لبێ‌زاردنێ‌کی تازه بۆ مە‌جلیسیکی نوێ‌بابە‌ت راپەرێ‌نیت. من چ ئا‌گام لە‌وە نییە بە‌رە‌یه‌کی رێ‌کو‌پێ‌کی پانۆ‌پۆ‌ر لە‌ناو پار‌تی و بە‌دە‌وری چە‌ندو‌چۆ‌نی کاروبارییە‌وە پێ‌که‌اتوو دژی من و نیا‌بە‌تە‌کە‌م و رە‌فتاری سیاسیم. ئێ‌مه تا ئە و دە‌می مە‌جلیس هە‌لۆ‌ه‌شا بە زاهیر لێک رازی و هاو‌پێ و برادەر بووین چە‌ندیکێ لە بە‌غدا بووبین شە‌وانە و رۆژانە لە‌گە‌ڵ یە‌ک‌ترمان رادە‌بوراد، خۆ ئە‌گەر نا‌جایە‌زە‌یه‌کی‌شی تێ‌دا بیت دە‌لێم شە‌ویک کاکە زیاد و شە‌ویک من مە‌سەر‌فی دانێ‌شتنە‌کانی شە‌وانە‌مان دەرگوت ئێ‌نجا ئە‌گەر من ئە و نالە‌بارە‌م کە شی‌رو‌تیرم لێ هە‌لبێ‌گیریت ئە و هە‌موو برادە‌ییە و بە‌یه‌کە‌وە بوونە لە کوێ‌هە‌ دە‌هات!

حیزب بریاری دا یه کیکی دیکه تهرشیح بکات. ههرچهند له دلدا تا بلنی خۆم به مهغدوور دهزانی چونکه ههلوستهکه تاوانبار کردنی منی تیدا بوو نهک له بهر خودی تهرشیح نهکردنم دیسانهوه بایی موویهک بهسهر خۆم نههیتا و بریاری «حیزب» م سهلماند وهک که هیچی نارهوای تیدا نهییت. له قساندا کاکه زیاد گوتی: منیش پار لهسهر بریاری حیزب وازم له تهرشیح هیتا. پیم گوتهوه: ئهوهی تۆ بۆت به چاکه و پیاوهتی حساب کرا، ئه مهی من تاوانبار کردنه فهرقیان زۆره.

پیویست نابینم ئه و کیشهیه خورد بکه مهوه و کۆنه برینی پی بکولینمهوه ههر ئهوهنده دهلیم دنیاکه وهها سوورا که له کۆتایی تهکلیف له خۆم کرا بیهمهوه «مرشح» تهرشیحهکهشم به بریاری ههر دوو حیزبهکهی کۆیه بوو که له وه لێژاردنه دا هاریکاری هه بوو له نیوانیاندا. حکومهت یه کیکی به «منافس» هیتا بۆ تهرشیح بهلام قانون تهرشیحهکهی رعت کردهوه من له کۆیی به تهزکیه ده رچووم. حکومهتی ههولیر ئاگادار نه بوو که مرهشهحهکی رعت بۆتهوه، له نکاو زانی من ده رچووم به نایب. لهسهر ئه م خه به رنه دانهی ههولیر له لایه ن قه زاوه قایمقامی کۆیه، رهشید غه فوور-یان ته قاعود کرد. رهشید ئه فهندی به م بۆنه وه ده یگوت: «کل نفس ذائق الموت و الفنیس...» راستیه کهی بۆی به په رۆش بووم به لام چ چار!

ئه و ساله بۆ ئامانجی هاریکاری له هه لێژاردن به ریه کی یه کگرتووی نیشتیمانی پینک هاتبوو. له کۆیی دوای ده رچوونم به تهزکیه نوینه ری چه پ گوتی حه ق وایه بچیه پال به رهی یه کگرتوو. منیش رایه که م په سه ند کرد بروسکه یه کم بۆ به غدا لی دا که خۆم به ئه ندای به رهی یه کگرتوو له قه له م ده دم. ده بی بلیم به ر له چه ند سالی که له ته له فیزیۆنی به غدا له به رنامه ی «سیره و ذکریات» گوتم له خۆوه وه هام په سه ند کرد بچمه جه به وه راستیه کهی له بیرم نه بوو که «فاتح ره سوول» ئه و پینشیا زهی هیتایه پینش وا لیزه دا سه هوه که م راست کرده وه.

حیزب ناچاری کردم خۆم له رانیه ش بپالێوم. ههرچهند ئه م کاره له هیچی نه ده کرد قسه ی حیزبم هه لگرته وه... له گه ل نوینه ری حیزب عه لی عه بدولا دوای ده رچوونم به نایب له کۆیی بۆ رانیه چوین له مه خفه ری (قه سرۆک) نوینه ره که یان گه رانده وه کۆیی منیش چوومه رانیه. حاکمی رانیه به بۆنه ی ده رچوونم له کۆیی تهرشیحه کهی

رانیه می رت کرده و مهسه له له وهندهدا راوهستا... بههانه ی ئەم لایه نه له و کاره بهره وازهدا ئەوه بوو که ئەگەر من له رانیه دهریچم کۆی بهجی دههیلیم بۆ یهکیکی دیکه و بهمهدا پارتی نایینک قازانج دهکات بهلام ئەم راویژه هیچی بهسەر هیچهوه نهبوو چونکه دهشیا یهکیکی دیکه ی غهیری من بۆ رانیه بیت و حیزب دهریچوینیت وهک که دهبوو منیش دهرچوینیت. له حیزب هی وها ههبوو بۆ رانیه له من چاکتر بیت...

شه ویکیان نوینه رانی ههردوو حیزب کۆبوونه وهیهکیان لهگه ل کردم به ناوی موباره کبادی ولینکی حالیبوون... ئامۆژگاری ئەو شتانهیان کردم که به پینوستان دهزانی من له مهجلیس پیرهوی بکه... پینم گوتهوه براینه لیرهوه هیچ پلانیک داناندریت بۆ رهفترم له مهجلیس، جارێ دهبی بزانین دهستور ههیه ناشی بایی موو لینی لادهم. ئنجا قانونی دیکه ی جنائی و مهدهنی ههیه سه رپیچی لیکردنی مومکین نییه. هه ر پینشیا زینکی له منهوه و غهیری منهوه بیت دهبی به رینی خۆی له جغزی «قانونی ئینتیخابات» و «نظام داخلي» دا بروات و له دهنگداندا زۆرینه ی دهنگ وهربگریت... له مانهش بترازین، من چه ندیم هه ر هه ندیم، هه زار جار دنه م بدن له وه تیه ر ناکه م که دهیتوانم. له وانهیه لایحه ی قانون بیت هه ر تیی نهگه م... له وانه م بهسەر بابه تیکدا بکهوم باشی لئ حالی نهبووم وهیا عه ره بییه که م گرفت بهین... له وانه م شه رم دام بگریت و زمانم بگیرئ. گه لیک قسه ی دیکه شم له و باره وه کرد که ئەوسا وا پئ دهچوو قه ناعه تیان پئی دههینا. برایانه و دۆستانه دوعاخوا زیمان له یهکی کرد...

پۆژی کرانه وه ی دهوره ی چوره مین مهجلیس چووم بۆ خانه ی په رله مان. له پشته وه ماجد مسته فا، بووبوو نایی سلیمانی، و حه سه ن تاله بانی (مدیر دعایه عام) م دیت. چه ند نوکته و له تیفه مان لیکدی گرت و چوومه لای ناییه کانی به ره ی یه کگرتوو، کامل چادرچی تازه دهگه یشته په رله مان چاک و چۆنیمان کرد و گوئی له بیرم نهماوه موعاریز له کوئ دهحه سینته وه... من رینگه م بۆ دهرکرد تا ئەو ژووره ی به عاده ت موعاریزه کان لینی کۆ دهبوونه وه. کامل پینی گوت که وا سالح جه بر وهلامی بۆ هه ناردوو له جغزی چالاکی ناو مهجلیس بۆ چه سپاندی ئەو شتانه ی به چاکی دهزانی هاریکاری لهگه ل یه کتردا بکهین. گوئی تۆ ده لینی چی،

گوتم من دهلیم چ زهره له وه ناکهین بۆ بهرژه وهندی گشتی هر جاره له «تصویت» ٢٢ دهنگی «لأمة الاشتراكية» - (حیزبه کهی صالح جبر) بۆ خۆمان رابکینشین. رایه کهی من له وه وه بوو نایب هاتوو بۆ جینگه یه که هرچی چاکه ی تیندا به خه یالدا بیت بهنده به تهسووته وه خۆ په رله مان جینی موزاهه ره و مانگرتن نییه. به لام کامل دهستی راسته ی نهختیک بهرز کرده وه گوته: «لا موالی هذا الحد».

ئه م تهجربه به یی وا لیره دا باسم کرد تهجربه به ی دیکه م له گه ل چادرچی وه های کرد که له ئالفه یه کی «الجزور» ی ئه م ساله ی ١٩٨٧ له رۆژنامه ی «الثورة» کامل چادرچی به (متزمت) دابنیم.

کۆبوونه وه ی ئه و رۆژه ی مه جلس تاقانه بوو. چی دیکه ی به دوا دا نه هات. له کۆتایی کۆبوونه وه بریار درا کۆبوونه وه ی بوهری تا خه بهرمان لێ دهگیردیته وه... دوو رۆژیک دیکه مامه وه به شه مهنده فهر گه رامه وه بۆ که رکوک به ریکه وت له گه ل جه لالی حامد به گی جاف که بوو بوو نایب له واگۆنیکدا بووین. ئه وه ی جه لال له و شه وه دا بزی گیرامه وه ریک ده هات له گه ل چی له به غدام زانیبوو له باره ی پرپوونی کاسه ی حکومه ت بهرانبهر موعارهزه له ژووره وه و دهره وه ی په رله مان.

دهرچوونی ده نایب له به ره ی یه کگرتوو به لای حکومه تی ئه وسای عیراق خه ته ریکی کوشنده بوو له و پرووه وه که قسه ی یه کینکی وه کوو کامل چادرچی و محمه د مه هدی کوببه و هاوړیکانیان له په رله ماندا بێ په رده و پێچوپه نا ده گاته جاده و بازار. که له خۆ وه گه رم راها توه و وه ها ده کات ناگری تیبه ربیت. له و پێوانه و کیشانه ی که حکومه تی عه بدولئیلاه دژی ره ئی نووری سه عیدی کرد و مه جلسی هه لوه شاندا پینشینییه کانی نووری به هاتی ئه و ده نایبه به راست گه را. نووری رازی نه بوو مه جلسی دهره ی سیزدهمین هه لوه شیت. که هه لوه شا به تووره یی چۆ وه ئه ورووپا. دوا ی هه لبژاردن و ئه و تاکه کۆبوونه وه یه. بانگه یشتی نووری کرا که بیته وه بۆ چاره سه ر کردنی حالوباری تازه. وه ک بیرمه هه تا عبدولئیلاه به دوایدا نه چوو هه موو مه رجه کانیشی نه سه لماند رپی هاته وه ی نه گرت بهر. مه رچی یه که م هه لوه شان وه ی ئه و مه جلسه بوو... من له گه ل جه لال شه ویک

له هاوینه هه واری سه لاهه ددین بووم، دواي چوونه و هم بۆ کۆيی به یهک دوو پوژ مه رسوومی هه لوه شانددنی مه جلیس ده رچوو.

هه موو عومری ئه و ده وره یه ی 14 ته نها 8 پوژ بوو... نووری پاشا هاته وه به سه رۆکایه تی و هه زیان. ده ست کرا به ئاماده کردنی هه لومه رچی هه لێژاردنی مه جلیسی پازده م... موعاره زه له عیراق دروشمی موقاته عه ی هه لێژاردنی به رز کرده وه بۆ بیتالعی ته نها له کۆیه که ی خۆمان بیرو را به ره و به شداری کردن له هه لێژاردن بوو. چه پره وه کان گو تیان ئه گه ر مه سهوود محمه د موره شه ح بیت ئه وان به شداری ده که ن له هه لێژاردن...

له سه ره تاکانی خۆ ئاماده کردندا، حکومه ت ئه ندامه هه ره چالا که کانی هه ردوو لایه نی گرتن و بردنی بۆ به ندیخانه ی هه ولیر. کاکه زیاد بی ئه وه ی چه پس بی بردرا بۆ هه ولیر ئنجا ته کلیف له منیش کرا که کۆيی جینه یلم. جاری خۆم ته رشیح نه کردبوو نه شم ده ویست به هیه چ کلۆچیک به ته رشیح بوونم ئاگری هه را به زر بکه مه وه، بیسو د بوو حیزب به ره سمی داوای لی کردم خۆ پالاوته بکه م... ده بوو سه د دینار بارمه تی ته رشیح دا بنیم له گیرفانمدا نه بوو چووم له فایه ق نادر م قه رز کرد خۆزیا نه یدا بامی... به لام مالی ئاوابی... هه ر وه ک من ده ترسام له ئاکامی هه را مو ته سه رپی فی ئه و ده مه «ئیسما عیل حه قی ره سوول» یش ترسی زۆر بوو. پیم گو ت ری بده بچه به غدا به لکوو چاره یه ک ده دۆزمه وه. یه کجاری پی خوش بوو. من ده مزانی چوونم بۆ به غدا بایه خی چاره کردنی پیوه نییه. ده مه ویست ده نگمان به دنیا دا بگه یه نم، له به غدا ئه وه ی پیویست و پوونکه ره وه بوو له پوژنامه ی «صوت الاهالی» ی حیزبی «الوطنی الدیمقراطی» بلام کرده وه. به ریکه وت له «کتیبه خانه ی مه که نزی» هی «که ریم مراد» ی به ره حمه ت شاد، سه عید قه زارم دیت، بی قول بوونه وه و هه روا سه رزاره کی و به ناچاری چه ند قسه یه کی رپیوارانه مان له باره ی حالوباری ئه و هه لێژاردنه وه کرد... گو تی ئه مه ئه نجامینکی ئاسایی تیژ پو ییه... دیتم «عه بدول ره زاق شیخی» تینی ئالا بۆ یقناع کردنی ده ست بۆ مه نتیقه ی ئه و درێژ نه که ن، چ سوودی نه بوو. تاکیک له ناییه موعاریزه کان رپی ده رچوونیان پی نه درا.

دوای بلاو بوونه وهی نووسینه کهم، له ههولیزه وه داوا کرا که بمنیزه وه بۆ ئه وهی له ئوتیل خیره وه مندیکی شورت ته خودتیا که کوردیش بوو ده شمناسی هات و بوو به هاوړیم هه تا ههولیز. له هه وه له وه بر دمی بۆ کارگیریی شورتی به غدا.

له ههولیز نیشیمه نی ده سته به یم بۆ ماوه ی چوار رۆژ له مه رکه زی شورتی خانه قا بوو. کاکه زیاد له مه رکه زیکی دیکه دابه زیندرابوو، براده رانی دیکه ی هه ردوو حیزب له چه پسخانه به یه که وه بوون... من له و رۆژانه دا ته واو چه سایه وه بووم، له براده رانی هه ولیزه وه رۆژانه باشتین خواردن و میوه م بۆ ده هات که به شی شورته کانیشی ده کرد، هه میشه ش سه ردانیان ده کردم. مه رحوم زهیدی ئه حمه د ئه فندی و چه ند براده ریک زوو هاتنه لام، زهید قسه یه کی خۆمی کرد به نوکته ی زمان حالی ئه و ده مه گوته ی: پیاو پیاو بئ چه پس و مه بس چییه... حیزب سوربوو له سه ر به رده وامبوون له مانه وه م به مورده شه ح هه تا کۆتایی هه رای ئه و به زمه، من له و باوه رده ا نه بووم که هه لباردن شتی که به ره و کوشتن و کوژران و مالکاولی خه لقه وه بروات. داوام کرد له حکومه ت رئ بدات که ئه و براده رانه ی چه پسخانه ببینم. ده ر حال رئ درا و چومه لایان.

پارتی له زاری نوینه ریه وه رای گه یاند که بریاری حیزب به رده وامبوونه. نوینه ری چه پ گوته ی هه تا تۆ مورده شه ح بیت ئیمه تیداین. چه پرۆیه کان به هۆی ئه وه ی که وا به ر له دوو سئ هه فته ناوم ده رچوو بوو له یه که م کۆبوونه وه ی ئاشتیخوازان پتر له عاده ت پشتگیریان لی کردم. پیم گوته ی ئه م هه لباردنه قه سابخانه ده رده چیته. له به غدا بیستبووم که به ر له وه ی سه عید قه زاز بگاته وه زاره تی داخلیه (له ده ره وه ی ولات بوو) وه کیله که ی که وه زیریکی هه ره به هیزی حکومه ت و حیزبی «الاتحاد الدستوري» بوو گوته یی ئه گه ر کۆیه مان ژیر به ره وژوور کردیته نابئ مه سهوود محمه د ده رچیته... له ئاکامدا گوته ی من له سه ر به رپر سبوونی خۆم ته رشیه که م ده کیشمه وه حیزبیش چ بریاریک له وه ده دات پنی رازیم. چومه لای مدیری شورته گوتم موژده بئ هاتووم خۆم ده کیشمه وه، زه رده یه کی چه سانه وه ی هاتی لا لغاوه کانی گه یشته وه بنا گوینیانی. ده ر حال ته له فۆنی هه لگرت و به موته سه رپیفی گوت، له خوشیان به تورکیشی قسه کرد له بیریشی چوو موجه له بکات گوته ی: مه سهوود بیته ی واته، مه سهوود ته واو بوو... که چی خۆی و مه ته سه رپیفیش ته واو

بوون مهسعوود هر ما. له وه به ولاره تهنه بژ وهرگرته وهی جانتاکه م چوموه مهزکه ز شورتهی خانهقا، پولیس و نامیره که شیان هه تا جاده له گه لم هاتن کاکه زیادیش بهردرا، بهندییهکانی دیکهش پنبه پئی ده رچوون.

دواتر حیزب بریاری دا که خۆ کیشانه وه م ههنگاوینکی راست و دروست بووه به لام با ئه وه بلنیم که من له خۆ کیشانه وه م رهچاوهی ئه وه م کرد مه لا ههویزاغا که نویتنه ری حکومهت بوو، قازانج بکات چونکه حکومهت و خهلقیش بیستیانه وه مه لا ههویزاغا گوتبووی ئاماده م ئه گهر داوام لی بکه ن خۆم ده کیشمه وه با فلانه که س ده رچیت.

حکومهت له ئاست ئه م ئیحتیماله دا «شه فیقی عه ولاغای حاجی تاهیراغای ههویزی» کرد به یه دهگ تا ئه گهر مه لا ههویزاغا خۆ بکیشیته وه شه فیقاغا خۆ بپالئوئ. من بهر له وهی کژی قانونی خۆپالوته کردن به سهر بچیت خۆم کیشایه وه وه هام نه کردایه شه فیقاغا خۆی ده پالوت نه کا ههویزاغا فیل له حکومهت بکات. پاش به بینک تیگه یه ندرام که له وانه بوو ئه گهر من بهردهوام بم له سهر به شداری کردن له هه لباردن جانفیدایه کی حیزب مورده شهی حکومهتی ده کوشت ئیتر من له بهندیخانه ش بم به «تزکیه» ده رده چم... چاکتر بوو نه ک - تهنه چاک بوو - که خۆم کیشایه وه ده نا به کوژرانی مورده شهی حکومهت ئه م دنیایه به که یفی ئیمه نه ده گه را. به پینچه وانه، هه زار و یه ک که رویشکی له ژیر شه پقه کهی ده رده هیتا، وه کوو ساحیر، هه ری که ی چه ندین به لای ناگه هانی پپوه بیت...

نرخاندنم بژ نیابه ته که م له کولانهی بهرژه وهندی گشتییه وه

مه به ستم ئه وه نییه خۆم هه لسه نگینم ئایا ناییکی چاک بووم یان نا، چونکه سه نگی من و پلهی ده رچوونم و که و تنم له و ئه زموونه دا ناچیته وه جهرگی سوودی گشتی میلیهت، مه به ستم ئه وه یه ئایا ئه و نیابه ته که وا یه که م هه ول بوو له هه موو میژووی کوردستانه کهی خۆماندا توانیبتی به هه را و مه زاد نویتنه ری گه یان دیته په رله مان، یه که م نویتنه ریشی بوو له ناو کورداندا دوابیت و نووسی بیت و بارتاقای

له و سه‌رده‌مه‌دا پارتایه‌تی خۆی سیفه‌تی قانونیی نه‌بوو ئینجا وه‌ره بۆ سه‌ریار تۆمه‌تی ئینترناشناڵیزمیشتی لئ بار بکات. من چیمه به‌سه‌ر بزووتنه‌وه‌یه‌کی ئاشتیخوازی که له دوو لاهه پێی منی بۆ نه‌ده‌رۆشت، لایه‌کیان ئه‌وه‌یه ئهم بزووتنه‌وه‌یه له نه‌زه‌ر حکومه‌تدا بیقانونی بوو چونکه سه‌ربه‌راپه‌وینکه‌ رووی له ده‌ره‌وه‌ی عیراقه. من نه‌توانم پارتایه‌تی خۆم ئاشکرا بکه‌م له ترسی گیران و مالدێرانی بۆچی وه‌ها ئازایم له ئاشتیخوازیدا بچمه‌ چاوی حکومه‌ته‌وه‌ بانگی بۆ رابه‌یلم. عس‌س مارا‌بگیر!

که تۆمه‌تی خۆراییم درایه پال و هه‌له‌وستی قانونیم بیهیز بوو. له‌به‌ر شتیکی نه‌ کوردایه‌تی تێدایه و نه‌ که‌سیشی پێ مه‌منون ده‌بی له‌ کورد، کام په‌له‌ ده‌غلم درووه‌ته‌وه! کام دیوارم راست کردۆته‌وه بۆ لیه‌وه‌ماوینکی کورد! کام بنگه‌ی مافی نه‌ته‌وايه‌تی وه‌یا چینایه‌تی کوردم چه‌سپاندوه! له‌ زه‌ره‌ری خۆم و کورد به‌ولاوه‌ چ به‌ره‌مه‌یکم پێشکه‌ش به‌ کوردستان کردوه؟

لای دوه‌می ئه‌وه‌یه که وا به‌ راده‌ی په‌رستاندن ئه‌و بزووتنه‌وه‌یه له‌ کورده‌واریدا پارتایه‌تی و بزووتنه‌وه‌ی کوردایه‌تی له‌ ئاست خاوه‌نانی ئاشتیخوازیدا بیهیز ده‌بوو. له‌وه‌ هه‌ر بگه‌ڕێ که‌ پاراستنی ئاشتی له‌ هه‌ره‌شه‌ی شه‌ر به‌و بۆمبا ئاتۆمیانیه‌ی ڕووس ده‌کری که‌ پارسه‌نگی ئاتۆمیه‌کانی ئه‌مریکا ده‌داته‌وه‌ و به‌ پێچه‌وانه‌ش... ئیمزای کاکه‌ ئازاد و قامکی خالۆ مراد به‌سه‌ر ئه‌رزوحوالی ئاشتیخوازییه‌وه‌ له‌وه‌ تێپه‌رناکات که‌ پێوه‌ندییه‌کی به‌رده‌ستانه‌ له‌و دوو که‌سه‌وه‌ بۆ خاوه‌نانی ئاشتیخوازی، که‌ به‌ره‌ی هه‌ره‌ چه‌په‌، هه‌له‌دنه‌یت. ئاشتیخوازی و هه‌موو ڕیک‌خراوه‌کانی دیکه‌ی که‌ دێتمان دوا‌ی شۆڕشی چوارده‌ی ته‌موز کوردستانی ته‌نیه‌وه‌ تا ئه‌وه‌ی «العلماء الاحرار» (عه‌له‌مای ئه‌حرار) یش بۆ لایه‌نی دین هه‌لنرا. سه‌ره‌له‌به‌ریان ڕووخساری جۆراوجۆری چه‌پایه‌تی بوون و فڕیان به‌سه‌ر پارتایه‌تی و کوردایه‌تی و کوردستانایه‌تییه‌وه‌ نه‌بووه. هه‌ر وه‌ک له‌ نه‌زه‌ر باوه‌ری ماددیدا نوێژ و چه‌ج خزمه‌تی گه‌ل ناکه‌ن هه‌روه‌هاش له‌ نه‌زه‌ر راستیدا خۆماندووکردنی کوردیک به‌ غه‌یری سوودی پاته‌وپاتی خۆی و میله‌ته‌که‌ی ڕه‌نج به‌خه‌سارییه‌ و به‌س.

من که‌ نایب بووم ده‌بوو بزایم و لێشم به‌سه‌لمێندریت، هه‌ول‌دان و سه‌رکه‌وتنم بۆ

کردنه وهی قوتابخانه یهک له لادینیه کی کوردستان هه زاران هه زار جار بۆ کورد سوودمه نده رتر و به شه ره فتره له ناز و فیزی شانۆگه رانه ی قسه قه له وی پف هه لدرای تاوانبار کردنی په یمانی ته تلانتیک له ئاست په یمانی وارشودا.

ئاكری کاره بای لی هه لکراییه هه زاران هه زار نه و قه سیدانه ی ده هینا بۆ کۆریای شیمالی و بولبولوی رهش هه لده به ستران. دوو گه شته که ی «گۆزان» بۆ هه ورامان و قۆبی هه موو نه و به شه ی ده هینا له دیوانه که ی که خه ریکی چه پاته تییه. چوونم بۆ لای نووری سه عید - که وا رهنگه به لای چه پرۆیه که وه ناجایه ز بیت - هه موو هه لوه ست و گوتار و دووانیکم ده هینیت که به دلگه رمی و بی ئامانجی واقعی له من که وتوونه ته وه چونکه عه شره تیکی کوردی گیرایه وه بۆ شویتنی خۆی و کۆمه لیک هه پسی چه ند ساله ی ره ها کرد.

له و گوتاره ی که بۆ پشتگیری کردن له فه لاهی دزه ییم نووسی لیکدانه وه یه کم خسته پیش حکومه ت که هه ر به مه نتیقی خۆی ناچاری سه لماندی ده بوو، گوتم نه و هه زاران هه زار ماله فه لاهه ی له ئاکامی ده رهینانی زه وییه کانیا ن له ده ستیا ن، ناچاری په راگه نده یی ده بن بۆ گۆزه ران، چۆنا وچۆنی حکومه ت و وه زیری «داخلیه» ده توانی له باری وه هادا ئاسایش بیاریزیت؟ چۆن نه و په راگه ندانه تیر ده کات؟ له کوینیا ن داده مه زرینتته وه؟ (ئه گه ر ئه مانه ده قاوده قیش نه بن گوتاره که م شتی وه های تیدا بوو). دۆستم هه بوو له داخلیه پیمی گوت: دوا ی گوتاره که ت یه کسه ر وه زری داخلیه فه رمانی دا به هه ولیر تراکتۆر را بگیریت. ئه مه ت وه ها که چی براده ریکم دوور خرابزوه بۆ ره مادی به ته له فۆن پیمی گوت که گوتاره که «توفیقی» یه واته شۆرشگیرانه نییه. که چووشمه وه کۆیی نوینه ری چه پ هه مان تینی نی براده ره که می ده ربهری. نه ده کرا له گه ل براده ره که م به ته له فۆن درێژه بده م به لām به وم گوت، من که بتوانم به مه نتیقی حکومه ت خۆی په کی بیه خه م چ لزووم هه یه هانا بیمه به ر نه زه ربیه ی نه رم و توندی ناو کتیا ن وه ک نه وه ی که من داوا ی خانوویه ک له کابرایه ک بکه م نه ویش له محکه مه دان به حه قدا بهی نی چ لزووم ده کا سه نه دی تا پۆ ده ره یتم؟ مه به ست هه سانه وه ی فه لاهه خۆ شه ری جیهانیی چینایه تی به رپا ناکه م!

قسه له زۆر لاره هه‌لده‌ستیت به‌لام به دوو نوخته‌ی ده‌یبرمه‌وه، مه‌به‌ستیش چه‌ندوچونی چاکه و ناچاکه‌ی نایبکی ئه‌وسا نوینه‌ری میله‌ت بوایه،

- نوخته‌ی یه‌که‌م: نه‌ده‌شیا و ئیستاس ناشی نوینه‌ر دژی قانون بروت و یا بنگه‌به‌تیه‌کانی رژیم به‌رزینی چونکه پنی به‌یه‌ز ده‌بی.
- نوخته‌ی دوهم: چاو به‌بریته سوودی ئه‌و خه‌لقه هه‌ناسه‌سارده‌ی له ئاه و نزادایه بۆ پاروئ نان، نه‌ختی داد، که‌میک هه‌سانه‌وه ده‌نا که‌لکی لی ده‌بریت.

خوینه‌ر بمبه‌خشیت له‌وه‌دا که درێژه‌م به باسی نیا به‌ته‌که‌م دا هه‌رچه‌ند به‌لای خۆمه‌وه جارێ زۆری ماوه لینی بیمه‌وه به‌لام وا په‌سه‌ند ده‌که‌م چیدی له‌سه‌ر نه‌پۆم به‌لکوو نۆره ده‌گاته پووپه‌ره‌ی دیکه‌ی ژيانم که‌وا ره‌نگه ئه‌ویش تروسکه‌یه‌ک بخاته سه‌ر ئه‌و ده‌وربه‌ر و هه‌لکه‌وته‌ی تیندا ژیاوم و پیندا تینه‌په‌ریوم. له‌م ناوه‌دا خه‌ریکبوونم به نیا به‌ته‌وه پنی له دوو پووداوی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ گرت که باسیان ده‌که‌م، یه‌کیان ته‌تویجی مه‌لیک فه‌یسه‌لی دوهم، ئه‌وی دیکه‌شیان به‌شداری کردنم له یه‌که‌م کۆبوونه‌وه‌ی ئاشتیخوازان له سه‌ره‌تا‌کانی هاوینی ۱۹۵۴ له به‌غدا. ده‌بی بۆیان بگه‌ریمه‌وه له ئالقه‌ی داها‌تو‌دا هه‌رچه‌ند به‌ کورتیش بێت.

ئالقهی یازدهیم

له ئالقهی پېشوو تر به لېتم دا، به کورتییش بیت باسیکی ته تویجی مه لیک فهیسه لی دوهم و هی کزبوونه وهی ئاشتیخوازان له به غداد بکه م.

هه رچه ند خهلق به تیکرای دهیانزانی، به تاج له سهرنان، نه باری سیاست و هیچ شتیکی دیکه دهگوریت، نه فهیسه لیش له و قهفه سهی که عه بدولتیهلاه دهوری پین گرتووه لینی ده رده چیت. دیسانه وه ته تویج خوی له خویدا پرووداویکی سیاسی و هه مه گیره. هه روهک به هاتنی جه ژنی ره مه زان ئه وهی به رۆژوویش نه بووه خوی بۆ ئاماده دهکات و رهنگه جلکی نویشی بۆ ساز بدات. هه روه هاش حکوومهت و میللهت و سیاسیه موعاریزه کان به ناچاری چاویان بریبوه ئه و رۆژهی که دهوهری «وصایه» عه بدولتیهلاه به روالهت و (له لایه ن دهستووری شه وه) له سه ر مه لیک هه لده ستیت. هه موو ئه وانه ی به ته ما بوون، یاخود ئاواته خواز بوون ده رفه تیک پهیدا بیت بۆ تیخستنی که لیتیک له تامانی سفت و پتهوی سیاسه تی نووری سه عید به دهوری ناوک و ناوه رۆکی حوکه مه وه، به لکوو ئاسانتر بگه ن به ده سکه گولی وه زیرایه تی، وه یا سه رۆکایه تی وه زیران، ورده حیسابیکی خوشکه له یان به دلدا ده هات له وه دا که وا رهنگه به ده م رۆژگاره وه مه لیک فهیسه لیش پین له سه ر دلخوازیکی خوی دابگریت و دهسته و تاقمیکی تایبهت به خوی بژارده بکات، به مه شدا دوو کوچکه ده سه لاتی نووری سه عید و عه بدولتیهلاه ببیت به سنی کوچکه و چانسی تیه له کشین له دوو شیمان وه (شیمان - احتمال) ببیت به سنی، چونکه هه تا شاباشده ر پتر بی شاباش وهرگر قازانج دهکات.

موعاره زهش له لای خۆیه وه به سه رچوونی دهوری وسایه تی ناحه زانه ی عه بدولتیهلاهی به هه لیک داده نا، هه رنه بی له پرووی ئه وه وه که وا ته جره به ی تال و تفتیان له گه ل عه بدولتیهلاها وه های لی کردبوون پرووی لی نه نیت مه گه ر له وه پهری ناچاریه وه بیت. به عادهت و به پینی داخوازی باری قانونی و دهستووریش، که موعاره زه له گه ل حکوومهت پووشکه ی پساند و سه لام له نیاواندا نه ما، پروو له سه رۆکایه تی ده ولت دهکات بۆ ده ربهرینی دادوهرزی خوی. ئنجا که هات سه رۆکی ده ولت، وه یا جیگری ئه و سه رۆکه ش (که ئه وسا عه بدولتیهلاه بوو) گرینیچکه ی

خستە پتوهندی خۆی بە موعارەزەوێ هەموو ڕینگەیک لە پینش موعارەزەدا کوێر دەبێتەوێ بۆ چالاکی سیاسی لە مەیدانەدا کە قانونی و دەستوور بە ڕەوای داناوێ ئێتر جموجوڵەکە ی باری نەیتی و پلانگیرێ وەرەگیرێ. مەبەستم لەو موعارەزە هی ناو مەجلیسی نیایی نییە، مەبەستم لە جیهانی بەرفەرەوانی دەرەوێ مەجلیسە، کە ئەوسا حیزبی وەتەنی دیمۆقراتی و حیزبی ئیستیقلال دوو دەوری سەلمێندراوی ئاشکرای موعارەزە بوون، من لە هەردوو لایەنم دەبیست، بە هەناسەیهکی حەسانەوێ و خۆشامەدی کردن باسی تەتویجیان دەکرد. هەر ئەو مواناسەبەیه خۆی هەلێکی باش بوو موعارەزە بیکات بە هۆی داوا کردنی گۆڕینی سیاسەت.

هەرچی میلەت بوو، کە حیسابی جودایە لە سیاسی و ڕۆشنیری و ئەهلی وشە و مەهارەت، لێکدانەوێشی زۆر دوورە لە هی ئەو کۆمەڵە خوولیا دارە، چ ناحەزایەتی پێوێ دیار نەبوو دژی تەتویج و بنەمالە ی مەلیک. من ئاگاداری شاری بەغداد بووم. ڕۆژی مەلیک بە شەقامی ڕەشیددا بردرا بۆ پەرلەمان تا سوێند بخوات و تاج لەسەر بنێت من چونکە جلکی ڕەسمیم نەبوو پێی بچمە ئەو کۆبوونەوێی کە دەزمانی هیچ دیکە ی وەک خۆی بە دوا دا نایەت، بەینێک لە شەقامی ڕەشید خولامەوێ هەتا دەسەودایەری مەلیک تێپەری.

شەقام مۆنجە ی دەهات. هەزاران هەزار لە بەرەبەیانیهوێ شوینی خۆیانیا ن گرتبووێ نەکا دواتر بکەوێ ڕیزەکانی پشتهوێ. خوا هەلناگرت ئەو خەلقە بە دل بەزەیی و خۆشەویستی خۆیانیا ن دەرەبێ. لەگەڵ چەپلەریزانی ئاپۆری خەلک بەشی زۆری ئافرەتان بە دەنگ بۆ «بیاوکی و بنداکی» ی مەلیک دەگریان و بەسەدەقە ی دەبوون. تۆ بلێی ئەگەر ئەو ئافرەتانە لە گۆشەیهکی غەیبەوێ تێگەیشتبانا یە کە دوا ی پینچ سال و دوو مانگیک ئا ئەم بی دایک و بابە لە ڕەگۆریشەوێ هەلەدەکەندریت دەبوو چ بلێن و چ بکەن؟ ئەوێ راستی بیت خۆم لەو دەمەدا کە مەوکیبی بەرەو پەرلەمان دەکشێ هەستی بەزەبیم دەکرد. ئەو دەمەش کە لە ڕۆژی چوارە ی تەمووزی سالێ ١٩٥٨ زانیم کوژرا، نەک هەر پێم ناخۆش بوو بگرە ڕەشبینیهکی خەست دایگرتم، دواتریش کە گویم لە رادیۆ دەبوو دایگوت جەماوەر وا خەریکە کە لە شراکیشی دەکات، هەرچی هەستی شیرنایی و خۆشی بوو لە ناخدا کپ بوو.

خهلقنیک دلی بچیتته سهر راکیشانی لاشه‌ی خویتناوی و به نویژی نیوه‌روزی گهرمای چوارده‌ی ته‌مووزی به‌غدا - که ئەو ساله له راده‌به‌دهر گهرم بوو - به ئاسانی باده‌داته‌وه سهر کوشتنی براده‌ری خۆی که بزانت دوو قرووش قازانج، وه‌یا یه‌ک هه‌نگاو به‌ره‌وپیشچوونی تیدا‌یه. مرۆ ناشی بیته گورگ...

بۆ داوه‌تی شه‌و که له «قصر الرحاب» به‌ریابوو جلکی کوردیم له جوانه‌مه‌رگ ئەحمه‌دی حه‌مه‌د ئەمیناغای ده‌زیی خواسته‌وه... ئنجا یه‌کیکی ئەو وینه‌یه‌می دیتین که له ئالفه‌یه‌کی «الجذور» به جلکی کوردیه‌وه‌م له‌و داوه‌ته‌دا نیشان ده‌دات بابزانت زیده کوردا‌یه‌تیم جلکه‌که‌ی پێ له‌به‌ر نه‌کردبووم به‌لکوو بینچاره‌یی نه‌بوونی جلکی ره‌سمی لیمی داوا کردبوو.

گوته‌یه‌کی میسری هه‌یه ده‌لی: «يدي الحلق لي بلا ودان» واته: گواره به یه‌کیکی بێ گۆی ده‌دات، ئا ئەمه بۆ من ره‌خسا وه‌ک بۆتی ده‌گیرمه‌وه. پێداویست وه‌های داخوازی کرد چهند رۆژیکان هامووشۆ به شه‌قامی ره‌شیددا ته‌نها بۆ ئەو ئۆتۆمۆبیلانه بیت که نیشانه‌یه‌کی تایبه‌تی پێوه بیت. من سه‌یاره‌م نه‌بوو به‌لام نیشانه‌که‌م بۆ هاتبوو. وا ریککه‌وت له‌و رۆژانه‌دا حه‌مه ته‌یباغای تاهیراغای حه‌ویزی، خاوه‌نی مه‌مه‌لی جگهره، که یه‌کیک بوو له ده‌وله‌مه‌نده‌کانی ئەوسای به‌غدا داوه‌تی فراڤینی کردم و به‌و بۆنه‌وه له جه‌ماعه‌تیکی هه‌ره ده‌وله‌مه‌ندی به‌غداشی گیرابۆوه وه‌ک، «عبدالعزیز البغدادي، عبدالهادي الجلي، دامیرچی، حافظ القاضي...» به دهم باسی ته‌تویجه‌وه، «حافیز قازی» که ئۆفیس‌ی له‌سهر «شارع الرشید» بوو گۆتی، له‌و چهند رۆژه‌دا له‌به‌ر مه‌نعی ئۆتۆمبیل هه‌تا ده‌گه‌مه ئۆفیس‌ه‌که‌م ماندوو ده‌بم، نیشانه‌م نییه به سه‌یاره‌ی خۆمیه‌وه بکه‌م. گۆتم، تۆ سه‌یاره‌ت هه‌یه بێ نیشانه‌ منیش نیشانه‌م هه‌یه بێ سه‌یاره، خۆ ناشی بلێم سه‌یاره‌که‌ت بۆ من بیت، با نیشانه‌که‌م بۆ تۆ بیت... دواتر براده‌ریکم که زانی نیشانه‌م به حافیز داوه گله‌یی کرد که چۆن ئەوم له بیر کردوو (له ماله‌وه سه‌غله‌تیان کردبوو). دلیم دایه‌وه به‌وه‌ی که نیشانه‌ی نایبی پۆده‌ر، عومه‌ری خدری حاجیاغام بۆ وه‌رگرت... له‌و داوه‌ته قازی عه‌بدولحه‌مید ئەترووشی-ش بانگه‌یشتن کرابوو که پێشتر شناساییمان هه‌بوو... دوا‌ی رۆیشتنی خه‌لقه‌که جاری من مابوو مه‌وه «فخری جمیل پاشا» ش هه‌تا هه‌لستام باسی مه‌لا ئەفه‌ندی و باوکمی

بۆ گێژامەوه... لە قەسەدا بوو هەناسەیهکی هەلکێشا و گوتی، «من بعد ملا افندی انحرمت من لبن اربیل» که گەیشتمەوه ئۆتیلەکهی خۆم دیتم لە هەولێزەوه دوو کیسه ماستی شاهانەم بۆ هاتوو. خێرا بە تەلەفۆن قەسەم لەگەڵ حەمە تەبیاغادا کرد که سایقه کهی بنیریتەوه بۆ ئەو دوو کیسه ماسته، یه کێک بۆ فەخری پاشا ئەوی دیکەش بۆ خۆی... چەند پۆژیکێ دیکە فەخری پاشا داووەتیکێ فتاری پەمەزانی کردم هەمان گروپی داووەتی پێشوو بەشدار بوو... هەر ئەوه بوو هیچی دیکە بە دواوا نەهات، زۆریشی نەبرد من لە پشووێ هاوینە بۆ کۆی گەرامەوه.

فەخری پاشا لە پیاوێ ناو دارەکان و مەزنی بنەمالە «جمیل» و لە دۆستانی مەلیک فەیسەلی یەکەم بوو. بووبوو بە وەزیر و سەرۆکی مەجلیسی نەواب و «عین»، ئاکاری مەردانە لە قەسە و پەوشتی دیار بوو. پێکەوتیکێ خۆش بوو لەو دیتانەدا کەوا باس کردنی پۆژگارانی بەسەرچوودا قەسمان گەیشتمە ئەو پێوەندیی دۆستایەتییهی لە سالی ۱۲۹۳ ک ۱۸۷۶ ز لە نیوان باپیرم، حاجی مەلا عەبدوڵا، و مەزنی ئەوسای بنەمالە «جمیل» دا که «محمد الجمیل» بوو پەیدا بوو. باپیرم گەلیک باسی لە مەردایەتی ئەو «محمد الجمیل» ه گێژابوو، تەنانەت لە هەموو ئیشوکار و موراجەعە پەسەمی بۆ لای خاوەن پایەبەرزهکانی ئەو سەردەمە یارمەتیدەر و پێژپاریزی بوو. تەمەنی پێوەندییه که لە سەردەمی باپیرم تا ئەو پۆژە لە من ناسیاویم لەگەڵ فەخری پاشادا پەیدا بوو ۷۷ سالی پێک بوو...

من بەر لە تەتویج، مەلیک فەیسەلم دیتبوو، دواتریش پتر لە جارێک چوومە خزمەتی. مەزنی سافی دلپاک بوو. ئەگەر دەسەلاتی هەبوایه لە چاکە خەرج دەکرد. مەرگ هەلی نەدای بزانین دواي قالیوونەوه و چەپ و راستی خۆناسین چۆن دەبوو...

بێمە سەر یەکەم کۆبوونەوهی ئاشتیخوازانی عێراق که لە هاوینی 1954 له شاری بەغدادا گیرا و تیندا بەشدار بووم. راستییه کهی ئەگەر بریاری حیزب نەبوایه لەوانە نەبوو بۆی بچم، که بریاری حیزبیشم پێڕهوی لی کرد بۆیه بوو که دەرچوونم بە نایب بۆ جاری دوهم بە مجیزی حیزب نەبوو، نەدەشیا لە باری وەهادا نافەرمانی بکەم چونکه دەبوو بەهانهی دهوام دان بە ناکۆکی و دلشکان. سەد فەلسەفەم بەکارهێنابایه بۆ ئەوهی که هەلۆهستم لە ئاست ئاشتیخوازی هی قەناعەتە بایی

فلسنک بوو. له موناښه به دا ده لښم، جاريکيان له گهل نه دناميکي زیده دهسه لاتداری حيزب کهوتينه باسي نه وتوښی، من گوتم نه ده بوو ناشتيخواز له دهستدریژی کوریای باکوور به رانه ر کوریای باشوور خاموش بیت. له وه لاما زور به هه ناسه ی سواره وه گوتی کوریای سه روو که برامه ده لی کوریای خواروو له هه وه له وه دهستدریژی کرد توش به عه کسه وه ده لیت. راست وه کوو مه لا گوتی به زه په ی کهر بړوا ده که یت به قسه ی مه لا بړوا ناکه یت. من له سه ره خو گوتم بلیم چی که ره که راست ده کا و مه لا دروزنه ... وهک له بیرمه کووونه وه که له مالی «فارووق پرتو» گیرا. پاش گفت و لغت و گوتار سی کوتره ی زیرینی بچوک به سی که س درا له بری خزمه تیان به ناشتی، به کیکیان ئیبراهیم نه حمده بوو.

به لای باوه پی منه وه که په نگدانه وه ی واقعی بیغیل، ریکخراوی وهک ناشتيخوازی، نیقابهی هر پیشه یکه بیت، کومه له ی وهرزیران، مافی ثافره ت ... هی قوتابی ... هی دین و دنیا بیت پنیوسته له لایه ن خه لقه که خویه وه به پنی داخوازی به رژه وهند و باوه ریان رسکا بیت نهک حکومت سازاندبیتی چونکه نه وسا که بوو به داروه کازی حکومت له خواز و خواپشتی نه دنامانی دهشوریت و په نگه به زوریش وها بره قسیت که دژی نه و بنه مایه بیت که له سه ری هه لستاوه. نه گهر ناشتيخوازی به پنی بواله تی زیده ناشکرای واکه ی له عیراق، یان له شونینکی دیکه رسکا بایه ده بوو نهک هر په خه ی حکومتی خوی ویا نه مه ریکا بگریت به لکوو باداته وه سه ر چین و پروسیاش له و حاله تانه دا که په فتاری پوهو جهنگیان کردبایه.

من که به دم دهر به گدا بڼمه وه له ناست نه و دهستدریژی له وهرزیری دهکات ده بی په خنه ی نارېزایی له حیزبه که ی خوم و غهیری خوشم بگرم که به ته ما بی خهلق به گوریس رابکیشیت، ویا به که یفه بیانخاته زیندانی نه شکه نجه وه. که ریکخراوه که م هی حکومتی خوم یان هی دهر وه بوو ده بی چاوه نوږی فه تاو بم له وه وه، له حکومت ته وه، دهرچیت بژ نارازیبوونم که ئیتر په نگه به پنی ته بیاتی خاوه نی فه تاو که به گژ شتیکدا بڼمه وه که زوری هز لی ده کم. من نه گهر کوتره ی زیرم پی درابایه ده هاتم له سالی ۱۹۶۱ که که ریم قاسم به فرۆکه ی میگ

کوردهستانى بۆمباردمان دهکرد ئه و کۆتره يه م بۆ بهرهي ئاشتبخوازي جيهاني دهناردوه و ده مگوت «مالى قهلب سهربه ساحيبي»...

ئهو رېنخراوانه ي که حکومه تان سازيان دهدهن هه رگيزاو هه رگيز خهريکي کارىک نابن که له ژير سايه ياندا و به ناوى ئه وانه وه هه لئراون به تايبه تي له و ولاتانه دا که «دروشم» ي بيتاوه رۆک بابه خدارتره بۆ رازاندنه وه ي ئامانجي سياسي له و بهرهمه ي که ده بوو هه لگراني دروشمه که به ميله تي بدهن. ئه و لايه نه ي که ده يه وي له ربي نمايشت و تېنکهاويشتن و بيتۆقره ييه وه به ده سلات بگات چ مه به ستي نيه په تاته ده روي ياخود کارگه ئيش ده کات. کوردي گوته ني، ئه و لايه نه به زميني ده يزاني سينييه و هيجي تر... ده و جا نه هه ز له سيني ده کم نه به رژه وهنديشي بۆ کورد و بۆ جه ماوه ر تيدا ده بينم نه ئه نجاميکي ليشي چاوه روان ده کړي ئه و هه موو جانفيدا ي و خهلق به کوشت دانه ده هيني. لوكسه مبوورگ هه ناسه شي سوار نه بووه و زۆريش تيزوته سه له... به هه مه حال فايه لم له ته حقيقاتي جينائي تۆمه تي ئاشتبخوازيشي خرايه سه ر... دواتر، وهک بۆتي ده گيرمه وه، ئه و تۆمه ته م به چاري خۆم خوينده وه...

پاش به سه رچووني هه راي هه لېژاردنه باسکراوه که ي ناوتويژي ئالفه ي هه شته مي ئه م ياداشتانه خهلقه که ي به ندي کرابوون و دوور خرابوونه وه ربيان پي درا بگه رپته وه بۆ مالي خويان. من له ئيستيراخه تخانه ي ئيستکه ي شه مه نده فەر دابه زيبووم. له حکومه تي هه وليره وه چ سه روسؤراغيکي گه رانه وه م بۆ کۆين ده رنه که وت. کاغه زينکم بۆ وه زيري داخليه، سه عيد قه زان، نووسي که ئه گه ر چي ديکه به ندم بکه ن له هه ولير، يه خه ي حکومه ت ده گرم له دادگا بۆ زه ره ر و مه سه رفيکي له کيسم ده چيت... هه ر کاغه زم گه يشته به غدا موته سه ريف پنه وندي پنه و کردم که ده توانم بچمه وه کۆين و وه زير ده لي ئه و به ينه ش به چاکه ي خۆي- نه کا له کۆين ناراحه ت بي- له هه ولير هيلراوته وه.

چه ند قسه يه کم هه يه ده يکم ئه م جا به ريگه ي گه شته که مدا ده رۆم. هه رچه ند پنيوستيش بي بيرو را به به لگه بچه سپيت، ليره دا مه ودا ي به لگه کاري و چه سپاندي زانستي و هه لوه شاندي پسپۆرانه به ده سته وه نيه، ناچارم به کورتي له نيشانداني بيرو را ي خۆم بيمه وه.

به شيوه يه كي گشتی ئه وانه ی له م جيهانه ی سنيهمدا خهريكي سياسه تن بابای سهر به تيوری و وشه سازي و به لاغت و دروشم هه لکردن و چشتی ئه وتۆين، به تاييه تی له نيوان به ره ی به ره له ستي حكومه ت كه به شيكي زيده به رچاويان له بنه رته دا به رپرسی خيزان به خيو كردنیش نين، ته نانه ت بربره و كۆله كه ی ئه غله ب بزوتنه وه ی توندوتیژ قوتايی پله ی ناوه ندي و به ره ژوورتن كه خۆيان بارن به سه ر باوكيان وه. تاكيك له و حيزبانه ی به يداغی نيشتيमानپه روه ريبان هه لگرتوه و هه لگرتبوو ئه گه ر پڼكه وت كردي به حكومه ت، نازانی چ بكات چونكه پرۆزه ی بۆ چاره سه ر كردي هيچ كيشه يه ك ساز نه داوه. هيچيان سه ره ده ری له بازار و شه مه نده قه ر و مه ره زه ی برنج و كيڼگه ی گه نم و جۆ و تووتن و تيجاره تی ده ره وه و ناوه وه ... ناكه ن.

هه رچی به ره مه يه نني راسته قينه يه خهريكي كه سبي خۆيه تی و نه ده زانی خوتبه بدات و نه گوتهاری ئاگرين بنووسيت و نه هوتاف لی بدات و نه دروشم هه لگريت. نيشتيمانپه روه ر ته نها له گه پي «بژی، بمري» پسپۆره و وه ك ده ستي له سه ر په لاپيڼكه بيت و هه ئازا و ئاماده يه هه رچی به رژه وه ندي له ده ستدايه و خه لقی بن ده ژيت سه ره وه بني بكات به تۆمه تی خوينمژی و چه وسانده وه و بۆرجوازيه تی و ده ره به گايه تی و سه ره به ئيمپرياليزمی و جنۆكه په رستي.

تا پرۆژی ئه مرۆكه ی ۱/۲/۱۹۸۸ له سه دی يه كيكي ئه فه نديه سياسيه كانی به ره ی هوتاف و دروشم و بژی و بمري نه هاتۆته سه ر پامان له ره وابه ون و ره وانه بوونی ئه و قازانجه ی «صراف». وه يا بانك له خه لقی وه رده گريت و به خه لق ده دات... خوا ده ست به عومرمانه وه بگريت، له په نجاكاندا هه ر بينايه كي حكومه ت بيكردايه پر به دل داواي پمانيمان ده كرد چونكه وامان ده زانی كه بۆ سپای ئه مه ريكا دروست ده كريت... سه ددی دووكان ته ياره خانه ی ده ريايی بوو... خولاسه نيشتيمانپه روه ر له نيوان چوار ديواره ی خه يال و خه ون و ورينه ی خۆيدا ده خولايه وه، هه رگيز ئه و چاوه ی لی نه رسكا سه يری باری راسته قينه ی بازار و كوچه و گه ره ك و مزگه وت و ره ز و باغ و پاوان و كه رخ و پاراوی مه ره زه ی بن بكات و تتي بكات.

سه قافه تی نه زهری، پوښنښیری دنیای سینه می له خزی و له خهلق ترازاندېوو. له بیرمه کورې خزمینکم له مه کته ب دهرکرا سه بېب به که وتنی دوو سال له سهریه کی. یه خه ی باوکی گرت و هینایه همیلکان که له عه سکه ری بیکرپته وه دهیگوت، من ئیستیعمار هوی که وتنه ده بی بمکریپه وه. باوکه که دهیگوت پوله خو من ئیستیعمار نیم... هیچیشی نه بوو بیکاته «به دهل» ی عه سکه ری. ثم خزمه ی من نمونه ی ملیونه ها تیکوښه رانی جیهانی سینه مه. له نمونه دا ده لیم، توتن مایه ی ژیانی سهدان هه زار کوردی عیراق بوو، دسا پیم پروا بکه تاکه یه ک کادری پارتی، وهیا شیووعی، نه بوو پرژه ی چاره کردنی کیشه ی توتنی گه لاله کردیت. تیکوښه ران هه ر نه ونده له خوایشته کانی جه ماوه ریان ده تژیوه که بیکه ن به هوی قه پ و قیر و سه غله ت کردنی حکومه ت.

ثم وینه سهرپینه ی حالی بزوتنه وه ی نیشتمانیی بهر له شورش ی ۱۹۵۸ تروسکینکه له و پرژگاروه بؤ دواړوژ تیر دهکا و دهشیا له و پرژه وه چاوی بیینا مه جه ولی دوی چهن دین سالی دانه اتوی پی بیینیت چونکه وهک دهگوتی: مانگه شه و سهر له ئیواره وه دیاره.

من له بهر زور هوی تایبه ت به خوّم نه و تیزرپه نه بووم که لیره دا لنی ده ده ویم. چ له لایه ن ته بیات و مجیزه وه بیت و چ له لایه ن جوړی تیفکرین و عه یاره ی چاکه و خراپه و سوود و زهره وه بیت هه میسه به لای تیگه یشتن و مه سلته ی و پیکه وه ژیان و هاریکاریپه وه بوومه ته وه. هه رگیزاو هه رگیز له وانه نه بووم دلم بز قوربانی دانی خوړایی و بیته نجام چووبیت. وهیا له کولانه ی دووبه ره کی و سینه ره کیپه وه به ته مای سوودی گشتی میلله ت بووبیت. له خه ون و ورپته شدا باوه ریم به وه نه بووه که پروت و ره جالی کورده واری، به گرتنی بینه قاقای یه کدی له ژیر سایه ی دروشمی شه پ به دنیا فروشه وه، پال ده داته وه له ناو به هه شتی شیر و هه نگوین.

مه جلیسی «یهک کوښوونه وه و هه شت پرژ ته مه ن» مه رسوومی هه لوه شانده وه ی دهرچوو. هه ر خوښیپه کی سهرکه وتنه بچکولانه که ی به ره ی یه کگرتوی نیشتمانی به خشیووی به سهر لیوانه وه وشک بؤوه. که سانیکي نه ختیک له نزیکه وه ناگاداری پرژه سیاسیه که ی نووری سه عید بوون ده یانزانی هه ویری ثم جاره یه کجار ناوخوازه.

ليره دا يهك تيبيني بنجيم ههيه له باره ي زنده تيربووني حكومهت له ئاست هه رچي پني ده لين به ره لستي كردن له سياسي تي نووري سه عيد كه نوينه ري ديرين و كلاسيكي رووكار و راره وي عيزاقي پاش عوسمانيه كان بوو. من نامه وي و ناش په رژيم سياسي نووري سه عيد بنرخينم چونكه خه ريكي گهشتي ژياني خوم نهك هي ئو، له و گهشته شدا هه ر ئه وهنده ريگه يه م ده بئ به سهر سياسي تي ئو مرؤفه وه كه له گهشتي مندا تيشكي دايته وه. من دهم وي رهفتاري به ري بزووتنه وي نيشتماني هه لسه نكينم كه وا بينگومان ده خلي هه بوو به سهر ئو سياسي ته ي پيره وي دهكرا له لايه ن حكومه تي عيزاقي وه چونكه له ئاشكرا ئاشكراتره، بايي زنده تينووساني لايه نيكي ملاني لايه كه ي ديكه ش تيده نووسن مادهم هيزي پنه مابيت. بزووتنه وي نيشتماني عيزاق له هه موو عومريدا نه خزي ناسي «چه ند ده خوات و چه ند ده به زيت» نه توانيشي هه لمه ته كانى خزي له چارچيوه ي «مومكين» بگونجيني، نه رورتيك له روران خه ريكي بوو بزاني ميلله تي عيزاق چي ده ويت.

له لايه ن خونه ناسينه وه، قسه كورت ده كه مه وه و ده ليم، ئه گه ر نيشتماني په روه ران خويانيان بناسيباهه ده بوو هيندي مندالي شه ره گه ره كي واقيعيين بوونايه كه له ئاست دوژمني ده سه لاتداردا پيوسته يهك دل و يهك هه نكاوبن كه چي له ناو به نديخانه شدا يه خه ي يه كتريان ده گرت. له پاش راپه رينه كه ي «وه سبه» سالي 1948 يشه وه په رگيري و له خزابايي بوونيكي ئه وهنده ساوايانه زوربه ي خويته گه رمه كانى هوتاف ليندان و نمايشت گيران و سينگ ده ره پاندي وه ها گرتبزه هه موو سنووريكي زه هوش و شكسته گوته ن (منطق) ي به زانده بوو. وه ته نيه كان وه ها يان ده دا يه به رداس ده تگوت رورتي حه شره و به هه شتي و جه هه نده مي له يه كدي جودا ده كرينه وه ئيتر نهك هه ر ده سته ودا يه ري حكومهت و ئيقتاع و بورجوازي و ره جيعيه كان، بگه ر ئه وه ي كاكلي كاكل نه بيت، له م جيهانه و له به هه شتي شدا جي نايته وه. من خوم ئه و رورانه و ئه و بز چوونانه و ئه و شالاوه فيگرتوانه م ديتوه و تيدا ژياوم، له به شيكي شي، به ناچاري، به شداريم كر دووه. دواي وه سبه وه ته نيه كان وه ها يه خه ي يه كدييان گرت لزووم نه مابوو حكومهت پنيانه وه خه ريكي بيت... وا ي له و خه رمانه بيكوزه ري ده مانكوتايه وه!!

له لايهن خوڼه به ستنه وه به مومکينه وه. که په رگيری (تطرف) رابه ر بوو ته لاق دانی
 ئامانجی مومکين و کوشان بز نامومکين ده بېته سينه رت و لیت نابېته وه. واته له
 خوڼه وه خه ریکی نامومکين ده بېت بې ئه وهی زه بېت به دوا مه به سستی سهخت و
 ره قوته ق و شه قوپه قدا بگيریت. له نمووهی خوڼالی ده لیم، که حېزب به ياننامهی
 هه لېژاردنی بزم ده رچواند سئ ئامانجی سه ره کیی تیندا بوو:

1- ته ئیممی نه وت.

2- قبول کردنی چين له نه ته وه يه ک (نه) گرتو وه کان.

3- له غو کردنی مه جلیسی ئه عيان.

برايه چنه سه يره جه نابی کاکه مه سعورود محمه د، چینی شه عبی شریتیڼچ بکات
 و به دم گوتهاری ناو مه جلیسی نوینه رانی عیراقه وه رایکیشیت بز سه ر کورسییه
 ره واکه ی خوی له نیوان پېنچ کورسییه دائیمییه که ی مه جلیسی ئه من... سینه ریکی
 ئه م پالنه وانپفیه له به شینکی حیکایه تی «فسوس پالنه وان» ده بیسریت... ته ئیمم
 ده فهرمویت؟ ده سا به ته په وتوزی ته یه موومی بې ئاو و زه وادی بې پیخور سویند
 ده خوم. حکومه تی نووری سه عید خوشی له سینداره دابایه بزی نه ده چوه سه ر
 نه وت ته ئیمم بکات، نه جه نابی من بیکه م!!

له لايهن هه ست نه کردن به دلخوازی تیکرای میله ته وه: جه ماوهر، میله ت، خه لقی
 شار و دی و عه شیرت، خه لقولا و هه رچی ناوینکی لینی ده نییت به پنی هه ر
 عه یاره یه کی به رژه وهندی پنی تاقی بکه ینه وه، خوشی بیت و ترشی بیت، به دوا
 گوزه ران و مال و مندال به خنوکردندا ده گهریت، چاری ناچاره ده بیت ده ست بز
 شتیک بیات که جه می پوزانه ی پنی دابین بکات. ئه گه ر سه رشیت نه کری، وه ک که
 سؤفی ته ریه ت سه ر شینت ده کریت، خه ته جووتی گاره ش به جی ناهیلنی بز
 نمایشتی خوینگه رمانه، یه خه ی حکومه ت ناگریت له پیناو ئامانجیکی نانی تیندا
 نه بیت، گوزه رانی خوی به قوربانی شاه په ره ژه نگاره کانی کوتره ی دروزن و راستگو
 ناکات...

به کورتی ژيانی کوله مرگي کومه لگه ی وه کوو کورده واری سییه کان و چله کان و په نجاکان نه وه نه بوو هه ناسه ساردیکی نه و رۆژانه به ره و ئامانجی دووره دهست و ئاسزی به رزی چاره نووسی هه موو مرۆقه وه بیات که بوو بووه خه یال و خوتخوته و خوولیای تیکۆشه ری کورد تا نه وه ی وه های لی هاتبوو خه ریکبوون به دهستکه وتی مومکینه وه تاوانبار بکات گۆیا ئامانجی نه وتزیی میلله ت به ره و چاره سه ری «اصلاحی» یه وه ده بات و له نیازه بنه په تیه کانی پرۆلیتاریای دور ده خاته وه.

تیکۆشه ری کورد و تیکرای عیراق به شانازییه وه له پیناو مانگرتنی کریکارانی واقلاوق ئاماده ی خۆبه خت کردن بوون، یه خه ی حکومه تیشی بۆ ده گرت، به لام به لایه وه مردن بوو نه گهر له پیناو به رژه وهندی گوزهرانی په شوپووتی ولاتی خۆی به نه رمی له گه ل حکومه ت بدویت. هه تا بۆی لوابایه بۆ ریسوا کردنی حکومه ت حه زی به هه را و مه زاد و تیک هاویشتن و نمایشت و نازانم چی ده کرد هه رچه ند به وه شدا نانی رۆژانه ی حه مبال و کریکار و چه وسایه وه و نه هلی بازاری شاره که ی خۆی ده بری. پنی وابوو هه رچی به لای حکومه ته وه چاک بیت ده بی پوو په ش بکریت با له حه قیقه تیشدا چاکه ی پینوه بیت.

تیکۆشه ر پنی وابوو نووری سه عید و براده رانی ده رگه ی خه زینه ی بی برانه وه یان لی به ستووه. هه ر برمین میلله ت له تیریان ده درپیت ئیتر مانای چی خۆ به شتی «اصلاحی» که مبابه خه وه خه ریک بکات، له هه موو که س روون بوو بزووته وه ی نیشتمانی رازی نییه به چاره یه ک که متر بیت له رماندن رنجیمی به ر له ۱۴ ی ته مووز. ئنجا که نه مه وه ها بیت نه و رنجیمه چی ده کات له وه که متر بی که خۆی بی بپاریزی. وه ک دیتمان کار گه یشته نه وه ی که پارتی سی و دووی نه کرد له خۆ دانه پال ئاشتیخوازی که له نه زه ر حکومه تدا ناجایه ز بوو هه رچه ند جاری هه بوونی خۆیشی له لایه ن قانونه وه دانی پی نه هیندرابوو، واته ده یزانی خۆگیری بکات له خۆ ئاشکرا کردن به لام چاو نه ترووکیکنی له ده ربړینی لایه نگیری خۆی له بزووته وه ی ئاشتیخوازی سه ربه ئینته رناشنالیزم. که نه مه حالی تیکۆشه ری کورد بوو، هی غه یری کوردیش هه ر وه ها بوو. هه رچه ند حیزبه ئاشکراکانی وه کوو وه ته نی دیمۆقراتی و ئیستیقلال (جه به ی شه عبیش که پتر کومه له ی پیاوماقوولان

بوو له وهی حېزب بیت) له کږبوونه وهی یه که می ناشتیخوازان به نویتهری بهرچاو به شدارییان نه کرد به لام له جه ریده کانیان به گرمی خوشامه دییان لی کرد. جگه له وهی که پیشتړ مه علوم بوو دانوویان له گهل حکومت ناکولئ و نه گهر مه جلیس به رده وام بیت هه رای کوشنده دژې بژیم دهنینه وه. بهر هی نیشتمانی به و ده نایبه ی گه یاندنیه مه جلیسی نویتهران هه رده شهیه کی ریشه هه لکه نی له بژیم ده کرد.

نووری سه عید باوه پی هه رچونیک بوو بیت بهرانبهر چاک و خراپه ی سیاسه تی خوی و غهیری خوی لی چاوه پروان نه ده کرا سر دانه ویتئ بژ نه وه رده شهیه. بهر هی نیشتمانیس ده سلاتی خوپاراستنی نه بوو له ئاست هیرشیکي درنداندا که ده زانین - دواتر له 14 ی ته مووز دیتیشمان - هیرش بژ سر بژیمی شایه تی له لایه ن ناحه زانیه وه چون بوو! هه ر بیتهزی موعاره زهی سیاسیه کانیش بوو چه پاره ی دان له توندوتیژی که لله ته زینی گه رده نه پیتنی بژیم که له وهنده ی تینه پ نه کرد چه ند که سانیکي له ولات ده رکرد و هیندیکیشی بژ ماوهیه ک خسته به ندیخانه و له هه لبراردنیشی گپړانه وه ده نا نه گهر ململانینی دوو لایه نی هاوهیز بایه ده بوو سده دان سه ری تندا بی کلاو ما بایه وه. یاخود کلاوه کان بی سر ده مانه وه.

من مه به ستم نییه به شان و بالی که سدا هه لبلیم هه ر نه وهنده م ده وه ی باوه پی خوم له ئاست کاره ساوایانه کانی جه ماوه ری تیکو شه ران ده ربیرم که له هه مان کاتیشدا ته فسیری هه لوه ست و رهفتاری حکومتی بهر له ته مووز ده کات. نه و ساواییه له سالانی پاش ته مووزدا مهیدانی بژ چول بوو هه تا تیکو شه ران تیراو و مه ست بوون له نؤشین خوینی خویان. نه م رسته یه ی هه ره کوتایی قسه کانم لزوومی نه هینشت بلیم، دژراندنی شه رده ندووکنی سالانی 1953 و 1954 له لایه ن تیکو شه رانه وه بایی تۆسکالیک به لای لیکدانه وه ی ژیرانه و هه نگاوی واقعی بینه یه وه نه برندن.

هه رچونیک بیت گه شته که ی ژيانی من به ناو نه و چرگه نانه دا گه شته نیوه ندی سالی 1954. له میراتی نه و دوو ده وره یه ی نیابه ت زیاده بوونی ئه رک و مه سره ف و بهر پرسیم بوو له چاو سالانی بهر له و نیابه ته. زیاد کردنی مه سره ف وه های کرد پتر خه ریکی نان پهیدا کردن و گوزهراندن بم که کیشایه وه بژ قول و باسک هه لمالین له محامات که دوا ی نه ختیک بوی ده چمه وه.

لهو پوژانه دا که کوردی گوته نی ئهستیره مان کزیوو. خیره ومه نده زمانلووسه خۆره پینشکه ره کان که زور به یان پیشتر به دهورمانه وه بوون که وتنه فیتنه بازی و خه بهر لیدان. چهند که سانیکیان له خزم و دۆسته کان نانبراو کرد. هیندیکیان به نه قل کردن دان و خه ریکیش بوون تیکۆشن بۆ به گرتن دانی هی دیکه ش. ئه گهر موته سه ریف ئیسماعیل حه قی ره سوول. له دلدا دۆست نه بوایه سه غله تی پتر تاوی بۆ ده هیتاین. له نمونه دا ده لیم. له هه ولیر بووم کاک مه جیدی ئاموزام که کارگیزی قوتابخانه ی «حاجی قادر» بوو له کزینی ئیخباریی لئ درابوو له لایه ن پیاوچا کانه وه نه قل کرابوو بۆ گویر. به ریکه وت ده چووم بۆ لای موته سه ریف کاک مه جید پیم گه یشت گوتی مال و مندال له ناو سه یاره ن و لۆریش به باره وه راوه ستاوه که برۆین بۆ گویر. داخوا ری نابی له هه ولیر بمیتمه وه؟ که چومه لای موته سه ریف. په حمه ت له گۆری. بهر له دانیشتم گوتم فلانه که س. ئاموزام لهو وه زعه دایه... ده رله حزه ئه و ئه زو حاله ی لئ وه رگرتم که خۆم به کاک مه جیدم نووسیوو. له سه ری نووسی بۆ مدیری مه عاریف که خاوه ن عریزه له قوتابخانه یه کی هه ولیر داده مه زری. ئه گهر جئ نه بوو یه کیکی دیکه نه قل بکه ن تا ئه میان له هه ولیر بیت... سه د خوشتی. هه ر لهو پوژه دا خانووشیان ده ست که وت و بارو بینگی نامزه دی گویر. له گه ره کی خانه قای هه ولیر خسترا... لزوومیش نه بوو که سی دیکه نه قل بکریت چونکه شاغر هه بوو.

هه ر لهو پوژانه دا ئیشیکی دیکه م به موته سه ریف. ئیسماعیل حه قی ره سوول. بوو. مه لای دینه کی ده ور و پشته کزینی به راویکی هه بوو ته ماعکاریک له بنه وه له گه ل مه ئمووری تا پۆ ریک که وتبوو که به فیل ئه و به راوه ی له سه ر تا پۆ بکات. به ریموونی مه ئمووری تا پۆ سه نه دیکی به توینگلیان پئ ئیمزا کردبوو که بتوانری نه قلی خاوه نایه تی زه ویه که ی پئوه مومکین بیت بۆ سه ر ناوی قۆلبره که. چومه لای موته سه ریف حیکایه ته که م تیگه یاند که ئه گهر فریایی نه که وئ به مه حکه مه دۆراوه... گوتی. ئه م مه ئمووری تا پۆیه ده ناسم. له ئاکری. یان له قه زایه کی دیکه بوو. ئه ده بخانه ی مژگه وتیکی به پاره قووت دا. مه ئمووره که ی نه قل کرد و چاویکی وه هاشی له ته ماعکاره که سوور کرده وه وازی هیتا له مامله ته که بی ئه وه ی بویری داوای ئه وه نده پاره یه بکاته وه که له «به یع» (عربون) ی مامله ته که دا به مه لای دابوو. مه لا پیاویکی زۆر قسه خۆش بوو. ئه گه رنا ئه و پیتج دیناره بۆ مه سه رف پئی

گهشتی زیانم

دام و منیش دلیم نه شکاند و لیم وهرگرت. بهشی نیوهی سهفه ریکمی نه ده کرد له و
رؤژانه دا...

له چالاکیی محاماتدا بی شهوهی سه نه د و مه نه د ئیمزا بکهین له گه ل ماموستا به کر
ئیسماعیل بهیه که وه ده کوشاین. له سه ره تا وه که جارئ رینی رانیه که لاله نه کرابوو
ئۆتۆمبیل پیتدا بروات، جغزی تیدا سوورانه وه مان زور فره وان نه بوو، دواتر که
رینگاکه کراوه، رانیه و قه لادزه مان لی بوو به به شیکی کزیی. من له سه یداوا و
بۆسکیتی نزیک رانیه و له سندۆلانی پۆده ر قوناغم ماله خاله کانم بوو، له قه لادزه ش
حاجی ئهممه دی حه مه ده مین، کورپه خالی کاکه به کر، به خزمیش حیساب ده کرا.
ئیتر هر دوو قهزا بۆ هه ردوو کمان وه ک کۆیه وابوو بگره له زور ڕوه وه لیمان
خۆشتر ده هات... گیانی عه شیره تگه ری و میواننه وازی له و ته رزه جیگیانه تا بلئی
جودایه له شاری داخراو.

له و ساله ی 1954 که تیشکاوئینتیخابات بووین ده عوایه کی ته سوویه ی به کجار
گرنگمان به ده سته وه بوو له دوو دینی «کانیوه تمان» و «شیخ مه سووریان» ی
«دۆلی شاله به گ» ی سه ره به محالی خه له کان... مه لا حه ویزاغای تازه ناییمان، پاژه
سالیکی ده بوو به براگه وره یی سالانه ملکانه ی له زور به ی خه لقه که ده ستاند. به ر
له وه به ده عواکه رابگهین، هه ر له که شفی ته سوویه ی هه وه ل جاره وه ئاغله ب فه لاح و
ئاودیره کان دانیان هینابوو به وه دا که ملکانه یان داوه، به لام گوته بووشیان ملک
خۆمانه. ده عوایه که له ڕووی قانونه وه زور بیهیز بوو، ناچار بووم به موافقه ی
کاک به کر، بیده مه به ر ته ئجیل... باریکه رینگه یه کم له وه دا دۆزییه وه که داوا بکه م
سه ره له نوئ که شفی ئه و دوو دینه بکریته وه... معاونی ته سوویه ی رانیه کاک بابیز
عه بدولا سه لماندی و ڕۆژی که شفی دیاری کرد... له کۆیه به سواری هاتین بۆ دینی
کانیوه تمان، تا قمی ئیمه و هی مه لا حه ویزاغا قه له بالغیه کی به رچاوی پیک هینابوو.
محامی مه لا حه ویزاغا، سددیق نه ققاش، که ده میک بوو وه ڕز بوو بوو له ته ئجیل و
ئهم جاره یان که سنی سه عات به سواری ولاغ له و شاخوداخه سه ره ژوور و
سه ره ژیر بۆوه به جاریک بیتاقهت بوو.

سه رت نه یه شینم دوا ی دوو ڕۆژ که شف و شایه دی و نازانم چی گوته له راهی
خوا قوتارم بکه ن، وه رن با ره ئیسی ته سوویه بکهین به حه که م چ بریاریکی دا پنی

رازی بین... من و کاک بەکر لە خوامان دەویست بەلام لە ڕوالتدا بە خاترا ئەو ته‌کلێفە که مان قبول کرد... سێ شەو لە مانی کۆیخای دینی کانپوه‌تمان مایه‌وه ئەو‌ه‌نده‌ی خزمه‌تی ئێمه و جهماعه‌تی مه‌لا‌حه‌ویزاغاش کرد که به‌موجامه‌له و بۆ دلدانه‌وه‌ی سددیق نه‌ققاش‌یش که ڕه‌فاقه‌تی ئێمه‌ی پێ خۆش بوو به‌ زۆری جهمی نیوه‌پۆژه‌یان له‌ مال کۆیخا ده‌بوو.

هه‌ر له‌ بیرمه، ڕۆژنکیان گویم دابوو ڕادیۆی قاهره که سه‌رۆک جهمال عه‌بدولناسر خه‌ریکی دووان بوو له‌ مه‌یدانی «منشیه». له‌ گه‌رمه‌ری حه‌ماسه‌تدا بوو که ته‌قه‌ی لێ کرا. من ته‌قه‌کانیشم بیست. مالم حه‌قه جهمال نه‌شینوا و ده‌نگی نه‌له‌رزی... گرمه‌ی هوتافی ئه‌و هه‌زاران هه‌زار خه‌لقه و تیک هاویشته‌یان و سم‌سم‌په‌ی خه‌لقولا له‌ دووره‌وه ده‌هشه‌تی بۆ دلی گوینگر ده‌هینا. سه‌رۆک جهمال که‌وته‌ حاله‌تیکی مه‌جزووبانه، به‌ ده‌نگی به‌رزی دلێر ده‌یگوت و ده‌یگوته‌وه «یا شهاب، یا رجال...»

بۆ سه‌به‌ینی، وه‌ها بزانی ڕنکه‌وتی ٢٩ ی ئه‌یلوول بوو، گه‌ڕایه‌وه‌ کۆچی... هه‌ر له‌ بیرمه هه‌وری پر بوو، ڕه‌شه‌نه‌ش باریبوو. که به‌ سه‌ر هه‌یبه‌سوڵتان که‌وتم نو‌ریمه‌ قه‌ندیل، له‌ که‌لینی هه‌ورانه‌وه‌ دیار بوو ده‌ورو به‌ری لووتکی «قووج باش» سه‌پی بوو بوو...

ئهم ده‌عوایه‌ پاش چه‌ند مانگیك ڕیاری تێدا ده‌رچوو. ڕه‌ئیس ته‌سوویه‌ یه‌ك به‌سته‌ ئه‌رزی به‌ مه‌لا‌حه‌ویزاغا نه‌دا. که‌م موژده‌ی وه‌ها خۆشم بیستوه‌ چونکه له‌ کاتیکدا بوو تازه‌ نه‌ختیک به‌سه‌ر ده‌رهاتنم له‌ حه‌پسی پازده‌ ڕۆژه‌ی نیوان ٢٦ ی شو‌بات و ١٢ ی مارتی ١٩٥٥ تێپه‌ریبوو. ناوچه‌ی دۆلی شاله‌به‌گ له‌ ده‌سه‌لاتی «ئاغا» ده‌رچوو... سددیق نه‌ققاش ده‌عواکه‌ی ئیستیناف کرد له‌ سه‌رۆکایه‌تی ئیستینافی ته‌سوویه‌ی سلیمانی که‌ ئه‌وسا مامۆستا فایه‌ق هۆشیار سه‌رۆکی بوو. خه‌ریک بوو بچیته‌ ناو ده‌عواکه‌وه، گوتم ئێمه هه‌ردوو لا ڕه‌ئیس ته‌سوویه‌مان به‌ حه‌که‌م داناوه‌ که به‌ ڕیاری رازی بین. مامۆستا فایه‌ق که «تحکیم» ده‌کی دیت یه‌کسه‌ر کۆتایی به‌ ده‌عوا هینا و ڕیاری دا به‌ ڕه‌ددی داخوازییه‌کانی مه‌لا‌حه‌ویزاغا... من ئه‌و به‌یانییه‌ گه‌یشته‌بوومه سلیمانی، بیوه‌خران گه‌رامه‌وه‌ بۆ کۆچی که له‌و چه‌ند مانگه‌دا ڕنکه‌که‌ی به‌ره‌و ڕانییه‌ی گه‌یشته‌بووه جاده‌ی نیوان دووکان و ڕانییه‌... له‌ نزیک دێی شیخ

مهسووری-یانهوه خه بهرم بۆ خهلقه که نارد که ده عواکه یان یه کجاره کی به سه رکه وتوویی بنه بر بوو. ئەوسا هاتوچۆی ئەم سه ر و ئەو سه ری نیوان کۆیه و سلیمانی به ئۆتۆمبیلی خسووسی ده دیناری ده خوارد...

پنویسته بلیم له دواى تیشکانمان له ههلبژاردنه که ی ۱۹۵۴ سه فهریکی رانیهم کرد. کاکه فهوزی سائیب قایمقام بوو. هه ر که بیستی له مالى خاله خدرم دابه زیوم به خۆی و دهسته و دایه ره ی حکومه تی رانیه هاته به خیرهینانم. مرۆ نابئ مهردایه تی مهردان بنلیو بخت. له و سه فهره دا حکومه تی رانیه وه های ریز لینام ئەگه ر لیقه وماو نه بام زاتی نه ده کرد وه هام شیرن بکات. کاکه فهوزی وه های کرد که له و ده مه دا بلیم، به پراستی دۆراندنی ئینتیخاباتی ئەوتۆی خوشتره له بردنه وه...

بچه وه بۆ سه روکاری ئەو پازده رۆژه ی گرتوویم، هه رچه ند که ینوبه ینی توندوتیژی حکومه ت له ههلبژاردنه که ی دوایندا چاوی خه لقی شکاندبوو، ماکی بیئۆقره یی و بزۆزی هه م له شیوه ی زانه وه ی ئاساییدا و هه م به هۆی هاندانه بیئوچانه که ی رادیۆی «صوت العرب» له لایه ن ئەحمه د سه عیده وه که وا به پراستی هینده ی «یونس به حری» یه که ی رادیۆی به رلینی سه رده می جهنگی دوه م کاریگه ر بوو. ئا ئەو ماکه، مانگ له دواى مانگ، پتری هه ست پین ده کرا تارپاده یه ک هه ز کردنی ئەو خهلقه ش له بیسته وه ی دهنگ و ناوی خۆی له رادیۆی میسر. وهک که رۆژانه راپۆرتی نمایشت و ناره زامه ندی و توو په ی که سان و شوینان و میلیه تانی ده خوینده وه وه های کرد که زوربه ی خه باتگیرانی کۆین، به تایبه تی هی سه ربه چه پ که ده یو یست یه کنه وا بیت له گه ل دهنگ و سهنگی به ره ی یه کیه تی سۆقیه ت، وه های کرد بکه ونه پیکه ستنی موزاهه ره.

ئەم نیازه له رۆژی 25/2/1955 پیکهینرا، من له زوییکه وه زانیم و زۆریشم پین ناخۆش بوو شتی وه ها بیه سه مه ره قوربانیی بۆ بدریت، گۆیا چ سوودیک به کورد و ئاده میزاد ده گات به وه دا ئەحمه د سه عیده بلئ کۆیه ی تیکۆشه ر وه هاو وه های کرد! پاش نوێژی جومعه ده ست کرا به موزاهه ره له ده ور به ری بازار به وه به ره و سه رای حکومه ت. خۆتالعه ییزی پۆلیس له ده ست سه عیدی هه ماغای رانیه بوو که خۆی کۆیی بوو هه تا توانی پۆلیسه کانی به ره و پاش کشانده وه بئ ئەوه ی ده ست بوه شینن. له ئاکامی ناچاری چه ند ته قه یه ک کرا، یه کیکی زامدار کرد به لام

گهشتی زیانم

دهردهست نهکرا. من له مالهوه دهرنهچووم، دهشم زانی حکوومهت لیلمان وسکت نابی...

سبهینی بهرچاییم دهخوارد، خهریک بووین فحسی تووتنمان بۆ بکریت. له قایمقامهوه داواکرام بۆ سهرا... سهرت نهیهشینم من و کاکه زیاد و عهلی عهبدولا نیردران بۆ ههولیر به سهییاره ی خۆرای. خراینه قاوشیکی بهندیخانه لهگهله بسی عادهتی. تیکرامان چل کهس دهبووین. گرتوهکان که هیندیکیان لهسهر هیهچش گیرابوون ئهوهنده پیاوانه بهخیزیان هینان و وهها ریزیان راگرتین به قسه ناگوترئ. ئهوهنده ی فقهی له دهرس خویندنی لای مامۆستاکه ی به ئهدهب و ویل و تهرتیبه ئه و گرتوانه وهها و بهولاتریشهوه بوون.

خه بهری گیرانمان زوو به زوو زاندران و به ههولیزدا بلاوبۆوه ئیتر له سبهینیه ریزی برادهران بۆ سهر لیدانمان شریته ی بهست و نهپسانهوه. ههر رۆژه له مال برادهریکهوه نان و پاتی بهگزانمان بۆ دههات. به ههمو عومرم ئهوهنده سین و پرتهقاله به دهوری خۆمهوه نه دیتوه وهک لهو رۆژانه دا دهمدیت. د. مهران عهلی رهئیس سیحه ههمو رۆژه به ناوی تهفتیش دههاته لمان وههای کرد ههمو شتیکی ههپسخانه کهمان له هی مالهکانمان خاویتر بئ. چهند رۆژان لهگهله ئه و برادهره گیراوانه و سهولیده رهکانمان به کامهرانی بردمانه سهر ههتا د. مهران وههای کرد بگویرزیرینهوه بۆ ژووری «تضمید». باوهرم پئ بکه غهریبی هاوړیکانی قاوشه عمومیه کهمان دهکرد. له بیرمه شهویکیان چوار گهنجی ۱۷- ۱۸ ساله یی قۆز که سهر به بارزان بوون گهپیکی خۆولاتی خۆیانان کرد به گۆرانیه تایبته بهو گهپهوه. ئهم چهند دیره م لهو گۆرانیه بهبیر ماوه:

وهی ئه ز هاتم ئه ز هاتم

حه پکۆلانی هلهاتم

یاری پمهکا نخافتم

تومه ز «نخافتن» به واتای «داپۆشین» بوو لهگهله «نهفتن» ی فارسی که «نهینی» ی کوردیه یه که دهگرنهوه.

دهبى بلىم نووره ددیناځای حاجی ره شیداغا هه موو به یانییهک سینیههکی رازاوهی بهرچایی دانرا و له هه وه له وه هه موو نیوه پوژیکیش خواردنی شاهانهی دهنارد که بایی براده ره چه پسه کانیشی دهکرد. هه تا به ئیلحاحی ئیمه نیوه پوژه که ی راگرت چونکه هه ر پوژه براده ریک به لکوو پتر له یه کیک نانی بۆ دهناردین بهو جوړه ی که باس ناکرئ. دیسانه وه له سنی پوژانه دا پوژیک خواردنی بیحیسابی بۆ دهناردین...

دواى چهند پوژیک له گیرانمان به را لیبوونی خومان و دۆستان و ئه و خزمانه ی له کژیه و رانیه وه - خاله کانم - هاتبوون نامه یه کم نووسی بۆ خوالیخو شیبوی ئه حمه د موختار بابان که چۆن له خوږایی گیراوین. ئه و جوانمه رده له ده می که کاغه زه که ی پی گه یشتبوو که وتبووه ته لاشی بیوچان، بهو حورمه ته ی که هه یبوو له هه مان پوژدا وه های کرد حکومه ت بسه لمیتنی به ره لا بکرین. عه لیاځای حاجی ئه حمه داغا، ناییی هه ولیر، له به غداوه به سهردان گه رابوو هه ولیر هاته لمان گوتی: ئه مری بهردانتان له ړینگایه به پۆسته ده گاته ماته سه ریف.

سه یر له وه دایه، کابرایه کی پروته له ی بۆره پیاو خرابوو قاوشه که مانه وه وامانزانی جاسووسه به سه رمانه وه، کتیبی ده گرت وه و خه بهراتی به خه لکه که دها. سه غله تیان کرد به ودا پنیان گوت قسه کانت درۆن، ئه ویش سووره لگه را و سویندی خوارد له سه ر هیندی که سنی پوژی دیکه ئیمه هه رسنیکمان له چه پسخانه رزگار ده بین. که ئه مه ی گوت جارئ عه لیاغا نه هاتبووه. وه ها ده رچوو که دواى سنی پوژ ئه مری بهردانمان گه یشته هه ولیر به لام ده رچوونمان که وته پوژی چواره م، چونکه ئه و پوژه ده وام به سه رچووبوو.. ده بوو بلىم من و کاکه زیاد کاغه زمان ئیمزا کرد بۆ ئه حمه د موختار بابان...

حکومه تی به غدا به حکومه تی هه ولیری راگه یانده بوو که به تۆمه تی به شداری کردن له موزاهره ی چه کدار بدرینه مه که مه... دواى به ربوونمان له گه ل کاکه زیاد بۆ به غدا چووین. به شینوه یه کی به ربلاو خه بهری گیرانمان زانرابوو له به غدا... چووینه سپاسگوزاری ئه حمه د موختار له ماله که ی و به عاده تی خومان سهردانی دۆستانمان کرد. لای «صادق البصام» بووین به ړیکه وت حکمه ت سلیمان-یش هات. به نوکته گوتی چاوه پروانم ده کرد «حلاوه مسکت - مسقط» بخۆن له بهندیخانه، زوویان بهردان. گوتم دوو حه لاوه ی مه شور هه یه یه کیان

ئه‌وه‌ی فەرمووت چه‌لاوه‌ت مه‌سکه‌ت به‌شی ئیمه‌ی تیدا نه‌بوو، ئه‌وی دیکه‌یان «من السلیمانیه - گه‌زۆی سلیمانی» فه‌خامه‌تتان چانستان هه‌بوو لیتان خوارد... بوو به‌ پینکه‌نینیکی خۆش. گو‌تی «یا اخي خلوني بغرفة الاعدام واني ما ادري شنو هیه المسألة».

چه‌ند مانگیك هاموشۆی هه‌ولیزمان کرد بۆ دادگه‌ی جه‌زایی که سه‌یری ده‌عواکه‌ی ئیمه‌ی ده‌کرد. عومه‌ری مام عه‌لی له‌ سه‌رینایی پشتگیری کردنم له‌ زه‌وی و زاری به‌ره‌ی مائی کو‌یخا محمه‌دی پێيازۆک که عومه‌ر ته‌مای لی نابوو، دوو شایه‌دی درۆی راست کرده‌وه لیم که به‌ ته‌سادوف هه‌ردووکیان له‌ سو‌یندی درۆ پینستر حوکم درابوون. له‌ هه‌وه‌ل جه‌لسه‌ عومه‌ر بۆم تیکوشا گو‌تی، جه‌نابی حاکم ئهم کابرایه‌ سه‌رۆکی شیووعی هه‌موو دنیا‌یه‌یه‌ ئهمه‌ش ده‌لیل. به‌یاننامه‌ی ئینتیخابیمی له‌ باخه‌لی ده‌ره‌یتا و دایه‌ ده‌ست حاکم گو‌تی، بیخو‌ینه‌وه هه‌موو شتی تیدایه. دوو شایه‌ده‌که‌شی که هه‌ر پێيازۆکی بوون ده‌ستیان به‌ قورئاندا دا که ئهم کابرایه‌ له‌ پێش موزاهه‌ره‌وه ده‌رۆی و هانی خه‌لقی ده‌دا بۆ ئا‌زاوه. شایه‌د بۆ عه‌لی عه‌بدو‌لاش په‌یدا کرا... له‌ ئاکامدا من و کا‌که زیاد ته‌بریه‌ بووین. عه‌لی عه‌بدو‌لا ده‌ مانگ حوکم درا. حاکمه‌که‌ی که ئهم حوکمه‌ی دا زۆر عه‌بیدار بوو چونکه له‌ که‌شفی جیگه‌ی «حادثة» مه‌علووم بوو که شایه‌ده‌کان مومکین نییه‌ ئه‌و کابرایه‌یان له‌ موزاهه‌ره‌ دیبیت چونکه له‌و شو‌ینه‌وه موزاهه‌ره هه‌ر نه‌ده‌دیترا جگه له‌وه‌ی مه‌ودای دوور بوو. من مامه‌وه هه‌تا قه‌راره‌که‌ی مه‌حکه‌مه‌م بۆ ئه‌و نو‌ینه‌ره ئیستیناف کرد. له‌ که‌رکووک دادگای ئیستیناف حوکمه‌که‌ی هه‌لوه‌شاندوه و براده‌ره‌که ده‌ره‌ات.

زۆری نه‌برد پۆ‌ژیکیان عومه‌ری مام عه‌لی به‌گه‌ل ده‌سته براده‌ریکم که‌وت و هاته‌ لام. له‌ دووره‌وه عوزرخوای کرد و په‌شیمانی خۆی ده‌رب‌ری. من له‌ باری وه‌ها کوردی گوته‌نی ملم له‌ موویه‌ک باریک‌تره. کیشه‌ی ئیمه له‌گه‌ل پۆ‌ژگار گه‌لێک به‌ولای ئه‌وه‌یه حیسابی ورد و قوول بخه‌مه کاره‌وه بۆ بابایه‌کی ئه‌وتزیی که وه‌کوو هه‌زاران بیده‌سه‌لات بایه‌ک ده‌یه‌یتیت و ده‌بیات. پاش ئهم مه‌سه‌له‌یه عومه‌ری مام عه‌لی هه‌تا مردنی به‌ دۆست مایه‌وه. گه‌رده‌نی ئازاد بێ. یه‌کیک له‌ دوو شایه‌ده‌کان له‌ قوربه‌لیته‌ی لافاوێکدا خنکا، ئه‌و دیکه‌یان نازانم سه‌ری به‌ چی گه‌یشت.

ئو ملکانهی بهرهبابی مالی کوڅا محهمه دی که من تیندا خه ریکی پاریزگاری بووم بهر زهمانی رهئیس تهسوییه یه کی کورد که وت که جیتی متمانه م نه بوو هرچه ند ناسیاوی کۆینه مان بوو، به جزریکی ئاشکراش ویستی ترسم نه هیلئ له نه تیجهی ده عواکه چونکه زانی من هر جاره به به هانه یه ک موحا که مهی ئو زه وییانه ده وه خرینم. من هیچ شتی کم له بروی ئو رهئیس تهسوییه نه دا به لام دلشیم ئاوی نه خوارده وه به به لینه که ی. هه تا نه قل نه بوو کۆتاییم به موحا که مه که نه هیتا چاک بوو زه وییه کان سه لامهت ده رچوون.

لیره دا به باشی ده زانم ته پوتۆزیک بره وینمه وه که له و سالانه دا به ده وری محاماتی منه وه پهیدا کرا گۆیا من ملکی ئاغا و ملکداران ده پاریزم. هه لبهت قسه ی ئو توژی له بوختانیکی ره جال به و لاوه نییه. جارئ ده بی بلیم که سم نه دیت له و محامایانه ی کورد په ره ور و چین په ره دیفاعی له قاتل و له خاوه ن ملک نه کردیت که سیشیان ناوی که سیان نه ده هیتا که چی له ئاست مندا جزریکی دیکه بوون. له نمونه دا ده لیم. به ره بابیکی سه ره به تایه فه ی مهحمودا غای پۆده ر، من و مامزستا به کریان کرد به محامی بۆ ساغ کردنه وه ی ملکه کانیا ن له تهسویه. محامیه کی به رپرسی گه وه ی حیزبیک له وتووێژدا ره خنه ی لی گرتم که وه کاله تی «اقطاع» ده که م. دواتر کاغه زی ئو محامیه م دیت بۆ ئو به ره بابیه ی نووسی بوو ده لی حه ز ده که م وه کیلی ئیوه بم. ئنجا له ماوه یه کی چه ند رۆژدا ئه گه ر له گه لم ریک نه که ون گله ییم لی مه که ن ده بمه وه کیلی موده عیبیه کاننان. (من خۆم له برسانیش بمرم پینگه ی وه ها نا کو تمه وه م. م.) من که محاماتم ده کرد فه لسه فه م له لاوه بۆ نه ده خواسته وه. که خۆم رازی بم ملکدار بم رازیش بم به ملکداری خه لق ئه مه ش حه قیقه تی که له ناوه رۆکی محاماته وه هه لده قولئ نه ک له فه لسه فه ی لاوه کییه وه. به شینکی ده وه کانمان هی فلاح بوون به شینکی هی ملکدار. به ش به حالی خۆم هیچ به ته ماش نه بووم هه لی تهسویه بکه م به هۆی نانه وه ی شوێرش چی نایه تی. له دئییه که هه را پهیدا بوو له نیوان فلاح و ملکداره که، چه ندینکی کۆشان تیندا محامی بم نه مه له ماند چونکه هه موو پۆده رم درابایی ئه وه ی نه ده هیتا خوین له لووتی که س بیت.

له نموونه‌ی چالاکیی ئه‌و پوژانه‌م دوو پروداوت بۆ ده‌گنیزمه‌وه، یه‌که‌میان ئه‌وه‌ بوو مینه‌ی عه‌لیا‌غای گه‌ناو دا‌وای کرد‌م بۆ مه‌حکه‌مه‌ی قه‌لادزه له تۆمه‌تی قه‌تلی رزگار بکه‌م. له بۆسکینه‌وه، سبه‌ینه‌ی ئه‌و پوژه‌ی ته‌حقیق له ده‌عواکه ده‌کرا چووم بۆ قه‌لادزه. مینا‌غا و کورپکی له‌لایه‌ن بۆره‌پیاوینکه‌وه شکاتیان لێ کرابوو که گۆیا کورپکی میزدمنداله‌ی ئه‌ویان کوشتووه. ده‌عواکه زپه‌درۆی هه‌لبه‌ستراو بوو. به‌ پاره ئه‌و کابرایه و شه‌ش شایه‌د، راست کرابوونه‌وه بۆ له ناوبردنی مینا‌غا که کابرایه‌کی فیلبازی ته‌ماعکار مرخی خۆی له مولکه‌کانی مینا‌غا خۆش کردبوو به هه‌ویای ئه‌وه‌ی له ده‌می ته‌سویدا بتوانی بۆ خۆیانی ساغ بکاته‌وه. پوژ ره‌مه‌زان بوو منیش به‌پوژوو. باوکیک و شه‌ش شایه‌د ره‌په‌یان له قورئان هینا به ته‌مایه‌کی که‌م بۆ خاتری فیلبازیکی بیویژدان، دیاربوو محامیه‌ک ده‌رسی دا‌بوون چوناوچۆنی شایه‌دی بدن. دوو شایه‌د گوتیان دیتمان مینا‌غا و کورپه‌که‌ی ئه‌و جحیله‌یان له شاخی هه‌لداشت. دوو شایه‌د گوتیان به‌ر له مردنی گه‌یشینه‌ سه‌ری. ئیقراری دا که مینا‌غا و کورپه‌که‌ی کوشتیانم. دوو شایه‌د گوتیان ئه‌و کورپه‌مان چه‌ند پوژیک پینشتر به‌ په‌شوکاوی دیت تینگیان‌دین که مینا‌غا به‌ته‌مایه له‌سه‌ر ناموس بیکوژیت. خولاسه ده‌عواکه په‌رچه‌م کرابوو که ئاو نه‌ده‌لینی. خ‌وای له سه‌ران مرۆ چۆن ده‌زانی وه‌ها به‌ره‌واژ بیه‌وه بۆ ده‌روونپییسی و بیویژدانی!! من جاری وه‌کاله‌تیشم بۆ مینا‌غا و کورپه‌که‌ی ده‌رنه‌کردبوو به‌لام حا‌کم تی‌گه‌یاند که ده‌بمه وه‌کیلیان. پاش ئه‌و شایه‌دیانه، به حا‌کم گوت مه‌حکه‌مه له خه‌لق چۆل بکه قسه‌م له‌گه‌لتدا هه‌یه، هه‌تا له قسه‌شم ده‌بمه‌وه نابێ له غه‌یری قایمقام ری به‌ که‌س بدری بیه‌ ژووره‌وه، قایمقامیش بۆیه هه‌قی هاتنی هه‌یه چونکه قسه‌کانم پێوه‌ندی به وه‌زیفه‌ی ئه‌ویشه‌وه هه‌یه.

مه‌حکه‌مه چۆل کرا و ده‌رگا داخرا ماینه‌وه من و حا‌کم، پینم باوه‌ر بکه خ‌وینه‌ری خۆشه‌ویست، ئاماده‌ بووم له‌و ژووره‌دا به‌ تیللا له حا‌کم بده‌م ئه‌گه‌ر قسه‌ی لێ نه‌سه‌لماندبا‌مایه. کوردی ده‌لی «له‌ دین ده‌رچووبووم». گوتم فلانه‌که‌س شتی‌کت پێ ده‌لیم هی ئه‌وه نییه ره‌تی بکه‌یه‌وه، ده‌بی بێ دو‌ویات کردنه‌وه جینه‌جی بکری، واته‌ لیمی سه‌لمینی. هینتا زاری نه‌کردبووه به‌رسی چم مه‌به‌سته له‌سه‌ر قسه‌م پویشتم و گوتم مینا‌غا و کورپه‌که ته‌وقیف نا‌کرین... ئه‌و حا‌کمه مالی به‌ خانه‌ی خوا بی، بيجووله‌ گوتی ته‌وقیفیان نا‌که‌م. ئنجا گوتم با پیت بلیم بۆچی وه‌ها له‌ حد

دهرچووم، هه موو پڙدهر به ديار ئه م مهكهمهيه گوي قوت بووه، ئه گهر ميناغا ته وقيف بكرئ له ماوهي حفتهيه كدا سه ده عواي وه هات بژ ديت، چهند شايه ديك رهپه له قورئان دينيت و ملكداره ناحهزهكه به گرتن ده دات به ته ماي ملكه كاني. ئه وساش ههرايهك پهيدا ده بيت نه به مهكهمه و نه به قايمقام و نه به عومه ر عهلي (موتسه پيفي ئه وساي سلیماني) چاره سه ر ناكريت كه سيش سه رده رى له ئاكامه كه ي ناكات به چ لايه كدا ده كه ويت. عومه ر عهلي له و رږژانه دا دژى ئاغا كاني پڙدهر بوو.

كه ده رچووم له ژوورى مهكهمه ئه و ناوه مونجه ي ده دا له قه له بالغى. ميناغا و كورپه كه ي وهكو مه لي بهر باران به كزي راوه ستابوون. كه زاندر ميناغا ته وقيف ناكري خهلقه كه وهك ته لي كه هره بايان گرتي وروژان. ميناغا گوتي، فلان، نامووسى لي ده رچيت هه رچى خوا به منى داوه هي تزيه، پيم گوته وه، هه موو پڙدهرم پي بدريت نامه وي. من شهري سه ر و نامووسم بژ كردوويت، خو فلسيكم نه خستوته سه ر سامانت. پاش بهرپابووني هه را له سه رده مي عه بدولكه ريم قاسم كه هه مووى چوار ساليك له و موحاكه مهيه دواكه وت، مالى ميناغا بوو به قوناغى حه سانه وه ي سه دان له و كه سانه خواخوايان بوو ميناغا له و موحاكه مهيدا به په ته وه بكرئ.

ئو رږژه ده وري عه سر كه گه رامه وه بژ بۆسكين، لاي شيخ حسيني حاجى سه يد، له سه ر قه ياغى ده ربه ندرا ديتم شيخ حسين هاتووه كه به يه كه وه بژ بۆسكين بگه پيينه وه هه ر كه ديتمى گوتي رهنگت گزراوه ده لني رږژوو تيني بژ هيتاوى. منيش باسى چه ندوچوني ئه و ده عوايه م بژ گيزايه وه كه چهند به ده ست سويندى درۆزنانه ي شه ش شاهيد و باوكي «مقتول» سه غله ت بووم. كه سىكي وه ها بزاني كه درۆى جارى ئه وها پشتگيري كردنه له هه ژار دژى زۆردار، ئو كه سه خۆى ده خافليني و له هه مان كاتيشدا پي خوش دهكات بژ خۆى كه له هه لدا درۆى ئه وتزيى بكات به ته پكه ي ته ماع.

بابه كرى سه ليماغا كه گه وره ي ئه و تايه فه بوو ميناغاي پي ده ناسرا كه زاني هه لوه ستم له و ده عوايه دا چۆن بووه گوتبووى ليزه به دواوه با كه س پرس به من نه كا بچنه لاي فلان. بابه كراغا ساردايي هه بوو له گه ل خاله كانم و له گه ل تايه فه ي

مهحمووداغاش كه خالوانى خالهكانمن و دزستى خۆيشم بوون، بهپينى عادهت و بهرژهوهندى قالببهبستوو چاوهروانى نهدهكرد من هينده به پهروش بم بۆ خزمينكى نهو، بئ تهماغيش. من جگه له شهخسى ميناغا كهوا زۆر زۆر دهيانويست له هيچه به پهبتهوه بكن، بۆ ههموو پزدهر له پهروشدا بووم كه لهسهرينايى دهعوای وهها ناحهق و بوختانكهرو چرووك بارى بشينويت و قهسابخانهى تيدا بهرپا بيت. ئهم مهسهلهيه گهليك لايهنى ديكهى به سفتوسۆى تيدايه، من به لامهوه ليندووانى پهسهند نيبه.

رووداوى ديكه ئهوهبوو كه له دهعوای دينى مههنداوا كه تيندا وهكيلى بابكهراغا بووين كهشفى تهسويه «وضع اليد»ى بۆ بابكهراغا دانا. فهلاحهكان خۆيان به مهغدوور زانى، رهنگه مهغدووريش بووبن، چوون پهنايان برده بهر عومهر على، موتهسهرپفى سليمانى. كاغهزيكى رهسمى له عومهر عهليهوه بۆ سهرزكى تهسويه هات داواى لئ دهكات كه خۆى بچئ بۆ دووپات كردنهوهى كهشفهكه. سهرۆك تهسويه، خهلقى سليمانى بوو، له وهلامدا بۆى نووسيبهوه «نزولا عند رغبة سعادتم قرر إعادة الكشف في المقاطعة المذكورة بنفسى». ئهگهر هاتبابه له خۆوه بريارى دابابه كهشفهكه ههلوهشينيتتهوه چ گلهييم نهدهبوو بهلام وهها پاتهوپات به خاترايهى موتهسهرپف قانون ژيهر پئ بيهخيت هى سهلماندن نهبوو. تازه چ متمانه دهميتنى به داد و حق و ناحهق. چوومه لای، ويستى موجهاله بكات گوتم نه چابه نه ئاويشت دهخۆمهوه من لهم دهمهرا لئت دهچمه شكات. چهنديكى ههولئ دا گوينى خۆم نهدين. مامۆستا عهبدولرهحمان نورجان، معاون تهسويه بوو، خهريك بوو شههركه بكات بهشهري خۆى، پئم گوت تۆ دهخلت به مهوزووعهوه نيبه ههر چونكه كۆنه مامۆستاشمى لئت بهدهنگ نايهم (له دهعوايهك دژى ئينه بينقانونيينكى كردبوو، ئهويش به ئهمرى سهرۆك تهسويه، هى ئهوه بوو ئهگهر لئى بكۆلريتتهوه دووچارى سهغلهتبييهكى زۆر بيت. من ههم لهبهر مامۆستايهتبييهكهى و ههم لهبهر بيدهسهلاتبييهكهى هيچم تيدا نهگوت، ههروههاش كاك بهكرا).

بهكسهر چومه بهغداد، ههوهل جار سهردانى «مكي جميل» كارگيزى گشتى تهسويهم كرد كه ناسياوه و كۆنهناشنا بوو، زاتى نهكرد هيچ بكات گوئى «اخى

عمر علي فد عفريت منو يگدر له...» ئنجا چوومه لای ئهحمهد موختار بابان، وهزیری مالیه بوو. من وهزیری عهدل «عبدالجبار التکرلي» م نهدهناسی. مهسهلهکه م له ئهحمهد موختار گه یاند، تهلهفونی له گه ل وهزیری عهدل کرد هه موو قورسای خۆی هاویشه سهر مهسهلهکه نهک تهنها چونکه خاتری منی دهوێست به لکوو وهک خۆی گوتی، «هذا اخلال خطير بالقضاء والعدالة». که گه یشته مه دلیه «مکي جميل» چاوه پروانم بوو، خیرا له ژووری مدیر «عهدلی عام» هوه بۆ ژووری وهزیری بردم لیم نه گه را سه لامیش له «مدیر عام» بکه م که ناسیارم بوو. گوتم با خه بهری وهزیر بدهین، گوتی «أخی الوزير ينتظرک علی جمر...» ده رگای نیوان ژووری مدیر عام و وهزیری کرده وه منی پال پێوه نا و خۆی گه راپه وه دواوه. مامۆستا ته که رلی پیاوانه وه ریگرم. له حه ده به ده ر موجه له ی نواند. جاری له پێشه وه بانگی «مکي جميل» ی کرد و گوتی هه ر به ته له فۆن. له پێش چاوی فلانه که س له ره ئیس ته سوپه ی رانیه بگه نه که ده ست بۆ هه یج ئه وراقه ک درێژ نه کات... مه کی جه میل چاوه نۆزی کردم لای مدیر عام... وهزیر دوا ی قسه و له تیفه پروی ته کلیفی لی نام و گوتی، ده زانم خۆت حه ز ناکه ی ته له وه زیفه ئه م ما پیاوی راست و پاکی کوردم بۆ ئیقناع بکه مه سئوولیه تی ئه و ناوچانه ی پێ بده م به لکوو له و ته رزه ره ئیس ته سوپانه قوتار ده بین.

وهزیر نومره ی ته له فۆنی وه زاره ت و ماله وه ی دامی که هه ر کاتیک نامزه دم ده ست که وت پێوه ندی پێوه بکه م. که گه راپه وه بۆ کۆین، له که رکوک ئیبراهیم ئه حمه د-م دیت و ته کلیفه که ی وهزیرم پێ گوت به لکوو خۆی رازی بیت سه رۆکایه تی ئیستینافی ته سوپه ی هه موو کوردستان به ئه ستۆوه بگریت. له وه رامدا گوتی: ده زانم ئه و وه زیفه یه م له ده ستدا بیت به ئاسانی ده توانم موشکیله ی فلاح و زه ی و زار له هه موو کورده واریدا بره ویتمه وه، ئنجا هه ر به سیاره ی حکومه ت نه شه ری پارتی بی ترس له کوردستاندا بلاو بکه مه وه، به لام چ بلیم به به ره ی چه پ و ناحه ز که وه زیفه قبوول کردنم له سه ر حیساب بکه ن به رینگه گۆری...؟ وه رامم بۆ وهزیر نارده وه که وا که سم نه دۆزییه وه هه م رازی بیت و هه م به قانون بشن بکریته سه ره ک ئیستینافی ته سوپه ی سی لیوا.

له گه‌ل مه‌کی جه‌میل چووینه‌وه ته‌سوویه عامه. به ته‌له‌فۆن له سه‌ره‌ک ته‌سوویه رانییه‌ی راخوړی «لاتتحرك من غرفتک، لاتلمس ورقه، لاتطلع في كشف، کلشي ماتسوي الی ان تجیک اوامر...» بۆ سبه‌ینی ئه‌مر ده‌رچوو به لادانی له سه‌رۆکایه‌تیی ته‌سوویه و دابه‌زاندنی بۆ معاون ته‌سوویه و نه‌قلیش کرا بۆ شویتنیکي وه‌کوو قه‌ره‌داغ، ده‌ربه‌ندیخان... ناوی شویتنه‌که‌م له‌بیر نه‌ماوه. به‌لام که ئه‌مه‌یان کرد پښتر بزیان ږوون بۆوه که سه‌رۆکی ته‌سوویه کاغه‌زه‌که‌ی بۆ موته‌سه‌ږیفی سلیمانی نووسیوو، ئه‌ویش به ته‌له‌فۆن مه‌علووم کرا چونکه ژماره و ته‌ئریخی ئه‌و کاغه‌زه‌م لا‌بوو...

وینه‌ی نه‌وتزیی له ته‌جره‌به‌ی پاریزه‌ری به به‌ریه‌وه هه‌یه نیگای خوینه‌ری بیست سی ساله‌یی به‌سه‌ر دیمه‌نیکي قانونی ږۆژگاری به‌ر له خۆیدا بکاته‌وه که‌وا ږه‌نگه به‌ته‌مای نه‌بووینت. من موعاریزیک بووم مورا‌قه‌به‌م به سه‌ره‌وه بوو. له ده‌می «عدوان ثلاثي» بۆ سه‌ر میسر، بۆ هه‌ر که‌شفیکي ته‌سوویه وه‌یا له ده‌عوای دیکه‌دا چووبامایه ده‌سته‌ی ږه‌سمی له هه‌ندئ کاتب و ږولیس و فه‌راشانیان را‌ده‌سه‌پارد ئاگایه‌کیان له هه‌لستان و دانیشتم هه‌بی. که چووم بۆ که‌شفی گه‌ناو مه‌خفه‌ری شورته و معاوینی ته‌سوویه‌ش راسپێردران بۆ ئه‌م لایه‌نه. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا ږیزم ده‌پاریزرا و قسه‌م ده‌بیسترا وه‌ک تازه گوتم ږه‌ئیس ته‌سوویه‌یان له‌سه‌ر مورا‌جه‌عی من هه‌لداشت.

ئهو خه‌لقه‌ی پښ شۆږشی ته‌مووز گورگ و ږڼده نه‌بوون. له ده‌ستیان هاتبا‌یه هه‌زیان ده‌کرد خه‌لقیان لی مه‌منوون بیت. مرۆ که ږه‌فتار و ئاکاری به‌ پاکي ږسکابیت له هه‌موو ده‌ورانیکدا مه‌ردایه‌تیی خۆی ده‌نوینیت. که ده‌روونیشی کرمن بوو دیسانه‌وه له هه‌موو ده‌ورانیکدا چلکنی خۆی به‌ده‌ر ده‌داته‌وه.

له یادی ږه‌وی سنی قو‌لی بریتانیا و فره‌نسه و ئیسرائیل بۆ سه‌ر میسر دیته‌وه بی‌رم که خه‌به‌ره‌که له را‌دیږ بیسترا من له هه‌ولیز بووم. ئیشی محامات ږردمی بۆ قه‌لادزه، شه‌وان له مالی حاجی ئه‌حمه‌دی خالۆزای کاک به‌کر ده‌نوستین. هه‌موو عاله‌م به‌ دل بۆ میسر له ږه‌رۆشدا بوو، ئیمه‌ی سه‌ربه‌ سیاسه‌تیش پتر له عاله‌م به‌و ږووداوه‌وه دلگه‌رم بوو‌بووین چونکه تیشکانی میسر ده‌یکتیشایه‌وه بۆ که‌متربوونه‌وی ئومید به لا‌چوونی توندوتیژی سیاسه‌تی حکومه‌تی عیراق.

شهویکیان به درنگهوه کهوتینه ناو جیگه. کاکه بهکر خهوی لی کهوت من جاری بزهی چاوم دههات. رادیۆم بهسهر ئیستگهی میسرهوه کردبۆوه له ناکاو خهبهری ئینزارهکهی سۆقیهت که بهو سنی دهولهتهی دابووی خویندهوه. کاکه بهکریم بهخهبر هیتا و ئهو موژدهیهیم دایی. رهنکه ههتا لای بهیانی له خۆشیا و به دیار خهبهری نویترهوه نهوستان... خۆشیی ئهوتۆیی له ئاوینهی دواڕۆژدا بهیته مهشورهکهیم به خهیاڵدا تیدهپهریتی که دهلی:

که من نهخلی مرادم بیسهمهه بئ
به من چی باغی عالمه جومه بهر بئ

بهلام مهعلومه مرۆی بیدهسهلات چ تاک بیت و چ کۆمهل. به ههلسوکهوتی له خۆی دهسهلاتدارترانهوه دهخهریکیت.

ههر لهو بهینانهدا بوو چهند کهسانیکی ناوداری موعارهزهی بهغداد بهر حوکمی عورفی کهوتن. لهمانه «صدیق شنشل» بۆ قهلاڤزه دوورخایهوه. من له قهلاڤزه بووم. حکومهت رپی نهدهدا کهس بجیته لای. پینوهندیم به قایمقامهوه کرد که ئیمکان نییه سهردانی «صدیق شنشل» نهکهیم. ریشم نهدهن من بۆی دهچم. ئیوه دهمگیرنهوه نامگیرنهوه له دهست خۆتاندايه. مالی ئاوابی فیلی له حکومهت کرد. به ناوی واجیبهوه خۆی سهردانی مامۆستا شهنشلهی کرد. منیش بئ ئهوهی له روالهتدا تیخویندرا بیتمهوه. وهیا ناوی خرابیته لیستهی سهرلیدانی بابای دوورخایهوه گهیشتمه ئهو ژوورهی ئیستیراحهتخانهی که شهنشلهی لی دابهزیندرا بوو... پینش ئهوهی بچین بۆ لای. تهرتیباتی خواردهمهنیی بۆ کرابوو له مالی ئهحمهدهوه. نازانم چۆن وهسفی ئهو بهیهکتر گهیشتهمان بکهیم... که دیتهوه یادیم چ برسییهتیکی چیشتبوو لهو ماوهیدا که بۆ قهلاڤزه بهرئ کرابوو تا ئهو دهمهی خواردنهکهی گهیشتی تهزووم پیندا دیتهوه. ئهو له خۆوه هیچ دادووبرۆی له دهست برسییهتی. وهیا مامهلهی گهیاندنه قهلاڤزی نهکرد بهلام دارسانی بۆ سهر خواردن فیلمی ئهو گهشته خۆشهی نیوان بهغدا و ژوورهکی ئیستیراحهتخانهی به بهرچاوی زهینی بنیادهمدا دهگیرا. قایمقام بهینیک له گهلمان دانیشت بایی ئهوهی بکات که دواتر ئهگەر پینویست بوو بتوانی بلی له وتووێژیان خۆم حازر بووم... به

به هانه يهك ژووره كه ي به جته نشت. چي شاردرايه وه نه بوو له نيواندا ئه وه نه بي كه قسه ي دوو قولي نيوان دوو برادر خوشترو و بيگرفتره له وه ي قوليكي سنيهم وهك پينه پنه وي بنووسيت. «فائق السامرائي» بژ هه له بجه دوو خرابزه، كومه له ي «الوطني الديموقراطي» له به غداد هه بس بوون... ئيترو له و جوړه خه به رانه و هه ندئ ته عليقات و پيشبيني و چاوه نژوي دواړو و بابته ي ئه وتويي و باري ناوچه ي كورده واري بوو كه ماوه ي داننيشته دوو قولييه كه ماني پر كرده وه.

قايمقام كهركوكي بوو، به چهند ساليك دواي من له حوقوق ده رچوو بوو. دژستي خاله كان و خوښم بوو. هه موو هه مواريه كي له ئيمكاندا بي بژ هه سانه وه ي «صديق شنشل» ي جنيه جي كرد. به زووي رئ درا خهلق بچيته لاي، له لايه ن خزمه تيشه وه تيكراي قه لادزه بيقسوو بوو بژي. دواتر وهك خۆم چاوه نژوم ده كرد، سدديق شه نشه ل خوښي بژمي گيترايه وه، كه تنيان گهيانده وه من پاريزگاري ده ره به گ ده كه م...

پاش شش هفت ساليك كه له په راگه نده يي سالي ١٩٦٣ ماله كه م له هيرو بوو، كومه ليكيش په نابهر ي سه ربه چه پ بوو بوون به ميواني مالي مهحمودي حاجياغا (مهحموداغا له زهستاني ١٩٥٥ كزچي دواي كردبوو) له نيوانيادا برادره ريكي عه ره ب بوو تووشي نه ساغي دل بوو بوو، تكاي بژ كرابوو له حاجياغاي مهحموداغا كه ئيزني بژ وه ربگري له ده ره وه ي وه لات ته داوي بكرئ...

ئا له و ساله دا ده سته يه كي شش هفت كه سي بووين له بيروراي هه مه چه شنه قسه مان له هه موو مهيدانيكدا ده گيتر هه تا هه ل پهيدا بوو كه به و برادره عه ره به بلنم، ئه وه له سه ر چه ند ده عوايه كي ته سويه كه من تنيدا وه كيلى ئاغاكان بووم ناوي منتان زباند هه ر ليره وه هه تا په كين و مۆسكۆ كه چي ئيستا من په راگه نده م له خانووي مهكته بي مندا لندا سه ربه خۆ ده ژيم، حاجياغا نهك دژسته خزميشمه، خوښي به برا چووكم حيساب دهكات ئنجا ئه گه ر له برسا بمرم و به ده ردي سيل هه لاهه لاهم ئه و چاوه ي لي بژ ناكه مه وه كه وا تژ دوژمني بابه كوشته ي ده ره به گي به ئوميد ي ته داوي له ولا تي ئيستيمار چاوت لي چركردو ته وه و به ناني ئه ويش ده ژيت... قسه كانم بيزه حمانه بوو به لام جه رگه ي راستي و داد ي ده پيكا. ئه و

برادهره هر ئه وهندهی پێ کرا که به کول بداته گریان، خو منیش لهو دهمه دا بۆی گریام...

له مونسه به دا ده لیم، کاتیک هر له به رهو کۆتایی په نجاکاندا که سره ی ته سوپه گه یشته دنی هیزۆ مه حامیه تیکۆشه ره کان ده عوای ته سوپه یان خستبووه قالبی خهباتی چینه یه تییه وه تا ئه وه ی له ته سوپه ی دنیه ک له دنیه کانی پۆده ره هه رای خویناوی رووی دا ئیتر من دهستم له ده عوای ته سوپه کیشایه وه. حاجیاغا هاته کۆیی شه ویکیشم لئ مینوان بوو که وه کاله تیان بکه م له ته سوپه ی هیزۆ، عوزرخوازیم کرد و ده عواکه م به مله وه نه گرت ناشزانم چ تیکۆشه ریکیش چوه ژیر ئه رکی ئه وه ده عواپه وه. لهو ماوه یه دا که ده عوای نویم نه گرت ته نها خه ریکی ده عوا کۆنه کان بووم...

شه راکه تی بئ سهند و ئیمزام له گه ل کاک به کر ئیسماعیل-دا ئه وهنده بنگرفت و بیقۆرت بوو ده تگوت شه ریکی خۆم. پۆژهک له پۆژان، نهک هر گه ردی له دلم نه نیشاند، بگره ئه وه نه بوو به په فتاری تازه ی ئه مرۆی دوینیم له بیر نه باته وه. بیقه رقی له به ینماندا گه یشتبووه پله ی دوایین. له خۆه تیبنیی ئه وه ی ده کرد که پیوه ندی دۆستایه تی و خزمایه تی به ربلاوم له رانیه و پۆده ره لیم داوا ده کات گه لیک ده عوای به ئه رکی بیمزه به ئه ستۆه بگرم ئیتر ئه وه به زیاده وه تیندا ده کۆشا وهک که بۆ برای خۆی بکۆشینت. وه ها ده بوو لهو که شفانه ی ماندوو بوونی زۆریان تیندا بوو، بئ ئه وه ی پیم بلن و له سه رمی حیساب بکات به چاکه، خۆی به ته نها بۆیان ده چوو. لیره دا نوکته یه ک دیته وه بیرم سه ر به و پۆژانه ی که جاری ده عواکه ی دۆلی شاله به گ-یان له کیشه دا بوو. سه بهینه کی هاوینه ۲۲ کهس له شینخ مه سووری و کانیه تمانی-یان به ۱۶ باره دار و ده پازده که له باب و مریشکه وه لیم مینوان بوون. ده سته بجئ ۸ باره دار و نیوه ی که له باب و مریشکه کانم بۆ کاک به کر نارد. راشم سپارد پنی بلن ئه گه ر هه ز ده کات شازده مینوانیشی بۆ ده نیرم به پنی شه راکه ت. گوتبووی خوا به زیادی بکات ئه وه په ره ولانه م به سه...

ئیمه له بیسته کانه وه به پنی داخوازی پیوه ندیمان به ده شتوده ره وه هه ساریکمان هه بوو جیی ۱۰۰-۱۵۰ ولاغی تیندا ده بۆوه، ده رگای به رانه ره به ده رگای ماله که مانه وه بوو، نه له داگردنی ولاغ نه له هاتوچۆی ئالیک دانیان هه ستمان به

ئەرك و زەحمەتی نەدەكرد. لەبەر راھاتن، میوانی دەشتودەریش ئیسکیان قورس نەبوو لامان، بەتایبەتی كە لێیان میوان دەبووین بە دل و گیان خزمەت و حورمەتمان لێیان دەدیت. جینی نوستنی میوانی شەوانەشمان هەبوو كە عەلاقەیی بە ماله‌وه نەبیت، خۆ شەوانی هاوین كە خەلق لە سەربان دەنوستن لە رایەخ بە‌ولاوه پێخەفیشیان نەدەویست. خولاسە بۆ وەزعی من بەخێرهێتانی میوان بێ عەزاب بوو چ جایی ئەوه میوانێکی پێشتر نەمەكم كردبێ لە مالی، وەیا پێمەوه خەریك بووبیت... كاك بەكریش لە لای خۆیه‌وه كە جیبێکی لێ دەخوړی و من سەیارەم نەبوو، جیبەكەیی هێندەیی حەسارەكەیی ئێمە بۆ من بێتەكلیف بوو. دەیان و ڕەنگە سەدان سەفەری سلیمانی و ڕانیە و قەلادزە و بیتوین و ئێرە و ئویمان بەیه‌كه‌وه پێ دەكرد. وەهاشی بە خاوینتی ڕادەگرت هەمیشە چریسكەیی دەهات، بە كەتەلۆگ ڕەفتاری لەگەڵدا دەكرد.

لێرەشدا نوكتە دەهاتە پێش، لە بۆسكێن دەبووین، زستانان، جیبەكەیی شیخ حسین سەر لە بەیانی بە پال نەبا هەلنەدەبوو ئێتر وا دەبوو كۆمەلێك لە نۆكەر و تووتەوان بە پال دەیانگێرا و هەزار گالته‌شیان پێ دەكرد ئنجا هەلنەدەبوو. كەچی جیبەكەیی كاك بەكر كە كۆنتریش بوو لە هی شیخ، بە یەك سیلف دەكه‌وته گەر. شیخ حسین دەیگوت جیبی خۆم هی پالەوانانە وەك كەلەگا دەغەزرێ... كاك بەكریش جیبی هەیه! ئەم وێنانە لە ژبانی من و تۆدا ڕووپۆنیکی بەرین داگیر دەكات لە مەیدانی چالاكیمان، خۆ هەموو دەم هەر خەریکی بەرەوپێش بردنی ڕەوڕەوه‌ی میژووی گرز و مۆن نابین، ئاخەر گرزینەوه‌یه‌ك، سەلام و مەرحة‌بایەك، تۆران و ئاشت بوونەوه‌یه‌ك و شین و شادییه‌ك و كەلا بە‌گوێزاننیه‌ك و كەوشەك و سیناژێکی هەر دەبێ تیدا بیت. راستە بگوترێ، نابێ یاداشتی بسمارك و لنین و چەرچل كە لە چەرخوفەلەك و سیاسەتی جیهانی، وەیا هەر نەبێ بەشێکی بەرچاوی جیهان تێتیشتن، یاداشتیان لە كاری گرنگەوه بۆ كاری بیاپەخ ڕاگوێزیت بەلام ئێمەمانان بە‌حال چەند داوێکی كلافەیی سیاسەتی بێدەسەلاتی كاوالگەیی ولاتی خۆمانمان هەلكردۆتەوه كەوا ڕەنگە بە چەند لاپەرەیه‌ك لە حیاكایەتیان بێنەوه ئەگەر لە كلافەیی بابەتی غەیری سیاسەتی ڕووتیش داو هەلنەكه‌ینەوه.

خو ئه وهى راستى بى به پنى حالوبارى كه م دهسه لاتی و به رته سكى جغزى ته لاشمان پتر له تيوه پامانى هه پهمه ي رووداوى ژيانى خاوه ن ياداشت روون ده بينه وه تا ئه وهى خه به راتى به سه روسه دای گرنگ و زیده گرنگى ناوخو و جيهان بدينه بهر زهين و خه يالى روخ ئاگردانه ساردوسره كانمان و ده وروبهرى زه وييه سه ركيل كراوه كانمانه وه. «يه ن» ي ژاپونى له تهك «روبل» دا وهستا به لام به «دولار» ويرا... ته رازووى تيجاره تى برازاڤيل و برازيل له نگره ريان به زى... لوكه ي فيلستان به تراكتورى په نيرستان ئالوگور كرا... نوره سه روکايه تى نوينه رى شيلمستانه له مه جليسى ئه من به سه ر چوو. ئنجا به من چى؟ به راستى، وهك كه سه لكه سلق به كوني ده رزيدا ئاوا ناييت ئه م خه به رانه ش به سه د پيله قه ناترنجينه باو پورگى هيچ به رژه وه نديكى من و توى پيوه خهريك ده بين. به لام بيگومان كه بزم گيرايته وه جاريكيان له سهردانى سلیمانيم «رهشول» ي هه ميشه زيندوو له دلما، ويستى له ناديبه كه ي خوى متهعه دى بوو داوه تيكم بكات مه رجم له سه ر دانا كه له گون و گورجيله به ولاوه چى ديكه ناخزم ئه ويش ئه ويش گوتى، هه ر تو و گون؟ ئيتير كه لينبوينه وه پيم گوته وه، رهشول قهت ئه م گونهت له بير ناكه م، ئا ئه م باسه كورتيله يه چه ژيكي كوردانه ي له بهر زار ئاشنا له ياداشته كه م ده گيرى.

به ر له شۆرپشى ته مووز دوو هه لكه وتى سياسى رووبه رووم بوو. يه كيكيان ئه وه بوو، له ده مى پينكه ينانى ئه وه به ره نيشتي مانبيه يه كگرتووه ي كه نوينه ريان له وهزاره تى ١٤ ي ته مووز به شداريبان كرد روژنيكيان «صديق شنشل» له چين شتخانه ي مه سه به داوه تى كردم و به ده م خواردنه وه تنى گه ياندم كه هه موو ته رتيبائيك به نه ينى كراوه بۆ گزپيتى بارى سياسى عيراق، گوتى «القضية باقية عليكم انتم الاكراد...» پيم گوت من ناتوانم خۆم به نوينه رى كورد دابنيم، گوتى، به ناوى خو ته وه وهك گه ليك كه سى ديكه وه ره جه به وه ئه گه ر گله يه كيش هه يه هه ر ئينستا ده چين بۆ لای سه روک جه مال عه بدولناسر له قاهيره چى له دلدايه پنى بلنى تا هيچ تيبينى سه لى له كورده وه نه مي نيت.

قسه مان دريژه ي هه بوو، كورته ي ناوه روکى راي خۆم دژى به شدارى كردنم ئه وه بوو كه گوتم لايه نينكى پينك هينه رى ئه م به ره يه بيروپرايه كى هه يه كه به ره ي يه كگرتوو به قو ناعى كاته كى داده نيت بۆ زووتر گه يشتن به قو ناعى دواتر تاكوو

پێهه پێ لایه نه کانی به رهه یه کگرتوو له ناو دهبات و خۆی به فه رمانه وه یای تاک و ته نه ا ده میتێته وه. من به ئه رک و مه سره فی خۆم نایه م رۆژی له ناوچوونم پێش بیه خه م بۆی، با به ئه رک و مه سره فی خۆی ئه م ئامانجه جیهه جی بکات... گوته ئه مانه هیزیکن له ولاته که مان ناشی پشتگو ی بخرین... گوتم بایه خی هه لویسته که م ئه وه یه که ئه مانه هیزن ئه گه ر هیز نه بانایه منیش دووره پارێزیم نه ده کرد... ئه مه بوو هۆی به شداری نه کردنم له وه به ره یه کگرتوو ده ا. ئه وساش و ئیستاش ده لیم من له جیات ی ئه وه ی یارمه تی لایه نیک بده م له ناوم ببات. خۆم ده به مه ئه ندایه ئه وه لایه نه، که ره وا نه بینم بیه مه ئه ندایه به وه لاته ریه وه ره وا ناییم خۆم بکه مه قوربان یی ئامانجه کانی که من هه رگیزاو هه رگیز له گه ل براندنه وه و له ناو بردن و په له پل کردندا نیم و نابم...

هه لکه وته ی دوهم ئه وه بوو کامل چادرچی هاته لام له ئۆتیلی تروکادیرو ی به غداد بۆ داوه ت کردنم بۆ به شداربوونم له پیکه تانی ئه وه حیزبه ی که قه ول بوو حیزبی وه ته نی دیمۆقرا تی و حیزبی ئستیقلال تیدا بتا ویتته وه.

که مه نه هه که م خوینده وه پیم گوته، من ناتوانم پشتگیری له مه نه هه جتان بکه م چ جایی بیه مه ئه ندایه حیزبان چونکه ناوی کوردی تیدا نه هاته وه. گوته قسه ت حه قه به لام ئیشه که ئانقه ست نه بوو... ویستی سبه ینی بچه لای له ماله وه بۆ پتر دوان له وه مه سه له یه و ریکخه ستنی ده قیکی له بار که باسی مافی نه ته وه ی کورد بکات. گوتم ئیبراهیم ئه حمه د وا له به غدا یه به یه که وه دین.

سبه ینی به جووته چووین بۆ لای چادرچی. هه ر له سه عات ۹ ی به یانییه وه هه تا یه کی پاش نیوه رۆ ماینه وه. له وه به ینه ئیبراهیم ئه حمه د و من له سه ر ته کلیفی چادرچی به په له ده قیکمان نووسی. که گه رامه وه کۆبی زۆری نه برد نامه ییکی چادرچیم بۆ هات به م جۆره ده ست پێ ده کات:

بغداد في ۸/۶/۱۹۵۶، عزيزي الأخ مسعود تحية وشوقا وبعد. ان الموضوع الذي كنا قد بحثناه اثناء وجودكم في بغداد قد قوبل مبدئيا بالترحاب من قبل الجميع...

ئىنجا دەلنى لەبەر ھەندى تىيىنى دەقەكەى ئىتوھ تەعدىل كرا بەم دەقە. ئاخۆ چۆنە بەلاتەوھ... راستىيەكەى دەقى ئەوان لە ھى ئىمە چاكتەر بوو، ھەر وەھاشم بۆ نووسىيەوھ. كە شۆرشى چواردەى تەموز قەوما فكرەى ئەو دەقانە بە دارشتىكى تازە بوو بە «ماددە ۳» لە «دەستورى مووھقەت». خۆيشم تەكلىف كرام كە ئەندامەتى ئەو حىزبە قبول بكەم. بەلام نە حىزبەكەى ئەوان پىي پىي درا نە ئەگەر پىشى پىي بدرابايە دەمتوانى تىيدا بىمە ئەندام.

ئالقه‌ی دوازده‌یه‌م

له‌و دوو سێ ساله‌ی دوا‌ی مو‌حاکمه‌ی سه‌ربه‌ مو‌زاهه‌ره‌ی کۆ‌یی و شینواو‌یی با‌ری هه‌مین‌ی عه‌زاق پاش «العدوان الثلاثي» هه‌ستم ده‌کرد پتر مو‌راقبه‌ ده‌کریم له‌لایه‌ن حکومه‌ته‌وه. چه‌ندیک‌ی سه‌ری هه‌ولیرم دا‌بایه‌ به‌ شه‌وان کا‌برایه‌کی سه‌ربه «أمن» ی ئه‌وسا له «دار الاستراحة» یه‌ی ئه‌یستگه‌ی ڕه‌ی ئاسنی که‌ منی تیدا مێوان ده‌بووم، ده‌مایه‌وه، مه‌رحووم قاسمی مه‌لا ئه‌فه‌ندی ئاغ‌له‌ب شه‌و ده‌هاته‌ لام و به‌یه‌که‌وه‌ش نا‌نمان ده‌خوارد، خه‌رجیه‌کی باشیشی ده‌دایه‌ ئه‌و کا‌برایه‌ نه‌کا ته‌ق‌ریری خراپم لی بنو‌وسیت. ڕۆژیکیان به‌ر له‌ ڕۆژاوا هاته‌ لام، یه‌کسه‌ر چو‌و بۆ لای پاسه‌وانه‌که‌م و چی قسه‌ی خراپ بو‌و پنی گوت، خه‌ریک بو‌و لیشی بدات، تومه‌ز قاسم ئه‌و ڕۆژه لای مدیری پۆلیس، که‌وا یه‌کجار دۆستی بو‌و، ته‌ق‌ریری پاسه‌وانه‌که‌می خو‌یندبو‌وه تیدا لیمی بزپکاندبو‌و، لئی نه‌راند هه‌ی وه‌ها و وه‌ها لیکراو من خزمه‌ت ده‌که‌م بۆ ئه‌وه‌ی هه‌نده‌ نامه‌رد بیت؟ به‌ گرتنت نه‌ده‌م وازت لی نا‌هه‌ینم. کا‌برا که‌وته‌ سه‌ر ده‌ستوپێی، تۆبه‌ هه‌زار تۆبه‌... به‌ چ حال هه‌تا قاسم وازی لی هه‌ینا، راستیه‌که‌ی من بو‌ومه‌ ڕجاکاری ده‌نا به‌ ئاسانی له‌ ده‌ستانی ڕزگار نه‌ده‌بو‌و.

ئه‌و پاسه‌وانه‌م سو‌ودیک‌ی شه‌وانه‌ی پێ ده‌گه‌یان‌دین، چونکه‌ مسلمان بو‌و مریشکمان به‌و سه‌رده‌بری، چیش‌تلیته‌ر، وه‌ستا ئیبراهیم و هه‌موو خزمه‌تچیه‌کانی «رێست هاو‌ز» دیان بو‌ون، هه‌موو شه‌ویک له «رێست هاو‌ز» نا‌نمان خو‌اردبایه‌ دیشیک‌ی له‌ مریشکی برژاو و گون و گورچیه‌ و برژه‌مه‌نیی دیکه‌ش ده‌پازانده‌وه‌ ئه‌مما شاهانه‌... ئه‌یستا به‌ یاد کردنه‌وه‌ی ئاو له‌ زارم ده‌زیته‌وه‌. ده‌بێ ئه‌وه‌ش بلیم له‌و ده‌مانه‌دا که‌ بۆ هه‌ولیر دو‌ورخرا‌بو‌ومه‌وه‌ عه‌ونی یووسف-یش هه‌موو شه‌وان ده‌هاته‌ لام ئیتر سێ قۆلی ڕامانده‌بو‌ارد تا ده‌می خه‌وتن.

ڕۆژیک له‌ ڕۆژانی ئاخه‌لنوه‌ی به‌هاری یه‌ک له‌و سالانه‌ برپاریکی کتوپرمان دا، من و زه‌یدی ئه‌حمه‌د ئه‌فه‌ندی و محه‌مه‌دی فه‌تاح چه‌له‌بی و برایمی عه‌زیزی پاشا (وابزانم قاسمی مه‌لا ئه‌فه‌ندیش) بچین بۆ حاجی ئۆمه‌ران. ڕۆژی ۲۲ مایس، له‌ هه‌ولیر پانکه‌ که‌وتبو‌وه‌ گه‌ر، به‌ جلکی هاوینه‌ ده‌رچووین به‌لام یه‌ده‌گی حازر به‌ده‌ستمان پێ بو‌و... به‌ره‌و ئه‌و به‌هه‌شانه‌ی ناو شاخه‌کان ڕۆیش‌تین. به‌راستی

ئەگەر بىيادەم دەستى شىۋاندنى لى نەزافتباناھىيە نمۇنەھى بەھەشت بوون. لە رەۋاندز بەۋلاۋە دىمەن لە سنوورى جوانى دەرچوۋ بەرەو ئەفسوون... بەفرستانى قەندىل ھەۋرى بەدەۋرەۋە بوو، ھەتا لىنى نىزىك دەكەۋتىنەۋە ھەۋر لىمان دەۋوۋە چەتر و خىۋەت. كاتىك گەيشتىنە ئۆتيلەكەى حاجى ئۆمەرەن سەرما و بارانىكى زىستانەى بەردەۋام كۆزى گىزايەۋە بۆ سى مانگ لەمەۋ پىشتىر... ئۆتيل تەيار بوو بە ھەرچى دىل ھەزى لى دەكات. بۆ ئەۋسا تەماتە لەۋ كۆزەدا دەست نەدەكەۋت كەچى ئۆتيل تەماتەستان بوو. وىزاي خواردنى مومتازى ئۆتيلەكە بەرخىكىشىان بۆمان سەربرى ئىتر ئەۋ شەۋە بە ديار ئاگرى مۇغەيرى و چزەۋبىزە و بىزاندن و بىتوبەرامەى مەتبەخى تىروتەسەل تا نوستن رامانبوارد...

ئۆتيل لىكىكى تەلەفۇنى مەخفەرى پۇلىسى بۆ راکىشراۋو، ھەرچى گوتراۋايە بەتەلەفۇن مەخفەر و ئۆتيل دەيانىيىست. ۋەھا رىكەۋت سەبىنە زوۋ لە «ئۇفيس» بووم، ھەۋرى رەۋاندزۋە لە پەنجەرەۋە سەيرى بەھەشتى سەر دىنام دەكرى زىلى تەلەفۇن لىنى دا. بىسەرم ھەلگرت گۆيم لى بوو بەرپرسىكى پۇلىسى ھەۋلىر لە ئامىر مەخفەرى دەپرسى داخا «مەسعود مەمەد» بە لاي ئىۋەدا نەھاتوۋە؟ تومەز شەۋ دەزانن من نەچۈمەتەۋە ئۆتيل، لىشم خاڧل بوون كە بەرەۋ حاجى ئۆمەرەن ھاتم، ئىتر شەۋزابوون لە بىزبوونى من... گۆيم لە قىسانيان راکرت دەتگوت نازانم چىيان لىقەۋماۋە. بە برادەرەنم گوت ھەۋلىر مەشەۋەشە لە بىزبوونى من. كە بەرەۋ ھەۋلىر بوۋىنەۋە بەدرىۋايى رىكا پۇلىسى نىزىكتىن مەخفەرەكان راۋەستابوون ھەتا بە سەحىان دەكرەۋە كەۋا، شكر كاكە مەسعود ھەلنەھاتوۋە بۆ پىشت كىۋى قاف. پەھا چ پىاۋتۇقنىنك بووم.

دۋاى بەرپابوونى شۆرۋشى تەموز، پۇلىس و بەرپرسەكانى سەر نوختەى تەفتىش لەۋ ھەرىمەى خۇمان تا خواروۋى دوز خورماتوۋ بۆم بوون بەشايەدى پىاۋچاكىم. ئۆتۇمبىلىكى منى تىدا بامايە نەياندەپشكىنى. بەرپرسى تازە بابەتيان ھالى دەكرى ئەم كابرايە لە كۆنە ۋەتەنىيەكانە!!

كۆزەبارانى نۆۋان سالانى ۱۹۵۶ و ۱۹۵۷ بەردەۋام و بە غوردەم بوو ھەتا سەرەتاي ھاۋىن. دۋاىن بارانى ئەۋ تەروتوشىيە ئەۋە بوو لە رۆژى پىنجى حوزەيران، لە كۆيى، دوو سەعات و چارەكىكى خاياند ۋەك كۈندەى سەربەرەۋىر. ئەۋ رۆژە

ږووباره‌کې کږېن پياوړېک و ولاغېنکې خنکاند. بهیر که‌سدا نه‌دهات، به گوته‌وېش نه‌مانېستېو ږووباره‌کې خه‌لکې خنکاندېت. سه‌وزایې ده‌روده‌شت، جارې ده‌تگوت هی نیسانه. له‌و به‌هاره‌ته‌ږ و لیزمه‌یه بوو سه‌رؤکایه‌تی ئیستینافی ته‌سویه‌ی سلیمانی هات بؤ که‌شفی زه‌وییه‌کانی قه‌نبه‌رانی جه‌لیزادان له‌ بیتوین. هفتسه‌د دؤنمی ئه‌و موقاته‌عه‌یه به‌ ئانقه‌ست خرابووه‌ سه‌ر موقاته‌عه‌یه‌کی دراوسینی خؤی. بؤیه‌یشه‌ ده‌لیم به‌ ئانقه‌ست چونکه‌ خه‌ریته‌ی کادسترؤی قه‌نبه‌ران دزرابوو که‌ ئیتر به‌ ئیسپات گه‌یاندنی داوایه‌که‌مان وه‌زحمت که‌وتبوو.

مامؤستا قایق هؤشیار سه‌رؤکی ئیستیناف بوو. پڼوه‌ی دیار بوو که‌ دلنیا بوو له‌وه‌دا حق به‌ لای ئیمه‌دایه. سه‌یر له‌وه‌دایه‌ ئیمه‌ له‌ کاتیک که‌ دینار به‌ زحمت چنگ ده‌که‌وت 1800 دینارمان له‌ بری «اطفاء الضریبه» ی ئه‌و زه‌ویه‌ دابوو به‌ حکومه‌ت، زه‌ریبه‌که‌ش به‌ غه‌در خرابووه‌ سه‌ر ملکه‌که‌ ئنجا هفتسه‌د دؤنمیشمان لئ قرتیندرا که‌چی که‌سانی ئه‌تؤ هه‌بوو له‌ جیرانه‌ نزیکه‌کانمان به‌ «فضولی» و بی زه‌ریبه‌ هه‌زاران دؤنمیان له‌ مشه‌به‌له‌زمه‌ وه‌رگرت... وه‌ی که‌ زحمته‌ مالی حه‌لال به‌ سه‌لامه‌تی ده‌رچیت. له‌ بؤ پاره‌ی «اطفاء» قه‌نبه‌ران 3400 دؤنم بوو، له‌ ته‌سویه‌ بووبووه‌ 2700 دؤنم. به‌هه‌مه‌حال ئه‌م ده‌عوایه‌ که‌وته‌وه‌ سه‌رده‌می شزړش و کؤتایی پڼ نه‌هات چونکه‌ قانونی نوئ ده‌رچوون چاره‌سه‌ری کیشه‌ی ملکایه‌تیبیان ده‌کرد. ئه‌شه‌دوبیلا ئه‌وانیش له‌ ته‌تبیقدا به‌ زه‌ره‌ری خاوه‌ن مافی بیقیل ده‌خرانه‌ گه‌ږ.

له‌ به‌ره‌و کؤتایی هاوینیک بوو، لافاوه‌که‌ی سلیمانی ږووی دا. ئه‌و ږؤژه‌ له‌ کؤیه‌وه‌ ده‌سته‌یه‌کی براده‌ران چوونیه‌ «قه‌سرؤک» ی سه‌ربه‌ قه‌زای رانیه. له‌ هه‌مه‌دی ږه‌مه‌زان که‌ وه‌کیلی من و جه‌لیزادان بوو له‌ قه‌سرؤک. میوان بووین. ئه‌و ږؤژه‌م هه‌ر له‌ بیره‌ چونکه‌ به‌پڼی عاده‌تی خؤم له‌ دیمه‌نی دنیا ورد بوومه‌وه‌ و هه‌وریکې ږه‌شی خماوی به‌ولای ږیره‌مه‌گدروونه‌وه‌ که‌ له‌و جینگه‌ی ئیمه‌ی لئ بووین ده‌دیترا. ئاسمانی ئاسؤی ئه‌ودوی ږیره‌مه‌گدروونی ږه‌ش داهینابوو. بؤ سبه‌ینی زانیمان لافاو زه‌ره‌ری له‌ سلیمانی داوه، گورج زانیم هه‌وره‌که‌ی دویتنی ئه‌و که‌تنه‌ی کردووه‌.

تيځي مهوله وي به ولاندا گهرا بۆ كۆ كردنه وهی پيتاك. هاتنه كۆيه، هه وهل جار لای من دابه زين به لام مامۆستا نه نوهر تۆفی پي می گوت ئه و تاقمه هی وه هايان تيدايه حهز له بۆهيميهت دهكات و بهند هه لئاگریت. بۆ نوستن «دار الضیافه» یان بۆ ئاماده کرا. یه کهم ئاههنگيان کهوته شهوی دواتر که من به ناوی خۆم ئیجازهی هه موو ئاههنگه کانم وهرگرتبوو... له قوتابخانه ی سانهویی کوربان شانۆیان بۆ ریکخرا، تيځي باواجیی کۆیهش له هه ندئ چالاکی ئاههنگه کان به شداری کرد.

له لایه ن هه موو شاره وه پيشوازییه کی گه رمووگوپیان لی کرا. شهوی یه کهم، به تايبه تی وهکو سه رگول، بیمانه ند بوو. مامۆستا سالح دیلان یه کیک له هه لبه سته حه ماسیه کانی «پیره میزد» ی به رز کرده وه، ره شۆل-یش به شینوازی خۆی شتیکی خوینده وه، به هه ردوویان و تاک و تاکیشیان دل و دهروونی ئه و گوینگر و ته ماشاچیانه یان خسته کلپه وه. هه ر ئه و ته ئسیره بوو وه های کرد معاونی شورته تکام لی بکات که له شهوی دوه مدا گۆرانییه کان بگۆرین.

وهک له بیرمه مامۆستا «قادر دیلان» یش ته مسیلکی ئیسکسووکی پيشکesh کرد. هونه رکاره کانی دیکesh هه ر یه که له بابته تی خۆی بیدریغ بوو. ئه و چواره ی ناوم هینان پيشتر ده مناسین، ئه وانی دیکه م نه دیتبوون. له ناویاندا ئه گه ر سه هوم له ناوی نه کردبیت «حه مه فره ج» هه بوو که ساله ها دواتر به خه ته گه وه رهینه که ی کتیبي «کنز السن» ی بۆ مامۆستای خال نووسیوه به برپاری کۆری زانیاری کورد. له وتووێژی مه حره مانده دا براده رانی قسه که ری تیه که ده یانگوت مه به ستي ئه وان له پله ی یه که مدا به زرکردنه وه ی ده نگیکی ناره زایی و به خۆنازینه. دوی کۆیی چوون بۆ هه ولیر، له ویش به چاکی وه رگیران...

پاش به یینک مامۆستایان ره فیق حیلمی و عه بدولجه بار ئه لرزه لی بۆ هه مان مه به ستي پيتاك کۆکردنه وه سه ریان لی داین. بانگه یشتن و کۆبوونه وه له «دار الضیافه» بوو. چی له ئیمکاندا بوو به خزمهت پيشکesh کرا. بۆنه ی هاتنی مامۆستا حیلمی و شناسایی له گه ل ریزه لیدا هه لیکی زۆر خۆش بوو. دوی وتووێژی هه مه چه شنه و سه ره به زمان، مامۆستا ریزه لی به ئیلحاحه وه به لیتی لی وهرگرتم که له سه ردانی به غدام دیده نیه کی مامۆستا «توفیق وه هبی» بکه م چونکه ده رکه وت که هه رگیز به وتووێژ من لای مامۆستا وه هبی نه ناسراوم. به داخه وه ئه و هه له ریک

نه کهوت ههتا له سالی ۱۹۷۹ که چوومه له ندهن له ماوهی مانه وهما دوو جارن چوومه لای له ماله وه، ههردوو جارنیش نانی شهوم لای نهو خوارد. له جاری دوهما «زه بیحی» شم له گه لدا بوو به ره فاقه تی و چاوساگیی ماموستا ئیبراهیم نه حمه د.

پوژگار خشکه ی ده کرد. رووداو تانویزی کاریکی زلی له ده ستدا بوو. جاری نزیکی دوو سالی مابوو چاره نووس مه لۆتکه ی چوارده ی ته مووزی لی به ربیته وه، شیخ مه محمود هاته به غدا. شیخ له تیف هوکمیکی ئیداری درابوو، هاتنه که ی شیخ بۆ به غدا له بنه رته دا بۆ نه وه بوو هه ولێک بدریت نهو هوکمه هه لبوه شیتته وه. شیخ ناساغ بوو له خهسته خانه یه کی به غدا ی به سه رده برد. هوکمی شیخ له تیف ته سدیق کرا به لام به شیخیان نه گوت. وهک پشتریش نووسیوومه، شهوی وه فاتی شیخ له گه ل شیخ حسینی حاجی سه یدگول چووینه خزمه تی. له هاوینی ۱۹۳۵ تاکه جاریکی دیکه شیخم دیتبوو، نه میان بوو به دوهم و به کجاره کی.

له ۱/۱/۱۹۵۷ پردی ته فته ق به سه ر زنی گچکه وه کرایه وه. له به غدا وه وه زیری داخلیه هات بۆ برینی شریتی کردنه وه ی. نه م جسه ره له سه ر ته کلیفیکی من و کاکه زیاد له ماموستا علی حه یده ر سلیمان که وه زیری ئیعمار بوو نۆره ی ده ست پشکاردنی پیش خسترا. دهنه وهک سه رهک نه ندازیارانی ئیعمار لای وه زیر باسی کرد، خرابووه دوای ته واو کردنی بنه وانی ده ره بنیخان که له سالی ۱۹۶۲ ئاههنگی کرانه وه ی له لایه ن عه بدولکه ریم قاسمه وه سه ره پرشتی لی کرا (ده ترسم له ساله که به سه هوو چوو بیتم و ۱۹۶۱ بوو بیت، سه رمای نیوان پاییز و زستان دهستی بی کردبوو که بۆ نهو ئاههنگه بانگه یشتن کرام).

وه زیری داخلیه سامی فه تاح بوو، که گه شتینه وه کوین به ره وه ی بچینه ژوو ره که ی قایمقام. وه زیر رووی قسه ی تیکردین و له په رده ی به رژه وه نددا تارماییه کی هه ره شه ی خسته قسه کانیه وه که نه گه ر جه ماوه ر حکومه ت نه حه سیننه وه چاوه نۆزی خزمه ت نه بن له حکومه ته وه. که قسه کانی بریه وه به کسه ر رۆی بۆ ژووری قایمقام له وئ به ده م ده ست گو شینی به خیره تانیه وه نه وه ی پیو یست بوو گوتم، نه وه شم خسته سه ر قسه کانم که له مالی قایمقامیش جاری دیکه وتووێژمان ده بیت. نیوه پوژمه مان له گه ل وه زیر له مالی قایمقام،

مامۆستا هادی چاوشلی سی دۆست و هاوڕینی خۆیتندم، خوارد. له ههجهی گفتوگۆی سامی فهتاح لهوئ به تهواوی گزرا. بهر لهوهی دوعاخواری بکات بۆ گهراڤانهوهی بهرهو کهرکووک به لێنی لئ وهرگرتم که چوومه به غذا سهردانی بکه، نومره تهلهفۆنی وهزارهت و مائهوهشی دامنی بهلام به لێنه کهم نه گهیاڤانه جی و ئهوه تهلهفۆنم نه کرد. پهنگه چاکیشم کردبێ.

سالی ۱۹۵۸ له پێشهوه دیارییهکی سیاسی بۆ عێراق هینا بریتی بوو له یه کگرتنی عێراق و ئوردون به شیوه دهولهتیکێ «اتحادي» ئه ویش بهرتهکی یه کبونی میسر و سووریه بوو له عێراق و ئوردونهوه نهکا ئازاتربوونی یهکیهتیخوازی عهرهب له ههر دوویاندا بکیشیتهوه بۆ توانهوهی عێراق و ئوردنیش لهو یهکیهتییهدا. پارتی کهوته خۆی بۆ راگهیاڤاندنی دهنگی کورد به دهولهتی «اتحادي» که نه تهوایهتی کورد لهو یه کگرتنهدا دووچاری نسکۆ و نشوست نهیهت. وهفدیکێ ریکخست که زوربهی ههره زۆری کهسهکانی بێلایه ن بوون بۆ ئهوهی به خۆی و داخوازییهکانی گهلی کوردی عێراق له ژێر تازه سایه بانی دهولهتی ئیتیحادی. بچیته به غذا بۆ بینینی کاربه دهستانی میری. له مانه حه می ئه وره حماناغا و توفیق ئه فهندی ئاغا فه تحولا و کاکه حه می خانه قا و زیدی ئه حمه د ئه فهندی و شیخ فازیلی تاله بانی و (وابزانم) ئه حمه دی حه مه ده مینا غای دزه بی و من و هی دیکه ش که هه بی ناویانم نایه ته وه بیر.⁴⁴

له مالی کاکه حه مه، له کهرکووک، شه ویکیان من و زهید و ئه حمه د و ئیبراهیم ئه حمه د نوینه ری حیزب دانیشتن بۆ داریشتنی داخوازییهکانی گهلی کورد. هه لپژاردنی داخوازی له لایه ن هه موانه وه بوو، نووسینه کهش ئه رکی من بوو. شیوازی نووسینه کهم و داخوازییهکانیش هه تا بلێی به لای مه سله تی و هیمنیدا بوو، ئه ماما مامۆستا ئیبراهیم هه یج به ره له ستیه کی نه بوو به پێچه وانه وه لێشیا ن را زی بوو. به تیوه رێخ ده لێم، لهو سالانه ی دوا ییدا ئوتروحه یه کم خۆیتنده وه سه ره به سیاسه تی عێراقی بهر له ته مووز باسی ئه و کۆبوونه وه یه ده کات و ته قریریکی

⁴⁴ - مه جیدی جو کلانمای دزه بی یه کیک بوو له ئه ندامانی وه فده که. له سه ره تاکانی ۱۹۶۸ کۆچی دوا یی کرد.

دایه‌ره‌ی ئەمنیش ناو دەبات که دوو رۆژ دواى کۆبوونه‌وه‌مان نووسراوه له بابەت‌مانه‌وه و چى کردوومانە، بۆ به‌غداى به‌رێ ده‌کات. دياره رۆژى دواى ئەو شه‌وه‌ خه‌به‌ر به‌ ئەمن گه‌يشتوه ئەمما کى خه‌به‌رى گه‌يانده، چۆناچۆنى؟ نايانم.

ئەندامانى هه‌موو لايه‌ک له به‌غدا کۆبووینه‌وه و داخوازییه‌کان په‌سه‌ند کران و به‌چاپ گه‌يشتن. ژوانمان وه‌رگرتبوو بچینه لای مه‌لیک و وه‌لى عه‌هد «عه‌بدولئیلاه». خه‌ریک بووین له ئۆتیه‌که‌مان به‌رێ بکه‌وین بۆ «بلاط» نوینه‌ره‌که‌ی حیزب پێمان گه‌یشته و قسه‌ی خسته‌ باریکی دیکه له چاو شه‌وى باسکراودا و گوته‌ى نابێ ئەم داخوازییه‌ سارد و شلانه به‌ناوى کورده‌وه بدریت. ئەندامانى بێلایه‌ن به‌ گه‌رمى ئەم قسه‌یه‌یان په‌ت کرده‌وه.

سه‌رى خوێنه‌ر نه‌یه‌شینم خه‌ریک بوو شه‌یه‌که له‌سه‌رى مندا بشکێت. مامۆستا ئیبراهیم چه‌ندێکی کۆشای ئەو بێلایه‌نانه‌ی بۆ ئیقناع نه‌کرا ئنجا باى دایه‌وه سه‌ر من و به‌ هه‌ره‌شه‌وه له‌گه‌لم دوا که نابێ داخوازییه‌کان ئیمزا بکه‌م و ناشیبێ له وه‌فده‌که‌دا بمیتم. هه‌تا لای بێلاتیش خه‌ریکی ئیقناع کردنی جه‌ماعه‌ت بووم که مادم حیزب را‌زى نییه‌ ماندوو‌بوونی وه‌فد بئسووده، که‌لکی نه‌گرت. من جارى کاغه‌زه‌که‌م ئیمزا نه‌کردبوو. هه‌ماغا و توفیق ئەفه‌ندى یه‌ک ده‌نگ پێیان گوتم که تا ئەم له‌حه‌زیه‌ زۆرمان لا موخته‌ره‌مى به‌لام به‌ ئیمزا نه‌کردنت حورمه‌ته‌که ده‌گۆڕی به‌ پێچه‌وانه‌ی حورمه‌ت. که ئەمه‌یان پێ گوتم سوور هه‌لگه‌رابوون و چاویان نیوه ده‌رها‌توو‌بوون له قه‌پلیکیان... ئیمزام کرد، هه‌لوه‌سته‌که‌شم به‌و ئیمزا‌کرده‌ ئازایانه‌تر بوو چونکه ترس هه‌بایه له حیزبه‌وه ده‌بوو. جگه له ئازایی، چ مه‌نتیقیش نه‌بوو لهو ته‌قله‌لێدانه‌ی به‌دوا کاته‌وه.

جه‌ماوه‌رى کورد خامۆش بوو، قه‌ول بوو له هه‌موو کورده‌ستانه‌وه بروسکه‌ی ته‌ئیدمان بۆ بێت. له غه‌یری تاکه بروسکه‌یه‌کی هه‌له‌بجه هه‌یچ ده‌نگیک به‌رز نه‌بۆوه. ئەگه‌ر وه‌فدی ئیمه ترسنۆک بوو خۆ ده‌کرا وه‌فدێکی ئازاتر بنێرن و گه‌رمتر له‌گه‌ل میری بدوێت که‌چی هه‌راکه‌ی هه‌ر له‌گه‌ل ئیمه بوو. دیدنه‌ی مه‌لیک و عه‌بدولئیلاه-مان کرد به مه‌تالیبه‌وه. سه‌ره‌ک وه‌زیران، نووری سه‌عید، نه‌یدیتین، نوسخه‌یه‌کمان له داخوازییه‌کان گه‌يانده سکرته‌ره‌که‌ی. ئیتر بلاوه‌ی لێ کرا. پێویسته بلێم هه‌ندێ قسه‌رۆشستووی حیزبی نووری پاشا زه‌یدی ئەحمه‌د ئەفه‌ندى-یان ئیقناع کرد که

ليمان بته کيته وه. زهيد له هه لېژاردن بۆ مه جليسي ئيتيحادي بوو به نايب. ئنجا نه گهر بگوترئ ئه مه نرخي خۆ دهرهاويشتني بوو له وه فده که خۆ کاکه حه مه ي خانه قا له وه فديش مايه وه و بووش به نايبي مه جليسي به غدا.

له وه هه لېژاردنه دا جه لالي حاميد به گ-يش نايب بوو. له حوزه يراني پيش ته مووزي ١٩٥٨ ئه و و کاکه حه مه له که رکوکوه وه به ته له فۆن داوايان کردم، چوومه لايان دواي رۆژنيک دووان هه رسيکمان هاتين بۆ کۆي. سه مه دي حاجي حه مه دي به نناشيان له گه لدا بوو. ئه و رۆژه و شه ويشمان به خۆشي رابوارد، سه يني پاش ناني به رچايي هه ر چوارمان له ربي دووکان و سلينانييه وه چووين بۆ هه له بجه.

سي شه و و رۆژي گهش و خۆشمان به ميواني له حاميد به گ رابوارد. رۆژنيکيان چووينه سه رچاوه ي زه لم قه لباغييه کي به تاقم و ته داره ک بووين. له ريگا هه ندي پياده ي ده نگخۆش «سياچه مانه» يان ده گوت که جزيرکه له گزرائي ئه و تو هه ر ده لني به زۆر له پيکي قورگه وه ده رديت، سه مه دي نوکته باز به جه لالي ده گوت: ئه م گزرائيه داوا له گزرائينيژ ده کا، له و نۆ کونه ي خوا به عه بدي خۆي داوه هه شتيان قه پات بکا هه تا به يه کيکياندا ده رپه ري. له و چه ند رۆژانه دا به گزارداني جاف پيمانه وه خه ريک بوون، له پيشيانه وه ئه حمه د به گي حه مه سالح به گ که دۆست و ناسياري کۆن و نايبيش بوو له ده وره ي يه ک کۆبوونه وه و هه شت رۆژ عومر. گه رانه وه مان به ربي که رکوکدا بوو، جه لاليشمان له گه ل بوو. له که رکوکوه و بلاوه مان لي کرد، من به ره و کۆيه بوومه وه.

پيه وهديم به حيزبه وه له کزبووندا بوو هه رچه ند به ينيکي ديکهش که وتورپه وت هه ناسه ي هه لده هيتا، ئه م هه لوه سته زنده ته نگه تاوکه ره ي که له وه فدي ناوبراودا دووچاري بووم له سۆنگه ي ته قه ليلدانه باس کراوه که دا، ته جره به يه کي تال بوو. له زۆر باوه ري سياسي و چاوه ديربي به رژه وه ند و ئايديزلجياي فکري و فه لسه فيش جودا بووم له بير و بۆچووني ئه و ئه نداهه پيشرۆيانه ي نوينه ري فه لسه فه ي حيزب بوون.

من له ده ميکه وه بۆ ئه وه ده چووم که «مرۆف» نه ک هۆيه کاني ماددي و ئابووري کۆله که ي ميژووه هه ر به ويش ميژوو شي ده کريته وه. ده بي مرۆف به ره و پيش بجيت ئنجا هۆي به ره مه يتان پيش بيه خيت به پيچه وانه ي ده قي ته قلیدی که ده لي به

گۆرانی هۆی به رههم کۆمه لایهتی دهگۆریت... ئه مه و زۆر لایهنی دیکهش تینگه یشتنی جیهان به تیکرای و کۆمه لایهتی به تایبهتی، له ههستی مندا جوړیک بوون له گهڵ هێ به رهه مه تر یالیزم - که پارتیش وهک حیزب باوه ری پنی هه بوون - نه ده گونجا. جودایی بیرو باوه به لای قه ناعه تی منه وه هینده ی جودایی زهوق له قوماشی په جامه و شیوه ی سمیل مافی مرۆفه بئ ئه وه ی ری پنی بدا که بیرو پای غهیری خۆی خهفه بکات. دیکتاتۆرایه تی به هه موو جوړ و شیوه و ئامانجه کانییه وه له هه لسه نگاندنی مندا به دوژمنی مرۆف حساب دهکرا و ده کریت... گرته به ری بیرو باوه ری که له کووچه و بازاره کاو له کانی کوردستاندا به ناوی له ناو بردنی چه و ساندنه وه وه خهلق به گۆر یه کتر بهیئت بئ ئه وه ی ده رفه تی مه سله تی بدات هه رگیز نه چه وه دله وه. له ورینه و خه یالیشدا پاله و کریکار به کوشتن و برین و هه رای ناو خۆی ناگاته پله ی ئه و خۆشییه ی که چینی کریکار و فلاح له سوید و دانیمارک پنی گه یشتوه بئ ئه وه ی خوین له په نجه ی کهس بیت. له گهڵ ئه م جوداوازییه ش براده ری و پنه وندی له نیوانماندا به رده وام بوو هه تا ناوه راستی ... ۱۹۶۰

ته موو زی ۱۹۵۸ هات من له کۆیه بووم، ماله که مان و هێ خزمانی دیکهش له چنارۆک بوون. به یانی چواره ی مانگ له پر ئیزاعه دهنگی شۆرشی بهرز کرده وه... خهلق ورووژان... من به عادهت زۆر رموده ی ئه خبار نیم، به لام ئه و سبهینه دنیا چه شنیک دیکه بوو... دهنگۆی شۆرش دلیر بوو ناو ناوه یهک نه بئ که شیوه ی تانوت دانی خهلق بۆ پشتگیری لیکردنی گرفت و کۆسپیکی لی ده فامرایه وه. زۆری نه برد خه به ری راکیشانی له شی عه بدولئیلاهی پنی راگه یاندین. ته زوویه کی سړکه ره وه م پندا هات... راکیشانی لاشه ی خویناوی به شه قاماندا شایه دییه کی باش له و خهلقه نادات. چ دل و دهروونیکه وه ها به ره های پنی ده دات پاژنه ی که له ش کون بکریت و په تی تیه لکیشریت وهک که ده زوو به ده رزییه وه ده کریت!! خزمینه، تاریکاییه کی چه ند چرکه یی به پینش چاومدا وهک هه وری رهش تیه ری... به هه مه حال چی بوو نه ده گه رایه وه و به کهس چاره سه ره نه ده کرا. به ردیکی زله و له چیا سه ره ژیر بۆ ته وه هه تا خۆی له ئاکامی ته وورم پنی نه مانی به شوینیکه وه نه گیرسیته وه هه ر ته قله لی ده دات، تۆز له عارد به ره و ئاسمان هه لده ستیئت.

تیکرایی خەلق، تاک و تەرا نەبێ، گۆرانی بژینی پێ خۆش بوو بەلام لە نەبوونی خەبەری گیرانی نووری سەعید و دواتر بە بەلێتی پاداش دان بە کەسیکی رێنموونی شۆرش بکات بۆ گرتنی. ترسیک لە دلاندا مابوو هەتا دواى دوو رۆژ بلأو کرایەو هە که لە هەولێ دەردەست کردیندا کوژراوه...

وەزارەتى شۆرش دامەزرا. ئێمە خەریکی وتووێژ بووین لە جۆری پیرۆزبایی و پشتگیری کردن لە شۆرش و چ دەقیك بکەین بە بروسکە. لە «کۆگای ئاوات»ی بەکر بەننا دانیشتبووین، نوێنەری چەپیش لەوێ بوو که من گوتم بەلای منەو هەبێ پشتگیری و پیرۆزبایی کورد بەندبێ بە مەرجی سوودی کورد و مافە نەتەوێهێه کانییهوه. ئەو نوێنەرە بە توندی بەرھەلستی لەو رایەم کرد و گوتی وەزارەت ئیبراھیم کوببەى تێدا یە چ تێوھریخی مافی کوردی ناوێت و تەئیییدی بێمەرجی شۆرش دەبێ بکرنێت. قسەمان نەگەشتە یەک، وەک لە بیرمە هەر لایەنە بروسکەى تاییبەت بەخۆی بۆ بەغدا لێ دا... ئەو بروسکەنە و هی دواتریش که لە کۆیەو بەرێ کران تاکیکیان لە رادیۆ نەخویندرانەو هەتا دواتر که لەسەر داوا کردنی حیزب هیندیکمان چووین بۆ بەغدا و من بەتاییبەتى لەگەڵ کاربەدەستى بەرپرسی ئیزاعە دوام لە بارەیانەو هە ئنجا بلأوکرانەو هە. تومەز شۆرش نەپەرژاوەتە سەر کاکل کردنی ئەو جۆرە کارانە، چۆنیکى هاتە بەر داس وەهای دەرویت. هاتنم بۆ بەغدا دە مانگی درێژە کێشا.

لە پێشەو هە حیزب خەریک بوو، جەماوەریکی زۆری کوردی لە بەغدا کۆکەدەو هە. لە رۆژیکى دیاریکراو دا کۆبوونەو هەیک بەسترا ئیبراھیم ئەحمەد دوانیکی دا و بە تیکرایی بەرەو وەزارەتى دیفاع چووین بۆ موبارەکبادی. ئیبراھیم ئەحمەد بە ناوی جەماھیر رۆوبەرووی کەریم قاسم شتیکی خویندەو هە. بە رێنموونی لە سددیق شەنشەل-هەو، کەریم، ئیبراھیم ئەحمەدی هیتایە تەنیشت خۆیەو هە و قسەى لەبارى بەو جەماھیرە گوت. خەلقەکە بلأوھى لێ کرد بەلام ئیبراھیم ئەحمەد لەگەڵ کەریم بە پێلکاندا بۆ نەژمى یەکەمى وەزارەتى دیفاع سەرکەوتن که شویتنى کەریم و کاربەدەستانی سڤا لەوێ بوو.

لەو بەینەدا من وەکوو ئەندامیکى عادەتى لە چالاکیی بۆرەپیاوانەدا بووم. پاش ئەوھى قەلەبالغى لە دایەرەکان تەکایەو هە لە خۆمەو هە بریارم دا بچم بۆ لای

عبدالولسهلام عارف، گوتم چانسی خۆم تاقی دهکه مه وه. بزانم قبول دهکات یان ناکات بچمه لای. سکرتیزی کۆن هه ر له شویتى خۆی بوو. دهیناسیم. پیم گوت ناوم بنیرى بۆ لای وهزیر، سکرتیز ریزی لى نام خۆی چوووه ژووړه وه، نیو دهقیقه ی نه برد هاته وه گوتی وهزیر چاوه پروانته.

که چوومه ژووړى عبدالولسهلام وه های به خیرهتنام به ولای هه موو وه هم و خه یالمه وه بوو. بۆم هات و دهستی له ملم کرد و میزی لى دام. خه ریک بوو بلنیم لیم به سه هوو چوووه داخوا به کیم تیده گات که چی به دوو دهقیقه تى گه یاندم که له ۱۹۵۲ وه دهمناسیت و ئاشنای نیابته و نووسیه کانمه... لهو بهینه دا که به یه که وه ده دواين تاهیر یه حیا. مدیرى شورته ی عام، و عبداللہ تیف دهر راجی ئه فسه رینکی زلی شۆرش هاتن. وه ها بووزی خوارد که تاهیر یه حیا و دهر راجی بکه ونه تهنیشی یه کدی، عبدالولسه لامیش کورسییه کی تهنیش کورسیی خۆیه وه بۆ من دیاری کرد، ئیتر هه ر جووته به جودا خه ریکی وتووێژ بووین. له م وه زعه دا بووین بى ئه وه ی که س ئاگاداربیت دهرگا کرایه وه و عبدالکه ریم قاسم هاته ژووړه وه. هه موو راست بووینه وه و عبدالولسه لام خیرا به پیرییه وه چوو تا لای دهرگا که.

من یه که م جار بوو له نزیکه وه عبدالکه ریم ببینم، تۆقه یه کم له گه لدا کرد و دوعاخوازیم له عبدالولسه لام کرد که برۆم به لام ئه و دهستی گرتم و به عبدالکه ریمی ناساندم و بۆ ماوه یه ک مامه وه ئنجا دهرچووم. (پاشتر له سه ره تاکانی ۱۹۶۱ عبدالکه ریم به خۆمى گوت که له ۱۹۵۲ وه دهمناسیت و ئاگای له که وتوړه وتمه) چی له و دیده نییه رووی دا و گوترا هه مووم به براده ران گوت.

دواى چهند رۆژیک، له ناوه ندی ئه و هفته ی که له کۆتاییه کهیدا عبدالولسه لام سه ردانی هه ولیتری کرد، چوومه وه لای. ئه مجاره له جاری پینشووتر گه رمووگوړتر بوو، ئه گه ر مومکین بى له و جاریان گه رمووگوړتر بیت. له قساندا گوتی موته سه ریفی هه ولیز «لواء رکن علاءالدین محمود» م راسپاردوه که هه رگیز له قسه ت دهرنه چیت. من ئه م قسه یه م نه خسته ئیمتیحانه وه به وه دا که له موته سه ریف بپرسم ئایا چه ندی راسته و چه ندی موجه له یه، به ر له وه ی بشیه م بۆ به غدا موته سه ریف سه ردانی کزیه ی کرد، هیچینکی له و باره وه نه گوت هه رچه ند تا بلنی

مه دحي ئه و گوتاره مي کرد که له به خيزهيتانيدا خويندمه وه (ئه م گوتاره له رۆژنامه دا بلامزه، دواتر زۆريشي لي په شيمان بووم). به لام ههروهک ئيستا بۆت باس دهکهم له لايه نيکي ديکه وه راستبووني قسه که ي به ئيسپات گه يشت. زۆر دواين. به سکرته زيشي گوت تا من هه لئه ستم که س نه يه ته لاي.

وه ختيک که مانه وه م چي ديکه تامي پينه نه ما هه لستام، له ده ست گوشيني دوعاخوازي دا بووم پيمي گوت ئه م قسانه رۆژي جومعه له هه ولير ته واو ده که ين. من ده رچووم بي ئه وه ي به ليني بده مي که ده چمه هه ولير. که هاتمه وه ئوتيل چي بوو و گوترا له و ديدنه ييه دا به براده راني حيزم راگه ياند. دواي شه و و رۆژيک مام جه لال له لايه ن حيزبه وه راسپيزدرا بوو، پيمي گوت وه ها به رژه وه ند ديتراوه که وا غه يري سکرته زري حيزب هيج تاکيک به ته نها له گه ل کاربه ده ستاني شوړش نه دويت. من چ مه به ستيکم نه بوو له چوون بۆ هه ولير مه گه ر سوودي کورد، که حيزبيش وه ها په سه ند ناکات سه د جارن مالي ئاوا بي. سه فه ري هاوينه ي ئه و سه رده مي له ريگه ي خۆلاوي نيوان به غدا و که رکوک عه نقه ريه ک بوو بۆ من هه ر ده بوو به به هانان خۆمي لي بدزمه وه. نه چووم بۆ هه ولير....

بگه ريمه وه بۆ راسپارده ي عه بدولسه لام له گه ل موته سه ريفي هه ولير عه بدولا عه لي حيكمه ت ئه فه نديي که رکوک، مامۆستاي خويندني سه ره تايم و دۆستي مام و کورپي موجازيني زۆر به ناوي باپيرم هاته لام له ئوتيل، بۆ نيوه رۆژه ي سه بيني لي گتيرامه وه، "بrazak" عه بدولوه اب، بووبو به قايمقامي کۆبي گۆيا ده يويست شناساييمان هه بي. سه بي که چومه ماله که ي، عه بدولوه اب پني گوتم وه زي ري داخليه عه بدولسه لام به دوايدا ناردوه و پني گوتوه له کۆبي چي مه سه وود محمه د پيني گوت وه ها بکه له قسه ي ده رمه چۆ... تومهن مامۆستا عه بدولا بۆ ئه م مه به سه ده عوه تي کردم. من سپاسي وه زي ر و عه بدولوه هاييشم کرد له سه ر باوه ري چاكيان پيم، به دلش داواي سه که وتني م کرد و چي ديکه ش نا... له مه وه ده رکه وت سفارشي موته سه ريفي کردوه.

حکومه ت، يان بلتين شوړش، به په له بوو له داناني قانوني «اصلاح زراعي»، دوو پسپۆري ئه و بواره ي له ميسره وه هيتا يه کيان «هجرس» ناو. وه ي که چه زم له و کابرايه نه کرد. راستييه که ي ئه و هه جره سه چ مه به سيکي چاره کردني

که موکەسری زیراعەتی له دڵدا نەبوو. باوەڕ ناکەم دەستیشی له قورپی جۆگە و دووکانی مەرەزە نابێت. له ڕەفتاریشی دیار بوو دەبویست له خۆزلترەکانی وەزارەتی ئیسلام زەراعی میسری لێ ڕازی بن بەوەدا که هەوڵی دەدا قانوونی عێراق و میسریش بۆ کشتوکال یەكچوون بێت بە نیازی نەهێشتنی تەگەرە ی قانوونی لەبەر هەنگاوی وەزارەتیک که له دەمی «وحدە» ی عێراق و میسر کاروباری کشتوکال هەڵدەسووڕینی. هەر لەم نیازەشەو بوو دەیهوێست خولی کشتوکالی عێراقیش له دوو سالەو بێتە سێ سال. وەک دەزانین دیمەکاری عێراق سالیکی دەبێتە شۆ و وەرد دەدریتەو، سالی دوو هەمیش دەچیندریت، ئنجا ئەگەر فەلاح وەیا کابرایەکی بیهوێ زەوی بەکڕێ بگرت مەجبوری عەقەدی ئیجاری سێ سالان بوو چ لەو سالە ی سێهەمە بکات؟ هیچ! دواي دە سالی تەواو له ئوردون پێشخزمەتی ئۆتیلیکی لینی دابەزیم «سمیر» ناویکی میسری و ئەندازیاری کشتوکال بوو. باسی ئەو «هجرس» هم لێ پرسى گوتی: من خۆم له دەست ئەو هەلاتووم...

دەبوو بۆینم من لەلایەن وەزارەتی زیراعەتەو وەکوو ئەندامانی دیکە ی لیژنە ی قانوونی ئیسلام دامەزراووم. هەبیبی حاجی حموود وەزیری زیراعەت بوو. برادەرانی لێم پرسى ئایا حکومەت مەسرەفی ئەندامەکانی دەکیشی یاخود دەبێ خۆمان چارە ی خەرجی بکەین. دانیای کردم که گوزەرانی چ گرفت پەیدا ناکات، کەچی وەهاش نەبوو، که سەغەلت بووم بەلێتەکەم بەبیر هێناوە. له کۆبوونەو ی ئەنجومەنی وەزیران باسی موخەسەساتی ئەندامانی لیژنەکە کرابوو. وەک بۆم گیردراوە، هەبیب گوتبووی تەنها فلانەکەس داوا دەکات و لێشی بە پەلە یە. چەندی بۆنی ئەو قەسە یەم لێ گران هات. کاغەزیکی قورس و توندەم بۆ نووسی، عوزری هێناوە که وەها نەبوو، من گویم نەدا عوزرەکە ی. تا سالە ها دواي ئەو سالە ئنجا له ڕێکەوتدا دەستم گوشتی. لیژنە یەکی فەرعی دروست کرا له لیژنە فرەئەندامەکە، من و کاک جەوهر عەزیز لەو لیژنە یەدا بووین تا دواي کاروباری ڕیکخستنی قانوونە لەنگەر بە زیووەکە.

شەوێکیان له باغچە ی لای ئەو «قاعة الشعب» وە ی بۆ ماوێەک ئاھەنگی ڕەسمی تیدا بەرپا دەبوو کۆبوونەو مان بوو عەبدولسەلام عارف و محمد حەدید و ناجی طالب و صدیق شەنشەل- یش تیدا بەشدار بوون بۆ خیرایی کردن له ڕاپەراندنی

قانونه که. له و شه ودا دیتم عه بدولسه لام تا چ رادهیهک ناحهزی سددیق شه نشه له، هر به سددیق کرا خوی بگریت و جلهوی ئیرادهی له دهست دهرنه چیت به رانبهر نه و هیزشه دره ی عه بدولسه لام دهیبرد بۆ سر هر قسه یهک و پیشنیازیک له سددیقه وه دهرچووبایه. ئه مان ههر دوویان له قه ومیه کان بوون، دهشیانزانی، ئیمهش ده مانزانی، چ پلانی نهیتی و ژیر په رده له نیوان به ره ی عه بدولکه ریم که چه په کان و به ره ی عه بدولسه لام که قه ومیه کان له کاردایه.

به ره ی نهیستیمانی یهک (نه) گرتوو که ئه مجاره له پینچ حیزب پینک هات له سه ره وه برا و له ژیره وه دوژمن به یه کدی بوون. چه په کان بیتاقه یان له سر عه بدولکه ریم دهر کرد و به ته وای خۆیانیان بهر به سته وه. بۆ ماوه یه کی مناسیش پنی بووژانه وه. من وه کوو خه لقی دیکه سه یری شانۆی سیاسیم ده کرد. به لام لیزه دا شتیکی سه ربه چاره نووسی حیزبه که ی خۆمان باس ده که م که تیندا ته ماشاچی و ئاکتوریش بووم.

بۆ گه رانه وه ی مه لا مسته فا بارزانی و هه قاله کانی که په نایان بۆ یه کیه تی سوڤیه ت بر دبوو هه ول درا و موافه قهش کرا له سه ری. وه ها په سهند کرا که وه فدی که به سه رۆکایه تی مامۆستا ئیبراهیم ئه حمه د پینشوازی له و ئاواره بوانه بکات به وه دا که به پیریانه وه بچی بۆ ئه وروپا. وه ها به باش زاندرا که سه رۆکی وه فده که سه ردانیکی عه بدولسه لام بکات نه کا قه ومیه کان و به ره ی دوهم که سی شۆرش له دلی خۆیانی بگرن که هه یچ پرسینکیان پنی نه کراوه.

رۆژیک له رۆژان ئیبراهیم ئه حمه د و جه وه ره عه زیز دزه یی و من چووین بۆ سه ردانی عه بدولسه لام. نه ختی که به گرفت گه یشتینه لای. له قساندا لیمی پرس ی بۆچی نه چووم بۆ هه ولیز. جوابی پنیو یستم دایه وه.⁴⁵ ئنجا کاک برایم هاته سه ر

⁴⁵ - عه بدولسه لام نه و رۆژه دوای به خیره نمانان لیمی پرس ی بۆچی نه چووم بۆ هه ولیز؟ پینم گوته وه «سیاده العقیده» جه نابت قسه ت وه ک پینشیا ز بوو نه ک له بریه، به لاشمه وه زه حمه ت بوو له و قه له بالفیه ی تیت ده تالین بتوانم دهنگی خۆمت بگه یه نم ی. سه ره رای گه رمای هاوین و عه زابی رینگه تیر رینم به خۆم دا نه یه م. کاک برایم سه ره تای قسانی له گه ل وه زیردا نه وه بوو که وه ها چاوه نو رین له هر مه سه له یه کی سه ربه کورد بیت و توو یژتان ته نها له گه ل که سانی وه ها دا بیت که مافی قسه کردنیان به ناوی کورده وه هه بیت نه ک له لاوه کوردیکی بیگانه له کوردا به تی راویزی

باسی سه‌فه‌ر و بۆره ئیزنی خواست. عه‌بدولسه‌لام گوتی وه‌ها به‌ باش ده‌زانم له‌ گه‌رانه‌وه‌دا سه‌ریکی میسر و دیدهنیه‌کی سه‌رۆک جه‌مال عه‌بدولناسر بکه‌ن و هه‌موو شتیکی تیگیه‌نن. ناواناوه له‌ ده‌می قساندا سه‌کرتیره‌که‌ی به‌ به‌هانه‌یه‌ک ده‌هاته ژووره‌که و عه‌بدولسه‌لام بیده‌نگ ده‌بوو هه‌تا کابرا ده‌چووه ده‌ر. گوتی «ه‌ذا جاسوس» مه‌به‌سی ئه‌وه‌بوو که پ‌ژیمی کۆن پیاوی زۆر ماون له‌ دایه‌ره‌کانی حکومه‌ت به‌لام نه‌یگوت ئه‌ویکی مه‌لیک و عه‌بدولئیه‌لاهی له‌ ناوبردن بۆچی ئه‌م جاسوسه به‌سه‌ر خۆیه‌وه ده‌هیلێته‌وه. ئیمه‌ش نه‌مان پرسی.

بۆ سه‌به‌ینی یان دووسه‌بی کامل چادرچی ته‌له‌فۆنی بۆ کردم گوتی ئیشیکی زۆر گرنگ پیت هه‌یه. چومه‌ لای، گوتی ئیوه بۆچی وه‌ها ساده و «طیب النية»ن؟ کوردی ده‌لێ تۆپیکم له‌ خۆم زانی. گوتی ده‌زانی ئه‌و دیدهنیه‌ی له‌ عه‌بدولسه‌لام- تان کردووه چۆن ته‌فسیر کراوه و خراوته چ قالێکه‌وه؟ من هه‌چم نه‌بیستبوو، بۆی شه‌رح دام، گوتی یه‌کیک خه‌به‌ری به‌ حیزبی چه‌په‌کان داوه که ئه‌و ئه‌ندامه‌ی پارتی له‌ گه‌ل عه‌بدولسه‌لام ریک که‌وتوووه له‌سه‌ر پارچه‌ کردنی عێراق، کوردستان جودابیته‌وه و چی ده‌مینیته‌وه له‌ گه‌ل میسر یه‌کیه‌تی پیک به‌ینیت هه‌ر بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌یشه له‌ گه‌رانه‌وه‌ی سه‌فه‌ری ئه‌ورووپایدا عه‌بدولناسر ده‌بینیت... حیزبی چه‌پیش ئه‌م خه‌به‌ره‌ی به‌ ته‌قریریک داوته عه‌بدولکه‌ریم. وه‌هاش خه‌به‌ر بلاو ده‌کاته‌وه که وتووێژی ئه‌و ئه‌ندامه و عه‌بدولسه‌لام له‌سه‌ر که‌رت کردنی عێراق به‌ ریکزده‌ر بۆی تۆمار کراوه. دیاره ئه‌و خه‌به‌ره درۆزنه، سه‌کرتیره‌که‌ی عه‌بدولسه‌لام به‌ چه‌په‌کانی راگه‌یانده‌وه.

له‌ گه‌لدا بکرت. عه‌بدولسه‌لام گوتی من ئه‌م لایه‌نه باش چاودیری ده‌که‌م به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه که جوومه هه‌ولێر ته‌نها له‌ فلانم پرسی ناخۆ هاتنی بیبینم! خوتنه‌ر لێم سه‌لمینی. به‌ دل ئه‌و قسه‌یه‌م بیناخۆش بوو چونکه له‌ هه‌چ روویه‌که‌وه. به‌تایبه‌تی له‌باری شه‌خسی خۆمه‌وه. سوودیکی نه‌بوو مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که‌سانیکی له‌ حیزب هه‌زم لێ ناکه‌ن پتر لێم تاسب بن. من به‌ته‌ما نه‌بووم و نیم. هه‌گه‌م به‌ به‌ره‌که‌تی کوردایه‌تی پ‌ر بکه‌م ده‌نا ده‌چووم بۆ هه‌ولێر بی ئه‌وه‌ی پرس به‌ که‌س بکه‌م یان ته‌کلیفیکم له‌ عه‌بدولسه‌لام (دواتر له‌ عه‌بدولکه‌ریم) وه‌یا موته‌سه‌ریفی هه‌ولێر هه‌بوو بیت. بگه‌ر هه‌ر نه‌شم دیته‌وه هه‌تا ئیمه‌رۆ. ئه‌گه‌ر بیر کۆلی به‌ سه‌هووی نه‌بردینتم.

من به راستی مهسه له کهم له کامل بهگ گه یاند به لام پروپاگنده که بیتاکام نه بوو. دواى سى سال که عه بدولکه ریم به دوايدا ناردم و چووم بؤ دیده نییه که. له ژووری «مرافق» که ی بووم باسی ئه و رینکه وتنه کرا که چزن ئه ندانه که ی حیزب له گه ل عه بدولسه لام خه ریکی که رت کردنی عیراق بوون. ئه و دهمه من له و په ری نارینکی و ناخوشیدا بووم له گه ل حیزب، چهند مانگیک بوو مه قاله کانم له جه ریده ی «الثورة» دژی رابه ره مارکسیسته کانی حیزب بلاوکرابزوه، له وانیشه وه وه لامی قورس و بیتینسافیش رامالم کرابووین، به لام دهستی راسته م به رز کرده وه و قسم بؤ مرافقه که ی عه بدولکه ریم و ئه وانه ی دانیشتبوون به سوینده وه کرد که ئه م خه به ره فری به سهر راستیه وه نییه چونکه خۆم له وتووژده که حازر بووم، ده بوو منیش پلانگنرینک بوویم...

له شوپاتی ۱۹۵۹ که جارئ ههر له به غدا بووم شه پۆلینکی سه رمای بیتامان هات و خستمی. پازده پۆژ بؤی که وتم و سى چوار پۆژ وړینه م ده کرد. گه رووم ئاوسا وهک که هه رگیز وه ها نه ئاوسابوو. که نه ساغیه که م به سهر چوو ئه و گه روه نه چزوه بارى کۆنى. ساله و سال به دهم پۆژگارى عومره وه پیکى قورگم و ئالوه کانم که متر به ساردایى ده ویران تاکوو له و چهند سالانه ی دوایدا ههر له تشرینی یه که مه وه هه تا حوزه هیران ناویرم خواردن و خواردنه وه ی گه رم نه بى بیخه مه زارمه وه... یهک جار بهر له چنده ها سال پرسیکم به د. جه مال ره شیدى براده رم کرد که متمانم پنی هیه گوتی، یان ئالوه کانت هه لبقه نه یان خۆت له ترشى و ساردی بیاریزه. له وه به ولاوه بؤ ئه م زه ده ییه پرسم به که س نه کردوه. ههر شتیکى که متر گه رم بى له خوینم ناراحه تم دهکات تا دهگه مه حوزه هیران. دوعایه کی خیرم بؤ بکه ن هه رچه ند قبوولیش نه بى.⁴⁶

⁴⁶ - زه ده ی گه رووم به رانه ر ساردی ما هه تا به ره و کۆتایى سالى ۱۹۸۹. من له ده وری ۲۵-۲۷

ی مانگی ئه یلولول پرۆستانم که له سالى ۱۹۸۲ هوه دهنگی دابووم، ناچارى کردم برینکاریه کی گه وره م بؤ بکرنیت دهنه له دهست ده چووم. ۲۶ شه و له خهسته خانه مامه وه، مامۆستا سه لاح جاف که له گه ل پاراسایکۆلۆجی خه ریک بوو، کورینکیشی ته مهن شلکی قوناغی ناوه ندی مه شوور به «شیفا له دهستی هیه» به خۆی و خیزانی و ئه و کوریه ی (ئه حمده ناو) شه ویک له شه وانی دواى ده رچوونم له خهسته خانه به ماوه ی مانگیک هاتنه مالمان و به یه که وه نانی شه وانه مان خوارد. باسی

ئەو ناسازييهی خۆم کرد، ئەحمەد گوتی دەتوانم چاری بکەم. پێم گوتەوه من باوەر بە قسەت دەکەم بەلام لە دڵدا وەها هەست دەکەم چارم ناکەیت. گوتی هەستی خۆت تەئسیری نییە... قوربان! دەستی راستەى هینا خستیه سەر ئەو شوێنەى مەمەوه کە پێکی قورگی تێدايە، ماوهی ۱-۳ دەقیقه دەستەکەى وەها راگرت و چى دیکەش. من نەمویرا خۆم تاقي بکەمەوه مەگەر زۆر بە تەقیە و پى دزیلکە. لە هەوێلەوه ئاویکی شیرتینی وەهام خواردەوه کە جاران لەو کزەى سالدانەم دەویرا توخنی بکەوم، گەر ووم بە دەنگ نەهات... ئاوی لوولەى بەبەر هەتاودا هاتووم خواردەوه، سەلامەت بوو... هی لوولەى ناو مالهۆم خواردەوه هەر وەها سەفەریکی کۆیەم کرد و ئاوی ساردم خواردەوه چ نەقەوما ئیتر دەرە کە ئوغری کرد.

تەجرەبەیهکی ئەو دەمەى خەستەخانەم دەگیرمەوه: پرۆستاتم وەها ئیلتیهایی کردبوو نەدەشیا برینکاریم بۆ بکریت پێش رەوینەوهی ئەو ئیلتیهابە. بۆ ماوهی حەفتهیهک رۆژانە دوو دەرزییم لی دەدرا هی دەرمانیکی هەرە کاریگەری ئەو دەرە. رەنگە رۆژی ۴-۵ ی ئەو دەرزیانە بوو کەوتەما حالەتیکى نەفسى و بەدەنى ئەوتۆوه هەرگیز شتى ئەوتۆم نە پێدا تێپەربوو نە بە خەیاڵیشمدا دەهات، جۆریک وری میشتک و تەماویبونی بینیم و توانای قسەم دایگرت، رەنگە لە حالەتی بەنگکێشاندا دووچاری بنیادەم بێت، لە هەمان حالدا هەستم دەکرد وەک بە ترومپا هیزی ژيانم تی بکریت هەرجی ترسی مردن و نازاری نەساغی هەبوو بۆ ماوهی نیو سەعاتیک بە تەداوی رەوینەوه. دەمەویست کەس تێم نەگا وەزعم چۆنە، کە قسەم دەکرد دەمدیت بواری قسەکردنم چەند رێچکۆلەیهکی وەکوو خەتی جووت بە روومدا کردۆتەوه ئیتر هەموو هەولیکم دەدا رێبازی قسەم نەبەریتەوه بۆ خەتی تەنیشتی، ئەو جیهانە چوو بوو باریکی بیناسیقە و وەسف هەلنەگرتوو. دواى نیو سەعاتە کە حالەتە کە بەسەر چوو، نەساغییه کەم گەرایەوه بەلام لێم یەقین بوو نامرم.

جاری لەو پەری سستی و بێهێزیدا بووم، هیندەم خوێن لەبەر رۆی بوو، هەندى جار بە دوو کەس راستیان دەکردمەوه و دەنگم نیو دەنگ بوو... خواردنم لە پێش چاو کەوتبوو... بەزەحمەت هەنگاوم هەلەدەهینا، ئا لەو بارەدا گەنجیکی کورد لەگەڵ خەلقوخوايهکی سەردانیان دەکردم لەو قاوشەى تێیدا بووم (ئەو قاوشە بۆ من تەرخان کرابوو د. ئومید، وەزیری تەندروستی سەردانی کردم و تەرتیباتی تايهتی بۆم دانا، یەک لەوان کەسیکی بیهوی بیتە لام مەنع نەکریت) بە ژوور کەوت و هاتە تەنیشتی راستەى چارپایە کەمەوه کە من لەسەر پشت لێی درێژ بووبووم و نەمدەتوانی دابنیشم، گوتی من نوێنەری جەماعەتیکم لە دەرەوهی خەستەخانە چاوەنۆری گەڕانەووم دەکەن. هاتووم لەسەر ماکسیزم لەگەڵدا بدوین. ئیمە ئەم کۆمەلە، هەموومان مارکسین. ئیتر کەوتە موناقلەشە لەگەڵم... چەندیکی زەعیف و بێهێزیش بووم بە زەحمەت قسەم بۆ دەکرا، دیسانەوه هاتنە کەى بە لامەوه دلدەرەوهیهک بوو چونکە دەیارە منی وەها داناو ئەوه بەینم بیتە لام بۆ

تینک چوونی دۆستایه‌تی و هاوخه‌باتیی نیاوان عه‌بدولکه‌ریم و عه‌بدولسه‌لام له زوینکه‌وه هه‌ستی پێ کرا. من له‌و دهمه‌را له به‌ره‌که‌تی شۆرشی ته‌موز مه‌یله‌و بێئومید بووم... زۆری نه‌برد عه‌بدولسه‌لام لێ خرا و گیرا و موخاکه‌مه‌ش کرا و حوکمیش درا. هێرشه‌کانی ئیزاعه‌ی قاهیره، به‌تایبه‌تی هی «صوت العرب»ی ئه‌حمده‌ سه‌عید بۆ سه‌ر عه‌بدولکه‌ریم قاسم پتر یارمه‌تی چه‌په‌کانی دا بۆ ده‌وره‌دان له‌ که‌ریم. هه‌رچه‌ند که‌ریم مه‌به‌سته‌ به‌نه‌ره‌تیه‌که‌ی به‌شداربوونیان له‌ وه‌زاره‌تی لێ نه‌سه‌لماندن دیسانه‌وه هه‌لی په‌ره‌سه‌ندنیان بۆ پێککه‌وت و هه‌له‌که‌شیان باش قۆسته‌وه. «شۆرشی شه‌واف» که‌ له‌ ئاکامی کۆبوونه‌وه‌ی ناشتیخوازان له‌ مووسڵ ته‌قیه‌وه پتر پێخۆشکه‌ره‌وه بوو بۆ ده‌ست ئه‌ستووربوونی چه‌پ له‌ سه‌رانسه‌ری عێراق، له‌ ولاتی خۆشماندا قانده‌ فرقه‌ی که‌رکووک داود جه‌نابی خۆی وه‌کوو چه‌پیه‌ک ره‌فتاری ده‌کرد که‌ ئیتر چه‌پایه‌تی و حکومه‌ت و شۆرش له‌ کوردستان وه‌ک یه‌ک شت خۆیان ده‌نواند. پارتی له‌چاو چه‌پ به‌حال ده‌ست و پێیه‌کی ده‌بزاوت.

ئهو رۆژه‌ی لیوا فوئاد عارف له‌ مانگیکی به‌هاردا هاته‌ کۆین ئه‌گه‌ر بارانه‌ تۆفانییه‌که‌ به‌لێشاوه‌که‌ی خۆی خه‌لقه‌که‌ی په‌رت و بلاو نه‌کردبایه‌ له‌وانه‌ بوو پارتیه‌کان قرانیان بێت. له‌و شوینه‌ی که‌ پێشتر به‌ دیار ده‌رکه‌وتنی مه‌وکیبی فوئاد عارف خه‌لقه‌که‌ وه‌ستاوو، چه‌په‌کان دروشمی «خه‌یاتانی کوردستان» یان دراند، به‌ چاوی خۆم دیتم گه‌نجی پێکوپێکی چه‌پ ده‌سته‌و خه‌نجه‌ر له‌ هاتوچۆدا بوون. یه‌کیکیان خه‌نجه‌ره‌که‌ی خسته‌وه‌ که‌لانه‌که‌ی و لێم بیست ده‌یگوت ئه‌من خۆم له‌ بۆقه‌سابیه‌که‌ حازر کردیه‌... تۆ سه‌یری به‌شه‌ر بکه‌ که‌ریم قاسم-یک به‌ له‌شکری عێراقه‌وه له‌ به‌غدا پڕینمی شایه‌تی بڕمینی، گه‌نجیکی کورد خه‌ریک بێ هه‌قاله‌که‌ی دویینی له‌ت له‌ت بکات. ده‌لێن حوشتره‌وانه‌ک له‌ ته‌روکی حوشتره‌کی راده‌کێشا بۆ ئه‌وه‌ی هه‌لستی حوشتیش ده‌یه‌ژراند، کابرایه‌کی خۆشناویش یه‌که‌م جار بوو حوشتی

موناقه‌شه‌... پتر له‌ سه‌عانیکی یه‌کترمان دواند، به‌لام نیاوانی فکرممان هیند لێک ترازابوو. له‌ هه‌ج نوخته‌یه‌ک نه‌ده‌گه‌یشتینه‌وه‌ یه‌کتر، وه‌ختیک که‌ دوعاخوای لێ کردم گوتی جاریکی دیکه‌ش دینه‌وه‌ لات. به‌لام هه‌ر ئهو هاتنه‌ بوو.

دهدیت گوتی: «تهق لهوئ سورئ له کئی لی دهدا له کئی دههۆرینئ»... (کئ): لهزاری بهری سۆران له جیئ کوی بهکار دیت).

جاری له بهغدا بووم، دکتۆر ئیبراهیم کوببه له ئاههنگیکی شهوانهئ سهارهتیک جودای کردمهوه له خهلقهکه و دواي پيشهکیهک داواي لی کردم دیراسهیهکی وهزعی فابریقهکانی جگهرهئ بهغداي بۆ نهجام بدهم... من له ریی برادهری شارهزاهه گهلالهئ دیراسهیهکم کرد و له دهرفتهدا بۆم برد بهلام دهركهوت دیراسهئ تیروتهسهلتری دهووست. دواي ئهمه هینده نهمایهوه له وهزارهتی ئابووری، که ئهوسا تووتن بهوهوه بهسترابۆوه، بایی دیراسهئ قوولتر بکات. وا تیدهگه دهیهووست ئه فابریقانه تهئمیم بکات. وهک بزائم هۆی لادانی د.کوببه له وهزارهتی ئابووری ئهوهبوو که له ئیتیفاقیهئ ئابووری لهگهڵ پووسهکاندا دینار به یازده پۆل داندراوو... دواتر پاش لاچوونی د. کوببه دینار بوو به ۲۸ پۆل له بازایی رهشیش به پتر له ۴۰ پۆل بوو...

دواي ۹-۱۰ مانگی که له بهغدا مامهوه، گهرامهوه کزینی، ههوهسی ئیقلمگیری چهپرویی ساوا ئهو نیمچه خویندهوارانهئ کوردی قوربهسهری گرتبۆوه ههرچی تروسکهئ هۆش و گۆشی ئادهمی ههیه نه تیندا ههبوو نه تینی بر دهکرد. تیزپرویی و پهڕگیری و توندوتیژی لهحهدهدر که لینی دهوشایهوه له ترووکهیهکی چاودا ئاگر ههلاسیستی وههای کردبوو پیاو چاو بگلۆفی بۆ ناسینهوهئ ئه خهلقهئ بهر له تهمووز دۆست و ناسیاو و برادر بوون. هۆشبهتالی ئهوتۆم دهدیتن وهکوو یاخی خوین له چاوی دهتکا به شهقامدا دهرویشته و «لهسهریان ده کهریم له سهریان ده» دهچری. بی مونسه به خهلق دهکوته جرپوجۆپان و چهپله ریزان و هوتاف لیدان و پالهوانپی و بمرئ و برمی ههر دهتگوت خهستهخانهئ شیتانه و نهخۆشهکانی کهفهلولکهئ فیداری دهپژیتن.

ئهوان لهو پۆژه رهشانهدا دل و دهروونیان ئاشکرا بوو ئهگه دهسهلاتیان کهوتباه دهست کاریکیان به ولات دهکرد ده جاران ویزانکهترتر و خوینرێژتر بی له مامه «پۆلپۆت»ی کهمبۆچه... له پارتیهکانم دهبیست که ههر بایی نینوچهوانی ئازهلئ بهش خویان دهواند، دهیانگوت به ناچاری له ریزی چهپله کوتاندا به دریزایی چهندین سعات چهپله مان لی دهدا تاکوو یهکیکیان به برادهرهکانی دهلی، ئهري

به‌راست، ده‌بی شینت نه‌بووبین و به خۆمان نازانین؟ په‌نا به خوا به‌ره‌ی یه‌کگرتووش له‌سه‌ر کاغه‌ز هه‌ناسه‌ی هه‌لدینا!

پۆژیک له‌ پۆژانی به‌هاری ۱۹۵۹ نوێنه‌ری چه‌پ به‌ حکومه‌تی راگه‌یاند که‌وا مه‌سه‌عوود محمه‌د و کاکه‌ سووری شیخ عیززولا و عه‌لی عه‌بدوڵا له‌ چنارۆکی مه‌لایان کۆبوونه‌ته‌وه له‌گه‌ڵ عه‌باسی مامه‌نداغا پلانگیزی ده‌که‌ن دژی سه‌لامه‌تی شاره‌که‌. حکومه‌ت مه‌فره‌زه‌یه‌کی پۆلیسی نارد بۆ چنارۆک، له‌ جاده‌ی ناو شار تووشی کاکه‌ سوور بوون ده‌شیانزانی من له‌ ماله‌وه‌ هه‌ر ده‌رناچم به‌لام ده‌بوو چه‌ره‌ولئه‌سه‌وده‌که‌ هه‌ر ماچ بکریت. مه‌فره‌زه‌ چوه‌ چنارۆک و کیشکه‌کوژی نه‌دیت. له‌ کۆبوونه‌وه‌ی به‌ره‌ی یه‌کگرتوودا نوێنه‌ری پارتي گله‌یی ئه‌و ئیخباریه‌ی له‌ نوێنه‌ری چه‌پ کرد که‌ چۆن ره‌وای دیت بوختانی وه‌ها هه‌لبه‌سته‌ی؟ نوێنه‌ری چه‌پ چه‌تری ناز و فیزی لێ دا‌بوو، پر به‌ده‌م گوتبووی به‌ شانازییه‌وه‌ له‌ ناوتان ده‌به‌م!! وا نزیکي سی سال به‌سه‌ر ئه‌و منداڵ بازاریه‌ی زنده‌ نا‌قۆلايه‌دا تیپه‌ری و هه‌زاران هه‌زار ته‌جره‌به‌ی تال و تفتمان خسته‌ سه‌ر ئه‌و ته‌جره‌به‌ تالانه‌ و ئنجا نابێ له‌ خۆمان به‌ سه‌هوو بجین. ئه‌شه‌دوبیلا خوینگه‌رم و په‌رگیره‌کانمان له‌ هه‌ر پیکه‌راویک بن بایی سه‌ری ده‌رزی به‌لای هۆش و گۆشدا نه‌هاتوون. ده‌رفه‌تیان بێ هه‌مان تاس و هه‌مان چه‌مام!!

کاکی خوینگه‌رم له‌ ئه‌ورووپاوه‌ ده‌رسی تازه‌ بابه‌تم فیر ده‌کات و ده‌لێ، بورجوازییه‌ت خه‌لق ده‌که‌م له‌ کوردستان و ده‌یرمیتم هه‌تا نه‌زه‌ریه‌ی چینه‌یه‌تی به‌ راست بگه‌ڕێ... ئه‌م ته‌رزه‌ گومرایانه‌ نه‌ به‌ دوعای چاک و پیر نه‌ به‌ په‌ندی رووداو و نه‌ به‌ ئامۆژگاریی گۆر با‌چۆ‌فیش له‌وانه‌ نین چاوی واقیعبین و به‌رژه‌وه‌ندویست له‌ دنیا هه‌لێن...

دوای به‌هار هاوینه‌. گه‌یشتی‌نه‌وه‌ ته‌مووزی شه‌رمه‌زاری ۱۹۵۹... هه‌ندێ له‌ کاره‌ساته‌ی وه‌ک هینه‌که‌ی که‌رکووک له‌ نمایشته‌کانی پۆژی ۱۴ی ته‌مووز که‌وته‌وه که‌ به‌ولای ره‌فتاری سه‌رده‌می ئه‌شکه‌فت و دارستان به‌ره‌و د‌ری و بێزه‌حمی و کویری و ئاژه‌لییه‌وه‌ بۆی، بوو به‌ هه‌نجه‌تیکی زنده‌ له‌بار بۆ که‌ریم قاسم که‌ بابدا‌ته‌وه‌ سه‌ر دۆسته‌کانی و سه‌رشکیتیان بکات. هه‌تا به‌ خه‌یالی خۆی شه‌ری قه‌ومییه‌کانی بێ ئه‌نجام هێنان شریتی بۆ درێژ کردن، ئه‌م جار نۆزه‌ی

هه لکردنه وهی شریته که هات. لهو رۆژانه دا موراچه عه یه کی نیقابه ی فەلاحانم بوو، له گه ل سهرۆکی ئه و رینکخراوه دا هه ندیک دووام. قسه یه کم ئه وه بوو که به ربه ره کاننیهان له گه ل که ریم قاسم به زهره ری خۆیان ته واو ده بی. گوئی، ئه ویش زهره ر ده کات. گوتم ئه و تاکیکه ئیوه به لای خۆتانه وه بزووتنه وه یه کی میژووین ناشی خۆتان به و بگرن.... له سه ری نه رۆیشت.

له پاشماوه ی ئه ده بیاتی ئه و رۆژانه ی رینکخراوی سیاسیهان تیندا که له که ی کردبوو، هی وه ها نه خویندوو هه بوو له جیاتی کۆبوونه وه ده یگوت کۆربوونه وه. گویم لی بوو یه کیک له جیاتی «مقر - مه قه ر» ده یگوت «نه قه ر» توومه ز نوونی نیقابه ی خستبووه شوینی میمه که وه... هه روا له هه لبه سترای ئه و رۆژگاران که تارا ده یه ک له گه ل کال و کرچی نه زانه کان رینک ده که وت ئه وه بوو که له جیاتی «دیمقراطیه و سلام» فەلاحه کانی دزه یی ده یانگوت «دوو مه تره ق و سێ زه لام». ئه میان هه لبه ستراره به لام وه ک موباله غه ی شیعر به تامه. که خه لقه که پاش وشکایی هوتاف و دروشم و برمی و بژی ده ست به تال مایه وه. هه ر فەلاحه خۆی ئه م په نده ی رینک خست:

بن دیوار و بن دیوار
وات لی بکه م شه عبی بار

ئه م په نده یان راسته وخۆ له په ندیکی گالته ئامیزی کۆنه وه ئاوی خوار دۆته وه که ده یگوت:

له بن دیواران وه ره توور وه ره توور
میردت پێ ناکه م... دی مل ئه ستوور

خوینهر ئه م قسانه م لی به داوێوه نه کات به وه دا که قسه ی له وجهه ر و بینسوودن. له وجهه ری و بینسوودی له خۆ هیتان و بردن و چه قۆ تیژ کردن و یه کتر کوشتن و نه زۆک کردنی شوێش و پواندنه وه ی گیانی پاکی کوردایه تیدا بوو. ئه گه ر په نجه رۆیی کاری وێرانکه ری رابوردوو له بیر بکه ین هه ر ئه و وێرانکارییه دووباره

ده‌که‌ينه‌وه، خۆ له‌گه‌ل بێرکردنه‌وه‌ی رابوردووشدا ترسی دووباره و ده‌باره گێل بوون هه‌ر ده‌میتنی!

که‌ریم قاسم ئیجازه‌ی به‌ چه‌ند حیزبیک دا. ئه‌و رۆژه‌ی به‌یان ده‌رچوو به‌ ئیجازه‌ دانی حیزبه‌کان من له‌ کۆیی بووم. به‌ دیار ئاگری موغه‌یری ژوورینکی ماله‌وه‌مان که‌ شه‌وانه‌ له‌گه‌ل خزمان تیندا کۆده‌بووینه‌وه‌ دانیشتبووین، دۆل و زوڤنای ئیجازه‌دان به‌ حیزبه‌که‌مان له‌ مه‌یدانی به‌رده‌کی سه‌را ده‌کو‌ترا، خۆشیی زیاتریش بۆ ئەندامه‌ ئازاردیتوه‌کان له‌وه‌دا بوو که‌ چه‌په‌کان ئیجازه‌یان نه‌درایی. که‌ریم حیزبیکێ کارتۆنی به‌ سکریتزایه‌تیی داود سائیغ هه‌لبه‌ست و ئیجازه‌ی پێدا.

خه‌لق له‌و حاڵه‌ته‌دا بوو، حیزبه‌که‌مان هه‌له‌په‌رکینی ده‌کرد، من به‌و کۆمه‌له‌ خزم و براده‌ره‌ی لای خۆم گوت، قوربه‌سه‌ر کورد بۆ ئه‌و رۆژه‌ی نۆره‌ی هه‌له‌په‌رداوتن ده‌گاته‌ حیزبی ئیمه‌ و سه‌رۆکه‌که‌ی. فه‌تحی بۆی شیریم زاری به‌ش بۆوه. به‌ چاوی زه‌ق ده‌رپه‌ریوه‌وه‌ گوتی، کاکه‌ چما شتی وه‌ها هه‌یه؟ گوتم بیستووته‌ ده‌لێن، سه‌ری دوو به‌ران له‌ مه‌نجه‌لێکدا جینی نابێته‌وه‌، پێش‌ریش دیتبوومان عه‌بدولسه‌لام که‌ شو‌رشی سه‌رخست له‌و مه‌نجه‌له‌دا جینی نه‌بۆوه. فه‌رقینکی گه‌وره‌ش هه‌یه‌ له‌ نێوان عه‌بدولسه‌لام و بزووتنه‌وه‌ی کوردایه‌تی که‌ ده‌زانین کوردایه‌تی به‌ «مه‌رسووم جمهوری» ناپێچریته‌وه‌ وه‌ک که‌ تاکه‌ که‌س به‌ بێریاری حاکی عه‌سکه‌ری به‌لاوه‌ ده‌ندری وه‌یا تیده‌بردری...

توندوتیژی چه‌په‌کان دوا‌ی به‌ده‌نگ هاتنی که‌ریم قاسم لیان به‌ره‌و که‌مبوونه‌وه‌ چوو، به‌لام هه‌ستیشی پێ ده‌کرا. حیزبه‌که‌ی ئیمه‌ ناوه‌ناوه‌ خۆی لی گیف ده‌کرده‌وه‌ به‌لام به‌هۆی باوه‌ری به‌شیکێ زۆر له‌ رابه‌ران و له‌ ئەندامانی به‌ ئایدیۆلۆجیای چه‌پ ده‌ستی لی نه‌ ده‌وه‌شاندن. من خۆم له‌ کاتی هه‌لستی چه‌په‌کان گویم له‌ رابه‌ریکی حیزبه‌که‌مان بوو ده‌یگوت، قه‌یدی چیه‌ ئیمه‌ بیه‌ «واجهه‌» بۆ ئه‌و حیزبه‌ وه‌ک که‌ له‌ ده‌وله‌ته‌ شیوعیه‌کان حیزب هه‌ن بوونه‌ته‌ واجیه‌، ر‌ووکاربوونمان به‌ ر‌ووکاریش ر‌ۆلینکی می‌ژووویه‌ پێی هه‌له‌ده‌ستین بۆ نزیک خسته‌نه‌وه‌ی قوناغی ر‌زگاربوون له‌ چه‌وساندنه‌وه‌. هی دیکه‌ی رابه‌ر و قسه‌ر‌ۆیشتوو له‌ حیزب هه‌بوو قسه‌ی له‌مه‌ش بیه‌ته‌ترتان ده‌کرد.

ئەم شلەپەيتییه له حیزبی ئیمەوه وهه‌ای کرد عه‌شره‌ته‌کان لینی بئێئومید ببن. له جیگایه‌کی وه‌کوو رانیه‌ گالته‌بازاری گه‌یشته‌ راده‌یه‌ک که‌وا سه‌رۆک عه‌شره‌ته‌کان له ترسی سه‌که‌ندیکی گه‌راج که‌ خۆی سه‌پاندبوو به‌ سه‌رۆکی وه‌رزیران نه‌وێرن بیته‌ شار. من بۆ سه‌رۆک عه‌شیره‌ت دادوهرۆ ناکه‌م به‌لام ده‌شزانم نه‌خوینده‌واریکی به‌ عومری خۆی که‌س ریزی لێ نه‌ناییت و خۆیشی به‌ته‌ما نه‌بووینت له‌ هیچ شتیکی تی بخویندریته‌وه‌ ئا ئەم مه‌خلوقه‌ که‌ ده‌سه‌لاتی گرته‌ ده‌ست په‌کی به‌ هیچ به‌رژه‌وه‌ندیکی ناکه‌وێت (ناشزانێ به‌رژه‌وه‌ند چییه‌) و ته‌ر و وشک پیکه‌وه‌ ده‌سووتینی. خۆزی هه‌ر نه‌بایه‌ ئەم بیدادییه‌ چاکه‌یه‌کی کوردی تیدا بایه‌ که‌ ده‌زانم سه‌که‌نده‌که‌ دوژمنی کوردایه‌تی بوو.

بۆ ته‌سکینی دلی ئەو که‌سانه‌ی که‌ له‌م قسانه‌م وه‌ته‌نگ دین با ئەوه‌ بلیم پاش چه‌ند سالێک که‌ چه‌پ لینی قه‌وما په‌نای بۆ ئەو سه‌رۆک عه‌شیره‌تانه‌ برد. چه‌ندین پیشڕۆی چه‌پم ده‌دیت له‌ مالی «ده‌ره‌به‌گه‌کان» هه‌وابوونه‌وه‌. به‌ کورتی، تیژڕۆی و بینه‌نایی وه‌ه‌ای له‌ «براگه‌ورانه‌» کرد بیرێک له‌ حالی خۆیان بکه‌نه‌وه‌. له‌ لایه‌که‌وه‌ چه‌پ بۆیان تیده‌کۆشیت. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ بزووتنه‌وه‌ی قه‌ومایه‌تی له‌ ترسی چه‌پ ناویری پاریزگاریان لێ بکات. حکومه‌تیش لێیان بینه‌به‌ره‌، ئەو چار چییه‌؟ من به‌شیکی زۆرم له‌و سه‌رۆکانه‌ ده‌ناسین. زوربه‌ی هه‌ره‌ زۆریان له‌لایه‌ن پێوه‌ندی به‌م و به‌وه‌وه‌ ته‌واو خاوێن بوون، له‌وه‌نده‌ نه‌بی که‌ ده‌سه‌لاتیکی هه‌یانبوو به‌ لای چه‌په‌وه‌ ناره‌وا بوو، خۆ ئەگه‌ر بووبانایه‌ براده‌ری چه‌پ بن ده‌زنوێژ ده‌چوونه‌ به‌هه‌شت و خراپه‌شیان به‌ چاکه‌ حیساب ده‌کرا.

من له‌ به‌غدا بووم خه‌به‌ریان لێ گیرامه‌وه‌ و چه‌ند که‌سیکی به‌رچاویان هاتنه‌ لام. خاله‌کانیشم له‌گه‌لیان بوون. بیرورای منیان پرسی له‌وه‌دا که‌ چ بکه‌ن؟ ده‌لێن هه‌ر که‌سه‌ به‌ عه‌قلی خۆی ده‌ژیت منیش له‌ دوو کولانه‌ی تێوه‌رامانه‌وه‌ سه‌ری مه‌سه‌له‌که‌م ده‌کرد.

یه‌کیان به‌رژه‌وه‌ندیی کوردایه‌تی که‌ ده‌زانین هیزی ناو شاره‌کان به‌و جزیره‌ی بووبوه‌ مزاشی قه‌ومایه‌تی که‌م و چینایه‌تی ته‌ستووور پستی پێ نه‌ده‌به‌سرا ئەگه‌ر خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌کانی عه‌شیره‌تی کورد نه‌یه‌نه‌ جغزی سیاسه‌ته‌وه‌. باشترین و سه‌لامه‌تترین و پاکترین رێگه‌ش بۆ به‌شداری کردنیان له‌ سیاسه‌ت ئەوه‌ بوو به‌ دلی

خوځيان و به باوهړنكه وه به شدار بين نهك حكومه تي كه ريم قاسم بيانكړيت. خو
ته گهر قاسميش نه يكر پيانايه بنگانه ده يو يست بيانكړيت. هر له و به ياننه دا بوو چهند
سه د ناغايه كي پږدهر له غايه تي سه غله تېوونه وه ده ستي شاخيان گرت و چوونه
ديوي ئيران به لام خوځيان نه فروشت.

جهړهش هر جاريك و دووان له رڼي كاني به سه لاهه تي ده گهړي ته وه. پښتر له وان
داود به كي جاف رهمه تي لئ بيت، به لوله ي تفهنگ خوځي و كومه له ي خوځي له
نوخته ته فتيشي سر رڼگايان دربار كرد و بوي درچوو له غه ريبش سه ري
نايه وه. عه دولكه ريم شناسايي هه بوو له گهل داود به گ، له ديتنكدا پني گوتبوو:
زه عيم كه ريم وا دياره هر دهوله مهند پي فقير ده كړي، فه قيرت پي دهوله مهند
ناكړي.

به هه مه حال باوهړم هه بوو (ئښتاش باوهړي ته وسام به راست ده زانم بگره
راستتريش) به وه ي عه شيرت زه رهمه ند ده بيت له گزړيني ده سله تي سه روكه كي
به ده سله تي نه فاميكي خوينگه رمي بيناك كه به لايه وه فرق نيه له نيوان تير
كردني خهلق و كوشتنيان به مارجيك خزمه تي ئنجيله سياسيكيه ي خوځي تيدا بيت
نجا خواش ده زاني ميشكي به تال كام شت به خزمه ت ده زاني.

تا نه و روزه ي له هيمندا حكومه تيكي به رژه وه ندبيني بيفيل كاروباري هه موو
ميلله ت به ته ستوه ده گري شينواندن شيرازه ي كومه لايه تي هر ده كښي ته وه بو
مالكاولي جه ماهير. واجيبي حيزبي پښتووش ته وه يه له و بارانه دا خهلقه كه به
ته بايي و دوور له ناژاوه به رڼوه بيات به تايه تي له حالي ميلله تيكي وه كوو كوردي
ته وساكه دا كه چ پووناكيي لڼوه ديار نه بوو ناخو مافه نه ته وه ييه كاني سر به
چيپه وه ده نين.

به رژه وه ندي قه ومايه تي نوږ و پوژوو نيه به هه وي اي پاداشي پاش مهرگ بيت،
هه روه ها چاويش نابريته به ره كه تي نه و به هه شته ي سر دنيا كه له ناكامي
سره كه وتي شوړشي پروليتاري اي جيهاني ده رازي ته وه. كه نه و به هه شته مه وه ووه
په يدا بوو سه د جاران ديمانه ي به خير به لام به ته ماي نيسكي له ئيمان نه گهړي...

ئەوی دیکەیان بەرژەوهندی گوزەران و چارەسەر کرنی گيروگرفتى کۆمەڵاتییه. من باوەرم بە فەلسەفەیک نەهینابوو کە بە تێک بەردانی خەلق و نانەوهی ئاژاوهی ناوخۆیی، مامە کۆردە دەگاتە خۆشی و ئازادی. کۆرد ئەگەر هەمووی برا بایە بایی هەلگرنتی ئەرکی میژووکردی لایەنی قەومیەتی و کۆمەڵایەتی هیزی پێوه نەبوو. تێک بەربوونی کۆرد هەر دەیکیشایەوه بۆ بەهیز کردنی ئەو سیاسەتەى کە گروپی دەوروپشتی کەریم قاسم بەرپۆهە دەبرد، ئەوانیش بێگومان لە جیهانیکدا دەژیان زۆر بە غەمی چارەنووسی کۆردەوه نەبوو.

من چاوەنۆڕ بووم ئەگەر سەرۆکی عەشیرەتەکان ئەوهەندە هۆشەیان بپۆیت کە رینگەى کۆبوونەوه و هاریکارییان پێ بگیریت بۆ بەرژەوهەند پاراستن و خۆ بە حکومەت ناساندن، ئاسانتەر دەچیتە باری هەلوەستیکەوه کە لەگەڵ گیانی سەردەم ئاشانتەر بێت تا ئەوهی هەر یەکەیان تەنها پەلەکوئەى هەولێ ژیان بدات. تا ئەوهەمی کە سەرۆکەکان هاتنە لام لە بەغدا دە سألێک هەبوو من بێ هەرا و نەفەسسواری خەریک بووم بۆ پێکەیتانی جۆریک لێک حالیپوون و ئاشنایی لە نێوان ئەو سەرۆک عەشیرەت و براگەورە شارستانیەتی بە لای کۆردیەتیدا دەهاتنەوه بەلام چونکە بەر لە شۆرش هەستی هەرەشەیکى بەرچاویان نەدەکرد هەولەکەم نەزۆک بوو.

هاتنیان بۆ لای من و پرس کردنیان بە من لەو پرۆژە تەلەزگەبەستەودا هەلیکی گەورە بوو هێ لە دەست دان نەبوو. بە وردی لەگەڵیان دوام و گەلێک ئەم دیو ئەو دیومان بە چەندوچۆنی حالوباری زەرفەکە کرد تا گەیشتیە قەناعەتەینان بەوهی چەندیکی مومکین دەبێ لە کۆ کردنەوهی سەرۆک عەشیرەتی کۆرد بۆ هاتنە بەغدا و براگەیانندی داخواییهکانیان بە حکومەت هەولێ بۆ بدريت و لە شیوهی بیلایهنی لە ئاست حیزبەکان موراچەهەى زەعیم بکريت...

دوای ئەم پرس و راویژە سەرپەرشتیکەرانی بیروبايه کە ژمارەیهکی زۆریان لە براگەورە و سەرۆک عەشیرەتەکان لە بەغدا کۆ کردەوه. راستییهکەى چالاکیی شیخ حسینی حاجی سەیدگول و عەباسی مامەنداغا و هاوڕێکانیان لە گروپی دەوروپشتی رانیە و پێدەر وەک ئەنوەری رەشید بەگ و سماییلی سواراغا داینەمۆی کارەکە بوو. ژوورەکەى من لە ئۆتیلی تروکادیرۆ بووبوووه ژووری

«عمه‌لیاتی عه‌سکه‌ری». هر له و ژووره و به خهت و ئینشای منیش عهریزه‌یه‌کی شکل مه‌زبه‌ته‌یی بۆ زه‌عیم نووسرا ده‌قه‌که‌یم لا نییه به‌لام سکا‌لای ته‌واوی ئه‌و سه‌رژکانه و خه‌لقه‌که‌ی سه‌ربه‌خۆیانی تیدا بوو له‌لایه‌ن ناله‌باری وه‌زعیان و ده‌ستدریژییه‌کی لییان کراوه و ده‌کریت و تینه‌خویندنه‌وه‌یان له‌لایه‌ن حکومه‌ت و نات‌ه‌واویی باری ئه‌منیه‌تیا‌ن و ئه‌و جو‌ره داد‌وبرۆیانه. له‌ ناو وتو‌یژیشدا داخو‌ازی ر‌ئ دانیان به‌ شیوه‌ی ره‌سمی بۆ پ‌یکه‌یتانی ر‌یکخراو‌یکی تایب‌ه‌ت به‌ خۆیانی تیچ‌ین کرا که به‌ته‌واوی سه‌ربه‌خۆیی کاره‌که‌یانی ر‌اده‌گه‌یاند.

جه‌ریده‌ی «اتحاد الشعب» به‌ توندی له‌ دژی ئه‌م چالاکییه‌ی نووسی. بۆ ر‌وژی دواتر ر‌وژنامه‌ی حیزبه‌که‌ی خ‌وشمان به‌ چاولیکه‌ری له‌ «اتحاد الشعب» به‌ سه‌روپ‌وته‌راکی خه‌لقه‌که‌دا هاته‌ خواری. ک‌ومه‌له سه‌رژکه‌کان عهریزه‌که‌یان گه‌یاند ه‌زاره‌تی دیفاع. داواشیان کرد ب‌چ‌ن ب‌ۆ لای زه‌عیم. عه‌بدولکه‌ریم له‌ به‌ر ه‌ۆیه‌کی که‌ لیمه‌وه دیار نییه نه‌یسه‌لماند به‌ ک‌ومه‌ل ب‌چه‌ لای به‌لام. که‌مالی عوسمانا‌غاسی ر‌اسپارد که ئیقناعی قسه‌ ر‌ویشته‌وه‌کانیان ب‌کات یه‌ک یه‌ک بیان‌بینیت. ئه‌م قسانه له‌ ژووره‌که‌ی من به‌ شیخ حسین و که‌سانی دیکه‌ش ر‌اگه‌یه‌ندرا به‌لام تاک‌یکی نه‌یسه‌لماند به‌ ته‌نها سه‌ردانی زه‌عیم ب‌کات. که‌مال ز‌ۆر خه‌ریک بوو به‌لام ته‌نها سد‌دیقی میرانی قادر به‌گ قسه‌که‌ی هه‌لگرت‌ه‌وه و چو ب‌ۆ لای زه‌عیم. دواتر سد‌دیق به‌گ، که‌ د‌ۆستم بوو باوه‌ریشی به‌ ئه‌مانه‌تم ده‌کرد. پاته‌وپات پ‌ینی گوت که‌ خ‌ۆی به‌ عه‌بیدار ده‌زانی به‌لام مه‌رحه‌بای که‌ریم قاسم ئه‌وه‌نده به‌ پ‌یت و به‌ره‌که‌ته‌ هی هه‌لنه‌گرتنه‌وه نییه.

ئه‌م جو‌ش و خ‌رو‌شه‌ی سه‌رژک عه‌شیره‌ته‌کان هه‌رچه‌نده له‌ ر‌واله‌تدا سه‌ری به‌ ه‌یچه‌وه نه‌نا به‌لام به‌ نه‌ینی و له‌ ژ‌یر په‌رده‌وه لایه‌نه سیاسیه‌کانی به‌ خ‌ۆیه‌وه خه‌ریک کرد. ته‌نانه‌ت وه‌ک ب‌ۆت باس ده‌که‌م، عه‌بدولکه‌ریمیش خانه‌یه‌کی له‌ حیساباتی خ‌ۆیدا ب‌ۆ کردنه‌وه به‌لام جار‌ی نه‌خت‌یکی ماوه ب‌گه‌مه ئه‌م خاله‌یان.

له‌ سه‌ره‌تای سالی ۱۹۶۰ بووم به‌ مدیر ئیداره‌ی «شركة المواد البنائية» که‌ به‌ ئه‌سل هی ک‌ومه‌ل‌یک له‌ زلزله‌کانی سه‌رده‌می پ‌یش ته‌مووز بوو. ره‌شید عارف «مدیر مفوض»ی ک‌ۆنی هه‌ر له‌ شو‌یت‌ی خ‌ۆیدا ماب‌زوه ئه‌ویش بوو منی په‌سه‌ند کرد ب‌ۆ کارگ‌یری شه‌ریکه‌که‌. ک‌ینشه‌ی ب‌یسه‌روه‌ری ده‌می تیکه‌له‌دایی سالی پ‌یشووتر

تهگهړه‌ی ناقولاً و بيلزوومی دهخسته کاروباريه‌وه. که‌سانیک له‌وانه‌ی پښان ده‌گوتری «وروژين - مثيرون - agitator» مابوون له‌نيو عه‌مه‌له‌کان. هر پرژه توشی کاری وه‌هایان ده‌کردن نه‌به‌رژه‌وه‌ندی تیدا بیت و نه‌ئینساف. به‌قانون هیچیان له‌گه‌ل نه‌ده‌کړا، مانه‌وه‌شیان بی ده‌نگدان و ترساندنیک ده‌بووه مایه‌ی شکستی شه‌ریکه‌که. له‌نموونه ویرانکاری ته‌مه‌ت بز ده‌گیرمه‌وه.

کارگه‌ی خستی فهنی که‌نیرتکی ئیشی شه‌ریکه‌بو، هر شه‌و به‌هزی «مجففات - وشکینه‌ر» وه‌که به‌کاره‌با ده‌گه‌را ده‌وری سه‌ده‌زار خستی به‌ره‌م ده‌ینا که‌ته‌وسا به‌ ۸۰۰-۹۰۰ دینار ده‌وه‌ستا له‌سه‌ر شه‌ریکه. ره‌شید عارف ده‌ستی به‌سترابوو، قانون ری هیچ چاره‌سه‌ر کردنیکي بز کارگوزاری شه‌ریکه نه‌هینشتبووه. گوتی هر وه‌زیری به‌رپرس نه‌و جزره گيروگرفتانه ده‌توانی ده‌سه‌لاتمان بی بدات... چومه‌لای «عبدالوهاب أمين» که‌وه‌زیری وه‌زاره‌تیک بوو ئیستا ناوی وه‌زاره‌ته‌که‌م له‌بیر نه‌ماوه، سه‌ره‌رشتی کاروباری کارگه و عه‌مه‌له‌... و... ی ده‌کرد. پیشت نه‌مدیتبوو به‌لام وها پی ده‌چوو ده‌یناسیم. زوری به‌خیره‌ینام و به‌ره‌سمی ده‌سه‌لاتی بیسنووری دایه کارگیری شه‌ریکه بز چاره‌سه‌ر کردنی گيروگرفتیکي ه‌بیت. مه‌کی جه‌میل که‌له‌ثالقه‌یه‌کی پیشووتر به‌مدیر عام- ی ته‌سویه‌م باس کرد، وه‌کیل وه‌زاره‌ت بوو لای عه‌بدولوه‌هاب ته‌مین، دیاربوو سالی پیشوو زوری له‌ده‌ست فره‌اشی ژووره‌که‌ی چینشتبوو. هرچه‌ند که‌ده‌هاته ژووره‌که، مه‌کی نه‌خته‌ک به‌توندی ده‌یدواند به‌لام که‌ده‌رده‌چوو ئینجا لیوی ده‌کروشت، تومه‌ز ترسیکی مابوو له‌وه‌ی جاریکی دیکه‌ش به‌ده‌سه‌لات بیت‌وه.

عه‌مه‌له‌کان که‌زانیان حکومه‌ت ده‌سه‌لاتی داوه به‌«مدیر مفوض» بز توژینه‌وه و سزادان که‌وته‌مینچه و پارانه‌وه. هانده‌ره‌کان نه‌وه‌نده خوړوو ده‌رچوون بیزت لینان بیت‌وه. من که‌له‌و باره شه‌رمه‌ینه‌وه‌م دیتنه‌وه به‌دل له‌عنه‌تم له‌پاله‌وانپیه‌یک کرد که‌وه‌کوو ده‌ده‌به‌ی منداً به‌نووکینکی ده‌رزی فش ده‌بیت‌وه. ره‌شید ژوریان لی داغدار بوو، ه‌قیشی بوو، گوینی نه‌دایه رجای منیش که‌ویستم چانسینکیان بی بدات...

له‌به‌ره‌و کژتایی به‌هاری ۱۹۶۰ د. عه‌بدول‌ره‌زراق موحیددین - عبدالرزاق محیی الدین» له‌جه‌ریده‌ی «الحرية» ی «قاسم حمودي» گوتارینکی بلاوکرده‌وه پووی

وتووێژی له كوردی قهومی بوو، زۆریش پیاوانه و ئینساف کارانهی نووسیوو له باره‌ی كوردیهوه. كهسانیک له كوردان دهنگیکیان دایهوه بهلام بایى مه‌به‌ستی نه‌ده‌کرد.

من گوتاریکم نووسی به‌هیز و پیز و به‌عه‌ره‌بیه‌کی وه‌ها ده‌شی به‌بابه‌تیکى بێسابیقه‌ بژمێردی. پازده‌ رۆژ ئه‌و گوتاره‌م لا مایه‌وه، هه‌ندیک له‌ رابه‌ره‌ زله‌کانی حیزبه‌که‌مان ئاگادار بوون له‌ نووسینی، رهنگه‌ سه‌ریکیشیان به‌ پێشه‌کیاندا گرتبێت. من نه‌ قاسم حه‌مودی نه‌ عه‌بدولرزه‌زاق موحیددین، هه‌چ کامیکیانم نه‌دیتوو چ جایی بیانناسم. پاش پازده‌ رۆژه‌ به‌ دوو جار هه‌ول دان ئنجا جینگه‌ی جه‌ریده‌ی «الثورة» یان دۆزیه‌وه‌ و گوتاره‌که‌یان بۆ برد.

له‌و گوتاره‌دا کۆمه‌لیک قسه‌ی گرنگی سه‌ربه‌ کوردایه‌تی و مافی نه‌ته‌وایه‌تی هه‌بوو به‌لام رهنه‌یه‌کی راست و دروستی تێدا بوو به‌رانه‌ر خه‌تی مارکسایه‌تی که‌ له‌ رابه‌رایه‌تیی حیزبه‌که‌دا هه‌بوو. گوتاره‌که‌ به‌ دوو ئالقه‌ له‌ رۆژانی ده‌ و پازده‌ی ته‌موز له‌ «الحرية» دا بلاوکرایه‌وه. له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ چه‌ند رۆژک به‌ بیده‌نگی به‌سه‌ر گوتاره‌که‌دا تێپه‌ری، به‌لام زۆری نه‌برد رۆژنامه‌ی حیزب هه‌ل‌بژا به‌ هه‌رشه‌ی سه‌یروسه‌مه‌ره‌ بۆ سه‌ر من و عه‌بدولرزه‌زاق و رۆژنامه‌ی «الحرية». پێی ناوی برینان بکولێتمه‌وه، ئه‌وه‌نده‌ ده‌لێم ئه‌گه‌ر دوا‌رۆژم وه‌کوو ئه‌ستیره‌ناس بخوێندبايه‌وه‌ نووسینی توندوتیژترم به‌کارده‌هێنا.

له‌ کوشنده‌ی ئالۆزانی نیوان حیزب و مندا جه‌ریده‌ی حیزب به‌ تۆمه‌تی هه‌ول دان بۆ نانه‌وه‌ی ئازاوه‌ و دووبه‌ره‌کی که‌ له‌ گوتاریکی به‌دی کرابوو درایه‌ عورفی دوهم. مه‌حه‌که‌مه‌ی عورفی، سێ خه‌بیری هه‌ل‌بژارد: عه‌بدولرزه‌زاق موحیددین و مسته‌فا جه‌واد و مه‌سه‌عوود مه‌مه‌د... سه‌رۆکی عورفی که‌ هه‌رگیز نه‌مدیتبوو ته‌له‌فۆنی بۆ کردم، دوا‌ی موخامه‌له‌ لێی داوا کردم که‌ ئه‌و خه‌بیرییه‌ ره‌فز نه‌که‌م پێم گوت من ئۆتۆمبیل نییه‌ ناگه‌مه‌ مه‌حه‌که‌مه‌تان. کابرا مالی ئاوابی، به‌یانیه‌که‌ی رۆژی موخاکه‌مه‌ خۆی هاته‌ شه‌ریکه‌ی «مه‌وادى بینائی» و منی گه‌يانده‌ شوینی لێ کۆبوونه‌وه‌. ده‌بی بلێم که‌ دیتمی سه‌یری هاته‌وه‌ چونکه‌ دوا‌ی خوێندنه‌وه‌ی نووسینه‌ به‌ هیز و پیزه‌که‌ی من که‌ له‌ «الحرية» بلاوکرایۆوه‌ به‌ ته‌ما بوو پیره‌مێردیکی سمیل سپیی دووکه‌لاوی ببینیت که‌ قال بووبیته‌وه‌ له‌ کتێبه‌

په پزه ده کانی صرف و نحوی زه مانې قالوبه لایښ. پښم گه یشته وه که مام جه لال له رږژناماندا دانانی من و عه بدولپه ززاق مو حیددین سی به خه بیر خویندېږوه گوتېووی جه ریده که مان سه لامه ت ده رچوو...

له کږبوونه وه دا که د. عه بدولپه ززاق به به هانې پیاسه نه ختیکی دورور خسته وه و گوتی د. مسته فا جه واد چی من و تو په سندی بکه ین پښ رازییه چونکه تیکه ل به بینه و به رهی سیاست و تیکچوونی نیوان حکومت و حیزبه کان نه بووه... هه روا به دهم قسه کانه وه و له وپه ری خاوینییه وه گوتی خوت ده زانی من بیرورام به رانبر حکومتی عه بدولکه ریم چییه و چونه، به لام مه سه له ی خه بیري ئه مانه ته... راستیییه که ی من قسم پښ بریه وه و گوتم فلان، ئه و خه لقی چاوی بریه ته بریاری ئیمه به ته مانیه له رږی فله سه فهی رږوته وه بږ هه لسه نکاندنې هه لوه ستمان بچیت. که هاتین بریاری تاوانبار کردنې جه ریده مان دا یه کسور و بږ دودلی ده لین ئه م دوو که سه (واته عه بدولپه ززاق و من) توله ی خویان له جه ریده ده ستیننه وه و حکومتیشی پښ رازی ده که ن... ده ر حال قسه کانی چوو ده وه. بریارمان بریتی بوو له دوو دږی کورت به په پاننده وه ی جه ریده له تومه ت.

پیشتر چهند جاریک له گه ل د. عه بدولپه ززاق-دا دیده نیمان له یه کدی کردبوو. دوا ی ده رچوونی گوتاری ئه و و هی من و شریته ی گوتاران له و و له من و له خه لقی دیکه شه وه. د. عه بدولپه ززاق هاته سه ردانم له ئوتیل. مه رحووم تاهیر ده باغ به شاره زایی له گه لیدا هات. د. عه بدولپه ززاق-یش وه کوو سه رږکی عورفی له هه ندی باری سه قافیمه وه به سه هوو چوو بوو. دوا ی خوشامه دی و چونی و چاکی گوتی وا پښ ده چی له شیوازی «عه بدولقاهری جرجانی» شاره زا بیت. گوتم باوه رت هه بیت له ناوه که ی نه بی شاره زای هیچ شتیکی نیم. به ملا و ئه ولادا قسه رږیشت هه تا هاته سه ر هیندی که بلئ، قورئانت به چاکی هه زم کردووه. گوتم رهنکه راست بی که خه تمم نه کردووه. دوا ی قسه ی ئه وتویی پښم گوت. لیم به سه هوو مه چو. من پتر تیفریوم له وه ی خویندېتیمه وه رهنکه نه زانم حوکمی «حتی» له ئیعرابدا چییه... - ئیستاش باشی نازانم.

دوا ی سنی سال که له ئاهه نکه کانی وتوویژی سه ربه «لامه زکه زی» نیوه رږیه ک له ئوتیلی «به غدا» داوه تکرای فوئاد عارف بووین، پیاوینک هاته سالونی داوه ته که و

من نه مده ناسی هه تا به یه کتریان ناساندین که من مه سعود محمەد و ئەو «قاسم حمودی» خاوەن رۆژنامەی «الحرية» یه، ئەندامه هه ره چالا که که ی کۆنه حیزبه که م چاوی کرایه وه و گوتی، بۆچی ئیوه یه کترتان نه دیتوه؟ ئەمە ی پرس ی چونکه له و نووسینانه ی ۱۹۶۰ که هیرشی ده هینامه سه ری و هه ی داده بر ی که له گه ل د. عه بدول ره ززاق و خاوه نی «الحرية» دا پلانگیر ی دژی کوردایه تی و عه ره بایه تی و هه موو شته کایه تیه ک ده که یین... ئەمانه هه موو بوونه خه ون و و پینه، ئیمه ی کور ی ئەم رۆژه ی ۲۵/۲/۱۹۸۸ یین که ئەم دیرانه ی تیدا ده نووسم.

وه زیفه که م له شه ریه که ده مانگی ده وام کرد. له و به یانه دا و که چووشمه وه کۆین له که لکه له ی شتی که دا بووم. پاش ئەوه ی عه بدول که ریم قبوولی نه کرد سه ره ک عه شیر ته کان به کۆمه ل ببینی هه ر یه که گه رایه وه بۆ شوینی خۆ ی و تیکرا که و تنه وه سه رباری گوزه رانی رۆژانه، به لام گرووی برا که و ره کان ده وری رانی و پۆده ر پێوه ندی خۆیان به حکومه ته وه بر ی و سه ردانی هه ی کار به ده ستی حکومه تیان نه ده کرد ته نانه ت سه ریان به سه رای حکومه تدا نه ده گرد. ئەم وه زعه یان به رده وام بوو.

من له گۆشه نیگای خۆمه وه به دلی نا ئارامه وه سه ری ئەو هه لوه ستم ده کرد. مو قاته عه ی حکومه ت ده بیته مو قاته عه ی به رژه وه ندی گوزه ران که ده کیشی ته وه بۆ بیهیزی و بیده سه لاتی. جاریکیان هه ولێک درابوو بۆ ئاشت بوونه وه. مو ته سه رپی فی سلیمانی چو و بووه رانی و پۆده ر به و نیاز ه ی رنی ها تو چۆ ی سه رۆک عه شیر ته کان بۆ حکومه ت بکاته وه که ئەوان بیته به خیره تانی ئه ویش بچیه دیوه خانه کان یان به لام هه ول که ببهر بوو، له بیریشم نه ماوه هۆ نه زۆکییه که چی بوو.

به نیازی دۆزینه وه ی پێگایه ک بۆ ئاشتی چومه رانی، له گه ل هه موو برا که و ره کان، چه ند شه وان له مالی شیخ حسین و عه با ساغا و و ابزانم سمایی سواراغا به به شداری پۆده ر و ئەنوه ری ره شید به گ و خاله کانی دیکه م، مه سه له مان به هه موو باردا تا قی کرده وه. شه وی دوا یین له مالی عه با ساغا بووین خۆمان له قه له بال فی دا بر ی و دوا ی و تو و یژی تیزو ته سه ل بر یار مان له سه ر هیندی دا که من گه رامه وه کۆی بچم بۆ سلیمانی، له و یوه به ره فا قه تی مو ته سه رپی «باقر الدجیلی» که براده رم بوو بینه رانی، ئیتر له دایه ره ی قایمقامی رانی و قه لادزه سه رۆک و

براگه وره کان بېته لای بۆ به خیرهتانی ئه ویش بچیته وه لایان بۆ سهر داوت بی وهیا سهردانی عاده تی بی.

سبهینی بهینک له رانیه مامه وه پاش عهسر له گهل شینخ حسین چوینه وه بۆسکین ده بینم که مالی عوسماناغا و «مقدم يوسف النقیب ضابط استخبارات» ی سلیمانی چاوه نۆریم ده کهن. که مال گوتی دنیا نه ما لیت نه گه پین. له کویه و کهرکووک و سلیمانی و ههولیر بئومید بووین ئنجا هاتین بۆ رانیه... زه عیم ئیمه ی به دواتدا ناردوه بچیته لای بۆ به غدا. ههتا زووتریش بچیت پنی خۆشتر ده بیت. گوتم من به لیتیکم بهو خهلقه داوه، ئیستا که بار بگۆریت ده بی خه بهریان بده می.

بینگومان موشکیله ی ئه و براگه ورانه هه ر به جارێ ده ره ویته وه که عه بدولکه ریم ئه و ده رگاهی دۆستایه تی بکاته وه. ده مزانی مه قاله کانم له «الحرية» کاری تیکردبوو، که جه ریده ی حیزبیش درایه عورفی و منی تیدا به خه بیر داندرا م هه ر له وه وه بوو نه ک عورفی خۆده سه ر وه های کردبی. ته نانته که سانیککی له چه رخ و دۆلابی سیاسهت شارهزا بوون ئه و مه سه له یان ناو لیتا «ضربة معلم» له عه بدولکه ریمه وه که چاره نووسی جه ریده بدریته که سینک له رواله تدا هه ره دۆژمنیه تی... ئه مه م ده زانی و ده شیا بایی ئه وه بکات وه کوو تاکیککی نه ختیک لیهاتوو نزیک خۆیم بخاته وه، به لام لیم سوور بوو کۆبوونه وه ی عه شایر له به غدا و پرس کردنیان به من و عهریزه ریک خستن و ئیمزا کردنی له ژووری ئۆتیلی من ئامانجیککی فره وانتری له جغزی تاکه کهس ده هیتایه نه زه ره وه...

ئه و شه وه دروستاییمان کرد که سبهینی زووبه زوو خه بهر بچن بۆ سمایلاغای سواراغا و ئه نوهر به گ و کهسانی دیکه ش که دهنگمان بیان گاتی نیوه رۆ بېته وه سه رکه پکان بۆ ئاگادار بوون... سبهینی دوا ی چیشتان له گهل خاله خدرم و شینخ حسین و که مالی عوسماناغا و یوسف ئه لنه قیب چوینه وه سه رکه پکان. عه باساغا خه بهری نه بوو چونکه من لزووم نه دیت، له وه زعیشیم راده دیت هه ر قه له بالغیه کی کتوپر میوانی بی دانامیتی. رهنگه ئه و نیوه رۆژه ئیمه و سه رۆکه کان و میوانی دیکه ش که هه بوون سه د که سینک ده بووین. له جه ماعه تم گه یاند که من ده بی بچه به غدا له سه ر خوا ییشتی زه عیم ئیتر جارێ چوونم بۆ سلیمانی بیلزوومه. دوا ی

دیده‌نی زه‌عیمیش دیمه‌وه لایان. شه‌وینکی دیکه‌ش له بۆسکین ماینه‌وه، سبه‌ینی من بۆ کۆیه و که‌مال و یوسفیش به‌رهو سلیمانی دوعاخوازیمان کرد.

که‌مالی عوسماناغا مه‌حره‌میکه‌ی هه‌ره‌ نزیکه‌ی عه‌بدولکه‌ریم بوو. له‌ ده‌رفه‌تیکدا به‌ر له‌ دوو سالنیک خۆی گه‌یانده‌بووین و ته‌گه‌ر راست ته‌گه‌ر درۆ چه‌ند به‌لگه‌یه‌کی وه‌کوو پارهی بینگانه و دروشمی سه‌ربه‌ سیاسه‌ت و شتی ته‌وتزیی له‌گه‌ل خۆی برده‌بوو گۆیا ده‌وله‌تیکه‌ی بینگانه‌ شته‌کانی داوه‌تی بۆ نانه‌وه‌ی ئاژاوه و «شۆرش!». که‌مال به‌و هۆیه‌وه‌ بووه‌ چاوساگی عه‌بدولکه‌ریم له‌و شتانه‌ی سه‌ربه‌ کوردن. وه‌ک بیستم له‌ که‌سانی باوه‌رپنکه‌راوه‌وه، برام ته‌حمه‌د یارمه‌تی که‌مالی دا بۆ چوونه‌ لای عه‌بدولکه‌ریم. یوسف النقیب که‌ پێشتر دیتبووم له‌ بنه‌ماله‌ی نه‌قیبی مه‌نده‌لی بوو. برا گه‌وره‌که‌ی، عیزه‌ددین ته‌له‌نقیب که‌ هه‌میشه‌ به‌ نایبی مه‌نده‌لی ده‌رده‌چوو، له‌گه‌ل ته‌ویش شناساییم هه‌بوو. له‌ کۆنه‌وه‌ حکومه‌تی به‌غدا و به‌ر له‌و زووتریش عوسمانلییه‌کان حورمه‌تی ته‌و بنه‌ماله‌یه‌یان گرتوه. یوسف مه‌ردایه‌تی تیدا بوو، چه‌زی به‌ چاکه‌ ده‌کرد و هه‌رگیز به‌ لای گومانای کردنی خه‌لقدا نه‌ده‌چوو به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ ته‌وه‌نده‌ی زانییتم یارمه‌تی خه‌لقی داوه. نازانم سه‌ره‌نجامی به‌ چی گه‌یشت.

له‌و ده‌مانه‌دا که‌ من خه‌ریکی وتووێژی به‌رژه‌وه‌ند بووم له‌گه‌ل سه‌رۆک عه‌شره‌ته‌کان به‌ینۆلکیک بوو عه‌بدولکه‌ریم ساردایی له‌گه‌ل حیزبه‌که‌ماندا په‌یدا کردبوو. پێشبینیه‌که‌ی رۆژی ده‌هۆل کوتانی ئیجازه‌ی حیزب خیراتر له‌وه‌ی چاوه‌پوان ده‌کرا گه‌یشته‌ جی.

له‌ کۆی هه‌ر بایی خۆ سازدان وه‌خرام. که‌ گه‌یستم به‌غدا سێ رۆژی خایاند هه‌تا مه‌وعیدم بۆ دیاری کرا له‌گه‌ل زه‌عیم. له‌ وه‌زاره‌تی دیفاعه‌وه، مورافیقی زه‌عیم، «حافظ علوان» ته‌له‌فۆنی بۆ کردم که‌ شه‌وی سه‌عات ده‌ و نیو چاوه‌نۆرم ده‌کات.

ناتوانم بَلیم ئەو پۆژەیی که بۆ شەوئ دەبوو بچمە لای عەبدولکەریم قاسم لە وەزارەتی دیفاع پۆژی چ مانگیک بوو، هەر ئەوەندە دەتوانم بَلیم که لە زستانی نینوان ۱۹۶۰ و ۱۹۶۱ دا بوو. ئەگەر مەبەست بێت وردتر بيمهوه لە دیاری کردنی دەورووبەری پۆژەکه دەلیم چەند پۆژیک مابوو بگهینه پەمەزانی ئەو ساله ئیتر دەشی بە خویندەنەوهی تەقویمی پەمەزانی ئەو زستانه ژوانهکه بخریته حەفتەیی پێش پەمەزان.

ساعات دە و نیوی ئەو شەوه گەیشتمە ژووری «حافظ علوان» گەنجیکی قۆزی پووخواشی، هەتا بَلیمی بە ئەدەب، دواتریش لە وتووێژدا راستگۆشم هاتە بەرچاو، بەگەرمی بەخیزی هینام... کهمال و هی دیکەش لەوئ بوون. زەعیم چووبوو دواوەتیک دەبوو چاوەنۆری لی بکهین. هەر لەو کاتی چاوەپوانیدا بوو قسەیی پێککەوتنی عەبدولسەلام و برايم ئەحمەد لەسەر کەرت کردنی عێراق که لە ئالقهی پێشووتری ئەم گەشتە باس کرا هاتە پێش و من بە درۆم خستەوه. دواتر کهمال گوتی زۆرم پێ خوش بوو ئەو شایەدییە باشەت لە ناحەزی خۆت دا... راستیشی دەکرد چونکه هەر نیازیکی لە دلدا هەبووبیت ئەوەندە بەسە بۆ راست کردنی که خۆی لە پێی هەمان ئەندامەوه بە عەبدولکەریم گەیشتبوو، بە عەبدولکەریم گەیشتنیشی لە پۆژیکدا بوو جیرانی ئەو پۆژە بوو که پێککەوتنە مەوهومەکهی تیدا گەلەلە کرابوو.

عەبدولکەریم نزیکي سەعات ۱۲ هاتەوه دیفاع. لە ۱۲ ی پێک چووم بۆ لای. لەو پۆژەیی لای عەبدولسەلام، بەر لە سنی سال و نیو لە نزیکەوهم دیتبوو، چاوم پێی نەکەوتبۆوه. بە عەدەتی هەموو دیتنیکي ئەوتزیی لە پێشەوه خۆشامەدی و ئەحوال پرسی و موحامەلە و چایە و شیر و قاوهی میواننەوازی بەپێی کرا. وتووێژمان هەتا سەعات چواری بەیانیی خایاند.

بە گەلیک لادا قسە شریتهی هاویشت بەلام بەر لە هەموو شتیک سەردانەکهی رانیهم کردە دەرگای بە عەرز گەیانندی ئاواتی سەربەرزى و تەنسازى و

کامه رانی له و سه رۆک عه شیرهت و برا گه و رانه وه بۆ شه خسی عه بدولکه ریم که وینه ی به خه تی خۆی ئیمزاکراوی له دیوه خانه ی هه موویاندا ئاشکرا و شکۆداره، ئه ویش به گه رمی لئی پرسین و ئه گه ر پینداویستیک هه بی هه تا بۆیان جینه جی بکریت، له وه لāmدا گوتمه وه ئه وان خۆیان به وه کیلی زه عیم ده زانی، دیوه خانه کانیشیان که هه میشه به عاده تی سه ده ها سال پره له میوان و خاوه ن حاجه ت هه ر درێژه ی ئه و شوینه یه که سفره و خوانی زه عیمی لینه... ئا له م بابته قسه چه ور و شیرنامه م به پیتی مه سه له حه ت به کاره یتنا بۆ ئه وه ی بگه مه قسه یه کی بنه رته ی که گوتم، هه ر ساتیکیش زه عیم کاتی له مه شغه له ت زیادی چنگ که وت ئه و دلسۆزانه ی به هه ویان بیته به غدا و نانیکي عه شیره تانه له سه ر سفره ی زه عیم بخۆن. گوته ی هه ر وه ختیک په رژان و لێیان خۆش هات به خیر بین وه ک که بچه لای برای خۆیان.

من ئه م سه ره تابه م لای زه عیم زۆر به مه حکه می دارپشت به لām داخم ناچن کورته بینی و دله سورکي و حیسابی لاوه کیی بیته ساس له هه ندئ که سی ناوچه که ی خۆمانه وه له مه پری هیتابه پینش ئه م به رژه وهنده گه وره یه وه ک که نه ختیکي دیکه بۆتی باس ده که م.

یه که م مه وزووعی گشتیی سه ربه کوردستانه که ی خۆمان ئه و ته عدیله ی قانونی ته سوپه بوو که چه ند مانگی که له مه وه ر ده رچوو بوو یه ک بستی زه وی به که س نه ده دا ئه گه ر سه نه دی تا پزی خاقانی نه بیته. من به توندی و پر به دل ئه و ته عدیله م تاوانبار کرد، له ماوه ی نزیکي سه عاتیکیش که باسه که درێژه ی کیشا سوور بووم له سه ر رایه که م. له زۆر لاوه بۆ ناپه سه ندیی ئه و ته عدیله و گه لیک باری دیکه ی قانونی سه ربه کشتوکال چووم هه تا به ده م قسانه وه بۆم گیرایه وه که له و به ینانه دا له ناوچه ی سه نگه سه ری سه ربه قه زای رانیه مه فره زه یه ک پۆلیس ده چی بۆ ئه وه ی بریاری ته سوپه له باره ی موقاته عه یه که وه بۆ هه ندئ فه لاحی ناوچه که ته نفیز بکات. مه فره زه یه کی دیکه ش بۆ ته نفیزی بریاری ئیسه لاحی زه راعی له باره ی هه مان موقاته عه وه به چاکه ی چه ند فه لاحیکي دیکه له هه مان رۆژدا ده روات. دوو کۆمه له لیک جوداکه ی فه لاحان پیک وه ربوون ۳-۴ که سیان له یه کتر کوشته.

له باره‌ی ته‌عدیله‌که‌وه گوتم «سیادة الزعيم». هه‌رچی زه‌ویی به‌ پیت و به‌ره‌که‌ت و پانوپۆر و بیکۆسپ هه‌بوو له‌ سه‌روو، له‌ ناوه‌راست، له‌ جنووبی عیراق ته‌سوویه‌ی ته‌واو بووبوو به‌ر له‌ شۆریش، خاوه‌نه‌کانیان هه‌زار دۆنم ئاویه‌ وه‌یا دوو هه‌زار دۆنمی دیمه‌کاریان وه‌رگرت، مایه‌وه‌ ئه‌و ناو شاخوداخه‌ی کوردستان که‌وا هه‌م دراوسێی ناحه‌زه‌کانی شۆریشه‌ و هه‌م سه‌خت و ئاسته‌نگه‌ بۆ سه‌رکیش و هه‌م به‌حال خاوه‌نه‌کانی به‌رپۆه‌ ده‌بات که‌ ده‌زانم به‌شیکی زه‌وییه‌کانی له‌ قه‌د پالی شاخه‌کان که‌له‌کی بۆ کراوه‌ و خۆلی له‌ لاوه‌ بۆ هینراوه‌. ئا ئه‌م ته‌رز زه‌وییه‌ له‌ ته‌رز شونیه‌دا ده‌کریته‌ «أمیریة صرفة» و له‌ خاوه‌نی ده‌سیندریته‌وه‌. گوتم من له‌ دوو موقاته‌عه‌ که‌ خاوه‌ن شه‌شیه‌کی بووم به‌ بریاری ئه‌م ته‌عدیله‌ بیه‌ش بووم. به‌لام من کوخا نیم، له‌ ڕینگه‌ی محاماته‌وه‌ ده‌توانم نان په‌یدا بکه‌م هه‌را نانیمه‌وه‌ ئه‌مما له‌ دراوسیم بابا هه‌یه‌ خۆی و مال و حال و شه‌ره‌فی سه‌د ساله‌شی به‌نده‌ به‌و چه‌ند پارچه‌ زه‌وییه‌ی ده‌یکێلی. معاون ته‌سوویه‌که‌ به‌ خۆی و کراسیکی قۆل کورت و شه‌پقه‌یه‌کی تۆپه‌له‌ی سه‌ریه‌وه‌ به‌یانیه‌کی له‌و به‌یانیه‌ی «رب العالمین» ده‌چیته‌ دینه‌که‌ و به‌ خاوه‌نی ده‌لی سه‌نده‌ی تاپۆی خاقانیت ده‌ربه‌ینه‌. ده‌لی جه‌نابی ئه‌فه‌ندی خاقانیم نین... پنی ده‌لیته‌وه‌ یا‌لا که‌لوپه‌لت بگوێزه‌وه‌ ئه‌م زه‌وییه‌ حکومه‌تییه‌. گوتم «سیادة الزعيم هذا وين يولي؟» به‌ هه‌رچی قودسیه‌تی دنیا هه‌یه‌ هه‌تا نه‌یکۆژن واز له‌و زه‌وییه‌ ناهینیت و دوايين گولله‌ی تفه‌نگه‌که‌شی له‌ پارێزیدا ده‌ته‌قینیت. گوتم جه‌نابی زه‌عیم هه‌رایه‌ک به‌رپا ده‌بیت به‌ شورتی چار ناکریت ده‌بی جه‌یش چاری بکات (نه‌مویست بلیم شۆریش به‌رپا ده‌بیت).

له‌ قساندا گوتی ئه‌م بریاره‌ بۆته‌ قانون، گوتم یا زه‌عیم قانون قورئان نییه‌ له‌ ئاسمانه‌وه‌ باری بی، قانونت داناوه‌ بۆ چاکه‌ی خه‌لق که‌ چاک نه‌بوو ته‌عدیلی بکه‌، بی گۆره‌، له‌غوی بکه‌. گوتی به‌پنی باوه‌رت کین ئه‌و که‌سانه‌ی قانونی وه‌ها پێشنیاز ده‌که‌ن بۆ وه‌زاره‌تی به‌رپرسی کاری ئه‌وتۆیی. گوتم وه‌ک بزانی که‌سانی ئه‌وتۆن به‌پنی باوه‌ری سیاسیان له‌ ناوهردنی خاوه‌ن زه‌وی ئه‌وپه‌ری پیاوچاکییه‌. گویشیان له‌وه‌ نییه‌ داخوا چه‌ند مال و چه‌ند ئاواپی کاول ده‌بیت. له‌لایه‌ن سوودی شه‌خسیشه‌وه‌ کابرا ئه‌مڕۆکه‌ «مدیر عام»ه‌ که‌ هه‌را به‌رپا بوو پسرپۆری خۆی له‌ پێشنیازی زرینکه‌دار به‌کارده‌هینیت و ده‌بی به‌ وه‌زیر ئیتر بۆچی ئاوی لی بخواته‌وه‌؟ گوتم سه‌دان پۆده‌ری چووه‌ دیوی ئێران و به‌سه‌ر شاخانه‌وه‌ گیرسانه‌وه‌

دوایی حکومت زانی مانه وه یان له دهره وه مه سلّحه ت نییه، هاتنه سهر گه رانه وه بز عیزاق. لهو باره ناسکه دا ته عدیلی ته سوپه کرا که بستیک ئه رزبان ناداتی ئیتر کابرا به سهر چیدا بیتته وه؟ «یرجع الی لا ارض لا قوت لا وطن؟».

لیره شدا پینشدهستی ده کهم له وه دا که بلیم ته عدیله که یان ته عدیل کرده وه و ماوه یان دا خاوهن مولکی بیتاپز هه تا سیسه د دۆنمی دیمه کار وه یا میقداریکی به راوی هه بی. عادل جه لال که بوو به وه زیری زه راعه پنی گوتم ئه و ته عدیله کراوه پیم گوته وه بهشی ناکات و پیویست ئه وه یه به چاوی به سره و به غدا سهیری ناوچه که بکریت.

عه بدولکه ریم کوتی، له ده می نیابه تته وه تۆ دهناسم و شتیکی نووسی بیتت خویندوومه ته وه... گه لیک شاره زایی خزی به کورد و کوردستان باس کرد. به فرسه تم زانی گوتم «سیاده الزعیم» هه رچهند بز تۆ که زه عیمی هه موو عیزاقیت خه لقه که وه کوو یه ک قوماش بیت وه هایه به لام بیگومان کورده که له هه موو قوماشان بز تۆ چاکتره چونکه چاوی نه بریوه ته هیچ زه عامه تیک و ئومیدیک له دهره وه ی عیزاق. له ئاست ئه م قسه یه مدا وه لامیکی دایه وه زۆر کورت بوو به بهر قسه که ی منه وه، ئیتر یان قسه که می بز خورد نه کرایه وه یان به تیگه یشتنه وه له دریزایی قسه که می بریبه وه، کوتی من ئه مه ده زانم بۆیه هه موو ئه و که سانه ی ده یانبینی به دهرمه وه له وانه ی خزمه تمان ده که ن کوردن... من له م وه لامه وه چی دیکه بز قسه که نه گه رامه وه.

ئه و عه بدولکه ریمه ی که وه کوو خانه خوئی رهفتاری ده کرد چ وینچوونی نه بوو له گه ل عه بدولکه ریمه که ی خوتبه دان، هه تا بلنی له سه ره خۆ، به ئه ده ب، ریزراگر، تیبین، گوینگر. هه ستم کرد چه ندیکی که س دیار نه با به میانه ته وه به ناوی «مسعود» ی بی له قه ب ده یواندم، که یه کیک له وانه ی ناواناوه چایه وه یا خواردنه وه یه کی دیکه یان ده هیتا گوئی له قسه بایه ده یگوت «أستاذ» فلان. له قوزبئیکی ئه و هۆله ی تیندا بووین جلکه خویتاوییه که ی سالی 1959 که له شارع رهشید هه ولی کوشتنی درا و بریندار کرا هه لواسرا بوو. شوینی گولله کانیش له جلکه که دا دیار بوون. کوتی ئه م جلکه یادگار، هه ر جاره به بیرم ده هیتته وه کئ دوژمنه و بزچی دوژمنه. وه لامه که ی من له ئاست ئه و قسه یه یدا کورت و بینیم بوو وه ک وه لامه که ی ئه و له ئاست قسه باس کراوه که ی مندا، واته نه هاتمه سهر شکاندنه وه ی ئه وانه ی دایانه

به‌ر گولله، هر ئه‌وه‌نده‌م وه‌لام بوو که چانسی عيزاق بوو زه‌عيم سه‌لامه‌ت بوو، ته‌مه‌نی دريژ بيت و شتی ئه‌وتزي... له‌لايه‌ن ميوانته‌وازييه‌وه ده‌تگوت به‌عومري خزي ديوه‌خاني عه‌شيره‌تانه‌ی هه‌بووه و ميواني به‌خيزه‌يتاوه. له‌ديده‌نی دوهم جار ئه‌م لايه‌نه‌ی باشت‌ر ده‌رکه‌وت، دواي نه‌ختيکی ديکه ده‌يگه‌يني.

له‌چوار سه‌عات وتوويزدا چي به‌خه‌يالدا بيت له‌بابه‌تي قسه‌ ليوه‌ کردن جيگه‌ی خزي ده‌کاته‌وه. چه‌ند به‌ وردی له‌ شينوازي قسه‌ کردنی سه‌رنجم ده‌گرت هه‌چ عه‌يبيکم لي نه‌ديت. وشه‌يه‌کی به‌ ده‌مدا نه‌ده‌هات که خزي نه‌يوستنی وه‌ک که هه‌ندئ که‌س ناواخنی بيلزووم به‌کار ده‌هينن بژگرتنی که‌له‌به‌ری خه‌يال بلاوی وه‌يا خاوپنچرانه‌وه‌یی وه‌يا هه‌له‌شه‌یی زمان... له‌حه‌ره‌که‌ی له‌شيشی هه‌چی بيچيم لي نه‌ديت. نه‌خزي خوراند نه‌ده‌ستی به‌سه‌ر و روويدا هه‌تا نه‌مله‌چه‌رخيکی کرد نه‌به‌ده‌ست بزافتن ياريده‌ی قسه‌کانی ده‌دا. گويم لي نه‌بوو فره‌ له‌چايه‌وه به‌يني وه‌يا له‌دانانی ئيستیکان و فنجان ته‌قه‌ی لي هه‌لست... لووتي هه‌لنه‌مشت، گه‌رووی به‌نهرمه‌ کژکه‌ پاک نه‌کرده‌وه... هه‌چ شتيک له‌و مرويه‌ رووی نه‌دا که له‌زه‌عيمیک نه‌وه‌شيه‌وه. ئه‌و له‌ په‌رگی ميزه‌که دانيشتبوو منيش له‌ئانيشکه‌ی ده‌سته راستيه‌وه بووم. مه‌ودای نيوان رووی هه‌ردووکمان ناواناوه مه‌تريک هه‌ندئ جاريش ده‌بوو به‌نيو مه‌تر، نه‌هه‌ستی هه‌ناسه‌يم کرد نه‌پريشکيک له‌زاری ده‌رچوو. ئه‌گه‌ر سه‌هووم نه‌کردبئ وه‌هام هه‌ست کرد که ده‌ستينکی به‌ته‌سيري گولله له‌ده‌سته‌که‌ی ديکه‌ی بيحه‌ره‌که‌تر بوو. به‌ورديه‌کی زور ورد سه‌رنجم لي گرت تا ئه‌وه‌ی به‌ديم کرد که ته‌رايی تف به‌دووگژشه‌ی زاريه‌وه نيه‌، قولينچکه‌کانی هر دوو چاوی ته‌واو خاويتن، ددانی سپين، يه‌خه‌ی ده‌وری ملی بينچلکه. سه‌عات بووه چواری به‌يانی ده‌رفه‌تی دامی که ئه‌گه‌ر ئاره‌زوم بيت بتوانم دو‌عاخوای بکه‌م. له‌گه‌لم هاته‌ ده‌رئ له‌سالونه‌که‌ گوتي له‌دانيشتنی دوهممان قسه‌کان ته‌واو ده‌که‌ين. به‌ئۆتۆمۆبيلينکی ديفاع هاته‌وه‌ ئۆتيل.

له‌پوژانی پيش ره‌مه‌زанда سه‌ردانينکی ليوا «ئه‌حمه‌د سالج عه‌بدی» م کرد، پيشتريش له‌گه‌ل عه‌قيد موحسين روفيعی مدیری ئيستخباراتی عه‌سکه‌ری شناساييم بووبوو. هر له‌و به‌ينانه‌دا ديارده ئه‌زه‌ليه‌که‌ی ته‌بياتی مرۆ خزي ده‌رخست. له‌ساردایي نيوان حيزب و مندا گه‌ليک که‌س هه‌بوون باوه‌ريان له‌گه‌ل

منڊا بوو به لآم بهرژه وهند لىمى دوورخستنه وه، كه زانييان عهبدولكهريم لىى گىزاومه ته وه و له گه لم دواوه خۆيان نزىك كرده وه لىم به سهردان و به داوهت به ته حوال پرسیى ته له فۆن...

رهمه زان به سهردا هات، من به رۆژوو ده بووم، هه زىشم لى بوو رۆژوو كه له مالى خۆم بگرم، ئۆتيله كه شىم دروستايى به ربانگ و پارشنىوى پى نه ده كرا... خۆم گرت هه تا رۆژى يه كه م تىپه رى، كه دهنگىكم نه بىسته وه له وهزاره تى دىفاعه وه، خۆم ته له فۆنم له گه ل «حافظ علوان» كرد و گوتم هه ز ده كه م ته گه ر زه عىم رىى نىيه جارى دوهم به پىنى قسه ي خۆى بمىنىته وه ئىزنم بدات بچمه وه بۆ كۆبى. دواى چاره كه سه عاتىك يان كه مترىش به ته له فۆن گوتى زه عىم ئىواره بۆ به ربانگ چاوه نرپىت دهكات. پىش به ربانگ به ده ده قىقه يه ك گه يشتمه ژووره كه ي «حافظ». كه بانگى دا به ربانگى دىفاعىان بۆ خه لقه كه هىنا ئنجا «حافظ» بردمى بۆ لای عهبدولكهريم. له ژوورىكى بچوك كه ده رگا كه ي كرابزوه. زه عىم دىت به ته نىشت مىزىكه وه راوه ستاوه، كه دىتمى ههنگاوى هه لىنا به لای منه وه منىش بۆى چووم، دواى سه لام له ده ست گوشىندا «صىام مبرور» م گوت، ته وىش موباره كبا دى كردم، گوتم «سىاده الزعىم ما امشىها علىك انا مو صاىم» چونكه ئۆتيله كه م رۆژوو هه لئاگرى خۆ ته گه ر له دوىننوه بمزانيبايه فتارم له گه ل سىادهتت ده بى هه ر به رۆژوو ده بووم. گوتى «اشكرىك» ئىتر نه مزانى بۆ سه راحه تم بوو يان له جه وابى «صىام مبرور» كه بوو، گوتىشى له وه ته ي عومرم بۆته ده سأل رۆژووم نه شكاندوه.

له و سألۆنه ي جارى يه كه م تىندا كۆبووینه وه، به سه ر هه مان مىزه وه له لای نزىكى ده رگه وه به ربانگ داندرا بوو برىتى بوو له خواردنه كه ي وهزارهت و له سه فه رتاسىيه كى كه له مالى خوشكى بۆى هاتبوو عهبدولكهريم له سه رووى مىزه كه وه منىش له ده سه ته راستىيه وه عه قىدىكىش له خوار منه وه دامه زراىن. به ر له وه ي دانىشىن عهبدولكهريم ده ستى راسته ي خسته تاسه ئاوىكه وه كه هه ر يه كه مان يه كىكى ئه و تۆى بۆ داندرا بوو. تىگه يشتم ئه و ده سه ته ي كرد له ئاوه كه نه كا من به ئاوى خواردنه وه ي بزائىم - له سالى ۱۹۶۴ سه فه رى ئه مرىكا داوه تىكى نىوه رۆژه ي كردم له سه فارهت، دىتم به سه ر مىزى خواردنه وه هه مان شكلى دوو

تاسه ئاو داندراون به‌لام هەر یەک گولێکی بچووکی تیخراوه. حیکایه‌ته‌که‌ی فتاری لای عه‌بدولکه‌ریم-م بۆ گێزایه‌وه که ئه‌و له جیاتی گول، ده‌ست تیخستنی کرده ریتموونی بۆ به‌کارهێنانی ئاوی تاسه‌که. که گه‌شتم گه‌یشه‌ ساڵی ۱۹۶۴ باسی ئه‌م داوه‌ته دیته پیش.

زۆر شاره‌زایانه به‌ نامه‌ی مه‌یانه‌ت یارمه‌تیی ده‌دام له وه‌رگرتنی خوارده‌مه‌نی بۆ ناو قاپه‌که‌ی به‌رده‌مه‌وه. دیتم هەر خواردنێکی مامله‌تی نه‌ختیک مه‌کرۆ بێ خۆی ده‌یخسته قاپه‌که‌مه‌وه وه‌ک کفته، که‌وا له‌وانه‌یه وه‌کوو که‌لا له‌به‌ر چنگال هه‌لیت و مێوان شه‌رمه‌نده بیت وه‌یا لیکردنه‌وه‌ی پارچه‌یه‌ک له مریشکی سه‌رله‌به‌ر... وا تیده‌گه‌م هەر بۆ ئه‌م نیازه‌شی بوو که له سه‌رووی میزه‌که به‌ته‌نیشتمه‌وه دانیشته نه‌ک له به‌رانبه‌رم. به‌ده‌م خواردنه‌وه قسه‌یه‌کی کرد و من ته‌علیقێکی بچووکم لێ دا پینی ناخۆش نه‌بوو. گوته‌ی چه‌ندی خواردنی تازه داده‌هێتن ره‌فیی خورما و هه‌نگوینیان پێ ساز نه‌درا. من گوتم «سیاده‌ الزعیم». دیاره سروشت پسه‌پۆتره چونکه هه‌ردوو یان سروشتین. له‌سه‌ر هه‌نگوین نه‌ختیک دواين که زه‌رده و مه‌يله‌و تاریک و هی زۆر سپیی لێ ده‌ست ده‌که‌ویت. من گوتم هه‌تا شوینی پوره‌هه‌نگ گویستانت بێت هه‌نگوینی سپیتر ده‌بی. گوته‌ی «سمعت من بعض اخوانی الأکراد»، هه‌تا پوره‌هه‌نگ کۆنتر بیت هه‌نگوینه‌که‌ی تاریکتر ده‌بیت و چه‌ندێکی نوێ بیت هه‌نگوینی سپیتر ده‌بیت. قسه‌که‌ش راست بوو من له بیرم نه‌بوو بیلیم، ئه‌مما قسه‌که‌ی منیش هەر راست بوو.

دوا‌ی به‌ربانگ عه‌قیده‌که که ناویم له‌بیر نییه کشایه‌وه، ئیتمه مایه‌وه تا دوو سه‌عات و نیوێک. دیسان له زۆر شت دواين به‌لام به‌ر له‌وه‌ی بکه‌وینه سه‌ر وتووێژ ئیزنم لێ خواست بۆ گه‌رانه‌وه به‌ نیازی پۆژووی به‌ر ئاگردانی ماله‌وه و سه‌ردانی دۆستانی رانیه و پۆده‌ر تا دوا‌ی جه‌ژن له پێوێستدا بینه‌وه به‌غدا. ئیزنی دام و قسه‌ی دۆستانه و سه‌لامیشی بۆ ئه‌و گرووپه‌ی سه‌رۆکه‌کانی رانیه و پۆده‌ر پێ راسپاردم.

له فرسه‌دا رچایه‌کی دوو لاییم لێ کرد. ئه‌حمه‌دی حه‌مه‌د ئه‌مینا‌غای دزه‌بی دوورخرا‌بزه‌وه بۆ به‌غدا. مه‌جید حه‌دادیش مامزستای سانه‌وی و دۆستی خۆم، له به‌سه‌ره حه‌بس بوو. گوتم «سیاده‌ الزعیم»، ئیسته ره‌مه‌زانه و جه‌ژنی به‌سه‌ردا

دیت هر یه که یان چاکه یه کیان لی دوه شینته وه بز منیش ده بیتته چه ژنانه. پرسى چزن؟ منیش باسی نه و دوو که سهم کرد که برادره ن و چ سووچیشیان نییه. گوتى که ده رچوون به بیرم بهینه وه لیوا عه بدی تیگه یه نم. له و دانیشتنه بوو باسی حبه شه ی کرد که هه لگه رانه وه یه ک له هیلا سیلاسی په یدا بوو بوو گوتى. من شاره زای وه زعی ناوه وه ی حبه شه هه م، ثم سرکیشیه سر ناکه ویت. هاته سر ناوی هیلا سیلاسی و نه دیس نه بابا گوتى. «هیلا» به واتای «حیل - توانایی» و «سیلاسی» ش ده کاته وه «ثلاثی» پیکه وه یان ده بنه «القوة الثلاثية» ی مه سیحیان که باوک و کوږ و «روح القدس» ه. «نه دیس = قدیس» «نه بابا = الأب» نه وانیش ده بنه وه «الأب المقدس». نه مانه م له بیرن به لام لیم نه تۆزیوه ته وه بزانه له زمانى نه مه ریدا وشه کان وه هان یان نا. گوتى من له ثیق تیساد به له د نیم به لام له گه ل مامۆستاکانی ثیق تیساد ږیک ناکه وم که ده لین ته عمیراتی خانووی تیدا ژیان پرۆزه ی به ره مه ین نییه پاره یه کی لئی خه رج بکړی وه ک شه خته کردووی لی دیت. لیمی پرسى ئاخو من ده لیم چی، به هه موو باوه ږی نه وساکه و ئیستا که شمه وه گوتم زه عیم له سر حقه چونکه پاره که خزی نابیتته دیوار تا بلین شه خته ی کرد. عه مه له ی پى ده ژیت، ناچار پنی ده بوو ژیت وه، پرۆزه ی به ره مه ینتی وه ک کارگه ی چه مه نتو و که ږوو چی پى ده که ویتته گډ، پاره که سر له به ږی ده بیتته خوین له ده ماری ئابووری ولات ده گه ږی. گویا نه گه ر پاره به پاره یی مایه وه چی لی شین ده بیتته وه؟ بشکریتته زږ و له سارداوی بانکه کان دابندریت هر شه خته کردو ده بیت.

نه و ده مه خه ریک بوو پرۆزه ی «قناة الجیش» ی جینه جی ده کرد، دیاره له سۆنگه ی نه وه وه تووشی موناقه شه بوو بوو له گه ل مامۆستاکانی نه زه ریه، که له سالون ده رچوون عه بدولکه ریم مه سه له ی نه حمه داغا و مامۆستا مه جید هه دادی به عه بدی گوت و چاره کران.

سبه ینى گه ږامه وه به ره و مال، شه ویک له که رکوک بووم. بز به یانی پینش به ږی که و تنم بز کوږ سهر دانیکی مه رحووم به هائددین قوتب-م کرد که سرزکی دادگه کانی مه نطقه ی که رکوک بوو. دواى که میک عه زیزی نه حمه داغاسی مه شور به عه زیزاغای نه شغال هات گوتى دوتن عه سر له نیوان کوږی و شه قلاوه سدیقی

میرانی قادر بهگ به چهند که سیکه وه کوژراوه. وهی که کاری تینکردم به لام چ سوود! گوتم شایه دی قسم بن، تازه خۆشی له ولات هه لگیرا. ئەم کوشتنه ده لاله تینکی هه یه له کوشتنی ئەحمه داغای زینباری-دا نه بوو...

ئەو پۆژه چوومه کۆیی بۆ سبهینی چوومه رانیه. هه موو براگه وره کان له وێ بوون. سه رینکی قایمقام دا و له گه ل جه ماعت کۆبووینه وه و به درێژی باسی به غدا و دیدهنیه کانی عه بدولکه ریمم بۆ گیرانه وه به لام له قسه ی یه کیک له و برا گه ورانه که باسی کوشتنی سددیق به کی به بیناکی و زه رده خه نه وه کرد وازم له حیکایه تی به غدا هینا و پروم کرده ئەو که سه و گوتم: تۆ به راستیه وه ها به سووکی باسی ئەو کوشتنه ده که یه؟ ئەو که سه و جه ماعته که ش قسه که میان به لاهه سه یر بوو چونکه سددیق بهگ که سیک بوو له ریزی عه شیرده ته کان ده رچوو بوو به و ترازانه ی به ر له سالیکی له کۆمه لگه ی براگه وره کان که زیده له هه موان ئەو سه ردانی عه بدولکه ریمی کرد. گوتم براینه. خزمینه، دۆستینه! ئەگه ر له پێشه وه ئاگربری نه که ن تاکینکتن له چاره نووسی سددیق بهگ پرزگار نابیت. ئەمه ته پکه یه بۆ هه مووتان نراوه ته وه له کوێ نوستوون؟ که وه هام گوت هۆشیان هاته وه به ری ده تگوت کوتکیان له که لله دراوه و ور بوون. پروم له عه باساغا کرد پیم گوت، ئاگات له خۆت بیت به رقیه هاتوه بۆ ئیداره ی رانیه که کاوانیه کان بۆ لای تۆ هاتوون، بڕوا بکه ن رهنگی تیکچوو. گوتیان چی به مسله حه ت ده زانیت بیکه یه؟ گوتم وه فدیک ریک بیه خه ن نوینه ری پۆده ر و به رده ر بیت له گه ل شیخ خدری خالم بین بۆ کۆیی منیش له گه لیان ده چم بۆ سه ره خۆشی کردن له مالی قادر بهگ. له وێهه ئەو وه فده قسه ی خۆی به مه لا مسته فا بگه یه نیت که به م کوشتنه رازی نین و پتویسته نوینه ری کوردایه تی سه ره خۆشی له تازیه دارانی سددیق بهگ بکات و چی دیکه ی وه هاشی به دوا دا نه یه ت. قسه که م په سه ند کرا و من گیر نه بووم گه رامه وه کۆیی.

سبه ی عه سر خاله خدرم و سێ که س که نوینه ری ئاکۆ و بلباس و بیتوین و سه ره له به ری ناوچه که بوون گه یشتن. من پێشتر بروسکه ی سه ره خۆشیم بۆ عومه ر بهگ و عوسمان بهگ-ی برایانی سددیق بهگ لی دا بوو. ئەو شه وه تییه ری، سبه ینی هه ر پینجمان مه یله و زوو به ری که وتین. له شه قلاوه دوا ی فاتیه خویندن ئیمه و

فهتاحاځای ههرکی که دۆست و خزمی ژنبهژنه‌ی مالی قادر بهگ بوو له‌گه‌ل عومه‌ر بهگ و عوسمان بهگ جودا بووینه‌وه، چی مه‌به‌ست بوو له هاتنی جه‌ماعه‌ت بۆ سه‌ر تازیه‌که پروون کرایه‌وه.

عه‌سری دابوو من گه‌رامه‌وه بۆ کویی و خاله‌ خدرم و هاو‌پیکانیشی به‌ره‌و مه‌لا مسته‌فا چون. دوا‌ی دوو پۆژ خالم و هاو‌پیکانی گه‌رانه‌وه. شه‌وینکم لا مانه‌وه. به‌ دريژي باست سه‌فه‌ره‌که‌یان و وتوو‌يژيکی کردبوویان بۆمیان گن‌رایه‌وه. ئه‌و ده‌سه‌لته وه‌های رانواندبوو که ئه‌ویش کاره‌ساته‌که‌ی لی گران هاتوه، نویتنه‌ری نارد بۆ پرسه‌ کردن له تازیه‌داره‌کان. به‌لام له سه‌رچاوه‌ی باوه‌پینکراوه‌م زانی که چه‌ندوچۆنی مه‌سه‌له‌که به‌ باری دیکه‌دا بووه.

من له‌م ماندوو بوونه‌وه و خۆ خه‌ریک کردنه به‌رژه‌وه‌ندیکی خۆم ره‌چاو نه‌کردبوو، به‌ عه‌کسه‌وه له زه‌ره‌ر به‌ولاوه هیچی تیدا نه‌بوو بۆ من. له‌و هاتوچۆیه‌ی به‌غدا و رانیه و شه‌قلاوه هه‌ر هینده‌م قازانچ کرد بره‌ مه‌پیکم هه‌بوو فروشتم و کردم به‌ مه‌سره‌ف. ئه‌وه‌ی من به‌ چاومه‌وه گرتبوو له به‌ره‌ه‌لستی کردنی کوشتن و سووتاندن و دووبه‌ره‌کی و شه‌پی چینایه‌تی و عه‌شیره‌تایه‌تی و هه‌سوودی و سوودی شه‌خسی قه‌ناعه‌تیک بوو، ره‌نگه له خۆم به‌ولاوه جارێ لای هیچ کوردیک په‌یدا نه‌بووبوو. من به‌ پروونی ده‌مدیت و ده‌مزانی حالوباری کورد به‌ به‌ریه‌وه نییه فلسینکی بیجی سه‌رف بکات و دلۆپه خوینینکی خۆرای خۆی بریژیت و یه‌ک سه‌عات گوزه‌رانی به‌ فیرۆ بدات بۆ دابین کردنی مه‌یلی بیژۆک.

له‌وه‌ته‌ی په‌یمانی سیقه‌ر پوو‌چابزوه و شۆرشی شیخ سه‌عیدی پیران کوژابزوه ده‌بوو نه‌خشه‌ی چالاکیی سیاسی کوردی رابه‌ر پاراستنی کورد بێت. ئنجا ئه‌گه‌ر له‌به‌ر خاتری خاترداران بشه‌سه‌لمینم که ئه‌و بزوو‌تنه‌وانه‌ی سه‌ربه‌ راپه‌ربینی قه‌ومه‌یه‌تی دژی داموده‌زگای پۆژه‌ه‌لاتی ناوه‌پاست که‌وا له‌سه‌ر پرۆژه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی هیزه‌ زله‌کانی ئه‌ورووپا دامه‌زرابوو، ئا ئه‌و بزوو‌تنه‌وه خویناویانه پتو‌یست بوو بۆ به‌ ئیسپات گه‌یاندنی گیانی نه‌ته‌وايه‌تی کورد، خۆ براکوژی ناوخۆیی و دووبه‌ره‌کی و یه‌کدی براندنه‌وه لینکدی تاسپیوون و تیکژه‌نینی نامه‌ردانه و شه‌وکویرانه له وه‌هم و خه‌یالیشدا به‌ چاکه‌ی کورد ته‌واو نه‌ده‌بوو.

به ر له شوېشې ته مووز شينځ حسيني حاجي سهد بڼې ته وهې وهكوو من دهفتري ميژوو بخوښته وه هر له بهر ژه وهندينييه كهې پژه دريانه وه دهگوت ته گهر وهته نيت هر بابي ته وهنده بڼې پياو تڼه لدرې نه كړدنې چا كتره. قسه كهې هه تا بلڼي له بهر ژه وهندا بوو، وا ليزه دا دوو به لگهې به هيز دهخمه پالېشتي ته و رايه. ته وهته نيهې كه له بهر تيشكي بهر ژه وهندي قهومي پڼي خه ساره قورباني بيلزوم بدرېت بؤ سوودي بزوتنه وهې ميله تاني ته فريقاي جنوبي دهې پښي خه سار بڼې هزاران قورباني بدرې له پڼاو ئامانجي له توانا به دهر و موسته حيل. به لگهې دوهم ته وهيه كه ته گهر رابه راني بزوتنه وهې سهر به قهومايه تي ده توان له ماوهې دهيان سالدا سهر په رشتي له كاري سهختي بيته نجام و به ئهرك و سفتوسؤ بكن ده بوو بتوانن سهر په رشتي له سياسي ته «كورد پاريزي» ش بكن بؤ رږڅيك كه هل و دهر فته پيدا دهې. هه لبت ده زانم قسه ئه وتوي به لاي كه سيني له بهر تيژرږي كوشتنې سدديق بهگ و هې وهك ئه وېش له سالي ۱۹۶۰ و ۱۹۶۱ بؤ قهومي كورد له و حالو باره دا نهك هر بيسووده به لكوو وهك زه هري هه لاهيله.

من كه رابهري ميله ت بڼې هه ر هيندهم كورتيڼي لن دهسه لميندرې كه چاوم پشت گرد و شاخ و نه ديوان نه بيني، كه هاتم چاويلكهې وها لېنم به كار هينا كه هيندهې روونبيني به قاليكيش هيزي ديتنم پڼ نه هيلئ، به قه دهر نويزكه ريكي عاده تيشم كه لك پيوه ناميني كه له سبهينه ساردي زستاندا له پڼاو نويزي به جه ماعت خزي سهر ما بردووي رېگهې مزگوت بكات چونكه نويزكه ره كه هر نه بڼ ته مايه كي به هه شتي ههيه...

ئهم قسانه ده كه م نابڼ له سهرم حيساب بكرې به فلهسفه ساردوسري بيتهرك چونكه بؤ خؤم له هه موو ئهرك و نارېه تي و خه ساره تمه نديدا بووم تا ته وهې له هندي باردا به گوني خؤم بيستوومه، له دهر وهې ژووري خه پسخانه كه مانه وه دهگوترا ئهم خه بسانه هې ئيعدامن. قه تيش رېيازي خؤم نه گؤرپوه.

ته و رهمه زانم له كږيڼ رابوارد مه گهر رږڅيك كه بؤ ده عوايه كي جيناڼي له مهكه مهې عهسكهري مووسل سه فريكي به يانه كيم كرد و بهر له فتار گه يستمه وه كږيڼ ته ماما به راستي رېگهې ته وساي هه ولير كه به رږڅ تاكوته را سه ياره ي پيدا ده هات له و دهمه و به يانيه دا چويلكه شي لن نه بوو، كوردي ده لني بيني خوښي لن

دههات چونکه دنیا ږووی له بڼې نه منیه تی کړدېوو. وایزانم تازه به تازه به دره ددین
ععلی بووبووه موته سه ریږی هه ولیر، پښتر قایمقامی ږه واندز بوو، جه ژنه
پیروزانه ی بؤم ده نارد به لام ریک نه که وتبوو بیبیم، دوا ی چنه د مانگیک دیتم، وهک
که بؤت باس ده که م.

پاش جه ژن چوومه وه ږانیه، نهو قسانه ی که له بهر مه سه له ی پرسه کړدن له تازیه ی
سدیق بهگ دواخران لهو سه فهرده دا به دریژی و خور دکر نه وه وه باس کران که له
هه موویان گرنګتر بؤ وه زعی نه وان نهو قسه یه ی عه بدولکه ریم بوو که گوتی له
زاری منه وه سه لام لهو ناشنایانه بکه و هه ر کاتیکي ویستیان با بین بؤ لام وهک
بیته لای برایان. من که دواخوازیم لیکردن له سر نه م ږیاره بوو که تیکړا
ناماده ن بؤ دیده نیی عه بدولکه ریم، هه ر ده شېوو وه هابی چونکه دل عاجزی نهو
چنه د مانګه بهو سه رلیدانه یه کجاره کی ده سږایه وه. له مه ش بترای بېر ژه وه ندی
بڼه ږه تی هه بوو وهک مه سه له ی نا پوختی ته سویه و ئی سلاح زه راعی و نه رزی
ژیرا وخواوی دووکان و ده ربه ندیخان و گزړانی سیاسه تی عه بدولکه ریم به ران به
ږابه رانی کوردایه تی و چاره سر کړدن ناگزووری و بڼه رامه تی و نه بوونی
ږوژده ی سوو د به خش و چنه دین کښه ی نه وتزی که هه مووی به ندېوو به
هه لستان ی ږه رده ی دوو دلی و گومان له نیوان نهو عه شیره تانه و عه بدولکه ریمدا.

من به زیاده وه ده متوانی سوودی شه خسیم پیک به یتم دوا ی نه ختیکي دیکه ش له م
نووسینه ږاستیه که ت بؤ ږوون ده بیته وه، به لام ږرسیاری سه ربه هه موو کوردایه تی
بنګه ی پانو ږوږی گه ره که. که هاتمه وه کزین جاری ږیاری سه فهرم نه دابوو. له
سلیمانیه وه یه کیکی موخته رهم به تاییه تی هات بؤ لام که بیمه وه کیلی براکه ی و
چنه د هه قالیکي براکه ی که هه موویان قوتابی بوون و درابوونه عورفی له سر تیک
هه لقزانیکی له گه ل کریکاریکی سه ربه چه پ که عه مه له یه کی تندا کوژرابوو و
کژمه لیک قوتابی و عه مه له ش زامدار بووبوون.

نه م ته کلیفه له لایه که وه یارمه تی ده دام که سه غله تی مه سره ف په یدا کړدن نه یم، له
لایه کیشه وه قورسایي ده خسته سر قورسایي بڼه ږه تی خه ریکبوونی نه وسام.
مه سه له که ی قوتابیان له کوردایه تی وه هه لیدابوو، هه رچه د لینان نه کوژرا به لام
وهک به ږرسین و لی توژینه وهش بؤم ده رکه وت هیرش له عه مه له کانه وه بؤ سر

قوتابيه كان هاتبوو. به هه مه حال من بهر پرسي چه ندو چوڼي ږوداوه كه نه بووم. محاماتيش له هر ده عوايه ك بڼ، حه وجهي پاكانه نيه، به لام من ليزه داوې ميژوو هه لده كه مه وه حه ز ده كه م چي بيته بهر نووسينه وه ږوون و ئاشكرا بڼ. ده عواكه م وهرگرت كه ده بوو بڼي بچمه به غدا چونكه عورفي له به غدا بوو هه رچه ند قوتابيه كان له سلېماني حه بس بوون.

ئېستا له كږيه بووم ته له فزنيكم له به غداوه بڼ كرا له لايه ن يه كيڅك سهر به حكومه ته وه گوتي وا هه ست ده كه م زه عيم به ته مايه بچيته وه لاي. كه ته له فزونه كه م بڼ كرا خږم ئاماده كړدبوو هه ر ټو ږوژه بهر ځي كه وتم. گه يشتمه به غدا زانيم ټه حمه دي حه مه ده ميناغا له كه ركوكو ك گيرابوو، له ريځه ي بهر وه هه وليز هه ل وه رده گريت و هه لديت بڼ لاي عه باسي مامه نداغا. ټو معاون شورته ي ټه حمه دي له ده ستان هه لا ټبوو محه مه دي شيخ ره شيد، كورينيكي زيده چاك و زاوای مدير شورته ي ناسياوم صالح خوښناو بوو. ټم مه سه له يه ش كه و ته ټه ستمزه وه.

ئېستا خږم له ديفاع ئاشكرا نه كړدبوو كاكه حسيني خانه قا و كاكي حاجي مه حمود پڼكه وه يان هاتنه لام گوتيان ٣٥ كورد له سهر كوردايه تي له حه پسخانه ي كه ركوكو كن هيچ شيان نه كړدوه هي حه بس كړدن بيت به لام پياوې نامهر د ئيخباريه ي لي داوون به لكوو هه وليكيان بڼ بدهيت زور به جڼ ده بڼ.

پاش عه سريكي به هاري ١٩٦١ بوو چوومه وه لاي عه بدولكه ريم. ټو ږوژه بڼم مه علوم بوو «حافظ علوان» مرزيه كي راست و پاكه. «عه بدولكه ريم جه دده» و پياوڼكي سهر به ئاشتيخوازي له سه فهري چين گه را بڼوه هاتبووه ديده ني عبدولكه ريم له ژوره كه ي «حافظ» بوون باس هاته سهر ئاسمانگه ږي. قسه گه يشته ټه وه ي كه يه كيه تي سږقيه ت باسي تاقير كړنه وه كاني خږي ناكات هه تا سهر ده كه ون، ټه وه ي تيبشكي بن ليو ده خريت. هه رچي ټه مه ريكا يه له پيشه وه ږوژي بهر ځي كړدنې كه شتيه ئاسمانيه كه ي به عالم را ده گه يه نيت و كه سهر نه كه وتوو بوو هه موو كه س ده زاني. عه بدولكه ريم جه دده و ټو ئاشتيخوازه گوتيان ره فته ركه ي سږقيه ت پياوانه تره. «حافظ» له گه ليان كه و ته ده مه ته قه تا ټه وه ي سوور هه لگه را و به توندي بهر هه لستي له و رايه ده كړد. من هه ر ټه وه نده م به ئاشتيخوازه كه گوت كه وا بڼ ټه وه ي بليم كاميان له سهر راستين ده توانم دلنيام له وده دا جه نابت هه ر رازي

ده‌بوويت له سؤځيه‌ت نه‌گه‌ر جزړيكي ديكه‌شي كړدبايه. نه‌و كابرليه ناوې هه‌بوو
نه‌وسا ناوه‌كه‌يشم ده‌زاني وا ئيستا له بيرم نه‌ماوه.

له هه‌مان جينگه‌ي دووچارې پيشووتر دانيشينه‌وه له‌گه‌ل عه‌بدولكه‌ريم، نه‌م
چاره‌يان بوو به دوايېن جار و نزيكي ۲،۳۰ سه‌عاتي ده‌وام كړد. وه‌ها ريكيكه‌وت
له‌به‌ر ده‌ركي ژووره‌كه‌ ليوا عه‌بدې كاغه‌زي ره‌سمي پېښو هېتابووني زه‌عيم
نيمزايان بكات. به هه‌لم زاني له ده‌ست گوشيني عه‌بدې بووم مه‌سه‌له‌ي نه‌حمه‌داغام
باس كړد كه تېناگه‌م بژچي دواي لوتفي هه‌ول جار دووچارې بيلوتفي بژته‌وه.
ړووي قسه‌م له زه‌عيم بوو، پرسې مه‌سه‌له‌ چپيه؟ ليوا عه‌بدې گوتي نه‌مري گرتني
ده‌رچو و نه‌ويش له ده‌ست پؤليس هه‌لاتووه. دواي نه‌ختيك ړوون كړدنه‌وه
عه‌بدولكه‌ريم گوتي نه‌مره‌كه‌ له‌غوو بكه. عه‌بدې گوتي چاك بوو فهرمووت دهنه
نه‌مري گرتني براكه‌ي و حي‌جزي نه‌مواليشي وا له ده‌ستمدايه خه‌ريك بووم به
هه‌وليزي رابگه‌يه‌نم. هه‌ناسه‌يه‌كي حه‌سانه‌وهم هه‌له‌يتنا. كه دانيشتين، دواي چاك و
چژني و موجه‌له‌ي عاده‌تي و به عه‌رزگه‌ياندنې رېز و خؤشه‌ويستي كؤمه‌له‌ي
سه‌رؤك عه‌شيره‌ته‌كان و سپاس و دوعاي چاكه له زه‌عيمه‌وه پيشه‌كيه‌كي
خؤشه‌كه‌له‌م كړد ده‌رگه‌ بؤ باسي قوتابيه‌كاني سوله‌يماني و گرتووه‌كاني كه‌ركوك.
له باره‌ي قوتابيه‌كانه‌وه گوتم له بنه‌ره‌ته‌وه تيك هه‌لقژان له‌وه‌وه هات كه برياريكي
نوئ له باره‌ي مه‌سه‌له‌يه‌كي «نابووري» يه‌وه له‌لايه‌ن ده‌سته‌ي به‌ړيوه‌به‌راني
سياسه‌تي به‌رزي ده‌وله‌ته‌وه ده‌رچو، كړيكاراني سوله‌يماني ره‌خنه‌يان لي هه‌بوو.
چووبوونه سه‌ر قوتابيه‌كاني سانه‌وي كه هاريكاريان له‌گه‌لدا بكه‌ن نه‌وان
نه‌يانسه‌لماند. قسه‌له‌م و قسه‌له‌و بوو به شه‌ر چه‌پؤلك. چه‌ند كه‌س له هه‌ردوو لا
بريندار بوووبوون و عه‌مه‌له‌يه‌كيش له برينداريه‌وه مرد، له راستيشدا كه‌س نازاني
به ده‌ست كي كوژراوه به‌لام شايه‌ديك له‌و ناوه هه‌لكه‌وتووه ئيفاده‌ي داوه كه
ديته‌تي قوتابيه‌ك چه‌قزي له عه‌مه‌له‌كه‌ داوه. له‌سه‌ر نه‌م شايه‌ديه‌ي، نه‌و قوتابيه‌ي و
(وايزانم) دووي ديكه‌ش گيران و موحاكه‌مه‌يان له عورفيه‌كه‌ي لاي شه‌مه‌سه‌ددين
عه‌بدولايه. به‌و پتيه‌ نه‌و قوتابيه‌انه جگه له‌وه‌ي به نه‌سل لاشه‌ر بوون، له‌سه‌ر
پشتگري كړدن له برياري سه‌رؤكايه‌تي شؤرپشيش دووچارې نه‌و كاره‌ساته هاتن.
عه‌بدولكه‌ريم سه‌لماندې كه ده‌بن بپاريزرين.

هاتمه سهر باسی گرتووه‌کانی که‌رکووک، گوتم به باوه‌ری من ئەو گرتووانه وه‌کوو هه‌زاران و ملیۆنانی دیکه‌ی گرتووی بې‌گوناه‌ی کزن و نوێ له‌م دنیا‌یه بې‌سه‌روینه‌دا هه‌م عه‌داله‌ت و هه‌م مه‌سه‌له‌ته‌ له‌ به‌ردانیان هه‌یه. به‌ردانیان ده‌نگیک‌ی باش‌ی ده‌بی له‌ هه‌موو کورده‌واریدا. ئیتر له‌م باب‌ه‌ته‌ قسه‌ی په‌ندنامیزی دیکه‌م خسته‌ سهر لایه‌نی به‌رژه‌وه‌ندبې‌نییه‌وه که هه‌مووی راست بوون که‌لکیشیان ده‌بوو ئە‌گه‌ر سیاسه‌تی «عولیا» بې‌سه‌لماندبا‌یه و ده‌ستی پې‌سیش نه‌یشیواندبا‌یه. عه‌بدولکه‌ریم بێ مونا‌قه‌شه‌ سه‌لماندی. دواتر که هه‌لستان، له‌به‌ر ده‌رگه‌که‌ی ژووری لی‌ دانیشتمان که لیوا عه‌بدی چاوه‌نۆ‌ری زه‌عیمی ده‌کرد، به‌ لیوا عه‌بدی گوت ئەو گرتووانه به‌ر‌به‌ردین و ده‌شبێ عورفی قوتا‌بې‌یه‌کان بپارێزیت.

له‌و دانیشته‌دا ته‌واویک له‌سهر حالوباری ناوچه‌ی کوردنشین و وه‌زعی برا‌گه‌وره‌کان دوام. پێم خۆش کرد بۆ قسه‌یه‌ک که ده‌بوو بیکه‌م. مه‌علوم بوو که حکومه‌ت ده‌زانی کاوانییه‌کان چوونه‌ته‌ لای عه‌باسا‌غا، نه‌ده‌کرا مه‌سه‌له‌که‌ له‌ ژێر په‌رده‌دا به‌یلمه‌وه‌ چونکه ده‌بووه‌ خۆ لی‌ دزینه‌وه‌ که بې‌متمانه‌یی را‌ده‌گه‌یه‌نیت. گوتم ئەو کاوانیانه‌ په‌نایان بۆ عه‌باسا‌غا بردووه. له‌ دوو ڕووه‌وه‌ په‌نادانیان به‌ خراپ نازانم، یه‌کیان ئە‌وه‌یه که عاده‌تی عه‌شیره‌ت له‌و بارانه‌دا دا‌کردنی په‌نا‌به‌ر به‌ نیشانه‌ی مه‌ردایه‌تی داده‌نیت که ئە‌گه‌ر گوێ نه‌درایی ده‌بیته‌ مایه‌ی ناو‌به‌دی و سه‌رشۆ‌ری. دوهم ئە‌وه‌یه که په‌نادانیان بۆ به‌رژه‌وه‌ندی سه‌له‌به‌ری ناوچه‌که چاک‌تره‌ له‌وه‌ی بې‌نه‌ ڕیگر و چه‌ته‌ به‌سهر ئاوا‌ییه‌کانه‌وه‌ و هې‌منی بشیوینن. له‌ ڕووی مه‌سه‌له‌ته‌وه‌ چ له‌ حه‌پسدا بن و چ لای عه‌باس بن فه‌رق نییه. عه‌بدولکه‌ریم قسه‌یه‌کی خۆی خسته‌ سهر په‌ندیارییه‌که‌مه‌وه‌ هه‌تا بلی زې‌ره‌کی و ڕو‌ه‌تپاریزی حکومه‌ت و ڕه‌چاو‌کردنی براهه‌تی ئەو سه‌رۆ‌کانه‌شی تیدا بوو، گوتی که‌سیش لی‌ داوا نه‌کردووه‌ دای نه‌کات خه‌به‌ریشی نه‌دراوه‌تی که ئە‌مانه‌ له‌ حکومه‌ت پشت پێن ئیتر بۆ‌چی په‌نایان نه‌دا وه‌ک ده‌یان و سه‌دان میوانی دیکه‌ که به‌ عاده‌ت ڕوو له‌ قو‌نا‌غی عه‌شیره‌ت ده‌که‌ن. ئە‌م شکست هه‌لبه‌سته‌وه‌ له‌ عه‌بدولکه‌ریمه‌وه‌ ده‌لاله‌تی زنده‌ به‌هیزی تیدا بوو بۆ حه‌ز کردنی به‌ نزیک بوونه‌وه‌ی عه‌باس و هه‌موو سه‌رۆ‌که‌کان.

له م بابته سهريشانه بووینه وه گه يشتمه ئاستهنگيک. رۆژي پيشووتر عوبيدي مه لا مسته فا هاته لام له زاري باوکی و مامييه وه پني گوتم که ههر دوويان داوا ده که ن بچمه لايان. پيم گوت ته گهر عه بدولکه ريم ري نه دات چ سووديک له چووني من پهيدا نابي. له و ديده نيه دا باسي داخوازييه که ي شيخ ته حمه د و مه لا مسته فام کرد که بچمه لايان. گوتي به فکري خو ت بۆچی داوات ده که ن. گوتم و ابزانم خويان به جي گله يي ده زانن له لايه ن زه عيمه وه، ده يانه وي پاکانه ت بۆ بکه ن. گوتي به ته له فون قسه يان له گه لدا بکه، «بله» ته له فوني لييه. گوتم ئيشي ته وتۆي به ته له فون هه لئا بريتته وه. سه ري خوينته ر نه يه شينم مه سه له که ي وه ها پينچايه وه که ته گهر پاته و پاتيش نه بي له مه عنادا پني بي نه دام بچمه لايان.⁴⁷

پاش و توويزي هه مه لايي و فره بابته ليمي پرسى، چهند ساله له حوقوق ده رچوويت؟ گوتم شازده ساله. گوتي شازده سال موده تيکي مونسبه بۆ محامي بيته وه زيري عه دل. ته و رۆژانه وه زاره تي عه دل بي وه زير بوو به تال مابۆوه. من له وه لامدا گوتم «سياده الزعيم» نامه وي موخاليقي خواييشت بيم زوريشت سپاس ده که م له سه ر لوتف و متمانه ي پيم ده که يت به لام ته گهر به خواييشتي خو م بيت وه ها به باش ده زانم له ده قي ئيستاکه مدا بميتمه وه تا بتوانم به رها يي بجوولينم. عه بدولکه ريم به روويدا ديار بوو چاوه نوړي ته و وه لامه ي نه ده کرد. به لام هيچ ئيلحاحي نه کرد و بۆ مه سه له که نه گه رايه وه. من له و وه لامه م ته وه نه بووم وه زاره ت

⁴⁷ - ده بي دان به وه دا به نيم که ده بوو هه ر نه بي يه کيکي متمانه پيکراوم به نه يني هه نارديابه لاي شيخ ته حمه د و مه لا مسته فا که وا هه رچهند ناتوانم بچمه لايان ته ماما دلنيابن له وه که هه رچي چالاکيه کي من هه يه له و به ينه دا بۆ به رزه وهندي گشتيه و ئيمکان نيه کورد دۆستايه تي حکوومه ت بکات ته گهر حکوومه ت سوور بي له سه ر ناحه زي کردن به رانه ر بارزان و حيزب. راستيه که ي فيکره که م به دلدا هات به لام هيند يه ک ته ن بووم و ته وهنده ناحه ز و خه به ر لي ده رم هه بوون نه ده به رزام به هه موو لاياندا به ل به اويزم و نه ئيمکانيش هه بوو پيوه ندي نه يني له منه وه به و دوو سه رو که زله به نه يني بمينيتته وه. به خير بگه ينه قوناغي دواي عه بدولکه ريم ته جره به يه کي وه هام لي ده خو ينيته وه باوه ر به قسه ي ته م قوناغم بکه يت. به هه مه حال چهنديکي عوزري گه وره ش مانيع بوو بيت، ته و پيوه ندي نه کردنه کاری خو ي کرد و هه وله که ي مني پووچانده وه.

به‌هه‌ند هه‌لته‌گرم به‌لام ليم سوور بوو که بيم به وه‌زير له نه‌زهر خه‌لقدا منيش ده‌بمه حکومته و متمانته‌ی جارانم پي ناکري.

به لای حيسابی خۆمه‌وه موشکيله‌ی عه‌شيره‌ته‌کان گه‌لنک گرنگتر بوو له بوونم به وه‌زير و گزير، نه‌گه‌ر نه‌و ته‌کلپه‌ دواي چاره‌سه‌ر کردنی گرفته‌که‌ی نه‌وان بایه قبولم ده‌کرد. ره‌نگ بي پينشم خۆش ده‌بوو چونکه هه‌ر نه‌بي کيشه‌ی گوزه‌رانی له کۆلم ده‌کرده‌وه. زۆر جار ان له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا براده‌ر پینی گوتووم ده‌بوو هه‌لوسته‌که‌م به‌چاکي بز عه‌بدولکه‌ريم روون بکه‌مه‌وه، به‌لام وا ده‌زانم به‌وه‌دا پتر تووربه ده‌کرد چونکه بينگومان لینی قورس ده‌هات بگوتري به‌شداری کردن له وه‌زاره‌ت که عه‌بدولکه‌ريم خۆی سه‌ره‌ک وه‌زيرانه ده‌بيته هۆی متمانته پي نه‌کردن به‌و که‌سه له‌لایه‌ن خه‌لقه‌وه. به‌هه‌مه‌حال له‌و ده‌مه‌دا ره‌فتاری نه‌گۆرا، جارینکی دیکه‌ش له مه‌سه‌له‌ی هاتنی سه‌ره‌که‌کان بز لای گوتی دینه لای برایان. که کۆبوونه‌وه‌مان ته‌واو بوو مورافیه‌ی خۆی به‌گه‌ل خستم که گه‌شتیکی «قناة الجیش» م پي بکات. نه‌و قه‌ناته له سه‌ره‌تاکانی ده‌ست پي‌کردنیدا بوو، نه‌وه‌نده‌ی شیاوی دیتن بوو تیندا گه‌راين و من چوومه‌وه ئوتیل.

وابزانم هه‌ر له‌و سه‌فه‌ره‌دا مه‌حکه‌مه‌ی عورفی بز دیتنی ده‌عوا قوتابییه‌کان چوو بز سلیمانی، منیش چووم و له موخاکه‌مه‌ حازر بووم. نه‌و تاکه شایه‌ده‌ی که باسم کرد له‌سه‌ر ئیفا‌ده‌که‌ی کۆنی رۆی به‌لام ليم روون بوو چی ده‌گوت هه‌لبه‌سترا‌بوو. ده‌مودووی شایه‌د و تیک هه‌لدایی ده‌می شه‌ره‌که که‌وا زه‌حمه‌ته هه‌ر بز يه‌ک که‌س ده‌رفه‌تی دیتنی رووداو ریک بیه‌خیت له يه‌کدی ده‌وه‌شانه‌وه. شایه‌دی بي درۆ هه‌رگیز به‌و ورديه هه‌لسوکه‌وتی قه‌له‌بالغی نه‌وتۆبی وینه‌کیش ناکات. له مورافه‌عه‌مدا نه‌و ئایه‌ته‌م هیتایه‌وه که ده‌لئ: «يا ايها الذين امنوا ان جاءكم فاسق بنبأ فتبينوا ان تصيبوا قوما بجهالة فتصبحوا على ما فعلتم نادمين».

مورافه‌عه‌ی نه‌و جاره به‌سه‌ر چوو به‌لام سه‌روبه‌ری ده‌عواي نه‌وتۆبی دريژخايينه. تیکرای حه‌پسه‌کان به‌قوتابی و عه‌مه‌له‌وه ده‌بوو ته‌حقیقی جودایان له‌گه‌لدا بکري و زۆر جار ان وه‌ها ده‌بی بز شتیکی بچوک به‌غدا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه سه‌ر سلیمانی وه‌یا شاریکی دیکه. ته‌حقیقاتی جینائی ده‌ور ده‌بینیت. به‌لگه به‌یه‌کدی ده‌گیرين. سه‌رت نه‌یه‌شینم هه‌ویره‌که ئاو خوازه. دواين جار که مه‌حکه‌مه‌ی بز کۆبووه رۆزی

(وابزانم) چوار یان پینجی ته مووز بوو. به ته ما بووم ده عواکه کۆتایی پی بیت. حهسه کان له سلیمانیه وه هینران بۆ به غدا. من لزووم نه دیت خۆم بچمه ده عواکه چونکه هه موو شتیکی ته واو بوو بوو که چی مه حکه مه ده عواکه ی ته ئجیل کردبوو بۆ بیستوسی ته مووز. که خه بهرم پی گهشت زۆرم لی گران هات، تاراده یه کیش ترسام له وهی عه بدولکه ریم سیاسه تی خۆی به رانه رم گزریبیت. چومه لای لیوا عه بدی له خۆه چۆنیه تی ده عواکه ی پرسى گوتم، تا ئه وه جه لسه یه به باشی رۆی به لام ته ئجیلی بیلزوم بۆ بیستوسی مانگ چی تامیکی خۆشی لی نه هات چونکه به ته ما بووم بریاری تیدا دره بچیت. لیوا عه بدی گوتی. فلان دانیابه ئه گهر حوکمیش بدرین مه رسوومی جمهورییان بۆ دره ده هینم. گوتم. پاشا حوکم درانیان ده نگیکی ناخۆش ده داته وه، مه رسووم زهره رکه تیناهیتیته وه. که وهام گوت بانگی مورافیقی کرد گوتی ته له فۆن بکه له گه ل شه مسه ددین سبه یه نه ی شه موو زوو بگاته لام. ئه و رۆژه پینج شه موو بوو. رۆژی شه موو لیوا عه بدی به عه قید شه مسه ددینی گوتبوو ده بی پینش چوارده ی ته مووز بریاری مه حکه مه دره بچیت. شه موو حه فتی مانگ بوو. له هه شتی مانگ شه مسه ددین به رقیه ی لی دا بۆ سلیمانی که حه سه کان به یینه وه به غدا. رۆژی نۆی مانگ گه یشتن. له ده ی ته مووز ته بریه کران. وا بزانی له هه موو عومری عورفی و دادگهی عیزاق کاری ئه وتۆی نه کرابوو.

خوینهر لیم بسه لمینتی به لای حکومه ته وه خۆشتر بوو داوای ملک و پارهم کردبایه له جیاتی ئه و ئیشه زنده نامه ئلوفه. دیسانه وه لیم بسه لمینتی چی له و مامله ته به من گه یی هه ر بایی مه سره فی سه فهری تیروپری ده کرد. خۆ ئه گهر ملکیشم فرۆشتبایه وه ک که مه ره کانم فرۆشت ده بوو چی کردم هه ر بیکه م. به عومری خۆم سه پانی پووش بووم. من له باسی ده عوایه که نه ختیک ماوه ی زه مانم بری بۆ ئه وه ی دواتر بۆی نه گه ریمه وه.

پاش دیدهنیه که م له گه ل عه بدولکه ریم گه رامه وه بۆ کۆیی له وینوهش چووم بۆ رانه ی. چی گوترابوو و کرابوو به دریزی گیزامه وه. به عه باسی مامه نداغام گوت، له په نادانی کاوانیه کانی زه عیم پاکانه یه کی وه های بۆ کردی به خه یالدا نه ده هات. گوتی ئه وه ی له مه سه له ی ئه حمه داغاشی کرد له به غداوه بی ئه وه ی ئه حمه داغا خۆ به ده سه ته وه بدات ئه وراقیان سووتاند (به راستی ئه وراقی ده عوا ی ئه حمه داغایان

ئىعدام كرد كه ئىتر وهك نه بووبى وههاى لى هات) بۆ كهسى دىكهى نه كردوه. گوتى من خۆم ئه مرى گرتتم به سه ره وه بوو، مه لا مسته فا تكاى بۆم كرد هه تا نه چومه دىفاع ئه وراقىان دانه خستم.

هاتينه سه ربارى چوونيان بۆ لای عه بدولكه ريم قاسم كه چاوه رينانه. زۆر زۆر به داخه وه و سه د جارن حه يف و مخابن عه باساغا عوزرى هينايه وه گوتى من پيم ناكړئ سه فهر بكم وه كيليكم ده نيزم. من پيم دانه كرت له سه ر چوونى بۆ لای زه عيم چونكه يه كسه ر زانيم له لايه نيكه وه پنى گوتراوه نه چيته به غدا و ئه و لايه نه شى به لاوه گرنگتره له ره زامه ندى زه عيم وه يا له چاره سه ر كردنى گيروگرفتى براده ران و ناوچه كه شى. تا ئه و دمه چ هينمايه ك له هيج كه سىكه وه ده رنه كه وتبوو وه ها رابگه يه نى كه ناچيته لای زه عيم. ئيمه كه كه وتينه سه ر تيفكرين له چاره ي ئه و بن پيوه ندى يه سهرۆك عه شيره ته كان له گه ل حكومه ت ئه و په رى ئوميدمان برىتى بوو له سه ردانى موته سه رپى سلیمانى، چ جايى ئه وه ي به خه يالى عه بدولكه ريمدا بين.

به هه مه حال له و دمه را كه عه باساغا ئه و قسه ي دركاند من هه رچى گه شىنى هه بوو ليم بوو به به دبىنى، به تاييه تى چونكه له و دىده نىيانه دا كه له گه ل زه عيم ده دام چهندى مونساه به هاتبىت هه ر باسى دلسۆزى و ئاره زومه ندى سه رۆكه كان بۆ زه عيم بوون، له زه عيميشه وه به خىره يتان و خوشامه دى بووه. ئنجا ئىستاكه چۆناوچۆنى «انسحاب فنى» بکهين؟ چاکم له بیر نیه له و دمه دا كه عه باساغا عوزرى هينايه وه من چيم گوت و خه لقه كه ش چى گوت به لام هه رچى گوترا بىت له منه وه هه ر نه پسانى داوه مووى معاويه بووه. دواتر هه ر له و سه فهره دا ئه وانى دىكه تينيان گه ياندم كه ئاماده ن بچن بۆ لای زه عيم با عه باساغاش له گه ل نه بى به لام من مه سه له م خسته مۆله ته وه به لكوو جزىكى دىكه ده بى. ئه مه م له گه ل تىكرايان بوو، له گه ل كه سى مه حرهم حه قىقه تى فكر و ده روونى خۆم وه ده رنا.

من له و باوه رده دا بووم - كه ئىستاكه ش هه ر به راستى ده زانم - نه هاتنى عه باساغا بۆ لای زه عيم جگه له وه ي ريسه كه مان لى ده كاته وه خورى، زنجيره ي ئالقه كانى عه شايه ريش كه رت ده كات و ده بىته دوولايه نى وه يا دووبه ره كى. ئه و لايه نه ي

عهباساغای تیدا ده بیت چونکه مه رحه بای زه عیمی هه لئه گرتوته وه به کورد په ره ور و وه ته نی داده ندري، کهس نای حیسابی دوور و قوولی سال و دوو سال و قه ولوبریه ی چه ند مانگی دواین لیک بداته وه و بلئی ئه ی کۆمه له ی عه باس ده بوو له سه ر قسه ی خۆتان بن. لایه نه که ی دیکه بلئی و نه لئی به دژی کورد و خزمه تکاری به غدا ده زاندریت، ئنجا بۆ گوزه ران کردن یا ده بی رۆژ له رۆژ پتر خۆ بداته پال زه عیم و به گژ لایه نی دیکه دا بیته وه یان ده بی به شه رمه زارییه وه پاشگه ز بیته وه له زه عیم.

من هه ولی ئه ساسیم ئه وه بوو که له رینگه ی گروپه عه شیره تیکی سه د هه زار که سییه وه براده ریمان له گه ل به غدا بیته هژی نه پسانی پنه وندی له نوان به غدا و کورددا چونکه نزیکه بلیم کویریش ده دیدیت به رده وامبوونی حالوباری سیاسی - پاش تیکچوونی به ینی زه عیم و حیزب - له کوردستاندا ده کیشیتته وه بۆ پیک که وته وه و هه را.

له م نوخته یه ئه وهنده دلنیا بووم هه تا ئه وه ی که دیده نیی زه عیم ته گه ره ی تیکه وت، به باقر دجیلی-م گوت ئه گه ر پیت ده کری خۆت رزگار بکه چونکه ئه م ولاته حه سانه وه ی تیدا نه ما، باقر بۆی ریککه وت بوو به وه زیری به له دیات.

لیره دا پێویسته بۆ خویته ری پروو بکه مه وه که من له کولانه ی ره خنه له خۆگرتنه وه بۆ ئه و رۆژانه ده چمه وه، له پله ی یه که مدا مه به ستم هاویشتنی تیشکیکه بۆ سه ر هه لس و که ینوبه ینی حالوباری ناوخۆی کورد، چ بیگانه یه ک نه هات سد دیق به گ بکوژیت وه یا جه ریده ی حیزب به اویته سه ر ناحه زی له ئاست بزووتنه وه ی عه شیره ته کان بۆ چاره ی ئه و کیشانه ی له چاکی شه ری چینایه تییه وه بزیان مابۆوه له لایه کی دیکه شه وه من که گه شتی ژیانم خورد بکه مه وه له پیشه وه ئه و پروودا و خه ریکبوون و سه ریشه ی که ده رکزای ولاته که مه و ده ستردی هه قاله که مه و له مه پری رینازه که مه ده بیته مه ره که بی نووسینم، دواتر ده گمه نا ئاشنایه ک که هه ر له پیناو گرفت و ناگزووری شیناوی مال و حالی له نگه ربه زیوم پنی ده گم وه یا لئی ده پاریمه وه وه یا یه خه گیری ده بم، ئیمه ئه گه ر فیل له خۆمان نه که ین چ گله ییمان نییه له که سینک و لایه نیک و هه وه سبازیک وه یا خاوه ن نیازیکی له ده ره وه ی جغزی

کوردایه‌تی به‌پنی تیگه‌یشتنی خۆی وه‌یا بۆ مه‌به‌ستیکی به‌به‌رژه‌وه‌ندی ده‌زانی وه‌یا له‌ناحه‌زیی ږووته‌وه‌ وه‌یا به‌ مزه و کرئ له‌گه‌لمان در‌دزنگ و لیمان تاسپه.

له‌ ئاست بینگانه‌دا گله‌یی کردن، بارته‌قای به‌ سازی ئه‌و هه‌له‌پ‌رین، عه‌یب و شووره‌یه‌یه. من و تۆیه‌کی له‌سه‌ر سوودی کورد کۆنه‌بینه‌وه و یه‌خه‌گیری یه‌کتر ببین تا ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر دوژمن به‌ پاره‌ی کرپین له‌وه‌ به‌دتر نه‌بین، چۆناوچۆنی گله‌یی ده‌که‌م له‌ شه‌ریکه‌ی نه‌وت وه‌یان شۆڤتینییه‌کی بینگانه‌ وه‌یا سیاسه‌تیکی عه‌بدولکه‌ریم به‌ چاکه‌ی خۆی داینینت. من ئه‌گه‌ر به‌له‌دی سوودی کورد بم ده‌بی به‌پنی لوان و ده‌سه‌لات خۆم له‌ نیشانه‌ی تیری ئه‌وانه‌ لابه‌دم و تا پێم بکرئ رێبازیکی مه‌سه‌له‌تی بگرمه‌ به‌ر که‌ له‌ سنووری خۆ پاراستندا رقی ره‌قه‌ه‌لگرتوو بنیشینه‌وه‌ نه‌ک دوژمنی تازه‌ بخمه‌ سه‌ر هی کۆن که‌ ده‌زانم به‌ زه‌حمه‌ت پێم ده‌کرئ له‌ چه‌نگالی ږزگار بێم چ جایی پنی بویرم.

به‌ر له‌ هه‌موو شتیک ده‌بی خۆم بدۆزمه‌وه‌ له‌و نه‌زه‌ریانیه‌ی بۆ حیسابی خۆی له‌گه‌ل خه‌لقم به‌شه‌ر ده‌هینی و له‌گه‌لیشم شه‌ریکی شه‌ره‌که‌ نابێ. تیۆری «تناقض» خه‌فه بکه‌م له‌ نیوان کورده‌که‌ خۆی چونکه‌ ته‌ناقوزی کورد له‌گه‌ل دوژمنانی کورد هیند خه‌ستوخۆله‌ لزووم نییه‌ بۆ زنده‌ مه‌زه‌ سددیق به‌گی بۆ بکوژیت وه‌یا ږژده‌ر و کۆیه‌ی تیدا به‌شه‌ر به‌ییت وه‌یا عه‌مه‌له‌ی قورکیش له‌ ساحیب سواغ هار بکه‌یت.

عه‌بدولکه‌ریم سیاسه‌تیکی ده‌گنرا له‌ هه‌وه‌له‌وه‌، به‌خه‌یالی خۆی، قه‌ومییه‌کانی عه‌ره‌بی پێ په‌ککه‌وته‌ کرد. دوا‌ی ئه‌وان شیوو‌عییه‌کانی خسته‌ قه‌فه‌سه‌وه‌. به‌ده‌م ئه‌م به‌ند و به‌ست کردنه‌وه‌ دیمواکراسیشی خسته‌ قه‌لبه‌وه‌ تا ئه‌وه‌ی محمه‌د حه‌دید-یش حیزبی خۆی پێچایه‌وه‌ که‌ زانی سوود له‌ حیزبایه‌تیدا مریتندرا. نۆره‌ی مال‌ خاوی‌نکردنه‌وه‌ی گه‌یشه‌ بزووتنه‌وه‌ی قه‌ومی کورد. منیکی تاکه‌ که‌س به‌ ده‌سه‌لاتی زنده‌ که‌مه‌وه‌ که‌وا به‌ریکه‌وت وه‌یا له‌ ئاکامی وردبوونه‌وه‌ و هه‌ستی ئازاده‌وه‌ فه‌لاکه‌تی ږووبه‌ږووبوونی کورد له‌گه‌ل هیزی ده‌ ئه‌وه‌نده‌ی خۆی ببینم هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م پێ ده‌کرا که‌ کردم له‌ یاریده‌دانی عه‌شیره‌ته‌کانی کورد بۆ یه‌کگرتن به‌ نیازی موراچه‌عه‌ی حکومه‌ت نه‌ک یه‌خه‌گرتنی. دواتریش که‌ عه‌بدولکه‌ریم به‌ دوا‌یدا ناردم هه‌لم وه‌رگرت له‌وه‌دا ده‌رگایه‌کی دۆستایه‌تی له‌ نیوان ئه‌و و عه‌شایری سنی چوار قه‌زای کورددا بکریته‌وه‌ که‌ ئه‌گه‌ر به‌ وه‌ستایی و بێ سل کردن و

گومانای بوون بتوانین تیوهی برۆین رهنگه عهبدولکه ریم بیهته سهر باوه ر کردن بهوهی سهرشکین کردنی کورد بیلزوم بیت خۆ ئه گهر له ئاکامدا پرۆژه که سهری نه گرت له خۆم بهولاوه کهسی تیدا زهرهرمه ند نابیت، شهر و ههرا و کوشتن و برینیش له خۆوه دهستی هه موو کهس ماچ دهکات.

من که دیتم عهبدولکه ریم رپی نه دام بۆ دیدهنی ئه و دوو برایه برۆم زۆر چاک ده مزانی چی له دلدایه و به نیازی ملانی و تیک ئالان خۆی دزییه وه له کردنه وهی ئه و ده رگه یه ی که رووی به لای ئاشتیدا بوو، به لام ئومیدیکم مابوو به وهی که ئه گهر ئه و سهرۆک عه شیره تانه به خویان و دۆسته بی ئه ژماره کان له تیکرای عه شاییری کورد که بهر له سالتیک پیکه وه ئه رزوحالیان ئیمزا کردبوو، ئومیدم هه بوو به وهی ئاشت بوونه وهی عهبدولکه ریم له گه لیاندا له وانه یه ده رگای داخراوی دۆستایه تی بکاته وه وهیا هه رنه بی ده رگای شهر که جاری داخراوه به داخراوی بمیتیه وه هه تا خواوراستان، هه لیکه له بار وهیا داخراوی رۆژگار وه ها دهکات هیمنی و ئاشتی خۆی به سه پیتی به سهر هه مواندا.

به کورتی و کرمانجی من بۆ به لاوه نانی شهرم داده بری به لام سنی شت دهستی منی به ند کردبوو:

- یه کیان ئه وه بوو که هیزی سهر به خۆی خۆم له پشته وه نه بوو ده بوو به هیزی براده ران بچمه سهر ته خته دامه ی سیاسه تی عیراق به وهنده هۆش و بژیه عه قلییه که ی که هه مبوو.

- دووه میان ئه وه بوو مامله تم له گه ل عهبدولکه ریم-یک بوو که وهک سهرامه دیکی جیهانی سینه م باوه ری به «أوحدیه» و شیهو پیغه مبه رایه تییه کی خۆی هه بوو. ئیتر چه ند به زه حمه ت دیته سهر ئه و باوه ری که مه زنایه تی و گه شه داری و ناو و شۆره ت و شه خسییه تی بننوی بیه رای خۆشی و ئاشتی، مرۆفانه تر و سوود به خشته ر و به رده وامتر و به له زتتریشه له و نه رنه ریه ی به دوا ی «سحقناهم شذر مذر» دا دیت.

- سینه میان ئه وه بوو که دل و دهروونی پر گومانی سیاسه ته داران له کوردستانه که ی خۆماندا (و هی هه موو جیهانی سینه م) هه رگیزاو هه رگیز نه یده ویست وهیا نه یده توانی باوه ری خۆی به دلسۆزی و نییه ت پاک ی و

به‌رژه‌وه‌ندبینی و کوردپه‌رستی یه‌کیکی وه‌کوو من ده‌ربیریت که له رینچکۆله‌ی تایبەت به‌خۆی هه‌نگاو هه‌لدینیت.

له‌نموونه‌دا ده‌لنیم، چه‌ندیکی ویستم عه‌باسی مامه‌نداغا بیتە سەر ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ که من له‌ به‌رژه‌وه‌ندی کوردایه‌تیدا فەرقی خاله‌کانم له‌گه‌ل ئه‌و و سه‌رۆکیکی دیکه‌ش ناکه‌م بێسوود بوو، چونکه‌ ئه‌گه‌ر له‌ دڵدا ئه‌و باوه‌ره‌شی هه‌بوو بیت قه‌ت چه‌زی نه‌ده‌کرد هه‌نگاوکی وه‌ها زلی رینکه‌وتن له‌گه‌ل عه‌بدولکه‌ریمدا به‌ هۆی منه‌وه‌ بیت نه‌کا خاله‌کانم له‌ ئاکامدا له‌ خۆی به‌ پێش بکه‌ونه‌وه‌. نه‌ک هه‌ر عه‌باس بگره‌ زوربه‌ی هه‌ره‌ زۆری ئه‌و سیاسه‌تمه‌دارانه‌ی کورد که‌ ناو و مه‌رکه‌زیان هه‌بوو تیشکانی گشتیان به‌لاوه‌ که‌متر تال بوو له‌وه‌ی «قاره‌مانه‌تی»ی له‌ کورده‌واریدا بۆ که‌سیک بیت که‌ به‌ هی خۆیانی نازانن تا ئه‌وه‌ی له‌م بابه‌ته‌ی پێ داگرتن له‌سه‌ر مافی نوینه‌رایه‌تی کورد نووسینی به‌ داک و بابیشم خویندۆته‌وه‌.

ئه‌م مافه‌ تارا‌ده‌یه‌ک ده‌شی ره‌وا بیت به‌وه‌دا که‌ که‌سیک یاخود لایه‌نیک رینازی خۆی به‌ راست بزانی بۆ سوودی می‌لله‌ته‌که‌ی به‌لام که‌ هات و گه‌شته‌ ره‌فز کردنی سوودی گشتیه‌کی له‌ خودی خۆیه‌وه‌، واته‌ له‌و که‌سه‌ و ئه‌و لایه‌نه‌وه‌، نه‌که‌وتبێته‌وه‌ له‌ نیشتمانپه‌روه‌ری و گه‌له‌په‌روه‌ری ده‌رده‌چیت و ده‌بیته‌ خۆپه‌روه‌ری. مونا‌سیبی جیگه‌یه‌ بلنیم، دوا‌ی ده‌رچوونی ئه‌و گو‌تاره‌م که‌ له‌ ته‌مووزی ۱۹۶۰ له‌ «الحرية» بلاوکرایه‌وه‌ په‌خنه‌ی به‌هیزی تیدا بوو له‌ خه‌تی مارکسایه‌تی ناو رابه‌رایه‌تی پارته‌که‌مان، له‌گه‌لێک لاوه‌ هه‌ول دار من حیزبکی سه‌ربه‌خۆ دانیم به‌لام من له‌ هه‌مان گو‌تاردا ده‌رم بریبوو که‌ بیهیز کردنی حیزب له‌ هه‌ر که‌سێکه‌وه‌ بیت گونا‌هیکێ بیه‌خشینه‌. من که‌ بلنیم هه‌بوونی که‌رتیکێ چه‌پ له‌ کوردستاندا چونکه‌ بزووتنه‌وه‌ی کوردی دابه‌ش ده‌کات کاریکێ ناجایه‌زه‌ چۆن دیم بریک له‌و بزووتنه‌وه‌یه‌ داده‌برم. ئه‌گه‌ر زوربه‌ی کورد به‌ دوامدا هاتبایه‌ تا ئه‌وه‌ی له‌ واتای که‌رت کردنی ده‌رچووبایه‌ جینی خۆی بوو باوه‌ر کردم به‌ راستبوونی رینازه‌که‌م حیزبکی تازه‌ی پێ دانابمایه‌ که‌ ئه‌وسا نه‌ک من، به‌لکوو که‌مایه‌تییه‌که‌ی که‌ له‌گه‌ل‌دا نابێ، ده‌بیته‌ دابه‌شکه‌ر و هه‌لبه‌ره‌وه‌.

باوه‌رت هه‌بێ که‌ ده‌لنیم، شتی ئه‌وتۆی له‌ وه‌هم و خه‌یالی‌شدا نه‌رسکا و نه‌گورا ئه‌گه‌ر به‌راست و دروستیش که‌وتبایه‌ ناو له‌پی ده‌ستمه‌وه‌ دیسان ده‌مدايه‌وه‌ ئه‌و

لايه نهی که شه رعييه تي بزوتنه وهی کوردایه تی میراتی خزیان بوو به مهرجیک بز تا که ئامانجی کوردایه تی قال بوونایه. من خۆم ده ناسم به پر سبوننی شتی گه وره م پئ ه لئاگیرئ چونکه ناتوانم خهلق بز ئاستهنگان هه لديرم که ده زانین سیاسه تی ئه م جیهانه ی سینه مه نزیکه بریتی بئ له خهلق به فنادان، ده نا هیچ ئامانجیک له وانه نابیت به ره و پیک هاتن بیت. ئه م ته رزه بیر کردنه وه و ئاکار و رهفتاره له منه وه به قه د رۆژی چینه شته نگاوان ئاشکرایه به لام عه رب گۆته نی «تعال فهم حجي احمد اغا».

دوور مه رۆ، هه ر له م رۆژه ی ئیستا که ماندا پاش ئه وه ی که مه علومی هه موو دوور و نزیکیکه که به پنی عه یاره ی نیسی له خۆم ده سته تالتر په یدا نابئ و که سیش له من پتر بۆ سوودی گشتی به سه راحت نه دواوه، ئاخۆ چه ند که س له وانه ی جووتنیکیان له سیاسه ت ده گه رپ زما نی چاکم لئ ده گنرئ؟ جارئ «لسان الكرد» نه که وتبوه بازاری فرۆشتن، هه ر کورده که، تۆمه تی بۆ هه لبه ست و ئیخباریه ی لئ گه یانده حکومه ت و بۆ ماوه یه ک وه ستیندرا. ئه مه به نمونه یه کی بچوک باس ده که م له زنجیره یه کی به رده وام و بیپسانه وه ی کاری ئه وتوبی که هیندیکیان مه رگی پیوه بوو. «اللهم اهد قومي انهم لا یعقلون!!!» به لام با حاجی قادر گوته نی:

به سه ئه ی خامه با ئه م باسه په ی بئ
وه ره سه ر باسه کی وا فائیده ی بئ

بچه وه بۆ لای رچه ی گه شته که م. له و مانگانه ی پاش هه رای شه واف له ناسیاوانم عیززه ددینی مه لا ئه فهندی و زه یدی ئه حمه د ئه فهندی⁴⁸ به یینیک گیران و به ردران.

⁴⁸ - گیرانی زه ید ریکه وت و ره شبگیری نه بوو. عه سرنیکیان چه ند ئاغای پژه ره ی چوون بۆ دیده نی عه بدولکه ریم قاسم. کوردیکی ناسراوی ئه و ده مه خۆی به گه ل دان به نامه ی ته رجومان. که جه ماعه ت له دیده نی عه بدولکه ریم گه رانه وه ئۆتیل. لیم پرسین ئه و کورده ی بوو به ته رجومان چۆن بوو؟ گوتیان پاش ته وایوونی وتووێژمان ئه و مایه وه لای زه عیم. هه ر هه مان رۆزی دوا ی به ک دوو سه عات له و مانه وه یه ی کورده ناسراوه که لای زه عیم. زه ید گیرا. من به عاده ت گومانای نیم له خه لک به لام ئه و کورده که بۆی ریکه وت بگاته لای سه روی ده سه لاتی سیاسی

کاکه همه‌ی خانه‌قا له گهرمه‌ی تینک هاویشتنی ۱۹۵۹ خۆی دزییه‌وه و به پژه‌ردا بۆ دهره‌وه‌ی ولات رۆژی. دوا‌ی دامرکانی فرکه‌ی ده‌ماران و که‌رخبونی نه‌ره‌نهری بمری نه‌ژی کاکه همه⁴⁹ هاته‌وه ولات. با ئه‌و شایه‌دییه‌ی لێ بگنریمه‌وه ده‌یگوت ئه‌و پیاوه‌تی و خزمه‌تگوزاری له پژه‌رییه‌کانم دیت هی سه‌رده‌می سوارچاکی ئه‌و رووپای کۆن بوو، ههر ئه‌وانن به‌راستی گیانی عه‌شیره‌تییان تیدا مابیت. له بیره‌وه‌رییه‌کانی رۆژانی میوانه‌تیی خۆی لای پیرۆتاغای حاجی ره‌سواغا، له مهرگه، قسه‌ خۆشه‌کانی خال سه‌لیمی دۆم‌سی ده‌گنرایه‌وه که پیاوینکی رۆحسووکی قه‌درزانی مه‌جلیسئارا و زۆریش به‌حورمه‌ت بوو لای پژه‌رییه‌کان، چه‌ندینکی منیش دیتیتیم شیرنایی سوچه‌تی ئه‌وم چیشتووه. له به‌راوردا ئه‌م خال سه‌لیمه و حاجی سه‌لیمه کوردی کۆین که دۆستی غه‌فوورییه‌کان بوو له‌یه‌کدییان ده‌کرد به‌لام ههریه‌که‌یان تامینکی خۆی ده‌دایه‌وه.

مامۆستا سالح رۆشدی کوپینکی دلگهرم و مه‌یلی وه‌لای چه‌پدا بوو، له شه‌قلاوه بووبوو به نائیب حاکم، له وێرا ئه‌مری گرتنی چه‌ندها ناوداری کوردی ده‌رکرد که‌وا نه‌ک له ده‌سه‌لاتی خۆی به‌ده‌ر و له سه‌لاحیه‌تی دادگای شه‌قلاوه‌ش به‌ده‌ر بوون به‌لکوو له دهره‌وه‌ی هه‌موو لیوای هه‌ولێرش بوون. هیندیکیان ده‌ستی چیا و ده‌شتوده‌ریان گرت، هیندیکیشیان گیران و بردنی بۆ به‌ندیخانه‌ی شه‌قلاوه. خاله

خهریک بوو بۆ ناو‌زێراندنی ههر کوردینکی به‌لای خۆیه‌وه له‌وانه یی رۆژه‌ک له رۆژان بیهته مونا‌فیس. پینشتریش و به‌ر له شۆرشیش له زه‌یدی ده‌بزرکاند.

⁴⁹ - به‌ر له بیست سالتیک کاکه حسینێ خانه‌قا، کاکێ کاکه همه، سه‌ردانینکی پژه‌ریانی کوردبوو، زیاتریش هی تایه‌فه‌ی مه‌حموداغا که پینشتر له ته‌نگانه‌یاندایه‌ سه‌ید نه‌حه‌مه‌دی خانه‌قا به هانایان هاتبوو. کاکه حسین له مونا‌سه‌به‌دا باسی وه‌زعی پژه‌ر و تایه‌فه‌کانی و سه‌روسۆراغی کۆنیان ده‌کات به شکلیکی شاره‌زایانه. که له قسان ده‌یه‌ته‌وه عه‌باسا‌غای مه‌حمودا‌غا-ی سه‌ره‌ک تایه‌فه‌ی مه‌حمودا‌غا ده‌لی: وه‌ک کاکه حسین له پژه‌رییان گه‌یه‌شتووه به‌یتال وای که‌ری ناگا. عه‌باسا‌غا قسه‌زان و نوکه‌باز و باخه‌به‌ریکی ده‌گه‌من بووه تا ئه‌وه‌ی بابه‌کرا‌غای سه‌لیم‌ا‌غا-ی مونا‌فیس عه‌باسا‌غا له باره‌یه‌وه گوته‌ویه‌تی: له‌و ده‌مه‌دا که کاکه‌باس خهریکی ئه‌وه‌یه له شه‌ره‌سه‌گدا سه‌گ به سه‌گه‌وه ده‌نیت پرسیکی به‌رژه‌وه‌ندی ده‌وله‌تی یی بکه‌یت جوابینکت ده‌داته‌وه جواب ههر ئه‌و جوابه‌یه.

خدرم بریاری گیرانی دەرچوو، وه لآمی بز ناردم چ بکات گوتم به دلی خوی بکات چونکه به من بزگار ناکریت ناچار چووہ شاخ.

جاریکیان سالح روشدی له به غذا دهگه ریته وه هر به ریوه بریاری گرتنی قایمقامی دهلتاوه دهرده چوینتیت. له میاندا دوو چاری کیشه هات. نازانم له دوایدا چوناو چونی له کۆل خهلق بۆوه. ئاکامی دلگه رمی و تیژر زییه که ی ئه وه بوو چوو بۆ حیجاز و له په نا دهسه لاتى رنجیمی شایه تی و له سییه ری مەرقه دی پیغه مبه ر خوی حه سانده وه، تیروته سه ل نه بای پیدا هاته وه و نه باران. لینی پیروژ بئ. موشکیله ئه وه بوو بۆ که سیکی له ترسی روحی خوی دهستی چیا ی بگرتایه ده بووه خائینی شوژش، هه تا دهفته ریشی ده خویند رایه وه له وانه بوو که ولی بجیته ده باغخانه. کوردی گوته نی «عهینه له مه تره ق - واته: أين المفر»؟

پاش ئه وه ی مه علومم کرد ئومید له و عه شیره تانه بۆ لایه نی چاره سه ر کردنی گیروگرفتی ناوچه که ش برا، مه گه ر له که لینی که وه شتی ئه و توژ سه ر هه لبدات له حیساباندا نه بئ، مایه وه خۆ وه خراندن و مۆله ت به خۆ دان ببیته عوزری نه چوونی سه روکه کان بۆ لای زه عیم. له و به یانه دا حه زم نه ده کرد بچه به غذا چونکه ناراحت ده بووم به ده ست بینعو زرییه وه. حکومه ت به رده وام بوو له سه ر ناحه زییه که ی خوی به رانه ر حیزب، تۆمه تی کوشتنی سددیق به گ وه پال ئیبراهیم ئه حمه د درا که رۆژنامه ش، وابزانم، به ناوی ئه وه وه دهرده چوو، ئه ویش خوی شارده وه و رۆژنامه ش داخرا. ئه ندامه چالا که کان یه ک یه ک ئه مرى گرتنیان دهرده چوو به لام به ر له گرتنیان خه به ریان ده گه یشتی و بۆی دهرباز ده بوون به ره و کوردستان. وا ده زانم عه بدولکه ریم پنی خۆش بوو هه موویان بچه وه کوردستان تاکوو به کۆله مستیک پاکیان بکاته وه، به لگه ی گه وره ش ئه وه یه که به ر له چه ند مانگی که مه لا مسته فا ئیزنی لی خواست بجیته وه ناوچه ی خوی ریی دایی، خۆ ده ی توانی به به هانه یه ک له به غدا ی گل بداته وه.

عه بدولکه ریم پنی خۆش بوو له شکلی قاره مانى سه ر شانز چاره ی کوردایه تی بکات. زۆر به سه یری ناوی «الحنطة الكردية- گه نمی کوردی» گۆرا به «حنطة الشمال». ره شید عارف گوتی: «ئهدی «فجل کرکوک» چ لی ده کات؟» پاسه وانی هه ولێز عه گالیان له سه ر نرا. تو سه یری ئه م به شه ره بکه، له لایه که وه عه بدولکه ریم

دوژمنایه‌تیی جه‌مال عه‌بدولناسر و بزووتنه‌وهی «وحدوی» ده‌کات له لایه‌کیشه‌وه عه‌گال ده‌خاته سه‌روکه‌له‌ی چه‌ند پاسه‌وانیکه‌وه، ته‌رازووی وه‌ها له‌نگ به‌خه‌ونیش دروست نابئ.

که بز موراجه‌عه‌ی ده‌عوای قوتابییه‌کان ده‌چومه به‌غدا سه‌ری لیوا عه‌بدی-م ده‌دا. کابرا هه‌تا بئنی چه‌زی به‌هیمنی ده‌کرد به‌لام هیچی له‌ده‌ستدا نه‌بوو. له‌سه‌ری زمانیه‌وه و نابهل پشتگیری له‌سیاسه‌تی عه‌بدولکه‌ریم ده‌کرد له‌دلیشدا ده‌مزانی، هه‌ست به‌چی ده‌کات. هه‌رچه‌ند بایی سه‌ری ده‌رزی خوايیشتی خۆم نه‌بوو، به‌ناچاری ده‌بوومه رچاکاری دزست وه‌یا ئه‌وه‌ی په‌نای بۆم ده‌هینا. محهمدی شیخ ره‌شید که ئه‌حمه‌داغای له‌ده‌ستان هه‌لاتبوو کاتی ته‌رفیعی نزیک بووبۆوه ئه‌مما ناوی نه‌خرابووه لیسته‌ی ته‌رفیعه‌وه. خۆی زۆر شه‌رم بوو، سالخ خۆشناو هاته‌لام و مه‌سه‌له‌ی باس کرد. به‌لیوا عه‌بدیم گوت «الأحسان بالتمام» ماده‌م ئه‌وراقی ئه‌حمه‌داغا-شتان سووتاندوه و به‌نه‌بووتان داناوه - تا ئه‌وه‌ی ئه‌حمه‌داغا هاتبووه لای زۆریشی ریز لی نابوو - محهمدی شیخ ره‌شیدی بیتاوان بۆچی سزا بدریت؟ بی سیودوو ئه‌مری دا که ته‌رفیعی بی بکریت.

هه‌ر له‌سه‌روبه‌ری گرتنی ئه‌ندامه‌کانی حیزب بوو میرزای حاجی که‌ریم که موعاوین ته‌سووه‌بوو له‌هه‌ولیز دوور خرایه‌وه بۆ ره‌مادی. به‌لیوا عه‌بدیم گوت میرزا براده‌رمه هه‌تا بشلینی به‌لای سه‌لامه‌تیدایه باوه‌رناکه‌م له‌ئه‌خباری درۆ به‌ولاوه هیچی دیکه هه‌بن. گوتی ده‌لین ئه‌ندامی حیزبه. گوتم من نازانم ئه‌ندامه‌یان نا ئه‌مما ئه‌گه‌ر راست بی ئه‌ندامه، ده‌بوو هیواداربن ئه‌ندامی هه‌موو حیزبیک وه‌کوو میرزا به‌رژه‌وه‌ندبین بیت. خۆ حیزبایه‌تی به‌که‌س ناسریته‌وه. ده‌رحال ئه‌مری ده‌رکرد که میرزا بچیته‌وه سه‌ر وه‌زیفه‌که‌ی به‌لام هه‌وه‌ل جار هینابوو به‌لای خۆی و زۆری به‌خیر هینابوو، عوزر خوازیشی لی کردبوو که له‌نه‌شاره‌زاییه‌وه دوورخرا بووه گوتبووشی فلانه‌که‌س تۆی به‌من ناساند.

میرزا هاته‌لام له‌ئوتیل. گوتی ئه‌وه‌نده‌م پی خۆش بوو که له‌حزووری که‌مالی عوسماناغا لیوا عه‌بدی گوتی تۆ هۆی رزگار بوونمی. میرزا مرۆیه‌کی دل هۆشیار و ریزله‌خۆناو بوو، ته‌نانه‌ت که دوور خرایه‌وه که‌سی رانه‌سپارده‌لام رچای بۆ بکه‌م.

گه‌یشتینه سه‌ره‌تای هاوینی ۱۹۶۱، پیشتەر به هه‌ندێ کاربه‌دهستی وه‌کوو وه‌زیری زیراعه‌تم گوتبوو، به مه‌سه‌له‌ه‌تی ده‌زانم ئیسلامی زیراعی له‌و ناوچانه‌ی شاخاوی بۆ ماوه‌ی سالیکی بوه‌ستیندری، له‌وه‌شدا ئه‌وپه‌ری ئیمکانی به‌لاوه نانی تیک به‌ربوونی عه‌شایر و حکومه‌تم ره‌چاو کردبوو، چونکه ده‌مزانی ئه‌و سه‌رۆکانه به ئاسانی ناسه‌لمیتن چی ملکی هه‌یانه بپیته مالی حکومه‌ت، قایمقام و موته‌سه‌ریف و مدیر ناحیه‌ش به ئاره‌زووی خویان به‌م و به‌وی بده‌ن. سه‌رۆکه‌کانیش له مه‌زنایه‌تی دابه‌زن بۆ له برسان مردن. قسه‌که‌ی من هه‌لنه‌گیرایه‌وه. له قه‌زاکان لیژنه‌ی ده‌رچوون بۆ ته‌خمینی به‌ره‌می کشتوکال. له ده‌شتی کۆیی که له‌لایه‌ن مدیر ناحیه‌ی ته‌قته‌قه‌وه ده‌قسا مه‌حمودی کاکه زیاد، بی پرسی باوکی، لیژنه‌ی راونا به‌ریسوایی بۆ ته‌قته‌قی گێڕایه‌وه، خۆشی به‌تاقمیک چه‌کداره‌وه ده‌ستی چپای گرت.

من له به‌غدا بووم باسه‌که‌م زانی و بیستمه‌وه پۆده‌ر و پانیه‌ش پشتگیری له‌و گه‌نجه ده‌که‌ن و سه‌له‌به‌ری ناوچه‌ خه‌ریکی خۆ ته‌یار کردن و ریز ریک خستنه. ئه‌گه‌ر بلیم ئه‌و هه‌لگه‌پانه‌وه‌یه له حکومه‌ت ره‌نجاندمی هه‌موو قسه‌که‌م راست ده‌رناچیت. خۆیستی له منه‌وه که بنیاده‌م و به‌ده‌نگه‌وه ده‌بمه «ئه‌بوو زه‌رری غه‌ففاری- ابو ذر الغفاري» لێ خۆش هیتام که بۆ کاربه‌دهستانی حکومه‌ت ئاشکرا بوو چی پیتیبینی له منه‌وه کرابوو ده‌رباره‌ی وه‌زعی نه‌فسی و پامیاری و ئابووری ئه‌و ناوچه‌یه به‌راست ده‌رچوو. لیژنه‌دا جینی خۆیه‌تی پیتشده‌ستی بکه‌م و بلیم دواتر که به‌ناچاری لیژنه‌کان وه‌ستیندران وه‌زیری زیراعه‌ت ته‌له‌فۆنی بۆ کردم و گوتی، وه‌ک تۆ پیتشنازات کردبوو سالیکمان ئیسلام زیراعی له‌و ناوچانه‌ راگرت. پینم گوته‌وه «بعد خراب البصرة» تازه چ تامی ما؟ من حکومه‌ت بم له شه‌رمی ئابرووچوون پی داده‌گرم له‌سه‌ر راپه‌راندنی قانونه‌که.

ئه‌مه له‌لایه‌ن هه‌زی نه‌فسه‌وه به‌لام لیکدانه‌وه‌ی هۆش و ژیری شتیکی دیکه ده‌لێت. زۆر به‌سه‌یری خه‌لقی سه‌ربه‌هیزه‌که‌مان و عه‌شیره‌ته‌کانیش وه‌هایان بردبووه می‌شکی خۆیان که عه‌بدولکه‌ریم ناتوانی فه‌وجیک عه‌سکه‌ر بیزینویت و هه‌چی پی ناکریت. قسه‌که‌ش یه‌کجار مندا لانه‌ بوو به‌لام هه‌تا له ئاکامی ته‌جربه‌ی تال و تفت و خویناوییه‌وه و به‌مالکاولی و کۆست که‌وتن، چرووکی قسه‌که‌ ده‌رنه‌که‌ویت هه‌ر

به‌راست ده‌رۆیشت، ئنجا ئه‌گه‌ر هینزیکى غه‌یبى ده‌ستى قودره‌تى کردبایه مانعی شه‌ر هه‌ر ده‌گوترا عه‌بدولکه‌ریم هیچی بێ نه‌ده‌کرا. قسه‌ی ئه‌وتۆی وه‌ک که له‌ پینشه‌وه راست نه‌بوونی به‌ ئیسیات ناگات دواى مالکاولیوونیش که‌س هه‌وه‌سی ئه‌وه‌ی نامینن به‌ دواى کلاوى بابردوو بکه‌ویت. ئه‌مه ده‌لیم و ده‌شزانم و ده‌شمزانی عه‌بدولکه‌ریم خه‌ریکی پلانی خۆیه‌تى به‌لام هه‌تا له‌ توانامدا بووبایه، به‌ ئومیدی مه‌وه‌وومیش بێ، دواخستنی شه‌رم به‌ چاک ده‌زانی به‌لکوو....

نه‌ من داواى دیتنى عه‌بدولکه‌ریم-م کرد نه‌ ئه‌ویش ویستی بمبینی. له‌گه‌ل «موحسین روفیعی - محسن رفیعی» که‌ مدیر ئیستیخبارات بوو قسه‌م کرد چومه‌ لای لیوا عه‌بدی. تا ئه‌و ده‌مه به‌ چاکى ده‌رکه‌وتبوو کۆیه و رانیه و قه‌لادزه‌ دژی ئه‌و ئیسلāحی زیراعییه‌ یه‌ک ده‌نگ و یه‌ک ران و له‌سه‌ر به‌ره‌له‌ستى کردن سوورن. وتووێژمان دۆستانه‌ بوو، به‌سه‌راچه‌ت گوتم، یه‌ک دلۆپ خوین له‌ به‌یندا برۆی که‌له‌به‌ریک په‌یدا ده‌بن پێ ناکریته‌وه‌. بۆ پته‌وتر کردنى هه‌له‌وه‌ستى خۆم هی‌مام بۆ پێشنیازی وه‌خراندنى ئیسلāح زیراعی ئه‌و ناوچانه‌م کرد که‌ به‌داخه‌وه‌ پشتگۆی خرا، گوتم ئه‌گه‌ر حکومه‌ت رازییه‌ بێ هه‌را ئه‌م کیشه‌یه‌ چار بکری‌ت من له‌ خۆم راده‌بینم بتوانم چاری بکه‌م. گوتی فلāنه‌که‌س ب‌روات هه‌بێ هه‌تا له‌ ئیمکاندا بێ چه‌ز ده‌که‌ین به‌ خۆشى و برایه‌تى مه‌سه‌له‌ چار بکری‌ت. گوتم مه‌رجی ئه‌ساسیم ئه‌وه‌یه‌ که‌وا نه‌ ئیداره‌ی هه‌ولێر نه‌ سلیمانى و نه‌ قاند فرقه‌ی که‌رکووک ته‌ده‌خول نه‌که‌ن هه‌تا لایه‌ک به‌ لایه‌ک ده‌بن، یان چاره‌ی دۆستانه‌ یان ئه‌وه‌ی خۆتان ده‌یزانن، لیوا عه‌بدی بێوه‌خران هه‌ولێر و سلیمانى و فیرقه‌ی که‌رکووکى تیگه‌یاند که‌ ده‌خلیان به‌سه‌ر ئه‌و وه‌زعه‌وه‌ نه‌بیت و فلāنه‌ که‌س چی بیه‌وى وه‌ها بکری‌ت.

به‌ لیوا عه‌بدی-م گوت، من ته‌نها ملازم عه‌بدولقادر زیاد «ضابط احتیاط» بوو له‌ «دفاع» که‌ براى مه‌حمودی کاکه‌ زیاده‌ به‌ یارمه‌تیده‌ر قبوول ده‌که‌م. گوتی بۆچی که‌سى دیکه‌ به‌ته‌ما بووه‌ تیکه‌ل به‌م ئیشه‌ بیت؟ من ناوی که‌سم نه‌هینا به‌لام ده‌مزانی که‌مالی عوسماناغا که‌ خۆی به‌ به‌رپرسی کاروباری کورده‌واری ده‌زانی لای عه‌بدولکه‌ریم به‌ ته‌ما بوو له‌گه‌لم بیت. راستییه‌که‌ی له‌ لای منه‌وه‌ هیچ به‌ره‌له‌ستى نه‌بوو له‌ هاتنى، بگه‌ر پێشم خۆش بوو له‌گه‌لمدا بیت چونکه‌ ریککه‌وتنیکى که‌ خۆی هاتوچۆی تیدا کردبیت پتر جینی په‌رۆشى ده‌بیت و به‌ چاکه‌

لنی دودیت لای عهبدولکه ریم. ئه وهی منی ناچار کرد بۆ دهربرینی ئه و تییینییه، شتیک بوو ئه گهر پشتگویم خسبایه ریککه وتن ده بووه نامومکین چونکه عهباسی مامه نداغا جاریکیان به مهجلیس پیی گوتم ههر شتیک که مالی عوسماناغای تیدا بیت منی تیدا نیم. چ مه وداش نه بوو ئه و شتانه له و رۆژدا خورد بکه مه وه و دلی که مالی پی بده مه وه.

ده مه و عهسریک من و قادری کاکه زیاد و شیخ فاتیحی خاله سهدر به ره و که رکوک به غدیمان به جی هیشته. پاش دهلتاوه سایه قه که ری هه له کرد به ره و «به له د» رۆیی. شه و داهات ههر دهریشتهن، سایه قه که شمان دهیگوت ئه م رینگایه وه که به ری دهستی خۆم شاره زام. له پر ئۆتۆمزیلمان راوهستا، تومه ز بۆریه ی به نزیی به ره له بوو وه تا ئیشکایی هات لنی رژابوو. گه راینه وه به پییان بۆ لای خهرمانه دهغلیکی پیندا تیپه ری بووین به لکوو ئاویکی لا دهخۆینه وه. نه ئاو نه نان نه نوین هیچی لا نه بوو توومه ز وه کوو مارمیلکه ده ژیا رهنگه له برسییاتیدا گو له دهغلی گلۆفتبی و دهنکه کانی خواردبی.. لۆرییه کی شفیه لگر هات هه لی گرتین بۆ دهلتاوه. خاوه نه که ی گهنجیکی باقوبه یی بوو تا بلنی مه رد، له دهلتاوه مه سره فی چایه خانه ی دا و زۆری ئیلحاح کرد شه و لنی میوان بین به لام عوزری نه توانینمان هیتایه وه.

له ئۆتیلیک رامانبوارد ههر ههنده له باره ی خاوتینییه وه ده لیم، سبهینی بۆیه بیژم هات قۆنده رهم به چه رچه فی سه ر قهریژه که ی بسرمه وه چونکه به شه و له سه ری پال که وتبووم. ته پۆی ئه وهنده زل و زۆری هه بوو نه یده هیشته خه ومان لی بکه وی. سبهینی سایه قه که چاری ئۆتۆمزیله که ی کرد و به ری که وتین. له کۆیی بیستم له شکری پۆده ر گه یشتۆته به ر دهر به ند. پینش ئه وه ی مهحموداغا ببینم بیوهستان چوومه لای جهماعهت له رانیه و قه لادزه. تیم گه یاندن که لیوا عهبدی ده سه لاتی پی داوم چاره ی مه سه له که بکه م. لیم داوا کردن هه موو بزووتنه وه یه که رابگرن. سه ردانی قه لادزه و شیخ هه سه نی حاجی سه یه د و هه ندیک له ئاغا کانم کرد ئه وانیش پییان خۆش بوو. به شیکی له شکری پۆده ر تا بۆسکین هاتبوو، تا قمی عه باساغا و سمایلاغا و ئه نوهر به گیش ئاماده بوون. راستییه که ی لیم نه پرسین له شکره که یان بۆ کوئ و بۆ چییه.

به دیار خه‌به‌ریکی بۆیان ده‌نێرمه‌وه خێزا گه‌رامه‌وه کۆیین. وه‌لام بۆ مه‌حموداغا نارد که ده‌مه‌وێ ببینیم، وه‌لامی موافقه‌ی ناردوه‌و بۆم. سه‌به‌ینی من و عه‌بدولقادر چووین له‌ دوورایی دوو سه‌عات پێگایه‌کی سواری، له‌ بناری شاخ دیدنه‌یی یه‌کترمان کرد. پێم گوت فلانکه‌س هه‌تا ئێم سه‌عاته‌ کارێکی کردووته به‌رژه‌وه‌ندی پێوه‌یه، به‌دلیش هه‌زم کرد له‌ مه‌یدانی عه‌شیره‌تگه‌ری تۆش که کۆزیت ناو و شۆرته‌ی سه‌رۆکه‌کانی رانیه و پژده‌رت هه‌بێ. ئێم بزووتنه‌وه‌یه‌ت له‌م ٻووه‌وه کاری خۆی کردوه. به‌لام چی دیکه‌ی به‌ دوا‌دا بیت به‌رژه‌وه‌ندی تیدا نابیت. له‌ هه‌موو ٻوویه‌که‌وه وه‌زعم بۆ ٻوون کرده‌وه. وه‌لامی دامه‌وه گوتی چ به‌ چاک ده‌زانی به‌ قسه‌ت ده‌که‌م به‌لام وه‌ها مه‌که زمانکورت ده‌ربێم لای هاو‌په‌یمانه‌کانم. له‌م لایه‌نه‌ متمانهم پێ دا و گه‌رامه‌وه کۆیین.

خه بهرم دايه گروو پښ ږانيه، جنگايه ک ديارى بگن لښى کڙ بښنه وه بڙ وتوويڙ و مه سله حهت ليکړدن. «گرديان» يان ږهچاو کرد که مالى سمالي سواراځاى لى بوو بڙ کڙبوونه وه، له ئيواره يه کى ديارى کړاودا، که چوومه ديوه خانى سمايلاغا هرچى بهردير و پڙدر هه يه کڙبوونه وه، ئەندامانى ليژنه ي کڙيه و ږانيه و نازانم کويش هه مووى حازر بوون. به نان خواردنه وه هه تا دواى سه عات ۱۲ى نيوه شه و خريکى قسه و بهر ژه وه دندوزى و گيروگرفتى هه مه چه شنه ي ناوچه که و به ولا تر يشه وه بووين. ليژنه کان پښيان خؤش نه بوو ږيکه که وتن هه بڼى، به لام بڼده نگ بوون. له ئاکامدا هرچى سوښند خؤر بوون په سنده ي ته جره به ي ږيکه که وتتيان کرد. ږياريش درا مه محموداغا هر ئه و شه وه له گه ل مندا بيته وه کڙي و سبه يڼى بجيته لاي قايم قام که ئيتر ئەسه ريکى ږاونانى ليژنه ي مدير ناحيه ي ته قهتق نه ميښى. بلاوه ي لى کړا به و ئومپده ي که من دواى چوونم بڙ به غذا و ئاکامى ديده نيم له گه ل ليوا عه بدى خه به رى چه ندوچون ييان پڼ بگه يه نم.

سبەینى لەسەر وەعدە بە قەلەبائى چووين بۆ لای قایمقام. من ھەرچەند دۇنيا بووم لەوھى ھۆكۆمەت نىيازىكى نھىتى نىيە مەترسى لى بکەم. قایمقامیش، «رعد مشحن الحردان»، لە بنەمالەى عەشیرەتى و براپچکۆلەى «محمد مشحن الحردان» یش بوو کە بەیەکەوھ ھەوالى ھوقووق و نىابەتیش بووین لەگەل ئەمەشدا ھەمووم

تینگه یاندن که سهر و ده مانچه له بن جلکیان ببهستن تا ئه گهر نیازیکی گوماناوییان بهدی کرد له حکوومهت دهست نه پاریزن. قایمقام له حه ده بهدر به خیری هیتاین.

زۆری نه برد موته سه ریف به دره ددین عه لی ته له فۆنی له گه لدا کردم گوتی حه ز ده که م ئه م جوامیره ببینم ته نها بۆ دیتن هیچ نیازیکی دیکه م نییه. پیم گوت، خۆت ده زانی له به غداوه به چ مه رجیک من به رپر سیاری ئه م ئیشه بووم، سویندی به نامووسی خوارد که دل له دلێ نه ده م. بۆ سه به ینی له گه ل مه محمود چوینه هه ولیر، به کسه ر پریان بۆ چۆل کردین تا ژووری موته سه ریف. به یینک لای ماینه وه به وه عده ی خۆی وه فای کرد و ته نها دیتنی مه محمودی مه به ست بوو. وه هام له بیره که گه رابیتمه وه کزینی ئنجا چوویتینه به غدا.

به ره ی چه پ له کزینی وه کوو لیژنه کانی پارتیی ئه و ناوه، حه زیان له و ریککه و تنه نه کرد چونکه به ته ما بوون تیکچوونی عه بدولکه ریم له گه ل به ره ی قهومی ناچار ی بکات به ئاشتبوونه وه له گه ل ئه واندا. دواتر ده رکه وت ئه م ئومیده یان بئجی بوو.

له به غدا بئوه خزان چومه لای لیوا عه بدی، خویته ر باوه ری هه بی که ئه م پیاوه له و مه سه له تییه وه کوو گۆل گه شابۆوه، پر به دل شکرانه بژییری خوی ده کرد له سه ر په وینه وه ی ته گه ره ی وه ها زل. هه موو مو شکله کانی ئه و ناوه م بۆ باس کرد بۆ هه مووشی چاره ی ئاسان هه بوو. چه ند پۆژیک خه ریک بووین بزانیان سه رجه م ئه م گیروگرفتانه چه ندی مه سه رف پئویسته و چۆناوچۆنی سه غله تی ژیرئاو بوونی زه وی و زاری ده وری گۆمی دووکان چاره بکریت. به حیسابیکی دلفه راحانه مه سه رفی به په له له نیو ملیۆنی تینه ده په راند، گه لیک مو شکله ش له بنه په تدا پاره ی لزووم نه بوو وه ک فه حسی تووتن که غه دری تیدا نه کړی وه یا ته عدیلی قانونی ته سوویه بۆ سه ر باری جارانی وه یا به هه ند هه لگرتنی خویندن و سه قافه تی کوردی. به دوا ئه مانه دا خیرایی کردن له ته عویزی ئاواپیه کانی دوو گۆمی دووکان و ده ربه ندیخان که شتیک بوو به ئه ستۆی حکوومه ته وه بوو بی ئه وه ی لزووم بکات به نووکه چه قز بییری به خه یته وه.

نوخته ی هه ره گرنگ که هه نگاوی قزناغی پاش ریککه و تنه وه بوو بریتی بوو له به رته ره ف کردنی نا کۆکیی نیوان حکوومه ت و نوینه رانی کوردایه تی. له میاندا پشووی درێژتر گه ره ک بوو، چه ندیکی ناویشیم ده برد لیوا عه بدی ده یگوت

«بتیسیر الله - ئەم تەگەرەیهش بە خۆشی چار دەکریت». گەشە گەشە و خۆشی خۆشی لیوا عەبدی لە کاردا بوو. هەردوو کمان سەرگەرمی «حساب الفرح»ی ئاشتی و هیمنی بووین. قەزای ناگەهان لە حەشارگەیی خۆیدا خەریکی بڕیارێک بوو دژی هەموو گەشبینەکانمان. لە پێڕ بێ ئەوەی لایەنی لیوا عەبدی و موحسین روفیعی ئاگادار بن عەبدولکەریم فەرمانی گرتنی هەموو سەرۆک عەشیرەتەکانی دا. عەبدی بە پەلە بوو لە هاتنی مەحمود بۆ لای، من مەلەتم دەخواست تا لەو حیسابانەیی بەر دەستمان دەبینەوه، تومەز عەبدولکەریم بێ ئەوەی خۆی لە ئیشی لیوا عەبدی هەلقوریتنی لیکدانەوهی خۆی دەکرد.

من نازانم و نەمزانی چ پروووشکێک بوو قاوی سەبیلی هەلکرد، بەلام دلتیام لەوەی کەمالی عوسماناغا دەستی هەبوو لە تێژ کردنەوهی چەرخێ چەخماخی سەبیل هەلکردنەکه. دەزانم بە ئاسانی ناچیتە دلانەوه بڕیاری وەها گرنگ و پەيوەست بە چارەنووسی ولاتیکەوه بە لێک خشانندی دوو چیلکەیی ناو دەستی کەمالەوه پرووشکی سووتیتنەری لێ هەلبەزیتەوه بۆ گەلەخەرمانی ولاتیکێ وەک عێراق. قەتیش نالێم تۆی بڕیارەکه بە دەستی کەمال تێچیتنی دەروونی عەبدولکەریم کرا. بەلام دەبێ بزانی عەبدولکەریم مەزێهکی بابەت «هەوایی» بوو. لە سنی سالی رابوردوودا گەلێک هەلۆهست و پۆزی که وەریدەگرت رەنگی توخمی شانۆگەرییان پێوه دیار بوو که حالەتیکە لەسەر بنگەیی باری دەروون هەلەدەستی نەک بەرژەوهند و لیکدانەوهی قوول. پیاوی وەها لەوانەیه بە قسەیهکی ناخۆش بڕیارێکی گرنگ بدات یان لە بڕیارەکه دابەزیت.

لێره دا دیسانەوه پێشدهستی دەکەم بۆ ڕوون کردنەوهی پایەیی کەمال لای عەبدولکەریم. پاش نەمانی عەبدولکەریم بە چەند سالیکی لەگەڵ موحسین روفیعی چووینە ئەحوالپرسیی لیوا عەبدی لە خەستەخانەیهکی بەغدا بە نەساغی بەسەری دەبرد. قسە ڕۆژێشتەوه بۆ وەزعی عەبدولکەریم، هەموو ئەو بارە نالەبارەیی که من دەمدیت لە کردەوهی ئەوتۆیی که لە پیاوی سیاسی دوور بوو بگرە لێی نەدەوهشایەوه ئەوانیش لێیان بەدی کردبوو لە منیش چاکتر ئاگاداریان بوو، تا قسە گەیشته دەسەلاتی کەمال هەردووکیان شتی وەهایان لێ گیرایەوه عەقل نەیدەسەلمان. موحسین روفیعی گوتی، لای خۆی من مدیری ئیستیخبارات بووم

وهها ده‌بوو کاری گرنگ داخوازی ده‌کرد بچمه لای، دوو سه‌عات و سئ سه‌عات له ژووری مورافیق داده‌نیشتم به دیار روخسه‌ت دانمه‌وه که‌چی که‌مال بینوهران و به‌و په‌ری په‌هاییه‌وه لینی ده‌چوه ژووری.

بگه‌رینه‌وه بۆ میژوو، نه‌ک له کتیبی دیراسه و فه‌لسه‌فه‌ی میژوو به‌لکوو له یاداشتی بیاوه میژوویییه‌کان ده‌بینی له بۆ خاتری دۆستیک بیته سه‌فیر وه‌یا ناپۆلیزن له پیناو خزم و برای شهر و گنچه‌لی ناوه‌ته‌وه. عه‌بدولکه‌ریمیش بنیاده‌مه کۆمپیوته‌ر نییه، له ناپۆلیزنیش پتر ئه‌سیری ئه‌وه بوو پپی ده‌لین Mood. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا ده‌وری که‌مال زۆر بئ یان نه‌بئ تازه کار ناکاته رۆژگاری تیپه‌ریو، به‌لام له‌لایه‌ن خۆمه‌وه باوه‌رم هه‌یه به‌وه‌ی گوتم.

لیوا عه‌بدی به‌ رویدا دیار بوو ئیشه‌که‌ی له ده‌ستدا شکا به‌لام به‌ زمان به‌ لای عه‌بدولکه‌ریمدا ده‌چۆوه، چوونه‌وه‌یه‌کی نابە‌دل. خه‌به‌ر گه‌یشت که وه‌زعی ولات شیواوه و هه‌موو عه‌شیره‌ته‌کان له حکومه‌ت پشترئ بوون و ریوبان له‌ رووی حکومه‌ت به‌ستراوه. ئه‌وه‌ی لینی ده‌ترسام و ده‌مه‌ویست کوردستانی لئ پرزگار بیت به‌ تووشه‌وه بوو ئنجا وه‌ره‌ شانه‌ی بۆ هه‌لبگره.

له‌گه‌ل لیوا عه‌بدی که هه‌رچی بمانگوتبایه و بمانکردایه ئه‌سه‌ریکی بنه‌په‌تی نه‌ده‌بوو له کاکل و ناوه‌رۆکی بریار و خوابیشته‌کانی عه‌بدولکه‌ریم، به‌ ده‌ست خۆمان نه‌بوو له‌وه ده‌واين ئاخۆ چ ئیمکان هه‌یه شه‌له‌گه‌یه‌کی لابه‌لا بخریته گۆمی په‌نگاوداوی درپۆنگی و گومان لیکدی کردن و لیک پرپوونی ئه‌و چه‌ند مانگه‌ی دواپی به‌لکوو هه‌ر نه‌بئ بناوانه‌که به‌ ته‌واوی نه‌رمیت. وه‌هامان په‌سه‌ند کرد که من سه‌ره‌تاکه‌یه‌ک بکه‌م له ناوچه‌که و نه‌بزیکی ئه‌و خه‌لقه‌ بگرم. بیگومان من له عه‌بدی گه‌لێک سه‌غله‌تتر بووم چونکه هه‌رچی خۆشم ده‌ویت که‌وته مه‌ترسییه‌وه.

به‌ ئاگاداریی لیوا عه‌بدی هاتمه سلیمانی. موته‌سه‌رپی بۆ دانه‌ندرابۆوه دواي باقر دجیلی، معاون موته‌سه‌رپیف جیگری بوو. له ژووره‌که‌ی ئه‌و، یوسف ئه‌لنه‌قیب و حسین شیروانی، مدیر ئه‌من بوو، و یه‌کیکی دیکه‌ش که له بیرم نه‌ماوه کئ بوو حازربوون، قسه له‌وه ده‌کرا چ به‌رژه‌وه‌ندیک مومکینه که له‌و وه‌زعه‌ بدۆزریته‌وه. پینشیا‌ز کرا نوینه‌رانی حکومه‌ت بچنه‌ رانیه و قه‌لادزه، منیش بچم، بۆ تیکگه‌یشتن له‌گه‌ل ئه‌و سه‌رۆکانه. وه‌کیل موته‌سه‌رپیف گوتی من ناتوانم بینم هه‌تا ئه‌مری

گرتنيان نه وه ستيډري. له ژووره كهي نه وه وه ته له فونم كړد له گه ل ليو ا عه بدی و تيمگه ياند «الوضع مستفحل» وه كیل موته سه ريفيش هه تا نه مری گرتنی سه روک عه شيره ته كان له لايه ن توه ته نجل نه كړی له خوی رانا بينی پيوه نديان پيوه بکات. گوتی هر نیستا به بروسکه نه وه نه مری ده گاتی. ته له فونه كه م دايه وه كیلی موته سه ريف هه تا په كسره له گه ل ليو ا عه بدی تيك بگهن.

نه وه مئمووره زلانه جانتای سه فه ريبان حازر كړد و به ديار به رقيه ی حاكم عه سكه رى عامه وه دانیشن. به رقيه نه هات و نه هات. تومس ليو ا عه بدی نه یده زانی له وه نیشه دا هيچ ده سه لاتیکی بز ره چاو نه كرابوو، له هيچ سه روبه ريكی نه ته نها پرسى پي نه كرابوو به لكوو ناگاداریش نه بوو. بينگومان و سه د جار بينگومان كه مالی عوسماناغا گه لیک له نه ویش و له موحسين پروفیعی-ش ناگادارتر بوو.

هه لگيرسانی سه رله به رى نه وه هه ريمه له سونگه ی ده رچوونی فه رمانی گرتنی سه روک عه شيره ته كانه وه ده رسنکی كومه لايه تی و رامیاری له گه لدا بوو بز چاویکی بيويستبایه راستی و واقع له خوی نه شاريت وه. نه وه هه موو ناودارانه ی حيزب و نه دنامه چالاكه كانی فه رمانی گرتنيان ده رچوو. هه بوو تنياندا گیراشن، هيچ كه س گونی پي نه بزووت و دنيای بز نه ورووژا، كه چی چوار پيټج «اقطاعي» كه سه ساله های سال بوو ميشکی خه لق له دژيان ده ناخندرا و ياسای «ته سوييه» و «نيسلاح زيراعی» و ثامانجه كانی شزپشی چوارده ی ته مووزيش خه ريكی به هيچ دانانيان بوو، به رانه ر فه رمانی حكومه ت راست بوونه وه دنيايان به دوا دا هات.

حيزب كه وا جگه له هه ندی ليژنه ی محه للی به ولاوه له به رنامه یدا نه بوو هه لستيته سه رپنجی و ياخيگه رى ناچار ما له ترسی پووتانه وه باوه ش به وه لکه وته دا بگريت. تا نیستاكه ش ريكاری بزچوون و بيركردنه وه ی جه ماوهر هر وه هايه. له نمونه دا ده ليم شينخزاده يه ك له هه ولير به كاره ساتی ئوتومزبيل تيدا چوو ده يان هزار ره شوپووت و فلاح و عه مه له و توجار و كاسبكار. جگه له هه موو حكومه ت، به دوا ی جه نازه یدا رويی. نه دبينيکی سه ربه چه پ له هه ولير له ناكاتدا مه رگ پيچايه وه تاكوته رای نه وه خه لقه ی له گه لدا چوو بز گورستان. هر دوو پروداو هی ۱۹۸۷ بوون، منیش ليره دا نه م تينينيه له شه وی نيوان رژی يه كه م و دوه می مارتی ۱۹۸۸ ده نووسم، سى ده قيقه ی لاداوه له سه عات يه کی پاش

نيوه‌شه‌و. هژشنيكيشم لای گرمه‌ی ته‌ماپنبووی مووشه‌کی ئيرانه داخوا، خوا چه‌په‌ره‌مان بدات، که‌ی ده‌ته‌قیت‌وه.

پاش ئه‌وه‌ی پرووی دا و باسم کرد له پسانی «مووی معاوییه»‌ی نیوان حکومه‌ت و سه‌رۆک عه‌شره‌ته‌کان هیچ ترووسکه نه‌ما نه‌کوژیت‌وه له‌وانه‌ی من به به‌رچاوی خۆمدا ده‌هیتان و به ئومیدی پووجه‌ل فتيلم هه‌ل‌ده‌کیشان.

له یه‌که‌م دیدهنیم له‌گه‌ل عه‌بدولکه‌ریم تا ئه‌و پۆژه‌ی که ده‌بده‌به‌ی یاری پیکردنی منداڵانه به نووکه ده‌رزى ئه‌و بپیاره عه‌نته‌رئاکاره‌ی گرتنى سه‌رۆکه‌کان فشایه‌وه، من ئه‌وه‌نده ماندوو بووم و هینده‌م پشوو خواردبۆوه و زیده مه‌سره‌فم به ملدا هاتبوو چی دیکه به به‌ره‌وه نه‌ما‌بوو هه‌لیگوشم. چومه‌وه کزینی و بیده‌خل لینی دانیشتم. به ناچاری، دواى هه‌ندیک پاشماوه‌ی مه‌شغه‌له‌تى ئه‌و چه‌ند مانگه ده‌که‌وتم وه‌ک مه‌سه‌له‌ی محاکمه‌ی عورفی سه‌ربه قوتابیه‌کان.

راستییه‌که‌ی ئه‌گه‌ر وردبین بین له دیار کردنی میژووی پرووداو ده‌بی سه‌ره‌تای شیناوی و ئازاوه و بگه‌ربه‌سته له هه‌ل‌ستانی مه‌حموده‌وه ده‌ست پێ بکات نه‌ک یازده‌ی ئه‌یلوول. ئه‌و پۆژه ده‌ست‌نیشانه‌ی ئه‌یلوول سه‌ره‌تای بزووتنه‌وه‌ی له‌شکر و فرۆکه‌کانی حکومه‌ته. په‌نگه یه‌کی حوزیران له بارینت بۆ ئه‌و میژووه.

ده‌یانگوت به‌دره‌ددین عه‌لی به عه‌بدولکه‌ریمی گوتبوو ئه‌و یاغییانه ریگای هاموشۆی نیوان شاره‌کان ده‌گرن. عه‌بدولکه‌ریم گوتبووی «الشعب فى إنطلاق...» تۆ بڵنی زه‌عیمیش و به‌دره‌ددینیش ئه‌گه‌ر ده‌فته‌ری غه‌بیان خويندبايه‌وه و دوا‌پۆژیان تیدا دیتبايه ده‌بوو ئه‌وه بکه‌ن که کردیان؟ له زۆر باردا «حتمیه»‌ی پرووداو له ده‌روونی مرۆف ده‌زیت‌وه نه‌ک له زالبوونی داخوازی واقیع به‌سه‌ر ئیراده‌ی مرۆفدا. لیوا عه‌بدی ده‌سه‌لاتی هه‌بايه «حتمیه» شتیک ده‌بوو زۆر جودا بیت له‌وه‌ی پرووی دا...

له‌و هاوینه‌ی ۱۹۶۱ مالى ئیمه و مالى مامم وه‌کوو هه‌موو هاوینیک چوونه چنارۆک، من له کۆیه مامه‌وه، قه‌ت وه‌ها نه‌بووه مالى ئیمه له کزینی دواى چوونمان بۆ چنارۆک چۆل بووینت، بایی ئاوه‌دانیی ده‌رگه کراوه‌یی خه‌لقى تیدا بووه به‌لام ئه‌و سا‌له دواى تیکچوونی عه‌شیره‌ته‌کان له‌گه‌ل حکومه‌ت هه‌میشه شویتى وه‌ک چنارۆک وێ‌رای ماله‌کانی ئیمه و خاوه‌ن ره‌ز و باغه‌کان چه‌کداری عه‌شایری تیدا

دهبوون، زۆریشیان که ناسیاو و هیندیکیان خزمیش بوون دهچوونه مهجلیسی دایکم له ژیر کهپره تهقلیدییه کهی قه دپالی گردی «هۆبهی مه لایان» که پینشی دهگوتری گردی «دارتیلان» چونکه خهتی تهلهفونی کۆیه و رانیه له سهرووی شاخهوه دههات ههتا دهگهیشته دارتیلیکی تۆپهلهی گردی پشت کهپره کانهوه. لهوینوه ههتا ناو باغهکان تیل وهکوو پست، بی دارتیل، به ههواوه سه ره ژیر دهبوونهوه.

ئهو دۆست و خزمانه که جاری گهرمه ته ریق بوون له چهک هه لگرتن دژی حکومهت دهیانگوت به وهنده سویند و قورئانه مانگیك نابا عه بدولکه ریم رجا له فلانه کهس دهکات بۆ چاره سه ر کردنی ئهو نا... لیهی کردی. وهی که «ئامین» م دهکینشا لهو دوعایه نامه قبووله. کوردستانه که مان، وهها بزنام، به خری بووه مهیدانی چه کداری عه شاییر.

لیره دا بهر له وهی ده رفه تی قسه یییکم له دهست بچیت و نه توانم بۆی بگه ریمه وه ده لیم من که زووتر گوتم عه باسی مامه نداغا سه ربه لایه نیک بوو نه ک هه ر له خۆوه ئهو هه لوه سته نه گونجاوهی له گه ل بریاره گشتیه کانی پیشوو هه لبژارد، لهو ده مانه دا جاری به لگه م نه بوو هه ر به لیکدانه وه گه یشتبوومه ئهو قه ناعه ته، دواتر له م و لهو به فسکه و قسه ی ژیر لێو پترم بۆ روون بۆوه هه تا بهر له سی چوار مانگیك له ریکه وندا مامۆستا حیلمی شه ریف گوتی له ده می عه باساغای بیست که به فه رمانی له خۆی گه وره تر چه کی هه لگرتوو و رینی هاتوچۆی حکومه تی به ستوو. به تیرادیته یی ئه م شایه دییه ی مامۆستا حیلمی-م به پالپشتی بۆچوونه کۆنه که ی سالی ۱۹۶۱ ی خۆم هینایه وه. ده نگیشم نه ده گه یشته مامۆستا حیلمی ئیزنی لی وه ربگرم.

ئالقه‌ی چوارده‌يم

سه‌ركيشی له عه‌شاير و حيزبه‌وه به‌رده‌وام بوو، حكومه‌تیش له بوواله‌تدا هه‌لوه‌ستينكى نايه‌تى «سليبه» هه‌بوو به‌لام ده‌مزانى ده‌قه‌وميت و خراپيش ده‌قه‌وميت.

له‌و هاوينه‌دا نزىكبونه‌وه‌م له شينخ ره‌ئووفى خانه‌قا، له كه‌ركوك، به‌نيازى خزمبون كيشايه‌وه بۆ خوازيتى كچه‌گه‌وره‌كه‌ى. ئەم هه‌نگاوه كه مه‌سره‌ف به دوا خۆيدا راده‌كيشيت وه‌هاى لى كردم پتر هه‌ول بده‌م بۆ ده‌رامه‌د له رېنى محاماته‌وه. ئەو ساله هه‌تا رۆژى ۱۱/۹/۱۹۶۱ كه له‌شكر بزوت و بۆمباردمان ده‌ستى پىكرد شه‌ش هه‌زار دىنارم له محامات بۆ هات. نابى خه‌يالیش بۆ ئەوه بروات كه‌وا ره‌نگه پىوه‌ندىم به عه‌بدولكه‌ريمه‌وه ده‌خلىكى به‌و ده‌رامه‌دوه هه‌بووبى. به‌دنيايه‌وه ده‌لیم دۆستايه‌تيم له‌گه‌ل عه‌بدولكه‌ريم له‌لايه‌ن مه‌سره‌فه‌وه به‌گران ده‌كه‌وت له‌سه‌رم. به‌نمونه، ئەو ۲۵ كه‌سه‌ى كه له به‌نديخانه‌ى كه‌ركوك به رجاى من به‌ربوون سه‌د دىنارى خسته‌ كىسه‌مه‌وه له برى مه‌سره‌فينى كردم كه له‌و سه‌فه‌ره‌دا دووسه‌د دىنارى تىپه‌راند، ئەو سه‌د دىناره‌ش كاكه‌ حسيتى خانه‌قا و كاكه‌ى حاجى مه‌حمود به‌ته‌قيه و شه‌رمه‌وه به‌ ناوى كاله‌كدراڻه هيتايان منيش به شه‌رمه‌وه له‌به‌ر حورمه‌تى ئەوان وه‌رمگرت ده‌نا كه‌س نيه‌ پياوه‌تتى وه‌ها گه‌وره به پارهى وه‌ها كه‌م بفروشت. زه‌يدى ئەحمه‌د ئەفه‌ندى ئاگادارى مه‌سه‌له‌كه‌ بوو، نيوه نوكته و نيوه راست، ده‌يگوت، ده‌عوای وه‌هام له‌بۆ بى پنى ده‌وله‌مه‌ند ده‌بم...

هه‌رچۆنكه‌ بىت ده‌رده ئەزه‌لييه ميراتييه‌كه‌ى به‌زىنى له‌نگه‌رى ده‌رامه‌د و مه‌سره‌ف نه‌ ئەوسا و نه له هه‌چ پله‌يه‌كى عومرمدا ره‌هاى نه‌كردووم، نه‌ په‌رۆشيشى لى ده‌خۆم نه‌ ئەگه‌ر سه‌رله‌نوئى به‌ ژياندا بيمه‌وه رىيازگۆرى ده‌كه‌م:

شاهى كه‌ نه‌بى راده‌بويزين به‌ فه‌قىرى
بۆ ئەهلى قه‌ناعه‌ت له‌ پلاو خۆشتره‌ داندووك

مهحامات و مهشفهلهتی عادهتی و سهروبهری خوازبیتنی سهفهری پئ دهکردم بژ ههولیز و کهرکووک و بهغدا و سلیمانی. له سهفهریکی سلیمانیم یهک سهلاجهی نهوتی و یهک میانهی تهوریزی ۳ به ۴ م کری بهمرجینک له ده مانگدا نرخهکهیان پئ بدهم. ئهوسا میانهی تهوریزی به ههشتا دینار بوو، نرخى سهلاجهکه م لهبیر نهماوه. کارهباى کزینی «دی سی» بوو سهلاجهی نهدهگیرا.

هاوین ورده ورده خشکهی بهرهو پاییزی دهکرد، دنیاش بینسهروبهر تهلهزگه بهستوو بوو، خهلقیش به دیار قهزاقهدهرهوه چاوی دهزهقایهوه. لهلایه ن چهکههگرنهوه هیچ ریگه نهبوو سهربه خوشیهوه بنیت وهیا چاره بدوزیتهوه وهیا چهک فری بدات.

گهیشینه ئهیلوول، رهنگه سینی ئهیلوول بوو له بهغدا دهگهراومهوه شهو له کهرکووک مامهوه. له نادیی زاپتان لهگهلهک دوو زاپتی کورد دانیشتن له باسی ئهو حالوباره دهداوین. زۆرم پئ سهیر بوو زاپتیکیان که کزینی و کزنه برادهری قوتابخانهی سهرهتاییشم بوو بیناکانه له بینهیزی جهیش دهدا تا ئهوهی چارهسهر کردنی فرۆکهکانیشی بهلاوه زۆر ئاسان بوو. من لهو وتووێژه گوینگر بووم پتر لهوهی بیژهر بم، چونکه چ دهسهلاتیشم نهبوو فهرقیکی نهدهکرد باوهرم پنی کردبایه یان نا، دواتر دهركهوت ئهو گهشبینیه هیچی بهسهر هیچهوه نهبوو.

نیستاکهش له بیرم نهماوه چوناوچونی بوو لهگهله قانیدی فیرقهی دوو و موتهسهرفی کهرکووک به شهو له نادى زاپتان کۆبوومهوه. من هیچ کامیانم نهدهناسی و پئشتر نهمدیتبوون، له سالانی دواتردا زانیم موتهسهرف سهد عهبدولپهزاق سهد مهحمود بوو که ئهویش عهسکهری بوو. له سالی ۱۹۶۳ ش بووبوو موتهسهرفی سلیمانی. باوهرت ههبن له دهمی دانیشتمان نهمدهزانی کامیان قائیده کامیان موتهسهرف، چونکه ههردووکیان جلکی سویلیان له بهردا بوو بهلام ئهوان منیان باش دهناسی. من بژ ههلسهنگاندنی ههلوهستی حکومهت. هی جهیش بهتاییهتی، ئهم دیدهنیهیم کرد، بژ ئومیدیکیش به دلمدا دههات بژ دۆزینهوهی ریگهیهکی ئاشتبوونهوه.

له قساندا تیگهیشتم که بهو زووانه جهیش دهبزوی بهرهو کزیه و رانیه و ههر شوینیکی پنیست بئ. بۆم دهركهوت ههر ئهوهنده دهسهلمینن که کهسیکی بیهوی

سهلامهت دهرچې له و گرووپه ی چهکیان هه لگرتووه دهتوانی له م دوو سنی پوژدها خزی بکیشیتوه نه گهر ئاره زووشی بوو بیتته که رکوک موته سه پرف و قائید فرقه ریزی لی دهنین. له م بواره وه بۆ قسه یه ک چون زانیم باشم دهناسن. گوتیان خاله کانت و دوستی دیکهت که قسه ت بیانگاتی با فرست نه دزپرتن، ئیمه چی چاکه ی نه وان بیت و هعدی شهر ف بیت و هها ده که ی.

من چونکه دهمزانی خاله کانم و که سی دیکهش ئاماده ی ههنگاوی نه وتویی نین، خویشم به و هممدا تینه ده پیری ته کلیفی نه وتۆ له که س بکه م. له و دوو که سه م نه پرسی ئیوه چوناوچونی ده توانن په نای که سیک بدن که له لایه ن زه عیمه وه فه رمانی گیرانیان دهرچووبیت، ریشی تیده چوو قائد فرقه و هیا موته سه پرف له باری و ههادا به نامه ی به رژه وهندی ئاسایش ده سه لاتیان پی درایی. من ته نها نه وهنده م لی پرسین هه تا چهند رۆزی دریژه مۆله ت هه یه بۆ هه ولیکی نه وتویی؟ و ابزانم پینچ رۆزیان مۆله ت ناو هیتا.

سبهینی چوممه وه کۆین یاتاگی بیتومیدیم لی رایه خست و له خه فته خواردن نه بی هیچی دیکه نه کرد. له و رۆژانه دا که حکومه تی ناوشار ده سه لاتی نه مابوو له بهر چه کداری حیزب و عه شیرت، له گه ل کاکه زیادا زوو زوو سه ری قایمقام «رعد مشحن الحردان» مان ده دا. ماله کانمان له چنارۆک هاتبوونه و ه شار.

پوژی ده ی ئه یلوول دهمه و عه سر ته یاره یه کی مۆدیل کۆنی ته نه بۆ به سه ر شاردا تیپه ری و به یاننامه یه کی هه ره شه ی فری دا به هه زاران نوسخه، که وا سبهینی له شکر به ره و کۆین دی. هه ر به ره له ستی و ده ست کردنه وه یه ک به رانه ر له شکر بکری شاره که کاول ده بیت. به یانی پوژی یازده ی ئه یلوول له بانی کۆشک جاری به سه ر چارپاوه راکشابووم پوژیش گزنگی نه دابوو دیتم له لای پوژاوی جنوبیه وه دوو ته یاره وه کوو دوو برا داهاتنه زه وی و دوو که لی ته قه مه نیشیان به دوا یانه وه شریته ی پینچه ل پینچی ده کیشا. زانیم ئه م هیرشه بۆ سه ر نوخته ی ته فقیشی چه کداره کان بوو که له سنی کیلۆمه تری شاره وه به سه ر سیزبیانی هه ولیز و که رکوک و کویه وه یان ساز دابوو. یه کسه ر راست بوومه وه دهنگی خه لقم دا که له سه ربانان نه میتن نه کا بیلزووم بینه ئامانجی شه ستیری فرۆکه ی گینچه لاوی. نه ختیک بیناکی و هیا نه شاره زایی سه ری کیشایه وه بۆ نه وه ی پیکه پینکی کۆمه له

کړنکارينکي سواربوو بوو له ږڅ شاروهو بڼ سهر ئيشي خوځياني دهبردن تهيارهيان گهيشتي و گوللهباراني کردن عهملهيهک کوژرا. بهمه دا خهلق ترسي رښيست. تنانته حههه عهلی ئاموزام له سهرباني کوشک چاوی لي بوو تهيارهکه تهقهی کرد بهلام پيکهپهکه بڼ حههه عهلی له نهديودا بوو، لهو بهرزوهو به دهنگي بلند گوئی مهترسن ئوه تهقهی ترساندنه، جارئ له سهربان بوو خهبر هات که عهملهيهک کوژراوه و پيکهپ پيکراوه کاکه عهلی وهها ترسا به زحمهت له قادريمان هاته خوارئ. لهگهل کاکه زياد ئو ږڅهش بهينیکی تهواو لای «رعد» بووين. چهکدارهکان نوختهی تهفتيشيان چؤل کرد و بڼی دهروچوون چونکه تفهنگي ههناسه سارد چی پڼ ناکرئ لهگهل تهيارهی ميگ، مانوهی چهکدار له شوينی خڅی، دواي ئاشکراوونئ، له مردن بهولاهو چی دی پڼوه نييه.

هيزيکی قهلهبالغی عهشاير له ديگهله بوو، وهختيکی جهيشيان لي نزیک بڼوه و چند تهقهيهکی ليکردن ههمويان پايدوستيان لي کرد. شهوئ، دنيا تاريک بووبوو جهيش گهيشته شار، ژناني سهر به چهپ به چهپلهريزان به خيريان هيتان، بهلام مهرحهباي لي نهکردن. من و کڅمهليکی کهساني مالي خڅم و هی مامم و ههندی خڅمی ديکه لهسهرباني کوشکی ديوهخانه بووين که له دهوروپشتی خڅی بهرزتر بوو گويمان له گرهي زريلی جهيش و چهپلهريزاني ئافرهتان بوو، حالهتيکی کهسası ئهوتډ دايگرتم خڅم بڼ نهگيرا، پشتم له خهلقهکه کرد ږووهو ههبيهسولتان لهو تاريکيهدا فرميسکی ههسرهت و بيندهسهلاتی و ههستی شوورهيی کردنی ئو چهپلانه سهری کرد. تا ئو دههه تهجرهبهی وهها تالم نهديتوو. سهرلهبهري چهکداری عهشاير که بهتهما بوون عهبدولکهريم دهخالهتيان پڼ بکا وهها ههلاتن نهبيتوه. ئنجا ژنانيش بڼيان تهواو کردن بهو چهپله و ههلهلانه، وههام دههاته پښ چاو که کوردی دهلي پهردهی نامووس دارزا.

دواي يهک دوو ږڅ جهيش بهرهو رانيه ږڅی. عهسری ږڅی چواردهی مانگ «رعد» قايمقام هاته لام، گوئی پښ هاتنی جهيش نهدههاتمه لات نهوهک خهلق له سهرمی حيساب بکات به ترسنوکی. منيش بي ئوهی قسهکهی لي به داويوه بکهه پڼم گوت، لهوهتهی جهيشيش هاتوه لزووم نهما به هاتنم بڼ لات بڼی سهرم لي نهدايت. چی له کڅيه و رانيه ږووی دا له بهرگه نهگرتن و کڅلدان نمونهی ههموو

شوینتیکی دیکه بوو که چه کداره کانی به گیاننکی گهرمی بیتته جره به یی و ساده ییه وه دنیایان دابووه بهر داس. یه کهم ته قه یی چه کدار له جهیشیان کردبیت ئه وه بوو خاله جندیم و چند که سینی خوی له رینگه یی نیوان رانیه و دهر به نددا بهری جهیشیان پی گرت.

سری و خاموشییه ک ولاتی داگرت، ئه وه ندده هه بوو خوتبه کانی زه عیم که پری «شدر مذر...» بوو گهرمی داده هیتاین. هه رچند بار زانیه کانی خوی رقی لی بوون. چه کیان له حکومت هه لنه گرت، عه بدولکه ریم به فرۆکه بزمباردmani کردن. بیگومان وه های چووبووه دل که ئه و چه کدارانه یه کجاره کی برانه وه، به لام حیسابه که وه ها دهر نه چوو.

یه کهم زه بری به حکومت که وت ئه وه بوو خه زینه یی مه عاشاتی کزین له نیوان کویه و دینگه له به تالان چوو دوو که سینیکی تیدا کوژرا له خه لقی شار که به ریکه وت له و ئوتۆمبیلده بوون خه زینه یی ده هیتا بۆ کوی. دیسان وه ها ریکه وت بۆم که به شه، دهوری فهجر، بکهومه رینگه به رهو مووسل. ئه مجاره یان شوینی رووداوه که به سامتر بوو به لام روحه بهر، مه گهر میروو، دهنه دنگ و به نگی نه بوو... سه فهریکی دیکه له زستاندا بوو، کاتینکی وه ها دهرچووم که گه یستمه لای شیخه لوان سینه ری لووته به رزه که یی پیره مه گدروون له دهشتایی دهسته چه پمانه وه بوو. هاوینان که رۆژ هه لده کشی سینه ره که یی پیر به رهو گهرمین پاده کشی.

تازه هه راکه گهره بوو بوو. حکومت دوا ی به کارهیتانی هیزی جهیش و هه لاتنی چه کداره کان به رقیه یی به خه لک دهنووسی بۆ پیرۆزبایی له زه عیم. عه سرینکیان له مه لاکانه وه وه لامم بۆ هات یان ئه وان بیتته لام یان من بچمه لایان له مزگه وتی گهره، من چووم حکومت به فرمانی مووته سه بریف داوا ی لی کردبوون بروسکه یی موباره کبادی بۆ زه عیم بنیرن. چند مه لایه کی «العلماء الاحرار» دهر حال ئه مره که یان جینه جی کرد، هه رچی مه لا مه عسووم و مه لا زاهیری مه لا سادق و هاوړیکانیان که تیکراییان ده کهس بوون له منیان پینچایه وه ئاخز بتوانم ئه و ته کلیفه یان له سه ر شان هه لبرگرم. هه لبهت به من نه ده کرا. بریاریان دا بروسکه لی نه دن. دوا ی یه ک دوو رۆژ هه موویان گیران و بردرانه هه ولیر.

به دره ددين علي بڼخوړمه تپي له گه لډا كړد بوون. دوورخرانه وه، به گرتوويي بڼ به غدا، له ټاكامدا كه وخته شوينكي پي ده گوترا «فضيليه»، واپزانم. له نيوان به غدا و به عقوبه يان حيله. من چهنديكي له دهستم هات (كه ميشم له دهست دهات) بڼيان خهريك بووم. دواي چه ند مانگ له حبس و موحاكه مه كه وا زور بڼره حمانه مه لايه كي كزيي له «علماء احرار» شايدپي له مه لا مه عسووم دابوو به جزريك بابي ثيعدام بكات. موحسين روفيعي يارمه تپيه كي باشي دا له به ره لډانيان. من له به غدا بووم كه به ربوون، هر روزه لايان ده بووم. مايه وه بگه رڼه وه بڼ وه زيفه يان. قهول بوو به يه كه وه بچينه لاي مديري ثه وقافي عام، ماموستا «بهجة الاثري»، كه ناسياوم بوو. تا من چوومه ئوتيله كه يان ثه وان چووبوون بڼ ثه وقاف. كاتيک من پنيان گه يشتم لاي سكرتيري «مدير عام» چاوه نږي ئيزني چونه ژووره وه يان ده كړد. من رڼگام ټاچووغ بوو، به ماموستا به هجتم گوت مه لاكان دينه لات. گوتي. تږ ده بينم لزووم چپيه به ديتني ثه وان؟ ليم نه سه لماند. خولاسه بانگي كړدنه لاي خږي. له لايه ن وه زيفه يانه وه گوتي من ناتوانم بيانگيرمه وه بڼ وه زيفه يان چونكه به فهرمانی حاكم عه سكه ري عام لن خراون. به ئيزني خږي له ته له فونه كه يه وه قسم له گه ل موحسين روفيعي كړد له باره ي گيرانه وه يان بڼ وه زيفه و مزگه وته كانيان، گوتي هر ئيسته ثه مره كات بڼ ده نيرم. مالي به خانه ي خوا بڼ، بيست ده قيقه ي نه برد قسه كه ي خږي گه يانده جي و مه لاكان گه رانه وه سر شوين و وه زيفه كه يان. من هر چه ند به رپرس نه بووم له نه ناردني به رقيه يان بڼ زه عيم ديساننه وه چونكه پيم گوتبوون موباره كبادي كړدن شووره ييه دلم نا نارام بوو له گرتنيان جگه له وه ي كه هه موو دؤست بوون و خويشم مه لازاده.

له لاپه ره ١١٢، به رگي دوه مي حاجي قادري كزيي، له موناسه به دا ناوي مه لاكان هاتووه. له مانه پيتجيان به ربه حمه ت شادبوون، ثه مه ناوه كانيانه، مه لا مه عسوومي هه ورامي، مه لا محمه دي مه لا علي، مه لا محمه د ثه مينی مه لا عاسي، مه لا فه تحولا ي عه بدولكه ريم. مه لا علي حاجي توفيق. زيندووه كان، ته مه نيان دريژ بيت ثه مانه ن، مه لا زاهيري ماموستا مه لا صادق، مه لا ثه نوهری شيواشاني، مه لا سه دري مه لا سالحی خه تيب، مه لا محمه دي ثه مينی كاني ره شي، شينخ حسامي تاله باني. (له

شەوی نینوان پۆزی ۲ و ۴ی مارتی ۱۹۸۸ ئەم دێرانەم نووسی).⁵⁰ تازە مەلاکان گیرابوون پێم کەوتە سلیمانی هەوالی کۆیەیان پرسی. گوتم خەلقە کە بە بانگی کەلەشیر نوێژ دەکەن چونکە شار مەلای تێدا نەماوە بانگ بدات.

دوای سێ سێ ساڵەکان کە کۆچ و لایەکی کارەساتە کە ئێوە پۆزانە لە بیران نەماوە وەیا کۆبۆتە وە و مۆ دەتوانی بە خۆینی ساردەووە چەندوچۆنیە کە هەلسەنگیت. بە راشکاوی دەلێم عەبدولکەریم غەدری لە خۆی و لە خەلقیش کرد کە هەلایسانی هەراکە بە هەند هەلنەگرت تا ئێوەی خۆی یاری دەی خێراکردنی دا. کە هەرا دوای کۆبۆنی بێسە دایە وە نەختیکی لە سیاسەتی گۆرەبێ و بنەپەتی و بێسەلەتی گۆرێ و بەیانیکی دەرچواند بە لێ خۆش بوون لە هەموو ئەو کەسانە کە چەکیان هەلگرتبوو جگە لە سەرۆکەکانیان، بەمەشدا ئومیدی هەبوو زۆربە چەکارەکان دینەو بن نوای حکومەت. کە دیتی کەسی ئێوە گۆی بە بەیانە کە نەبزووت وەهای زانی ناتەواویەکی بچووک تێدا. ئەم جارە خۆی لە خۆتەبە کدا «حتی رۆسەم» بێشی خستە پەرەوێزی مەرحەمەتی خۆیە وە کەچی بێسوود بوو.

مەسەلە کە لەو دەرچووبوو بریتی بێ لە ساردایی نینوان دۆستان کە عەدەتەن بە موحامەلە و قەسە شیرن دەگۆرێ بە دۆستایەتی. شەکی عەشیرەتگەری بە هەراکە وە نەمابوو، پەنگی قەوماوەتی تۆخی دایە وە. من لە سەرۆبەری کۆشتنی سەدیق بەگ بە سەرۆکەکانم گوت، نابێ خەیاڵتان بۆ ئەوە بچێ کە هەرایەکی ئێوە بەرپای بکەن لە دەست خۆتاندا دەمینیتە وە. شۆرش خاوەنی لەبارتری هەیه بۆ سەرپەرشتی لیکردنی.

لە بەرەو کۆتایی پاییزی ۱۹۶۱ سەفەری «هەنگوینە مانگ»ی ژنەپنانم کرد بۆ بەغدا. دوو حەفتە یەک مایە وە و گەڕایە وە بۆ کۆین. زستانی نینوان ۱۹۶۱ و ۱۹۶۲ م لە کۆین بەسەر برد. فارووقی برام تووشی نەخۆشییەکی قورس بوو. گانگەری لە پەنجە پێی پەیدا بوو ئازارە کە وەها بوو دەیکەیانە سنووری شیتی. لە بەغدا دکتۆر عەمەلیەتی بۆ کرد ئەوسا تاکە دکتۆریک بوو شارەزای ئەو نەخۆشییە بێ. بە

⁵⁰ - شیخ حسامی تالەبانی و مەلا زاهیری ماموستا سادق و مەلا سەدری سالحی خەتیب بە دوای کەندا کۆچی دواییان کرد (ئەمەم لە پۆزی ۱۰/۴/۱۹۹۴ نووسی).

دریژایی نه ساغیه که ی له ده می عه مه لیه ت هه تا گه رایه وه کۆین حه مه عه لیی ئامۆزام و شیخ فاتیحی خاله سهدر له گه لی بوون. هه ر به وان کرابوو ئالۆزبۆزی و توندوتیژی و ده ست وه شانندی ئه و رۆژانه ی فارووق ته حه مول بکه ن. دلسۆزیی مرۆف له جاری وه هادا خۆی ده نویتنی.

له و سالانه دا بوو، واته نیوان ۱۹۶۱ و ۱۹۶۲. مه رگی حه ماغای ئه و په حمانا غام بیست. بروسکه یه کی پرسه م نووسی، یادی گیانی کوردایه تی ئه و مرۆیه ی تیدا بوو، به رێ نه کرا. پاش پتر له پازده سال نوسخه ی ئه م بروسکه یه به ده ستی کۆره گه وه ی گه یشت. چا و نو و قان دن له گه لیکی وه کوو کورد تا ئه وه ی ره و نه دیترێ به بروسکه ی پرسه ناوی ببرد ریت به لای ئه و گه په مندالانه یه ده چیته وه که له به شیکی فیلمه که ی چارلی چاپلن «میهره جانی چارلی» دا ره ویه کی نه فسی مرۆف وینه کیش ده کات به وه دا که چارلی سی رینگر به سه ر گر دیکه وه سه ره تاته کی له پۆلیسه کان ده کرد تابزانی چۆن خۆیان لێ بپاریزی، له تیلایکی چاوی راستیه وه پیلای پۆلیسیکی دیت که له ته نیتشت ئه ژنویه وه بوو. گورج نه ختیکی خۆل هه لدا به سه ری و شار دییه وه. ئه مه بوو چاری پۆلیس که واه سه ر سه رییه وه وه ستا بوو. عه بدولکه ریمیش هه روه های ده کرد له چاره سه ری ده ردی کوردایه تی.

سالی ۱۹۶۲ پیر بوو، من محاماتم سارد بووبۆوه و سه فهرم که م بوون چونکه باری ولات هیته دی جار ان هه زی به گه ران و سوورپان نه ده کرد. له بیرم ماوه رۆژیکیان پاش بارانه بوو له که رکوک ده گه رامه وه بۆ کۆین، به سه ر عه ره بانه ی ده سه ته وه خیارم دیت، بیست کیلۆم کړی له ناسکترین خیار به دووسه د فلس، کیلۆی به ده فلس. له رینگه تووشی خه زوولم شیخ ره ئووف هاتین له گه ل کار به ده ستیکی سه ره پهرشتیکه ری کتیبخانه ره سمیه کان که له به غدا وه به خۆی و خیزانییه وه هاتبوون، چووبوونه کۆین و ده گه رانه وه به ره و به غدا. کابرا و خیزانی سپاسی ئه و میوانداریه یان کرد که لینیان کرابوو بی من. شیخ ره ئووف خۆی مه شوور بوو به مشوور خواردنی میوان و به خیزه یانی، تا بشلین ره ووی بۆ میوان گه ش بوو.

له کژه ی سالدا بوو مودیر ناحیه ی ته قته ق له دووکانی دووکانداریکی کژیی ده سه ریژی لێ کرا و کوژرا. کابرا زۆر دۆستم بوو، دۆستی گه لیکی دیکه ش بوو،

گهشتی ژيانم

نه شمزانپوو هيچي نه وتوی کردی کوشتن هه لښگرئ به لام مه نتيقي هه را و ئاژاوه جودايه.

له زستانی نښان ۱۹۶۲ و ۱۹۶۳ بوو نه شرهيه کم ديت دروشمي «حوکمي زاتي» ي هه لگرتبوو. هه رچه ند داستاني گهشتي ژيان جينگه ي شه رده دندووکني بيردوژانه ي تيدا نابيته وه، ديسان ريم هه يه بايي پيوه نديي نه و دروشمه به بيروباوه ري نه وسام - هي ئيستاشم - کورته يه کي وتوويزم له باره يه وه بکه مه چه ند هه نگاوکي رينيازي نه و رۆژگارهم.

به هه نديک له رابه راني حيزبم گوت. ئيوه نه گهر سوور بن له سهر نه و دروشمه له وانه ن به قورسايي داخوازييه کاني دابهيزين و په ککه وته بين، چونکه حوکمي زاتي وه کوو مال رينکخستن بۆ ئاسان کردني گوزهران و کار رابه راندن ته رتيبيکي برايانه و ليک حالي بوون و به يه کتر رازي بوونه نه ک هي کوته ک و شه ره چه په لۆکه يه. سه ره خويي له گه ل چه ک هه لگرتن خزمه به لام حوکمي زاتي وه ک دابه ش کردني ولات بۆ چه ندين ليوا و قهزا و ناحيه به دۆستايه تي ده بي. نايه ته عه قله وه حکومه ت هه موو مانگيک به حه قی کوته ک هينده ملوین دیناره ی بنگرفت بۆ قهزا ياخود حکومي زاتي بنيزئ له ئاکامي دوژمنايه تي و شه ر و گنجه ل. نه مه و گه ليک تيبيني ديکه که ليره دا جينگه يان نابيته وه که وته ناو وتوويزمانه وه. قسه کانم چ ئاکاميکيان لي چاوه روان نه ده کرا جگه له وه ي که به خه به ره يتاني چه ند ده مارکي نوستوو بوو له هوشي چه ند ناسياويکدا.

نه و دروشمه زۆر نه شه کايه وه چونکه دروشمينکي عاتفي بوو پتر له وه ي داخوازي «قوناغ» بيت، زوريشي نه برد له سه ره تا کاني ۱۹۶۳ عيراق به بارکي ديکه دا گوزرا. له کۆيه بووم، رۆژي پينجي کانوني دوهم، سبه ينه بوو نه جيبه ي خوشکم خه به ري دامئ له که رکوکوه وه به ته له فۆن که بووم به باوکي کورپک. پرسى بۆ ناويک، گوتم ناوي بنين «ده وه ن»:

ده وه ن ئاخړ ده بيه ته داري گه وړه

مه ري له ر خزمه تي بۆ گۆشتي چه وړه!

بۆم نه‌لوا سه‌فه‌ر بکه‌م و کوره‌که‌م بیینم، نه‌ش ده‌کرا له‌و وه‌زه‌عی زه‌یستاندارایی دایکیدا سه‌فه‌ریان پینکری.

له‌ هه‌شتی شوبات، ٢٤ رۆژ دوا‌ی بوونی ده‌وه‌ن، رادیۆی به‌غدا کردی به‌ هه‌رای دوهم «به‌یانی ژماره‌ یه‌ک»ی گۆرانی باری سیاسی. چوار سال و شه‌ش مانگ و بیستوپینج رۆژ که‌وته‌ نیوان چوارده‌ی ته‌مووزی ١٩٥٨ و هه‌شتی شوباتی ١٩٦٣. له‌و چوار ساله‌دا بایی ده‌ نه‌وه‌نده‌ی چل سالی پینش خۆی هه‌را و مه‌زاد و خوینرێژی و شیرازه‌ تیکچوون رۆوی دابوو، که‌ نمونه‌یه‌کی رۆوداوه‌کانی جیهانی سینه‌مه‌ به‌ خۆی و دلگه‌رمی و ناواقعیته‌ و تیزرۆیی و بیته‌جره‌به‌یی و دووربوونی له‌ گیانی سه‌رده‌می زه‌رپه‌ قلاشی و ئاسمانگه‌رییه‌وه‌.

له‌ نۆی شوبات عه‌بدولکه‌ریم و مه‌هداوی و تاها شینخ ئه‌حمه‌د و ئه‌فسه‌ریکی بچوک ئیعدام کران. عه‌بدولسه‌لام له‌ به‌ندیخانه‌را بردرا بۆ سه‌رۆکایه‌تی کۆمار. په‌رۆشم بوو ته‌ها شینخ ئه‌حمه‌د له‌ دوو لایه‌نه‌وه‌ بوو یه‌کیان ئه‌وه‌ بوو که‌ له‌ ده‌می نیابه‌تی هه‌وه‌ل جارمه‌وه‌ خۆی پێ ناساندم و گه‌لێک جوانمه‌ردی و دۆسته‌وازی و ئاکاری ره‌سه‌نی په‌سه‌ندم لێ دیت. له‌ سالی په‌نجاوچوار به‌م لاوه‌ هه‌تا ١٩٥٩ به‌ ده‌گه‌ن نه‌بی یه‌کترمان نه‌دیت. له‌و ساله‌دا که‌ کۆ هاتبوو ئاژاوه‌ ده‌ست پینکات چوومه‌ لای له‌ وه‌زاره‌تی دیفاع. له‌ باره‌ی تیک هه‌لدایی بیسنوور و بینسوده‌وه‌ له‌گه‌لی دوام، پینوه‌ی دیار بوو که‌ هاوباه‌ره‌ له‌گه‌لدا، به‌لام بۆم ده‌رکه‌وت ده‌سه‌لاتی چاره‌سه‌رکردنی له‌ ده‌ستدا نییه‌ نه‌شیویست دان به‌و راس‌تییه‌ وه‌یا شیرازه‌پسانی هه‌یمنی و ئاسووده‌ییدا به‌نینیت، ئیتر خۆی به‌و په‌راندوه‌ که‌ گوته‌ حه‌زه‌که‌م به‌ نووسین بیرورای خۆت و چاره‌سه‌رکردنی گه‌روگره‌تم بۆ رۆون بکه‌یه‌وه‌. من به‌لێنم پێ نه‌دا هه‌یچشم بۆ نه‌نووسی جارێکی دیکه‌ش چاوم پێ نه‌که‌وته‌وه‌.

لایه‌نی دووم ئه‌وه‌ بوو که‌ ته‌ها خۆی خه‌سار کرد، وه‌یا حالوبار خسته‌یه‌ شوینی ناله‌باره‌وه‌. مرۆی وه‌ها مه‌رد، بۆی حه‌یفه‌ و خۆ دۆزاندنه‌، نه‌توانی له‌ گه‌ژاویک دوورکه‌ویته‌وه‌ که‌ ئه‌گه‌ر ناحه‌زه‌کانی نابانایه‌وه‌ به‌ به‌لگه‌ی تاوانباربوونیانی حساب ده‌کرد. گه‌لێک جار وه‌ها ریک ده‌که‌وێ که‌ په‌ندی پینشینی مه‌شور «سواربوون عه‌یپکه‌ و دابه‌زین دوو عه‌یب» فرزه‌ له‌ مرۆ ده‌بریت. وه‌ها خۆشه‌ که‌ پیاو

جاريكيان ئه و پهندهى لى به راست گه را دهرفه تي هه بى له جارى دوهم پيوه ي نه بى. تاها بزي نه لوا و تيدا چوو.

ئه گهر ئاله تيك خه يالاتى دلى عه بدولكه ريم سى. له ده مى رووبه رووبوونى مه رگدا، وه رگرتبا ئايا له باره ي هه لوه ستي به رانه ر كورد، كه هويه كى گرنگى رمانى بوو، چى لى ده گيرايه وه. په شيمانى يان چه سره ت خواردن له به كارنه هيتانى ئه و په رى درنده يى؟ ده شى بلتين له شيوه ي نمونه ي بچووكدا ئه وه ي لى گيرايه وه كه وا بنگومان به دلى ناپوليون و هيتله ردا هاتوو له دواى هه ست كردنيان به هه له كوشنده كه ي هيرش بو سهر رووسيا. چه ند خه يال ده كه مه وه هه ر «دوگول» م به بيردا ديت به نمونه ي مرويه كى بريارى ميژووى سه لماندبى له حالى ده سه لاتدا كه هات و چاره سه رى مه سه له ي چه زايى سه پاند به سهر فره نسدا. توخوا ئه وه ي ئه مهريكا له قيتنام و رووسيا له ئه فغانستانى كرد دوعايه كه ئامينى بو بكيشيت؟

له روژى يه كه مى هه راي هه شتى شوباته وه چه كداران برژانه ناو شار به لام نه ك به دوژمنايه تى برژيمى نوئى. من ئه و پاله ي ليم دابژه له سه رى به رده وام بووم. چه كداران ده هاتنه لام. به ته واوى ساردايى دواى گوتاره كانى ١٩٦٠ يان له بير خويانيان بر دبووه، له گه لمدا گه رموگور بوون. وازانم به شيكى ئه و گوزانه يان له وه وه بوو كه قسه كانم له ته جره به ي ئه و چه ند ساله دا به راست ده رچوون. له غه يرى كوردايه تى بيفيل هيچ فاكوفيكى نانكى سووتواوى نه خسته كاسه ي كورده وه. هه رچى قسه ي لووس و بارىك و چه ور و شيرينى ناو كتيبان هه بوو به هه موو ئايديزلوجياى به هه شتى سهر دنياوه له نووكه چه قز و شه ره شه قيان به ولاوه بو كورد تيدا نه بوو. به لئنه خوشكه له كان وهك پاداشى دين هه لده گيران بو قيامه تى دنيايى.

په نجا روژه به سهر ته مه نى ده وه ندا تيه رى ئنجا پيم كرا سه فه ر بكه م و ببينم. خزمينه مندا ل پارچه جه رگى باوك و دايكيه تى. بو من كه له ته بياتمدايه په نجه له و شته ي باوه رم پنى هه يه گير بكه م خوشويستنه كه عاده تى نه بوو. چه زم ده كرد هه موو كاتم له گه ل ئه ودا به سهر ببه م و لئشى تير نه ده بووم. له و به ينانه دا حكومه ت كه له لايه ن حيزبى «به عس» وه پيك هاتبوو، دوو وه زيرى كورديشى تيدا بوو، له گه ل چه كداره كان و توويژى هه بوو بو گه يشتن به چاره يه ك له

مهسه له ی مافه نه ته واییه کانی کورد. وهفدیکی «شعبي» رېک خرابوو له جياتی حکومت پتوهندی به چکداره کانه وه بکات، شیخ رهزا شه بیبی و حسین جه میل و فایق سامه ررائی و زهیدی ئه حمده ئه فهندی و فهیسه ل حه بیب ئه لخه یزه رانی تیدا بوو، هاتوچوی بۆ لایان ده کرد بۆ قال کردنه وهی داخواییه کانیان و نرخاندنیاں له لایه ن حکومت وه. له ئاکامدا وه ها په سهند کرا که کزبوونه وه یه کی گشتی کورده واری له کزیی پیک بیت بۆ گه یشتن به بریاریک له سهر داخواییه کان.

من له بهر گه لیک هۆی جودا و همه چه شنه ئومیدم بتهیز بوو له ئیمکانی گه یشتن به لیکرازیبوونی حکومت و چه کداران له سهر چاره یه کی مامناوهنجی. به ئانقه ست خۆم دوورخسته وه له کزیی هه تا نه چمه گیزاوی هه لسه نگاندن و نرخاندن و چه ندوچونی ئه و مافانه ی بۆ کورد ره چاو ده کړی. به هانه ی ده وه ن که دلشیم بۆی ده چوو فریام که وت له و خۆدزینه وه م. کزبوونه وه ی ئه و خه لقولایه له کزیی دریزه ی کیشا، بیستم له وانه یه به ده وامدا بنیرن پیئشه دستیم کرد و له پیش هه تاو به ږم به خۆمدا دا و چومه به غدا، دوا ی سه فهرم به دوامدا هاتبوون به لام تهیره که فری بوو. جه ماعه تی خالان و پژده ریه کان له مالی من دابه زیبوون، ههر تاقمه ش مالیکی بۆ خۆی هه لبژاردبوو لئی میوان بووبوون. له پاش چه ندین کزبوونه وه وهفدینکیان هه لبژاردبوو له چوارده که س که بچن بۆ به غدا و له گه ل «وهفدی شعبي» بدوین بۆ پالوته کردنی پرۆژه یه ک له سهر بنگه ی «لا مه رکه زی» بۆ کوردستان. ناوی منیشیان خستبووه وهفده که وه که هه رچه ند جینی شانازی بوو ئه م ما له دلدا پینم خۆش نه بوو چونکه نه مده زانی له ئاکامدا به چی ده گه ین یان ناگه ین، که نه گه یشتین سه ره نجاممان چی ده بی.

خۆمان، خه لقی عاله می سینه م، شاره زای خۆمان هه ین له ليقه وماندا چ به یه کدی ده که ین. جارئ له بیر که س نه چوو بۆوه سالی ۱۹۵۹ چه په کان خه ریکی چ پرۆژه یه ک بوون بۆ غه یری چه پ، که له هه شتی شوبات خزیانیان دایه پال عه بدولکه ریم چییان لئ هات و چۆن بوونه قاورت و ره شه با. سبه ی که تیک گه یشتن ده ست نه که وت چ رېبازیک ده کړیته وه تئیرا برۆین؟ چ له ده وه ن و مالو حال بکه م؟ دیسانه وه موشکیله ی گوزهران هاته وه پیش وه ک که له سه ره تای شۆرشی ۱۹۵۸ بۆ به شداری کردنم له لیژنه ی ئیسلاحي زیراعی هه مان موشکیله م هه بوو. ئه مجاره

مال لە كۆيە و مندال لە كەركووك و خۆم لە بەغدا، ناشزانم چەند دەمىنەوه. باش بوو ئۆتيلمان لەسەر حكومەت بوو، سەمىرامىس يان سەندباد، ھەردوو يان بەتەنىشت يەكتەرەوه بوون. جىي تىدا ھەوانەو ھەمان بوو، بۆ ئەوسا لە ئۆتيلە ھەرە باشەكان دەژمىردران.

و ھا داندرابوو كە چوار دە كەسەكەى بە وەفد دانرابوون ھەفتيان ھىزبى بوون ھەفتيشيان بىلايەن. من لە بىلايەنەكان بووم، كاكە ھىستى خانەقا و مەھەد سەعید خەفاف و رەشىد عارف و سەمەدى حاجى مەھەد و عەقید روكن (و ھيا زەعیم روكن) مستەفا عەزیز و يەككى دىكەش كە ئىستا ناویم نایەتە بىر بىلايەن بوون. ئۆتيلەكەمان بە درىژايى رۆژ و ھەتا بەشىكى شەویش دەتگوت كارىزە بازارە.

ھەستم دەكرد ئەندامانى ھىزب كە پىماندا تىدەپەرىن بە ھىنديان ھەلنەدەگرتىن رۆژىكان بەرىكەوت لە ژوورىكى ئۆتيلى فلورىدە كۆمەلىك لەو گەنجە بە خۆ نازىوانە لە دەورى سالىح يوسفى كۆبوونەوه منىش رینگەم كەوتە وئ. سالىح بۆ تەلەفۆن داواكرا، من لە مەسەلەيەك رايەكم دەربەرى بە لای خۆمەوه وەكوو ئەلفوبى بوو كەچى گەنجەكان و ھا يەخەگىرم بوون بە موناقدەشە ئەمما ھا...!! سالىح ھا تەوه بەسەر گەرمەى دەمەتەقەدا، كە تىيانگەياند مەسەلە چىيە بە توندى تىي رابخورين كە سنوورى خۆيان رابگرن و بزائن لەگەل كى قسە دەكەن...

من لە رۆژىكى دىكەدا، قەلەبالغىيەكى گەورەتر لە ھى ئەو رۆژە لە سالىونى سەمىرامىس كۆبووبوونەوه لە حزوور جەلال تالەبانى رووم لە خەلقەكە كرد گوتم. ھىزبىيەكان كە دەمانگەنى بە چاوى پەپوولە و پىشولە سەيرمان دەكەن با منىش بىروراى خۆم لەم مەسەلەيە دەربىرم، جارى لە پىشەو دەلنم من كە ئەندامەتىم قبوول كەردووه بە ئەرک و مەسرەفى خۆم بەسەر دەبەم ئومىدىكىشم بە ھەزىفە و پاىەى بەرز نىيە، ھەرچى ھىزبىيە بە تەماى مزە و پاداشتە. لەلایەن ريز و بايەخىشەو ھەتا بە تاقىكردنەو ئىسپات نەبى كە مروى ھىزبى بنیادەمى خاوەن ئىرادەيە من بە ئالەتتىكى بىئىرادە و بىبىروراى دادەننم. ئەوپەرى پاىەى پنى بدەم ئەو ھەيە كە بە تووتى دەدەم لەو ھەدا كە قسەى غەير دەجویتەو ھە. ئەمانە و ھى دىكەى وەك ئەمانىشم گوت بى ئەو ھەي كەسيان بە دەنگ بىن.

هر روزه له داوهتی که سینگ بووین، له سهره تاوه بئ خهم و خه یال بووین به لام که وتووێژ درێژه ی کیشا ههستی مورا قه به مان کرد. له سهر بریاریکی که کۆبوونه وهی وهفدی کوردی و هی شه عبی دای، ئیمه که وتینه سهر ریک خستنی پرۆژه ی نه و «لامه رکه زی» یه ی که بۆ کورد سه لمیت درابوو. من له و لیژنه یه دا بووم، خوا هه لئاگرئ خه ریکی پرۆژه یه ک بووین وه ها خه ست و خۆل بوو حکومه ت به هه واوه ره فزی ده کرد. زۆر جار به ده نگ ده هاتم، هی دیکه ش تیبینیان ده رده بری که ئهم ماده یه و فلانه رسته قورسه، مام جه لال ده یگوت ئیوه ئاگادار نین خه لقه که له ولاتی خزمان، مه به ستی چه کداره کان بوو، ئه مه یش به که م ده زانن. له به ره و کۆتایی پرۆژه که بووین سه مه دی حاجی مه حه مه دی به ننا گوئی، ئه من حکومه ت بم لامه رکه زی-یه که بۆ خۆم داده نیم چی ده مینیت وه بۆ خۆتان بئ.

به رپر سه زله کانی حکومه تمان له هه لکه وت و پنداویستدا ده دیت. له کۆتایی نیسان سه فه ریکم بۆ کۆیی کرد پشوویه کی راحه ت دا. به هاره که ده تگوت به هه شته. ده ون خه په تۆله بوو بوو. که له کۆیه م به جیه یش ت نوستوو بوو لیم بوو به هه سره ت تا دیتمه وه دنیا چوو بووه باریکی دیکه وه.

وهک له هه موو دنیا دا خه لقی ده بنه فره باوه ر هه روه هاش حیزب و حکومه تی «به عس» به رانه ر کورد له بیروباهه ردا خوار و ژوور بوون. رۆژیک له رۆژان سالح یووسفی و من و (وا بزانه کاکه حسینی خانه قا-ش) له گه ل مام جه لال چووینه لای سه رۆک وه زیران که ئه وسا خوالیخۆشبووی ئه حمه د هه سه ن ئه لبه کر بوو. «عه لی سالح ئه لسه عدی - علي صالح السعدي» و «سالح مه هدی عه مماش - صالح مه دی عماش» وا بزانه «هه ردا ن تیکریتی - حر دان تیکریتی» یشی لا بوون. له گله یی و گازه نده ی دوو لایه نی سالح مه هدی عه مماش گوئی به راستی ئه گه ر له فلانه شت نه گه یه یه ک شه ر ده که یه ن. عه لی سالح سه عدی هه ر ته ماشای ده کرد. که ئه مانه رۆیشتن سه ره ک وه زیران قورئانیکی له چاوی میزه که ی به رده مییه وه ده ره ینا و سویندی پێ خوارد که خزی له و باوه ردا نییه. ئنجا داوای کرد له مام جه لال که بچئ بۆ لای سه رۆک جه مال عه بدولناسر به لکوو دوا ی تینگه یشتنی حالوباری ولات به ئامۆژگاریی ئه و، ناکۆکی به ته ره ف بیت. مام جه لال دوا ی ئه و دیده نییه به یه ک دوو رۆژ چوو بۆ میسر.

به ر لهو پوژه به ماوه يه ک، که جاري بزه يه ک به سهر لينوی پوژگار هوه مابوو. له داوه تي نيوه پوژه ي محامي نه جيب بابان بووین. تيان گه ياندم که من دواي خواردن بمينمه وه. تومز وتوويزيک له گه ل برا فه له سستنيه کان په سهند کرابوو، مام جه لال و سالح يووسفی و من له م بهر، «نايف حه واتمه» و «باسل الکبيسي»، نوينه ري به عس، له و بهر ماینه وه بؤ گفتوگؤ. دواي قسه ي شيرني عاده تي نايف حه واتمه دهستي کرد به قسه. بؤم ده رکه وت قسه زانه و ده زاني بؤچی داده وشينيت و نيشانيش ده پيکيت. له بنه رتدا کؤبوونه وه به نياز ي هه لئاني دؤستايه تي و پيوه ندي بوو له نيوان دوو بزوتنه وه ي نازادکردني فه له سستين و ره پيش خستني کوردايه تي هه رچند نازانم له سهره تاوه هه ردوو لا به ته ماي چي بوون، قه تيش نه مپرسيوه چ حکمه ت هه بوو لهو کؤبوونه وه و وتوويزه ي دوورودريژ نه ماما به پني مه نتيقي هه ر کؤبوونه وه يه ک بي، دياره له هه وه له وه چاوه نؤري ليکتر نزيک بوونه وه يه ک هه بوون دهنه ئه رکي بيسوود بؤ چيه.

نايف دهستي کرد به شريته يه کي پر له مه نتيقي ره وان و هه لسه نگينراو و بي هه ناسه سواي دوورودريژ که سهرله به ري بريتي بوو له مومکينه بووني هاريکاري نيوان هه ردوو لا تا ته وه ي وه ک که ثايه ت ده لئ «ما لهذا الكتاب لا يغادر صغيرة ولا كبيرة إلا أحصاها» قسه کاني نه و له جياتي هه موو عه ره ب عوزري ده هيتايه وه که ناتوان بؤ خاتري کورد. غه رب و شه ريکه کاني نه وت و ده وله ته کاني درواسي و ره جعيه تي ناو عه ره ب له خو يان زوير بکه ن و هه ر هه وليکيشيان هه بي بؤ سوودي کورد هه مووي بي به ر ده بي و ده بيته به فيرؤچووني ماندوو بوون و ئه رک و مه سره ف. لهو ناوه دا فه له سستنيه کانيش پريان نيه و ناتوان و له به رژه وه نديان نيه خؤ بؤ کورد ماندوو بکه ن که وا نه هيچي بؤ نه وان لي شين ده بيته وه نه بؤ کوردش سوودي ده بيت. خولاسه جغزي بيئومندي به ده ورده ا کيشاين، هه ردوو سه ري به ياز و قه پات.

من ليزه دا غه در له ره وان بيزي و مه وزووعيه ت و ريچکه ي ريکوپيکي قسه کاني ده که م که به چهند قسه ي قوت و قرتاو، دواي بيستوپينج سال، سنيه ريکي ده هينمه ناو نه م يادداشته وه. نه وه ي نايف گو تي وه ها ريک بوو بنووسرا بيه ده بووه

گوتاريځي سياسي و نه‌دهبي و پهندياري و به‌رژه‌وه‌ندناسي له چه‌رچل-يک و هه‌نري کيسه‌نگه‌ر-يک ده‌وه‌شايه‌وه.

که له قسه‌کاني بڼه براده‌ران له لاي خۆمانه‌وه منيان هه‌لبژارد بڼ وه‌لام دانه‌وه. دواتر به بيرمدا هات که ده‌بوو زووتر تينگه‌يه‌ندریم کڅوونه‌وه ده‌بيت و ئامانجيش لني فلانه شته وه‌لاميش وه‌ها و وه‌ها بيت. من به ته‌واوي له تاريکاييدا بووم. له‌وانه‌ش بووم پيم نه‌کرئ له‌پر وه‌کوو فه‌يله‌سووفي ژير و خه‌تيبي ره‌وانيژ بدویم به‌لام خۆتالغ چي به زارمدا هات جني ره‌زامه‌ندی براده‌ران و خۆيشم بوو. له پيشه‌وه موباره‌کباډيم له نايف کرد له‌سهر ئه‌و هه‌موو زانياره سه‌لبيه‌ي که له باره‌ي کورده‌وه له ناو دلیدا کڅي کردوته‌وه که‌وا منيکي خاوه‌ن مال هينده له ماله‌که‌م شاره‌زاي لايه‌ني تاريک و ويرانی نه‌يم. ئنجا گوتم ئه‌و هه‌موو ته‌نگوچه‌له‌مه‌يه‌ي مامۆستا نايف له مه‌سه‌له‌ي کورديدا دژزيه‌وه که من سيه‌ريځي لي ده‌زانم له چاو ئه‌و، حيكايه‌تيکم به بيردا ده‌هينيته‌وه که ده‌لي کابريه‌ک بڼ ده‌عوايه‌کي چوه لاي عه‌رزوخالنووسينک. ئه‌ویش عه‌ريزه‌يه‌کي وه‌ها به سۆز و ئازاري بڼ ريک خست. که خوينديه‌وه بڼي. کابرا به هه‌ردوو ده‌ستان له سه‌ري خڅي ږاکيشا و گوتي من هينده مه‌غدوورم به خۆم نازانم؟ کورديش وه‌ها گلزهری له ليژيه‌ي؟ ئنجا گوتم مامۆستا نايف که ديت له کولانه‌ي به‌رژه‌وه‌ندی عه‌ره‌به‌وه سه‌يري مه‌سه‌له‌ي کورد ده‌کات ده‌بيته ئه‌و ئينسانه ژير و هينم و له‌سه‌ره‌خويه‌ي که نايه‌وي دلئ ميروو له خڅي بره‌نجيتي که‌چي شوږشي چوارده‌ي ته‌مووز به‌رپا بوو هر بڼ خاتري ئازاردان و ره‌نجاندن و تووره‌کردن و حه‌يابردني ئه‌و لايه‌نانه و حکومه‌تانه‌ي که به‌هيچ دينان نابي له گول تالتريان پي بگوتري به‌پني ږاويژي ئينستاکه‌ي مامۆستا نايف. له‌و بابه‌ته قسانه کران و هه‌ردوو لامان براده‌رانه لينکدي جودابووينه‌وه چي ديکه‌شم نايف و باسل نه‌ديته‌وه، له‌و سالانه‌دا خه‌به‌ري کوژراني باسل له فره‌نسه بلابوڼه‌وه.

له ږوژاني دوايني ميس چاوډيريمان به سه‌ره‌وه بوو به جوړيک لني بزر نه‌ده‌بووين. سه‌ينه‌ي هه‌شتي حوزيران بزم هه‌لکه‌وت بچمه ده‌ره‌وه له ئوتيل بي

ئەوێ هەستم پینکریت. خۆم گەیانده برادهریکی «سالح مەهدی عەمماش»⁵¹ بە تەلەفۆن پینی راگەیانده کەوا من لای ئەوم و هەموو ئەو خالانەیی جینی نەسەلماندنە لە حکوومەتەو دەشی چار بکریڤ وەک ئەوێ کە دھۆک نەبیتە لیوا با لە مووسڵ دایەرەییکی سەر بە مۆتەسەرپی مووسڵەو هەبیت بنۆزیتە کاروباری کوردەکانی ئەو لیوایە. گۆتی ئیوارێ قسەیی لێو دەکەین. ئیوارەیی ئەو رۆژە قەول بوو عەمماش و وەزیری دیکەش بینە کۆبوونەوێ دوو وەفدەکە. من گەرەمەو ئەوتیل ئارەزووشم بایە دەرویشتم بۆ هەر کوێیەکی بمویستبایە.

تا ئەو ئیوارەیی سێ پرۆژەیی لامەرکەزی لە دەستدا بوو. یەکیان هی ئیمە، دوهم هی حکوومەت، سینیەم هی عەلی حەیدەر سلیمان. لەو کۆبوونەوێدا سالح عەمماش گۆتی وا باشە وەفدەکە ئەو سێ پرۆژەیی لەگەڵ خۆی بباتە لای کوردەکان هەتا بزانیڤ کامیانیان بەلاو پەسەندە ئەمما تکایە بەند مەبن و زوو وەرەو. سەبەینی پاش شەوێکی کە نوستن لە سەربان مەنع کرا، پینچ کەس⁵² لە ئەندامانی وەفد و سایقیکی سەر بە حیزب، دواي بەرچایی و دوعا خوازی لە باباعەلی و فوئاد عارف کە هاتبوون بەریمان بکەن. بردراین بۆ تەیارەخانەیی «مەسکەر الرشید» و پاش سەعاتیک لە تەیارەخانەیی کەرکووک دابەزیندراین و هەر لەوێ خراینە ژووریکەو کە وا پێ دەچوو هی «تضمید- برینپینچی» بیت. دوو قۆلتغی شکاوی لێ بوو و هیچی دیکە.

ئەو رۆژە و ئەو شەو و رۆژی دواتر هەتا تاریک داهاات لەو ژوورە بووین بەلام نانمان دەدرایی و پینی سەراومان هەبوو. کە دابەزین و رادیۆمان کردەو گۆیمان لێ بوو کە چۆن شەر دەستی پێ کردۆتەو. شەوی دوهم گۆیزراینەو بۆ

⁵¹ - ئەو برادەرەیی عەمماش موحامی حسین جەمیل بوو، لە رۆژانی نشوستی سالح عەمماش-دا بە هانای هاتبوو بەلام زوو برادەرییەکەیی فەرماویش کرد، بەپینی کە حسین جەمیل پاشا بەبێتیک بۆمی گیرایەو.

⁵² - ئەو پینچ کەسە بریتی بوون لە: سالح بووسفی، کاکە حسینی خانەقا، بابەکر پزەدری، عەگید سەدیق و من. سایەقەکە وایزانم ناوی برايم بوو نازناویکی عەشیرەتانهشی بەدواو بوو.

ټينزيباتخانه ي عسكهری.⁵³ له ژووریکي زهماني عوسمانلييان شەش قهریزلەي به چەرچەفی پاکه وهمان بۆ ئاماده کرابوو. نانیکي باشمان خوارد. من ٤٣ سعات بوو

٥٣- لیرەدا که به گهشتی ژياندا دیمه وه بۆ که له بهر گرتنی که موکه سربیه کی که له ده می بلاوکردنه وه ی ئالقه کاندای دهرفته ی دریزه پندان و درکاندنی هه موو مه به ستیک نه بوو ته جره به یه کی شه ویک له شه وه کانی نه و ټينزيباتخانه یه ده گیرمه وه که نه وسا به نه نتي له ده رووندا پتوه ی خه ریک بووم: شه وی سینه ممان بوو - دوا ی رۆزاوا نیازیکم له دلای خۆمدا گرت. نه و شه وه له حیسابی به رنامه ی رادیو به سهر دوو شه موه وه ده زمێردرا نه وسا ی ئیستگه ی رادیوی قاهیره له هه فته دا دوو شه وان قورثانی «شیخ محهمه د ریفعت» ی بلاوده کرده وه یه کیان له شه وی دوو شه موو نه وی دیکه شیان له شه وی چوارشه موو. گوتم بابزانم نه و قورثانه به چ ده ست پێ ده گات که ده کیشیته وه بۆ نه وه ی پنی ده لێن «استخاره».

ده بی بلیم مرفو که که وته باری گومان له گیانی خو کردنه وه چه ندیکي خو گیری و بی هه لپه بیش بکات، له هه ناودا خوتخوته ی هه مه جور ده ییزنویت. خوتنه ر پینم برۆا بکات چی لیرەدا باسی ده که م، سویتندی له سه رپی به خاکی پاکي کوردستان، یه ک نوخته خو کردی تندا نییه. شیخ محهمه د ریفعت له سه ره تاي خویتندی تا ته م ئایه ته ی ده ربهری: «وما یلکم الاتقاتلون فی سبیل الله و المستضعفین من الرجال والنساء والولدان الذین یقولون ربنا اخرجنا من هذه القرية الظالم اهْلِها». راستییه که ی ته سکینییه کی گه شم هه ست کرد، له وه شدا سه یروسه مه ره په یدا نییه چونکه تو که هاتیت زاری تاو له هه لده ی و بۆ دۆرد جه هارت نامزه د کرد و دۆرد جه هار هات بلیت و نه لیت پنی ده زرووقیته وه چ جایی نه وه ی ده فته ری چاره نووسی خوت لئ به نیاز گرتیت.

شه و راشکا و گه یشتینه ده وری سعات ٢-٣ ی باش نیوه شه و که وام ده زانی ته نها من به خه به رم گویم له زیلی ته له فۆن بوو. به پنی قسه ی کابرای به ربهری ته له فۆن که وه رامی سوئالی ده دایه وه دیاربوو لایه نیک به دوا شوینی ئیمه دا ده گهریت و بۆ مه به ستیکشه نه ک له ساغوسه لامه تیمان ده برسیت. له وه ده مانه دا دوو کابرای پۆستال له پنی پیاسه یان له کوریدوری بهر ژووری قاوشه که ی ئیمه ده کرد، یه کیکیان له دوه میانی پرسی: «هذوله منوهم، شنوهم... ته مانه کین، چین» له وه رامدا پنی گوته «هذوله وفد شعبي» لئی پرسیه وه سه ره نجامیان چی ده بی؟ گوته هه ر ئیستا «حرس قومي» دین و وه ریان ده گرن و ته واو ده کرین «بنتهون» ی به کارهینا. من له ژیر سایه ی خه وی رواله تیمه وه گوتم: «خوايه قورثانه که ت وه های نه گوته...» تومه ز له وه ده مه دا کاکه حسین خانه قا و بابه کرد پزده ریش به خه بهر بوون به لام نه وانیش پنی نه وه ی لیکتر حالی بن چرچه یان نه کرد و هه یچیان لئ به دی نه کرا که به خه بهرن یا شتیکان بیستوه.

راستىيەكەى من بە دالدا ھات ئەم موخابەرەيە و قسەى ھاموشۇكرەكان تەمسىلىيە بىت بۇ نزم كىردنەوہى مەعنەويياتمان بەلام پاش چەند مانگىك زانيم تىنزيبات «مرحوم عقيد محمد علي بدر» كە دۇستى كاكە حسين و ناسياوى منيش بوو كە لىنى داوا كرابوو بماندەن بە ھەرەس قەومى گوتىبووى ھەتا ئەمرى بەغداى بەسەرەوہ نەبى كەس دەستيان بۇ دريژ ناكات. من بەديار ھاتنى ھەرەس قەومىيەوہ خۇم مات كىردبوو كەچى نەھاتن و نەھاتن. سبەينى سەعات دووى نيوہرۇ كە دەستمان لە خواردندا بوو، دەنگيان دابن: خۇ گردكەنەوہ راتاندەگويزين. ھەر دوو كەسمان لە كەلەپچەيەك بووين، دەستى راستەى من و چەبەى كاكە حسين لە كەلەپچەيەكدا بوون. لە دەمى چوونە ناو ئوتۇمۇبىلدا «د. توفيق الانصاري» كە دكتورى خەستەخانەى كۇيە و دۇستم بوو، خۇى گەياندمى و گوتى مالمەوہ سەلامەتن سى رۇژ لەمەويەر چوون بۇ پۇژدەر... دلم نارام بوو.

لە پاش گەشتىكى پىچەلپىچ گەيشتىنە فرۇكەخانە، تومەز بەغدا دواى ھەولى ھەرەس قەومى واى بەسەند كىرد كە بمانگوتىزىتەوہ بەغدا و دوور لە ھەوہسى ھەوہسباران دامان بكات. بىنگومان كە ئىمەشى بە نامەى ھەلسەنگاندنى پرۇژەكانى لامەر كەزى ھەناردە كەركوك مەبەستى ئەوہ بوو رۇژنامەنووس و خەبەرنگارانى دنيا نەزانن ئىمەى مېوانى ھكۆومەت بووين بە ئەسپىرى ھكۆومەت.

دەبى لىرەدا ئەوہش بلىم كە سالىح يووسفى، نوپتەرى خىزب، دواى دابەزىنمان لە كەركوك رۇژى ۹/۶/۱۹۶۳ و بىستنى بەربابوونى شەر، خەرىك بوو گوتى خۇى بە غەلەت دابىنى چوونكە ھەرگىز ھەرگىز بەلاى ئىحتىمالى ۋەھادا نەدەچوو، تەنەت لەو چەند رۇژانەى دواىى وتوويزمان لەگەل ھكۆومەت كە باسى موراقتە و گۇرانى سىياسەت دەكرا دەيگوت ئەمانە ھەمووى ھەلبەستى ئىستىعمارە دەيەوى تىكمان بەرىدات... ئەو مەروى، سالىح يووسفى، ھىندە ساكار و دلساف بوو پىنەندىيەكى بە سىياسەت و گرىوگالى ماملەتى دىنابىيەوہ نەبوو، بە ھەلە رىگەى كەوتبوو ھىزبايەتى. رەھمەت لە گۇرى.

من ئەمە دەگىرەمەوہ نەك بە نيازى پىنمىوونى كىردنى خوتنەر بۇ سەر رىنگاى بەرەو غەيبەوہ كە دەزانم ديارەدى ئەوتۇبى لە نىوان ھەموو ئايين و ئاتابىنىشدا ھەيە، خۇ ئەگەر بىتتە سەر باسى خەونى راست چىشتى ئەو تۇ دەبىستىت سەرتى تىدا سور دەمىنى. ئىچا با پىت بلىم. دواى چوونەوہمان بۇ بەغداش كە خراينە «سجنى مەر كەزى» دىسانەوہ لە ۲/۶/۱۹۶۳ ئىستىخارەيەكى نەيتىم بە قورئانى ئىستەگەى بەغدا گرتەوہ كە دەورى سەعات ۴-۵ ى عەسر دەكرایەوہ. «ابو الحىنين شەيشە» بە سورەى يوسف قورئانەكەى دەست پى كىرد... ئەم سورەتە تەنگەتاوى سەرەتا

نەنوستبووم بەلام خوالخۆشبوو سالح یوسفی ملی بەسەر شانیدا لار دەکردهوه و دەنوست. تا سەعات دووی پاش نیوه‌پۆی رۆژی ۱۲/۶/۱۹۶۳ لەو شوینە بووین. بە تەیارە هاتینەوه بۆ بەغدا. لە مەركەزیکى «حەرەس قەومى»، لە فضل، دابەزیتدراین. شەوئى بردیانین بۆ «بەندیخانەى مەركەزى».⁵⁴ ئەوێ پێى دەگوترا

و فەرحنايى سەرەنجامى تێدايە. لە گەل خۆمدا گوتم، تا سنى رۆژى دیکە ناخۆج سەروسوراغیکى رزگار یوونمان دەردەکەوێت؟ رۆژى دواتر ۳/۶/۱۹۶۳ هەرای «مەسکەر الرشید» ی شیووغيەکان بوو کە وەزیری داخلیە و هێ خارجیەشی تێدا دەردەست کران. لە هەمان ئێوارەدا شاھین تالەبانی هاتە سجنە کەمان بەلام رێیان تەدا بیتە لامان. منى داوا کرد، چوومە لای لە ژووری مدیرى سجن، گوتى سبەى ئێوارە بە دواى چەند کەسێکتاندا دینەوه بۆ لای وەزیری داخلیە... سبەى ئێوارە کاکە حسین و بابەکر و منیان برد بۆ لای حازم جەواد، ئیتر ئەوێ بوو چووینە رانیە و هتد...

جوولە کە یەکی بەغاییمان لەو بەشە حەبسخانە یە لە گەلدا بوو، لە ژووری بەندیخانەوه ئاگاداری سەركەو کورکەى هەموو دنیا بوو، تەنانت سەر لە بەیانی ۳/۶/۱۹۶۳ پێمى گوت «اکو خربطە فى مەسکەر الرشید - واتە شیواوى لە مەعەسکەر تەلرەشید هە یە» زۆرى نەبرد فرۆکەى حەری کەوتنە هاتوچۆ بەسەر بەغداوه و پاش چەندین سەعات خەبەرە کە کەوتە بەر گوینان لە حەبسخانە کەدا.

من دواى ۳۱ سأل لەو بەسەر هاتانەدا دەقى ئایەتە باسکراوه کەم لەبیر نەما بوو، بابلیم شوینی هەموو وشەکانیم بە دروستى نەدەزانی، بە تەلەفون لە محەمەدى مەلا کە ریم - م پرسى کە دەزانم کاشفى ئایاتى قورئانى لایە، دەفە کەى بۆ گوتەوه. من لە جیاتى وشەى «الولدان» وشەى «الاطفال» و لە جینى «اخر جنا» وشەى «نجنا» م بۆ دەهات.

لە مرۆدا «شفافية» یک هە یە تە گەر زڕ نەبیت دەنگ و رەنگیکى پەنامەکان دەداتەوه وە ک کە دەزانین گیانلەبەرى دەشتودەر هەستى پێش پرووداو دەکەن...

تا ئیستاش تى نە گەیشیتین، سالیك لە سألەکانى ئێوان حەفتاکان و هەشتاکاندا چوینە کەى شارى کۆبى بەچکەکانیان بەخێو نەکردن و لە هیلانەکانیانەوه هەلیانداشتنە دەرەوه! بۆجى؟ ناشزانم ئایا لە شوینی دیکەى ولات ئەو دیاردە یە رووى دا یان نا.

⁵⁴ - بەر لە چوونمان بۆ قاوشى ناو سجن کە پێى دەگوترا «قلعة» و هەر قاوشەش رەقەمیکى هەبوو، ئێمە یان برده بەشى ئیدارەى بەندیخانە... هەر بە پێوه بووین هەتا دواى چەند سەعات کە بردیانین بۆ بەندیخانە، لەو بەینەدا «یدالله» یان هینا بردیانە لای محەققەکان. لە هاوارى کە

«قلعة» که هر به‌شه‌بندیخانه‌ئو ناوێ درابووین، بۆ ئیمه تهرخان کرابوو. من و کاکه حسینی خانه‌قا و عه‌گید سددیق له قاوشیک بووین، سالح یووسفی و بابەکر پۆده‌ری و یه‌ک دوویه‌کی دیکه‌ش له قاوشیکی ئه‌وبه‌ری هه‌وشه‌ به‌رینه‌که بوون. جاریکی دیکه هاتینه‌وه بۆ «فضل». شه‌ویکیان بردراین بۆ ته‌حقیق، ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل من ده‌دوا به «استاز» ناوی ده‌هینام گوته‌ی تو و که‌ستان «متهم» نین ده‌مانه‌وی ئه‌گه‌ر مه‌علوماتیکتان هه‌بێ پیمانی بلێن. راستیه‌که‌ی هیچ شتی‌کم نه‌ده‌زانی مه‌گه‌ر ئه‌و شته‌ی که بۆی ئۆتیلیش ده‌یزانی.

رۆژنیکان رامسپارد ته‌له‌فۆنم بۆ بکه‌ن له‌گه‌ل قاسم هه‌موودی⁵⁵ - وابزانم ری به‌ خۆم درا ته‌له‌فۆن بکه‌م - که‌وا له‌ فلانه‌ شوینم. بۆ ئیوارێ هاته‌ لامان. من و کاکه‌ حسین چووینه‌ ژووری ئیداره، زۆری پێ هه‌لگوته‌ین و به‌لێنی دا به‌ره‌و هه‌وراز ب‌روات بۆ دوان له‌ بارمانه‌وه، یه‌ک فهرده‌ میوه‌شی له‌گه‌ل خۆیدا هینابوو. ته‌له‌به‌یه‌کی پیتیجی سانه‌وییان خسته‌ ژووره‌که‌مانه‌وه.⁵⁶ به‌یانیان ده‌چوو بۆ

ده‌یکرد ده‌زاندرا چ توێژینه‌وه‌یه‌ ده‌یکه‌ن... ئاومان داوا کرد... هیچ. هه‌تا یه‌کنیک هات ناسیاوی کاکه‌ حسین بوو ناوی بۆ په‌یدا کردین.

ئهو شه‌وه‌ له‌ به‌ندیخانه‌ بووین، بۆ سبه‌ینی سالح یووسفی-یان برد بۆ لیپرسینه‌وه. پاش چهند رۆژیک که‌ هاته‌وه‌ له‌به‌ر ئازاری شانی نار‌ه‌حه‌ت بوو.

که‌ گه‌راینه‌وه‌ بۆ «فضل» و بردیانین بۆ لیپرسینه‌وه‌ یه‌ک دووانیکی دیکه‌ش له‌ نه‌ندامانی وه‌فد به‌گه‌ل ئیمه‌ که‌وته‌ن له‌وانه‌ سه‌مه‌دی حاجی مه‌نجه‌ل-م له‌بیره‌... بردنه‌که‌مان به‌ شه‌و بوو، بێ هه‌ره‌شه‌ و تۆقاندن. ته‌نانه‌ت نه‌ندامیکی یه‌که‌چاوی به‌عسی چوار که‌سی له‌ ئیمه‌ سواری ئۆتۆمۆبیلیک کرد. ئه‌گه‌ر بمانویستایه‌ ده‌مانتوانی له‌ ده‌ستانی ده‌ربه‌تین... ئهو کابرایه‌ له‌ ته‌بیانه‌وه‌ به‌ ئه‌ده‌ب بوو. له‌گه‌ل من زۆر کرایه‌وه‌ بوو. ده‌یگوت ئه‌گه‌ر ئاره‌زۆ بکه‌یت ده‌تبه‌م بۆ سینه‌ما. به‌لام نه‌ده‌شیا بێ براده‌ران بۆ هیچ شویتیک بچم.

⁵⁵ - قاسم هه‌موودی خاوه‌ن رۆژنامه‌ی «الثورة» بوو که‌ من له‌ ۱۹۶۰ چهند گوتاری‌کم تیدا بلاو کرده‌وه‌ له‌ نه‌قدی خه‌تی مارکسایه‌تی نیو سیاسه‌ت و فه‌لسه‌فه‌ی پارته‌ی.

⁵⁶ - ئهو ته‌له‌به‌یه‌مان ده‌ناسی. «عه‌بد ئه‌لحسین فه‌یلی» گیرابوو له‌ پاش هینان و بردنیک چهند شتیکی درک‌اند بوو لێ ته‌ئمین بوون، هاتوچۆی هه‌میشه‌یی ده‌کرد بۆ ئهو شوینه‌ی «مرکز الفضل» که‌ ئیمه‌ی بۆ ماوه‌یه‌ک تیدا راگیراین. که‌ ئهو ته‌له‌به‌یه‌ هاته‌ پالمان دوا‌ی به‌ینۆلکیک له‌ فرسه‌دا

ټيمنيحان رامسپارد به حسين جه ميل رابگه يه نې پانکه و نوټيم دهوئ، بشچيته لاي محامي مه زهر عه زواي ۵۰ دينارم بؤ لئ وه بگريټ. حسين جه ميل و مه زهر عه زواي جگه له وه ي پانکه و نوټين و پاره که يان نارد خوښيان هاتنه سهر دانم به لام نه کرا بيانينم.

جاريکي دیکه چووينه وه به نديخانه ي مه رکه زي، رږږي ۲/۷/۱۹۶۳ هه راکه ي «معسكر الرشيد» بو، وه زيړي داخليه و خارجيه له لايه ن ناژاوه چيپه کانه وه گيران

«عبد ټه لحسين» بانگي کردم ده ره وه ي ژووره که مان- گوتم تکه ليجني- واته که له بچم ده که یت؟ گوتی: «لا کاکه هذا الطالب جاسوس عليكم - ټم قوتاييه جاسوسه به سهر تانه وه» مينش به تووره ي و دهنگي به رزه وه گه رامه وه ژووره که و گلبي قورسم رامالي حيزب و چه کدار و هه راي بيلزوم کرد... ټو قوتاييه قسه کاني قوسته وه و گوتی ټيوه که وه ها هه ست ده که ن بوجي له گهل حکومت نادوين، ټه مانه و شتي دیکه شي گوت که زانيم بوجي به پاله په ستوي شونبزي هينايانه لامان... له گهل ټه مه شدا باوه ناکه م ټو کابرايه زماني خرابي لي گيرايين چونکه ره فتاري سهر يه رشتاني مرکز الفضل پتر به لاي موداراه ده چو له گهل ماندا. من براده رانم تي گه باندن ټو ته له به يه راسپارده ي حکومت ته. «عبد ټه لحسين» وای زانيبوو که ټيمه به يړي کراين له به غداوه بؤ کوردستان جاريکي دیکه ناگه ريننه وه بؤ به غدا. که گه رايته وه بؤ «مرکز الفضل» له هه لکه وتينکدا و زووبه زوو به دابز کاوييه وه به سالح يووسفي گوت: من هه رجي هه يه و نييه له چاکه و خرابي لي پينجه مي حيزبم (لکي به غدا) خستوته ټه ستوي توه که به لامه وه دهستي که ست ناگاتي... دواتريش ده رکه وت ټو قسه يه له «عبد ټه لحسين» وه به زور که وت له سهر سالح يووسفي... «عبد ټه لحسين» تا ټه وساش به رجاوي چه په ي رهش داگه رابوو. خوټنه ر ليم به داوټوه نه کات که به دوا کاته وه ده وروته سليمي حيسابي کوني بؤ ده که مه وه، ټه گه ره فته هه بایه جه زم ده کرد له سهره تاوه هه موو ناردي ناو هه نباني دل و دهروونم بؤ هه لر شتبايه به لام له هه وه له وه، له هه شتاکاندا و له قه واره ي گوڤاردا. ټو هه موو داستانه ي که له پورگي هه ناومدا ده جريوتن ربي پاله فره يان بؤ ده ره وه ي دهروون نه بوو و ټيستاش هه ر نييه مه گه ر که متاکورتيکي بابته ي ټه وتوبي که تا راده يه ک هي باس ليوه کردن و جيني خوشامه دي خوټنه ري عاده تيشه.

ته جره به ي هه ره گه وره فرازيبووني هه ست و هوښ و ره سيني بيروباوه ره به ده وري رووداو و ته جره به ي شخسي و تنک هه لبرينه وه و ورده زميري ليکدانه وه ي دوور و قووله.

به لām سه لامهت ده رچوون، هه راکهش کوژایه وه. ئیواره ی ئه و رۆژه شاهین تاله بانى هات گوتى سبه ی ئیواره وه زیرى داخلیه به دواى سى كه ستاندا ده نیرى. سبه ینى له معاددا به دواماندا هاتن. كاكه حسینی خانه قا و بابهر پۆدهرى و منى داواكردبوو. من سیته م بووم له چوونه لای وه زیر. چاوبوونى سه لامه تى رۆزى پینشووم لى كرد پینشییه وه دیار بوو خه ته رىكى كوشنده ی تینه راندووه. دواى موجه له، گوتى عه شایرى رانیه و پۆدهر ده یانه وئ له گه ل حكومهت رىك بكه ونه وه «او بالأحرى یستسلمون» وا دیاره متمانه به ئیوه ده كن داویان كردهون كه له و مه سه له یه ئاگادار بن سبه ینى هه رسیكتان ده چن بۆ كه ركوك له وینهش بۆ رانیه.

ده بوو بۆنیم جارئ هه ر له «فضل» بووین كاكه حه مه ی خانه قا سه رى لى ده داین. تنى گه یاندین كه له لایه ن مدیرى ئه منى كه ركوكه وه «نوورى خه یات - نوری خیاط» پێوه ندی پێوه كراوه بۆ هه ولی ئاشتبوونه وه یه ك و كوژاندنه وه ی ئاگرى شه ر. له و هه ولدانهش ته مه یه ك هه یه به كه سانی وه كوو ئیمه ی ناسیاو دۆست و خزم به عه شایه رى رانیه و پۆدهر و كۆیه. دیاره رىكه كه وتینكى له بار بووه بۆ هه وله كه ی مدیرى ئه منى كه ركوك، نوورى خه یات، كه خاله كانم و پۆدهر یه كان و دۆسته كانیان داواى هه رسیكمانیان كرده بوو بۆ ناوبژی كردن. من ده زانم خاله كانم زۆروكه م ئاگادارى نیازه كه ی نوورى نه بوون، ده یانویست له رینی داوا كردنى ئیمه وه بۆ ناوبژی كردن رزگارمان بكه ن. دواتریش له قسه كانم ده رده كه وئ چییان به چاوه وه گرتبوو له و هه ولوته قه لایه یان.

سبه ینى هه رسیكمان به ته یاره چوینه كه ركوك. كاكه حه مه و نوورى خه یات و كه مالى عوسماناغا چاوه نۆزبیاان ده كردین. ده ركه وت له پاش كوژرانی عه بدولكه ریم، كه مال به یینك خۆى شارده بووه دواتر به ناوى هاریكاری له گه ل حكومهت، كه حكومه تیش پینوستى به شاره زایی كه مال هه بوو، خۆى له حیزب نزیک كرده بووه به لām ده سه لاتى جارانی نه ماوو به به لگه ی ئه وه ی كه له وه ندیه ته یاره خانه نه بئ نه مان دیته وه. له جیگایه كى حكومه تی میوان بووین بئ ئه وه ی رئ هه بئ لنى ده رچین. خزمه تی باشمان كرا و كاكه حسین به ته له فۆن له گه ل ماله وه دوا. دواى مه غریب زه عیم روكن «سه عید قه تتان - سعید القطان - قائد قوة

الميدان» که هه‌موو مه‌يدانی حه‌ره‌کات له ژير ده‌سه‌لاتيدا بوو، له‌گه‌ل زعيم «سعيد الصقلي» و زعيم «عبدالجبار شنشل» و نووری خه‌يات هاته‌نه لامان. سه‌عيد قه‌تتان مرؤيه‌ک بوو هه‌تا بليی به‌ئه‌ده‌ب و نيازپاک و ده‌سته‌خاوين (نه‌ختيکی ديه‌که به‌لگه‌ی ده‌سته‌خاوينيه‌که‌ت پي ده‌لنيم). چه‌ندی خه‌يال بکه‌يت وتوويزی حورمه‌تکارانه و به‌ره‌و ئوميد و پشته‌و شه‌ر بوو.

سه‌بيني دواي به‌رچايی به‌هه‌ليکوپته‌ريکی «مبطن» - که ده‌نگ که‌م ده‌کاته‌وه و پياو ده‌توانی قسه‌ بيه‌ت - وه‌ختی خزی عه‌بدولکه‌ريم سواری ده‌بوو، له‌گه‌ل سه‌عيد قه‌تتان و نووری خه‌يات و کاکه‌ حسيني خانه‌قا و بابه‌کر پزده‌ری و کاکه‌ حه‌مه به‌رئ که‌وتين. به‌ دامه‌ن کزيه‌دا تپه‌رين، سه‌رنجم گرت ئيمه‌ له‌ سه‌فين به‌رزتر بووين. ره‌شانگ له‌و ناوه‌ زۆر بوو. له‌ مه‌قري ليوای (وابزانم) بيه‌ست که‌ زه‌عيم سدديق ئاميري بوو دابه‌زين. سه‌عيد قه‌تتان ئه‌وه‌نده نه‌جيب بوو پيش من و کاکه‌ حسين نه‌ده‌که‌وت به‌وه‌دا سدديق مسته‌فا-ش که‌وته دوامانه‌وه. ئه‌م پياوه‌تپيه‌ی قه‌تتان مه‌به‌ستينکی تايه‌تپيشی تيدا بوو که‌ سدديق مسته‌فا بزانی ئيمه‌ خۆراکی ئه‌و نين. دواي نانی نيوه‌رؤ سه‌عيد قه‌تتان گه‌رايه‌وه. له‌و ماوه‌ی دانيشتمان پيش نان خواردن به‌ ته‌ياره‌چيه‌که‌م گوت به‌رزايی فرينمان له‌ ۲۱۰۰ مه‌تر که‌متر نه‌بوو. گوتی له‌ ۱۷۵۰ تپه‌رمان نه‌کردوه. ئه‌و ده‌نگی دلير بوو به‌ بارۆمه‌تر منيش پشت ئه‌ستور بوو به‌ به‌رزايی سه‌فين که‌ ۱۹۷۰ مه‌تره. دوايی به‌ بيريدا هات گوتی من مه‌به‌ستم ۱۷۵۰ مه‌تر له‌ ريگای که‌رکوکه‌وه نه‌ک له‌ ده‌ريا. که‌رکوکه‌ ده‌وری ۲۳۰ مه‌تریک هه‌يه. به‌و پنيه‌ ئيمه‌ ۲۰۸۰ مه‌تر به‌رز بووين. ئه‌و رۆژه شه‌شی ته‌مووز بوو، قه‌نديل و هه‌لگورد جارئ به‌فريان زۆر پيوه‌ بوو به‌لام له‌ چاو رۆژانی ۹ و ۱۲ حوزيران که‌ له‌ به‌غداوه هاتين و بزى چووینه‌وه ته‌واوينکیان لئ ره‌ش بووبۆوه.

له‌و ريزه‌ خانووه‌ی رانيه‌ به‌سه‌ر رینی کزيه‌وه که‌ به‌شيني بؤ سدديق مسته‌فا و گروپي قياده‌ی ليو و دکتۆر و هه‌نديک له‌ زاپته‌کان ته‌رخان کرابوو خانويه‌ک بؤ ئيمه‌ خاوين کرايه‌وه و که‌لووپه‌لی پنيوستی تيخرا. نووری خه‌يات زاواي جه‌مال ره‌فعه‌ت بوو که‌ ناسياوم بوو، باوکی جه‌ماليشم ده‌ناسی. نووری يارانی و مه‌شه‌ربخۆش بوو له‌ عاده‌تی عه‌شيره‌ت و ده‌ستوراتی کۆمه‌لايه‌تی شاره‌زا بوو، پيشی گوتين هه‌رچيه‌کی به‌ لای ئيمه‌وه باش بئ ئه‌وه ده‌کات بؤ کوئ بليين

له‌گه‌لمان دیت چونکه باوه‌ری به قسه و به‌لنتمان هه‌یه. (به‌کرده‌وش ئیسپاتی قسه‌ی خزی کرد).

ده‌بوو یه‌کیکی باوه‌رپنکراو له‌و دیوی پژه‌ره‌وه داوا بکه‌ین که بێته لاما و له باره‌ی ئه‌وه‌ی گرووی براه‌گه‌وره‌کان و یستوو‌یا نه‌ بیلین و بژ چاکه‌ی هه‌موو ناوچه‌که و توویژ و راسپارده و چی پنیوست بئ قسه‌مان له‌گه‌لدا بکات. رانیه کیشکه‌کوژی لی نه‌ما‌بوو به‌لام سبه‌ینی هه‌ویزی به‌رید که ناسیاوم بوو هاته‌وه رانیه. به‌ دواماندا هه‌نارد، کاغه‌زیکم پئ دا که بیگه‌یه‌نیتته پژه‌ره‌ و ته‌سلیم به‌ شیخ حسینی حاجی سه‌ید و دۆسته‌کانی بکات بژ ئه‌وه‌ی خاله‌ جنیدم بێته لاما و له باره‌ی تیکه‌یشتن و به‌رژه‌وه‌ندی گشتیه‌وه بدوین. سئ رۆژی پئ چوو هه‌تا ئیواره‌یه‌کیان دنیا تاریک داهاتبوو، رانیه‌یی (وابزانم هه‌ویز خزی بوو) خه‌به‌ریان هینا که خاله‌ جنیدم هاتوو نازانی چۆن بێته لاما. رینگه‌ کراوه‌یه و خالم هات به‌لام هینده به‌ گومان بوو له‌ سد‌دیق مسته‌فا ئه‌گه‌ر په‌رۆشی ئیمه‌ نه‌بایه‌ رانیه‌ت له‌سه‌ر تاپۆ کردبایه‌ نه‌ده‌هاته‌ جغزی ده‌سه‌لاتیه‌وه. خالم ئه‌حمه‌دی برام‌اغای په‌مکی له‌گه‌لدا بوو (نازانم کی دیکه‌ش) پیاویکی درۆزنۆکه‌ی بیزه‌ره‌ری هه‌تا بلی دلسۆز بژ خاله‌کانم و زۆریش خاتری منی ده‌و‌یست. هاته‌که‌ی له‌وپه‌ری دلسۆزییه‌وه بوو. ئه‌و ئه‌حمه‌داغایه‌ زۆرمان به‌ هانا هات له‌ په‌یدا کردنی ماست و گیسکی قه‌له‌و و په‌نیری تازه‌گوشراو. رۆژانه، مه‌گه‌ر چۆن، سه‌ری ده‌داین، به‌ ده‌ستی به‌تالیش نه‌ده‌هات ئیمه‌ش نه‌مان ده‌هیشته‌ له‌ زه‌ره‌ردا بێته‌.

نووری خه‌یات پاش به‌خیره‌یتانی خالم لیمان دوورکه‌وته‌وه به‌ ئاره‌زوی دل له‌گه‌لی بدوین. زاپت روکنی لیوا پنی گوتبوو چۆن به‌جیان ده‌هیلێت؟ گوتبووی من به‌رپرسم، باوه‌ری هه‌موو دنیا پنیان هه‌یه. دوورودریژ دوا‌ین مه‌سه‌له‌مان به‌ هه‌موو ڕوویه‌کدا لیک دایه‌وه هه‌ر ئه‌وه‌مان بژ ڕوون ده‌بژوه که نزیک‌بوونه‌وه‌یان بژ ته‌فاهوم له‌ چاکه‌ به‌ولاوه‌ی تیدا نییه، په‌نگه‌ بکیشیتته‌وه بژ ناشتی گشتی. هه‌ر که سه‌رکه‌وتنیش له‌و ته‌فاهومه‌ وه‌یا نزیک‌بوونه‌وه‌یه ده‌ست نه‌که‌وت به‌ دوو ده‌قیقه ده‌چنه‌وه دۆخی جاران و هه‌را ده‌ستی هه‌موان ماچ ده‌کات. ئیمه‌ ده‌مانزانی سه‌عید قه‌تتان و مدیری ئه‌من ئاماده‌ی هه‌موو جزره‌ ریکه‌ه‌وتنیک بژ ئه‌و ئامانجه‌ش ده‌بزوون، هه‌له‌بته‌ عه‌شایریش ده‌توانی داوا بکات جغزی ناشتی لیک بکیشریتته‌وه تا

ئەوێ هەموو لایەک بگریته‌وه. خالم ئەو‌ه‌یشی بۆ ڕوون کردینه‌وه که شیخ حسین له پێشه‌وه مه‌به‌ستی رزگار‌بوونی ئێمه و ئەندامه‌کانی دیکه‌ی وه‌فده‌که‌ن. (دواتر زانیم، له‌و فک‌رده‌دا ١٩٦٣ بوون که رزگار کردنی ئێمه به‌ هەر نرخیک بێ بمان ک‌ریته‌وه).

له‌ نموونه‌ی کاروباری ئەم دنیا‌یه سه‌ره‌وه‌ینه ده‌لیم که کاغه‌زی من گه‌یشته‌بووه شیخ حسین و بۆ خه‌لقه‌که‌ی خۆ‌ینه‌ده‌یه‌کی په‌نا‌به‌ری دوا‌ی شو‌باتی ١٩٦٣ که له‌ ترسی مردن هه‌لات‌بوو گو‌تبووی کاغه‌زه‌که خراپ نییه ئە‌گەر ه‌یچی نه‌یتی له‌ پشته‌وه نه‌بێ. شیخ حسین گو‌تبووی من ده‌لیلی راستی خۆم پێه. د‌یی خۆم و د‌یی ئامۆزام کاول بووه، خال‌زا و خوار‌زام له‌ به‌ندیخانه‌ن، سه‌به‌ینیش که جه‌یش هات بۆ پ‌ژده‌ر چی هه‌یه کاول ده‌بیت ئە‌مما جه‌نابت به‌ خۆت و جان‌تایه‌که‌ته‌وه هاتوویت که‌س نازانی جاسووسی چه‌ند ده‌وله‌تانی، که پ‌ژده‌ریش کاول بوو به‌خۆت و جان‌تاته‌وه ده‌چییه سه‌ر ه‌ژو لووته شاخه، کوردی گوته‌نی ئێره نا د‌یره.

دوا‌ی ک‌ژبوونه‌وه‌ی مه‌حه‌ره‌مانه‌مان نووری خه‌یات به‌ ته‌کلیفی ئێمه هاته ل‌امان، ئە‌و‌یش چی چاک بوو بۆ ئاشتی ئە‌وه‌ی گو‌ت. پاش یه‌ک دوو هاتو‌و‌چ‌ۆی دیکه‌ی خالم، ب‌ریار درا شه‌ویکیان من و کاکه‌ حه‌مه له‌گه‌ل نووری خه‌یات ب‌چینه کویره د‌یی هه‌نجیره به‌ شاخی ک‌یوه‌ره‌شی ر‌انیه‌وه دیده‌نی له‌گه‌ل ر‌ه‌ئیس عه‌شیره‌ت و ب‌را‌گه‌وره و به‌رپرسی چه‌کداران ب‌که‌ین. س‌ددیق مس‌ته‌فا گو‌تبووی به‌ نووری خه‌یات، چ‌ۆن زات ده‌که‌یت به‌و شه‌وه تاریکه ب‌چیه ناو «م‌تم‌ردین»؟ پ‌نی گو‌تب‌ۆوه من له‌ شه‌ره‌فی ئە‌و خه‌لقه د‌ل‌نیام ئاماده‌م هه‌تا ئە‌و په‌ری دنیا له‌گه‌ل ئە‌و دوو که‌سه ب‌ر‌ۆم.

له‌ شه‌وی قه‌رارداده کاکه‌ حه‌مه و نووری خه‌یات و من به‌ ج‌یی‌یک تا بناری ک‌یوه‌ره‌ش له‌ هه‌ریمی هه‌نجیره ر‌ۆ‌ی‌یش‌ت‌ین له‌وه به‌ولاوه سواری ولاخ بووین سه‌رکه‌وت‌ین به‌ تاریک‌یدا تا له‌ ج‌ی‌گه‌یه‌ک دابه‌زین. ک‌ۆمه‌له‌ی ب‌را‌گه‌وران له‌ ژو‌ورو‌وی ئێمه‌وه به‌ په‌نجا مه‌تریک چاوه‌ن‌ۆ‌ر‌ی‌یان ده‌کرد‌ین، که گو‌تیان ف‌ه‌رموون د‌یس‌ان نووری خه‌یات خ‌ۆی پاش یه‌خست و گو‌تی کات‌یک له‌ قسه‌ی خ‌ۆتان بوونه‌وه بانگم ب‌که‌ن.

ده‌می به‌یه‌ک‌تر گه‌یشته‌مان له‌گه‌ل ئە‌و قه‌له‌با‌ل‌غیه‌ی خ‌زم و د‌ۆ‌ستان که‌وا تاریک‌ایی شه‌و له‌ خ‌ۆی لوول دا‌بوون تا ب‌ل‌نی به‌ س‌ۆز بوو. به‌‌ین‌یک مه‌حه‌ره‌مانه دوا‌ین. ڕووی

قسم له ههموان کرد به تاییه تی له عه باسی مامه نداغا (که خۆگنخاندنی بهر له دوو سال بۆ چوونه لای زه عیم کیشایه وه سهر پسانی داوه مووی موعاوییه) و گوتم، ئه گهر شه رمی «وه عده به خیلافی» نه بی ئیستا منیش وه کوو ئیوه م، ئازادی ناو ئه م شاخوداخه م، ده توانم بلیم فهرموو فلاناغا ئه مجار نۆره ی جه نابته بجیته مینوانه تی لای زه عیم سددیق مسته فا، خۆ که س «لوح المحفوظی» نه خویندۆته وه که ههر ده بی من قوربانی بم که ده زانن هیچ شتیک به قسه ی من نه کراوه. ئه وه شتان پی بلیم، چی نووری خه یات بۆ فهرمانی خۆی کردی هیچ کامیکتان بۆ کوردستانی ناکه ن.

نووری خه یاتمان بانگ کرد دوا ی قسه ی دۆستانه و ئه وه پهری ده ربهرینی نیازی چاکه له وه وه کۆمه له ی برا گه وران پی یان گوتم، هه موو لایه ک هه ز ده که ی هه را به رته رف بیت و خه لق به سه یته وه. دیاره ئیمه هه ز ناکه ی چ ی دیکه ولاتمان کاول بیت، ئیستا پیویسته بۆ دلنیایی هه موو لایه کمان حکومه ت به مه به سستی ده ربهرینی نیازی چاکه وه فدی کورد بهر بدات، دواتریش ده رگه ی ناشتی بۆ هه موو کورد بکریته وه نه ک ههر ئیمه چونکه هه را به دانیه شته وه ی ئیمه نابریته وه. که سه شتمان نه پاره و پوول و نه ملک و مالمان ده ویت (به رقیه هاتبوو بۆ سددیق مسته فا که ده توانی پاره به و برا گه ورانه بدات، له ئاست ناوی عه باساغای مامه نداغا بیست هه زار دینار دیاری کرابوو که ده شتی لیشی زیاده بکری. من خۆم ئه و به رقییه م دیت).

وێرای بهردانی ئه ندامانی وه فد و کردنه وه ی ده رگه ی ناشتی. لابه لایی، قسه له وه ش کرا که وێران بووه کان ته عمیر بکریته وه و خزمه تی سه قافه تی کوردی بکریته ... و... هتد. له و کۆبوونه وه یه دا هه موو پۆده ر و به رده ر و نویته ری حیزب به شدار بوون.

دیسان به سواری و به جیب ماوه مان به ره و مه عه سه که ر بری کاتیک گه یشتینه وه شویته که ی خۆمان نزیک ی رۆژه لات بوو. نووری خه یات یه که سه ر به بروسه داوای هه لۆکۆپته ریکی کرد که پیی بجیته وه بۆ لای سه عید قه تتان له که رکوک سه عاتیکی نه برد کۆپته ر گه یشت. به کاکه هه می گوتم له گه لی بروات گوتمی منی بۆچییه ... گوتمی چۆن بۆچییه، تۆ له وله بی کاره که ی... خولاسه هه ردوویان به و کۆپته ره کۆنه گه رانه وه بۆ که رکوک. کۆپته ره که وه کوو قازی قورس به ئه رک

رهههوا كهوت. ئه و پوژه پوږي تا شهویش پاشكا چ دهنگيان نه بوو. شهو خهونيكم ديت، ناوناوه خهوني راست دهبنم. كه له ئينزيباخانهی كهركوكيش بووین، شهوی نئون ۱۱ و ۱۲ حوزيران كه پو سبهيني برديرينه وه به غذا سوږسه يكي دهروونيم به راست گهرا كه لزووم نايينم باسيان بكه م.⁵⁷

سبهيني دواي بهرچايي گره ي كوپتهريك هات، چوومه ديارى، كومه ليني لى دهرهات نووري خهيات و كاكه حه مه-يان له گه لدا نه بوون. خهلقه كه ي لى هاتنه خوارى پينه پى لايان دايه خانووه كاني نزيكتر له وان، يه كنيكان كه له گه تيك بوو (له خهونمدا كه له گه تيكم ديت) به لاي ئيمه وه هات تا نزيك پووه. ئه وره حماني شيخ حه مه سالحى كهركوك و خزمى خانه قا بوو. به خيرهاتتمان كرد گوتى كوا كاك حسين پو لاي ئه و هاتووم. له گه ليدا چووينه ژووره وه... دواي نهختيك زمانگرتن و قسه جووينه وه دايه گريان و گوتى دوينى ئنواره له گه پانه وه دا به ره و رانيه كوپته ره كه ي نووري خهيات و كاكه حه مه ي تيدا بووه له نزيك ريندار (شوان) دهكه ويټ، له ناوياندا كاكه حه مه گيان دهسپيريت، هاتووم به دواتدا. وه ي برا له حالى وه هادا كوست كه وتن زالمه.

تيك هه لاتنى ويتهى بزرگاوى دهروون و ههست به دنيا كردن پو ماوه يهك، چه ند چركه يه كي سهعات، پووناكايي ليل كرد له بهر چاوونم. كاكه حسين له و پوژه وه ههتا مه رگي له حوزيراني ۱۹۸۴ به نيوه زيندوو حيساب دهكرا چونكه گومان نيه له وه دا كه كاكه حه مه ي له خوى خوشترده ويست. كاكه حسين به و كوپته ره له گه ل شيخ ئه وره حماني چووه كهركوك. نووري خهيات په لاسووي شكابوون. معاونيكي خوى به هه موو دهسه لاتيني كه له دهست خويدا هه بوو عهباس وهنداوى هه نارد.

⁵⁷ - له خهوندا وهها هاته بهر چاووم له باداووى مهلا ئه فهندى له گه ل عيززه ددين به به كه وه له پيش هه يواني ژيره وه ي ديوه خانه راوه ستاوين ديتمان ته ياره يهك به لاي گونبه دى مه رقه دى مردووانه وه نيشت، يه كنيكي بالا به رزي لى هاته دهرى به ره و لاي ئيمه وه هات، چاوهروان بووم سه لام بكات، گوتى پو لاي ئيوه نه هاتووم و به ره و ژوورى ماله وه پوږي. ئه و سوږسه يه ي شه وى نئون ۱۱ و ۱۲ ي حوزه يرانيش ئه وه بوو كه له په راوينزي لاپه ره ي ئه م چايي دوه مه ي گه شته كه مدا مه يله و به درينزي نووسراوه. من و بابهر كر پزده ري به ديار كوپته ره كه وه له دهره وه راوه ستابووين، كاكه حسين له ژووره وه بوو.

رهنگه ئه و رۆژه نۆزده وهيا بيستی تهمووزی ۱۹۶۲ بووبی. نووری خهيات دواتر بۆی گنيرامه وه، له كهركوك داخوازييهكانی جهماعهت به ئامر قوهی مهيدان، سهعيد قهتتان، رادهگهيهنی ئهويش به سهروكايهتی شۆرشى دها له بهغدا له گهل پهسهند كردنى سهلماندنى داخوازييهكان. هه مان رۆژ وهلامى موافقههه بهغدا ديه وه بۆ كهركوك ئيتىر نوورى خهيات له خوشيان بهو ئيوارهيه و هه مان تهيارهه چهپلهك به رهو رانيه له گهل كاكه حه مه دين و دهكهون.

عهباس وهنداوى هاته لامان و گوتى حكومهت سهلماندويهتی جارئ ئه و ئەندامانهی حيزبى نين بهربدرين. به ئاگادارى سددىق مستهفا من ويتهه بهرقيهيه كه م ريك خست بۆ بهردانى كاكه حسين، سه مه دى حاجى محه مه د، بابه كر پۆدهرى و خۆم و هه لگرتنى حيجز له سه ر ماله حيجز كراوه كهى محه مه د سه عدى خه فاف و ره شيد عارف كه خۆيان چووبوونه دهروه. بهرقيه كه بۆ سه روكايه تی شۆرشى بهغدا و به ئيمزای سددىق مستهفا بهرئ كرا. له پهخشى ئهخبارى سهعات ههشتى ئيوارئ بهيانكى قيادهه شۆرش به بهردانى ئيمه و هه لگرتنى حيجزى ئه و دوو كه سه بلاوكرايه وه به لام هه تا بلئى له قالبى حورمه تدا بوو. يهك وشهه نه هيتابوه شكستى ئيمهه تيدا بيت، دهشبوو وههابيت چونكه هه ر دالهنگاندينكى ئيمه هه بايه تيندا دهيكيشايه وه بۆ خاوبوونه وهى چالاكيب لايهنى ئيمه له پيتاو ئه و ريكه وهتته دا. بهر له چه ند رۆژيك بهرقيهه كوردىكى زۆر گه وrehه خوينه ده وه، له شيوهه ده خالهت كردن به قانده فرقهه كركوك دارشترابوو.

ئه و ئيوارهيه بيستى تهمووز بوو، سددىق مستهفا هات و موباره كباديب لئى كردين، ههروه هاش زوربهه زاپتهكان و گه ليكيش له جوندیهكان كه خهلقى دهوروبهرى خانهقين بوون. سددىق مستهفا پيمى گوت ئيستاكه ئازاديت بۆ هه ر كويناكه بتهوئ دهتوانى سهفه ر بكهيت. ئه و شه وه من و عهباس وهنداوى ژوانمان هه بوو كۆبينه وه له گهل سه روكهكان له دى سه ركه پكان. دهورى نويزى عيشا به جيب رۆيشتين.

له و كۆبوونه وه به دا قسه له وه كرا كه نوينه ريكي گه وrehه حيزب و حكومهت دهيهوئ بيت بۆ ديهه نى جهماعهت و ريكه وهتن له سه ر جزرى نانه وهه ئاشتى. بهلئىن درا كه دواى چه ند رۆژيك خه بهرى لئى دهگيرنه وه بۆ ديارى كردنى رۆژى يه كتر ديتن له گهل ئه و نوينه ره دا. من مهيلم بوو بچم بۆ پۆدهر چونكه له ههشتى

حوزیرانه‌وه مال و مندالم کۆیه‌یان به‌جی هینشتبوو میوانی مالی شیخ‌ه‌سه‌ن براگه‌وره‌ی شیخ‌حسین بوون له‌ پۆده‌ر که‌ گه‌رما تینی هینتابوو هه‌ردوو مال به‌یه‌که‌وه‌ چووبوونه‌ کۆیستان له‌ هه‌واری شیلانه‌ له‌ ۳-۴ سه‌عات ڕێ به‌ سواری له‌ دینی هیزۆه‌ دووره‌. عه‌باس وه‌نداوی زۆری په‌له‌ کرد نه‌چم پێم گوت جگه‌ له‌وه‌ی که‌ خۆم چه‌ز به‌ دیتنی ده‌وه‌نی کورم ده‌که‌م، بوونیشم له‌وێ یاریده‌ی زوو کردن له‌ پیکه‌ینانی کۆبوونه‌وه‌که‌ ده‌دات. به‌ سواری له‌گه‌ل خالان و هه‌ندیک دۆستی دیکه‌ که‌وتینه‌ ڕێ به‌ره‌و ده‌ربه‌ند. له‌ سه‌نگه‌سه‌ری کۆنه‌وه‌ به‌ ئۆتۆمبیل چوومه‌ قه‌لادزه‌. پاش ڕۆژه‌لات گه‌یشتمه‌ قوناغ. هه‌ر ئه‌و ڕۆژه‌، دیسان به‌ ئۆتۆمبیل گه‌یشتمه‌ هیزۆ، له‌وێه‌ به‌ سواری ڕۆیشتم، فارووقی برام و حه‌مه‌ عه‌لی ئاموزام و خه‌لقی دیکه‌ش له‌گه‌لم بوون. پێش ڕۆژاوا گه‌یشتینه‌ شیلانه‌. به‌راستی له‌ پاش عه‌زابی ئه‌و مانگ و دوازه‌ ڕۆژه‌ که‌ خۆم له‌ فیتکایی هه‌واریکی گه‌ش و سه‌وزی ۲۱۰۰ مه‌تر به‌رز له‌ ناو خاوخیزانی خۆمدا بپینه‌وه‌ هه‌ستم ده‌کرد له‌ به‌هه‌شتم. به‌سه‌ر ڕینگاوه‌ باخچه‌یه‌ک له‌ سنووری نیوان دار و بیداری شاخ هه‌بوو تازه‌ شاتووی پیکه‌یشتبوو، سینو هه‌ر هینده‌ی ده‌نکه‌ فاسۆلیا خر هه‌لاتبوو. ده‌وه‌ن حه‌فت مانگی بوو وه‌ک تۆپ خر بووبوو گه‌شه‌ی ده‌هات.

ئه‌و هۆبه‌یه‌ مالی سه‌لیمی حاجیاغای لێ بوو. جیرانه‌تیمان زۆر خوش بوو. سه‌رده‌شت له‌ دوورایی سێ سه‌عات ڕێ بوو به‌ سواری. هه‌موو پینداویستی مال له‌ سه‌رده‌شت ده‌کردرا چونکه‌ نیو هینده‌ی قه‌لادزه‌ دوور بوو که‌ هه‌یچی لێ چنگ نه‌ده‌که‌وت. بۆ پیکه‌ینانی کۆبوونه‌وه‌ی عه‌شایه‌ر له‌گه‌ل نوێنه‌ری حکومه‌ت چه‌ندین نامه‌ له‌ به‌یندا هاتووچۆی کرد. وا په‌سه‌ند ده‌که‌م ده‌قی چه‌ند دانه‌یه‌کیان که‌ پارێزراون لێزه‌دا بخه‌مه‌ به‌ر چاوی خوێنه‌ر به‌ شادیه‌ی ڕووداو. له‌ پێشه‌وه‌ ده‌قی ئیزندانی خاله‌ جێندم بۆ هاتنه‌ ناو مه‌عه‌سکه‌ر ده‌نوو سه‌مه‌وه‌ بێ ده‌ستدان له‌ ڕیتووس و هه‌یج شتیکی. ئیزنه‌که‌ ته‌ئریخی پێوه‌ نییه‌:

يسمح للشیخ جنید بالحضور الى المعسكر هذه الليلة ولعدم التعرض اليه
وقعنا.

ئیمزا

الرئيس الركن ضابط الاستخبارات

گهشتی ژيانم

له ژيرييه وه من نووسيو مه:

خاله جنيد به خيريني وا چاوه نورت ده كه ين ده بي زوو تشریف بيتي.

خوارزات

تيمز/

مسعود ملا محمد

ئهمهش ده قى نامه يه كه كه دهر ده كه وي وه لامي نامه ي پي ده داته وه. له زه عيم
سدديق مسته فاوه:

رانیه - ۲۲/ تموز/ ۶۳

السيد الاخ محمد المحترم

تحية طيبة

وصلتنا رسالتكم المؤرخة ٢١/٧ وارسلنا فحواها الى المسؤولين واننا
لمتفائلون ايضا بحل القضية سلميا ونود ان نخبركم بان المسؤولين في بغداد
اظهروا كثيرا من حسن النية وهم يرجون ان تبرهنوا على حسن نواياكم التي
نثق بها. وقد اخبرنا السيد الزعيم الركن سعيد القطان بان السيد وزير الدفاع
قد بين له بان المماطلة سوف تزرع بذور الشك ولا تغير في حل المشكلة
وسيحضر المسؤول للاجتماع بالجماعة في سيدا [مه به ستي سهداوهيه]
وبالوقت المعين نرجو بذل المزيد من جهودكم المشكورة وتفانيكم في
اقناعهم لتسوية القضية سلميا والتي هي في صالحهم بالدرجة الاولى. الزعيم
سعيد يشكركم كثيرا على جهودكم ويخصكم والاخ السيد بابكر، سلامي الى
الجميع والى لقاء قريب.

گهشتی ژيانم

ئيمزا

الزعيم صديق مصطفى

ئەمەش دەقی کاغەزی زابت ئیستیخباراتە کە کاغەزی زەعیم سددیقی پێوە ناردووە
بۆم:

السید الاخ کاکە مسعود

اسعدت صباحا

اخي نرسل لك بيد حامل رسالتي هذه رسالة زعيم صديق نرجو ان تكون
قد وصلتكم. اخي نرجو ارسال شخص ممن تعتمدون عليه مع الجماعة الى
قرية سيدا لنصب خيمة للاجتماع وتهيئة الشاي و محلات الاستراحة
للاشتراك مع الجنود على ان يكون هو والجماعة موجودين في صباح يوم
٢٥/٧ وشكرا. تحياتي للاخ العزيز بابر وارجو لكما الموفقية الدائمة ودمتم.

ئيمزا

الرئيس الركن فيصل عبدالحليم - ٢٣/٧/١٩٦٣

له کاغەزی زەعیم سددیق دەردەکەوی کەوا من دواى چوونم بۆ قەلادزە هەر
لهوینو به تهئریخی ٢١/٧/١٩٦٣ نامەم بۆ نووسیوه بۆ رەواندنەوێ گومانیکى به
دلاندا بیت له نهگه‌رانه‌وهم بۆ مه‌سه‌که‌ر و رۆیشتنم بۆ پێدەر چونکه له ئیوارەى
٢٠/٧ دواى بلاوکرا‌نه‌وێ بریارى به‌ربوونمان چووم بۆ سه‌رکه‌پکان و له‌وینو‌هش
بۆ قەلادزە. دیاره به‌ت‌ما بوون هەر به‌گه‌یشتنم بۆ لای خزمان شریته‌پیان ده‌که‌م و
ده‌یانگه‌یه‌نمه سه‌یداواى خاله‌ خدرم که ئه‌وسا چۆلێش و وێرانیش بوو. له‌م
باره‌یه‌وه داواى مۆله‌ت کرا تا ده‌نگ ده‌گاته ئه‌و هه‌موو خه‌لقه. من جیگه‌م دوور

گهشتی زیانم

بوو، هه‌موو رۆژنیک ده‌نگم نه‌ده‌گه‌یشته جینگه‌ی مه‌به‌ست. له‌م ده‌قه‌ی کاغه‌زی
سددیق مسته‌فا ئه‌م لایه‌نه‌ روون ده‌بیته‌وه، کاغه‌زه‌که‌ می‌ژووی به‌سه‌ره‌وه‌ نییه‌:

من الزعيم صديق مصطفى امر جحفل لواء العشرين

الى شيخ حسين بوسكين وبابيراغا

السلام عليكم

لقد وافق المجلس الوطني لقيادة الثورة على تحديد المدة خمسة ايام بناء
على طلبكم اعتبارا من يوم ٢٨/٧ ولغاية ١/٨ و قد ارسلنا رسالة بذلك الى
المحامي مسعود محمد لاختباركم. نحن في انتظار جوابكم على الرسالة
ونؤكد ضرورة ورود الجواب صباح يوم ١/٨ لاختبار الحكومة والمجلس
الوطني بقراركم النهائي.

ئيمزا

الزعيم صديق مصطفى

امر جحفل لواء العشرين

ئهمه‌ش ده‌قی هه‌ندئ شوینی نامه‌یه‌کی درێژه‌که‌ له‌ نووری خه‌بیاته‌وه‌ بزم هاتووه‌،
ئه‌وسا جارێ ئازاری په‌لاسووه‌کانی نارێحه‌تی ده‌کرد:

کرکوک ٢٩/٧/١٩٦٣

الى الاخ الكريم كاكه مسعود محمد المحترم

بعد التحية والاحترام ارجو لكم وللأخوان الشيخ حسين واغوات بشدر
الصحة والموفقة.

گهشتی ژيانم

بعد ان استلمنا رسالتكم الموجهة الى السيد وزير الداخلية تجمعت المساعي للخير وحصلت تأكيدات حسن النية ووافقت الحكومة على الطلب الاخير وانني اشعر بكل اخلاص ماتعانيه انت بالذات... واعتقد ان التفكير والخوف من القال والقيل مقابل المآسي التي تحصل على الناس وتفصيل الخوف من القال والقيل والاستمرار من هذا الخوف مدة اطول قد يكون نوعا من الانانية و عليه ارجو المعذرة من كلامي... فارجو من اخي ان يفهم الجماعة بانهاء الحالة في المنطقة لكي تنتقل الي القضية العامة... وانني واثق حسب معلوماتي التي استقيتها من المنطقة ومن الاهالي وعامة الفقراء واهل القرى انهم وايديهم الى السماء يرغبون في اعادة الامن الى المنطقة في يوم اسرع... وختاما لابد اننا نلتقي في الموعد عن قريب ارجو ابلاغ تحياتي الى الاخوان جميعا.

ثيمزا

اخيكم نوري الخياط

ملاحظة: ان الاخ المعاون عباس موجود في رانيه لادامة الاتصالات...

پاش به سه رچوونی پینچ رۆژ سه ره له نوێ داوای مۆله تی پازده رۆژ کرا. ئەمه دهقی کاغه زی معاون مدیر ئەمنی که رکوک عه بیاس وهنداوییه بۆ شینخ حسینی حاجی سهید له باره ی مۆله ته که وه رۆژی ۳/۸/۱۹۶۳ نووسراوه:

عزیزی الاخ الشیخ حسین بوسکین المحترم

اسعد الله اوقاتکم وارجو لکم الصحة والعافیه.

حسب المداولة التي جرت بینکم و بین الاخ کاکه حويز وافقت الحكومة على المدة التي طلبتموها وهي خمسة عشرة يوما يرجى اكمال المداولات في المدة المذكورة. والحكومة باستعداد للملاقاة معکم بعدها يرجى اشعار السلطة بواسطة مقر قوة کویسنجق هذا و تعلمون بان الحكومة اثبتت دوما

گهشتی ژيانم

حسن نواياها تجاهكم خدمة للمصلحة العامة فيرجى عدم اتيان اي اعمال
عدائية خلال هذه المدة و نرجو ألا تألوا جهدا لانهاء الموضوع وفق المصلحة
العامة هذا وبالختام الزعيم صديق و مدير الامن يخصونكم واغوات بشدر و
كاكه مسعود بالتحيات وتقبلوا تحياتنا و دهمتم.

ئيمزا

اخوكم معاون امن كركوك عباس الوندائي

ملاحظة: بطي الرسالة صورة طبق الاصل من البرقية حول الموضوع يرجى
الاطلاع.

له ژير ئەم نامەيه كه وێتهى له سهەر گيرابزووه نامەى شينخ حسين بز من دەست
پێدهكا:

بۆ زۆر محتررم جنابى كاك مسعود پيشكه شه .

اولا سلاوى خواى گهوره له سهەر همو لاىك بى له پاش سلام ئەوه صورتى
كاغهزى معاون امن عباس ونداوى... هروها امرو جيش رانيهى چول
كردوه گهراوه تهوه دواوه... او شهوه له كوبونهوه لگل حويزى مام يحيى
وامان نيشان دا كه ايمه قصه له گهه همو كوردىك ئەكهين... هتد.

٤ - ١٩٦٣/٨/٥

حاجى سيد گل زاده

ئيمزا «حسين»

ئەمەش وێتهى ئەو بروسكهيه كه له كاغهزى عه بيباس وهنداوى و كاغهزى شينخ
حسيتيش باسكراوه (الزووم نه ديت دريژهى كاغهزى شينخ حسين ليژه دا
بنووسمهوه:

س. ق. ق. م.

الى ك. رانيه والحركات: سكرتير الوزير. سكرتير راج ٨٤٨ و مدير امن
كركوك. يرجي تبلغ جماعة بشدر و عباس مامند و حسين بوسكين بما يلي:
لامانع من تمديد المدة اللتي طلبوها واننا على استعداد للملاقاة بعدها
وتقضي انتهائها كل ذلك بدافع حسن النية للتوصل الى نتيجة تخدم المصلحة
العامة وكما يرجى ان لا يباشروا باي عمل عدائي خلال الفترة ويكون
الاتصال بواسطة مقر قوة كويسنجق. انبئونا.

ليزهدا ناوى حەويزى مام يەحيا هات. ئەو شەوھى كە لە ھەنجيرە ديدەنى سەرۆك
عەشيرەتەكانمان كرد حەويزى مام يەحيا لەگەلمان بوو بەلام نوورى خەيات
نەيوست بانگهێشتنى بكا بۆ بەشداری كردن لە وتووێژ. دواى تەواوبوونى
گفتوگوى سەرە مەسەلەى رێككەوتن ئەوانەى لە نزیکەوھ ناسياوييان لەگەلیدا
ھەبوو چاکوچۆنيان لەگەلدا كرد، لەمانە شينخ حسين بەولای چاکوچۆنيەوھ لە
رێككەوتنەكەش باسینكى لەگەلدا كردووه. ھەرچى عەباسى مامەنداغا بوو مەيليكى
خۆ بەرەژوور بردنى ھەبوو لەگەل پنداويستى بەرژەوھەندى گشتى نەدەگونجا وەك
كە ديتمان زیندە لە ھەمووان ئەو رېنى ديدەنى عەبدولكەریمى نەگرت و بەوھشدا
پردى پێوھەندى و تێكگەيشتن پسا. من كە مامەلت لەگەل زەعيم سدديق مستەفا
بكەم بۆچى رازى نەبم حەويزى مام ئەحيا كە ھەر نەبى ناسياوھ و حكوومەتیش بە
موعتەمەدى خۆى داناوھ سەرەپەتیکى ئەو كارەم بۆ بگریت. لە بەر پایەى حەويز
لاى حكوومەت دەبوو پێوھەندى بە حكوومەتەوھ لەگەل «مقر قوة كويسنجق» بێت.

لە نموونەى خۆ بەرەژوور خستەوھى عەباسى مامەنداغا دەقى نامەيەكى ئەو بۆ
شينخ حسين كە لە بارەى كۆبوونەوھى چاوھەروانكراو لەگەل حكوومەتدا بۆى
نووسیبوو. دەخەمە بەر چاوى خوینەر:

٢٨/٧/١٩٦٣

زور بەريز شينخ حسين

روژتان باش

به هیوام هه‌میشه له خوشیدابن، هه‌والتان باش بی شکر منیش ایمرۆ توزی باشم. له‌بابه‌ت کوبونه‌وه‌مان منیش زور به‌باشی ده‌زانم جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که من جاری بیتاقه‌تم هه‌ر ده‌که‌م له جیگاییکی نزیک بێ، جا ایوه‌ش به‌و که‌سانه تبلیغ بکه حاضر بین که سوودیای بی و‌گه‌ر جیگاییکی نزیک ممکن نه‌بوو خوت له‌گه‌لیان اجتماع بکه و خوت و‌کیلی من به هه‌ر قراریکتان دا من موافقم، و‌گه‌ر له جیگاییکی نزیک بریارتان دا حاضر بن زوو اکادارم بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی منیش حاضر بيم. ایتر سلام له جماعه‌ت ده‌که‌م و داوای هه‌والخوشتیان ده‌که‌م.

ئیمزا

عباس مامنداغا

ئهم نامه‌یه چ له باره‌ی کۆبوونه‌وه له‌گه‌ل حکومه‌ت بێت و چ له باره‌ی خۆپانه‌وه بێت به‌مه‌به‌ستی خۆه‌لاواردنه نه‌ک له‌به‌ر نه‌ساغییه. وه‌ک دواتر باسی دیت که کۆبوونه‌وه له‌گه‌ل حکومه‌ت له سه‌یداوا کرا عه‌باساغا وه‌کیلیکی نارد خۆی نه‌هات جیگا‌که‌ش بۆ ئه‌و له هه‌مووان نزیکتر بوو...

سه‌رله‌به‌ری خه‌لق گوینی هه‌ل‌خستبوو بۆ ده‌نگوباسی ئه‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌ی وه‌ها به‌هه‌ند هه‌لگیراو. له نموونه‌دا ئهم کاغه‌زه بخوێنه‌وه له‌بابه‌کری مه‌حموداغاوه بۆم هات به‌لام ته‌ئریخی پێوه نییه:

بۆ سه‌عه‌ده‌تی جه‌نابی کاک مسعود

پێشکه‌ش

له پاش احترام هیوام وایه سه‌فرتان سه‌لامت و سه‌رکه‌وتوبن. قوربان اوه پیاوی شیخ حسین هات و چه‌ند کاغه‌زێکی بۆ جه‌نابت پێم روانه‌ کرانه

گهشتی زیانم

خزمه‌ت و ایمه‌ش اره‌زومان هه‌یه که کورته‌یه‌ک له کوبونه‌وه‌که‌تان بزانین
اگر زحمت نیه به کورتی بومان بنووسن مایه‌ی سپاسه.
خال عه‌لی عه‌باس اغا اخلاسیو احترامی هه‌یه.
ایا له روژی معین اتوانی حازربیت.

بابکر

ئیمزا

جگه له‌م نامانه هی دیکه‌ش پاریزراون. به‌لام پنیوست به چی دیکه ناکات. گهلنکیش
له بینه‌وبه‌ره‌ی زهمانه وه‌یا که‌مه‌رخه‌می له ده‌ست چوون.

به پنی ئه‌وه‌ی که کاغه‌زی عه‌باس وه‌نداوی له ۲/۸ ده‌لی ۱۵ رۆژی دیکه مۆله‌ت
دراون ده‌بی رۆژی ۱۹/۸ بووبیته ژوانی کۆبونه‌وه‌ی حکومه‌ت و عه‌شایر چونکه
مۆله‌ته‌که له ۱۸/۸ ته‌واو ده‌بیت. هه‌رچۆنیک بیت رۆژیک له‌و رۆژانه ئیتر ۱۸/۸ بی
۱۹ وه‌یا ۲۰/۸ بیت له سه‌یداوای نزیک رانیه کۆبونه‌وه‌که پینکها‌ت. جه‌یش جینگه‌ی
دانیشتنی سازدا. به‌لام سه‌یداوا له‌لایه‌ن عه‌شایه‌ره‌وه هه‌لبژێردرا.

لای مه‌غریب کۆپته‌ریک له بنگه‌ی لیوای بیست نیشته‌وه. مه‌یله‌و تاریک داها‌تبوو،
نوینه‌ری حکومه‌ت «حازم جه‌واد» وه‌زیری داخلیه بوو، به‌خۆی و قه‌له‌بالغیه‌کی
زۆره‌وه له‌خواه‌ن مه‌قامی عه‌سکه‌ری و مه‌ده‌نی ها‌تن. چه‌کداری عه‌شایر به‌سه‌دان
و پتریش له‌و ناوه‌ بوون. هه‌رچی زاپته‌کان و جوندیه‌کان بوون بی چه‌ک
ها‌تووچۆیان ده‌کرد. به‌مه‌شدا هه‌تا بلیی ره‌فتاری ژیرانه‌یان کرد. چونکه که
سه‌لماندیان له پاریزگاری مه‌عه‌سکه‌ر دوور بکه‌ونه‌وه و بچه‌ جغزی ده‌سه‌لاتی
عه‌شایره‌وه له‌شه‌وی تاریکدا چ پنیوست نامینی به‌چه‌ند ده‌مانچه‌یه‌ک که له‌ئاست
هه‌زار تفه‌نگدا بایی پوولیکه. کاکه‌ حسین و نووری خه‌ییات که جاری په‌لاسووی
شه‌به‌که‌ی پتیه‌ بوو، له‌گه‌ل وه‌فدی حکومه‌تی بوون. «حازم جه‌واد» به‌ناوی
شاره‌زایی، نه‌جمه‌ددین سائیب، کۆنه‌ موته‌سه‌ریفی هه‌ولیزیشی له‌گه‌ل خۆیدا

هينابوو. وا پښ دهچوو به ته مابوون لهو کږبوونه وه يه دا هه موو شتيک بېرېته وه چونکه خهريک بوون به کاميراي ته له فيزيون ويته ي کږبوونه وه که بگرن. نهک هر نه وه نده به لکوو ويستيان بکه ونه نووسيني دهقي رېککه و تنه که به لام زوو شينخ حسيني حاجي سديد تينگه يانندن که وا جاري بؤ ثم هه نگاهه ماويه تي. ده بنې راوهستن هه تا هه موو کورد دينه ناو جغزي ته فاهوم وه ده نا دوو پږوڅوڅي ناگرئ... عه باساغا نه هات، برايې که څوڅي نارد به هانه شي نه ساغي بوو.

ئو دايشتنه هه رچېند بؤ حکومت ناته واو بوو ديسان وه له دوو پړوه وه جيې په زامه نديي حازم و هاوړپکاني بوو. يه که م ئو وه بوو که ټاپوره ي خه لقيني پتر له چاوه نږوږ کردنيان لهو شه ودها حازري کږبوونه وه بوون. (دواتر پاش چه ندين مانگ نووري خه ييات ثم لايه نه ي پښ گوتم). پړوي دوهم ئو وه بوو که قسه ي ئو تو لهو بابې ته ي مه به ست بوو کران هي بادي هه وا نه بوو به لکوو له جهرگي سوودي گشتيه وه ده هاتن. ئو شه وه شينخ حسيني حاجي سديد له قسه کانيدا هه رچي عه قل و مه عريفه تي ميراوده ليه تي هه يه به کاريه ټينا زوريش ټيناندا به رچاو و سرکه و توو بوو. راستيه که ي ئو گهر ئو يان من هر کاميکمان ټيدا نه باين کږبوونه وه نه ده بوو. که وه ختي هه لستان هات برياردرا له ماوه ي مناسبدا خه به ري دواين به حکومت را بگيه ندرئ.

نازانم چو ناوچوڅي بوو، وه ختيک که خه لقه که له هه لستاندا بوو کږمه ليک له دوست و خزم به تايېه تي شينخ محيه دديني شينخ نه ميني سندزلان، ناموزاي دايکم، منيان دوور خسته وه و چه ندي کردم پښم بدن بچمه به رې کردني ميوانان لينان نه سه لم اندم. شينخ نه مين گوټي، لينم مه عيه نه بچي ته لايان خوايشتت لي ده که ن له که لايان بېرېت بؤ به غذا ئو توڅ به پړوان ته نکيت به که لايان ده که ويت خواش ده زاني ئو سا يه کدي ده بينينه وه يان نا... حازم جه واد و هاوړپښه کاني چاويان به دوامدا گيړابوو نه يانديتېووم بيگومان گله ييشيان کردووه به لام له ناست بينچاره يي چ ده کړئ. دواتر (پاش ناشتېوونه وه ي ۱۰ شوباتي ۱۹۶۴) نووري خه ييات تينگه ياندم که حکومت زوري ته ما پښم بووه به تايېه تي که ئو هه موو قه له بالغيه ي کوردانيان به ده وري خويانه وه ديت، ته کليفيش ده کرا له که ل حازم بچمه به غذا.

ئەوساش و ئىستاش باوەر دەكەم چوونم بىسوود نەدەبوو چونكە جگە لە داخوازیی واقع كە تىك گەشتنى مەبەست بوو، كاغەزم لا هەيه لەوانەى لزووم نەدیت بڵاویان بكەمەو پێمان دەلى هەر لەو كاتەى كە من رێى چوونە بەغدام لى مەنع بوو لایەنى زۆر بالای كوردایەتى خەرىكى خۆ نزیك كوردنەو بوو لە حكومەت و چنگیشى نەكەوت. لە سالى ۱۹۶۴ قسەى ئەوتۆم لە سەفیری ئەمەريكا بیست لە بارەى هەول و تەقەلای هەندى كوردی زینە زل كە لە هاوینی ۱۹۶۳ ویستبووی ئەمەريكا بێتە ناوژیکەر، هەولێ من وەیا یەكێكى وەك من لە خۆو دەبوو جۆگەلەيكە لەو شەلەگەیه بكاتەو. تۆ سەفیری چەرخى زەمانە بكە بە چ بارێكدا دەگەرێ، منێكى بێدەسەلات لە ماوەى سێ سالدا جاریکیان لە دەسەلاتى عەبدولكەریم و جاریکیان لە هێ بەعس-دا، كەوتە بارێك ئەگەر تەقلەبازیم بكردايه بتوانم تەئسیرم هەبێ یان بە چاكە یان بە خراپە. لە بیرت بێ خراپەش بە هەموو كەسێك ناكړیت...

لیوای بیست كەوا لە دەمێكەو بوو گەشتبوو رانیە بە ئومیدی مەسلەتى نەبزوت بۆ پۆدەر دەنا هیچ لەمپەریك نەبوو هەنگاوی بوەستینی تەنانەت بە فڕۆكەش ئەو ولاتەى ئازار نەدا، هۆیهكى دیکەش لەو نەبزوتنەو ئەو بوو كە هەرىمەكە لە دەست خاوەنەكانیدا بوو جارى حیزب بنگەى لى دانەنابوو. شیخ حسین دەویست بنگەيك لەلایەن پۆدەرییهكانەو دابندریت و هاریكاری لەگەل حیزبدا بكات نەك بنگە هێ حیزب بێت بەلام نە ئاغاكان بەربارى ئەو ئەرکە بوون نە حیزبیش مەبەستى بوو ئایا پۆدەر چى لى بەسەر دیت، لە ئاكامدا بنگەى لى دانا. سیاسەت گەلى جار مەنتیقی تیدا نامیتى، حیزب پێى قووت نەدەدرا پۆدەر بۆ پۆدەر بمیتى و خۆى تیندا دەست رۆیشتو نەبێ بەلام گرنگ نەبوو بەلایەو لە دەست خۆى و پۆدەریش بچیت... بەهەمەحال ئەم بێتەوبەرەى مەسلەتى كردن و نەكردن لەگەل حكومەتدا بە لۆنگەلۆنگ بەردەوام بوو حكومەتیش هیرشى نەهیتا و دەستى لى نەوەشاند. لە راستیدا نازانم، قەتیش نەمپرسى، بۆچى دواى نەمانى ئومیدیش بە رێككەوتن پۆدەر هەر بە سەلامەتى مایەو، نە جەیش هات و نە تەیارەش.

مانگی ئەیلوول بوو شیخ حەسەنى حاجى سەیدگول كە لە مانگی حوزیرانەو لە ترسى بۆمبا قەلادزەى بەجیهیشت و بۆ بنارى شاخەكان هەلكشى و تەنسازییەكەى

له وهدا نه بوو ته قل و شه قلی گويزه گويزه هه لگريت. خه بهری وهفاتی هات بژ شيلانه. شينخ حه سهن له ده ميکه وه بوو دوو چاری نه ساغيه کی ئه وتو بوو زاتی نه ده کرد خو به بهر سه رما و هه وادات تا ئه وهی له هاوینيشدا هه ر له ژووره وه ده نوست. زستانان که وهختی جلک شووشتنی ده هات، ده بوو بایی کیشی جلکی فريدراوی هی خاوین له بهر بکات. هه رچهند له وانه یه نه ساغي ئه وتویی ده خلی به نه فس و وه سوه سه وه هه بیته به لام فهرق چیه له نیوان میکروپ و وه سوه سه یه کی له میکروپ کاریگه رتر بیته. ئه و هاوینه که ناچار بوو له ژووره که ی ده رچیت و بگويزیته وه بژ دوو رایي جینگه یه کی دوو سه عاتی و پاشان بیته وه قه لادزه به ده نه که ی ئه و ئه رکه ی پښ هه لته گیرا.

ئهم مرۆیه ئه گه ر لایه نی ته نسازییه که ی له مپه ر نه بایه له پښی، که م که س هه بوو هینده ی ئه و شیرنکه لام و دلخویشار و یارانی و نوکته خویش، تا بشلینی ئه ده بدوست بوو. شیعری شاعیره ناو داره کانی کوردی ده خوینده وه، ناوانه چهند به ییتی ده هوندنه وه، ئه گه ر له باریش بانایه به گالته و پښکه نینه وه ده یخویندنه وه دواتر ده یسووتاند. ئه و سألای که ماله که ی من به گه ل مالی ئه و که وت گوتبووی تازه لیک ترازان مومکین نییه و نابښ جاريکی دیکه بچنه وه بژ کوښ، قسه که شی هی ناوه ندی دلی بوو. یادی باوکم له لای ئه و موقه دده س بوو. بژ منیش چ پله ی مه حبه تی نه هیشته بژوه لینی تپه ر نه کات. مالی من که چووبووه پژده ر پارده که س بوون. رهنگه پتریش، یازده مانگ به هه موو ئه رکه وه له گه ل مالی ئه و ده ژیباین نه ئه وان و نه ئیمه ش ههستی شتیکمان نه کردووه ناعاده تی بیته. ئه و مرۆیه نه ساغي که له ژووره وه ده رنه هات هه موو سیاسه تی پژده ر به به رده م ئه ودا تینده په ری چونکه تایه فه ی مه محموداغا که خالوانی بوون، بی ئه و بریاریان له هیچ شتیکی گرنگ نه ده دا. چ له سندوژان و چ له بژسکینیش رامابایت ده تدیت ئه و دوو شوینه له مه رجه هه ره گرنگه کانی به رده ر و پژده ر بوون...

تازیه ی شينخ حه سهن تا سڼ رۆژان له قه لادزه بوو، ئنجا بردرایه دینی نووره ددین. عاده تی میراوده لیه کان ئه وه بوو که تازیه هاتبايه پښ. چهند بڼه ماله یه کی ده سترۆیشته وی تایه فه ی تازیه دار قزناغیان ده هینایه شویتي تازیه که به نۆره هه ر بڼه ماله یه رۆژنکی بیستوچار سه عاتی هه موو مه سره فی تازیه ی به ئه سته وه

دهگرت. من سئ پوژی قه لادزه و بهینکی نوورهددینیش له تازییه که بهشدار بووم ئینجا گه رامه وه بز شیلانه.

په شه بایه کی هه لکرد دهنگوت شهر به دنیا دهفرۆشن. پوژنکیان یارمه تی یه کینم دهدا که سینگه کانی تاو لی دیوه خانی قهیم دهکردنه وه. په شه با لچکی تاو لی شه کاند و به و هیزه ی هه بوو له چاوی راسته می خشانده. چهند پوژان ژانی هه بوو، که ژانه که په وییه وه ئه سه ریکی ئه و زه بره به وهدا مایه وه که چاوم پتر له عاده ت ئاوی دهکرد. له و ساله وه ناوانا وه به شتیکی ئاومژ ئه و زیده ته راییه دهکیشم. نزیک ی ۲۵ ساله به سه ر ئه و پرودا وه تیپه پیه بئ ئه وه ی پرس به هیه دکتۆریک بکه م، خۆ ئه گه ر پرسم بکرایه ئیستا دهگوترا هونه ری دکتۆر بوو چاوت زده نه بووه.

له و مانگانه دا که شیلانه یی بووین میوان سه ریان لی ده داین منیش دیدنه ی هه ندیک دۆست و براده رم دهکرد. جیرانیکی نزیکم عه لی عه باساغا بوو. پیش هه موان سه ردانی ئه وم کرد. پیتی ناوی دریزه به پندا هه لگوتنی بدهم هه ر ئه وه نده ده لیم که به نوکته و به راستیش ده مگوت هه رچی هه زی له خواردنی خوش و خزمه تی بیفیه با له عه لی میوان بئ. شه ویکی زیده خۆشیشمان له هه واری جه ماله ددین لای حاجی مه محمودا غای حاجی په سوواغا رابوارد. پینسی کۆلای له سه رده شته وه جه لب کردبوو. ئه و عه سه ره ی گه یشتمه لای. تامه زریه کی کۆنم دامرکانده وه. دوو لووتکی شاخی دوو په زه مان لی نزیک بوو. به سواری له ماوه ی په نجا دهقیقه دا گه یشتینه هه واره که ی و سه ریش که وتین تا تۆقه له ی لووتکه به رزتره که. فارووقی برام له گه لندا بوو، ماوه یه ک پینشتر که جارئ من به رنه درابووم هاتبووه سه ر ئه م لووتکه یه و کاغه زیکی نوو سراوی نیوان به رندا شار دبووه خۆمان لینی بووین به «مکتشف».

گه واله یه کی هاوینه له گه رمینه وه هاتبوو چهند ولات که وتبووه بهر، پشاندبووی، ئه سه ری به سه ر خۆلی ئه و لووتکه وه ماوو چونکه پینخوست شه قلی نه شکاندبوو. دنیا یه کی بیسه روبنی لینه دیار بوو. سه رنجم دایه لای قه ندیل دیم لووتکی «کو ره ش» که به سه ر مه نگو رایه تی و ولاتی پۆده ردا ده نۆریت و به چاو له ریزی قه ندیله، ئه و کۆپه شه بز قه ندیل و هه ساری سه کران وه ها مات بووه ئه گه ر لینی وردنه بیته وه زه حمه ته بیناسیه وه چونکه له سینگی قه ندیل گیرسابوو.

له گه لیک لاره کۆنه مه علوماتی مندالیم که به سهرنج لڼ گرتن و به راورد کردن و پینکرتن بزم ساغ بووبووه، تاقیکرده وه. گرفتیک هاته وه بهر لیکدانه وه کۆنه کانم و هی ئه وه دهمهش که به سهر لووتی دووپه زه وه سهر دنیا م ده کرد به چاوی ماملهت. شاخی پشتی دووکان به لای دهسته راستی کوپکوپری مه رگه وه پیره مه گدروونیش به لای دهسته چه پیه وه دیاربوون. له و تیره پامانه دا که به رزایی شاخه کانم لیک ده دایه وه ده بوو شاخی پشتی دووکان هینده هه لئه کشی، پیره مه گدروونیش پتر هه لکشئ مه به ستیش له هه لکشان به رزاییه. ته نها یه ک ته فسیرم به بیردا ده هات، نیستاش هه ر ئه وم بز ده ستیشان ده کری، که ئه م دیمه نه نه گونجاوه شی بکاته وه به لام لیره دا مه ودا ده ست ناکه ویت و بیلزوومیشه بز شهرح دانی، هه تا له هه ندئ جینگه ی تایبه تیشدا ئه و ته فسیره باس نه که م هی باوه ر پینکردن نییه چونکه ده بن دیمه نی به رچاوان پالپشتم بیت نه ک قسه ی پرووت...

له جاریکی دیکه دا سهردانی چه مداغای عه باساغا-م کرد، شه و لای ماینه وه. به یانی چو وینه لای بابیزاغای بابه کراغای سه لیمغا که مالی له هه واری کیلی بوو. شه و رۆژنکی زۆر زۆر خۆشم له و سه فه ره رابوارد عه لی عه باساغا و فاروو قیشم له گه لدا بوون.

جاریکیان له گه رانه وه ی به ره و شیلانه نیوه رۆژم برده لای مه لا محمه دی خه تیبی قه لادزه. ئاغایه کی لڼ که وته ش میوان بوو ناویم له بیر نه ماوه به رواله ت هیچی نه وتزی رانه ده نواند که چی له قسه یه کی منه وه. بڼ خۆ هه لدانه وه، ده رکه وت ته وایکی به به ره وه هیه. شوینی ماله که ی مامزستا ناوی گوندی شیخال بوو. من گوتم وا پڼ ده چی ناوه که له «شین خاله» وه کورت کرابیتته وه. ئه و ئاغایه گوته له «شغال» وه هاتووه که ناویکی ئیرانییه... ئیتر کۆمه لیک زانیاری میژوویه سهر به و هه ریمه ده ورکرده وه. ئاویک له نزیک سه رووی شاخه به رزه کانه وه هه لده قوولی سووکه ناشگیزیک بوو ولاتیکی ئاو ده دا ناوی ئاوی «بڼ کۆدی» یان بوو. باسی بنه چه کی ئه و ئاوه و ناوه که شی کرد. گه راوه بز میژووی داگیر کردنی «هیزۆ» له لایه ن له شکری ئیسلامه وه و گوته هیزۆی پاله وانیکیان هه بووه. ناوی «گورنه ل»، ماله کان له سه رووی شوینی ئیستا که ی هیزۆ بوون. گوته جاریکیان له مووسل کابرایه کی میژووناس لیمی پرسی، له و هه ریمه ی بناری شاخه کانی پژه ره

هیچ ناو هه یه پنی بلن «سلورت»؟ تومز کانیه که ی دامهن هیزو به تهنشت رنی ئیستای سه یاره وه که پنی ده لئن «سلورت» هه مان «سلورت» ه که له میژووی کۆن ناوی هه بووه... سه ری خوینه ر نه یه شینم ئه و پیاوه هینده ی قسه پی بوون، هه مویشی به دایکوباب و جینی باوه ر کردن، ئه گهر بمنووسی بانه وه خه فته ی ئیستاکه مم بۆ نه ده خوارد و سوودیشم لی ده دیتن.

له حاکمی سه رده شته وه قسه یه کم پی گه یشت که ئه گهر سه ردانی لی بکه م باشم به خیر ده هینی و حکومه تیش په نام ده دات به لام من وه لام نه دایه وه.

له نزیک خنیه ته که ی ئیمه ی لی بووین مالی ئافره تیکی «باووزه» یی هه بوو هیلکه ی پی ده فرژشتین به قدووی به تالی شیرى مندالان. هه ر قدووی شیر چوار هیلکه ی دابوو به به هانه ی ئه وه ی قدووه که قوپاوه. له ژیر خنیه ته که نیوه رژه مان ده خوارد ئافره ته که له لای مه تبه خه وه به ره و مالی خۆی له پینش ده رگه ی خنیه ته که وه تپه ری قاپنیک شله و قاپنیک پلاوی به سه ر ده ستانه وه بوو، دایکم گوئی پلاوه که ی بن گوشت بوو ئه م قوونه خۆله یه ی به نه ی. منیش ده سته دایکم گرت و مله قۆته یه کم له ده سته ناو گوتم، ئه مرۆکه سی هیلکه ی لی گیراوی نه وه هه ر حه قی مله قۆته ی به سه رمانه وه هه یه...

خه لقی ئه و ناو شاخوداخه به ر له وه ی حکومه تی عیراق له ۱۹۳۷ بیهته پژده ر و مه خفه ر له دینی گه ناو بکاته وه نه حکومه تیان دیتبوو نه تیکه لیشیان له گه ل جیهانی ده ره وه ی هه ریمی لاچه پی خۆیان بووبوو. باوک و کیزیکی عازهب حه فته ی یه ک دوو جار له دینی باووزه وه که له گه لیه کی بناری شاخه که ی شیلانه که وتوو، ده هاتن بۆ لای خه لقی هه واری شیلانه. ئه گهر ئیمکان هه بایه ئه و په سمه زه قانه ی ئه که د و سۆمه ر بووبانه بنیاده م باوک و کیزى ئه وتزیان لی په یدا ده بوو چونکه ده تگوت له وه ته ی بابهلپیری هه ره کۆنی به ر له هه زاران سالیان به زاوژی سه ره ژیر بوونه ته وه تا سه رده می ئه م دووانه خوینی بینگانه یان تیکه ل نه بووه. ده موچاوی هه ردوویان وه ک هی باز و سه قه ر له سه ر تیژی داریژرابوون. کۆتایی هه ر زه قاییه کی ئه و ده موچاوانه وه ک سه ری لوت و نیهایه تی چه نه که و ئیسکی روومه ت نووکه تیغان به بیرى بینه ردا ده هیتایه وه. سوورکالی چاوشین بوون، کیزه که به جوان ده ژمیردرا...

له کڅی خڅیدا خه لقه که بڅ گهرمینی دامه نی شاخه کان سه ره ژیر بوونه وه. مالی من له هیږو گیرسایه وه. خانووی مه کتبه چول بوو نیمه ی تیدا ستار بووین. ژووره کانی خاوین بوون به لام ږووه و رڅه لات و ره شبا بوو. مالی همه علی ناموزام به تهنیشت هی منه وه له به شینکی دیکه ی مه کتبه یان دایه ریه کی دیکه ی حکومته بوو. هی نه و چه شنی داخراو بوو له سه رمادا که متر سه رماچیز ده بوو. زوری نه برد نه وان چوون بڅ قه لادزه... سه رمای پاییز له چاو ولاتی کڅی زو ههستی پی کرا. جار ی باران نه باریبوو سبه یان ناو ده یبه ست. له گهل نه مه شدا چونکه له ش رادیت پی ناراحت نه بووین هر به قه در جلکی عاده تی سالان که له کڅی بووین جلکمان له بهر ده کرد. مریشک و عه لیشیمان هه بوون. مریشکه کان هیلکه که ریان تیدا بوون. ده مگوت نیمه هر مریشکه کانمان به ره م هینن.

له شوی نیوان نو و ده ی تشرینی دوهم سه ری «کوړکوړ» ی مهرگه به به فر بڅ بوو. شوی دیکه «دوو په ز» یش بڅ بوو. دواتر زانیم کوړکوړیش به دیوی گهرمیتدا له شوی نیوان ده و یازده دا به فری پتوه دیتراوو. شوی سه ره تای به کی کانوونی به که م له هیږو به فر باری.

پیش به فر بارین هه رای عه بدولسه لام دڅی حیزی به عس قهوما بوو. من زانیم تازه ترسی هه رکاتی عه سکه ری نه ما. رامن سپارد خانومان بڅ په یدا بکه ن له قه لادزه. همه علی کاغه زی بڅم نووسی ده یگوت. نیمه. واته قه لادزه یی. هه موو شاخه کانی ده ورمان سپیبه وه کوو دوند رهمان لیها توه. بڅم نووسیبه وه نیمه له هیږو نه و به فره ین به ده وری دوند رهمه که یه وه.

به فر له هیږو به پشته وه هر له زیادکردندا بوو. شاخی پشته ی «به کاو» په زی مینوی به سه ره وه بوون تا درهنگی درهنگ تر ییان ما. مینوه کانی له بهر قورسای به فر وه کوو چاوبازه لکه کانی به سه ر نه رزه وه ده خشین... من و ده ون له ژوورینکی بچووک بووین. شویکی له شوه سه خته کانی. ژووره که مان وها سارد بوو ناچار بووم له بهر ده ون مه قاله خه لووز گهش بکه مه وه. ده رگا که له ده ره وه و له ژووره وه ی په رده ی هه بوو به قلفه و سینگ قهیم ده کران. ره شه بایه کی ده هات ده تگوت سه ر سه ره. که ده رچووم په رده ی ده ره وه به دم ره شه باوه وه کوو قانگه لاچک بوو هه تا قهیم کرده وه نازانم چیم کرد. خه لووزم له شوینی خزی به

دهستی سهرما بردوو له دوو مه‌قاله کرد. نه‌وتم هیتا پښدا کردن، به هر حالیک بوو دهنکه کفریتم گه‌يانده نه‌وته‌که ناگری گرت و ره‌شه‌با کوژاندييه‌وه.

سهرت نه‌یه‌شیتم تا نه‌و دوو مه‌قله‌یه‌م گه‌ش کرده‌وه و به ناوی شه‌خته کردوو دهستی خۆم شووشت ته‌واو سه‌غلت بووم. هیتانه ژووری مه‌قاله‌کان هینده زه‌حمه‌ت بوو به‌خه‌يالدا نایه‌ت چونکه ده‌بی پرده‌ی دهره‌وه و دهرگه و پرده‌ی ژورره‌وه بکه‌مه‌وه. ئنجا ره‌شه‌باکه کاریکی پی ده‌کردن ته‌وانیش کاریکیان به‌من و مه‌قاله‌ی ده‌سته‌کانم ده‌کرد نه‌وعی شه‌ره‌چه‌په‌لۆک نه‌بوو. پرده‌ی دهره‌وه به‌و سه‌رسه‌ره‌ لچکی ژیره‌وه‌ی هه‌لده‌گه‌رایه‌وه له‌ بنمیچی ده‌دا و وه‌کوو کوته‌کی دهستی پاله‌وان سه‌ره‌ژیر ده‌هاته‌وه ته‌گه‌ر که‌لله سه‌ری به‌رکه‌وتبایه‌ کاری خۆی ده‌کرد چونکه به‌عاده‌ت پرده‌ له‌ سه‌ره‌وه و له‌ که‌مه‌ری و له‌ لچکی ژیریه‌وه داری وه‌کوو وه‌کازی تیده‌گیرئ بز ته‌وه‌ی به‌ پانی شه‌ژیریتته‌وه، ئنجا داری لچکی ژیریه‌وه که له‌ بنمیچه‌وه ده‌هاته‌وه خوارئ ده‌بووه چه‌کینکی کوشنده. شه‌وه‌که وه‌کوو هی مه‌لای زیندینان بوو ته‌نگوسته‌ چاو. سه‌رمای بیتامان و ره‌شه‌بای درنده‌ی برنده‌ی پیوه. په‌روشی ده‌وه‌ن نه‌بایه‌ هیچ نرخیک ته‌و شه‌وه دوو مه‌قاله‌که‌ی پی گه‌ش نه‌ده‌کردمه‌وه. ئینسافیشم قبوولی نه‌کرد له‌و قیامه‌ته‌ خه‌لک هه‌لستینم بز ته‌و کاره. سه‌بینی زۆریشیان گله‌یی لی کردم حه‌قیشیان بوو چونکه شه‌وی وه‌ها له‌وانه‌یه ورچ راوی مروی بینچه‌ک بکات. ته‌شه‌دوبیلا له‌ گرمه‌ی ره‌شه‌با به‌ولاره ده‌نگی روح له‌به‌ر نه‌ده‌هات...

ره‌نگه له‌ ده‌وروبه‌ری ده‌ی کانوونی یه‌که‌م گويزا‌بیتمانه‌وه بز قه‌لادزه. خانوویه‌کی له‌ چاو ته‌و ده‌مه‌ مناسه‌مان بز به‌کری گیرابوو. باران و به‌فر به‌رده‌وام بوون به‌لام شه‌ویکیان دیارده‌یه‌ک بوو نه‌مدیته‌وه هه‌تا له‌ حه‌فتاکان جاریکی دیکه. له‌ به‌غدا، ریک که‌وته‌وه. به‌فریک باری به‌ لای که‌مه‌وه به‌ بارستی ده‌ سانتیمه‌تر. پاش مه‌غریب هه‌وای گۆزی به‌ جزریک ده‌تگوت له‌ پر که‌وتینه‌ به‌هار. به‌فر گۆزا به‌ بارانیکي لیزمه‌ بایه‌کی له‌گه‌لدا بوو وه‌ک هی شنه‌ بای هاوینان که‌ پنی ده‌لین «بای وه‌شت» و له‌ نیوان رۆژاوا و باشوور هه‌لده‌کات. ته‌و به‌فره له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا شه‌ژرایه‌وه نه‌ک هه‌ر به‌ باران به‌لکوو به‌ گه‌رمایی ته‌و بایه. دواي ته‌مه‌ هینده‌ی نه‌برد کردییه‌وه سهرما ته‌مما بایه‌کی هه‌لکرد بنه‌داری هه‌لده‌قه‌ند. له‌ ده‌ربه‌نده‌وه بز

ديوى پږدهر تراكتورى وهستاندبوو، تاژى و توولهى رههوا خستبوو. گوتيان له سهرسيان - كه به سهر زنى گچكهويه له پږخى بهرى مهرگه و دهكهويته زاركى دهره بند - سبهينه مريشك و عهليشيشان كه له ماله وه دهرچوون وهكوو قانگه لاچك با بردنى و زوربه يان نه هاتنه وه و فوټان.

له و به ينانه دا مه لا مسته فا به ره و پږدهر هات. عه قيد كافى نه به وي هاتوچوى قه لادزهى ده كرد له ديتندا پرسى بږچى كه ناگيرم. گوتم له خومه وه خو له شتان هه لئا قورتينم. ههر له و پږژانه دا به يانييه كى كه به فر له كولا نان به سستبووى خه به ريان هينا كه دكتور سدديق نه ترووشى شه وي گيانى سپاردوه. تا بيستم له شار دنه وهى بو بوونه وه. خه فه تيكي زورم لى خوارد، ههم برادر و دوست ههم پږشنبيريكى ميشك كرايه وه و زيرهك و ئيسكسووك و دلسوز بوو.

كاغه زيكم بز هات بچمه ديدنهى مه لا مسته فا كه له دىى دووگومان بنگهى هه لدا بوو. نزيكى عه سريك بوو چهند پږدهر بيه كيشم له گه لدا بوو چوپنه دووگومان. ههر كه كه وتينه و توويژ له نوخته يه كى سهره كى رينكه و تنمان نه بوو. هيرشيكى قورسى هينا يه سهر حيزب. من گوتم سهر و كايه تى ههر بز و وتنه وه يه ك بيت به باوك حيساب ده كريت كه نه گهر پږلهى خوى ته نبيش بكات ده بى له دلسوز بيه وه بيت. باى دايه وه سهر پږدهر بيه كان به تيكرايى. له نيوان ئاغاكاندا يه كيكى كه مبايه خى به دوست هه لبارد بوو، له و قسانه يدا نه و كابرايهى به نوينه رى پږدهر دانا، مه لا باقى هه بوو بى مالو حال بوو نه ماما نه و پږژه دهر كه وت نه و مرزويه چهند ئازا و راستكز و بيقيته. پووى قسه ي له مه لا مسته فا كرد و بى منجه منج گوتى: جه نابى مه لا مسته فا نه گهر له پياوى مهر د و به شهره ف ده گه پييت و نيازته پږدهر بكه يته دوستى خوټ. مهر د و به شهره ف نه وانن وا هاتوونه ته لات كابراى ديكه تاكه يه ك كه سى به دواوه نيه. پږدهر بيه كانى له گه ل من بوون به دهنگ نه هاتن، منيش شتيكم گوت به لاي قسه كه ي مه لا باقى دا بوو بى نه وهى كه سى تيدا بشكيتمه وه. مه لا باقى ههر به ناو مه لا بوو، رانك و چزغله لى له به ردا بوو.

نهم ديدنه ييه تينگه ياندم مه لا مسته فا پږژه يه كى سياسى له دلدا هه يه ديه وي به رانه ر حيزب و پږدهر يش به كارى به نيئت. چه پيه كان كه به شى زوريان له به غدا هه لات بوون ده وري مه لا مسته فا يان دابوو، نه و يش بز سهر خستنى پږژه كه ي

گهشتی ژيانم

دهيحه واندنه وه. بئى ئه وهى خۆم ماندوو بکه م وهيا بچمه سهر شانۆى ته مسيل. هه لوه ستم به ئاسايى شينه وهى موعاره زهى وهرده گرت تا ئه وهى مه لا مسته فا هه ستي بئى کرد.

هه ندئى که سى بئيزدارم له خزم و براده ران خه به ردارى ئه و پرۆژه يه کرد هه تا جاريکيان له مالى خۆم پيم گوتم ده بئى به ره له ستي له و سياسه ته بکري. يه کيکيان گوتمى من تيدا نابم...

گه ليک جار کۆبوونه وهى شکل مزاشى زۆر خۆش له مالى براده ريک ريک ده که وت. جاري له و جارانه رابه راني چه پ و حيزب و دوستى دیکه ش له مالى شيخ حسين (که هى شيخ هه سەن بوو له قه لادزه) له ئيواره وه به نان و پاتيکى شاهانه وه راما نيوارد هه تا شه و راشکا، له ناوياندا سه ليم فه خرى هه بوو ناوى نرابوو کاکه هه مه. ٢٥ سال به سه ر ئه و شه وه دا تئيه ري وا ليژه دا بيرى ده که مه وه. که وتينه سه ر باسى ئايديۆلۆجيا و ميژووى خه باتى گه لان و چينايه تى و ئه و جۆره شتانه به سه ر باسى شۆرشي قوله کاني به سه رده ا که وتين. من گوتم ئه م هه رايه هى ره ش بوو دژى سبي، چينايه تى تيدا نه بوو، ئه گه ر سه ريش که وتبايه مروفايه تى زه ره رمه ند ده بوو. رووم له سه ليم فه خرى کرد گوتم، تۆ له و سه رده مه دا ژيا بايت لاي خه ليفه ت ده گرت يان لاي ره شه کان؟ گوتمى من ليژه وه له گه ل خه ليفه م چ جايى ئه وسا.

له باسى «مسلمات»ى بيننگه وه گوتم، به پنى تيژرى ده بوو چيني ره شوپووت له ئۆکراين و ده ولته بچوو که کاني بالتىک و بيلوروسيا له جهنگى جيهانى دوه مدا جانفيداى بۆ سوفايه ت بکه ن که چى به پير له شکرى ئه لمانه وه چوون به لام ئه لمانه کان بريارى شتيکى دیکه يان دابوو شه ستيرى لئى به کاره ينان. سه ليم فه خرى گوتمى، له مه ش زياتر فلانه جه نه رال - ناوه که م له بير نه ماوه - له شکرى ريک خست بۆ هاريکاري له گه ل نازيبه کان دژى سوفايه ت...

سه ليم فه خرى زاپتيکى سه ربه چه پ بوو به لام مينشکى کرايه وه بوو. هه تا ئه وهى که کتبيى «هه لستان و که وتنى راينخ»م به ديارى بۆ هيتا - دواى هو دنه ي ١٠ى شوباتى ١٩٦٤ - له به غدا وه، له پيشکه شدا «المثقف المتعدد الميادين»م بۆ نووسى.

مه لا مستهفا وهلامی بۆم نارد که دهیهوی بچمه لای ئیشی پیمه. بنگهی له «دوازده بانووان» وهیا سهنگهسهری نوێ بوو. شهوی دواتر چووم، خهلقهکهی له خزی دور خستهوه و دوو به دووی کهوتینه وتووێژ یاخود کهوته قسه، من گوێگر بووم. گوئی ئه و باری ئیمهی تیداین موحتاجه به پهیدا کردنی دۆست، وهدهست خستنی رهزامهندی دهولهتان... کهسیشم نییه لینی دلتیا بم چونکه دلسۆزم ههیه زمان و سیاسهت نازانی، زانام ههیه کهمهترخهمه... تهکلیم لیت ئهوهیه ئهرکی سهفهریکی ئهوروپا بۆ چاکههی میللهتهکهت قبول بکهیت و چی به چاکیشی بزانیته وها بکه و لهگهڵ چ لایهنیکی پهسهندت کرد بدوئ... من که چووم بۆ لای نهساغ بووم، پیم گوت دهبینیت نهساغ، سی رۆژ مۆلهتم بده وهلامت ددهمهوه.

یان سبهینی بوو یان دوو سبهی له چوار دۆستی خۆم⁵⁸ گنڤایهوه و تهکلیمهکهم پینگوتن. یهکنکیان پرسى، چ پئویست بوو ئه و تهکلیمه لای کهس بدرکینیت؟ گوتم، من به تهما نیم تیجارهت به کوردایهتییهوه بکه. فیلوفههجم نین، دهمهوی بۆ سبهی رۆژ شایهدهم ههبت. ئه و دۆستانه ههرواریان به پهسهندیان زانی بچم بۆ دهرهوه. من له لیکدانهوهی خۆم له و باوهردها بووم، ئیستاش ههر وههام، که مهبهستی یهکهم له و تهکلیمه ئهوه بوو من دور بکهومهوه چونکه ههلهوستی من تهگهره دهخسته پیش سیاسهتیکی که له و رۆژانهدا به لای سهروکایهتییهوه پهسهند بوو، تهگهرهش بهیهک له سی شتان چار دهکریت. یان سیاسهتهکه بگورئ یان تهگهرهکه خزی - که من بووم - دور بخزیتهوه یان لهناو ببردیت وهیا ههر نهبن پهک کهوته بکریت. ههلبهت دورخستنهوهکه سهلامهت تره مادهم سیاسهت نهگورئ. له میعاددا چوومهوه لای تیمگهیاندا که ئامادهم بچمه دهرهوه. من له خۆسازدان بووم خوا بهفریکی نارد ههروچی ڕیگهی هاموشزی دهرهوه ههبوو وها گیرا که ئهگهر بهفریش وهستابایه تا بیست رۆژانیش ڕیگه ناکرینهوه. له بیوران بهفر 5-6 مهتر باری بوو، سهڕ شاخهکان ههر مهپرسه.

⁵⁸ - ئه و چوار دۆسته مهرحووم کاکه زیاد و مهرحووم شیخ حسین و شیخ حهمیدی خاله سهدر و مهحموداغاى کاکه زیاد بوون.

گهشتی زیانم

موفلیس ده‌بوو. مینا‌غای گرد‌بداغ بۆ به‌ریکردنی نۆزهی خۆی چەند ملکێ له قەلادزه ره‌هن کرد. دوو ئەندامی مه‌کته‌بی سیاسیش به‌رده‌وام حازرده‌بوون له‌و کۆبوونه‌وه‌نه‌دا.⁵⁹

شه‌ویک له‌ دیوه‌خانه‌ی مه‌حمودی عه‌باسا‌غای مه‌حمودا‌غای چۆم خرکه‌ کۆبووبووینه‌وه. مه‌لا مسته‌فا چەند که‌سیکی سه‌ربه‌ چه‌پی له‌گه‌لدا بوو که له‌ به‌غداوه‌ په‌نایان هینابوو بۆ کوردستان. ئەوان پینش‌نیازیان کرد ژماره‌ی ئەندامانی لیژنه ٢١ که‌س بێت. ده‌رله‌حزه‌ زانیم مه‌به‌س له‌ ژماره‌ی وه‌ها قه‌رغا ئەوه‌یه که‌ عه‌شایر به‌ به‌ریه‌وه‌ نییه‌ ژماره‌یه‌کی ئەوتۆ له‌ ته‌رخانان هه‌لبێنن، به‌ ناچارێ به‌شیک له‌ ئەندامه‌کان به‌ر ئەو که‌سانه‌ ده‌که‌وێ که نه‌ مالیان هه‌یه و نه‌ وه‌زیفه‌ و نه‌ هیچ شتی که‌ ده‌ستیان بیه‌ستیت، خۆ ئە‌گه‌ر هه‌موو بیستویه‌که‌که‌ له‌وان بێت په‌ک ناکه‌ویت. من پینش‌نیازی نۆ که‌سم کرد، له‌ براده‌رانیشم گه‌یاند مه‌سه‌له‌ چیه‌ و بۆ کۆی راده‌وه‌شینتی.

هه‌ر له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌دا جاری ده‌نگ دان نه‌کرا‌بوو مام جه‌لال له‌ دواندنی خۆیدا باسی دیمۆکراسی کرد که‌ ده‌بی شیرازه‌ی بزووتنه‌وه‌ بێت. چه‌پیک، که‌ پینش‌تر دا‌وای کرد‌بوو کورد چه‌ک دانه‌نیت هه‌تا دیمۆکراسی بۆ هه‌موو عێراق ده‌سه‌پینتی، ئەو چه‌په‌ گوتی باری بزووتنه‌وه‌مان ئەوه‌ هه‌لناگرێ سه‌رۆکایه‌تییه‌که‌ی به‌ گه‌زوگرێ دیمۆکراسی ته‌سک و ترووسک بپورێ و ده‌بی ئازاد بێ له‌وه‌ی ده‌یکات من گوتم کورد له‌ باریکدا نییه‌ بتوانی قورسای ئامانجی دیمۆکراسی بۆ هه‌موو عێراق هه‌لبگریت... گوتم سه‌یریش له‌وه‌دایه‌ که‌ ئەو ده‌نگه‌ی دا‌وای دیمۆکراسی بۆ هه‌موو عێراق ده‌کات هه‌ر خۆیه‌تی نایه‌ویت بزووتنه‌وه‌ی کورد دیمۆکرات بێت.

که‌ ده‌نگ درا ژماره‌ ٩ به‌ راشکاوی بر‌دییه‌وه. شینخ له‌تیف ده‌نگی نه‌دا. عه‌باس که‌وته‌ لای ژماره‌ ٩. مه‌لا مسته‌فا گوتی ٢٢... دواتر هه‌ر له‌و دانیشنه‌دا پروم تیکرد گوتم بزچی به‌ لای ئینمه‌دا نه‌هاتی؟ گوتی من به‌ لای که‌سدا نه‌چوم. گوتم ٢٢ باری ٢١ ده‌بوو بفرموی ٨.

⁵⁹ - دوو ئەندامه‌که‌ی مه‌کته‌بی سیاسی مام جه‌لال و مه‌رحووم نووری شاه‌ه‌یس بوون.

برپارم له سهر دهبرینی رایهک دابوو لهو کزبوونه وهیه دا دهری بیرم. داوای قسه م کرد. عهریفی کزبوونه وه برینی دام گوتم، رووشم له مه لا مسته فا بوو، نهو خهلقه ی له هنده رانه وه هاتوون و نهوانی دیکهش له بهر گه لیک تینیینی ناتوانن رازی دلی خویان به ناشکرا له نیوان نهو عاله مولایه دا دهری برن. من که سه راحت به کارده هیتم ویزای ته بیاتی خوم نه عه شیرتم هیه نه حیزم به دواوه یه نه هیچ پیوه ندیی که دهستم ده به ستیت، خهلقه که ی دیکه وه ها نین بویان دهست نادات دلی نه م و نهو برهنجینن. له بهر نه مه وه ها په سهند ده که م مه لا مسته فا موله تی دوو سی روژ بهو خهلقه بدات تا نه وه ی بیه وئ به تنها یان به تا قم له گه لیدا کزبینه وه بریان پی بدات و له گه لیان بدویت و له تیکرای قسانیان هه لوه ستیک و رهفتاریک بژارده بکات.

من له قسه م نه بوو بوومه وه مه لا مسته فا داوای قسه ی کرد. له دلدا گوتم یا حافیز... سه روک دهستی کرد به قسه گوتم. فلانه کهس گوتم خهلقه که به سه راحت نادویت یه عنی خهلقه که درو دهکات منیش ده لیم هه موومان درومان کردوه نه ماما نهوا من نیستا چی راسته نه وه ده لیم... نیتر به سه روپوته راکی حیزدا هاته خواری چی ناشرین و ئابرووتکین بوو نه وه ی گوتم. تاکوو له بنی کدوی دا و دهری بری که هاتوه هه تا حیزبه که پاک بکاته وه (ده بووه نه هیشتن و مراندن). جاری سه روک له قساندا بوو مام جه لال داوای نوره قسه ی کرد. نه مده زانی چ ماوه ته وه له قامووسی گفتوگوزدا به رانه بهر نهو قسه تال و تفتانه دا بگوتری به لام مام جه لال لهو شه وه دا وه ها دوا به عه قلی که سدا نه ده هات، رهنگه بز خویشی به ته ما نه بووبی وه ها زیره کانه و شاره زایانه بدویت. چه ندیکی به موی قسه گنرانه وه ی خوم له قسه کانی نهو نزیک بکه مه وه بیسووده. به کورتی و بیئارایشته ده لیم باوهشی به وشه تال و تفته کاند گرت و کردی به هوی به زه یی بز حیزبیکه که م ته جره به ی بینیز کهوا هه میسه کات چاوی له سوزی باوکی خوی بیت... خولاسه نهو جنیوانه ی کرد به پهنی باوکیاته ی بز نه ولادی خوی. بهو جوژه کوله مسته که ی که بز شه ویله ی حیزب وه سیندرابوو که وته بز شایی.

نه مه ده لیم له سنووری قسه ی مه جلیسی و جوابه جییی، چی له دالانیشتا هه بوو حیسابی جودایه... که خهلقه که له کزتابی کزبوونه وه دا هه لستان، به ته نیشت مه لا

مستهفاوه بهرهو دهرهوه دهرۆیشتم پښم گوت، یم بووره ئه‌گه‌ر تښینه‌که‌ی من هیچ ئاکامینکی خراپی لښ په‌یدا بووین، له‌ وه‌لامدا گوتی، هه‌ر ئه‌وه‌نده قسه‌یه که‌لکی پښه‌ بوو که‌ تۆ کردنت...

به‌ هه‌ر حال برباردار سڼ رۆژان مۆلت بڼ هه‌تا ئه‌گه‌ر که‌س ده‌یه‌وئ مه‌لا مسته‌فا ببینت له‌و ماوه‌یه‌دا دیدهنی لښ بکات. ره‌نگه‌ هیچ عه‌شیره‌تیک و تاقمیک نه‌ما بڼ کۆبوونه‌وه‌ی له‌گه‌لدا نه‌کات. من به‌ ته‌نها له‌گه‌لی دوام،⁶⁰ قسه‌یه‌ک له‌ ناخی دلمه‌وه‌ سه‌ری کرد. چووم هه‌ردوو ئه‌ژنۆم به‌ هه‌ردوو ئه‌ژنۆیه‌وه‌ نووساند ده‌ستی راستم دريژ کرد و چه‌نه‌گه‌یه‌م به‌ نه‌رمی گرت و گوتم فلان توو ئه‌و خوايه‌ی به‌ حه‌قی ده‌ناسیت... ئیتر چی له‌ دلدا ده‌کولا هه‌لرژا... چاوه‌کانی ته‌ر بوون گوتی، به‌ حه‌قی ئه‌و قورئانه‌ی مه‌لای گه‌وره‌ له‌سه‌ر رانی داناوه‌... ئیتر متمانه‌ی دامی.

⁶⁰ - عه‌قید کافی نه‌به‌وی پښمی گوت: ئایا منیش حازری ئه‌و دیدهنی کردنت یم له‌گه‌ل مه‌لا مسته‌فادا؟ گوتم به‌خۆشیه‌وه‌، به‌لام نه‌هات بۆ دیده‌نیه‌که‌، من له‌گه‌ل شیخ حسین و حاجی سه‌یدی کوری شیخ حه‌سه‌ن که‌ زۆر تامه‌زووی دیتنی مه‌لا مسته‌فا بوو، ویکرا چوونه‌ لای. دواي ماوه‌یه‌ک شیخ حسین و حاجی سه‌ید به‌جڼیان هښشتن.

من قسه‌ی سه‌ره‌کی و بنه‌ره‌تیم له‌ وتووێژیکي دوورودریژدا ئه‌وه‌ بوو که‌ پښم گوت: به‌ چه‌به‌کانمان مه‌فرۆشه‌! وه‌رامیشی به‌ چاوی ئاوێنگه‌راوه‌وه‌ ئه‌وه‌ بوو که‌ گوتی: هیچ رووناکایی یارمه‌تیده‌ریک له‌م دنیا به‌دا شک نایه‌م، ده‌لیم به‌لکوو له‌ رڼی ته‌وانه‌وه‌ رووسه‌کان سه‌ریکمان لښ خوار بکه‌نه‌وه‌.

خوێنه‌ر ده‌بی بزانی که‌ ئه‌مه‌م به‌ مه‌لا مسته‌فا گوت نه‌ کڼی شه‌خسی و نه‌ هیچ نیازیکي تاییه‌تی هانی دام. ده‌مزانی چه‌بایه‌تی شوێشه‌که‌ به‌لای نیازی خۆیدا ده‌باته‌وه‌ و ده‌یکات به‌ تښه‌سته‌ و باشکۆی ئینته‌رناشینال و له‌ ئاکامدا هه‌ر قوربانییه‌کی کورد بیدات و داښتی ده‌بیته‌ ره‌نج به‌خه‌ساری و هه‌یچی لښ شین نایته‌وه‌ جگه‌ له‌ شه‌ری چڼایه‌تی که‌ خوی له‌ خۆیدا بریتیه‌ له‌ مال کاولی کورد و ئیفلاسی هه‌وله‌کانی.

ئه‌و شه‌وه‌ی مه‌لا مسته‌فا قسه‌ تاله‌کانی به‌رانبه‌ر حیزب ده‌به‌ری، دواتر له‌ مه‌رحووم نووری شاوه‌یسم پرسى: تۆ وه‌رامده‌ره‌وه‌ی ئه‌و قسانه‌ بایت له‌ جڼانی مام جه‌لال چیت ده‌گوت؟ گوتی وه‌لاهی له‌ قسه‌ی له‌وجه‌ر و هه‌له‌ق و په‌له‌ق به‌ولاوه‌ هه‌یچم بۆ نه‌ده‌هات.

له و بارودوخه دا بووین پوو په پره یه کی رۆژگار کرایه وه به خه یالدا نه ده هات، له به غداوه عه بدولسه لام عارف باوه پینکراوینکی کوردی⁶¹ نارد بۆ پپوهندی کردن به چه کدارانه وه به نیازی نانه وه ی ناشتی... له پاش هه لسه نگانندی راسپارده که بریار درا له سهر قبول کردن، ههر ده بوو وه هاش بئ، چونکه کهس نییه ئه وهنده شیت بئ، پینش نیازی ئه وتویی ر هت بکاته وه، گزیا چی چاکتر هه بوو بکری؟

وه فدی حکومت بریتی بوو له موته سه پرفی سلیمانی و عه میدینکی جهیش، هه ندیک ناره زا بوون له وه فده که گزیا وه فدی کی کزه ناگاته «مستوی الاحداث». مه لا مسته فا، گوتی، پۆلیسیکیش (په نگه وشه یه کی غه یری پۆلیسی به کار هینابیت) قبولمه خو من نه چووم ده رگه یان لئ بدهم، ئه وان ماندوو ده بن کئیان دیت با بیت.

⁶¹ - عه بدولسه لام پپوهندی به بابه عه لی شیخ مه حمود- وهه کردبوو که راسپارده ی ناشتی نانه وه له حکومت وه به مه لا مسته فا رابگه یه نیت. ئه ویش دۆستینکی خو ی هه ناردبوو بۆ لای مه لا مسته فا که ئه وسا ده مناسی به لام ناویم له بیر نه ماوه، وابزانم سه روکاریکی پزیشکی و ئه جزه خانه ی هه بوو. من ئه و پیاوهم له و هاتنه یدا نه دیت.

دوای گه ییشتنی وه رامی په سه ند کردن داخوازییه که ی عه بدولسه لام له لایه ن مه لا مسته فاوه، وه ک دیته وه بیرم، له ماوه ی هه فته یه کدا، وه فدی حکومت هات بۆ رانیه که ژووانی لئ کۆبوونه وه بوو.

له کانوونی دوه‌می ۱۹۶۴ ده‌ست به گفتوگۆ کرا له‌گه‌ڵ وه‌فدی حکومه‌ت. به‌لام یه‌که‌م رۆژی ده‌ست پینک‌ده‌که‌م له‌بیر نه‌ماوه. له‌ رانیه‌ کۆده‌بوینه‌وه. هه‌رچی ره‌وتیکی سیاسی وه‌یا ده‌سه‌لات وه‌یا لینه‌اتوویی پێوه‌ بوو له‌ کوردانی ئه‌و ده‌ورو به‌ره‌ ده‌هاته‌ کۆبوونه‌وه‌کان به‌لام ئه‌وانی بۆ وتووێژی پینک‌هێتانی لیژنه‌ی سه‌ره‌رشتی کردن. له‌ دووره‌وه‌ هاتبوون بۆ شوینی خۆیان گه‌رابوونه‌وه. ئه‌و دوو ئه‌ندامه‌ی مه‌کته‌بی سیاسی به‌رده‌وام بوون له‌ هاتوباتی وتووێژی ره‌سمی. راس‌تییه‌که‌ی له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه‌ چه‌ند که‌سینک قسه‌ی ده‌کرد ئه‌وی دیکه‌ گوێگر بوون. پنی ناوی بێم ره‌نگه‌ خوێنه‌ر له‌ خزه‌ بزانی به‌ هه‌موو دل‌ حه‌زم ده‌کرد موفاوه‌زات سه‌ر بگریت. چه‌ندین جار له‌ چه‌ند رۆژی جودادا وه‌فد ده‌هاته‌ رانیه‌ و هه‌تا نانی نیوه‌رۆ و دوا‌ی ئه‌ویش له‌ قسه‌دا ده‌بووین. ناواناوه‌ دلگه‌رمی ده‌گه‌یشه‌ راده‌یه‌ک ده‌تگوت ئیسته‌ مووی موعاوییه‌ ده‌پسیت، دوو جار سێ جاریش وه‌ها‌بوو موته‌سه‌ره‌پی سلیمانی - که‌ من به‌ زۆری له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ داده‌نیشتم - خه‌ریک بوو هه‌لستیت و به‌ ناویمیدی بچیته‌وه‌ بۆ مالی خۆی، من دامه‌نیشانده‌وه‌، نازانم ئه‌گه‌ر وه‌هام نه‌کردایه‌ که‌سی دیکه‌ که‌ پایه‌یان له‌ ده‌سه‌لاتی چه‌کداری هه‌بوو به‌ خۆیان ره‌وا ده‌دیت یاخود شه‌رمیان نه‌ده‌کرد له‌وه‌ی به‌عوز ره‌هینانه‌وه‌ موته‌سه‌ره‌پ دانیشتنیته‌وه‌؟ ئه‌مه‌ ده‌لیم چونکه‌ مه‌لا مسته‌فا له‌ هیچ جارینکا به‌ ده‌نگ نه‌هات بۆ ته‌سکینی موته‌سه‌ره‌پ، دلگه‌رمیه‌که‌ش به‌ زۆری له‌ قسه‌ی مه‌رحوم نووری شاویسه‌وه‌⁶² په‌یدا ده‌بوو دیا‌ره‌ ئه‌ویش بۆ به‌ خۆی نادات پاشگه‌ز بیه‌ته‌وه‌، ئیتر

⁶² - دلگه‌رمیه‌که‌ی نووری شاه‌ه‌یس جگه‌له‌ جوداوازی بیرو‌را هۆیه‌کی دیکه‌شی ئه‌وه‌ بوو که‌ زه‌ده‌ی نه‌ساغیه‌ک بوو به‌لای دلگه‌رمیه‌وه‌ی ده‌برد و ئارامی لی هه‌لده‌گرت تا ئه‌وه‌ی له‌ توانایدا نه‌ما به‌رده‌وام بی له‌ وتووێژی به‌ره‌و ناشتیبوونه‌وه‌ و گه‌رایه‌وه‌ بۆ مه‌کته‌بی سیاسی. نووری له‌ ته‌بیاندا هه‌یمن بوو، هه‌رگیز له‌گه‌ڵ مندا به‌ توندی نه‌دواوه‌، ئه‌و نه‌خۆشییه‌ی له‌ ئاکامدا کاری له‌ دلی کرد و بوو به‌ هۆی مه‌رگی.

له‌و رۆژانه‌ی موته‌سه‌ره‌پ ده‌هاته‌ رانیه‌ هه‌رجاره‌ چه‌ند زه‌نبیله‌یه‌کی سێو و پرته‌قالی له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌هینا ئیتر ئه‌وه‌ بوو دواتر له‌ ناکوکیدا ده‌گوترا کوردستان به‌ سێو و پرته‌قال فرۆشرا... باوه‌ر ناکه‌م

کەسی دیکە بە حەقی خۆی نەدەزانی لە حزوور ئەو دوو لایەنە خۆ لە قسان
هەلقوتیتنی...

بۆم دەرکەوت مۆتەسەرپی سولیمانی، عەمید سەید عەبدولرەزاق سەید
مەحمود، بە دڵ و بێفیل بۆ ناشی دەرکۆشا. لە ساڵی ۱۹۶۵ کە حکوومەت کەوتە
سەر هەناردنی هینز بۆ کوردستان ئەو پیاوێ ئیستیقالەیی دا لە مۆتەسەرپیایەتی...
ئەو دەمە من وەزیر بووم بەرھەڵستیم کرد لە قبوول کردنی ئیستیقالەکەیی،
وەزیری داخڵیە گوتی ئەگەر وەھابیی من ئیستیقالە دەدەم. ئەو وەزیرەش ناسپی
بوو، کە ئیستیقالەیی دا بایە دەبوو هەموو ناسپییەکان لێ دەرچن.

پۆژی دەی شوباتی ۱۹۶۴ نزیک نیوهرۆ لیکرازیبوون پێک هات. مەلا مستەفا گوتی
بۆن هەمووتان کۆببنەو و بەیاننامەیەک بنوسن بە ئارەزووی خۆتان و بەپێی
بەرژەوهندیکی رەچاوی دەرکەن، من ئیمزای دەرکەم. لە هۆلێکی گەرە هەرچی
براگەرە و قسەزان و زاپتی پەنابەر هەبوون بۆ ماوێهەکی پێویست لەسەر چەند
خاڵێک پێککەوتن. من بەیاننامەکەم نووسی، لەگەڵ مام جەلال بردمان بۆ لای مەلا
مستەفا و پێمان گوت ئیمزای بکە. دەقی بەیانەکەم لا نییە بینوسمەو بۆ خوێنەر،
بەلام لەو پۆژەدا کە پۆژە رەش بوو لەلایەن نەداری و بێدەسەلاتییەو شتێک بوو
تێکرای خاوەن رایان پەسەندیان کردبوو، هیچیشی تێدا نەبوو یەک دانە پۆلکەیی
رزیو لە کیس کورد بەدات. مۆتەسەرپی وەها گەشایەو دەرچال بەیانەکەیی لەگەڵ
خۆی برد و بەو رینگەیی قورپاوی ئەوسا لەو وەختە مەیلەو دەرنگەدا ملی لێ نا بۆ
بەغدا، هەمان شەو لە رادیۆی بەغدا خوێندرایەو. لە خەلقم دەبیستەو چ
خۆشییەکی خستبۆه ولات.

پاش ئیمزا کردنی بەیانەکە هاتوچۆی مۆتەسەرپی نەپسایەو بۆ جێبەجێ کردنی
پیداویستیکی هەبێ. خەلقى دیکەش دەرچال بۆ رانی، لەوانە وەفدێکی «صحفی» بوو
هی قاهیرەشیان تێدا بوو لە ناویاندا «جلال کشک» نووسەرێکی «روزالیوسف»

مەلا مستەفا لەو مێوێهەیی خواردینت. جارێکیان بەتایەتی مۆتەسەرپی زەنبیلەهەکی گەرەیی بۆ
من هێنا بوو، کەمێکی لێ گەیشتە مالی من لە قەلادزە، سەر بەرشتانی پێشووی کردن لە کۆتەر
مۆتەسەرپی بەرخودار بن شارەزا بوون لە تەخس و نەخشی دیارییەکی هاتبایە.

بوو که چژه قاهیره مهقالینکی رینکوپینکی لهسەر ئهو سهفه‌ره‌ی خۆی و وه‌زعی کورد و کهسانی که دیپوونی نووسی بوو، نه‌ختنیکیش باسی منی تیدا بوو.

له‌ مارتی ۱۹۶۴ خدری حاجی ره‌سوغای پژده‌ر گیانی سپارد. تازیه‌ی له‌ دنی گهرمکانی بناری ئاسۆس به‌ دیوی پژده‌ردا بوو. من له‌ شویتینکی نزیک به‌و دنی به‌ که‌له‌ک له‌ زئ په‌ریمه‌وه، یه‌که‌م جار بوو سواری که‌له‌ک بيم که‌ بریتیه‌ له‌ داره‌رینه‌کی شاش به‌سەر چه‌ند کونده‌یه‌کی فودراوه‌وه، وه‌خته‌ بلیم که‌لینی نوان رایه‌لی داره‌کان پتر بوون له‌ داره‌کان خزیان. ده‌توانی له‌و که‌لینانه‌وه به‌ گۆلم ئاو بخۆیته‌وه، ئینجا من مه‌له‌ش نازانم، ده‌ترسام، به‌لام نه‌مه‌ده‌هیشتر ترسم پنه‌وه دیار بیت.

له‌و تازیه‌یه‌ بووم دیتم له‌ دووره‌وه، لای سه‌نگه‌سه‌ری نوئ کۆپته‌ریک نیشه‌وه دواي رۆژیک بیستم رۆژنامه‌چی تیدا بوون. نوینه‌ریکی حیزب گوتبووی به‌یانه‌که‌ی ده‌ی شوبات هه‌موو شتیک نییه، به‌ند هه‌یه‌ نه‌ینی له‌ویدا نه‌نووسراوه. حکومه‌تی به‌غدا زۆری پێ ناخۆش بوو. رۆژیک دوانی دیکه‌ چومه‌ سه‌نگه‌سه‌ر، ئهم مه‌سه‌له‌یه‌ قسه‌ی لێوه‌کرا. وه‌ها په‌سه‌ند دیترا به‌درۆخسته‌وه‌یه‌ک له‌ زاری مه‌لا مسته‌فاوه‌ بلأوبکریته‌وه. من ده‌قه‌که‌یم نووسی به‌جۆریک حکومه‌تی رازی کرد، ئه‌مما جیی ئه‌وه‌شی تیدا بۆوه، ئه‌گه‌ر به‌ندی نه‌ینی هه‌بووبیت به‌درۆخسته‌وه‌که‌ ره‌شی نه‌کردبیته‌وه. نووسی بووم هه‌موو به‌یانینکی ئه‌وتۆیی به‌ ناچاری هیندی ته‌فسیلاتی ده‌بیت که‌ لزووم نه‌دیتری به‌ بلأوکرده‌وه‌ی بی ئه‌وه‌ی پنی بگوتری به‌ندی نه‌ینی... دواي یه‌ک دوو مانگ که‌ هاتمه‌ به‌غدا قه‌ره‌نی دۆغمه‌چی گوتی حکومه‌ت به‌و «ته‌کزیب» زۆر که‌یفی هاتبوو که‌چی نه‌ «ته‌کزیب» بوو نه‌ هیچ...

په‌راگه‌نده‌ی شاره‌کان به‌تایبه‌تی کۆییه‌کان ر‌ه‌ویان کرده‌وه‌ کۆین، مالی منیش له‌ مانگی نیسان گه‌رایه‌وه‌ کۆین. من ناوانه‌ سه‌فه‌ری دیوی ر‌انیه‌م ده‌کرد، کاریکی زۆرم به‌ مله‌وه‌ بوو، به‌تایبه‌تی هی ئه‌و مه‌وه‌زه‌فانه‌ی فه‌سل کرابوون. بۆ گه‌لێک سه‌روبه‌ری ئه‌و به‌یانه‌ ده‌بوو هاتوچۆی به‌غدا بکه‌م، چه‌ند جاری چووشبام خه‌به‌رسازان و خاوه‌ن نیازان له‌ ده‌ره‌وه‌ و ناوه‌وه‌ پنه‌وه‌ندیان پیم ده‌کرد، تا ئه‌وه‌ی هه‌ندی جار به‌ شه‌و له‌ جینگه‌ی وه‌ها دیده‌نیم، ده‌کردن نه‌ خاوه‌ن مالم ده‌ناسی نه‌ سه‌ره‌ده‌ریم له‌ گه‌ره‌که‌که‌ی ده‌کرد، به‌لام هه‌رچی گوترا بێت و پینشیاز کرابیت له‌و

دیده‌نیپانه‌دا بایی موویه‌ک منی نه‌برد به لای تیک دانه‌وهی ئه و ناشتی‌ونه‌وهیه. ئه‌م جیهانه‌ی سیاست زور چلکته، گه‌لنک چلکتر له‌وهی به خه‌یالتدا دیت رینگا چلکته‌ک‌ه‌شی چه‌شه‌ی وه‌ها له مجیزی تیدایه کورم ده‌وی خۆگیری لی بکات.

به پنی پنیست ناوانوه سهردانم له سه‌روک وه‌زیران فهریق تاهیر یه‌حیا ده‌کرد، بز لای وه‌زیری داخلیه «حاکم عسکری عام» ره‌شید موسلیح‌یش رینگای هاتوچۆم کرایه‌وه بوو. من له ته‌بیاتدا نییه به ناچاری نه‌بی خۆم له کاربه‌دهستی حکومه‌ت نزیک بکه‌مه‌وه. جارنکیان له وتویژدا گومانای بووم سه‌ره‌ک وه‌زیران کوتی، باوه‌رت پیم نییه؟ گوتم: «أنا أثق في طاهر يحيى ولكن لا أثق في رئيس الوزراء»، چونکه وه‌ک له شتی عاید به خۆی ده‌توانی دروست بیت ناتوانی له شتیک که له زور لاه تاوی بز دیت ئه و دروسته بیت. بینگومان تاهیر یه‌حیا ژیرتر بوو له عه‌بدولسه‌لام پتریش متمانه‌ی پنده‌کرا. ناشیه‌ته بیرم له و هاتووچۆیانه‌مدا سه‌رم له عه‌بدولسه‌لام دابیت.

نیوانی مه‌کته‌بی سیاسی و مه‌لا مسته‌فا به‌ره و لیلتر بوون ده‌بزو ه جارئ موویان نه‌پساندبوو هه‌ولنک درا⁶³ بز چاره‌سه‌ر کردنی گیروگرفتی نیوانیان به ناو‌بژی کردن له‌لایه‌ن کۆمه‌لنک له کورده په‌روژنده‌کاران و خاترویه‌ستراوه‌کانی به‌غداوه. من له‌به‌ر مه‌شغه‌له‌تی که پیم سپێردرابوو نه‌متوانی به کۆبوونه‌وه‌ی یه‌که‌میان رابگه‌م که له رانیه له‌گه‌ل مه‌لا مسته‌فایان کردبوو.

پۆژی دوهم که گه‌یشتمه ژووری لی کۆبوونه‌وه‌یان و سه‌لامم کرد، ره‌شید عارف، له جیاتی وه‌لامم. گوتی هه‌موو شتیکمان ته‌واو کردووه هاتنی تۆی پین نه‌ده‌ویست. گوتم خه‌به‌ری خۆشتر په‌یدا نابێ له‌وه‌ی پزگارم بکا له ده‌رده‌سه‌ریی چه‌قه‌چه‌قی موناغه‌شه. نووسراویکی ئیمزاکراو له‌لایه‌ن مه‌لاسته‌فاوه‌یان دامی که ریکخرا‌بوو به ناوی داخوازییه‌کانی کورد له حکومه‌تی عیراق. که خویندمه‌وه دیت هه‌ره‌شه‌ی قورسی تیدایه ده‌تگوت هی شه‌رپه‌فرۆشته گوتم هیچ به‌ره‌له‌ستیم نییه له و شینوازه

⁶³ - ئه‌وه‌ی به من گه‌یشت نامه‌یه‌ک بوو له «مه‌کته‌بی سیاسی» یه‌وه. دلسۆزانه نووسرا‌بوو که به‌شداری بکه‌م له کۆبوونه‌وه له‌گه‌ل مه‌لا مسته‌فا‌دا بو ره‌واندنه‌وه‌ی گیروگرفتی نیوان ئه‌و و مه‌کته‌بی سیاسیدا. نه‌مه‌رسی خه‌لقه‌که‌ی تر ئایه به نامه داوه‌ت کرابوون یان به زار.

تونده به مهرجیک که بزانین ئه‌مه ئه‌رزو حالی محامی نییه تا ئه‌گه‌ر حاکم ره‌فزی کرد هیچی خرابی لئ روو نه‌دا ئه‌مه داخوایی میله‌تیکه له ریگای مه‌لا مسته‌فاوه بۆ حکومه‌تیک ئنجا ده‌بی له حالی ره‌ت کردنه‌وه‌یدا ده‌ست بکریته‌وه به شه‌ر... تیکرایان قسه‌که‌میان په‌سه‌ند کرد.

بایی ئه‌وه‌ی له ره‌فز کردندا شه‌ر په‌یدا نه‌کات شینواری نووسینه‌که‌مان گزپی... سو‌بحانه‌لا له پینچ ده‌قیقه‌دا ده‌رکه‌وت هاتنه‌که‌م بیلزوم نه‌بوو. سه‌عاتیکیشی نه‌برد تیکه‌یشتم ره‌شید عارف بزچی وه‌ها به ره‌هایی و دلنایی گوتی هه‌موو شتیک ته‌واو‌بووه. تومه‌ز توانیبووی به‌هانه‌ بدۆزیته‌وه بۆ پیو‌ستی به‌رژه‌وه‌ندیکی کورد به‌و دوو نامه‌ له مه‌لا مسته‌فاوه بۆ سه‌رۆک کۆمار و ئه‌وه‌ی دیکه‌ش بۆ سه‌ره‌ک وه‌زیران خۆیشی کاغه‌زه‌کانی وه‌رگرتبوو هه‌تا باشتر و مسۆگه‌رتتر بیانگه‌یه‌نیه‌ جیکه‌ی مه‌به‌ست. دواتر که خه‌لقه‌که‌ گه‌رانه‌وه به‌غدا منیش بۆ ئیشیک چووم، دیتم ره‌شید به‌ده‌ست ئه‌و دوو کاغه‌زه‌وه گیری خواردوو. گوتی چه‌ندی ته‌له‌فۆن ده‌که‌م بۆ قه‌سری جمهوری و جیکه‌ی سه‌ره‌ک وه‌زیران که کاغه‌زی ئه‌وتۆییم پێیه‌ ده‌بی خۆم به ده‌ستییان بگه‌یه‌نم که‌س گویم ناداتی... یه‌ک دوو پۆزی دیکه‌ گوتی، باوکیان وه‌ها وه‌ها لئ بکه‌م به پۆسته کاغه‌زه‌کانم هه‌نارد. پیم گوت فلان تۆ که هینده‌ت مه‌به‌ست بوو بگه‌یته ئه‌و شویتانه ده‌متوانی من یاریده‌ت بده‌م چونکه هه‌ر کاتیک بمه‌وئ ده‌توانم بیان گه‌می... سبه‌ینه له سه‌ردانی فه‌ریق تاهیر یه‌حیا پیم گوت چه‌ز ده‌که‌م له ده‌رفه‌تدا مجامه‌له‌یه‌کی فلانه‌که‌س بکه‌یت⁶⁴ ... دوو پۆزی نه‌برد ئه‌و مجامه‌له‌ی له‌گه‌لدا کرد.

گروپی کورده‌کانی به‌غدا ته‌کلیفیان له مه‌لا مسته‌فا ئه‌وه بوو که‌وا له‌گه‌ل مه‌کته‌بی سیاسی ناشت ببیته‌وه. له پاش گه‌لیک وتووێژی په‌ندامیز قسه‌ی خه‌لقه‌که‌ی هه‌لگه‌رته‌وه به‌لام گوتی، «پسن دیدم گرچه مصلحت ندیدم»، واته سه‌لماندم هه‌رچه‌ند به مه‌سه‌له‌حه‌تیشی نازانم. له‌م باره هه‌ستیاره‌دا نه‌شره‌یه‌کی شکل به‌یانی

⁶⁴ - راستییه‌که‌ی داوام له سه‌ره‌ک وه‌زیران کرد مجامه‌له‌ له‌گه‌ل ره‌شید و عه‌لی که‌مال-دا بکات.

سیاسی⁶⁵ له مه‌کته‌بی سیاسیه‌وه ده‌رچوو بریتی بوو له ده‌وری ۱۵-۱۶ ټوټه‌په‌ره‌ی پر له ټه‌خنه‌ی هه‌ره هه‌ره بړنده ده‌رباره‌ی ټی‌ککه‌وتنه‌که‌ی ده‌ی شوبات.

65 - من خه‌ریک بووم دیده‌نی له مه‌لا مسته‌فا بکه‌م، به‌ر له چونم بۆ لای به‌چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ک ئه‌و نه‌شه‌یه‌م خوینده‌وه که تازه وه‌ک به‌فری هه‌وه‌ل شه‌و گه‌یشتی‌وهه رانیه. پنی ناوی بلیم له‌را‌ده‌به‌ده‌ر هه‌ستمی بریندار کرد. من که له‌سه‌ر داوه‌تی مه‌کته‌بی سیاسی بیم بۆ ئه‌و کۆبوونه‌وه‌یه - بینگومان هه‌موو می‌وانه‌کانیش به‌دوا داوه‌تی مه‌کته‌بی سیاسیه‌وه بۆ به‌رزه‌وه‌ندی کورد زه‌حمه‌تی رینگا و ئی‌حتمالی حکومه‌ت تۆراندنیان هه‌لگر‌توو. داوه‌ته‌که‌ش له‌بنه‌ره‌تدا بۆ چاره‌سه‌ر کردنی در‌دو‌نگی نیوان مه‌لا مسته‌فا و مه‌کته‌بی سیاسی بیت چۆناو‌چونی ده‌شی مه‌کته‌بی سیاسی ئه‌و به‌یانه‌ بیره‌حم و ئی‌نسافه‌ رامالی بنا‌گوینی سه‌ر‌وک و به‌ر‌وک و نه‌گه‌ری کورده‌واری بکات؟ چوومه‌ لای مه‌لا مسته‌فا باسی ئه‌و به‌یانه‌م نه‌کرد پنه‌وی دیار بوو جارێ نا‌گادار نییه‌ لێ. دوا‌ی دوو سێ ده‌قیقه‌ بارزانییه‌ک هاته‌ ژووری کاغه‌زینکی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، زانییم هه‌مان به‌یانه‌ که مه‌لا مسته‌فا به‌یانه‌که‌ی وه‌ر‌گرت و کاغه‌زه‌که‌ی لیک کرده‌وه‌ به‌ده‌ست خۆم نه‌بوو وه‌ک من‌دالی ساوا به‌ پارانه‌وه‌یه‌کی بی‌جی و بی‌سوود گوتم: تو‌خوا مه‌ی‌خوینه‌وه... خویندییه‌وه و بی‌هه‌ست کاغه‌زه‌که‌ی پینچایه‌وه... هه‌لبه‌ت ئه‌و به‌یان‌نامه‌یه‌ هه‌موو ته‌ئسیرینکی هاتنی کورده‌کانی به‌غدا‌یه‌ی سه‌ریه‌وه به‌لام بی‌ئوه‌ی به‌قه‌سه‌ شتی‌کم گوئ لێ بووبیت له‌مه‌لا مسته‌فاوه‌.

بۆ شیرن کردنه‌وه‌ی ئه‌م تالاییه‌ نو‌کته‌یه‌کی ره‌شید عارف ده‌گیرمه‌وه له‌ده‌می هاتوباتی خه‌ریک بوون له‌به‌رته‌ره‌ف کردنی نا‌کوکی نیوان مه‌لا مسته‌فا و حیزب. ره‌شید پینی گوتم، حیزب‌یکمان داناوه‌ حیزبی شیتان، مه‌لا مسته‌فا سه‌ر‌وکیه‌تی، وابزانم ره‌شید خۆی سه‌کر‌تیر بوو، ئه‌ندامه‌تیشی مه‌رجی قورسی تیندایه‌ ده‌بی کابرا ئی‌سپاتی شیتایه‌تی خۆی به‌شایه‌د و مایه‌د بکات. له‌و قسانه‌دا بووین، کات شه‌و بوو عه‌لی که‌مال پرووی له‌کۆمه‌لێکی ئاغای دزه‌بیان کرد پرسی ئی‌وه‌ بۆچی هاتوون، گوتمان حکومه‌ت له‌دیه‌کانی خۆمانی ده‌ر‌کردوین بێ کار و کاسبی و بێ ته‌عویر په‌را‌گه‌نده‌ بووین به‌لکو مه‌لا مسته‌فا چاره‌یه‌کمان بکات. عه‌لی که‌مال له‌دل‌گه‌رمیی کوردا‌یه‌تییه‌وه‌ی گوتم: بړۆن ده‌ریان که‌ن باوکیان له‌که‌ر بکیشن و وه‌هایان لێ بکه‌ن... ره‌شید به‌به‌رده‌سته‌که‌ی سه‌کر‌تیری حیزبی شیتانی گوتم: «کاک عه‌لی که‌مال به‌ئه‌ندام قبوله‌ بێ شرو...».

لێ‌ده‌دا وه‌فاکاری داوا ده‌کات شایه‌دیه‌ک بۆ عه‌لی که‌مال بده‌م که‌هیچ مو‌حتاجی شایه‌دیش نییه‌ له‌که‌سه‌وه‌ بۆ دلسۆزیی ئه‌و له‌تاست کورد و کوردستاندا، ئه‌و رۆژه‌ی که‌ له‌دیده‌نی نووری سه‌عید-دا باسی بیری‌نی نیوان کویه‌ و رانیه‌م کرد، نووری سه‌عید گوتم: عه‌لی که‌مال-یش شکاتی ئه‌وتوی کردووه‌ لام له‌باره‌ی رې‌توبانی ناوچه‌که‌وه‌.

عهره بيه كه ي له ژير سهرناوې «أسلم (ياخود أصلح) أم إستسلام» دا بوو، هرچی حهق و ناحهقه له توانجی تفت و تال و ژال بهو رېككه و تنه وه گوترا بوو.

كاتيك موفاوه زات بوو، به دوا ئه ویش به یان بلاوبزوه ئیبراهیم ئه حمده له دهره وه ی عیراق بوو. كه هاته وه ئه و به یانه دهرچوو به و هه موو هیرشه له حه دبده ره وه. ئه وسا مه كته بی سیاسی كه هه موو ئه ندامانی به قوتابی ئیبراهیم ئه حمده - و ابزانم سكرتیری حیزبیش بوو - حیساب دهكران به به ریه وه نه بوو خوی به رانه ر بیروړا و خوایشتی رابه ری روحی خوی رابگریټ. به یان كه ئیمزا كرا له لایه ن مه لا مسته فاوه به قسه ی نوینه ری حیزب ئیمزا كرا... به لام مه نتیقی كه ر و لاله ناتوانی له گه ل خوازی نه فسی ئاده می هیچ بكات، خوازی له وانه یه سهرکیشی بیت و له وانه یشه ته سلیم بوون بیت...

خه لقه كه ی له رانیه به لای خویانه وه سهركه وتوو بوون له و ئامانجه ی بوی هاتبوون كه وتبونه سهر خو كزكرده وه بژ گه رانه وه ی به غدا ده تگوت كه س ناپه رژی خو له مه دلوالی ئه و هیرشه كوشنده یه ی مه كته بی سیاسی بگه یه نیت. راستیه كه ی بن ئه وه ی ورته له كه سه وه بیت سړی و گنژیبه ك خه لقی ته نیبزه.

له كوتایی مایس وه یا نه ختیک زووتر، سهرهك وه زیران سهردانیکي مه لا مسته فا و هاوپیکانی كرد له دووكان. به یهك گه یشتنی ههر دوو لایه ن زور به گه شی و خوشی چوه سهر تا ئه وه ی له ته کلیفا شه ویکیش لایان مایه وه به میوانی له رانیه. ئه و به ینه هه تا به رچایی سبه ینه ش ته واو ده بی خیلاف له نیوانیاندا نامینئ و له سهر هه موو شتیکي باس كرایت پیک دین. من له وئ نه بووم به لام بزیان گنډامه وه كه وا بهر له هه لستانی سهرهك وه زیران بژ گه رانه وه ی به ره و به غدا په كیک - وهك پیم گوترا ئه و ئه ندامه بووه كه به یانه كه ی «إستسلام» ی نووسیوو - گرفتیک قسه لی دهكات، بوو به هوی هه لوه شانی ریسی ئه و پهك دوو پوژه.

من چیم گوئ لی بووه ئه وه ده گنډامه وه، له زور كه سیشم بیستوه، ته نانه ت دوا ی ئه و په كتر دیتته له دووكان و رانیه كه سهردانی فره یق تاهیر په حیام كرد له به غدا ئه ویش هه مان شتی گوت. به ده ست خزم نه بوو له شپوه ی گله یی به تاهیر په حیام گوت: كئ زهره ری ده كرد ئه گه ر خه بهر به من درابایه له و په كتر دیتنه دا به شدار بم؟ ئه مه ده لیم چونكه به راشكاوی و دلنایی و له خو ئه مین بوونه وه له وانه بووم

گهستی ژيانم

بنيپه روا له سهر به ياني دهی شوبات و هر ريککه وتنيکی به دوايدا هاتبيت بکه مه وه چونکه له گژشه نيگای که سيني سهر به خوی وه کوو منه وه ريککه وتن به روونی و بنيپه رده دهديترا نهک له پشت چاويلکهی سياسه تی حيزبی و هق و حسيبی په نامه کييه وه.

به هه مه حال که سانيکی له و يه کتر ديتنه دا مافی بيرو را دهربرينيان به کار نه هينا له بهر هوی هه مه چه شنه هر خویان بوون له وتوويژه کانی گشتی قه لادزه ش له بهر هه مان هوی هه مه چه شنه له سهر بهر ژه وهنديی خويشيان به دنگ نه دهاتن. هه لبت من وه کوو ئه وان نه ده بووم. من هر نه بی له سی نوخته ی گرنکه وه ته جره بهی جودام هه بوو له چار ئه و خه لقه:

- نوخته ی يه که م ئه وه بوو، من له نيا به تدا روو به رووی ده ولت دووام.
- نوخته ی دوهم ئه وه بوو له ته مووزی ۱۹۶۰ بيرو پای گرنکم بلاو کرده وه به رهخنه له سياسه تی حيزب.
- نوخته ی سنيهم ئه وه بوو که من ئه و زهره ره قورسه ناکه م له دهربريني بيروباوهر وهک که خاوه ن بهر ژه وهندي زل ده يکات. زهره ری من ته نها له وه دايه که قازانج ناکه م...

ههرچونیک بيت من ئيستا که ديم ئه م کژنه خه رمانه ده کوتمه وه مه به ستم نيه که س زده بکه م، شتيکه پيوه ندي به گه شتی ئه و رۆژگار مه وه بی ناشی خومی لی خامۆش بکه م، هه ليکيش بوو له ده ست چوو وهک زۆر هه لی دیکه که يه کيک له وان هه ر ئيستا ده يگه می.

سی مانگيک بوو ناشتينا مه ی شوباتی ۱۹۶۴ ئيمزا کرابوو، له سه فه ريکی به غدامدا کاتيک به کتيپخاناندا ده گه رام بز په يدا کردنی نوسخه يه کی کتيبی «هه لستان و که وتنی رايخی سنيهم» هه تا بيکه مه ديار ی بز «سه ليم فه خری» که ئه وسا له قه لادزه و رانيه به سهری ده برد، له يه کيک له و کتيپخاناندا کا براهی کی شکل بيگانه، به نامه ی ته ماشا کردنی کتيبان هاته ته نيشتمه وه، بی ئه وه ی رووم تيپکات، به ئينگليزييه کی شکسته دهنگی هه لبري بابی ئه وه ی هر من بيبيسم گوئی، لايه نتيک هه يه ده يه وي له بابته مه سه له ی کورده وه بتدوينی، ئه گه ر ئاماده بيت به دواتدا ده نيزيت... گوتم ئاماده م.

به شهو منیان برده شویتنیک و مالنیک که نه‌مده‌زانی کژییه. بابایه‌ک به ئینگلیزییه‌کی ره‌سه‌ن قسه‌ی ده‌کرد. گوتی من نوینه‌ری هیژیکی زلم و ئاگاداری په‌ناوپه‌سنوی سیاست هم. حکومه‌تی عه‌بدولسه‌لام هیچ مافیک بۆ کورد ناسه‌لمیتنی، ئه‌گه‌ر ئه‌و بپروات حکومه‌تیک دیت له‌گه‌ل کورد ریک ده‌که‌ویت، ئیوه‌ش ده‌توانن له‌ رپی شه‌ره‌وه‌ بیهیزی بکه‌ن. هه‌رچی یارمه‌تییه‌کی بتانه‌وی له‌ چه‌ک و پاره و بژیو بیهیساب بۆتان دیت.

بۆ من پێشنیازه‌که هیند کوتوپر بوو، ئه‌رکی زۆر و ته‌مای گه‌وره‌شی تیدا بوو، هه‌له‌وستیکی پێ کردم هه‌تا ئه‌م پرسیاره‌ خۆی ره‌پیش کرد، لیم پرسی، ئیوه وه‌یا ئه‌و هیزه‌ی تۆ وه‌کیلیانی چ سوود ده‌بینن له‌و مه‌سره‌فه‌ قورسه‌ی به‌ مله‌وه‌ ده‌گرن؟ گوتم پێشنیازه‌که بۆ ئیوه *does not seem like business* واته «له‌ مامله‌تی سوودبه‌خش ناچیت». گوتی، بۆ ئیمه دامه‌زرانی کورد، ئاسایش و هه‌منی پێوه‌یه سوودی لێ ده‌بینن. وه‌لامه‌که‌ی متمانه‌به‌خش بوو، ره‌نگه‌ زووتر خه‌یالی لێ کردبیته‌وه. گوتم ده‌مه‌وی بزانه‌م، به‌ وردی یارمه‌تییه‌که چه‌نده؟! گوتی بیهسنوره.

من کابرایه‌کی حوقه‌باز و دنیا‌دۆست نیم مه‌به‌ستم خۆ ته‌سه‌ل کردن بیت و به‌س چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌م مه‌به‌ست بوایه هه‌لی باشم بۆ ریککه‌وتبوو به‌ر له‌ شۆرشی ته‌موز و له‌ ده‌ورانی عه‌بدولکه‌ریم-یشدا خورجینه‌م پر بکه‌ن. له‌م حاله‌ته‌دا جگه له‌وه‌ی که من هانده‌ری سوودی شه‌خسی پالی پێوه نه‌ده‌نام، چاره‌نووسی ئه‌و ره‌شوپووته‌ی له‌ هاتنه‌وه‌ی شه‌ردا مالکاول ده‌بن، ئا ئه‌ویش لغاویکی قورس بوو ده‌خرایه‌ زاری هه‌ر ته‌مایه‌کی بیژۆکی که وه‌کوو وه‌سووه‌سه‌ی شه‌یتان له‌ گویی چه‌ز و مجیزی نه‌فسی خوازۆکی بچرپاندبایه.

پنی ناوئ بیلزوم به‌رگی ده‌رویشایه‌تی له‌به‌ر ئه‌وسای خۆم بکه‌م و بلیم دلم لێ نه‌دا بۆ گه‌شه‌گه‌شه‌ی تیکه‌ل بوون به‌ کاروباری گرنگه‌وه که ده‌وله‌تانی تیدا لایه‌ن بن، چونکه راست نییه، به‌لام بێ دوودلی و بێ گومان له‌خۆ کردن و بێ خۆگنخاندن، ئاماده‌ بووم خه‌زینه‌ی قاروون ره‌ت بکه‌مه‌وه به‌رانبه‌ر به‌شداری کردن له‌ نانه‌وه‌ی هه‌رایه‌ک سوودی میله‌ته‌ی تیدا مسۆگه‌ر نه‌بێ. من چ باوه‌رم نه‌بوو به‌ عه‌بدولسه‌لام که له‌ پیاوچاکی خۆیه‌وه و له‌ عیشقی چاوی کالی کورده‌وه ده‌ستی بۆ ناشتی درێژ کرد وه‌یا به‌ ته‌مایه‌ دان بنی به‌ کورد و مافی کورد به‌لام دلم

نەیدەهیننا من یارمەتیی گەڕانەوهی شەڕ بدهم بئ ئەوهی توانیبیتم کۆتەکی لەسەر خۆکردنەوه بخەمە ناو دەستی کۆردەوه وەیا چ ئومیدم هەبێت بە پاداشتی کۆرد پێی بگات لە بری ئەو کارەساتەیی بەسەری دێت.

بەلێ، دەزانم و دەشتم زانی بە خۆگیرانەوهم لە یاریدەدانی گەڕانەوهی شەڕ دنیا بۆ کۆرد تەباورەبا نابێ و ئەو لایەنەیی یەخەیی منی گرت واز لە نیازی خۆی ناهیتنی و هەموو کابرایەکی ش و هەکوو من نییه چارەنووسی میللهتی بئ پەنا و دەرەتان پێش هەموو حیساییک بیهخیتەوه، بەلام خۆ دەمتوانی من نەبمە پۆستەچی ئاگربازی و پەندیاری کۆشتار و سووتار. هەر بۆیەش بوو بە بەلێتی بیسنوور کەوا رەنگە دەریایەکی بێت و رەنگیشە کاسەیک پڕ نەکات دلم تێراو نەدەبوو. لەو دەمدا کە مێشک و دلم لە ئاست ئەو بەلێتە بیسنوورەیی کابرا تێکیان دەهاویشت تەنها یەک رینگەیی قسانم هاتە بەر هەست کە پێیدا بڕۆم و زەرەری لئ چاوەروان نەکریت، گۆتم، چەند کات پێویستە بۆ ئەوهی پرس بەو لایەنە بکەیت کە خۆت نوێنەری ئەویت لە بارەیی راستینەیی یارمەتییهکی بە کۆردی دەدن، من هەتا وەلامت بۆ دیتەوه لە ئاست ئەو پرسیارەدا بەغدا بەجئ ناهێلم. کە ئەمەم دەربری کابرا بیوهخران، یەکسەر گۆتی ignore every thing واتە، چی گۆتوومە لە بیر خۆتی ببەرەوه.

ئاویک بە ئاگردا کرا و کوژایەوه. یەک وشەیی دیکەیی لە زار دەرەنچوو بە لای شەڕ و ناشتی و کۆرد و حکوومەتدا بچیتەوه. لەوێش بەولاهو بێرای بێرای جاریکی دیکە کەس لە بەرەیی ئەو هیزە زلەوه سەری لئ خوار نەکردمەوه. دواي پشووێهکی کۆرت دانیشتمان کۆتایی هات بە دەست گۆشینیکی ساردوسەر.

لەم تەجرەبەمەوه دوو شتی بنەرەتیم لئ روون بۆوه، یەکیان ئەوهیە لایەنی وەها بەهیز لە باری وەهادا بەلێتیک نادات بۆ هەلخەلەتاندنی کاتەکی، چی بێلئ بەتەمایە تێیدا راستگۆ بئ، دەنا کابرا دەیتوانی دواي چەند پۆژیک لیستەیهکی ساختم بەداتی کە جینی رەزەمەندی گومانکاریکی و هەکوو من بێت و پێشەکیش یەک دوو لوقمەیی چەرر بەهاوێتە سەرخواوەوه هەر کاتیکیش تێوه گلاینهوه و دەستمان لە پێچکان بڕا، ئەو دانەش بخاتە نێوان بەرداشی شەرەوه کە خۆی بە چاکی دەزانیت بۆ سوودی خۆی. دوه میان ئەوهیە، کە لە بەرنامەیی لایەنی بەهیزی ئەوتۆدا نییه خۆی

برده باري به لټنيك بكات له ناست بيده سه لاتي وهكوو كورد كه به عادت له ناست دهوله تيكدا دهيكات، رهنگه دهوله تي بيده سه لاتيش له تهرازووي نهودا فرهقي ههبيت له گهل هي مهيلهو به دهسه لات.

له مهوه دهتوانم، بلټم چ كوردنيك له باري وهك نهو باره ي مني تيدا بووم هينده ي روهت و گرنگي به خويه وه نه ديتووه توانيبيتي به رانبه ره كه ي ناچار بكات نوخته له سهر پيت دابنيت. ههر ريكه وتنيكي نه وتزيي له گهل دهسه لاتداري بيگانه دا بووبيت له شيوه ي سه لماندن و مل ناني بي پهيان و پرسينه وه بووه. نه م ديده نييه بيته نجام و تام ناخوشه ناچارم دهكات باز بهاويژم به قه له مم بژ سالي ١٩٦٥ كه به باوهري من لهو ساله دا شتيك رووي دا به ره مي ههولي نهو هيزه بوو كه بيسوود و نه نجام بوو له گهل مندا.

له ده مي ناستيدا بووين، جاريكيان له نزيك دهر به ندي بازيان قافله ي جهيش لني درا بي نهوه ي هويه كي به رچاو ههبيت. من چومه سه فره يكي لاي رانيه. له دانيشينيكي دوو قولي، مه لا مسته فا گوتي، كه چوويته وه به غذا سه روك كزار عه بدولسه لام دهبيت له زاري منه وه پني بلن فلان سه لام ي هه يه و دهلي نهوانه ي له قافله ي جهيشيان دا خائيني ميله تي كوردن... نه گهر بمزانيبايه سوودي دهبيت هه موم دهگرتن و دهمناردن بزي هه تا له «باب الشرقي» به سيداره يانه وه بكات. به لام نه نهوان بهلكوو خويشم به پهته وه بكريم فره يكي ناكات چونكه لايه ني له وه گه وره تر نه مري به سه ره وه يه كه ده بي شه ر له گهل كوردان دهست پي بكاته وه نجا ههر نه وه له بژ من ده مينيته وه كه بگوتري پيشمه رگي كوردي به كوشتن دا. نه م هه رايهش كه به رپا دهبيت وه له ناكامدا خزي. واته عه بدولسه لام، تيده چيت.

كه گه رامه وه بژ به غذا ده بوو ههر بچم بژ قه سري جمهوري چونكه لهو سه فره مدا وهزارهت هه لوه شابزوه و پيك هاتبزوه مني تيدا مايوومه وه، ده بوو بچم سويند بخوم لاي سه روك كزار كه نه وسا ناساغ كه وتبوو له چه ند رोजيكيشا، وهك له بيرمه، نالووي دهره يتا، كه چومه لاي له نويندا بوو. دواي سويند پيم گوت راسپارده ي قسه م هه يه ده بي پني بگه يه نم، چه نديكي له توانامدا بوو دري و تيژايي قسه كانم له مه خمل و ناو ريشمي ته عبيري نه رم و نولدا سه رپوش كرد بي نهوه ي

گهشتی زیانم

هیچ شتیک له مه بهسته که بشارمه وه. چه ند ترووکه و چرکه یهک، روو له سهقف،
راما ئنجا گوتی، «دمايات العالم برقبة هذا الظالم».

تۆ سهیری! وهلامی سهروک کۆماریک له بهرانهر قسهی وهها ترسناک و ئاکام
بهخش ئه و وشه ساردوسره بیت که به عادهت خهلق به دهوری یاری دامه و
تاو له یه وه دهلی. ئه و به شهی قسهکان که گه رانه وهی شه ری ده گه یاند به ته وای
هاته جی. تیچوونی عه بدولسه لامیش هر گه یشته جی ئه گهر چی دهشن کاری
ریککه وت بیت.

نیوانی مه لا مستهفا و مه کته بی سیاسی رۆژ له رۆژ دژوارتر ده بوو تا ئه وهی
گه یشته پله یهک چارهک له جارانی یه کتر دیتنم له گه ل مه لا مستهفا رووی لی نام که
به پالپشتی ئه و قبول بکه م بیمه سکرتیزی حیزب. به کورتی حق و حسینه که
ده گیرمه وه، پیم گوت: نه من ده بمه داود سائغ (که وا عه بدولکه ریم له جینگهی
«حیزبی شیووعی» میژوویی عیراقی چاند) نه داود سائغ به که لکی تۆ دیت...
یه کیک له ئه ندامانی حیزب یاریده بده بۆ سکرتیزیه تی نهک له لاهو شه تل بهیانی و
تیچینی بکه ی. حیزب ئه و حیزبه یه له سه ر ره گی خۆی هه لستابیت... زۆر قسه ی
دیکه ش هه ن پنیوست به گوته وه یان نییه. وهک بۆم ده رکه وت و له زۆر که سیشم
ده بیسته وه، گه لیک که س به قسه له گه ل مه کته بی سیاسی بوون و دنه یان ده دا بۆ
به ره لهستی کردن له مه لا مستهفا هه تا راده ی به گژدا چوونه وه. به لام له کرده وه دا
هه لوه ستیان جۆریکی دیکه بوو.

له سه رووبه ری ئه م تیکچوونه ی نیوان دوو لایه نی به هیزی بزووتنه وه دا دوو خال
هه یه پنیوست ده کات بیاننووسم. خالی یه که م ئه وه یه که من له وتوویژ ده رباره ی
چه ندوچۆنی که سان و شتان، له گه ل مه لا مستهفا پرسیکم کرد له وه دا ئایا ئه ندامه
چالاکه که ی که به یه که وه من و ئه و به یاننامه ی ده ی شو باتمان دایی ئیمزای بکات،
ئایا تا چه ند به دوا خوا بیشتی سه روکایه تیدا دیت؟ گوتی، ئه گهر داوا بکه م هه تا
به غذا به ته قله ده روات- ئه مه ده قی قسه که یه تی- من به ده نگ نه هاتم...

خالی دوهم ئه وه یه که من له سالی (وايزانم- سه ره تاکانی) ۱۹۸۷ بیستم ئه و ئه ندامه
له لایه ن مه لا مستهفا وه لینی داواکرا بوو له هه لبژاردنی ئه ندامانی مه کته بی سیاسی
(یان زاراوه یه کی دیکه یه من نایزانم) خۆ پالوته بکات بۆ سکرتیزیه تی... ئه ویش به

براده‌رانی راگه‌ياندبوو که ئەو ته‌کلېفه‌ی لڼ کراوه و به چاکی ده‌زانی قبول بکړیت و بۆ ماوه‌یه‌ک هه‌تا گریوگال ده‌ره‌ویته‌وه سکریتیژی حیزب کناره‌گیر بڼت، دوا‌ی به‌ینک ده‌شن بڼته‌وه کایه به‌لام لڼی نه‌سه‌لمیندرا‌بوو.

هه‌رچه‌ند له‌به‌ر هاتوچۆی به‌رده‌وام بۆ به‌غدا هه‌موو وردودرشتی که‌ینوبه‌ینی کورده‌واریم نه‌ده‌زانی به‌لام له‌وه ئاگادار بووم که‌وا پوژ له‌ دوا‌پوژ نڼوانی مه‌کته‌بی سیاسی و مه‌لا مسته‌فا ناخوشت‌ر ده‌بن، خویشم شایه‌دی ئەوه بووم که‌هه‌ندیک له‌ نه‌ندامی خوینگه‌رم پیکۆلی شه‌ر ده‌کن.

پوژیک له‌ پوژانی ئەو قو‌ناغه. له‌ ژووره‌که‌ی سه‌رده‌می قوتابییه‌تیم، له‌ ئۆتلی فلۆریدا بووم، کوردیکی ناوداری به‌غدا له‌ پر به‌ هه‌ماسه‌تیکه‌وه هاته‌ ژوور بڼ سه‌لام و که‌لام هه‌رشیک‌ی هه‌نا بۆم گۆیا من به‌ دوا مه‌نسه‌بدا ده‌گه‌ریم. وه‌ی که‌ له‌ دلم گران هات. قسه‌یه‌کی یه‌کجار قورسم به‌ زاردا هات بۆ هه‌ر که‌سیکی چاوی بریپڼته مه‌نسه‌ب... یه‌کسه‌ر به‌غدام به‌جڼه‌نشت و گه‌رامه‌وه بۆ لای مه‌لا مسته‌فا که‌ ئەوسا له‌ چوارقورنه‌ی بڼتوین بوو. حیکایه‌ته‌که‌م گه‌رایه‌وه بۆی و گوتم خۆت و ده‌زنوڼت تازه‌ ناچمه به‌غدا. گوته‌ی چاکه‌ ئەتۆ سه‌غله‌ت بووی دڼته‌ لای من ده‌ردی دلت هه‌لده‌پڼت ئەدی من بچمه‌ لای کڼ، پڼم ده‌لڼ کوردستانی به‌ سڼو و پرته‌قال فروشت... گوتم تۆ چارت نڼیه ده‌بن ته‌حه‌مول بکه‌یت به‌لام من ئەو ناچاره‌ نیم، له‌ مالی خۆم داده‌نیشم به‌ محاماته‌وه خه‌ریک ده‌بم... دوا‌ی ئەمه‌ نامه‌ نووسران بۆ کوردی به‌غدا که‌ فلانه‌ که‌س له‌ خۆوه هاتوچۆی به‌غدا ناکات و ده‌بن یاریده‌ بدریت.

که‌ گه‌رامه‌وه به‌غدا، پوژیک که‌ریم قه‌ره‌نی هاته‌ لام گوته‌ی به‌م زووانه‌ سه‌ره‌ک وه‌زیران به‌ دواتدا ده‌نڼریت بۆ وه‌زاره‌ت... که‌ریم قه‌ره‌نی دۆستی فه‌ریق تاهیر یه‌حیا بوو، بڼپرس ده‌چوه‌ لای... من ئەو قسه‌یه‌م به‌جڼ هڼشت بۆ بریاری پوژانی داهاتوو چونکه‌ هه‌چ هه‌نگاویکی منی نه‌ده‌گۆری. ده‌بوو ئەوه‌ی لڼم داوا کرابوو له‌لایه‌ن کورده‌وه تا پڼم بکړی به‌ ئەنجامی بگه‌یه‌نم، خۆ به‌ ته‌له‌فۆنیش نه‌مه‌ده‌پرسی له‌ سه‌ره‌ک وه‌زیران ئەرئ خه‌به‌ره‌که‌ چه‌ندی راسته‌ و چه‌ندی...؟ دوو پوژ یڼ چوو تاهیر یه‌حیا داوا‌ی کردم پڼشت‌ر وه‌ها ده‌بوو داوا‌ی ده‌کردم بڼ ئەوه‌ی ته‌کلېفی وه‌زیره‌ له‌ به‌یندا بڼت. که‌ چووم گوته‌ی ته‌عدیلی وه‌زاره‌ت ده‌بڼت وه‌هامان په‌سه‌ند کردوو به‌ «وه‌زیر ده‌وله‌» بۆ «شۆون الشمال» له‌گه‌لماندا بڼت، سپاسم کرد له‌

سەر متمانه پیکردنم بەلام گوتم هەتا کوردەکان نەبینم ناتوانم وەلام بەدەمەو...
 ویستی بەسەلمینم کە بەیانی دانانی وەزارەت دەرچیت ئنجا بڕۆم بۆ سەرەو،
 نەمسەلماند. گوتی ئیستا بە تەیارە بڕۆ بۆ کەرکووک لەوینشەو بە کۆپتەر بۆ رانیە
 بەلکوو بە زوویی بتوانیت وەلام بەدەیتەو. گوتم پار ئەم رۆژانە بوو بە دەستی
 کە لەپەچەدارەو لە تەیارە ی حکوومەتدا بووم بەرەو بەغدا دەهینزەمەو، چ مجیزم لە
 تەیارە ی حکوومەت نییە... خولاسە ئەو سەلماندی و بەیانی دامەزرانی وەزیران
 هەلگیرا هەتا دیمەو لە سەفەری خێری. کە گەرەمەو ئەوتیل مەرحوم کەمالی حاجی
 مەجید گوتی رەنگت گۆراوێ خۆ نەساغ نیت؟ گوتم تەکلێفیک کراوم هەتا بلێی
 سەغڵەتم... ئیتر وەزەعەم تێگەیاند. بەرەو کوی پۆیشتم.

لە کۆیەو چوومە رانیە، نیوەرۆژەم بە رادان دا لای خالە خدرم تا ئەگەر دیدەنی
 پێوہستم جێبەجێ کرد بگەریمەو لای ئەو. چوومە سەرکەپکان لای مەلا مستەفا و
 حیکایەتی بوو لێ نەتەگە ی فەریق تاهیرم بۆ باس کرد، زۆری پێ خۆش بوو...
 نیوەرۆژەم هینایەو لای خالم. بیستم ئەندامە زەکانی مەکتەبی سیاسی لە خدران
 میوانی کاکە زیادن. پێش عەسر چوومە خدران ئەحمەدی حەمەدەمیناغاش لەوێ
 بوو گوتیان سبەینی وەلامت دەدەینەو، شەو هاتمەو کۆی. سبەینی نیوەرۆ کال
 بوو بوو عەلی عەبدوللا هات گوتی. ئیم بەرەلستیمان نییە، بێیار بۆ خۆت بەجێ
 دەهێلین بەلام بەرپرسی هیچ شتیکیش نابین کە لەم هەنگاو سەر هەڵبات.

ئەو شەو شەو لە کۆیە مامەو. سبەینی بە کاوہخۆ سەفەرم کرد، لای مەغریب
 گەیشتم بەغدا. بێاری موافەقە ی سەرەو و هی خۆیشم پێ گوت. ئیتر بە شەو لە
 رادیۆ تەشکیلی وەزارەتی نوێ بلۆکرایەو. باسیان کردن، لەو سێ رۆژەدا هەندیک
 کە ناویان لە لیستە ی وەزارەتدا بوو بوو بە هی دیکە گۆران...

خوینەری حەقیەتی بېرسیت بۆچی سەلماندیم بێمە وەزیر مادەم هیندە ی پێ
 سەغڵەت بووم؟ ئەوێ دەستی منی دەبەستەو مەنتیقی خۆم بوو! من کە بە
 گەرمی بۆ ئاشتی خەریک بێم دەبێ بە تەماش بێم کوردیکی سەر بە چەکاران بێت
 بە وەزیر. ئەنجا کە خۆم پێ رازی نەبم دەبێ داوا لە هەموو کەس بکەم رازی
 نەبیت، بەو پێیە دەبێ بە دەستی خۆم دیواریک بڕمێم کە خۆم شاگردیم لە هەلنانی
 کردووە. سەغڵەتیشم لەوێ بوو کە دەمزانی گۆزەران و حەوانەو لەگەڵ جۆری

بیر کردنه وهی حکومته و دهسه لاتداریی سپا بۆ یه کینکی وهکوو من ئاسان نییه جگه له وه که لایهنی بههیز هیه برکه دار دهخاته چه رخی عهره بانهی ئاشتییه وه. بهشی ههره زۆری که سانیکی له بزووتنه وه دا قسه رۆیشتوو بوون چه زیان نه ده کرد له لاوه وه زیر به ناوی ئه وانه وه قوت بیته وه. کوردی به غداش تیناندا هه بوو. زۆر نهک کهم، چه زیان به غهیری من ده کرد... وهکوو کتییگره وهش دوا رۆژینکی نزیکم ده خوینده وه. که له وه زارته ده رده چم. ئابووریم وه ها شل بۆته وه گوزه رانم زهحمته بیت.

ئهم تهکلیفه له حیسابی خۆمدا دوهم میهنهتی سیاسی بوو له ژیانمدا، میهنهتی یه کهم به دواي هه لوه شانده وهی هه لێ زار دهنه که ی ۱۹۵۴ که تینیدا بووم به ئه ندامی ناییه کانی به ره ی نیشتمانیی یه کگرتوو. ئه وه بوو که حیزب تهکلیفی لێ کردم خۆم پالوته بکه م و کردم، دهتگوت بۆ مه رگ رام دهکیشن.

خه لکینی بیته ژمار رۆویان لێ نام بۆ راپه راندنی ئیشوکاریان منیش هه م له بهر دلی خه لقه که و هه م له بهر ئه وهی ده مزانی غهیری ئه و جۆره کارانه چ کاریکی گرنگی گهشتی به دیاره وه نییه که هه موو کورد پنی سوودمه ند بیت چه ندی توانیم یاری دهی خه لقم دا. رۆژ هه بوو به دریزایی بوونم له ژووره که ی تایبهت به خۆم له و بینایه ی پنی دهگوترا «مجلس وطنی» به نامه ی سفارش و به ته له فۆن، بیوچان خه ریکی تکا و خوا بیشت و ته نفیزی به ندی گیرانه وهی موه زه فی فه سلکراو له به نده کانی به یانی دهی شوبات بووم، تا ئه وهی دهستم شل ده بوو به ته له فۆنه وه چ جایی زار و زمانم. بێ پرس و ده رگه لیدان ئه و خه لکه ده هاته ژووره کهم، تیناندا هه بوو که یفی به دارو دیواری «مجلس وطنی» ده هات وه یا چه زی ده کرد به گه ل قه له بالغی بکه وئ بۆ بیستن و دیتن و کات به سه ر بردن...

رۆژنیکیان دارتاشیک دوو جار ان هاته ژووره کهم، جاری سینهم سه فیری هیندم لا بوو دارتاش ده رگای کرده وه. بێ پرس، خه ریک بوو بۆم ببی به دیپلۆماسی له مه جلیسی سه فیر، دوو دهستم له سه ر رانم بوو. رجا کارانه نه ختیکم به ره وه ژوور هه لبرین و چاوینکی به خوا بیشتیشم بۆ لار کرده وه خوا خیری بنووسی کشایه وه.

ئوتیه کهم سه به یان و عه سران به ره له وهی به خه بهر بێم ده بوو به دیوه خانه. هه مان ژووری که تینیدا قوتابی بووم و دواتر به محامیه تی و ناییه تی به سه رم ده برد که

بووشم به مامه وهزیر نه مگۆری. «مستەر لیکلاند» یکی ئەمەریکایی لە داوەتی سەفەرەتیکم دیتمی گوتی. لێره بەولاه، بینگومان، لە ئۆتیل بەغدا سەرت لێ دەدەم. گۆتم ژوورەکە ی جارنم میوانداریت دەکات.

سەبەینە یەک لەو سەبەینانە ی خوا بۆ منی بە قەڵە بەلغی سازاند بوو ژووری ئۆتیل پێ بوو لە خەلق. بە پێچامەوێ لەسەر چارپایەکەم بۆیان دانیشتبوم قەسە شەش و بیشمان دەکرد و یەکیکی پۆدەری دیتی چیشته نگاو رابوورد گوتی، ئەدی کەنگی دەچییه وەزارەت؟ گۆتم کەنگی ریم بوو جەلک بگۆرم، ئنجا بەجینیان هینشتم... بەراستی لە خۆرای و لەبەر شەرمهاتنەوێ عەزاب و سەغڵەتییهکی زۆرم دەچیشتم لە دەست میوانی بیلزوم و بیکۆتایی.

لە نمونە ی ئەرکی ئیسکفۆرس ئەمە دەگێرمەوێ، لەبەر شتیکی کەمبایەخ دلم لە وهزیری تەرییه ئیشا، سویندم خوارد مەرحەبای لێ نەکەم. هەستی کرد و دەشیەویست دلم ئاشت بکاتەوێ بەلام من خۆم لێ بیتاگا دەکرد. دوو ناسیاو، یەکیکی سلیمانی و یەکیکی کۆبی (وابزانم موفەتیشی تەرییه یان مودەپرێسی سانهوی بوون) هاتنە لام، تەگەرە یەک کەوتبووێ ئیشیانەوێ بە وهزیر چار دەکرا. گۆتم من لەگەڵ ئەم وهزیرە بەینم نەماوێ. برادەرەکە ی سلیمانی گوتی ئە ی ئەم ئیشە ی ئیمە چۆن چار دەکری؟ گۆتم بۆ من قەسەکردن لەگەڵ ئەو وهزیرە دەبیتە پێ لە کەرەمەت نان، برادەرەکەم گوتی: یەکیک مەسئولیەتی بە ئەستۆوێ گرت دەبی پێ لە کەرەمەت بنیت. قەسەکی زۆر نابەجێ بوو، ئازاریشی دام بەلام ئەوێندەم سەغڵەتی بە دەورەوێ بوو قورسای ئەو قەسەشەم کردە سەربار و گۆتم، راست دەفەرموویت، تەلەفۆنم هەلگرت لەگەڵ وهزیری تەرییه دووام، وابزانم بیوێخرا نیشەکە ی چارەکرد. ناسیاوێکەم خوا لێی خوش بیت لە ئاست بەرژەوێندی خۆیدا تەکلیفی وەها ناخۆلای لێ کردم، یەکیکی دیکە قەسەکی ئەوی پێ گوتبامایە شەپی لەگەڵ دەکرد.

بەلێن لە حکومەتەوێ ئەوێ بوو ئەنجومەنیکی کارگێری لە دە کورد پێک بیت بۆ هەلسوێپاندنی کاروباری ئاوەدان کردنەوێ و پڕۆژە ی جۆراو جۆر لە کوردستان بەلام هەم لەبەر دەردە ئەزەلییهکی بەلێنی بیتاکامی عادەت پیوێ گرتوومان، هەم لەبەر نەپشکووتنی غونچە چارەروانکراوەکانی دوا ی بەیانی دە ی شوبات کە دەبوو

دوستانه‌تۍ و ليک نه‌مين بوون هه‌موو ولاټ بته‌نيته‌وه هه‌م له‌به‌ر ورده و درشته‌ی
حيساباتي بنپه‌رده ئه‌و نه‌نجومه‌نه پيک نه‌هات. راس‌تيايه‌که‌ی ئه‌گه‌ر ده‌ستم
نه‌به‌سترابايه به‌و پيوه‌ندييه‌ی له‌گه‌ل کورده‌واريم هه‌بوو خامۆش نه‌ده‌بووم، ئه‌گه‌ر
ئيس‌تبقاله‌شم نه‌دابايه هاموش‌زۍ وه‌زاره‌تم ده‌به‌ری.

دوژمنايه‌تيا ناخ‌زۍ گه‌يشته راده‌يه‌ک مه‌کته‌بی سياسي و لايه‌نه‌که‌ی ديکه چه‌کيان
ليکتر هه‌لگرت و بوو به‌هه‌را... ئاکامي ئه‌وه بوو که کۆمه‌له‌ی مه‌کته‌بی سياسي به
کۆمه‌ليک له‌ نه‌ندامانی حيزبه‌وه عيراقيان جي هينشت. ئه‌و نه‌ندامه چالاکي که
ده‌بوو به‌پنی قسه‌ی مه‌لا مسته‌فا به‌ ته‌قله‌ بۆ به‌غدا ب‌روات، ئه‌ویش له‌گه‌ل مه‌کته‌بی
سياسي بۆی ده‌رچوو. له‌ مونا‌سه‌به‌دا به‌ مه‌لا مسته‌فام گوت، له‌بیرته چیت گوت و
چۆن ده‌رچوو؟ من ده‌مزانی ئه‌و نه‌ندامه کورۍ مه‌کته‌بی سياسي و له‌ ده‌می
خۆساغ کردنه‌وه‌دا هه‌ر به‌ لای ئه‌ويدا ده‌شکيته‌وه به‌لام به‌ چاکم نه‌زانی هيجی بلنم.
گوتی، فيلی لئ کردم و هه‌ليخه‌له‌تاندم... به‌لام نه‌ فيل بوو نه‌ هيج، ته‌نانه‌ت که حال
گه‌يشته چه‌ک ليکدی هه‌لگرتن ئه‌و نه‌ندامه چونکه خۆی لای ريککه‌وته‌نه‌که‌ی ده‌ی
شوبات بوو به‌ حاله‌تيکی نه‌فسی وه‌ها سه‌ختدا تيپه‌ری گه‌يانديه سنووری شيوان.
من له‌و رۆژانه‌دا نه‌مه‌ده‌يت به‌لام بزووتن و گه‌رانی بيلزووم و تيکه‌لپيکه‌لی بيزه‌ و
به‌ويدا هه‌ر ئه‌و راگه‌يانده‌ی پيوه‌ بوو. که پي له‌ جه‌رگی خۆی ده‌نيت به‌و پيشيل
کردنه‌ی به‌یانی شوبات بۆ خۆ دانه پال هيلانه و کۆنه‌ناشی مه‌کته‌بی سياسي. ئه‌مه
ده‌لنم قه‌تیش له‌م باره‌وه له‌گه‌لی نه‌دواوم، به‌لام چی گوتم به‌راستی ده‌زانم خۆ
مرۆف داروبه‌رد نييه په‌رۆشی کرده‌وه و قسه‌ی دوینی و پيری نه‌بن.

من له‌ رۆژی ۱۷ی حوزيرانه‌وه به‌ وه‌زير حيساب بووم، له‌ نيوه‌ندی ته‌مووز
سه‌فه‌ريکی کۆيه‌م کرد... شه‌وی يه‌که‌مم بوو، که سه‌به‌ینی هه‌لستام ديتم ماله‌که‌م
پره له‌ کچی قوتابخانه‌کان، له‌وانه‌ی گرفتیکيان هاتبووه به‌ر له‌و رۆژانه‌دا که هه‌را
به‌رده‌وام بوو هاتبوون داوام لئ بکه‌ن بۆيان چاره‌سه‌ر بکه‌م. هه‌رچه‌ند نازانم وه‌يا
له‌ بيرم نه‌ماوه خوايشتيان چی بوو به‌ ته‌واوی به‌لام ئه‌وسا ده‌رحال قسه‌م له‌گه‌ل
تاهير يه‌حيا کرد گوتم، کچان، ئابلوقه‌يان داوم فريام نه‌ويت ئيشم خراپه. بي
سيودوو برياری پيوستی بۆ ده‌رچوواندن.

سهرينكى رانيهم دا به په له خه بهرم درايي كه خيزا خيزا بگه مه به غدا. تومز بريار درابوو وهفدينكى پيرؤزبايي له سهرهك وهزيړان و چهند وهزيړيك بچن بؤ قاهره به شدارى بكن له ئاههنگي بيره وهريي سالانه ۲۳ى ته مووز. كه گه يشتمه به غدا و تينگه يشتم، ديتم په ساپؤرتم نيه و سبه ينش سه فهر له پيشه. لاي تاهير يه حيا بووم.. په ساپؤرتيان بؤم ساز دا و هر ئو رؤژه پنيان دامه وه. بهر له بهرئ كه وتتمان بؤ فرؤكه خانه له حزوورى عه بدولسه لام، سهرؤكى كؤمار، گوتم دهستم بؤ چ رينگه رانه گه يشتووه و چ پارهش شك نابه. عه بدولسه لام گوتى من بؤت ده نيزم... له قهسره وه دووسه ديناى بؤ ناردم كه هر ئو ونده شم داواكر دبوو، له رپئى فرؤكه خانه پيم گه يشت. دواى گه رانه وه مان له قاهره وه، بؤم نارد وه مالى ئاوابى وه ريگرته وه.

له ئالقه يه كى سهره تاكانى ئم گه شه دا گوتبووم كه وا له سالى ۱۹۳۵ كاتيك به سه فهر چوومه به غدا و دهمى سبه ينه له بهر سوورانه وهى شه مه نده فهر بؤ ئيستگه ي «باب الشرقى» رؤژ كه له دهسته راستمه وه ه لآت. هه موو خوار و ژور و چه پ و راستم لئ شيوا چونكه ده بوو به پنى جوغرافيه له چه پمه وه ه لئ. ئم جارهش كه چووينه قاهره ديسان وه ته ياره ي هرام سوورينكى خوارد كه من هه ستم پنى نه كرد، له جياتى له لاي رؤژه ه لاته وه بؤ فرؤكه خانه دابه زين له رؤژاواوه بؤى شؤر بويينه وه. ده رىاى سپى ناوه راست بؤ خؤى چووه شويتى ئه فهر يقاى باشوور، سوودانىش - له مينشكا - خولى داوه به لاي ئو وروپا... چياى «مقطم» كه وته رؤژاوامان و هه رهمه كانيش چوونه لاي رؤژه ه لآت. مالى سهرنج گرتن بشيؤى!

ئو خه لقه كه سىان خؤى دانه نابوو به «شرطي مرور»ى رؤژ و ئاسمان. ته نانه ت كه له جنوبى «عقبه» وه به سهر دامه نى يهك له و دوو گوښه ي ده رىاى سووردا تپه برين بهر زاييشمان هه قده هه زار پى بوو سهرنجم دايه لاي باكوور. ده رىاى سپى ناوه راست له دوورى هه ره دووره وه وه كوو خه تينكى راست له رؤژه ه لاته وه بؤ رؤژاوا به سهر هه ورانه وه تيكشيبو ئه گهر نه مزانيا ده رىا له وئ هه يه بؤم ليك نه ده درايه وه ئو خه ته چيه چونكه زؤرمان لئ دوور بوو به سهريدا رانه ده شكايڼ هه تا هيج پاناييه كى لئ به دى بكه ين جگه له و خه ته راسته. هه وره كان نزىك بوون ليئمانه وه ئيمهش له وانه بلندتر بووين بؤيه خه تى ده رىا به سهر ئه وانه وه راكشابوو.

نه هلی ناو فرۆکه لهو خه یالاته بینه نجامه رها بوون. ته یاره که مان په روانه دار بوو له چه شنی «فاکاونت» ی چوار په روانه یی، خیرایی فرینی نیوان ۴۰۰-۵۰۰ کیلومتری سه عاتی بوو، بهر زاییشی له چاو «نفاته» که م بوو بویه له ۱۷ هزار پی بهر ژووتر نه چووین.

عسر بوو، سه رۆک جه مال هاته به خیرهتانی فریق تاهیر و وهفده که. ریکهوت وهابوو که سره ی وینه گرتن به ستر له گهل سه رۆک. به تالایی نه بوو لهو ماوه یه ی کامیرا دهیبنیت منی تیدا راوه ستم. پاله په ستوی جیکه داگرتیشم نه کرد، دواتریش نه مویست به ته نها وینه له گهل سه رۆک جه مالدا بگرم، ئنجا نه گهر یه کینک وینه ی نهو رۆژه ببینیت منی تیدا نادۆزیته وه به وهشدا تووشی هله دیت که ناسه لمیتن مه سهوود محمهد لهو وهفده دا بووه...

شوینی لی دابه زینمان «قصر الطاهرة» بوو. نه م قه سره به شه بنه رته که ی به میرات مابۆوه بۆ مه لیک فارووق، قیللایه کی به ته نیشته وه بۆ خرابوه سره ی، من و چه ند که سیک لهو قیللایه ده نوستین. به ریکهوت ژووری نوستنی فارووق بهر من کهوت. چ لهو به شه و چ له به شه که ی دیکه بیت هه رچی که رهسته هه بوو به دهقی خۆی و شه قلی خۆی له زه مانی فارووقه وه مابۆوه، له ئاغله ب که لوپه لی «ملک مصر فاروق الاول» وه کوو «طرة» نه قش کرابوو. خزمه تجیه کان هی زه مانی نهو بوون. پیش خزمه تیکان لهو قیللایه که به زه مانی قاهیرم دوواند پتر له عاده تی خۆی بۆم کرایه وه، حیکایه تی سه رده می فارووقی بۆ ده گیرامه وه. گو تی ژووره که ی تۆی تیدا ی ته نها یه ک شتی گۆراوه نه ویش ئا وینه یه کی گه وره به پانایی چارپایه چوار نه فه رییه کی به رانه رییه وه بوو گۆرا به و کانتۆره. گو تی: «اللاوه دي کان ینام فیها فاروق». به ده ست خۆم نه بوو، وه کوو قافیه که قازی «قم» ی پی عزل بوو منیش نه وهنده شار ه زاییه م له له هجه ی قاهیره وه به کارهیتا و پرسیم، «لوحده والا مع ستات؟»، گو تی «بقی زی ما هو عاوز!».

هه رچه ند چه ز له م قسه یه ناکه م که خه ریکه بیکه م به لام له بهر په ندیکی فه رامۆشکراوی که تیندا هه یه ده لینم، چارپایه که ی که گوتم چوار نه فه ری بوو، تۆ بلی شه ش نه فه ری بوو، حیکمه ت لهو ئا وینه یه ی به قه دهر چارپایه پان نه وه بوو که «صاحب الجلالة» وسته ویه تی له ده می عیشق بازیدا سه ریری نهو فیلمه بکات له

ئاوینتهدا که خزی قارهمانیهتی! ناشین ئاوینته تهسکتر بی له چارپایه نهکا خوانهخواسته دیمهنی هیچ ههلسوکهوتیکی لهیل و مهجنوون فیلمبهدهر بیت. خهلقى دواى سهردهمی خۆیشی ههر له بهر به بیردا هاتنی ئه و حیکایه تانه هاتوون ئاوینتهیان گۆریوه به کانتۆر. من که موزۆر له م لایه نه وه پرسم له و پینسخزمه ته نه کرد ئه ویش هیچی نه گوت به لام لزووم نه بوو به پرسین، ئاخوړ بۆ ئالیکه...!

له ئسوولیاندا هه بوو شه و که میوان دهچوه ژووره که یه که ته به ق له میوه و شه که راتیان دانابوو. من به مه به ست تابلێ به دهگهن دهستم دهگه یاندئ. ژووره که حه مامیکی له ناوه وه هه بوو، حه وزی مه له ی تیدا بوو به ئاوی سارد و گهرم له یه که دهقیقه دا پر ده بوو... لای سهرووی ژووری حه مام به پانایی ژووره که سه کۆیه کی پان به قه ده ریزایی بالای پیاو کرابوو، دۆشه که که ی و دیواری سنی لایه که ی به په شته مال داپۆشرا بوو که نه گهر مرز ویستی، بتوانی به گه وزیک له م سهر بۆ ئه و سهری سه کۆکه خزی وشک بکاته وه. ده رگایه کی به سهر کۆریدۆری ناو ژووره کان ده کرایه وه، په یکه ری ئافره تیکی رۆمانی له دیوی ده ره وه ی ژووره که به لای دهستی راستدا دوو دهستی هه لئابوو تاکوو په شته مال وه یا رۆبی حه مامت لئ وه ر بگری... له بیرم چوو بلیم، ئه و کانتۆره ی جینی ئاوینته که ی گرتبۆوه دیکۆریکی وه های پینوه بوو ده تگوت به ئه سل له گه ل نه قشی ژووره که سازدراوه. قه سری «طاهرة» به جهسته مامناوهنجی بوو له چاو «قصر القبة» و «زعفران» و «رأس التین» و هی دیکه ش به لام زۆر شیک و جوان بوو. ئینجیکی تیدا نه بوو بی شوین په نجه ی هونه ر. ژووریک له ژووره کانی تیدا دانیشتنی بریتی بوو له سه قافه تی فارسی به قالی و تهخت و رسم و پوباعییات و هه موو شتیکییه وه. ته نها یه که میزی زۆر قه شهنگی نه بی که روه که ی ناپولیۆن و دوازه جه نه رالی جه یشه که ی لئ چه سپ بوو یاخود لئی کوترابوو وه ک «وشم». ژووری دیکه ی له سه قافه تیکی دیکه... تابلۆی هونه ری زیده به نرخ له هه موو ژووره کانی هه بوون، له دیواری ئه م بهر و ئه و به ری نه ردوانه دوو رینگاییه که ی که له قاتی یه که م و دوهم تیکیان ده کرده وه وینه ی کیشرا بوون به پانایی و به رزایی دیواری نه زمه کان ئه م ما چ وینه!! جیهازی کۆنیشنیان له هه ندئ سالۆن و ژووری دانابوو به لام هینده به وه ستایی که بوو بوونه به شیک له دیکۆری شوینه که یان.

ټوارې رږزې ٢٢ى يږليه ههشامهټنكى له ژماره بهدر له «مهيدانى تهحرير» كږبووونوه. رهئيس جهمال سهرؤك وهيا سهرهك وهزيرانى سيوچار دهولهټى نهټهريقابى و عهرهټى بانگهټستن كړدبوو. برا رهشكان به قهلهبالغى هاتبوون، قيچكهټنگيش بوون...

ريزى ئيمه له و ئاههنگهټى مهيدانى تهحريردا كهوتبووه تهنيشت دواى ريزى ههره پيشهوه كه هى سهرؤك دهولهټ و سهرهك وهزيران بوو. بهريكهوت كورسى من كهوتبووه دواى نهو كورسييهوه كه بږ مستهفا ئيسماعيلى قورئانخوين تهرخانه و ميكروفتونى به تهنيشتهوه بوو. برايهكى رهش له و ميوانانه هات لهسهر نهو كورسييه دانيسټ كه بهتال بوو. جارئ قورئانخوين نههاتبوو. چهټنكى بهرپرسي تهشريفات به و پهري نهدهبهوه بهو كابرايهى گوت كهوا ههر كهسه كورسيى خوى به ناوى خوى بږ داندراوه گونى پي نهبزووت و رهگى له كورسييهكه داكوتا. من له دوايهوه پيم گوت كه منيش وهك نهو ميوانم بهلام به پيوستم زانى پي بلنم كه نهگهر لهسهر كورسييهكه بمينمهوه دهټى له سهرهټاي ئاههنگدا قورئان بخوين. چاوينكى بريه ميكروفتونهكه و يهكسهر بږى ههستا و لهگهل تهشريفاتيدا رږيشت، دواتر له شهوينكى ميوانداريى سهرؤك جهمال له نهسكهندهرييه كه لينمانى كړد گوتى، من زور بهو برا نهټهريقابيهوه خهريك دهټم و دهچمه لاين و بانگهټشتنيان دهكهم دهموئ تنيان بگهټنم كه عهرهټ و ئيسلام ههر نهوه نين كه به دريژايى ميژوو قوولهټهشيان راوكردوو و فرؤشتوويانن وهيا سوخرهټيان پي كړدوون. له مهوه زانيم كه كابراى قورئان گرتوو و هى ديكهش، كه باسيانم دهبيست وهها نهسهلمين خږ دهنوينن، ههموو نيگايهكى چاوانيش به توانج دادهټنن.

نهو شهوه گهليك له سهرؤكهكانى وهك بن بيللا و جؤمؤكينياتا و هيلاسيلاسى خوتبهټيان خويندهوه، فهريق تاهيريش به ئينشاي خوى شټنكى رينكوپنكى نووسيبوو خوينديهوه. به پي گيانى نوكتهټازيى ميسرييهكان كه نهختنكى لى شارهزام و ناوانوه بهكاريشى دهټنم لهو شهوهټا كه جؤمؤكينياتا دهستى كړد به وتوويژ له سهرهټاوه گوتى، من هينده ساله له بهنديخانهټى ئيستيعمار بهسهرم برده... بوو به چهټله کوتان من بهو دوو ميسرييهټى دهستى چهټ و راستم گوتن، خؤشى له خوى

وا ئیستا سهرۆکه دهنا لهوانه بوو بکهوێته دهست ههندیک له ئینسانخۆرهکان، دهبوو به مه رهگه...

دوای هه مووان سهرۆک جه مال دهوړی سه عاتیک قسه ی کرد به لام جه ماهیری میسری ده هینایه هه ژان... له کۆتاییدا گوته، هاوولاتیه کانم بمه خشن چی دیکه ریم نییه میوانه کانم به دیار قسه ی خۆمه وه رابگرم با قهرز بی... بوو به پینکه نینیکی گشتی له جه ماهیره وه و چه پله ریزانینکی له چه دبه دهړی به دوا دا هات. سهرۆک جه مالیش هه ر به نوکته ی مه به ست بوو. شهوی دواتر ئاهه نگیکی «عشا» و گۆرانی له یانه ی هیزی چه کداران سازدرا میوان و نامیوان میرگه پان و به رینه که ی یانه ی پر کردبۆوه. له سهره تاوه که لسووم نه شیدی «علی باب مصر» ی گوته. که هه لستاین بۆ نان خواردن ره ئیس جه مال میوانه کانی پیش خوی یه خست. به راستی دهتگوت شوانه له دوا میگه له دهرواته. که لسووم و عه بدلولوه اب بانگه نیشن کران. که لسووم له دهستی راستی سهرۆک جه مال و عه بدلولوه اب له دهستی چه پی هیلاسیلاسی دانیشن.

پاش نانوپات میوانه ئه فهریقاییه کان ره نیشن، که لسووم ئه مجاره یان گۆرانی «انت عمری» گوته که بهر له حه فت مانگیک من له قه لادزه بووم یه که م جار له سه ری سالدالاییم بیست. «عبدالحمید» نۆره ی هات، له پیشه وه به شان و بالی ره ئیسا ده لگوت ئنجا گوته، نازانم له حه فله یه کی «ست الکلی» تیندا بخوینی ئایا خویندنی خۆم ده بیتته «مطب والا تشریف؟». خه لقه که ی ئه و شه وه که زۆربه یان میسری بوون تیکرا گوته یان، «مطب. مطب» واته. ته پکه یه ته پکه. «فرید الاطرش» یش نه شیدیکی «انتباه» ی گوته به کۆرسیکی ۵-۶ که سییه وه تیناندا «سعاد محمد. نجاه الصغیره، فایده کامل» و هی دیکه ش هه بوون... له ته نیشنمی راسته وه وه زیری ته علمی عالی «عبدالعزیز السید» دانیشن بوو. مرۆیه کی به سالدالایووی باخه به ری ئه دبیبی قسه زان و عالم بوو. وتووێژی خۆشمان له به یندا بوو پیویست نابینم لیره دا دوو پاتی بکه مه وه و ابزانم له مونسه به دا له بهرگینکی کتیبی حاجی قادری کۆبی باسی هه ندیکی ئه و وتووێژه م نووسیوه...

له هه ندی گهشت و گه رانی ناو قاهیره که له لایه ن حکومه تی میسره وه ریک خرابوو خۆم ده دزیه وه چونکه حه زم لینی نه ده کرد. چووین بۆ دیتنی فابریقه ی

خورده سيلاح، هه ناسهم پښ سوار ده بوو. خهلق به زهرې رازى نيبه خهريكى نه وه وييه، خورده سيلاح چييه من له عيزاقه وه بوى بيم!

بؤ خؤم ناوناوه ده چومه شوينى تهؤ پښتر ناويانم بيستبوو وهك «الجامع الأزهر» كه جگه له هه رمى مزگه وته كه سهرم له «رواق الأكراد» يش دا. چومه «خان الخليلي» و كافيترياي گروپى و سهر «مقطم» كه وتم...

به زؤرى فؤادى مه لا مه عسووم، كه له وي دكتوراي له ته زهر ته واو ده كرد. له گه لمدا ده بوو. كه بؤ «مقطم» چووين ته ويش و حاجى ره سووليش كه ته وسا قايمقام بوو، هاوړنم بوون. له سهر كه وتندا بووين ديتم ليخوړى تاكسى گوينى قولاغ بووه له بيستنى زمانيك كه پښتر نه ييستوه. به له هجى خزيان پښم گوت، «دي لغة الجان والعفاريه بتاعة إفتح ياسمسم و اقفل ياسمسم». ثنواره يكي ديكهش بوى چومه وه، كازينويه كى زؤر خوښى لى بوو به سهر قاهره يدا ده نؤرى. ته وهندهش سارد بوو هه زم ده كرد قاپوؤتم له بهر بايه.

فينكايى ميسر قهرزدارى باى شه مالى دهرياي سپييه. دواتر كه چووينه «اسكندرية» ديتم ته وهى ناوى «نسيم البحر» ي پښويه له راستيدا ره شه بايه چونكه له وانه يه ته گهر په نجه ره و ده رگه ي به رانه ر يه كتر به رووى به حر دا بكرينه وه ته وه نسيمه كورسى وه ربگيريت. شه پؤلى دهرياي ده گه يانده جاده. ثنواران كه ئؤؤمؤبيل له شه قامى كورنيش رؤيشته بيه ته رايى هه وا و ته و بايه وه هاى ده كرد جامى پيشه وهى فرچه ي بؤ به كاربيت وهك له ده مى باراندا ده كرى.

له قاهره جاريكيان به ره سمى و جاريكيان به شه خسى سهردانى «اهرام» و «برج القاهرة» م كرد. چاك بوو گه رانم به يه كيك له و سهارانه بوو لنى نووسرابوو «رئاسة الجمهورية» ئيتر ده رگاي داخراوى ده كرده وه. له «برج القاهرة» له جياتى پارهم لى بستينن خزمه تيشيان كردم به خوړايى. هه فله يكي سهاره تى عيزاقى به شه و بوو. گه ليك كه سى ناسراوم له ويدا ديت، به لام ته وه خوښ بوو كه مه رحووم د. عه بدول ره حمان نوورجان-يش بانگ كرابوو. به ناوى كونه مامؤستايى زؤرم حورمهت گرت، هه قى خوښى بوو. چونكه جاران له و شه وه و شه وى ديكه شدا «جلال كشك» كه ي رانيه م دپته وه. شه ويكيان به سهاره ي حكومه تى گه ليك جيگه ي قاهره ي نيشان دام، به پيش قيتلاى كه لسووم-دا تپه رين...

رهئیس جه مال هه وهل رۆژی هاتنمان له گه‌ل سه‌ره‌ک وه‌زیران و له‌گه‌ل وه‌زیری داخلیه «حاکم عسکری عام». رشید موس‌لح کۆبوونه‌وه‌ی ته‌نهای له‌گه‌ل کردن. دوا‌ی یه‌ک دوو رۆژ، سه‌فیرمان شوکری سالح زه‌کی که پیشتر ناسیاوم بوو، پنی گوتم رهئیس سه‌لامی هه‌یه ده‌لی چه‌زم ده‌کرد به‌ته‌ن‌ها دیتبامایه به‌لام حکومه‌تی عه‌بدولسه‌لام له‌مه‌سه‌له‌ی کورد زۆر هه‌ستیاره ئنجا ئه‌گه‌ر چه‌ز ده‌کا «واته‌ من چه‌ز ده‌که‌م» دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی بۆ به‌غدا به‌ ناوی «استجمام» سه‌ریکی ئه‌وروپا بدات و له‌ گه‌رانه‌وه‌دا به‌ قاهیره‌دا بیت یه‌کتر ببینن...

من به‌ لیکدانه‌وه‌ بریارم دا وه‌ها نه‌که‌م، به‌ کورتی، نه‌ سیاسه‌تی کورد و نه‌ هی میسر به‌ من ناگۆردرین. عیراقیش که‌ پێوه‌ندی به‌ کورد و میسریشه‌وه‌ هه‌ر له‌وانه‌ نییه‌ به‌ دیده‌نی ئه‌وتۆیی چاری بکری، که‌واته‌ دیده‌نییه‌که‌م ده‌بیته‌ شتیکی شه‌خسی، منیش له‌ میژه‌وه‌ بوو رۆحه‌یه‌ی و شاگه‌شکه‌ییم بۆ دیده‌نی پیاوی گه‌وره‌ نه‌ما‌بوو ئیتر ئه‌م سه‌فه‌ره‌ درۆزنه‌ و چاوشیرکی له‌ کورد و عیراق بۆچی بکه‌م؟

سه‌رۆک جه‌مال هه‌موو میوانه‌کانی بانگه‌یشتن کرد بۆ «عشا» یه‌ک له‌ ئیسکه‌نده‌رییه‌. یه‌کیک له‌ قه‌سه‌ره‌کانی خدیوی ئیسماعیل که‌وا هه‌تا بلنی له‌ چاو خانووی ئه‌م ولاتانه‌ی من دیتوومن به‌ شکۆ بوو، جیگه‌ی داوه‌ته‌که‌ بوو. سالۆنی نان خواردنی دوو هه‌زار که‌سی گرتبوو هه‌مووش دانیشتبوون له‌سه‌ر کورسی به‌ده‌وری میژه‌وه‌ له‌ وتووێژدا، به‌رانه‌ر تییینی وه‌زیرکی میسری که‌ گوتی خدیوی ئیسماعیل ده‌ستبلاو بووه‌. گوتم ده‌بینم که‌یفتان دیت به‌م قه‌سه‌ره‌ که‌ ده‌توانن داوه‌تی وه‌ها به‌ شکۆی تیندا به‌رپا بکه‌ن، ماده‌م وه‌هایه‌ نابن له‌م فه‌قه‌ره‌یه‌ گله‌یی له‌ خدیو بکری. ئه‌گه‌ر دوا‌ی شۆرش قه‌سه‌ره‌که‌تان تیک دا‌بایه‌ ده‌شیا بیر بکریته‌وه‌ له‌ لۆمه‌ی ئه‌وتۆیی... سالۆنیکی بچووکتی لی بوو پنی ده‌گوترا «قاعة النجفة» سو‌ره‌بیایه‌کی زنده‌ گه‌وره‌ی له‌ قوببه‌که‌یه‌وه‌ شۆر بوو بۆوه‌ که‌ پنی ده‌لین «نجفة». نه‌قش و نیگاری دیواره‌کانی له‌وپه‌ری جوانیدا بوون. به‌ خه‌تیکی خۆش ناوی پاشاکان له‌ «محمد عه‌لی»یه‌وه‌ هه‌تا فارووق نووسرابوو به‌لام نه‌ختیک به‌ زه‌حمه‌ت جیی ناوی فارووقی تیندا بووبۆوه‌ چونکه‌ بازنه‌یه‌کی به‌و سالۆنه‌ بازنه‌یه‌دا ته‌واو ده‌کرد. هه‌لبه‌ت ئه‌م نووسینه‌ هی رۆژگاری فارووق یان دوا‌ی ئه‌وه‌ (ده‌بی

هي فارووق بټت چونكه به هه مووی دوازده سال به سهر لادانيدا تپهړی بوو، دياره شپږش له خټو نه و ناو و شاباشه به بڼه ماله ی محهمد علي نابه خشيتا).
ميناوه عيراقيه كان دوو شهو له ئيسكه نده ريبه ماينه وه له نؤتيلي سان ئيستيفانو دابه زى بووين به سهر به حریدا دهنزې. شهوی دوه له قیلاى رهسمی سهرؤك كۆمار كه له گهړه كى «المعمورة» بوو مینوانی سهرؤك جهمال بووین. له بهری میسرییان جگه له رهئیس جهمال نائیبه كانی رهئیس جمهورى و سهرهك وه زیران عهلی سهبرى و نهوهر سهلامه وه زیری وهرزش. هاورپى شهره فى تاهیر به حیا حازر بوون. له هه شتى ئیواره وه تا یه كى پاش نیوه شهو ماينه وه. شهویكى گهش و خوش رۆیشت.

سهرؤك جهمال هه تا بلنى «المعي» بوو. چ له شينه و چ له ناوهړوك هاوتای نهوم له سیاسى كۆن و نوى نه دیتبوو، نه شم بیستبوو به وتووێژ و قسه په وانی بگاته جهمال. دهنگى مهخه لى و ئاوریشمى بوو هیندهی دهنگى فارووق شووشه بۆ بهر گوى دهشلايه وه. وینه ی له هه موو نه كته ره كانی میسر دلکشتر بوو. له زهكاوهت بلیمهت بوو... عهیبى هه ره گه وړه و كوشندهی به خټو گلان و له خټدا نقومبوون بوو.

له ئاست نه ته ئیمیمانه ی له رۆژى ۱۴ى ته مووز، بهر له ده دوازده رۆژنك كرده بوومان رهئیس جهمال گوتى چ پتویست نه بوو بهو ته ئیمیمه ئیوه دهولهتى نهوتن، بابایه كى عیراقى چه ند هه زار دینارى له بانک داناوه ژيان و پاشه رۆژى مندالانى پى ته ئمین بکات هی نه وه نیبه حكومهت چاوى تیپېرئ. گوتى من به ته ئیمیمى بانكه كان هه زار ملیون جنیهم له بیگانه گل دایه وه، ئیوه بیست سى ملیون دینار له عیراقیان دهستینن چ كه لیتنكى پى ده گرن... خولاسه زۆر له دژى ته ئیمیمه كه مان دوا، كه چى عیراق له بهر خاترى ناسرپیه كان نه وه ههنگاوه ی هه لیتا، گۆیا میسرى پى رازى دهكات لهو روه وه، كه نه مهش جۆرنكه له جۆره كانى یهك شكل كردهی میسر و عیراق بۆ هه موار كردهی ئاووه و هوى «وحدة»⁶⁶...

⁶⁶ - نهو شهوى نیوان ۱۳ و ۱۴ ته مووز كه برپاره كانى ته ئمیم له لایه ن مه جلیسى وه زیرانه وه به حازربوونى سهرؤك كۆماره وه ئیمزا كرا من له بهغدا نه بووم. چوو بووم بۆ كهركوك. سهرهك

کۆبوونه‌وه‌یه‌کمان کرد له‌گه‌ڵ عه‌لی سه‌بری و هه‌ندیک له‌ وه‌زیره‌کانی بۆ دیارخستنی پێداویستیکی عێراق هه‌بێت که میسر بتوانی جینه‌جینی بکات. راستیه‌که‌ی خواپشێنکمان کرد له‌ رۆاله‌تدا خواپشست بوو به‌لام له‌ ناوه‌رژکدا به‌خشین بوو، وه‌زیری ته‌ربیه‌ گوتی چه‌ند هه‌زار مامۆستامان ده‌وی بۆ ده‌رس گوته‌وه‌ له‌ قوتابخانه‌ سه‌ره‌تاییه‌کان و ناوه‌ندییه‌کان، له‌ حالیکدا هه‌زاران ده‌رچووی «دار المعلمین و معلمات و فنون بیتیه‌» مان هه‌بوو چاویان بریپووه‌ هه‌لیک بۆ دامه‌زرانیان ئه‌مه‌ش هه‌ر حیکایه‌تی ئه‌زه‌لیه‌که‌ی جووته‌وه‌ری «ازدواج الشخصیه‌» که‌ی جیهانی سینییه‌مه‌ که‌ هه‌زی کردووه‌ بۆ، شهل نییه‌ پای شکاوه‌. چ ده‌بوو بگوترا بایه‌ میسر باری ئابووریه‌که‌ی ناله‌باره‌، پتووستی هه‌یه‌ به‌ یارمه‌تی دان، ئنجا هاتباين له‌ جیاتی ئه‌و مه‌عاشه‌ گه‌ورانه‌ی که‌ موعه‌للیمی میسری له‌ عێراقی وه‌رده‌گرت که‌ پتر له‌ دوو هیند و سنی هیندی مافی خۆی بوو. مه‌عاشه‌کی عاده‌تیمان بۆ هه‌ناردبایه‌ و چی ده‌مایشه‌وه‌ له‌ فهرقه‌که‌ دوو جاران به‌شی ئه‌و مامۆستایه‌ بێچارانه‌ی عێراقی ده‌کرد. میسریه‌کی له‌ عێراق سه‌د دیناری بده‌یتی رازیه‌ به‌ په‌نجا دینار که‌ له‌ میسر بیته‌ ده‌ستی، په‌نجا دیناره‌که‌ی دیکه‌ش گه‌لیک زیاد بوو له‌ مه‌عاشی ئه‌وسای ده‌رچووی «دار المعلمات و فنون...» حکومه‌تی عێراقیش نه‌ختیکی پاره‌ بۆ ده‌مایه‌وه‌. جیهانی سینییه‌م هه‌زی له‌ نانی درۆزن و پتوه‌ندی درۆزن و تیجاره‌تی درۆزن و هه‌له‌وستی درۆزن ده‌کات چونکه‌ له‌ درۆکه‌دا ناز و فیز و خۆ فش هه‌لێنان هه‌یه‌. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ سه‌یر بکه‌یت، له‌وانه‌یه‌ میلیله‌تی عێراق که‌متر رازی بێ به‌وه‌ی من گوتم له‌ چاو زه‌ره‌ره‌ گه‌وره‌تره‌که‌ و

وه‌زیران «ظاهر یحیی» رۆژی ۱۳ ته‌مووز ته‌سرپچی خۆی له‌ رۆژنامه‌دا بلاو کردبووه‌ که‌ نیازی ته‌ئیمی بانک و پاره‌ی پاره‌داران له‌ به‌رنامه‌ی حکومه‌تدا نییه‌... سه‌به‌ینی له‌و ده‌مه‌دا که‌ رۆژنامه‌کان ته‌سرپچی رۆژی بېشووی سه‌ره‌ک وه‌زیرانیان بلاو کردبووه‌ که‌ ته‌ئیم جیی باس کردن نییه‌، سه‌ره‌ک وه‌زیران خۆی له‌ رادیۆ و ته‌له‌فیزیۆن برپاره‌کانی ته‌ئیمی ده‌خوێنده‌وه‌. دواتر زانیم شه‌وی نیوان ۱۳ و ۱۴ ی ته‌مووز، وه‌زیره‌کانی سه‌ربه‌ «ناسریم» هه‌ره‌شه‌ی ئیستیقاله‌ کردنیان له‌ رووی سه‌روک کۆمار و سه‌ره‌ک وه‌زیران دا‌بوو ته‌گه‌ر ته‌ئیم ئیمزا نه‌کریت... ناچاری ئه‌و هه‌له‌سته‌ نا‌قۆلایه‌ی ر‌ه‌خساند.

درؤزنه کهش... رهنګ بوو بگوتري مانای چي بئ سبب پاره بدهين به ميسرييه کي چ سوودمان پئ ناگه يه نيت؟

له گهړانه وه مان بؤ قاهره به رڼي سه حراويدا سهرينکي «مديرية التحرير» مان دا... له ټه سکه نده رييه سهره و بڼووني «سنيا» کهم بؤ چووه باري ټاسايي خوي و دهريا که و ته وه باکور و رؤژ له رؤژه ه لاته وه سهری دهردهينا. ټم وه زعه خوشه ټارامه به رده و ام بوو ه ټا له سهره تا کاني شاري قاهره پڼچيکمان به دهسته چه پدا کرده وه دنيا کهم لي وهرگه رايه وه. دهتگوت له په رده ي ميشکدا فيلمیک گؤرا به يه کيکي سهر و بڼ.

نه ټه وسا و نه ټيستاش بؤم ساغ نه بؤوه هوي ټم ته قله بازييه چي بوو؟ من له ټالقه ييکي کؤني ټم گه شته دا گوتم سهره و بڼووني دنيا که له هه و هل سهره فري به غدام نه قش به ستووي ميشکم بوو کاتيک که له گهړانه وه دا سهرداني سلیمانيم کرد دنيا که که و ته وه باري ټاسايي خوي و ليم تيک نه چؤوه، که چي له ميسر وه ها نه بووم. خوينه ر ليم بسه لميتي که ده ليم، ټو دهمه ي له زارکي شاري قاهره دا به پيچ کرده وه دنيا که له پيش چاوم سور، ټا له و چرکه يه دا که راست و چه پ و پيش و پاش جيگؤرکيان کرد دهتگوت دهست و په نجه يه کي مه وه ووم هه ناومي گوشي. تارما ييه کيش به بهر چاومدا رت بوو بڼگومان رومي سوور هه لگير ابو... ديارده ي ټه و تويي له مرؤدا، وهک بزائم. سهرده کيشي ته وه بؤ نه فس، ده بي له زانستي نه فسدا شي کراي ته وه به لام من به سهريدا نه که تووم. ټم ديارده يه له مندا زؤر ر هگ داکوتا وه دوور نابييم سهره سوورکي دهمي په رينه وه م له زي و ر ووباري بهرينيش شينه يه کي ټم ديارده يه بيت. ناراحه تبونم له بهر زايي سهر شاخ و خانووي بلند و ناو فروکه ش خزمي ټم خه سل ته مه، هه ندئ جار له ناو نويي نوستندا به خيال ده چه سهر شاخ يکي يه کجار بهر ز له ويوه خؤم بؤ بناره که ي هه لده دم. دواي چه ند سانينه يه ک سه غلته دهم و ناتوانم به رده و ام بم له سهره ژير بونه وه ي خه يالي، به ناچاري بيرم بؤ لايه کي ديکه ده به مه وه.

له قاهره رؤژيکيان به فروکه چووين بؤ ټه سوان. جاري له سهره تا کاني هه لئاني بناواني ټه سوان بوون. ټو سهردانه ي ټه سوانم زؤر نابه دلي کرد چونکه بريتي بوو له کات به فيرؤ دان يکي ټيسک قورس. من چيمه له ني ليکي مه جرای گؤرابي بؤ هه لئاني

بههشت يان ههچى دهبيت. ئيمه له عيزاق دووكان و دهربهنديخانمان ههبوون جينى گهشت و گهړان و تيدا هسانهوهش بوون. زيخ و بهردى بنى نيل به من چى؟ ئهم تهرزه ناچاربوونه بژ گهړان و سهردانى ئيسكفورس وههام لى دهكات ههچى داوهتى رهسمى ئهوتزىي بيت ههزى لى نهكههم...

گهراينهوه بژ بهغدا. رۆژ به دواړژدا ئاوادهبوو بى ئهوهى هيچ چالاكويهك دهركهوى بژ ئاوهدان كورنهوهى كوردستان. ئهوه ئههجوومهنه ده كهسييهى كه دهبوو ئههنامهكانيان ديار بكرين پشتگوئ خرا. ئههجوومهنهك گزيا پرۆژهى ئاوهدان كورنهوهى دادهنا وهك كه كۆنه «مجلس الاعمار» بژ ههموو عيزاقى دهكرده... پاشملهى من حكومته خهلقى بژ لاي دهسهلاتدارى سياسهتى كورد دهنارد و لهوينه راسپارده بژ حكومته دههات بى ئهوهى خهبرى من بدرت.

رۆژيك من له ژوورهكهى سهرهك وهزيران. له دهوى سهردانىكى كه سهرۆك كۆمارعهبدولسهلام عارف له ئهوه و منيشى كرد. به ههردووكيانم گوت. ئيوه ئهگهر له من ئهمين نين با يهكيكى ديكه بيت و بيتته ئالفهى پيوهندى له نيوان ئيوه و كورددا. ئهگهر ليم ئهمين ماناى چى بى ئاگاي من پيوهندى به دنياى كوردهوه دهكه؟ من گزيا هاتووم تهه برهوينمهوه نهك خۆم تهماوى بيم. لهههش پتر. به دزييهوه دهنيړن كهسانيك له كوردان به پاره دهكرن گزيا بنگهى هيز له ئوردوگاي دوژمن ساز دهههه كهچى ئهوه كهسانهى كرپوتانن وهكوو هايدروچين. نهك بى سهنكن بهلكوو له ههر دهفريك بكرين دهفرهكه سووك دهبيت. سياسهتى خهلق كرپن به دريژايى ميژوو له باو بووه بهلام كرپدراوهكه دهبى نرخهكه بهيتنت. فهرموون شينخ لهتيف و عهباسى مامهنداغا و شينخ حسيني حاجى سهيد بكرن. له كۆبوونهوهيهكى دوو لايى لهگهل وهزيرى داخليه باسى كوردىك هات كه راسپاردهى كورد و حكومته به جينگهى خۆى دهگهيهنيت. وهزيرى داخليه مههچى ئهوه كهسهى كرد... پيم گوتهوه. ئهوه كهسه يهكيكه له زيرهك و موسهقههفكانى كورد. خۆم لهزهت له گفتوگۆى دهههه بهلام بهپنى باوهرى خۆم ههستىكى خۆ بهكهه زانينى تيداى له ئاكامى ژيانى ههژارانهى تيدا رسكاوه بۆته هۆى بى ئۆقرهه و دلّهسوركى و هيلانهگۆربى. لهو ماوهى پاش جهنگى دوهمهوه تا ئيمرۆ راوكهى له چهپ و كوردپهروهى و له حكومته و له دهسهلاتى ديكهش داناوه.

ئىستاكەش كە نامە لە كوردهوه بۆ حكومەت وهيا لە حكومەتهوه بۆ كورد دههينيت و دهبات لە پيشهوه به چهپهكانى رادهگهيهنيت.

ئەم قسانەم لە گەڵ رەشید موسلیح، وهزیری داخلیه کرد، چونكه ههلیك بوو نهدهشیا لە دهستی بدهم. من لە خۆمهوه باسی هیچ كهسم لهگەڵ حكومەت نهدهکرد، كه لهو جارهدا باسی ئەو كهسم کرد لە نوختەى بهرژهوهندی كورد و ئەمانەت و راستگۆیی خۆم بوو لە ئاست كوردوێستیدا كه ئەوسا ئاشتیی پتر بۆ دەست دەدا. هەرچی چهپهكان بوون حەزبان نهدهکرد كورد و حكومەت رێك بن ههروهك كوردیش ئەگەر لە بارى ئەواندا بایه حەزى نهدهکرد چهپ و حكومەت رێك بن. لهمهوه ئاشكرایه ئاگاداربوونی چهپ لە ههموو نههینییهكى نیوان كورد و حكومەت دهیكیشایهوه بۆ پهیدا بوونی كهلین كه دهشیا نابه‌رژهوهندی پێدا تێپه‌ریت. سه‌یر له‌وه‌دا بوو كه من به سیفه‌تى نوینه‌رایه‌تیی كورد ئەو نههینیانەم نه‌ده‌زانى كه چهپ له رێى ئەو كهسهوه په‌یتاپه‌یتا له كۆشى ده‌كرا. وا بزانی دواى ئەم گفتوگۆیه كاپرا وازی لێ هیندرا به‌لام وه‌عدم له رەشید موسلیح وه‌رگرت كه هیچی خراپى له‌گەڵ نه‌كریت و نه‌شكرا.

دامه‌زراویكى ئەمه‌ریكایی سه‌ربه‌كه‌نیشه‌كانی جیهانی كه K. A. R. E یان K. E. R په‌مزی بوو، باپی دوو ملیۆن دۆلار بژنوی پێشكه‌ش به‌ لێقه‌وماوی كورد کرد، به‌لام هه‌تا من نه‌بووم به‌ وه‌زیر و ته‌خویل نه‌كرا به‌ ئیمزا كردنی خاله‌كانی رێككه‌وتنه‌نامه‌ی ئەو پێشكه‌شه، شتومه‌كى ته‌سلیم به‌ حكومەت نه‌کرد. سه‌فیری ئەمه‌ریكا ئاهه‌نگیكى گه‌وره‌ی بۆ ئەو مونا‌سه‌به‌یه‌ له ئۆتیلی به‌غدا گیرا. هه‌ر له‌ بیرمه، له‌ باره‌ی زوو كردن له‌ گه‌یاندنی بژنۆ به‌ لێقه‌وماوان گوتم، ئەگەر به‌ په‌رەشووت له‌و هه‌ریمه‌ی فری بدهن جینی خۆی ده‌كاته‌وه. سه‌فیر مستر سترۆنگ گوتی، خۆ ده‌بێ په‌رەشووت هه‌بێ ئنجا خواره‌مه‌نی پێ فری بدهیت. مه‌به‌ستی ئەوه‌ بوو بلی پێویسته‌ متمانه‌ هه‌بیت بۆ گه‌یشته‌نی شته‌كان به‌ لێقه‌وماوان. راستیشی بۆ چوو بوو. هه‌ر من ئیمزام کرد و سه‌ره‌ك وه‌زیران بېاریکی له‌ لای خۆیه‌وه‌ ده‌ركرد كه‌ به‌ فه‌رمانی ئەو شته‌كان دابه‌ش بكريت. له‌ ئاكامدا به‌شی هه‌ره‌ زۆری بژنوه‌كه‌ به‌ پیاوی وه‌ها درا هه‌م ده‌وله‌مه‌ند بوو هه‌م قازانجی كردبوو له‌ هه‌رای

کوردستان هم دوژمنی کوردایه‌تی بوو... ئهم ره‌فتاره زۆر کاری تینکردم به‌لام وهک ئیستا بۆت پرووت ده‌که‌مه‌وه هیچم پێ نه‌ده‌کرا.

له‌ هاوینه‌ی ۱۹۶۴ جاریکیان له‌ گه‌ل لیوا عه‌بدولرهمان عارف، برای سه‌رۆک کۆمار و سه‌ره‌کی ئه‌رکانی سپای عێراق، به‌ ره‌فاقه‌تی موته‌سه‌ریفی سلیمانی و چه‌ند ئه‌فسه‌ریکی گه‌وره‌ له‌ سلیمانییه‌وه‌ به‌ هه‌لیکۆپته‌ر چووین بۆ دیدنه‌ی کردن له‌ کورده‌ چه‌که‌ره‌کان له‌ ئاوی چوارتا. پۆژه‌که‌ی ره‌شه‌بای هه‌بوو، ته‌یاره‌که‌مان دوو جاران خۆی تینکرد نه‌یتوانی له‌ ئه‌زمه‌ر تینه‌په‌ریت تومه‌ز «جیوب هوائیه‌»ش هه‌بوو، جاری سینه‌م زۆری لێ کشایه‌وه‌ ئنجا چل مه‌تریک له‌ شاخه‌که‌ به‌رزتر بۆه. سه‌فه‌ره‌که‌ بۆ هه‌ولی یه‌ک لا کردنی هه‌موو گرفتیکی بوو به‌لام وه‌کوو هه‌موو جاران نه‌زۆک بوو. من شه‌و مامه‌وه، له‌ ده‌سه‌لاتداری کوردم داواکرد پێم بدات له‌ پێوستدا ئیستیقاله‌ بده‌م. ده‌ستی گه‌یانده‌ که‌مه‌رم و گوته‌ی تکت لێ ده‌که‌م جارێ ئیستیقاله‌ مه‌که‌. تا ئیستاش تینه‌گه‌یشتم ئهم په‌رۆشه‌ی له‌ چیه‌وه‌ بوو به‌لام له‌ ده‌مه‌دا وه‌ها به‌دڵ قسه‌که‌ی کرد هه‌موو که‌لینیکی له‌ ئیستیقاله‌م گرت و په‌کی خستم.⁶⁷

⁶⁷ - ئه‌و کۆبوونه‌وه‌ی چوارتا من به‌ دووانیکی نه‌ کورت نه‌ درێژ سه‌ره‌تای وتووێژم کرده‌وه. به‌ عاده‌تی جیهانی سینه‌م مه‌نه‌ه‌جی رینکخراو له‌ نێواندا نه‌بوو. چوونه‌که‌مان وه‌ک سه‌ردانیکی ده‌روجیران بکه‌ین وه‌ها بوو. قسه‌ی چه‌ور و لووسی تندا ده‌کرا... هه‌موو براین، شه‌ر به‌ده‌، ئاستی چاکه‌، هه‌نگوین شیرینه‌، دوو جاران سی ده‌کات پازده‌...هتد. له‌ پشویه‌کدا کوردیکی مه‌که‌به‌دیده‌ هاته‌ پێشه‌وه‌ و هیندیک قسه‌ی کرد. به‌ تێوه‌ریخ ناوی ئیبراهیم ئه‌حمه‌د-ی هینا و وشه‌یه‌کی ناله‌باری وه‌پال دا، من به‌ ده‌نگیکی ئه‌وتۆ که‌ «عبدالرحمان عارف» له‌ ته‌نیشتی راستمه‌وه‌ و مه‌لا مسته‌فا له‌ولای ئه‌وه‌وه‌ بی بیستن گوتم: ئیبراهیم ئه‌حمه‌د ئه‌وه‌ نیه‌ که‌ گوتم. هه‌لکه‌وتیکی ناله‌بار خستیه‌ جیگه‌یه‌کی هه‌له‌وه‌ ئه‌گه‌رنا له‌وانه‌ بوو ئیستا له‌گه‌لماندا بێت و بۆ ئاشتی گشتی بکوشیت. من قسه‌که‌م برووی له‌ مدیری حه‌ره‌کات (وابزانم عبدالمجید ناویک بوو) بوو به‌لام خۆم برووم وه‌رنه‌گیرابوو ته‌ماشای پێشه‌وه‌م ده‌کرد که‌ جه‌ماوه‌ری گوینگران به‌رانبه‌رمان بوون... مالم حه‌قه‌ مدیری حه‌ره‌کات (یان هه‌ر وه‌زیفه‌یه‌کی دیکه‌ی وه‌ک ئه‌و بێت) به‌ ده‌نگیکی عاده‌تیه‌وه‌ گوته‌ی «وجهه‌ نظر معقوله‌».

له زستانى كوتايى ١٩٦٤ دوو سهفهري پرسهم بژ كزيښ كرد په كيكيان هې حاجى جهلالى حاجى ئەمينى حسيني، له بنه ماله مهيله و كونه كانى كزيه و قهديمه دؤستى جهليزادان بوو. وهك بزائم ئەوان له ئيمه زووتر نيسته جينى كزيه بوون. له سهردهمى محهمدى عيساغا كه له گهل غه فووريان له سالى ١٢٣٧ كزچى بهر قه تلوعام كهوت. ههر له رقى ئەو محهمدى عيساغا-يه به ينيك كزيه يان چؤل كردووه، دواتر بزي هاتوونه ته وه. حاجى جهلال براى چوارهم بوو له نيوان پينج براياندا دواى همومان به رهمه تى خوا شاد بوو. پرسى دوهم هې مامؤسيا مهلا مه عسوومى هه ورامى، قوتايى باوكم و جينشيني ئەو و مام له مزگه وتى گه وره و دؤستى خؤم. بهر له ده رچوونم به ره و كزيى به ته له فؤن له سه رؤكى ديوانى قه سري جمهوريم گهياند كه وا كاريكى شيرن ده بى ئەگه ر سه رؤك كؤمار سه رخؤشى له تازيه دارانى مهلا مه عسووم بكات. قسه كه جينى گرت و قايمقامى كزيى له وه كاله تى سه رؤك چووه پرسه يان... مهلا مه عسووم له ١٩٦١ دوو چارى به نديخانه هات و له ١٩٦٣ ش ده مانگان ده ربه ده ريبى چينشت، ساليكىشى نه برد دواى گه رانه وهى بژ كزيى چووه رهمه تى خوا.

حكومەت له لای خۆيه وه گله يى هه بوو كه بارى ئيداره يى كوردستان پڻوه ي دياره حكومەت نييه. كورده كهش گلله يى هه بوو كه جگه له گيرانه وهى موه زه فى مه فسوول چى ئەوتو بژ كورد نه كراوه دل خؤش بكات. به ناوى دؤزينه وهى چاره كؤبوونه وه يه كى دوو رؤژى به سه رپه رشتى كردنى ره شيد موسليح له وه زاره تى ديفاع گيرا چه ند وه زيрик و سه رؤكى ئەركان و قائد فيرقه كان و ئەفسه رى ديكه ش به شدارييان تندا كرد. پاش وتوويز و ليكدانه وه و هه لگير و وه رگير ليم داوا كرا بچم بژ ديدهنى كاربه ده ستى چه كداران. ريكه وت وها بوو بهر له و كؤبوونه وانه

ئيواره له خزمەت مهلا مسته فادا به پياسه له ئاوايى دوور كه وتينه وه، عه باسى مامه نداغا و يهك دوو كه سى ديكه شمان له گه لدا بوون، عه باساغا به ئانقه ست خؤى دوا خست، مهلا مسته فا و من ماينه وه بؤ قسه يه كى پڻويست بيت. له وه هه لكه وته دا بوو ليم داوا كرد روخسه تم بدات ئازاد بم بؤ ئيستيقاله دان كه هات و كار گه ييشته راده ي زه روورەت. به لام به له هجه يه كى زنده هينم گوتى باسى ئيستيقاله مه كه. له و رؤژانه دا عه لى عه بدولا ده سته سه ر بوو له چوارتا، به ينيك بوو نه مديتبوو.

له لایهن سه فیری ئه مه ریکاوه داوه ت کرا بووم بۆ نیوه پوژیه که پوژیه ی دوای کۆبوونه وه کانی بۆ داندرا بوو. گوتم تا ئه و داوه ته به سه ر نه چی پیم ناکرئ سه فه ر بکه م چونکه به لئیم داوه. لای دیپلۆماسییانیس زۆر ناخۆشه به لئین شکاندن به رنامه یان لی بشیوینئ.

پوژیه داوه ته که که ته نها من و سه فیر به ده وری میزینکی بچوکه وه دانیشتیوین. خانووی سه فاره ت هه تا بلنی فره وان بوو میزه که ش هه تا بلنی بچووک بوو. ئه م ما خوارده نه که هه ر باسی مه که ... بریتی بوو له گۆشتینکی ناو قتوو له گه ل سه لاته. ئاوئ بینه و ده ستان بشۆ. سه روو کاسه ئاوینکیان بۆ دانا بووین هه ر کاسه یه گولینکی تیدا بوو، دیار بوو بۆ ده ست پئ ته ر کردن بوو، فواره که ی لای عه بدولکه ریم قاسم-م به بیر هاته وه که چۆن به ر له دانیشتمان به سه ر کورسییه وه ده ستینکی له ئاوه که ی کاسه ی خزی ته ر کرد نه کا من به هه له ته مای خوارده نه وه ی لی بنیم. هه کایه ته که م بۆ سه فیر گیرایه وه و گوتم ئیوه به و گوله ی ناو ئاوه که رپی ئه و هه له یه تان له میوان به ستوه. گوئی، ئه م ما سه یر ده بی میوان وا بزانی گوله که بۆ خوارده نه!

له بیرم نه ماوه چه ند و چیمان گوت به لام له بیرمه، چ جاری ئه و داوه ته بیه ت و چ جاری دیکه ی مونا سه بان بوو بیته مستر سترۆنگ شتیکی نه گوت له وانه بی لای عه بدولسه لام عارف نه یلئیت. سیاسه ته که ی بی خواره که و خه یچکه دۆستی تیکرای عه ره ب بوو، ته نانه ت له وتووێژدا که باسی ته ده خولی میسری ئه وسا له کاروباری یه مه ن هاته پینش یه ک په خنه ی لی نه گرت و چ په رۆشیشی نه بوو بۆ سه وودیه که به و ته ده خوله سه غله ته، هه رگیزیش بۆ ئه وه نه چوو که ده شی سه رۆک جه مال چاوی بری بیته نه وتی خه لیچ، بگره به ئاشکرا لای سیاسه تی شۆرشی میسری ده گرت له ئاست «رجعیة» ی عه ره ب، بایی سه ری ده رزیش وشه ی نه درکانه بیته خۆه له قوتاندنی لی بیه ت له کاروباری عیراق ئه وه نه بی که بۆ ئاشتی و لیکرازیبوونی داده تاشی.

ئهم تارماییانه م له بیرن بی ئه وه ی قسه کان یاد بکه مه وه وه یا بابه تی دیکه ی وتووێژمان به بیرم دا بیته وه، ئه وه ندesh ده زانم که من به ته مای هه یچ شتی که ئه و داوه ته م په سه ند نه کردبوو ته نها یه ک نوخته م له میشکدا بوو ئه ویش ئایا ئه گه ر له

باریکدا که و تمه مه‌ترسی و گیران و خه‌تەری کوشنده‌وه ده‌توانم په‌نا بۆ سه‌فاره‌تی ئه‌وان بیه‌م؟ ڕووداوی ۱۹۶۲م له‌بیر بوو نه‌مده‌ویست دوو‌چاری وه‌زعیکی وه‌ک ئه‌وسا بیه‌مه‌وه. له‌ ئاست ئه‌م پرسیاره‌دا گو‌تی. ئیمه‌ له‌ سیاسه‌تماندا نییه‌ ته‌مای په‌ناهیتان بۆ لامان له‌به‌ر که‌س بنین حه‌زیش ناکه‌ین که‌س په‌نامان بۆ به‌ینی به‌لام که‌ کار گه‌یشه‌ خه‌تەری کوشنده‌ ده‌رگا له‌ ڕووی هه‌ره‌شه‌لیکراو داناخه‌ین... ڕه‌نگه‌ قسه‌کانی راستیه‌کی ڕووت بن و ڕه‌نگیشه‌ په‌رده‌یه‌کی دیپلوماسیانه‌ی بیت به‌سه‌ر مو‌جامه‌له‌ کردن له‌گه‌ل مندا که‌ به‌ قسه‌ی تو‌یکلدار تیم بگه‌یه‌نی ڕه‌ت نا‌کریمه‌وه.

من که‌ چوومه‌ لای کورده‌کان، هه‌رچی ڕاسپارده‌ی ئه‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌ی دوو ڕۆژی بوو، به‌ کۆمه‌له‌ی دانیش‌توانی دیوانی مه‌لا مسته‌فام ڕاگه‌یاند.⁶⁸ ئاکامیشتی هه‌ر نامه‌ی دۆستانه‌ و قسه‌ی متمانه‌به‌خش بوو له‌لایه‌ن کورده‌وه بۆ حکومه‌ت، ئه‌وه‌ی ڕاستیش بیت چی دیکه‌ له‌ ده‌سه‌لاتدا نه‌بوو چونکه‌ حکومه‌تی عه‌بدولسه‌لام زه‌ینی مه‌يله‌و به‌تال بوو له‌ داخ‌وازییه‌کانی کورده‌واری. ئه‌وپه‌ری به‌خشنده‌یی و ڕه‌چاو کردنی ماف‌پاریزی به‌ لای ئه‌وه‌وه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ بوو بێ هه‌وا «وه‌کوو جاران به‌ دوو پاران» خه‌لقه‌که‌ له‌ مالی خۆی دابنیشیت و مل له‌ کیلان و چاندن و مامه‌لتی بازاری بنیت.

⁶⁸ - له‌ ده‌می کۆبوونه‌وه‌م له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستانی حکومه‌ت، داوام کرد که‌ بپو‌سته‌ چوونه‌که‌م شیریناییه‌کی پتوه‌ بیت. هه‌ندیک نه‌قدینه‌ و پیتاکم له‌گه‌لدا بیت... گو‌تیان که‌ گه‌راپته‌وه‌ به‌ خۆشی چه‌ندی ده‌لنی حازره‌... که‌ چوومه‌ لای مه‌لا مسته‌فا و له‌ ده‌می وتووێژدا که‌ کۆمه‌لیک له‌ به‌رپرسی شۆڕشی تیندا بوو باسی ئه‌و یارمه‌تییه‌ به‌لیندراوه‌م کرد که‌ هه‌ نه‌بی تا وه‌رده‌گیریت نه‌ختیک ئارامی بیاریزرت، مه‌لا مسته‌فا ده‌ستی بۆ هه‌مووان درێژ کرد گو‌تی: ئه‌مانه‌ هه‌موویان وه‌کوو کابرای بیتالمن که‌ مه‌شور بوو به‌ «بیده‌وله‌ت»: جاریکیان له‌ سه‌فهدا بوو به‌ پیتان ده‌یکوتا تا گه‌یشه‌ شوینیک وستی خۆی تا‌قی بکاته‌وه‌ ئایا ده‌توانی بۆ ماوه‌یه‌ک به‌ چاوی نووقاوه‌وه‌ ده‌ڕۆیشت ده‌رگه‌ی خه‌زنه‌یه‌ک کرابۆوه‌ و ده‌رفه‌ت نه‌بووبوو دزان خه‌زنه‌که‌ راگوزرن - کابرای بیده‌وله‌ت دوا‌ی ڕه‌تیوونی له‌ خه‌زنه‌که‌ به‌ ماوه‌یه‌ک. چاوی هه‌لینا و چه‌پله‌ی بۆ خۆی لی دا و نافه‌ربینی کیشا له‌ زیره‌کی خۆی... ئه‌نه‌مانه‌ش هه‌ر وه‌کوو بیده‌وله‌ته‌که‌ ده‌که‌ن هه‌تا ئه‌و یارمه‌تییه‌ له‌ کیس نه‌چی ئارام نابن.

مرؤ مه خلوقينكى عهنتيكهيه، به درهنگه وه تنیده گهيت، رهنگه هر تاكنيكيشى به هموو عومرى له خوى نهگات، عهبدولسهلام كه پهندي وههاى له ميشكدا بوو بژ سهلامهتیی كورد، ئه دى بژچى هه مان پهندي بژ خوى به كار نههيتا له رۆژى ١٤ى ته مووزى ١٩٥٨؟ عه قيديكى ريكوپيك بوو مه عاشيكى تيروته سهلى وهرده گرت خهلقيش له دهشت و شار خهريكى كيلان و پيوان و لى نان و خويندنيش بوو. ئيتير بگره بكوژهى بژچى بوو؟

وتووئژى خۆم له گهل سهفيري ئه ميريكاى هه لگرت بژ ديدنه ييهكى مه حره مانه كه له گهل مه لا مسته فا به به شدارى كردنى دوو كه سى ديكه ي به رسى كورد پيك هات. چه ندى به بيرمدا هاته وه له و وتووئژه بژ ئه و سى كه سيم گيزايه وه. ليره دا پيشده ستي ده كه م بژ گيزانه وه ي كورته حيكايه تيكى مه زه دار كه پنه ندى هيه به م وتووئژه وه، ئه گهر بازى بژ نه هاوئژم جارى دوو ساليكى ماوه نۆره ي بگاتى، ئه وساش به زه حمه ت رۆژگارم بژ هه لده كريته وه تا زه ينى خوينه ر به ره و پاش بگيرمه وه بژ رۆژانى وتووئژه كه.

دوايين جار كه فەريق تاهير يه حيا بوو به سه رهك وه زيران له سه ره زكايه تى عه بدولرپه حمان عارفدا، چه ند رۆژيكى به سه ردا تپه رى ريكه وت وه ها بوو ليوا ناجى تالب و عه قيد ره جه ب عه بدولمه جيد به دوامدا هاتن تا به يه كه وه بچين بژ يه ك دوو پرسه ي خوالىخۆشبووان. ناجى گوتى، ده بينم «ما جابوك وزير» گوتم، تۆ خۆت بوويت به سه رهك وه زيران «ماجبنتي وزير؟» ئيتير بژچى سه ير بن يه كيكى ديكه «ما جابني وزير؟» نه ختيك راما و گوتى، «كانت غير ظروف...» من نه مپرسى ئه م «غير ظروف» ه چى بوو، له بارى وه هادا ئايه تى «لا تسألوا عن أشياء إن تبد لكم تسؤكم» به چاوه وه ده گرم.

پاش ئه مه، به ماوه ي دوو ساليك، ديدنه يى براده ريكي وه فاكارم كرد، كه به يه كه وه له حوقوقمان ده خوئند و به يه كه وه ش وه زير بووين، دواى منيش به وه زيرى مايه وه هه تا خوى بيزار بوو له سياسه ت و كه وته بارى محاماته وه. گوتى شتيكت بژ ده گيرمه وه هه رگيز ده رفه تم نه بوو بۆتى بگيرمه وه. گوتى، جاريكيان لاي عه بدولسه لام بووين، سه رهك وه زيران و چه ند ئه فسه ريك و وه زيرى ديكه ش لاي بوون راپۆرتيكى بژ هات و بۆمانى خوئنده وه له باره ي وتووئژيكى كه تۆ له گهل

سه فیری ئه مه ریکات کردووه. ته قریره که فلانه شت و فلانه شتی تیدا نووسرابوو که گوتوته... براده ره که م چه ندیکی شتیک له و شتانه ی باس ده کرد که گوتومه به بیرم دهاته وه که وا راسته گوتومه تا ئه وه ی وهک که دینار خورد بکه یته وه به درهم و هه موو دره مه کانی دانه دانه بژمیریت. ئه و راپورتهش هه موو قسه کانی منی خورد کردبووه.. ئه و دهمه بیرم بژ قسه که ی لیوا ناجی تالب چژه که گوتی «کانت غیر ظروف»، دیاره ئه و راپورته جاری له میشکاندا گهرموگور بووه بایی ئه وه ی دۆستیکی وه کوو لیوا ناجی رینی نه بی پرسینکم پی بکا به بوون و به نه بوون...

لیره دا دهمه وئ خوتنه ره له دزیویی دیمه نه که رابمیتیت. چاره های جار گوتومه سیاست monkey business - کاری مه ی موونه. تۆ سه یری! وتووژیک ته نها پینج که س بیزانن هه موویشی به روالهت جینی متمانه بن ئنجا به گردی و بی که موکورتی له کۆشی سه رۆکی ده ولت بکریته وه. بیگومان من و سه فیری ئه مه ریکا دژی خۆمان شتی ئه وتۆبی ناکه ی. مه لا مسته فا ئه و زهره ره له خۆی نادات. دهمیتته وه ئه و دوو به رپرسه تی هه لکشیه وه له کوردایه تی. یان یه کیکیان یان هه ردوویان خزمه ته که یان کردووه، به ریکۆرده ریش کراوه ده نا میشکی عاده تی وه ها به سه لامه تی بیست دره مه ی دیناریک ده ور و ته سلیم ناکاته وه. له م بابته ی ره فتاری گلاو نمونه ی دیکه م بیستوه له ته جره به ی دۆستی باوه رپیکراوم به لام هینده ی ئه میان سفت نه بووه چونکه جغزی خه به رزانه کان هه ره مه یی بووه و ژماره یشی پتر بووه.

رووداویکی خۆش و شیرینی پنه وندی به خۆمه وه هه بیت له و رۆژانه دا ئه وه بوو. له رۆژی ۱۵/۸/۱۹۶۴ له که رکوکوه به ته له فۆن خه به رم پی درا که وا کوپی دوه م «محمد» پنی ناوته ئه م جیهانه. شه وی به رای ی خه ونم دیت. مندالیکی ساوا به باوه شی ئافره تیکی مالی خۆمانه وه بوو. ئافره ته که پیمی گوت، مزگینی، خوا کوپه کی پی داین. خه ونه که سه یر نییه چونکه ئاگام هه بوو که مندالیکمان به رپوه یه. راستبوونیشی له وه دا که کوپ بوو نه ک کچ هیندیکی ده چیتته وه بژ چه زی خۆم که پیم خۆش بوو کوپیکم به ناوی باوکمه وه ناو بنیم، هیندیکیشی بژ ریکه وت، خۆ ئه گه ر نه ختیکیشی هی راستیینی بیت له وه دا نه ماوه پنی بگوتری

ئەفسانە و جنۆکەپەرستی چونکە ماتریالیستەکانی ئەم سەردەمە لە چاو ماتریالیستی کۆنە مۆدیل ھێندەى شیخی سەر بەرمال باوەریان ھێناوە بە «پەنامەکیەتی» ی زۆر باری جیھانی گیانلەبەر و سروشتیش. چ جایی مرۆفایەتی. شەلا زۆر نەبات مەتریالیست بەوەدا بناسینەووە ریشی بەردابیتەووە و تەزییحی دوایانی بە دەستەووە گرتبیت. جارێ چەند حەزمان دەکرد مەلای «منور» ببینین ئیستا خەریکین بە دوا مەتریالیستی «منور» دا بگەرێین کە لە قەپیلکی رەق و تەقی ماتریالیزمی سەدەى نۆزدەھەم دەرچوو بیت... بڵێن ئامین!

نیوانی حکومەت و کورد ھەتا دەھات بەرەو ناخۆشییەووە دەچوو. باوەر پێک کردن تەنک بووبوو. رۆژیک لەو رۆژانە فەریق تاهیر یەحیا. سەرەک وەزیران، لە ژوورەکەى خۆى کە بە جووتە دانیشتبووین گوتی، راپۆرتیک لە کەرکوکەووە ھاتووە دەربارەى شتیکی تۆ گوتبیت، لای سەرۆک کۆمار خویندمانەووە. گوتی من باوەرێم نییە قسەى ئەوتۆی بکریت بەلام راپۆرت دەلێ. گوتووتە ئەگەر حکومەت داخوایەکانی کورد جێبەجێ نەکات ھەر لە رەواندز ھەتا فاو دەکەینە ئاگر. گوتم «أبو زھیر» قسەى ئەوتۆی لەوانە نییە بە کوپینی بڵێم. بەلێ گوتوومە. ئەگەر گوتبیتیشم دەبێ بڵێم نەمگوتووە. تۆ خۆت شارەزای تەبیاتی، لە نیازەکانیش بەلەدیت، ئەگەر پێت وەھایە قسەى وەھا لە من رەچاو دەکریت بیسەلمیت، دەنا لە لای خۆتەووە فتی بکە. گوتی بێ مجامەلە من لە ھەوڵەووە ئەو راپۆرتەم بە درۆیەکی بێزیشە حیساب کردووە.⁶⁹

⁶⁹ - ئەو قسەى «فریق طاھر یحیی» لە دەمانیکدا بوو جاری وەزیرە وەحدەوویەکان نەھاتبوونە وەزارەت. دواتر کە بوون بە وەزیر رۆژیک لە رۆژەکانی دڵ و فیکر کرانەووەى دۆستانەدا زۆر مەحرەمانە لەگەڵ «طاھر یحیی» دا دەدوام. قسە ھاتە سەر پەلە کردن لە سەر یەکیوونى عێراق و میسر... من گوشە نیگای خۆم دەربری کە وەحدەى نابوختە خۆى لە خۆیدا بەردەوامی ھەلناگریت چ جایی ئەوێ برس بە میللەتى عێراق نەکرا. «طاھر یحیی» پر بە دڵ بەلام لەگەڵ گرژینەووەدا گوتی: وەلاھى بى پرسى میللەت وەحدە ئیعلان بکری ئیمەش لە کوردستانەووە ھەتا ئەو سەرى عێراق ھەرا دەنێنەووە. لەم بابەتە ھەر ئەوێندە گوترا و دووبارە نەبوو نە لە ئەوێ و نە لە منەووە.

له و تهرزه باره دا ده ژیاين. بریارينک وهيا پيشنيازيک هاته پيش که من و سوبحي عهبدولحه ميد وه زير داخليه ی ئه وسا و عارف عهبدولپه ززاق سی سه رۆکی هيزی ئاسمانی به يه که وه مان بچين بۆ ديدنه ی کورده کان له رانيه. من به ئۆتمۆبيل چووم بۆ که رکوک و بزائم ئه و دوو بهرپرسه به فرۆکه چوو بوون. له ژووری زه عيم رۆکن فهيسه ل ئه نساری «فیصل الأنصاري» قائیدی فیرقه ی دوهم، چوار قۆلی کۆبووینه وه به دیار داهاتنی ده می له بار بۆ فرینمان به ره و رانيه که وا رهنگ بوو ئه و رۆژه وهيا سبه ينی بیت... دووردریژ قسه مان کرد، به زۆریش عارف عهبدولپه ززاق له گه لم ده و.ا. تیکرای قسه کان ده وری هه لکه وتی ناله باری ئه و ده مه له نیوان حکومهت و کوردی چه کدار هه لدهات، له ناویاندا سی خال بۆ ئیره راده گویزم.

یه کيان ئه وه بوو لیمی پرسی «ما هو الحكم الوطني؟» گوتم، نه کا وه لامه که م ئه و نه بی که به ته مای شتی دیکه ی له سه ر هه لبستینیت. خۆت وه لام بده وه. گوتی «الحکم الوطني هو ادارة البلاد بواسطة ابناؤها». له مه وه بۆ هیندی چوو که عیراق له لایه ن کورانی خۆی به رپوه ده بردریت ئیتر بۆچی بشی له رپوی هه لگه رینه وه؟ گوتم. خۆشای ئیران کورای ئیرانه. بۆچی ئیوه به پیاوی چاکای نازان؟ بۆ شۆرشی ته موو زیش چوومه وه تا بتوانم بلیم هه لگه رانه وه وهيا مو عاره زه به نده به باوه ری خهلق به چاکبوون و چاک نه بوونی حکومه وه. به ده م ئه م قسانه وه راشم گیاند که من خۆم هه ز له ناشتی ده که م و به ده ستم بیت حکومهت و کورد له سه عاتیکدا ناشت ده که مه وه.

خالی دوهم ئه وه بوو گوتی، ئیستیعمار شازده جیبی بۆ چه کداران هه نار دووه له گه ل چه ند که لوپه لیک. گوتم. پیم باوه ر بکه نازانم و نه مبیستوه شتی وه ها هه بیت به لام ئه گه ر ئه مه راست بیت دیاره ئیستعمار هه سقیلی له گه ل ئه و چه کدارانه به کار ده هینیت چونکه وه ک ئاگا دارم تا پنی کرا بیت کۆسپی بهر پنی حکومه تی عیراقی هه موار کردوه له تيجارهت و چهک و جبه خانه...

خالی سێهه م ئه وه بوو، له قسانیدا گوتی، «احب الصراحة والوضوح». پیم گوته وه، «عندک تفاؤل مسلي» چونکه سیاست دوژمنی پاته و پات و ئاشکراییه. گوتیشم، کاتیک لیت داواکرا ببیت به سه رهک وه زیران نه که ی بسه لمینیت چونکه

به رپرسيبون دژي ټاشکرايي و سه راحه ته. گوتي، «منو يگول راح اقبل اکون رئيس وزراء...» گوتم، «من باب الاحتياط اتقدم لک بنصيحة أخوية»، ياخود شتيکي به و مانايه م گوت. سهير له وهدا بوو دواتر زانيمه وه، له و دهمه دا که باسي «صراحة» و «وضوح» دهکرا شه وکته عه قراوی له ژووریک داندرابوو، که من نه يبينم. نامه ی هينابوو بزيان له لايه ن چه کدارانه وه. ثم قسه يه شم له شه وکته خوی بيسته وه.

من گه رانه وه مالي شينخ ره ټووفی خانه قا. زوري نه برد ته له فونيان بز کردم که چووني رانيه به تال کرا. ټه وسا نه مزاني بزچی. دواتر مه علوموم کرد که هاتنی شه وکته هوی گزواني به رنامه که بوو ټيتر ټو هاتنه هرچييه کی به دهمه وه بووبيت فهرق ناکات...

ليزه دا دوو خالی بچووک ده بي بيته ياد کردنه وه وه، يه کيان ټه وه يه که من ناتوانم بلنم عارف عه بدولر ه زاق ټاگادار بوو له په ناداني شه وکته عه قراوی لنم، ده شني له و دهمه دا که قسه مان ده کرد ټو هاتنی شه وکته نه بيستبي. ټمه ده لنم چونکه من له موناقه شه ی گرنګدا ټه وپه ري سه راحه تم لني بيستووه. خالی دوهم ټه وه بوو که من سه مه دی حاجی محمه دی به ننام له گه لدا بوو، هه لبت له دانيشتنه که مان وه کوو گوينگر به شدار بوو. سه مه د به «تنسيب» هاتبووه «اعمار شمال» له زور هاتوچوډا به هانام ده هات، خه تهری هه لبوونه وه ی بلنسي شه ر سه ري دهره يټا. موته سه ريفی سليمانی سهد عه بدولر ه زاق سهد محموود ټيستي قاله ی دا. وه کوو زهنگی ټاگادار کردنه وه هاته بهر گوي.

له شوباتی ۱۹۶۵ دوو چالاکی په له کوتکه ی «ژيان» م بز پاراستنی ټاشتی کرد. هي يه که میان له لايه ن چند به رپرسيکی باليو زخانه ی ميسره وه سه ري هه لدا. سکرټيزی يه که م و دوه میان داوايان کرد بيان بينم. له مالي سه مه دی حاجی محم ديتنم. يه که میان قسه ی کرد، ديار بوو ميسر ترسی هه بوو له سالی ۱۹۶۵ ټيسرائيل زه بريکی گه وره ی لئ بدات، رای نواند که ته نها پالېشتيکی ميسر ټومیدی پنی هه بيت سپای عيزاقه، عيراقيش که سه رله نوئ به کوردانه وه خه ريک بيت ميسر به ته وای بیدوست ده ميتي ته وه. پيم گوت وه زاره ت چند وه زيړيکی ناسري تيدايه بزچی نايان دويتيت. چاوی فرميسکی تيگه را و گوتي، چوومه ته لايان و پيم

گوتوون ئۆيۈ ئۆگەر بۇ خاترى مىسرىش شەپ لەگەل كورد دىكەن «على شان خاطر مصر سىبوهىم» واتە، لەبەر خاترى مىسر وازيان لى بهيتن.

مىسرىيەكان دەيانويست من لە لاى خۆمەو ھەولنك بدەم بۇ ھىمنى و ئاشتى. ھەرچەند من چى لە دەستم ھاتبىت كردبووم ديسانەو ھەردەوام بووم لەسەر ھەول و تەقەلام. لە پىشەو «ملحق عسكري» مىسرم دىت ئەویش پاتەوپات قسەكانى سكرتيرى يەكەمى كردهو. چوومە لاى سەفەرى مىسر «امین ھويدي»، ئەويان لە سنوورى دىپلۆماسى خۆى دامەزراند بى ئەو ھى «ئا» ھەيا «ئا» دەربرى كە ھىچ لزوم نەبوو بەو خۆشيزكىيە لەگەل مندا كە پىشتر شناساىى و تووئزى مەحرەمانەشمان ھەبوو، بەلام خامۆشبوون لە بارەى ھەادا دەلالەتى «ئا» ھەيە... چوومە لاى «صبحي عبدالحميد» ھەزىرى داخلىيە، دادوبروى مىسرىيەكانم پى گوت، ئەویش نەيدەزانى چ بلى. پىم گوت ئۆيە ناسرىن، فەرمانى سەر شانتانە لەسەر مىسر بكنەو... گوتىشم، فلانە كەس، چاك بزائن، ھەلىكى كە ئىستا لە دەستاندايە و تىيدا گەيشتوونەتە ھەزارەت ئۆگەر بىدزرىنن جارىكى دىكە بە خەونىش پى ناگەنەو... قسەمان زۆر بوون لە بىرمە بە دلىكى خەفەتبارەو گوتى، چ بەختىكى بەد بوو منى ھىنايە ئەم ھەزە، بۇ خۆم لە جەيش ھەسايەو بووم چ ئركىكى زىادەم بەسەرەو نەبوو... خولاسە لەم چارچىو ھەدەرنەچووين بۇ مەيدانىكى نەختىك ھەناسەى تىدا ھەلپت...

و ھە رىك كەوت، دواى يەك دوو رۆژ سەفەرى سۆفپىت ھاتە لا، سكرتيرىكى لەگەلدا بوو قسەى تەرجەمە دەكرد لە نىوان رەوسى و ئىنگلىزىدا. من يەكسەر تەنگەتاوى مىسرىيەكانم باس كرد. سەفەر گوتى ئۆگەر مانىع نەبى قسەكانت بە «شۆرت ھاند» دەنووسىنەو. من زۆرم پى خۆش بوو. چى گوتم سكرتيركە نووسىنەو. گوتم مىسر ھەستى خەتەرىكى كوشندە دەكات لە ئىسرائىلەو بۆى بىت. ھىچ دۆستىكى بەھىزىش لەم رۆژەلەتە شك نابات پشتى پى بىستىت عىراق نەبىت. خولاسە ھەموو ھىكايەتەكەم بۇ گىرايەو تا ئەو ھى كە ئۆگەر سپاى عىراق بە كوردانەو خەرىك بىت ئەم دۆستەشنى بۆى بەكەلك نامىتت. ئىجا لىرەدا رەوى لاپەرەيەكى مەسەلەكەم كردهو كە پىو ھەندى ھەبوو بە بەرژەو ھەندى ئەوانەو گوتم. ئۆيە لەو چەندىن سالى دوايدا بۇ مىسرتان كردهو و كۆشيو ھەمووى دەچىتە

هیچە ئەگەر جەمال عەبدولناسر تێنیشکێت و لە ھەموو پۆژھەلاتی ناوھەراست دەست بەتال دەمێننەو. لێمی پرسى ئێمە چ دەتوانین بکەین لەو ناوھەدا. گوتم، دەتوانن لە رادیۆ و رۆژنامەکانتاندا بڵێن. ئەگەر شەر لە کوردستانی عێراق دەست بێ بکاتەو، ناتوانین «فدائی» کوردی ڕووسیا بگیرینەو، لەوێ بەشداری بکەن لەو شەرە. گوتمی دەترسم ئەم قسە بە تەدەخول لە کاروباری ژووڕەوێ عێراق بژمێزدەیت. گوتم ئەگەر ترسى میسرێیەکان بیتە جی ئێو ئیفلاس دەکەن، تازە چ جینی دوودلی کردنە لە گومانی «تەدخول»؟ لەمەدا مەسەلە یەکم بۆ ھێنایەو- دواتر کە بۆ چەکارانم باس کردەو، بوو بە ھۆی پیکەنینیکی خۆشکەلە- گوتم دەلێن کابرایەکی ویستی خۆی بکوژیت، ھەر ئاوی زێ ھەبوو خۆی تێدا بخنکێنی پێی گەیانە ئاوەکە خێرا کێشایەو، گوتمی زۆر ساردە قۆلنجی پێ دەکەم... ماوێ سەعاتیک و چل دەقیقە ئەم جۆرە قسانە نووسران.

دوای سێ رۆژ ئێوارە یەک چوومە داوھتی سەفارەتی یەکیک لە دەولەتەکانی عەرەبی باکووری ئەفەریقا - وایزنام توونس بوو. من گەیشتمە سالۆنی پێشواری موستەشاری سەفارەتی ڕووس و چەند کەسیکی لە بەرپرسەکانی (پیشتر نەمدیتبوون) ھاقتە دەورم و بە دل سپاسگوزارییان لەو وتوێژە چەند رۆژ پیشتریان لێ کردم. گوتمی ھەموو قسەکان، بە رالێبوونی تیکرای بەرپرسی سەفارت، درایە وەزارەتی کاروباری دەرەوێ سۆڤیەت بە تەئییەو... ئەم ڕووداوە، وەک بیستمەو، یەک ئاکامی ھەبوو، دوای مانگیک وەیا پتر وەفدیکی حکومەتی ئەوسای عێراق چوو، مۆسکۆ بۆ ریککەوتن لەسەر ھەندێ لایەنی ئالوویری ئابووری کە یارمەتی دانی تێدا بیت بۆ عێراق، ڕووسەکان گوتبوویان پێویستە وتووێژ لەسەر وەزعی کوردیش بکەیت ئنجا باسی ئابووری بیتە پیش، عێراق نەیسەلماندبوو، وەفدەکەش گەرایەو، پێ دەسکەوت.

دەبێ لێزەدا بەر لە بەسەرچوونی کۆی لەباری قسە لێو کردن، بڵێم، سەفیری ئێران «مەدی پیراستە» کە پیشتر ھەر ناویم بیستبوو نەختیک بە درەنگەو ھاو موبارەکبادی بوونم بە وەزیر. دوای چاکوچونی گوتم، ئەمێن بێم کە ریکۆردەر لە ژووڕەکەت دانەندراو؟ ئنجا گوتم، بە ئەنقەست خۆم وەخراندن لە موبارەکبادیت تا کوو کەس خەیاڵیکی بە دلدا نەیت لە ھەبوونی نیازیکی تاییەتی لە ھاوتم بۆ لات.

گوټی، شاهنشاه منی به سه‌فیر ناردووه که مه‌علومه پایهم له ده‌وله‌تی ئیزان و لای شاهنشاه چۆن بووه و چۆنه هر هتا له نزیکه‌وه پښه‌ندیم به کورده‌وه هه‌بیت چونکه ئاریامیهر متمانه‌ی به هه‌موو که‌سیک نییه له زاری ئه‌وه‌وه وه‌یا له زاری حکومه‌تی ئیزانه‌وه ده‌رباره‌ی کورد بدویت...

ئیتر له‌م بواره‌وه زۆر قسه‌ی کرد. هه‌موو هر بۆ دۆستایه‌تی ئیزان و کوردی داده‌بری. منیش له وه‌لامدا چه‌ندی توانیم، قسه‌م بۆ ئه‌و لایه‌نه ئاژوا که ئیزان ده‌توانی دۆستی کورد بێت له رینی دل‌راگرتنی ملیونه‌ها کوردی ئیزانه‌وه، له سنووری ئیمکاندا باسی په‌نابه‌ره‌کانی مه‌کته‌بی سیاسیشم هه‌تایه ناو که هه‌وانده‌وه‌یان به شیوه‌یه‌کی حورمه‌تکارانه شیرنی له زاری کورد ده‌گێریت...

دکتۆر مه‌هدی پیراسته ناوی هه‌بوو، وه‌زاره‌تی داخلیه‌ی ئیزانی درابووینی که ده‌زانین چ پایه‌یه‌کی گرنه‌گه به لای حکومه‌ته‌کانی رۆژه‌لاته‌وه. ده‌شی من به هه‌له‌دا چووبیت، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و پیاوه بۆ من ده‌رکه‌وت بایی پایه و شووره‌ته‌که‌ی نه‌بوو. ئیزانییه‌کان ته‌وا‌زوعه‌کی زۆر به‌کارده‌هێنن که‌وا رهنه‌گه نه‌ختیک له شه‌خسه‌تی راستینه‌یان به‌شاریته‌وه له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا هی وه‌هایانم دیتووه هه‌نده‌ی پیراسته نه‌ده‌چۆوه قه‌پێلک. ناوناوه سه‌ردانی ده‌کردم و له داوه‌تی ره‌سمیش پێنانه‌وه دیار بوو که ده‌یانه‌وئ هه‌ستی ره‌زامه‌ندی بکه‌م.

موله‌حق عه‌سکه‌ری ئیزان کورپکی کورد بوو ناوی عیسا پێشمان بوو کوردیه‌کی ره‌هوانی قسه‌ ده‌کرد. ناوناوه وه‌کوو کوردیک نه‌ک به سیفه‌تی ره‌سمی ده‌هاته لام له ئۆتیل. له قساندا دیار بوو شاره‌زای کوردستانی عێراقه و چۆته سلیمانی و کۆیه و شاری دیکه‌ی کوردیش. که‌میک خه‌لکیشی ده‌ناسی له‌وانه‌ی ناویکیان هه‌بوو، له هه‌ندیکیشیان میوان بووبوو. ئه‌م بایه‌خ دانه‌یان به من هه‌ر به‌رده‌وام بوو تا دوا‌ی وه‌زاره‌تیشم. له جینی خۆیدا بۆی ده‌گه‌رمه‌وه.

کیشه‌یه‌کی زل و زه‌به‌لاحی بیتاکام هاته پێش وه‌کوو هه‌وره‌که‌ی به‌هاران به‌گرمه‌گرم هات و بی باران رته‌ت بوو ئه‌ویش مه‌سه‌له‌ی «مجلس الشوری» بوو. ئه‌م مه‌جلیسه که‌وا له‌لایه‌ن حکومه‌ته‌وه ئه‌ندامی بۆ ده‌ستنیشان ده‌کرا ده‌بووه جیگر و بریتی بوو له مه‌جلیسی نوینه‌ر که له‌لایه‌ن گه‌له‌وه هه‌له‌ده‌بژێردرین. ژماره‌ی ئه‌ندامانیم له بیر نه‌ماوه ئه‌وه‌نده نه‌بی که له سه‌د که‌س پتر بوو.

دوو سئې ږوژ به ئنواره وه مه جلیسی وه زیړان و ئه فسه ری گه وره و سهره ک
 نه رکان و کار به دهستی زلی دیکهش به سهر په رشتی کردنی سهر وک کومار و
 ناماده بوونی سهره ک وه زیړان له خانه ی «المجلس الوطني» که بنه ی سهره ک
 وه زیړان بوو کزبونونه و هیان تیدا کرد. دوو رو دریژ و توویژ کرا له هه موو بابه ت و
 لایه که وه. به زوری عارف عه بدولر ه ززاق قومانده ی هیزی ئاسمانی قسه که ری
 په خنه گر بوو به جوړیک هه رگیز لیم چاوه پروان نه ده کرد. گه لیک بیرو پای بنه په تی
 دهر بری وه کوو دمه چه قز دهیگه یانده سهر ئیسک، زور به سهری هه ندیک له
 وه زیړه سویله کان (ئهوانی زاپت نه بوون) پتر له زاپته کان مه ترسیان نیشان ددها
 له په یدابوونی دمه ته قه ی نیوان ئه ندامانی شوورا که بکیشیته وه بژ وروژانندی
 خه لقی کووچه و بازار و هه رای تیدا په یدا بیت. له ئاست ئه مه دا عارف
 عه بدولر ه ززاق گوئی، هه رگیزاو هه رگیز خه تر له کووچه و بازار په بژ حکومت
 نایه ت، خه تر هه بیت له جهیشه وه دیت. ناشی پیای عه سکه ری له لایه که وه
 قوماندانی فیرقه بیت و له لایه کیشه وه له «مه جلیسی سهری» ئه ندام بیت ئیتر
 هه ر ږوژیک دنیای به که یفی خزی نه هاته پش چاو، فیرقه که ی لیخوړیت و ئیزاعه
 بگریت و «به یانی ژماره یه ک» به سهر میلله تدا بخوینیته وه. عه سکه ری ده بی له
 سهره ک وه زیړانه وه فه رمان وه رگریت و بی گرفت جینه جینی بکات ددها با بچی له
 مال خزی دابنیشیت.

گو ترا له وانه یه ئه و ئه ندامانه هه موویان جینی متمانه نه بن که دین بژ مه جلیسی
 شوورا، لیره دا عارف قسه یه کی کرد له دوو نوخته دا هه تا بلنی کاریگر بوو. گوئی،
 ئیمه به پینی بریاری لیره به پیشه وه ده بی دوا ی ماوه یه ک که قزناغی «انتقالی»
 به جی ده هیلین و هه لېژاردنی نوینه رانی میلله ت به ئازادی ده که ین. ئه وسا نوینه ری
 به زه قه ی چاوی هه مووتان دیت به خزی و بیرو پای وه، ئنجا که حال وه ها بیت له و
 باره دا ده بی چی بلن؟ بژ کوئ هه لدین؟ له لایه کی دیکه شه وه حکومتی که نه توانی
 له نیوان چه ندین ملیون که سدا سده ئاده می بدوژیته وه متمانه یان پی بکات عه بی به
 خزی بلی حکومت، چاکتر ئه وه یه واز له حوکم به ینیت. له ئاکامدا وه ها په سده
 کرا که یه ک دوو که س، له نیوانیاندا وه زیری داخلیه، لیسته یه ک ناماده بکه ن به
 ناوی که سانیک بشت بینه ئه ندامی شوورا، له ږوژیکي داهاتوودا بخریته به ر چاوی
 ئه و ئه نجومه نه وه.

له وړژانه دا خواردنې نيوه پوځه و هه ندي جار هي شه وېشمان هر له جينگه كې كږبوونه وه مان ساز ددرا. عه بدولا شهريف موته عه هيد بوو هه تا بلني خواردنې نايابي ده دايښي. له جه ميكياندا كه چووين بو سر ميزي خواردن كورسيه ك بو عه بدولسه لام داندر، ودها رېنكه ووت بريانيه كي بهرځي وهكوو گول سووره بوويه وه له بهر دهمي ټو بوو، خه لقه كه بوې نه ده چوون. راستيه كه ي پيم خه سار بوو خه زېشم ليې بوو. چوومه لاي بريانيه كه و گوتم، «يظهر هذا القوزي في حمى رئيس الجمهورية لا أحد يمد أيديه عليه...» عه بدولسه لام خوي دهنگي بهر ز كرده وه «عبدالله، عبدالله تعال قلش القوزي...» ټوخه ي سهد ټوخه ي، عيراقيش نه خه سيته وه با هر نه بي تامه زروبي نازارمان نه دا، بي ټو نه ناخوش زور به له زهت بوو.

دواي چهند پوځي كږبوينه وه، ليسته ي ټه نداماني شوو رېنخرا بوو، كه ناوه كان خوښدرانه وه ده بېنم هر چي كوردي سهر به حكومه ته له ناحه زاني كومه له ي چه كدار كه له ده ي شوباتي ١٩٦٤ بهر له چهند مانگي ك به يان نامه ي ناشتيان له گه لدا ټيمزا كراوه. ټا ټو كه سانه به ټه ندام پالوته كراون. من په رگيريم له قسه مدا نه كړد ټه وه ندهم گوت كه په رژه وه ند نابينم كه سي ټو لايه نه بيت بو شوو را هر نه بي كوردي بيتلايهن و پوځنير هه ن با ټه وان بيت. گوتيان ټه م پالوتانه هه موويان له وان هه ټه گهر هه لېژار دنيش عه ياره بيت دهر دچن. گوتم له لاي ديكه ش هي ودها زون كه دهر بچن كه چي ناويان نيه. تېبينييه كي رواله تي و هه ستيارم دهر برې به ودها كه گوتم، ټو كه سانه ي له كوردان نامزهدن بستيك رېگه نارون ټه گهر مه فزه يه كي چه كداريان له گه لدا نه بيت، ودها به هه لوكو پته نه بي سه فهر ناكه ن ټيتر ديمه نيكي زور سهر دهي له پوځي كراوه وه ي مه جليسي شوو رادا كه يه ك موزاهره ي موسه الله له ده ستوپاوه ندي ټو ټه ندامه به شه قامي ره شيدها به ره و كږبوونه وه ي مه جليس برؤن. عه بدولسه لام گوتي چ قه يدي هه يه! سه رو كي ده ولته كانيش چه كداريان له گه لدا ده بن...!! به راستي ټه مه يه مه ته لي عه ره بي عيراق كه ده لي «تعال فهم حجي احمد اغا».

خوا ره حمي زور بوو، مه جليسه كه له بنه رته وه به لاهه نرا و دهر دي سهر ي شوو را به و ټه سپرينه ي له بير خو بر دنه وه يه چاره سهر كرا. تينا گهم ده ولته زله

پیشکەوتووەکان بۆچی چاری گیروگرفت ناکەن بە ئەسپرینی ئەوتۆیی؟ تۆ سەیری چەند ئاسان و بیئەرکە!

کە گەشتینە ئازاری ١٩٦٥ گومان لەوەدا نەما چی ئەوتۆ نەماوە شەر دەست پێ بکاتەو. بە عارف عەبدولرەزاقم گوت. بە تەمام سەفەریکی سەرەو بەکەم وەک دوایین هەول بۆ بە لاوەنانی شەر. بەلینم دەدەیتی هەتا یەک حەفتە مۆلەت بیت فرۆکە بۆمباردمان نەکات؟ گوتی دوو حەفتە مۆلەت بیت... گەرپامەو کۆیی. بۆ سبەینی چوومە قەلادزە چەند رۆژیک مامەو لە هیچ لایەکەو بەی کونی دەرزێ رۆوناکایی دیار نەبوو. راستییەکە من خەریک بووم بزانم باری راگوێستنی مالهەم بۆ ناو شاخوداخ چۆناوچۆنی دەبیت.

بە هەمە حال کە گەرپامەو کۆیی رێوبان وەها تەندرابوو تێپەڕینی مالی من لەوانە نەبوو چاوی لێ بە سەهوو بچیت. سەری خۆیتەر نەیهشینم هەموو ئازار و نیسان و دوازدە رۆژی مایسیشم لە کۆیی بەسەر برد. لە حەفتەی یەکەمی مایس خەبەرمان پێ گەیاندرا کە بروسکەیکەکی حکوومەت هاتوووە لیستە گومانلێکراوانی بە ئیدارە و ئەمن گەیاندوووە. یەکەم کەس منم. دوهم شێخ حسامی تالەبانی سینیەم و چوارەم دوو خوشکەم... کە سەر گەشتە ئافرەت مانەوهم لە کۆیی بێکەلک بوو، چەندی سەرمان هێنا و برد ئێمکان نەبوو ئافرەت و منداڵ بە پێیان بۆ ماوەی دوو سەعات رینگە برۆن بە شەوی تاریک هەتا دەگەنە ولاغ و پێی برۆن بۆ ناو شاخوداخ. یەک رینگە هەبو کە بە ئۆتۆمۆبیل لە کۆیی بەناوی سەفەری بەرەو بەغدا دەرچین. لەو لای دیگەلەو بە رینگە دەربەندی گۆمەسپاندا بابدەینەو بەرەو لای رانیە ئەوساش دەبوو ئەو ئۆتۆمۆبیلانە ئێمە رادەگوێزن جاریکی دیکە رۆونەکەنەو مەلەندیک کە دەسەلاتی میریی تیدا بیت پارەم نەبوو ئەو ئۆتۆمۆبیلانە بکۆمەو، وێژدانیشم لێ نەدەسەلماندم خەلق لە پێناو بەرژەوهندی خۆمدا دووچاری سەغەلەتی بکەم. هیچ چار نەما غەیری راگوێستن بۆ بەغدا. لە ١٣/٥/١٩٦٥ بەرەو بەغدا لە رێی کەرکوکەو رۆیشتین. لە ١٤/٥ گەشتینە بەغدا چەند رۆژیک لە مالی سەمەدی حاجی محەمەدی بەنتا میوان بووین هەتا خانوویەکمان لە «منصور» بە کرێ گرت. ژمارەمان ١٨ کەس بوو. خوا بەرەکەتی بهاویت.

رؤږی ۱۵/۵ چوومه لای فهریق تاهیر یه حیا. سهرهک وهزیران، هر به زمان و بی هیچ «رسمیات» نیستیقاله م دا و گه رهامه وه ماله که م. نهو رږڅه ی من کږیم به جینهشت، دوی دهرچوونم له شار، حکومت پنهوهر بوو بږ گرتنی خهلق. پینستر یهک دوو جار به دوا فیرار و مهشبووهدا شار تهفتیش کرا، هر جاره له لایه ن ئامیر فوجهوه چند هرهسینک له بهر دهرگای ماله که ی من دادهندرا نهوهک گرووی تهفتیش ماله که م نه ناسن و به سه هوو بږ بین، هر جاره هندی له وانه ی به ترس بوون له خو یان دههاتنه ماله که م ههتا تهفتیش به سهر دهچوو. بږردمان و تږپ باران دهستی پږ کردبوو به لام له لای ناوچه ی ئیمه هرهکات نه بوو.

له به غدا ماله که م موراقه به ی به سهره وه نه بوو، تهله فونی «حکومی» شیان بږ دانابوو جگه له هی شه خسی. هینه که ی حکومی که هرگیز به کارم نه هینا هندی رږڅ له نیشتا بوو واته مومکین بوو به کار بهیندریت هندی رږڅیش له نیشت دهووستیندرا. ودها بزائم ئم شله په یته یان به نیازی نهوه بوو که نه گهر بهوئ. بتوانم له نیستیقاله که م بگه ریمه وه بږ وهزارهت، به تهله فونی حکومتی یه کسهر له گهل سهرؤک کږمار ودها سهرهک وهزیران نهو پیوهندی به مومکین بوو. به درهنگه وه هاتن و تهله فونه که یان هه لگرت. سنی مانگ دوی نیستیقاله که م له رږڅنامه ی «الوقائع» مرسوومی «أقاله» م بلاوکرایه وه. ئنجا تهله فونه که ش هه لگیرا. به لام «أقاله» که له 15/5/1965 دهو حیساب کرابوو نهکا مهعاشی نهو چند مانگم بکهوئیت، مهعاشی مارت و نیسان و نیوهی مایسیشیان به درهنگه وه بږ سهرف کردم.

نه فلسینک داهات نه فلسینک مهعاش نه هیچ که سب و کار، به کږمه لیک خیزان و میوانی بیته ژماریش یهک سال و هفت مانگی ههره سهخت و سه غله تی ژیانم برده سهر. له رږڅی که تهکلپی وهزارهت کرام ئم رږڅه رهشهم له بهر چاو بوو، دهمزانی وهکوو ماسی بیثاوم لی دیت چونکه مومکین نه بوو چاو ببرمه فلسینکی حرام. له لایه کی دیکه شهوه بیتله لی چه کداران زږر بیئینسافانه شتینکی له باره ی نیستیقاله مهوه بلاوکرده وه هر له گهل مندا کراوه. وایزانم له ژیر سهرناوی «استقالة علی مراحل» شهکری شکاندبوو. بهرپرینکی حیزب «یه دولا» هاته لام، نهو مهسه له یه م له رووی دا، زږر به سهیری گوتی ئیمه ده بی ودها بلین چونکه

نازانين خه‌لق چيمان پي ده‌لي... ئيستيقاله‌ت بلاو نه‌بۆته‌وه‌ هه‌رچه‌ند ده‌شزانين ئيستيقاله‌ت داوه‌، گوتم تۆ له‌سه‌ر قسه‌ي خه‌لق رانه‌وه‌ستاوي بۆ هه‌يچ شتيك كه‌چي له‌ ئاست مندا راستيش بلاوناكه‌يته‌وه‌، حكومه‌ت ئيستيقاله‌ت بلاو ناكاته‌وه‌ وا من ئاماده‌م ئيستا ئيستيقاله‌ت بۆ ده‌نووسمه‌وه‌ به‌و ته‌ئريخه‌ي كه‌ تيندا ئيستيقاله‌م كردووه‌ بينيره‌ له‌ بيرووت بلاوي بكه‌وه‌ به‌ هه‌ر شينوازيك كه‌ خۆت په‌سه‌ندي ده‌كه‌يت... ئه‌م حيكايه‌تانه‌ هه‌تا له‌ ئه‌يلوولي 1965 «اقاله‌» كه‌م به‌ ته‌ئريخي 15/5 بلاو نه‌كرايه‌وه‌، هه‌ر بنيشتۆكه‌ي زاران بوو.

باوه‌رم نيه‌ شتي ئه‌وتۆي له‌ كه‌س رووي دايت، هۆيه‌كه‌ش ده‌چيته‌وه‌ بۆ دلسافي خۆم كه‌ هه‌يچ پيچوپه‌نام نه‌بووه‌، پياوي سياسي زۆر خه‌نده‌قان به‌ ده‌وري خۆيه‌وه‌ هه‌له‌قه‌ني كه‌ ساچمه‌ي ناخه‌زاني نه‌گاتي... براده‌ري نيزيكم كه‌ هاتووچۆي ماله‌كه‌مي ده‌كرد حيكايه‌تي ته‌له‌فۆني حكومي و بران و كرانه‌وي به‌ خه‌لقه‌كه‌ راده‌گه‌يانده‌ به‌ ته‌عليقاتي خۆيه‌وه‌ كه‌ گوتبووي، خۆي ده‌لي ئيستيقاله‌م داوه‌ ته‌له‌فۆني ره‌سميشي هه‌ر له‌ جني خۆيه‌تي. له‌ وتوويزدا براده‌ريكي ديكه‌م دواندمي تا گه‌يشينه‌ ئه‌وه‌ي كه‌ گوتم. فلانه‌ براده‌رم قسه‌ي وه‌ها و وه‌ها له‌ باره‌ي منه‌وه‌ به‌ خه‌لق راده‌گه‌يه‌ني. گوتم كه‌ ئاگاداري ئه‌و خه‌له‌ت به‌ بۆچي وه‌كوو جاران له‌گه‌ليدا راده‌بويريت؟ گوتم، كابرا خه‌ز ده‌كا به‌ جۆريك له‌ جۆران سه‌نگيك بۆ خۆي بدات، خۆ ده‌ستي ناگاته‌ كه‌سي ئه‌وتۆ خۆي پي هه‌لبداته‌وه‌ من نه‌بم، كه‌ منيش ده‌سه‌لام نه‌بن چاكه‌ي پي بگه‌يه‌نم هه‌ر نه‌بي ئه‌و هه‌له‌ي بده‌مي به‌ باسي منه‌وه‌ خودنمايي لاي خه‌لق بكا و نه‌ختيك نه‌فسي به‌سه‌يته‌وه‌.

سه‌فاره‌تي ئيراني له‌ ربي «عيسا پيشمان» وه‌ پيوه‌ندي ئه‌حوال پرسبي پيوه‌م نه‌برايه‌وه‌، ناوناوه‌ سه‌به‌ينه‌ي زوو سه‌ري لي ده‌دام. له‌ وتوويزدا باسي ئه‌م كۆمه‌له‌ي «مه‌كته‌بي سياسي»ي كرد كه‌ له‌ ئيران په‌نا به‌رن ئه‌وانيشي له‌سه‌ر حه‌ق ده‌زاني به‌رانبه‌ر هه‌زي چه‌كداري كورد. هه‌شتا عه‌بدولسه‌لام به‌رحه‌يات بوو پيشمان له‌ زاري «مه‌ه‌دي پيراسته‌» وه‌ پيمي راگه‌يانده‌ كه‌ حكومه‌تي شاهنشاه ئاماده‌يه‌ به‌ ميوانت قبول بكا له‌ روتبه‌ي وه‌زير، هه‌ر كاتيكي ويستت بچيت بۆ تاران به‌ خۆت و ماله‌وه‌، هه‌موو شتيك به‌ دروستي بۆتان سازدراوه‌. ئه‌مه‌ي گوتم به‌ سه‌راحه‌تيش

گوتهی که سه‌فیر و هه‌مووشمان ده‌زانین باری ئابووریت له به‌غدا زۆر لاسه‌نگه. مۆله‌تم خواست بۆ چه‌ند رۆژیک هه‌تا ده‌توانم وه‌لام بده‌مه‌وه.

پرسم به‌بابه‌عه‌لی شینخ مه‌حموود کرد. گوتهی فلان، به‌خرابی نازانم بچیت. ئه‌مانه ئه‌گه‌ر بی‌حورمه‌تییه‌کیان له‌نه‌زه‌ردا بایه‌ته‌کلیفی یارمه‌تیان ده‌کردی که لێزه‌بده‌نی، زۆریشیان کردوه‌له‌گه‌ل خه‌لق. باوه‌رم هه‌یه‌له‌چوون په‌شیمان نه‌بیته‌وه، به‌غداش بۆ تۆ له‌م وه‌زه‌دا زۆر به‌ئه‌رکه... راستیه‌که‌ی من بریاری خۆم له‌گه‌ل خۆم دابوو که چی ده‌که‌م و چی ده‌لێم به‌لام ویستم بزانم ئایا چوونم بۆ ده‌روه به‌هیچ جوړیک عه‌یبی لێ ده‌گیرئ؟ که عیسا هاته‌وه‌لام پێم گوت من به‌مه‌رجیک دیم ئه‌ویش پێم بده‌ن به‌ره‌هایی هه‌ول بده‌م بۆ ئاشت کردنه‌وه‌ی مه‌کته‌بی سیاسی له‌گه‌ل کوردی چه‌کداری دیوی عێراق. تێم گه‌یاند که من مه‌به‌ستی شه‌خسیم له‌هیچ شتیکدا نییه. ده‌مه‌وێ کردد به‌سه‌یته‌وه، هه‌تا دووبه‌ره‌کیش به‌رده‌وام بیت هه‌سانه‌وه‌مومکین نییه. ئه‌مه‌م له‌گه‌ل عیسا دا گوت، له‌قوولایی حیساباتی‌شمه‌وه‌بۆ ئه‌وه‌ده‌چووم که‌وا کاتیک حکومه‌ت با بداته‌وه‌بۆ ئاشتبوونه‌وه‌ئوساش ئه‌گه‌ر مه‌کته‌بی سیاسی له‌ده‌ست ئێراندا بیت هه‌سانه‌وه‌وه‌زه‌حمه‌ت ده‌که‌وێ.

عیسا دوا‌ی چه‌ند رۆژیک هاته‌وه‌لام گوتهی دکتۆر پیراسته‌ده‌لێ بۆ قبوڵ کردنی ئه‌و مه‌رجه موافقه‌ی تاران پێویسته. په‌نگه‌دوو حه‌فته‌یه‌کی بویت هه‌تا له‌ویوه‌وه‌لام دیته‌وه. کارتیکی داوه‌تیشی بۆ هه‌تاه‌که‌بچم بۆ ئاهه‌نگی دوعا خوازیی خۆی له‌دۆستانی عێراقی به‌بۆنه‌ی به‌سه‌رچوونی خزمه‌تی وه‌ک «ملحق عسکری». داوه‌ته‌که‌ش له‌سه‌فاره‌تخانه‌به‌رپا ده‌بوو. راستیه‌که‌ی حه‌زم نه‌کرد نه‌قل بیت چونکه‌باوه‌رم هه‌بوو که وه‌کوو کوردیک تێده‌فکریت. گوتم ئه‌ی چۆناوچۆنی خه‌به‌رم پێ ده‌گات؟ گوتهی، به‌رده‌ستیکی خۆم. که ئه‌ویش کورده، ده‌بیته‌جینشیم تا ملحق خۆی دیت ئه‌و به‌رده‌سته‌م وه‌کوو خۆم هاتوچۆت ده‌کات و چی له‌منی راده‌په‌رموویت ئه‌ویش وه‌هایه‌ناویشی «منصور»ه.

شه‌وی داوه‌ته‌که‌له‌میعاددا چووم. زۆریان به‌خیر هه‌تاه‌که‌عیسا وازی له‌ئێستیه‌قبالات هه‌تا، له‌گه‌لم خه‌ریک بوو، کۆمه‌لێک تازه‌میوانی تارانی هه‌تاه‌که‌شناسایی پێ کردین و به‌زیاده‌وه‌باسی فارسی زانیمی کرد، سێ به‌شی زیاد بوو. به‌وه‌خه‌لقه‌م گوت هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی لێ ده‌زانم که‌ناشاره‌زاییم به‌فارسی ئاشکرا بیت. من عیسا نه‌دیته‌وه.

له ياداشتنيكي دهستنوسى «عهزیز يامولكى» م خويندهوه كه كاتيك له شهستهكان چوته تاران و بهينيك به گرتوويى ماوهتهوه تيگه يشتووه كه فرماندهيهكي گه وړه ي ساډاك خهريكي بووه قسه ي لى وهر بگريت دژى عيسا پيشمان به نيازى تيوه گلاندنى عيسا بز هه ندئ نيازى گلاوى خوى، به لام عه قيد عهزیز هيچى نه دركاندووه دژى عيسا... بيستم له ئه سږ كه وتووه و بهينيك خهسته خانه نشين بووه، دواتر نازانم چى ليهاتووه.

حکومته ي عه بدولسه لام عارف بايى تواناي خوى تيكوشا بز هاندانى خهلق به ره و لاي خويه وه به تاييه ته ي كوردى خاوه ن نفوز تا ئه وه ي كزبونونه وه يه كي گشتي زور فره واني له پياوه ئاييينيه كان پيك هينا له زستانى نيوان ۱۹۶۵ و ۱۹۶۶. من له ماله وه گويم گرته گوته ي خه تيبه كان. مالم حقه يه كيكيان شتيكى له دوو ليو دهر نه چوو عه بدولسه لام كه يفى پى بيت. ده لئن خوالخوشبووى مه لا سالى كوزه پانكيبى له ده مى سلاو ليكردندا به عه بدولسه لامى گوتبوو، هر دلپه خوئينيكي برژيت توى تندا بهر پرسيارىت.

بئ ئه وه ي ناو بهينم دوو نمونه ي ماملت كردنم له گهل كاروبارى ئه م دنيايه بيتسه روپنيه بز خويته رى ده ور ده كه مه وه كه ده چنه وه بز ده مى دواى دهر چوونم له وه زار هت. خهلقىكى زور له خيره ومه ندى ناو چه كداره كان و له كوردى به غدا و غهبرى به غداش هه تا بلئى ناحه زيبى خويانيان دژى من و بوونم به وه زير دهر ده برى - خو منيش دژى وه زاره ته كه م بووم. له ناوياندا يه كيكي دوست و مهيله و خزم هه بوو كه به ئه سل له سهر قوناغى پيش ته مووز و پيش يازده ي ئه يلوولى ۱۹۶۱ حيساب ده كرا. رۇژيكيان منى گه يانده وه ماله كه م له «منصور» كه وتينه قسه ي رازونياز و ره خنه و گله يى. به هه لم زانى پينم گوت، من دوو جار ان به هانات هاتووم له دواى شۇرپشى ته مووز، ئه مه ش شتيكه دۇستايه تي و تيراديتن داخوازي ده كا له مرؤ... تو هاتيت وه كوو ئه وانه ي به ته ماي پايه و پله ي سياسى بوون له پاشه مله زه برى خوت وه شاندا، ئه مه ش شتيكه له ميژوو پروويداوه به زوريش پروويداوه كه هى له تو مه زنتر، دواى به لئنى ئه مانه ت، زه برى له پياوى له من گه وړه ترى داوه. ئه وه ي گله يى من له ئاست تۇدا به خه بهر ده هينئ مه سه له ي وه فا و خزميه تي و براده رى نيه، شتيكى ديكه يه به نده به خوتوه، تو ده بوو له وه

زيره کتر بيت که نه زانیت جاري نورهی تۆ نه هاتووه بیته وه زیر، لادانی من سوودی تۆی تیدا نه بوو... براده ره کهم نهختیک له پشت سوکانی سه یاره که یه وه راما و گوتی، تۆ هر له لایه که وه سهیری دنیا ده که یت. گوتم لایهک و دوو لا مه به ست نییه، دام نا من سافیلکه م، دیسانه وه مانی من زهره ری تۆی نه بوو لادانیشم بۆ تۆ به قازانج نه ده که را...

مامله تی دوهمم هر له م بابته یه، پاشتر مه وای بۆ پهیدا بوو. له ده می پشووی ناشتییه کورتیله و درێژهکاندا که له لایه ن چه کدارانه وه که سانیک ده هاتن بۆ به غذا من به یه کیک له وانه وه خه ریک ده بووم که بیبینم و داوه تی بکه م. ئه و که سه له کۆنه دۆسته کان و بنه ماله شی له قه دیمه وه دۆستان بوو. دوا ی دوو سی جار له و پیوه خه ریک بوونه م سه مه دی حاجی محمه د پی ی گوتم، تۆ هینده خه ریکی ئه و که سه ی که چی ئه و له ئاست تۆدا، پاشه مله. وه ها پیاو نییه. گوتم بی ئاگا نیم، به لام هیندیک پیوه ندی هه یه له ژیانماندا هی ئه وه نین چاویان پیدا بگنرینه وه، هه تا ئه و ته رزه که سه له خۆوه پیوه ندیه که هه لته بریته وه من نایه سیتم...

بگه ریمه وه بۆ ره چه ی گه شته که م. ئه و مه نسووره ی باسم کرد، دوا ی دوو هه فته سبه یه نیه کیان هاته لام له باره ی چوونم بۆ تاران گوتی، وه لام هاتۆته وه ده لی زۆرمان پی خۆشه به خیری به یین به دهره جه ی وه زیر به لام دهره فته تیک نابین بۆ ئه و هه وله ی به مه رجی دانا بوو بۆ هاتنی. دوا ی ئه و وه لامه جاریکی دیکه باسی چوونه تاران نه هاته پیش به لام له کاتی مونسه به ی ره سمیدا که بانگه یشتن ده کرام تیان ده گه یاندم که له بیر نه کراوم ئه ویش له رپی زیده خه ریک بوونی هه ندی له کاربه ده ستانیان پیمه وه. ئه وسا داوه تی سه فاره تی ئیران خه لقیکی زۆری لی کۆده بۆوه. جاریکیان یه کیک له بانگراوه کان، وایزانه کریم مراد خاوه نی کتیخانه ی مه که نزی بوو، له ده وری میزی نان خواردن بووین گوتی، سهیری ئه و به ری میزه که بکه، کابرایه کی سه ر زله ی به خۆوه خه ریکه به چالاکی نان ده خوا، ئا ئه مه «شعبان بی مخ» ه که «حسین فاطمی» ی وه زیری ده ورائی دکتۆر «موسه دده ق» ی کوشت.

له و کاتانه دا که به هزی وه زاره ته وه و دواتر که مالم گو یسته وه بۆ به غذا ژیانم که وته غه ربی و که وته باریک پتر له عاده ت خه لق بناسم و بشناسریم له گه ل

به‌شیکي زوری سه‌فیری ده‌وله‌ته‌کان مه‌رحه‌بای گه‌رموگورم بۆ په‌یدا بوو به‌لام من له لای خۆمه‌وه هه‌نگاوی زیادم بۆ ئه‌و دۆستایه‌تیانه هه‌له‌نده‌هیتا. له نێوانیاندا سه‌فیری هیند، سه‌عاده‌ت عه‌لی خان و سه‌فیری سوید که ناویم له بیر نه‌ماوه و سه‌فیری پروس د. نیکزلائیف پتر له هه‌موان گه‌رموگور بوون. هه‌رچی سه‌فیری ئه‌مه‌ریکایی بوو له کولانه‌ی سیاسه‌ته‌وه لێم نزیک ده‌بۆوه.

سه‌عاده‌ت عه‌لی خان مسلمان بوو، بنه‌ماله‌که‌ی له ولاتی خۆی ناودار بوو. خیزانه‌که‌ی که ئه‌ویش له بنه‌ماله‌یه‌کی گه‌وره‌ی مسلمانێ سه‌رووی هیند بوو، خاتوونیک بوو به‌راستی شاژن. ڕیکه‌وت وه‌ها بوو سه‌فه‌ری که‌رکووکم کردبوو، له کتێبکی تورکی «قاموس الاعلام» لای شیخ ره‌ئووفی خانه‌قادا خویندبوومه‌وه، شاعیریکی گه‌وره‌ی سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌می مسلمانێ هیند باپیری ئه‌و ئافه‌رده ده‌رچوو. چه‌ند نمونه‌یه‌ک له شیعره فارسییه‌کانیم هاتبوونه به‌ر، که گه‌رامه‌وه به‌غدا داوه‌تی ئاهه‌نگی یه‌که‌م ڕۆژی حه‌فته‌ی فیلمی هیندی کرابووم، که چووم بۆ ئاهه‌نگه‌که سه‌عاده‌تخان برده‌یه‌ی لۆجی تابه‌ت به‌ خۆی و خیزانه‌که‌ی. له‌گه‌ل موباره‌کبادی ئاهه‌نگه‌که خه‌به‌ری ئه‌و شاعیره مه‌زنه و وینه شیعراکانیشم کرده دیاری بۆ خۆی و بۆ خیزانه‌که‌ی. ئه‌م ڕیکه‌وته یه‌کجار خۆش بوو بۆ ئه‌وان و بۆ منیش. سه‌عاده‌ت خان نه‌قلی فره‌نسه بوو، زوری نه‌برد بیستم مردووه. به‌داخه‌وه.

سه‌فیری سوید⁷⁰ جگه له داوه‌تی ره‌سمی ناوناوه بۆ ماله‌که‌ی خۆیشی داوه‌تی ده‌کردم و له زۆر شتی ئه‌م جیهانی دیپلۆماسیییه‌ی ده‌گه‌یاندم، ته‌نانه‌ت گو‌تی.

⁷⁰ - له ئالفه‌یه‌کی گه‌شته‌که‌مدا گو‌تبووم ناوی سه‌فیری سویدیم له بیر نه‌ماوه. زوری نه‌برد په‌رۆشدارینکی مه‌رد که به‌داخه‌وه ناوی ئه‌ویشم له‌بیر نه‌ماوه. له سویده‌وه نامه‌ی بۆ هه‌ناردم تینیدا نووسیوو که له ڕێی وه‌زاره‌تی خارجییه‌ی سویده‌وه ناو و ئه‌دره‌سی ئه‌و سه‌فیره‌ی وه‌رگرتوو وه‌ بۆمی ده‌نیریت تا له دوا‌ڕۆژدا که‌لێنی پی بگرم. که هاتمه سه‌ر پیندا چوونه‌وه‌ی گه‌شته‌که‌م چه‌ندیکي به‌دوا ئه‌و کاغه‌زه‌دا گه‌رام نه‌مدۆزیه‌وه زۆر شتی که لزووم پێیان نه‌بوو. هیندیکیان گرنگیش بوون. هاتنه به‌رجاوم به‌لام ئه‌و نامه‌یه ده‌رنه‌که‌وت. له‌بیرم نه‌ماوه ئایه نامه‌م بۆ ئه‌و میترخاسه له بری سپاسگوزاری ناردوو وه‌ یان نا. لێره‌دا عوزرخوازی لی ده‌که‌م که حاڵی ته‌رتیبیاتی «نووسیمه‌نیم» پی تاموشامه، عه‌ره‌بی عیراق گوته‌یه‌کی هه‌یه ده‌لی: «لحیة الپاشا فی بیتنا مکناسه» واته له مالی ئیمه ڕیشی پاشا گه‌سکه، زووره‌که‌ی منیش له‌و باب‌ه‌ته‌یه.

هرچی دهستوپاوهندی ئەم سەفارهتە و زوربهی سەفارهتەکانی ڕۆژاوا هەن پیاوی سەفارهتی ئەمەریکان، ئەوانیش مزەیان دەدەن. سەقافەتی ئینگلیزی بوو، لە وتووێژدا وەها دەبوو کە من وشەیهکی نالەبارم بەکار دەهێنا. بێ ئەوەی بمشکێتێتەوه، قسەکه‌می دووپات دەکرده‌وه بە وشە‌ی ریکوپینک. جاریکیان من handicap م بەکارهێنا ئەو قسەکه‌می گوته‌وه بە misadvantage. لە جیاتی off his head و mentally sick ی گوته‌...

د. نیکۆلایف مرۆیه‌کی خوشخولق بوو هه‌موو دهم گرتینه‌وه‌یه‌کی به‌سەر ڕووانه‌وه‌ بوو تا ئەوه‌ی سەفیری چیکۆسلۆفاکیا، لە داوه‌تیک بووین کە د. نیکۆلایف لە دەرگاوه‌ هاته‌ ژوور گوته‌ی، و smiling ambassador هات. واته‌ ئەوه‌ سەفیری لیو به‌خه‌نده‌ هات... دوا‌ی ئەو به‌ ده‌قیقه‌یه‌ک سەفیری کویت هات، ئەمجاره‌ ئەمن گوتم I smell money | واته‌ بینی پاره‌ ده‌که‌م...

شه‌ویکیان لە داوه‌تی سەفاره‌تی چیکۆسلۆفاکیا بووین د. نیکۆلایف جودای کردمه‌وه‌ گوته‌ی، ده‌ویریت داوه‌تم قبول بکه‌یت لە ماله‌که‌م به‌ وتووێژ لە باره‌ی کورده‌وه‌؟ گوتم، بۆ کورد هه‌تا جه‌هه‌نم به‌ دواتدا دینم، نه‌شمگوت به‌هه‌شت چونکه‌ باوه‌رت پنی نییه‌... دوو مانگیکی پنی چوو ئنجا داوه‌تی کردم ئیتر نازانم ئەو وه‌خرانه‌ هی ئەوه‌ بوو هه‌تا پرسى به‌ خارجه‌ی خۆیان کرد و ئیزنی وه‌رگرت یاخود پیشتەر ئەو ئیزنه‌ی هه‌بوو بۆیه‌ توانی ئەو پینشیازه‌ بکات...! خوینه‌ر مرخی خۆی لە ته‌عاماتی زه‌مانی قه‌یسەر خوش نه‌کات، ئەشه‌دوبیلا لە کافیار و ڕۆنه‌که‌ره‌ و سه‌موون به‌و لاوه‌ هیچی دیکه‌ نه‌هاته‌ به‌رده‌ممان. به‌لام قسه‌کانمان خوش بوون هه‌رچه‌ند به‌ ده‌گه‌من نه‌بی باسی سیاسه‌تی تیدا نه‌کرا. د. نیکۆلایف لە سه‌ره‌تای دانیشتمانی ده‌هات و ده‌چوو بۆ لای ژووره‌وه‌ و ده‌هاته‌وه‌ بێ ئەوه‌ی خزمه‌تچی له‌و ناوه‌دا ده‌رکه‌ویت گوته‌ی، چونکه‌ من سەفیری ده‌وله‌تیک پرۆلیتاریم بۆیه‌ خۆم به‌ خزمه‌ته‌وه‌ خه‌ریکم لە جیاتی خزمه‌تچی. گوتم، جه‌نابی سەفیر من به‌ دل له‌گه‌ل پرۆلیتاریام به‌لام ئیشتیه‌ام بۆرجوازیانه‌یه‌... د. نیکۆلایف که‌ گه‌رایه‌وه‌ بۆ مۆسکۆ چه‌ند سالنکی به‌سه‌ردا تیه‌په‌ری خه‌به‌ری مه‌رگیان پینگیشت.

جاریکیان لە مونساه‌به‌ی به‌سه‌رچوونی خزمه‌تی سەفیری تورکیا، سەفیری ئەمەریکا داوه‌تیک کرد به‌ هه‌مووی سی که‌سینک بۆ بانگه‌یشتن کرابوون لە مانه‌

گهشتی ژيانم

تهنھا پينج عيراقى ھەبوون ھەر منيش تيناندا كورد بووم. پىن دەچوو سەفیری تورکيا خۆى ئەو ناوانەى ھەلپژاردبیت. کژەكە زستانی نیوان ۱۹۶۶ و ۱۹۶۷ بوو. من و سەفیری ئەمەریكا و سەفیری سۆڤیەت بەیەكەو ھەراوھەستا بووین. ھەردووکیان پرسییان، ئایە مومکین نییە كورد و حكومەت ریک بکەون؟ گوتم، ریکكەوتنەكە مومکینە بەلام ئیمەى خۆرھەلاتى خۆمان «مستحیل»ین مومکینیش كە بەند بوو بە نامومکینەو ھەبیتەو نامومکین لەگەل ئەمەشدا من دوو كەس دەناسم لە دەستیان دیت شەپەكە بگیزن بە ناشتی. گوتیان كام دوو كەس؟ گوتم، تۆ و تۆ! دەستم بۆ ھەردووکیان درێژ كرد. ئەو دیپلۆماسییانەش، براینە، وەكوو ئیمە ئادەمزادن ھەز بە نوكتە دەكەن.

پۆژانی سالى ۱۹۶۵ تیدەپەری و من بە دەست گوزەرانیو ھەسەغەتەر دەبووم، كەسیش ئاگای لە دەردى كەس نییە لە خۆم بەولاو ھە بەپینی خۆ بەرپرس زانین دەچمە ژێر ئەركى ئەوانەى بە دەورمەو ھەیا چاویان لە دەست و قاممە بزانش چیان بۆ دەكەم. لە نموونەدا دەلیم، ھاوینی ۱۹۶۴ كە لە ھاوینەھەواری پیرمەم كۆبوونەو ھەيكى سەربە مەعاریفى كورد گیرا و مامۆستایانى كارگێر و ھى خاوەن را لەگەل مۆتەسەپفەكانى ئەو لیوایانەى كوردنشین بوون تیندا بەشدار بوون. لەو دەمەدا ھەنگاوم ھەلینا بۆ پینیلکەى ئەو خانووەى تیندا كۆدەبووینەو، ئافرەتینكى رەشپۆشى خۆلبەسەر ئامیزی لى دام و دەستی كرد بە گریان. دەرچوو دایكى ئەو موزەزیەى پۆستەى كۆیەكە لە بۆمباردمانى سەبەینى یازدەى ئەیلوولى ۱۹۶۱ لە رینی تەقەق خۆى و یەك دوو خەياتى سلیمانى كوژران... لەو دەمەو ھەرگەى حكومەت و كوردیش لى دەدات بۆ ناگزووری و بینانییەكى لە پاش كوژرانى كۆرەكەى دووچارى خۆى و خیزانەكەشى بوو ھە بى ئەو ھى بگاتە كەرتەنانىك... رەنگە لەم جیھانەى كوردەواریدا كەسى لە من بیگوناھتر نەبووبى لەو كارەساتەى بەسەر كۆرى ئەو و غەیری ئەویشدا ھات، چونكە ھەتا توانیم و نەشمتوانى وىستم نەقەومى. ئەو كۆرەم خۆشەو ىست، مەھرەمانەش ناوانا ھاتو و چۆى مالاكەمى دەكرد لە كۆیى و ھەزیشى دەكرد لە دەرڤەتدا بمبىنى. لەو دەمەدا بۆ چارەى دەردى ئەو ئافرەتە و خیزانى كۆرەكەى ھەر ئەو ھەندەم پى كرا چى بە دواى دەستما ھات لە پارەى گیرفانم بىخەمە دەستییەو...

له نموونه ی دوه مډا ده لیم، سئ مه لای کورد هاتوونه موراچه عتی وه زارعتی
 ئه وقاف که وه زیره که ی کورد بوو، به نائومیدی و بی لپرسینه وهش
 وه درنرابوون... هاتنه لام له ئوتیله که ی تروکا دیرو، که ئه وسا له وه زارعتا بووم
 گو تیان وه زعمان زور سه غله ته نه ئه وقاف هیچی بژ کردوین نه پاره شمان ماوه
 پنی بژین وه یا پنی بگه رینه وه بژ ماله که مان... من له گه ل ئه وقاف هیچم پنی
 نه ده کرا، چی له دهستم هات بژ گه رانه وه یه کی موخته ره مانه ی به رهو مالیان وه هام
 کرد...

نموونه ی دیکه زورن به لام یه کینکیان تامیکی مزی لی دیت... له وه زارعت بووم
 براهی کی کوردی به ری بادینان هاته لام ئیشه که ی که بریتی بوو له وه ی بگه رپته وه
 سر کاری جارانی گری پچکه ی که وتبووین زوری هاتووچو پنی کردبوو. گوتی
 نانم نه ما مندا لم برسین دهستم به هیچ بنچکینک رانه گه شت ئه گه ر چارم نه که یه
 ئیزنت به سه ره وه یه دهست بکه م به بیتا موسی؟ چه ندیکی دلم بژی سووتا هیندهش
 به پرسیاره که ناراحت بوو، پیم گوت. ئه م پرسیاره روو له من ناکات چونکه من
 هژی فسل بوونت نیم، ده بی پرسیاره که له مه لا مسته فا و مه کته بی سیاسی
 بکریت. من به رپرسی شتیکم که بتوانم بیکه م وه یا شکستی دهستی من بیت. بژ
 چاره سه رکردنی حاله تی زور زهروور ده هزار دینار ته رخان کرابوو به لام ئه و
 کابراهی نه ده چوه قالبیکی قانونه وه که له ژیر عینوانینکا کاریکی پنی بسپنر دیت.
 هر ئه وم پنی کرا که له باخه له نیوه به تاله که مډا چی هیه بژ ئه و بیت...

له و حاله ته ی زیده سه غله تیه ی بیثیشی و بیده رامه دی پاش وه زارعت مډا قسم
 بیسته وه له زاری کونه دۆستیک و هاویری حوقوقمه وه گوتبووی نازانم فلانه که س،
 له م به غدای وه ها به مه سرفه، پاره له کوئ دینیت بژ گوزه رانی به و هه موو
 قه له بالغیه ی که له گه لیدا هاتوون؟ ده بی له و شازده هزار دیناره ی که به ناوی
 «تعویضات» وه ریگرتووه مه سرفه بکات!! گوتم هه رچه ند به عاده ت یه کیک که بوو
 به وه زیر له وه به و لاوه گوزه رانی جینی پرسیار نامینیت به لام به ریکه وت له حاله تی
 مندا پرسیاره که جینی خویه تی چونکه به راستی ده بی بزاند ریت من به چی ده ژیم. نه
 مه عاش نه هیچ ده رامه د نه هیچ که سب و کار دیار نییه پنی بژیم. ئه وه ی ده یژیاندم
 ته نها قه رزبوو به س، له ماوه ی یه ک سال و حه فت مانگدا چی خوا دابووی ته ر و

گهشتی زیانم

وشک هه مووی خورا، چهند هه زار دیناریکیش قهرزاداری هاته سه ر. ئا ئه مه بوو
ژیانم.

ئه و «شازده هه زار» دیناره ی «تعویضات» یش شازده هه زار نه بوو هه زار و
پینجسه د بوو هه ر له ده می وه زاره تم به گه ل مه عاش و ده رامه دیکی هه بوو که وت و
خورا و برپایه وه. من نه مویرا له کاتی وه زاره تدا ماله که م راگویزم بۆ به غدا له ترسی
مه سه ره فی زیاد. له کۆتایی سالی ۱۹۶۵ که چهند مانگیک بوو که وتبوومه به غدا کاک
ئه مچه دی ئامۆزام خانوویه کی سازدابوو له ئهرزی حکومه تی سه ربه جه معیه ی
خانوو دروست کردن له هه ولیر، خانووه که ی فروشت و پاره که ی بۆ من هیتا... ئا
به شتی وه ها ده ژيام.

وه زاره تی تاهیر یه حیا له پر که وت، تاهیر یه حیا له حکومه تی عه بدولسه لامدا وه ک
عه بدولسه لام حیساب ده کرا له لایه ن دامه زراوییه وه، دیار بوو عه بدولسه لام له بنه وه
خهریکی کنه لیکردنی بوو هه تا ئه وه ی لادا و عارف عه بدولر ه زقاق بوو به سه ره ک
وه زیران. ماشه لا چهند که می پین چوو له وه ده مه را که له ژووری قائد فرقه ی دوو
پینم گوت نه که ی بسه لمینیت ببیته سه ره ک وه زیران تا ئه وه ده مه ی بووین!

ئالقای سازده یه م

چهند رۆژیکي پینگ هاتنی وهزارهت دکتۆر ئه کرهم جاف که بووبوو به وهزیری زهراعت داوهتیکي شهوی ریکخست له ماله که ی. له کوردان فوئاد عارف و محهمد سه عید خه فاف و من بانگهینشتن کرابووین. ناشزانم که سی دیکه ی کورد له گه لمان بووبیت، چهند وهزیریکیش هاتنه داوهته که له نینوانیاندا «عزیز عقیلی» وهزیری دیفاع هه بوو، ئه وانی دیکه م له بیر نه ماون. مه به ست نزیک خستنه وه ی کورد و حکومهت بوو له رینی یه کتر دیتن و توویژه وه. هه وه که بێسوود نه بوو ئه گهر داوهتی دیکه و یه کتر دیتنی دیکه ی به دوا دا هاتبایه به لام ههر له وهنده وهستا. له نوخته یه کی سه ره به ناکۆکی نینوان عه بدولکه ریم قاسم و عه بدولسه لام عارف، به تایبه تی هی ده می ده مانچه هه لکیشانی عه بدولسه لام له ژووره که ی عه بدولکه ریم و به حزووری فوئاد عارف نه گونجانیک هه بوو له نینوان راویژی فوئاد و قسه کانی عه زیز عوقه یلی. نه گونجانه که وه کوو خۆی مایه وه به لام دانیشته که ی پێ تیک نه چوو.

عه بدولسه لام له «دار البیضاء» وه یا «رباط» وه یا شوینیکي دیکه ی ئه فه ریقای عه ره ب بوو له کۆبونه وه ی تۆقه له کاندا که عارف عه بدولپه ززاق ویستی ئینقیلاب بکات. به لام تیندا سه ره نه که وت... عه بدولسه لام گه رایه وه د. عه بدولپه حمان به زراز که جیگیری سه ره ک وهزیران بوو له وهزاره ته که ئه مجاره بوو به سه ره ک وهزیران.

به یانی چووم بۆ پیرۆزبایی لیکردن. سالۆنه که ی به رده می ژووری خۆی خه لقیکي زۆری لئ بوون هاتبوونه موباره کبادی. من جینگه م که وته به رانه ر خۆی له و به ری سالۆنه که. وه ها ریککه وت د. به زراز بۆ یه ک دوو ده قیقه سالۆنه که ی جیهینشت، له و به ینه دا عه لیاغ و هاواری مشیراغای دزه یی هاتنه سالۆنه که. که د. به زراز گه رایه وه. ئه و دوو کورده ی دیت زۆری به خیره تیان و ئه حوالی پرسین له وه لامدا سپاسیان کرد و گو تیان ئه حوالمان باشه. من له بهر خۆمه وه به ده نگ هاتم گوتم.

ئەو برايانە ھاتوونەتە پيرۆزبایی تۆ نايانەوئ سەغلەتیی خۆيان تیکەل بە موجامەلە بکەن دەنا کەسی لەوان تەنگەتاوتر پەيدا نابێ، چەند سالە دەر بەدەرن. ئاوايەکانی خۆيانیان لە دەشتی دزەیی بەجی ھێشتوو، ھاتوونەتە ھەولێر نە یەک فلس داھاتیان ھەيە نە ھیچ ئیشیک ھەيە بیکەن. کە وەھام گوت، لە وەلامدا گوتی با بەچاکي بئناسمەو تۆ فلانەکەس نیت؟ گوتم ھەوم. ھەندیکي موجامەلەي کردم، کە لە دەمی نیابەتمدا لە شویتي گویگران بوو و دیتوومی قسە دەکەم... ئنجا گوتی، بەری لای تۆ بەتالایی تیدا نییە من بیمە لات، زەحمەت نەبێ تۆ وەرە لام جینگە لە تەنیشتمەو ھەيە... پەریمەو ئەو گوتی، من کەموزور لە وەزعی ئەم برايانە و عەشرەتەکیان ئاگادار نیم. گوتم ئەم راستییە یارمەتیت دەدات کەوا چی بە چاکي بزانی تۆ بزیان ئەو بکەیت، چونکە لێرە بە پیشەو پابەندی قسە وەیا ھەلوەستیک نەبوویت لە کیشەي ئەواندا دەستت ببەستیت. گوتی دەبینیت پۆژەکەم دەر فەتم نادات لەگەلت بدویم سبەینی سەعات ھەشتی بەیانی چاوەنۆرت دەبم لەم جینگەي، وەختیش بۆ تۆ تەرخان دەکەم. سبەینی کە چووم لە «سیطرة» ی لای شەقامەو ھەتا لای خۆی راسپاردبوو نەوەخریم. سکرتری تینگەیان کەس مەشغوولی نەکا ھەتا من ھەلدەستم.

وای لەم جیھانە سەیرە، ھەموو ئەم گەرمووگورییە و بەخیرھیتانە و ئامیز کردنەو و بايەخ پیدانە و ریزلینانە، کە لە روالەتدا بیکۆتایی بیت، لە سەعات ھەشتی بەیانییەو ھەتا ھەشت و چارەکیکی بەردەوام بوو، کوتوپر گۆرا ئەمما چۆن گۆرانیک.

بۆ بیتالعی ئەو شتانەي منی تیدا پەرۆشدار بووم کارینکی زیدە بیتایەخی تایبەتی بە خۆم ھەبوو کە دەشیا ھەر باسی نەکەم، لەبەر تەنگەتاو بوون بە دەست ناگزورییەو پیش قسە بنەرەتییەکانم خست و گوتم بەر لەوہی بجینە ناو کیشەي دوور و قولەو فلانە شت ھەيە حەز دەکەم لینی ببینەو بە دوو قسەي سەرپینیی. مەسەلەکەم باس کرد، وەلامیکي خۆشی دامەو، گوتم پەلەي لئ مەکە و پتری سەرنج بدەیی. ئەم «پەلەي لئ مەکە» یە کە بە عەرەبی «ارتجال» م بۆ بەکارھینا و لەو پەری دلسۆزیمەو بۆ ئەویش بوو، یەک خەندەقی خستە نینوانمانەو پەرینەوہی مومکین نەبیت. دواي ئەو قسەيە لە ترووکەيکی چاودا ھەلستا سەر پینان و گوتی

به داخه وه وه ختم نه ما، چی دیکه ناتوانم له گهلت بدویم. حاجت نه بوو کهس تيم بگهیهنئ له خووه زانيم ئه و وشهیه کاری پوخیتهری خزی کرد. «منیش گه رامه وه دواوه ئه ماما به عاجزی».

دهلین زمان به لای سهره، قسه که راسته ئه ماما دهشیا دلسافیه کی منی خسته سهر قسهیه کی بیتوئکلی نیازپاک چاوپوشینی لی بکریت له لایه ن مرویه که وه که ماموستای قانون و سیاسیه کی ناسراو و سهره ک وه زیران بوو. من نامه وئ خۆم بپه رینه وه له وهنده گله ییه ی حه قه لیم بکریت، به لام چ بکه م له گه ل ته بیاتیکی خۆشباوه ری به خه لقدا راپه رمووی بی فرتوفیل که به هه موو عومرم ره فتاری راستگۆیه نه ی ناسیاسیه نه ی پی کردووه م. من له و ده مه دا که ئه گه ر دلی د. به زازام راکرتباه رهنگ بوو هه ر له رنی «تعویض» ی بیقیله وه هه موو گرفتیکم بره وه یته وه، چاوم بریپوه حه قیکی که مابه خی بیته ئویل و بیمنه ت و چ حسابیکم بۆ قسه ی دیپلوماسیه نه کرد که وای سهر ئه وهنده حه قه خاترا نه ی تیدا ده بوو. به لام واز له هه قوه زقی خۆشم به ینم. گه لیک به رژه وهندی گشتی و نیوه گشتی وه ک موشکیله ی دزه ییه کان له وانه بوون به ره و چاره سهر کردنه وه برۆن ئه گه ر ئه و وشه یه ی من نه بوایه له مه پ.

پۆزی پینستر د. به زار دیتی له نیوان ئه و هه موو خه لقه ی دینه پیروزیایی لیکردنی ته نها که سینک بیرى له سوودی گشتی کردبیته وه و دوو لیوه ی لی بزواتبی من بووم، هه ر بۆیه ش بوو ئه و هه موو بایه خه ی به دیدنه ی سبه ینیمان دا، چی ده بوو دل فره احیه کی به خشنده نه ی له و وشه یه ی من به کاره ینابایه له به ر خاتری کیشه ی ئه و تۆ پیوه ندی به سیاسه تمه داریی خزیشییه وه هه بوو!! دوا ی دوو سالیک ده رفه ت بوو بۆ ئه و پووداوه ی بگێرمه وه....!

قسه ی پینشینان هه یه ده لی، که خوا بدات پیغه مبه ریش چه نگیکى ده هاو یته سهر. ئه م قسه یه بۆ من به زیاده بوونی سه غله تی به راست گه را. له که رکوک بووم، سهردانیکى مالی شیخ ره ئووفم ده کرد له گه ل ده وه ن و محمه د و دایکیان، رۆژیکیان ئافره تیکى مالی خۆمان له پر هاته ژووره وه گو تی، دوینى یه ک مه فره زه ی حکومه ت له گه ل مدیریکى پولیس هاتنه ماله وه بۆ گرنتت، چاک بوو لیزه بوویت ئیتر خۆت ده زانیت چ په سه ند ده که یت.

سهر له وهدا بوو ته هلی ماله ودهش وهکوو خۆم به دل سافیه وه ده لټن، لیره نییه وا له کهرکووکه له مالی شینخ ره ئووف ئهم قسه یه نه گهر غهیری ته هلی ماله وهم بیکردایه ده گوترا خه بهری لی دا و بژی ده بووه عه یبه، مالی ئاوا بی، مدیر پزلیسه که ده لی، من چ حه قم هه یه به دوا ی بکه وم بژ کهرکووک، حکومه ته - جنیوکی به حکومه تیش دابوو- با خۆی به دوا یدا بکه ری من هه ره نه وهنده ده لټم له ماله وه نه بوو.

بریارم دا خۆم به دهسته وه نه ده م. له به غدا کۆمه لټکی کوردیان گرتبوو له وانه ی ناویان هه بوو، وهک فوئاد عارف، مه جید عه لی، زه یدی ئه حمه د ته فه ندی، عه بدو پر حمان مو فتی، ئه حمه د که مال، فه تاح شالی و ره شید جه وده ت، دو وریش خرابوونه وه بژ «عین تمر» له و چۆل و بیابانه ی خوارووی به ره و رۆژاوا ی عیراق. منیش گیرابامایه هه ر بژ ته وئ ده چووم.

خۆم نه وه خران د خیرا چوومه مالی کا که حسینی خانه قا. ته و شه وه له وئ بووم بژ سبه نی و هها به رژه وه ند دیترا له جی که یه کی په نه انتر بم. ئیتر چوومه مالی شینخ ته ور حمانی شینخ سالح له به ری قه لا. ده رۆژ وه یا زیاتر له وئ بووم. سالی نویم (هی ۱۹۶۶) له و خۆشیرکی ته دا پتیشوازی کرد. له گه ل شینخ ته ور حمان زۆر زۆر به خۆشیمان ده برده سه ر، دواتر ده مگوت هه رچی حه زی له شتی خۆشه با خۆی له مالی شینخ ته ور حمان به شار ی ته وه.

خانه خویم حه زی ده کرد زه لله ی زمان ی خه لق باس بکات و منیش له گه ل ته ودا ته و حه زه م هه بوو، ئیستاش هه یه تم. جاریکیان شینخ ته ور حمان شیعه ره که ی شینخ مه مدی خالسی ده خوینده وه که رووی له شینخ محمووده، له جیات ی ته وه بلن «فه له ک مل شۆر ته کا...» گو تی «شه له ک فل مۆر ته کا...» گو تم، داده ی خیرا بینووسه وه هه تا له بیرمان نه چووه...

زانیمان هه چ مورا قه به به ده وری مال شینخ ره ئووفه وه نییه، غه ربیی مندا له کانم ده کرد، گه رابه وه بژ ته وئ به لام خۆم به خه لق نیشان نه ده دا. هه ندیک دۆست بۆم خه ریک بوون یه ک له وان «عه بدو لمو نعیم مه سه ره ف - عب د المنعم الم صر ف» که ته وسا مو ته سه ره پی هه ولیر بوو. ده یزانی له کهرکووکم خه به ری بژ نار دم که له سه ردانیکی «عزیز عقیلی»، وه زیری دیفاع. له هه ولیر قسه ی له گه لدا کردووه

له باره ی منه وه. گوتبووی وه عدی شهره ف بڼت، بچپته وه مالی خزی و دهرنه چڼت. عه بدولمونعیم گوتبووی ئه مه قسه و وه عدی شهره فی ئه و پیاو هیه خزی شی بریار بدات له متمان ه پڼکردنی. رهنگه دهو ری دوو مانگیک له که رکوک مامه وه. رۆژنیکیان مه رحووم نه جمه ددین عه ونی په یدا بوو. هاته لام، گوتی حه ز بکه یت ده ته مه وه به غدا، ئۆتۆمبیل ه که خسوسیه شو به یه ی که متر لی ده کریت. له و به ی نه شدا ده مزانی مورا قه به له سه ر مال م ه لستا بوو ئیتر له گه ل نه جمه ددین گه رامه وه به غدا به لام به کسه ر نه چوومه وه مالی لای سه مه دی حاجی محمه د دابه زیم شه وئ پاش سه عات ده به بی دهنگی چوومه وه مالی.

گه یشتینه نیسان، وابزانم له و مانگه دا بوو ته یاره ی عه بدولسه لام که وت، خزی و چهند که سانیکی له گه لیدا بوو، تیدا بوون به خه لووز. هه موو ده مانزانی عه بدولسه لام پڼگیربوو له سه ر گرتنی ئه و خه لقه. به مردنی ئه و ترس نه ما خۆم ئاشکرا کرد. عه بدولر ه حمان عارف بوو به سه رۆک کۆمار له جیی برای. چوومه لای و پرسه م لی کرد. دوا ی ئه و چوومه لای د. عه بدولر ه حمان به ززاز که بوو یۆوه سه ره ک وه زیران. بیستبووم حه زی به گرتنمان نه کرد بوو به لام عه بدولسه لامی پڼ ئیقناع نه کرابوو. عوزری خواسته وه له ودا که به کیکی وه کوو من بیلزووم دوو چاری سه غله تی بیت گوتی ئایه تی قورئان ده لی «واتقوا فتنه لا تصیبن الذین ظلموا منکم خاصه...». گوتم من له کولانه ی حه دیسینکه وه سه یری ئه م وه زعه م ده که م که جاریکیان دوو پشکیک به پڼغه مبه ری وه دا وه های ئیشاندا ناوی «خوی» ی له بیر برده وه تا ئه وه ی گوتی، «هاتونی ما تضعونه فی الطعام»، ئنجا گوتی، «لعن الله العقر ب انها لا تفرق بین من یصلي ومن لا یصلي». منیش هه روه ها ده لیم له عنه ت له خه به رده ر بی، که ده یه وئ من پڼوه بکات که مومکین نییه خه ریکی کاریکی بم جه زای ئیعدام بڼت هه موو ئومیدی سه لامه تیشم ئه وه بڼت حکوومه ت ره محم پڼ بکات. «انا أرفض هذه الرحمة وأقعد في بيتي...».

به ززاز خه ریکی ریکه و تنه وه بوو له گه ل کورد گه یشته ئه وه ی وه فدیک له سه ره وه هات بۆ تڼکه گه یشتن. زه یدی ئه حمه د ئه فه ندی پڼوه نارد. وه فده که لڼزه بوو، به یانی ۲۹ حزیران خویندرایه وه ۱۲ ماده بوو. سه بی ئینقلابی دوه می عارف عه بدولر ه ززاق سه رله نوئ شکستی هیتا... ئه و ۱۲ ماده یه به لای منه وه خراب

نه بوون. بهر له وړیککه و تنه چهند کۆبوونه وه له قهسری جمهوری کرا. عه ره ب و کورد تیندا به شدار بوون، هی کوردانیش به ته نها، له «مجلس وطنی» کرا. من له هه ردو و کان به شدار بووم به لام قسم نه کرد.

له شهوی ۱۴ی ته مووز داوه تی قهسری جمهوری کرام... له گه ل به زاز تووشی به کدی هاتین سه لاممان له یه کتر نه کرد. وه فدیکي سه حافی میسر هاتبوون داوایان کرد بمبین، له ۱۷ی مانگ چومه لایان له ئۆتیل به غذا. نوینه ری «روز الیوسف» و «مصور» و جه ریده ی «الجمهوریة» بوون. چوار سه عات قسم مان کرد. له باره ی به یانی ۲۹ی حزیان پرسیاریان کرد، حه زیان لی بوو رام لی نه بی چونکه به زازیان خوش نه ده ویست گۆیا «وه حده وی» نه بوو. گوتم من بهر له دوو شهو به به زاز گه یستم سه لاممان له یه کتر نه کرد، له بهر نه مه قسم بۆ دوستایه تی نه و نییه. من که سه رنج له شوړشی کۆن و نوئ ده گرم و دروشمه کانیان و نه نامه کانیان به راورد ده کم چهند لیک دوورن به قیاس له وان ده توانم سی مادهش له و دوا زده مادانه به قوربانی نویه که ی دیکه بکم. دواتر «مصور» و «روز الیوسف» باسی منیان کردبوو. هه رچی «الجمهوریة» بوو. دوا ی پتر له سالتیک، سه رهک نو سه ره که یم دیته وه، گو تی، به دریژی نه و قسانه تم بلاو کرده وه. قسه کان وهختی خوی له هه موو مهیدانیکی ده پشکنیه وه هه تا هونه ر و گۆرانی و «ترتیل» و... و... هتد... ی میسر.

به زاز دهستی نه به سترابایه عیراقی ده هیتایه وه باری ئاسایی به لام عه سکه ریه کان لینی بیزار بوون، هه ر له سالی ۱۹۶۶ و هه یان کرد ئیستیقاله بدات. وه زاره تی «ناجی طالب» هات، وابزانم، له مانگی یازده یان دوا زده ی ۱۹۶۶. ره جه ب عه بدولمه جید جیگری سه رهک وه زیان و وه زیری داخلیه بوو.

ناجی و ره جه ب دوستم بوون، هه تا بشلنی سه غله ت بووم له لایه ن گوزه رانه وه، نه ندامه تییه کی «مجلس الخدمه» به تال بوو، رووی ته کلیم لیتان و مه رسوومیان

دەرچوۋاند بە دامەزراندنم لەو مەجلىسە. رۆژى ۲۷ وەيا ۲۸/۱۲/۱۹۶۶ دەوامم کرد....⁷¹

71- لەبارەى مەرسوومى بوونم بە ئەندامى «مجلس الخدمة» پىنويستە بلىم: من زانيم لە رۆژى (وەك لەبىرمە) ۱۴/۱۲/۱۹۶۶ بىرارى دامەزراندنم لە «مجلس الخدمة» لەلايەن ئەنجومەنى وەزيرانەو دەرچوۋبوو ھەرچەند مەرحووم ئەحمەد كەمال وەزىرى «ئاوھدان كوردنەوى شىمال» بەرھەلستى لى كوردبوو گۇيا مەلا مستەفا - كە ئەو دەمە لەگەل ھكۆومەت رېك بوو - بەو بىرارە رازى نايىت. بەلام قسەى نەروى بوو. وەزىر وەكوو غەربىى حاجى ئەحمەد بەدەمىشيدا ھاتبوونەو. چەند رۆژىك بەسەر چوو مەرسوومى جەھوورى دەرئەچوو. منىش سەغلەتى بىدەرامەدى بووم چوومە لا «سەعيد صليبي - سەيد صليبي». ئەو دەمە «ئامير مەوقى» بەغدا بوو شويئەكەى لە وەزارەتى بەرگرى بوو. ئەم سەعيد صليبيە لە ھەردوو ئىنقلابەكەى عارف عەبدولرەزاق بوو بە ھۆى پوچانەوھيان و پاراستنى بنەمالەى سەرۆكايەتتى كۆمار. تەواويك موحامەلەى كرد و بەلىنى دا... چەند رۆژىكى دىكەش تىبەرى بى ئاكام، ئىتر داوام كرد بچمە لای سەرۆك كۆمار كە ئەوسا «عبدالرحمان عارف» - براگەورەى عەبدولسەلام - بوو...

من لە ژوورى سەرۆكى ديوان دانىشتبووم بە ديار چۆلپوونى ژوورەكەى سەرۆك دىتم «سەعيد صليبي» ھاتە ژوور و بى سەرخوار كوردنەو يەكسەر چوو لای سەرۆك. كە دەرچوو بى سەرخوار كوردنەو رۆي. سەرۆك بەخىرى ھىنام، منىش مەسەلەى تەعینەكەم باس كرد گوتى: بەراست كابرەكەش، نازانم كى بوو، بە بىرى ھىنامەو... لەگەل قسەكەيدا دەستىكى مەبلەو بىناكانەى ھىنا و برد و «ئا ئا... سەعيد صليبي» يەكشى گوت. راستىيەكەى ئەو رەفتارەم لى گران ھات ھەرچەند رووى لە خۆم نەبوو بەلام «سەعيد صليبي» پاىە و رەوھەتى دوو سەرۆك كۆمارى لە دوو جاراند پاراست يەكتيكان عەبدولرەحمان عارف خۆى بوو كە ھىندە بە سەرزارەكى ناوى ھىنا. لەو رۆژەو سەرم بە قەسرى جەھورىدا نەگرت. سەرۆك كۆمارىشم نەدیتەو ھەتا جارىكيان لە وەزارەتى بەزازدا ئەمىرى كوئىت داوھەتتىكى كرد لەسەر شەرفى سەرۆك كۆمار منىش بانگھىشت كرابووم رېككەوت شوئى من كەوتە رۆخ بەزاز كە بەنىشمان چاك نەبوو، بەولايەو سەرۆك كۆمار بوو... ھەردوويان مەرحەبايان كرد.

دواى يەك دوو رۆژ لەو دىدەنيەم لە سەرۆك كۆمار مەرسووم گەيشتە مەجلىسى خدمە. وایزانم لە ۲۸/۱۲/۱۹۶۶ دەوامى ئەو وەزىفەم كرد. نەشچوومە سپاسگوزارى سەرۆك كۆمار... كە ئەو لادرا چوومە موبارەكبەدى «ئەحمەد ھەسەن ئەلبەكر».

ماله کهم له مه نسوور گوښته وه بۆ «مدینه الشرطة». جیرانه تی حسین شیروانی بۆ ئه ویی راکیشام. حسین مدیر شورته بوو وهک ده لێن «عصامی» بوو. ده میکیش بوو دۆست بووین له کۆتایی شوباتی ۱۹۶۷ له خانوکی نزیك ماله که ی ئه و نیشه جی بووین. کرێ خانووی مه نسوور پینجسه د دیناری سالانه بوو، هینه که ی «مدینه الشرطة» دووسه د و چل دینار بوو. هه ندێ براده رم ده میک بوو لیم بزر بوون پهیدا بوونه وه...

له سالی ۱۹۶۶ کۆمه له ی مه کته بی سیاسی که زوربه یان هاتبوونه وه لای چه کداره کان و ته نها سکریتریان له تاران ما بۆوه، ئا ئه و کۆمه له به پنی قسه ی خۆیان له ترسی ئیعدام هه لاتن بۆ ناو حکومه ت و هیترا نه به غدا. سکریتیش هاته وه به غدا. من کاغه زیکم دیت به ئیمزای سه رکرده ی چه کداران له ۱/۱/۱۹۶۶ فه رمان ده دا به کوشتیان... من له کولانه ی کوردایه تی به رفه وه انه وه سه یری که سان و پووداوان ده کم، که متر نیگای کۆکات (موسمی) ده خوازمه وه. مه کته بی سیاسی له و پۆژگارانه دا پارچه یه کی میژووی کورد بوون، چاکه و خراپه یان له ده ست ده هات. هه رچه ند له ته مووزی ۱۹۶۰ من په خنه ی توندم لێ گرتن به وه دا که له بهر تیشکی «چینایه تی» دا به چاولیکه ری چه پ خه باتی کوردایه تی به رپوه ده بن، هه ر له و نووسینه شه دا گوته بووم که ناشی بۆ هیه ک کوردیک کۆسپ و له مه پ و ته گه ره به یتیه بهر هه نگاوی حیزب وه یا حیزبیکی دیکه که ناشی بۆ هیه ک کوردیک کۆسپ و له مه پ و ته گه ره به یتیه بهر هه نگاوی حیزب وه یا حیزبیکی دیکه قوت بکاته وه. پاشتریش له ۱۹۶۲ به ته واوی ئاشت بووینه وه. ئه مجاره ش که هاتنه وه به غدا من پپوه ندیم پپوه کردن و هاتوچۆ له نیوانماندا هه بوو.

ته نانه ت که خه بهر بلاویزه زه عیم عه بدوله هاب ئه مین داوای لیکراوه وه زاره ت پیک به یتیت چوومه لای، هه رچه ند له ناسینیکی دوور به دووری پتر له نیوانماندا نه بوو. ده مزانی بۆ لایه نی وتووێژ کردن له گه ل کورده دا دۆستی نزیکی هیه له کوردی به غدا، مه کته بی سیاسییان خۆش ناوی، مومکینه به ره و تینه خویندنه وه ی ئه و گرووپه راویژی بۆ بکه ن. من پیم گوت سوودی گشتی له وه دا نییه دووبه ره کیی کورد له چه ژێ سیاسه تی حکومه ت خۆش بیت چونکه هیمنی و ئارامی و لات و حوکم له یه کپووندا یه. وه ها په سه ند ده کم که ته کلیف کراویت بۆ سه ره ک

وهزيرايه تي هه ر نه بئ روو كهش بئت نه بزنيكيان بگريت و بايه خيان پئ بدهيت بابي ئه وه ي به شى ئوقره گرتن بكات. گوتيشم من به نيازى خو هه لقورتاندين له شتى لابه لايى نه هاتووم بۆ لات. ده بوو ئه م تئيبينييه ت پئ بگه يه نم. له وه لامدا گوتى، راسته ته كليف كراوم، زوريشم چه ز كرد ئه و په رۆشه ت ده ربړى خو يشم پئوه ندیم پئوه ده كريدت ئه مه ش نومره ي ته له فۆنته له و رۆژانه م وه رگرتووه. عه بدولوه هاب ئه مين، نه بوو به سه ره ك وه زيران قسه كانمان نه زوك مانه وه.

زۆر به ي هه ره زۆرى كورده سياسى يه كانى به غدا وه يا ئه وه ي بيروپاي هه بوو له كاروبارى كوردايه تيدا مه رحه بايان له و گروهه بريبوو، هه تا جاريكيان چوار كه س له و كورده ناسراوانه هاتبوونه سه ردانم له «مجلس الخدمة». كاتيك ئه نداميكى مه كته بى سياسى هاته ژووره كه، ئه و چوار كه سه تيكرايان دوعاخوازيان كرد و له ژووره كه ده رچوون. هه رچه ند هه ستى قه ومايه تى له حالوبارى ئه وتييدا بشكوليت، شتيك ده مينيت له هه ستى شه خسى گرنگتره پئى ده لين به رژه وه ندى قه ومايه تى. كوردش ئه وه نيه له فيزونازى هيز و ساماندا خه تيك راكيشيت به سه ر ناوى سه ده ها كه سانى تيكۆشه ر كه ئه گه ر سه هووشيان كرديت ده بئ به ريتموونى و ره خنه ي دۆستانه له سه هوو بگيردرينه وه نه ك به شكاندنيان شيرگيره تر بكرين. كاتيك ميلله ت ئه وه نده به ده سه لات و چه سپاو بوو په كى به هه له ي هه له كردوان نه كه وت حيسابه كه ده گزيت، خز ئه وساش دوژمن بكات به دۆست سوودمه نتر ده بيت له وه ي به ئه رك و مه سه رف له ناويان ببات... هه ر ئه م بيروپايه م بوو وه هاى ليكردم كه دواى دوو سئ سائ ئه و گروهه ويستيان بچنه وه بۆ لاي چه كداره كان و پرسيارن پيكردم، بئ سئودوو ليكردن پئم گوتن ئه مه هه لى عومريانه و نابئ ناوى ليخۆنه وه و دوودليى تيدا بكه ن. تئياندا هه بوو له م باره وه نه بوو، سكرتيزيان قسه كه ي منى زۆر پئ خو ش بوو. چووشنه وه ئه ولا...

له زۆر بار و جاردا گوتوومه. من كوردم به كورد قبووله هه تا رۆخى خيانه ت. ديسان قبوولمه له خيانه ت بيته وه ده رى چونكه كورد وه ك هه تيمى هه ژاره له وه دا نيه كولينه ي بيزۆن به لاوه بنيت. له گه ل ئه مانه شدا من به و گروهه م گوت نه ده بوو ببه له مه پهر. گوتم من بوومايه له جياتى ئوه خۆم «تحييد» ده كرد، له بيرمه وشه ي neutralize م به كار هئتا، له قسه ي كوردى «خۆم به نه بوو ده كرد» م

گوت. بنگومان شه‌رعیه‌تی حیزبایه‌تی و پارتایه‌تی هی مه‌کته‌بی سیاسی بوو، شه‌رعیه‌تی له‌وه فره‌وانتر هی چه‌کداران بوو. ئەم راستیه‌شم هه‌موو دەم گوتوه هه‌رچه‌ند ده‌شی هیچ لایه‌کیان لینی رازی نه‌بن چونکه که‌م وه‌ها ده‌بن خه‌لق به‌و پشکه په‌وایه رازی بێت که نیوه به نیوه‌یه.

مه‌جلیسی خدمه چونکه ئیشیکی رووتینی، وه‌کوو دامه و شه‌تره‌نج، ده‌باته سه‌ر، به‌هره‌ی مرۆی به‌هره‌دار ده‌کوژنیته‌وه، بزیه بوو پێم ده‌گوت «مقبرة القابلیات». له‌گه‌ل ئەمه‌شدا ئەگه‌ر کاروباری به‌ریکی و بێ خواره‌که و خێچکه‌ رویشته‌بایه و کمیک نیگافه‌وانیی تێدا به‌کارهاتبایه بۆ خه‌لقیکی زۆر له‌وانه‌ی موحتاجی وه‌زێفه‌ن ده‌بووه مایه‌ی خێر و خوشی. ئەندامه‌کانی به‌سه‌رۆکه‌وه، چ ئەوانه‌ی من به‌گه‌لیان که‌وتم چ ئەوانه‌ی دواتر بوون به‌ ئەندام له‌ جیگه‌ی ئەندامه‌ کۆنه‌کان، سه‌ر له‌به‌ریان ده‌ست خاوی‌ن بوون. به‌لام ریکه‌ستنی کاروباری دایه‌ره و دیارخستنی به‌رپررسی هه‌ریه‌ک له‌ موه‌زه‌فه‌کان که‌لێتی ده‌دا بۆ به‌دیه‌فتاری. هه‌تا ته‌سلیحی ده‌فته‌ره‌کانی ئیمتیحانی ته‌عین و ته‌رفیع له‌ ده‌ست لیژنه‌یه‌کی به‌ره‌ژیرتری ئەندامانی مه‌جلیس بوو، کاری به‌د هه‌بوو، که‌میش نه‌بوو، تا ئەوه‌ی هه‌ر ته‌عینیکی به‌ند بایه به‌و ئیمتیحانه‌ی لیژنه‌ی به‌ره‌ژیر کردوویه‌تی من ئیمزام نه‌ده‌کرد.

سه‌یر له‌وه‌دا بوو ده‌بوو ئیمتیحانی ته‌رفیع به‌ قه‌له‌می خۆنووس وه‌لام بدیه‌ته‌وه. که‌سیکی ته‌سلیحی ده‌فته‌ری کردبایه به‌ ئاسانی ده‌یتوانی چی نووسراوه‌ بیسڕیه‌ته‌وه و هی دیکه‌ی له‌و جیگه‌دا دابنیت تومه‌ز له‌ به‌نه‌رتدا ئەوانه‌ی مه‌رجی ئەوتو‌زیان داناهه به‌ به‌رچاوی خۆیان‌وه گرتوه‌وه که‌ بتوانن مامله‌ت له‌گه‌ل ئەو موه‌زه‌فانه‌دا بکه‌ن که‌ دینه ئیمتیحانی ته‌رفیع، مه‌رجه‌که‌ش له‌ کۆنه‌وه داندرا‌بوو بۆ ئیمه سه‌ره‌ژیر بووب‌زوه. که‌ ته‌سلیح که‌وته ده‌ست ئەندامانه‌وه ئەشه‌دوبیلا هه‌تا له‌ مه‌جلیس بووم نه‌مه‌نیشت یه‌ک موه‌زه‌فه بکه‌ویت. منیش ده‌هاتم بایی ده‌رچوونیان ده‌سکاریم له‌ وه‌لامه‌کانیاندا ده‌کرد بێ ئەوه‌ی بزانی کابرا چییه و کێیه و خه‌لقی کوییه.

به‌لامه‌وه له‌ زولم زولمتر بوو بابایه‌کی موه‌زه‌فی هه‌ناسه سارد به‌ ته‌مایه له‌ سی دیناره‌وه بۆ ۲۶ دینار هه‌لکشیت هه‌ر چونکه نازانی چه‌زری ۱۵۳۷۵۴۵ چنده‌ و «تأبط شرا» کێیه و «جزر القمر» چه‌ند پانایی هه‌یه، بکه‌ویت. که‌چی ئەو ئیشه‌که‌ی خۆی بریتییه له‌ «ضبط»ی محاکه‌مه‌ی دادگه‌. به‌لێ چل پله داندرا‌بوو بۆ ماده‌دی

«اختصاص» و بیست بۆ زمان و بیست بۆ حیساب و بیست بۆ زانیاری گشتی بهلام ده‌بوو بۆ مادده‌ی «اختصاص» ئه‌وه‌نده دا‌ب‌ند‌ریت که ئه‌گه‌ر کابرا تیندا سه‌رکه‌وت په‌کی به ئه‌وانی دیکه نه‌که‌ویت. من ئه‌وه‌نده‌م پێ کرا حیسابه‌که له بیست پله‌وه به‌تینمه ده پله و ده‌یه‌که‌ی دیکه به‌سه‌ر مادده‌کانی دیکه دا‌به‌ش بکړین.

ه‌یشتا ئیم‌تیحان له ده‌ست به‌ره‌ژێردا بوو کاتی ته‌حریری په‌ه‌واندز که له ب‌نه‌ماله‌ی مه‌لا ئه‌سه‌عد ئه‌فه‌ندی په‌ه‌واندزی بوو ئیشی هه‌ره گه‌وره‌شی ئه‌وه بوو له کۆبوونه‌وه‌ی قۆمیسیری سنووری عێراق و ئێران و تورکیا له سی سائه‌وه ته‌رجه‌مه‌ی کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی و تورکی ده‌کرد، که هات بۆ ئیم‌تیحان له‌گه‌ڵ هه‌موو سفارشینکی لای لیژنه‌ی کردم هه‌ر خستیان. جاری دوهم خستیان... کاغه‌زم نووسی بۆ موته‌سه‌ره‌یی هه‌ولێر که ته‌رشیحی بکاته‌وه بۆ ته‌رفیع چونکه دوا‌ی دوو جار که‌وتن ده‌بوو ته‌رشیح بکړیته‌وه دیسانه‌وه دوو جارن خستیان. دیسانه‌وه له‌سه‌ر داوا‌ی خۆم ته‌رشیح کرایه‌وه هه‌م‌یسان خستیان. ئه‌م جاره به مدیر عام-م گوت، به‌سه و ته‌حه‌مول نه‌ما... سه‌رت نه‌یه‌شینم به خیری خزیان په‌نجا نومره‌یان دا‌ین و ده‌رچوو ته‌رفیعه‌که‌شی بۆ ۳۶ دینار بوو ده‌یو‌ست له‌وه‌عاشه‌دا خۆی ته‌قاعود بکات. ئه‌م که‌ینوبه‌ینه سالی‌ک و سی مانگی برد.

هه‌رچه‌ند من و تۆ به‌رپرسی چاکه و خراپه‌ی ئه‌م جیهانه نین به‌لام له سنووری هه‌ست کردنمان به چاکه و خراپه. بای دی ده‌سه‌لات راشکان ده‌بن یاریده‌یه‌کی چاکه بده‌ین. من ده‌مدیت ده‌سه‌لاتی گه‌وره به پای پیلان سامان به‌سه‌ر یه‌که‌وه ده‌نیت، موه‌زه‌فی گه‌وره هه‌بوو سالا‌نه له سه‌فه‌ری که‌یف و به‌زم به مه‌سه‌ره‌فی حکومه‌ت ته‌په‌ده‌ما‌غییان ده‌کرد. ئیتر بۆچی مه‌لا شه‌فیعی په‌ه‌واندزی له‌سه‌ر نه‌زانینی جه‌زری ته‌که‌عیبی هه‌موو ئومیدی به ته‌قاعودی مه‌عاشی ۳۶ دیناری بپو‌و‌چیته‌وه، ئه‌و‌یش دوا‌ی خزمه‌تی سی سالی. هه‌ر له‌وه‌مانه‌دا بوو نوسخه‌ی ب‌پ‌یار‌یک‌مان بۆ هات له وه‌زاره‌تی دا‌خ‌لیه‌وه، ده‌لی، فلانه مام‌ۆستای قوتا‌بخانه‌ی سه‌ره‌تایی ناحیه‌ی «ق» که شه‌هاده‌که‌ی هی «دار المعلمین الريفية» و مه‌عاشی سی دیناره، ده‌ستی دا‌یه‌ فه‌رمانی نو‌یی له وه‌زاره‌تی خارجه به وه‌زیفه‌ی سه‌فیر و مه‌عاشی ۱۶۰ دینار مانگانه... که بچیته‌وه بۆ قانوونی «سلکی خارجی» ده‌بینیت یه‌ک‌یک که بکړی به

سەفیر دەبێ هەر نەبێ زمانیکی زیندووی بیگانه بزانیته و شه هادهکهی له گهل سەفارهت بگونجیته و مه عاشیشی له سهه دینار که متر نه بیته.

زۆر جارێان وهها ده بوو له سنووری ئهو قانونه ی مه جلیس په یڕه وه یی لی ده کرد هیچم پێ نه ده کرا بۆ یارمه تی دانی موراجیه کان. ئه گه ر پێم هه بایه هانام ده برده بهر دایه ره ی دیکه. له نمونه دا ده لێم. ده وری ٤٠ کهس له مامۆستایانی که ده بوو بگه پێته وه بۆ وه زیفه و نه گه رانه وه و له کچانی ده رچووی «دار المعلومات» که وه زیفه یان بهر نه که وتبوو که وتنه سهه سالی ١٩٦٧ و گه یشتنه نیسان و مایسیش که ئیتر ته عینبوونیان به پێی «نظام» وه یا قانون مومکین نابیت هه تا مانگی ئه یلوول. له مانه کچی مه حموود نه دیم (خه لقی کفری) که ناسیام بوو له وه ده مه را که کاتبی یه که می دادگهی کۆی بوو بهر له پازده سال زیاتر، ئهم کچه له کفریه وه سه بهینه زوو به رێی که وتبوو تا بگاته «مقابله» ی دامه زران له مه جلیسی خدمه. له رێگه ئۆتۆمبیله که ی وه رگه را بوو... موقابه له به سه رچوو رۆژی دواتر که هاته لام خۆل و دۆی دنیای به سه ردا کرابوو. ده تگوت له لیوی قه بره هه ر ئیستا ده یشار نه وه... دایه گریانیک و هه نیسکینک باس نه کریت... هه قیشی بوو، خۆیشی و باوکیشی له ته قاعوددا به ته مای ئهو مه عاشه بوون ئاهنیک له جه رگیان بگێرێ... نمونه یه کی دیکه، حکومه ت به موجه له ی کوردان له سهه ده رجه ی موعه لیمه ی کچ په نجا ده ره جه ی بۆ کچانی کورد دانا که زمانی کوردی بزانی. دوازه کچی که رکوک ده بوو دامه زرین، که چی له مانه ده کچیان کوردییان نه ده زانی... ویستم یارمه تی یان بدهم به وه دا فیل بکه م له و «عضو» ه ی له گه لم دانیشتبوو بۆ ئه زمونی کچه کان له زمانی کوردی، هه ر کچیک ده هات به کوردی لێم ده پرسی، کوردی ده زانیته؟ مه لێ نازانم! که چی به گیانی بیمنه ت کرد نه وه ده یگوت و به عه ره بیش ده یگوت، «ما اعرف کردی خو احنا مو من کردستان...» به مه دا «عضو» ه که ی ته نیشتم ئاگادار ده بوو منیش پێم نه ده کرا به درۆ بێم کوردی ده زانیته. کچیکیان نه وه ی مه لا قادری ئیمام قاسم بوو کوردی ده زانی، یه کیکیشیان به ده نگ نه هات و توانیم درۆی بۆ بکه م، ده کچه که ی دیکه بیته ش بوون و ئهو به شه ی ئه وان خرایه سهه پشکی هه ولێز و سلیمانی و قه زاکانی کوردی سه ره به مووسل... ده وری بیست معلیمیک ئه وراقیان پێ ته واه نه کرا بۆ گێرانه وه یان بۆ سهه وه زیفه کانیان... خولاسه چل که سیک زۆر به مه غدووری مانه وه. چومه لای ره جه ب عه بدوله مه جید، وه زیری

داخليه و نائيب رهئيس وزهرا و پښم گوت، «ابو محمد»، چل كه سينك له وپه پري مه غدووريه تدا ده بڼي چاره يان بكرتيت حه قيشم به سهر قانون و مانوونه وه نښه... قسه كه م چووه دلښه وه. ته له فوني هه لگرت له گهل ناجي تاليب سهرهك وه زيران قسه ي كرد، گوتي فلانم لايه له گهلښا هاوباوه پم كه ده بڼي نهو كه سانه (شه رحى حالى كردن بژ ناجي) ته عين بكرين.

نيمه له قسه كردندا بووين سولتان نه مين، وه كيلي وه زاره تي ديواني وه زاره تي داخليه، هاتبووه ژووړه كه كاغه زي ره سمى پڼ بوو وه زير نيمزاي بكات ههر به سهر پښانه وه گوتي، كه ههر نهو خيره ده كهن دوو سه د كچى «دار المعلومات» ي تازه ده رچوو ههن نه وانيش حه قه بهر نه م ره حمه ته بكه ون. گوتم هه لښه ت دوو سه د چاكثره له چل... ناجي تاليب بڼ دوو دلى گوتي منيش له گهلانم پاره يان بژ په يدا بكه له بودجه ي نه مسال. ره جهب قسه ي له گهل وه زيرى ماليه كرد گوتي ههر نښته خهريك ببه بژ خسته سهرى نه وه د هه زار دينار بژ بودجه ي نه مسال له حيسابى «تربيه». مايه وه ته گهرى قانون كه نابڼ ماموستا له نيسانه وه دابمه زرين نيمه ش، وازانم، كه وتبووښه ميس. ره جهب گوتي، فلان وه عد بڼ ههر مانگي نه يلوول داهات ته عين ده كرين. گوتم «ابو محمد» چ سيگورته هه يه كه نښه هه تا نه يلوول له حكومدا ده بڼ؟ گوتي، راست ده كه يت با چارڼ بدوزينه وه. سهرت نه يه شڼي نهو ريگه يه مان دوزيه وه كه نه مري ته عينيان ده رچڼ به كاتب لهو قوتا بخانانه دا كه له يه كى نه يلوول بڼ به ماموستا تڼياندا... له هه موو ميژووى حكومته شتي وه ها نه كرابوو. ره جهب گوتي نيقناع كردنى مه جليسى خدمه به مل خوته وه يه...

كه ده رچووم دېتم ده وړى ۲۵۰ كه س له كچ و كور، زوربه شيان كچ، چاوه نوزمڼ. ههر كه گوتم هه مووتان ته عين بوون، بوو به قيامه تي شادى. گومانته بڼي له وه دا كه كوشه شى نهو وتوښيم گهلنك گهلنك به تامتر بوو له يارمه تڼيه كى به ده سه لاتي وه زيفه مه وه پښكه ش به نه م و نهوم ده كرد.

رژنيك لهو رږژانه معاونيكى شورته ي كورد كه له سهر كوردايه تي فسل كرابوو هات بژ موراجه عه ي نښه كه ي. به خيرم هيتا و رېزم ليتا و له ماوه ي كه متر له دوو سه عات هه موو نيجرائاتم بژ ته واو كرد و بريارى بوونه وه ي به معاونى سڼ

ئەستێزەییەشم بۆ دەرھێنا. ھاتە لام فەسل کرابوو، پێش دەرچوونی معاوونی سی نەجمەیی بوو، گوئی فلان قەت لە چاکەت دەرناچم... گوتم کاکێ خۆم، مەمنوونبوونم ناوی، تۆ چەند لە ئیستیراھەتدایت کە ئیشت یەک چرکە نەوێستا و زۆریشی خێزایی لێ کرا خۆ ئەگەر ئارەزووم کردبایە چەند مانگان ھاتوچۆم پێ دەکردیت، لە پاداشدا نالێم وەکوو من ببە لەگەڵ مراجعی کە دینە لات، ھەر ئەوێندەت لێ داوا دەکەم، تۆ شەرەفت لە ھیچە ئیشتی خەلق مەوێستێنە... ئەم برا کوردە ناویشیم نەھاتە بەر.

یەکیکی عەرەب کە ھەر نەمدیت، برباری تەعیینی دەرچوو کەچی ئەمریکی «مەجلیسی قیادەیی سەرورە - مجلس قيادة الثورة» مان پێ گەشت بە ئەنریخیکی پێش ئەو تەعیینە ئیمزا کرابوو لەسەر راگرتنی تەعیینات. تەعیینەکەیی ھەلەوشایەو، ئەرزووالی دابزۆرە قەسری جەھووری کە تەعیینەکەیی ئەو بەر ئەو راگرتنە نەکەوێت. لێ داواکراو لە مەجلیسی خدەمەو «استشھاد» یک بیات بزبان کە راست دەکات. ئەرزووالی دایە سەرۆکی مەجلیس، داخواییەکەیی رەت کرایەو، بەوێدا کە مەجلیسی خدەمە «استشھاد» دەر ناکات، با «قەسر - قصر» پرسیار بکات... من نەمتوانی سەرۆکی مەجلیس ئیقناع بکەم بەلام برباریکم لەگەڵ خۆم دا. بە دوا ئەو کۆرەمدا ھەنارد تومەز پاش بیتۆمیدی رۆشتتوو. نامەیکەیی شەخسی و نیوہ رەسمیم بۆ سەرۆکی دیوانی قەسر نووسی کە ئەو کۆرە راست دەکات لەوێدا کە ئەمری تەعیینی دەرچوو بەلام رەش کرایەو... لە نامەکەدا نووسیم، خەدیسی پێغەمبەر دەلی، «من رأی منکم منکرا فلیغیرہ بیدہ فان لم یستطیع فلبسانہ فان لم یستطیع فبلقبہ وذلک أضعف الايمان». منیش «منکر» یکی گەرە لەوێدا دەبینم ھاوئیشتمانی دەرگەیی موراجەعەیی لە روودا ببەسترت لە ناو ئیشتمانیەکەیی وا قەلەم لە جینی زمانم ئەو «منکر» ھ لەسەر شانم ھەلەدەگریت بۆ سەر شانی لە خۆم بە دەسەلاتەر.

دوو رۆژی نەبرد لە قەسرەو بە نامەیی رەسمی داوای فایلی ئەو کۆرە کرا و ئەمرەکەیی تەعیینی تەنفیز کرا... من نە پێشتر سەرۆکی دیوانی قەسر دیتوو نە دواتریش دیتەو بەلام بیستمەو کە ئەو دەیناسیم و نووسینەکانمی بە دل بوو. ئەوساش ھەر لە سنووری کاغەزی رەسمی و ھەندیک لە گوتارەکانی ھاوینی

۱۹۶۰ م مومکين بوو منی ناسيښت به نووسه... نهگه ر ئاگای له نيا به تم نه بوو بڼت. له م بابته کوشه شانه گه لیک به و لای تاقه تی خومه وه ده رږيشتم. هه رچه ند ماندو و بوون و ناو ناوه مه سره فيشم له کيس ده چوو به هاتو چزی تاکسی ديسان وه هه تا بلنی ده بوو ژامه وه به سه رکه وتنی هه ر په کيک له و کوشه شانه.

حاجی ره سوول چن ته رفيعی کرد؟ داخله قايمقاميکی ته رشيع کردبوو بژ ته رفيع، حاجی ره سوول هاته لام گوتی چ بکه م ته رشيع نه کراوه م؟ گوتم ئيعتيراز بگه ر، مه جلیسی خدمه گونی نه دایه ئيعتيرازه که. کابرای ته رشيع کراو دوو مانگ به ر له حاجی بوو بووه قايمقام حاجيش هه شت «شکر و تقدیر» ی هه بوو کابرای ديکه دووی هه بوو. چومه لای وه زیر داخله د. شامل سامرائی. که ونه زه ميلم له وه زار هت، گوتم، «أبو أندلس متى تقبلون الولاء من الكردي؟» حاجی له ناو شاخوداخی کورده واری و له ده می حه ره کاتدا هه شت جارن ته قدیر کراوه، کابرای ديکه له بهر سيپه ر قه زای وه کوو نه جه ف دوو ته قدیر کراوه هه ر چونکه پشتيوانيشی هه بووه دوو مانگ زووتر بژ ته قايمقام. «يا ابا أندلس والله لو كنت أنا وزيرا بدولة كردية و جاءني عربي في مثل وضع حاجي رسول لما فضلت عليه كرديا» گوتی، فلان به س بڼ، ئابرووم چوو... ته له فونی هه لگرت به په کيکی به رپرسی وه زاره که ی گوت، «حيا مابقی»، له بن ئه رزیش بڼت بابی ته رفيعی قايمقاميک پاره په یدا بکه... دوو رږزی نه برد ته رشيعی حاجی هات و ته رفيعی پڼ کرا.

جه لالی حاجی عه ولا به گ، که ونه هه قالی قوتا بخانه ی سه ره تایی و دږستی هه ميشه ييم، چن ته رفيعی کرد؟ ده بوو له پله ی حه فتاوه بژ پله ی سه د دینار مه عاشی به پڼی نيزام داخلې مه جلیس ديده نیی له گه لدا بکريت پاش ته رشيع کرانی له لایه ن وه زاره تی عه دلیه وه. قسه م له گه ل وه زیری عه دل کرد گوتی، له وه زیر مالیه پارهم بژ په یدا بکه هه تا هه ر ئیستا ته رشيعی که م، ریکه وت وه ها بوو وه زیری مالیه ی ئه و ده مه ده یويست له گه لی ئاشت بېمه وه، په ک دوو جار هه ولی دا نه مييست! بژ ئه م ئیشه چومه لای. که گه يشتمه ژووری سکر تيزه که ی بی ئه وه ی ئيزنم بژ وه ر بگريت گوتی فهرموو. گوتم ئه دی ئيزن؟ گوتی تیی گه ياندووم هه ر ده ميک هاتیت له هه ر باریکدا بڼت په کسه ر ده رگات بژ بکه مه وه... ده رگای کرده وه.

وهزير بينهخران پاره‌ی پښوېستې خسته سهر بودجې عه‌دليې و جهلال بهگ
ته‌رشېخ کړا و ديدهنې له‌گه‌لدا کړا و هه‌لکشا بؤ پله‌ی سهر دیناری.

چوار وه‌زيفه‌ی کاتب ناحیه له داخلیه‌وه داوا کړا پر بکرېته‌وه به مهرجی زانینې
زمانې کوردی. ثیعلان کران، هه‌شت که‌سی بؤ هاتن. له نه‌زموندا چوار که‌س
به‌پښې پله‌ی ده‌رچوونیان ته‌عین بوون چواریشیان مانه‌وه به «احتیاط». په‌کېک له
ده‌رچوه ته‌عینبووه‌کان «عه‌لی ده‌رویش» مه‌شور به «عه‌لی دريژ» هاته‌وه لام
بؤ سپاسگوزاری، گوتم له جیاتی سپاس نه‌گهر ده‌نگت ده‌گاته نه‌و چوار ئیحتیاته با
بزائن ثایا وه‌زيفه هه‌ن له ناوچه‌ی کورده‌واری شاغیر بیت بؤ نه‌وان ده‌ست بدات،
خه‌به‌رم بده‌نې من مه‌منوونت ده‌بم. خه‌به‌ریان هینا نه‌و وه‌زيفانه هه‌ن. کاغه‌زم
نووسی بؤ موته‌سه‌رېفی نه‌و ناحیانه‌ی وه‌زيفه‌کان تیياندنا شاغیر بوون و پچام
لینان کرد که داوا بکه‌ن له مه‌جلیسی خدمه وه‌زيفه‌کان پر بکرېته‌وه. به زوویی
کاغه‌زی په‌سمیيان لټوه هات و نه‌و چوار «احتیاط» په‌کسهر ته‌عین بوون چونکه
«احتیاط» نه ئیمتیحان ده‌کرېته‌وه و نه «منافسه» ش قبول ده‌کات.

له‌و ماوه که ده‌وری بیست سالیکی به‌سهردا تپه‌ریوه عه‌لی ده‌رویش دؤستی
گیانییه. له دووره‌وه دوعای بیده‌سه‌لاتانه‌م بؤ ده‌کات منیش بیده‌سه‌لاتانه مه‌منوونی
ده‌بم. هر ساله‌ش دیاریه‌کی به سه‌نگ سووکی له واتادا گرانم بؤ ده‌نیرئ.
سالیکیان هه‌نگوینی بؤ هه‌ناردم له سلیمانیه‌وه. نه‌و هه‌نگوینه له‌عاده‌تبه‌ده‌ر به پیژ
بوو، نه‌و داوه‌ی وه‌کوو پسی جالجالزکه له هه‌نگوین ده‌چوړېته‌وه و دريژ و باریک
ده‌بېته‌وه له‌م هه‌نگوینه‌دا وه‌ها شریته‌ی ده‌کیشا ده‌نگوت پسانی بؤ نییه. لیم پرسې
هه‌نگوینه‌که له کوپوه هاتووه به خوی و نه‌و سیفه‌ته‌یه‌وه، وه‌لامیکی وه‌ها پروم
وه‌رنه‌گرت بتوانم بلیم فلانه هه‌ریم هه‌نگوینی نه‌وتوی لئ په‌یدا ده‌بیت. له‌م ته‌رزه
دیاردم دیتووه و ویستوشمه هویه‌که‌ی بزائم به‌لام بینسود. له سییه‌کاندا، سالیکی
له سالان، تووتنی په‌کېک له تووتنه‌وانه‌کانی دنی «پینازوک» ی سهر به کوپن وه‌ها
خیرا ده‌سووتا هه‌تا جگه‌ره له تووتنی دیکه ده‌گه‌یشته نیوه‌ی، جگه‌ره‌ی نه‌م تووتنه
ته‌واو ده‌بوو، سؤتووشی زور سپی بوو. نه‌مدیته‌وه جاریکی دی نه‌و تووتنه
ده‌رکه‌ویته‌وه... له‌و سالانه‌دا چویلکه‌ی ولاتی کوپن به‌چکه‌ی خوی به‌خیو نه‌کرد و
له هیلانه فرېی دده‌ا بؤ سهر زه‌وی... که‌س نازانی، په‌نگه زاناکانیش نه‌زانن، بؤچی

بوو ئەم بەچکەکوشتنه! من خۆم لەو کژەدا لە کوێن نەبووم بەلام لە مرۆی راستگۆم بیست، هزی گومان لیکردنیش پەیدا نییه.

لە مەجلیسی خدمە بووم مەرف خەزنەدار هانی دام بۆ دوان لە بارەیی «نالی» یەوه، وەها بوو چەند دانیشتنیک بەیەکەوه دانیشتین بە تەلهفیزیۆن لە کەرکووک بلاو کرایەوه... دوو جاری دیکەش هەر جارە بە ڕەفاقتی یەکیک لە بەرپرسیانی تەلهفیزیۆن لە بارەیی «حاجی قادر» و شتی هەمە بابەتەوه دووام... لەسەر شتیکی بینایەخ پێوهندیم بە تەلهفیزیۆنەوه بری خەتای منیشیی تیدا نەبوو. (مەبەس تەلهفیزیۆنی کوردییە).

رۆژنیک لەو پۆژانەی کەوا جاری ناجی تالیب سەرەک وەزیران بوو لەگەڵ ڕەشید موسلیح چووینە سەردانی فەریق تاهیر یەحیا. ئەوان هەردووکیان بینیش بوون. فەریق تاهیر زۆری بەخێر هێنام، هەر زووش دەرکەوت چوونەکەم بۆ لای کەوتە کاتیکی لەبار بۆ حیسابی خۆی. بە مجامەلە لە تەنیشتمەوه بە لای خوارەوه دانیشت.

گفتوگۆ هاتە سەر وەزعی «حکم» فەریق تاهیر گوتی پێویستە حکومەتیکی بەهێز بیت چارەسەری گیروگرەتی ئابووری و ڕامیاری... و... هتد بکات. ڕووی قسەیی لە من نا وەهای نواند کە منیش لەو هەولە بەشدار بێم وەک کوردیکی خاوەن باوەڕ و تەجرەبە و... دیار بوو دەیهوێست لەگەڵ کوردیک پێوهندی بکات. ئیتر نازانم بیرێ لە من کردبۆوه یاخود منی نامزەد کرد.

من دۆستی ناجی تالیب و ڕەجەب عەبدولمەجید بووم، ئیمکان نەبوو بە وەهم و خەیاڵیش دژیان بوەستم. گوتم، «ابو زهیر» حەز دەکەم بزانیت من کە هاتووم بۆ لات تەنھا سەردانی دۆستانەم مەبەست بووه چ پێوهندییەکی بە سیاسەتەوه نەبووه. پێشی ناوی بلێم بۆ خۆت دەزانی، قسەیهکی ئێستا بیستم، لە منەوه وەپال تۆ نادری. کە زانی من تیکەڵ بەو هەولە نابم دواي چاو قوچیتنیک جیگای خۆی گواستەوه بۆ ئەوبەری کە ڕەشید موسلیح بە تەنھا لێی دانیشتبوو. لەسەر قسەکانی بەردەوام بوو گوتی، هەموو شتیک رێک خراوه ماوەتەوه «أحمد حسن البکر» قسەیی لەگەڵدا بکریت. سبەیی لە پیشوازیی فلانە سەرەک دەولەت دیتە فڕۆکەخانە قسەیی لەگەڵدا بکە (ڕووی لە ڕشید موسلیح بوو) بۆ رێککەوتن لە گەلمان، تۆی

خۆش دهوێت... سبهینی منیش داوهت کرابووم بۆ ئەو پيشوازييه. دیتم رهشید موسلیح ئەحمەد حەسەن بەکری جودا کردەوه و لەگەڵی دوا. لە دوورەوه پێوهی دیار بوو وەلامی رهفز دەداتەوه.

زۆری نەبرد وەزارەت گۆرا، وەک لە بیرمه سەرۆک کۆمار خۆی بووه سەرەک وەزیرانی، تاهیر یەحیا یەكەم نایبی سەرەک وەزیران بوو. فوئاد عارف یەك بوو لە چوار یان پینچ نایبی سەرەک وەزیران - بە پرسیاری کاک فوئاد گوتی چوار بووین. ئەم ئالوگۆرە کمیک پینچ پینچی حوزیرانی ۱۹۶۷ بوو کە شەری سینای تیدا هەلایسا.

لە زستانی نیوان سالی ۱۹۶۶ و ۱۹۶۷ وەها رینکەوت ساردایی نیوان د. عەبدولرەحمان بەرزاز و من نەمینت. لە مونسەبەدا مامۆستا هادی چاوشلی داوەتینکی نیوهرۆژی لە ئۆتیلینکی قەشەنگ کرد. کۆمەلیک لە محامی و پیاوانی قانون و وەزیفە سەر بە قانون تیندا بەشدار بوون لە نیوانیاندا وەزیری عەدل و سەرۆکی دادگەهی تەمیزی بەغدا، بوون. وەها رینکەوت د. بەرزاز و مامۆستا حسین جەمیل و من کەوتینه پەرگینکی میزکەوه، حسین جەمیل لە بەیندا و من و بەرزاز بەرابەر یەکتەر... قسەیهکی ئەو دەمم بە بیردا دیتەوه لە بارەهی وەزعی عێراق کە گۆتم، عێراق «دۆگۆل» یکی گەرەکە دابینی بکات. حسین جەمیل گوتی. د. بەرزاز چ قسووری نەکرد لەو ماوهیهدا کە بەرپرس بوو. گۆتم، چونکە دۆگۆل نەبوو، لەگەڵ هەموو دلسۆزی و روونبینی خۆی. لێ نەگەرێان بەردەوام بێت.

د. بەرزاز پووی لە حسین جەمیل کرد و گوتی، گلهییم لە مامۆستا کامل چادرچی هەیه. من کە بووم بە سەرەک وەزیران چوومه لای، ئەو سەریکی لێ نەدام و ئەحوالیشی نەپرسیم... من ئەم گلهییم کرد بە هەلی گلهیی کردن لە خۆی. گۆتم، جیلی ئیمەش گلهیی هەیه لە جیلی پینچ خۆمان (مەبەستم ئەوه بوو، تینشی گەشت) کە لەگەڵمان بێتەحەمولن... لەمەوه دەرگەم کردەوه بۆ ئەوه کە بلێم، من بایی تیزادیتنم لە نیکافرهوانی و بالقوولی کەسینکی لەگەڵی دەدویم سەریح دەبم، چەندینکی قسە گل بدەمەوه، بە لامەوه، دەبیتە تۆمەت گرتن لە سینەفەراخی و هۆشکراوهیی ئەو کەسەهی دەیدوینم... خولاسە زۆر بە ئەدەبانه تێم گەیاندا کە ئەو بەیانیهی لە وشە «مرتجل» قەلس بوو لەوهدا حەقی نەبوو چونکە ئاشکرا بوو

که نیازم پاکه... ههلبهت به رهمز و هیما مه به ستم دهربری نهک په نجه بۆ ئه و رۆژه راکیشم...

له و رۆژه وه بووینه برادهری راستهکی بێفیل. پاش چهند رۆژیک هاته لام له مهجلیسی خدمه، گویشی به تهما دهیم ناوناو سهرم لی بدیت. شهویکی بهمهزان چوومه لای میوانی زۆر بوون، له مونسبهدا گوتم. ئه و تیژرۆیییهی برا ئهفهریقاییهکان دهیکه له بهرانبه ر رۆژاواوییهکان بیلزرووم و نابهرژه وهندیشه. دهفتهری کۆن خویندنه وه چاکه ی لی پهیدا نابیت... د. بهزاز گوتی، تهجربه ی تالیان له گه ل ئیستیعمار هۆی ئه و توندوتیژییه یانه به سه هلی رابوردو له بیر ناکه. گوتم «أبو عامر! هذا تفسير للموقف وليس تبريرا» گوتی، ههندی جار تهفسیر و تهبریر یهک دهگره وه. گوتم، لیزه دا یهک ناگره وه... د. بهزاز بی ئه وهی زهریهک قسه کانمی پێ ناخۆش بیت له شیوه ی سهلماندن وسکت بوو... دواتر له سه ر داخواری خۆی کاتیک دهچوومه لای، کهسی، غهیری من، لا نه بیت.

که وتبووینه سالی ۱۹۶۷، له دانیشتنیکی مه حره مانه باسی هه مه جزه بابه تمان ده کرد تا قسه مان گه یشته سه رۆک جه مال. من گوتم - ئیستاش ده لیمه وه - سه رۆک جه مال له لایه ن «المعیه» وه چ سیاسیه کی نه گه یشتوتی، هه تا بلتی زیرهک، خه تیپ. به رچاو. به شه خسیهت... به لام هه تا بشلنی به خۆه گلاوه، له خۆدا رۆچووه. ئه گه ر هه ندیکی «ذاتیة» ی گۆر ابایه به «موضوعیه» گه وره ترین چاکه ی به ولاتی خۆی و هه موو عه ره ب ده گه یاند. له میسالدای گوتم، مه له وانان که له ئاو ده په رنه وه دوو جۆر په پینه وه یان هه یه، ئه وی له خۆ رازییه وه کوو که سانیکی به مه له له مانش ده په رنه وه به هیزی بازوو یه کسه ر و راسته و راست نوخته ی به رانبه ریان له و رپووبار ده گر نه به رچاو وهک ماسی بی خواره که و پینچه که ئاوه که ده برن. هه ندیکی دیکه خۆ ده دهنه ئاوه که و ورده ورده مه ودای لی ده دزنه وه هه تا ده گه نه که ناری ئه وه بری به ماوه یهک له خوار نوخته ی به رانبه ریان وه. هه رچی سه رۆک جه مال به ره و هه وراز مل له لووزه وی ئاو ده نیت. بینگومان خۆی و عه ره بیش له گه لیدا ماندوو ده بن. د. بهزاز بی ئه وهی ده نگ بکات قسه کاننی را لی بوون. زۆری نه برد شه ری سینای ۱۹۶۷ به و جۆره هه لایسا که دیتمان.

ئەم جيهانهی سینهی خۆمان به جزیرکی شهیدایانه عاشقی نامومکین و ناواقیعهیه ته. له خۆبندن سهرهتاییهوه مهشقی په‌رگیری و تیژژی و نه‌سه‌لماندن و لاساری ده‌که‌ین ههر بویه‌شه تیکۆشه‌رانمان تیکرایان قاره‌مانی «تطرف - په‌رگیری» ن و شهرم ده‌که‌ن واقعی بن. حیسابی جه‌ماوهر که خه‌ریکی که‌سه‌به‌ته جودایه، هینده‌ش جودایه به لای س‌پیدا بۆته‌وه. شهری ه‌ی حوزیران به تیشکانی عه‌ره‌ب برایه‌وه. بئ‌ئوه‌ی عیراق یان ههر نه‌بئ‌گه‌لی عیراق هیچ گوناخیکی هه‌بووئ‌ له‌و تیشکانه، حکومه‌تمان بای دایه‌وه سهر ئه‌و خه‌لقه، شتی لئ‌ گران کردن و مه‌عاشی مه‌ئموورانی داشکانه. مانگیکیان سه‌یرم کرد به هه‌مووی ۹۰ دینار له مه‌عاشم داشکاوه، گوتم خزمینه چه‌ند وه‌ته‌نیم و ئاگاشم له خۆم نییه.

له‌و سه‌روبه‌رده‌دا بوو ناجی تالیب و په‌جه‌ب عه‌بدولمه‌جید، له مالی ناجی، وینه‌ی داخواییه‌کیان نیشان دام که له‌لایه‌ن ۱۳ ئه‌فسه‌ری گه‌وره‌وه ئیمزا کراوه و دراوه‌ته سه‌رۆک کۆمار، عه‌بدولپه‌حمان عارف (وه‌یا خه‌ریک بوون بیده‌نی). یه‌کیک له‌و داخواییانه هه‌لب‌ژاردنیک‌ی ئازاد بۆ دیاری کردنی نوینه‌رانی میللەت و کۆتاییه‌تان به «حوکمی عه‌سکه‌ری» و «فترة‌ الانتقال». سالی رابوردوو که ناجی تالیب سه‌ره‌ک وه‌زیران بوو، په‌جه‌ب عه‌بدولمه‌جید وه‌زیری داخلیه و جیگری سه‌ره‌ک وه‌زیران، له ژووره‌که‌ی وه‌زیری داخلیه به په‌جه‌ب-م گوتم، بۆچی نایه‌ن ته‌جره‌به‌یه‌ک بکه‌ن که هه‌رگیز له عیراق نه‌کراوه؟ گوتم، وه‌ک چی؟ گوتم هه‌لب‌ژاردنیک‌ی بئ‌قیل... گوتم له‌وانه‌یه «مشبوهین یندسون...» گوتم، تاکه یه‌ک که‌س له‌وانه‌ی سه‌ربه‌زه‌مانی مه‌لیکن وه‌یا له‌ خۆیان گوماناوین ناویرن سه‌ر ده‌رکه‌ن. گریمان تیکرایئ‌ ئه‌و ناییانه «خائن» بوون خۆ تۆ وه‌ک قورئان به پینغه‌مه‌به‌ر ده‌لئ‌ «لست علیهم بمساطر» میللەت که رای له‌ خائینان بوو، چاوی ده‌رئ‌، با لئ‌نی موباره‌ک بیت... ئنجا که داخواییه‌که‌یان نیشان دام پئ‌م گوته‌وه. هه‌لی ئه‌م داخواییه له‌ ده‌ست خۆتاندا بوو دۆراندتان. وه‌ک له‌ بیرمه ئه‌و داخواییه له‌لایه‌ن ئه‌حمه‌د حه‌سه‌ن ئه‌لبه‌کر و ناجی و په‌جه‌ب و حردان و ئیسماعیل مسته‌فا و عه‌مماش، هه‌تا سیزده که‌سه‌وه ئیمزا کرابوو درایه سه‌رۆک کۆمار. ههر ئه‌و جوولانه‌وه‌ش بوو شکلی تازه‌ی وه‌رگرت و گۆرا به‌ شۆڕشی حه‌قه‌دی ته‌مووزی ۱۹۶۸.

سالی ۱۹۶۷ جاری نوې بوو وهډنکي گهوره له میسره وه هاته سهردانی حکومتی عیراق به دهمراستی «زکریا محیی الدین». داوه تنکی شهوانه له سهر شهره فی وهفده که کرا لهو شوینته ی نیستا پنی دهلین «قصر السلام». له سالونیک دانیشتیوین که زه که ریا به خوی و هه قاله کانیه وه هاتنه ژووری. له بهر دهرگاوه که وته مسافه حه له گهل عیراقیه کان. به یه کتر ماچ کردن له جیاتی تۆقه تنیه لکشی که گه یشته لام زور به گهرمی و دهنگی بهر ز چاکوچونی کرد گوتم، هه تا گه یشته من نه وهنده یان ماچ کردیت تامیان لی بریت. لهو سه فهره یاندا بوو سهره ک نووسه ری «الجمهوریه» ی قاهره سامی داود (وهک ناویم له بیر بی) پیمی گوت که دانیشته دوورو دريژده که ی رژی ۱۷/۷/۱۹۶۶ ی به ته فسیل له «الجمهوریه» بلاو کردوته وه. وه عدی دا نوسخه یه کم بز بنیری به لام هیچم نه گه یشتی. دواتریش مهرگ پیچایه وه، به داخه وه.

زه که ریا موحیه ددین خزمی «خالد موحیه ددین» ی به ره ی چه ب و له بنه مالیه کی کردن به لام زه که ریا به لای ناوه راستدا بوو. که میکیش له دیوی جغزی راستدا، سهرک جه مال هینای به سهره ک وه زیران به لکوو تیزایی ناکوکیه که ی میسر و نه مریکا که م بینه وه، وه هاش چاوه نر ده کرا پاره دارانی نه مریکا هه له که بقوزنه وه و هندی گری تابووری میسر بکه نه وه که چی مهرجی وه هیان دانا بز خسته نیشی پاره یان له میسر گه لیک قورستر بوو له چاو هی ولاتی دیکه، به مه شدا ته جره به ی زه که ریا موحیه ددین بیسوود پوچایه وه.

هر لهو سالانه دا جاریکیان له مالی زهیدی نه حمده نه فندی که باسی سیاسه تی جیهانی کرا، گوتم نه مریکا له سیاسه ت پیاده یه - وشه یه کی قورستر به کارهینا - هه ندیک له دانیشتوان گوتیان، چون وها به ره های دهوله تنکی هره گهره ی جیهان به نه فام حساب ده که یته؟ هه تا نوره ی قسم پیگه یشته وه نه ختیکی پی چوونجا گوتم، بهر له من «دین نه چیسن» کونه وه زیری کاروباری دهره وه ی نه مریکا له کتیبیکدا ده لی: موشکیله ی رژاوا نه وه یه به ریتانیا شاره زایه و هیزی نییه، نه مریکاش هیزی هیه و نه شاره زایه.

من لهو وتووژده دا نه م لایه نه م له گهل سه فیری نه مریکا مستر سترۆنگ دهربریبوو. مستر سترۆنگ خوی زور قوول نه بوو موسته شاره که یان «لینک لاند» پیاوینکی

زيرهك بوو دهيسه لماند كه خارجيه ي ئه مريكا بيناكه و زور شت به هه ند هه لئاگرئ... ده يگوت نازانم چؤن «اهتمام» ي خارجيه بؤ هه ندئ پرسياړي سه ربه كورد راكيشم له عه ره بيه كه ي وشه ي «اهتمام» ي بؤ نه هات ده يگوت «اتهام» و ده يزاني راست نيه به ئينگليزي گوتي how can I make them interested هه ر تيبيني ئه وتريشه له كتيبه كه ي Game of nations دا به دهر ده داته وه له لووتبه رزي به رپرسه زله كان ي خارجيه ي ئه مريكا.

له و دهربرينانه ي من، به هؤي تيگه يشتويي «ليك لاند» وه ئاكاميني بچوك په يدا بوو كه ئه مريكا پينچ زه ماله تي به كوردي چه كدار دا به لام كه س پئوه نه چوو بؤ خويندن، ئه م حيكايه تانه ش ه ي پيش حوزيران ي شه ست و هه فته چونكه دواتر پئوه ند ي سياسي عيراق و ئه مريكا پچرا، ميسريش پئوه ند ي پي كرده وه ئيمه هه ر ماين هه تا هه شتاكان...

رؤزي پينجي حوزيران ي ١٩٦٧ له كؤبوونه وه ي «مه جليسي خدمه» دا بووين كه ده نگوباسي ره وي ئيسرائيل بؤ سه ر ده وله ته كان ي جيران ي خؤي، ميسر و سووريه و ئوردون، بلاو بؤوه، سه رؤكي مه جليسي «مشكور أبو طيخ» و ئه نداهه كان د. ناجي مه عرووف و فه ريد عه لي غالب و من و ناجي عيسي خه له ف، هه ر پينجمان يه ك را بووين له وه دا كه سه رنجامي ئه و ده وله تانه تاريكه چونكه هيچيان خؤيان ته يار نه كرده بوو بؤ شه ر مه گه ر له لايه ني خوتبه و قسه ي گه رموگوره وه... له رؤژان زووتر ده رچووم به ره و نيقابه ي محاميان. لاي فايق سامه رائ ي، كه ئه وسا نه قيب بوو، به ينيك دانيشتم، محامييه كان په يتا په يتا خه به ري تيشكاني فرؤكه كان ي جووله كه يان له راديؤي قاهيره وه وهرده گرت تا گه يانديه ده وري سينسه د فرؤكه. من ئه وه نده م گوت، ره نكه رؤزي وه ها كه وتني ته ياره ك له چه ند لايه كه وه بديتريت و خه به ري به حكوومه ت رابگه يه ندريت ئيتريه ك به چوار و پينچ له قه له م بدريت ده نا سي سه د فرؤكه به و چه ند سه عاته ناخستريت. كه س ئاماده نه بوو قسه كه م بسه لميني... دواتر زانيمان نه ك سينسه د بگه ر سي فرؤكه ش نه كه وتبوو چونكه له پيش هه موو شتيك هه رچي فرؤكه ي ميسر بوو سووتيند رابوو ئيتري «خؤ مامر نيه به دندووك شه ر بكات»...

له سهردانهكه‌ی سالی ۱۹۶۴ كه له میسرمان كرد. من. موشیر «عه‌بدولحه‌كیم عامر» م له مالی سهرۆك جه‌مال دیت. مالم حه‌قه قسه‌خۆش و نوكته‌باز و پیاوی كه‌یف و به‌زم بوو، به‌لام هه‌رچی گیانی جه‌نگاوه‌ری هه‌بوو تیندا نه‌بوو. مشیر عامر یه‌كێك بوو له دوو قوماندانی هه‌ره هه‌ره تیشكاوی میژووی جه‌نگ كه ده‌شی بلین له ده‌می جه‌نگدا نه‌بوونیان چاكتر بوو بۆ سپایان له بوونیان. ئه‌وی دیکه‌یان مارشال بۆدینی قوماندانی مه‌یدانی ئوكرانیا و پۆلونیای شه‌ری نیوان رۆوسیا و ئه‌لمانیا بوو له سالی ۱۹۴۱. ئه‌وه‌ی له سینا رۆوی داو ناویان لئ نا «نکسة» ئه‌گه‌ر پنی گوترا بایه «هزیمة منكرة» ش هه‌ر به مه‌دح حیساب ده‌کرا چونکه هه‌ی ناویک به خزیوه ناگریت بایی ئه‌و هه‌موو بیقه‌ریه‌ی «قیادة» بکات...

له عیراق ده‌رده کوشنده‌كه‌ی خۆشه‌ه‌لتان وه‌های کرد سهرۆک کۆمار له به‌ری کردنی سپای یاریده‌ده‌ر بۆ شه‌ری حوزیران، به گیانی یه‌کێکی بجیته راوه‌پۆر دنیای تیگه‌یاندا، کورینه ئه‌وا هاتم خۆتان بگرن... له نیوه‌ی رینگه، سپای بی سایه‌بانی هیزی ئاسمانی، بوو به باشترین نیشانه بۆ فرۆکه‌ی دوژمن. په‌حا که ساواین و به خۆمان نازانین. ئه‌ری خۆینه‌ری ئازیز، چ ده‌بوو بابایه‌کی سهرۆک کۆمار ی عه‌سکه‌ری بایی هۆشی راوه‌که‌ری سوێسکه و کهو خۆپاریزی کرد بایه له‌گه‌رده‌ن هه‌لکێشان و نه‌په‌نه‌ر!! له نووسینی «محمد حسنین هیکل» م خۆیندۆته‌وه ده‌لئ ئیسرائیل سئ رۆژ پێش هجووم هه‌رچی لاسلکیه‌کی هه‌یبوو رایگرت و خه‌به‌ری به نامه ده‌نارد بۆ شوینی پنیوست، نه‌کا شیفره‌ی لاسلکیه‌که‌ی بخۆیندریته‌وه. رۆژی هجوومیش هه‌رچی لاسلکیه‌کی هه‌یبوو خسته‌ی گه‌ر بۆ شینواندنی جیهازی بیه‌لی دوژمنه‌کانی. بیگومان به‌رپرسی خۆمالی به سئ رۆژ خامۆش بوون شه‌ق ده‌بات، حه‌یف نییه وه‌کوو عه‌لیشیش له‌سه‌ر شانۆ چه‌تر لئ نه‌دات؟

له ماوه‌ی دوو سال و مانگی که که‌وته نیوان ۱۴/۵/۱۹۶۵، رۆژی هاتم بۆ به‌غدا، و ۵/۶/۱۹۶۷ کۆمه‌لیک رۆوداوی گرنگ رۆویان دا، پنتج وه‌زاره‌ت که‌وتن. هی تاهیر یه‌حیا و عارف عه‌بدولرّه‌زاق و د. به‌زاز و ناجی تالیب و عه‌بدولرّه‌حمان عارف. سهرۆکی کۆمار به هه‌واوه سووتا. شه‌ر له کوردستان ده‌ستی پئ کرده‌وه. ناشتی په‌یدا بۆه. عارف عه‌بدولرّه‌زاق دوو جارن ده‌ستی دایه ئینقیلاب و سه‌رنه‌که‌وت. شه‌ری سینا هه‌لایسا و له شه‌ش رۆژاندا ئاوه‌پۆی چاره‌نووسی

ناوچهکەى گزړې. ئەندامانى مهکتهبى سياسى له گهل نهو حيزببىانهى دوستيان بوون هاتنه سنوورى دهسلاتى حکوومهت... سى دوستى پزدهريم کزچى دوايان کرد، بابەکراغای سەلیمایا و باپیراغای بابەکری مەحموداغا و باييزى بابەکری سەلیمایا (ئەم رووداوانه بۆ خۆم بەسۆز بوون، پێوهنديان بە سياسهتەوه نهبوو).

باييزى بابەکری سەلیمایا دووچارى قەدەرىک بوو. کيشايهوه نهساغييهکى که لى رزگار نهبوو. له ۱۹۶۶ هيترايه بهغدا، له خهستهخانه بوو. له گهل کاکه حسينى خانهقا بهيهکهوه چووينه لای. باييزاغا گهيشتبوو قزناغى هه ره دوايى ژيانى، له هۆش دهچوو به هۆش دههاتهوه کهچى لهو گيانهلاوهدا مەردايهتى و جواميزى خۆى له دهست نهدا که به هۆش هاتهوه کاکه حسينى ديت گوتى، کاکه حسين، کاکه حەمەى پشتى هەموانى شکاند... تومەز له وهتهى ۱۹۶۳ که کاکه حەمە له گهړانهوى بۆ رانيه تيارهکەى کهوت و تيداچوو، باييزاغا کاکه حسينى نهديتوو سەرەخۆشيبى لى بکات، ئيتەر بهر له مردنى خۆى به يەک دوو سەعات ئەو سەرەخۆشيبهى وهها قارەمانانهى لىکرد. لهو تەرزە هەلۆستهدا پياوهتى دەردهکهوێت. هەرگيز نهمديت ئەم باييزاغيه عەسەبى ببێت. ئەوپەرى دلگەرمى کردبێت ئەوهبوو دهیگوت، پياوى چاک به، با وهها و وهها بکهين نهک وهک تۆ دهلێى.

باپیری بابەکری مەحموداغا دوستیکى بېفیل بوو، متمانهى پێ دهکرا و زۆر شتيشى له دهست دههات، کوردی گوتهنى مرۆيهکى بهزىپک بوو، دیوهخانیکى عومدهى ههبوو له دینى نوورهددين که پزدهرى پێ هەلدهدریتهوه. تا ئەگەر گوته نوورهددينى وهک ئەوهيه گوتهبیت پزدهرى.

سالى ۱۹۶۸ داها. حکوومهتمان زنده له هەموو ولاتى عەرب بەردهوام بوو لهسەر «تقشف» و له مەعاش برین. گرنهى عەجایيمان دادهگرت له سياسهت و ئابوورى، له نمونهدا دهلیم ماددهیهکى پهينى دهسکرد ههبوو له ئەمهريکاوه دههات کيلۆى به 2,5 دينار بوو که پێوهنديمان به ئەمهريکاوه برى ئەو ماددهيهشمان ئافەرۆز کرد بهلام هەمان ماددهى ئەمهريکاييمان (وايزانم) له هۆلنده دهکريبهوه به ههشت دينار کۆلنکيش کهيفمان به خۆمان دههات. دانيشتن چەند خۆشه بهرانبهەر چاوى لهيلاین!! خۆ گیل کردنیش چەند بهتامه لهسەر حيسابى خەزینەى دهولەت!!

له يهکي شوباتي ۱۹۶۸ کامل چادرچی کزچی دوايي کرد. له يازدهی شوبات سەمەدی حاجی محەمدی به‌ننای برادرەم ئۆغری کرد. لهو سالانه‌دا به‌چه‌ژنه پیرۆزانه له‌گه‌ل ئه‌حمەد حەسەن ئه‌لبه‌کر يه‌کديمان به‌سەر ده‌کرده‌وه هه‌رچه‌ند يه‌کتريشمان نه‌ده‌دیت مه‌گه‌ر له‌ مونساه‌به‌ی پيشوازی کردن له‌ ميانان... جارێکیان له‌ سه‌فه‌ردا بووم، که‌ گه‌رامه‌وه‌ گوٲيان به‌ته‌له‌فۆن داواي ئه‌دره‌سمی کردبوو تا‌کوو کارتی جه‌ژنانه‌م بۆ بنیڤی، کارته‌که‌شی گه‌یشیت. ئه‌م پێوه‌ندییه‌ی موحامه‌له‌ی رووت له‌ پوژی ۲۲/۷/۱۹۶۸ ره‌نگی دایه‌وه‌ وه‌ک که‌ نه‌ختیکی دیکه‌ بۆت باس ده‌که‌م.

بی ئه‌وه‌ی کوچه‌ و بازار هه‌ست بکات، له‌ ژیر په‌رده‌وه‌ هه‌ول و ته‌قه‌للای مه‌يله‌و ئاشکرا و بیوچانی‌ش هه‌بوو بۆ گۆرینی باری سیاسی. رپوایه‌ت زۆرن له‌ باره‌ی جۆری هه‌ول‌دان بۆ به‌ لاهه‌نانی حکومه‌تی سه‌رۆک عه‌بدولرهمان عارف. ژماره‌یه‌کی به‌رچاو له‌ زاپته‌ گه‌وره‌کان و ئه‌وانه‌ی له‌ چوارده‌ی ته‌موزه‌وه‌ خه‌ریکی سیاسه‌ت بوون به‌ نیازی جۆراوجۆره‌وه‌ حه‌زیان له‌ گۆرین ده‌کرد. تیئاندا هه‌بوو ده‌یانویست ئینقلابی‌کی سپی بکری‌ت و ژيانی ئاسایی «مه‌ده‌نی» بگه‌رپه‌ته‌وه‌، جه‌یشیش به‌ زاپته‌کانیه‌وه‌ بۆ ئۆردو‌و‌گایان بچه‌وه‌ و واز له‌ سیاسه‌ت به‌یٲن بۆ ئه‌فه‌ندیان. وه‌ک بیستومه‌ له‌ که‌سانیکی به‌شداری ئه‌و هه‌وله‌ بوون، گه‌لێک لایه‌ن به‌ رواله‌ت ئه‌و ئامانه‌یان په‌سه‌ند کردووه‌ به‌لام سیناریۆیه‌کی نه‌ه‌یتیریان له‌ ده‌ستدا بوو. وه‌ک هه‌تا ئیستا به‌ چاکی و ره‌وانی باسی ئه‌و گۆرانه‌ نه‌کراوه‌ وه‌ک به‌شزانم جارێ ماویه‌تی بۆ ئه‌و پوژه‌ی نه‌ه‌ینه‌کانی پلان و پوژه‌ی لادانی «عارف» به‌خریته‌ به‌ر ر‌ووناکاییه‌وه‌. له‌ دۆستانی تاهیر یه‌حیام بیستوه‌وه‌. عه‌بدولرهمان عارف بی ئاگا نه‌بووه‌ له‌ که‌ینوبه‌ینی ئه‌و هه‌وله‌ تا ئه‌وه‌ی تاهیر یه‌حیا خۆی ویستویه‌تی به‌ جووله‌ی به‌یٲن بۆ به‌ره‌ه‌لستی لیکردنی، ئه‌و نه‌یسه‌لماندووه‌. گۆیا که‌سانیک به‌ تاهیر یه‌حیایان گوٲیٲت که‌ ئه‌و نابزویٲ تۆ خۆت به‌لاوه‌ی بنی، ئه‌ویش گوٲیٲتی سویندخۆزم له‌سەر ه‌یٲدی که‌ خیانه‌ت له‌و ماله‌ ناکه‌م. ئه‌مانه‌م بیستوه‌وه‌ و هی دیکه‌ش که‌ ناشی لی‌ بدویم، به‌لام دواپوژ، که‌ ه‌یز و پیژی به‌ زانینی چه‌ندو‌چۆنی گۆرانه‌که‌وه‌ نه‌ه‌یشیت، په‌رده‌ی له‌سەر هه‌لده‌گریت.

گۆرانی باری سیاسی لە ۱۷/۷/۱۹۶۸ بە «بەيانی ژمارە يەك» ی شۆرش بۆلۆكرایەوه، ئەحمەد حەسەن ئەلبەكر بوو بە سەرۆك كۆمار، عەبدولرەزاق نايف سەرەك وەزيران. ئیبراھیم داوود (ئەگەر هەلەم لە ناوی نەكردبیت) وەزیری بەرگری «دفاع»، ناسر ئەلحانی وەزیری دەرەوه... سێزدە رۆژی بەسەردا تێپەری داوی بەعس وەزارەتیکی نوێی دانا... نايف و ئیبراھیم و ناسر ئەلحانی و چی سەربە ئەوان بوو وەلا نران... ئەمیان بوو بە شۆرشی ۳۰ی تەموز.

رۆژی ۲۲ی تەموز پینچ رۆژ داوی بەرپابوونی شۆرشی ۱۷ی تەموز، جومعه بوو، پالم لئ دابزۆه. بە بیرمدا هات بۆ دەفەئى گلهی داوی موقابەلەيەکی سەرۆك كۆمار بكەم. دەمزانى لەو سەرقالییهی پاش شۆرش هەر مومکین نییه داخواییهكەى پێ بگات. لەگەل «استعلامات» ی كۆشكى كۆمار قسەم كرد و ناوی خۆم دا بە ژمارەى تەلەفۆنەوه... چارەكێكى نەبرد وەلامى دامەوه، گوتى، هەر ئیستا سەرۆك چاوەرەوانت دەكات. خیرا خۆم هینایە سەر باری ئەفەندیایەتى و ریشی پیریم تاشى... سەرۆك زۆرى بەخیرەینام گوتى، ئەمرۆكە لە تۆ و ناجى تالیب بەولاوه كەسم وەرنەگرتووه. قسەمان لە سنوورى مجامەلەدا بوو.

دواتر، پاش يەك دوو سال بگره پتریش، بیستمەوه كە ئەحمەد حەسەن ئەلبەكر بوو بە سەرۆك، بۆ دانانی وەزیری كورد كە پێوەندى بە بزووتنەوهی نیشتمانیی كوردەوه هەبیت، تەلەفۆنى كردبوو لەگەل ئەندامێكى دەسەلاتدارى مەكتەبى سیاسى پارتى لە بارەى بانگهێشتنى منەوه بۆ وەزارەت. ئەو ئەندامە گوتیبووی، مەسعوود محەمەد لە فەرمانى سەرۆكى چەكداران دەرناچیت. سەد جار مان مالى بە خانەى خوا بێت كە منى لەم سەرىشەيه رزگار كرد، هەرچەند ئەو مەبەستى رزگار كردن نەبوو. دەشیزانى هەرچى پێوەندى هەيه لە نێوان من و ئەو لایەنەدا نەماوه. بە خەيالى خۆى (وەك من بۆى دەچم) تۆلەى گوتارەكانى سالى ۱۹۶۰ ی لئ دەكردمەوه. كەچى لە روالەتدا هەق و حسیبى كۆن سەرابزۆه.

مهجليسی خدمه له لايه ن راپه راندني برياره کاني سهر به دامه ز راندن و «غب ن» و هه ندي باري ته فريحه وه، بژ ماوه يه ک، هه لوه ستيکي تاي به ت به خوي هه بوو که بريتي بوو له به راورد کړدني حوکمي ته و قانونانه ي ده ستيان لي نه دراوه له گه ل حوکمي هه ندي برياري «تهنجومه ني سهر کړدايه تي شوړش» که له گه ل قانونه کاندا نه ده گونجا، له سهره تاوه برياري تهنجومه ن... ته وه بوو که هر فرمانيکي ده ري بکات و له گه ل قانون جووت ب نت به قانون داده ندر ي ت.

مهجليسی خدمه فرمانيکي ر هت کړده وه و قسه که شي رويي. جاري کيان نوسخه ي برياريکي تهنجومه ني سهر کړدايه تي... مان له وه زاره تي مالييه وه بژ هات به به رز کړدنه وه ي مانگانه ي کابرايه کي له سي ديناره وه بژ هفتا دينار. ئيمه واته «مجلس الخدمة» له «مالية» مان پرسى ثايا ته مه ته رفيه ي ياخود هفتا دينار که مانگانه ي تاي به ت به و کابرايه يه، ته گهر ته ربيع ب نت ته وسا ته رفيه ي بژ سه د دينار ته نها پينچ سال خزمه تي پي ده و ي ت، ته گهر «راتب اسمي» ب نت ده بي زه مان يک راوه ستي ت بايي ته وه بکات به ئاسايي بگاته سيوشه ش، په نجا. هفتا نجا پينچ سالان ي ش راوه ستي بژ مانگانه ي سه د دينار. مالييه له تهنجومه ني سهر کړدايه تي... پرسى چ وه لام يکي مهجليسی خدمه بدر ي ته وه. تهنجومه ني سهر کړدايه تي... ش له مالييه ي پرس ييه وه، ئيوه ده لين چي؟ به ئيزني تهنجومه ني سهر کړدايه تي... ته م نوکته يه ده گيرمه وه که له ده مي خو يندنه وه ي نامه ي وه زاره تي ماليه بژ گروبي ده سته ي مهجليسی خدمه -م گيرايه وه، گوتم: کابرايه کي ناو شاخوداخي ناوچه ي وه رتي له خوشناوه تي به ريگاوه بوو تووشي ريئواريکي جووله که بوو. په خه ي گرت که ده بي مسلمان ب نت، جووله که ش تکا و رجا ي کړد که وازي لي به يني. بي سوود بوو... جووه که ناچار بوو گو تي: ئينال يلا چ بلنم پني بيمه مسلمان؟ کابراي خوشناو گو تي: وه لا ته زيش نازانم!!

ته م پرس و وه لامه که و ته رويک که تهنجومه ني سهر کړدايه تي... برياريکي ديکه ي ده رچوواند بوو هه موو فرمانه کاني به قانون له قه له م ده دات، بزيه بوو مهجليسی خدمه هر له لايه ن چوني ه تي ته رفيه ي کابراي پرسى بژ سه د دينار. عه گيد سدديق له «سياحه» موه زه ف بوو به هفتا دينار مانگانه. له داخليه وه، که ته وسا سالت مه هدي عه ماش وه زي ري بوو، نوسخه ي برياري تهنجومه ني سهر کړدايه تي... مان

مهجليسى خدمه له لايه ن راپه راندنى برپاره كانى سهر به دامه زراندن و «غب ن» و هه ندى بارى ته فريحه وه، بژ ماوه يه ك. هه لوه ستيكى تاي به ت به خوى هه بوو كه بري تى بوو له به راورد كردنى حوكمى ته و قانونانه ي ده ستيا ن لى نه دراوه له گه ل حوكمى هه ندى برپارى «تهنجومه نى سهر كرده ي تى شو ر ش» كه له گه ل قانونه كاندا نه ده گونجا، له سهره تاوه برپارى تهنجومه ن... ته وه بوو كه هه ر فه رمانيكى ده رى بكات و له گه ل قانون جووت بى ت به قانون داده ندرى ت.

مهجليسى خدمه فه رمانيكى ر ه ت كرده وه و قسه كه شى ر بوى. جار يكيان نوسخه ي برپارى كى تهنجومه نى سهر كرده ي تى... مان له وه زاره تى مالييه وه بژ هات به به رز كرده وه ي مانگانه ي كابرايه كى له سى ديناره وه بژ هفتا دينار. ئيمه واته «مجلس الخدمة» له «مالية» مان پرسى ئايا ئيمه ته رفيه ي ياخود هفتا ديناره كه مانگانه ي تاي به ت به و كابرايه يه، ته گه ر ته رفيه بى ت ته وسا ته رفيه ي بژ سه د دينار ته نها پىنج سال خزمه تى پى ده وى ت، ته گه ر «راتب اسمي» بى ت ده بى زه مانى ك راوه ستى ت با يى ته وه بكات به ئاسايى بگاته سى وشه ش. په نجا. هفتا نجا پىنج سالانى ش راوه ستى بژ مانگانه ي سه د دينار. مالييه له تهنجومه نى سهر كرده ي تى... پرسى چ وه لاميكى مهجليسى خدمه بدرى ته وه. تهنجومه نى سهر كرده ي تى... ش له مالييه ي پرسى يه وه، ئيوه ده لى ن چى؟ به ئيزنى تهنجومه نى سهر كرده ي تى... ته م نو كته يه ده گى ريمه وه كه له ده مى خو يندنه وه ي نامه ي وه زاره تى ماليه بژ گروهى ده ستى مهجليسى خدمه م گى رايه وه، گو ت م: كابرايه كى ناو شاخوداخى ناوچه ي وه رتى له خوشنا وه تى به رى گاهه بوو تووشى رى بواريكى جووله كه بوو. يه خه ي گرت كه ده بى مسلمان بى ت، جووله كه ش تكا و رجا ي كرد كه وازى لى به ي تى. بى سوود بوو... جووه كه ناچار بوو گو تى: ئىنا لى لا چ بلى م پى بيمه مسلمان؟ كابراى خوشنا و گو تى: وه لا ته زى ش نازا نم!!

ته م پرس و وه لامه كه وه ته ر بژى ك كه تهنجومه نى سهر كرده ي تى... برپارى كى دي كه ي ده رچوواندبوو هه موو فه رمانه كانى به قانون له قه ل ه م ده دات، بژيه بوو مهجليسى خدمه هه ر له لايه ن چزنه ي تى ته رفيه ي كابراى پرسى بژ سه د دينار. عه گى د سد دى ق له «سياهه» موه زه ف بوو به هفتا دينار مانگانه. له داخليه وه، كه ته وسا سالى مه هدى عه مماش وه زى رى بوو، نوسخه ي برپارى تهنجومه نى سهر كرده ي تى... مان

بۇ ھات به گويژانہوہی عهگيد بۇ داخلہ به وهزيفه قايماق و هه مان هفتا دينار مانگانه، له ئاست ناوی مجلس خدمه که ليستهی ئه و دايه رانهی وینهی برپاره که مان بۇ دهچیت، نووسرابوو «لاصدار القرار على ضوء ماتقدم...». ئیمه نامهی رهسمیمان نووسی بۇ داخله که مجلس خدمه خۆی تهعینه که دهکات و مانگانهش دیار دهخات نهک پیړهوی شتی حازر به دهست «مصادقه» دهکات. خیرا وه لام هاته وه له داخله، که خوتان چی دهکن به پینی قانون له سه لاهیه تی خوتاندایه.

که خزمه تی عهگيد لیک درایه وه بایی ۵۶ دينار مهعاشه چونکه خزمه تی «سیاحه...» که دایه ریه کی نیوه رهسمیه ناچیته وه سهر کۆنه خزمه ته که ی که مامۆستای قوتابخانه بووه. عهگيد که ناسیاو و براده ری حه پسخانهی ۱۹۶۳م بوو هاته لام گوتی چار چییه من زهره ر دهکه م. پینم گوت له لای ئیمه چارت نییه به لام ئایا دۆست له ئه نجمه نی سهرکردایه تی... هه یه؟ گوتی هه مه. گوتم ههر ئیستا وه ها دهکه م خزمه تی «صافی» وهزيفه و ئه و موده تانهی که ترفیعت دواخراوه و ئه و بهینه ی که له «سیاحه» بوویت بۆت لیک بدریته وه، له ژیریشیه وه دنووسم دهشی ئه نجمه نی سهرکردایه تی... تیکرایی ئه و موده تانه به «خدمه» حیساب بکات. که خزمه ته که ی وه ها لیک درایه وه حه قی سه د دیناری هه بوو. ئه و مسوده ده کاغه زه ی وهرگرت و دوا ی چه ند رۆژیک فه رمانی ئه نجمه ن هات به دیارکردنی مانگانه ی عهگيد به سه د دینار.

ئه ندامیکی مه جلیسی خدمه د. ناجی مه عرووف که سی سالی ئه ندامه تییه که ی به سه ر چوو، بۆی نو ئه نکرایه وه، «نعمان بکر التکریتی» هاته شوینی. ئه م مرۆیه هه تا بلینی مه رد و به وه فا و راسنگۆ بوو. به ر له پتر له بیست سال «مدیر معارف» ی هه ولیر بوو، دۆست و ناسیاوی له کوردان زۆر هه بوون، له گه ل من به زوویی بووه براده ر. هه تا له مه جلیس خدمه بووم هه موو نیوه رۆیان منی ده گه یانده وه ماله که م. خواش بۇ منی رینکخست له چاکه ی ئه ودا چه ندیکی ماستی کورده واریم بۇ ده هات به شی ئه و م به تیزی بۇ جودا ده کرده وه. ده یگوت له هه موو خواردنیکم پی خوشتره، چه ندیشم پی خوش بوو که بیه روا داوای ده کرد که ئه گه ر پری ژیر ئیستیکانیش بیت پشکی خۆی ده ویت. هه لبه ت پیاوه تییه که ی ئه و له ماسته که ی من گه لیک به ولاوه تر بوو، به لام دلدانه وه یه کی بجوکی تیدا بوو.

قەسەيەكەش بۆ دز بکەين (کە خۆمم)، لە ماوەی هەژدە ساڵدا کە بەسەر پێنوەندی نەمانم بە مەجلیسی خەمەو تێپەرپووە من بەردەوامم لەسەر کارەکەي خۆم و هەر قەرزداریشم...⁷²

ئەندامێکی دیکەمان «فريد علي غالب» تەقاعود کرا، لێوا «طه الشخيلي» مدیری شورتەي عام لە جینگەي دامەزرا. ئەمیشیان مرۆپەکی زۆر بە حورمەت بوو، شەھادەي حوقوقی وەرگرتبوو خەزی لە ژيانی مەدەنی پتر دەکرد تا خەمەتي چەکدار، دەمیکەش بوو شناساییم لەگەڵی هەبوو. بە هاتنی ئەو دوو ئەندامە نوێیە

⁷² - بەداخەو قەرزدارییە کەم لە هەشتاکاندا بە مەرگی «نعمان بکر» کوتایی هات، وەرەورده دنیاکەشی وەها گۆرا ماست بە رەھایی نەگاتە بەغدا. لە بیرەوهری ئەم مەردە بەوفايە دوو رووداوی عادەتي زیندە بچوو ک دەگیرمەو پێنوەندی هەبە لەگەڵ نەریتیکی کۆن: روژیکي پینجشەمۆ کە بەبە کەووە چووینە ناو ئۆتۆموبیلە کەي بۆ گەرانهوهری بەرەو مألمان دواي دەوامی رەسمی، لە پر پزمی، من گوتم «یا حفيظ!» گوتي وادیارە بەرانبەر پزمین بەدیینیت، گوتم زۆر جارن، ریکەوت بیت و شتی دیکە بیت پێوهم دیتوو، بەلام هەر ئەوێە خەزی لی ناکەم نەک بە هەندی هەلدەگرم...

هاتین هەتا لە دیجلە پەرینەو و لە چوارریانی لای کوشکی جەمھووری نعمان گوتي ئەھا! وەلا دەبی بگەرینەووە بۆ مەجلیس، کۆرە کەم ئەزموونی لە پینشە کتینیکم بۆ خواستۆتەو و لە بیرم چوو لەگەڵ خۆمیدا بھینم، سەبیش جومعەيە ئەگەر بۆی نەگەرینەووە کەلکی پێو نامینێ... ئنجا هاتە سەر هیندەي کە سەیری بە پزمینە کە بیتەو، کە مەشوورە دەبی سەبری لەسەر بگیری.

جاریکی دیکەش لە هاتنەوهمان بەرەو مال سی بەشی رینگەمان بری بوو، لەنکاو نعمان پزمی، ئەمجارەیان خۆي گوتي یاخافظ! خویتنەري بەریز و ئازیز بەو پێنوەندیە پاک و پیروزی نیوان ئێو و مندا سویند دەخۆم دەوری دووسەد مەتریک رویشتین کابرایەکی جلکی سەربازی عەسکەري لەبەر کە رینوار بوو بەسەر سنووری نیوان دوو لایەنی شەقامە کەووە دەرۆیشت، لە زارکی شەقامیکي فەرعی کە دەهاتەو تیکەل بە رینبازی ئیمە بیت لیمان بوو بە «شرطي مرور» و تەنها ئیمەي راگرت بۆ چەند پشوویە ک و ئنجا رینگەي داین برۆین. تۆ بلی خدری زیندە بوو، ورینە بوو، ئەفسانە بوو، یان کابرا شینت و ویت بوو... ئەمجارەیان بەراستی نعمان و منیش زۆر بە زیادەوہ سەرمان لەو ریکەوتە سورما چونکە شتیک بوو کە نەدەشیا روو بدات.

هیچ باری ته‌بایی و هاریکاری و گه‌شهی دانیشته‌کانمان و شینوازی ئیشمان دانه‌لنگا، بگره له بارتریش بوو.

سالی ۱۹۶۸ مان گه‌یاندە کژی بارانه‌ی پاییز، رهمه‌زانیش رووی لی ناین. من به رۆژوووان ئازام و تاقه‌تم پی کهم ناکات، سه‌یریش له‌وه‌دایه هه‌تا به سالی‌شدا ده‌چووم خۆگرتنم بۆ رۆژوووان زیادی ده‌کرد. له ۱۹۸۵ تیکرایی رۆژوووه‌کانم به هی رهمه‌زانه‌وه گه‌یشته ۲۰۱ رۆژ. له‌و سه‌ره‌تایانه‌ی رهمه‌زاندا له کۆیه خه‌به‌ر هات که هه‌ندیک له چه‌که‌ه‌لگرانی حکومه‌تی به بۆنه‌ی کاره‌ساتیکه‌وه که له به‌هاری تینه‌ریودا برینی خستبووه دلایانه‌وه خه‌لکی بیگونا‌هیان ته‌نگه‌تاو ده‌کرد. به‌ریکه‌وت ئهم قسه‌یه‌م لای نعمان تکریتی درکاند. گوتی ئه‌گه‌ر هه‌ز به‌کیت ده‌چینه لای هه‌ماد شه‌هاب ئه‌ندامی ئه‌وسای ئه‌نجومه‌نی سه‌رکردایه‌تی شو‌رش و مه‌سه‌له‌ی تینیگه‌یه‌نه. هه‌ماد شه‌هاب کۆره خالی یان کۆره پووری نعمان تکریتی بوو. خولاسه‌ خا‌لۆزا و پوورزای یه‌کدی بوون. رایه‌که‌م په‌سه‌ند کرد.

سبه‌ی پاش ده‌وامی ئه‌نجومه‌ن هه‌ر دوو‌کمان چوینه لای هه‌ماد له وه‌زاره‌تی دیفاع که ئه‌و دایه‌ره‌که‌ی له‌وئ بوو به وه‌زیفه‌ی «قائد موقع بغداد». چه‌ندیکی خه‌یا‌ل به‌کیت به خیری هیناین و له‌هه‌ده‌ده‌ر مو‌جامه‌له‌ی له‌گه‌ل کردم «مان‌قبل هال‌العزلة منک... مقامک محفوظ...» و چه‌ندین شتیکی دیکه‌ی به‌ولای ئهم جۆره قسانه‌شی کرد. پیم گوت «أبو‌رعد» من هاتووم بۆ رجا‌یه‌ک و هیچی دیکه‌م له خه‌یا‌لدا نییه... به زه‌حمه‌ت رووی قسانم پی وه‌رگنایه سه‌ر رجا‌یه‌که‌م. که تینم گه‌یاند یه‌کسه‌ر داوای کرد قائد فرقه‌ی دووی که‌رکووکی به ته‌له‌فۆن بۆ وه‌ر‌بگرن. ئنجا گوتی، هه‌ر ئیستا ته‌یاره‌یه‌کت بۆ په‌یدا ده‌که‌م بته‌باته که‌رکووک، له‌گه‌ل قائد فرقه به کۆپته‌ر برۆن بۆ کۆین، هه‌رچی ئاره‌زۆته ئه‌وه ده‌کری. گوتم له‌گه‌ل سپاسم، به من نا‌کری سه‌فه‌ری ئه‌وتۆیی به‌که‌م... هه‌رچی هه‌یه قائد ده‌توانی بی‌کات... خولاسه‌ خۆم له‌م عه‌نقه‌ره‌یه دزیه‌وه. چه‌ند سه‌یره من و قائد فرقه به کۆپته‌ر له حامیه‌ی کۆیه دابه‌زین بۆ چاره‌سه‌رکردنی ناله‌باریه‌کی کۆمه‌له‌یه‌کی چه‌کداری حکومه‌تی ده‌یکه‌ن، وه‌ک عادل ئیمام گوتی، «دی تبقی انتیکه‌!!».

له‌و قسانه بووینه‌وه و قائد فرقه‌یان بۆ وه‌رگرت که ئه‌وسا مایکرو‌بی‌ف په‌یدا نه‌بوو. به شینوه‌یه‌کی «قطعی» تینی گه‌یاند که رپی چ که‌سێک نه‌دری

دهستدریژی له خهلق بکات... ئینجا بای دایه وه سهر مهسه لهی هه رای کوردان. گوتی فلان! ئیمه له راستی و بیروباوهی بهرژه و هندنامیزت دلنیاين. من به ناوی «ئهنجومه نی سهرکردایه تی شوپش» وه ده لیم، کاغه زیکی سپی دههینین ههر پینج ئهندامی سهرکردایه تی له ژیره وه ئیمزای ده کهین تۆ به حوقوقی کوردی پر بکه وه و بیبه لای کوردان و ئهوانی پین رازی بکه و هه را نه مینن.

حه مهاد به هه موو دلپه وه قسه ی ده کرد. من له قوولتره وه سهیری دیمه نیکم ده کرد که ههفت سال به سهر ته قینه وهیدا تینه ریوه و شریته ی به زۆر لایاندا راهیشته وه. ئنجا منیکی پینوه ندیم به دل و دهروونی خۆم نه بیت به که سه وه و به ههچ لایه نیکه وه نه بیت و به ته ماش نه بم فیل و درۆ له گه ل که سدا بکه م، چۆن دهشی بچه ژیر باری کیشه یه کی که له وانه یه له ههر ههنگاو یکدا چهند درۆی تیدا بکریت و چهند دهستی لاوه کیکی بۆ بیت و چهند ته پکه ی خۆمالیی له ههردوو لاوه بۆ ساز بدریت؟ به هه موو توانامه وه ویستم له و ته کلیفه خۆم بدزمه وه. چهند کردم فایده ی نه بوو، گوتی له «قه سری جمهور ی» کۆبوونه وه یه که ده کهین. سبه ی ئیواره دوا ی فتار ئۆتۆمبیلی تاییه ت به خزی هه نارد به دوامدا، چوومه قه سر... به یه که وه سه رکه وتین له کۆریدۆریک سه رۆک کۆمار پیمان گه یشت، تۆ خۆش و من خوشیکی له گه لدا کردم... که چووین بۆ ژووره که ی هه مهاد دیتیم «عه بدولا سه لووم سامه پرائی - عبدالله سلوم السامرائی» چاوه نۆزم ده کات... (دواتر عه بدولا پینی گوتم، له نا کاو پینم گوترا که بینم بۆ وتووێژ کردن له گه لت ههچم حازر نه کردبوو).

له گه ل ئه و و سه عدوون غینان چهند رۆژیک دیده نی و هاتوچزی بینه سودمان کرد، تینیدا سه غله ت بووم... چهن دئ له ئۆتۆمبیلی هه مهاددا به لای عه سکه رانه وه ره ت ده بووم سونگی تاق ده وه ستان تومه ز وه کوو که وای مه لا، سلاو یان بۆ ئۆتۆمبیله که ده کرد... سه عدوون گوتی من و تۆ زووتر یه کترمان دیتوه. من به بیرم نه ده هات که ی و چۆن و له کوئ، به لام نه شمده گوت له بیرم نه ماوه. هه تا خزی گوتی هاوینی ۱۹۶۶ که چووینه ئاههنگی ۲۲ ی یولیژ له قاهیره من زاپت بووم له گه لتان بووم.

ههروهک له پر ئه م پینوه ندیه دهستی پین کرد ههروه ها له پر برایه وه. ئه وسا نه مزانی ئه م رهحمه ته له کوئوه بۆم هات، مه به ست رهحمه تی برانی پینوه ندیه که یه.

گهشتی ژيانم

دواى يهك دوو سال له «عهبدولا سهلووم سامه پائى» م پرسى چى بوو ودها له ناکاو خاموشى کردن؟ گوتى چه پييه کان بوون به ئالقهى پيوه ندى. حيزبش ئهوانى مسؤگه رتر زانى... راستييه که شى ههروهها بوو چ له پرووى دهسه لاتوه بيت و چ له پرووى پشتبهستن بيت به ههوله کهى ناشتى نانهوه چونکه تاکيک له کوئ و حيزبيک له کوئ که ئينته رناشنال دوستى بيت!

من ئهم مهسه له يه م لای هه ندى برادر باس کرد و گوتم کاغه زى سبى ئيمزا کردن له ناوتويزى قساندا بوو... گوتيان بۆچى قبولت نه کرد؟ گوتم سياست به بهريه وه هيه ئهم کاغه زه سپييه ئيمزا کراوه له لايهن ئه نجومه تى سه رکرايه تى شوپش رۆژهک له رۆژان، به پنى مه سه له تى سياسى، بيته هوى سزا و چه کمه سه رى که سىکى بوى ئيمزا کراوه.

له و سالانه دا مه کته بى سياسى پنى درا رۆژنامه ي «النور» ده ر بچوئيت و رده و رده ش په ره به چالاکيه کانى بستينيت...

بى ئه وه ي رۆژ و مانگى بزائم ديدنه کم له «ناظم گزار» ي مدير ئه من عامى مه شوور بۆ رېک خرا... من نه ناظم -م ديتبوو نه هيچ به خه ياليشمدا ده هات بيبنم، په نگه له سالى ۱۹۶۹ بوو بيت که ودها په سه ند کرا بۆ به رژه وه ندى که سانىکى تووشى ته نگانه ده بن بچمه لای ناظم که خۆيشى ده ر بېرېبوو خه ز به ديتتم ده کات. پيشنيزا که له دوستى خۆيه وه بوو که منيش ئه و دوسته يم ده ناسى. پاش مه غريبىک له گه ل ئه و دوستى چووينه لای. به ينىکى مه يله و دريژ به قسانه وه خه رىک بووين. له پيشه وه به موجه له وده يا به مه به ست گوتى «بعد مانقبل منک هذا الاعتزال لازم تكون بالطلیعة...» له بيرم نه ماوه ده قى قسه کانم چى بووه، به لام هه ر ئه وه بووه که وا (بى نيازى توو په کردنى و بى جوابى سه لى) هه موو دلسۆزىک ئاماده ي خزمه ته له و مه يدا نه ي تيندا مه علانه... ودها رېککه وت له ئاست قسه يه کى نوکته ئاميزى مندا گرژييه وه، گرژينه وه که شى بوو به دوو جار، برادره که ي که له گه لىمدا بوو. گوتى. په نگه ئه مه يه که م جار بى له گه ل ميان گرژييه ته وه... به هه ر حال چى دىکه ي به دوا دا نه هات و نه مديته وه و ليم نه بيهسته وه...

له کۆتايی ۱۹۶۹ سنی سالفی ئەندامه‌تیم له مه‌جلیس خدمه به‌سه‌ر ده‌چوو. ده‌بوو له‌لایه‌ن وه‌زیری مالییه‌وه ته‌رشیح بکړیم بۆ نوێیوونه‌وه‌ی ئەندامه‌تیم ئنجا ئەنجومه‌نی سه‌رکردایه‌تی... موافقه‌ بکات و مه‌رسوومی بۆ ده‌ربچیت. راستیه‌که‌ی چ رێبازی کرایه‌وه‌م له پیندا نه‌بوو هه‌ولی بده‌م، زۆریش پنیوستیم به‌و وه‌زیفه‌یه هه‌بوو چونکه پنی ده‌ژيام... وه‌ها ریککه‌وت تازیه‌یه‌کی ره‌سمی هاته پینش. له شویننکی کرایه‌وه‌ بۆی دانیشن. به پینشیا‌زی نعمان به‌کر به‌یه‌که‌وه چوینه تازیه‌که. پینچ که‌س له حیزبیه به‌رزه‌کان پرسه‌یان له خه‌لق وه‌رده‌گرت، چواره‌میان عه‌بدولا سه‌لووم بوو که ئەوسا وه‌زیری ئیعلام بوو. که له هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌دا تۆقه‌مان له‌گه‌ل پرسه‌گێزه‌کان ده‌کرد کاتی گه‌یشتمه عه‌بدولا، له ده‌ست گوشیندا گوتی. «ماحد یشوفک» گوتم «اجیک فی الفرصة...».

دوو سنی بۆ‌زی پین چوو ئنجا سه‌رم لی دا. خوا هه‌لناگرتی به زیاده‌وه به خیری هینام. هه‌ل بوو باسی نوێ کردنه‌وه‌ی ئەندامه‌تیم له‌گه‌لی کرد. یه‌کسه‌ر ته‌له‌فونی له‌گه‌ل ریکخه‌ری کۆبوونه‌وه‌کانی ئەنجومه‌نی سه‌رکردایه‌تی... کرد. که مه‌سه‌له‌ی ئەندامه‌تی مه‌سه‌وود محمه‌د بخاته لیسته‌ی کاره‌کانی ئەوه‌وه. پینم گوت ده‌بین مالییه ته‌رشیح بکات! یه‌کسه‌ر له‌گه‌ل وه‌زیری مالییه قسه‌ی کرد که هه‌ر ئیستا ته‌رشیحی فلانه که‌س ده‌نووسیت بۆ ئەنجومه‌نی سه‌رکردایه‌تی... جاری ته‌واویکی مابوو ئەندامه‌تیم به‌سه‌ر بچیت بۆم نوێ کرایه‌وه. له سپاسدا بۆم نووسی، که هه‌وه‌ل جار ویستم به ته‌له‌فون قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌م، به‌لام دیتم نووسین به‌رده‌وامه و ناچیته‌وه هه‌رچی قسه‌یه «یتصل وجوده بعده».

له مه‌جلیسی خدمه که «ناجی عیسی الخلف» ته‌قاعود کرا «خه‌یری ئەلراوی - خیری الراوی» هاته جینی. مرۆیه‌کی به‌عسی بوو، هه‌موو که‌س وه‌های زانی هاتوه بۆ ره‌قساندنی ئەنجومه‌ن به‌پینی سیاسه‌تی حیزب. ئەویش ده‌مودووی جودا بوو له ئەندامی عاده‌تی، پتر به لای رادیکالیزمدا ده‌بۆوه. له مه‌جلیس ئەو مه‌ئموورانه‌ی له دنیا به په‌له بوون ده‌وریان لی دا ده‌تگوت چاره‌نۆرن گۆشتی قوربانی بیه‌شریته‌وه. له نه‌شاره‌زاییه‌وه وه‌ها ده‌بوو هه‌له‌ه‌ستی له‌گه‌ل قانون و ته‌قالیدی ئەنجومه‌ن ریک نه‌ده‌که‌وت. سه‌رۆکی ئەنجومه‌ن «مشکور ابو طیبخ» ئیجازه‌ی به‌ خۆی دا و له ماله‌وه پالی لی داوه. من که ئەندامی هه‌ره کۆن بووم، بووم به جیگیری... ماینه‌وه

چوار کەس. بئ ئه وهی هه ناسه م سوار بئت زۆر به ئاسانی له ههر مه سه له یه کی بیرو را ی ئه ندامان جودا بوا یه ده مخسته ده نگ دانه وه. به پئی قانون ئه گهر ده نگه کان پئکه لیه ک بوونایه ئه و لایه نه ی ده نگ ی سه رۆکی له گه لدا یه ده بوو به زۆرینه... نعمان به کر بئ سئودوو له گه ل مندا بوو. دواتر ساغ بۆوه ئه م کابرایه هیچی له دلدا نه بوو، زۆریش دلساف و نیازخاوین بوو، ته نانه ت له گئرا نه وه ی موه زه فی کوردی مه فسول بۆ وه زیفه یان له من گهرمو گو پتر بوو، ده یگوت پئی ناوئ له کەس بپرسین یه کسه ر بیانگئیرینه وه، ههرچی بریاری حکومه ت ئه وه بوو له دایه رکانیان بپرسئ ئایا له سه ر چی فه سل کراون.

من بیرو پام ئه وه بووه، ههر مه سه له یه کی هۆی فه سل تئیدا ئاشکرایه، پرسینی ناوئ، یه کئک له و کورده فه سلکراوانه ی که «مه جلیسی وزه را» بریاری دابوو له سه ر گئرا نه وه ی بۆ وه زیفه که ی، ئه نجومه ن ده یه ویست له دایه ره که ی بپرسیت بۆچی ده رکراوه. من ده مگوت وه هامان دانا وه لام هاته وه که له بهر سه ره سه ریه تی ده رکراوه، تۆ بلئی دایه ره که ی رپی ئه وه ی هه بی ئه نجومه نی وزه را به درۆ بخته وه؟ له فایله که ی ته قریریک هه بوو ده لی کابرا عاره ق ده خواته وه گۆیا ئه مه گومان ده خاته سلو وکیه وه. گوتم له بریاری فه سل باسی عاره ق نییه، خۆ له م مه جلیسه ئه ندام هه یه عاره ق ده خواته وه، موه زه فه کانمان زۆریان ده یخۆنه وه، که سی له سه ر فه سل کراوه؟ فایده ی نه بوو ههر پرسییان به لام چاک بوو وه لام هاته وه که له سه ر کوردا یه تی فه سل بووه... رۆتینه په رستی که مه نتیق ده کوژیت ده بیته ده جال په رستی!

له مه رحووم «بورهان جاف» م زانی که براده ری خه یری ئه لراوی بوو، هه تا بلئی پاشه مله باسی منی به چاکه کردبوو، گو تبووی فلانه که س «علامه» یه نه عه للامه ش بووم و نه هیچ، تومه ز که مه لا له دئ نه ما که له شیر پئی ده گو تری بلقاسم.

سه رۆکی ئه نجومه ن ۲۵ رۆژان له ماله وه مایه وه، ئه حمه د حه سه ن ئه لبه کر به دوایدا هه نارد و دلی ته مین کرد که به ئازادی ته واوه وه ده سه لات ی وه زیفه ی خۆی به کار به یتیت و حیزبی به عس چ نیازی نییه ده ست له کاروباری مه جلیسی خدمه

بدات، ئنجا هاته وه سهر وه زيفه كهی. منیش وه كاله تینکی بیگهر دم له و رۆژانه دا به سهر برد.

كۆمه لهی مه كته بی سیاسی كه وتنه چالاکی بۆ جی له ق كردن به چه كداران، زۆریش له و مهیدانه تینه لكشین و گهلێك وه لاتیان هینایه وه ژیر دهسه لاتی خۆیان... به داخه وه گولله یه کی كۆیرانه له نزیک دهر به ندی سهنگه سهر به بهری مه رگه وه «عەلی عەباساغا» ی پینكا و كوشتی... مه كته بی سیاسی له و په ری هه لستدا بوو كه وتینه سالی ۱۹۷۰- پۆده ریه كان له گه ل خاله جنید و (وابزانم خاله خدریشم) هاتیبونه به غدا و حكومهت به گهرمی وه ریگرتن، ته نانهت سه رۆك كۆمار به خالمی گوتبوو كه به ئهركی ئه و ده بی بچیته هه ج. هاتنیان بۆ به غدا به پرسى من نه بوو، ئه وانیش چه كیان هه لنه گرتبوو، ته مایه کی هه بوو به ته عویزی زه ره رینکی سووتان و دهر به دهری لییان كه وتبوو. ئه وان له گه رمه ی مه رچه با ی قه سر و حكومهت بوون، به یانی یازده ی ئازار دهر چوو. من به خاله كانم گوت بچنه وه مالی خۆیان دابنیشن و خه یالی ئه و چه ند رۆژه له بیرى خۆیان دهر بکه ن... وه هاشیان کرد.

من تا ئه م ده مه ی نیسانی ۱۹۸۸ نه مزانی هۆی گۆرانی سیاسه تی حكومهت، تا ئه وه ی به ته قله لیدان حیساب بکړیت، چی بوو! قسه ی له م و له وم زۆر بیستوه به لام له ئاست رووداوه كه كورت ده هیتن. هه رچی سه غله تی هه بوو به حكومه ته وه نه بوو، جه یش هه سا بۆوه. به ئاسانیش ناچیته عه قله وه ترسی ده سه لات په یدا کردنی مه كته بی سیاسی به خزی و ئایدیۆلۆجی ره گ داکوتایه وه به عرسی خستیت به سهر سیاسه تگۆری، چونكه وه ها پێ ده چی بهر له ئه وه ی مه كته بی سیاسی سه ركه وتنه كانی دژ به چه كداران به ینیت به دی حكومهت خه ریکی سیاسه تینکی وه ها بوو بکیشیته وه بۆ به یانی ئازار، خۆ ئه و ته رزه به یانه و ریکه وتنیکى به دوا یدا هات کاری رۆژیک و دوان نییه.

به ر له چه ند لا په ره یه ک بزم گیرایته وه كه له کۆتایی سالی ۱۹۶۸ قسه له گه ل مندا کرا و منیان به جی هینشت، بۆ لایه نینکی دیکه چوون. خه لک به گشتی چه ند قسه ی عاده ئی قوت ده کهن به ته فسیری شتی گرنگ و لینی ده بنه وه، كه قسه کهش پسۆک بوو گرینی ده ده نه وه. من ئه و ته بیاته م نییه، كه شتیکم بۆ قووت نه درا قووتی ناده م.

به يانی نازار و شاههنگه کانی به دوايدا هات و جموجوولینکی ئه و خهلقه ی دهوړوژاند که موزور منی نه گرتة وه. نه مه رجه بایه ک، نه داوه تیک، نه ته له فونیک له هیچ که سیک و هیچ لایه نیکه وه بوم نه هات. به دل له و بینه شییه حه سایه وه بوم به لام له لیکدانه وه دا حه زم نه ده کرد که سانیکی کاروباری کوردایه تی هه لده سه نگیتن، وه ها کورت بین بن، چونکه هه تا کورد ده گاته روظینکی مرؤی وه کوو من به لاوه ده نیت ده بی زور قوناغی گرنگی تیپه راند بیت. سه ره پای ئه مه من به دریزایی ئه و روظگارانه ی که نزیکوونه وه له و که سانه ی ئیستا مه رجه با ناکه ن له زهره ر به ولاوه ی تیدا نه بوو هه میشه پییانه وه خه ریکاوم و په رۆشداریان بوم.

له نمونه دا ده لیم ئه و روظه ی ۳۰/۶/۱۹۶۶ که به یانی ئینقیلابی دوه می عارف عه بدولر ه زقاق خویندرایه وه، هه نیردراوی چه کداران له به غدا بوو، روظی پیشتی به یانی ۲۹ ی حوزیران بؤ ریککه وتن له لایه ن د. عه بدولر حمان به زازا وه خویندرابؤ وه. ئا له و باره دا که نه یانده زانی ئه گه ر ئینقیلاب سه رکه ویت چاره نووسی ئه وان چی ده بیت، ته له فونیان بؤ هه ندی که سی پینشرو ی کوردایه تی به غدا کرد بوو په نایان بدن له ماله که ی خویان، نه یانسه لماند بوو، من ته له فونم بؤ ئه و که سانه کرد که له «القصر الاخضر» دابه زیبوون تا ئه گه ر هه سستی خه تریک ده که ن بیته ماله که ی من... ئه مه ده لیم نه ک به مه دحی خوم یاخود سه رشکین کردنی که س چونکه نه له منه وه پاله وانه تی هه بوو نه له و که سانه شدا - که له خویان و مال و مندالیان ترسان - عه بییک به ده ری دابوو. خه لق حه قیه تی په رۆشی خویان بیت. من مه به ستم ئه وه یه بلیم که دوا ی دوو سال دنیا ده بیته شامی شه ریف ده بوو ئه و میوانانه ی ده می ترسی ۱۹۶۶ رابوردوو له بیر خویان نه به نه وه.

له ژياندا گه لیک حاله تی ئه و تویم دیتووه که کابرایه کم پی گه یشتووه مه رجه با ی نه کردووه وه هام زانیوه نامناسیت، که چی دوا ی چه ند سالیک که ناوم که وتوته کووچه و بازاره وه ده بینم هه مان کابرا هیتده م شاره زایه بؤ شه شه م پشیتشم ده چیته وه و جزراجور خه به راتی باوکم و باپیومی لایه. من له مه دا په رۆشی خوم نییه چونکه به مه رجه با ی لابه لایی نه زیاد ده کم نه که م، من په رۆشی «مرؤ» مه که بیلزوم ده رگه ی برایه تی له رووی خه لق ده به سستی.

له تهره به مدامه ههيه وینهی ههره لیڼ و مۆن، ههیشه زیډه گهش. لهو رۆژانهی «مهجلیسی خدمه» م، پنیوست داخوازی کرد بچمه لای وهزیری ئیعلام، که ئهوسا د. مالک دوهان ئهلهحهسه ن بوو. من ئهم پیاوهم نه دیتوو. ههلبهت بیڤر له زی نادهم لینی بپه پمهوه. داوام له مامۆستا ئیحسان شیرزاد کرد- ئهوسا وهزیری به له دیات بوو لهو وهزارهتهی که عهبدولرهمان عارف خۆی سه رهک وهزیران بوو- که ژوانیکم بۆ له وهزیری ئیعلام وهرگریت، دواي چاره کیک مامۆستا ئیحسان گوتی سبهی سهعات ههشت چاوه نۆڤت ده بی. من له سهعات ههشت چاره کیک کهم گهیشتمه ژووری خاتون سکرته ره کهی، سهلامم کرد وهلامی نه دامه وه. نه شیگوت به خیر بیت. کابرایه کی لا بوو قاوهی دهخواره وه، ههلبهت قاوه و چایه ی بۆ من داوا نه کرد... دواي که میک پیم گوت من له خۆوه نه هاتووم. وهزیریک پنی گوتووم که وهزیری ئیعلام له سهعات ههشت ده مینیت. وهزیر گهیشتمه ژووره کهی. خاتون چووه ژووره که وه، پاش دهقیقه که هاته وه لای خۆمان گوتی. وهزیر عوزر دههینیته وه ناتوانی بتبینی، هه لستم گه پامه وه دایه ره ی خۆم.

کاک ئیحسان لیمی پرسی دیتنت له گه ل وهزیری ئیعلام چۆن بوو... گوتم نه یهینشت بچمه لای... گوتی ئیهانه ی تۆی نه کردوه هی منی کردوه... پاش نیو سهعاتیک ته له فۆنی کرده وه که له بهرده می شایه دان چی پی گوتوه و پی کردوه، وهزیری ئیعلام سویند دهخوات که سکرته ر تینی نه گه یاندوه ههر ئیستاش قسه ت له گه لدا دهکات و دهشیه وئ بیته لات. دواي دوو دهقیقه ته له فۆن لینی دا خاتون سکرته ر گوتی، «سیاده الوزیر» دهیه وئ قسه بکات و دهستیشی کرد به خۆپه پاندنه وه که وا به و هینده سویند و قورئانه تیم گه یاندوه کئ هاتوه و چۆن هاتوه. گوتم خاتون سهلامم کرد وهلامت نه دایه وه، نه تگوت به خیر بیت، لهو قسانه دا بووین وهزیر هاته خه ت یه کسه ر که وته عوزرخوازی و «هذ المسخمة الوجهة ما فهمتني و... و» ههر ئیسته دیمه لات. گوتم «سیاده الوزیر» هاتنت بیلزوومه، چ گله بيشم لیت نییه چونکه تۆ خۆت راپه وهی رهفتاری خۆت هه لپژاردوه، من گله بيم له خۆمه که گهیشتمه ئهم عومره نه مزانی گهیشتمی یه کیکی وهکوو خۆم بۆ لای یه کیکی وهکوو تۆ واسیتیه کی به هیزتری ده وئ له وهزیریک... ههر هه تا بیده سه لاتانی ئهم ولاته تووشی هه لوهستی وه ها عه بیدار نه کهم ده رگام کردوته وه بۆ «کل من هب و دب من رواندز الی الفاو» بی سکرته ر و بی ئیستیعلامات و بی ده رگه لی دان...

چەنديكى ويستى كەلينيڭ بىكەتوۋە بۇ ئاشتىوۋنەوۋە رېم نەدا. ھەر نەبى لەبەر ئەوۋە
كە من ئادەمىزادىك بووم سەرم بە دەرگەى وەزىرىكى ولاتى خۇمدا گرت. چ دەبوو
رېزى نەشكاندېام... ئەم جىھانى سىنەمە كەنگى شەيتانى پى پىدەكەنى!

رۇژنامەى «تەئاخى - التآخى» كە لە سەرەتاكانى ھەفتاۋە دەرەتەتەى دا و سى
گوتارم تىدا بلأو كەدەوۋە بە ناۋى «واقعي»... پىبەپى لە گوتارىكەوۋە بۇ يەككى
دىكە تىنەلدەكشىم. خەلقىكى زۇرىش چاۋە چاۋەى بوون، ھەمووشيان زانىيان من
نووسەريانم. ھىندىكىيان بە تەلەفۇن و ھىندىكىيان بە سەرلىدان پىرۇزبايى يان لى
كردم. گوتارى چوارەم بە لای خۇمەوۋە شتىك بوو تا ئەو دەمە ویتەى ئەوم
نەنووسىبوو، داخەكەم «تەئاخى» تەقىەى كرد لە بلأوكردنەوۋەى... داخى دوەم
ئەوۋەى كە نوسخەم لى نەپاراستوۋە با بلىم نوسخەى كە ھەبوو لىم بزر بوو...
ئەمە دوەم خەسارەى پاش نەمانى نوسخەى «تحية الشهداء»ى نەورۇزى ۱۹۴۹ كە
لىم دەكەوۋىت و جىگەشى پى ناپىتەوۋە.

دەشتى تەجرەبەى من لە نووسىن جودا بى لە ھى تۇ وەيا لە ئەوانەى خامە بە
دەستیانەوۋە وەكوو بلوۋىرى بلوۋىرژەنە ھەر لىى داواكرا بىن بە بلوۋىرەوۋە دەنىت،
ئەوۋىش بەپى كە لىى داوا دەكرى خامە لەسەر كاغەز دەگىزى، من لە نووسىنى
خەست ھەتا دەرروونم نەكوۋىت ھىچى وەھام بۇ نانوسرىت كەلكى پىوۋە بىت،
بارتەقاي سەرکردنى كەفوكولى ھەناۋى پەنگ خواردوو بە ژان و ژوارى مەراق
ھىز و پىز و بېشت و ئارايىشت لە پلووسكى قەلەم تاقگە دەبەستى، وەھاش بووۋە
كە زۇر رۇچووم لەو لىكدانەوانەى وەك زىرەخەونيان لى دىت و پىتر دەبنە شەبەنگ
لەوۋەى زادەى مەنتىقى بە كىشانە و پىوانە بن. ھەستم كردوۋە بە لىك ترازانى
شەخسىەتى ھۇشيارم و شەخسىەتى ھەستيارم، قەلەمىش دەكەوۋىتە پەنجەى
ھەستەوۋە و تەرجەمەى خوتخوتەى ھۇش دەكات.

جوانكارى لە نووسىندا مەلۇتكە شىرمژى ئەو بارە خز و لەقەى كشت و سلە...
ھەر نەبى بەرداشى من ھەتا گەرم رانەبى ئاردى ورد ناھارى. مامۇستا ھەمە
سەعید خەفاف لە شارەزايى خۇيەوۋە بەو نووسىنانەى لە رۇژنامە و گۇقارى
جىگەپەكى وەكوو بەرىتانيا دەرەچىت گوتى، گوتارى سىنەمت كە لە «تەئاخى»ى
ئەو سالە دەرچوو لە رېزى ھەرە پىشەوۋەى نووسىنى سىياسى ئەوروپا دىت،

ياخود گوتی له پیکاری تهو نووسینانه دایه. له نرخاندنی مزه شه وه گوتی. که متر له ۲۵۰ دینار بهو گوتاره نادریت (۲۵۰ دیناری ۱۹۷۰...) ده سا ۲۵۰ فلس و یه ک فلسیشم پښ نه گه یشت. ته مه ده لیم به مه بهستی پوونکردنه وهی گۆشه یه کی نابهرچاوی ژیان و گوزهران و به سهربردنه وه نه ک بو خو هه لدانه وه. ههرچند له و حیکایهت گیرانه وه یه دا خو هه لدانه وه په یدایه خو وه ک پښه کاله نییه له دوی بهرمه شکه بگیریت و هه لگیریت و کهس نه بیینیت.

دواي به یانی بازار مه رسووم دهرچوو به دامه زرانندی «مجمع علمي کړدي». لایه نی شهرم و شکو وه های کرد که کومه له ی سهرپه رشتیکه ری دهرهیتانی مه رسوومه که له کورده کان براچو وکه یی «مجمع کړدي» له ئاست «مجمع عراقی» دا به دهر بداته وه له وه دا که پاداشی سالانه ی سهرۆکایه تی و ته ندامه تی «مجمع کړدي» که متر بڼ له هی عیراقی. سهرۆکی مه جمعه ی عیراقی سالانه ی هه شتسه دینار و ته ندامی عیراقی چوارسه دینار بوو. هی کوردی بو سهرۆک پینجسه دینار و بو ته ندام سینسه دینار سالانه داندرا... له و سالانه ی دواي وام بیسته وه که معاشی مانگانه ی ته ندام له سینسه دیناری تیپه راندوه. لیان پیروز بیت. زور جینگه ی دلخوشیه که پاداش له زیادبووندا بیت ماده م بهرهم له که م بوونه وه دا بیت...!

من یه کیک بووم له ته ندامانی کارای «مجمع کړدي» ویرای وه زیفه م له مه جلیسی خدمه... پښانی سهره تا به ساردی و بیثیشی تیپه ری هه تا «نظام داخلي» داندرا و دیوانی سهرۆکایه تی هه لبریدرا. ماموستا علائه ددین سهرجادی له هوه ل پښه وه که ناوی ته ندامان زاندرا و به مه رسووم بوون به ته ندام ویستی ئیستیقاله بدات. به هه موو باوه روه ده یگوت. یه کیک له و ته ندامانه هی ته وه نییه کهس بتوانی له گه لیدا ری بکات. من و براده ریکی تر به زهمه تیکی زور له و نیازه مان گیرایه وه. ده یگوت. ئیسته باوه رتان به قسه که م نییه دواتر تیده گن چهند له سهر حه قم... قسه که شی راست دهرچوو.

به پښی ژماره یه کی گۆفاری «مجمع کړدي» قانونی مه جمعه له ۲۹/۸/۱۹۷۰ دهرچوو له ۱۷/۳/۱۹۷۱ ته ندامانی دیوانی سهرۆکایه تی له لایه ن ته ندامانی مه جمعه ی عیراقی و کوردیه وه هه لبریدراون. ماموستا ئیحسان شیرزاد بوو به سهرۆک له

سهره تا کانی حوزیرانی ۱۹۷۱. من خزمه تم له مه جلیسی خدمه وه «اعارة» کرا بۆ مه جمه عی کوردی.

مه جمه عی کوردی له دانیشتنیکی دوور و دریتی ئه نجومه نی مه جمه عدا ناوی «کۆری زانیاری کوردی» ی بۆ په سه ند کرا، په سه ند کردنه کهش له وه وه بوو که بریار درا زاراه ی بیگانه ی بۆ به کار نه یه ت بۆیه بوو «ئه کادیمی» به لاهه نرا، له و وشانه ی که به خه یالدا هات «کۆر» له هه مو ان پوخته تر و گورجتر بوو. به گو تار وه لامی ئه و ره خنامه دایه وه که له ناوه که گیرابوو تا ئه وه ی ماموستا توفیق وه بی له به هاری ۱۹۷۹ چوومه لای له لهنده ن پیمی گو ت. وه کوو محامی دیفاعیکی باشت له ناوه که ی کۆر کرد، به لام خزی هه ر رازی نه بوو له ناوه که ی دلشی یه شا که پینشیازی ئه و «ئه نجومه ن» مان په سه ند نه کرد. ئیمه «ئه نجومه ن» مان بۆ «مجلس المجمع - ئه نجومه نی کۆر» دانا، خیره ومه ندیکی زیممه ت شلوق برده بوو یه میشکی ماموستا وه بییه وه گۆیا من له هه موو که سیک پتر دژی ئه و و رایه کانی ئه وم، که چی باوه رم نییه چ کوردیک هینده ی من ئه و مرویه ی به لاهه وه مه زن بوو بیت.

د. که مال مه زه هه یه که م کهس بوو له لایه ن ئه نجومه نی کۆره وه کرا به ئه ندای یازدهمین و ئه مینی گشیی کۆر. پینشتر نه مدیتبوو. له هه وه ل یه کتر دیتته وه دیار بوو دانوومان به یه که وه ده کو لی. ئیعه ره ی خزمه تم بۆ کۆر وه ختیکی بوو که ویرای ئه ندامه تی کارا، بووشم به «ئه ندای ته رخا ن - عضو متفرغ» که بریتییه له وه زیفه، هه رچی ئه ندامه تی رپوته به وه زیفه داناندریت بۆیه بوو که شیا به سیفه تی ئه ندامه تیم له «مجلس الخدمة» ئه ندای کاراش بم له کۆر هه روه هاش زوربه ی ئه ندامه کانی دیکه چونکه له شیخی خال و ئه ندامیکی تر به ولاره، ئه ندامه کانی دیکه هه موو موه زه ف بوون. یه که م دیوانی سه رو کایه تی منی تیدا نه بووم به لام سالیکی برد و نه برد من بووم به نایی یه که می سه روک. د. که مالیش بوو به ئه ندام تیندا. به ده رچوونی مه رسوومی جمهووری له ناوی ئه ندامه کان، یه کیه تی ئه دیبان که زوربه یان سه ربه چه پ بوون هه لپه ژانه ره خنه ی قورس. وه کوو جهنگی خاچه رستان ئه م شه ره به رده وام بوو هه تا خوا حه زی کرد و کۆری زانیاری کوردی له ناودا نه ما، ئیتر له نگه ری داد و چاکه راست راوه ستا و کورد و میله تانی

جيهان به مافه بنه پرتيپه كانيان گهيشتن. ههرا كوژايه وه و دلان ئوقره يان گرت. ئه وه خوش بوو كه جاري كۆر كۆنه بووبۆوه تا بزاندري چاك دهكات يان خراپ، نووسهران كه وتته گياني.

وهك به رهو دوا سهيري ميژووي ئه وه چهند ساله ي پاش ده رچوونم له كۆر دهكهم بهش به حال خزمهت به سه قافهتي كوردی بيت بۆ من تبي خيز بوو كه خانه نشين كرام، چونكه مهشغه له تي كاروباري كۆر كه به شينكي زوري كارگيري و ريكخستن و «كتابكم، كتابنا» و سه ريشه ي رازي كردني ئهم و ئه و و چشتي ئه وتويه كه وا نهك هه ر پنيوهندي به سه قافه ته وه نيبه بگره ريگهش له سه قافهت ده بريته وه جگه له وه ي كه به شينكي نووسينه كانم له هه شتاكاندا له گه ل وه زيفه دا نه ده گونجان، ليزه دا ده شتي بگوتري باري زۆر له باري كۆر بۆ نووسين و به ره مي سه ربه سه قافهت. له خانه نشيندا ده ست ناكه ويت، به تايبه تي كه چاپخانه كه ي له بنه وپاله وه گه وهره ترين ياريد ده ري خياري كردنه له بلاو كردنه وه ي نووسين. قسه كهش له سنووري خويدا راسته ئه گه ر تيبيني گه ليك شتي لاوه كي ناجۆر و رهزا قورس حيسابه كه نه شيونتي. به لام به تيكرابي له لايه ن سوودي سه قافيي خۆمه وه ره ها بوونم له گريكويره ي وه زيفه ياريد ده ريكي گه وره ي ده ست كرانه وه م بوو پتري بۆ تيپنهامه وه له چاپخانه ي بنه وپالمه وه.

بيگومان ئه گه ر وه زعيتكي وه كوو هي كۆرم بۆ ريك بكه ويت به مه رجي نه بووني وه زيفه به ره مه دارتر ده بم له وه ي له ماليكي رهق و ته قدا به ده سه لاتي كه مه وه ئازاديي بپوه زيفه يي به كار به ينم، رهنگه بي تويش وه كوو من بيت به لام من له ته نهايي و ده رنه چوون له ماله وه، بگره له ژووره كه ي خۆم. بيتاقت نابم. هه ر ده لني ته بياتي مندالي كه خۆي به شتي زيده بيقه ر و بيكه لكه وه ده خافليني له مندا مايبته وه، چونكه شتي ئه وتۆ ده مخافليني وه يا سه رنجم ده كيشي به خه ياله وه به ند ناينت.

زۆر جار له ته نهايدا ده مه ته قه له گه ل ناحه زيني خۆم هه لده ستينم. ئنجا چونكه من پتر له و شاره زاي عيب و عاري خۆم هه م باشتر ده توانم خۆم سه غله ت بكه م هه ر چونكه ده شزانم گه ليك زولمي كه به قسه و نووسين ليمي دهكات ده چپته وه بۆ باوه ره چه وته كه ي نهك چلكيني دهرووني (جگه له به عزه كه سانيك كه تيجارهت

بهو ته رزه ناحه زییه وه ده کهن) پتر ماندوو ده بم له پاکانه بۆ خۆ کردن. چونکه ده بی له وتووێژه که دا باوه ربه چه وته که ی بگۆرم ئنجا ته مام هه بی به گۆرانی بیرو پای به رانه برم. سه عاته ها وه ها ده بی به ته نها بیر ده که مه وه له کۆمه لگه ی ئاده می زاد که له دوا رۆژ دا هه موو زاده ی مندالدانی شووشه ی ده سکر دین و که س باوک و دایک و خزمی خۆی نه ناسیت. دایک و باوک مندالیان نه ناسنه وه. ئاخۆ ئه و کۆمه لگه یه چ شکلیکی ده بیت؟ خۆشه و یستنی بی «زایه ند - جنس» چی لی دیته وه؟ ئایا ده شی ئه وسا ره حم ببزوی بۆ مرۆی «قتوپهستی ناو شووشه» وه که ئیستا ره حمان ده بزویت بۆ مه لیک ی بال شکاو؟

به ر له دوو حه فته یه که که ده کاته وه سه ره تای نیسانی ۱۹۸۸، گێر که یه که له سه ر میزی نان خواردنی مه ته به خ ته نگ ی پی هه لچنیم چه ندی خه ریک بیت به خۆرا که که مه وه هه لبه گه ریت و من لینی دوور بخره مه وه ناچار ویستم په نه یه یه کی لی بکه م به پلاری بی ئازار له میزه که ی هه لدیرم که چی پلاره که لووس و لیک نه هات و گێر که که دوو سی سانتیمه تر بانگ لۆزی دا و وه ستا به لام رۆیشتنی وه زه حمه ت که وتبوو. به یه نیک خه ریکی عوزر خوازی بووم له و گێر که یه ئه م ما عوزر نه قه شمه ری. به ئه سپایی خسته سه ر په رۆکی که وه و برمه جیگه یه کی بیخه ته ر به لکوو له وئ شیفای بیت. پاش دوو سی رۆژی دیکه گێر که یه که له هه مان سه رمیز په یدا بۆوه. ئه مجاره یان زارم لی نزیک خسته وه. فووم لی کرد و له میزه که بی ئازار که وه خواره وه. ئنجا ئه گه ر کوپی شووشه بین و به مه کی نه به خنیو بکریین. عوزر بۆ گێر که ده هیتنه وه؟ شه ر و ناشتی و رووتاندنه وه و چه وساندنه وه و ره تاندن و دالده دان و دلاری و... و... چیان لی دیت؟ بازاری بیناوک و سه رای بینایک و کیلگه ی بینرا و کارگه ی بینخوشک چ شیوه ره فته ریان ده بیت.

کۆپی زانیاری کورد که وه چالاکی، له گه ل جیهانی رۆشنیری ده ره وه پێوه ندی مه حکه می په یدا کرد. له زۆر بنگه ی سه قافییه وه نامه و دیاری بی بۆ ده هات. به تابه تی له یه کیه تی سۆفییه ته وه، بایی کتینخانه یه کی کتیب بۆ هات. د. که مال مه زه ره له م مه یدانه دا ده ستینکی بالای هه بوو. جاریکیان وه فدیکی سۆفییه تی به سه رۆکایه تی سه رۆکی ئه کادیمی سۆفییه تی سه ری له به غدا دا، که هاته دیدنه یی کۆپی زانیاری عێراق. د. عه بدو ریزاق مو حیه ددین به دوا ئیمه یدا هه نار د که به شدار بین له و یه کتر

دیتنه دا له گه ل د. که مال مه زه را چو وین. ئیمه به سهر وتووێژدا چو وین. په دهل و به ده لیک بوو بوو. د. عه بدور پزاق قسه ی به خیرهتیا و موحامه له ی ته واو کرد. رنی دا به و خه لقه نوره ی خزی وه ربگری، یه کیک له ئه ندامانی کزی عیراق به راوێژکی گله مه ندانه ی زه قه وه گوئی. له وه ته ی له شهسته کانه وه په یمانی سه قافی له نیوان عیراق و سؤقیه ت به ستراره هه تا ئیستا هیچ شتیک له ئیوه به ئیمه نه گه یشتوه. سه رۆکی وه فدی سؤقیه تی پیاوینکی وینچووی رهنگ به گزادانه ی قسه ئارام بوو، پتیه ی دیار بوو توانجه که ی لی گران هات گوئی، له و ماوه دا من به رپرسی ئه کادیمی سؤقیتم هه تا ئیستا له ئیوه نه هیچ داخواییه ک و نه هیچ دیاریه ک به ئیمه نه گه یشتوه که تیدا بوو بیته جینگه ی گله یی وه یا دریفی...

من قسه م کرد، وه ها بۆم سازا که قسه کانم له چه ژی میوانه کان خوش بیت. گوتم خوشبه ختانه ئه و که متر پتیه ندیه ی نیوان ئه کادیمی سؤقیه تی و کزی زانیاری عیراق - که جینگه ی په رۆشه - کزی زانیاری کورد که لینه که ی پر کردۆته وه به و پتیه ندیه به هیز و به رده وامه ی که له گه ل بنگه سه قافییه کانی سؤقیه تیدا به ستوویه تی تا ئه وه ی مه کته به یه کی ریکوپینکی له کتیبی دیاری سؤقیستان پیک هیناوه... که هاتمه سه ر باسی کۆره که مان گوتم، کزی زانیاری کورد له دوو نوخته دا جودا ده بیته وه له هه موو بنگه یه کی وه کوو خزی که له م جیهانه دا پهیدا بوو بیت. یه که میان ئه وه یه که ئیمه له هیچه وه ده ست پین ده که یین، سه حرایه کمان له پیشه ده بی به درهخت سه وزی بکه یین، نوخته ی دوهم ئه وه یه که... خوینته ر باوه رت بیت ئه و نوخته یه م له میشک سراپۆوه تا ئیستا نازانم چی بوو، به لام بی ئه وه ی بوهستم وه یا که س هه ست بکات مه بهستم له ده ست داوه، نوخته یه کی دوهم خزی ره پیش کرد بیگومان له و نوخته تارپویه گه لیک په سه ندر بوو، هه ر به ده م قسه کانه وه، بی هه له وه ست گوتم... ئه وه یه که ئیمه هه ر له سنووری کوردستانی عیراق ده توانین توێژینه وه له سه قافه تی کوردی بکه یین، هه رچی کوردستانی ئیران و تورکیا هه یه به رپووماندا داخراوه، ئه مه ش تاوانی سیاسه ته دژی زانست، مه زنه که ی سؤقیتی له وه لامدا به رووی خوشه وه قسه ی دۆستانه ی کرد و ئاواتی گه شه کردنی بۆ کۆره که مان خواست و له ئاکامدا گویشی ئومید ده که یین رۆژیک بیت سیاسه ت نه توانی غه در له زانست بکات...

کۆر به پنی هه ندی له ماده کانی یاساکه ی ده بوو پنه وندی به بنگه ی سه قافی ناوه وه و دهره وه، به تایبه تی هی ولاتی عه ره ب، پته و بکات. له مه وه بریار درا که چه ند ئەندامینکمان هه ر یه که سه ر له ولاتیک بدات. من سووریه و لوئبان و میسرم بهرکه وت. پشتر له گه ل ره وشن به درخان شناساییم هه بوو. بهر له سه فهرم بۆ شام به بروسکه خه بهردار کرا که ئیواره ی ۱۰/۷/۱۹۷۱ بهر ئی ده که وم. که گه یشتمه فرۆکه خانه ی شام ره وشن خان و مه مدوح سه لیم و زوهیتر زولفۆ، زاوی ره وشن خان، چاوه نۆرم بوون. فینکایی و سه وزایی شام له چاو گه رما و رهنگی خۆله میشی دهوری به غدا پتر به لای به هاردا بوو. له ئۆتیلی سه میرنه میس، نزیکي «معرض دمشق الدولي» دابه زیم.

ئهو ئیواره یه له ئۆتیل چه ند سه عاتیکی خۆش و گه شمان رابوارد تا نه وه ی مه مدوح سه لیم که پیرینکی پنیسته ری چاوه گه شی هه شتا سالی بوو (رهنگه نه ختیکی که متر) به گوته ی خۆی له ده میکی دووره وه هه سته ی به و جزره بووژانه وه یه نه کردبوو له دل و نه فس و له مجیزی خواردن و خواردنه وه شدا. مه مدوح له تیکۆشه رانی کوردی تورکیا بوو، له ترسی مه رگ رای کردبوو بۆ سووریه و ژیانیکي قه له نده رانه ی راده بوارد. له کتییخانه که یدا هه رچی شتیکی باسی کوردی تیدا بووبی و ده سته ی که وتبی پارێزرابوو. له ناچاریه وه ئافره تیکي تورکی ماره کردبوو به ده سته یه وه ناره حه ت بوو ئیتر به زۆری له کتییخانه که ی راده بوارد. زۆر به په رۆشه وه ده یگوت، که مردم ئهو هه موو سه رچاوانه ی به خویته ی دل په یدام کردوون په رتوبلاو ده بن... من ویستم کۆر کتییخانه که ی لی بکریته، هه م بۆ پاراستنی کتیب و نووسراوی که تیندا هه بوو هه م بۆ سه سانه وه ی ئه ویش له کۆتایی ژیانیدا به نرخي کتییخانه که ی گوزه ران بکات. به لام هه وله که م بیسوود بوو، راستیه که شی ئه وه بوو که دوا ی چه ند سالیک به سه ردا مرد کتیه کانی بوونه قاوت و ره شه با.

سه به ننی ره وشن خان⁷³ و مه مدوح به گ له گه ل شیرینی نه وه ی ره وشن خان هاتنه وه لام. شیرین کچیکي قوتایی پۆلی سینه می ناوه ندی بوو به لام هۆشی

⁷³ - له ۱/۶/۱۹۹۲ کۆچی دوا یی کرد. سینه م خان- ی کچی رۆژه ره گه که ی پی گوتم.

کراوه تر بوو له تهمه نۍ. هه تا بلنۍ لهو رږژانه ی مانه وه م له شام یاریده ی دام بږ
 ئاسان کردنی هاتوچږ و گهړانم بیزه و بهویدا، ئه م ما چونکه له شینکی باریک و
 وهرزشی هه بوو تا ئه وه ی له غاردان پاداشتی یه که می وهرگر تېوو ده بوو هه می شه
 له رږښتندا هه نگوام فره وان و خیراتر بکه م هه تا لنی دانه بریم. بږ بیتالعی رېگه مان
 به ره و ماله که یان سه ره و هه ورازیش بوو، له گهشت و گهړانیشدا زږر جار تووشی
 هه وراز ده بووین ئیتر حاجی قادر گوته نۍ: «ئه سپی کږن زه حمه ته درچی له گهړ
 ئاهوو» رهوشه ن... دایکی شیرین، ئوسه یمه، له بابرا به درخانی نه بوو. دواتر
 رهوشه ن خان شووی به جه لاده ت به گ به درخان کردبوو. باوکی شیرین کوردیکی
 سووری یی، ئه ندازیار، بوو له بنه ماله ی زولفو.

ده رږژان له شام مام. لهو ماوه یه دا رږژانه رهوشه ن خان و مه مدووحم ده دیت.
 چه ندیکی به یه که وه رېگه مان بریبایه جانتا قورسه که ی مه مدووحم هه لده گرت، وه ی
 که حه زم ده کرد یه کیکي سوو کتر هه لگرت.

رهوشه ن خان چه ند کتیب و نووسراوی هه بوون ده یه ویست بیکاته دیاری و
 پېشکهش به کږی بکات به لام نه ده شیا به پږسته دا بینیریت له ترسی تیدا چون
 وه یا ده سکاری «ره قیب». ته نها رېگه ی سه لامه ت ئه وه بوو که به پږسته ی
 دیپلوماسیدا بږ به غدا به رږ بکرت. به یه که وه چووینه سه ردانی سه فیری عیراق،
 ناویم به چاکی له بیر نه ماوه، ده ترسم هه ل ی تیدا بکه م بږیه نایلیم. چه ند بلنۍ
 مرږیه کی ژیر و به ریز و خزمه تگوزار بوو. که ته کلیفه که م لی کرد گوتی، «علی
 العین والرأس...» گوتیشی لزووم نییه رهوشه ن خان به هینانیانه وه ماندوو بیت بږ
 سه فاره ت، له سه فاره ته وه خه لک ده نیرم بږ به ستیان و هینانیا ن... هه ولی دا
 داوه تم بکات. له بهر بیده رفه تی نه په رږام قیوولی بکه م. رهوشه ن خانی بږ ئاهه نگی
 چوارده ی ته مووز داوه ت کرد (دواتر زانیم به ئۆتومبیلی سه فاره ت هاتوچوی
 داوه ته که ی پږ کردبوو). پاش گهړانه وه ی بږ به غدا هه موو نووسراوه کان له چه ند
 جاردا به پږسته ی دیپلوماسی، بی ئه وه ی کرابیته وه، گه یشته کږ.

چونکه کږی هاوین و پشووی حه سانه وه ی بنگه سه قافییه کان بوو هر ئه وه نده م
 پږ کرا سه ردانیکي «مجمع اللغة العربیة» ی شام بکه م، سه رږکه که ی و یه ک دوو
 ئه ندامی ببینم. رهوشه ن خانم له گهړ بوو... لهو رږژانه دا دوو جارن چومه

سەردانی قەدری جەمیل پاشا. بە ناوی خۆم و کۆر پیزم پێشکەش کرد. ئەوەندە کەیفی بەو سەردانە هات باس ناکرێ، تەنانت پینی داگرت لەسەر هەندێ کە کورسییەکە بۆ لێ بخوێن هەتا دەرگەی ماله کە بۆ بەرێ کردنم. باسی سەفەری خۆی بۆ مەهاباد گێڕایەووە کە لە گەڕانەویدا بە کۆیە و هەولێر و مووسڵدا تێپەڕیوە. لە هەردوو جاردا «رەوشەن»م لەگەڵدا بوو... ئەکرم بەگ جەمیل پاشا، برای قەدری پاشا و «قەدری جان»ی نووسەری کوردی سووریا هاتتە لام لە ئوتیل. دانوویان لەگەڵ رەوشەن خان نەدەکولاً هەرچەند رەوشەن کەموزۆر باسی نەکردن بە چاکە نەبێت...

چوومە زیارەتی گۆری مەولانا خالە. ویستم لەسەر دیواری ناووەهێ کوبنەتەکە ی شتیەک بە قەلەم بنووسم. چەندی کردم مەرەکەبی قەلەمەکەم بەسەر لووسی سپیکاریی دیوارەکەووە نەقشی نەبەست. ئاوریکم لە قەبرەکە ی مەولانا دایەووە و گوتم، بۆ ناهییت یادگارم لات بمینیت خۆ بە دلی سافەووە هاتووم؟ شەویکیان چوومە لای عەدنانی خەلیل بەگ مردم، خۆی و خاتوونەکە ی زۆریان بەخێرهێنام. تەمە ی سەفەری قاهیرەم رینی کردەووە کە عەدنان بەگ نامە ی سفارش بنووسیت بۆ یەک دوو ناسیای ی لە «مجمع اللغة العربية» ی میسر. عەدنان لە نەزەر حکومەتی ئەوسای شام وەکوو کۆمەلە ی دەسلەتداری سەردەمی پێش تەموز لەلایەن حکومەتی عێراقی پاش تەموزەووە سەیر دەکرا. بەلام گومانم نەبوو لەویدا کە سەقافەت و ئەدەب و پەرورەدی عەدنان بە شۆرەشەکە ی سووریە دروست نەکرا. مەجلیسی ئەو شەومان زۆر خۆش بوو...

چەند جارێ لەگەڵ شیرین کە وەها دەبوو مەمدووح بەگیشمان لەگەڵدا دەبوو چووم بۆ کتێبخانە ی «ظاهریة». دەرڤەت و مەودای پشکینەووە لەو هەزار کتێبە نەبوو کە بزانم چەندی بە کەلکی کۆر دیت. هەندێ کتێبم دیت لە باسی مەولانا خالید و لە باسی زاواکە ی کە لە جەلیزادان بوو، برازای مەولانای خواستوو، لە سێبەری یادگارەهای کە لە کتێبەووە، دوا ی پتر لە ۱۵۰ سال پۆژگار، جلوه ی دەبەست بۆ بەرچاوی زەینی خۆینەر. ریم بوو هەندیک بۆ ناو دەروونی شیرین برۆم، هەستم کرد هەقائیکی هاوتەمەنی خۆی لە کورانی پلە ی خۆیندنی ناوەندی بەگەرمی دەوری دەدا. لە وتوویژدا بە شیرینم گوت کە تەمەنی پازدە شازدە سالی

زور شلکه بؤ ئه وهی قورسایي مال و گوزهران و مندالی دواړوژيکی نزيک هه لېگريټ. قسه که ی له و ده مه دا سه لماند به لام زوری نه برد شووی پی کرد و به زوويش ده ستیان ليک به ردا پاش ئه وهی کوریک له و پڼوه ندييه به ره هم هات... له زور باری دیکه ی ژيان له گه ل شیرين ده دوام. هه ندی جار به مجامه له لیم وسکت ده بوو. له دلدا رایه کی دیکه ی ده بوو... پاش راسته اتنه دبی قسه که م له باره ی ئه و په له کردنه ی مه سه له ی شوو کردن، وا دیار که وت، بیړی له گه ليک قسه ی دیکه م کرد بؤوه پاش ورد بوونه وه لتيان سه لماند بوونی. له وه به ولاوه که نامه ی بؤ ده نوو سیم به رسته ی «استاذي الاول في مدرسة الحياة» ده چوه ناو وتوو یژه وه...

شام شاریکی روح سوکه و فینک و کرایه وه بوو، دانیش توه کانیشی پتر به لای شارستانه تیدا چوو بوون. وینه ی کونه خانووه کان و بازار په کان و سه را و دایه ره کانی حکومه تی که له سه رده می تور که کانه وه مابوونه وه، له چاو هی به غذا، گه ليک به ولای جوانی و ریکی و هونه ردا ده چوونه وه ته نانه ت باله خانه نو یکانیشی هر یه که گیان و هه ست و چه ژيکی ده دایه وه، که سایه تیی ئه نداز یاره که ی به ده نگ ده هیتا نه ک تۆپه له یه ک له چه مه تنوی شیشه ریژ و ده رگه و په نجه ره ی حازر به ده ست.

ئه وسا شام ئه وه نده هه رزانی تیدا بوو داوه تيکی شه وانهی پینچ نه فهری به به خشیشه وه پینچ دینار و نیوی تیچوو. جیگه ی رابواردنی ئه و شه وه مان به سه ر ریکه ی به ره و «بیرووت» وه مه یله و له ده ره وهی شام بوو، به ئه سل خانووی «ناظم القدسي» بوو پنیان ده گوت «القصر» ئیمه له ته ختاییه کی ده ره وهی خانووه که دانیش تین که ته نیش تینکی گردیک بوو لینی داتا شرابوو وه کوو دیواری لی هاتبوو له هه مووی ئاو ده چو رایه وه، جزگایه کی چه ند ئاشگړیش به ناویدا رت ده بوو هه مووی وه که به فراو بوو. له زوه وه هه سستی سه رماما ن کرد، که س نه ی توانی چاکه ت فری بدات ئه گه ر هه بایه سه ره برگیش پتویست بوو. دیار بوو شؤرش خانووه که ی له «ناظم القدسي» داگیر کردبوو. هه لبت به وه نده ش لی نه گه راوه... بنگومان دواتر که سانیکي له شؤرش به روه ت بوون چه ندین جار به قه ده ر ناززم و باوکی ناززمیش پروپاتالی دنیا یان له خو ئالاندوه به لام کوردی ده لی، دیزه ی کابان بی شکینی ته قه ی لئو نه یات.

رۆژى ۲۰/۴/۱۹۷۱ چيشنگاوينك بوو. له پيشهوهى سەيارەيەك بە تەنها سوار بووم بۆ بىرووت بەرێ كەوتم. كۆمەلەى ناسياوهكانم زوو ھاىتە لام ھەتا مالاوايىبوون. رینگا بەرھە لوېنان چەنديكى لە رۆژھەلاتى شاخەكان بە ديوى سووریدا بوو سەوزايى بە دەورەوھە كەم بوو مەگەر درەخت و شينايى ئاويیە. كە نزىك بوويىنەوھ لە ڕووكارى دەريا پارچە ھەور پەيدا بوون و زياديان كرد. كە كەوتىنە ديوى دەريا سەوزايى درەختى شاخەكان خۆى نواند. لە نوختەى سەر سنوورى لوېنان پاسپورتى خەلقەكەيان سەير كرد... ناوى منيان بە بەرزى دەربى، جودا بوومەوھ. لە ژوورى بەرپرەسەكانى سەر سنوور پښيان گوتم، پاسپورتەكەت خەريكە كاتى بەسەر دەچیت بەپىي ياسا دەبوو بنگيرىنەوھ بەلام نەشيا ئەنداميكى «مجمع علمي» دلكستە بكەين، تكامانە لە بىرووت سەردانىكى سەفەرەتى عىراق بكە مەوداى كارامەيى پاسپورتەكەت بۆ دريژ بكەنەوھ. منيش وەھام كرد.

كە كەوتە ديار بىرووت و دەريا جيهانىكى بەھەشتەنگى تريفەيم ديت. ولاتيكى گەش، بە ھەر لاتدا دەنۆرى ئاوەدانى و شادى و ئارايشت بوو. دەيان گرد و تەپۆلكە و لاشان و قەدپال شاخەكان كۆشك و عىمارەت و خانووى قەشەنگيان بە سەرەوھ، رينچكەى ئۆتۆمبيليان وەكوو ميروو بۆ دەچوو. چەندىن شوينى رابواردنى ھەمەچەشنەى مندال و گەوران بە تەنيشت رينگاي رينبوارەوھ لە گەرمەى خۆشگوزەرانيدا بوون ھەر دەتگوت لە كەسەوھ ديار نين، كەسيش دەخلى بەسەريانەوھ نەبوو، پارچە بەھەشتىكى خوداداى و مرۆكرد لەو شاخ و دەريا و شيو و دۆلانەدا خويان بۆ بەر نىگاي ئاشنا و بينگانە گامەلاس دابوو، بى خەم و خەيال ھەناسەى ھەسانەوھيان ھەلدينا. دواى كە ئاشكرا بوو، بۆ چاويكى وردى بخويتايەوھ، كە ئەم ھەموو زەوق و شادى و شارستانەتى و گەشە و تيزى و پيشكەوتن و سەرەژوورچوونە، وەكوو ماسى بە ئەوەكى مامە رۆژھەلاتە ناوھەراستەكەى خۆماندا ناچيت. وەك كە ئەحمەد شەوقى بە زارى يەكيك لە كەسانى ناو چيرۆكى شانۆگەرى «مجنون لىلى» لە ئاست مەدحى لم و وشتري بيابانەوھ دەلى: «ان هذا الحرير كثير على الرمة البالية»، ھەروەھاش بە ھەشتى لوېنان لە دۆزەخى رۆژھەلات و جيهانى سيبەم گەلىك زياد بوو. وەك مەتەلى كوردى دەلى: «يەك پاى لە دەشتى دوو پاى گەيشتى يەخستى سەر پشتى».

دەندەيى و ژەھرى ھەناوى بينگەنى لە كۆنە بۆقري نەفسى ترش ھەلاتووى

دوژمنه کانی مروځايه تپي خومالي کفنيکي به بالاي لوبنان تهنی و تني وهرپنچا له شلتاغی خوینی فرشته و پهریه کانی هه لکیشا...

له ئوتیلیکی ناونجی ناو شاری بیرووت دابه زیم. یهک دوو کاغەزی پښ ناساندنم له رهوشه ن خانوه بۆ هه ندی دۆستی خۆی هیتابوو، بهر له ههموان خاتوونیکي به سالداجوو بوو (ناویم له بیر کردوو) له و کوردانه ی ده میکی نیشته جینی لوبنان، ههر خه بهری منی پښ گه یشت زۆری نه برد کيژیکي پۆلی پینچ وه یا شەشی سانهوی، هات بۆ لام له ئوتیل. به یه که وه چوینه لای ئه و خاتوونه... زۆریان به خیره نیام و پیمه وه خه ریک بوون. ئه و کيژه ش تا راده ییک بۆم بوو به شیرینی شام... له گه ل مالی «شاتیل» شناساییم په یدا کرد. هه رچه ند خیزانی خاوه ن ماله که چاوه نۆزی مندالبوون بوو دیسانه وه بۆ پۆزی دواتر داوه تیکي شه وانه ی به هاتوباتی کردم له ئوتیل وه یا لۆقته ی «یلدزلر». ئه و «مشه یات» ی له سه ر میز داندرا ن بایي سی داوه تی ده کرد... به داخه وه له بهر ناچار بوونی خیزانه که ی بۆ نوستن له خه سته خانه نه متوانی داوه تیان بکه مه وه. بۆ دوو پۆزی دیکه به مندالیکي نیزی نه له و باره ی پزگار بوو ههر به هۆی ئه و خاتوونه وه پښه ندیم به «حه سه ن الموللا» وه کرد که کوردیکي چالاک بوو. له نیوان گرووی کورده سه ره به خزانگی لوبنان که سهریان بۆ هیچ لایه نیک دانه ده نواند و به ساری که س هه لته ده په رین، هاته لام و بردمیه یانه ی کوردان که ناوچه ی کۆمه له ی دۆستایه تپی کورد و لوبنانیه کان بوو. کيژی ئه م حه سه نه شکلی له گۆڤاران بلاو بوو بۆ وه که له میهره جانیکی فۆلکلۆری کوردی ده وری یه که می ئافره تانی وه رگرتبوو. ههر که چوومه ناو یانه که یه کیکم دیت ده ست به جی زانیم ئه و کيژه یه.

حه سه ن منی گه یانده لای خوالیخۆشبووی ئه حمه د موختار بابان و بردمیه «بحمدون» بۆ ئه و ئوتیله ی چه ندین براده ری کوردی عیراقی لی دابه زیبوون. پۆژیکیان نیوه پۆژه و جاریکی دیکه ش نانی شه وانه م له گه ل ئه و براده رانه خوارد. کړی شه وانه ی ئوتیله که له به رزایی هه زار مه تریک به ژووری نه فره ی و توالیت و سی چه مه خواردن ده وری دوو دینار بوو... حه سه ن یه کجار پیاوه تپی «کمال جنبلاط» ی بۆ گێرامه وه که له گه ل کورده کانی لوبنانی کردوه و ده یكات. نیازم بوو سه ردانی بکه م، له بیرووت نه بوو...

بههزی پشووی هاوینهوه هه‌رچی بنگه‌ی رۆشنییری هه‌بوو له بیرووت ده‌رگه‌ی داخرابوو نه‌متوانی سه‌ربه هه‌چیاندا بگرم هه‌ر له‌مه و له داخرا‌نی بنگه‌کانی شامه‌وه دیار بوو هی میسریش هه‌روه‌هان ئیتر بریارم دا سه‌فه‌ره‌که‌م کورت بکه‌مه‌وه، پێنج رۆژ له بیرووت به‌سه‌ر چوو بئ هیچ سوودیک. چوومه «خطوط جویة عراقیة» بژ گه‌رانه‌وه گوتیان پاش مه‌غریب فرۆکه‌یه‌که‌مان له له‌نده‌نه‌وه ده‌گات... رۆژه‌که‌ جومعه بوو بازاری هه‌موو شتیک مه‌یله‌و داخرابوو، بازا‌ره‌که‌ی میوه‌ش هه‌روه‌ها، حه‌زیشم له‌گێلاس بوو دیسانه‌وه بیکه‌مه‌ دیاری. له ئۆتیل ئه‌م قسه‌یه‌م کرد و گوتیشم شاره‌زانیم له کوئی میوه ده‌فرۆشریت. رینواریک قسه‌که‌ی بیست گوتی دووکانیک هه‌یه به‌لام به‌زۆری گێلاسی سوور نه‌ک هی ره‌ش له جومعه‌ندا ده‌فرۆشی ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وئ من ده‌چم بۆی، زۆر سپاسیم کرد و پا‌ره‌ی پنیو‌ستم دایه. به‌رئ که‌وت په‌شیمان بوومه‌وه چونکه به بیرمدا هات له‌وانه‌یه کابرا پا‌ره‌که‌ بخوات، به‌لام شه‌رم کرد گو‌مانه‌که‌م ده‌ربرم. ده‌وری سه‌عات و نیوکی پین چوو، کابرا هاته‌وه به گێلاسی ره‌شه‌وه، چه‌ند شه‌رمم له خۆم هاته‌وه که پینشه‌کی کابرام دایه به‌ر گو‌مان که‌چی له پاک پاکتر ده‌رچوو. چه‌ند کردم هیچی لئ وهرنه‌گرتم رازی نه‌بوو قاوه‌یه‌کیش بخواته‌وه، دو‌عاخو‌ازی کرد و رۆشت. به پینچه‌وانه‌ی قسه‌ی خه‌لق که باسی فیل‌بازی خه‌لقی لوبنانیان ده‌کرد، ته‌جربه‌ی من له‌گه‌لیان ده‌تگوت له‌گه‌ل فریشته‌دایه. له هیچ یه‌کیکیان با‌یی زه‌ربه‌یه‌ک خواریم نه‌دیت، له هه‌چیان وشه‌یه‌کی ناخۆشم نه‌بیست.

ئه‌و رۆژه‌ی چوومه سه‌فاره‌ت بژ نوێ کردنه‌وه‌ی پاسپۆرته‌که‌م تاکسییه‌کم راگرت لێخو‌ره‌که‌ی داخو‌ازی کرێیه‌کی کرد به زۆرم زانی، کابرا زانی عیراقیم، به‌و کرێیه رازی بوو که من بۆم دانا. ده‌رچوو مه‌ودا بژ سه‌فاره‌ت. به‌هه‌کسی خه‌یالی خۆم ئه‌وه‌نده دوور بوو کرێکه‌ی ئه‌ویش گوتبووی لێی زیاد نه‌بوو، ئه‌وساش به‌خۆمدا شکامه‌وه به‌لام لێخو‌ره‌که‌ رازی نه‌بوو هیچی زیادی بده‌م. له ئۆتیل خزمه‌ت ده‌کرام بیدریخ. له بۆیه‌که‌نه‌وه به هیچ جۆریک په‌له‌ی به‌خشیش وهرگرتن ده‌رنه‌چوو، له خۆمه‌وه به ئاره‌زۆ به‌خشیشم ده‌دانیان نا، که نه‌شم دا‌بانی دواتر درێخیان له خزمه‌ت نه‌ده‌کرد. رۆژی گه‌رانه‌وه‌م چه‌کیکی مشه‌ختی «تراقله‌رچیک»م دایه کاتی ئۆتیل، فاته‌ره‌ی رینک خست به‌ رینکی و بئ زیادی و ده‌وری شه‌ست پاوه‌نیشی پین دامه‌وه، گوتم به‌ حیسابتدا وهره‌وه، کابرا ره‌نگی گۆرا

و گوتی، سید! فیلت لڼ نه کړاوه... چهند جاران پښم گوته وه باش ورد ببه وه له تڼکړای حیساب، که وته سویند خواردن. گوم براله تۆ وات زانی چه که کم چه کی سهد پاوه نییه که چی په نجاییه، تۆ په نجا پاوه نت زیاد له حه قی خۆم پڼ داومه ته وه.

شهوئ دهوړی نیوه شه و گه یستمه وه مالی، چونکه ماله که شم له «مدینه الشرطة» دوور له هاتوباتی ناوه ندی شاره، خاموشییه کی نااشنای پڼوه دیار بوو.

شهوئ نیوان ۲۵ و ۲۶ ته مووز له ده مینکا که به لای مالی خۆمانه وه له قاهره گهشت و گه پان ده کم سه لامعه لیکم لیکردن... سه فهر سه لامهت!!

گوتاریکم له رۆژنامه ی «ئه لته ناخی» به عره بی بلاوکرده وه له قالبی سه فهرم بۆ شام که به شی هره زوری له سهر مه مدوح به گ بوو. نوسخه ی ئه و ژماره یی ته ناخیم بۆ هه نارد، له وه لامدا نامه یی کی چوار لاپه ری وړدنوسی بۆ هه ناردم که له ناو وتوو یژدا میژووی ژيانی خوشی تیدا بوو. ئه وه ند به و گوتاره گه شابزوه پر به دل گوتبووی «ترد الروح». نامه که له کۆر مایه وه ناشزانم چی لڼ به سهرهات. ئه م گوتاره م دوا ی چهند سالیک به بۆنه ی مه رگی مه مدوح به گ له ژماره یی کی گۆقاری کۆرپا به ده قی خزی بلاوکرایه وه.

هه ولئیکي نه زۆکم دا بۆ سوود وه رگرتن له و گه لاله ی فرههنگی کوردی که خوالیخو شیبووی مامۆستا گیوی موکریان ی ره شنووسی کردبوو. ده مرستی لیژنه ی فرههنگ بووم، بریارمان دا له سهر دهرده ستخستنی ئه و گه لاله ی، پڼوه ندیشم به مامۆستا گیو کرد و «عربون» یشم بۆ هه نارد (دووسه دینار)، زۆر زۆر به داخه وه که من ناچار بووم لیژنه ی فرههنگ چۆل بکم بۆ ئه وه ی کاروباری لیژنه ی چاپخانه و گۆقار به ئه ستۆوه بگرم (چونکه نه ده شیا ئه ندای کۆر له سی لیژنه پتر سه ره رشتی بکات منیش لیژنه ی زمان و لیژنه ی ئه ده بیشم به مله وه بوو). یه کسه ر دوا ی من لیژنه ی گۆقار به سه ره رشتی لیکردنی ده مرستیکی دیکه که ئه ندای کارای کۆر بوو بریاری کۆنی هه له وه شانده وه له باره ی فرههنگه کی «گیو» ده وه. مه رحووم هاته لام به کۆلیک په ژاره ییه وه، ئه و دوو سه د دیناره ی بۆم هه ناردبوو بی ئه وه ی دهستی لڼ درابینت و له هه مان زهره فدا که خۆم پاره کم تی خستبوو نایه وه دهستمه وه به چاوی ته ره وه گوتی، ئه م رۆژه م له به رچاو بوو، ئه مه پاره که به ده قی خزیه وه بۆتی ده هینمه وه، وای که کاری تیکردم به لام چ سوود!!

مه‌شفه‌لەتم له كۆر به زۆر ڤووکاردا بوو، له لیژنه‌ی ئەدهب و قاموس و لیژنه‌یه‌کی زمان دهم‌راست بووم. کۆبوونه‌وه‌کانی هەر لیژنه‌یه‌ک پاش نیوه‌رۆ ده‌بوو، له‌به‌ر ئەمه به زۆری نیوه‌رۆیان له کۆر دهمامه‌وه چونکه نه‌مده‌توانی هه‌موو ڤۆژیک دوا‌ی ده‌وام بچمه‌وه مانی و دیسان بگه‌ریمه‌وه بۆ سه‌ره‌پرشتی کردنی یه‌کیک له‌و لیژنانه جگه له‌مه کۆبوونه‌وه‌ی دیوانی سه‌رۆکایه‌تی و هی ئەنجومه‌نی کۆریش زنده ئه‌رکیکی ده‌خسته‌وه سه‌ر ئه‌رکی بیوچانی لیژنه‌کانه‌وه.

به‌پنی بریارێکی ئەنجومه‌نی کۆر تۆژینه‌وه له شیعر و ژبانی حاجی قادر و نالی به من سپێردرا، توێژینه‌وه‌ی ئافیس‌تاش به ئەندامێکی دیکه‌ی ته‌رخان سپێردرا. من له ١٩٧٢ هه‌ ده‌ستم دایه نووسین له‌سه‌ر حاجی و له ساله‌کانی دواتر دا وێرای حاجی، «نالی» یشم به گوتار خسته په‌راویزی جینه‌جێ کردنی فه‌رمانی سه‌رشانم. نووسینم له به‌شی یه‌که‌می «حاجی قادری کۆبی» دا که‌وته ڤۆژانیک که خوشکێکم دووچاری ده‌ردیکی کوشنده بوو. له‌و ده‌مه‌را که خۆی خسته به‌ر ده‌ستی دکتۆر بۆ ته‌داوی تا ئەو ده‌مه‌ی له ١٤/٧/١٩٧٢ گیانی سپارد نزیکي دوو سالی پڕ له ئازار و سفتوسزی به‌سه‌ر برد که ئێمه‌ی ئەه‌لی ماله‌وه‌ش وه‌ک خۆی بۆی به ئازار بووین. چهنده‌ها جار که ئێشی بیتامان زیره‌ی لی هه‌لده‌ستاند نه‌خه‌و نه‌ خۆراک نه‌ تاقه‌تی نووسینم پێ ده‌ما. بیستودوو ڤۆژی ڤێک له گیانه‌ولادا بوو.

وابزانم مه‌رحووم نافیز له ٤/٧/١٩٧٢ پێککه‌وته‌وه‌ی ئۆتۆمۆنیل زه‌ده‌ی کرد و له پاش سێ، چوار ڤۆژان جوانه‌مه‌رگ بوو، ئا له‌و ڤۆژانه‌دا ئێمه شه‌و و ڤۆژ به دیار ئەو خوشکه‌وه بووین بیچاره و بیده‌سه‌لات ئاخۆ مه‌رگی بێبزه که‌ی دوا ده‌ستی لی ده‌وه‌شینێ.

مه‌رگی ئەو خوشکه‌م قسه‌یه‌کی پێغه‌مبه‌ر (دای به بێرده‌هیتامه‌وه که ده‌یگوت: «أنا ابن الذبیحین» که ده‌که‌ن عه‌بدولا و ئیسماعیل. خوشکه‌که‌ی منیش وه‌های بۆ ڤێککه‌وت که له مندالیدا جاریکیان دووچاری نه‌ساغیه‌کی زۆر قورس بوو. ڤووریکم یا‌نامینه، دوهم ڤوورم له ته‌مه‌ندا خۆی به ده‌وریدا گێرا و له خوای داواکرد بیکاته به‌لا‌گێژی ئەو برا‌زایه‌ی نه‌کا دلی کاکی بسووتی، قوربانیه‌که‌ی قبوول بوو. خوشکه‌که‌م له نه‌ساغیه‌که‌ی هه‌لستا‌یه‌وه ئەو ڤووره‌شم کۆچی دوا‌یی کرد. جاریکی دیکه‌ش که عه‌مه‌لیه‌تی بۆ کرا، دایانی خۆی، ئەو «عه‌یشی» یه‌ی سێ خوشک و

برایه کمی گهوره کرد، له دهووری گهرا به هه ندىك خشلې زېږه وه. عهیشی مرد و خوشكه كه م بۆ ماوه ی چه ند مانگىك نه ساغیه كه ی خامۆش بوو هه تا لى هه لدايه وه و نه جاتى نه دا، له وه وه ده مگوت ئه م خوشكه ی منىش «بنت الذبیحین» ه.

سبهینه ی چوارده ی ته مووز، سه عات هه شتى به یانى خوشكه كه م گيانى ده رچوو... عه سر بوو گه یشتینه كزی. هفت سال و دوو مانگ و یهك رۆژ بوو كزیه م نه دیتبوو چونكه له ۱۳/۵/۱۹۶۵ لى ده رچوو بووم. له وه بهینه دا كه چاوم له مه وداى ده شتو ده ر راهاتبوو كاتىك له هه یوانه كه ی «قصر» ی مزگه وتى حاجى مه لا ئه سعه د بۆ تازیه دانىشتین ده تگوت گردى باویان و گردى ده رمانا و چیاى چنارۆك له شار نزیك بوونه ته وه وهك كه به دووربین سه یریان بكریت وه ها ده ها تته به رچاوم. له سى رۆژه یدا كه ئافره تان چوون بۆ سه ر قه بره كه ی كۆته لىكى له شیوه ی ئافره ت و به ئالووالا رازا وه یان وه كوو دروشم له گه ل خویاندا برد و شىنكى بى دایان بۆ گىرا.

تازیه ی كاك نافیز جارى پاشماوه ی مابزوه چونكه حكومه ت و حیزب تىیدا به شدار بوون. من بروسكه ی پرسه م لى دابوو بۆ بنه ماله ی هویزی، له تازیه ی خۆماندا مه ئموورى پۆسته گوتى، بروسكه كه م وه رگرت، به غه یری خۆم نه بی ئه وه عه ره بیه زه حمه ت بوو وه ربگىڤى. پوورزام، كازمى فه تا حاغای هویزی، بروسكه كه ی بۆ هیتام كه بۆى بخوینمه وه، دیتم وه ها تىكه ل پىكه ل كراوه سه ره ده رى لى نه ده كرا به لām خۆم بىنگومان ده مزانى چىم نووسیوه. ئه م كاكه كازمه ی پوورزام به مه راقه وه نووسینه كانى منى ده خوینده وه و چى كه وتبايه ده ستى ده پياراست تا ئىستاش هه روه ها یه. تومەز مه ئموورى پۆسته هه ر چونكه نه یزانیوو بروسكه كه چ ده لىت. به لایه وه راست و دروستى وه رگرتبوو...

تازیه كه نه ختىك درىژه ی بوو، جاران له كزی تازیه سى رۆژى ده خایاند. له وه ته ی ئۆتۆمبىل و رىگه ی قىرتاو په یدا بوون پرسه كاران، به گشتى له دوور و نزیكه وه به شدار بىیان له تازیاندا ده كرد به مه شدا دره نگتر به سه ر ده چوون. پاش گه رانه وه م بۆ به غذا كه وتمه وه سه ر بارى ئاسایى له خه رىكبوونم به چالاكیى لیژنه كان و به رده وامبوون له نووسىنى به رگى یه كه مى حاجى قادر، له وه ناوه شدا هیزشى ناحه زه كانى كۆر له توندوتیژی خۆى به ته كان بوو.

یه کیک له بنیشتهوکه ی زاری رهخه گران نهو چوکلە ی سەر دەنگی «ر» ی قەلەو بوو که کۆر له ریتووسی پەسەندی کردبوو، پەسەند کردنه کهش له هیچه وه نه بوو. بریار درا هەموو نیشانه کان له سەر ووی پیتەکانه وه بن بەلکوو بایی ئیمکان دیری خوارتر مه ودا ی ره های پتر بۆ بمینیتە وه له وه ی که نوخته و نیشانه کانی ژیره ره لینی داگیر بکه ن بۆ خویان. راستیه که ی وه ها خوش بوو که ئەگەر شیابا نه نوخته و نه نیشانه هیچیان به کار نه یەن، که به کاریش بین هەر نه بی تیکرایان له سەر وه بن.

گرفتی گه ورهش له نووسینی ریتووسی کوردی و عه ره بی، به تاییه تی هی کوردی، له وه دایه که پیتەکانی «ا، د، ذ، ر، ز، و» به پیتی دوا خویانه وه نانوسین و وشه یه ک ده بی به چه ندین که رت له نووسیندا، ئیتر نووسەر هەر خه ریک ده بی قەلەم هەلبەننگیوی وه ک که ره سام فرچه که ی له رووی تهخته به رز ده کاته وه. تۆ سهیری وشه ی «ئۆتۆمبیل» یازده جار ان قەلەمی تیدا هەلده به زیتە وه. ئنجا جارێ ماویه تی له کوردیدا رسته چۆن بنووسریت، له نمونده دا: «دهم گرت، ده مگرت. هەلم گرت، هەلمگرت. دهستم گرت، ده ستمگرت».

کۆر ویستی به پیتی داخوازی سروشتی «د» ی ئاینده و «هەل» ی پینشگر و «دهست» ی وشه ی سەر به خۆ مامله تیان له گه لدا بکات. هه رچی «د» ی ئاینده و «ب» ی ئیلتیزام (وهک بگره) و «مه» ی نه هی و «نه، نا» ی نه هی و نه فییه به به شیکی پیکهینه ری بنه رته تی کار دابندریت و هه رگیز لینی جودا نه بیتە وه. پینشگریش به وشه وه بنووسریت هه تا شتیک ده که ویتە نیوانیانه وه ئنجا جودا ببه وه وهک «هه لگرتن - هەلم گرت» وه یا «پینه زانین - پیزانین» وشه ی سەر به خوش هه میشه جودا بکریته وه وهک «سەر که وتن، مال دزین». من له نووسینی خۆمدا که به شیکی زۆری له بلاوکراوه کانی کۆر دا که وتن به رچاوی خوینه ران مه یله و به دریزی له م لایه نانه دواوم. ئیسته ناشی له یادداشتدا بزیان بچمه وه، مه به ست به بیره ی تانه وه ی نهو هه رایه بی جی و ریتیه یه که یه خه گیری کۆر بوو له سەر ریتووسیک که ئیسته هیچی له و چاکتر (وه یا وه کوو نه ویش) نه ها تۆته کایه وه که چی پاش نه مانی سەر به خویی «کۆری زانیاری کورد» که سیک له و رهخه گرانه دهنگی نا ره زایی به رز نه کرده وه.

به لئى بىگومان خاموشبوونى رهخنه‌ى ناحه‌زانه رېڼکه‌وتېڼکى چاکه به لّام ديارده‌که عه‌يبداره. له‌و باوه‌ره‌دام نه‌گه‌ر زمانى کوردى له‌ دواړوژدا به به‌ريه‌وه ده‌بى پڼى بنووسړى پڼيوسته ئيستاکه‌ى له‌ بېژنگ بدرېته‌وه چونکه عه‌يڼى زه‌قى تڼدايه که ده‌خلى به‌سه‌ر نه‌گونجاني هه‌ندېک لايه‌نى رېتووسه‌که‌وه هه‌يه له‌گه‌ل داخوازيى لايه‌نى رېزمان.

له‌ ليکدانه‌وه‌ى ده‌وله‌مهنډبوونى ديوانى نالى له‌ ديارده‌ى گيا و گول و وينه‌ى ده‌شتوده‌ر له‌ چاو ديوانى «حاجى قادر» دا بؤ ئه‌وه چووم که نالى ساوايى و منداللى خړى هه‌تا ته‌مه‌نېکى که خوښدن بؤ شارى بردبېت هه‌ر له‌ لادى به‌سه‌ر بردووه، بؤيه ئه‌و هه‌موو ديمه‌نه‌ى سروشت به‌ شيعر ده‌داته‌وه. حاجى قادريش به‌ منداللى چووه بؤ شار، هه‌ر بايى شاعيريکى شارنشين له‌ گول و گيا و ده‌شتوده‌ر ده‌دويت. ئينجا ليزه‌دا «لا باسېک» خړى سه‌پاند بؤ ره‌واندنه‌وه‌ى گومانېک که بيه‌وئ بلئ شاعير کؤيله وه‌يا قورپه‌چه‌وره‌يه به‌ ده‌ست ده‌ورو به‌ره‌وه. ويستم له‌و لابس‌ه‌دا روونى بکه‌مه‌وه که تاکه عاميلى ئيجابى له‌ هه‌موو جيهاندا هه‌ر مرؤفه، ئه‌وه‌نده هه‌يه مرؤف له‌ بؤ شايبدا ناخولېته‌وه ئيتړ ده‌ورو به‌ر چى بېت مرؤف کارى تېده‌کات، ئه‌گينا گول و گيا له‌و ده‌مه‌دا که ولاغ له‌سه‌رى ده‌گه‌وزيت چه‌ند بېده‌سه‌لاته، که شاعيريش له‌ هه‌لبه‌ستدا ناوى ده‌بات هه‌مان بېده‌سه‌لاته... ئه‌م «لاباس» هه‌فتا لاپه‌ره‌يه‌کى خاياند، دواتر بوو به‌ به‌رگى يه‌که‌مى «مرؤف و ده‌ورو به‌ر» که پتر له‌ ۱۷۰ لاپه‌ره‌ى گرته‌وه. به‌شى دوه‌مى که هه‌مووى له‌ سه‌رچاوه‌ى يه‌ک کؤنه رسته‌ى عه‌ره‌بېم «وليس قصارى العقل ان يمتنع عن تفسير الاشياء التي لا يفهمها ولكن يفسرها تفسيرات خاطئة» که‌وته‌وه له‌ قه‌واره‌ى کتېبېکى ۱۹۰ لاپه‌ره‌يى، خه‌ريکى روون کرده‌وه‌ى ده‌ورى ويژانکه‌رى لايه‌نى سه‌لبى هؤش بوو. به‌ر له‌ دوورکه‌وته‌وه‌م له‌ کؤر ئاماده‌م کرد بؤ چاپ به‌لّام هه‌تا سالى ۱۹۸۰ نه‌لوا چاپ بکريت...

رؤژنامه‌ى «ئه‌له‌ئاخى» به‌ نامه‌ى پشتگيرى کردن له‌ ديمؤکراسى بؤ هه‌موو عيزاق هه‌لمه‌تېڼکى برد بؤ کؤکرده‌وه و بلّاوکرده‌وه‌ى بيروباوه‌رى خاوه‌ن بيروپايان له‌و باره‌وه. وه‌ک چاوه‌روان ده‌کرا ئه‌و رايانه ده‌نووسران که له‌گه‌ل ئه‌و مه‌به‌سته بروات. يه‌ک دوو نوېته‌ريان هاتنه لام له‌ کؤر بؤ هه‌مان مه‌به‌ست، ليم پرسين ئيوه

ئامادهن چى بى نووسينهكان رۇژنامه بلاوى بکاتهوه؟ گوتيان بهتەماي چ بنووسيت؟ گوتم ئۆوه دەتانهوئ شين و شهپۆرى ديمۆکراسيى بهغدا و بهسره و مووسل بهرپا بکهه. هەرچی منیشم پيشتر بۆ سلیمانی و هەولیز و قەلادزه به پەرۆشم، هەرچی بهغدا و بهسره به خاوهنی خۆی ههیه. ئایا رێ دەدەن ئۆوه، داوا بکهه لیم بکهه پین حیزبیک له کوردستان قوت بکهه مهوه. رازین رهخنهتان لى بگرم؟ دهسهلمیتن له ههلهی چهکداران بدویم... گوتیان نهخیر؟ گوتم منیش چ نانوسم! ئهگەر رێ بهو رهخنانه بدەن و بلاویان بکهه نهوه مهرج بى چى بیزانم له بارهی بهغدا و بهسره يشهوه بینوسم، حیکایهتهکه لهگهڵ مندا به مهنده کۆتایی هات.

لهو دهماندهدا بوو يهکيهتیی سۆفییهت پینج زهماله ی به کۆر بهخشی، توانیمان چوار کهس بنیزین بۆ وهگرتنی شههادهی کاندیدات «دکتۆرا». زۆر مهتلەب بوو يهکیکیان له میژووی «خووری» يهکان بکۆلێتهوه که من لهگهڵ کورد چ فهرقیان ناکهه چونکه ههه نهبی خلتهی ئهوان له کورددا ماوهتهوه، خۆ نهبوون به ههلم و به ئاسماندا بلاوبینهوه. بهداخهوه ئهوه کهسهی بهتایبهتی تکام لى کرد شههادهیهکی هینایهوه ههه دهلێی پسپۆران بۆیان ههلبژاردوه که ههچ پێوهندی به میژووی کوردهوه نهبیته. خهفتهی سهههدهری نهکردن له چاره نووسی خووری و پێوهندییان به کوردهوه ههتا ئیستا لهگهڵمدا دهژیت...

هاوینی سالی ١٩٧٣ کۆڤیکی سه‌قافی له‌لایه‌ن وه‌زیری کاروباری «اعمار الشمال» هه‌ره‌ له‌ شه‌قلاره‌ گیرا به‌ مه‌به‌ستی وتووێژ و بیروپا ده‌ربهرین له‌ باره‌ی ئه‌لفبا و رینوس و سه‌روبه‌ری سه‌قافه‌تی سه‌ربه‌ قوتابخانه‌کانه‌وه‌. لێم نه‌گه‌را هه‌تا ناچار بووم بچم بۆ کۆبوونه‌وه‌که‌. من نووسینیکی خۆم خۆینده‌وه‌ که‌ ئیستا له‌ بیرم نه‌ماوه‌ به‌ چ شتیه‌ بۆ چاره‌سه‌رکردنی، وا بزانی بۆ ئه‌لفبا و رینوس چووبووم، ئیواره‌کانیش له‌ شکلی موحازه‌ره‌ گفتوگۆیه‌ک له‌و بابه‌تانه‌ کران که‌ من تیندا ئاخویه‌ر بوو، که‌سانی دیکه‌ش که‌ هه‌ریه‌که‌ بابه‌تیکی ئاماده‌ کردبوو سه‌رگه‌رمی ئه‌و کۆڤه‌ بوون. له‌ ئاکامدا پاداشیان به‌خشیه‌وه‌. بریتی بوو له‌ سه‌عات بۆ هه‌موو ئاخویه‌ره‌کان، به‌لام بیلزوم سێ بابه‌تیان هه‌لبژارد به‌ نامه‌ی «بخت متفوق» سه‌روو سه‌عاتی گرانبه‌هاتریان پێ ره‌وا دیتن.

نووسینه‌که‌ی من ئه‌گه‌ر له‌و پله‌یه‌شدا نه‌بایه‌ به‌ «مجامله‌» هه‌ر به‌ «سه‌رکه‌وتوو» داده‌ندرا، وه‌ک له‌بیرمه‌ نووسینی مامۆستا نووری عه‌لی ئەمین و یه‌کیکی دیکه‌ش، که‌ زۆر به‌داخه‌وه‌ له‌ بیرم نه‌ماوه‌ هی کێ بوو، سه‌عاتی «سه‌رکه‌وتوو» یان وه‌رگرت. د. عه‌بدولرهمانی حاجی ماری پاداشه‌که‌ی خۆی ره‌فز کرد که‌ به‌ لایه‌وه‌ نووسینه‌که‌ی که‌متر نه‌بوو له‌ پایه‌ی «سه‌عاتی سه‌رکه‌وتوو». تارپاده‌یه‌کیش جۆره‌ ره‌خنه‌ و ناره‌زاییش بوو له‌و مامه‌له‌تجواداییه‌. زۆریش له‌سه‌ر حه‌ق بوو. وا بزانی چ مه‌به‌ستی موحامه‌له‌ش نه‌بوو که‌ نووسینه‌که‌ی منی هه‌لاورد له‌ ره‌خنه‌.

ئهمه‌ ده‌لێم چونکه‌ ئه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌که‌ خۆشمی تی ده‌ربه‌ست نه‌بامایه‌ هه‌ر ده‌مگوت به‌داخه‌وه‌ سه‌عاته‌که‌م بوو به‌ دیاری بۆ یه‌کیکی که‌ ئه‌وسا دۆست بوو، دواتر دۆ و دۆشاوی تیکه‌ل کرد... ئه‌و چه‌ند رۆژانه‌مان له‌ شه‌قلاره‌ و له‌ پیرمه‌م به‌ خۆشی رابوارد. شه‌ویک له‌ پیرمه‌م بووم به‌لام به‌ رۆژ و هه‌ا ده‌بوو نیوه‌رۆژهم لێ ده‌خوارد. دوا‌ی به‌سه‌رچوونی هاتوباتی کۆڤه‌که‌ هه‌لکشیم بۆ لای گه‌لاله‌ و چۆمان. له‌ مالی سوره‌یای خوشکم دابه‌زیم، دوا‌یین جار له‌ زستانی ١٩٧١ سه‌رم له‌م ناوچه‌یه‌ دابوو.

ئهوسا له مالى زهيدى ئهممه ئهفهندي ميوان بووم. ئهممه داغاي هممه د
ئهميناغاشم ره فبق بوو. ههفته يه كي زور خوشمان لي رابوارد. زهيد خانويكي به
كاره باي لي دروست كردبوو، كه رهسته ي هسانه وه ي تيدا بوو وهك خانوي
شار... به زوري له گهل ئه و كه سانه مان راده بوارد كه له ميزاجدا دهگونجاين. چهند
ئهنداميكي كونه مهكته بي سياسي له پاش به ياني ئازاره وه له و ناوچه يه
گيرسابوونه وه له همموو دهرفه تيكدا بۆ لاي يه كدي دهكشاين. كه سالي ١٩٧٣ له
هاویندا چووم زهيد كه وتبووه باريك ههر دهيه ويست دهرفه تيك بدۆزيتته وه بۆ
دهرچوون. ناحه زهكاني تهپكه يه كي قوليان بۆ نابزووه ههتا ليني دهرفهات و بۆ
دهرچوو تيدا سهغه ل بوو. له و هاویندا هه رچهند له مالى خوشكم دابه زييووم
هميسان همموو رۆژيك ديدهنيم دهكرد. ئه و بهينه ي له وي بووم دايك و
منداله كانيشم له گهل بوون. به عاده تي خۆم هه رچي ليقه وماو و سهغه ل بوو بۆ
لاي دهچووم. كاكه حسيني خانه قا و شينخ حسيني حاجي سهيدگول و ههنديك له
ئاغاكاني پشدر، له ناوياندا باپيري بابه كرى سهليماغا و عهلي عهسكري و هي
ديكesh له وانه ي دهمناسين و دۆستم بوون هميشه به كۆمه ل لاي يه كيكيان
نيوه رۆژه مان دهخوارد... كه چوومه لاي باپيراغا، له گه لاله. منداليكي تهمن چوار
پينچ ساله ي وه هاي به خير هيتام سه د ماشه لاي لي بكهيت. زور كهوته بهر دل، به
باپيراغام گوت بهر خوردار ببت كوره كهت زور ژيره. گوتي، له تهربيه ي كۆني
ئهوهنده ي به بير ماوه. قسه كه زور كاري تيكردم.

عهلي عهسكري ماله كه ي به سه ر ئه و باسكه وه بوو كه به سه ر ريگه ي ئۆتۆمبيليدا
دهنۆري. به عاده تي خۆي ههر تريقه ي پيكه نينه كه ي ريتوينيت بۆ ماله كه ي خۆي
دهكات... خۆشبه ختانه له و گه شته دا ديدهنی «مه لا وهيسي» م كرد له مزگه وتي
كه لاله. پينستر به ناو دهمناسي. مه لا وهيسي له نه وه كاني مه لاي ئيبنوئاهم بوو،
مرۆيه كي راست و بيقيل و مه لايه كي خواناس بوو، ته نانه ت شكليشي ره سه نايه تي
پيش سه رده مه كاني تيكه ل بوون له گهل لووزه وي شارستانه تي نويي پيوه ديار بوو.
له حه ده به در پيمه وه گه شايه وه، هينده شي ريز لي نام شه رمه زاري كردم. منيش پر
به دل و به همموو دهروونه وه خۆشمويست. چهند سه عاتي گهش و خۆش و وينه
«تراخي» مان رابوارد له نيوان ده وره ريني مسلمانانه ي پر له مه لا و فقه ي و
گفتوگۆي كوردانه. هه لم ساز دا جاريكي ديكesh چوومه سه رداني بهر له وه ي به

ناچاری ولاته که به رهو گهرمای به غدا و سه رقالی کۆر به جی بهیلم. به داخه وه مه لا وهیسی چند سالیکی دیکه خه بهری مهرگی هات له باریکدا که نه مده توانی به نامهش پرسه له خزمانی بکه. هه زار رهحمهت له گۆری.

له پاییزی ۱۹۷۳ مونسه بهی هه لگرتنی په رده له سه ر په یکه ری حاجی قادر داخوازی کرد بچم بۆ کۆین و گوتاریکی عه ره بیش بخوینمه وه له باره ی حاجیه وه بۆ بهر گویی ئه و میوانانه و ئه و که سانه ی له مه ئمووره کانی کۆین که کوردیی نازانن. هه رچهند مه ودا زۆر بوو له و رۆژه وه که بریار درا ئاههنگه که به رپا بکریت تا ئه و رۆژه ی له ۲۹/۱۱/۱۹۷۳ ئیحسان شیرزاد له ئاههنگه که دا په رده که ی هه لگرت، من بۆم ریک نه که وت ئه وهنده کاته به سه ر یه که وه بۆ نووسینی گوتاره که ته رخان بکه. شتیکی سه ره تایی که مم بۆ نووسرابوو و هیچی دیکه. شه وی به رای ی ئاههنگه که، به ناچاری، هه تا له گوتاره که نه بوومه وه نه سه روتم. ئه م ریکه وته بوو به دوهم جار له پاش ریکه وتی ئه و گوتاره ی «تحية الشهداء» که له ئاههنگی نه ورۆزی سالی ۱۹۴۹ خویندمه وه. ئه ویش شه وی پیش ئاههنگه که هه تا لای فهجر به خۆیه وه خه ریک کردم.

ته جره به م له و بارانه دا، ئه گهر له مپه رم نه یه ته پیش، ئه وه بوو که مه ترسیی شه رمه زار بوون هیژیکی زیاد له ئاسایی داوه به وهنده به هره ی «نووسه ری» که له مندا هه بوو، نه ک چه واشه ی کردووم... له ده می ئه و ئاههنگه دا سه ر دانه یه ک به تازه یی له به رگی یه که می «حاجی قادری کۆیی» بلاو کرایه وه. دوو سال پیشتر هه ر له کۆین یادی حاجی قادر ئاههنگی بۆ کرا و گه لیک نووسه ر و تیکۆشه ر تنیدا به شدار بوو، من نه متوانی سه فه ری بۆ بکه م، گوتاریکی عه ره بیم بۆ ئاههنگه که نارد، یه کیک له جیاتی من خویندبوویه وه. هه ر دوو گوتار، هی سالی ۱۹۷۱ و هی ۱۹۷۳ له لاپه ره ۱۲ هه تا ۱۷، له «اعادة التوازن الى میزان مختل» دا به چاپ گه یشتبوون.

پیداویستی ناچاری وه های کرد گوتاره کان له و کتینه دا بنووسمه وه، هۆیه کهش ئه وه بوو خیره ومه ندیک بوختانیکی گه وره ی هه لبه ستبوو به وه دا که گۆیا من له نووسیندا «حاجی قادر» م به خزمه تکاری ده ره به گ له قه له م داوه، ئه م دوو گوتاره که به عه ره بی و پیش ئه و بوختانهش نووسرابوون شایه دیی بۆ ده دام لای

عەرب و غەيری عەرب کە فیشالی وەکۆو ئەو بوختانە چەند نزمە لە چاو ئەو تۆقەلانی کە پایە حاجی قادرم لە نووسیندا گەياندۆت.

نازانم زڤه درۆی ئەوتۆی چ تامیکی خۆش لە مەلاشووی درۆزن دەگیرئ! چوناوچۆنیش بيشه رمی و حەياتکان دەگاتە ئەو پایەیی درۆی عەلەنی تیدا بکړئ. کە مرۆ راستی و ئینسافی پښیل کرد بۆچی درۆزنییه کە ی بە پارە نافروشی؟ چ سوود هەیه لە درۆیه ک بە دوو دیر نووسین هەلوەشیته وه، سەلکە تووریکیشی نەخستبیتە گیرفانی درۆزنه کە وه؟ من مەبەستم لەو پرسیارانە تاکە کەس نییه چونکە درۆی عەلەنی هەر لە دژی مندا نەکراوه، هەر لە نووسینیشدا هەلنەبەستراوه، بە پانایی و درۆیایی دنیا دا بەتایبەتی دنیای خەبات و تیکۆشان کە لەخۆبایبوون و ناز بە خەباته وه کردن پتر رښخۆشکەر وهی بښاکیه، پەیتا پەیتا لە نووسین و رادیۆ و تەلەفیزۆن (واته هەرچی دەخویندریته وه و دەبیسترین و دەدیتريت)، درۆی بښه رده هەلښتن، بۆتە هونەری حەفتەم یان هەشتەم یان خاتری تۆ بښ هونەری بیستم و سیهم.

عەجایب و سەد عەجایب، تیکۆشەر بە برسییه تی و لە مەترسیی مردندا بەسەر دەبات و چاو ناترووکیښی، کەچی لە ئاست راستیدا وەک مەلی بەر بارانی لښ دیت، زات ناکات بە زاری خۆیدا تښه رښتیت مادەم لەگەل دەقی ئښجیلە سیاسییە کە رښک نەیت. نازانم، خەلق باوه رښی درۆزنی بۆچییه کە حەسانه وهیشی تیدا نەبیت... ئەگەر وەکۆو ئایینه ئاسمانییه کان پاداشیکی پاش مردنی لەگەلدا بایه بەجښ بوو.

لە دیمەنەکانی ئەو ئاهەنگە یەکیکیان وەها چەسپاوه لە میشکەدا سرښه وهی بۆ نیه، ئەویش یادى چیه رەى «هښمن» چ لە دەمی خوښندنه وهی هەلبەستە کە ی چ لەو دەمانەدا کە بەیه کە وه لە مالى کاکه مەجیدی ئاموزام و شویتى دیکه شدا لەگەل برادرانی ئەو دەمه، کوردی ئیران و عیراقیش، سەرگه رمی نوکته و قسه ی خۆش و هەویای جەمی گەرم و چەوری کوردانە ی نیوه رۆژه دەبووین. من هەرگیز لە هښمن تښ نەبووم. چەندیکی لە کۆرښ بوو بە زۆری، دوو بە دوو وهیا لەگەل هەقالان، دیوانی وتووښمان گەرم دەکرد.

هښمن هەلښښردا بە ئەندامی یاریدەر و بەردهوام ئەندامی لیژنە ی ئەدەب بوو. پەنابەرانی برا کورده کانی ئیران بۆ عیراق، جگە لە مامۆستا هښمن کە کۆر وەک

مالی خزی بزی کرابووه، تیکرایان به خاوهن مال حیساب دهکران مامزستایان عهبدولای حهسه نژاده. حهسه نی قزلجی (به داخه وه کهم مایه وه لمان) و هی دیکهش که لیسته ی ناوه کانیا نم نه گرتوته وه. هه موویان له پله ی براده ری به ره و خزمایه تییان تپه راندبوو، هر نه بی جوری به یه کتر گه یشتنمان و یه کتر دواندنمان و بیته کلیفی و ساده یی ره فتارمان له گه له یه کتر نه وهسته ی به من ده گه یاند که ناشنایه تی نیوان خزمان به مرزی ده به خشیت، هه رگیز به دلمدا نه هاتوه که پیوه ندیی ره سمیم به کزپه وه مافی خاوه نایه تی ژورره که ی دیوانی سه رزکایه تی (که هه میسه تیندا یه کدی گیری ده بووین) پتر بژ من دیته وه له وه ی بژ نه وان بچیته وه.

ئه م زنده خزیاتی نیوانمان و هاتوچزی رۆژانه مان بژ کۆر و بایه خدان به نووسینیان و بلاوکردنه وه ی به ره هه میان و گه لیک لایه نی دیکه ی راگرتنی ریز و پایه یان هه لی رپک خست بژ چند سوارچاکیکی سه قافه تی کوردی که ئیخباریه بگه یه نن به دایه ره ی ئه من دژی من، گویا «کۆر» م کردوه به لکیکی «سافاک!» ی ئیران... به پیی ئیخباریه که هه موو نه و برا کورده ی په نابهر بژ عیراق جاسووسی مزه خوری سافاکن... راستیه که ی حیکایه تی له وه به تامتریشم لایه به لام چ سوود له کوتانه وه یان وه رناگیری، رپگهش به خۆم ناده م تاکه هه نکاویک له و رپگه یه بیرم که نه وان بپه روا پیاسه یان تیدا ده کرد. گوتراوه، حه یا قه تره ییکه...

له سه رچاوه ی بیگومانه وه ناوی زوربه ی نه و سوارچاكانه م زانی که هیندیکیان به زمان و هیندیکیان به زمان و به راپورتیش خه ریکی کۆر و خه ریکی منیش به تاییه تی بوون... دوو جاران ئیخباریه ی رۆشنبیره گه وره کان که بژ تۆقه له که ی ده سه لاتی ده ولت له دژی من به پئی کرابوو سه ره ژیر بۆوه بژ لای کاربه دهستی به ره خوار که پشکنینه وه ی تیدا بکه ن. مالیان ئاوابی نه وان کاربه دهسته بچووکانه زۆر به شه رمه وه ده هاتنه لام و به رواله ت چند قسه یه کی عاده تییان ده کرد به نامه ی پرسینه وه ی شپوه ی ره سمی که بایی وه لام دانه وه ی سه ر کاغه ز بکات... چ له و بچووکانه وه بیت و چ له کاربه دهستی هه ره هه وراز ی پشکنینه وه بیت هه موو شتیکم بژ پروون ده کرایه وه....

سهير له وهدا بوو. ئهو ئیخباریه نووسانه حورمه تی پووشکه یه کیان لای ئهو کاربه دهستانه نه بوو. به چاوی هه ره نزم سهیریان دهکرا. له مه وه تابلینی به خۆمدا ده شکامه وه که دهمدیت به شیکی به پۆزی سه قافه تی! کوردی! تا ئهو راده یه له بهرچاوی غهیری کورد سووک و بینرخ بیت، ئه شه دو بیلا نه مبیستوه یه کیکی عه رب وهیا تورک خه بهری له کۆر و له من دابیت. ههروه ها نه شمبیستوه له رۆشنیری ناودار به ولاره چ کوردیک هینده نزم بووبیته وه.

ئهم تینیینیانه ی به دوا کاته وه دهرمانی چ دهردیک ناکهن، ئیستاکه و دواپۆزیش سوارچاک ههن و ده بن لهو مهیدانه بیگه نه دا ته راتینی بکه ن. دوور نه رۆزین پارکه کتیبولکه ی «لسان الكرد» دهرچوو، جارێ بلاو نه بووبۆوه سوارچاکان خه بهریان لێ دا و بۆ چه ند رۆژیک وه ستیترا. مه به ستم له دهربرینی ئهم راستییانه ته نها کردنه وه ی چاوی خوینه ری دلسافه بۆ سه ر چاوه نداز به لکوو شاره زیانه تر له دنیا رامینیت...

له برا کوردهکانی کوردستانی ئێران د. قاسملوو هه لپۆزیدرا به «ئهندامی کارا - عضو عامل»، به پیتی ماده ۹ ی یاسای ئه وسای کۆر و بزانه د. قهناتی کوردۆ زووتر هه لپۆزیدرا بوو، مامۆستا «وهه بی» ش ئهندامی شه ره ف بوو. د. قاسملوو چه ندیکی لێره بایه له کۆبوونه وهکانی ئه نجومه نی کۆر به شداری ده کرد. مامۆستا «زه بیحی» یش، که دهمیک بوو له په نابه ری دهرچووبوو دۆستیکی رینزیگیراو و له دلسۆزانی کۆر بوو. کۆر که وته سه ر چاپدانی فره هه نگه که ی، دوو به شیشی لێ چاپ کرا، وشکایی هات به کۆژانه وه ی چرای ژیا نی خۆی، زۆر به داخه وه.

مهراقیتی خۆم و فره مانیکی سه رشانم، به سیفه تی دهمراستیم له لێژنه ی ئه ده ب، لنی خۆش هینام که بایه خی پر به پیست به بابه تی فۆلکلۆری بدهم. ته کلیفمان له براده رانی هه ر ناوچه یه کرد که چی چنگیان ده که وئ له بهیت و مه ته ل و سه رگورشته و قسه ی نه سته ق و ئه وه ته رزه ماددانه هه یه بۆمان تۆمار بکه ن و پیمانی بگه یه نن. مالیان ئاوابی، بیدریغ به ده نگمانه وه هاتن. له مانه مامۆستا ره ئووف ئالانی به شاره زایی ته واره یه یارمه تی داین و گه لیک په ند و مه ته لی به شه رحه وه بۆ هه ناردین. هه ر لهو ده مه دا بناغه ی براده ریمان به مه حکه می چه سپا. سادق به هانه ددین، په حمه تی لێ بی، له بابه تی سه ربه زاری کرمانجی سه روو

به هانامان هات... گهلیک لاوک و حیکایهتی به ئاوازمان بۆ تۆمار کرا. براده‌ریکی کوردی کوردستانی ئێران له دهستهی مامۆستا هێمن نووسینییهوه به جزریک بشی بخریته ژێر چاپ. دواى برانى پێوه‌ندیم به کۆره‌وه ئاگام لێیان برا، نازانم به چى گه‌شتن.

سال به‌سه‌ر ده‌چوون و کۆر ته‌کانی ده‌دا و چوار ساله‌ی نێوان به‌یانی ئازار و به‌دیته‌نانی تۆتۆزمیش داده‌مالا و باری ئاسایشی گشتی له‌نگ ده‌بوو تا ئه‌وه‌ی داوه‌مووی موعاوییه‌ پسا و هه‌را ده‌ستی پێ کرده‌وه. له‌و ده‌مانده‌دا بوو عه‌سری پۆژیک له‌و پۆژانه‌ی کۆبوونه‌وه‌ی دوو لیژنه و به‌دوا ئه‌وانیشدا هی ئه‌نجومه‌نی کۆرپم هه‌بوو، ئاشنایه‌کی به‌عسی، «عبدالرزاق الحدیثی» و کارگیرى گشتی له مه‌کته‌بی جیگری سه‌رۆکی ئه‌نجومه‌نی سه‌رکردایه‌تی شۆریش هاتنه‌ لام بۆ بیستنی بیروپام له‌ باره‌ی هه‌لکه‌وتی ئه‌و ده‌مه و ئۆتۆمییه‌کی که حکومه‌ت ده‌یه‌وه‌ی وه‌فا به‌ وه‌عدی تێدا بکات. مۆله‌تم له‌و دوو میوانه خواست که له‌و پۆژه‌دا ده‌رفه‌تی هه‌یچم نییه‌ بایی خۆ روون کردنه‌وه بکات. ریک که‌وتین له‌سه‌ر هه‌تدئ که دواى سى پۆژی دیکه، ئیوارى، له‌ نادى محامیان کۆبیینه‌وه...

له‌و ماوه‌یه‌دا بیروپای خۆمم خسته‌ سه‌ر کاغه‌ز. له‌ پۆژی ميعاددا سى لایى کۆبووینه‌وه و نووسراوه‌که‌م دانى که باشتر له‌ قسه‌ی زمان سه‌رنجی لى ده‌گیرى. وا په‌سه‌ند ده‌که‌م له‌م گه‌شته‌دا خویته‌ری کورد بیروپای ئه‌و پۆژه‌م بزانیته. نووسینه‌که، هه‌لبه‌ت به‌ عه‌ره‌بی بوو لیژه‌دا به‌ ده‌قی خۆی ده‌ینووسمه‌وه.

فلربما اودت به زلة لسان ما كانت لتستتبع غير البسمات في اوضاع عادية... مع تقدير هذا الظرف الصعب والتسليم باحكامه فاني اجد في موقعي الشخصي من طول عهدي بالحياد واستقلال الرأي والتجرد من الغرض ما يعين على ملافاة قسط كبير من تلك الصعوبة وتيسير مناخ غير ملجئ الى النفاق.

اسوق هذه المقدمة تعليلا وتبريرا لما قد يكون في كلامي من تغير يوحى بالتبطين او يستشف منه الحذر رغم استفراغي الجهد في تحري الوضوح الممكن. فأنني اكره ان اكون غير مفهوم او يساء فهمي على غير داع.

احاول ان اتكلم منطلقا من روح الحيدة والتجرد، مع علمي بعسر هذه المحاولة فان وقوف الشخص من نفسه واهله و عشيرته وبني قومه مثل موقفه من الغريب والبعيد في امور تتعلق بالمصلحة العامة والمصير، يكاد يكون من قبيل «تكليف شيء ضد طباعه». ومهما حاولت ان انسى ان في بقعة من ثرى كردستان رفاة ابي و جدي وجد ابي فلن اعود من ذلك بطائل، وايا يكن مقدار الحق والباطل في موقف يستنزف دم الصديق والقريب فسيبقى هذا البيت من الشعر هو شاهد القبر في المنزف:

دم الود والقربى وان كان ظالما
عزيز علينا ان نراه يسيل

اذا سكنت مثل هذه الاصوات و توارت هذه الرؤى في اعماق الضمير وامكن انطاق العقل وحده ليعمل كما يعمل العقل الالكتروني بعيدا من العاطفة والتحيز والحذر ساغ لي ان اقل اني ارى «القضية الكردية» ضمن الواقع العام للعراق في ضوء الاعتبارات الثلاث الاتية:

اولا- اقرار مبدأ «الحكم الذاتي» للشعب الكردي، في حد ذاته، قفزة واسعة جدا في مسار هذا الشعب حاضرا ومستقبلا تعتبر بحق نقطة تحول تاريخي في حياة السياسية وحقوقه القومية وهي بلا شك منعطف صاعد بطموحات

الكردي المشروعة في كل مكان وزخم دافع لقدراته نحو رسم مصيره في اكثر من موطن من مواطنه خارج العراق.

ثانيا- الجهة التي أقرت هذا المبدأ أثبتت قدرتها على تخطي الصعاب الخطيرة فيما رأت انه ترجمة عموميات حكم التأريخ الى ممارسة حية في واقع الحياة وبقدر مايمكن ان يستوحي الغيب من المشهود فالمنتظر من مثل هذا الادراك لحكم التأريخ وهذه الجراءة في الوقوف عند مقتضاه ان يأتي المستقبل تصعيدا لما تم في الحاضر من هذا الشأن باعتبار ان التأريخ ذو حركة متزايدة السرعة. وسارجع الى ما يبنى على هذه الملحوظة بعد الفراغ من بيان الاعتبار الثالث وما قد يليه.

ثالثا- ليس من الصحيح ولا السليم التشدد في رسم الخط الذي يحدد اطار منطقة الحكم الذاتي، فما دام العرب والاكرد مصممين على التعايش وادامته فلا ضير في ان يرتفع هذا الخط هنا وينخفض هناك على حساب اقتضاء المصلحة وقد يستدعي التكامل الاقتصادي، مثلا، ان تضم اقسام من الارض المسكونة بالعرب الى الحكم الذاتي او ان تلحق ارض كردية بادارة المركز ولعل ان يكون في ضم القوميتين الى الادارة الواحدة هنا وهناك نوع من المعاشرة الحية بين القوميتين تزيد عواطف المودة بينهما.

صحيح. ان فكرة «الحكم الذاتي» ينبغي ايضا ان تؤدي اغراضها الاساسية في تطمين الشعور القومي عند الكردي ولكن صحيح ايضا انه لايسوغ اقامة «التعايش» على الشك والتوجس. والكلام في هذا يطول ويمكن تلخيصه في ان كل شعار متطرف في اي من الجانبين لا يمكن ان يخدم مبدأ الاخوة والتعايش وليس من احتمال للتجاذب و «شد الحبل» الا حينما تتنافر القلوب وتتجه نحو فصم العرى. ومن الواضح لكل ذي عينين ان الجهة العربية اقدر على إمتصاص أسباب الشك والأحتكاك بما تملك من امكانات مادية وسياسية وبشرية وجغرافية وحضارية لا حصر لها وكفى بها من الوفرة بحيث انها دخلت المصطرع الدولي كطرف مرغوب ومرهوب ثم انها هي المضطلة بمسؤولية الحكم فتكون قد التزمت بكل ما يستوجبه الحكم من السعة والسماح الى جانب مايقابل ذلك من حماية مجموع الدولة شعبا وارضيا.

الحكم في أى مكان مطالب بفتح صدره للناس كافة سواء منهم المؤيد والمطالب والمحيد، أقول هذا من باب توضيح القصد وتحديد مركز الحكم من وجهة نظر «حمل الأمانة» بقياسه الى مركز غيره من الناس افرادا وجماعات.

رابعا- لابد من رعاية مصلحة وحق الفرد الكردي الذي يعجبه ان يبقى بمعزل عن الاحزاب والتنظيمات السياسية وهو يمارس مواطنته ويدفع ضريته ويقوم بواجبه فلقد لمست من تجربة السنين التي تلت ١١ اذار انعدام الوزن للفرد الكردي اذا لم يكن ضمن التنظيم الذي كان طرفا في بيان اذار. لا يطلب مني ان اجد للحكومة اعدارا في طمس ذاتي ومسح شخصيتي وانزالي منزلة المواطن من الدرجة الرابعة. ومثل هذا يقال عن الشخص العربي الذي يريد ان يبقى على الحياد بين الاحزاب السياسية.

ليس مقبولا في عرف سياسي او اجتماعي او قانوني او فلسفي او مصلحي ان يستمد المواطن اعتباره وكرامته من وثيقة انتمائه الى احد الاحزاب. ولا يرذني هنا قول من يقول ان ذلك لم يكن واقعا بمقتضى قانون او دستور او ما الى ذلك فانه يكفي ليشعر المواطن بالمهانة انه اذا طلب الوصول الى المسؤول كمواطن اعتيادي انسدت امامه السبل فاذا ابرز وثيقة انتمائه الى حزب قوي اخذ بالأحضان. اعود الى ما اشرت اليه في نهاية الفقرة «ثانيا» المتقدمة.

يشيع بين عدد غير قليل من ذوي الرأي الاكراذ تصور سياسي محدد في واحدة من اهم الركائز التي تستند اليها وقائع الامور والمصالح الكبرى في الشرق الاوسط ولقد وجدتني مندمجا في ذلك التصور ومقتنعا به ولربما كنت من اوائل الاكراذ الذين لمحو الى ذلك في وقت مبكر بعد ميلاد ثورة ١٤ تموز، ومن يراجع سلسلة المقالات التي نشرتها سنة ١٩٦٠ في جريدة الحرية بتوقيع «هوشيار» يجد ملامح هذا التصور وخطوة مطللة بين سطورها بوضوح.

خلاصة هذا التصور هي ما يلي:

القوى المتصارعة في الشرق الاوسط تحاول ان تجد لها اوراقا رابحة في اللعبة و تمسك في يدها نهايات خيوط تحرك شخوص المسرح. واقدرها على

المناورة هي بلا شك اجمعها لتلك الاوراق والخيوط. وهذه الحقيقة في مستوى البديهية ولا صعوبة في لمسها وتحت هذه الحقيقة، او بجانبها، حقيقة اخرى تكاد تكون بمستواها من الوضوح لولا ان على الاعين غشاوة وهي ان من اقوى وامتن وارجح تلك الاوراق والخيوط ورقة «واقع الشعب الكردي» والخيوط المتصل به. ان من يملك عواطف ومحبة هذا الشعب يملك في الشرق الاوسط قوة هي بمقام «القنبلة الموقوتة» في موازين الامور ومجريات الاحداث في المنطقة كلها. ان شعبا يبلغ تعداداه في اقل تقدير خمسة عشر مليوناً ويتوزع على مساحة من الارض في سعة دولة متوسطة الحجم و تحتل بقعة في الصميم من الاهمية الاستراتيجية وقد اذكت حماسه للنشاط والحيوية تطلعات النصف الثاني من القرن العشرين مع خلفية تاريخية هي بضعة وعشرون قرناً من الولايات والخطوب والغمط والبخس.

ان هذا الشعب جيش احتياطي. بل جيش عامل، يضع ثقله في موازين معارك من يحسن التعامل معه ويأسو جراحه. ومن طبيعة الاشياء ان يكون توافق المصلحة (او تضادها) بين هذا الشعب وبين القوى المتفاعلة في المنطقة على درجات وانماط متفاوتة طبقاً لظرف كل واحدة من تلك القوى، فقد تكون احداها مضادة له على طول المدى وتكون الثانية موسمية التوافق المصلحي وهكذا... ليس لعامل ان يجهل ان مصلحة العروبة غير مصطلمة مع مصلحة هذا الشعب في مستقبل يدركه الفكر والنظر ويحسب له حساب، وما قد يعترض به على ذلك من وجود احتكاك اليم بينهما من جزء في ارض العراق يرد عليه بان الميادين الاخرى الرحبة من وحدة «المصلحة والخطر» جديرة بهزم بواعث هذا الاحتكاك و ملاشاتها في اقل من الوقت الذي تستغرقه كتابة مقال حول الموضوع حالما يلتقي الطرفان على فهم مشترك لحقيقة مصالحها و حقيقة المخاطر التي تجابههما.

ان العروبة في غنى عن «ممتلكات» الاكراد بما تملكه من البر والبحر والثروة والمركز الحضاري وهي بلا شك محتاجة الى حليف طبيعي غير مشكوك في موافقه ومصالحه بل انها محتاجة الى جمهرة من الحلفاء لضخامة المعارك المفروضة عليها وتعدد ميادينها وقوة خصومها وجسامه التحديات المتولدة

من كل ذلك. ومن الواضح الذي يراه حتى الاعمى انه لا يمكن للكردي ان يمد بطمعه الى مصلحة عربية بل ان الواقع المعقد الشائك المحيط بوجوده يكاد يقطع امله من كل عون حقيقي ياتيه من خارج وجوده الا ما كان منتظرا ان ياتيه من العرب بسبب توافق مصالحهما...

والحديث هنا يطول الى غير نهاية وهو دائما ينتهي الى نتيجة واحدة هي انه اذا وعي العرب والاكراد حقائق الاشياء والاحداث وصحت دعواهما في رؤية وفهم «مؤشرات المستقبل» فليس امامها غير طريق واحد يقود الى المصلحة هو طريق التفاهم والتعايش والارتباط المصيري والكلام هنا يتشعب بما يفوق طاقة الكاتب من الاستيعاب اكثره مفهوم قبل ان ينطقه الناطق او يكتبه الكاتب فعسى ان يهدينا الله الى سواء السبيل ويجنبنا الزلل.

خوینەر ده‌بیتیت سهره‌تای ئه‌و ده‌قه به‌ جوړیک ده‌ست پێ ده‌کات پینوهی دیاره به‌ دوا چه‌ند وشه و رسته‌یه‌کدا هاتووه چونکه نازاندري بژ چی «له‌وانه بیت خلیسکی زمان...» ببیته هۆی تیچوونی که‌سیک. من ئه‌سله نووسینه‌که‌م لا هه‌بوو به‌لام نای دۆزمه‌وه ئیتر ناچارم چی له‌و نووسینه به‌ر چاپ که‌وتوووه ئه‌وه وه‌رده‌گیرمه سهر کوردی:

... له‌وانه‌یه خلیسکیکی زمان له‌ ناوی بیات که‌ ئه‌گه‌ر حالوبار عاده‌تی بووايه له‌وانه بوو بزه‌یه‌ک بخانه سهر لێ‌وانه‌وه. له‌گه‌ل ره‌چاو کردنی ئه‌م باره ته‌نگه و سه‌لمانندی حوکمیشی دیسانه‌وه ده‌شی له‌ ئاکامی هه‌لوه‌ستی بێ‌لایه‌نیم و سه‌ره‌خۆیی بیروباوه‌ڕم و بێ ته‌ماییم رابیییم که‌ به‌شیک زلی ئه‌و ته‌نگه‌تاوییه به‌رویته‌وه و هه‌لکه‌وتیک ئه‌وتز به‌ ده‌سته‌وه بدات مه‌رایي تیدا نه‌بیت.

ئه‌م پێشه‌کییه ده‌هینمه‌وه به‌ نیازی پا‌کانه بژ راو‌تێکی به‌ توێکل یا دووره‌پاریز له‌ قسه‌کانمدا ده‌ر بکه‌ویت هه‌رچه‌ند ویستووشمه تا راده‌ی شیان و لوان سه‌را‌حه‌تگ‌ز بم نه‌کا بیلزرووم ته‌ماوی ده‌رکه‌وم وه‌یا باشم لێ‌ جالی نه‌بن.

ده‌مه‌وێ به‌ ویژدانیکي بێ‌لایه‌ن و خۆله‌بیرکردوو بدویم هه‌رچه‌ند ده‌زانم هه‌ولی ئه‌وتویی کاریکي زنده دژواره چونکه یه‌کچوونبوونی هه‌لوه‌ستی مرۆ له‌ ئاست خۆی و خزم و عه‌شره‌ت و میله‌ته‌که‌ی وه‌ک هه‌لوه‌ستی بیت به‌رانبه‌ر غه‌واره و بێ‌گانه له‌ مه‌سه‌له‌ی ئه‌وتۆدا پێوه‌ندی به‌ به‌رژه‌وه‌ندی قه‌ومايه‌تی و چاره‌نووسه‌وه هه‌بیت ده‌چیته‌ پله‌ی «ته‌کلifi هه‌لکه‌رانه‌وه‌ی شتیک دژی سروشتی خۆی» چه‌ندیکیش به‌هۆی فه‌رامۆش بکه‌م که‌ شوینیک له‌ شوینه‌کانی کوردستان ته‌رمی باوکم و باپیرم و باوکی باپیرمی گرتۆته‌ خۆی به‌ هیچ ئاکامیک ناگه‌م. مه‌تا حه‌ق و ناحه‌قیش که‌له‌که‌ بکات له‌ هه‌لکه‌وتیک که‌ خوینی دۆست و خزمی تیدا ر‌ژابیت هه‌ر ئه‌و به‌یتیه‌ی خواره‌وه ده‌بیته‌ دروشمی کێله‌قه‌بری خوینستانه‌که‌:

دم الود والقربى وان كان ظالما

عزيز علينا ان نراه يسيل

هرچند خونين دږست و خرم ستمكاريش بڼ

له لاملان گرانبه هايه كه ببينين دهرژيت

ننجا نه گهر دهنكي له و بابه ته خاموش بوو و نه و جزره شه بهنگانه ش له
قوولايي دهر ووندا شرانه وه و شيا ته نها هوش و گوش به دهنك بهنډریت تا
ونكوه هوشی نه لیکترؤنی بکه ویته کار، دوور له سوز و لایه نگیری و
خوتخوته بزم هه یه بلنیم «مه سه له ی کورد» له ننیوان تیکرای واقعی عیرا قدا
له بهر تیشکی نه م سئ تیینیاندا دا باینم.

یه که م: دانهننان به مافی نوتونومی بڼ کورد خوی له خویدا هه نگاویکی به رینه
له راره وی ئیستا که و دوارژوی نه م میلله ته که ده شنی یه کراست به قوناغی
گوزانکاریه کی میژوویی له ژيانی سیاسی و مافه نه ته وایه تییه کانی حساب
بکریت که و ا بنگومان ئانیشکه یه کی به ره ژوورچوونی هه ویا ره واکانی کورده
له هر کونییک بیت و ته کانیکی به ره ویشی وزه یه تی به ره و نه خشه کیش
کردنی چاره نووسی خوی له مهفته نه کانی کورد له دهره وه ی عیراق.

دووه م: نه و لایه نه ی نه م بنه مایه ی دان پیدا هینا توانی له کؤسپی گه وره
تیه ر بکات به ره و ته رجه مه ی هه مه گیی بریاری میژوو بڼ کرده وه ی زیندوو
له واقعی ژياندا، له مه شدا دیمه نی به رچاوی خه ملاند و غه یی دوارژوی لئ
پالاوته کرد. نه م هه ست کردنه به بریاری میژوو ویرای نه و جورته ته له
سه لماندنی داخوازییه کانی لئی چاوه پروان ده کریت که دوارژو
به ره ژوورچوونی هه نگاوی ئیستا که ی بیت چونکه میژوو هه میسه به ره و
خیراتر ده بزویت. دواتر دیمه وه بڼ ئاکامیکی له م تیینییه هه لستیته وه نه ویش
پاش به سه رچوونی نوخته نیگای سنییه م.

سنیه م: نه راسته و نه دروسته پیگیری بکریت له کنشانی نه و خه ته ی
چوارچینه ی هه ریمی نوتونومی ده ست نشان ده کات چونکه ماده م عه رب و

کورډ سووربن له سهر پيکه وه ژيان و بېرته ورم کړنی. زياننک له وه دا نښه
 نه و خه ته ليره نه ختيک هه لکشنيت و له ولاتر که ميک ډاکشنيت به پښی داخوازی
 به رژه وهند. له وانه شه فراژووتنی ټابووری داخوازی بکات که نه ختيک له
 نه رزی عه رب تڼدا دانښتوو وه پال ئوتونومی بدريت يان نه رزیکی
 کورنشين بخريته سهر ئيداره ی مه رکه ز (به غدا). به لکوو له وانه په جزړيک له
 پيکه وه ژيانی کورډ و عه رب هه ستي دوستايه تی نښان يان پته وتر بکات. به لی
 راسته که پښوښته فکري ئوتونومی مه به سته بڼه رتيه که ی له دابين کړنی
 هه ستي نه ته وايه تی کورډ به نښته دی به لام هه روه ها راسته که ناشی «پيکه وه
 ژيان» له سهر گومان و مه ترسی دامه زريت. قسه ش له و بواره وه دريځايينه،
 کورته و پالوته ی نه وه په که هېچ دروشميکی په رگير (مطرف) له هر
 لايه که وه بيت ناتواني خزمه تی بڼه مای برابته ی و پيکه وه هه لکردن بکات و
 هه رچی ليک نووسان و گوري سکني شه کی هه په هی ده ميکه که دلان له په کتر
 ده تۆرين و به ره و ليک ترازان ده بڼه وه. خو ناشکرايه بز هر چاويکی بڼا که
 لايه نی عه رب توانا تره له کورډ هزی گومان و پيکه و تنه وه بمژي ته وه به وه دا
 هه موو دارايی ماددی و رامیاری و بنياده می و جوغرافيايی و شارستاني
 بښنو وره ی وه (له چاو کورډ) هر نه و نده ی به سه که هڼد ئيرووه که چۆته
 په مزگه ی ده وله تانه وه وهک لايه نيکی ته ما پښووی و کۆمه ليکروايش.

له مه ش به ولاوه عه رب خزی به رپرسياري ده سلاتی هه لگرتووه به وه شدا
 بۆته به رباری سينه فراهی و لښووردن که «ده سلات» خستوويه ته
 نه ستوويه و ښای لايه نی پاراستنی سهر له به ری ده ولت به ميله ت و
 خاکييه وه.

ده سلات له هر کونيه ک بيت داوا ی لی ده کړی دل بکاته وه بز تيکرای خه لق
 چ دوست بيت و چ داواکار (وه هام له بيره من وه ختی خزی له جياتی
 «مطالب» وشه ی «معارض» م به کاره ښابوو و چ بڼلايه ن. نه مه ده ليم به
 نياز ی روون کړنه وه ی مه به ست و ديار کړنی ئښتگه ی ده سلات له گۆشه
 نيکای «هه لگرتنی نه مانه ت» وه له چاو خه لقی تر به تاک و کۆمه ليه وه.

چواره‌م: چاودیری به‌رژه‌وه‌ند و مافی تاکی کورد بکرنیت له‌وه‌دا که بیه‌وی دووره‌پارێز بێ له حیزب و ریک‌خراوی سیاسی که خه‌ریکه هاو‌نیشتمانیه‌تی خۆی به‌کارده‌هێنیت و زه‌ریبه ده‌دات و فهرمانی سه‌رشانی به‌جی ده‌هێنیت. له‌وه‌ته‌ی به‌یاننامه‌ی یازده‌ی ئازار ده‌رچووه له تاقیکردنه‌وه‌دا بزم روون بۆته‌وه تاکی کورد سه‌نگی دۆراندووه مه‌گه‌ر له جغزی ئه‌و لایه‌نه‌دا بیت که به‌شداری به‌یاننامه‌ی ئازار بووه. من لیم داوا ناکرێ به‌هانا بۆ حکومه‌ت بدۆزمه‌وه که ده‌مکوژینیته‌وه و که‌سایه‌تیم ده‌شنوینێ و به‌ره‌ژنیم ده‌با بۆ پله‌ی هاو‌نیشتمانی ده‌ره‌جه چوار. هه‌روه‌هاش ده‌گوترێ له باره‌ی عه‌ره‌بیکی بیه‌ویت گۆشه‌گیر بێ له حیزبه سیاسی‌ه‌کان.

ره‌وا نییه له هیچ نه‌رتینکی رامیاری و کۆمه‌لایه‌تی و یاسایی و فه‌لسه‌فی و به‌رژه‌وه‌ندی که هاو‌نیشتمان ویل و ریزی خۆی له پسه‌وله‌ی خۆدانه‌پال حیزبیکه‌وه ده‌رژه‌ بکات. له‌مه‌شدا به‌رپه‌رچ نادریمه‌وه به‌ گۆته‌ی که‌سیکی بلێ چ یاسایه‌ک و ده‌ستووریک و شتیکی ئه‌وتۆیی بریاری وه‌های نه‌داوه چونکه به‌سه بۆ ئه‌وه‌ی هاو‌نیشتمانیه‌ک هه‌ستی سووکایه‌تی بکات که هاو‌نیشتمانیه‌کی بۆره‌پیاو داوای دیدنه‌ی به‌رپرسیکی «حکومه‌تی» کرد رینگای لێ به‌ستری‌ت و که پسه‌وله‌ی حیزبایه‌تییه‌کی به‌هیزی ده‌ره‌یتا. باوه‌شی بۆ بکریته‌وه. ده‌گه‌ریمه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی که له کۆتایی به‌ندی «دووه‌م» دا هیمام بۆی کرد.

له نێوان ژماره‌یه‌کی به‌رچاوی خاوه‌ن بیرو‌رای کورد بینینکی خه‌ستی سیاسی هه‌یه له باره‌ی یه‌کێک له بنگه هه‌ره گرنگه‌کان که واقیعی کار و به‌رژه‌وه‌نده زله‌کان به‌سه‌ریه‌وه ده‌وه‌ستن له رۆژه‌لاتی ناوه‌ندی. منیش خۆم له‌وبینینه‌دا ده‌بینمه‌وه و متمانه‌م پنی هه‌یه و ره‌نگه خۆم یه‌کێک بم له کوردانی که هیمای بۆ ئه‌م لایه‌نه کردبیت پاش ماوه‌یه‌کی کورت دوا‌ی به‌رپابوونی شۆرشێ چوارده‌ی ته‌مووز. جا ئه‌گه‌ر که‌سێک بچیته‌وه بۆ ئه‌و گوتاران‌ه‌ی سا‌لی ۱۹۶۰ له رۆژنامه‌ی «الحرية» دا بلاوم کردنه‌وه به ئیمزای «هوشیار» ئادگاری ئه‌و بینینه و هیله پانه‌کانی، به ئاشکرای، له دیره‌کانیدا سه‌ره‌تاکه‌ی لێ ده‌که‌ن، پالاته‌ی ئه‌و بۆ چوونه‌ش ها له ژیره‌وه.

ئەو ھىزانەى لە رۆژھەلاتى ناوەنددا زۆرەملتيانە ھەول دەدەن لەو گەپەدا کاغەزەى مسۆگەر بدۆزنەو و ئەو سەرەپەتانە دەردەست بکەن کە ئاکتەرەکانى سەر شانۆ دەبزیون، ھەر کاميکیان زۆرى لەو کاغەز و پەتانە و دەدەست ھىنا توانای مناوەرەى پتر دەبیت. ئەم راستییە لە رابەى بەلگەنەوئىستىدایە و بە ئاسانى پەنجە ھەستى پى دەکات. لە ژێر ئەم راستییەدا، یاخود بە تەنیشتیەو، راستییەکی دیکەش ھەيە نزیکە ھىندەى ئەو بەلگەنەوئىستىت بیت. مەگەر چاوە بەلغى لى نیشتبى. بریتیە لەوھى کەوا بەھىزترین و قەیمترین و مسۆگەرترین ئەو کاغەز و سەرەپەتانە کاغەزى «واقعیى مىللەتى کورد» و ئەو بەنەى پنیەو بەستراو، ھەر لایەنیک دل و سۆزى ئەو مىللەتە دەردەست بکات کاغەزىک لە دەست دەگریت لە ھىز و پلەى «بۆمبای قورمیش کراو» ی رۆژھەلاتى ناوەراست بیت کە لەنگەرى تەرازووى کاران و رابەرەوى رەوداوان رادەگریت. مىللەتیکى بەلای کەمەو ژیماوەى بکاتە پازدە ملیۆن کەس و بەسەر رەوپیونیکى زەوى ھىندەى دەولەتیکى مام ناوەنجی پانوبەرىن نیشتەجى بیت و شونەکەیشى لە جەرگەى گرنگى ستراتیجى بیت و چاوەوھى دوەمین سەدەى بیستەم ھەلپەوکلپەى جۆشاندىت بۆ چالاکی و توندوتولى ویرای پاشخانیکى میژووبى بیست و ئەوئەندە سەدەى لە وەیشووم و فەلاکەت و ستەم و لى پچرىن... ئائەو مىللەتە سپایەکی یەدەگە، بەلکوو سپایەکی کارایە قورسایى خۆى دەھاوێتە دەستەتەرازووى جەنگى لایەنیک مامەلەى چاک بى لەگەلیدا و برینەکانى بىرژینیتەو. بریاریکى سروشتیە کە ریک ھاتن و دژایەتى نێوان بەرژەوئەندى ئەم مىللەتە (کورد) و ھىزە تىک گەراوەکانى ناوچەکە لە پلەى ھەمەچەشنەدا بیت بەپنى بارودۆخى ھەر یەکنیک لەو ھىزانە: لەوانەيە یەکیان بە درىژایى مەودا و رۆژگار کوردنەوئىستىت بیت و دوەمیان بەپنى کۆ و کات ھاوبەرژەوئەندىت و ئیتەر لەم بابەتە...

بەلام چ ھۆشدارىک بۆ نىیە نەزانى کە بەرژەوئەندى عەرەب تىک ھەلنائەنگوئى لەگەل بەرژەوئەندى ئەم مىللەتە تا ئەوھى دووارژۆزىکى بەرریر و بەرچاوە بیت و حیسابى بۆ بکرىت. بەرھەلستییەکی ئەم بیرورایە بکرىت بەوئەلک ژەننىکى ئازارەخەش لە نێواندا لە بەشنىکى خاکی عىراقدا ھەيە بەرپەرچ

دهدرتیه وه به وهی که مهیدانه پانهکانی بهکیهتی «بهرژه وهند و هه ره شه» به بهریه وه هیه ههزمی هویهکانی ئه و لیکژه نینه بکات و له کانتیکی که متر پنیوست بز نووسینی گوتاریک له باره ی مهوزوعه وه تنی بیات. هه ره ئه وهندهشی دهوی هه دوو لایه ن (کورده و عه ره ب) ویکرا له تیگه یشتنی راستینه ی بهرژه وهندیان و راستینه ی هه ره شه ی لنیان دهکری به جوته کزبنه وه. عه ره ب به و هه موو به رب و ده ریا و دارایی و مه رکه زی ژیا ری (حضاره) که هه یه تی حژه ی پروپاتالی کورده نییه به لام بنگومان پنیوستی به هاوپه یمانیکی سروشتکرد هه یه گومان له هه لوه ست و بهرژه وهندی نهکریت بگره پنیوستی به کۆمه لیک له و جزره پشتیوانه هه یه سه به ب به مه زنه شه ری به سه ریدا ده سه پیت و فره مه یانی تیدا ده جه نگیت و هیزی ناحه زه کانی و هه ره شه ی سه ر به و فاکته رانه وه.

خۆ کویریش له وانه یه ببینیت که له ده سه لاتنی کورده نییه مرخی له هه یچ بهرژه وهندیکی عه ره ب خۆش بکات چ جایی ئه وه ی واقعیکی ئالوژی دروو کاوی له بنیاتی کورده داوه خه ریکه ئومیدی بپریت له هه رچی یارمه تییه کی ده ره وه ی وجودی خۆی هه یه مه گه ر ئه وه ی چاوه روان ده کری له عه ره به وه بژی بیت ئه ویش به هۆی گونجانی سوودی هاوبه شیانه وه... قسه ش لیره دا درنێ خایینه و هه میشه سه ره به ئه نجامیکه وه ده نیت که بریتییه له وه ی ئه گه ر عه ره ب و کورده ناو ده رۆکی شتان و رپو و داوان بفامن و راست بکه ن له رانواندن دیتن و تیگه یشتنی «هه ماکانی دوا رۆژ» هه ره ئه و رنیا زه یان له پیشه به ره و بهرژه وهند بروات که رنیا زی ته بایی و پیکه وه هه لکردن و سه ره نه نجام تیکه به سترانه. لیره شدا قسه به زور لکدا په خش ده بیت که له وزه ی نووسه ر ده ره چی ئامیزی پیدا بگریت. زو ریشی له خزه و ئاشکران به ره له وه ی ئاخیره بیدرکنیت یان نووسه ر بینه خشتینیت. ئیتر رپی راستمان پی بگریت و له خلیسکمان بیاریزیت.

سالی ۱۹۷۴ دياربیه کی رهزا گرانی پښو بوو بوم، کڙه کهی دواى نهو نووسینه عهره بیه بوو. رهنګه که وتبووینه حوزیران. خه ونیکم دیت. له وانه ی به پښی ته جره بهی خوم پرووداویک راده گه یه نن. به هموو کهسانی ماله وهم گوت ناګاداری خویان و منداله کان بن قه زواقه دهریک به ریګاوه یه، تا نه وهی گوتم له پینلکه هاتنه خوار، له هه لکردنی ته باخ، له شتی کاره بای پڼوه یی، له جاده و کولانه خو بپاریزن.. بؤ پژی دواتر له کؤر بووم به سهر هه ندی که ره سته ی توالیتدا به ربوومه وه برینیکی شه باقه ی خسته له شمه وه. هه تا گه شتمه خه سته خانه ی «مدینه الطب» کاتی ویست... خولاسه عه مه لیه تم بؤ کرا به سی ته قه ل برینه که م دهم به ست کرا. بهر له وهی به نج بکرم بهو چوار دکتوره ی له دوولامه وه به سهرمه وه راوه ستابوون گوتم، نیوه خه ریکی که سبیکن پتر به لای ثالث و شتی مادیددا ده چیته وه، زه حمه ته باوهر به سؤسه ی پښ پروودان بکه ن (حس قبل الوقوع) به لام باوهرم پښ بکه ن من له پیریوه خه ونم دیتووه به ته مای قه دهریک بووم. وا له خوم به دهری داوه... له وه لامدا گوتیان نیمه ش باوهرمان به «غیب» هه یه... نیجا نازانم به خاترانه وه هایان گوت یان له دلپانه وه بوو. به لام قسه کان تامی راستی لی ده هات.

شه ش شهو له خه سته خانه مامه وه. که دهرچووم به بینیک له ماله وه بؤی که وتم هه تا توانیم هاتوچؤی دهره وه بکه م. تومز بن نه وهی پښتر زانیبیتم له له شمدا «حساسیه - هه ستیاری» هه بووه به رانه بر هه وای کؤندیشن. دواى دهرچوونم له خه سته خانه تووشی لووتگیران ده هاتم تا نه وهی وه ها دهبوو نه مده توانی زاد قووت بدهم. دهبوو قه تره له لووتم بکه م. هه ناسهم بکریته وه نجا زه واد ناوا بکه م. هه ر هه وایه کی له هه وای کؤندیشن چووبایه نه وه هه ستیاره بیه ی به جؤریک به خه بهر ده هیتا بینحالی ده کردم... به ریکه وت جاریکیان قه تره کی نویم به کارهیتا. براده رینه کاری سیحری پڼوه بوو. نهک هه ر هه ستیاریه که ی بنه بر کرد به لکوو هه تا دوو سالان پڼویستیم به ده سته سریش نه ما. پاش دوو سالان به کزی سهریکی هه لده داوه به لام به دهم پژگار هه وه نه ویش کز بوو وهک که به نه بووی حساب بکه یت.

نیحسان شیرزاد له هارینی ۱۹۷۵ «اعفاء» کرا له نه دنامه تی و سهرؤکایه تی کؤر، نه ویش به بؤنه ی هه لوه شانه وهی نه و باره ی که کاتی خؤی بؤ سهرؤکایه تی کؤری

هينا. دواى ئو به پښى ئه وهى كه يه كه م جڼگيرى سه روك بووم سه رله به رى ئه ركى سه روكا يه تى وڼر اى فه رمانه عاده تيه كانم كه و ته ئه ستمه وه. يه ك دوو سوار چاكي زارقه له بالغى مه يدانى رښنښيرى كوردى كه تا ئو ده مانه به چاكي لڼيان شاره زا نه بوو بووم و نه مده زانى تا چ راده يه ك بڼ به ند و په يمان و بڼ په رواى شهرم و شكون. له سالى پښتيره وه خه ريكى خو نزيك كرده وه بوون له كور (له منيش به تايبه تى) كه ديتيان به گه ز و گرنى سوودى دنيايى ئه ستيړه ي كور له كزيديا به ئالاي دوژمنايه تيان به ئاشكرايى ه لكرد... ئه گه ر بيانزاننبا من هيچ پڼوه ندييه كى دؤستايه تييم به چه كدارانه وه نيه زووتر ئالاكه يان ه لده كرد. له هه موو ژياندا به بيرمدا نا يه ت بڼ شهرتى و بڼ شهرمى تا ئو پله يه له ده كه سى پتر به ده ر داينته وه. پتريش له نيوه ي ئو ده كه سانه بزه پياوى بڼ ناو و نيشان بوون.

له كوتايى بيسته كانى ئه م سه ده يه باوكم به هه لبه ست گوتى:

ئيوه هه رچه ند كه قه ومه كى زورن

فائيدى چى كه توخمى خو خورن

پښتر حاجى قادر فه رموو بووى:

هه تا وهك ئاگرى ژيركان له گه ل يه ك

ئه گه ر توفانه له شكرتان به پووشه ك

كه هيرشى بڼوچان و خه به ر لڼدان. له هاوڼى ۱۹۷۵ - وه زيا دى كرد وه هام دانا به هيچ جزريك مانه وه م له كور له ۱۹۷۶ تڼاپه رڼتى. ئه م باوه رهم هانى دام بز ئه وه ي چه نديكى له ئيمكانى ئاده ميزادى كى وه كوو خومدا بيت چالاك بين له جڼبه جڼى كردنى هه ر خزمه تيكى بتوانين به سه قافه تى كوردى بگه يه نين. هه ر به نيازى خو ته يار كردن بز خزمه ت هه نگاويكم هه لينا كه مامؤستا ئيحسان خوى لى ده رزڼه وه. له بودجه ي نويى دواى دووركه و تنه وه ي مامؤستا ئيحسان بايى نرخى دوو ئؤتمؤبيل. يه كيان بز ديوانى سه روكا يه تى ئه وى ديكه ش بز كاربه ده ستانى ديكه و پنداويستى هاتوچو و گويزانه وه. كاك ئيحسان به تڼيڼى كردن له وه ي كه كورى

زانباری عیراق ئۆتۆمبیلی حکوومەتی له دەستدا نەبوو بە لایەوه شیرن نەبوو ئیمە له م نوخته یه لینیان تیپه پرتین. من له نوخته نیگای ئهوهی که مسکینی ئیمە ئهوان پۆشته ناکات ههنگاوه کهم ههلتنا. لهو باره کزهشدا موافقه لهسەر ههردوو ئۆتۆمبیل کرا. من ههنگاوێکی دیکهشم ههلتنا. له کۆپی عیراق کۆبوونهوهی لیژنهکان پاداشی دوو دیناری بۆ ههر ئەندامه دانابوو. لای ئیمە بوو به سێ دینار. دواتر من گه یاندمه پینچ دینار. له زۆر دائیره ده دیناریان پێ دهدرا. له ههندی جیگای بهرز پاداش پری زهر فیک بۆ ئەندامهکان دهنیدرا. پاش ئیمه پاداش پتر هه لکشا. چه ند سهیره پیاوێکی وهکوو د. مهحمود جهلیلی عه میدی کولیهی «طب» له موسله وه ده هات بۆ به غدا به شداریی کۆبوونهوهی لیژنه ی دهر کرد له کۆپی زانباری عیراق به پاداشی دوو دینار...

لهو سالانه دا کرێی ته نه کچی زۆر زیادی کردبوو تا ئهوهی مه زگوفی ههفتا ههشتا دیناری ههر به ئهوان ده خورا. لهو سالانه دا دروشمیکم هه لگرتبوو ههر به قسه، ده مگوت ده بن نرخ ی زانست له هی ته نه که که متر نه بن. به لام قهت نه یگه یانده سه د یه کی ئه و نرخه ش. نوو سه رم دیتوون به سال چاوه نوپی دهرچوونی تاکه یه ک گوتاریان ده بوون و ده بن...

ڕۆژی ۱۱/۱۱/۱۹۷۵، پاش دهوام، کۆبوونهوهی لیژنه ی زمانم هه بوو له کۆپ. جارێ مابوو له وتووێژ بینه وه ته له فۆنم له ماله وه بۆ کرا. خه به ری مه رگی کوتوپری دایکمیان پێ دام... هه تا شه هاده ی مردنی له خهسته خانه یه ک وه رگیرا چه ند که سی تیدا ماندوو بوو.. دواتر له بیر وه ری ئه و ده مه ناخۆشانه ی وه رگرتنی شه هاده ی وه فات گوتم. پنیسته خه لق بۆ کورت کردنه وه ی ئه و سه فه ره لگه و ئه رک و سفتوسۆکه ی له خهسته خانه یه ک لینی بمی... بردنی جه نازه و هاتوباتی تازی له کۆپی ده رۆژیکی خایاند. دایکم ۲۲ سال و یه ک مانگی رۆژیک کهم دوا ی باوکم مالاوایی لێ کردین. پنی ناوی بلیم، که لینیکی گه وره ی دوا ی خۆی جیه نشت، چونکه له لایه نی دایکه تی چه ندین سال دوا ی مه رگی باوکم له ۱۹۴۳ و هی مامم له ۱۹۵۲، ئه و بۆ هه موو بنه ماله که بوو بووه ئه و خیه ته ی له سایه ida هه ستی هه سانه وه مان ده کرد... راستیه که ی جگه له جه لیزادان، بنه ماله ی سندۆلانی ش که خاله کانم بوون به گه وره ی خۆیانیا ن داده نا... له م لایه نه وه چه ندیکی باسی پایه ی بکه م که مه، له و

ده‌وروبه‌ره‌ی تیندا ژیاوم به بیرمدا نایه‌ت هیچ ئافره‌تیک له‌و به‌ولاوله به درنژایی سال شه‌وانه مه‌جلیسی ئاوه‌دانی هه‌بووینت و خه‌لقه‌که لینی تیر نه‌بن. پاش به‌سه‌رچوونی ده‌می دیوه‌خانه‌ی پیاوان دانیشتنی مه‌حره‌مانه‌ی چه‌ند سه‌عاتی لای دایکم ده‌ستی پین ده‌کرد... خزمم هه‌ن تا ئیستاش که یادی ئه‌و مه‌جلیسه‌نه‌وه ده‌گرین... له جینگایه‌کی بچوکی وه‌کوو کزینی له ئیمکاندا نه‌بوو به شیوه‌ی هه‌میشه‌یی هیچ به‌سه‌ر بردنیک هینده‌ی مه‌جلیسی شه‌وانه‌ی مالی ئیمه، لای دایکم، گه‌ش و ئاسووده بووینت. یه‌کیکی له ناچاریدا شه‌ویک له‌و شه‌وانه‌ی له کیس چووبایه‌ خۆی به زهره‌رکردوو داده‌نا... ره‌نگه راست بێ بلیم به‌ مردنی دایکم ئه‌و جزره‌ گوزهرانه یه‌کجاره‌کی له‌ کورده‌واری پینچرایه‌وه...

له‌و سالانه‌دا هه‌تا به‌ره‌و کۆتایی هه‌فتاکان سن به‌شی «حاجی قادر» و «چه‌پکینی نالی» و «چه‌ند هه‌شارگه‌یه‌ک» و به‌شی یه‌که‌می «مرۆف و ده‌وروبه‌ر» و چه‌ندین گوتاری درنژهدارم بۆ نووسرا و بلاوبۆوه. خۆینه‌ر ده‌زانی من له‌ هیچ نووسینیدا ناوی ئه‌م و ئه‌وم نه‌بردوه، به‌ هینماش که‌سم بریندار نه‌کردوه. ئامانجیکی به‌ چاکه‌ی کورد و ئاده‌میزادم گرتبینه‌ به‌ر لیمی داوا کردوه هه‌له‌ی فکری په‌ره‌سه‌ندووی خه‌لق به‌ خۆوه خه‌ریککردوو روون بکه‌مه‌وه. له‌وه‌شدا جگه‌ له‌ پینووستی ئه‌خلاقی مافی ره‌خنه‌گرتنیشم به‌کارهیناوه که ده‌زانین زۆر لایه‌نی توندپڕ له‌ جیاتی وشه‌ دین گولله به‌ ره‌خنه‌لیگیراوه‌وه ده‌نین و خوشیان به‌ مرۆفدۆست داده‌نین و نازیش به‌سه‌ر خه‌لقه‌که‌وه ده‌که‌ن...

له‌م جیهانه‌دا هه‌رچی پینی بلی «ئایدیۆلۆجیا» دوو شه‌قلی سه‌ره‌کی پینوه ده‌بینت. یه‌کیان ئه‌وه‌یه هه‌موو بیروباوه‌رینی غه‌یری خۆی به‌ دۆژمنی مرۆ ده‌زانیت. دوه‌میان ئه‌وه‌یه هه‌ر ره‌خنه‌یه‌کی لینی بگیری ده‌یکاته به‌لگه‌ی ناپه‌سه‌ندایه‌تی خاوه‌نه‌که‌ی چونکه‌ خۆی به‌ پیناوه‌یه‌ک له‌ عیاره‌ ده‌دات که به‌ قالبی خۆی گیراوه. له‌ په‌نا ئه‌م راستیه‌دا راستیه‌کی بێفێلی دیکه‌ی هه‌یه بریتیه له‌وه‌ی که هه‌موو ئایدیۆلۆجیه‌کی له‌ مێشکاندا جیگیر بێت بایی ساوایی ئه‌و گه‌له‌ی تیندا ده‌ته‌نیت‌وه پتر به‌ لای نیگاته‌سکی و توندوتیژیدا ده‌چیت‌وه هه‌ر بۆیه‌یه کوشتن و برین له‌وه‌ی پینی ده‌لێن جیهانی سینه‌م پتر باوه‌ تا ولاتیکی پینشکه‌وتوو.

من که دهستم دایه نووسین و خۆ پروونکردنه وه ئهم راستییانهم له بیر بوو. بریارم دا گوێ نهدهمه رهنه و به دهمداهاتنه وه و هر رهفتاریکی که بشی پشتگوێ بخریت بۆیه بوو وهلامی کهسم نه دایه وه که له تهنگه تاو بوونی ئایدیۆلوجیه وه هیرشی بۆم دههینا ههتا ئهو دهمه ی که ناچاری خستیه سهر نووسینی «اعاده التوازن الی میزان مختل» بهو جۆره ی له نووسینه که دا پروون کراوه ته وه.

دوای ئهم نووسینه جۆری هیرش خرایه تاکتیکیکی دیکه وه. ههز ناکهم لیره دا دهفته ری ئهم لایه نه ههلبده مه وه چونکه جاری دوو که له که ی نه ره و بیه ته وه و به «اصطلاح» دهگوتری گهرمه برینه. سهره رای ئه وه ی که ده بی ناوی ئهم و ئهو بهینم قه تیشم ههز نه کرد وه له منه وه نشته رکاری ناو زباندن دهست پی بکات هه رچه ند ئه وه ی دژی من کرا له هیچ دهفته ریکی خاوتندا جینی نه ده بزوه. گهشتی ژيانی دوا ی سالانی ۱۹۷۶ و ۱۹۷۷ هه لده گرم بز دوا رۆژ، به تۆمارکراوی. به لام ناتوانم دهست له نووسین هه لبرگم بهر له وه ی که سه ریکی گه و ره ی ئهو سالانه ده ور بکه مه وه بز مهینه تخانه ی ژیان.

ئهحمه دی حمه د ئه مینا غای دزه یی له به ره و کۆتایی به هاری سالی ۱۹۷۶ به ده ردی دل له نا کاو بز ی ده رچوو. ههفته یه ک له م به غدا یه مان گل دایه وه هه ر شه وه براده ریک دا وه تیکی قه شهنگی پر زه وق و شه وقی ساز ده دا. هه تا له ئاکامدا عوزری هینایه وه له نه مانه وه بز دا وه تی دکتۆر قه ره نی دۆغر مه چی. ئیمهش که بی ئهحمه د دا وه ته که مان برده سه ر بی خه به ری قهزا و قه ده ر بووین هه تا کاتی دوعاخوازی لیک کردن ئنجا قه ره نی گو تی ئهحمه د له رینگه ی به ره و هه ولیر ده رده که ی دلی لئ هه لده داته وه و به حال گه شتۆته ماله که ی و گیانی سپارد وه. په حا به سه یری هه موومان سه ر بووین!

ئهحمه د سوارچاکیکی کوردایه تی و مهردایه تی بوو. کهم کهس هه یه وهک ئهو به درێژایی خۆناسینی به گیان و لهش و مال. بیمزه و بیوچان له کوردایه تی سه رف کرد بیت. حه یفه مرۆی وه ها چاک و پاک و خۆ له بیر کردووی رینی نیشتمان په روه ری تۆزی فه رامۆشی لئ بنیشیت. ئهحمه د له به خشنده یی به ولا وه ده چوو تا ئهو سنووره ی له به خشیندا خۆی به قه رزدار ده زانی. لیم نه بیست رۆژیک له رۆژان باسی هیچ ئه رکینکی خۆی بز براده رانی و بز کورده واری

دهورېکاته وه... مال و ديوه خانه که ی قونای حسانه وهی هاوڅه باته کانی بوو. بز هموو که سیکیش له عه شیرت و له وهی پنی شه که تی و تیوهستان بز لای نه وهی بردبایه نوای کار دروستی و به هیوا گه یشتن بوو. که بیینه سهر ټاکاری شه خسی دوور له سیاست و خه بات نه حمده مرؤیه کی هره پاک و خاوین و دلفه راح و سینه کرایه وهی رږژگاری خزی بوو. له موه بوو که له دلی هموو تیره و به ره بابی «دزه بی» نه حمده خو شه ویست و نازگیراو بوو... به راده ی سهر لئ هاتنه وه نه مرؤیه ته بیات و نارام و قسه شیرن و رهفتار نهرم و نیان بوو. نه یدنه زانی قسه ی رهق و زهق بکات، فیریش نه بوو له کهس قه لس بیت و دیا پرووی لئ گرژ بکات. ده شبی بلیم نه حمده وینه یه کی وهک شکلی بهر ټاوتنه بوو له باوکی. حمده نه مینا غای باوکی که له تاقی هه لچوونیدا مهرگ پنچایه وه نیهاد پاکینک و نینک نه فسیکی نه وتز بوو که ههر خزی بتوانی نه حمده ت له بیر بیاته وه. سه ماشه لا له مرؤیه ی وا مهرد و بالقوول و لیوردوو و خاکی مه شره ب. جاره ها دیتومه له جه می قه له بالفدا خزی ترنجان دوته نیوان دهسته ی نژکه ران و بی نه وهی پنه ی دیار بیت ته وازوع دهنوتی راساوه ته خواردن و زوری شی به دل بووه. هه زار ره حمده ت له گزری.

له بیره وه ری سالانه ی مهرگی نه حمده له ۱۹۷۷ و ۱۹۷۸ بز به شداری کردن له ټاهه نگی چونه سهر قه بری به شدار بووم، ته نانه ت له ۱۹۷۸ تا نه و فره مانهم جینه جی نه کرد سه فره پنچ مانگیه که ی نوردونم نه گرته بهر...

بی نه وهی برین بکولیمه وه هینمایه ک ده کهم بز نه و حالوباره ی کیشایه وه سهر دوورخسته وهم له گزری زانیاری کورد. شکاتینکی قورسی بیته ساس و بیینه کهم لئ کرا له لایه ن ناحه زانه وه که من زوربه یان ههر نانسیم... داوا کرام بچم بز «الهیة التحقیقة المركزية» ی سهر به نه نجومه نی سهر کردایه تی شزپش، له چوونی یه کهم بز لایان تومه ته کهم بز خویندرایه وه و رینان دامی چی دمه وی له وه لامدا بیلیم، ټیتر من دهمگوت و نووسه ریک له وی دانیشتبوو دهنووسیه وه... دواتر چوینه ژووری سهر کی «هه یه»، به نینک وتوویژی بی هه روگیف کرا که هیچ شپوه ی محاکمه ی پنه دیار نه بوو، به ټاوی سارد و چایه ی میوانداریشه وه ههر دهر ده کهوت که کومه له ی هه یه له گه ل نه و تومه ته دا ریک نین. جاری دوهم که له

رؤژنکی دواړوژانی مایسی ۱۹۷۸ بوو چوومه وه لایان و چ دهلیلیکی لام هه بوو بؤ ئیسپاتی بینگوناھیم بؤم بردن... ئەم جارەیان له جاری پینشووتر باشتریان به خیرھینام، مالیان ئاوابی...

تۆمهتیکى دیکه‌ی مه‌یله‌و مسکینانه‌ش له‌وه‌وه بؤم هه‌لبه‌سترا که گۆیا کتیبیکم بى په‌سه‌ند کردنى «رقابة» ده‌رچووه. چه‌ند فه‌رمانبه‌ریکی «تربیه» هاتن و چى زانییان و زانیم خرایه وتووێژه‌وه... ئەمانه به‌سه‌رچوون، دواى گه‌رانه‌وه‌م له بیره‌وه‌رى دوو ساله‌ی مه‌رگی «ئه‌حمه‌دى حه‌مه‌د ئەمیناغا» پاسپۆرتم حازر کرد و له‌ رۆژى ۱/۶/۱۹۷۸ چووم بؤ ئوردون، له‌ ئۆتیلیکی مامناوه‌ندى دابه‌زیم، نه‌ختى له‌ خه‌تى ناوه‌راست به‌ره‌وژووتر، به‌ ته‌له‌فۆن له‌گه‌ل «رئیس المجمع اللغوي الاردني» د. عه‌بدولکه‌ریم خه‌لیفه‌ دوام که هاتووم بؤ «عمان» بؤ ئیواره‌ خۆی و چه‌ند ئەندامیکى «مجمع» و «د. عبدالعزیز الدوری» هاتنه‌ لام پاش دوو رۆژ سه‌ردانى «مجمع» م کرد و چه‌ند داوه‌تیکى شه‌وانه‌یان کردم. به‌لام ته‌نها یه‌ک حه‌فته‌ له‌و ئۆتیه‌ مامه‌وه، گوێستمه‌وه‌ بؤ ئۆتیلیکی دیکه‌ی له‌و هه‌رزانه‌تر به‌لام ریکوپیک و به‌ ژوورى یه‌ک نه‌فه‌رى ته‌له‌فۆن و حه‌مامداره‌وه...

خه‌به‌رم زانی له‌ پێی «په‌وشه‌ن به‌درخان» هه‌وه. که له‌ شامه‌وه هاته سه‌ردانم. که له‌ ۱۱/۶/۱۹۷۸ وه «اعفا» کراوم له‌وه به‌ولاوه نه‌مویست دۆستم پینه‌وه خه‌ریک بیت چونکه (له‌ ته‌رازووی خۆمدا) هه‌موو ماندوو بوونیکیان بؤم ده‌بیته به‌خشینی بێمزه...

زۆری نه‌برد دۆستی دوور و نزیک خه‌به‌ریان بوو له‌و دوورکه‌وته‌وه‌یه‌م ئیتر بێوچان به‌ ته‌له‌فۆن و به‌ نامه ئەحوالپرسییان ده‌کردم، هیندیکیان له‌ شامه‌وه⁷⁴

⁷⁴ - جگه‌ له‌ په‌وشه‌ن خان ئەوانه‌ی له‌ شامه‌وه سه‌ریان لی دهدام مه‌رحووم عومه‌ر مسته‌فا «عومه‌ر ده‌بابه‌» و دکتۆر فوئاد مه‌عسووم بوون. دووا جاریان که هاتنه‌ لام دۆله‌ی کۆبیانه‌یان پى بوو وێرای په‌قلاوه و فسته‌ق. چووینه ده‌ره‌وه‌ی عه‌ممان لاماڻ دابه‌ باغیکى خۆش و گه‌وره، یه‌تاغمان لی رایه‌خست... به‌کێک هات به‌خیری هینانین و گوته‌ ئەمه‌ باغی مه‌لیکه... ویستمان عوزرخوازی بکه‌ین که نه‌منزانیه‌وه چ باغیکه‌وه راساینه‌ خو گرد کردنه‌وه بؤ ده‌رچوون. کابرا نه‌یه‌شت و مه‌ردانه له‌گه‌لماندا ره‌فتاری کرد. دکتۆر فوئاد له‌ جاریک له‌ جارانى هاتنیدا سى هه‌زار لیڤه‌ی سووریه‌شى بؤ هینام (ئه‌گه‌ر سه‌هوم نه‌کردبى له‌ زماره‌که) چه‌ندیکى پینم گوت پاڤه‌م هه‌به‌ و

ناوناوه ده‌ها‌تنه لام به خواردنێ کوردانه و ديارى په‌قلاوه و فسته‌ق، که هه‌ر جاره سه‌رله‌به‌رى کاتب و خزمه‌تچى ئافره‌ت و پياو پشکىکى وه‌هايان به‌ر ده‌که‌وت ژوورووى ئوميديان بوو. له‌ ناسياوانى ئوردونى چهند «ملحق» يکى سه‌فاره‌تى ئوردون له‌ به‌غدا، که چهند سالىک بوو پيوه‌ندى دۆستايه‌تيايان له‌گه‌لمدا هه‌بوو، سه‌ردانيايان ده‌کردم و پيمه‌وه‌ خه‌رىک ده‌بوون. هينديکيان گه‌رابوونه‌وه‌ ئوردون به‌لام له‌ نيوانياندا «ابو جومرد عبدالمنعم الکردي» که جارى هه‌ر له‌ عيراق به‌ «ملحق اقتصادي» مابۆوه به‌هانه‌ى ده‌دۆزیه‌وه‌ بۆ سه‌ردانى «عمان»، هه‌تا چهند رۆژيک له‌گه‌لمدا بي‌ت... ئه‌و مرۆيه‌ چ له‌ روى ربه‌وشته‌وه‌ بي‌ت و چ له‌ روى کوردايه‌تیه‌وه‌ بي‌ت هه‌تا بلێى گيانى پاک و مه‌رد و وه‌فاکار بوو. له‌لایه‌ن دل‌راگرته‌ى منه‌وه‌ هه‌موو سنووریکى تیده‌په‌راند. زوربه‌ى کاتى مانه‌وه‌ى له‌ عه‌ممان هه‌ر له‌گه‌ل مندا ده‌بوو، ئيتر به‌ دنيايدا ده‌گيرام و خه‌لقى پى ده‌ناساندم و داوه‌تى ده‌کردم و منيش داوه‌تم ده‌کرد به‌لام خۆى مه‌سره‌فه‌که‌ى ده‌کيشا. به‌يه‌که‌وه‌ چووينه‌ لای کورده‌ ناسراوه‌کانى عه‌ممان يه‌ک له‌وان مامۆستا عه‌لى سیدۆ گۆرانى که ئه‌ديب و نووسه‌ر و له‌ سييه‌کاندا گه‌شتيکى به‌ کوردستانى عيراقدا کردبوو، کتیبیکيشى له‌سه‌ر نووسى به‌ سه‌رناوى «من عمان الى العماديه» له‌و گه‌شته‌دا که هاته‌ کۆين سه‌ردانيکى باوکيشمى کرد، که له‌و ده‌مه‌دا مالمان له‌ هاوينه‌هه‌وارى چنارۆک بوو. ژماره‌يه‌کى زۆريشى رۆشنبييرانى ئه‌وساى کۆيه‌ى له‌گه‌لدا بوو. دوو رۆژ و شه‌ويک مايه‌وه‌.

مامۆستا سه‌يدۆ، له‌ کۆرى زانيارى کورد دامه‌زرا‌بوو به‌ په‌يامنيز، گوتارنوس و به‌ ئه‌ندامى ياريده‌ده‌ريش هه‌ل‌بژيردا. له‌و ده‌مانه‌دا شناسايى کۆينه‌ى به‌ر له‌ چل سالى به‌ نامه‌ له‌گه‌لمدا نوێ کرده‌وه‌. راستيه‌که‌ى من له‌ سه‌ره‌تاوه‌ خۆم پى ناسانده‌وه‌ که له‌ عه‌ممانيش چوومه‌ لای ده‌تگوت هه‌ر دويتى بوو له‌ سوولى پاشاى چنارۆک. ئه‌و گه‌نج و من مندا له‌ په‌لى خويندنى سه‌ره‌تايى، يه‌کترمان ديتووه‌.

حکومه‌تى ئوردونيش ئابه‌لى مه‌سره‌فى ئۆتيل بده‌م فايده‌ى نه‌بوو... شه‌ره‌که‌ ئه‌و برديه‌وه‌. قسه‌ى خۆمان بى تيشکاني ئه‌وتۆيى خۆشتره‌ له‌ بردنه‌وه‌. هه‌ر له‌و هاتوچۆيه‌دا بوو نوسخه‌يه‌کى «اعاده‌ التوازن الى ميزان مختل» ى لى وه‌رگرتم به‌ ديارى بۆ «عبدالله الاحمر» ئه‌ويش لى راسپاردبوو که ئه‌گه‌ر ئاره‌زو بکه‌م سووربه‌ خۆشامه‌ديم لى ده‌کات.

لە زويىكەو، «ابو جومرد» بە كۆمەلەى «يانەى صلاح الدين»ى ناساندەم كە نزيك بوو لە ئۆتيلەكەم. سەرپەرشتىكەرانى يانە زۆريان تەكلىف كردم كە بگويىزمەو، بۆ ئەوئ و ژوورى تيدا ژيان و بارى تيدا حەسانەو، بەلام بە سىپاسەو، عوزرى وەلاوەنانى ئەو ئەركەيانم هينايەو، لە ئۆتيل مامەو، يەككە لە ئەندامانى كارگيرى يانە ئافەرەتيك بوو بە رەفتار و ئاكاريدا ديار بوو خانمىكى لينهاتوو، بە خۇدا راپەرموو.

رۆژنيك لە رۆژانى هەرە گەرمى تەمووز كە ٥٤ سالى بوو عەممان گەرمای وەهاى نەديتبوو، لەگەل «ابو جومرد» ميانى داوەتى نيوەرۆژەى ئەو خاتونە بووين. عەممان شارىكى فينكە بە دەگمەن نەبى پلەى گەرمای لە ٣٥ تىپەر ناكات. تا ئەوەى من لە ژوورەكەمدا چەرچەفم بۆ نوستنى رۆژانە بەكاردەهيتا. شەويش پەنجەرەم دادەخست.

ئەو رۆژەى داوەت بە ھۆى نەبوونى پانكەو، پلەى گەرماش گەيشتە ٤٣، من بە دەست گەرماو، سەغەلت بووم. بەلام ئوردونىيەكان چونكە راھاتووى بى پانكەى بوون لەو پەرى ئاسوودەيدا بوون. بە ھەمە حال چەنديكى گەرماش وەرسكەر بووبىت خواردنەكان و وتوويزەكانمان بۆيان تى دەھيتامەو، ئەم خاتونەم لە يانەى سەلاحەددىن دەديت كە ناوانو، بۆ كۆبوونەو، لەگەل ئەندامانى ليژنەى كارگيرى سەردانى دەكرد. بەداخو، ناویم لەبەر نەماو، كەسيشم لى نزيك نيبە بيناسينت...

ئۆتيلەكەمان خەلقىكى ھەمە بابەتى لى ميان دەبوو لە عەرەبەكانى سعوودىيە و ميسر و كويت و سووريا... ھتد. شەوانە لە سالىۆنەكەى دادەنيشتن و شيوە كۆرنيكى خۆبيانەمان دەبەست ھەتا دواى نيوەشەو بەردەوام دەبوو. من بە عەدەتى خۆم پەروام لە قسە نەبوو، چى بمزانىيە لە بابەتى وتوويز بى كۆمە كردن و زمان گرتن دەرم دەبى، خەلقەكەش پىيانەو، ديار بوو تىنوون بۆ بىروراى پاتەوپات. قسەش يەكيان يەكى دىكەى رادەكيشا ھەتا چەندىن مەيدانى كۆمەلايەتى و راميارى و ئايدىلۆجى... دەكوتايەو، كە گەيشتە رەمەزان دانىشتنەكانمان دريژەى دەكيشا ھەتا دەمى پارشيو. دىتم ئىدارەى ئۆتيل چ گۆرانىكى نەخستە جەمەكانىو، تومەز خاوەنەكەى كابرايەكى قچكەتەنگى پارەويست بوو دەرسا لە مەسرفە.

بەھەمە حال ئىقتىئام كىردىن كە بەربانگ دروست بىكەن و لە جىياتى نانى سىبەينانىش پارشنىو بە خەلقەكە بىدەن بە مەرجى گۆزىنى نەوعىيەتى. تا ئۇ پەمەزانە ئۆتۈلەكە لە خواردنى «وشكەمەنى - نواشف» بەولاوۋى تىدا نەبوو، بۇ يەكەم جار لە مېژوۋى ژيانىدا پلاو و شلە و تشرىب و مەحەلەبى... كەوتە سەر مېزەكانى ژوورى خواردنىەو.

كۆرپىكى مىسرى «زەھىر» ناو كە دەرچوۋى كۆلۈچى كشتوكال بوو لەو ئۆتۈلە سەرخىمەت بوو، وازى لە وەزىفەى «مەھندس»ى ولاتى خۇى ھىنا بوو بۇ سەد دىنار مانگانە و ئۇ بەخشىشەى لە ئۆتۈل پىنى دەدرىت. ھەر مانگە پارەيەكى مناسىبى بۇ كەس و كارى دەناردەو. چەند دوورە مەوداى نىوان دروشمى بزووتنەوۋى سىياسى بە شۆرپشەوۋە لەگەل «واقع»ى بېقىل. مىسرىكى لە شەش ھەزار سالەوۋە بىشكەى ژىن و ژىار بىت. موھەندىسكى خۇى بە باوۋەشەوۋە نەگرىت و بۇ جىگايەكى دىمەكارى وەكوو ئوردونى بنىزىت بەلكوو نانىك بۇ خۇى و خىزمانى پەيدا بىكات...

ئوردون لە جىياتى رۇوبارى نىل و دەلتاى بەبەرەكەت ھەر سىياسەتەكەى مەلىك حىسنى شىك دەبرد، كە خوتىنگەرمەكان لە ناوۋەوۋە و دەرەوۋە دەيانوىست لە كۆل ئوردونى بىكەنەوۋە، لەم بوارەدا دەبى بلىم ھەرچى بە ئەسل ئوردونى بوون لە ئەھلى ولاتەكەى تا بلىى مەلىكىان خۇشەدەوىست، ئەویش بە كىردەوۋە لە كاروبارى گىشتى و لە رەفتارى شەخسى و باوۋە و مەمانەى خۇى بەوان دەسەلماند. حەقىانە، نوپۇزى جومەى لەگەلدا دەكردن بى پاسەوانى لە عادەت بەدەر، دەرگاشى كرابزۋە بۇ موراجەعە و لەگەل عەشىرەتەكانىش پىوھەندى مەحكەمى ھەبوو.

لە لايەن خۇمەوۋە بە رەسمى تىيان گەياندم كە «صاحب الجلالة» وەرم دەگرىت ئەگەر ئارەزۋى زىارەتى بىكەم، راستىيەكەى زۆرم پى خۇش بوو بىچمە خىمەتى لەبەر زۆر ھۇى بە رىوچى يەكەان ئەوۋە بوو كە دەمزانى چەند سالىكە ئاشنانى ناو و بىروباوۋەرمە، تەنەت بەر لەوۋەى عىراق بەجى بھىلم بە ماوۋەيەكى ۱۵-۲۰ رۆزى «ملحق عسكرى» ئوردون لەگەل «ابو جومرد» لە ئىوارەدا ھاتتە لام. بەرىكەوت ئەو رۆزە بە عادەتى ناوناوۋەم بە رۆزۋو بووم و تا دواى ھەلىستانىان كە ۲۰۵ سەعاتى كىشا فتارم نەكردەوۋە. «ملحق عسكرى» دەگەرپايەوۋە بۇ ئوردون بە بۆنەى

به سه‌رچوونی ماوهی خزمه‌تی له به‌غدا، گوتی هم بۆ دوعاخوازی و هم بۆ پرس کردن بیت له باره‌ی بیروپای خۆت به‌رانبه‌ر باری گشتیی ناوچه‌که و به‌تایبه‌تیش له پینوه‌ندی جیرانه‌تی و سیاسی ئوردون و عیراقه‌وه هاتوومه سه‌ردانت چونکه هه‌رجاره «سیدنا» - مه‌به‌ستی مه‌لیک حسین بوو - ئهم پرسیاره‌ی بیروپای تۆم لی ده‌کات...

چی پنیوست بوو به دلکی خاوتنه‌وه وه‌لام دایه‌وه به جزریک ئه‌گه‌ر وه‌زیری خارجه‌ی عیراقیشمان لایه‌هه‌ر ئه‌و وه‌لامه‌م ده‌دایه‌وه. له پینوه‌ندی عیراق به ئوردنه‌وه گوتم، هه‌رچه‌ند سیاسه‌ت به‌پنی سروشتی خۆی له هه‌موو جیهاندا ڕووه‌و گۆرانه به‌لام نه‌ک هه‌ر له‌م ڕۆژانه‌دا به‌لکوو تا ئه‌وه‌ی له پشت ئاسۆی دیاریشه‌وه ڕووناکایی سیاسه‌تی دوا‌ڕۆژ گه‌شایی بدایه‌ته‌وه عیراق سه‌لامه‌تی ئوردنی بارته‌قای سه‌لامه‌تی خۆی مه‌به‌سته، ئه‌گه‌ر به‌لایه‌کی ناگه‌هانه له لاهه‌ بۆ ئوردون بیت، عیراق ده‌ستی خۆی ده‌داته به‌ر، چونکه به‌شی هه‌ره زۆری ده‌ردی سه‌ری و کیشه‌ی ولاتانی ڕۆژاوی عیراق بۆته قۆنته‌راتی ئوردونیک که ئه‌گه‌ر مه‌لیک حسینی به‌سه‌ره‌وه نه‌بیت که‌س نازانی به‌ چ باردا ده‌شکێته‌وه، جگه له‌وه‌ی جیران له هه‌موو حالدا دۆست بێ چاکتره له ناحه‌ز.

هۆی دوهم ئه‌وه بوو که مه‌لیک حسین، بێ له هه‌موو حیسابی شه‌خسی، مرزیه‌که له‌به‌ر لی‌هاتوویی خۆی و گرنگیی مه‌رکه‌زی و ده‌وریکی سیاسی که ده‌یبینی من و غه‌یری منیش ئاواته‌خوازه پنی بگات و له‌گه‌لیدا بدویت و به‌ دۆستی ئه‌و له‌قه‌له‌م بدریت. هۆی سێهه‌م ئه‌وه‌بوو که من به‌ ئاواره‌یی له ئوردون بم لیشم مه‌علووم نه‌بێ چه‌ندی تیدا ده‌میتمه‌وه هه‌لبه‌ت مه‌رحه‌بای مه‌لیکه‌که‌ی پیشتیوانیه‌کی له‌را‌ده‌به‌ده‌ر متمانه‌به‌خش و دل ئارامکه‌ره‌وه بوو...

به‌لام له‌به‌ر هۆیه‌کی سه‌ره‌کی که هه‌موو ئه‌مانه‌ی له‌ خۆیدا ده‌پینچایه‌وه بێ ئه‌وه‌ی پاته‌وپات وه‌لامی لایه‌قی بده‌مه‌وه خۆم له‌به‌ر باربوونی به‌لیندان ده‌دزیه‌وه، هۆیه‌که‌ش ئه‌وه‌بوو که له‌ باوه‌ڕیکدا بووم و له‌ باریکدا ده‌ژیام ئه‌گه‌ر بچمه زیاره‌تی مه‌لیک حسین یه‌کجاری وه‌یا هه‌تا ماوه‌ییکی زنده‌ درێژ له ئوردون ده‌میتمه‌وه. من که‌ گه‌یشتمه‌هه‌مان و له ئوتیلکی مامناوه‌نجی دابه‌زیم کاربه‌ده‌ستانیکی ده‌یانزانی له‌هه‌مانم تا چه‌ند ڕۆژ شوینه‌که‌یان نه‌دۆزیه‌وه. چونکه له ئوتیلی به‌ره‌ژوورتر

هەوالى ھاتنمىيان پىرسى بوو كە دۇزىميانەو. ويستيان بىمگويىزنەو. بۇ ئۆتلىك كە لە
 ەممان ممتاز بوو. بەلام من نەمسەلماند و لە شوئىنى ئوسام مامەو بىنگومان لە
 پاش دىدەنى مەلىك، كە دەمزانى لە بىرورادا بە ئاسانى دەتوانىن بگەينە يەكتر و
 شارەزاي ئادگارى ئەدەبكارانەشى بووم و دلتايش بووم لە ميواننەوازي ئەو.
 گۆشەگىرى و خۆپەنادانم لە ئىمكاندا نەدەما و دەكەوتەمە بارىك تىيدا بە ديارەو بە
 و لەگەل كاربەدەستان پىنەندىم ھەبىت ئىتر وەك فرىز كە رېشەيەكى داکوتا بە
 زەحمەت ھەلدەقەنىت...

كە دەلیم لە بىرورادا دەگەيشتىنە يەكتر مەبەستم ئەو نىيە بلیم من لىنى دەبوومە
 مامۆستا وەيا دەيكرەم بە سوختەى خۆى چونكە لەو باوہەدام كە ئەگەر دوو
 لايەن مەبەستيان بەرژەوہندى راستىنە بىت و فروفيل و بە ھەلەبردن و
 ھەلخىسكاندن لە نىواندا نەبىت چارىيان ناچارە بە يەكتر دەگەن...

ئەمانە لەوئ بن، من جارى نەچوومەتە دىدەنى مەلىك، بەرپىرسى حكومەت. كە
 نايناسم بە تەلەفۇن سفارشى ئىدارەى ئوتىليانم دەكرە كە ئاگادارى حال و
 بەجىھىنى ئارەزۇكانم بن، نەشيان ھىشت فلسىك لە گىرفانم دەربەيتىم بۇ زىيانى
 رۆژانەى ئۆتلىم. چەندىكى دەمەويست فاتۇرەم بۇ بىت دەيانگوت «مدفوعة»...
 راستىيەكەى خۆدزىنەوہم لە زيارەتى مەلىك تا ئىستاش ھەستى شەرمەزارىم تىدا
 بەخەبەر دەھىتت بەلام لىنى پەشيمان نىم چونكە ويژدانم بەو ئارامترە كە
 گەپانەوہم بۇ ولاتم رىنى دام بىروراي خۆم بە كورد و عىراق رابگەيەنم ھەرچەند
 تەئسىرىشى كەمبىت وەيا بىرراى بىرراى بىتەئسىرىش بىت... كەس ئەو پۆستەمە نىيە
 بە گورزى گران و سواری پەخشەوہ دنيا بكاكە شامى شەرىف.

ئىوارەيەكى رەمەزان يارىدەدەرىكى «ملحق عسكري» ئوردون، كە تازە لە بەغدا
 گەرابۆوہ، بە خۆى و برادەرىكى خاوەن پلەى بەرز لە حكومەت. ھاتتە لام و بۇ
 فتار چووينە مالى يارىدەدەركەى مولحەق لە شارى «السلط» بوو كە ۲۰ - ۴۰
 كىلۆمەترە دەكەوتتە باكورور رۆژاواى ەممان. ئىستا لە تەعمىرى تازە خانووەكەى
 نەبووبۆوہ بەلام ژوورىكى تىيدا فتارمان كردهو. زۆر دلگىر بوو. ھەموو «سلط»ى
 لىوہ ديار بوو. مەبەستم شتىكە لە گىرپانەوہى ئەم داوہتە: خىزانى خانەخويمان
 تىكرپايان وەكوو خزمى نىكم بن، بەخىريان ھىتام، ھەرچى تەقىيە پىيانەوہ ديار

نه‌بوو، ده‌تگوت ساله‌هامان له‌گه‌ل یه‌کترا رابواردوو. به‌ده‌ست خۆم نه‌بوو. ئاره‌زۆی خزماتم له‌و ده‌ماندا له‌ دلم‌ گه‌را به‌ جۆریک چاوم‌ ته‌ر بوون، که‌ ئه‌مه‌یان دیت تیم‌ گه‌ياندن چی‌ بوو کاری تی‌ کردم. ئه‌و خیزانه‌ هه‌موویان و‌ خاوه‌ن پله‌ی به‌رزیش به‌رۆژوو بوون و‌ نوێژی به‌ خشووعیان کرد، فتاره‌که‌ش که‌ زۆری تیدا خه‌ریک بووبوون به‌ شیوه‌یه‌کی یه‌کمالی و‌ عه‌شایری به‌رئ کرا. شاره‌که‌ش ئه‌وه‌نده‌ فیتک بوو ده‌بوو په‌نجه‌ره‌کانی ژووری لئ‌ دانیشتمان هه‌میشه‌ داخراو بیت. ئاوی «مشروع» به‌فری گه‌ره‌ک نه‌بوو. شه‌ویکی زۆر خۆش بوو، هه‌موو برابه‌ری و‌ ناسیاوی نیوان من و‌ خانه‌خوێ له‌ ماوه‌ی دوو سالی رابوردودا که‌ نه‌قلی به‌غدا بووبوو له‌و چه‌ند سه‌عاته‌دا خۆی نواند. له‌م جۆره‌ ئاکاری ریکوپینک ئوردونییه‌کان زۆر ده‌وله‌مه‌ندن.

چیت بکریبایه‌ له‌ پینداویستی ئاره‌زۆی ئاده‌می له‌لایه‌ن حکومه‌ته‌وه‌ نرخیندرا‌بوو، خاوه‌ن دوو‌کانه‌کانیش هه‌تا لیسته‌ی رۆژانه‌ی ره‌سمییان پێ نه‌گه‌یشتبایه‌ له‌ باره‌ی نرخ‌ی بابه‌ته‌کانیان هه‌یچیان نه‌ده‌فرۆشت. میوه‌یه‌کی تازه‌ پێ گه‌یشتبا بۆ ماوه‌یه‌ک ئازاد بوو، ته‌نانه‌ت هه‌نجیری زنده‌ نایاب که‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ کیلۆی به‌ ٦٠٠ فلس ده‌فرۆشرا له‌ پڕ دابه‌زی بۆ ٢٤٠ فلس و‌ که‌سیش سه‌رپینچی وه‌یا فێلی تیدا نه‌کرد. دیارده‌ی ئیزیله‌ی زنده‌ به‌رزی ته‌له‌فیزیزۆن به‌سه‌ر خانووه‌کانه‌وه‌ سه‌رنجی راده‌کێشا، هه‌ندیکیان به‌قه‌ده‌ر خانووی شه‌ش نه‌ومی به‌ ئاسماندا چووبوون تومه‌ز له‌ ته‌له‌فیزیزۆنی هه‌موو ناوچه‌که‌ سوودمه‌ند ده‌بوون. ئوردونی ره‌سه‌ن هه‌تا بلنی به‌ئه‌ده‌بن، وشه‌ی «لو سمحت» بۆ هه‌موو شتیک له‌ زاریان نابریت، هه‌تا بلنی ئاماده‌ی خزمه‌تی غه‌یره‌ن. له‌و چوار مانگه‌ و‌ بیست شه‌وه‌ی مانه‌وه‌م له‌ عه‌مماندا نه‌مدیت که‌س له‌گه‌ل که‌س شه‌ر بکات ته‌نها یه‌ک جاریش دیتم کابرایه‌کی به‌هه‌له‌، که‌ ده‌رچوو ئوردونی نییه‌، یاسای په‌رینه‌وه‌ی شه‌قامی شکاند، خه‌لقه‌که‌ش به‌ تیکرایێ ناره‌زایان ده‌ربری... پینشبرکی له‌ سواربوونی تاکسی وه‌یا پاس هه‌ر په‌یدا نه‌بووه‌ له‌وئ... بیئسوولی له‌ سینه‌ماکان وه‌هم و‌ خه‌یا له‌ (ئه‌وسا وه‌ها بوو که‌ ١٢ سالیکی به‌سه‌ردا تپه‌ریوه‌)...

میلله‌ته‌که‌ی ئوردون زنده‌ چالاکن، دیتم به‌ پال گرده‌وه‌ بایی عیماره‌تیکێ هه‌شت قاتی گردیان داتاشی بوو بۆ ته‌ختایی خواره‌وه‌ که‌وا بینگومان نرخ‌ی زه‌ویه‌که‌ی دوو

جار و سڼ جار دهکرد، نهگه ر بزووتنه وهی ئابووری له هیز و پینزا نه بیت مرؤ زات ناکات کۆهکه نی وهها وههستۆه بگرینت.

گه لڼک جارن، به تایبه تی که «ابو جومرد» له عهمان بوایه، دهچوینه نادی سه لاهه ددین شه ویکیان ٦-٧ گهنجی کوردی ئوردونی منیان له مه جلیسی کاملان دابری، هر له سه عات نۆه هه تا یه کی پاش نیوه شه و له گه لیان دوام، که بلاوه شمان لڼ کرد به ناچاری بو، چونکه دوو کهس له و کۆمه له ده بوو له ١٣٠٠ بگه نه ئۆتۆمبیلکی به ره و شام ده رۆشت. پرسیاریکی زه قیان کرد گوتیان، چۆنت را له گهنجی کورده؟ گوتم هه تا سه رکردایه تییه کی یه کگرتو به سه ر بزووتنه وهی سیاسی کوردیدا نه سه پینن هه مووتان چیلکه ی ئاگرن، منیش که دیم بڼ پڼچوپه نا بیرو را ده ربیرم له وه وهیه که سه ربه هیچ لایه نیک نیم و به رپرسی ناته واوی وه یا ناله باری و ناقلایی و هیچ رووداو و کردارینک نیم به خۆمدا بشکینیته وه له ره خنه گرتن و نا ره زایی.

وهها رڼکه وت له و پۆژانه دا رووم لڼ نرابوو که دهنگی تکایه ک بگه یه نمه کوردینکی به ناوبانگی ئوردونی که پڼشتر بووبوو به سه رهک وه زیران و ئاشنایش پهیدا بووبوو له نیوانماندا، به لکۆو له رزگار کردنی عهلی عهسکه ری و خالید سه عید خوایشتی ک بکات. من «ابو جومرد» م راسپارد، به لام بڼ ئه نجام بو، چونکه کابراکه رڼی به خۆی نه دا بوو له کاری وهها دا خه ریک بیت. ناهه قیشی نه بوو - دوا ی چه ند سالی ک به سه ردا کۆچی دوا یی کرد. ئه م مه سه له یه هانده ریک بوو بز ئه و قسانه ی له و شه وه دا کردمن بڼ ئه وه ی لای ئه وانی بدرکینم، ئه و گه نجان ه وه کوو هه زارانی دیکه له وه پری جۆشی سه ودای نیشتی مان په روه ری بوون به لام رابه ری چاکیان پڼویست بوو، وهک که ده رویش مورشیدی پڼویسته.

به تیکرایی کوردهکانی ئوردون له که مایه تییه نه ته وهکانی تیرو ته سه ل ده ژمیزدرین و له ده وه لته دا کار به دهستی زلیان هه بوو، تا ئه وه ی سه رهک وه زیرانیان لڼ پهیدا بوو... که له گه لیاندا کۆ ده بوو مه وه ههستی خۆییاتیم لڼ دهکردن. جاری تا ئه وسا ته بیات عه شیره تی بوون. زۆر له خه م ره سمیاتدا نه بوون...

له میانه ی ده مه ته قه یه کی زمانزانی که له نیوان دوو مامۆستای پسپۆری زمانی عه ره بی، یه کڼکیان له زانکۆی ئوردون. ئه وی دیکه یان له زانکۆی کویت، سه ری

هه‌لدا‌بوو، له پوژنامه‌ی «الدستور» ب‌لاوده‌کرايه‌وه. دوو گوتاری سهر به‌و باب‌ه‌ته‌م له هه‌مان پوژنامه‌دا ب‌لاوکړده‌وه. لابه‌لای له گوتاری دوه‌مدا توانجم له شینوازی زامدار کردن گرت که هه‌ردوو ماموستا تیوه‌ی گلابوون. دواى ئەم نووسینه‌ی من پوژنامه‌که تاکه یه‌ک گوتاری دیکه‌ی له‌و ده‌مه‌ته‌قه‌یه ب‌لاوکړده‌وه و رایگه‌یانده‌که ماده‌م کار گه‌یشته یه‌کتر سهرشکین کردن ده‌رگا له‌و باب‌ه‌ته‌ داخرا. ماموستا د. نیقولا حه‌د‌داد ماموستای میژوو له زانکزی بیرووت و زانکزی ئوردون که له میوانانی ئوتیله‌که‌ی من بوو، گوتی هه‌ر دوو گوتاره‌که‌تم خوینده‌وه، وا دیاره‌ تۆ بۆ «خاصة الخاصة» ده‌نووسیت، چ ده‌بوو قوتابیانی زانکزی تینی گه‌یشته‌بانایه و سوودیان لئ وه‌رگرت‌بایه؟ گوتم قسه‌که‌ت راسته‌ که من وتووێژم له‌گه‌ل به‌ره‌ی مومتازی پوژش‌نیرانه هۆیه‌که‌ش ئه‌وه‌یه که‌وا من له به‌رنامه‌دا نییه داوا له که‌س بکه‌م به دوامدا بیت و پیره‌وی رایه‌کانم بکات. تا ئه‌گه‌ر دووچارى نسکزیه‌ک هات ناتوانم ده‌ستیکی یارمه‌تی و چاره‌سه‌ر کردنی بۆ دريژ بکه‌م، له‌م گوتاره‌شدا نه‌مو‌یستوه بیرو‌راکه‌ی من قوتابیانی زانکزی به‌ گز ماموستا‌کانیاندا به‌ی‌نیت‌ه‌وه که هه‌ر ئه‌وه‌ی لئ ئه‌نجام دیت له‌ کۆتایی سال سزای ده‌رنه‌چوون به‌ پاداش وه‌رده‌گرن. من ئومیدیکی کزیم له‌و گوتارانه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه که ئه‌و دوو ماموستایه و هی وه‌ک ئه‌وان بیرو‌راکانم ب‌سه‌لمینن و به‌ قوتابییه‌کانیان رابگه‌یه‌نن. ماموستایه‌کی له‌ وتووێژ وه‌یا ده‌مه‌ته‌قه‌ی نووسراودا بگاته‌ پله‌ی قسه‌ی سووک تینگرتن ده‌بیت تا چه‌ند له‌ قوتابی خزی ب‌سه‌لمینن ره‌خنه‌ی لئ بگرن؟

له‌ گوتاریک‌دا هه‌له‌ی یه‌ک له‌و دوو ماموستایه‌م راست کردبۆوه که نووسی‌بووی «هل التنوين الا ضمان وا فتحان او کسرتان؟» هه‌له‌که‌شی دوو لایى بوو، یه‌کیان ئه‌وه‌یه که «التنوين هو اضافة نون الى نهاية الاسم المعرب» تا ئه‌وه‌ی له‌ عه‌ره‌بی له‌هجه هه‌یه له‌ جیاتی نوون، میم ده‌خاته‌ کۆتایی ناوه‌که و «تمیم»‌ی پ‌ی ده‌گوتری نه‌ک «تنوين». هه‌له‌ی دوه‌م که سهر‌به‌ فۆنه‌تیکه ئه‌وه‌یه که «بزوين» چ کورت بی وه‌ک سهر و بۆر و ژیر وه‌یا دريژ بیت وه‌ک «ا. و. ی» بزوينی دیکه‌ی ناچیته‌ سهر، هه‌ر له‌ ئیمکاندا نییه‌ بچیته‌ سهری له‌وه هه‌ر بگه‌رئ که مومکین نییه‌ خزی سواری کۆنس‌نانت بیت چونکه له‌ به‌رایى وشه‌وه‌ نایه‌ت. هه‌رچی ده‌نگی «و. ی» یه‌ له‌ حاله‌تی کۆنس‌نانتیدا بزوين قبول ده‌کات ده‌نگی «ا» ئه‌لف نابیته‌ کۆنس‌نانت...

جا که هاتوو قوتابی دوو جار و سى جار له و تهرزه بارانه دا يه خه گيرى مامۆستاي بوو ده بى حالى چۆن بى.

خولاسه به پنى به رنامه يه كى خۆم ههلمبژاردوو به ز دهربرينى بيروربا له و ولاته تهسكوتروسك پڤوهى وهك رۆژههلات. ده بى شىوازى نووسينم له ژوورووى ناوه راسته وه بيت، ئنجا ئه گهر ناوه رۆكه كهى ئه وه بهينيت ئهركى بز بكيشريت با كاكي خوينه به وردى تنى رامينيت خۆ كه له شتيك ورد نه بيته وه هه ر نازانى ئه و شته راسته يان هه له، ئه م ما ئه گهر ناوه رۆكى بيكه لك بوو. به لاي لى دات با كه س تنى نه گات. راستى مه سه له كه ش ئه وه يه كه سه راو بوونى زوربه ي هه ره زۆرى خه لقولا له وه وه ديت كه به ئاسانى باوه رى پفدراو و ته نكاو و ئه فسانه يى چ له عه قيه ده ي غه بى بيت و چ له راميارى و ئابوورى و لكه بينه ژماره كانى سه قافه ت بيت. ده چيته وه دلپانه وه و ته نگ به باوه ره ره سه ن و راسته كه هه لده چنى.

له م بابته وتوويزه ي تايهت به خۆم. گه ليك جار ده هاته ناوه وه تا ئه وه ي جاريكيان له گه ل دوو سى كه سى «رسمى» ده دواين و قسه گه يشته شه ره كه ي پينجى حوزه يرانى ١٩٦٧، پاته و پات گوتم نه ده بوو ئوردون له ترسى ره خنه ي ناحه زانى تيكه ل به و شه ره بيت كه به ر له هه لستانى دۆر ابوو. پاراستنى قودس و «الضفة الغربية» سه د جاران گرنگتر و پيرۆزتر و به شه ره فتر بوو له وه ي چه ند هه وه سبازيك ده مكوت بكريت به و نرخه زله ي كه به دۆراندنى قودس و «ضفة» له كيس ئوردون و فه له ستين و هه موو عه ره بيش چوو. ئنجا هه ر مايه وه له سالى ١٩٧٠ چى قسه ي له وجه ر و بيناكانه و ئابرووتكىنه به ئوردون بگوتريت!

شه ويك له شه وه كانى دانيشتنى عاده يى سالۆنى ئوتيل ئه دبىيک و هونه ركارىكى ئوردونى (ناويانم له بير نه ماوه) له دۆستانى «امير رعد» به شدار بوون و له زۆر بابته ي جۆراوجۆرى سه ره به سه قافهت پرسىاريان كرد تاكوو هاتنه سه ر باسى عىراق و مه سه له ي كورد، ئنجا بايان داوه سه ر مه سه له ي فه له ستين و پرسىيان، بيرورات چيبه له م مه سه له يه دا؟ گوتم پرسىاره كه زۆرى به به ره وه يه (هه نديك له و رووه وه م روون كرده وه) به لام من مه ودا كورت ده كه مه وه و ده لىم، په نجا پسوله كاغه ز بينه له هه ر يه كه يان برىاريك بنووسه هه ر له ته تسليم بوون هه تا ده گاته «جهنگ له م ده مه وه». كويزيكى رينوار بينه بى مه به ست و بى ده ست لى کوتان

پسوله یهکت بۆ رابکیشی، ئەو پسوله یه چی لی نووسرايیت با نووسرايیت، ئەگەر عەرەب بە تیکرایي وهیا بهشی زۆری دهسهلاتداری پێرهوی پسوله که بکات چاکتره له وهی ئیستاکه به کردهوه دهکریت، چونکه چی دهکریت هەر دهلی بۆ خاتری دوژمنه. تهنا ته ته سلیمبوون پتر ئیسرايیل ماندوو دهکات له وهی عەرەبه که بۆ ته سلیمبوون خهريکی یه کتر بیت، له نمونه دا دهلیم، که دوو دز به ته ما بن ماله کهت بدزن له بهر ته مایه کی دیکه به شهر هاتن و یه خه یه کتریان گرت ئاسووده تره بۆ تۆ له وهی ههردوویان له خهوشه ی خانووه کهت ببورینه وه وهیا بمرن، چونکه له وهدهرانیان بۆ کۆلان ماندوو ده بیت، خۆ ئەگەر کهس نه بوو بیانشاریته وه ده بی هەر خۆت سه روبه ری شارده وه که یان بکهیت ئیتر چاکتره بۆ تۆ له کۆلان به زیندووه تی تیک بئالین.

له زۆر باردا دووبه ره کیی سیاسی له ولاتینکا هه مان حال پهیدا دهکات، چونکه لایه نه کان به خون وهیا له خهسته خاتان نه ساغ بکهون قازانجی میله ته که یانه. هەر نه بی مال کاو لیه کی له تیک هه لقزانی بیکه لکی ئەوان دوو چاری دیت له کیسهیدا ده میتینه وه...

ئەو شه وه ئە ده یه که و هونه رکاره کهش، دوا ی به سه رچوونی کۆری شه وانه میوانداریان کردم له ژووریکی ئۆتیه که (وا ده زانم بۆ ئەو مه به سه ته تیه دا مانه وه به میوانی ئۆتیل ده نا ده چوونه وه بۆ ماله کانیا ن) هه تا دوا ی سه عات سینی پاش نیوه شه و، به ئیلحاحه وه دا وایان کرد له گه ل ئەمیر ره عد کۆبمه وه که بۆ ئەو فرسه تیکه. خولاسه به توندی تیم ئالان که چیترا ناشی لاتهریک بېم، گویشیان به دواتدا دینه وه. وه ها ریکه وت بۆ رۆژی دواتر هاتبوونه وه سه ردان و ئەحوال پرسینم به لام من له ده ره وه ی ئۆتیل بووم، رایان سپارد بوو که له و نزیکانه دینه وه بۆ لام... ئەمما هەر دوو رۆژی دیکه من عه ممانم به جی هینشت به ره و عیراق...

چه ند ته جره به یه کی شیرنم هاته پینش، یه که م و دوه میان له حه فته ی یه که می چوونم بۆ ئوردون به دوا یه کتردا هاتن، کابرایه کی عه ره بی «محمره» له و ئۆتیه دابه زی بوو که منی لی دابه زی بووم. رۆژانه داوت ده کرا بۆ ناو عه شایری ده وروپشتی عه ممان، پێوه ی دیار بوو ریزی لی ده گیریت و حیسابینکی بۆ ده کریت... له وتوویژدا زانی من کیم و بۆچی دووره ولاتم بیروپاکانیشمی به لاوه په سه ند

بوون... هاته لام له ژووره کهم. گوتی من دهوله مهنديکی خاوهن چاپم له «محمرة»، بهرهو ئه لمانيا ده رۆم بۆ ماوهی مانگیک ده میتمه وه تا مه کینهی نوی ده کرم و لینی شارهزا ده بم. پینشیاز ده کهم بۆت به هه رچی که رамه تی مرویه قبول بکهیت بیته شهریکم. هه ز ده کهیت به یه که وه بچین بۆ ئه لمانیا و به یه که وه بگه ریینه وه بۆ «محمرة» هه زیش ده کهیت له پینشه وه ده چین بۆ قاهیره. شوققه م هه یه به سه ر نیله وه، تینیدا به، له ماوهی ئه و مانگه دا به دلی خۆت رابیویزه، که گه رامه وه له ئه لمانیا ده چینه وه بۆ «محمرة»... سێ رۆژم ماوه (یان ژماره یه کی دیکه ی گوت) تا سه فه ر ده کهم چۆنت پێ خۆش بوو ئه و بریاره بده! زۆر زۆر سپاسم کرد له گه ل عوزره یانانه وهی نه توانینی هه لگرته وهی پینشیاز که ی... دوا ی دوو رۆژ (که متر زیاتر) هاته وه لام گوتی، وا سه فه ره کهم بۆ ئه لمانیا ده ست پێ ده کهم ئه مرت به سه ر چیه وه یه؟ دیسانه وه زۆرم سپاس کرد... ئیتر یه کترمان نه دیته وه چونکه من ئوتیلم گۆری...

دوو سێ رۆژ بوو له عه ممان بووم پاش نیوه رۆیه ک له سالۆنی ئوتیله که نامه یه کم نووسی، چه ند پیاوینکم لێ نزیک بوون، ئافره تیکیش له وان دوورتر لیمه وه به ته نها دانیشتبوو. من له نوخته ی گرفتی کاغه زنوو سین، که چه ند ئهرکی تیندا یه تا پولی پیویست په یدا ده بیت و کاغه ز ده گاته به رید و ده خریده تۆماری ئه و نامانه ی بۆ هه نده ران ده چن، خولاسه به ده م ئه و ئهرکه بیلزومه ی نامه به پێ کردنه وه بۆ هه ندئ لایه نی دیکه ی بنبایه خی ژیا نی رۆژانه وه رۆییشتم که چه ند مرو ماندوو ده کهن، ئیتر قسه به ملا و به ولادا چوو تا ئه و پیاوانه رۆییشتن.

ئافره ته که به ره و لامه وه هات ئیزنی خواست له گه لمداد بدویت... خۆی ناساند که ناوی - وابزانم - «منی رمضان» بوو. گوتی بۆ ماوه ی چه ند رۆژیک له عه ممان ده میتمه وه خۆم و میزدم و برایه کم به یه که وه یین هه ز ده کهم بیانناسیت، خۆیشم ماسته رم هه یه له ئه ده بی فره نسه یی. له کۆلیجی ئه مه ریکایی بیرووت و خه ریکی دکتۆراشم... گوتی، گویم له قسه کانت بوو که هه رگیز شتی وه هام نه بیستبوو له جزری بۆچوون و بیروباوه. بۆچی ئه و فکرت به زمانیکی ئه وروپایی بلاونا که یته وه؟ له وه لآمداتیم گه یاند که حالوبارم چۆنه و نازانم چاره نووسم چیه، له کوئ ئه و ده سه لاته به یتیم به ئاواره یی بژیم و ئهرکی چاپ هه لبگرم، به زمانیکیش

بنووسم که باشی نازانم، ئیتړ دهبی زمانزانیک پهیدا بکه م نووسینه که م بز وهر بگیزیته سهر زمانیکی نه ورووپایی.

بهینیک له گهلیک لاه بز بابتهی سه قافی رینی وتووژمان دهرکرد من گوشه نیگای تاییه تی خوم تیدا دهرده برین هه تا مه و دایه کی دریژمان تیدا پینچایه وه. له پر گوتی «أخاف اثقل عليك!» گوتم. یه کیک له بیابانی چولو هولا دهنګ هه لبریت نه گهر گردولګه یه کی لئوه نزیک بیت دهنګه کی بداته وه هه ستنکی ناشنایی دهکات. ئاخز دهبی من چ قورساییه کت هه لبرګرم که وه کوو مرزیه کی هه ستیاری هوشیار به کولیک به زه ییه وه دهنګم ده دهیته وه له جیاتی نه وهی به بز شاییدا بلاو بیتته وه بهرو هیچ؟ قسه که ی زور به دل بوو. گوتی من له خیزانیکی دهوله مه ندیم، له بیرووت و له چیا خانوومان هه یه خوا بیشتت لی ده که م خوت و هاوسر و مندالانت، که هاتنه لات، لیمان میوان بن... سپاسم کرد و به لیتم نه دا. سبه یینی له سالونی نان خواردن خوی و میزدی پهیدا بوون، منی به میزده که ی ناساند، دیار بوو باسی وتووژی رژی پیشترومانی بز گیرابزووه. له یه که م نیگاوه هه ستم کرد میزده که ی شناساییمانی به دل نییه «تفضل» یکی سهر زاره کی گوت به لام به سپاسه وه چومه سهر میزکی نه ختیک له هی نه وان دوور، به جوریکیش دانیشتم پروو به پرویان نه بم... دوی دوو رژی به رهو لوبنان گه رانه وه. له یه کترمان نه بیسته وه.

یه کیک له کومه له ی کزری شهوانه ی سالونی ئوتیله که مان گهنجیک بوو خه لقی شام. پیوه دیار بوو به وردی و به ئاگاوه گوی ده گریته قسه کانم. پاش به سه رچوونی دانیشتنی شهویکیان که بابتهی وتووژ پرووی له ته سه وف کرد و نه ختیک تیدا قسه م دریژ کرده وه، بز به راورد کردن له نیوان شیعی ته سه وفی عره بی و فارسی و تاراده یه کیش هی کوردی، نهو گهنجه به په رۆشه وه گویی ده گرت و پرسپاری ده کرد. پاش نه مه هاته لام له ژووره که م هه لبرژا، ده رچوو شهیدای ته سه وفه. باسی خوی کرد که موهه ندیسه له شام، هاتوته عه ممان بز فروشتنی پارچه نه رزیک کی که ۷۵۰ هه زار دیناری پی دراوه و خه ریکه مامله ته که تهاو دهکات. بهینیک له به غذا بووه لای ماموستا مه لا که ریم بیاره یی، له ئاستانه ی گیلانی «استمدادی ارشاد» ی کردوه، که هاتوته سهر گه رانه وه بز شام، ماموستا مه لا که ریم هه واله ی کابرایه کی کردوه له شام به سهر عره بانه وه که لوپه لی

فرۆشتوو، به يينک ئه و مورشیدی بووه. بهر له مردنی رينماي کردوو به بۆ لای يه کينکي دیکه که ئیستا به بیرم نه ماوه چوناوچونی له يهک ترازاون، ئیتر پاش ئه و کابرایه وه کوو گومرا ماوه ته وه تا ئه مشه وه. که پاش چه ند شه ویک له بابه تی هه مه چه شنه، من هاتوو مه سه ر باسی ته سه وف.

گوته وازت لی ناهینم ده بی مورشیدم بیت، ده چینه شام من بابایه کی ده وله مه ند 750 هه زار دیناره که به شیکه له داراییم - تۆ مامۆستا و من مرید هه تا له گه رداوی سه رگیزیم رزگار ده کهیت و تا چه ندیکي خۆت ئاره زۆته فه رمانبه ری تۆ ده بم... به په رۆشیکه وه قسه ی ده کرد به زه ییم پێدا ده هاته وه که ناتوانم چاره سه ری ده رده که ی بکه م. پیم گوته براله من بۆ ئه م رینگایه خه لق نه کراوم. ئالوده ی دنیا بووم و قه رزداري خوام له نوێژ و رۆژوو... چه ندیکي به ند و بالزهره م بۆ گوته نه یسه لماند... ته نانه ت که به دوامدا هاتن بگه ریمه وه بۆ عێراق، نه مویرا پنی بلیم و تتي بگه یه نم و دواخوازی لی بکه م. نه مزانی دواي من چی کرد و سه ری به چیه وه نا...

له چه ند لایه که وه کۆمه له ی نه یینی سه ربه بزووته وه ی ئیسلامی له میسر و له لوبنان و له عێراق سه ریان لی خوار کردمه وه به نیازی نزیکبوونه وه م لیبان و تیکه لیبون له چالاکیه کانیان. له هه موانم گه یاند که من پێوه ندیم به هیه کس و لایه ن و ریکخراوی سیاسی و ئایینی و هونه ری و وه رزشیه وه نابیت، ده بی به ته وای سه ربه خۆ و ئازادی فکر و چالاکیم بم. ده نا که لکم پێوه نامیتي چونکه بایه خیک له بیرو راکاندا هه بیت ئه وه یه که فکری غه یر کاویژ نا که مه وه و به سازی هیه چ مۆسیقاژه نیک نا ره قسم. که هاتم به لگه ی هه ر کام باوه ر هیه بکه م به پالپشتی بۆچوونی خۆم ئیفلاس ده که م چونکه ئه و به لگه یه م له سه ره تاوه له لایه ن شتیکی من ره خنه ی لی ده گرم ره فز کراوه، به رنامه ی من ئه وه یه هه تا بۆم بلوی به لگه ی راست نه بوونی باوه ریکي ره خنه لی ده گرم له به لگه نامه ی ئه و باوه ره وه هه لیتجم. ئنجا بيمه سه ر هه لیتجانی به لگه له رووداو و له ته جربه که شتیکی به درۆ ده خه نه وه یان به راستی ده گێرن، ره نگه له پله ی سینیه دا په نا بیه مه بهر به لگه ی هۆشه کی «عقلی» ی رووت...

جگه له م تاكانه و كومه لهی سهر به ئايين و غهیری ئايينیش. له لایه ن نوینه ری میسر و راسپارده ی سووریه ش بانگه یشتن کرام. میسر نه و دهمه سه فیری له ئوردون نه بوو سه فاره تخانه ی له لایه ن کار به دهستی پله نزمتر له سه فیر و «وه زیر مفوض» ده گیر درا. له ژووری به رپرس و سه رهک نو سه رانی رۆژنامه ی «الدستور» موسته شاری سه فاره تی میسری، که یهک دوو فه رمان به ری دیکه شی له گه لدا بوو، به ناوی سه فاره ته وه پینش نیازی کرد بچم بۆ میسر و له وئ بژیم ته نانه ت نه دره س و نومره ی ته له فونی خۆی له قاهره ش خسته سه ر کار ته که تا نه گه ر هه ر رۆژیک ویستم و له قاهره بوو، دوو دلی نه که م له چوون. سپاسم کرد و له وهنده برایه وه. به رژه وهند نه بوو نه و دهمه به هاتوو چۆ وه یان به ته له فون پنه وه ندیم پنه وه بکه ن چونکه نیوانی میسر له گه ل ئوردون به رواله ت پچرا بوو... هه رچی سووریه بوو، ناسیاوی خۆمی راسپارد له زاری به رپر سیکی گه وره یانه وه. که میوانی نه وان بم. ته نانه ت نه و به رپر سه داوی «اعادة التوازن الی میزان مختل» یشی کرد بوو. پینستر دانه یه کی بوو بووه هی نه و «منی رمضان» هی باسم کرد... هه لبه ت وه لامي سووریه شم دایه وه به نه چوون.

لایه نی رابواردنی رۆژانه م له ئوردون ئاسووده بوو. هه رچی سه غله تی هه بوو لیم نه بوو، چی بۆ یه کیکی وه کوو منیش له مجیز بی هه بوو. فیلمی نه و تو م ده دیت هه رگیز له عیزاق نه مدیت بوون و وهک هی نه وانیشم نه دیت بوو... خواردنیان لایه نی «تیژی» لی ده رچی که من زۆر مه یلی ناکه م و خۆشم لینی ده پاراست. تا بلنی خۆش و به له زه ت بوو، گیرفانی شی ته نک نه ده کردی. دوو لوقته م کرد بوون به سه رشار، یه کیکیان «شعبي» بوو خاوه نه که ی که خۆی چیش تلینه ریش بوو، به ینیکی چه ند سالی له به غدا و له مالی وه زیریکی سه رده می به ر له ته مووز به چیش تلینه ر رابوارد بوو، له ته بیاتم شاره زا بوو که ده یزانی عیزاقیم... زۆر چاودیزی ده کرد له خواردنی نه و تو به که یفی من بیت. نه گه ر له لیسته ی خواردنی سه به ینی شله یه ک نه بوایه بۆ من ده ست بدات هی نه و رۆژه ی بۆ هه لده گرتمه سه به ینی. ده یخسته سه لاجه وه. به رده سه تکهانی ببونه ناسیاوم. رۆژیکی به عاده تی خۆم نه چووبامایه بۆ رۆژی دوا یی پرسیان ده کرد بۆچی نه چووم... یه کیکی له و به رده ستانه شکایه تی له زگی شه ده کرد. نه وهنده م خۆ به قه رزدار ی ئوردون ده زانی پیم گوت برۆ بۆ لای دکتۆر چه ندیکی مه سه رفه ی ویست نیوه ی عایدی من بیت... به دل سوپاسی کردم

به‌لام لیمی نه‌سه‌لماند. بۆ ره‌واندنه‌ی دوودلییه‌کی هه‌یبیت سویتدم بۆ خوارد که‌چی ده‌لیم هی سه‌رزاره‌کی نییه... مه‌ردانه و له‌ ناخی دل‌وه‌ گوئی «سید! من قال فعل». ئەم قسه‌یه‌ی زۆر کاری تیکردم، چاوم لێ بۆ کرده‌وه به‌بینک تیم روانی و تیی روانیم. من به‌ هه‌ستیکی برینداره‌وه چونکه وه‌هام به‌ دل‌دا ده‌هات ده‌رده‌که‌ی ده‌روونییه و به‌ برینکاری نه‌بی چاری ناکریت و ئەوه‌نده‌شی له‌ ده‌ستدا نییه مه‌سره‌فه‌که‌ی تیه‌ل‌بیت ته‌کلیفه‌که‌م سیب‌اره کرده‌وه سوودی نه‌بوو... چی من ده‌مکرد شتیکی عاده‌تی و له‌ عاده‌تیش که‌متر بوو چونکه چه‌ندیکی لیم خه‌رج کردبایه نه‌یده‌کرده بیست یه‌کی ئەو فاتۆرانه‌ی له‌ لاوه بۆم ده‌فع ده‌کرا واته‌ کوردی گۆته‌نی، دۆنی خۆی له‌ سه‌ری خۆی! راستیه‌که‌ی وه‌هام حساب ده‌کرد که له‌ پارهی خۆی بۆی ده‌ژمیرم. به‌لام له‌وه‌وه ده‌ماری مه‌ردایه‌تی و پێز له‌خۆنان ده‌یخسته سه‌ر سه‌لماندنی شتیکی که‌ به‌لایه‌وه عاده‌تبه‌ده‌ر بوو ئەگینا پۆژانه ئەو هینده‌ی قبول ده‌کرد که بۆم ده‌نایه پال نرخ‌ی خواردنه‌وه.

چیشته‌خانه‌یه‌کی دیکه‌ی زۆر قه‌شه‌نگ هه‌بوو به‌ ناوی «عمر الخيام» له‌ سه‌رووی بینایه‌کی شه‌ش نه‌ومیه‌وه بوو. له‌ دوو لاوه به‌سه‌ر عه‌ممانیدا ده‌نۆری. تا بل‌ئی فیتک و به‌ خزمه‌ت و پیکوپیک و خواردنه‌کانی هه‌مه‌بابه‌ت و زۆریش نایاب. حه‌فته‌ی دوو جار به‌ پۆژ بۆی ده‌چووم وه‌ها ده‌بوو له‌ داوه‌تدا شه‌ویش له‌وئ به‌سه‌رمان ده‌برد. ده‌ستوپاوه‌ندی ئەو چیشته‌خانه‌ش بووبوون به‌ ناسیاو، له‌ ته‌بیاتم شاره‌زا بوون. سه‌لاته‌یان بۆ ده‌هیتام له‌ قاپی قوول‌دا، ماست و خیاریان به‌ جودا داده‌نا، په‌رداغی شۆراوی نه‌سراوه‌یان بۆم ریز ده‌کرد چی بۆ ئاوه چی بۆ پینسیه... چایه‌یان به‌ تاقمی ته‌واوه‌وه له‌ پینش داده‌نام...

لیسته‌ی خواردنمان ناونا‌بوو «وثیقه‌ اعلان حرب» فاتۆره‌ش بووبوو «براءة الاطلسی» وا بزانم له‌ 10% خزمه‌ت ناوی «پروژتۆکۆل» ی وه‌رگرتبوو... ئیتر ده‌یانگوت «نجیب براءة الاطلسی» منیش ده‌مگوت «مع البروتوکۆل»، باوه‌ر به‌رموو خوینه‌ری ئازیز ئەم جۆره ره‌فتاره و کرداره‌مان تاموشامیکی زیادی ده‌خسته سه‌رله‌به‌ری دیده‌نییه‌که‌ و خواردنه‌که‌ و وتووێژه‌کانمان... به‌ ده‌گه‌من نه‌بی، یه‌کیکیان هه‌میشه لیم نزیک راده‌وه‌ستا وه‌یا قسه‌م له‌گه‌ل‌دا ده‌کرد، هه‌رچۆنیکیشم ویستبایه و هه‌ر جۆره خواردنیک‌ی داوام کردبایه، ئەگه‌ر له‌ لیسته‌شدا

گهشتی ژيانم

نه‌بوايه، به‌پټی ئاره‌زۆم ده‌بوو، كه ئاره‌زۆيه‌كی دۆستانه و له‌سه‌ر شانانیان سووك بوو... ئاخ‌ر ژهمی نیوه‌پۆژهم له‌و چ‌ین‌ستخانه‌یه‌ بوو ئیتر دو‌ع‌اخ‌وازیی مال‌ئاوایم ل‌ین‌کردن...

گه‌رانه‌وهم بۆ به‌غدا له‌ رۆژی ۲۰/۱۰/۱۹۷۸ بوو، ته‌یاره‌كه‌مان له‌ شه‌ودا ده‌ف‌ری پ‌تر له‌ سه‌عاتیك له‌ كاتی خ‌زی دواكه‌وت ب‌ی ئه‌وه‌ی بزان‌ین ه‌زی وه‌خرانی چ‌یه... كه به‌ ر‌یز به‌ره‌و پ‌ن‌یكه‌كانی ته‌یاره‌كه‌ ده‌پ‌و‌ی‌ی‌ست‌ین. ر‌یكه‌كه‌وت وه‌ها بوو دوو كه‌سی پ‌یش منه‌وه كورد بوون گو‌یم له‌ قسه‌كانیان بوو، یه‌کیان به‌ ئه‌وی د‌یكه‌ی ده‌گوت س‌با به‌خوا ئهم ته‌یاره‌یه‌ نامانگه‌یه‌ن‌یت‌ه‌وه به‌غدا.. كات‌یك به‌ ئاسمانه‌وه بووین كاپ‌تنی ته‌یاره‌كه‌مان به‌ مایك‌رۆف‌زۆن ع‌وز‌رخ‌وازی كرد له‌ وه‌خرانه‌كه‌، گو‌تی شو‌یت‌نی‌كی ته‌یاره‌كه‌ سه‌قه‌ت بووبوو تا ساز ب‌زوه ئه‌و ماوه‌یه‌ی خ‌ایاند... گ‌زیا د‌لدانه‌وه‌ی ده‌ك‌رد‌ین كه‌چی م‌ژده‌ی سه‌قه‌تب‌وون به‌ در‌یژایی فر‌یمنان خ‌ه‌یا‌لمان ده‌رووشاند... ب‌ز ب‌یت‌العی ئه‌و ك‌وپ‌ه‌ ك‌ورده به‌ نو‌كته و به‌ شی‌وه‌یه‌كی گ‌الته ئام‌یز‌ی خ‌ز ه‌لدانه‌وه‌دا به‌ براده‌ركه‌ی گو‌ت، نه‌مگوت نامانگه‌یه‌ن‌یت‌ه‌وه به‌غدا؟ ئیتر من و دوو كه‌سی ئه‌ه‌لی مال‌ه‌وه كه به‌ دوامدا ه‌ات‌بوونه ع‌ه‌ممان تا گه‌یش‌ت‌ینه سه‌ر خ‌اكی فر‌ۆكه‌خانه‌ی به‌غدا ئه‌و مو‌ژده خ‌ۆشه‌ی كاپ‌تنه‌كه و پ‌یش‌ب‌ینییه گه‌شه‌كه‌ی برا ك‌ورده‌كه به‌ جووته له‌ په‌رده‌ی م‌یش‌ك‌مان ده‌شنایه‌وه. ئیمه ر‌ۆله‌ی زه‌ووین. له‌ تا‌قی ئاسماندا هه‌میشه س‌ل و قوتا‌غین هه‌تا پ‌ی ده‌ن‌یی‌نه‌وه سه‌ر خ‌ۆله‌په‌ته...

ئهم دوا‌زده س‌اله‌ی ۱۹۷۸ هه‌تا ئیم‌رۆكه‌ی ۱۹۹۰ ج‌اری زۆر به‌رچ‌اوه. وه‌ك كه سه‌ند‌باد ه‌فت گه‌شتی ده‌ریایی كرد من‌یش شه‌ش به‌شی گه‌شته‌كه‌م بۆ خو‌ینه‌ری ك‌ورد ده‌ور ك‌رده‌وه به‌شی ه‌فته‌مین با بم‌ینی بۆ ر‌ۆژ‌یك له‌ ر‌ۆژه‌كان و ب‌اریك له‌ باره‌كانی سازگ‌ارتر، به‌ ر‌یزه‌وه...

«...»

- 259 .After Twenty Years
448 .Robert Dotty
259 .Son Of Parthos
259 .Three Mosqueteers
ابراهیم ابو لبن، 296
ابو الحنین شعیثع، 589
أبو أندلس، 695
ابو جومرد، 763، 764، 765، 769
أبو رعد، 711
أبو زهير، 662
أبو عامر، 699
اتحاد الشعب، 525
أحمد حسن البكر، 698
احمد دباغ، 297
احمد عجیل الیاور، 253
آصف، 328
اعادة التوازن الى ميزان مختل، 741، 760، 763، 776
الاتحاد الدستوري، 435، 456، 457، 463
الاخاء الوطني، 270
الاختل الصغير، 298
الأعلام- الزركلي، 13
الجامع الأزهر، 648
الجبهة الشعبية، 454
الجمال المشرقي، 289
الجمهورية، 649، 669، 686، 701
الحرية، 527، 528، 529، 531، 555، 748، 753

گهشتی زیانم

- الدستور، 770، 776
الدفاع، 435، 602
العلماء الاحرار، 466، 574
الفرسان الثلاثة، 259
المصقول في علم الأصول، 4
الهاشمي، 349، 454
الهيئة التحقيقية المركزية، 761
الوطني الديمقراطي، 462
إمرؤ القيس، 263
امير رعد، 771
امين الاسلام، 330، 331
امين هويدي، 665
انت عمري، 620، 648
انتباه، 648
أنور حسن، 223
باباعه لي، 586
بابه شينخي خاله سهيد نه حمهد، 280
بابه عه لي شينخ مه حموود، 624، 673
بابه كر پژده ري، 586، 591، 593، 594، 598، 600
بابه كراغاي سه ليماغا، 190، 305، 311، 440، 557، 613، 704
بابه كرى سه ليماغا، 268، 490، 705، 740
باپيراغاي بابه كرى مه حمووداغا، 704
باپيره خدر، 353، 354
باسل الكبيسي، 584
باقر الدجيلي، 530
باقى به گ، 224، 255
باقى نوورى به گ، 255، 256
باوئلاغا، 201، 202، 205، 233

باي وهشت. 617
باييزي بابه‌کري سه‌ليماغا. 704, 705
باييزي عه‌بدو لاغا. 247, 342
برايم نه‌حمه‌د. 421, 531, 533
برايمي سه‌يد يووسف. 247
برايمي عه‌زیزاغاي نه‌حمه‌د پاشا. 247
برايمي عه‌زیزي پاشا. 500
برايمي عه‌لياغا. 247
بزووتنه‌وه‌ی ئيسلامي. 775
بله بلباس. 151
بن بيللا. 647
بهجة الأثري. 575
بورهان سلیمان. 416
بورهانی حامد به‌گ. 402
بورهانی حاميد به‌گ. 342, 358
بورهانی حاميد به‌گی جاف. 358
بورهانی سلیمان به‌گی سلاحشورپی. 272
بؤدیننی. 703
به‌دره‌دین عه‌لی. 543, 564, 568, 575
به‌ره‌ی نیشتمانیی یه‌کگرتوو. 449, 641
به‌ره‌ی نیشتمانیی یه‌کگرتوو. 394
به‌زراز. 681, 685, 686, 699, 700, 704
به‌شیر موشیر. 343, 407
به‌عس. 363, 581, 583, 584, 610, 615, 707, 716, 717
به‌عسی. 591, 715, 745
به‌کر به‌نتا. 399, 451, 509
به‌کر سدقی. 270, 278
به‌کر ئيسماعيل. 399, 481, 495

گه‌شتی ژيانم

- به‌گزادانی جاف، 507
به‌ندیخانه‌ی مهرکه‌زی، 590. 593
به‌هائه‌ددین قوتب، 540
به‌هییه‌ فەرەجولا، 328. 380
به‌یانی یازده‌ی ئازار، 716
پارتی دیمۆکراتی کوردستان، 389
پارتی هیوا، 380
پاشا کۆره، 232. 274
پشتگه‌لی، 336
پووربه‌گی، 160. 161. 162. 163
پۆرتسمۆث، 393. 404
پۆلیۆت، 519
پیتان، 244. 318. 319. 327. 363. 443
پیرستی ناو، 779
پیرل پیک، 295
پیروتاغا، 189. 193
پیره‌میرد، 256
پیره‌میترد، 503
تالیران، 260
تاها شیخ ئەحمەد، 579
تاھیر ئەحمەد حەویزی، 47. 228. 328. 335
تاھیر یەحیا، 510. 629. 630. 633. 639. 643. 651. 660. 662. 671.
680. 697. 698. 704. 706
تاھیری حەمە لال، 63. 65. 72. 114. 149. 330. 333
تاھیری عەبدوللا سکۆت، 325
تحیة الشہداء، 405. 719. 741
تروکادیرو، 391. 411
توفیق الانصاری، 588

- تووباخان، 402
تۇفيق قەزان، 254، 435
تۇفيق مونير، 353
تۇفيق وەھبى، 504، 721
تۇفيق ئەفەندى ئاغا فەتھولا، 505
تەلەت يەققوبى، 348
تەئاخى، 719، 720
جابر جاد عەبدولرەحمان، 345، 356
جاسم العبيدي، 328
جلال كشك، 628، 649
جمال الدين عبدالله، 10
جمع الجوامع، 322
جۆمكىنياتا، 647
جيۆكۆندا، 288
جەغفەر چەلەبى ئەبوو تىمەن، 270
جەلادەت بەگ بەدرخان، 726
جەلال تالەبانى، 421، 430، 582
جەلال خالدا، 419
جەلال سائىب، 121، 268، 269
جەلال قادىر، 247
جەلالى حاجى عەبدولا، 227
جەلالى حاجى عەولا بەگ، 696
جەلالى ھامىد بەگ، 358، 402، 507
جەلالى ھامىد بەگى جاف، 402
جەلالى خالە سەيد ئەحمەد، 325
جەللىل ھۆشيار، 342
جەمال بابان، 311، 413، 431
جەمال رەشىد، 341، 516

گهشتی ژيانم

جهمال رهفعت، 595
جهمال عهبدولناسر، 482، 498، 514، 558، 584، 666
جهمالی مهلا عیززهت، 63
جهمیل رهشید، 343
جهمیل سیدقی زههاوی، 201
جهمیل میران رهشید بهگ، 247
جهمیل مهدهفهعی، 435
جهمیل ئوورفهلی، 434، 438
جهمیلاغای هویزی، 45، 55، 87، 267
جهنگی خاچهرستان، 722
جهوههر عهزیز دزهیی، 409، 514
جهوههر عهزیز، 247، 348، 409، 410، 411، 421، 513، 514
جهوههر عهزیزاغا، 247
چاهی وهیل، 249
چوار عهقیدی زیرین، 323
چهپکینکی نالی، 759
چهرچل، 353، 497، 585
چهند هشارگهیهک، 759
حاجی بهکراغای محهمهداغا، 10
حاجی جهلال، 52، 657
حاجی جهلالی حاجی ئهمنی حسینی، 657
حاجی ههمه پۆمی، 137، 225
حاجی داوده، 244
حاجی رهسواغا، 188، 189، 190، 193، 194، 309، 310، 311، 312، 332، 557
حاجی رهسواغای محمووداغا، 309
حاجی رهسوول، 268، 312، 313، 354، 442، 695
حاجی سهلیمه کوردی کوینی، 557

گهشتی ژيانم

حاجی عهبد جاسم، 267
حاجی عهولای سالح، 73، 64، 63، 55، 49
حاجی فهقن محهمه، 106، 137، 138، 139، 140
حاجی قادر، 5، 12، 37، 54، 193، 216، 308، 480، 556، 575، 648، 697
726، 733، 735، 736، 741، 742، 757، 759
حاجی کاکه مین، 52، 262
حاجی که ریمی ئاسنگهر، 138
حاجی گهزو، 4
حاجی محهمه ئه مین لچو، 206
حاجی مریه م، 138
حاجی میرزا عهبدول، 31، 64
حاجی مه جیدی ئه مینی حسیتی، 333
حاجی مه حموود عه للاف، 264
حاجی مه حمووداغای حاجی ره سوواغا، 612
حاجی مه لا عه بدولا، 11، 12، 14، 15، 18، 20، 22، 31، 32، 145، 175
472، 221
حاجی مه لا عه ولا، 20
حاجی مه لا که ریمی کزین، 243
حاجی مه لا محیه ددین، 447
حاجی مه لا ئه سعده، 9، 10، 12، 17، 18، 19، 33، 44، 59، 116، 127، 137
147، 165، 186، 238، 266، 287، 289، 291، 320، 322، 354، 381
734
حاجی مه لا ئه سعده ی جهلیزاده، 17، 238، 354
حاجی مه نهجیل، 274، 354، 382، 448، 450، 452، 591
حاجی ئه سعده اغا، 20، 167
حاجی ئه مین حوسیتی، 297
حاجیاغا، 292، 304، 310، 311، 312، 313، 395، 495
حاجیی کورپی مه لا عارف، 97

- حاجییه گه‌وره. 354
حازم جه‌واد، 589، 609، 610
حافظ القاضي، 471
حافظ علوان، 532، 533، 538، 545
حامید زه‌کی، 355
حجی احمد اغا، 669
حرس قومي، 588
حزب الاتحاد الدستوري، 456، 457
حزینه، 15، 233
حسام الدين جمعة، 453
حسن المطيري، 363
حسن جاد، 355
حسین السید، 204
حسین جه‌میل، 355، 581، 586، 593، 699
حسین شیروانی، 566، 688
حسین فاطمی، 676
حسینا‌غای غه‌فووری، 125
حمزه سلمان، 448
حمه‌ی ئه‌وره‌حمانا‌غا، 505
حوسین ره‌شوانی، 264
حیزی دیمزکراتی کورد، 421
حیزی شیووعی، 637
حیزی وه‌ته‌نی دیمزکراتی، 470، 498
حیزی ئیستیقلال، 470
حیساموددینی مه‌لا ره‌فعه‌تی مه‌لا حه‌یب، 108
حیسامه‌ددین ته‌یب، 365
حیکمه‌ت به‌کر، 243
حیکمه‌ت زه‌هاوی، 328

- حېكمهت سلېمان، 486
حېلمى شه‌ريف، 569
حه‌بېبه‌ي كچى شېخ پره‌زاي كورې شېخ قادري سندوځلان، 19
هردان تېكرېتي، 583
هره‌س قومى، 588، 590
هه‌زېنه، 14، 146
هه‌سېبه، 40
هه‌سه‌ن الموللا، 730
هه‌سه‌ن عه‌بدولپره‌حمان، 454، 458
هه‌سه‌نى قزنجى، 743
هه‌سه‌نى مام فه‌تاح، 69، 122، 290، 294، 315، 367
هه‌سه‌نى مام فه‌تاحى پېيازوك، 122، 315
هه‌ماغاى گه‌وره، 114، 335، 396
هه‌ماغاى ئه‌ورپه‌حماناغا، 447، 577
هه‌ماغاى ئه‌ورپه‌حماناغام، 577
هه‌مداغاى عه‌باساغا، 613
هه‌مزه‌ عه‌بدولا، 402
هه‌مماډ شه‌هاب، 711
هه‌مېدى تاهير چه‌له‌بى، 207، 215، 218، 219، 412
هه‌مه‌ ته‌بېاغا، 333، 338، 357، 471
هه‌مه‌ پړمېي جلدور، 225
هه‌مه‌ سه‌عيد خه‌فاف، 720
هه‌مه‌ سه‌عيدى حاجى برايماناغا، 342
هه‌مه‌ عه‌بز، 111، 112
هه‌مه‌ عه‌لى ئاموزام، 150، 573، 601، 615
هه‌مه‌ عه‌لباغا، 290، 291، 439
هه‌مه‌ فه‌ره‌ج، 503
هه‌مه‌د به‌گى قاله‌ چاوشين، 274

- همه د تهياباغی حاجی تاهیراغی هویزی. 253
 همه د مستهفا، 139، 239، 253، 333
 همه د مستهفاغا، 253، 333
 همه د مستهفاغی هویزی. 333
 همه داغی باوکی مهحموداغا، 311
 همه دی حاجی سهعیدی حاجی هویزی. 209
 همه دی پرهش، 116، 117، 118، 120، 121، 122، 128، 315
 همه دی پرههزان، 502
 همه دی نهجیماغی غهفوری، 164
 همه پرهش، 373
 همه رهشید خانی بانه، 332
 همه سالحی مهلا تاهیر، 395
 همه ی مهیتهر، 288
 هویزی بهرید، 595
 هویزی مام یهحیا، 606
 هویزی مهلا سبوح، 107، 108
 هویزی مهلا سبوح، 63
 هیدهری سهلیماغا، 246
 هیدهره کهچهل، 241
 خاتوو زین، 103
 خاتوو زینتهب ههزینه، 14
 خاتوو فریشته، 293
 خادم، 14، 64
 خال سهلیمی دویم، 557
 خال، 206، 264، 300، 377، 503، 557، 638، 663، 722
 خالید سهعید، 769
 خالید عهبدولقادر، 354
 خالید موحیهددین، 702

گه‌شتی زیانم

خالیده‌فهن‌دی، 177

خاله سه‌در، 95، 96، 184، 214، 220، 562، 577، 619

خاله شیخ مارف، 104

خاله شیخ موحیه‌ددین، 104

خاله شیخ نجم‌الدین، 104

خانمی وه‌سمان پاشا، 41

خدر ده‌بیاغ، 354

خدر‌اغا، 189، 194، 195، 313

خدری حاجیاغا، 311، 394، 395، 471

خدری حه‌م لال، 276

خدری زینده، 326، 338، 710

خدوری خدوری، 449

خدیوی ئیسماعیل، 650

خله بلباس، 151

خورشید سه‌عید، 48، 229، 230، 231، 238، 243

خورشیداغا، 320، 321

خیرولا عه‌بدولکه‌ریم، 223

خه‌جاوی عه‌بدولر‌ه‌حمانی مه‌لا نه‌شئ‌ت، 63

خه‌جی کووپه، 147

خه‌لیفه نه‌جمه‌ددین، 354

خه‌لیفه ئه‌حمه‌د، 354

خه‌لیل که‌تنه، 437، 457

خه‌لیل ئیبراهیم، 349، 364

خه‌یری ئه‌ل‌راوی، 715، 716

د، ریاض، 240

دارت‌تیان، 261

داکه زه‌ینه‌پ، 146

داماد، 101

گهشتی ژيانم

داماو، 271

داميرچي، 471

داود السعدي، 249

داود به گي جاف، 523

داود جه نابی، 518

داود سائغ، 637

داود سائغ، 521

دايکي جه مال، 28

دبوني، 447

دلدار، 205، 327، 328، 339، 340، 341، 350، 358، 361، 364، 377،

378، 380، 384، 399، 405، 408، 411

دلشاد ره سوولی، 149

دوحة الوزراء، 5

دوگول، 319، 580

دؤن کيشؤت، 168

ديان بيان فز، 410

دين ئه چيسن، 702

ده بباغ، 246، 297، 298، 299، 354

دهستووری مووه قهت، 499

ده وهن، 42، 578، 579، 581، 582، 583، 601، 616، 683

ذنون ايوب، 449

ذو القناع الحديدي، 259

ذيان الغبان، 437، 438، 439، 454

رابعة العدوية، 27

رأس التين، 646

رامز به گي عه بدولا سافي يه عقووبي، 241

رامز به گي يه عقووبي، 273

رزوق تلو، 448

- رعد مشحن الحردان، 563، 572
 رفائيل بطي، 439، 453، 454، 455
 رواق الأكراد، 648
 روزاليوسف، 628
 رؤوف الجبوري، 344
 رؤدولف هيس، 322
 رئيس المجمع اللغوي الاردني، 762
 رهبه عه بدولمه جيد، 660، 686، 693، 698، 701
 رهزا ئه لشه بيبي، 433
 رهزاشا، 194، 268، 329، 331
 رهسوول عه بدولا، 354
 رهسوولي كولاني، 147
 رهشول، 497، 503
 رهشيد به گي ئه حمده به گي بيتوانه، 336
 رهشيد عارف، 199، 364، 526، 558، 582، 600، 630، 631
 رهشيد عالي گه يلاني، 280، 281، 419
 رهشيد عالي، 202، 234، 280، 281، 300، 323، 324، 359، 419، 438
 رهشيد غه فوور، 459
 رهشيد موسليح، 629، 655، 657
 رهشيد موسليح، 629، 655، 657، 697، 698
 رهشيدى سمايلاغاى باجه لان، 339
 رهفعهت حاجي سرري، 314
 رهفعهت دوغره مه چي، 244
 رهفعهت ئه حمده، 336
 رهفعهت ئه فهندي، 244، 271، 277
 رهفيق حيلمي، 245، 349، 503
 رهفيقي تاهر چه له بي، 172
 رهفيقي حاجي كهريم، 107

گهشتی زیانم

رهمزی نافع، 371، 245
رهمزی نافعغا، 371
رهمشهن بهدرخان، 762، 725
رهئووف ئالانی، 744
زبیر بیلال، 13
زعفران، 646
زکریا محیی الدین، 701
زوهیر زولفو، 725
زینهبی شهدهلار، 166
زهبیجی، 744، 504
زهکی هه‌نار، 224، 183، 179، 177، 138
زهکی هه‌ناری، 224، 183، 177، 138
زه‌نوون ئه‌یووب، 274
زه‌یدی ئه‌حمده ئه‌فه‌ندی، 570، 556، 507، 500، 463، 381، 358، 342
581، 684، 686، 702، 740
ژ.ک، 13
سابیر ئیسماعیل، 405، 365، 285، 183
سادق به‌هائه‌ددین، 744
سادق ئه‌لبه‌سام، 435
سادقی جه‌میلاغا، 208
سادیق به‌هائه‌ددین، 343
سافاک، 743، 674
سالح جه‌بر، 460، 404، 393، 392
سالح خو‌شناو، 559، 545
سالح دیلان، 503
سالح روشدی، 558، 557
سالح زه‌کی به‌گی ساحینقران، 242، 55، 17
سالح شه‌مس، 451، 450

گه‌شتی ژیانم

- سالح عه‌بدولحه‌ی، 240، 109
سالح قه‌فتان، 176
سالح مه‌هدی عه‌مماش، 709، 586، 583
سالح ئه‌فه‌ندی، 244
سالحی مام عه‌لاو، 156، 137
سالم مامۆ، 48
سامی داود، 701
سامی فه‌تاح، 504
سان ئیستیفانو، 650
ست الكل، 648
ستالین، 282، 294، 325، 329، 330، 390
سترۆنگ، 655، 658، 702
سجنی مه‌رکه‌زی، 589
سددیق نه‌ققاش، 483، 482
سددیق ئه‌ترووشی، 343
سددیق ئه‌ترووشی، 617
سددیقی قادر به‌گی شه‌قلاوه، 422
سددیقی کاک تاهیری حه‌مه‌ لال، 63، 65
سددیقی میرانی قادر به‌گ، 526، 540
سعاد محمد، 648
سعاد مراد مبارک، 346
سعد صالح، 390
سعید الصقلي، 594
سلۆت، 614
سلیمان نظیف، 32
سمایل به‌گی ره‌واندن، 232
سمایلی سواراغا، 525، 530، 563
سمایلی سه‌لیماغای حه‌ویزی، 351

گهشتی ژيانم

- سواراځای سهروکی بلباس، 257
سوارهی کوڅا محمده، 315
سوبجی عهبدولحه مید، 663
سوبجی یه عقوویی، 348
سوچه ر، 39
سوعاد حوسنی، 266
سوله یمانی کوری عهبدولمه لیک، 260
سؤفی توفیق، 109، 110
سؤفی نه شه د، 111
سیاچه مانه، 507
سید محمد نصرت، 221
سیمون ئه فهندي، 341، 343، 349
سینه م خان، 726
سه باحی نووری باوینلاغا، 233
سه بری قه بیانی، 239، 262، 297
سه بیح نه شئت، 142
سه پستیکه، 48
سه رکدوله، 63
سه روک چه مال، 320، 482، 498، 514، 584، 644، 647، 650، 651، 658،
700، 702، 703
سه عادهت علی خان، 676
سه عادهتی ئاموزام، 63
سه عدوون غیدان، 713
سه عید صلیبی، 687
سه عید عهبدولقادر که رکوکی، 286
سه عید قه تتان، 594، 596، 598، 599
سه عید قه زان، 393، 423، 427، 436، 455، 463، 474
سه عیدی ئه فراسیاب به گ، 342

گهشتی زیانم

- سه لاج جاف، 516
سه لاج زه کی به گی ساحیققران، 224
سه لاجی ئامۆزام، 106، 108، 136، 208، 215، 216، 217
سه لاجه ددین سه بیاغ، 323
سه لاجه ددین، 141، 323، 461، 764، 769
سه لامه حیجازی، 240
سه لیم خان، 332
سه لیم نه ححاس، 240
سه مه دی جه بار، 216
سه مه دی حاجی محمه د، 274، 352، 382، 432، 450، 507، 582، 600
664، 670، 675، 685
سه مه دی حاجی محمه دی به نتا، 274، 352، 382، 432، 450، 507، 664، 670
سه مه دی حاجی مه نجه ل، 382، 450، 452، 591
سه ید ته به خور، 248
سه ید حسنین حوزنی موکریان، 245
سه ید عه بدولر ززاق سه ید محموود، 571، 627، 664
سه ید محمه داغا، 246، 248
سه ید محمه داغای سه ید عه بدولاغای نه قیب، 246
سه ید محمه دی سه ید عه بدولاغای هه ولیر، 287
سه ید مهردان، 241
سه ید نووری زه وه خان، 255
سه ید نووری نه قیب، 255
سه ید ئه حمه د مسته فا، 275، 297
سه ید ئه حمه دی خانه قا، 25، 101، 325، 557
سه ید ئه حمه دی خانه قایه، 325
سه ید ئه حمه دی مه لا وه لی، 63
سه ید ئه مینی مووسلی، 109
سه ید ئه نوهری حوسه ینی، 14

گه‌شتی زبانه

شاتیل، 730

شارلی، 198، 267

شاکر سید حه‌کیم، 231

شاکر ماهر، 363

شاکیر فه‌تاح، 224، 255، 256

شامل سامرائی، 695

شاهنشاه، 667، 672

شاهی نه‌قشبه‌ند، 351

شاهین تاله‌بانی، 589، 593

شرح الشمسیة، 10

شریف وحداد، 350

شعبان بی مخ، 675

شوگری سالح زه‌کی، 649

شینخ ته‌ها شینته، 138

شینخ جنید، 22، 300، 376

شینخ حسامی تاله‌بانی، 576، 670

شینخ حسین کوری شینخ محهمه‌دی قازی نه‌قه‌شبه‌ندی هه‌ولیر، 326

شینخ حیسامه‌ددینی ته‌ویله، 226، 234

شینخ هه‌سه‌نی حاجی سیدگول، 22، 135، 186، 357، 611

شینخ هه‌میدی خاله‌سهر، 619

شینخ هه‌مه‌غریب، 255

شینخ خدر، 22، 195، 300، 346، 376، 451، 541

شینخ رضا الشیبی، 454

شینخ ره‌زا شه‌یبی، 581

شینخ ره‌زای تاله‌بانی، 12، 32، 312

شینخ ره‌زای سندولان، 376

شینخ ره‌ئووف خانه‌قا، 424

شینخ ره‌ئووفی شینخ مه‌حمود، 420

- شیخ شهرهف تاله بانی، 223
 شیخ عزیز شیخ ماری بهرنجی، 233
 شیخ فاتحی خاله شیخ سهر، 373، 280
 شیخ فازیلی تاله بانی، 505
 شیخ کهریمی بهرنجی، 11، 46، 89، 125، 184، 220، 221، 233، 288
 شیخ له تیفی شیخ مه محمود، 332، 396
 شیخ ماری شیخ عه بدولکه ریمی بهرنجی، 209
 شیخ ماری هه له جه، 104، 143
 شیخ محیه ددینی شیخ نه مینی سندولان، 610
 شیخ محمادی خالسی، 684
 شیخ محمهد ره فعت، 240
 شیخ محمهدی خال، 377
 شیخ محمهدی شیخ حیسامه ددینی ته ویله، 226
 شیخ مسته فا قهره داغی، 229، 399
 شیخ موحیه ددینی شیخ نه مین، 303
 شیخ مه محمودی حه فید، 177، 252
 شیخ مه عرووفی هه له جه، 289
 شیخ نووری حاجی مه لا عه بدولا، 175
 شیخ نووره ددین، 11، 19، 163
 شیخ نه جمه ددینی شیخ کهریمی بهرنجی، 288
 شیخ نه حمهدی بارزانی، 396، 447
 شیخ نه وره حمانی شیخ صالح، 684
 شیخی خال، 280، 377، 722
 شیخی نودی، 6، 221
 شیخی نودینی، 221
 شیرکو بیکهس، 273
 شیرینی نه وهی رهوشن خان، 726
 شهریکه ی نه وت، 314، 396، 552

شه‌فیک سابیر، 324، 362

شه‌فیکی عه‌ولاغای حاجی تاهیراغای هه‌ویزی، 464

شه‌فیکی عه‌ولاغای هه‌ویزی، 113

شه‌ممه‌ر، 253

شه‌هاب، 240، 241، 711

شه‌واف، 518، 556

شه‌وکه‌ت عه‌قراوی، 664

صاحب‌الجلالة، 645، 765

صاحب‌حداد، 448

صادق‌البصام، 435، 441، 454، 486

صالح‌جبر، 392، 460

صالون‌حلاقة‌الشرق، 343

صبح‌الأعشى، 269، 301

صبحي‌عبدالحمید، 665

صحیح‌البخاري، 8

صديق‌شنشل، 494، 498، 513

صديقة‌الملاية، 27

صعاليك، 263

صندوق‌امين‌البصرة، 27

صوت‌الاهالي، 462

صوت‌العرب، 484، 518

ضياء‌جعفر، 446

طه‌الشيخلي، 711

طه‌الهاشمي، 454

عادل‌امام، 43

عادل‌جه‌لال، 536

عادل‌ثيمام، 198، 267، 712

عارف عه‌بدولپر‌ه‌ز‌زاق، 663، 664، 668، 670، 680، 681، 686، 687، 704،

717

عارف قه‌فتان، 439

عاره‌باغا، 102

عایشه خان کچی شیخ که‌ریمی به‌ر‌زنجی، 233

عبد‌المقتدر، 40، 128

عبد‌الجبار التکرلی، 491

عبد‌الجبار الجومرد، 457

عبد‌الجبار شنشل، 594

عبد‌الحلیم، 603، 648

عبد‌الرحمان الک‌زبری، 10

عبد‌الرزاق الحدیثی، 745

عبد‌الرزاق الشیخ‌لی، 437، 439، 454

عبد‌الستار علی‌الحسین، 363

عبد‌العزیز البغدادی، 471

عبد‌العزیز‌الدوری، 762

عبد‌العزیز‌السید، 648

عبد‌الهادی‌الچلبی، 471

عبد‌الوهاب‌أمین، 526

عبد‌ول‌خالق‌عه‌لائه‌ددین، 13

عبد‌ول‌قادر‌گه‌یلانی، 31

عثمان‌الجلیلی، 452

عجیل‌الیاور، 253

عزیز‌عق‌لی، 681، 685

عصام‌الوضع، 9

عق‌یل، 357

علاء‌الدین‌محمود، 511

علماء‌ار‌بیل، 13

- عوبيښى مه لا مسته فا، 547
 عوبه يدولاى نه هرى، 21
 عوسمان بهگ، 541
 عوسمان پاشا، 5، 55، 56، 57
 عوسمان مسته فا خوښناو، 389
 عومه ر بهگ، 541
 عومه ر پوور بهگى، 160
 عومه ر ده بابيه، 762
 عومه ر على، 180
 عومه ر عوسمان، 247، 327، 340، 341، 349
 عومه ر عه بدولا، 245، 450
 عومه ر عه لى، 181، 314، 440، 489، 491
 عومه ر مسته فا، 762
 عومه راغاي محه مه داغا، 416
 عومه رى حاجى محه مه د نه مينى لچو، 280
 عومه رى خدرى حاجياغا، 311، 471
 عومه رى عه بدولعه زيز، 260
 عومه رى مام عه لى، 486، 487
 عومه رى محه مه داغا، 342
 عومه رى مه لا ر ه فعت، 172
 عيز زه ددين نه لنه قيب، 532
 عيز زه ددينى مه لا نه فندى، 232، 272، 287، 392، 556
 عيسا پيشمان، 667، 672، 674
 عيسا حاجى حه سهن، 176، 223
 عيسمه ت خان، 136
 عه باس مه حمود نه لعه ققاد، 345
 عه باس وهنداوى، 599، 600، 608
 عه باساغاي مه حموداغا، 190، 331، 557، 621

عه‌باسی مامه‌نداغا، 396، 519، 525، 545، 550، 554، 562، 569، 597،
 606، 607، 620، 654، 656
 عه‌باسی مه‌حمووداغا، 195، 268، 306
 عه‌بد ئه‌لحسین فه‌یلی، 592
 عه‌بدولا حوسین کسره، 247
 عه‌بدولا سامی، 178، 179، 180، 224، 285
 عه‌بدولا سه‌لووم سامه‌رائی، 712، 713
 عه‌بدولا شه‌ریف، 669
 عه‌بدولا عه‌زیز، 178
 عه‌بدولا عه‌لی حیکمه‌ت، 230، 249، 511
 عه‌بدولا موخلیس به‌گ، 232، 274
 عه‌بدولای حه‌سه‌نزاده، 743
 عه‌بدولجه‌بار ئه‌لریزه‌لی، 503
 عه‌بدولحه‌کیم عامر، 703
 عه‌بدولحه‌مید ئه‌ترووشی، 471
 عه‌بدولحه‌مید ئه‌لوه‌شاحی، 344
 عه‌بدولحه‌ی، 109، 240
 عه‌بدولخالق قوتب، 179، 231
 عه‌بدولخالق ئه‌حمه‌د چه‌له‌بی، 246
 عه‌بدولخالقی فه‌تاحا‌غای عه‌ولا‌غا، 208
 عه‌بدولر‌ه‌حمان به‌ززان، 681، 685، 698، 717
 عه‌بدولر‌ه‌حمان پاشا، 7، 8، 175
 عه‌بدولر‌ه‌حمان پاشای بابان، 7، 175
 عه‌بدولر‌ه‌حمان عارف، 655، 660، 685، 688، 701، 704، 706، 718
 عه‌بدولر‌ه‌حمان نوورجان، 249، 382، 491، 649
 عه‌بدولر‌ه‌حمانی حاجی مارف، 739
 عه‌بدولر‌ه‌حمانی مام‌زستا مه‌لا سادق، 207
 عه‌بدولر‌ه‌زقاق شیخ‌لی، 462

- عەبدولرەززا ق مو حیددین، 527، 528
 عەبدولسەلام عارف، 510، 513، 624، 654، 658، 674، 681
 عەبدولعەزیز عوقەیلی، 357
 عەبدولغەفوور ئەلبەدری، 270
 عەبدولقادر حەیدەر، 276
 عەبدولقادر زیاد، 561
 عەبدولقادر قەزاز، 409
 عەبدولقادری گەیلانی، 31، 252
 عەبدولقاھری جرجانی، 529
 عەبدولکەریم جەددە، 545
 عەبدولکەریم خەلیفە، 762
 عەبدوللەتیف دەرراجی، 510
 عەبدولمونعیم مەسڕەف، 684
 عەبدولمەجید عەباس، 363
 عەبدولمەجیدی حاجی کاکەمین، 262
 عەبدولواحد بابان، 416
 عەبدولوەھاب قەلەمچی، 333
 عەبدولوەھاب ئەمین، 527، 689
 عەبدەهی مام فەتاح، 367
 عەبودلئیلاھ، 355
 عەدنانی خەلیل بەگ مەردم، 728
 عەدەهی دورسن، 262
 عەزیز شەرێف، 353
 عەزیز مولود، 247
 عەزیز یامولکی، 674
 عەزیزاغای ئەشغال، 540
 عەزیزی ئەحمەداغا، 540
 عەزە بەغدایی، 111، 112، 114، 287

- عه گید سد دیق، 586، 591، 709
 عه لائەددین سه جادی، 721
 عه لائەددین سه جادی، 409
 عه لی به گی قادر به گ، 450، 451
 عه لی جه ودهت ئە یوبی، 446
 عه لی حاجی ئەحه مه داغای هه ولیر، 331
 عه لی حیکمهت ئەفه ندی، 230، 511
 عه لی حه سه ناغای مه نگۆر، 347
 عه لی درێژ، 696
 عه لی دهرویش، 696، 697
 عه لی سالح ئەلسه عدی، 583
 عه لی سیدۆ گۆرانی، 763
 عه لی سه بری، 651، 652
 عه لی عه باساغا، 612، 613، 716
 عه لی عه سکه ری، 740، 769
 عه لی غه ربی، 290
 عه لی قه مچی رهش، 424، 427
 عه لی که مال، 631، 632
 عه لی گا ور، 332
 عه لی له بابیدی، 296
 عه لیاغای حاجی ئەحمداغا، 314
 عه لیاغای حاجی ئەحه مه داغا، 486
 عه نته ر، 293
 عه ولاغای پۆده ری، 308، 311، 332
 عه ولای سو فی مارف، 295
 عه یشی، 74، 75، 135، 137، 187، 734
 غسانه و منا ذرة، 179
 غه ربی حاجی ئەحه مه د، 687

گه‌شتی زیانم

فاتمه‌خان، 89، 158

فاتیح ره‌سوول، 389

فاتیحی خاله شیخ سه‌دره‌ددینی به‌رزنجی، 228

فاروق الأول، 645

فارووق پرتو، 473

فارووقی برام، 43، 139، 236، 376، 400، 577، 601، 613

فازهر، 197

فاضل الجمالی، 453، 454

فايدة کامل، 648

فائق السامرائی، 494

فایق بیکه‌س، 273

فایق سامه‌رائی، 703

فایق سامه‌ررائی، 581

فائق نحاس، 297

فائق نه‌ححاس، 239

فایه‌ق بیکه‌س، 343

فخری جمیل پاشا، 472

فرانک هاریس، 84

فروید، 328

فرید الاطرش، 648

فرید علي غالب، 711

قواد عارف، 278

فونادی مه‌لا مه‌عسووم، 649

فه‌تاح به‌گی هه‌مه‌وه‌ند، 422

فه‌تاح جه‌بار، 245

فه‌تاح خه‌سره‌و، 245

فه‌تاح شالی، 343، 684

فه‌تاح مه‌حموود، 342

گه‌شتی زیانم

- فه‌تاجا‌غای هه‌رکی، 541
فه‌تاجی قازی، 330
فه‌تاجی محهمه‌د ئه‌فه‌ندی مفتی، 277
فه‌تحو‌لای کشته‌ک، 450
فه‌تحو‌لای مه‌لا ئه‌سه‌ه‌د، 253
فه‌تجی (برای شیریم)، 248
فه‌تجیی شیربرام، 376
فه‌رید عه‌لی غالب، 703
فه‌ره‌جا‌غا، 149
فه‌قی باوه‌دین، 266
فه‌قی ته‌های خه‌یات، 321
فه‌قی ئامینه، 63
فه‌قی ئه‌حمه‌دی ئالانی، 265
فه‌وزی سائیب، 269، 343، 483
فه‌یرووز، 173، 288
فه‌یسه‌ل حه‌بیب ئه‌لخه‌یزه‌رانی، 581
فه‌یسه‌ل ئه‌نساری، 663
فاکاونت، 644
فیشی، 319
فیکۆنت دۆ برا‌جیلۆن، 259
قادر دیلان، 503
قادر سه‌ره‌رووت، 19
قادر ئه‌فه‌ندی حاجی ئه‌وره‌حمان، 412
قادر ئه‌فه‌ندی، 267، 412
قادر‌اغای سما‌یلا‌غا، 174
قازی محهمه‌د، 149، 330
قازی محهمه‌د، 396
قاسم حمودی، 527، 529

گهستی زیانم

قاسملوو، 744

قاسمی مه لا ئه فهندی، 500

قاعة الشعب، 513

قاله حه بئ، 143

قاله خه جئ، 147

قاله ی گچکه ل، 263

قاموس الاعلام، 676

قصر الرحاب، 471

قصر السلام، 701

قصر الطاهرة، 645

قصر القبة، 646

قلعة، 590

قۆجه قه ساب، 247

قه دری جان، 727

قه دری جه میل پاشا، 331، 727

قه ره نی دۆغر مه چی، 628، 760

قه لای ده مدم، 410

قه لقه شهندی، 269، 301

قه ناتی کوردۆ، 744

قه وام ئه لسه لته نه، 330

قه یسه ری پووس، 21، 149

کازمی فه تاحا غای هه ویزی، 735

کافی نه به وی، 617، 623

کافیه ی مه لایان، 72، 103، 125، 288، 291، 376

کاک ئه حمه دی شینخ، 36، 180، 221

کاکی جه لی، 3، 6، 7، 8، 37، 57، 86، 92، 101

کاکی زیوه، 6

کاکی هیران، 6، 265

کاکه همه‌ی خانه‌قا، 203، 339، 340، 350، 409، 505، 507، 556، 593
 کاکه زیاد، 25، 112، 113، 168، 173، 262، 267، 331، 338، 392، 394،
 395، 398، 413، 419، 421، 423، 424، 430، 431، 432، 435، 448،
 450، 452، 455، 458، 462، 463، 484، 486، 487، 504، 560، 561،
 562، 572، 573، 619، 640
 کاکه زيادی همه‌قا، 112، 168، 331، 338، 430
 کاکه سووری شينخ عيززولا، 519
 کاکه موسته‌قینه، 65
 کاکه مه‌م، 103
 کاکه‌ی حاجی مه‌حمود، 324، 545، 570
 کاکه‌ی کاکه‌مه‌لا، 394
 کامل چادرچی، 298، 300، 452، 453، 460، 461، 515، 699، 706
 کانی، 55، 56، 58، 61، 64، 156، 255، 264، 267، 286، 287، 388، 415،
 523، 576
 کانه‌بی عه‌زیزاغا، 247
 کاوینساغا، 242
 کتیبخانه‌ی مه‌که‌نزی، 462، 675
 کچی دامه‌نپاک، 245
 کچی کوردستان، 179، 245
 کدووله ره‌ق، 312
 کریم کنه، 363
 کریم مراد، 675
 کلب الحائک، 323
 کمال جنبلاط، 731
 کنز اللسن، 503
 کوردستان موکریانی، 336
 کوینخا خدری هورمزيار، 315
 کوینخا خدری هورمزيار، 120

گهشتی ژيانم

کويځا رهفيق، 351
کويځا محهمه دی پښاروک، 486
کويځا مهجيد، 267
کوپه رنيکوزس، 24
کوپي زانياري کورد، 331، 503، 721، 722، 724، 736، 761، 763
کوپي زانياري کوردي، 721، 722
کوزگای ثاوات، 509
کزيځا عهزیز، 352
که چهل، 99، 153، 162، 241
که ريم بهگي رهواندزی، 273، 285
که ريم توفيق، 399، 450، 451
که ريم شارهزا، 14، 293
که ريم قهرهني، 639
که ريم مراد، 462
که ريمي فهتاج بهگ، 89
که لسووم، 202، 203، 240، 403، 620، 648، 649
که مال عهبدولا، 341
که مال مهزههه، 14، 281، 445، 722، 724
که مالي جهلال سائيب، 121
که مالي حاجي مهجيد، 639
که مالي عوسماناغا، 526، 530، 531، 559، 561، 565، 567، 594
گودهريان، 317، 318، 322
گورنهل، 614
گولهدين، 303
گوزناليه، 24
گيوي موکرياني، 733
گه يلاني، 31، 252، 280، 281، 351، 390، 419، 774
لا مه رکهزي، 581

گهشتی زیانم

لازار ئه فهندی، 276

لالوئه حمهه، 59

لسان الكرد، 556، 744

لویز دۆ لافالیر، 259

لیدل هارت، 318

لیثقی، 39

لینک لاند، 702، 703

لینکلاند، 641

لیوا عه بیدی، 539، 545، 547، 549، 559، 561، 562، 563، 564، 565،

566، 567، 568

له ندههۆپی سه عدان، 292

ماجد مستهفا، 446، 460

ماجید مستهفا، 350

مارف خهزنه دار، 697

مارفی مام برایم، 63

مالک دوهان ئه لحه سه ن، 718

مام توفیقی کوینخا سماییلی پینازوک، 367

مام جه لال، 152، 421، 422، 449، 511، 528، 583، 584، 621، 623،

624، 627

مام عه زیز، 68، 151

مام ئه حمهه، 59

مام ئه مین، 49، 55، 73

مام ئه وپه حمان، 155، 367

مامۆستا عومه ر ئه مین، 175

مامۆستا گیو، 271، 733

مامۆستاژن، 137، 138، 139، 140

مجلس الاعمار، 654

مجلس الشوری، 667

گهشتی زیانم

- مجلس وطنی، 641، 686
مجمع اللغة العربية، 727، 728
مجمع علمی کردی، 720
مجنون لیلی، 730
مچھی حاجی برایماغا، 422
محسن السعدون، 291
محمد الجمیل، 472
محمد حدید، 513
محمد علی بدر، 588
محمد مشحن الحردان، 363، 563
محمود محمد الجلی، 328
محمود توفیق، 342
محمد ثمین دهر به ندفه قهره، 343
محمد مدی چه خماخسان، 353
محمد مه رها، 329
محمد مه سه عید خه فاف، 582، 681
محمد مه عوسمان، 247
محمد مه علی مه حمود، 392، 431، 432
محمد مه علی، 392، 423، 431، 432، 650
محمد مه کاکه خان، 338
محمد مه مه هدی کوبیه، 461
محمد مه ثالثی، 392
محمد مه ئه رده لان، 348
محمد مه ئه مین مه عرووف، 324
محمد مه داغای چه ویزاغا، 10
محمد مه داغای کوری چه ویزاغا، 10
محمد مه دپاشای والیی ره واندن، 9
محمد مه دی به ننا، 274، 352، 353، 382، 432، 507، 664، 670

- محهمه‌دی شیخ ره‌شید، 545، 559
محهمه‌دی عیساغا، 657
محهمه‌دی فه‌تاح چله‌بی، 342
محهمه‌دی فه‌تاح چله‌بی، 500
محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم، 590
مدینه الطب، 756
مرکز الفضل، 592
مرژف و ده‌وروبه‌ر، 737، 759
مریهم خان، 28
مسته‌فا حاجی برایماغا، 447
مسته‌فا خوشناو، 389، 409
مسته‌فا دریژ، 150
مسته‌فا عه‌زیز، 343، 582
مسته‌فا کامیل، 356
مسته‌فا ئیسماعیل، 647
مسته‌فا یه‌عقوبی، 273، 327
مسته‌فاغا، 253، 293، 333، 338
مسته‌فاغای باوکی شاره‌زا، 293
مشکور أبو طبیح، 703
مظفر الدین، 20
معاوییه، 551، 568
معسکر الرشید، 586، 589، 590، 593
معمر القذافی، 63
مقهی الحدیث، 349
مکی جمیل، 491
من عمان الی العمادیة، 763
منی رمضان، 773، 776
مهدی پیراسته، 666

گه‌شتی ژيانم

موحسين روفيني، 537، 561، 565، 567، 575
موسلح نه‌قشبه‌ندي، 363
موسه‌دده‌ق، 676
موخته‌سه‌می فه‌تاح چه‌له‌بی، 229، 246
موخته‌دير، 44، 79، 130، 131، 132، 133، 134، 143، 160
مولازم خدر، 354
مومتاز چه‌یده‌ری، 13
مونیر نه‌لقازی، 327، 344
موسا سه‌مه‌د، 247
موساشینت، 191
مؤنتگزمه‌ری، 371
میرانی قادر به‌گ، 242، 272، 526، 540
میراوده‌لی، 190، 309، 310، 311، 331
میرحاج، 409
میرزا عبدالکریم، 339
میرزای حاجی که‌ریم، 172، 240، 249، 256، 279، 297، 321، 425، 429
450، 559
مینا‌غای گردبداغ، 621
میهره‌جانی چارلی، 577
مه‌جلیسی خدمه، 231، 232، 688، 690، 692، 694، 695، 696، 697، 699
703، 708، 709، 716، 718، 721
مه‌جلیسی قیاده‌ی سه‌وره، 694
مه‌جید به‌گ یه‌عقوبی، 248
مه‌جید یاوه‌ر، 342، 348
مه‌جید یه‌عقوبی، 253
مه‌جیدی جوکلانمای دزه‌یی، 505
مه‌جیدی حاجی فه‌قی عه‌ولا، 209
مه‌جیدی مامه‌ نووره‌ددین، 89

گهشتی زیانم

مهجیدی ئاموزام، 81، 103، 123، 131، 159، 172، 182، 197، 200، 233،
248، 253، 279، 288، 297، 480، 742
مهحموود بابان، 363، 436
مهحموود جهلیلی، 758
مهحموود فهخری، 229، 230، 285
مهحموود نه‌دیم، 692
مهحمووداڭای حاجی ره‌سوولاڭا، 268
مهحمووداڭای حاجیاڭا، 292، 304، 310
مهحمووداڭای کاکه زیاد، 619
مهحموودی عه‌باساڭای مهحمووداڭای چۆم خرکه، 621
مهحموودی کاکه زیاد، 560، 561
مه‌پال، 150
مه‌ردان عه‌لی، 485
مه‌سعوود عه‌بدو‌لا، 354
مه‌عرووف جیاوۆک، 378، 407
مه‌کته‌بی سیاسی، 621، 626، 629، 631، 632، 633، 637، 638، 640، 642،
667، 672، 673، 679، 688، 689، 690، 704، 707، 713، 716، 740
مه‌لا برایم کوپی مه‌لا حه‌سه‌ن، 4
مه‌لا ته‌های که‌رکووکی، 109
مه‌لا حه‌سه‌ن کوپی مه‌لا برایم، 4
مه‌لا حه‌سه‌ن کوپی مه‌لا نه‌بووبه‌کر، 4
مه‌لا حه‌میدی عه‌سکه‌ری، 249
مه‌لا حه‌ویژ نه‌فه‌ندی قۆچاڭا، 175
مه‌لا حه‌ویزاڭا، 167، 263، 267، 394، 395، 398، 423، 424، 430، 463،
464، 482، 483
مه‌لا حه‌ویزاڭای حه‌سه‌ناڭای غه‌فووری، 167
مه‌لا حه‌ویزاڭای غه‌فووری، 423
مه‌لا خالیدی به‌ری بادینان، 264

- مه لا خوا، 31
- مه لا زاهيري ماموستا مه لا سادق، 575
- مه لا زاهيري مه لا سادق، 14، 574
- مه لا سادقي سدديقي دايه خه جي، 174
- مه لا سالي پوهاندي، 264
- مه لا سالي كوزه پانكهي، 674
- مه لا سدديق ئه فهندي نازهنيني، 261
- مه لا سه دري مه لا سالي خه تيب، 576
- مه لا سه ديقي ئه فهندي، 174
- مه لا سه يد عه ولا، 264، 266
- مه لا شينخ عه يزى كوپى كاكي هيران، 265
- مه لا شينخ كه ريمي سه يد ئه حمه دي گرده شينه، 46
- مه لا شينخ محه مه دي كوپى شينخي سه لان، 265
- مه لا شه فيعي پوهاندي، 692
- مه لا عارف، 98، 99
- مه لا عاريف، 367، 368
- مه لا عزت كوپى مه لا حبيب، 89
- مه لا عومهرى ئاكره يي، 264
- مه لا عه بدولاي كاكي جه لي، 37، 57، 101
- مه لا عه بدولاي نازهنيني، 173، 174
- مه لا عه بدولپه حمان شهره ف، 132، 173، 174
- مه لا عه بدولپه حمانى كاكي جه لي، 7، 92، 101
- مه لا عه بدولمه جيد قوتب، 179
- مه لا عه لي باداوھي، 174، 416
- مه لا عه لي حاجى توفيق، 575
- مه لا عه ولاي بنگردى، 77، 263
- مه لا فه تاحي خاله عزيزه ت، 122
- مه لا فه تاحي مه لا عزيزه ت، 109، 117، 131، 172، 264

- مه لا فه تحولای عه بدولکه ریم. 575
 مه لا قادری کانی دهر به ندی. 264. 415
 مه لا قادری نیمام قاسم. 693
 مه لا که ریم بیاره یی. 774
 مه لا محهمه د ئه مین سندؤلانی. 264
 مه لا محهمه د ئه مینی کونه فلووسه یی. 15
 مه لا محهمه د ئه مینی مه لا عاسی. 575
 مه لا محهمه د ئه مینی مه لا مسته فای عاسی. 287
 مه لا محهمه دی خه تیپی قه لادزه. 613
 مه لا محهمه دی قازی. 10
 مه لا محهمه دی مه لا عه لی. 575
 مه لا محهمه دی ئه مینی کانی رهشی. 576
 مه لا مسته فای بارزانی. 239
 مه لا مسته فای عاسی. 13. 237. 287
 مه لا ناسیح. 252
 مه لا نافعی مه لا سبوح. 172
 مه لا نه شئت. 63. 111
 مه لا نه شه د. 111
 مه لا وه یسی. 740
 مه لا ئه بووبه کر. 4. 7
 مه لا ئه سعده ئه فه ندی ره واندزی. 691
 مه لا ئه سعده دی جه لیزاده. 10. 17. 238. 354
 مه لا ئه سعده دی کانیمارانی. 257. 266
 مه لا ئه سعده کز ره. 237
 مه لا ئه فه ندی. 30. 36. 48. 102. 124. 141. 210. 211. 212. 213. 214.
 225. 226. 227. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 239.
 241. 242. 243. 246. 249. 257. 261. 270. 271. 272. 273. 277.
 278. 287. 292. 392. 402. 422. 472. 500. 556. 598

گه‌شتی ژبانم

مه‌لا ئه‌نوه‌ری شیواشان، 576

مه‌لازاده‌ی شیواشان، 5، 6

مه‌لای گه‌وره، 12، 31، 43، 125، 126، 165، 297، 330، 374، 375، 415،
624

مه‌لیک حسین، 765، 766

مه‌لیک غازی، 277، 278

مه‌لیک فه‌یسه‌لی یه‌که‌م، 30، 127، 287، 442

مه‌مدوح سه‌لیم، 725

مه‌هداوی، 579

مه‌ولانا خالد، 101، 727

مه‌یدانی ته‌حریر، 646

ناپۆلیۆن، 260، 566، 580

ناجی تالب، 660، 661

ناجی طالب، 513، 686

ناجی عیسی الخلف، 715

ناجی عیسی خه‌له‌ف، 703

ناجی مه‌عرووف، 703، 709

نازم زه‌هاوی، 353

ناسر ئه‌لحانی، 707

ناظم القدسی، 729

ناظم گزار، 713

نافذ جلال، 326

نافیز، 734، 735

نالی، 697، 733، 736، 759

ناله عه‌جه‌م، 151

ناوداراتی کورد، 13

نایف هه‌واتمه، 584

نجاه الصغیره، 648

گهشتی ژيانم

نجيب الصائغ، 435، 454

نسيم البحر، 649

نصرت الفارسي، 454

نعمان بكر التكريتي، 709

نهاني، 104، 221

نوورولهودا، 173

نووری به‌گی ساحيققران، 224

نووری پاشا، 310، 442، 444، 445، 457، 461، 507

نووری خه‌يات، 593، 594، 595، 596، 597، 598، 599

نووری سه‌عید، 311، 435، 439، 453، 457، 458، 461، 466، 469، 476

478، 479، 507، 509، 632

نووری عه‌لی ئه‌مین، 739

نووره‌ددین به‌هائه‌ددین، 348

نووره‌ددین مه‌حمود، 419، 423، 435، 436

نووره‌ددینا‌غای حاجی ره‌شیدا‌غا، 485

نیرۆن، 245، 260

نیکولا هه‌ددار، 770

نیکۆلاییتف، 676، 677

نیویۆرک تایمز، 448

نه‌جمه‌ددین سائیب، 609

نه‌جمه‌ددین عه‌ونی، 685

نه‌جیب بابان، 584

نه‌جیب عه‌بدلنوور، 338، 373

نه‌جیب لازار، 276

نه‌جیب ئه‌لسائینغ، 435، 457

نه‌جیبه، 17، 40، 41، 42، 137، 374

نه‌دیم پاچه‌چی، 445

نه‌زیفی شینخ که‌ریم، 233

گه‌شتی زیانم

نه‌ژاد عه‌زیز، 247

نه‌عیمه‌ی مه‌لا‌حه‌بیبی حاجی مه‌لا‌ئه‌سعه‌د، 19

هادی چاوشلی، 699، 505

هادی ره‌شید چاوشلی، 326، 348

هامیلتن، 232

هاواری مشیرا‌غای دزه‌یی، 681

هجرس، 512

هدی‌بی حاجی حمود، 512

ه‌وشیار، 31، 253، 342، 389، 483، 502، 559، 774

هیتلر، 282، 283، 294، 318، 319، 320، 322، 325، 329، 384، 387

هیدایه‌ت، 161

هیلاسیلاسی، 539، 647

هیمن، 261، 330، 331، 585، 626، 657، 742، 743، 745

هه‌مزا‌غای مه‌نگ‌ور، 20

هه‌نری کیسه‌نگه‌ر، 585

هه‌یبه‌لار، 24

هه‌یته، 39، 46

ه‌ائق بیللا مه‌لا‌عه‌بدو‌لای جه‌لیزاده، 8

واقعی، 719

وریا عومه‌ر، 175

وصی، 36، 355

ویلایه‌تی مووسل، 141

وه‌سبه، 361، 390، 393، 405، 406، 412، 477

وه‌ستا برایم که‌رکو‌وکی، 321

وه‌ستا ته‌ها، 138، 212، 213، 225، 276

وه‌ستا ته‌های جلدروو، 138

وه‌ستا حه‌مه‌دی عه‌ودی ده‌با‌غچی کزین، 335

وه‌ستا خه‌لیل، 149، 150

گه‌شتی ژيانم

وه‌ستا محيه‌ددین. 96
وه‌ستا مووسا. 236
وه‌ستا مه‌عرووفی کامه‌لا. 201
وه‌نداوی. 336. 599. 600. 606. 608
وه‌هابی حه‌مه‌عه‌لیاغای ره‌واندن. 439
وه‌ه‌بی. 504. 721. 744
ئاژوس. 261
ئارک رژیال. 322
ئاریامیهر. 667
یاسین پاشا. 280. 281
ئاسه‌ف. 328
ئاسه‌فی مه‌لا ره‌ئووف. 224
یاعیسمه‌ت. 41. 42. 43. 45. 48. 49. 50. 74. 75. 93. 106. 108. 137.
187
یاعیسمه‌تی دایانم. 63. 87. 104
یاعیفه‌ت. 135. 302
ئاغا کۆر. 121
یافاتمی مام خدر. 65
یافه‌خره. 79. 116. 139. 146
یانه‌ی صلاح‌الدین. 764
یدالله. 591
یوسف‌التقیب. 530. 532
یوسف‌ئه‌لنه‌قیب. 531. 566
ئومه‌وی. 260
یوونس‌به‌حری. 282. 292. 321. 381. 484
یوونس‌ره‌ئووف. 205. 327. 339. 349. 377. 399
یوونس‌سه‌بعاری. 234
ئیب‌راهیم داوود. 707

گهشتی زیانم

ئىبراهيم ئەحمەد، 422، 473، 492، 499، 504، 506، 510، 513، 514، 558،

632، 656

ئىبراهيم ئەلغەسبان، 452

ئىبنوئادەم، 6، 740

ئىحسان شىرزاد، 277، 718، 721، 741، 756

ئىستىترە شىتە، 295

ئىسماعىل حەقى شاوھىس، 55، 274، 316

ئىسماعىل سەبرى پاشا، 262

ئىسماعىلى مەلا نوورى، 63، 107، 321، 395

ئىفلاتون، 24

ئىقلىمە، 149

ئىلييا ئەھرەنبورگ، 406

ئىمام قاسم، 329، 693

ئەبوو زەررى غەففارى، 560

ئەحمەد بەگى حەمە سالىح بەگ، 507

ئەحمەد تۇفيق بەگ، 261، 273

ئەحمەد تۇفيق بەگى تابووراغاسى، 261

ئەحمەد تەقى، 306

ئەحمەد حامىد سەراف، 269

ئەحمەد حەسەن ئەلبەكر، 583، 688، 701، 706، 707، 716

ئەحمەد حەسەن، 247، 583، 688، 698، 701، 706، 707، 716

ئەحمەد دلزار، 293

ئەحمەد سالىح عەبدى، 537

ئەحمەد سامى، 274

ئەحمەد شەوقى، 146، 281، 298، 730

ئەحمەد كەمال، 217، 684، 687

ئەحمەد داغاي حەمەدەمىناغاي دزەبى، 414

ئەحمەد داغاي زىياري، 447، 540

گهشتی زبانم

- ٲهمده ډي ٲرايماغاي ٲهمكي، 596
ٲهمده ډي ٲمه مه لا، 450، 451
ٲهمده ډي ٲمه ده ميناغاي دزه يي، 505
يه ٲيا به كي عه ٲدولا موخليس به كي، 273
يه دولا، 672
ٲه ديس ٲه ٲايا، 539
ٲه ده موندن، 255
ٲه رځه ميدس، 24
ٲه سپه ٲوره، 163
ٲه سپه شني، 114، 126
ٲه ستي، 121، 123
ٲه سكه ندهر دوماس، 259
ٲه سكه ندهر نامه، 157، 249، 293
يه عقوب ٲه نا عيسكز، 261
ٲه كره م به كي ٲه ميل ٲاشا، 727
ٲه مير ٲه رسه لان، 157، 197، 292
ٲه ميري ٲه سه ٲپوور، 335
ٲه ميري كويت، 688
ٲه مين زه كي به كي، 13، 280، 281، 378، 407، 409
ٲه ميناغاي ٲاجي مه لا موحيه ددين، 421
ٲه نجومه ني سه ركردايه تي شؤر ٲش، 708، 711، 712، 745، 761
ٲه نوهر به كي ميراني ٲه شيد به كي، 337
ٲه نوهر ٲؤفي، 503
ٲه نوهر ٲه سه ن، 223
ٲه نوهر ٲه كتا، 44، 416
ٲه نوهر ٲه شيد به كي، 525، 530
ٲه ٲه ٲهماني شني ٲه مه سالي كهركوو، 599
ٲه يووب سه بري، 228

نووسەر كە دىت و رىچكۆلەي ژيانى ھەلدەكاتەو ۋەك كە منداڭ
 گوشى كۆلارە كاغەزەكەي لە تاقى ئاسمانەو ۋە بۆ نىو پەنجەكانى
 ھەلدەكاتەو، زۆر بە سەيرى، مەتەلىكى بچووك ھەلدىنى كە
 دەينى ئەم رىچكۆلەي عومرى سەر بە تەمومۇي فەرامۇشى
 گەياندووئەتى ۋا تىھەلدەكشى بەرەو رۆژگارنى دوورت كەوا جارئ
 غونچەي ژيانى خۆي تىيدا نەكرابۆۋە، بەو لاي گوشى كۆلارەي
 عومرى خۆيەو گوشى عومرى كەسانى لە خۆي بە پىشەو
 تىھەلدەكشىت كە ئەگەر موو پسابايە نۆرەي ھەلدانى كۆلارەي عومر
 نەدەگەشت بەو. تومەز ئادەمى ۋەك كوارگ و بونبەلان بى رەگ و
 ريشە لە برزى زەوى و قەلشتى درەختەو دەرنايەت، ھەر جارە
 جووتە ھەناويك، لە كۆنى كۆنەو، نەخشەي مەلۇتكەي مەوھومى
 بوونەو ەريكيان دەور و تەسليم كرېوۋە بۆ جووتە ھەناويكى بەرەو
 خوارتر تا ئەو دەمەي كە ۋاقەي ساوايەك رۆژەك لە رۆژانى
 سالنامەي رۆژگارى دەست نیشان كرېوۋە بە مېژوۋى لەدايكبوۋنى
 فلانەكەس. بە ناچارى دەين بەرەو پىشىنان بچمەو تاكو بزاندرئ
 من كىم؟